

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி சுருக்கப் பதிப்பு

A COMPREHENSIVE ETYMOLOGICAL DICTIONARY OF THE TAMIL LANGUAGE CONCISE EDITION

அஆ a-ā, பெ. (n.) தமிழ் வண்ணமாலை; Tamil Alphabet.

அஃகம் ak_kam, பெ. (n.) தவசம்; grain, gereal.

[அஃகு → அஃகம்.]

அஃகல் ak_kal, பெ. (n.) 1. சிறிதாகல்; becoming small, being reduced. 2. வறுமை; poverty, destitution.

அஃகு-தல் ak_ku-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உயிரெழுத்து அளவிற் குறுகுதல்; to be shortened, as a vowel. 2. சுருங்குதல்; to shrink, to be reduced. 3. குவிதல்; to become closed, compressed, as a flower. 4. கூம்புதல்; to become coniform, to taper to a point at one end. 5. கூராதல்; to become sharp, acute. 6. மனங் குன்றுதல்; to be dejected. 7. கழிந்துபோதல்; to pass away.

க. அக்குடிசு; து. அக்கரு.

[அல்குதல் = சுருங்குதல். அல்கு → அலகு = கூர்மை. அல்கு → அஃகு.]

அஃறிணை ak_rinai, பெ.(n.) உயிருள்ளவும் உயிரில்லாதவற்றின் பகுத்தறிவில்லாத தாழ்வகுப்புப் பொருள் தொகுதி; inferior class of beings and irrational things both animate and inanimate.

[அல் + திணை]

அக்கக்காய் akkakāy, கு.வி.எ. (adv.) துண்டு துண்டாக; asunder.

து. அக்கக்க

[அகு → அக்கு = துண்டு. 'அக்கக்கு' அடுக்குத் தொடர். 'ஆய்' கு.வி.எ. ஈறு.]

அக்கசாலை akka-šālai, பெ.(n.) 1. பொன், வெள்ளி முதலிய கனியவேலை செய்யுமிடம்; metal works. 2. தங்கசாலை; mint.

[அக்கம் + சாலை. அக்கம் = ஒளியுள்ள பொன், பொன் போன்ற பிற கனியம்.]

அக்கப்போர் akka-p-pōr, பெ. (n.) 1. கலகம்; affray, scuffle.

2. தொந்தரவு, தொல்லை; worry, trouble.

ம. அக்கப்போரு.

[ஒருகா. அக்க = துண்டு, சிறியது. அக்கு + போர் - அக்குப்போர் = சிறுபோர். அக்குப்போர் → அக்கப்போர்.]

அக்கம்¹ akkam, பெ. (n.) தவசம்; cereal.

க., து. அக்கி.

[அஃகம் → அக்கம்.]

அக்கம்² akkam, பெ. (n.) 1/12 காசு மதிப்புள்ள ஒரு பழைய சிறு காசு; an ancient coin, 1/12th value of the kāṣu.

[அஃகு → அஃகம் = சிறு காசு. அஃகம் → அக்கம்.]

அக்கம்³ akkam, பெ. (n.) கயிறு; rope, cord.

தெ. உக்கமு; க. அக்க; துட. ஒக்கம்; பட. ஒக்த்; து. உக்கி; பர். உட்க், உத்க்.

[அள் → அள்கு → அட்கு → அக்கு. அக்கம் = செறிக்கும் அல்லது சேர்த்துக் கட்டுங் கயிறு.]

அக்கம்⁴ akkam, பெ. (n.) 1. பொன்; gold. 2. பொன், வெள்ளி முதலிய கனியம்; metal.

தெ. அக்க; க. அக; பிராகி. அக்கோ.

[அலக்கம் → அக்கம் = ஒளியுள்ள பொன், பொன்போன்ற பிற கனியம்.]

அக்கமணி akka-maṇi, பெ.(n.) சிவமணி (உருத்திராக்கம்); rudrākṣa bead.

[அக்கம் + மணி. உருண்டையா யிருப்பதனாலும் மணிபோல் அணியப்படுவதனாலும் அக்குக்காய் அக்க மணியெனப்பட்டது.]

அக்கரைச்சீமை a-k-karai-c-cimai, பெ. (n.) கடலுக்கு அக்கரையிலுள்ள நாடு; country on the opposite shore.

[அ + கரை + சீமை. (எல்லை, நாடு) **Skt.** simā த. சீமை.]

அக்கழற்சி akkaḷarci, பெ. (n.) எலும்புக்கு உண்டாகும் அழற்சி; inflammation of bone, Osteitis.

[அக்கு = எலும்பு. அழல் → அழற்சி (தொ.பெ.) 'சி' தொ.பெ. ஈறு.]

அக்கறுவாள் akkaṟuvāḷ, பெ. (n.) சப்பாத்துக் கள்ளியையும் முட்செடிகளையும் வெட்ட உதவும் அறுவாள் வகை; bill-hook for lopping thorns and prickly pear.

[அக்கு = முள், முட்செடி. அறுவாள் (வினைத் தொகை) = வெட்டுக்கத்தி.]

அக்கறை akkarai, பெ. (n.) 1. பற்று, ஊக்கம், கவனம், கருத்து, கவலை; interest, concern, care. 2. தேவை; need, necessity.

தெ. அக்கற; க. அக்கறெ; து. அக்கரெ; U. akhass.

அக்கன் akkaṇ, பெ. (n.) அக்கை; elder sister.

ம. அக்கன்; க. அக்கன், அக்கனு; தெ. அக்க; கோத. அக்கன்; துட. ஓக்கன்.

[அக்கை → அக்கன். இது அம்மை → அம்மன் என்னுந் திரிபை ஒத்தமைந்தது.]

அக்கா akkā, பெ. (n.) 1. தாய்; mother. 2. மூத்த உடன்பிறந்தாள்; elder sister. 3. அரத்தக் கலப்புள்ள உறவினர்க்குள் அக்கை முறைப்பட்டவள்; elder cousin-sister. 4. மணவுறவால் அக்கை முறைப்பட்டவள்; an older woman who has acquired the relationship of a cousin through marriage. 5. மதிப்புரவால் அக்கா என்று விளிக்கப்படும் அல்லது சொல்லப்படும் உறவல்லா மூத்த பெண்; any unrelated elderly woman addressed or spoken of as akkā out of courtesy. 6. திருமகளுக்கு அக்கையாகச் சொல்லப்படும் மூதேவி; Goddess of misfortune said to be the elder sister of Tirumagal (Lak.smi) the Goddess of wealth. 7. அக்கை என்பதன் விளிவடிவம்; vocative of akkai.

ம., தெ., க. அக்க; து. அக்க, அக்கெ; குட. அக்கெ; கோத. அக்கன்; துட. ஓக்கன், ஓக்கொக்; கோண். அக்கா, தக்கா; கொலா. அக்காபாயீ.

[அம்ம → அவ்வ → அக்க → அக்கா (விளி). அம்மை → அவ்வை → அக்கை → அக்கா (விளி.).]

அக்காக்காய் a-k-kākkāy, பெ. (n.) பெண்டிர் சிறுபிள்ளைகட்குத் தலைவாரிச் சடைபின்னும்

போது, அப்பிள்ளைகள் திமிறாது அமைதியாயிருத்தற்பொருட்டு, அவர்களின் கவனத்தை யீர்க்க, அருகிலுள்ள காக்கையை வந்து பின்னச் சொல்வதுபோல் நடிக்கும் நடிப்பில் அதை விளிக்கும் விளிப்பு; a playful invitation by a child's mother or nurse addressed to an imaginary or real crow to come and braid the child's hair along with her, the purpose being to divert the attention of the child and make it stay quiet without moving its head.

[அ + காக்காய். காக்கை (எழு.) → காக்காய் (விளி). ஐ → ஆய், விளித்திரிப்பு.]

அக்காணி akkāṇi, பெ. (n.) பூதவுடம்பு; gross mortal body.

[ஒருகா. அச்சாணி → அக்காணி.]

அக்காத்தை akkāttai, பெ. (n.) அக்கை, மூத்த உடன்பிறந்தாள்; elder sister.

[அக்கா + ஆத்தை - அக்காத்தை.]

அக்காரடலை akkāraḍalai, பெ. (n.) சருக்கரை சேர்த்துச் சமைத்த சோறு; rice boiled with sugar.

ம. அக்காரடல.

[சருக்காரம் → சக்காரம் → அக்காரம் = சருக்கரை. அடுதல் = சமைத்தல். அடு → அடல் → அடலை = சோறு. அக்காரம் + அடலை.]

அக்காரடியல் akkāraḍiyal, பெ. (n.) சருக்கரைப் பொங்கல்; rice boiled in milk with ghee and sugar.

[அக்காரம் = சருக்கரை. அடுதல் → அடுசல் → அடிசல் → அடியல்]

அக்காரம் + அடியல் - அக்காரவடியல் → அக்காரடியல்.]

அக்காரநீர் akkāra-nir, பெ. (n.) பதநீர்; sweet toddy.

ம. அக்காணி.

[அக்காரம் = சருக்கரை. அக்காரநீர் = சருக்கரைபோல் இனிக்கும் அல்லது சருக்கரை போன்ற கருப்புக்கட்டி காய்ச்சப்படும் பதநீர்.]

அக்காரம் akkāram, பெ. (n.) ஆடை; cloth, clothes.

தெ. அங்கி; க. அங்கரேக்கு.

[அக்காரம் = வட்டம், சுற்று, உடம்பைச் சுற்றியுடுக்கப்படும் ஆடை. சுற்றுதல் = உடுத்தல்.]

அக்காரவடிசில் akkāra-v-aḍiṣil, பெ. (n.) சருக்கரைப் பொங்கல் வகை; rice boiled in milk and ghee with sugar.

[அக்காரம் = சருக்கரை. அடுதல் → அடுசல் →

அடிசில். அடுதல் = சமைத்தல்.]
 அக்காரை akkārāi, பெ. (n.) இனிப்புச் சிற்றுண்டி வகை;
 a kind of sweet cake.
 [அக்காரம் = சருக்கரை, இனிப்பு. அக்காரம் →
 அக்காரை = இனிப்புச் சிற்றுண்டி.]
 அக்காள் akkāḷ, பெ. (n.) 1. மூத்த உடன் பிறந்தாள்; elder
 sister. 2. அரத்தவறவுள்ள அக்கை முறையினாள்;
 elder cousin-sister. 3. மணக் கலப்பால் ஏற்பட்ட
 அக்கை முறையினள்; a senior girl or woman who has
 become a cousin-sister through marriage alliance.
 அக்காளிமண்டை akkāḷi-maṇḍai, பெ. (n.) மொந்தையாகப்
 படைக்கப்படும் திருக்கோயில் திருச்சோறு; big
 balls of food offered to idols in temples.
 [ஒருகா. அங்காளி → அக்காளி. மொத்தை →
 மொந்தை → மண்டை. மண்டையளவான சோறு
 என்று மாம்]
 அக்கி akkai, பெ. (n.) சூட்டினால் (உடலின் மிகு
 வெப்பத்தால்) சிறுசிறு கொப்புளப் படலமாகத்
 தோன்றும் தோல்நோய்; herpes.
 ம. அக்கி, அக்கிக்கரப்பன்; தெ. அக்கி;
 பிராகி. அக்கி.
 [அக்கு → அக்கி = தீ, குடு, சூட்டுக்கரப்பன்.]
 அக்கிலிப்பிக்கிலி akkili-p-pikkili, பெ. (n.) 1. குழப்பம்;
 confusion. 2. மனக்குழப்பம்; confusion of mind.
 தெ. அக்கிலி.
 அக்குள் akkuḷ, பெ. (n.) விலாக்குழி, கழுக்கூடு; armpit.
 ம. அக்குளம்; க. கங்குழ, கங்குள்; தெ. சங்க,
 கௌங்குலி; சூ. கங்கள.
 [ஒருகா. அக்கு (அக்கம்) = பக்கம். உள் = உள்ளிடம்.]
 அக்கை akkai, பெ. (n.) 1. அன்னை; mother. 2. உடன்
 பிறந்த மூத்தாள்; elder sister. 3. அரத்தவறவுற்ற
 அக்கை முறையாள்; cousin-sister. 4. திருமண
 வறவாலான அக்கை முறையாள்; a senior girl or
 woman who has become a cousin-sister through marriage alliance.
 5. மதிப்பினால் அல்லது அன்பினால் அக்கா
 என்று விளிக்கப்படும் அல்லது சொல்லப்படும்
 உறவல்லாத மூத்த பெண்; an unrelated senior girl or
 woman addressed or spoken of as akkā by courtesy or love.
 [அம்மை → அவ்வை → அக்கை]
 அக்கைச்சி akkaicci, பெ. (n.) மூத்த உடன் பிறந்தாள்;

elder sister.
 ம. அக்கச்சி.
 [அக்கை + அச்சி - அக்கையச்சி → அக்கைச்சி.
 அச்சி = தாய்.]
 அகக்கண் aga-k-kaṇ, பெ. (n.) 1. உட்கண்; inner vision.
 2. அறிவம் (ஞானம்); wisdom. 3. மனம்; mind.
 4. எலும்பின் உட்டுளை; a cavity in a bone.
 5. புண்புரை; an abnormal infiltration of ulceration, sinus.
 [அகம் + கண்]
 அகக்களிப்பு aga-k-kalippu, பெ. (n.) மன மகிழ்ச்சி;
 exultation, elation of spirits.
 [அகம் + களிப்பு]
 அகக்காழ் aga-k-kāḷ, பெ. (n.) 1. மரத்தின் உள்வயிரம்;
 core of a tree, as the hardest part. 2. ஆண்மரம்; male tree.
 3. வயிரக்கல்; diamond, a substance of impenetrable hardness,
 adamant.
 [அகம் + காழ். காழ்த்தல் = மிகுதல், அளவு
 கடத்தல், முற்றுதல், வயிரங்கொள்ளுதல். காழ்
 (முத. தொ. ஆகு.) = வயிரம்.]
 அகக்கோளார் aga-k-kōḷār, பெ. (n.) அகம்படிப்
 பெண்டுகள்; maid-servants, as in a temple.
 [அகம் = உள், உள்ளிடம், மனை, கோயில். கோள்
 = கொள்ளுதல். ஆள் → ஆளர் = ஆள்கள். 'அர்'
 ப.பா.ஈறு. அகக்கோளாளர் = கோயிற்பணிக்குக்
 கொள்ளப்பட்ட பெண்டிர்.]
 அகங்கரி-த்தல் agangari-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) செருக்குதல்;
 to be self-conceited.
 [அகம் = மனம். கருமை = பெருமை, வலிமை,
 கொடுமை. கரு → கரி. கரித்தல் = மிகுதல்,
 வலுத்தல், அடுத்தல், உறுத்துதல், காரமாதல்.]
 அகங்காரம் agaṅgāram, பெ. (n.) 1. சினம்; anger.
 2. செருக்கு; conceit, arrogance, haughtiness.
 [அகம் = மனம். கரி → காரம் = மிகை, வலிமை,
 கடுப்பு, செருக்கு. 'காரம்' முதனிலை திரிந்து
 ஈறு பெற்ற தொழிற்பெயர். ஒ.நோ : கடி → கரி
 → காரம். அதிகரி → அதிகாரம், இளக்கரி →
 இளக்காரம்.]
 அகச்சுட்டு aga-c-cuṭṭu, பெ. (n.) சேய்மை, அண்மை,
 முன்மை ஆகிய மூவிடங்களையும் சுட்டும்
 சொற்களின் முதலில் சொல்லுறுப்பாக

வரும் ஆ, ஈ, ஊ அல்லது அ, இ, உ என்னும் மூவயிரெழுத்துகள்; demonstrative vowels ā, ī, ū, or, a, i, u forming initial parts of the remote proximate and frontal demonstrative words. e.g., ஆங்கு, ஈங்கு, ஊங்கு; அவன், இவன், உவன்.

[அகம் + சுட்டு. அகம் = உள்.]

அகண்டம் agandam, பெ. (n.) 1. பகுக்கப் படாதது; that which is indivisible. 2. நிறைவு; perfection. 3. முழுதும், எல்லாம்; the whole. 4. நந்தா விளக்கு; perpetually burning lamp.

[Skt. akhaṇḍa.]

[அல் → 'அ' எதிர்மறை முன்னொட்டு. கள் → கண்டு → கண்டம் = துண்டம். துண்டம். பல கண்டமாகப் பகுக்கப்படாது முழுமையாக இருப்பது அகண்டம்.]

அகண்டன் agandān, பெ. (n.) கடவுள்; God, as the undivided One.

Skt. akhaṇḍa.

[அ' எதிர்மறை முன்னொட்டு. அகண்டன் = பல உறுப்புகளாக அல்லது மெய்ப் பொருள்களாகப் பகுக்கப்படாதவன், முழுமுதற் கடவுள்.]

அகணி agani, பெ. (n.) 1. உள், உட்புறம்; inside, interior. 2. மரப்பட்டையின் உட்பக்கத்து நார்; fibre in the inner side of the bark of a tree. 3. மருதநிலம்; agricultural tract of land. 4. நெல் வயல்; paddyfield. 5. தென்னை பனைகளின் உள்மட்டை மேல் நார்; upper rind of the stem of the coconut and palmyra frond.

[அகம் = உள், உட்புறம், நாட்டின் உட்பட்ட மருதநிலம், மருதநில வயல்.]

அகத்திணை aga-t-tiṇai, பெ. (n.) கைக்கிளை, குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை, பெருந்திணை என்னும் ஏழு பிரிவுகளாக வகுக்கப்பட்டுள்ள காதலின்பவொழுக்கம்; love, as a mental experience of lovers or conjugated couple classified into seven forms according to ecology and stree of passion.

[அகம் + திணை.]

அகத்தியம் agattiyam, பெ. (n.) தோரா. கி.மு. 12ஆம் நூற்றாண்டில், அகத்திய முனிவரால் இயற்றப் பட்டதாகக் கருதப்படும் மாபிண்டம் என்னும் முத்தமிழிலக்கணச் சார்பு நூல்; a poetic work of grammar by sage Agastya dealing with the three conventional classes of Tamil literature, and based upon earlier Tamil treatises, ascribed to circa 12th century B.C.

அகத்தீடு agattiḍu, பெ. (n.) 1. எண்ணம்; thought, idea.

2. கையால் உள்ளணைக்கை; embrace.

[அகத்து + இடு - அகத்தீடு. இடு → ஈடு.]

அகத்துறுப்பு agatt(u)-uruppu, பெ.(n.) 1. அன்பு, அருள், இரக்கம் முதலிய மனப்பண்பு; qualities of the heart, as love, grace, mercy. 2. உடலின் உள்ளூறுப்பு; internal organs of the body.

[அகத்து + உறுப்பு.]

அகத்தை agattai, பெ. (n.) தாய்; mother.

அகநகை-த்தல் aga-nagai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) இகழ்ச்சியாகச் சிரித்தல்; to laugh in derision.

[அகம் + நகை. மனதிற்குள் சிரித்தல்]

அகநாழிகை aga-nāligai, பெ. (n.) தெய்வப் படிமையிருக்கும் கருவறை, உண்ணாழிகை; sanctuary of a South Indian (Hindu) temple.

ம. அகநாழிகை.

[அகம் + நாழிகை.]

அகப்பகை aga-p-pagai, பெ.(n.) உட்பகை; ஒரு குடும்பம், இனம், வகுப்பு, அமைப்பகம், நிறுவனம், நாடு முதலியவற்றுள் ஒன்றற் குள்ளேயே தோன்றி, ஒற்றுமையைக் குலைத்துப் பகைவர்க்குக் காட்டிக்கொடுக்கும் பகை, புறப் பகைக்கு எதிர்; enmity within a family group of relatives, community, class, organization, establishment or country, leading to disunity and destruction.

ம. அகப்பகை.

[அகம் + பகை. அகம் = உள்]

அகப்பட்டி aga-p-paṭṭi, பெ. (n.) அகக் கட்டுப்பாடு இல்லாதவன்-ள்; a irresponsible person.

[அகம் + பட்டி.]

அகப்படு-தல் aga-p-paḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உட்படுதல், உள்ளடங்குதல்; to be included. 2. குறைதல்; to be diminished, shortened. 3. சிக்கிக் கொள்ளுதல்; to be entangled. 4. பிடிபடுதல்; to be caught. 5. வசப்படுதல்; to be brought under one's influence, to become subordinate. 6. கிடைத்தல்; to be obtained.

ம. அகப்பெடுக; க.,தெ. அகப்படு.

அகப்படுத்து-தல் aga-p-paḍuttu-, 2 பி.வி. (v.caus.) 1. சிக்க வைத்தல்; to entrap. 2. பிடித்தல்; to catch hold of.

[அகப்படு → அகப்படுத்து-]

அகப்பரம் aga-p-param, பெ. (n.) திண்ணை; pial, a rised

platform under the varandah used for sitting.

[ஒருகா. அகம் = வீடு. புறம் = வெளி. அகப்புறம்
→ அகப்பரம் = வீட்டு வெளித் திண்ணை.]

அகப்பரிவாரம் aga-p-parivāram, பெ. (n.) 1. வீட்டு வேலைக்காரர்; domestic servants. 2. அரண்மனைப் பணியாளர்; attendants of a royal household.

ம. அகப்பரிவாரம்.

[அகம் + பரிவாரம்.]

அகப்பற்று aga-p-parru, பெ. (n.) 1. தன் உடம்பின் மீதுள்ள பற்றெண்ணம், புறப்பற்று என்பதற்கு எதிர்; attachment to self, self-love, opp. to purap-parru. 2. சிற்றூர்ப் பங்காளிகள் அவ்வப்போது பகிர்ந்து பயன்படுத்தும் ஊர் நிலம்; land divided and given to the share-holders of a village periodically for use but held in common. 3. தொடக்கத்தொட்டுக் குளப்பாசனமுள்ள நிலம்; land which has been irrigated by a tank since the very beginning.

ம. அகப்பற்று.

[அகப் + பற்று.]

அகப்பா agappā, பெ. (n.) 1. கோட்டை மதில்; fortified wall, wall of a fort or fortress. 2. மதிலுண்மேடை; mound within inner fortifications. 3. அகழி; ditch around a fort moat.

ம. அகப்ப.

[உகப்பு → அகப்பு → அகப்பா.]

அகப்பாட்டுறுப்பு aga-p-pātt(u)-uruppu, பெ. (n.) அகப் பொருட் செய்யுளின் திணை, கை கோள், கூற்று, கேட்போர், இடம், காலம், பயன், முன்னம், மெய்ப்பாடு, எச்சம், பொருள், வகை, துறை என்னும் பன்னிரண்டு உறுப்புகள்; elements of a love-poem, 12 in number.

[அகம் + பாட்டு + உறுப்பு.]

அகப்பு¹ agappu, பெ. (n.) ஆழம்; depth.

[அகழ்தல் = தோண்டுதல். அகழ் → அகழ்ப்பு → அகப்பு = தோண்டப்பட்ட அல்லது தோண்டப்படும் ஆழம்.]

அகப்பு² agappu, பெ. (n.) மரப்பிளப்பிற் செலுத்தும் மரத்துண்டு, ஆப்பு; wedge.

[அகைதல் = அடித்தல், செலுத்துதல். அகை → அகைப்பு → அகப்பு = அடித்துச் செலுத்தப்படும் ஆப்பு.]

அகப்பு³ agappu, பெ. (n.) எழுச்சி; height.

[உகத்தல் = உயர்தல். உக → உகப்பு = உயர்ச்சி.]

அகப்பை agappai, பெ. (n.) சோறு, குழம்பு, காய்கறி

முதலிய சமைத்த உணவுப் பொருள்களை முகந்து பரிமாற உதவும் நீண்ட பிடியுள்ள சிரட்டை அல்லது சிறுகலம்; ladle, large spoon with a long handle, use. of coconut shell.

ம. அகப்பான்; க. அகபெ; தெ. அகப; சூ. காபெ.

[அகழ்தல் = தோண்டுதல், முகத்தல். அகழ் → அகழ்ப்பு → அகழ்ப்பை → அகப்பை.]

அகப்பொருட்கோவை aga-p-poruṭ-kōvai, பெ. (n.) களவில் தொடங்கிக் கற்பில் முடியும் அகப்பொருட்டலைவன் தலைவியின் காதல் வாழ்க்கையை, நானூற்றிற்குக் குறையாத கட்டளைக் கலித்துறையில் கோவைபடக் கூறும் பனுவல் வகை; division of poem, in not less than 400 kaṭṭaikaikalliturai verses which treats of the continuous life of lovers, beginning with clandestine union and culminating in married and domestic life.

[அகம் + பொருள் + கோவை.]

அகப்பொருள் aga-p-porul, பெ. (n.) 1. நூற்பொருள்களுள் ஒன்றான இன்பம்; pleasure, as one of the four objectives of life. 2. காமவின்பம்; sexual pleasure. 3. அகத்திணையென்னும் இன்பவொழுக்கங் கூறும் இலக்கணநூல்; grammar of love-theme. 4. இன்பவொழுக்கங் கூறும் நூற்றொகுதி; love-literature. 5. அகத்திணையாகிய பொருள்; love theme. 6. உட்பொருள்; inner meaning. 7. வீட்டிலுள்ள பொருள்; household articles.

ம. அகப்பொருள்.

[அகம் + பொருள்.]

அகம்¹ agam, பெ. (n.) 1. உள்ளிடம் புறம் என்பதற்கு எதிர்; inside, opp. to puram. 2. உள்ளடங்குகை; being subordinate. 3. உடம்பினகத்துள்ள மனம்; mind. 4. நெஞ்சம்; heart. 5. ஆதன்; soul. 6. மார்பு; chest. 7. அகப்பொருள் என்னும் காதல்; love-theme. 8. எழுவகைப்பட்ட அகத்திணை; love, as a mental experience of lovers, of seven forms. 9. காதலால் விளையும் காமவின்பம்; sexual pleasure. 10. அகப் பொருள் பற்றிய அகநானூறு என்னும் அகவற்றொகை; an anthology of 400 love-lyrics. 11. வதியும் உள்ளிடங் கொண்ட வீடு; house. 12. ஒரு நிலப்பகுதியின் உள்ளிடமான மருதநிலம்; agricultural tract. 13. இடம்; place. 14. எங்கும் பரந்துள்ள இடமாகிய விசும்பு; sky, space.

அகம்² agam, இடை. (int.) 1. இடவேற்றுமை யுருபுகளுள் ஒன்று; a loc. ending. 2. ஓர் இடப்பெயரீறு; a suff. of place names. 3. ஒரு பொருட் பெயரீறு; a suff. forming names of objects. 4. ஒரு தொழிற்பெயரீறு; a verbal noun suff. 5. ஒரு பண்புப் பெயரீறு; an abstract noun suff.

ம. அகம்; க. அகெ.

[அகழ்தல் = தோண்டுதல். அகைதல் = ஒடிதல். அகைத்தல் = அறுத்தல். ஒருகா. அகு → அகம் = உட்டுளை, உள், குடி, வீடு.]

அகம்³ agam, பெ. (n.) தவசம், கூலம்; cereals, grain.

[அஃகம் → அக்கம் → அகம்.]

அகம்படியர் agambaḍiyyar, பெ. (n.) 1. வீட்டு வேலை செய்வோர்; domestic servants. 2. உழவுத்தொழில் செய்துவரும் ஒரு குலத்தார்; name of a caste of agriculturists.

ம. அகம்படிக்காரன்.

[அகம்பு + அடியர்.]

அகம்படியார் agambaḍiyār, பெ. (n.) திருக்கோயில்களிலும் அரண்மனைகளிலும் அகத்தொண்டு செய்வார்; those who do service in a sanctuary or inner apartments of a palace.

[அகம்பு + அடியார்.]

அகம்பு agambu, பெ. (n.) உள்; புறம்பு என்பதற்கு எதிர்; inside; opp. to purambu.

[அகம் → அகம்பு]

அகமகிழ்ச்சி aga-maḡilcci, பெ. (n.) மனக்களிப்பு; joy, inward happiness.

[அகம் + மகிழ்ச்சி]

அகமடல் aga-maḡal, பெ. (n.) பாளை; spathe.

[அகம் + மடல்.]

அகமுகம் aga-muḡam, பெ. (n.) உள்முகம்; the state of being turned inward.

[அகம் + முகம்.]

அகமுடையாள் agam-uḡaiyāl, பெ. (n.) மனைவி, அகமுடையான் என்பதன் பெண்பால்; wife, fem. of agamuḡaiyān.

ம. அகத்தாள்.

[அகம் + உடையாள்.]

அகமுடையான் agam-uḡaiyān, பெ. (n.) 1. கணவன்; husband, as master of the house. 2. வீட்டுக்காரன்; householder. 3. அகம்படியக்குலத்தான்; person of the agamuḡaiyar caste.

ம. அகத்தான்.

[அகம் + உடையான்.]

அகரமுதலி agara-mudali, பெ. (n.) அகரத்தில் தொடங்கி, ஒரு மொழியின் எல்லாச் சொற்களையும், அல்லது பெரும்பாற் சொற்களையும் வண்ணமாலை வரிசைப்படுத்திப் பொருள் கூறும் சொற்பொத்தகம் (இச்சொல்லை உருவாக்கியவர் மொழிஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணர்); Dictionary giving all the words of a language with their meanings and arranged alphabetically beginning with 'a'.

[அகரம் + முதலி]

அகராதிக்கலை agarādi-k-kalai, பெ. (n.) அகரமுதலித் தொகுப்புக்கலை; lexicography.

[அகராதி + கலை]

அகல்¹(லு)-தல் agal-, 13 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விரிவடைதல்; to widen, spread, extend. 2. ஆக்க முறுதல், பெருகுதல், வளர்ச்சியடைதல்; to prosper, increase, develop, grow, progress. 3. நீங்குதல்; to leave, vanish. 4. பிரிதல்; to separate, part. 5. கடத்தல்; to pass beyond, cross, leap over. 6. நைந்து கிழிதல்; to be worn out, to be torn.

ம. அகலுக; க. அகல்; தெ. அகலு.

அகல்² agal, பெ. (n.) 1. விரிவு; wideness. 2. பரப்பு; extent of space, expanse. 3. அல்குல்; the part immediately above pudendum muliebre. 4. வாயகன்றகலமான சட்டி; earthen pot, having a wide mouth. 5. விளக்குத் தகழி; hollow earthen vessel for lamp. 6. ஓர் அளவு; a measure of capacity. 7. உள்ளூர்; inland town or village. 8. ஊரின் உட்புறம்; the interior or inner part of a town or village. 9. நாடு; country, province. 10. பெருமரம்; tooth-leaved tree of Heaven, *Ailanthus excelsa*. 11. வெள்வேல்; paniced babul.

ம. அகல் (தகழி); க. அகல்; து. அகொலி; கட. அகலெ.

அகல்வு agalu, பெ. (n.) 1. அகலம்; extent, expanse. 2. அடர்த்தியின்மை; parseness. 3. நீங்குகை; removal.

[அகல் → அகல்வு.]

அகல்வோர் agalvōr, பெ. (n.) 1. விலகியிருப்பவர்; those who live or remain apart. 2. தீண்டாதார்; outcastes, untouchables.

அகலக்கால்வை-த்தல் agala-k-kāl-vai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) செலவு, வினைமுயற்சி முதலியவற்றில் அளவுகடந்து போதல்; to go beyond limits, as in enterprise, spending, etc.

[அகலம் + கால் + வை.]

அகலம் agalam, பெ. (n.) 1. பரப்பு; extent expanse.
2. குறுக்களவு; width. 3. பெருமை; greatness.
4. ஞாலம்; Earth. 5. வானம்; sky, atmosphere.
6. உழாது விடப்பட்ட நிலம்; uncultivated land.
7. மார்பு; breast, chest. 8. அகலப்பா; voluminous
poetic work, extensive poem. 9. அகலவுரை; elaborate
commentary. 10. விரிவாகச் சொல்கை; elaboration.
11. இடம்; place. 12. வாய்; mouth.

ம. அகலம்; க. அகல.

[அகல் + அம்.]

அகலவுழு-தல் agala-v-vuḷu-, 1 செ.கு.வி. (v.i.) மேலாக
உழுதல்; to plough shallowly.

[அகல + உழு-]

அகலறை agal-arai, பெ. (n.) 1. பாசறை; military camp.
2. மலைப்பக்கம்; slope of a hill, hillside.

[அகல் + அறை]

அகலன் agalan, பெ. (n.) 1. பருத்தவன்; stout man.
2. தீண்டாதவன்; member of the untouchable class.

[அகல் + அன்.]

அகலிடம் agal-idam, பெ. (n.) அகன்ற இடமாகிய
ஞாலம்; Earth, as a wide place.

[அகல் + இடம்.]

அகலுள் agal-uḷ, பெ. (n.) 1. அகலம்; width. 2. பெருமை;
greatness. 3. அகன்ற தெரு; broad street. 4. ஊர்; village.
5. நாடு; country. 6. ஞாலம்; Earth.

[அகல் + உள்.]

அகவார் agavar, பெ. (n.) வைகறையிற் பாடி அரசனைத்
துயிலெழுப்பும் பாணர்; bards who rouse the king from
sleep with songs in the early morning.

அகவல் agaval, பெ. (n.) 1. மயிற்சூரல்; the call or cry of a
peacock. 2. அழைக்கை; calling, addressing. 3. பாடல்;
singing. 4. நடஞ்செய்தல்; dancing. 5. எடுத்தலோசை;
high tone, acute accent. 6. அகவற்பாவிற்சூரிய ஓசை;
rhythm peculiar to agaval metre. 7. ஆசிரியப்பா; one of the
four chief kinds of metre in Tamil prosody.

ம. அகவல்.

[அகவு + அல்.]

அகவலோசை agaval-ōśai, பெ. (n.) ஆசிரியப்பாவிற்சூரிய
ஓசை; rhythm peculiar to agaval metre.

[அகவல் + ஓசை.]

அகவற்சீர் agavar-cīr, பெ. (n.) ஆசிரியப்பாவிற்சூரிய
இயற்சீர்கள்; matrical feet of two syllables each, chiefly found
in āśiriyappā.

[அகவல் + சீர்.]

அகவற்பா agavar-pā, பெ. (n.) அகவலோசையுடைய
ஆசிரியப்பா; one of four kinds of verse, having agaval rhythm.

[அகவல் + பா.]

அகவன்மகள் agavaṅ-magaḷ, பெ. (n.) பாண்மகள்; female
bard of the Pāṅar caste.

[அகவன் + மகள்.]

அகவாட்டி aga-v-āṭṭi, பெ. (n.) மனைவி; wife.

[அகம் + ஆட்டி - அகவாட்டி. அகம் = வீடு. ஆள்
→ ஆளன் → ஆட்டி (பெ.பா.ஈறு.)]

அகவிலை aga-v-ilai, பெ. (n.) தவசவிலை; cost of foodgrains.

[அஃகம் → அகம் + விலை.]

அகவு-தல் agavu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மயில் அகவுதல்;
to call or cry, as a peacock. 2. பாடுதல்; to sing.
3. நடஞ்செய்தல்; to dance, as a peacock.
4. நெடுமையாதல்; to become long, lengthen out.
5. அழைத்தல்; to call, summon.

அகவை agavai, பெ. (n.) 1. உள்ளிடம்; inside.
2. உட்பட்ட பருவம்; age within a certain limit.
3. ஆண்டுப்பருவம்; age.

[அகம் → அகவை.]

அகழ்-தல் agal-, 2 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. தோண்டுதல்;
to dig out, excavate. 2. பிடுங்குதல்; to pluck out, as an eye.
3. அடியோடு களைதல், மூலத்தோடு நீக்குதல்;
to uproot.

ம. அகழுக; க. அகழ்; துட. அட; கோத. அவ்;
கொலா. அகுல்.

அகழான் agalāṅ, பெ. (n.) வளை தோண்டும் வயலெலி
அல்லது காட்டெலி; field rat or wild rat.

[அகழ் → அகழான்.]

அகழி¹ agali, பெ. (n.) 1. கோட்டையைச் சூழ்ந்துள்ள
நீர்க்கிடங்கு; ditch surrounding a fortification, moat.
2. கிடங்கு; pit, despression.

க. அகழி; தெ. அகட்த.

[அகழ் → அகழி.]

அகழி² agali, பெ. (n.) வாயகன்ற கலம்; pot with a wide mouth.

[அகல் → அகலி → அகழி.]

அகழெலி agal-eli, பெ. (n.) வளை தோண்டும் எலி; field
rat, *Millardia melatala*.

[அகழ் + எலி.]

அகளம் agalam, பெ. (n.) 1. சாடி; jar. 2. மிடா; large earthen
pot. 3. நீர்ச்சால்; bucket. 4. யாழின் பத்தர்; head of the
lute, being shaped like a bowl, resonator.

[அகல் + அம் - அகலம் → அகளம்.]

அகற்சி agarci, பெ. (n.) 1. அகலம்; breadth. 2. பிரிவு; separation. 3. துறவறம்; ascetic life.

ம. அகல்ச (பிரிவு); க. அகலிகெ (பிரிவு); தெ. அகலுட (பிரிவு).

அகற்றம் agarram, பெ. (n.) பரப்பு; width, expanse.

[அகல் → அகற்று → அகற்றம்.]

அகற்றல் agaral, தொ.பெ. (vbl.n.) மந்திர வலிமையால் ஒருவரை ஓரிடத்தினின்று நீங்கச் செய்தல்; causing a person to quit his place through magic.

[அகல் → அகற்று → அகற்றல்.]

அகற்று-தல் agarru-, 2 பி.வி. (v. caus.) 1. விரிவு படுத்துதல்; to widen, broaden, extend. 2. பெருகச் செய்தல்; to increase. 3. நீக்குதல்; to remove.

ம. அகற்றுசு; க. அகலிசு; தெ. அகலின்சு (விரிவுபடுத்துதல்).

[அகல் (த.வி.) → அகற்று (பி.வி.)]

அகறல் agaral, பெ. (n.) 1. அகலம்; width, extension. 2. கடத்தல்; passing beyond. 3. நீங்கல்; separation, removal.

[அகல் + தல் - அகறல்.]

அகன் agan, பெ. (n.) 1. உள்; inside. 2. மனம்; mind. 3. காதல்; love

[அகம் → அகன் (போலி).]

அகன்றில் agarril, பெ. (n.) ஆண் அன்றில்; male Greek - partridge.

[மகன்றில் → அகன்றில்.]

அகாலச்சாவு agāla-c-cāvu, பெ. (n.) இளமை சாவு அல்லது மூப்பிற்கு முந்திய சாவு; premature or early death.

[அ + காலம் + சாவு.]

அகாலம் agālam, பெ. (n.) 1. தகாத அல்லது உரிய காலமல்லாத காலம்; inauspicious or inopportune time. 2. வற்கட காலம்; times of scarcity, drought.

[அ + காலம். 'அ' எதிர்மறை முன்னொட்டு.]

அகில் agil, பெ. (n.) 1. ஒருவகை நறுமணமரம்; eagle-wood, *Aquilaria agallocha*. 2. அகில் மரத்தின் அடியிலும் கிளைகளிலுமிருந்தும் பெறப்படும் நறும்பிசின்; a fragrant resin called *agar* obtained from the trunk and branches of eagle-wood.

ம.,க., து. அகில்; தெ. அகரு; பர். அகலு.

Heb. aghalim; L. aquilla; Port. aguila; Sp. aguila; GK. agallochon; E. eagle-wood, agila, agalloch; Skt. agaru;

Pkt. agaluya, agara.

அகை¹-தல் agai-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தளிர்த்தல்; to sprout. 2. செழித்தல்; to thrive, flourish, grow well, as vegetation. 3. மலர்தல்; to blossom, to expand.

ம. அக; க. அகெ; தெ., கூ. ஆகு; து. அக்கெ; குட. அகெ; கோண். ஆகீ; கொலா. எக்; குரு. அகரார்ன.

உல் → உல்லரி = தளிர்

[உல் → உள் → உழு → உகு → உகை → அகை.]

அகை²-தல் agai-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. எரிதல்; to burn. 2. வருந்துதல்; to suffer.

[அழல் → அழு → அகு → அகை. அழல் = நெருப்பு.]

அகை³-தல் agai-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒடிதல்; to be broken, crumpled. 2. காலந்தாமுத்தல்; to delay.

[அக்கு → அகு → அகை. அக்கு = துண்டு. அகை = துண்டாதல், ஒடிதல், காலந்தாமுத்தல்.]

அகை⁴-தல் agai-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) செல்லுதல்; to go forth, proceed.

[உகை → அகை.]

அகை⁵-த்தல் agai-, 2 பொ.வி. (com.v.) 1. தளிர்த்தல், கிளைத்தல்; to sprout. 2. மலர்த்துதல்; to spread or expand by force.

[உகு → உகை → அகை → அகை = தளிர்த்தல்.]

அகை⁶-த்தல் agai-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விட்டுவிட்டுச் செல்லுதல்; to quit, desert, leave behind. 2. ஒடித்தல், முறித்தல்; to break. 3. அடித்தல்; to beat. 4. அறுத்தல்; to cut into pieces.

[அக்கு → அகு → அகை → அக்கு = துண்டு. அகைத்தல் = துண்டாக்குதல், ஒடித்தல், முறித்தல், அறுத்தல்.]

அகை⁷-த்தல் agai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. செலுத்துதல்; to drive cause to go, send forth. 2. இழுத்தல்; to draw towards.

[உகைதல் = செல்லுதல். உகைத்தல் = செலுத்துதல். உகை → அகை.]

ag (ak), to drive, urge, conduct.

[Gk. agein, ago; L. age-ere, to drive; Icel. aka-a (pt. t. ök), to drive; Skt. aj, to drive - (S.E.D.E.L.)]

அகை⁸-த்தல் agai-, 2 செ.குன்றாவி. (v.i.) எழுதல்; to raise.

[உக → உகை → அகை. உகத்தல் = உயர்தல்.]

அகைப்பு agaippu, பெ. (n.) வருத்தம், முயற்சி, மனத்திட்பம், அதன் விளைவு; suffering, effort, result of effort, effect of will.

[அழு → அழல் = நெருப்பு, எரிவு. அழலுதல் = எரிதல், பொறாமை கொள்ளுதல். அழு → அழுங்கு. அழுங்குதல் = வருந்துதல், துன்புறுதல். அழுங்கு → அழுக்கு = பொறாமை. அழு → அகு → அகை. அகைதல் = எரிதல்.]

அகையாறு agai-y-āru, பெ. (n.) கிளையாறு; river branch.

[அகை + ஆறு.]

அகைவாய்க்கால் agai-vāykkāl, பெ. (n.) கிளைவாய்க்கால் (S.I.I. ii, 171); subsidiary canal.

[அகை + வாய்க்கால். அகை = கிளை.]

அங்கண்¹ aṅgaṇ, சு.வி.எ. (demons. adv.) அவ்விடம்; there.

[அங்கு + அண்.]

அங்கண்² aṅgaṇ, சு.வி.எ. (demons. adv.) 1. அழகிய கண்; beautiful eye. 2. கண்ணோட்டம்; kindness, favouritism.

[அம் + கண் - அங்கண். அம் = அழகிய, பொருந்திய, அன்பான.]

அங்கணம் aṅgaṇam, பெ. (n.) 1. சாய்கடை (சலதாரை); drain, ditch, sewer. 2. சாய்கடையொட்டிய உள்முற்றம்; inner courtyard in a house. 3. சேறு; mud. 4. கட்டடப் பிரிவு; division of a building chamber, room. 5. இரு தூண்களுக்கிடையிட்ட இடம்; space between two pillars. 6. நான்கு தூண்களுக்கிடையிட்ட இடம்; space enclosed by four pillars. 7. மனைக்குரிய 72 சதுர அடி நிலப்பரப்பளவு; superficial measure for house sites, about 12 ft. length by 6 ft. width. 8. இடம்; space, place.

ம. அங்கணம்; க., து., வ., பிராகி., மரா. அங்கண; தெ. அங்கணமு; குவி. அங்கணி; பா. அங்கணம்; குச். ஆங்குணம்; இந். அங்கண், ஆங்கண்.

அங்கதம் aṅgadam, பெ. (n.) 1. வசை, பழிப்பு; abuse. 2. பொய்; falsehood.

அங்கம் aṅgam, பெ. (n.) கட்டில்; couch, bedstead, cot.

அங்கமணி aṅga-maṇi, பெ. (n.) மணப்பெண் கணவன் வீட்டிற்குத் தன்னுடன் கொண்டு செல்லும் சீர்வரிசை; dowry in the form of jewels, clothes, furniture, vessels, etc., which a married girl takes with her to her new home.

க. அங்கமணி.

அங்கயற்கண்ணி aṅgayar-kanni, பெ. (n.) மதுரையிற் கோயில்கொண்டிருக்கும் மீனக் கண்ணி (மீனாட்சி)யம்மை; Minākṣi Goddess of the Madurai temple.

[அம் + கயல் + கண்ணி.]

அங்கலாய்-த்தல் aṅgalāy-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. துயருறுதல்; to lament, grieve, sorrow. 2. பொறாமை கொள்ளுதல்; to be envious, jealous. 3. வெஃகுதல் (இச்சித்தல்); to covet. [அகம் + கலாய் - அங்கலாய். அகம் = மனம். கலாய்த்தல் = கலகித்தல், கலங்குதல்.]

அங்கா-த்தல் aṅgā-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) வாய் திறத்தல்; to open the mouth.

து. அங்காவுனி; குட. அங்காவ்; கூ. அங்கலங்க; குவி. அங்கலசலி; பர். அநால்ப்; மா. அங்கலெ; கொலா. அங்கசி; குரு. அங்கல்; கோண். அங்கல; மண். அங்கலா; மங். அங்கை.

[ஆ → அங்கா. 'ஆ' வாய்திறத்தல் ஒலிக் குறிப்பு.]

அங்காடி aṅgāḍi, பெ. (n.) 1. கடை, கடைத் தெரு; bazaar street. 2. நாட்சந்தை; daily market.

ம. அங்காடி; க., தெ., கோத. அங்காடி; து., இரு. அங்காடி, அங்காடி; துட. ஒகொடி; கொலா. அங்காடி; நா. அங்காறி; பர். அங்கொட்; சிங். அங்கணிய.

[அம்முதல் (தெ.) = விற்றல். கடை = இடம். கடை → கடி → காடி என்று திரிந்திருக்கலாம். அம் + காடி - அங்காடி.]

அங்குசம் aṅguṣam, பெ. (n.) 1. யானைத் துறட்டி; elephant goad. 2. வாழை; plantain.

ம. அங்குசம்; க. அங்குச; தெ. அங்குசமு, அங்குசம்; Skt. aṅkuṣa.

[அங்குதல் = வளைதல். அங்கு → அங்குசம்.]

அங்கை aṅgai, பெ. (n.) உள்ளங்கை; palm of hand.

[அகம் + கை - அங்கை (மருஉப் புணர்ச்சி).]

அச்சகம் accagam, பெ. (n.) அச்சடிக்கும் இடம்; printing press.

[அச்சு + அகம்.]

அச்சடி-த்தல் accaḍi-, 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உருக்கெழுத்தைப் பதித்தல்; to print, as a book. 2. முத்திரையைப் பதித்தல்; to stamp, impress pattern.

ம. அச்சடி.

[அச்சு + அடி.]

அச்சடையாளம் acc(u)-aḍaiyālam, பெ. (n.) 1. அடிமை யென்பதைக் காட்டுஞ் சூட்டுக் குறி; marks branded on the body of a slave. 2. முத்திரையச்சுருவம்; stamped impression. 3. உறுப்பொப்புமை; resemblance, as in bodily features.

[அச்சு + அடையாளம்.]

அச்சம்¹ accam, பெ. (n.) சன்னம்; thinness.

அச்சம்² accam, பெ. (n.) வெரு (பயம்); fear, dread, terror.

ம. அச்சம்; க. அஞ்சிகெ.

அச்சன் accaṇ, பெ. (n.) 1. தந்தை; father. '2. கடவுள்; God.

ம. அச்சன்; க. அச்ச, அச்ச; து., குட. அசசெ; கோத. அச்சு; குரு. அச்சோச்சு; பிராகி. அச்ச.

[த. அத்தன் (தந்தை) → அச்சன். ஒ.நோ : பித்தன் → பிச்சன்.]

அச்சாணி acc(u)āṇi, பெ. (n.) 1. கடையாணி; lynch pin. 2. நிலவேம்பு; French chiretta. 3. கருப்பு வேம்பு; black neem, *Garuga pinnata*. 4. உத்தாமணி; hedge cotton, *Daemia extensa*.

ம. அச்சாணி (கடையாணி).

[அச்சு + ஆணி.]

அச்சி acci, பெ. (n.) 1. தாய்; mother. 2. அக்கை; elder sister. 3. நாயர்குலப் பெண்; a Nāyar woman. 3. ஒரு பெண்பாலீறு; a fem. suff.

ம., க. அச்சி.

[அச்சன் (ஆ.பா.) - அச்சி (பெ.பா.). எ-டு : மருத்துவச்சி, வேட்டுவச்சி.]

அச்சு¹ accu, பெ. (n.) 1. கட்டளைக் கருவி; mould. 2. கம்பியச்சு; wire-mould. 3. உருக்கெழுத்து; printing type. 4. குத்தும் முத்திரை; stamp. 5. சரியொப்பு; exact likeness. 6. அடையாளம்; sign, mark, print, stamp. 7. அச்சுக்கட்டு; weaver's reed instrument for pressing down the threads of the woof. 8. பண்ணை; comb-like frame in a loom through which the warp threads are passed and by which they are pressed or battened together.

ம., க., தெ. அச்சு; து. அச்சி.

[அட்டுதல் = வார்த்தல், உருக்கி வார்த்தல். அட்டு → அச்சு = வார்ப்புக் கருவி. அச்சிலே வார்த்த உருவங்களெல்லாம் வார்ப்பு அல்லது வார்ப்படம் என்று சொல்லப்படுவதை நோக்குக.]

அச்சு² accu, பெ. (n.) 1. சக்கரங்கோத்த மரம்; axle. 2. அச்சுருவாணி; axle-bolt. 3. திரிகையச்சு; central pin

of a mill-stone. 4. தாங்கல், நிலைக்களம்; support, basis. 5. வலிமை; strength. 6. மூல வுருவம்; original form. 7. உடம்பு; body. 8. செய் வரம்பு, அச்சுக் கட்டின நிலம்; ridge in a field.

ம., க., தெ., து. அச்சு; **Skt.** ak.sa.

OE. aex, eax; **ME.** ax, axel, **ON.** oxul; **E.** axle.

அச்சுறுக்கை accuṟukkai, பெ. (n.) அச்ச முண்டாக்குகை; threat, intimidation.

[அச்சம் + உறுக்கை. உறுக்கை = உண்டாக்குதல்.]

அச்சுறுத்து-தல் accuṟuttu-, 2 பி.வி. (v.caus.) அச்ச முண்டாக்குதல்; to frighten, intimidate.

ம. அஞ்சுக; க., தெ. அஞ்சு.

[அங்குதல் = வளைதல். அங்கு → அஞ்சு. அஞ்சுதல் = வளைதல், வணங்குதல், வெருவுதல். நங்க → ஞ்சு.]

அச்சோப்பருவம் accō-p-paruvam, பெ. (n.) தாய் குழந்தையை அணைக்க 'அச்சோ அச்சோ என்று கூறி அழைக்கும் பருவம்; childhood, as the age when the mother seeks her child's embrace, saying accō accō.

[அச்சோ + பருவம்.]

அசக்கு-தல் aśakku, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அசைத்தல்; to shake.

[அசங்கு (த.வி.) → அசக்கு (பி.வி.). aśakku causative of aśaṅgu.]

அசக்கு - cf. **E.** shake; **ME.** schaken, shaken. fr. **OE.** scacan, 'to shake, to move, quickly, flee, depart' rel. to **ON.** and **Swed.** skaka; **Dan.** skage, 'to shift, turn, reel'. **F.** secourer, to shake-(K.C.E.D.E.L.).

அசங்கு-தல் aśaṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அசைதல்; to stir, move, shake.

ம. அசங்குக; க. அசி; தெ. அசியாடு; குருக். அசர்னா.

[அல் → அலு → அலுங்கு → அலங்கு → அசங்கு.]

அசட்டன் aśaṭṭaṇ, பெ. (n.) 1. குற்றமுள்ளவன்; delinquent, offender, culprit, criminal. 2. கீழ் மகன்; low, mean person.

அசட்டுச்சிரிப்பு aśaṭṭu-c-cirippu, பெ. (n.) மடத்தனமான சிரிப்பு; foolish laughter.

[அசடு + சிரிப்பு.]

அசடு aśaḍu, பெ. (n.) 1. புண்ணின் பொருக்கு; an incrustated substance formed over a sore in healing, scab. 2. மாழை (உலோகம்) முதலியவற்றிலிருந்து பெயரும் பொருக்கு; small splinter of a surface as of a plate of metal,

the scum or extraneous matter in metals thrown off in the process of melting. 3. குற்றம், பழுது; fault, defect, blemish. 4. அறிவு மழுக்கம்; stupidity. 5. அறிவு மழுங்கி; stupid man, fool. 6. அறியாமை; ignorance.

ம., க. அசடு.

[அயறு → அசறு → அசடு. அயறு = புண் வழலை.]

அசதி aśadi, பெ. (n.) 1. களைப்பு; tiredness, fatigue, weariness. 2. தூக்க மயக்கம்; drowsiness. 3. சோர்வு; languor, depression of spirits. 4. வலுவின்மை; weakness. 5. மறதி; forgetfulness. 6. ஓளவையாரால் அசதிக் கோவை பாடப்பெற்றவன்; name of a shepherd, said to be the hero of Avvaiyār's Aśadi-k-kōvai, as having forgotten his name when he was asked.

ம. அசதி; தெ. அசது.

[அயர் → அயர்தி → அசர்தி → அசதி.]

அசப்பு aśappu, பெ. (n.) கவனமின்மை; inattentiveness, absence of mind.

ம. அயர்ப்பு.

[அயர் → அயர்ப்பு → அசர்ப்பு → அசப்பு.]

அசர்-தல் aśar-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. களைப்பாற் சோர்வடைதல்; to become weary or worn-out with fatigue. 2. ஆழ்ந்த தூக்கத்தில் உணர்விழத்தல்; to lose sensation during deep sleep. 3. வியப்பால் மயங்குதல்; to become astonished or amazed.

ம. அயர்க்க; க. அசர்; தெ. அசருசரு; து. அசரு.

[அயர் → அசர்.]

அசல் aśal, பெ. (n.) 1. அண்டை, பக்கம்; neighbourhood, vicinity. 2. அண்டை வீட்டான்-ர்; next-door neighbour or neighbours. 3. வேற்றாரது, வெளிநாட்டது, உறவல்லாதது; that which is foreign, strange.

[அயல் + அசல்.]

அசலகம் aśal-agam, பெ. (n.) அடுத்த வீடு; neighbouring house, next door.

ம. அசலாத்து.

[அயலகம் → அசலகம்.]

அசாவிடு-தல் aśā-viḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) இளைப்பாறுதல்; to rest.

[அயாவிடு → அசாவிடு.]

அசாவு-தல் aśāvu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தளர்தல்; to be discouraged, to lose heart, to droop, languish, grow slack.

[அயாவுறு → அசாவுறு → அசாவு.]

அசுணம் aśuṇam, பெ. (n.) இன்னிசை நுண்ணுணர்ச்சி யுள்ளதும், இன்சுவை யினுடையதும், பிடிப்பவர் புதர்மறைவில் நின்று முன்பு இனிய யாழிசையால் மயக்கிப் பின்பு திடுமெனக் கடும்பறையை முழங்குவதால் அதனைப் பொறுக்கமாட்டாது இறந்து படுவதும், வேறுவகையிற் பிடித்தற்கரியதும், பண்டைத் தமிழகத்திலேயே (குமரிநாட்டிலேயே) இறந்துபட்டதாகக் கருதப்படுவதுமான ஒரு விலங்கினம்; an extinct animal of ancient Tamil Nadu, reputed to have been a table delicacy and believed to have been so susceptible to harmony that when it was fascinated by melodious notes of music, a sudden loud beat of a drum caused its instantaneous death.

அசும்பு-தல் aśumbu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒழுக்குதல்; to flow. 2. பரவுதல்; to spread, be diffused. 3. வழக்குதல்; to be slippery.

[அள் → அய் → அயிம்பு → அசிம்பு → அசும்பு.]

அசை¹-தல் aśai-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அலுங்குதல்; to shake slightly. 2. நுடங்குதல், துவளுதல்; to be flexible. 3. தள்ளாடுதல்; to totter, stagger. 4. இயங்கு தல்; to move, stir. 5. ஆடுதல், கூத்தாடுதல்; to dance. 6. மெல்லச் செல்லுதல்; to walk or ride slowly. 7. புடைபெயர்தல், செல்லுதல், விட்டுப்போதல்; to go away, depart. 8. உலாவுதல்; to move along, as wind. 9. கைகாலோய்தல், உடம்பு தளர்தல்; to become weary, exhausted, weak, infirm as a limb of the body, to become wornout with fatigue. 10. உளைதல், நோதல்; to ache, as an exhausted limb of the body. 11. நீர்வேட்கையால் இளைத்தல், விடாய்த்தல்; to suffer from thirst. 12. கலங்குதல், தடுமாறுதல்; to be perplexed, disconcerted. 13. நீங்குதல், குறைதல்; to be removed, to diminish. 14. இளைப்பாறுதல்; to rest. 15. இராத்தங்குதல்; to stay for the night. 16. தங்கியிருத்தல்; to lodge, to stay. 17. திரிதல், பலவிடந் தங்குதல்; to wander, sojourn. 18. இருத்தல், கிடத்தல்; to be or lie in a place. 19. சோம்புதல்; to be idle, inactive, indolent. 20. அஞ்சுதல்; to fear, to be afraid of.

ம. அயவு; க. அசி; தெ. அசியாடு; து. அசலெ; குரு. அசர்னா.

[அல் → அலை → அசை.]

அசை²-தல் aśai-, 4 செ.கு.வ.வி. (v.t.) 1. அலுங்குதல்; to shake slightly. 2. ஆட்டுதல்; to shake violently. 3. இயக்குதல்; to move, stir. 4. வீசுதல்; to fan. 5. கட்டுதல்; to tie, bind, fasten. 6. வருத்துதல்; to afflict,

persecute. 7. தட்டுதல்; to knock at. 8. சார்த்துதல்; to join with. 9. ஓசையெடுத்தல்; to raise the pitch. 10. ஒற்றறுத்தல்; to set to time-measure. 11. சொல்லுதல்; to say.

[அல் → அலை → அசை.]

அசை³ aśai, பெ. (n.) 1. அசைகை அல்லது அசைக்கை; shaking. 2. அசைச்சொல்; expletive. 3. நேர், நிரை, நேர்பு, நிரைபு என நால் வகைப்படும் செய்யுளுறுப்பு; metrical syllable, of which there are four kinds, viz., nēr, nirai, nēru, and nirai. 4. (இசை) தாளத்தில் ஒரு மாத்திரைக் காலம்; variety of duration of time-measure consisting of one māttirai. 5. ஆடுமாடுகள் உட்கொண்ட இரையை மீண்டும் மெல்லுகை; cud. 6. சுவடித் தூக்கு; sling for carrying or preserving olā books. 7. குற்றம்; fault, blemish. 8. உடல்; body, trunk.

அசைபோடு-தல் aśai-pōḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) ஆடுமாடுகள் தாம் உட்கொண்ட இரையை இரைப்பையின் முதலறையிலிருந்து வாய்க்குக் கொண்டுவந்து ஓய்வாக மெல்லுதல்; to bring back the cud from the first chamber of the stomach into mouth and chew at leisure, as ruminating animals.

ம. அயிவிறக்குக, அகவிறக்குக; க. அகி; தெ. அக்கியுனி; துட. அக்ச்.

அசைவு aśaivu, பெ. (n.) 1. அசைகை, ஆட்டம்; shaking, moving about, swinging. 2. உண்கை; eating. 3. அதிர்ச்சி; vibration. 4. புடைபெயர்ச்சி; movement. 5. இளைப்பு, தளர்வு, சோர்வு; weariness, faintness, exhaustion. 6. சோம்பல்; laziness, sloth. 7. பாடற்குற்றம்; a flaw in singing. 8. தப்பு; slip, failure. 9. நிலை தவறுகை; to swerve from principle or path of virtue. 10. முன்னிலைமை கெட்டு வருந்துதல்; suffering caused by loss of position. 11. வருத்தம்; suffering. 12. மனக்கலக்கம்; perturbation, agitation of mind. 13. பின்னிடுதல்; to fall back, retreat. 14. தோல்வி; defeat. 15. முடிவு; end. 16. அசையுமிடங்கள், அதாவது மூட்டுகள்; joints.

[அசை → அசைவு]

அஞ்சல் añjal, பெ. (n.) 1. சாலைக்கடத்தத்தில் (road transport) குறிக்கப்பட்ட இடந்தொறும் வண்டிக்காளை அல்லது சுமையாள் மாற்றப்படும் ஏற்பாடு; relay. 2. வழிப்போக்கில் தங்கும் இடம்; resting place on a journey. 3. மடல், கடித அஞ்சல்; letter-post.

ம., து. அஞ்சல்; க., தெ. அஞ்செ; மரா. அஞ்சீ; Gk. aggelos, a messenger; LL. angelus; OE. engel; E. angel, a divinemessenger.

[ஒருகா. அச்சல் → அஞ்சல்.]

அஞ்சல்வழிக்கல்வி añjal-vali-k-kalvi, பெ. (n.) அஞ்சல் வழியில் பாடங்களை அனுப்பிக் கற்பிக்கும் கல்விமுறை; education system by sending lessons by post, postal tuition.

[அஞ்சல் + வழி + கல்வி.]

அஞ்சல்விடை añjal-vidai, பெ. (n.) மறுமொழி விடுக்க உதவும் இரட்டை அஞ்சலட்டை; reply card.

அஞ்சனம் añjanam, பெ. (n.) தெய்வப் படிமையை மந்திரங் கூறி நீராட்டுகை; a ceremonial bath given to the idol of the deity.

அஞ்சாலிகள் añjaligal, பெ. (n.) நில வருமானத்தில் ஐந்திலொரு பங்கை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு நான்கு பங்கை அரசனுக்குக் கொடுக்கும்படி வற்புறுத்தப்பட்ட உழகுடிகள்; cultivators who were entitled to only one-fifth of the produce of their cultivation, the remainder being compulsorily paid to the king.

ஐந்து → அஞ்ச (கொ.வ.) + சாலி.

[சாலுதல் = பொருந்துதல், உடைமை கொள்ளுதல். சால் → சாலி = உடைய -வன் -வள் -து.]

அஞ்சாலியிடையர் añjali-y-iḍaiyar, பெ. (n.) மணமான பெண்கள் மங்கல அணியாக ஐந்தாலியணியும் இடையர் வகுப்பார்; herdsmen of a particular sub-caste whose women wear tāli, with five jewels.

ம. அஞ்சாலி இடையர்.

[ஐ = ஐந்து. ஐ + தாலி + இடையர் - ஐந்தாலியிடையர் → அஞ்சாலியிடையர்.]

அஞ்சு¹ añju, பெ. (n.) 1. ஐந்து; five. 2. கவறாட்டத்தில் வழங்கும் ஒரு குழுஉக்குறி; a cant used in dice-play.

ம. அஞ்சு; க. அய்து; தெ., கொலா., குருக்., குரும். ஐது; து. ஐது; குட. அஞ்சி; கோத. அஞ்ச்; துட. உச்; கூ. சிங்கி; கோண்டு. ஐயன், ஐகு, சையுங், பையுங்; பர். சேந்து, சேவிர் (ஐவர்); நா. ஐது, சேகுர் (ஐவர்).

[ஐந்து → அஞ்சு.]

அஞ்சுகம் añjugam, பெ. (n.) கிளி; parrot.

[த. அம் (அழகிய) + Skt. suka > த. சுகம் = கிளி. அஞ்சுகம் (இ.பி.).]

அஞ்சுமணிப்பூ añju-maṇi-p-pū, பெ. (n.) சாயுங்காலம் 5 மணிக்குப் பூக்கும் அந்திமந்தாரை; a flower that opens out its petals at 5 p.m.

[ஐந்து → அஞ்சு + மணி + பூ.]

அஞ்செழுத்து añ(u)-eḷuttu, பெ. (n.) சிவாய நம அல்லது நமசிவாய என்னும் ஐந்தெழுத்துக் கொண்ட திருவைந்தெழுத்து என்னும் சிவ வழிபாட்டு மந்திரம்; the five-lettered mantra, viz., na ma śi vā ya or śi

vā ya na ma, uttered in the worship of śiva.

[அஞ்சு + எழுத்து.]

அட்டக்கரி aṭṭa-k-kari, பெ. (n.) மிகக் கருப்பு, மிகக் கருப்பானது; jet black, that which is jet black.

ம. அட்டக்கரி.

அட்டணைக்கால் aṭṭanai-k-kāl, பெ. (n.) 1. உட்கார் கையிற் கால்மேல் காலாகக் குறுக்காக மடக்கி வைக்குங் கால்; folded legs in sitting cross-legged. 2. கால்மேல் குறுக்காக இடுங்கால்; one leg placed over the other in sitting, cross-legged.

து. அட்டகாரு.

[அட்டம் + அணை + கால். அட்டம் = குறுக்கு. அணை = அணைக்கை, தழுவுகை, சேர்க்கை.]

அட்டதேறல் aṭṭa-tēral, பெ. (n.) காய்ச்சிய மது; distilled arrack.

[அடு → அட்ட = காய்ச்சிய. தேறு → தேறல் = தெளிவு, தெளிந்த மது, மது.]

அட்டவணை aṭṭavanai, பெ. (n.) 1. பொருட்பட்டி, பொருட்குறிப்பேடு, பதிவேடு, பேரேடு; index, ledger, register, catalogue. 2. பதிவுபெற்ற பதவியாளர் என்பதைக் குறிக்கப் பதவிப் பெயருக்குமுன் சேர்க்கும் முன்னொட்டு. எ-டு: அட்டணை அரசிறையாளர் (தாசில்தார்); prefix to an official designation to imply that the person an official designation to imply that the person holding the office is duly registered or gazetted as in aṭṭavanai-t-tāhsildār .

க. அட்டவணை; து. அட்டணை; மரா. அடவணை.

அட்டாலை aṭṭālai, பெ. (n.) 1. மேல்வீடு; apartment on an upper storey. 2. கோட்டை மதின்மேற் காவற் கோபுரம்; watch-tower on a fort. 3. தோட்டம், புன்செய், ஆட்டுப்பட்டி, சிற்றூர் முதலியவற்றின் காவற்பரண்; raised covered platform from which one keeps watch on a garden, a field, a sheep-fold, a village residence. 5. காப்பு; protection. 6. மரவகை; a species of tree.

ம. அட்டாலம்; க. அட்டாள்; து. அட்டடி.

[அட்டாலை > Skt. aṭṭāla. எட்டம் → அட்டம். எட்டம் = உயரம். அட்டம் + ஆலை - அட்டாலை.]

அட்டிகை aṭṭigai பெ. (n.) கழுத்தை யொட்டியிருக்கும் பொன் அல்லது முத்து அணிவகை; closely fitting necklace of gold wires or of precious stones.

ம., தெ. அட்டிகை; க., கூ. அட்டிகை.

[ஒட்டு → அட்டு → அட்டி → அட்டிகை.]

அட்டியல் aṭṭiyal, பெ. (n.) அடுக்குக்கலம்; a set of vessels of cylindrical shape fitting one within the other.

அட்டில் aṭṭil, பெ. (n.) 1. மடைப்பள்ளி, சமையலறை;

kitchen. 2. வேள்விக் கூடம்; place for performing sacrificial ceremonies.

[அடு + இல் = அட்டில்.]

அட்டு-தல் aṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வடிதல்; to be discharged, as pus; to flow, as honey. 2. வார்த்தல்; to pour as water or oil. 3. நீர்வார்த்துத் தானஞ் செய்தல்; to make gifts by pouring water on the right hand of the donee. 4. நீர்வார்த்தாற் போற் கொண்டு வருதல்; to bring, as a river. 5. கொடை பட்டயம் (சாசனம்) அளித்தல்; to endow, as on a temple. 6. இடுதல்; to give. 7. செலுத்துதல்; to remit money.

க. அட்டு; து. அட்டுனி; கோத. அட்ட; துட. ஓட்ட.

அட்டு aṭṭu, பெ. (n.) 1. வெல்லம்; cake of unrefined sugar. 2. பனம்பழத்திலிருந்து செய்யப்பட்ட பனாட்டு என்னும் வெல்லக்கட்டி; dried palmyra fruit jelly.

க., தெ. அட்டு.

[அடுதல் = காய்ச்சுதல். அடு → அட்டு = காய்ச்சப்பட்டது.]

அட்டுண் aṭṭūn, பெ. (n.) சமைத்த உணவு; cooked food.

[அட்ட + ஊண்.]

அட்டுழியம் aṭṭūliyam, பெ. (n.) கொடுந்தீம்பு; atrocity.

ம. அட்டுழியம்; க. அட்டுளி.

அட்டை¹ aṭṭai, பெ. (n.) நிலத்திலும் நீரிலும் வாழக்கூடியதும், நாங்கூழ்போற் குறுகி நீள்வதும், (தமிழ்நாட்டில்) ஒரு விரலம் (அங்குலம்) முதல் ஒருசாண் வரை நீண்டு வளர்வதும், ஊனுடம்புகளில் ஒட்டிக்கொண்டு அரத்தத்தையுறிஞ்சுவதும், புழுப்போன்றதுமான ஓர் ஊருயிரி; leech.

ம., தெ. அட்டை; க., குட. அட்டை.

[ஒட்டு → அட்டு → அட்டை.]

அட்டை² aṭṭai, பெ. (n.) 1. சன்னப் பலகை போன்று தடித்த தாளட்டை; card board. 2. பொத்தகக் கட்டட அட்டை; bound book-cover. 3. செருப்பின் தோலட்டை; layer of the sole of sandal or shoe.

க., து. அட்டை; தெ. அட்டை.

[அள் = செறிவு, திண்மை. அள் → அட்டு → அட்டை = திண்ணமான தாட்பலகை அல்லது தோற்பட்டை.]

அட்டை³ aṭṭai, பெ. (n.) பொத்தக மேலுரை;

அட்டை⁴ aṭṭai, பெ. (n.) துலாக்கட்டை; joist.

[ஒருகா. ஒட்டு → ஒட்டை → அட்டை.]

அட்டை⁵ aṭṭai, பெ. (n.) தலையில்லா முண்டம்; headless trunk.

தெ. அட்ட (உடம்பு, தலையில்லா முண்டம்); க., து.அட்டெ.

[மொட்டை → மட்டை → அட்டை.]

அடக்கம் aḍakkam, பெ. (n.) 1. அமைதி; calmness. 2. ஆரவாரமின்மை; unostentatiousness. 3. பிறர் செய்தியில் தலையிடாமை; non-interference. 4. பணிவான ஒழுக்கம்; humility, submission, subordination. 5. தன்னடக்கம்; self-control. 6. பொறுமை; patience. 7. ஐம்புல வடக்கம்; subjugation of the five senses. 8. மூச்சடக்கம்; suppression of breath. 9. உயிரொடுங்கியிருத்தல்; subdued state of the animating powers, before death. 10. மயக்கம்; loss of consciousness, stupor as from snake-bite. 11. சவப்புதைப்பு; burial. 12. சுருக்குகை; contraction, as a tortoise withdrawing into its shell. 13. மறைபொருள், கழுக்கம்; secret. 14. செறிந் திருக்கை; compactness. 15. உள்ளடங்கிய பொருள்; contents, as of a box, enclosures, as of a letter. 16. செலவொடு சேர்ந்த மொத்த விலை; cost price including incidental expenses. 17. மொத்தச் செலவு; total expenditure. 18. கருத்து; gist. 19. புதைபொருள்; treasure trove. 20. வாணவகை; fireworks of crackers so arranged in layers, to produce a continuous series of bursts. 21. பறைவகை; a kind of drum.

த. அடக்கம் > Skt. ḍhakkā.

[அடங்கு → அடக்கு → அடக்கம்.]

அடக்கவிலை aḍakka-vilai, பெ. (n.) ஊதியங் கருதாது சென்ற செலவின் அளவாகக் குறிக்கப்பட்ட விலை; actual cost price, rock-bottom price, non-profit cost price of manufactured articles, books, etc.

[அடக்கம் + விலை]

அடக்கி aḍakki, பெ. (n.) 1. தன் திறமையை அல்லது நிலைமையை வெளிக்குக் காட்டாத ஆள்; taciturn person, one who conceals his real circumstances or ability. 2. சிறுநீர் மலங்களை அவ்வப்போது வெளிப்படுத்தாது அடக்கி வைப்பவன்-ள்; one who postpones answering calls of nature.

[அடக்கு → அடக்கி]

அடக்கியொடுக்கி aḍakki-y-oḍukki, கு.வி.எ. (adv.)

1. முற்றுங் கீழ்ப்படுத்தி; having subjugated completely. 2. வேரறக் களைந்து; having eradicated.

[அடக்கி + ஒடுக்கி]

அடக்கு-தல் aḍakku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அடங்கு

என்பதன் பி.வி. (caus. of aḍaṅgu). 1. அடங்கச் செய்தல்; to bring under control. 2. கீழ்ப்படுத்துதல்; to constrain, repress, bring to terms, to subjugate, curb, coerce, tame, break, as a horse. 3. சுருங்குதல்; to condense, abbreviate. 4. உள்ளடக்குதல்; to pack, stow away. 5. புதைத்தல்; to bury. 6. சிறுநீர், மலங்களை வெளிப்படுத்துவதைக் கடத்தி வைத்தல்; to postpone answering calls of nature.

ம. அடக்குக; க. அடக்கு; தெ. அடாக; கோத. அதற்கு; கூ. ஆட்ப; துட. ஓர்க்; குட. அடக்; து. அடேவுனி; கொலா. டாங்க்த்; மா. அர்கெ; கொண். டாங்; குரு. அர்க்னா.

அடக்குமுறை aḍakku-murai, பெ. (n.) கண்டித்தடக்குகை; repression.

[அடக்கு + முறை]

அடகு¹ aḍagu, பெ. (n.) 1. இலைக்கறி; greens, edible leaves. 2. பச்சிலை; odoriferous Indian plant, medicinal green leaves. 3. மகளிர் விளையாட்டு வகை; a girls' game.

க. ஆகு; தெ. ஆக்கு; கொண். ஆக்; கோண். ஆகீ; கூ., பெங்., மண். ஆகி; குவி. ஆக்கு; குரு. அட்கா; மா. அட்கெ; பிராகி. டாக.

[அடை = இலை. அடை → அடகு.]

அடகு² aḍagu, பெ. (n.) கொதுவை; pledge, pawn of personal property.

ம. அடமானம்; க. அடவு; து. அடாவு; தெ. அட்டமு.

[அடை → அடைவு = அடைமானம், கொதுவை. அடைவு → அடவு → அடகு.]

அடகுபிடி-த்தல் aḍagu-piḍi-, 4 செ. குன்றாவி (v.t.) கடனாகப் பணங்கொடுத்து அதற்கீடாக விலைபெறும் பொருள்களை வாங்கி வைத்தல்; to do pawn-broking.

அடங்கல் aḍaṅgal, பெ. (n.) 1. கீழ்ப்படிகை; submitting, obeying. 2. பகுதியாக அமைகை; being comprised or included. 3. உள்ளிடம் பெற முடிகை; being possible to be stuffed into. 4. செய்யத் தகுகை; being fit or worthy to act or perform. 5. தங்குமிடம்; abode. 6. சாகுபடி நோட்டம் (சோதனை); examination of the cultivation of village lands. 7. சாகுபடிக் கணக்கு; detailed village account showing lands cultivated and the nature of the crops. 8. அடங்கல் (குத்தகை) வேலை; contract work.

ம. அடங்கல்; தெ. அடங்கு; பிரா. அட்கல்.

[அடங்கு → அடங்கல்.]

அடங்காப்பிடாரி aḍaṅgā-p-piḍāri, பெ. (n.) எவர்க்கும் அடங்காதவன்; termagant, shrew.

[அடங்காத → அடங்கா (ஈ.கெ.எ.ம.பெ.எ.) +

பிடாரி.]

அடங்கார் aḍaṅgār, பெ. (n.) பகைவர்; enemies.

அடங்கு-தல் aḍaṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கீழ்ப்படிதல்; to obey, yield, submit. 2. அறத்தின்கண் அமைந்தொழுகுதல்; to behave righteously. 3. புலன் ஒடுங்குதல்; to be still, to be subdued, as the mind of a sage. 4. உறங்குதல்; to sleep. 5. மக்கள் உறங்கி அமைதி நிலவுதல்; to become quiet, as a result of all the inhabitants of a place having gone to sleep. 6. உடம்பு ஒடுங்குதல்; to be reduced, as the body, through disease, old age or grief. 7. நாடி நின்றுவிடுதல்; to stop beating as the pulse. 8. மூச்சு நின்றுவிடுதல்; to stop breathing. 9. நொசிப்புநிலை யடைதல்; to attain a state of intense contemplation as the final stage of yoga. 10. இறத்தல்; to die. 11. உள்ளாதல்; to be comprised, included. 12. படிதல்; to settle, subside, as dust. 13. தங்குதல்; to remain, stay. 14. கிடத்தல்; to lie, lie down. 15. மனத்துள்ளிருத்தல்; to confine in the mind as a secret. 16. சினையாதல்; to be with young, as a cow impregnated. 17. நெருங்குதல்; to be close together, thick or crowded. 18. செய்யக் கூடியதாதல்; to become possible for doing. 19. தீர்தல்; to be extinguished. 20. நின்றுபோதல்; to cease. 21. மறைதல்; to disappear or set, as a heavenly body.

அடர்¹-தல் aḍar-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெருங்குதல், செறிதல்; to be close together, thick, crowded. 2. போர் செய்தல்; to fight, engage in a battle. 3. நெருக்குதல்; to press round, hem in. 4. புடைத்தல்; to beat, strike. 5. தட்டியருவாக்குதல்; to fashion, mould by beating.

ம. அடர்; க., தெ. அடரு; கோத. அயர்; குட. அடிச்; கொண். அட்.

[அள் → அடு → அடர். அள்ளுதல் = நெருங்குதல். அடுத்தல் = நெருங்குதல். அடர்தல் = நெருங்குதல், புடைத்தல், தட்டியருவாக்குதல்.]

அடர்²-த்தல் aḍar-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 'அடர்தல்' என்பதன் பி.வி. (caus. of aḍardal) 1. அழுக்குதல்; to press down, crush, squeeze. 2. நெருக்குதல்; to press hard, exert pressure upon. 3. வருத்துதல்; to oppress. 4. தாக்குதல், போர் செய்தல்; to attack, make an onset upon, begin a quarrel. 5. கொல்லுதல்; to kill. 6. கெடுத்தல்; to destroy, remove.

ம. அடர்க்கு; க. அடரிசு; தெ. அடரின்கு.

[அடு → அடர்.]

அடர் aḍar, பெ. (n.) 1. நெருக்கம்; closeness. 2. நெருக்குதல்; the act of pressing, oppressing, troubling.

[அடு → அடர்.]

அடர்த்தி aḍartti, பெ. (n.) நெருக்கம்; closeness, thickness.

[அடர் → அடர்த்தி]

அடல் aḍal, பெ. (n.) 1. சமைக்கை; cooking. 2. கொல்லுகை; killing, murdering. 3. வருத்துகை; to

afflict, cause pain or suffering. 4. பகை; hatred, enmity. 5. போர்; war, conflict. 6. வலிமை; power, strength. 7. வெற்றி; victory, success.

ம. அடல், அடர்; க., தெ. அடரு.

[அடு → அடல். அடுதல் = சமைத்தல், கொல்லுதல், வருத்துதல்.]

அடவி aḍavi, பெ. (n.) 1. மரமடர்ந்த காடு; thick forest, jungle. 2. சோலை; grove. 3. மிகுந்த கூட்டம் அல்லது அளவு; large collection. 4. பூஞ்சோலை (நந்தவனம்); pleasure-garden.

ம., க., கொலா., பிராகி., அடவி; தெ. அடவி, அடிவி.

[அடு → அடர் → அடர்வி → அடவி = மரமடர்ந்த காடு.]

அடாபிடித்தனம் aḍā-piḍi-t-taṅam, பெ. (n.) வன்செயல் தன்மை; the quality of being violent.

[ஔருகா. அடா (தகாத) + அடி (தாக்கு) - அடாவடி → அடாபிடி.]

அடாவடி aḍā-v-aḍi, பெ. (n.) 1. கொடும்பேச்சு; violent talk. 2. கொடுஞ்செயல்; outrage, violence.

ம. அடாபிடி; க., தெ. அடாவுடி; H. haḍabaḍi.

[அடா + அடி. அடாத → அடா.]

அடி¹-த்தல் aḍi, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விளையாடுதல்; to sport, play. 2. தனியாக அல்லது கூடிக் கூத்தாடுதல்; to dance singly or in groups. 3. மனம் வருந்துதல்; to suffer in mind due to the absence of a beloved person on a festive occasion. 4. துடித்தல்; to twitch, move spasmodically. 5. சாடை காட்டுதல்; to hint by gesture. 6. உடம்பு சுடுதல்; to suffer from fever. 7. பூசுதல்; to besmear, daub. 8. தடவுதல்; to stroke, brush over. 9. அலப்புதல்; to chatter, prattle, swagger, bluff. 10. அசைத்தல்; to wag. 11. துணி காற்றில் அசைந்தாடுதல்; to flutter, as a flag or cloth hung for drying. 12. மணி ஒலித்தல்; to sound or ring, as a bell. 13. காற்று வீசுதல்; to blow, as strong wind. 14. மூக்கிற்குப் புலனாதல்; to be perceived by the sense of smell. 15. ஒளிர்ந்தல்; to shine, as moon; to flash, as lightning. 16. பொறியியங்குதல்; to work, as a machine. 17. ஆக்கவாய்ப்பு மிகுதல்; to have continued good luck. 18. பழைய நிலை கொள்ளுதல்; to resile, as elastic bodies. 19. தாக்குதல்; to afflict the body. 20. மழை கனத்துப் பெய்தல்; to rain heavily. 21. தண்ணீர் வேகமாய்ப் பாய்தல்; to issue forcibly, as water from a pipe. 22. இயற்றுதல்; to perform, as an athletic feat. 23. இயங்குதல்; to move. 24. சேறு தெறித்தல்; to splash, as mud. 25. நீந்தும்போது கைகால்களால்

நீரையடித்தல்; to dabble, to strike water with hands and feet while swimming. 26. திரும்புதல்; to turn. 27. உணர்வு கெடுதல்; to become unconscious. 28. ஒருவன் அல்லது ஒருத்தி வீணாகத் தம்மை வருத்திக் கொள்ளுதல்; to worry oneself unnecessarily, to complain vociferously and repeatedly. 29. ஒன்றன்மேலடித்துச் குன்றுதியை மிகுத்தல்; to increase the effect of swearing by striking on something important, dear or held sacred. 30. விலை பேசிச் செய்த முடிவைக் கையிலடித்து உறுதிப்படுத்துதல்; to confirm a bargain by striking the palm of another. 31. தேர்வில் தவறுதல்; to fail in an examination. 32. சுண்டு வில்லடித்தல்; to catapult. 33. மார்பில் அறைந்து கொள்ளுதல்; to beat the breast and bewail the dead, as women do. 34. துளை யடித்தல்; to punch a hole. 35. பூசணம் பூத்தல்; to become mouldy. 36. படர்தல்; to spread, as moss. 37. மழித்தல்; to shave. 38. தங்குதல்; to abide. 39. ஒரு திசை நோக்கி யியங்குதல்; to proceed in a particular direction. 40. புலம்புதல்; to lament. 41. மலங்கழித்தல்; to have loose motion. 42. நெஞ்சு பதைத்தல்; to funk. 43. திரிதல்; to roam about. 44. தீம்பு செய்தல்; to be iniquitous and unruly, to make an insolent display of wealth and luxury. 45. ஒரு வினையில் ஒட்டாரம் பண்ணுதல்; to be obstinate, to persist in anything. 46. சாய்தல்; to capsize, overturn, as a cart. 47. நடித்தல்; to pretend, feign. 48. புறப்பட்டுப் போதல்; to proceed to a place. 49. காலிற் கட்டியடித்தல்; to be tied to the feet and beaten about, an act of humiliation.

அடி²-த்தல் aḍi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விரித்த கையினாலாவது, கோல் முதலிய கருவியினாலாவது, ஆளை அல்லது அஃறிணைப் பொருளை அறைதல்; to beat a person, place or thing with open hand or an instrument, smite, hammer. 2. தண்டித்தல்; to punish. 3. தோற்கருவி யியக்குதல்; to play on musical instruments made of hollow cylinder or hemisphere with parchment stretched over the opening like drums. 4. மணியொலிப்பித்தல்; to ring a bell. 5. சிறகியக்குதல்; to flap the wings. 6. கல் லெறிந்து காய் வீழ்த்துதல்; to throw a stone and cause fruit(s) to fall from a tree. 7. தண்ணீரை வலுவாகத் தெளித்தல்; to splash water with force. 8. மருந்து அல்லது மருந்துநீர் சிவிறியால் தெளித்தல்; to spray liquid or powdered medicine. 9. மோதுதல்; to dash. 10. துவைத்தல்; to wash by beating wet clothes on a stone. 11. மாப்பிசைதல்;

knead, as flour. 12. உடைத்தல்; to break, as clods of earth. 13. போரில் தாக்குதல்; to attack in battle. 14. வண்டி குலுங்குதல்; to jerk, jolt. 15. காலங் கடத்தி வருத்துதல்; to annoy by undue postponding. 16. முத்திரை பொறித்தல்; to stamp, impress, mark on. 17. பதித்தல்; to strike into, drive in. 18. அச்சிடுதல்; to print. 19. பொறியில் தைத்தல்; to sew on machine. 20. வெட்டுதல்; to dig. 21. செய்தல், கட்டுதல், அமைத்தல், பதித்தல்; to make, build, construct, pitch. (அ) கல்லிற் கருவி சமைத்தல்; to make a stone implement by chiselling. 22. நகையாடிக் கூறுதல்; to joke, to make fun of. 23. குறை சொல்லுதல்; to criticise. 24. ஓட்டுதல்; to drive as cart, plough, bullocks, etc. 25. வண்டியிற் கொண்டு வருதல்; to cart. 26. வண்டியிற் கொண்டு நிலத்திலிடுதல்; to cart dry clay, manure, etc. 27. உள்ளிடுதல்; to apply, inject. 28. வாரிக்கொண்டு போதல்; to sweep away, as flood. 29. கவர்தல்; to seize, snatch, steal, rob, plunder, take by force. 30. நீக்குதல்; to remove, erase, cross out, nullify. 31. மறுத்தல்; to refute, contradict. 32. வெல்லுதல்; to defeat, overcome, win the game. 33. வென்று பெறுதல்; to win, as a prize. 34. கொல்லுதல்; to kill. 35. அழித்தல்; to ruin, destroy. 36. அடித்து உதிர்த்தல்; to beat down fruits from trees. 37. கதிரினின்று தவசமணிகளை அடித்துப் பிரித்தல்; to beat and separate grains from spike or head of corn. 38. பயிர்செய்தல், தவசம் விளைவித்தல்; to raise a crop, produce food grain. 39. கரண்டியால் அடித்துக் கலக்குதல்; to stir with a spoon. 40. பேரளவாயுண்ணுதல்; to eat voraciously, to drink excessively. 41. கொல்லாமற் சாகவைத்தல்; to cause death through indirect means. 42. வெடி குண்டு வீசுதல்; to fire shots, discharge cannon balls. 43. தொலைவரி விடுதல்; to send telegraphic message. 44. தூசி துடைத்தல்; to dust. 45. ஏமாற்றுதல்; to cheat, defraud, swindle. 46. கஞ்சாப் புகை குடித்தல் அல்லது கஞ்சாக் குழம்பு (லேகியம்) உண்ணுதல்; to smoke ganja or eat bhang. 47. காசு உரு வாக்குதல்; to mint, coin money. 48. விற்றல்; to sell. 49. மனப்பாடஞ் செய்தல்; to memorize, learn by rote. 50. கையாளுதல்; to employ, use, handle, practise. 51. அரித்தல்; to gnaw as white ant, to eat as moth. 52. மழித்தல்; to shave. 53. ஒன்றில் மாட்டி வைத்தல்; to involve, entangle, implicate. 54. கழித்தல்; to pass, as urine. 55. அழுத்துதல்; to press down. 56. கெடுத்தல்; to spoil. 57. ஒன்றை எங்கேனும் தெரியாது விட்டு விடுதல்; to mislay a thing unwittingly and lose it. 58. பொறியாற் குத்துதல்; to punch. 59. ஒன்றைச் செய்வித்தல்; to cause anything. 60. துன்புறுத்துதல்; to afflict, persecute. 61. தூக்கந்

தாக்குதல்; to be affected by sleepiness. 63. சாய்த்தல்; to bend, tun down. 64. விதை நசுக்குதல்; to castrate.

ம. அடி, அடிக்குக; க. அடசு; தெ. அடுசு; து. அடிபுனி.

[அடு → அடி.]

அடிக்கயில் aḍi-k-kayil, பெ.(n.) தேங்காயின் அடிப்பாகம், கண்கயில் என்பதற்கு எதிரானது; bottom half of a broken coconut shell, as opp. to the top half of the shell containing the three eyelets.

க. அடிகரட

[அடி + கயில்.]

அடிக்கல் aḍi-k-kal, பெ. (n.) அடிப்படைக் கல், கட்டுமானத்தின் அடையாளமாக முதன் முதலில் இடப்படும் கல்; foundation stone.

க. அடிகல்

[அடி + கல்.]

அடிக்குச்சி aḍi-k-kucci, பெ. (n.) ஓரடி அளவு கோல்; foot-rule.

[அடி + குச்சி.]

அடிச்சீப்பு aḍi-c-cippu, பெ. (n.) வாழைக் குலையின் முதற் சீப்பு; first formed comb in a bunch of plantains.

[அடி + சீப்பு.]

அடிச்சேரி aḍi-c-cēri, பெ. (n.) 1. பணியாளர் குடியிருப்பு; servants' quarters, section of a town occupied by the labouring classes. 2. ஊரிற் காணியாளர் குடியிருக்கும் பகுதி; part of a village in which the hereditary proprietors reside. 3. நகரையடுத்த ஊர், புறநகர்; village near a town, suburb. [அடி + சேரி.]

அடிசாய்-தல் aḍi-śāy-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) அடிக்கீழ் நிழல் சாய்தல்; sun's declining, as indicated by the lengthening of the shadow under one's foot.

அடிசில் aḍiṣil, பெ. (n.) 1. சோறு; boiled rice. 2. உணவு; food.

க. அடிகெ.

[அடுசில் → அடிசில்.]

அடிசிற்பள்ளி aḍiṣir-paḷli, பெ. (n.) மடைப் பள்ளி; kitchen.

க. அடிகெமனெ

[அடிசில் + பள்ளி.]

அடித்தலம் aḍi-t-talam, பெ. (n.) 1. கீழிடம்; lower part. 2. அடிப்படை (அஸ்திவாரம்); foundation of building. 3. பாதம்; foot. 4. திருவடி நிலை; sandals of a great person.

க. அடிதள

[அடி + தலம். Skt. sthala > த. தலம்.]

அடித்தளம் aḍi-t-talam, பெ.(n.) 1. கட்டடத்தின் அடிநிலைப் பரப்பு; ground floor. 2. கிணற்றின் அடிப்பார்; foundation of a well. 3. அடிவரிசை; lowest stratum, as of a pile. 4. அடித்திண்டு; basement. 5. கற்படுத்த நிலம்; ground paved with stones, stone pavement. 6. படையின் பின்னணி; rear guard of an army.

[அடி + தளம்.]

அடித்தானம் aḍi-t-tāṅam, பெ. (n.) நிலைக் களம் (ஆதாரம்); basis, foundation.

ம., க., து. அடி; தெ. அடுகு.

[த. அடி + Skt. sthāna > த. தானம் = இடம். மண்டுதல் = நெருங்குதல், நெருங்கித் தொடுதல் அல்லது தாக்குதல், தாங்குதல். மண்டுகால் = முட்டுக்கால், தாங்குகால். மண்டு → மண்டி = தாங்கி. மண்டி → அண்டி = தாங்கி, தாங்கி நிற்கும் அடிப்பகுதி. அண்டி → அடி.]

அடிதண்டம் aḍi-daṇḍam, பெ. (n.) 1. தலையெடுக்க வொட்டாத திடீர் அடி; sudden blow that incapacitates. 2. அடிதண்டனை; flogging.

அடி + தேண்டம்.

அடிதவ்வு-தல் aḍi-tavvu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அடிதாண்டிப் பழகுதல் அல்லது விளையாடுதல்; to jump over, as an exercise of children or young animals.

[அடி + தவ்வு. தவ்வு = தாவு, தாண்டு.]

அடிதாளம் aḍi-tāḷam, பெ. (n.) கைகளால் தட்டும் தாளம்; beating time with the hand.

[அடி + தாளம். அடி = கைகளால் தட்டுதல்.]

அடிதொடு-தல் aḍi-toḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தெய்வத்தின் பாதந்தொட்டுச் சூளிடுதல்; to take an oath by touching the feet of God or a deity. 2. பெரியோரின் பாதந் தொட்டு வணங்குதல்; to pay homage to great men by touching their feet.

[அடி + தொடு. அடி = பாதம்.]

அடிதோறும் aḍi-tōrum, கு.வி.எ. (adv.) 1. அடிக்கடி; often, repeatedly. 2. ஒவ்வொன்றன் அடியிலும்; at the bottom of everything. 3. ஒவ்வொரு பாதத்தின் கண்ணும்; at every foot. 4. செய்யுளின் ஒவ்வொரு டியிலும்; in every line of a poem or verse.

[அடி + தோறும். தொறும் → தோறும்.]

அடிநாள் aḍi-nāḷ, பெ. (n.) 1. முதல்நாள், தொடக்கநாள்;

the first day. 2. இளமைக் காலம்; தொடக்ககாலம்; early life, younger days, early period.

[அடி + நாள்]

அடிப்படு-தல் adi-p-paḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.)

1. கீழ்ப்படையிலிருத்தல்; to be in the lower stratum.
2. அடிச்சுவடுபடுதல்; to be worn-out by passing feet, as a path.
3. கீழ்ப்படிதல்; to obey, do another's will willingly.
4. பழகுதல்; to become accustomed to.
5. பழைமையாக வருதல்; to be long established.

[அடி + படு]

அடிப்படை adi-p-paḍai, பெ. (n.) 1. நிலைக்களம் (ஆதாரம்); foundation, base. 2. சுவரின் அடித்தளம்; lowest layer of mud or brick in a wall, basement. 3. சேனையில் தலைமையாகவுள்ள பகுதி; the main division of an army. ம. அடிப்பட.

[அடி + படை]

அடிப்பதறு-தல் adi-p-paḍaru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.)

1. கால் நடுங்குதல்; to tremble, as the feet.
2. நிலைதவறுதல்; to fall in business, lose a situation or property.
3. மனங்கலங்குதல்; to be perplexed in consequence of failure.

[அடி + பதறு]

அடிப்பற்று-தல் adi-p-paḍu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.)

1. அடுகலத்தின் அடியிற்சோறு, கறி முதலியன தீய்ந்துபோதல்; to be scorched or charred, as rice, curry, etc., for want of water or over-heating when cooking.
2. மிகு தீயினால் சோறு, கறி முதலியன அடுகலத்தினடியில் பற்றிக் கொள்ளுதல்; to stick to the bottom of the inside of the cooking vessel, as rice, curry, etc.
3. இறைவன் திருவடியைப் பற்றுதல்; to cling to the feet of God.

ம. அடிக்குபற்று; க. அடிகத்து.

[அடி + பற்று]

அடிப்பாடு adi-p-paḍu, பெ. (n.) 1. அடிச்சுவடு; track, footprint. 2. அடிப்பட்ட வழி; beaten path. 3. வழக்கு; usage, custom. 4. உறுதியான நிலை; firmness, stability, fortitude. 5. வரலாறு; origin, history. 6. திருவடியில் ஈடுபாடு; attachment to the feet of God. 7. முதனிலை; stem of noun or verb.

ம. அடிப்பாடு.

[அடிப்படு → அடிப்பாடு. படு → பாடு]

அடிப்புக்கூலி adippu-k-kūli, பெ. (n.) கதிரடிக்குங் கூலி; wages for threshing grain.

[அடிப்பு + கூலி]

அடிப்புல் adi-p-pul, பெ. (n.) நிலத்தினடியில் ஏறும்புகள் சேர்த்துவைக்கும் தவசம்; grain stored by ants under the ground.

[அடி + புல். புல் = புல்லரிசி.]

அடிப்போடு-தல் adi-p-pōḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.)

1. தொடங்குதல்; to lay the foundation, begin.
2. ஒருவரிடம் உதவி பெறுதற்கு ஏற்ற செய்திகளை முன்னடிப் படையாகச் சொல்லி வைத்தல்; to say or do things as preparing the ground for getting favours from somebody.

[அடி + போடு]

அடிபடு-தல் adi-paḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.)

1. அடிக்கப் படுதல்; to be beaten, struck.
2. தாக்குண்ணுதல்; to hit against, stub, be attacked.
3. நீக்கப்படுதல்; to be struck off, removed.
4. தானாக நீங்கிவிடுதல்; to be automatically cancelled, repealed, nullified.
5. பலர் வாயில் வழங்குதல்; to be in every one's mouth, be a household word.
6. செவிக் கெட்டுதல்; to reach ones ear's, as a rumour.
7. உலகப் பட்டறிவில் அழுந்துதல்; to be involved, plunged.
8. செலவழித்தல்; to be spent, expended.
9. கொல்லப்படுதல்; to be slaughtered.
10. நோய் நீங்குதல்; to be cured, eradicated, as a disease.
11. தட்பவெப்ப நிலையால் தாக்குண்ணுதல்; to be weather-beaten.
12. அச்சிடப்படுதல்; to be printed, to be struck, as composed matter.

அடிபணி-தல் adi-pani-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) தண்டனிடுதல்; to fall at one's feet, worship.

[அடி + பணி]

அடிபாடு adi-paḍu, பெ. (n.) மாடு, குதிரை முதலிய வீட்டு விலங்குகளின் உழைப்பு; labour, work, as done by domestic animals.

ம. அடிபாடு.

அடிபிடி adi-piḍi, பெ. (n.) சண்டை; broil, fray, scuffle.

அடிபுதையரணம் adi-pudai-y-araṇam, பெ. (n.) பாதக்கூடு; boot or bootlike sandal.

[அடி + புதை + அரணம்]

அடிமடி adi-maḍi, பெ. (n.) ஆடையின் உள் மடிப்பு; inner fold of the waist-cloth.

அடிமடை adi-maḍai, பெ. (n.) முதன்மடை; head of a sluice.

அடிமடையன் adi-maḍaiyan, பெ. (n.) முழு முட்டாளர்; utter idiot or fool.

அடிமண் adi-man, பெ. (n.) 1. கீழ்மண்; soil underneath.

2. செய்வினைக்காக (சூனியத்திற்காக) எடுக்கும் காலிலொட்டிய மண்; earth that has been touched by a person's foot, taken for witchcraft against him.

[அடி + மண்.]

அடிமண்டி adi-maṇḍi, பெ. (n.) ஒரு கலத்தின் அடியில் தங்கும் மண்டி அல்லது கசடு; dregs, deposit.

[அடி + மண்டி.]

அடிமணியிடு-தல் adi-maṇi-yiḍu-, 20 செ. கு.வி. (v.i.) தொடக்கஞ் செய்துவைத்தல்; to make a beginning, as placing gems in the place where a foundation is to be laid.

[அடி + மணி + இடு.]

அடிமணை adi-maṇai, பெ. (n.) நிலைக்களம் (ஆதாரம்); basis, support.

அடிமரம் adi-maram, பெ. (n.) 1. மரத்தின் அடி; trunk of a tree. 2. பாய்மரத்தின் அடிப்பாகம்; lower mast.

[அடி + மரம்.]

அடிமனை adi-maṇi, பெ. (n.) 1. சுற்றுச்சுவர்; walls of a building. 2. வீடுகட்டுதற்குரிய அடிநிலம்; ground, plot.

அடிமாடு adi-māḍu, பெ. (n.) கறிசமைக்கக் கொல்வதற்குரிய மாடு; cattle for slaughter.

அடிமுட்டாள் adi-muṭṭāḷ, பெ. (n.) முழு மூடன்; utter fool or idiot.

அடிமுடி adi-muḍi, பெ. (n.) 1. காலுந்தலையும், பாதமுந்தலையும்; head and foot. 2. ஒழுங்கு; order, regularity. 3. தொடக்கமும் முடிவும்; beginning and end. 4. வரலாறு; history.

அடிமை adimai, பெ. (n.) 1, தொழும்பு, பிறருக்குக் கட்டாயத் தொண்டு செய்யும் நிலைமை; slavery, bondage, servitude. 2. அடிமையான், தொழும்பன்; slave, formerly attached to land and transferable with it. 3. தொண்டன், இறையடியான்; servant, devotee.

ம. அடிம; க. அடிமெ; தெ. அடிமெ, அடியண்டு.

அடியந்தாதி adi-y-andādi, பெ. (n.) ஒரு செய்யுளின் ஓரடி அடுத்தவடியாகவேனும், ஒரு செய்யுளின் ஈற்றடி அடுத்த செய்யுளின் முதலடியாகவேனும் அமையுமாறு தொடுக்கப்படுவது; mode of versification, in which, a line in verse is repeated as the next line, or a line that ends one stanza begins the following stanza.

[அடி + அந்தாதி.]

அடியறி-தல் adi-y-aṛi-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) மூல காரணந் தெரிதல்; to find out the first or primary cause.

[அடி + அறி.]

அடியறுக்கி adi-y-aṛukki, பெ. (n.) குயவன் மட்கல மறுக்குங் கருவி; flat piece of wood by which the potter marks his work and separates it from the wheel below.

[அடி + அறுக்கி.]

அடியன் adiyān, பெ. (n.) 1. கீழிருப்பவன்; he who is underneath. 2. அடிமை; slave. 3. தொண்டன்; devotee.

[அடி + அன்.]

அடியிடு-தல் adi-yiḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தொடங்குதல். தொடக்கஞ் செய்தல்; to make a beginning, commence an undertaking. 2. கூடை, பாய் முதலிய முடைதற்கு அடியமைத்தல்; to make the bottom of a basket or one end of a mat as the first step in basket making or mat weaving. 3. நடக்கக் காலெடுத்து வைத்தல்; to step forward. 4. நடத்தல்; to walk. 5. மிதித்தல்; to tread on. 6. சீர்கள் தொடர்ந்து செய்யுளடியாகவமைதல்; to form a line in a verse, as metrical feet.

ம. அடியிடுக.

[அடி + இடு.]

அடியுண்(ணு)-தல் adi-y-un(nu)-, 12 செ.கு. வி. (v.i.) 1. அடிக்கப்படுதல்; to be beaten. 2. பல விடத்துந் திரிந்து துன்பப்பட்டுப் பழகுதல்; to wander along experiencing all sorts of troubles.

[அடி + உண்.]

அடியுரம் adi-y-uram, பெ. (n.) 1. முன்பு இட்ட எரு; manure put in previous seasons. 2. மரத்தைச் சுற்றியிடும் எரு; manure added to the soil around a tree. 3. அடுத்த ஆண்டிற்காகச் சேமித்து வைக்கப்படும் நடப்பு ஆண்டுத் தவசம்; crop of a year preserved for subsistence during the following year. 4. முன்னோர் தேட்டு, முதுசொம்; ancestral property. 5. ஆற்றல்; physical strength, power of wealth. 6. அடிப்படை; foundation.

[அடி + உரம்.]

அடியுறை adi-y-urai, பெ. (n.) 1. பாத காணிக்கை; offering to God or a great personage, as laid at His or his feet. 2. வழி பாட்டுறைகை; living a life of reverence, as for a person worthy of respect. 3. 'உன் பாதத்தில் வாழ்வேன்' என்னும் பொருளில் வழங்கும் ஒரு வணக்கச்சொல்; 'your obedient servant who would be honoured to flourish under your feet', an ancient term of submission and respect, in the first person.

ம. அடியுற

[அடி + உறை]

அடிவண்டல் aḍi-vanḍal, பெ. (n.) எண்ணெய் முதலியவற்றைக் காய்ச்சும்போது, அடியில் தங்கி நிற்கும் கசடு; the sediment deposited at the bottom of a vessel while boiling, in the preparation of a decoction, medicated oil, etc.

அடிவருடி aḍi-varuḍi, பெ. (n.) 1. கால் பிடிப்பவன்-ள்; massager. 2. தான் எண்ணியது எய்தப் பிறரைப் போற்றுபவர்; bootlicker.

அடிவை-த்தல் aḍi-vai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. காலடி வைத்தல்; to place one's foot. 2. குழந்தை அடியெடுத்து வைத்து நடக்கப் பழகுதல்; to learn to walk, as a child. 3. தொடங்குதல்; to begin. 4. ஒரு வினை முயற்சியை மேற்கொள்ளுதல்; to enter into an affair. 5. பிறர் கருமத்தில் தலையிடுதல்; to meddle in another's affair. 6. உள்நோக்கமாக ஒன்றைக் கொள்ளுதல்; to harbour an unrevealed intent or purpose in one's mind.

அடு¹-த்தல் aḍu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அண்மையிலிருத்தல்; to be adjacent, next, near. 2. தகுந்ததாதல்; to be fit, becoming, deserving. 3. நிகழ்தல்; to happen, occur. 4. கூத்தாடுதல்; to dance. 5. கிட்டதல்; to approach, approximate to, come in contact with. 6. புகலடைதல்; to take refuge. 7. அடைதல்; to reach, arrive at. 8. சார்தல், சேர்தல்; to join. 9. சேர்த்தல்; to join together. 10. அண்டிப்பற்றுதல்; to join, to seek protection from. 11. கொடுத்தல்; to give. 12. அழுக்குதல்; to press down. 13. ஒப்புவித்தல்; to assign. 14. கருதுதல்; to infer, think, know.

ம. அடுக்க; க. அட்டு; தெ.து. அண்டு; குட. அடி; கூ. அட்ப; குவி. அடு; மா. அட்கெ, அட்யெ.

அடு²-தல் aḍu-, 17 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சுடுதல், வாட்டுதல், வறுத்தல், பொரித்தல்; to roast, fry. 2. காய்ச்சுதல்; to boil. 3. சமைத்தல்; to cook, dress, as food. 4. உருக்குதல்; to melt. 5. கொல்லுதல்; to kill. 6. பொருதல்; to fight, wage war. 7. வெல்லுதல்; to conquer, subdue, as the senses, passions. 8. வருத்துதல்; to trouble, afflict. 9. அழித்தல்; to destroy, consume. 10. குற்றுதல்; to pound, as rice. 11. இயக்கமறச் செய்தல்; to stop moving.

ம., க., குட. அடு; தெ. வண்டு; து. அடுபினி; கோத. அட்; கோண். அட்டாணி; துட. ஒட்; மா. அடான; மரா. அட்டுணம்; பிராகி. அட்டை.

அடுக்ககம் aḍukkagam, பெ. (n.) தொகுப்பு வீடு; apartment.

அடுக்கம் aḍukkam, பெ. (n.) 1. அடுக்கு; pile, tier. 2. ஒன்றன்மேலொன்றாய் அடுக்கிச் செய்யப்பட்ட

வீடு; a tier of houses. 3 பன்மலை வரிசை; a complex mountain range. 4. அரைமலை; middle of a mountain slope. 5. மலைச்சாரல்; mountain slope. 6. பக்கமலை; lesser mountain adjacent to a greater one. 7. மரஞ்செறிந்த சோலை; thick grove. 8. மலைப் பக்கம்; hillside. 9. பாறை; ledge of rock, stratum of stone. 10. படுக்கை; bed.

ம. அடுக்கம்

[அடு → அடுக்கு + அம் (ஈறு).]

அடுக்கல் aḍukkal, பெ. (n.) 1. ஒன்றன்மேலொன்றாக வைத்தல்; to pile up one top of another. 2. அடுக்கு; series. 3. குவியல்; heap, collection. 4. படைபடையாய் அமைந்த மலை; mountain as stratified.

[அடு → அடுக்கு + அல் (தொ. பெ. ஈறு).]

அடுக்களை aḍukkalai, பெ. (n.) 1. அடுப்பு; oven. 2. சமையலறை; kitchen, cook-house.

ம. அடுக்கள; க. அடுகள; தெ. அடசால; து. அட்கல.

[அடு + களம் - அடுக்களம் → அடுக்களை. களம் → களை. களம் = இடம்.]

அடுக்காழி aḍukk(u)-āḷi, பெ. (n.) மணிக்கல் பதிக்கப்பட்ட மோதிரம்; finger ring set with gems.

[அடுக்கு + ஆழி.]

அடுக்கியல் aḍukk(u)-iyal, பெ. (n.) வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பாவின் உறுப்புகளுள் ஒன்றான அராகம்; a constituent of a variety of kalippā.

[அடுக்கு + இயல்.]

அடுக்கு-தல் aḍukku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கலங்கள் போல் ஒன்றன்மேலொன்றாக வைத்தல்; to pile up one on top of another. 2. வரிசைப்பட வைத்தல்; to arrange in a series, row, or order. 3. பணத்தை மேன்மேலும் பெருக்குதல்; to accumulate money or wealth. 4. சொற்களை மேன்மேலும் தொடுத்தல்; to go on speaking or adding words.

ம. அடுக்கு; க. அடுகு; துட. ஒட்க்.

[அடு → அடுக்கு.]

அடுக்கு aḍukku, பெ. (n.) 1. ஒன்றன்மேலொன்றாக அடுக்கியது; pile, tier. 2. வரிசை; series, row. 3. அடுக்குக் கலம்; set of vessels which fit one within another. 4. அடுக்குத் தொடர்; repetition of words. 5. கோப்பு; file. 6. செழிப்பு; prosperity. 7. நூலடுக்கு; four threads of yarn, a term used by weavers.

[அடு → அடுக்கு]

அடுக்குத்தொடர் aḍukku-t-toḍar பெ. (n.) உடன்பாடு, உணர்ச்சி, வற்புறை அல்லது தேற்றம், விரைவு, பல்கால் நிகழ்ச்சி, இசை நிறை முதலியனபற்றி, ஒரு சொல் இருமுறை முதல் நான்குமுறை வரை அடுக்கி வருவது; repetition of a word twice to four times in token of having followed what is said or to indicate one's agreement, or emotion, or for emphasis or suggestive of swiftness or repetition of action, or as an expletive used to fill a gap in metre.

[அடுக்கு + தொடர்]

அடுக்குப்பாத்திரம் aḍukku-p-pāttiram, பெ. (n.) ஒன்றனுள் ஒன்று அடுக்கி அடுக்காகவுள்ள கலங்கள்; a set of vessels or cups placed one inside of another or one upon another.

ம. அடுக்குப்பாத்திரம்; க. அடுக்கு பாத்திரே.

[அடுக்கு + Skt. pātra > த. பாத்திரம்.]

அடுக்குமல்லிகை aḍukku-malligai, பெ. (n.) பல இதழ் வரிசையுள்ள மல்லிகைவகை; double-flowered jasmine.

[அடுக்கு + மல்லிகை]

அடுக்குமாடி aḍukku-māḍi, பெ. (n.) பல நிலையுள்ள கட்டடம் அல்லது வீடு; multi-storied building or house.

[அடுக்கு + மாடி.]

அடுகலன் aḍu-kalan, பெ. (n.) சமையற்கலம்; vessel for cooking.

க. அடுகல.

[அடு + கலம். கலம் → கலன்.]

அடுகளம் aḍu-kaḷam, பெ. (n.) போர்க்களம்; battle-field.

அடுப்பம் aḍupam, பெ. (n.) 1. கனம்; heaviness, weight. 2. நெருங்கிய உறவு; close intimacy or relationship.

ம. அடுப்பம்.

[அடு → அடுப்பம். அடு = நெருங்கு.]

அடுப்பு aḍuppu, பெ. (n.) 1. சமையற் கலத்தையேற்றி யெரிக்கவுதவும் முக்கற் கூட்டு; three stones arranged in triangular form to serve as an oven. 2. விறகிட்டு எரித்தற்கு மண், இரும்பு முதலியவற்றாற் செய்யப்பட்ட கருவி; oven, fire-place for cooking. 3. அடுப்பு நெருப்பு; fire, in the oven. 4. முக்கல்லடுப்பு வடிவான நாண்மீன்; the second lunar constellation. 5. மனைவி; wife. 6. அச்சம்; fear.

ம. அடுப்பு; து. அட்பு, அட்கல.

[அடுதல் = சுடுதல், சமைத்தல். அடு → அடுப்பு]

அடை¹-தல் aḍai-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பறவைகள் கூட்டில்

இராத் தங்குதல்; to go to roost, as birds. 2. பாம்புகள் வளைக்குட் புகுதல்; to resort to holes, as snakes. 3. ஆடுமாடுகள் கூடிக்கிடத்தல்; to gather together and lie down for rest, as sheep or cattle. 4. கோழி அடைகாத்தல்; to sit on eggs, as a hen. 5. மாந்தர் இறந்தடங்குதல்; to attain eternal rest, die. 6. தூசி சேர்தல்; to collect, gather as dust. 7. வண்டல் படிதல்; to be deposited, as alluvium. 8. கிணறு தூர்தல்; to be silted up, choked up, filled up, closed, as a well. 9. கடன்தீர்தல்; to be paid-up, as a debt. 10. சேர்ந்திறுகுதல்; to settle become close compact as sand by rain. 11. பொருந்துதல்; join, mingle. 12. அடைகாயடைதல்; to be preserved, as pickles. 13. சேர்தல்; to reach, arrive at. 14. அடைக்கலம் புகுதல்; to take refuge in. 15. பெறுதல்; to get. 16. சாணை அல்லது குடு சேர்த்தல்; to heap up sheaves or ears of rectangular base.

ம. அடயுக; க., பட. அடெ; தெ. அடகு; துட., கோத. அட்த; து. அடெபுனி.

[அள்ளுதல் = நெருங்குதல், சேர்தல். அள் → அண் → அடு → அடை]

அடை²-த்தல் aḍai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஊழால் முன்னமே நெறியிடப்படுதல் (விதிக்கப்படுதல்); to be pre-ordained by destiny. 2. வேலைக் கமர்த்தப்படுதல்; to be appointed, assigned. 3. உறுப்பின் புலன் அல்லது செயல் கெடுதல்; to be obstructed, as the ear, throat. 4. உரியதாதல்; to be appropriate. 5. கதவு சாத்துதல்; to shut, close the door. 6. வழிதடுத்தல்; to obstruct, block, as a passage. 7. துளையடைத்தல்; to fill up, a hole. 8. புகுத்துதல்; to put in, insert. 9. பூட்டுதல், தாழிடுதல்; to lock, fasten. 10. சிறையில் வைத்தல்; to imprison. 11. ஒளித்துவைத்தல்; to conceal, hide. 12. ஒப்புவித்தல், ஒப்படைத்தல்; to entrust. 13. குத்தகைக்கு விடுதல்; to lease, give in contract, farm out. 14. கொடுத்தல்; to bestow. 15. பிரித்தல்; to divide.

ம. அடெக்க; க. அடயிக; பர். அட்டொமர்; பட. அட்டெக.

[அடு → அடை]

அடை³ aḍai, பெ. (n.) 1. கோழி அடைகாத்தல்; incubation. 2. பொருந்துகை; joining. 3. சேர்ப்பிக்கை; delivering, conveying. 4. அடைக்கலம்; resort, refuge. 5. அடைக்கலப் பொருள்; deposit, that which has been accepted for sage keeping. 6. சன்னமான அப்பவகை;

thin cake, wafer. 7. தோசையைப்போல் தட்டிய மருந்து; a medicinal preparation pressed and shaped like a round and flat rice-cake. 8. இலை; leaf. 9. வெற்றிலை; betel leaf. 10. இலைக்கறி; greens. 11. முளை; sprout. 12. சுடையடை (சும்மாடு); load-pad or cushion for the head to bear a load. 13. தாங்கி; prop, slight support. 14. கனம்; gravity, weight. 15. கரை; bank, shore. 16. வழி; way. 17. அடை மொழி (விசேடணம்); qualifying word or clause, attribute, adjunct. 18. பண்புச்சொல்; word denoting quality. 19. கலிப்பாவின் உறுப்பாகிய அடைநிலைக் கிளவியென்னும் தனிச்சொல்; detached line this is a constituent of kalippā. 20. நிலவரி; land tax, king's share of the produce of the land whether one-sixth or one-tenth or otherwise. 21. விலை; price. 22. கருக்கு (கஷாயம்); decoction. 23. தேனடை; honey comb.

ம. அட; க. அடெ, அடவு; தெ. அட்டு; து. அட்யெ.

[அடு → அடை]

அடைக்கலங்குருவி *adaikkalan-kuruvai*, பெ. (n.) வீட்டுக் கூரைகளின் கூடுகட்டி வாழும் குருவி; house sparrow, *Passer domesticus*.

ம. அடுக்கலக்குரிகில்.

அடைக்கலம் *adaikkalam*, பெ. (n.) 1. புகலிடம்; asylum, refuge, shelter, person who gives shelter. 2. பாதுகாப்பிற்காக ஒப்படைக்கப்பட்ட அடைக்கலப் பொருள்; deposit, which is entrusted for safe keeping.

ம. அடைக்கலம்

அடைக்காய் *adaik-kāy*, பெ. (n.) 1. பாக்கு; areca-nut. 2. தாம்பூலம்; *pānsupāri*.

ம. அடய்க்க; க., பட., குட. அடகெ, அடிகெ; துட., கோத. அட்கெ; து. அட்ட கட்டெரி.

[அடை + காய். அடை = இலை, வெற்றிலை.]

அடைகட்டி *adaik-kattī*, பெ. (n.) 1. கலப்பையிலொட்டும் மண்; earth that sticks to the plough. 2. வண்டல் படிந்த மண்கட்டி; a clod of silt, a lump of fine earth or clay.

[அடை + கட்டி.]

அடைகட்டு-தல் *adaik-kattu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீர்ப் பெருக்கைத் தடுக்க அணைக்கட்டுதல்; to construct a dam. 2. வண்டி நகராதபடி சக்கரத்திற்குமுன் தடைவைத்தல்; to place a bar of wood or stone in front of a wheel of carriage to prevent it from moving. 3. தேர்

வண்டிகளின் சக்கரத்தைத் தூக்க அடியில் முட்டுக் கொடுத்தல்; to insert a piece of wood under a car or cart and thus lift the wheel out of a rut.

ம. அடயல்; க. அட்டகட்டெ; தெ. அட்ட கட்ட.

அடைகாய் *adaik-kāy*, பெ. (n.) 1. வெற்றிலை பாக்கு; betel and areca-nut. 2. ஊறுகாய்; pickle. 3. காயவைத்துப் பதப்படுத்திய காய்; dried preserved fruit.

ம. அடுவந்து; க. அடுகாய்.

அடைகுறடு *adaik-kuraḍu*, பெ. (n.) 1. கம்மியர் பட்டடை; anvil. 2. பற்றுக்குறடு; tongs.

ம. அடகொரடு.

அடைச்சு-தல் *adaiccu*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. அடைவித்தல், சேரச்செய்தல்; to put, place. 2. செருகுதல்; to insert, stick in, as flower in the hair. 3. உடுத்துக் கொள்ளுதல்; to clothe or wrap oneself in. 4. பொத்துதல்; to shut, to close.

க. அடசுவிகெ.

[அடைத்து → அடைச்சு.]

அடைசீலை *adaik-sīlai*, பெ. (n.) பாளச்சீலை; cloth steeped in a medicinal preparation and put in the mouth for sore throat.

1. காரச்சீலை; a corrosive plaster used in the treatment of abnormal or morbid growth of flesh or sores. 2. மருந்துச் சீலை; plaster. 3. புண்ணின் வாயில் மருந்திட்டு அடைக்கப் பட்ட சீலை; cloth to the mouth of a sinus-sore.

அடைசு-தல் *adaik-sū*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அடைதல்; to reach. 2. கிட்டுதல்; to get near. 3. நெருங்குதல்; to crowd, get close together. 4. பொருந்துதல்; to be joined, placed. 5. ஒதுங்குதல்; to deviate, recede, give place, make room. 6. நெருங்கச் சொரிதல் அல்லது எய்தல்; to shower upon. 7. நெருக்குதல்; to press hard, exert pressure upon.

க. அடசு.

[அடைத்து → அடைச்சு → அடைசு.]

அடைந்தார் *adaik-nṭār*, பெ. (n.) 1. அடைந்தவர்; those who have reached or arrived. 2. அடைக்கலம் புகுந்தவர்; refugees. 3. நண்பர்; friends. 4. இறந்துபோனவர்; those who have passed away, the dead.

அடைப்பக்காரன் *adaippa-k-kāraṇ*, பெ. (n.) 1. வெற்றிலைப் பை வைத்துக்கொண்டு அரசர்க்கும் பொது மக்கட்கும் வெற்றிலை மடித்துக் கொடுக்கும் வேலைக்காரன்; servant who carries the betel pouch, and gives folded betel leaves to kings and nobles for chewing.

2. முடிதிருத்துபவர்; barber.

ம. அடப்பக்காரன்; க. அடபகார;
தெ. அடபகாண்டு.

அடைப்பம் aḍaiḍḍam, பெ. (n.) 1. வெற்றிலைப்பை; betel pouch. 2. மஞ்சிகன் (நாவிதன்) கருவிப்பை; barber's razor case. 3. பண்டங்கள் பெய்யும் பை; bag for keeping miscellaneous things in. 4. அடைப்பக்காரன்; servant serving betel.

ம. அடப்பம்; க., து. அடப்ப; தெ. அடப்பமு; பிரா. கதப்ப.

[அடைப்பை → அடைப்பம்.]

அடைப்பன் aḍaiḍḍan, பெ. (n.) 1. வரவெக்கை நோய்; aggravated constipation, a cattle disease. 2. மாடுகளுக்குத் தொண்டையில் வரும் ஒரு வெக்கைநோய்; inflammation of the throat or parts adjacent to it, a common disease among cattle, Anthrax.

ம. அடப்பாம்குரு

அடைப்பிரதமன் aḍai-p-iradaman, பெ. (n.) கன்னலமுது (பாயச) வகை; a kind of porridge.

ம. அடைப்பிரதமன்.

[அடை + பிரதமன்.]

அடைப்பு aḍaiḍḍu, பெ. (n.) 1. மூடுகை; shutting, closing, stopping. 2. வேலி; fence, enclosure. 3. தடை; obstruction. 4. அடைக்கும் மூடி; plug, stopper, cork. 5. படற்கதவு; door or small gate of braided palm leaves or thorns but not of boards. 6. வாரச் சாகுபடி, குத்தகை; lease. 7. நோய் வகை; a disease. 8. அடைப்பக்காரன்; servant serving betel.

ம. அடப்பு; க., து. அட்ட; தெ. அட்டமு; கோத. அட்வ்; துட. அட்ப்; குட. அட; மா. அடரெ; பர். அட்டொம்; பிரா. அர், அரி.

[அடை → அடைப்பு. 'பு' தொ.பெ.ஈறு.]

அடைபடு-தல் aḍai-paḍu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அடைக்கப் படுதல்; to be shut or enclosed. 2. முடிதல்; to be completed. 3. கடன் தீர்தல்; to be paid up, as debt.

[அடை + படு.]

அடைமண் aḍai-man, பெ. (n.) 1. கலப்பையிலொட்டும் மண்; earth that sticks to the plough. 2. வண்டல் மண்; silt, alluvium. 3. பொருக்கு மண்; sand and clay mixed with gravel and pebbles.

[அடை + மண். அடு → அடை = ஒட்டுதல்.]

அடைமழை aḍai-malāi, பெ. (n.) விடாமழை, அடைத்துப்

பெய்யும் மழை; continuous rain from an overcast sky.

ம. அடமழ; க. அட்டமழை.

[அடை + மழை. அடை = அடைதல்.]

அடைமானம் aḍai-māḍam, பெ. (n.) 1. கொதுவை; pledge, property mortgaged. 2. (தொல்லை தீரும்) வழிவகை; help, remedy, means. 3. உவமை; resemblance, comparison. 4. ஒப்பானது, ஈடானது, படி (பிரதி); equivalent.

ம. அடமானம்; க., பட. அடமான; தெ. அட்டமு, அடமானமு; து. அடவு.

[அடை + மானம் (ஈறு.)]

அடையல் aḍaiyal, பெ. (n.) 1. அடைவகை; reaching. 2. அடைந்த பொருள்; acquired thing or property. 3. எல்லாம்; all. 4. செருப்புவகை; a kind of sandals. 5. நீர் தெளிதலாலுண்டான அடிமண்டி அல்லது வண்டல்; a substance deposited from a liquid in which it had remained suspended, precipitate.

[அடை + அல். 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அடையலர் aḍaiyalar, பெ. (n.) பகைவர்; enemies, foes.

ம. அடயலர்.

[அடை + அல் + அர். 'அல்' எ.ம.இ.நி.]

அடையாளம் aḍaiyaḍam, பெ. (n.) 1. அறிகுறி; mark, symbol, emblem, seal, sign. 2. நோய்க்குறி; symptoms of diseases.

ம. அடயாளம்; க. அடயாள; தெ. அடியாளமு; துட. ஒட்டோள்ம்.

அடைவு aḍaiḍḍu, பெ. (n.) 1. அடைகை; arrival, joining, acquisition. 2. புகலிடம்; refuge. 3. பறவைகள் தங்குமிடம்; roosting place for birds. 4. கொதுவை; pledge. 5. வரலாறு; origin, history. 6. வழி; path, way. 7 வகை; kind, manner. 8. முறை; order, course. 9. நிரனிறைபணி; a figure of speech indicating the arrangement of two or more groups of words in their respective order. 10. ஒப்புமை; resemblance, similarity. 11. எல்லாம்; all. 12. துணை; help, aid. 13. தகுதி; fitness, propriety. 14. ஏது; cause, occasion. 15. ஆம்பல்; water-lily, *Nymphaea edulis*.

ம. அடவு; க. அடவு.

[அடை → அடைவு.]

அண்டக்கட்டு-தல் aḍa-k-katṭu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.)

1. வீங்குதல்; to swell, as on account of a boil. 2. முட்டித்தாங்க வைத்தல்; to prop up, support, buttress.

[அண்ட + கட்டு. அண்டுதல் = நெருங்குதல், முட்டுதல், முட்டித் தாங்குதல்.]

அண்டிரன் aḍdiran, பெ. (n.) 1. கடையெழு வள்ளல்களுள் ஒருவரான ஆய் அண்டிரன்; one of the last seven liberal chiefs in South Indian history. 2. ஆடவன்; male human being. 3. சமர்த்தன்; clever or capable man. 4. மாந்தன்; man.

தெ. அண்டிருண்டு.

[ஆண் + திறம் - ஆண்டிறம் → ஆண்டிறன் →
அண்டிரன் = ஆண்டிறலோன், ஆண்டகை.]

அண்டில் andil, பெ. (n.) மாடு, குதிரை முதலியவற்றின்
கண்ணிற் பற்றுமொரு பூச்சி; parasite that sticks to the
eyes of cattle and horses.

[அண்டு → அண்டில்.]

அண்டு-தல் andu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கிட்டுதல்; to
approach. 2. ஏற்றல், பொருந்துதல்; to fit, to be appropriate
to. 3. பற்றுக்கோடாகக் கொள்ளுதல்; to have as a
support. 4. ஒதுங்குதல்; to take refuge in, retire for shelter. 5.
அழுந்துதல்; to get pressed, to be impressed, to press hard.

ம. அண்டுக; க. அண்டுக; தெ. அண்டு; கோத.
அண்ட்.

[அண் → அண் → அண்டு.]

அண்டை andai, பெ. (n.) 1. அண்மை; nearness, vicinity.
2. அயல்; neighbourhood. 3. பக்கம்; side, direction.
4. ஒட்டையடைக்கும் ஒட்டு; thing attached, annexed,
as a plug to close a hole, patch. 5. முட்டு; prop, support.
6. வரப்பு; field bund, ridge of a field.
7. நீர்தூவுங் கருவி; a contraption that squirts water,
used on certain festive occasions. 8. ஒரு கட்டியின்
அல்லது காயத்தின் விளைவாக மற்றோரிடத்தில்
தோன்றும் வீக்கம்; systematic pain or swelling.

க. அண்டெ; தெ. அண்ட்.

[அண்டு → அண்டை.]

அண்ணப்பிளப்பு anna-p-pilappu, பெ. (n.) மேல் வாயின்
அல்லது மேற்பரட்டின் வெடிப்பு; a fissure or a narrow
opening in the palate, Uranisochasma, Palatoschisis.

அண்ணம் annam, பெ. (n.) 1. மேல்வாய்; palate, roof of the
mouth. 2. உண்ணாக்கு; uvula. 3. அண்ணாக்கு; the soft
palate behind the uvula, *palatum molle*.

ம. அண்ணம்; க. அங்கல, அண்ணாலிகெ; தெ.
அங்கிலி; து. அண்ண; நா. அங்குல்; பட. அங்குவ.

[அண் + அம்.]

அண்ணல் annal, பெ. (n.) 1. பெருமை; greatness.
2. உயர்வு, சிறப்பு; exaltation, excellence, loftiness.
3. தலைமை; superiority. 4. பெருமையிற் சிறந்தோன்;
greatman, superior. 5. தலைவன்; master. 6. தந்தை; father.
7. அண்ணன்; elder brother. 8. குரு, குரவன், ஆசிரியன்;

preceptor, spiritual guide. 9. முல்லைநிலத் தலைவன்;
ruler of a land predominantly pastoral. 10. அரசன்; king. 11.
சிவன்; śiva. 12. கடவுள்; God. 13. புத்தன்; the Buddha.
14. அருகன்; Arhat.

ம. அண்ணல்; க. அண்ணலெ; தெ. அண்ணு.

அண்ணா-த்தல் annā-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மேல்
நோக்குதல்; to look upward. 2. மேனோக்கிப் பார்த்தல்;
to look up intently. 3. தலைநிமிர்தல்; to hold the head erect.
4. நிமிர்ந்து நின்றல்; to stand erect. 5. வாய் திறத்தல்;
to gape, open the mouth.

ம. அண்ணா; க. அண்ணெ; து. அண்ணாவுனி,
அணாவு.

அண்ணாந்துபார்-த்தல் annāndu-pār-, 4 செ.கு.வி. (v.i.)
1. மேல்நோக்கிப் பார்த்தல்; to look upward.
2. கூர்ந்து பார்த்தல்; to look into, consider deeply.

அண்ணாமலை annā-malai, பெ. (n.) சிவன் கோயில்
கொண்டுள்ள திருவண்ணாமலை; Tiruvaṇṇāmalai,
a śivanshrine.

[அருணமலை → அண்ணாமலை.]

அண்ணாவி annāvi, பெ. (n.) 1. ஆசிரியன்; teacher.
2. கூத்துப் பயிற்றுவோன், நாடக ஆசிரியன்;
dancing master, director of theatrical performances.
3. அதிகாரி; master, superior, one in authority.
4. புலவன்; poet.

ம. அண்ணாவி.

[அண்ணன் + ஆள்வி - அண்ணாள்வி →
அண்ணாவி.]

அண்ணி anni, பெ. (n.) அண்ணன் மனைவி; elder brother's
wife.

அண்ணு-தல் annu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கிட்டுதல்;
to approach, draw near. 2. சேர்தல்; to join, unite with.
3. ஒத்தல்; to resemble.

து. அண்ணி.

[அள் → அண் → அண்ணு.]

அண்மை annmai, பெ. (n.) 1. காலத்தால் அல்லது இடத்தால்
நெருங்கியுள்ள நிலைமை; nearness of time or place.
2. பொருள் தொடர்புள்ள இரு சொற்கள்
அல்லது தொடர்ச் சொற்கள் ஒன்றையொன்று
அடுத்து நின்றல், தொடர்ச் சொற்கள் பொருள்
தொடர்பு கொள்ளு முறை மூன்றனுள் ஒன்று;
immediate proximity of the qualifying (or governing) and the
qualified (or governed) words to each other, one of the three modes
by which words or phrases express their syntactic relationship.

3. அடையுந் தன்மை; nature of approaching or joining.

[அண் → அன்மை.]

அணங்கு-தல் anangū-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அஞ்சுதல்; to fear, to be afraid. 2. வருந்துதல்; to suffer, to be distressed. 3. இறந்துபடுதல்; to die, to be slain. 4. பொருந்துதல்; to be joined united. 5. பின்னி வளர்த்தல்; to grow, thick with branches interlanced as bamboos. 6. விரும்புதல்; to desire. 7. அஞ்சுதல்; to dread. 8. வருந்துதல்; to afflict. 9. கொல்லுதல்; to kill, murder, slay.

[உணங்கு → அணங்கு.]

அணங்கு anangū, பெ. (n.) 1. வருத்தம்; suffering, pain. 2. வருத்துதல்; affliction. 3. கொலை; killing. 4. அச்சம்; fear. 5. நோய்; disease. 6. காமநெறியால் உயிர்கொள்ளுந் தெய்வ மகள்; demoness who destroys one's life by kindling lust in him. 7. வருத்திக் கொல்லுந் தெய்வ மகள்; demoness who inflicts sufferings and takes away one's life. 8. கொல்லிப் பாவை; the demoness of literary fame who resided at the Kollī Hills. 9. தெய்வம்; deity. 10. தெய்வமகள்; celestial damsel. 11. தெய்வத்தன்மை; divinity. 12. (கொல்லும் பெண் தெய்வத்தின்) அழகு; beauty. 13. வடிவு; form. 14. மையல்நோய்; lust. 15. ஆசை; desire. 16. வெறியாட்டு; dancing under religious excitation, esp. possession by the spirit of Vēlaṅ. 17. சிவ ஆற்றல்; śiva's supreme energy. 18. அழகிய பெண்; beautiful woman. 19. பெண்; woman. 20. பேய்மகள்; a female devil. 21. பேய்; devil. 22. சண்டாளன்; a person of low-caste. 23. ஆனியின் குட்டி; young offspring of yāḷi, an extinct animal.

ம. அணங்கு.

[உணங்குதல் = காய்தல், வாடுதல், மெலிதல், வருந்துதல், செயலறுதல். உணங்கு → அணங்கு. அணங்குதல் = வருந்துதல்.]

அணத்தான் anattān, பெ. (n.) ஓணான்; blood-sucker, *Calotes verisicolor*.

[அணத்தல் = தலையெடுத்தல். அண → அணத்தான் → அணத்தான் = அடிக்கடி தலையெடுக்கும் ஓணான்.]

அணப்பு anappu, பெ. (n.) 1. முப்பத்தைந்திலிருந்து ஐம்பது வரைப்பட்ட கசம் (Yd.) கொண்ட நீட்டலளவு; a measure of length = 35 to 50 yds. 2. அரைச்செறுவிற்கு (acre) மேற்பட்ட சதுர அளவு; a square measure exceeding ½ acre.

[அணை → அணைப்பு → அணப்பு.]

அணர்-தல் anar-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) மேனோக்கிச் செல்லுதல்; to rise, move upward.

[அண் → அண → அணர்.]

அணல் anal, பெ. (n.) 1. மேல்வாய்ப்புறம்; the side of the upper jaw. 2. உள்மிடறு; throat, windpipe. 3. கழுத்து; neck. 4. கீழ்வாய்ப்புறம்; lower part of the mouth, chin. 5. தாடி; beard. 6. அலைதாடி; dewlap.

ம., க. அணல்.

[அண் → அணல்.]

அணவல் anaval, பெ. (n.) 1. பல்; tooth. 2. அணுகுதல்; to go near, approach, come close to. 3. பொருந்துதல்; to unite.

ம. அணயுக; க. அணை, அணி.

[அண் → அண → அணவு → அணவல்.]

அணி-தல் ani-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அழகாதல்; to be beautiful. 2. அணிகலமாதல்; to be an ornament. 3. வரிசையாதல்; to be drawn up in lines. 4. பரத்தல்; to spread. 5. அழகு புனைதல்; to adorn. 6. தாங்குதல்; to bear, as weapons; to wear, as dress. 7. பூணுதல்; to wear, as jewels. 8. பொருந்துதல்; to join with. 9. படை வகுத்தல்; to put in array, as an army. 10. சூழ்தல்; to surround. 11. வண்ணித்தல்; to describe in embellished language.

ம. அணியுக.

[அண் → அணி. அண் = மேல். அணி = மேலிடு.]

அணி ani, பெ. (n.) 1. அழகு; beauty. 2. அணிகலம்; ornament, jewel. 3. ஒப்பனை; embellishment, decoration. 4. சொல்லணி பொருளணியென்னும் இரு வகையிலக்கிய அழகு; figure of speech. 5. அணியிலக்கணம்; rhetoric. 6. தொழிற்கருவி; mechanic's tool. 7. வழிப்போக்கு, போர் முதலியவற்றிற்குரிய பூட்டுப் பொருத்துகள்; outfit for journey, equipment for battle. 8. கோலம்; disguise. 9. அடுக்கு; tier. 10. திரள்; pile, heap. 11. கூட்டம்; assembly, gathering. 12. பெருமை; greatness. 13. வரிசை; order, row. 14. ஒழுங்கு; regularity. 15. பூமாலை; flower-garland. 16. படைவகுப்பு; array of an army. 17. படையறுப்பு; division of an army. 18. அழகுதோன்றும் முகம்; beautiful face, face. 19. இனிமை; pleasantness. 20. நன்மை; goodness. 21. கூட்டுச்சரக்கு (சம்பாரம்); curry-stuff. 22. அன்பு; love. 23. தேரின் அச்சாணி; lynch pin.

24. அண்மை; nearness. 25. எல்லை; limit, boundary. 26. நுணா; a tree, *Morinda umbellata* alias *M.cirifolia*. 27. முப்பத்தைந்தைக் குறிக்கும் குழுஉக் குறி; cant for the number 35. 28. ஓர் உவமவுருபு; an adjectival word of comparison.

ம., க., தெ., து., குட. அணி; பிராகி. அணிய.

[அண் → அணி. குழுஉக்குறிப் பொருள் பொருளணியின் தொகைபற்றியதாயிருக்கலாம்.]

அணிகலம் aṇi-kalam, பெ. (n.) 1. நகை; ornament, jewel. 2. நகைப்பெட்டி; jewel-casket (Ponḍ.). 3. கம்மாளர் கருவி; smith's instrument.

ம. அணிகலம்.

அணிந்தம் aṇindam, பெ. (n.) கோபுரவாயிலின் முகப்பிலுள்ள மேடை; pail at the entrance of a temple tower.

[அணி → அணிந்து → அணிந்தம் → அணிந்தம் > Skt. alinda.]

அணிநிலைமடம் aṇi-millai-māḍam, பெ. (n.) அடுக்கான மேனிலைகளுள்ள வீடு அல்லது கட்டடம்; storeyed house.

அணிமை¹ aṇimai, பெ. (n.) அருகு; nearness, proximity, either of time or place.

[அண் → அணி → அணிமை.]

அணிமை² aṇimai, பெ. (n.) 1. நுண்மை; minuteness. 2. அணுவைப் போல் நுண்மையாகை, எண்பெரும் பெற்றிகளுள் ஒன்று; supernatural power of becoming as small as an atom, one of eṇperum-perṟigal.

[அள் = கூர்மை, நுண்மை. அள் → அண் → அணி → அணிமை.]

அணியம் aṇiyam, பெ. (n.) 1. படைவகுப்பு; array of an army. 2. உடனே வினைதொடங்கற்கேற்ற நிலை (ஆயத்தம்); readiness. 3. கப்பலின் முன்பக்கம்; forepart of a vessel, stem, prow. 4. துணைக்கருவி; apparatus. 5. ஆட்டின் தலை; sheep's head.

க. அணி. ம. அணியம்; து. அண்ய.

[அணி → அணியம்.]

அணியல் aṇiyal, பெ. (n.) 1. வரிசை; line, order. 2. மாலை; garland. 3. அழகு செய்கை; adorning, decorating.

ம. அணியல்.

[அணி → அணியல்.]

அணியன் aṇiyān, பெ. (n.) 1. அழகன்; handsome man. 2. அணியுடையவன்; one who possesses ornaments. 3. அணிகளையணிந்தவன்; one who is wearing ornaments.

[அணி → அணியன்.]

அணியிழை aṇi-y-iḷai, பெ. (n.) 1. அழகிய அணிகலம்; beautiful jewel or ornament. 2. அழகிய அணிகளையணிந்த பெண்; woman, adorned with beautiful jewels.

[அணி + இழை.]

அணில் aṇil, பெ. (n.) மரங்களில் வாழ்வதும், சாம்பல் நிறமும் மயிரடர்ந்த வாலும் முதுகில் மூ வெள் வரியும் உள்ளதும், வால் நீங்கலாக 8 விரலம் (அங்குலம்) நீளம் வளர்வதும், வேகமாய் ஓடவும் தாவவும் வல்லதும், கொறிப்பான் (rodent) வகுப்பைச் சேர்ந்ததுமான உயிரி (பிராணி); squirrel, *Furambulum palmarum*, a kind of arboreal rodent of ashen grey colour, growing to a length of about 8 inches excluding the tail, with three whitish stripes along the whole length of the back and with bushy tail, distinguished by its agility and power of leaping and fast-running.

ம., க., பட., துட., அணில்; து. சணில்.

[அணி → அணில் = முதுகில் மூவரியுள்ளது. அணி = வரி.]

அணிவகுத்தல் aṇi-vagu-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) தானை, குதிரை, யானை, தேர் என்னும் நால்வகைப் படைகளையும், வெற்றிபெறற் கேற்றவாறு பெரும்படைத் தலைவர் தான் கருதியபடி போர்க்களத்தில் வகுத்து நிறுத்துதல்; to draw up in battle array, as the commander-in-chief or generalissimo, all the four constituents of an army, namely infantry, cavalry, elephantry and chariotry, on the battle-field in strategic formation.

அணிவகுப்பு aṇi-vaguppu, பெ. (n.) படை மறவரை வரிசைப்பட நிறுத்துதல்; strategic formation of an army in battle array.

[அணி + வகுப்பு.]

அணிவடம் aṇi-vaḍam, பெ. (n.) கழுத்திலணியும் மணிமாலை; ornamental string of jewels, necklace.

அணு aṇu, பெ. (n.) 1. நுண்மை; minuteness, smallness, subtleness. 2. பகுக்க முடியாவாறு நுண்மையானது; minute particle of matter, atom. 3. ஆதன் (ஆன்மா); soul. 4. நுண்ணுடம்பு (சூக்கும சரீரம்); subtle body. 5. நுண்ணாற்றல் வடிவம் (சூக்கும சத்திரூபம்); a body or form having minute power.

6. மந்திரம்; mantra. 7. பொடி; dust. 8. தினை; Italian millet, *Panicum italicum*. 9. வரகு; common millet.

ம., க., து. அணு.

[அள் = கூர்மை. அள் → அள்கு → அல்கு. அல்குதல் = கூரிதாதல், சுருங்குதல், நுண்ணிதாதல். அள் → அண் → அணு = நுண்மை, நுண்ணியது, மிகச் சிறியது.]

அணுக்கம் anukkam, பெ.(n.) அண்மை, நெருக்கம்; proximity, nearness, closeness.

[அண் → அணு → அணுகு. அணுகுதல் = கிட்டுதல், நெருங்குதல். அணுகு → அணுக்கு → அணுக்கம்.]

அணுக்கிருமி anu-k-kirumi, பெ.(n.) 1. அரத்த மோடும் நரம்பிடங்களில் பிறந்து அவற்றில் உலாவும் அறுவகைப் பூச்சிகளால் ஒன்று; the minute organisms which appear in organic matter and are found moving in blood-vessels, Bacteria. 2. சிறிய புழு; a germ, microbe.

[அணுக்கிருமி = அணுப்புழு. அணு + Skt. krimi > த. கிருமி]

அணுகு-தல் anugu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) கிட்டுதல், நெருங்குதல்; to draw near, approach.

[அள் → அண் → அணு → அணுகு.]

அணுத்திரள் anu-t-trial, பெ. (n.) தனிமையாகத் தோற்றமளிக்கும் அணுக்கூட்டமாகிய ஒரு பொருள்; a very minute particle of matter consisting of a number of atoms and capable of existing in a separate form - a molecule.

[அணு → திரள்.]

அணை¹-தல் anai-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உண்டாதல், பிறத்தல்; to be born. 2. படுத்தல்; to be laid down. 3. அவிதல்; to be extinguished. 3. அடைதல், சார்தல்; to approach, come near. 4. பொருந்துதல்; to touch, come in contact with. 5. புணர்தல்; to copulate with.

ம. அணயுக; க. அணை; தெ. அண்டு; து. அணைபுனி.

[அள் → அண் → அணு → அணை.]

அணை²-த்தல் anai-, பெ.(n.) 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உண்டாக்குதல்; to produce. 2. அடுத்துச்சேர்த்தல்; to join, put close to, as heaping with earth the base of a tree trunk. 3. அமைத்துவைத்தல்; to cause to happen, to predestine. 4. அடைகிடத்தல்; to incubate. 5. தழுவுதல்; to embrace, hold, clasp in the arms. 6. கட்டுதல்; to tie, fasten, as animals. 7. கூட்டி முடிச்சு போடுதல்; to tie up in a bunch. 8. அவித்தல்; to quench, extinguish.

க. அணை

[அள் → அண் → அணு → அணை.]

அணை³ anai, பெ.(n.) 1. அணைக்கட்டு; embankment, bund, dam, ridge for retaining water in a field. 2. தடை; hindrance, obstacle. 3. நீர்க்கரை; bank of a river, seashore. 4. செய்கரை; causeway, bridge. 5. முட்டு; support, prop, buttress. 6. உதவி; protection, help, accessoriness to a crime. 7. இருக்கை (ஆசனம்); raised seat, couch. 8. மெத்தை; cushion, mattress. 9. படுக்கை, துயிலிடம்; bed, couch, sleeping place. 10. தழுவல்; embrace. 11. புணர்ச்சி; coition, copulation. 12. ஒரேர்மாட்டிணை; a yoke of oxen. 13. தலையணை; pillow. 14. மணை; small low wooden seat. 15. அணைமரம்; a wooden frame.

ம. அணை; க., பட. அணை; தெ. ஆனகட்ட.

[அள் → அண் → அணு → அணை.]

அணைக்கட்டு anai-k-kattu, பெ.(n.) நீர்ப் பாசனத்திற்காக ஆறு. கால்வாய்களில் குறுக்கே கட்டும் அணை; anaicut, dam for regulating the flow of water in an irrigating channel. 2. செய்கரை; embankment, dyke.

க. அணைகெட்டு

[அணை + கட்டு.]

அணைகயிறு anai-kayiru, பெ.(n.) 1. பால் கறக்கும்போது ஆவின் பின்னங்காலிற் கட்டுங்கயிறு; cord used for tying together a cow's hind-legs when she is milked. 2. பால் கறக்கும் போது ஆவின் முன்னங்காலிற் கன்றைக் கட்டுங்கயிறு; cord with which a calf is tied to the cow's foreleg, when she is milked.

அணைதறி anai-tari, பெ. (n.) யானை, குதிரை, மாடு முதலியவற்றைக் கட்டும் கம்பம் அல்லது குறுந்தறி; post or peg for tying elephants, horses, cows etc.

அணைப்பு anaippu, பெ. (n.) 1. தழுவுகை; embracing. 2. ஒரு நாளில் இரண்டேரைக் கொண்டு உழக்கூடிய நிலப்பரப்பு; area that can be ploughed by two pairs of oxen in a day, from half to one acre.

ம. அணச்சல்

[அணை → அணைப்பு.]

அத்தன் attan, பெ. (n.) 1. அப்பன்; father. 2. தமையன்; elder brother. 3. மூத்தோன்; elder. 4. உயர்ந்தோன்; person of rank or eminence. 5. குரு; priest. 6. சிவன்; Śiva. 7. திருமால்; Viṣṇu. 8. வைரவன்; Bhairava. 9. அருகன்; Arhat.

ம. அத்தன்

[அத்து → அத்தன்.]

அத்தாயம் attāyam, பெ. (n.) 1. கடைசற் சக்கரத்தின் மிதிதடி; treadle of a turner's lathe. 2. உயர்வெளி (அந்தரம்); mid-air aloft or above the head. 3. இளைப்பு; fatigue, weariness. 4. கட்டம், துன்பம்; difficulty, distress.

அத்தாள் attāl, பெ. (n.) தாய்; mother.

தெ. அத்த

ஒ.நோ : ஆத்தாள்

[அத்தை → அத்தா → அத்தாள். இன்று தந்தையின் உடன் பிறந்தாளையும் மாமியையும் குறிக்கும். அத்தையென்னும் சொல், முதற் காலத்தில் அன்னையையுங் குறித்திருத்தல் வேண்டும்.]

அத்தி¹ atti, பெ. (n.) 1. அன்னை; mother. 2. அக்கை; elder sister.

ம. அத்திக; க. அத்திகெ (அக்கை); தெ. அத்தி (தாய்); கூ. அத (பாட்டி); பிரா. அத்தி (தாய்); பிராகி. அத்தா (தாய்.)

வ. அத்தா = அன்னை, அக்கை; அந்தி(கா), அத்திகா = அக்கை.

அத்தி² atti, பெ. (n.) நாட்டிலுங் காட்டிலும் 40 அடி உயரம் வரை வளர்வதும், கரந்துபூப்பதும், பலவகைப் பட்டதும், மருத்துவத்திற்கு மிகப் பயன்படுவதும், பெரும்பாலுஞ் சாலைகளின் இருமருங்கும் நிழன்மரமாக வளர்க்கப் படுவதுமான ஒருவகைப் பெருமரம்; a large cyptogamous species of tree of many varieties, growing up to a height of 40 feet in both wild and cultivated conditions, useful for medicinal purpose, and very often seen on avenues and trunk roads.

அத்து-தல் attu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அப்புதல்; to apply, as medicine to a wound. 2. இரு அல்லது பல துண்டை ஒன்றாகப் பொருத்தியிசைத்தல்; to join two or more parts making them fit in with one another. 3. சார்தல்; to lean on. 4. எட்டுதல்; to reach.

ம. அத்துக; க. அதுகு; தெ. அத்து.

[உ → உத்து → அத்து. உத்தல் = பொருந்துதல், ஒத்தல்.]

அத்தை attai, பெ. (n.) 1. தந்தையுடன் பிறந்தவள்; father's sister. 2. மனைவியின் தாய்; wife's, mother, moter-in-law. 3. கணவனின் தாய்; husband's mother, mother-in-law. 4. தாய்; mother. 5. தமக்கை; elder sister. 6. தலைவி; lady, woman of rank or eminence. 7. குருபத்தினி; guru's wife. ம. அத்த (தந்தையுடன் பிறந்தாள், கணவன் அல்லது

மனைவியின் தாய்); க. அத்தி (அத்தை, மாமி); க. சோதர் அத்தெ, சோதர் அத்தி (தந்தையுடன் பிறந்தாள், அம்மான் மனைவி); தெ. அத்த (மாமி, தந்தையுடன் பிறந்தாள், அம்மான் மனைவி); து. அத்தெ (மாமி); கட. ஆத்த (மாமி, தந்தையுடன் பிறந்தாள்); கோண். ஆத்தீ (தந்தையுடன் பிறந்தாள்); குவி. அத்த; பிராகி. அத்தா (மாமி, தந்தையுடன் பிறந்தாளின் கணவன்); மரா. அத்தா (மூத்தவள்).

[அத்தன் (ஆ.பா.) - அத்தை (பெ.பா.) = அத்தனுடன் (தந்தையுடன்) பிறந்தவள். அம்மையுடன் பிறந்தவன் அம்மான் எனப்பட்டது போல், அத்தனுடன் பிறந்தவள் அத்தை யெனப்பட்டாள்.]

அதக்கு-தல் adakku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மெல்ல அழுக்குதல்; to press gently or softly as is done to a boil to bring out the pus or other matter. 2. கீழ்ப்படுத்துதல், அடக்குதல்; to subdue, subject, control. 3. கசக்கியினக்குதல்; to grind, rub in the hand, press softly, soften, as fruit. 4. வாயில் அடக்குதல்; to cram in the mouth, as betel, as a monkey, its food. 5. குதப்புதல்; to turn about food in the mouth, munch.

ம. அதக்குக; க. அதுக்கு; தெ. அதுமு.

[அல் → அலு → அலுங்கு → அலுக்கு → அதுக்கு → அதக்கு. அதுக்குதல் = அசைத்து இளக்குதல், கசக்குதல், அடக்குதல். ல → த, போலி.]

அதட்டு-தல் adaṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உறுக்குதல்; to rebuke authoritatively, hector. 2. ஒலித்து உரப்புதல்; to frighten with a vehement or sudden noise, as a beast.

க. அதடு

[அரட்டு → அதட்டு.]

அதட்டு adaṭṭu, பெ. (n.) வெருட்டும் ஓர் உரத்த ஒலி அல்லது சொல்; rebuke, ranting, hectoring.

[அரட்டு → அதட்டு.]

அதர் adar, பெ. (n.) 1. சிறுகல்; gravel. 2. நுண்மணல்; fine sand. 3. புழுதி; dust. 4. மருந்துக் கசடு; sediment in medicine.

அதிகரி-த்தல் adigari-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மிகுதல், அதிகப்படுதல்; to increase, enlarge. 2. வளர்ச்சி யடைதல்; to grow, develop, make progress. 3. வினையில் முனைதல்; to be diligently engaged in. 4. நூற் பெரும்பிரிவாதல்; to be the subject or topic forming the major section of a literary work. 5. அதிகாரத்தொடு பொருந்தவருதல்; to fit in with the theme of a chapter or major section of a literary work. 6. உரிமைபூண்டு

கொண்டாடல்; to cherish, as a right. 7. உரிமைபூண்டு கற்றல்; to learn a best-suited art or study an appropriate literary work. 8. அதிகாரஞ் செலுத்துதல்; to exercise authority; 9. தலைமைப் பட்டு நின்றல்; to be supreme.

ம. அதிகரிக்குக; க. அதிகரிசு.

[கடு → கடி → கரி. கடி = மிகுதி.

கரி - அதிகரி (மீமிசைச்சொல்)

அதிகரித்தல் = மிகப் பெருகுதல்.

அதி = மிகுந்த, பெருத்த. கரித்தல் = மிகுதல்.]

அதிகாரம் adigāram, பெ.(n.) 1. அதிகரித்தல்; the act of increasing, enlargement. 2. உடைமை, உடையனாந் தன்மை; possession, ownership. 3. உரிமை; right of possession or enjoyment. 4. ஆட்சி; rule, dominion, sovereignty. 5. பதவி வலிமை, அலுவலாற்றல்; public office, power, authority. 6. தலைமை; headship, leadership. 7. நூற் பெரும்பிரிவு; main division of a treatise. 8. நூல்; a scientific work, a grammatical treatise. 9. முறைமை; order, regulation. 10. தகுதி; fitness, worthiness, eligibility. 11. அமையம் (சந்தர்ப்பம்); context. 12. கூற்றம், நாட்டுப் பிரிவு (தாலுக் காவின் உட்பகுதி); administrative sub-division of a taluk. 13. இடம்; place. 14. மூன்றவத்தைகளுள் ஒன்றான செயல் மிகுத்தோன்றுங் கடவுள் நிலை; aspect of God in which action is seen predominant, one of three *avattai*.

ம. அதிகாரமும்; க., து., பட. அதிகார; தெ. அதிகாரமு; கொங். அதிகார்.

[அதி = மிகுந்த, பெருத்த. கரித்தல் = மிகுதல். கரி → காரம் = மிகுதி, கடுமை, வலிமை. அதிகாரம் = மிகுதி, வலிமை, ஆட்சி.]

அதிகாரி adigāri, பெ. (n.) 1. கேள்வித் தலைவர்; executive or superintending officer. 2. அரசியல் அலுவலர்; government officer or official. 3. மேலதிகாரி; superior, higher authority over one. 4. ஓர் அதிகாரத்தின் தலைமையலுவலன்; officer in charge of a adigāram. 5. பெருவுடையார் (மகேசுவரன்); Mahēsvara concept of śiva in which Energy of action stands predominant. 6. உரிமையுள்ளவன்; rightful claimant, proprietor, owner, master. 7. ஒரு படிப்புத் துறையில் அல்லது ஒரு நூலறிவில் தேர்ச்சிபெற்றவன்; an authority on a subject or a branch of knowledge. 8. ஒரு நூலைக் கற்கத் தகுந்தவன்; one qualified to study a literary or scientific work. ம., க., தெ., கொங். அதிகாரி; து. அதிகாரத்தே.

[அதிகாரி > Skt. adhikārin.]

அதிமதுரம் adi-maduram, பெ. (n.) 1. நறுமணப் பூடுவகை; liquorice-plant, *Glyeyrrhiza glabra*. 2. குன்றி; crab's - eye. 3. நாட்டு அதிமதுரம் அல்லது குன்றிவேர்; Indian liquorice root, *Abrus precatorious*.

ம. அதிமதுரம்; க. அதிமதுர; தெ. அதிமதுரமு.

அதிமந்தம் adi-mandam, பெ. (n.) மிகுந்த கண்ணோவையும் ஒற்றைத் தலைவலியையும் உண்டாக்கும் ஒரு கண்ணோய்; a disease invariably attended with an excruciating pain in the eye, and extending upward to one side of the head.

[அதி + மந்தம். மொத்து → மொந்து → மொந்தம் → மந்தம்.]

அதிர்-தல் adir-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குலங்குதல்; to shake, quake, tremble, as by an earthquake, by the fall of a tree, by the rolling of chariots, by the loud report of a gun. 2. உடம்பு நடுங்குதல்; to be startled, as by the sound of a cannon. 3. உளம் நடுங்குதல்; to be alarmed, as by reports of robbery, by the prevalence of an epidemic. 4. விசையாகத் துடித்தல்; to vibrate. 5. முழங்குதல்; to resound, as thunder, to reverberate, to sound as a drum, to roar as a lion. 6. எதிரொலித்தல்; to echo.

ம. அதிருக; க. அதிரு; தெ. அதரு; து. அதுருனி.

அதிர்-த்தல் adir-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முழங்கு தல்; to thunder, roar, as the sea. 2. கலங்குதல்; to be confused. 3. அசைத்தல்; to shake. 4. நடுங்கச் செய்தல்; to cause alarm by shouting, intimidate. 5. அதட்டுதல்; to rebuke, menace. 6. சொல்லுதல்; to say, tell. 7. அசைத்துத் தள்ளுதல்; to shake and push away.

அதிர் adir, பெ. (n.) 1. நடுக்கம்; shivering. 2. அச்சம்; fear. 3. கடுவிலை; exorbitant demand or price.

அதிர்ச்சி adircci, பெ. (n.) 1. அசைவு; shaking. 2. அதிகப்படுதல்; increase. 3. நடுங்குகை; trembling as by an earthquake, from thunder. 4. அச்சம்; fear. 5. பேரோசை; loud noise or report. 6. பிளிறல், உரறல்; roaring. 7. மின்வலியால் நரம்பிற்கும், கடுந்துயரச் செய்தியால் மனத்திற்கும் ஏற்படும் திடுந்தாக்கு; electric shock or sudden and violent emotion caused by unbearable tragic news.

க. அதிருவிகெ

[அதிர்ந்தி → அதிர்ச்சி.]

அதிர்வு adirvu, பெ. (n.) 1. நடுக்கம்; shaking' trembling.
2. யாழ்நரம்பின் அதிர்ச்சி; tremolo in a stringed instrument.

க. அதிர்கெ; தெ. அதுரு.

[அதிர் → அதிர்வு.]

அதிர்வு adir-adi, பெ. (n.) 1. பெருங்கலக்கம்; violent agitation.
2. மிரட்டு; bluff. 3. கடுவிலை; excess, as of prices.
4. கடும்பேச்சு; violent language.

[அதிர் + அடி.]

அதுக்கம் adukkam, பெ. (n.) 1. அழுக்கம்; reduced condition, as of a boil. 2. ஒதுக்கம்; stuffing into the mouth. 3. அடிப்பு; beating.

[ஒடுங்கு → ஒதுங்கு → அதுங்கு → அதுக்கு.
அதுக்கு + அம் - அதுக்கம்.]

அதுக்கு-தல் adukku-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.)1. அழுக்குதல்; to press with the fingers, as a ripe fruit or boil. 2. பிசைதல்; to squeeze, pinch, as the stomach in grief. 3. கடித்தல்; to bite, as one's lips. 4. நறுக்குதல்; to cut into pieces, mince as vegetables. 5. மெல்லுதல்; to chew. 6. வாயிலடக்குதல்; to stuff into the mouth, as does a monkey. 7. அடித்தல்; to slap with the hand, beat with a stick.

ம. அதுக்குக; க. அதகு; தெ. அதுமு; து. அலமுனி.

[ஒடுங்கு → ஒதுங்கு → அதுங்கு (த.வி.) - அதுக்கு (பி.வி.)]

அந்தணர் andanar, பெ. (n.) 1. அழகிய குளிர்ந்த அருளையுடைய துறவியர்; the gracious ascetics.
2. பார்ப்பனர்; Brāhmins.

[அம் = அழகு. தணம் = குளிர்ச்சி, குளிர்ந்த அருள். தணம் → தணன் = குளிர்ந்த அருளுடையவன். தணன் (ஒருமை) - தணர் (பன்மை). அம் + தணம் + அர் (ஈறு).]

அந்தணன் andanāṇ, பெ. (n.) 1. அழகிய அருளாளன்; the gracious one. 2. முனிவன், துறவி; sage, recluse, ascetic. 3. அறவோன்; virtuous person. 4. தூயோன்; pure person. 5. பார்ப்பனர்; Brāhmin. 6. பிராமண வகை நாகம்; cobra of the Brāhmin variety. 7. நான்முகன்; Brahma. 8. சிவன்; śiva. 9. அருகன்; Arhat. 10. கடவுள்; God. 11. வியாழன்; Jupiter. 12. காரி; Saturn. 13. ஒரு சிறந்த முழுத்தம் (முகூர்த்தம்); a highly auspicious time.

ம. அந்தணன்

[அம் + தணம் + அன் (ஈறு) - அந்தணன்.]

அந்தி andi, பெ. (n.) 1. ஒரு தெரு இன்னொரு தெருவிற்குறுக்காக வந்து சேர்வதால், அல்லது மூ வேறு தெரு ஒன்றுகூடுவதால், ஏற்படும் முச்சந்தி; junction of two or three streets. 2. இரவும் பகலும் கலக்கும் விடியற்காலை; morning twilight, as joining night with day. 3. பகலும் இரவும் கலக்கும் மாலைக் காலம்; evening twilight, as joining day with night. 4. அந்தியுள் சந்தியுள் செய்யுந் திருமன்றாட்டு; morning and evening prayers. 5. மாலை யந்தியிற் பூக்கும் அந்திமந்தாரை; plant whose flowers blossom at 5 p.m., *Mirabilis Jalapa*. 6. மாலைச் செவ்வானம்; red glow of sunset. 7. மாலையொடு தொடங்கும் இரவு; night. 8. பொருத்து; joint, end. 9. பகல் முடிவு போன்ற ஊழி முடிவு; dissolution of the universe at the end of an aeon. 10. பாலையாழ்த் திறவகை; an ancient secondary melody-type of the pālai class.

ம. அந்தி; க., தெ. அந்த.

[உம் → உந்து → அந்து → அந்தி.]

அந்திக்கடை andi-k-kaḍai, பெ. (n.) மாலையில் விற்குங்கடை, அல்லங்காடி; evening bazaar.

ம. அந்திக்கட

[அந்தி → கடை.]

அந்திக்காப்பு andi-k-kāppu, பெ. (n.) 1. குழந்தைகளுக்கு அந்திப்பொழுதிற் செய்யுங் காப்புச்சடங்கு; mystic rite performed in the evening for a child, to avert evil. 2. கடவுட்கு மாலைக் காலத்துச் செய்யும் வழிபாடு; evening service performed in a temple.

ம. அந்திக்காப்பு

[அந்தி → காப்பு.]

அந்திமாலை andi-mālai, பெ. (n.) 1. மாலைப் பொழுது; evening. 2. மாலைக்கண்; night-blindness, *Nyctalopia*. 3. பகுதி அல்லது முழுதும் பார்வை கெடும் கண்ணோய் வகை; partial or total loss of sight, *Amaurosis*.

ம. அந்திக்குருடு

அநாகரிகம் anāgarigam, பெ. (n.) 1. நாகரிகமின்மை; boorishness, uncivilizedness. 2. பண்பாடின்மை; uncultured state.

[அல் → அ + நாகரிகம்.]

அப்பச்சன் appaccan, பெ. (n.) 1. தந்தையின் தந்தை; paternal grandfather. 2. தந்தை; father.

[அப்பன் + அச்சன் - அப்பச்சன்.]

அப்பச்சி appacci, பெ. (n.) 1. பாட்டன்; grandfather. 2. அப்பன்; father.

ம. அப்பச்சன்

[அப்பன் + அச்சு - அப்பச்சு → அப்பச்சி = அப்பனைப் பெற்ற பாட்டன். அச்சன் = தந்தை. அச்சன் → அச்சு. ஓ.நோ : அப்பன் → அப்பு.]

அப்பத்தாள் appattāl, பெ. (n.) 1. தந்தையின் தாய்; father's mother. 2. தமக்கை; அக்கை; elder sister.

[அப்பன் + ஆத்தாள் - அப்பாத்தாள் → அப்பத்தாள். ஆத்தை → ஆத்தா → ஆத்தாள்.]

அப்பம் appam, பெ. (n.) 1. பண்ணிகார வகை; tound cake of rice flour and sugar, fried in ghee. 2. அடை; thin cake, wafer, bread. 3. உணவு; food.

ம. அப்பம்; க., து. அப்ப; தெ. அப்பமு; வ. அபூப; பிராகி. அபூய, அபூவ; பிரா. அப்பம். [உப்புதல் = பருத்தல், எழுப்புதல். உப்பு → உப்பம் → அப்பம்.]

அப்பர்¹ appar, பெ. (n.) 1. ஆணாடு, வெள்ளாட்டுக் கடா, செம்மறியாட்டுக் கடா; he-goat, ram. 2. ஆண்குரங்கு; male monkey.

[ஒருகா. உப்பு → உப்பர் → அப்பர் = பருத்தது.]

அப்பர்² appar, பெ. (n.) 1. தேவார மூவருள் ஒருவரும் சிவசமய குரவர் நால்வருள் ஒருவரும் ஆன திருநாவுக்கரசு நாயனார்; Tirunāvuk-karaṣu Nāyanār, one of the three celebrated authors of the Tēvāram.

[அப்பன் → அப்பர் → அப்பனார் (உயர்வுப் பன்மை).]

அப்பளம் appalam, பெ. (n.) உழுத்தமாவினாலும் அரிசிமாவினாலும் செய்யப்படும் மெல்லிய அடை; light, thin flour-cake, usually of black gram and rice.

அப்பளி-த்தல் appali, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) சுவறிற் சாந்து பூசும்போது சமனாக்கித் தேய்த்தல்; to remove unevenness in the wall when plastering.

க. அப்பளிக; தெ. அப்பளிஞ்சு; து. அப்பரீபு.

[அப்பு → அப்பளி. அப்புதல் = சாத்துதல், பூசுதல்.]

அப்பன் appan, பெ. (n.) 1. தந்தை; father. 2. சிறுவரையும் கீழோரையும் விளிக்கும் அருமைச் சொல்; a term of endearment used in addressing little children or inferiors. 3. பெற்றோர் மகனைக் குறிக்கும் அருமைச் சொல்; a term of endearment used by parents in addressing their son, especially when young. 4. வள்ளல், பெருநன்மை செய்தவன்; patron, benefactor. 5. ஆண்பாற் பெயரீற்றுச் சொல்; a component word suffixed to names

of male persons. 6. பெரிய தகப்பன்; father's elder brother. 7. திருநாவுக்கரசு நாயனார்; Tirunāvukkaraṣu Nāyanār. 8. திறமையிற் பெரியவன்; one's better, superior in ability.

ம. அப்பன்; தெ., க., து., பிராகி., பட. அப்ப; குட. அப்பெ; கோண். ஆபோரோல்; கூ. ஆப; குருக். அப்பா; பிரா. அபா; கொங். பாபா; சிங். அப்பா; மணி. இபா; வங். பாபா.

அப்பா appā, பெ. (n.) 1. அப்பன் என்னும் தந்தை முறைப்பெயரின் விளிவடிவம்; voc. of appan. 2. இளையவரும் கல்லாதவருமான ஆடவரை விளிக்குஞ் சொல்; a vocative employed in addressing young or illiterate men. 3. ஓர் இளைப்பாற்ற குறிப்புச் சொல்; an exclamation of wonder, grief, pain, etc. 4. வியப்பு, துயரம், நோவு முதலியவற்றையுணர்த்துங் குறிப்புச் சொல்; an exclamation of wonder rife pain, etc.

க., து., பட. அப்ப.

[அப்பன் (தந்தை) → அப்பா (விளி).]

அப்பு¹-தல் appu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பூசுதல்; to stick or daub with the hand, as sandal paste, to plaster with a trowel, as mortat. 2. சாத்துதல்; to put on. 3. ஒற்றுதல்; to apply repeatedly, as a fomentation. 4. தாக்குதல்; to come to grips, to grapple with, as in wrestling. 5. அறைதல் (சங்.அக.); to beat, strike. 6. கும்முதல்; to pommel. 7. கவ்வு தல்; to snatch at firmly. 8. வாயில் திணித்தல்; to thrust in the mouth. 9. கொட்டுதல்; to throw or cast into a vessel.

ம. அப்புக; க. அப்பிகெ; தெ. அப்பளிஞ்சு; து. அப்பளிபுனி; பிராகி. அப்பால; பட. அப்பு.

[அம்மு → அப்பு]

அப்பு² appu, பெ. (n.) 1. ஐம்பூதங்களுள் ஒன்றான நீர்; water, as one of the five elements. 2. கடல்; sea. 3. பனிக்குடத்து நீர்; liquid of the amniotic sac, amnic liquor. ம., க. அப்பு; மரா. அப்; L. aqua.

[அப்பு > Skt. ap. அம்முதல் = பொருந்துதல், கலத்தல். அம் = நீர். அம் → அம்பு → அப்பு]

அப்புலிங்கம் appu-liṅgam, பெ. (n.) ஐம்பூதங்களையும் நிகர்க்கும் ஐந்திலங்கங்களுள் ஒன்றானதும், திருவாணைக்காவிலுள்ளதுமான நீரிலங்கம்; Linga in the shrine at Tiruvāṇaik-kāval, as representing the element water, one of the pañjaliṅgams which represent the five elements.

[அம் → அம்பு → அப்பு = நீர். இலக்கு → இலக்கம்

= குறி. இலக்கம் → இலங்கம் → இலிங்கம் → விங்கம் (கொச்சை) > **Skt. linga.**]

அப்புறம் a-p-puram, பெ. (n.) 1. அந்தப் பக்கம்; that side. 2. அதன்பின், மேற்பட்டு; then, after that, thence forward, further more, a little later. 3. மற்றைப் பக்கம்; the other side. 4. வெளிப் பக்கம்; the outside.

ம. அப்புறம்; க. அப்பர; து. அபர; Nep. apar; Skt. apara.

[அ + புறம்.]

அம்பணம்¹ ambanam, பெ. (n.) 1. நீர்; water. 2. நீர்விழுங் குழாய்; water - pipe. 3. வாழை; plantain tree, *Musa paradisiaca*. 4. வாழைத் தண்டு; stem of the plantain tree. 5. ஊறுகாய்; pickles. 6. வாய்; mouth.

[அம் = நீர். அம் → அம்பு → அம்பணம் = நீர், நீருள்ள பொருள். அணத்தல் = பொருந்து தல். அண → அணம்.]

அம்பணம்² ambanam, பெ. (n.) 1. மரக்கால்; a grain measure. 2. மரக்கலம்; ship, boat. 3. துலாக்கோல்; beam of scales, balance. 4. ஆமை; tortoise. 5. ஒரு வகை யாழ்; a kind of lute.

ம. அம்பணம்

[அம்பு = வட்டம், வளையல். அம்பு + அணம் (ஈறு) - அம்பணம் = வட்டமான பொருள்.]

அம்பரம் ambaram, பெ. (n.) 1. தேவருலகம்; celestial world. 2. உயர்ந்த வானவெளி, காயம் (ஆகாயம்); **Sky**. atmosphere, ether. 3. திசை; point of the compass.

ம. அம்பரம்; க., து. அம்பர; தெ. அம்பரமு; பட. அம்பார் (மேலே); பாலி. அம்பர; **Skt. ambara.**

[உ → உம்பு → உம்பர் = மேல், மேலுலகம், தேவர், தேவருலகம். உம்பர் → உம்பரம் = தேவருலகம். உம்பரம் → அம்பரம்.]

அம்பல் ambal, பெ. (n.) 1. பூ அலர்தற்குச் சிறிது முன்னுள்ள நிலை; condition of a flower about to blossom. 2. சிலர் கூறும் புறங்கூற்று, அலருக்கு எதிர்; slander uttered by a few. 3. சிலரறிந்து தம்முட்கூறும் களவுக் காதற் செய்தி; private talk between people concerning love intrigues of others, dist. fr. *alar*. 4. பழிச்சொல்; calumny.

[உம் → அம் → அம்பு. அம்புதல் = குவிதல். அம்பு → அம்பல்.]

அம்பலம் ambalam, பெ. (n.) 1. பலர் கூடும் வெளியிடம்; open space for the use of the public. 2. ஊரவை; village assembly for transacting village affairs. 3. கற்றோரவை; assembly of scholars. 4. கூத்துக் காண்போர் இருக்கை;

pit of a theatre. 5. தில்லையம்பலம்; śiva shrine at Tillai (chidambaram). 6. சித்திரகூடம்; **Vsnu** shrine in chidambaram. 7. சிற்றூர் அலுவல் (கிராம உத்தியோக) வகை; village revenue office. 8. அம்பலகாரன்; headman of a village. 9. கள்ளர், வலையர் பட்டப்பெயர்; a caste title of Kallars and Valaiyars.

ம. அம்பலம்; க. அம்பல; து., குட. அம்பில; **Skt. ambara.**

[அம்புதல் = குவிதல், கூடுதல். அம்பு → அம்பல் → அம்பலம் = கூடும் அவை, அவைக்களம்.]

அம்பலமேறு-தல் ambalam-ēru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வழக்குத் தொடுக்க அறங்கூறவையத்திற்கு அல்லது வழக்கு மன்றத்திற்குச் செல்லுதல்; to go to court or village assembly. 2. அவையோரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுதல்; to be acceptable to the assembly.

[அம்பலம் + ஏறு.]

அம்பலி¹ ambalai, பெ. (n.) ஒரு பழைய தோலிசைக் கருவி; an ancient drum.

அம்பலி² ambalai, பெ. (n.) 1. களி, சிறப்பாகக் கேழ்வரகு கூழ்; porridge, esp. of ragi. 2. பசை; a gummy substance. 3. முட்டை வெள்ளை; the white of an egg.

க., தெ. அம்பலி; து. அம்பெலி; கொலா. அம்ப; நா. அம்பால்; பட. அம்பிலி.

அம்பறா த் தூணி amb(u)-arā-t-tūṇi, பெ. (n.) அம்புக்கூடு; quiver, case for arrows.

[அம்பு + அறு + ஆ (எ.ம.இ.நி.) + தூணி (கூடு). அறா = நீங்காத.]

அம்பறு-த்தல் amb(u)-aru-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அம்பைத் தூணியினின்று உருவுதல்; to draw an arrow out of the quiver.

அம்பணம் ambanam, பெ. (n.) வாழை; common plantain tree, *Musa paradisiaca*.

[அம்பு = நீர். அம்பு → அம்பணம் = நீருள்ளது.]

அம்பாணி ambāṇi, பெ. (n.) அம்பு நுனி; sharp head of an arrow.

[அம்பு + ஆணி. ஆழ் → ஆணு → ஆணி = ஆழ்ந்து பதியும் ஊசி.]

அம்பாயம் ambāyam, பெ. (n.) 1. பிள்ளைப் பேற்று நோவு; travail, pangs of child-birth. 2. வலி, நோவு; pain.

அம்பால்¹ ambāl, பெ. (n.) தோட்டம்; garden.

[ஓருகா. அம் + பால். அம் = அழகிய. பால் = இடம்.]
அம்பால்² ambāl, இடை. (ind.) பிள்ளைகள் கூட்டு விளையாட்டில், ஆடைநெகிழின் அதைத் திருத்துதற்கு விளையாட்டைச் சில நொடிகள் நிறுத்திவைக்குமாறு பயன்படுத்துஞ்சொல்; a word used in children's games, meaning 'wait a minute!' or 'stop for a few seconds!' in order to tighten the garment when it becomes loose or slips off.

ம. அம்பாலெ; தெ. அம்பால்; பட. அம்பேல்.

[ஓருகா. அப்பால் என்பது அம்பால் என மெலிந்திருக்கலாம்.]

அம்பி¹ ambi, பெ. (n.) 1. மிடா; large water-jar. 2. இறைகூடை; baling-basket. 3. நீர்ப்பொறி; water-lift, wind-mill. 4. தாம்பு, நீரிறைக்குங் கயிறு; rope used for drawing water. 5. தெப்பம்; raft, float. 6. தோணி; small boat. 7. ஓடம்; flat-bottomed ferry-boat. 8. மரக்கலம்; ship. 9. காராம்பி; suspended water shovel. 10. கள்; toddy.

க. அம்பி

[அம் → அம்பு = நீர். அம்பு → அம்பி = நீர் வடிவானது, நீர்த் தொடர்புள்ளது.]

அம்பியம் ambiyam, பெ. (n.) கள்; toddy.

[அம்பி = கள். அம்பி → அம்பியம்.]

அம்பிலி ambili, பெ. (n.) கேழ்வரகின் கூழ்; porridge, esp. of ragi.

U. ambil

[அம்பலி → அம்பிலி.]

அம்பு¹ ambu, பெ. (n.) 1. நீர்; water. 2. கடல்; sea. 3. முகில் (மேகம்); cloud. 4. குடிநீர்; tincture. 5. ஊண்செரிபால் (அன்னசாரம்); chyle of digested food. 6. நீர் சூழ்ந்தவுலகம்; world, surrounded by water.

[அம் = நீர். அம் → அம்பு = நீர், நீர்நிலை, நீருள்ளது, நீர்த்தொடர்பு கொண்டது.]

அம்பு² ambu, பெ. (n.) 1. தளிர்; tender leaf, sprout. 2. மூங்கில்; bamboo, *Bambusa arundinacea*. 3. வானி (பாணம்); arrow. 4. ஒரு வகைக் கனிய நஞ்சு (சரகாண்ட பாடாணம்); a mineral poison.

ம., க., தெ., து., பட., கோத. அம்பு; துட. ஒப்; பர். அம்.

அம்பு³ ambu, பெ. (n.) வளையல்; bracelet.

அம்புக்கூடு ambu-k-kūḍu, பெ. (n.) அம்பறாத் தூணி; quiver.

[அம்பு + கூடு.]

அம்புலி¹ ambuli, பெ. (n.) 1. நிலா; moon. 2. நிலவொளி; moon-light. 3. அம்புலிப்பருவம்; a certain stage of childhood when moon is shown to the child for its enjoyment. 4. நிலாத்திருப்பி (சந்திரகாந்தி); a flower which turns towards the moon, moon flower.

ம. அம்புளி

[ஓருகா. அம் + புல்லி - அம்புல்லி → அம்புலி = நீரின் தன்மை, அதாவது குளிர்ச்சி பொருந்தியது.]

அம்புலி² ambuli, பெ. (n.) சோளக்கூழ்; maize porridge.

அம்போதரங்கம் ambōdaraṅgam, பெ. (n.) அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பாவின் ஐந்துறுப்புக்களுள் ஒன்றும். வண்ணக வொத்தாழிசைக் கலிப்பாவின் ஆறுறுப்புக்களுள் ஒன்றுமாக அமைவதும், ஈரள வடியும் ஓரள வடியும் சிந்தடியும் குறளடியுமாக உயர்ந்தெழுந்து வரவரச் சுருங்கும் கடற்கரையலை போல் வரவரச் குறைவதுமான செய்யுளுறுப்பு; one of the five members of ambōdaraṅga-vottāḷḷiṣaik kalippa and one of the six members of the vaṅṅavottāḷḷiṣaik kalippā, in which the lines diminish in length gradually like waves on the shore.

அம்ம amma, பெ. (n.) அம்மை என்னும் தாய் முறைப் பெயரின் விளி; voc. of ammai (mother). -, இடை. (int.) 1. கேட்பாயாக எனப் பொருள்படும் ஓர் இடைச் சொல்; an exclamation inviting attention. 2. ஒரு வியப்புக் குறிப்பு; an exclamation of surprise or wonder. இடை. (part.) ஓர் உரையசைச் சொல்; expletive adding grace to composition.

ம., க., தெ. அம்ம; குட. அம்மெ; பட. அமெ.

[அம்மை → அம்ம (விளி).]

அம்மங்கார் ammaṅḡār, பெ. (n.) அம்மான் மகள்; daughter of a maternal uncle.

[அம்மான் + மங்கையார் (மகள்) - அம்மான் மங்கையார் → அம்மங்கார்.]

அம்மண்டார் ammaṅḡār, பெ. (n.) தாய்மாமன்; maternal uncle.

[அம்மான் + ஆண்டார் - அம்மாண்டார் → அம்மண்டார்.]

அம்மணி¹ ammaṅḡār, பெ. (n.) பெண்ணைக் குறிக்கும் மதிப்புரவுச் சொல்; a term of respect used in referring to or calling a woman.

ம. அம்மிணி; க., தெ. அம்மணி.

[அம்மனை → அம்மணி. இனி, அம்மை + மணி என்றுமாம்.]

அம்மணி² ammaṅḡār, பெ. (n.) 1. மடி; lap. 2. இடை, இடுப்பு; waist of a woman.

ம. அம்மணி

[அம் (அழகிய) + மடி - அம்மடி → அம்மணி.
ஒ.நோ: பிடி→பிணி.]

அம்மம் ammam, பெ. (n.) 1. பெண்முலை; woman's breast.
2. தாய்ப்பால்; woman's breast milk. 3. குழந்தையுணவு;
babies' food.
ம. அம்மிஞ்சி; க. அம்மி; து. அமணி. ஒ.நோ:
L. mamma.

[மருமம் = மார்பு, மருமம்→மம்மம்→ அம்மம்.]

அம்மல் ammal, பெ. (n.) 1. செரியாமை; indigestion.
2. மந்தாரம்; cloudiness, murkiness. 3. மூடம்; stupidity.
4. விறைப்பு; stiffness, numbness.
[கம்முதல் = மந்தாரமாதல், மந்தமாதல். கம்
→கம்மல்→அம்மல்.]

அம்மன் amman, பெ. (n.) 1. தாய்; mother. 2. மறப்
பெண்தெய்வம்; manly goddess. 3. காளி; Kāli.
4. அம்மை நோய்வகை; small pox, chickenpox, measles.
ம., க. அம்மன்; தெ. அம்மவாரு.

அம்மன்காசு amman-kāṣu, பெ. (n.) பழைய புதுக்
கோட்டை நாட்டில், காவல் தெய்வமாகிய
பெருவுடையாட்டியின் (பிருகதம்பாவின்)
உருவம் பொறிக்கப்பட்டு, பெயரளவில் 1-16
அணா மதிப்பும் நடைமுறையில் 1-20 அணா
மதிப்பும் பெற்று வழங்கிய சிறு செப்புக் காசு;
copper coin of the old Pudukkōṭṭai State, nominally 1/16 anna,
practically 1/20 anna, as bearing the image of the tutelary deity
Bṛahadāmbā.

[அம்மா→அம்ம→அம்மன்.]

அம்மன்கொடை amman-koḍai, பெ. (n.) 1. ஒரு சிற்றூர்ப்
பெண்தெய்வத்தைக் கொண்டாடும் திருவிழா;
festival of a village goddess. 2. காளிக்கு ஆடுமாடுகளைக்
காவு கொடுக்கும் சிற்றூர்ப் பெருவிழா; sacrifice of
goats and cattle to Kāli in a village festival.

ம. அம்மன்கொட

[அம்மை→அம்மன். கொடு→கொடை.]

அம்மனை¹ ammanai, பெ. (n.) 1. அம்மானையென்னும்
மகளிர் பந்து விளையாட்டு; a girls' game with balls.
2. அம்மானை விளையாடும் பந்து; balls used in the
game.

ம. அம்மனை; க. அம்மாலெ; தெ. அம்மனலு.

[அம்ம + அனை (அன்னை) - அம்மனை.]

அம்மனை² ammanai, பெ. (n.) நெருப்பு; fire.

[அம் = நீர். அனை (அன்னை) = தாய். அம் +
அன்னை - அம்மன்னை → அம்மனை.]

அம்மனை³ ammanai, பெ. (n.) அவ்வீடு; that house.

க. ஆமனெ

[அ' சேய்மைச்சுட்டு. மனை = வீடு, மாளிகை. அ
+ மனை - அம்மனை.]

அம்மனைப்பாட்டு ammānai-p-paṭṭu, பெ. (n.) அம்மானை
விளையாட்டிற் பாடும் பாட்டு; song sung by girls when
playing the game of balls.

அம்மனைமடக்கு ammānai-maḍakku, பெ. (n.) மகளிர்
இருவர் வினாவிடையாய் இருபொருள் படக்
கூறுவதாகக் கலித்தாழிசையால் இயற்றப்படும்
அம்மானைப் பாட்டு; poetic composition in kalittāḷisai
meter, in which, two girls engaged in conversation try to outwit
each other through questions and responses couched in ambiguous
words.

அம்மா¹ ammā, பெ. (n.) 1. தாய்; mother. 2. தலைவி,
பெருமாட்டி; matron, lady. 3. தாய்; mother.

அம்மா² ammā, இடை. (int.) 1. ஒரு வியப்புக் குறிப்பு;
an exclamation of wonder. 2. ஓர் இரக்கக் குறிப்பு;
an exclamation of pity. 3. ஓர் உவப்புக் குறிப்பு; an
exclamation of joy. 4. ஓர் அசைச்சொல்; an expletive. 5.
மதிக்கப்படும் பெண்; respectable woman.

ம., க., தெ., எரு., நா., கை., குற., கொர., து.
அம்ம; குட. அம்மெ; பட., கோத. அவ்வெ;
இரு. அவ்வெ; துட. அவ்வ; கோண். அவ்வாள்;
குரு. ஆவ்வெ; மா. அய; கொலா., பிரா., கூ., மரா.,
பா., பிராகி., சிங்., இந். அம்மா; சிந். அமா; வங்.
மா; மணிவு. இமா.

அம்மாச்சான் ammāccan, பெ. (n.) தாய்மாமன்; maternal
uncle.

[அம்மான் + அச்சன் - அம்மாச்சன் (அம்மானாகிய
அச்சன்). அம்மான் = தாய் மாமன். அச்சன் =
தந்தை, தந்தை போல்வான்.]

அம்மாச்சி ammācci, பெ. (n.) 1. தாயைப் பெற்ற பாட்டி;
maternal grandmother. 2. தாய்; mother.

[அம்மா = தாய். அச்சி = தாய். அம்மா + அச்சி -
அம்மாச்சி (தாயின் தாய்).]

அம்மாஞ்சி ammāñji, பெ. (n.) 1. அம்மான் மகன்; son of a
maternal uncle. 2. மூடன்; fool cf. māṭula-tanaya, a name for
ūmattai which by its derivation unmatta suggests foolishness,
eccentricity akin to madness.

ம. அம்மாஞ்சி

[அம்மான் + சேய் - அம்மான்சேய் → அம்
மாஞ்சேய் → அம்மாஞ்சி (கொச்சை).]

அம்மாடி ammādi, இடை. (int.) 1. வியப்புக் குறிப்பு; an exclamation of wonder. 2. அச்சக் குறிப்பு; an exclamation of dread. 3. இரக்கக் குறிப்பு; an exclamation of pity. 4. நோவுக் குறிப்பு; an exclamation of pain. 5. இளைப்பாற்ற குறிப்பு; an exclamation of relief.

[அம்மை (தாய்) → அம்மா (விளி) + அடி (பெ. பா.விளி) - அம்மாடி. அட (ஆ.பா.) - அடி (பெ. பா.)]

அம்மாத்தாள் ammāttāl, பெ. (n.) தாயைப் பெற்ற பாட்டி; mother's mother.

[அம்மை → அம்மா + ஆத்தாள் - அம்மாத்தாள். ஆத்தை (தாய்) → ஆத்தா → ஆத்தாள் (கொ.வ.)]

அம்மாத்திரம் ammāttiram, பெ. (n.) அவ்வளவு; that much, so much.

ம. அம்மாத்திரம்

[அ (அந்த) + மாத்திரம் (அளவு).]

அம்மாமி ammāmi, பெ. (n.) 1. அம்மான் மனைவி; maternal uncle's wife. 2. கணவன் தாய்; husband's mother.

ம. அம்மாமி

[1. அம்மான் + மாமி - அம்மான்மாமி = அம்மான் மனைவியாகிய மாமி.]

அம்மாள் ammāl, பெ. (n.) 1. தாய்; mother. 2. தாய்போல் மதிக்கப்படுபவன்; any matron respected as a mother. 3. ஒரு திருமாலிய (வைணவ) ஆசிரியர் பெயர்; name of Vaiṣṇava ācārya.

ம. அம்மாள்

[மருமம் = மார்பு. மருமம் → மம்மம் → அம்மம் = தாயின் அல்லது பெண்ணின் மார்பு, தாய்ப்பால், குழந்தையுணவு. அம் → அம்ம = பாலூட்டுந் தாய். அம்ம → அம்மா = விளி வடிவம். அம்மா → அம்மாள் = தாய் (உ.வ.)]

அம்மான் ammān, பெ. (n.) 1. தாயுடன் பிறந்தவன்; mother's brother, maternal uncle. 2. பெண்கொடுத்த மாமன்; wife's father. 3. அத்தை கணவன்; husband of father's sister. 4. தந்தை; father. 5. அழகிய பெரியோன்; the beautiful great one. 6. கடவுள்; God, as father.

ம. அம்மாவன்

[அம்மை → அம்மான் = அம்மையொடு

பிறந்தவன்.]

அம்மாள்சீர் ammāṅ-sīr, பெ. (n.) பெண்ணிற்குத் திருமணத் திலாவது தாய்மாமன் வைக்கும் வரிசை; gifts made by a maternal uncle to his nephew during his investiture to his niece at her wedding.

அம்மாளை ammāṅai, பெ. (n.) 1. மகளிர் மூவர் கூடிப் பல பந்துகளை மேலெறிந்து அம்மாளைப் பாட்டுப் பாடிக்கொண்டு அவை நிலத்தில் விழாவாறு மேன்மேலும் ஒவ்வொன்றாக விரைந்து கையால் தட்டி மேலெழுப்பி, விரும்பிய நேரம் விளையாடும் விளையாட்டு; a game played by girls singing the ammāṅai song, at the same time, throwing up and keeping a number of balls in the air. 2. அம்மாணையாடும் பந்துகள்; balls used in the game. 3. அம்மாணையாடும்போது பாடும் கலித்தாழிசைப் பாட்டு; a particular type of song sung by the players during the game.

ம. அம்மாளை; க. அம்மாலெ; தெ. அம்மனலு.

[அம்மை + அனை (அன்னை) - அம்மனை → அம்மாளை.]

அம்மாளைப்பருவம் ammāṅai-p-paruvam, பெ. (n.) பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ்ப் பனுவற் பருவங்கள் பத்தனுள் ஒன்று; a section of penpārpiḷaittamil, which describes the stage of childhood, in which the child plays the ammāṅai game. There are ten stages of childhood, of which this stage is one.

[அம்மாளை + பருவம்.]

அம்மி ammi, பெ. (n.) 1. கறிச்சரக்கு அரைக்கும் சின்னம்மி; horizontal flat stone on which spices for curry are crushed or ground with a stone roller. 2. சாந்தரைக்கும் பெரியம்மி; big horizontal level or concave stone used for grinding fine mortar. 3. மாமி; mother-in-law.

ம. அம்மி

[அம்முதல் = அமுக்குதல், அமுக்கியரைத்தல். அம் + இ - அம்மி.]

அம்மிக்கல் ammi-k-kal, பெ. (n.) 1. அரைகல், அம்மி; grinding stone. 2. அம்மிக் குழவி; stone roller for grinding.

ம. அம்மிக்குட்டி, அம்மிக்குழவி.

[அம்மி + கல்.]

அம்மிக்குழவி ammi-k-kuḷavi, பெ. (n.) அம்மியில் அரைக்கும் நீண்ட கல்லுருளை; cylindrical stone roller used for grinding curry ingredients.

ம. அம்மிக்குழவி.

[அம்மி + குழவி.]

அம்மிமிதி-த்தல் ammi-midi-, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) திருமணக் கரணத்தில் மணமகன் மணமகள் வலக்காலைத் தூக்கிவைக்க உதவ, அவள் அதை அம்மிமேல் வைத்தல்; to perform the ceremonial procedure in which the bride places her right foot on the grinding-stone, the bridegroom helping her to do so.

ம. அம்மிசவிட்டுக

அம்மு ammu, பெ. (n.) சோறு; boiled rice.

[அம்முதல் = உண்ணுதல். அம்மு (மு.தொ. ஆ.பெ.)]

அம்மு¹-தல் ammu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முகில் படிந்து வானம் மந்தாரமாதல்; to spread thickly, as a mass of motionless clouds that overspread the heavens, obscuring the rays of the sun. 2. மாயம் பண்ணுதல்; to dissemble, on hearing a thing spoken of, by seeming to know nothing about it, to act with reserve and duplicity.

அம்மு²-தல் ammu-, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. அழுக்குதல்; to press down. 2. விரைந்து மிகுதியாய் யுண்ணுதல்; to eat voraciously. 3. அடைத்தல்; to plug. 4. மூடுதல்; to cover. 5. ஏமாற்றுதல்; to deceive.

ம. அம்முக

[அம் → அம்மு. அம்முதல் = அழுங்குதல், அழுக்குதல்.]

அம்முவனார் ammūvanar, பெ. (n.) எட்டுத் தொகையுள் ஒன்றான ஐங்குறுநூற்றிளல் இரண்டாம் நூறான நெய்தலை யியற்றியவர்; name of the author of the second section of Aingurunūru, one the Eight Anthologies of the śaṅgam period.

அம்மே ammē, பெ. (n.) குறத்திப்பாட்டில் பாட்டு தொறும் அல்லது அடிதொறும் ஈற்றில் வரும் மகடூஉ முன்னிலை; a vocative addressing a lady, and occurring at the end of each stanza or line of a song sung by a Kurava woman in the traditional pattern, or of one composed in imitation of that.

அம்மை¹ ammai, பெ. (n.) 1. தாய்; mother. 2. மலைமகள்; Pārvati. 3. காளி; Kālī. 4. பாட்டி (பரவர்); grandmother (Paravas). 5. சமணத்துறவினி (பெண்துறவி); female Jaina recluse. 6. அறத்தேவி (தருமதேவதை); Goddess of virtue. 7. அம்மைநோய் வகைகள்; kinds of pox.

Sum. eme; Akkad. ama, amu; Sum., Oce. um, ama; Ar.

um; Indon. ma, uma, amai, umai, yāma; Mon-Khm. ama, ma; Mu. umā, māc, māy, mā-in; Skt. umā, ambā.

அம்மைக்குரு ammai-k-kuru, பெ. (n.) அம்மைக் கொப்புளம்; pustule of small-pox.

[அம்மை + குரு.]

அம்மைச்சுரம் ammai-c-curam, பெ. (n.) அம்மைக் கொப்புளத்தோடு கூடி வரும் காய்ச்சல்; fever accompanied by eruption on the skin, as in small-pox, eruptive fever.

[அம்மை + சுரம். சுள் → சுல் → சுர் → சுரம் = உடம்புகடும் காய்ச்சல். சுள்ளெனல் = சுடுதல்.]

அம்மைபோடு-தல் ammai-pōḍu, 20 செ.கு. வி. (v.i.) அம்மை வார்த்தல்; to have an attack of small-pox, chicken-pox or any other allied disease.

[அம்மை + போடு. போடுதல் = கொப்புளம் உண்டாதல்.]

அம்மையப்பர் ammai-y-appar, பெ. (n.) உயிரினங்களெல்லாவற்றிற்கும் தாயுந் தந்தையும் போன்ற இறைவன், சிவன்; God, as father and mother of all living beings, śiva.

[அம்மை + அப்பன் - அம்மையப்பன் → அம்மையப்பர். 'அர்' உயர்வுப் பன்மையீறு.]

அமங்கலம் a-maṅgalam, பெ. (n.) 1. நன்மையல்லாத நிகழ்ச்சி; inauspicious occurrence. 2. சாவு; death. 3. கைம்மை; widowhood.

ம. அமங்கள; க. அமங்கல; தெ. அமங்களமு. அமங்கலம் > Skt. amaṅgala.

[அல் → அ (எ.ம.முன்.). அ + மங்கலம் - அமங்கலம்.]

அமங்கலி a-maṅgali, பெ. (n.) கணவனையிழந்ததனால் தாலியில்லாதவளாகிய கைம்பெண்; மங்கலி என்பதற்கு எதிர்; widow, as without the tāli, opp. to maṅgali.

[அல் → அ (எ.ம.முன்.). மங்கலம் = தாலி. மங்கலம் → மங்கலி = தாலியுடையவள், கணவனொடு வாழ்பவள். அ + மங்கலி - அமங்கலி. 'இ' பெ.பா.ஈறு.]

ம. அமங்கலி; க. அமங்கலெ.

அமஞ்சி amañji, பெ. (n.) 1. கூலியில்லாமற் செய்யும் வலுக்கட்டாய வேலை; forced unpaid labour. 2. வீணானது; that which is useless. 3. போலி வேலைத் தட்டுமுட்டு; trumpery furniture.

ம. அமஞ்சி; தெ. அமிசி.

அமஞ்சிவேலை amaṅṅi-vēlai, பெ. (n.) போலி வேலை; shoddy work.

அமட்டு¹-தல் amaṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. புரளுதல்; to wobble. 2. நிலைப்படா தசைதல்; to be unsteady, as a bench on uneven legs.

அமட்டு²-தல் amaṭṭu-, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. அதட்டி அச்சுறுத்துதல்; to hector, bully, intimidate. 2. மயக்குதல்; to overcome, as by sleep. 3. சிக்க வைத்தல்; to inveigle, entrap, ensnare.

ம. அமட்டுக; க. அமரிசு; தெ. அதடு.

[அமடு (த.வி.) - அமட்டு (பி.வி.)]

அமட்டு amaṭṭu, பெ. (n.) 1. அச்சுறுக்கை; threat, menace. 2. ஏய்ப்பு; wiles, tricks.

ம. அமட்டு

[அமடு → அமட்டு]

அமதி¹ amadi, பெ. (n.) அறிவின்மை; foolish-ness, ignorance. ம., க., தெ. அமதி; Skt. amati.

[அல் → அ (எ.ம.முன்.). மதி = அறிவு, அறிவுப் புலன். அ + மதி.]

அமதி² amadi, பெ. (n.) சமையம், காலம்; time, context.

ம., க. அமதி.

[அமைதல் = பொருந்துதல், நேர்தல். அமை → அமைதி → அமதி. ஒ.நோ: அமை → அமையம் → அமயம்.]

அமந்தம் amandam, பெ. (n.) 1. மந்தமின்மை, செரிமான நிலை; the state of being free from indigestion or dullness of appetite. 2. சுறுசுறுப்பு; diligence, activity. 3. விழிப்பு; watchfulness, vigilance, alertness. 4. வினைத்திறம்; business ability. 5. வேகம்; vehemence, force.

ம. அமந்தம்; க. அமந்த; தெ. அமந்தமு.

[அல் → அ (எ.ம.முன்.). மொத்தம் → மத்தம் → மந்தம். அ + மந்தம் - அமந்தம்.]

அமயம் amayam, பெ. (n.) சமையம்; right time, opportunity, context.

[அமைதல் = பொருந்துதல், நேர்தல். அமை → அமையம் → அமயம். ஒ.நோ: நேர் → நேரம்.]

அமர்¹-தல் amar-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இருத்தல்; to abide, be seated, remain. 2. அமைதியாதல்; to become still or tranquil. 3. இளைப்பாறுதல்; to rest, repose. 4. படிதல்; to settle, be deposited. as a sediment, become close and hard, as

sand by rain. 5. பொருந்துதல்; to resut upon, as a javelin on the person. 6. பொலிதல்; to flourish, to be abundant. 7. விளக்கணைதல்; to be extinguished, as a lamp. 8. ஏற்றதாதல்; to be suitable. 9. திட்டமாதல்; to be settled, as an affair, to be engaged, as a house. 10. வேலையிற் சேர்தல்; to join duty, to be established in a work. 11. மகிழ்தல்; to be glad, to rejoice, to be delighted. 12. உள்ளங் கிளர்ந்திருத்தல், இன்முகமாயிருத்தல்; to be cheerful.

அமர்²தல் amar-, 2 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. நெருங்குதல்; to get close to. 2. ஒப்பாதல்; to resemble. 3. விரும்புதல்; to wish, desire. 4. செய்தல்; to do, perform. 5. பொந்திகை (திப்பதி) கொண்டமைதல்; to rest satisfied. 6. மேற்கொள்ளுதல்; to undertake, take upon oneself to do. 7. விரும்புதல்; to wish, desire, like, to be pleased with. 8. நேசித்தல், அன்புவைத்தல்; to love. 9. காமமுறுதல், காமத்தோடு காதலித்தல்; to have sexual love.

ம., க. அமர்; தெ. அமரு; து. அமரி.

அமர் amar, பெ. (n.) 1. விருப்பம், அன்பு, காதல்; desire, wish, love. 2. போர்; battle, war. 3. போர்களம்; battle-field. 4. கோட்டைமதில்; wall around a fort, battlement, rampart. 5. வெறி; fury, rage, passion. 6. நோய்க் கடுமை; virulency of a disease. 7. காய்ச்சலின் மும்முரம்; the acme of fever.

[உம் → அம் → அமல் → அமர்.]

அமர்க்களம் amar-k-kalam, பெ. (n.) 1. போர்க்களம்; battle-field. 2. குழம்பிய ஆரவாரம்; confused noise, stir, bustle, as at a battle-field.

ம. அமர்க்களம்; க. அமக்கள.

[அம் → அமர் + களம் (வயல், நிலம், இடம்) - அமர்க்களம்.]

அமர்த்த amartta, பெ.எ. (adj.) 1. பொருந்திய; be fitting, suitable. 2. மாறுபட்ட; opposed in character, inconsistent. 3. விரும்பிய; amorous.

[அமர் → அமர்த்த.]

அமர்த்து¹-தல் amarttu-, 2 பி.வி. (v. caus.) 1. அமைதியா யிருக்கச் செய்தல்; to make quiet, tranquillize. 2. அடக்குதல்; to restrain. 3. திட்டப்படுத்துதல்; to engage as, a house, a servant. 4. நிலைநிறுத்துதல்; to establish, as one in life. 5. இருத்துதல்; to seat. 6. குடியிருக்கச் செய்தல்; to make one settle down.

அமர்த்து²-தல் amarttu-, 5 செ.கு.வி.க. (v.i.) பெருமிதம்பட நடத்தல்; to pose, affect greatness.

க. அமரிசு; தெ. அமர்ச்சு; து. அமருணி.

[அமர் + து (பி.வி.ஈறு) - அமர்த்து.]

அமர்ந்தநிலை amarnda-nilai, பெ. (n.) இருந்த நிலை; sitting posture.

[அமர் → அமர்ந்த (இ.கா.பெ.எ.) + நிலை. நிலை
→ நிலை. 'ஐ' தொ.பெ. ஈறு.]

அமர்வு amarvu, பெ. (n.) இருப்பிடம்; abode.

[அமர் + வு (தொ.பெ.ஈறு) - அமர்வு]

அமரகம் amar-agam, பெ. (n.) போர்க்களம்; battle-field.

[அமர் = போர். அகம் = இடம்.]

அமரர் amarar, பெ. (n.) பகைவர்; foes, enemies.

[அமர்தல் = பொருந்துதல். அமரார் =
பொருந்தாதவர், பகைவர்.]

அமரார் → அமரர்

அமரல் amaral, பெ. (n.) 1. நெருக்கம்; closeness, density.
2. மிகுதி; abundance, excess. 3. பொலிவு; fertility,
luxuriance, prosperity. 4. பீடு, பெருமை, சிறப்பு; excellence,
grandeur.

[அமர்தல் = நெருங்குதல், பொருந்துதல். அமர் →
அமரல்.]

அமரன் amaran, பெ. (n.) போர்மறவன்; warrior.

[அமர் = போர். அமர் → அமரன்.]

அமராடு-தல் amar-āḍu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) போர்
செய்தல்; to fight, carry on war.

[அமர் = போர். அமர் + ஆடு (துணை வினை).]

அமராபரணன் amar-ābaranaṇ, பெ. (n.) போரையே
அணிகலமாகக் கொண்டவன்; warrior, one who regards
warfare as his decoration.

[அமர் + வ. ஆபரணன். Skt. ābarana >
த. ஆபரணம் = அணிகலம். ஆபரணம் →
ஆபரணன். 'அன்' ஆ.பா.ஈறு.]

அமரார் amarār, பெ. (n.) பகைவர்; foes, as not agreeing or
associating cordially.

[அமர்தல் = பொருந்துதல். அமர் → அமரர் =
பொருந்தாதவர்.]

அமரி¹ amari, பெ. (n.) சிறுநீர்; urine.

ம. அமரி.

[உவரி → உமரி → அமரி.]

அமரி² amari, பெ. (n.) போர்த்தெய்வமான காளி; Kālī
as war goddess.

ம., க., தெ. அமரி.

[அமர் = போர். அமர் → அமரி.]

அமரிப்புல் amari-p-pul, பெ. (n.) ஒட்டுப்புல்; sticking grass.

[அமர்தல் = பொருந்துதல், ஒட்டுதல். அமர் →
அமரி. அமரி + புல்.]

அமரை amarai, பெ. (n.) 1. தூண்; pillar. 2. அறுகம்புல்;
durva grass. 3. சீந்தில்; gulancha. 4. அறுகு; panic grass,
Crynodon dactylon. 5. கருப்பை; the uterus of a female.
6. கொப்பூழ்க்கொடி; the umbilical cord.

அமல்(லு)¹-தல் amal-, 13 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெருங்குதல்; to
be close, thickly grown. 2. பொருந்துதல்; to join, unite with.
3. மிகுதல், அதிகரித்தல்; to be abundant, to increase.
4. பரவுதல்; to spread, pervade.

அமல்(லு)²-தல் amal-, 7 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. அடைதல்,
சேர்தல்; to reach, arrive at. 2. அணைதல்; to embrace.

ம. அமலிக்குக

[அம்முதல் = பொருந்துதல். அம் → அமல்.]

அமல் amal, பெ. (n.) நிறைவு; fullness.

ம. அமல்

[அம் → அமல்.]

அமலை amalai, பெ. (n.) 1. மிகுதி; abundance. 2.
செறிவு; denseness. 3. சோற்றுத்திரளை; lump of rice.
4. சோற்றுருண்டை; rice ball. 5. சோறு; boiled rice.
6. கட்டி; boil. 7. கடுக்காய்; chebulic myrobalan.
- ink - nut, Terminalia chebula. 8. படைமறவர்
திரண்டு பட்ட பகைவேந்தனைச் சூழ்ந்துநின்று
ஆடுங்கூத்து; dance of soldiers who have gathered around a
fallen enemy king. 9. படைமறவர் திரண்டு பட்ட பகை
வேந்தனைச் சூழ்ந்துநின்று பாடும் பாட்டு; songs
sung by soldiers who have gathered around a fallen enemy king.
10. ஆரவாரம்; hubbub, confused yelling of war-cry, great
din. 11. படைமறவர் தம் வேந்தனுடன் கூடியாடுங்
கூத்து; dance of soldiers together with their king.

[அம்முதல் = பொருந்துதல், கூடுதல். அம் →
அமல் → அமலை. அமலுதல் = நெருங்குதல்,
பொருந்துதல், மிகுதல்.]

அமளி amali, பெ. (n.) 1. மிகுதி; increase, abundance.
2. ஆரவாரம்; tumult, uproar, bustle, stir, press of business.
3. மக்கட் படுக்கை; bed, mattress, sleeping couch.
4. கட்டில்; cot, bedstead. 5. பள்ளியறை; bedroom.

[அமல் → அமலி → அமளி. அமலுதல் =

[பொருந்துதல், மிகுதல், அமர்தல்.]

அமிதசாகரர் amida-śagarar, பெ.(n.) 11ஆம் நூற்றாண்டினரும், யாப்பருங்கலம், யாப்பருங்கலக்காரிகை என்னும் யாப்பிலக்கண நூல்களின் ஆசிரியருமாகிய ஒரு சமணத் துறவியார்; name of a Jaina sage of the 11th century and author of two grammatical treatises on Tamil prosody, viz. Yāpparuṅgalam and Yāpparuṅ-galkkārigai.

[அ (எ.ம.முன்.) + Skt. mita + Skt. sāgara.]

அமிர்தக்குழல் amirda-k-kuḷal, பெ. (n.) உழுந்து மாவும், அரிசிமாவும், வெண்ணெயும், வெல்லப் பாக்குச் சேர்த்து, நாவிற்கும் மனத்திற்கும் இன்பந்தருமாறு செய்யப்படும் 'மனோகரம்' என்னும் பணிகார வகை; confection made of black gram, rice and butter mixed with treacle.

[அமிர்தம் + குழல் (தேங்குழல் போன்றது).]

அமிர்தகுணம் amirda-kunam, பெ. (n.) சிறந்தகுணம்; excellent quality.

[அமிர்தம் + குணம். இனிமையும் நன்மையும் பற்றிச் சிறந்த குணம் அமிர்தகுணம் எனப்பட்டது.]

அமிர்தபழம் amirda-paḷam, பெ. (n.) ஒரு வகை நீல மலைப்பழம்; nectar fruit or thorny tree in the Nilgiris.

[அமிர்தம் + பழம்.]

அமிர்தம் amirdam, பெ. (n.) 1. தாய்ப்பால்; woman's breast milk. 2. ஆவின் பால்; cow's milk. 3. பாலிருப்பிடம்; the source of milk. 4. வெண்ணெய்; butter. 5. நெய்; ghee. 6. தேன்; honey. 7. இனிப்பு; sweetness. 8. இனிப்புப் பண்டம்; sweet cake. 9. இனிமை; pleasantness. 10. நீர்; water. 11. உணவு; food. 12. சோறு; boiled rice. 13. இரவாது வரும் உணவு அல்லது பொருள்; unsolicited alms. 14. நஞ்சு தீர்க்கும் மருந்து; antidote to poison. 15. மயக்கந் தெளிவிக்கும் மருந்து; a reviving cordial. 16. இதன் (பாதரசம்); auick-silver. 17. விந்து; semen virile. 18. பொன்; gold. 19. செல்வம்; prosperity. 20. சாறாயம்; liquor, arrack. 21. சீந்தில்; moon-creeper, *Menispermum cordifolium*. 22. சிவப் பாமணக்கு; red castor seed, *Ricinus communis*. 23. ஒரு பூண்டு; a plant, *Phseolus trilobus*. 24. ஒரு வேர்; the root of a plant. 25. ஒரு வெள்ளை வைப்பு நஞ்சு; a white arsenic.

ம. அமிர்தம்; க. அம்ருத; தெ. அம்ருதமு.

அமிர்தவடிகம் amirda-vaḍigam, பெ. (n.) அமிர்தத்தைக் கொடுக்குஞ் சீந்திற்கொடி; moon-creeper which gives

an essence like nectar.

[அமிர்தம் + வடிகம்.]

அமிர்தவடை amirda-vāḍai, பெ. (n.) தித்திப்பான உழுந்து வடை; a sweet cake made of black gram and sugar.

[அமிர்தம் + வடை.]

அமிர்தவள்ளி amirda-valli, பெ. (n.) சர்க்கரை வள்ளிக் கிழங்கு; sweet potato, *Ipomala batatas*.

[அமிர்தம் + வள்ளி.]

அமிழ்தல் amil-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) முழுகுதல், ஆழ்தல்; to sink, to be immersed, to plunge.

ம. அமிழுக; க. அவுகு; து. கமரு; பட. அமுகு.

[அம்முதல் = அமுங்குதல். அம் → (அமில்) → அமிழ்.]

அமிழ்த்து-தல் amilttu-, 2 பி.வி. (v.caus.) 1. அமுக்குதல்; to press down. 2. முழுக்குதல், ஆழ்த்துதல்; to cause to sink, immerse, ingulf, down. 3. மறைத்தல்; to cover, as eyelids cover the eyes.

ம. அமிழ்த்துக; க. அமுகு; து. அமபுனி; பட. அமுக்கு; கோத. அம்ங்; துட. ஒம்க்.

[அமிழ் (த.வி.) - அமிழ்த்து (பி.வி.)]

அமிழ்தம் amildam, பெ. (n.) 1. உணவு; food. 2. உயிர்மருந்து; elixir. 3. முலைப்பால்; woman's breast milk. 4. ஆவின் பால்; cow's milk. 5. தீங்குடிப்பு; honey-sweet drink.

ம. அமுதம், அமிர்தம்.

[அமிழ்து → அமிழ்தம்.]

அமிழ்து amildu, பெ. (n.) 1. உணவு; food. 2. முலைப்பால்; woman's breast milk. 3. ஆவின் பால்; cow's milk. 4. உயிர்மருந்து; elixir. 5. உயிர்மருந்துபோற் சிறந்தது; anything as good as elixir. 6. இனிப்புப் பண்டம்; sweet meat. 7. தேங்கூழ்; honey-sweet salad or porridge.

ம. அமிர்து; க., து. அம்ருத; தெ. அம்ருதமு; கொங். அம்ருத்.

[மருமம் = மார்பு. மருமம் → மம்மம் = முலை. ஒ.நோ : கருமம் → கம்மம்.]

மம்மம் → அம்மம் = முலை, முலைப்பால், குழந்தையுணவு.

அம்மம் → அம்மு = முலைப்பால், குழந்தையுணவு, குழந்தைக்கு மதித்து ஊட்டும் சோறு. அம்முதல்

= உண்ணுதல்.

அம்மு → அம்முது → அமுது = முலைப்பால், ஆவின்பால், உணவு.

அமிழ்ந்து-தல் amilndu, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஆழ்தல், முழுகுதல்; to sink.

ம. அமிழ்ந்துக; தெ. அமுகு.

[அம் → அமிழ் → அமிழ்ந்து.]

அமுக்கடி amukk(u)-aḍi, பெ. (n.) 1. நெருக்கடி; density in a throng of people. 2. மந்தாரம்; cloudiness. 3. முட்டாயிருத்தல்; to be in straitened circumstances. 4. மூடமாயிருத்தல்; stupidity, ignorance. 5. மூடிக்கொள்ளுதல்; to close, as a hand or flower.

[அமுக்கு + அடி.]

அமுக்கம் amukkam, பெ. (n.) உள்ளே யமுங்கி யிருக்குந் தன்மை; compression.

[அமுக்கு → அமுக்கம்.]

அமுக்கன் amukkan, பெ. (n.) 1. மறைவாகக் கருமஞ் செய்வான்; one who does things secretly. 2. கரவுள்ளவன்; sly, cunning person, dissembler. 3. தூங்கும்போது ஒரு பேய் மேலுட்கார்ந்து அமுக்குவதுபோல் தோன்றும் உணர்ச்சி; nightmare. ம. அமுக்கன்

[அமுக்கு → அமுக்கன். 'அன்' ஆ.பா. ஈறு.]

அமுக்கிராக்கிழங்கு amukkirā-k-kiḷaṅgu,, பெ. (n.) அமுக்கிராச் செடியின் கிழங்கு கட்டிகளைக் கரைக்கும் மருந்து; the root of Indian winter cherry used as an absorber; absorbert.

[அமுக்கிரா + கிழங்கு.]

அமுக்கு-தல் amukku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அமுத்துதல், நெருக்குதல், கசக்குதல்; to crush, press, squeeze, as a fruit or a boil. 2. அமரச்செய்தல், பிடித்திழுத்தல்; to press down, pull back. 3. நீருள் அமிழ்த்துதல்; to press down into water, immerse. 4. தோற்கடித்தல், அடக்கியொடுக்குதல்; to overcome, repress.

ம. அமுக்குக; க. அமுகு, அவுங்கு; தெ. அவுக்கு, அன்சு; து. அமுபுனி; கோத. அம்க்; துட. ஓம்க்; பட. அமக்கு.

[அம் → அமுங்கு → அமுக்கு.]

அமுக்கு amukku, பெ. (n.) 1. அமுத்துகை; pressure, as in a nightmare. 2. அமுத்துகிற பொறை (பாரம்); the thing that compresses, incumbent weight.

[அம் → அமுங்கு → அமுக்கு (மு.தொ.பெ.).]

அமுக்குணி amukkuni, பெ. (n.) 1. அடக்கி; a reticent person,

one who pretends not to know anything about an event or incident. 2. இருந்த இடத்தைவிட்டு அசையாத-வன்-வள்; one who sits unmoved.

[அமுக்கு + உண்ணி - அமுக்குண்ணி → அமுக்குணி.]

அமுக்குணிப்பிள்ளையார் amukkuni-p-ṭiḷiyār, பெ. (n.) 1. பிள்ளையார்போல் இருந்த இடத்தைவிட்டு அசையாத-வன்-வள்; one who sits unmoved as the image of Gaṅṅā. 2. ஒன்றும் தெரியாத-வன்-வள் போல் நடிப்ப-வன்-வள்; dissembler, reticent person.

[அமுக்கு + உண்ணி + பிள்ளையார்.]

அமுக்கொத்தி amukkotti, பெ. (n.) கத்தி வகை, பாசவன் கத்தி; cleaver, butcher's knife.

[அமுக்கு + கொத்தி. அமுக்கு + கத்தி எனினுமாம்.]

அமுங்கு-தல் amuṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அமர்தல்; to become compressed, to sink to a lower level. 2. அமிழ்தல்; to sink. 3. அமுந்துதல்; to be pressed down, mashed, as ripe fruit. 4. நெரிபடல்; to be crushed, as by a weight.

ம. அமுங்குக, அமங்குக; க. அமுக்கு, அமுகு; தெ. அதுமு; கோண். அதமன; கொலா., நா. அதும்.

அமுதகம் amudagam, பெ. (n.) 1. கொங்கை; woman's breast. 2. பாற்கடல்; sea of milk. 3. உண்டிச்சாலை; hotel, eating house. 4. நீர்; water.

[அமுது (பால், உணவு) + அகம் (இடம்).]

அமுதகுடம் amuda-kuḍam, பெ. (n.) 1. பாற் குடம்; milk-pitcher. 2. பெண்முலை; woman's breast.

[அமுதம் (பாலுள்ளது) + குடம் (உருண்ட கலம், குடம்போன்ற வறுப்பு).]

அமுதப்பீ amuda-p-pī, பெ. (n.) தான்றிக்காய்; unripe fruit of belleric myrobalan.

[அமுதம் + பீ.]

அமுதம் amudam, பெ. (n.) 1. முலைப்பால்; mother's breast milk. 2. ஆவின்பால்; cow's milk. 3. தயிர்; curd. 4. மழை; rain. 5. முகில்; cloud. 6. நீர்; water. 7. சோறு; boiled rice. 8. உப்பு; salt. 9. இனிமை; sweetness. 10. சுவை; taste, flavour, relish. 11. பெருமை; eminence, greatness. 12. சிறந்த தன்மை; excellence. 13. விரும்பப்படுவது; desirable thing. 14. உயிர் மருந்து; nectar of life. 15. சீந்தில்; gulancha. 16. 'திரிபலை' யென்னும் முக்காய் - கடுக்காய், நெல்லிக்காய், தான்றிக்காய் என்பன; the three myrobalan fruits, viz., Terminalia chebula, Phyllanthus emblica and Terminalia bellerica. 17. முக்கடுகம் என்னும் சுக்கு மிளகு திப்பிலி;

the three special spices, viz., dried ginger, pepper and long pepper. 18. அமிர்தக்கடுக்காய்; a class of fleshy gall-nut with small kernels. 19. 'பூமிசர்க்கரை' என்னும் நிலச்சருக்கரை; necklace-berried climbing caper. 20. காட்டுக்கொஞ்சி; opal orange, *Glycosmis pentaphylla*. 21. விந்து; semen. 21. தலைப்பிண்டச் செயனீர்; a liquid essence prepared from the brain of the first-born child. 23. உருக்கு; steel. 24. அமுத கண்டிகை; auspicious hour of each day. 25. பேரின்ப வீடு (முத்தி); final liberation from this world.

[அம்மு(பால்)→அம்முது→அமுது→அமுதம்.]

அமுதமூளை amuda-mūlai, பெ.(n.) பெருமூளை; cerebrum.

அமுதர் amudar, பெ.(n.) பால் விற்கும் முல்லை நில மாக்கள், இடையர்; herdsmen, as dispensers of milk.

[அமுதம் (பால்) → அமுதன் (ஆ.பா.) - அமுதர் (ப.பா.)]

அமுது amudu, பெ.(n.) 1. தாய்ப்பால்; breast milk. 2. ஆவின்பால்; cow's milk. 3. உறை மோர்; butter-milk, used for curdling boiled milk. 4. சோறு; boiled rice. 5. உணவு; food. 6. உப்பு; salt. 7. தெய்வத்திற்குப் படைக்கும் கறிவகை, உணவுவகைகளைக் குறிக்கும் பொதுச் சொல்; affix to the names of articles of food and drink offered to God. 8. மழை; rain. 9. நீர்; water. 10. உயிர் மருந்து; elixir. 11. இனிமை; sweetness. 12. இயற்கையாக விளையும் செல்வப் பொருள்; natural products. 13. நிலவொளி; moon light. 14. அமுதகடிகை; auspicious hour of each day. 15. பேரின்ப வீடு, ஆதன் விடுதலை; eternal bliss, liberation of the soul.

[அம்மு→அம்முது→அமுது. அவிழ்→அவிழ்து→அமிழ்து→அமிது→அமுது.]

அமுதுகுத்து-தல் amudu-kuttu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பிரைமோர் ஊற்றுதல்; to add a little butter-milk to boiled milk to make curd.

அமுதுசெய்-தல் amudu-šey-, 1 செ. குன்றாவி. (v.t.) உண்ணுதல் (ஒரு கண்ணிய வினைச் சொல்); to eat, dine (a term used to enhance respect.).

அமுதுட்டுதல் amud(u)-ūtū-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குழந்தைக்குப் பாலூட்டுதல்; to feed a child with milk, to suckle. 2. பிள்ளைக்கு ஏழாம் மாதம் சோறுட்டுதல்; to start feeding a child with boiled rice in the seventh month.

[அமுது + ஊட்டு. உண் (த.வி.) - ஊட்டு (பி.வி.)]

அமை-தல் amai-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெருங்குதல்; to

be near, crowd together, be close. 2. பொருந்துதல்; to be attached, connected, joined. 3. நிறைதல்; to be full, complete. 4. மாட்சிமையுடையதாதல்; to be excellent, glorious. 5. அடங்குதல்; to be comprised, included. 6. அடக்கமாயிருத்தல்; to become still, quiet, to become submissive, modest or humble. 7. ஒடுங்குதல்; to be reverentially obedient or silent. 8. தங்குதல்; to abide. 9. பதித்தல்; to be impressed; as on the mind. 10. நட்பாய்ப்பொருந்துதல்; to become friendly or amiable. 11. வசமாதல்; to be brought into one's possession. 12. உடன்படுதல்; to agree, acquiesce, submit. 13. (இலக்.) வழுவாயினும் ஏற்புடையதாதல்; to be regularized, as irregular expressions. 14. தகுதியாதல் (ஆயத்தமாதல்); to prepare. 15. பொந்திகை (திருப்தி) யடைதல்; to be satisfied, contented. 16. போதியதாதல்; to suffice. 17. தீர்மான மாதல்; to be settled, fixed up. 18. ஏற்படுதல்; to come into existence, to become formed, to be produced or created. 19. நிகழ்தல்; to happen, occur. 20. முடிவடைதல்; to come to an end, to be finished. 21. கூடியதாதல்; to be possible, practicable. 22. இல்லையாதல்; to be non-existent.

ம. அமயுக

[உம்முதல் = பொருந்துதல், கூடுதல். உம் = அம். அம்முதல் = பொருந்துதல். அம் → அமை.]

அமை-தல் amai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சேர்த்தல்; to bring together. 2. சாத்துதல்; to offer in worship. 3. நாட்குறித்தல்; to appoint, fix, as time. 4. ஏற்படுத்துதல், தோற்றுவித்தல், அமர்த்துதல்; to appoint, constitute, set up as a committee. 5. அடக்குதல்; to control, keep in subjection. 6. நிறுத்துதல்; to stop. 7. வசமாக்குதல்; to get into possession, get over to one's interest. 8. அமைதிபெறச் செய்தல்; to cause to be still, patient. 9. அமுத்துதல், பதித்தல்; to inlay. 10. (இலக்.) வழுவமைத்தல்; (Gram.) to regularize, as irregular expressions. 11. பொறுத்தல்; to bear with, tolerate. 12. சமைத்தல்; to cook, prepare food. 13. நூற்பா (குத்திரம்) இயற்றி முடித்தல்; to compose a grammatical aphorism, which though succinct in form is comprehensive in import. 14. படைத்தல்; to create. 15. கட்டுதல்; to build, construct, as a town-ship. 16. அரசியற் சட்டதிட்டம் வகுத்தல்; to frame a Constitution. 17. ஊழிடுதல் (விதித்தல்); to destine, fore-ordain, as God. 18. ஒழுங்குபடுத்துதல்; to organize.

ம. அமய்க்குக

[அமைதல் (த.வி.) - அமைத்தல். (பி.வி.)]

அமை¹ amai, பெ. (n.) 1. அமைவு, பொருத்தம்; fitness. 2. அழகு; beauty. 3. நாணல்; reed, kaus. 4. கெட்டி மூங்கில்; solid bamboo. 5. மூங்கில்; bamboo, *Bambusa arundinacea*. 6. கூந்தற்கமுகு; cocoa-palm. - areca palm, *Areca catechu*.

ம. அம

[அம்முதல் = பொருந்துதல், கூடுதல். அம் → அமை.
அமைதல் = பொருந்துதல், சேர்தல், திரளுதல்,
கெட்டியாதல். அமைத்தல் = பொருந்துதல்,
புனைதல்.]

அமை² amai, பெ. (n.) தினவு; itching sensation.

[நமை → அமை. நமை → நமைச்சல் = தினவு.]

அமைச்சன் amaiccan, பெ. (n.) 1. மந்திரி; minister of a state.

2. மந்திரித் தலைவன்; prime minister. 3. மந்திரித்
தலைவனுடைய நட்பாளன்; friend of the prime minister.

4. வியாழன்; the planet Jupiter.

ம. அமச்சன்; க. அமாத்ய; தெ. அமாத்யுடு.

[அமை → அமைத்தன் → அமைச்சன்.]

அமைதல் amaidal, பெ. (n.) பொழுது; season, occasion,
opportunity.

[அமை → அமைதல்.]

அமைதி amaidi, பெ. (n.) 1. பொருந்துகை; being attached,

joined. 2. உறைவிடம்; residence, dwelling place, habitat.

3. பொருத்தம், தகுதி; fitness, propriety. 4. மிகுதி;
abundance, plenitude. 5. நிறைவு; fulness, perfectness,
completeness. 6. சிறப்பு, மாட்சிமை; grandeur, glory,
magnificence, splendour. 7. பொந்திகை (திருப்தி);

satisfaction, contentment. 8. தன்மை; nature. 9. செய்கை,
தொழில்; deed, action. 10. சமையம்; occasion, opportunity.

11. நிகழ்ச்சி; occurrence, incident, event. 12. அடக்கம்;
modesty. 13. அமரிக்கை, சாந்தம்; calmness, quiet,
serenity of spirit. 14. அமைந்த மனநிலை; peace of mind.

15. தாழ்மை, தாழ்ச்சி; humility, submissiveness.

16. கீழ்ப்படிவு; obedience. 17. நன்னிலை; good condition.

18. இலக்கண வழுவமைதி; sanctioned deviation from
grammatical rules, as in 'class', gender, number, person, tense,
etc., recognised anomaly.

ம. அமதி; தெ. அமதி.

[அமை → அமைதி.]

அமைதிப்பொடி amaidi-p-podi, பெ. (n.) மன வடக்கத்தை

யுண்டுபண்ணும் ஒரு மருந்துப் பொடி; a powder
inducing tranquillity or calmness, a sedative.

[அமைதி + பொடி.]

அமைந்தபணி amainda-pani, பெ. (n.) 1. ஒப்புக் கொண்ட

வேலை; work that was accepted. 2. இலவயமாகச்
செய்வதாக ஒப்புக்கொண்ட வேலை; a job or

work that was undertaken without wages. 3. இலவயமாகச்
செய்து முடிக்குமாறு கட்டளையிடப்பட்ட
ஊர்ப் பொதுப்பணி; a village communal work that was
ordained to be completed without wages.

[அமை → அமைந்த + பணி.]

அமைப்பகம் amaipp(u)-agam, பெ. (n.) பலர் அல்லது

பல வகுப்பார் அல்லது பல நாட்டார் கூடி

ஏற்படுத்தும் ஒரு பொதுநல அல்லது கூட்டுறவுப்

பணிநிலையம் அல்லது அலுவலகம்; an organization,
incorporation or public institution.

[அமை → அமைப்பு + அகம்.]

அமைப்பு amaippu, பெ. (n.) 1. கூட்டரவு, புணர்ப்பு,

சேர்ப்பு; uniting, joining. 2. சொல் அல்லது

சொற்றொடர்க் கட்டு; structure or construction of a word
or sentence. 3. வீடு அல்லது நகர் கட்டுகை; building,
constitution, style of construction. 5. கட்டட வடிவுவகை; plan.

6. அமர்த்துகை, ஏற்படுத்துகை; appointment,
constitution, formation, setting up. 7. இயற்கைக்கு மாறான

உறுப்பு அல்லது இயல்பு; abnormal feature. 8. ஊழ்;
destiny, fate. 9. இலக்கண வழுவமைப்பு; recognition of
anomalies.

அமைய amaiya, வி.எ. (adv.) 1. பொருந்த; fittingly,

suitably, appropriately. 2. போதிய அளவு; sufficiently.

3. பொந்திகை பெற; to the degree or extent of satisfaction.

அமையம் amaiyam, பெ. (n.) சமையம்; occasion, context,

opportunity.

[அமைதல் = பொருந்துதல், நேர்தல். அமை →
அமையம்.]

அமைவு amaivu, பெ. (n.) 1. சேர்வு, கூட்டு; joining, uniting.

2. ஒப்புமை; similarity. 3. பொருந்துகை,
ஏற்றாதல்; fitting, being suitable or acceptable, conformity.

4. நட்புப் பொருத்தம்; friendly relation. 5. இடங்
கொண்டிருப்ப-வன்-வள்-து; resident, presiding deity.

6. அடக்கம்; modesty, respectable conduct.

7. புலனடக்கம்; control of the senses. 8. பொறுமை;
patience. 9. மனவமைதி; peace of mind. 10. ஆறுதல்,
ஆற்றியிருத்தல்; consolation, bearing the pangs of
separation. 11. நிறைவு; fulness, completeness, perfection. 12.

பொந்திகை; satisfaction.

[அமை + வு (தொ. பெ. ஈறு). அவு → வு.]

அயம்¹ ayam, பெ. (n.) 1. பள்ளம்; depression, ditch, valley.

2. குளம்; tank, pond. 3. சுனை; spring on a mountain.

4. நீர்; water. 5. மழைநீர்; rain water. 6. சேறு; mud, mire.

[பள் → பய் → பயம் → பயம்பு = பள்ளம். பயம் → அயம். இனி, பள்ளம் → பய்யம் → பயம் என்றுமாம்.]

அயம்² ayam, பெ. (n.) ஐயம் (சந்தேகம்); doubt.

[ஐயம் → அயம்.]

அயர்¹-தல் ayar-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விளை யாடுதல்; to play, sport. 2. சோர்தல், தளர்தல், இளைத்தல்; to become weary, to be fatigued, to be exhausted. 3. உணர்வழிதல்; to lose consciousness, as in fainting, sleep or drunkenness.

அயர்²-தல் ayar-, 2 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. மெய்வருந்திச் செய்தல்; to labour hard, to do diligently. 2. செய்தல்; to do, perform. 3. தேர் செலுத்துதல்; to drive, as a chariot. 4. வழிபடுதல்; to worship. 5. வேலன் வெறியாடுதல்; to dance under possession by Muruga. 6. விழாக் கொண்டாடுதல்; to celebrate a festival. 7. விருந்தோம்பல்; to entertain guests. 8. விரும்புதல்; to desire. 9. மறத்தல்; to forget.

ம. அயர்க்குக; க., தெ. அசரு.

[ஐ = மென்மை, நுண்மை. ஐ → அய் → அயர். அய் → ஆய். ஆய்தல் = நுணுகுதல், வருந்துதல், அசைதல், இளைத்தல்.]

அயர்ச்சி ayarcci, பெ. (n.) 1. செய்கை; deed, action, performance. 2. களைப்பு, சோர்வு; fatigue, weariness. 3. மறதி; forgetfulness. 5. வருத்தம்; distress. 6. வலுக்குறைவு; weakness. 7. உணர்வழிவு; unconsciousness. 8. சோம்பு; slackness, lethargy. 9. வெறுப்பு; dislike, disgust, aversion.

ம. அயர்ச்ச

[அயர் → அயர்ச்சி.]

அயர்வு ayarvu, பெ. (n.) 1. சோர்வு, தளர்வு; fatigue, weariness. 2. சோம்பு; slackness, lethargy. 3. மனக்கவற்சி; anxiety. 4. வருத்தம்; suffering. 5. அவலம்; distress. 6. மயக்கம்; dizziness, fainting, swooning. 7. மத்தம்; suspension of sensibility. 8. வெறுப்பு; disgust, aversion.

ம. அயவு

[அயர் + வு (தொ. பெ. ஈறு, ப. பெ. ஈறு). அவு → அயவு.]

அயல்¹ ayal, பெ. (n.) 1. அருகிடம்; neighbour-hood, adjacent place. 2. இடம்; place. 3. வெளியிடம், புறம்பு; outside. 4. வேற்றினமானது, வெளிநாட்டது; that which is

foreign or alien. 5. வேறு; that which is different.

அயல்² ayal, இடை. (part.) இடப்பொருளுருபு; a locative ending.

ம. அயல்

[அள்ளுதல் = நெருங்குதல், செறிதல். அள் → அய் → அயல்.]

அயலகத்தான் ayal-agatān, பெ. (n.) 1. அடுத்த வீட்டுக்காரன்; next door neighbour. 2. பக்கத்திலுள்ளவன்; neighbour. 3. வெளியூரான்; stranger.

ம. அயலாதி, அயல்காரன்.

[அயல் + அகம் (வீடு, இடம்) + அத்து (சாரியை) + ஆன் (ஆ.பா. ஈறு).]

அயலார் ayalār, பெ. (n.) 1. பக்கத்தார்; neighbours. 2. ஏவலாளர்; servants. 3. உறவல்லாத பிறர், வேற்றிடத்தார்; strangers.

[அயல் + ஆர் (ப.பா.ஈறு).]

அயலார்காட்சி ayalār-kāṭci, பெ. (n.) கண்டோர் சான்று; testimony of eye-witness.

அயவு ayavu, பெ. (n.) அகலம்; breadth, width.

அயற்படு-தல் ayar-paḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) நீங்கி போதல்; to leave, depart, disappear.

[அயல் (பக்கம், அப்பால்) + படுதல் (சேர்தல், செல்லுதல்).]

அயா ayā, பெ. (n.) 1. தளர்ச்சி; languor, faintness. 2. வருத்தம்; distress.

[அயர் → அயா. அயர்தல் = தளர்தல், வருந்துதல்.]

அயாவுயிர்¹-த்தல் ayā-v-uyir-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெட்டு யிர்த்தல், பெருமூச்செறிதல்; to take a deep breath, to sigh. 2. இளைப்பாறுதல்; to take rest. 3. மயக்கந் தெளிதல்; to recover from swoon. 4. வருத்தநீர்தல்; to be relieved of distress or pain. 5. கொப்புளித்தல்; to bubble up, burst forth.

அயாவுயிர்²-த்தல் ayā-v-uyir-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) இளைப்பாற்றுதல்; to give rest to, to refresh.

[அயர் → அயா (தளர்ச்சி, வருத்தம்) + உயிர். உயிர்த்தல் = மூச்சுவிட்டுத் தீர்தல்.]

அயிர் ayir, பெ. (n.) 1. நுண்மை; finess, subtlety. 2. நுண்மணல்; fine sand. 3. சருக்கரை; sugar. 4. கண்டசருக்கரை; candied sugar. 5. புகைக்கும் ஒரு வெள்ளை நறுமணப்பொருள்; name of an

imported white fragrant substance for burning. 6. சிறுநீர்; urine.

7. வெள்வேலம் பட்டை; the bark of white acacia, *Acacia leucophloea*. 8. யானைக்காஞ்சொறி; a species of nettle, *Tragia involucrata*.

அயில்-தல் ayil-, 7 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உண்ணுதல்; to eat. 2. பருகுதல், குடித்தல்; to drink.

[ஐ = நுண்மை, மென்மை. ஐ → அய் → அயில்.]

அயில் ayil, பெ. (n.) 1. கூர்மை; sharpness. 2. வேல்; javelin, lance. 3. அறுவைசெய்யும் கத்தி; surgical knife, lancet. 4. கலப்பை; plough. 5. இரும்பு; iron. 6. கோரை; sedge. 7. முசுமுசுக்கை; rough bristly bryony, *Bryonia scabra*. 8. வேலம்பட்டை; babul bark.

[அள் = கூர்மை. அள் → அய் → அயில் = கூர்மை, கூரிய பொருள்.]

அயினி ayini, பெ. (n.) 1. குழந்தை முதலில் உண்ணுஞ் சோறு; the first rice meal of a child. 2. உணவு; food. 3. பழஞ்சோற்று நீர்; water in which boiled rice had been kept soaked for sometime.

[அயில் → அயிலி → அயினி.]

அயினிநீர் ayini-nir, பெ. (n.) மணமக்கள் முன் அல்லது ஒரு வெற்றியாளன் முன், கண்ணெச்சில் கழிக்குமாறு மங்கலப் பெண்டிர் சுற்றி யெடுக்கும் சோறும் மஞ்சளும் சுண்ணாம்புங் கலந்த ஆலத்தி நீர்; water mixed with boiled rice, saffron and lime, waved before the bridal couple or a victor in any contest, in order to dispel the supposed effects of the evil eye.

அரக்கம் arakkam, பெ. (n.) 1. அரத்தம்; blood. 2. அவலரக்கு; shellac. 3. கொம்பரக்கு, அரக்குவகை; stick-lac. 4. அரக்கரிசி; seed-lac. 5. அகில்; eaglewood.

ம. அரத்தம்

[அல் → அர் → அரகு → அரக்கு = சிவந்தது. அரக்கு → அரக்கம்.]

அரக்கரிசி arakk(u)-ariṣi, பெ. (n.) அரக்கு வகை; seed-lac.

[அரக்கு + அரிசி.]

அரக்கன் arakkān, பெ. (n.) அசுரன் (சுரர் என்னும் வேர்க்குப் பகைவராகவும், வானத்தில் இயங்கும் பதினெண் கணத்தாருள் ஒரு கணத்தாராகவும் சொல்லப்படும் அசுரர் வகுப்பினன்); one of the class of demons called Asurās warring with the gods and forming one of the 18 classes of celestial hosts.

அரக்காம்பல் arakk(u)-āmbal, பெ. (n.) செல்வாம்பல்; red water-lily, *Nymphae rubra*.

ம. அரக்காம்பல்

[அரக்கு (சிவப்பு) + ஆம்பல்.]

அரக்கு-தல் arakku-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நெளிந்து நடத்தல்; to waddle.

அரக்கு-தல் arakku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அழுத்துதல்; to press down. 2. தேய்த்தல்; to rub with the palm of the hand or the sole of foot. 3. கனத்தவுடம்பை இருப்புவிட்டுப் பெயர்த்தல்; to push, drag or otherwise move, as abeavy body. 4. குழந்தை புட்டத்தை நிலத்தில் தேய்த்துப் பெயர்த்தல்; to move by rubbing the buttocks against the ground, as a child. 5. துடைத்தல்; to wipe, as tears. 6. அரைத்தல்; to grind. 7. வருத்துதல்; to cause troubled to afflict. 8. சிதைத்தல்; to waste, ruin. 9. கிளைதறித்தல்; to clip off, prune. 10. வெட்டுதல்; to cut, sever. 11. குறைத்தல்; to cause to diminish. 12. வாய் நிறைய உண்ணுதல்; to eat incessantly in large mouthfuls. 13. முழுது முண்ணுதல்; to eat up. 14. கரத்தல்; to hide, conceal. 15. அழித்தல்; to destroy.

ம. அரக்குக; க. அரகு; தெ. அரகு, அருகு.

[அரங்குதல் = அழுத்துதல், வருத்துதல், அழிதல். அரங்கு (த.வி.) → அரக்கு (பி.வி.)]

அரக்கு arakku, பெ. (n.) 1. சிவப்பு; redness. 2. செம்மெழுக்கு; sealing wax. 3. சாதிலிங்கம்; vermilion. 4. அரக்கு மஞ்சள்; saffron root. 5. தேன்; honey. 6. எள்ளுக்காயிற் காணும் ஒருவகை நோய்; a disease peculiar to sesame pods. 7. சாயம், மசி, முத்திரை முதலியவற்றிற்குதவும் பிசின் போன்ற ஒரு சரக்கு; lac.

ம. அரக்கு; க., து. அரகு; தெ. லாகா; குரு. அரகு.

[அல் → அர் → அரம் = சிவப்பு. அரம் → அரன் → சிவன் அர் → அர → அரகு → அரக்கு = சிவப்பு, சிவந்த பொருள். நெருப்பின் நிறம் சிவப்பாதலால் நெருப்புக் கருத்தினின்று சிவப்புக் கருத்துத் தோன்றிற்று.]

அரக்குமுத்திரை arakku-muttirai, பெ. (n.) அரக்கில் இடப்பட்ட முத்திரை; stamp impressed with sealing wax.

[அரக்கு + முத்திரை.]

அரங்கநாதன் araṅga-nāṭan, பெ. (n.) திரு வரங்கத்தில் வழிபடப்படும் திருமால்; Viṣṇu, as worshipped in Tiruvaraṅgam (śriraṅgam).

[அரங்கம் + Skt. nāṭha > த. நாதன் = தலைவன், கடவுள்.]

அரங்கம் araṅgam, பெ. (n.) 1. ஆற்றிடைக்குறை; island formed by a river or rivers, ait. 2. திருவரங்கம்; śriraṅgam. 3. நாடக மேடை; stage. 4. நாடக சாலை; theatre, dancing hall. 5. அவைக்களம்; hall for assembly of learned men.

6. அவை; assembly of learned men. 7. சூதாடுமிடம்; gambling house. 8. படைக்கலம் பயிலுமிடம்; school for practice of arms. 9. சிலம்பக்கூடம்; fencing school. 10. மற்போர்க்களம்; wrestling arena. 11. போர்க்களம்; battle-field. 12. கமுக்கம்; secrecy.

ம. அரங்ங

[அரங்கு → அரங்கம்.]

அரங்கன் araṅgaṇ, பெ. (n.) திருவரங்கப் பெருமாள்; Viṣṇu, worshipped at Tiruvarāṅgam (Śrīraṅgam).

ம. அரங்ஙன்; க. ரங்கனு; தெ. ரங்கடு.

[அரங்கம் → அரங்கன்.]

அரங்கு-தல் araṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தேய்தல்; to wear away by friction. 2. அழுந்துதல்; to be pressed down. 3. அம்பு முதலியன தைத்தல்; to pierce, penetrate, as an arrow. 4. சிதைதல்; to be injured. 5. குறைதல்; to diminish. 6. வருந்துதல்; to suffer. 7. உருகுதல்; to melt, as ghee. 8. கெடுதல், அழிதல், நீங்குதல்; to be destroyed, to be removed.

ம. அரங்ஙுக

[அர் → அர → அரவு → அராவு. அர் → அரம். அரவு → அரகு → அரங்கு.]

அரங்கு araṅgu, பெ. (n.) 1. அறை; room. 2. உள்ளறை; inner room. 3. பாண்டி (சிலல்லாக்) விளையாட்டிற்கு நிலத்திற் கீறியமைக்கப்படும் பலவறைக் கட்டம்; chequered lines traced on the ground for playing pāṇḍi, a children's game. 4. சூதாட்டத்திற்கு வகுக்கப்பட்ட பலவறைக் கட்டம்; place or board chequered with squares for gambling. 5. சூதாடுமிடம்; gambling house. 6. ஆற்றிடைக்குறை; island formed within a river. 7. நாடகமேடை; stage. 8. நடனக் கூடம்; dancing hall. 9. போர்க்களம்; battle-field. 10. மற்போர், குத்துச் சண்டை முதலியன நிகழும் இடம்; arena. 11. அவைக்களம்; hall of learned assembly. 12. கருவகம், சூல்; womb, pregnancy. 13. திரைப்பட மனை, திரையரங்கு; cinema theatre.

ம. அரங்ஙு; க. ரங்க; தெ. ரங்கமு.

[அர் → அறு. அர் → அர → அரவு → அரகு → அரங்கு = அறை, அறைக்கட்டம், அறுத்தமேடை, வரையறுத்த இடம்.]

அரங்கேற்றம் araṅ(u)-ēṭṭam, பெ. (n.) ஒரு புலவரின் புதுநூல் அல்லது பனுவல், ஒரு கணிகையின் நடனத்திறமை முதலியவற்றை அறிஞரவையிற் காட்டி, அவர்களது ஒப்பம் பெறுகை; presentation

of a new literary work by its author or the first public performance of a dancing girl, before a learned assembly for approval.

ம. அரங்ஙேற்றம்

[அரங்கு = மேடை. ஏறு → ஏற்று → ஏற்றம் = ஏறிப் புலமை அல்லது திறமை காட்டுகை.]

அரசரெழுகுணம் araśar-eḷu-kuṇam, பெ. (n.) அரசர்க்கு எப்போதும் இருக்கவேண்டிய ஏழு குணங்கள்; அவை : அஞ்சாமை, ஈகை, அறிவு, ஊக்கம், தூங்காமை, கல்வி, துணிவுடைமை என்பன; the seven qualities that must be permanently possessed by kings, viz., intrepidity, liberality, sagacity, energy, vigilance, learning and power of determination.

[அரசர் + ஏழு + குணம். ஏழு → ஏழு.]

அரசவாகை araśa-vāgai, பெ. (n.) அரசனின் அறு தொழில் வெற்றியைப் புகழ்ந்துகூறும் புறத்துறை; theme extolling the successful discharge of the sixfold duties of a king.

[அரசன் → அரச + வாகை.]

அரசன் araśaṇ, பெ. (n.) 1. ஆள்வோன்; king. 2. வன்னியன்; a person of the Vanniya caste. 3. வியாழன்; Jupiter. 4. பூவரசு; portia tree, *Thespesia populanea*. 5. கோவைக்கொடி; a common creeper of the hedges.

ம. அரசன்; க. அரசு; து. அரசு; தெ. அரசு, ராகு; கோத. அர்ச்; துட. அர்ச்.

அரசன்பட்டை araśaṇ-paṭṭai, பெ. (n.) பூவரசம் பட்டை; the bark of the portia or tulip tree.

அரசாங்கம் araśāṅgam, பெ. (n.) அரசு; government.

க. அரசாங்க

அரசாட்சி araśṭci, பெ. (n.) அரசாளுகை; reign, rule, government.

ம. அரசு; க. அரசாளிகெ.

[அரசு + ஆட்சி.]

அரசாணி araśaṇi, பெ. (n.) 1. அரசங் கொம்பு; branch of the pipal tree. 2. அரசங்கொம்பு நடப்பட்ட மணமேடை அல்லது அறை; marriage platform having a branch of pipal planted on it.

அரசாணிப்பாளை araśāṇi-p-pāṇai, பெ. (n.) பல வண்ணம் பூசினவும், நீரில் அல்லது தவசத்தில் சில சமையங்களில் பொன் துணுக்குகள் கொண்டனவும், மணவறைப் பக்கத்தில் வைக்கப்படுவனவுமான அடுக்குப் பாளை; large

painted earthen pots placed one above another near the marriage chamber, and often containing water or grain with a few pieces of gold thrown in.

க. அய்ரணை; தெ. ஐரேனி.

[அரசாணி (மணமேடை, மணவறை) + பாணை.]

அரசாணை araśāṇi, பெ. (n.) அரசு வெளியிட்ட ஆணை; order issued by the government.

க. அரசாணை

அரசியல் araś(u)-iyal, பெ. (n.) 1. அரசனியல்புங் கடமையும்; kingly qualities and duties. 2. ஆட்சி; government. 3. ஆட்சியமைப்பு; the institution of government, requisites of regal administration. 4. ஆட்சி நூல்; political treatise. 5. அரசனியல்பைக் கூறும் திருக்குறள் பகுதி; a chapter of Tirukkural dealing with kingship.

[அரசு + இயல் (தன்மை, முறை).]

அரசு araśu, பெ. (n.) 1. அரசன்; king. 2. அரசர்; kings. 3. அரசனது தன்மை; kingliness. 4. அரசாட்சி; government. 5. அரசியம் (ராஜ்யம்); kingdom, territory of a ruler. 6. தலைமையானது; that which is pre-eminent. 7. பண்டை வேளாளர் பட்டப்பெயர்; an ancient title of Vēlāḷa chieftains. 8. தேவார முவருள் ஒருவராகிய திருநாவுக்கரசு நாயனார்; Titunāvukkaraśu Nāyanār, one of the three authors Tēvāram. 9. அரசமரம், மரங்கட்குள் அரசுபோல் ஓங்கியது; pipal tree. 10. காவலுரிமை; privileges allowed to watchmen. 11. காணி நிலம்; domain, land. 12. சதுரங்க ஆட்டத்தில் அரசன் கட்டுப்பட விருத்தலைக் குறிக்கும் குறிப்புச் சொல்; an exclamation equivalent to 'check', used in the game of chess.

ம., து. அரசு; க. அரசு, அரசு; தெ. அரசு, ராகு; பட. ராசு; Skt. rājan.

[அரசன் → அரசு (ஈறு கெட்டது). ஒ.நோ: வேந்தன் → வேந்து]

அரசுகட்டில் araśu-kaṭṭil, பெ. (n.) அரசன் வீற்றிருக்கும் அரியணை; throne.

அரட்டம் araṭṭam, பெ. (n.) பாலைநிலம்; desert tract.

[அரள் (தவி.) → அரட்டு (பி.வி.) → அரட்டன் = குறும்பன், கொள்ளைக்காரன். அரட்டன் → அரட்டம் + ஆறலைப்போர் வாழும் வறண்ட நிலம்.]

அரட்டர் araṭṭar, பெ. (n.) 1. கொள்ளையடிக்குங் குறுநில மன்னர்; harrying petty chieftains. 2. குறும்பர், தீயர்; harriers, mischief-makers, wicked persons.

[அரள் (த.வி.) → அரட்டு (பி.வி.) → அரட்டர்=அச்சுறுத்துவோர், துன்புறுத்துவோர்.]

அரட்டல் araṭṭal, தொ.பெ. (vbl.n.) அச்சுறுத்தல்; frightening,

intimidation.

[அரட்டு + அல் (தொ.பெ. ஈறு).]

அரட்டு araṭṭu, பெ. (n.) 1. அச்சுறுத்தல்; frightening, intimidation, severe rebuke. 2. குறும்பு; mischief. 3. மிடுக்கு; prowess. 4. அச்சம்; fear, tremor.

[அரள் → அரட்டு (தொ.பெ.).]

அரட்டை araṭṭai, பெ. (n.) 1. வீண்பேச்சு, வம்பளப்பு; idle talk, gossip. 2. வீண்பேச்சாளி; idle talker, gossipier.

[அரட்டு → அரட்டை.]

அரண்¹ aran, பெ.(n.) 1. வலிமை; strength. 2. காப்பு; protection. 3. தற்காப்பு; defence. 4. கோட்டை; fort-wall, rampart. 6. சுற்று மதில்; compound wall, as of a temple. 7. காப்பான இடம்; fortified place. 8. மார்புக்காப்பான அல்லது உடற்காப்பான கவசம்; sandals, as protection for the feet. 10. வேல்; spear. 11. அழகு; beauty.

ம. அரண்; க. அருணி.

அரண்² aran, பெ. (n.) அச்சம்; fear, terror.

[அரள் → அரண். அரளுதல் = அஞ்சி யொடுங்குதல்.]

அரண்மனை aran-manai, பெ. (n.) 1. மதிலரண் சூழ்ந்த மாளிகை; fortified palace. 2. அரசன் குடியிருக்கும் மாளிகை; royal palace.

ம. அரமண; க., து., குட., பட. அரமனெ.

[அரண் + மனை.]

அரணம் aranam, பெ. (n.) 1. கோட்டை மதில்; wall round a fort. 2. கோட்டை; fort. 3. காவற்கூடம்; prison-house. 4. கொத்தளம்; bastion. 5. காட்டரண்; forest, as a strong defence. 6. காடு; forest. 7. தடை; obstruction. 8. காப்பு; protection. 9. அரணான இடம்; place of safety. 10. கவசம்; coat of mail. 11. வேலி; hedge, enclosure. 12. கழுவாய், மாற்று (பரிகாரம்); remedy. 13. வேல்; dart, spear. 14. செருப்பு; sandal. 15. மஞ்சம்; bed, couch. 16. அழகு; beauty.

ம. அரணம்

[அரண் → அரணம்.]

அரணி¹-த்தல் arani-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உரத்தல், கடினப்படுதல்; to grow hard, as a boil.

அரணி²-த்தல் arani-, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. அரண் செய்தல்; to fortify, strengthen. 2. காவல் செய்தல்; to adorn.

[அரண் → அரணி.]

அரணி arani, பெ. (n.) 1. கோட்டை மதில்; wall of a fort.
2. வேலி; hedge. 3. கவசம்; coat of mail. 4. காடு; jungle, forest.

[அரண் → அரணி.]

அரணிச்சுறா arani-c-curā, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கடல்மீன்; a kind of sea-fish, *Scyllium marmoratum*.

[அரணி + சுறா.]

அரணை¹ arañai, பெ. (n.) 1. பல்லியரணை; a type of red-tailed lizard, *lacertidae*. 2. பாம்பரணை, பல்லியைப் போன்ற வடிவும் பாம்பைப் போன்ற தோற்றமும் முழு வளர்ச்சியில் 8 அல்லது 9 விரலம் (அங்குலம்) நீளமுள்ள அரணை; smooth streaked lizard, *Lacerta interpanctula*.

அரணை² arani, பெ. (n.) எயிறு (எகிர்); the gums.

[அரண் → அரணை = பல்லிற்கு, அரண்போலிருப்பது.]

அரணைமதி arañai-madi, பெ. (n.) நினைவுக் குறைவான அறிவு; mind deficient in memory.

அரணைவாற்சுருட்டை arañai-vār-curṭṭai, பெ. (n.) 1. அரணைபோல வாலுடைய ஒருவகைச் சுருட்டைப் பாம்பு; a kind of *śuruṭṭai* snake with tail like that of the green lizard, lizard-tail carpet snake. 2. சுருட்டைப்பாம்பு வகை; variety of *Echis carinata*.

[அரணை + வால் + சுருட்டை.]

அரத்தக்கட்டி aratta-k-kattī, பெ. (n.) 1. வேனிற் காலத்தில் அரத்தக் கொதிப்பினால் உடம்பிற் பலவிடங்களில் எழும்புங் கட்டி; painful boils appearing on several parts of the body during summer, oriental boil.

2. அரத்தம் தங்கி நிற்கும் கட்டி; an abscess which contains blood, *Haemorrhagic abscess*. 3. அரத்தம் உறைந்து திரண்ட கட்டி; a clot of blood, *Crassamentum*.

[அரத்தம் + கட்டி. கட்டு → கட்டி. 'இ' வி. முத. ஈறு.]

அரத்தக்கணம் aratta-k-kaṇam, பெ. (n.) குழந்தைகட்கு நாக்குப் பூத்து, வயிறு சுடுத்து, நாடி அயர்ந்து, உடல் வாடி, இருமலுடன் அரத்தங் கழியும் ஒருவகைக் கணநோய்; an obscure disease in children complicated with intestinal disturbances, and characterised by furred tongue, irritation of the bowels, weakness, emaciation, cough, haemorrhages from mucous membranes, etc., a kind of tabes.

[அரத்தம் + கணம். கணத்தல் = எரிதல், சுடுதல். கண் → கணம்.]

அரத்தக்கதசுரம் aratta-k-kada-śuram, பெ. (n.) 1. அரத்தத்தை முறித்து உடம்பின் வலுவைக் குறைக்கும் ஒருவகைக் காய்ச்சல்; a fever in which

the blood undergoes rapid degenerative changes and as a result of which the body becomes weak. 2. அரத்த மூத்திரத்தை யுண்டாக்கும் ஒரு நச்சுக் காய்ச்சல்; a malarial fever causing the passing of blood in urine, Haematuric fever.

[அரத்தம் + கதம் + சுரம். கதத்தல் = சுடுதல். கத → கதம். சுள் → சுர் → சுரம் = சூடு, காய்ச்சல், சுடும் பாலைநிலம்.]

அரத்தக்கனப்பு aratta-k-kaṇappu, பெ. (n.) 1. அரத்தம் மீறுகை; a condition marked by excess of blood and fullness of pulse, *plethora*. 2. அரத்தக் கொதிப்பினால் எழும் சூடு; local increase of heat due to larger supply of blood in a part of the body.

[அரத்தம் + கனப்பு. கனத்தல் = மிகுதல். கன → கனப்பு. 'பு' தொ. பெ. ஈறு.]

அரத்தக்கனி aratta-k-kaṇi, பெ. (n.) கோவைப் பழம்; bright scarlet edible fruit of Indian caper, *Bryonia grandis*.

[அரத்தம் (சிவப்பு) + கனி. கன்னுதல் = பழுத்தல். கண் → கன்னி → கனி.]

அரத்தக்காட்டேறி aratta-k-kāṭṭēri, பெ. (n.) அரத்தத்தை உறிஞ்சும் ஒருவகைப் பெண்பேய்; a blood-thirsty female demon.

[அரத்தம் + காட்டேறி (காடு+எறி). ஏறு → ஏறி. 'இ' வி. முத. ஈறு.]

அரத்தக்காணிக்கை aratta-k-kaṇikkai, பெ. (n.) போரில் விழுப்புண்பட்ட அல்லது மடிந்த மறவரின் மைந்தர்க்குக் கொடுக்கும் நிலமானியம்; 'Blood-present', an endowment in the form of a gift of land rent free for the support of the heirs of warriors wounded or killed in battle.

[அரத்தம் + காணிக்கை. காணித்தல் = மேற் பார்த்தல், கவனித்தல், காத்தல். காணி → காணிக்கை (தொ.ஆகு.). 'கை' தொ.பெ.ஈறு.]

அரத்தக்காயம் aratta-k-kāyam, பெ. (n.) அரத்தம் ஒழுகும் புதுப்புண், கத்திபடுவதனால் அல்லது கரடு முரடான கற்போன்ற கடினப் பொருள் மோதுவதனால் உண்டாவது; bleeding wound caused by knife, rough stone, etc.

ம. காயம்; க., து. காய; தெ. காயமு; மரா. காய.

[காழ்த்தல் = தழும்புண்டாதல். காழ் = தழும்பு, புண் (ஆகு.). காழ் → காய் → காயம்.]

அரத்தக்குழல் aratta-k-kuḷal, பெ. (n.) 1. அரத்தம் ஓடும் குழாய்; blood vessel. 2. அரத்தம் ஓடும் நாடிகள், நாளங்கள், தந்துகிகள் ஆகிய அரத்தக் குழாய் வகைகளின் பொதுப்பெயர்; a common name for the

system of blood-vessels comprising of the arteries, veins and capillaries.

[அரத்தம் + குழல்]

அரத்தக்கூறுபாடு aratta-k-kūrupāḍu, பெ. (n.) அரத்தக் கூறுகளைப் பிரித்தல்; analysis of the blood, *Haemanalysis*.

[அரத்தம் + கூறுபாடு. கூறுபடு → கூறுபாடு (முத.தி.தொ.பெ.). 'படு' து.வி.]

அரத்தக்கேடு aratta-k-kēḍu, பெ. (n.) 1. அரத்தக் கெடுதி; the disintegration or degeneration of the blood, *Haematolysis* or *Haemalysis*. 2. அரத்தக்குறைவு; defecation state of the blood, Anaemia.

[அரத்தம் + கேடு. கெடு → கேடு (முத.தி.தொ.பெ.)]

அரத்தக்கொதி aratta-k-kodi, பெ. (n.) 1. துயரம், கவலை, முளையுழைப்பு முதலியவற்றாலுண்டாகும் அரத்தக் கொதிப்பு; heated condition of the blood, consequent on excessive grief, care, brain-work, etc. 2. காமச்சூடு; heat of blood in youth inflamed with sexual passion, lasciviousness.

[அரத்தம் + கொதி]

அரத்தச்சுரப்பு aratta-c-curappu, பெ. (n.) 1. அரத்த மிகுதி; fullness of blood. 2. அரத்தவூறல்; suffusion of blood from a bruise. 3. செருக்கு; arrogance, haughtiness.

[அரத்தம் + சுரப்பு. சுரத்தல் = ஊறல், மிகுதல். சுர → சுரப்பு (தொ.பெ.). 'பு' தொ.பெ.ஈறு.]

அரத்தச்சுரம் aratta-c-curam, பெ.(n.) குழந்தைகட்கு விட்டுவிட்டுக் காய்ச்சலடிப்பதனால் அரத்தக் கொதிப்பு ஏற்பட்டு மயக்கத்தையுண்டிபண்ணும் காய்ச்சல் வகை; an intermittent fever in children attended with swooning as a result of heated condition of the blood.

[அரத்தம் + சுரம். சுள் → சுர் → சுரம்.]

அரத்தச்சுழற்சி aratta-c-cuḷarci, பெ.(n.) அரத்தவோட்டம்; circulation of blood.

[அரத்தம் + சுழற்சி. சுழல் → சுழற்சி (தொ.பெ.). 'சி' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தச்சோகை aratta-c-cōgai, பெ. (n.) 1. ஓரிடத்தில் அரத்தங் கட்டிக்கொண்டு காணும் வீக்கம்; a swelling caused by extravasation of blood. 2. அரத்தக் குறைவினாலேற்படும் சோகைநோய்; anaemia caused by malnutrition and reduction in blood-cells, *Haemophthisis*.

[அரத்தம்+சோர்வை → சோவை → சோகை.]

அரத்தஞ்சாதல் arattañ-cādal, தொ.பெ. (vbl.n.) அரத்தம் வெளுத்துக் காணுதல்; blood appearing pallid.

[அரத்தம் + சாதல். சா → சாதல் (தொ.பெ.). 'தல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தத்தடிப்பு aratta-tadippu, பெ. (n.) அரத்தநீர்க் குறைவால் அரத்தத்தில் ஏற்படும் திண்மைநிலை; deficiency of water in the blood, thickened condition of blood.

[அரத்தம் + தடிப்பு. தடி → தடிப்பு (தொ.பெ.). 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தத்துடிப்பு aratta-t-tuḍippu, பெ. (n.) 1. அரத்தவேகம்; the pressure of blood on the walls of the arteries. 2. நாடித்துடிப்பு; pulsation of blood, pulse.

[அரத்தம் + துடிப்பு. துடி → துடிப்பு. 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தத்தொடர்பு aratta-t-toḍarbu, பெ. (n.) அரத்தச் சேர்பு, அரத்தம்பற்றியது; relating to blood.

[அரத்தம் + தொடர்பு]

அரத்தந்தும்பு-தல் arattan-tadumbu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முகஞ் சிவந்துகாட்டுதல்; to be florid, as the flushed countenance. 2. சினத்தால் முகஞ்சிவத்தல்; to be inflamed, as the face through anger. 3. அரத்தம் நிறைந்த கலத்தில் தளம்புதல்; to wobble, flap, fluctuate, as blood in a moving or shaking vessel which is full to the brim.

[அரத்தம் + ததும்பு. தள (தளதள) → தளம்பு → ததும்பு. தளதளத்தல் = நீர் அசைதல்.]

அரத்தநாடி aratta-nāḍi, பெ. (n.) நெஞ்சாங்குலை யினின்று உடம்பின் பலவிடங்கட்கும் அரத்தங் கொண்டு செல்லும் குழாய்; any one of the vessels through which blood passes from the heart to the various parts of the body, artery.

[அரத்தம்+நாடி.நாளம்→நாளி→நாழி→ நாடி.]

அரத்தப்பழம் aratta-p-paḷam, பெ. (n.) 1. சிவந்த பழம்; a red fruit. 2. கோவைப் பழம்; the fruit of a common creeper of the hedges, *Coccinia indica*. 3. ஆலம்பழம்; the fruit of the banyan tree, *Ficus bengalensis*.

[அரத்தம் + பழம்.]

அரத்தப்பாய்ச்சல் aratta-p-pāyccal, பெ.(n.) 1. உடம்பிற்குள் ஓரிடத்திற்கு அரத்தம் பாய்தல்; the flow or rush of blood to a particular part of the body, afflux. 2. உடம்பிற்குள் பலவிடங்கட்கும் அரத்தம் பாய்தல்; circulation of blood in the system. 3. அரத்தப் போக்கு; bleeding in general. 4. எலிகடி நஞ்சினாற் பற்களிலுண்டாகும் அரத்தப் போக்கு; bleeding from the gum of the teeth due to the poisonous bite of a rat.

[அரத்தம் + பாய்ச்சல். பாய் → பாய்ச்சல் (தொ.

[பெ.) 'சல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தம் arattam, பெ. (n.) 1. சிவப்பு; red colour. 2. சிவந்த பொருள்; red substance. 3. குருதி; blood. 4. பவளம்; coral. 5. அரக்கு; lac, red sealing-wax. 6. செம்பு; copper. 7. செம்பருந்து; sacted kite (bird). 8. செந்தாமரை; red lotus. 9. செம்பருத்தி; Brazil cotton. 10. செம்பரத்தை; shoe-flower. 11. செங்குழநீர்; red water-lily. 12. செங்குவளை; a kind of water-lily. 13. செங்கடம்பு; small Indian oak, *Barringtonia acutangula*. 14. குங்குமப்பூ; saffron flower, *Crocus sativus*. 15. ஒருவகைத் துகில்; a red garment of ancient times. 16. செம்மெழுகு; bee's wax. 17. செம்பொட்டு (நெற்றித் திலகம்); tilaka on the forehead. 18. செம்பொன்; superior gold of a slightly reddish colour. 19. செம்மஞ்சள்; reddish yellow turmeric. 20. செம்பஞ்சக் குழம்பு; red lac used by women for dyeing the feet.

ம. அரத்தம்; க., து. ரக்த; தெ. ரக்தமு; கொங். ரகத்; பட. ரத்த; Mar. rakta., Sinh. rata.

[உல் → உல → உலர். உலர்தல் = காய்தல்.

உல் → எல் → எர் → எரி = நெருப்பு, நெருப்பின் நிறமான சிவப்பு.

உல் → அல் → அல → அலத்தம் = சிவப்பு. சிவந்த பொருள்.

அலத்தம் → அரத்தம். ல → ர, போலி. அரத்தம் > Skt. rakta.]

அரத்தம்விடல் arattam-vidal, தொ.பெ. (vbl.n.) பழங் காலத்தில், உடம்பில் அரத்தக் குறைவு ஏற்படுங்கால், எருதின் அரத்தத்தை உடம்பிற்குட் செலுத்தல்; treatment of human diseases in olden days by transfusion or arterial blood of bullocks by injection or through the mouth, *Haemotherapy*.

[அரத்தம் + விடல். விடுதல் = உள்ளிடுதல். விடு → விடல் (தொ.பெ.)]

அரத்தமலடு aratta-malaḍu, பெ. (n.) கருப்பையில் அரத்தஞ்சேர்ந்து பந்துபோலுருண்டு வளி (வாயு) போலோடும் மாதவிடாய் (சூதக) நோய்; a condition of sterility in women characterised by suppression of menses and other symptoms of pregnancy.

அரத்தமலம் aratta-malam, பெ. (n.) 1. வயிற்றுளைச்சல்; dysentery attended with discharge of blood 2. அரத்தங் கலந்து வெளிவரும் மலம்; blood in the faeces. 3. அரத்தவழுக்கு; impurities of blood.

[அரத்தம் + மலம்.]

அரத்தமானியம் aratta-māniyam, பெ. (n.) படைத்துறை யூழியத்திற்காகக் கொடுக்கப்பட்ட உம்பள (நில) மானியம்; blood fief, fief granted as reward for military service. [அரத்தம் + மானியம். மானித்தல் = மதித்தல், பெருமைப்படுத்தல். மானம் → மானி → மானியம்.]

அரத்தமுறிஞ்சல் arattam-urinjāḷ, தொ.பெ. (vbl.n.) அட்டை முதலியவற்றால் உடம்பினின்று அரத்தத்தை வெளிப்படுத்தல்; abstraction of blood from the body in leech-bite, devility, diseases, etc.

[அரத்தம் + உறிஞ்சல். உறி → உறிஞ்சு → உறிஞ்சல் (தொ.பெ.). 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தவிருமல் aratta-v-irumal, பெ. (n.) 1. இருமும்போது அரத்தங்கக்கும் இருமல் நோய்; discharge of blood from the lungs during cough in a consumptive patient. 2. திடுமென்று ஏற்படும் திகிலினாலுண்டாகும் அரத்தங்கக்கல்; a cough with spitting of blood due to shock or sudden fear.

[அரத்தம் + இருமல். இருமு → இருமல் (தொ. பெ.). 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தவிரைச்சல் aratta-v-iraiḥcal, பெ. (n.) உடம்பில் அரத்தக் குறைவினால் உண்டாகும் ஒலி; murmur due to anaemic condition of the blood, *Haemic murmur*.

[அரத்தம் + இரைச்சல். இரை → இரைச்சல் (தொ. பெ.). 'சல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தவீக்கம் aratta-vikkam, பெ. (n.) உடம்பில் ஓரிடத்தில் அரத்தஞ் சேர்வதனால் ஏற்படும் வீக்கம்; a swelling due to accumulation of blood in the tissues or cavities of the body, *Congestive edema*.

[அரத்தம் + வீக்கம். வீங்கு → வீக்கு → வீக்கம் (தொ.பெ.). 'அம்' தொ.பெ. ஈறு.]

அரத்தவீளை aratta-viḷai, பெ. (n.) அரத்தங்கக்கும் ஈளை நோய்; asthma attended with spitting of blood.

[அரத்தம் + ஈளை.]

அரந்தை¹ arandai, பெ. (n.) 1. துன்பம்; affliction, trouble. 2. மனக்கவற்சி, துயரம்; sorrow, distress. 3. பக்க இசிவு (பாரிசசன்னி); paralysis.

[அலத்தல் = துன்புறுதல். அல → அலம் = துன்பம். அலம் → அலந்தை = துன்பம். அலந்தை → அரந்தை.]

அரந்தை² arandai, பெ. (n.) நீர்நிலை; tank.

[அல் → அலை. அலைதல் = அசைதல், இயங்குதல்.]

அலை = திரை, நீர்நிலை, கடல். அல் → அல → அலந்தை = நீர்நிலை. அலந்தை → அரந்தை]

அரந்தை³ arandai, பெ. (n.) குறிஞ்சி நிலத்திற்குச் சிறப்பாக ஏற்ற குறிஞ்சியென்னும் தாய்ப் பெரும்பண்; a primary melody-type of the kurinji class especially suited to poetic treatment of the hilly tract.

அரம்¹ aram, பெ. (n.) 1. இரும்பு செம்பு முதலிய மாழைகளையும் (உலோகங்களையும்) மரம் கொம்பு முதலிய வன்பொருள்களையும் அராவும் இரும்புக் கருவி; file, rasp. 2. வாளரம், அரம்பம்; saw. 3. உருக்கு; steel. 4. புண்; wound.

ம. அரம்; க., து., பட. அர; தெ. ஆகுராயி; கோத. ஆர்ம்; பிரா. அர.

[உர் → அர் → அரவு → அராவு. அர் → அரம்.]

அரம்² aram, பெ. (n.) 1. நாகருலகம், கீழுலகம்; nether world of serpents. 2. கீழறை; cellar, underground room. 3. குகை; cave.

[அர = பாம்பு. அர → அரம் = பாம்புவணக்க நாகர் வாழ்ந்த கீழை நாடுகள்.]

அரம்பணம் arambanam, பெ. (n.) வெற்றிலை நறுக்குங் கருவி; betel-leaf plucker's thimble.

[அரம் → அரம்பு → அரம்பணம்.]

அரம்பு arambu, பெ. (n.) 1. குறும்பு; mischief, wicked deed. 2. விரும்பியதைச் செய்து முடிக்கும் வன்மை; ability to accomplish one's desires.

[அர் → அரவு. அர் → அரம் → அரம்பு.]

அரமகள் ara-magal, பெ. (n.) தெய்வப்பெண்; celestial damsel.

[அர் → அரம் = அச்சம், துன்பம், அரமகள் = துன்புறுத்தும் தெய்வப்பெண்.]

அரமீன் ara-min, பெ. (n.) ஒருவகைக் கடல்மீன்; a kind of sea-fish, file fish.

[அரம் + மீன். முதுகில் அரம்போன்ற முட்கள் உடையது.]

அரல்¹ aral, பெ. (n.) கோழை (சிலேட்டுமம்); phlegmatic tumour in the body.

அரல்² aral, பெ. (n.) முதலாளி; principal, master.

அரலை¹ aralai, பெ. (n.) கோழை; phlegm.

[அரல் → அரலை.]

அரலை² aralai, பெ. (n.) 1. கனி; fruit. 2. கழலை; wen, tubercle, tumour. 3. விதை; seed. 4. பொடிக்கல்; stone broken for roads.

துட. அர்ல

அரவஞ்செய்¹-தல் aravañ-cey-, 1 செ.கு.வி. (v.t.) ஒலித்தல், ஓசையுண்டாக்குதல், கத்துதல்; to sound, make a noise, shout.

[அரவம் (ஒலி, ஓசை) + செய்.]

அரவஞ்செய்²-தல் aravañ-cey-, 1 செ. குன்றாவி. (v.t.) மனங்கலங்குதல், வருத்துதல்; to confuse the mind, to torment.

[அரவுதல் = வருத்துதல். அரவு → அரவம் + செய்.]

அரவணை-த்தல் arav(u)-ṇai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கட்டித்தழுவுதல்; to embrace, fondle. 2. தாங்குதல், உதவிசெய்து அன்பாகப் போற்றிக் காத்தல்; to support, cherish, protect dearly.

[அரவு → அரவு. அரவணைத்தல் = அரசன் போலப் போற்றிக் காத்தல்.]

அரவணை arav(u)-ṇai, பெ. (n.) 1. ஆதிசேடன் சுருளை யாலான திருமாலின் பாம்புப்படுக்கை; Tīrumāl's (Viṣṇu's) serpent bed, formed of the coils of ādiṣṣe.sa. 2. திருமால் கோயில்களில் நடுச்சாமத்திற் படைக்குஞ் சருக்கரைப் பொங்கல்; a sweet rice meal with sugar and other ingredients offered to Tīrumāl (Viṣṇu) at night, before bed time.

ம. அரவணை

[அர → அரவு (பாம்பு) + அணை.]

அரவம்¹ aravam, பெ. (n.) 1. பாம்பு; snake. 2. ஒன்பதாம் நான்காம் (ஆயிலியம்); the ninth lunar aṣṭēmi. 3. இராகு கேதுக்கள்; ascending and descending nodes, regarded as planets in the form of monstrous dragons. 4. ஆதிசேடனின் தோற்றவாகக் (அவதாரமாகக்) கருதப்படும் பதஞ்சலி முனிவர்; Patañjali, a sage, considered to be an incarnation of ādiṣṣe.sa. 5. வருத்தம், மனக்கலக்கம்; torment, confusion of mind.

ம. அரவம்

[அரவுதல் = வருத்துதல். அர → அரவு → அரவம்.]

அரவம்² aravam, பெ. (n.) 1. ஒலி; mild sound. 2. ஓசை; loud sound, noise. 3. பேரொலி, இரைச்சல், ஆரவாரம்; roaring, bustle, tumult, din, uproar, confused noise. 4. வில்நாண்; bow-string which twangs when plucked. 5. அரிபெய் சிலம்பு; jingling anklet.

ம. அரவம்; த. அரவம் > Skt. rava.

[அர் → அர → அரவு → அரவம்.]

அரவம்³ aravam, பெ. (n.) ஆசை; desire.

[ஆர்தல் = அன்புசெய்தல். ஆர் → ஆர்வு → ஆர்வம் → அரவம்.]

அரவாள் aravāḷ, பெ. (n.) ஒரு பழையகாசு (நாணய) வகை; an ancient coin.

அரவி-த்தல் aravi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஓசையுண்டாக்குதல், அரவஞ்செய்தல்; to make noise.

[அரவம் (பெ.) → அரவி (வி.)]

அரவு aravu, பெ. (n.) 1. பாம்பு; snake. 2. பாம்பின் நஞ்சு; snake poison. 3. ஒன்பதாம் நாண்மீன் (ஆயிலியம்); the ninth lunar asterism. 4. ஆதிசேடனின் தோற்றவாகக் கருதப்படும் பதஞ்சலி முனிவர்; Patañjali, a sage considered to be an incarnation of ādiśē.sa. 5. உடைப்பு படைக்கும் வைக்கோற் பழுதை; twisted rope of straw entwined about stakes for closing a breach in a bund.

ம. அரவு

[அர → அரவு-அரவுதல் = வருத்துதல்.]

அரள்(ளு)-தல் aral-, 16. செ.கு.வி. (v.i.) மாபேரச்சங்கொள்ளுதல்; to be extremely terrified.

ம. அரளுக; க. அரள்; தெ. அரடொணு; பட. அருண்டு.

[அர் → அரள்.]

அரளி arali, பெ. (n.) 1. பீநாறி; fetid tree, *Sterculia foetida*. 2. செம்பருத்தி; a variety of cotton flower. 3. அலரி; oleander, *Nerium odorum*.

ம., க. அரளி.

அரவளைசரளை aralai-šaralai, பெ.(n.) பாதையும் சாலையும் அமைக்கப் பயன்படுத்தப்படும் மணற்பாறைச் சல்லிக் கற்கள்; gravel used for laying paths and roads.

[சரள் = மணற்பாறைச் சல்லி, முரம்பு. சரள் →சரளை.]

அரற்று-தல் ararṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. திடுமென்று அஞ்சிக் கதறுதல்; to shout suddenly with fear. 2. கதறியழுதல்; to cry, weep aloud, bewail. 3. பலவுஞ்சொல்லித் தன் குறைகூறிப் புலம்புதல்; to pour out one's troubles in lamentation. 4. உரத்து முறையிடுதல்; to complain vociferously. 5. ஆரவாரித்தல்; to utter loudly. 7. ஒலித்தல்; to sound, tinkle. 8. பிதற்றுதல்; to blabber.

ம. அறளுக

[அலறு → அரறு → அரற்று.]

அரன் aran, பெ. (n.) 1. சிவன்; śiva. 2. எப் பொருட்கும் இறைவன்; Lord of the Universe. 3. அரசன்; king. 4. உருத்திரன், அழிப்புத்தலைவன்; the destroyer. 5. உருத்திரர் பதினொருவருள் ஒருவன்; one of the eleven Rudrās. 6. பகலிலும் இரவிலும் முதலில் நிகழும் உருத்திரமுழுத்தம் (ரௌத்திர முகூர்த்தம்); *Rudra muhūrta*. 7. அழலோன்; Agni, the god of fire. 8. மஞ்சள்; turmeric.

ம. அரன்; க. அரசின்; தெ. அரருண்டு; அரன் > Skt. Hara.

[அரம் = சிவப்பு. அரம் → அரன் = செந்நிறமான சிவன்.]

அரன்வெற்பு aran-verpu, பெ. (n.) வெள்ளிமலை (கைலாயம்); Mt. Kailas.

[சிவமதம் குறிஞ்சிநில முருக வணக்கத்தினின்று தோன்றியதனால், மலைகளுட் சிறந்த வெள்ளிமலை அரன்வெற்பு (சிவன்மலை) எனப்பட்டது.]

அரனிடத்தவள் aran-idattavaḷ, பெ. (n.) சிவனது இடப் பாகத்திலமர்ந்திருக்கும் தேவியாகிய மலைமகள் (பார்வதி); *Malaimagaḷ* (Pāravti), sitting on the left of śiva, as His consort.

[அரன் + இடத்து + அவள். இடம் (இடப் பாகம்) → இடத்து (7ஆம் வே.). 'அத்து' சாரியை.]

அராகம்¹ arāgam, பெ. (n.) கலிப்பாவின் வகைகளுள் ஒன்றான வண்ணக வொத்தாழிசையின் ஆறு உறுப்புகளுள் ஒன்று; a member of *vannagavottāḷiṣai*, a variety of *kali* metre, characterised by rapid movement caused by quick succession of short vowels.

[அர் - ஓர் ஒலிக்குறிப்பு. அர் → அர → அரவு → அரவம் = ஒலி, ஓசை. அரவம் → அராவம் → அராகம் = ஒலிச்சிறப்புள்ள செய்யுளுறுப்பு அல்லது பண்.]

அராகம்² arāgam, பெ. (n.) 1. சிவப்பு; red. 2. பொன்; gold.

[அல் → அர் → அரன் = சிவன். அலத்தம் → அரத்தம் = குருதி, சிவப்பு. அர் → அரக்கு = செம்மெழுகு. அர் → அரகு → (அரகம்) → அராகம் = சிவப்பு. பைம்பொன் என்பதற்கு மாறான செம்பொன் என்னும் வழக்குப்பற்றி, பொன் அராகம் என்று பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.]

அராகி-த்தல் arāgi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) செய்யுளோசை இடையறாது கடுகிச்செல்லுதல்; to move rapidly, as a verse.

[அரோகம் → அராகி.]

அராத்து-தல் arāṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அராவுதல்; to file, grate. 2. முட்டுதல்; to butt, hit against. 3. உள்ளுதல் (சிந்தித்தல்); to consider, ponder, meditate. 4. மிண்டுதல்; to talk arrogantly, resist openly.

[அர் → அரா → அராத்து.]

அராவணல் arā-v-aṇal, பெ. (n.) பாம்புகட்குள் தலைமையான ஆதிசேடன்; ādiśē.sa, a chief of the snakes.

[அரா (பாம்பு) + அண்ணல் (தலைவன்) → அணல்.]

அராவைரி arā-vairi, பெ. (n.) 1. கலுழன் (கருடன்); Garuda, the enemy of serpents 2. மயில்; peacock. 3. கீரி; mongoose.

[அரா (பாம்பு) + வைரி (பகை) வயிர்த்தல் = கடினமாதல், செற்றங்கொள்ளுதல், பகைத்தல். வயிர் → வயிரம் → வைரம் → வைரி.]

அரி¹-தல் ari-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நெல், சாமை, வரகு முதலியவற்றின் தானையறுத்தல்; to cut the stalk of paddy, poor man's millet, common man's millet, etc. 2. உறுப்பறுத்தல்; to cut off, as an organ. 3. செங்கலறுத்தல்; to cut and remove the excess clay spilling out of the mould in making bricks. 4. சங்கறுத்தல்; to cut chank for making ornaments. 5. காய்கறிகளைப் பொடியாக நறுக்குதல்; to cut vegetables into very small pieces.

ம. அரியுக; க., து., பட. அரி; துட. அர்கி; கொலா., நா. அர்க்.

[அர் → அறு. அர் → அரி.]

அரி²-தல் ari-, செ.கு.வி. (v.i.) 1. தினவெடுத்தல்; to have an acute itching sensation. 2. இடைவிட்டொலித்தல்; to sound intermittently. 3. இடைவிடுதல்; to intermit.

அரி³-தல் ari-, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. கறையான் தின்னுதல்; to gnaw, termity. 2. புழு பூச்சி துளைத்தல்; to burrow, as worms or insects. 3. உருக்கினோய் தோல் சதையெலும்பைக் குறைத்தல்; to corrode the skin, flesh or bone, as emaciating diseases. 4. துருப்பிடித்தல்; to be eaten away by rust. 5. வண்டுண்ணுதல்; to feed, browse or eat away, as beetles. 6. நீர் அறுத்துச் செல்லுதல்; erosion of the bank or shore by waves. 7. அரிசியை நீரிற் கழுவிக்கொஞ்சங் கொஞ்சமாகப் பிரித்தல்; rinse, as rice. 8. கொழித்தெடுத்தல்; to sift, separate the longer from smaller bodies with the hand, with a sieve or riddle. 9. தொந்தரவு செய்தல்; to vex by importunity. 10. கடுமையாயொலித்தல்; to sound hard. 11. தீயதை நீக்குதல்; to remove the bad. 12. கீரை முதலியவற்றில் கூளம் பார்த்தெடுத்தல்; to remove straw, grass, etc. from greens. 13. கழித்தல்; to subtract. 14. வகுத்தல்; to divide. 15. தேடுதல்; to search through and thorough. 16. கெடுத்தல்; to spoil, corrupt. 17. அழித்தல்; to destroy.

ம. அரிக்குக; க., குட. அரி; து. அரிபுனி.

அரி⁴-தல் ari-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சிறிது சிறிதாகக் கூட்டிச் சேர்த்தல்; to sweep up, gather little by little. 2. பூதங்களைச் சேர்த்துப் படைத்தல்; to create.

அரி⁵ ari, செ.பெ. (ger.) அரிகை; cutting, nipping.

அரி⁶ ari, பெ.(n.) 1. நெற்கதிர்; ear paddy. 2. கைப்பிடிக்கதிர்; a handful of harvested ears of paddy. 3. கதிர்க்

குவியல்; a heap of harvested ears of paddy or spikes of corn. 4. கதிரறுக்கும் பருவம்; matured state of grain, time for harvest. 5. நெல்; paddy. 6. நெற்கூடு; heat form a heap of paddy.

ம., க., து. அரி; கோத. அயர்.

அரி⁷ ari, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. அரிக்கை; sifting, separating. 2

. இடைவிடுகை; intermittance.

ம. அரிப்பு; க. அரிபு.

அரி⁸ ari, பெ. (n.) 1. ஈர்வாள், அரம்பம்; saw. 2. வேந்தன் வயிரப்படை (இந்திரன் குவிசம்); Indra's weapon. 3. படைக்கலம்; weapon. 4. அரிபூச்சி அல்லது புழு; a burrowing insect or worm. 5. மடங்கல் (அரிமா); lion. 6. மடங்க லோரை (சிம்மராசி); Leo of the Zodiac. 7. மடங்கல் (ஆவணி) மாதம்; the fifth Tamil month, August - September. 8. சக்கரம்; discus. 9. பனங்கருக்கு; jagged edge of the palmyra leaf-stalk. 10. முருகனாற் கொல்லப்பட்ட அரிமா முகன் (சிங்கமுகன்) என்னும் அசுரன்; lion-faced Asura killed by Murugan. 11. பகை; enmity. 12. பகைவன்; enemy. 13. குற்றம்; guilt, sin. 14. காமம், சினம், இவறல், செருக்கு, மயக்கம், பொறாமை என்னும் ஆறு உட்பகை; the six inherent enemies of man, i.e., the six emotions or strong passion that disturb his mind and corrupt his soul, viz., lust, wrath, avarice, arrogance, delusion and envy. 15. ஆறு என்னும் எண்; the number 'six'. 16. எழும் ஓரைக்கு ஆறாம் இடம்; the sixth place from that of the rising sign of the Zodiac in the astrological diagram. 17. பாம்பு; snake. 18. கூற்றுவன்; god of death. 19. வெற்றி; victory. 20. வலிமை; strength. 21. துளை; hole. 22. உட்டுளை; hollow space. 23. வாய்; mouth. 24. மூங்கில்; bamboo. 25. நீர்; water. 26. காற்று; wind.

ம., க., தெ., து. அரி; Mar., Pali., Sinh., Nep. ari.

[அர் → அரி. அரித்தல் = அறுத்தல், துளைத்தல், நீக்குதல், அழித்தல்.]

அரி⁹ ari, பெ. (n.) 1. துண்டம்; piece. 2. பொடி; powder. 3. நீர்த்திவலை, துளி; drop of water. 4. மழைத் தூறல்; drizzling. 5. அரிசி; rice. 6. மூங்கிலரிசி; bamboo seeds. 7. சோறு; boiled rice. 8. அரிசிக் கள்; fermented liquor prepared from rice. 9. மென்மை; softness. 10. ஐம்மை, தகட்டுவடிவு; thinness and flatness, as of a plate. 11. அரிநெல்லி; otaheite gooseberry, *Phyllanthus distichus*. 12. கீழாநெல்லி (கீழ்க்காய் நெல்லி); small-leaved feather foil, *Phyllanthus polyphyllus*. 13. குன்று, சிறுமலை; hill, hillock. 14. கூர்மை; sharpness, keenness.

15. அம்பு; arrow.

[அரி = அறுக்கப்பட்டது, துண்டு, சிறியது.]

அரி¹⁰ ari, பெ.(n.) 1. அடர்பு, நெருக்கம்; closeness, thick growth, as of hair. 2. சோலை; grove. 3. பூமாலை; garland. 4. தெருச்சந்தி; junction of roads or streets. 5. கட்டில்; bench. 6, விசி, விசிப்பலகை; bench. 7. தூக்கம்; sleep. 8. மக்கள் துயிலிடம்; sleeping place, dormitory. 9. குடியிறை; tax, duty.

[அரித்தல் = சிறிது சிறிதாய்ச் சேர்த்தல், திரட்டுதல், பொருத்துதல், தொகுத்தல். அரி = அடர்த்தி.]

அரி¹¹ ari, பெ. (n.) 1. அரித்தெழும் ஓசையுடைய பறை; drum that makes a deafening sound. 2. மருதநிலப் பறை; drum made use of by the people in the agricultural tract. 3. அரிதாளம்; a variety of time measure in music. 4. தாளக்கருவி, சாலர்; cymbal for keeping time in music. 5. சிலம்பு; woman's anklet. 6. சிலம்பினுட்பரல்; pebbles or pearls or pieces of metal inside a woman's anklets which make a tinkling sound while walking. 7. யாழ் நரம்பு; string of lute. 8. அரற்றும் வண்டு; beetle, humming insect.

[அர் → அர → அரவு → அரவம் = ஒலி. அர் → அரி. அரித்தல் = ஒலித்தல்.]

அரி¹² ari, பெ.(n.) 1. குற்றம்; blot, fault, blemish. 2. கண்; eye. 3. பன்றி; hog, pig. 4. கருங்காலி; black catechu, *Acacia catechu (sundra)*. 5. கருங்கிளி; black parrot. 6. மயில்; peacock. 7. (ஆண்) குயில்; (male) cuckoo. 8. மரவயிரம்; solid part of timber, the core or heart of a tree trunk. 9. கடல்; sea. 10. கருஞ்சிவப்பு; dark-red, reddish black.

[அல்லுதல் = பொருந்துதல், கலத்தல், மயங்குதல், இருளுதல், கருத்தல். அல் = இரவு, இருள். அல் → அர் → அரி = கருப்பு, கரும்பொருள்.]

அரி¹³ ari, பெ.(n.) 1. தீ; fire. 2. தீத் தெய்வம்; god of fire. 3. செம்மை; redness. 4. செம்மறியாடு, செம்மறியாட்டுக் கடா; sheep, ram. 5. மான்; deer. 6. செங்கதிர். கதிரவன்; sun. 7. கண்ணின் செவ்வரி; red lines in the white of the eye. 8. வரி; line, stripe, streak. 9. வரிவண்டு; striped bee or beetle. 10. புகை; smoke. 11. காய்ச்சல்; fever. 12. ஒளி; light. 13. வயிரம்; diamond. 14. மதி; moon. 15. நிறம்; colour. 16. அழகு; beauty. 17. பொன்; gold. 18. மஞ்சள் நிறம்; yellow colour. 19. வெண்புகை; white smoke.

[உல் → அல் → அர் → அரி.]

அரி¹⁴ ari, பெ.(n.) 1. காற்று; air, wind. 2. ஊதை நோய் (வாதரோகம்); rheumatism. 3. ஈளை; asthma.

4. செரியா நோய் (குன்மம்); chronic dyspepsia. 5. விசங்கப் பறவை; a kind of bird. 6. உருளை, சக்கரம்; wheel. 7. தேர்; car. 8. கடுக்காய்; a species of country gall-nut, *Terminalia chebula*. 8. கொடுவேலி - கொடிவேலி; Ceylon leadwort, *Plumbago zeylanica*. 10. கொள்வேர்; horse-gram root. 11. தான்றிக்காய்; devils abode, *Terminalia bellerica*. 12. கம்மாலை யேற்றம்; water-lift, consisting of a large hemispherical leather or iron bucket, worked with bullocks. 13. ஒரு பேரெண்; a high number.

அரிக்கஞ்சட்டி arikkañ-cattī, பெ.(n.) அரிசிகளையுடைய அகன்றவாய்ச் சட்டி; large-mouthed shallow pot for cleaning rice.

ம. அரிப்ப, அரிக்குட்ட

[அரிக்குஞ்சட்டி → அரிக்கஞ்சட்டி.]

அரிக்கஞ்சம்பா arikkañ-cambā, பெ. (n.) அரக்கன் நாட்டினின்று கொண்டுவரப்பட்ட நெல் வகை; a kind of paddy/ originally brought from the Arakkan country.

[அரக்கன் + சம்பா - அரக்கஞ்சம்பா → அரிக்கஞ்சம்பா.]

அரிக்கட்டு ari-k-kaṭṭu, பெ. (n.) நெற்கதிர்க் கட்டு; sheaf of paddy, bundle of reaped grain.

[அரி + கட்டு.]

அரிக்குழி ari-k-kulī, பெ. (n.) முற்காலப் பள்ளிப் பிள்ளைகள் அரி (ஹரி) என்று தொடங்கி வண்ணமாலையை விரலால் எழுதுவதற்காகத் தோண்டிய பள்ளம்; depression made by school children in the ground for writing with the finger Ari (Hari), with which the Tamil alphabet began in the medieval days.

[அரி என்பது திருமாலைக் குறிக்கும் வடசொல்.]

அரிக்குறடு ari-k-kuraḍu, பெ. (n.) அறுக்குங் குறடு; saw forceps.

[அரி + குறடு. அரி = அறுப்பு.]

அரிகண்டம் ari-kaṇḍam, பெ. (n.) 1. ஓர் அடியான் தன்னொறுப்பாகத் தன் கழுத்தில் மாட்டிக் கொள்ளும் இருப்புச்சட்டம் அல்லது கூண்டு; iron grate or frame or cage of cross-bars, worn on the neck by a devotee, as a mode of self-torture. 2. அறளை, தொந்தரவு, நைப்புத் தொல்லை; teasing, annoying, vexing. 3. கவர்க்கால்; post or stem forked at one end.

[அரி = அறுப்பு, நைப்பு. கள்ளுதல் = பொருந்துதல்.]

மறுவ. அரியண்டம்

அரிகயிறு ari-kayiru, பெ.(n.) (பகைவரின்) தொட்ட கையை அறுக்குமாறு கோட்டை வாயிலிற் குறுக்காகக் கட்டப்படும் கயிற்றுப் பொறி; cord tied across the entrance of a fort and so contrived as to cut off the hand that grasps it.

அரிகூலி ari-kūli, பெ. (n.) பழைய வரிவகை; an ancient tax.
[அரி + கூலி]

அரிகேசரி ari-kēšari, பெ.(n.) கடைக்கழகக் காலப் பாண்டியர் சிலர் தாங்கிவந்த பட்டப் பெயர்; a title of certain Pāṇḍyas of the period of the 3rd Academy.

[அரி + பகவன். Skt. kēśarin > த. கேசரி = அரிமா. அரிகேசரி = பகைவருக்கு அரிமாப் போன்றவன்.]

அரிச்சுவடி ari-c-cuvaḍi, பெ. (n.) அரி என்று தொடங்கும் நெடுங்கணக்குப் பொத்தகம் அல்லது ஓலைக்கற்றை; Tamil alphabet book commencing with the name Ari (Vṣṇu).

[அரி (திருமால்) + சுவடி (சிறுபொத்தகம், பொத்தகம்).]

அரிச்சோளம் ari-c-cōlam, பெ. (n.) வெள்ளைச் சோளம்; white maize.

ம. அரிச்சோளம்; து. அரிசோள.

[அரி + சோளம்.]

அரிசி¹ ariśi, பெ. (n.) 1. உமிநீங்கிய நென்மணி; rice removed of its husk. 2. உமி நீங்கிய தவசமணி; any husked grain. 3. நெய்யுள்ள வித்தின் உட்பருப்பு; inner pulp of oil seeds. 4. மூங்கிலரிசி முதலியன; small seeds, as of the bamboo, etc.

அரிசி² ariśi, கு.பெ.எ. (adj.) ஒரு சிறுமைப் பொருள் முன்னொட்டு; a dim. pref.

அரிசிக்கஞ்சி ariśi-k-kañji, பெ. (n.) 1. நோயாளி கட்டாகவும் வலுவற்றவர்க்காகவும் வேகவைத்த நீரோடு கலந்த குழைந்த அரிசிச் சோறு; over cooked or recooked rice along with the water in which it has been cooked as diet for sick persons and invalids. 2. குழந்தைக்காகக் கூழ்ப்பதமாகக் காய்ச்சின அரிசிச் சோறு; gruel prepared from rice for infants.

க., பட. அக்கி கஞ்சி; து. அர்கஞ்சி.

[அரிசி + கஞ்சி]

அரிசிக்கம்பு ariśi-k-kambu, பெ.(n.) மேழத்தில் (சித்திரையில்) விதைத்து அலவனில் (ஆடியில்) அறுவடையாகும் சிறுகம்பு; a short species of kambu, sown in April - May and harvested in July - August.

[அரிசி' கு.பொ.முன். (a dim. pref.)]

அரிசிக்காய் ariśi-k-kāy, பெ. (n.) ஒருவகை மாங்காய், பச்சரிசி மாங்காய்; a variety of mango.

[பச்சரிசி → அரிசி (குறுக்கம்).]

அரிசிச்சாதம் ariśi-c-cādam, பெ. (n.) அரிசிச் சோறு; boiled rice.

தெ. சாதமு

அரிசிப்பல் ariśi-p-pal, பெ. (n.) சிறுபல்; small tooth or teeth.
[அரிசி + பல். 'அரிசி' சி.பொ.முன்.]

அரிசியரக்கு ariśi-y-arakku, பெ. (n.) பொடியரக்கு; lac in granulated form deprived of its resinous matter and part of its colouring.

[அரிசி + அரக்கு. 'அரிசி' சி.பொ.முன்.]

அரிசியிடு-தல் ariśi-y-iḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) பிணத்தின் வாயில் உறவினர் அரிசியிடுதல்; to put rice into the mouth of a dead person, as part of the funeral rites.

[அரிசி + இடு.]

அரிசில் ariśil, பெ. (n.) 1. சோணாட்டிலுள்ள காவிரியின் கிளையான ஓர் ஆறு; name of an affluent of the Kāvēri in Thanjāvur district. 2. ஒரு பழைய ஊர்; name of an ancient village.

அரிசில்கிழார் ariśil-kiḷār, பெ. (n.) பதிற்றுப் பத்தில் 8ஆம் பத்தைப் பாடிய புலவர்; name of an ancient poet, author of the eighth ten of the Paḍiṟrupattu.

அரிணம் ariṇam, பெ. (n.) 1. சிவப்பு; red colour. 2. காவிநிறம்; tawny colour. 3. மானிறம்; fawn colour. 4. மான்; deer. 5. மஞ்சள் நிறம்; yellow colour. 6. பொன்; gold. 7. எலுமிச்சை; sour lime, *Citrus medica-acida*. 8. வெண்மை; whiteness.

ம. அருணம்; க. அருண; தெ. அருணமு.

அரிணம் > Skt. harīṇa.

அரிணன் ariṇan, பெ.(n.) 1. சிவன்; śiva. 2. கதிரவன்; sun.

[அருணம் = சிவப்பு. அருணம் → அருணன் - செந்நிறத்தனான சிவன். அருணன் → அரிணன்.]

அரிணி ariṇi, பெ. (n.) 1. பொன்னாலாகிய உருவம்; gold image. 2. அழகி; beautiful woman. 3. வஞ்சிக்கொடி; water rattan, *Calamus rotang*.

[அரிணம் = பொன், அழகு. அரிணம் → அரிணி = அழகி.]

அரிதட்டு ari-taṭṭu, பெ. (n.) சல்லடை; sieve.

அரிதாரம் aridāram, பெ. (n.) 1. தாளகச் செய்நஞ்சு; yellow orpiment, arsenic sulphide. 2. காசறை (கஸ்தூரி) மானின் கொப்பூழினின்று எடுக்கப்படும் நறுமைப்

பொருள்; musk. 3. மஞ்சள்; turmeric.
 ம. அரிதாரம்; க. அரிதாள; தெ. அரிதளமு.
 [அரி = மஞ்சள். தாரம் = சரக்கு]
 மறுவ. அரிமின், அரியணைச்செல்வி.
 அரிதாலம் aridālam, பெ. (n.) 1. பொன்னரி தாரம்; yellow
 orpiment. 2. மஞ்சள் நிறமான ஒருவகைப் புறா;
 a high class pigeon of a yellow colour, golden
 pigeon, *Carpophaga sylvatica* alias *C. pusilla*.
 3. வெண்ணிறமான மலையாள நாட்டுப் புறா;
 bronze-backed imperial pigeon of Malabar, *Carpophaga insignis*.
 [அரிதாரம் (மஞ்சள் நிறமானது) → அரிதாலம்.
 அரி = சிவப்பு, மஞ்சள், வெள்ளை.]
 அரிதாள் ari-tāḷ, பெ. (n.) நெல், வரகு, தினை, சாமை
 முதலியவற்றின் கதிரறுத்த தாள்; stubble left on a
 harvested field.
 அரிது aridu, பெ. (n.) 1. அருமையானது; that which
 is rare, precious. 2. பெறுதற்கு அல்லது செய்தற்கு
 மிகக் கடினமானது; that which is very difficult to obtain or
 perform. 3. எவ்வகையிலும் பெற அல்லது செய்ய
 இயலாதது; that which is unattainable or impossible.
 ம., தெ. அருது; க. அரிது.
 [அரு → அரிது.]
 அரிநெல்லி ari-nelli, பெ. (n.) சிறுநெல்லி; otaheite goose-
 berry, s.tr. *Phyllanthus distichus* - country star goose-berry,
 Brazil cherry, *Phyllanthus distichus*.
 ம. அரிநெல்லி
 [அரி + நெல்லி. 'அரி' சி.பொ.முன்.]
 அரிப்பரி-த்தல் aripp(u)-ari-, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1.
 சிறிது சிறிதாகச் சேர்த்தல்; to gather in small quantities.
 2. வயலில் அல்லது களத்தில் விழுந்த நென்
 மணிகளைக் கூட்டிக் கொழித்தெடுத்தல்; to separate
 grains by sifting.
 [அரி → அரிப்பு (தொ.பெ.) + அரி.]
 அரிப்பு arippu, பெ. (n.) 1. அரித்தெடுக்கை; gathering or
 collecting in small quantities. 2. பிரித்தெடுக்கை; sifting,
 separating. 3. தினவு; itching, pruritus, *pruritus*. 4. சினம்;
 anger. 5. குற்றம்; fault. 6. சிறிது சிறிதாய்க் கடிக்கை
 அல்லது அறுக்கை; gnawing, corrosion.
 ம. அரிப்பு; க. அரிபு; து. அரிபுனி.
 [அரி + பு (தொ. பெ. ஈறு).]
 அரிப்புக்கூடை arippu-k-kūḍai, பெ. (n.) 1. சல்லடை; riddle,

sieve. 2. ஒருவகை மீன்பிடி கருவி; a kind of fishing
 implement.
 ம. அரிப்புக்கூட; து. அரிப்பு.
 [அரிப்பு + கூடை.]
 அரிப்புப்படை arippu-p-paḍai, பெ. (n.) உடம்பிற் படர்ந்து
 நமைச்சலையுண்டாக்கும் ஒரு தோல் நோய்; a
 parasitic disease of the skin characterised by itching sensation,
 a kind of ring-worm.
 [அரி+பு(தொ.பெ.ஈறு)-அரிப்பு.படை= படர்வு.]
 அரிப்புவலை arippu-valai, பெ.(n.) ஒருவகை மீன்பிடி
 வலை; a kind of fishing net.
 அரிமணை ari-mañai, பெ. (n.) அரிவாள் மணை; a knife-
 blade fixed to a block of wood, for slicing vegetables.
 ம. அருமாமணை
 [அரி = அரியும் அலகு. மணை = பலகை, கட்டை.]
 அரிமா ari-mā, பெ. (n.) 1. மடங்கல் (சிங்கம்); lion.
 2. ஒட்டுமாமரம்; grafted mango tree.
 [அரி = மடங்கல் (சிங்கம்). மா = விலங்கு. அரிமா
 = அரியாகிய மா (இருபெயரெட்டு).]
 அரிமாநோக்கம் ari-mā-nōkkam, பெ. (n.) முன்னும் பின்னு
 முள்ள நூற்பாக்களொடு பொருள் தொடர்பு
 கொள்ளும் நூற்பா நிலை, நாவல்வகையுள்
 ஒன்று; the way a lion looks to one side and then to the other side
 illustrates how a nūrpa or versified grammatical rule is connected
 with those that have preceded as well as those that follow, one of
 four nūrpa *nilai*.
 அரிமின் ari-miṇ, பெ.(n.) அரிதாரம்; yellow orpiment.
 [அரி = மஞ்சள். மின் = பளபளப்பு, பள
 பளப்பானது.]
 அரிமுக்கை ari-mu-k-kai, பெ. (n.) மூன்று கைப்பிடியாக
 எடுக்கப்படும் பழைய நெல்லாயம்; three handfuls, an
 ancient tax on paddy crop.
 [அரி = நெல்லரிதாள். மூன்று + கை - முக்கை. கை
 = கைப்பிடியளவு.]
 அரிமுகவம்மி ari-muga-v-ambi, பெ. (n.) மடங்கல்
 (சிங்கத்) தலைபோன்ற முகப்பையுடைய
 ஓடவகை; canoe with a lion figure-head.
 [அரி (மடங்கல் + முகம் + அம்பி).]
 அரிமுகன் ari-mugaṇ, பெ. (n.) அரிமா முகவசுரன்; a
 lion-faced legendary hero.
 அரிமோரை ari-mōrai, பெ. (n.) சிற்றூர் ஊழியர்க்கு
 நெற்களத்திற் கொடுக்கும் அறுவடையுரிமைப்
 பங்கு; harvest perquisites to which village servants have a claim.

[அரி = நெல்லறுவடை. மேரை > தெ. மேர (எல்லை, மதிப்பு, உரிமைக் களத்துப் பங்கு) > Skt. marya (எல்லை).]

அரிய ariya, கு.பெ.எ. (adj.) அருமையான; rare, precious, dear, difficult, impossible.

ம. அரிய; க. அரிது; தெ. அருது.

[அரு → அரிய. ஒ.நோ : பெரு → பெரிய.]

அரியகம் ariyagam, பெ. (n.) 1. காற்சரியென்னுங் காலணி; an ancient, hollow anklet that tinkles while walking. 2. கொன்றைமரம்; cassia, fistuea - laburnum.

[அரித்தல் - சிலம்புப்பரல் அரித்தொலித்தல், காய்ந்த கொன்றைக்காய் அரித்தொலித்தல். அரி + அகம் - அரியகம்.]

அரியகொள்கை ariya-kolgai, பெ. (n.) தவஞ் செய்வார்க் குரிய எண்வகை அரிய ஒழுக்கம்; the eight-fold discipline of the ascetics who perform penance.

அரியல் ariyal, பெ. (n.) 1. அரிதல்; cutting into small pieces. 2. நெற்றாளரிதல்; reaping. 3. அறுத்தல்; cutting. 4. துண்டித்தல்; amputating.

ம. அரியுக; க. அரி; தெ. அரவரலு.

[அரி → அரியல்.]

அரியன் ariyan, பெ. (n.) 1. அருமையானவன்; a rare man, a beloved or endeared person. 2. காண்டற்கு அல்லது முற்றும் அறிதற்கு இயலாதவன்; one who is invisible or beyond comprehension. 3. தலைவன்; lord, master. 4. மேலானவன், சிறந்தவன்; noble, aristocrat. 5. பெருவணிகன்; merchant prince, commercial magnate.

அரியெடுப்பு ari-y-eduppu, பெ. (n.) சிற்றூர் ஊழியக் காரக்குக் களத்திற் கொடுக்கும் இரு கையளவுத் தவசம்; double handful of grain, as much grain as can be held by both the hands, given as a perquisite from the threshing floor to village servants at the division of produce.

[அரி = நெல், தவசம். எடுப்பு = எடுத்துக் கொள்கை.]

அரியேறு ari-y-ēru, பெ. (n.) 1. ஆண் அரிமா; male lion. 2. ஆணரிமாப் போன்றவன்; one who resembles a male lion in valour and strength. 3. ஆணரிமா வடிவம் அல்லது உருவம்; carved or sculptured form of a male lion.

[அரி = பிற விலங்குகளையும் மாந்தரையும் கொன்றழிக்கும் விலங்கு.]

அரிவாட்பெட்டி arivāṭ-ṭeṭṭi, பெ. (n.) பனையேறிகள் அறுவாளை உள்ளிட்டுத் தம் இடுப்பிற் கட்டிக் கொள்ளும் சிறுபனைநார்க் கூடை; basket of palm-fibre, fastened to the waist of climbers of palm trees intended for holding their knives.

ம. அருவாட்பெட்டி

[அறுவாள் + பெட்டி - அறுவாட்பெட்டி → அரிவாட்பெட்டி.]

அரிவாண்மணை ari-vāṇ-manai, பெ. (n.) காய்கறிகளைப் பெரும்பாலுஞ் சிறுசிறு துண்டுகளாக அறுக்க உதவும் கருவி; a knife-blade fastened to a block of wood for slicing vegetables and meat.

ம. அருமாமணை

[அரிவாள் + மணை. அரிவாள் = சிறு துண்டுகளாக நறுக்கும் கத்தி. மணை = பலகை.]

அரிவாள் ari-vāḷ, பெ. (n.) 1. காய்கறிகளை அரியும்படி மணையிற் பதிக்கப்படும் அலகு; a knife-blade fastened to a block of wood for slicing vegetables and meat. 2. நெல், தினை முதலியவற்றின் தாளையரியுங் கூனிரும்பு அல்லது பன்னறுவாள்; sickle, garden-knife. 3. செடி புதர்களைமட்டமாகக் கத்தரிக்குங் கத்தி; bill-hook, scissors-like implement for pruning hedges. 4. மரத்தையறுக்கும் ஈர் வாள் அல்லது அரம்பம்; saw.

ம., க. அரிவாள்.

[அரிதல் = சிறிது சிறிதாக அறுத்தல். வள் → வாள் = வளைந்த கத்தி.]

அரிவை arivai, பெ. (n.) 1. இருபது முதல் இருபத்தைந்து அகவைக்குட்பட்ட பெண்; woman in the age group of 20 to 25. 2. அழகிய பெண்; beautiful woman. 3. பெண்; maiden or woman.

ம. அருவ, அரிவ.

[அரி = அழகு. அரி → அரிவை = அழகிய பெண் அல்லது அழகு சிறந்து தோன்றும் பெண் பருவம்.]

அரு aru, கு.பெ.எ. (adj.) 1. கிடைத்தற்கரிய, விலை யுயர்ந்த; rare, precious. 2. அருமையான; dear, beloved. 3. செய்தற்கியலாத; impossible.

ம. அரு

[அல் → அர் → அரு → அருகு. அருகுதல் = குறைதல், கிடைத்தற் கரிதாதல், அருமையாதல்.]

அருக்கு¹-தல் arukku-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அஞ்சுதல்; to be afraid, terrified. 2. மனமின்மை காட்டுதல், செய்யப் பின்வாங்குதல்; to show disinclination in a bargain.

[உரு = அச்சம். உரு → அரு → அருகு → அருக்கு. அருக்குதல் = அஞ்சுதல். அருக்கு = அச்சம்.]

அருக்கு²-தல் arukku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அருமை

பாராட்டுதல்; to cherish, value, regard as precious. 2. சுருங்கு தல் குறைத்தல்; to reduce in quantity, make scarce. 3. காய்ச்சுதல், காய்ச்சியளவு குறைத்தல்; to boil. 4. சுண்டக் காய்ச்சுதல்; to boil down to a thick liquid. 5. விலக்குதல்; to stop, put a stop to. 6. அழித்தல்; to destroy.

ம. அருக்குக; க., தெ. அருகு.

[அர் → அரி. அரிதல் = சிறிதா யறுத்தல். அரி = சிறியது. அர் → அரு → அருகு. அருகுதல் = குறைதல், சிறுத்தல், அருமையாதல். அருகு (த.வி.) → அருக்கு (பி.வி.)]

அருகண்மை arugaṇmai, பெ. (n.) மிக நெருங்கிய அண்மை; close proximity.

[அருகு (பெ. அல்லது கு.பெ.எ.) = நெருங்கிய பக்கம், நெருங்கிய பக்கமான (அருகிய). அண்மை = நெருங்கிய பக்கம். அருகண்மை = மிக நெருங்கிய பக்கம் (மீமிசைச்சொல்).]

அருகண்மை → அருகாண்மை (வழுச்சொல்) → அருகாமை (வழுச்சொல்.)]

அருகன் arugaṇ, பெ. (n.) தோழன்; associate, companion, friend.

[அருகு = அண்மை, பக்கம். அருகன் = உடனிருப்பவன், கூட்டாளி.]

அருகு arugu, பெ. (n.) 1. அண்மை; nearness, contiguity, neighbourhood. 2. ஓரம்; border, edge, vicinity. 3. பக்கம்; side. 4. இடம்; place.

ம. அருவு, அரிதெ; க. அருகு; து. அரு; தெ. இருகு; மா. அர்கே.

[அல்லுதல் = பொருந்துதல், நெருங்குதல். அல் → அர் → அரு → அருவு → அருகு]

அருங்கலம் aruṅgalam, பெ. (n.) 1. அணி கலம்; ornament, jewel. 2. விலையுயர்ந்த அணிகலம்; precious ornament. 3. அழகு செய்யும் பொருள்; that which adorns, beauty aids. 4. (சமணம்) மும்மணி (இரத்தினத் திரயம்) என்னும் சமணப் பண்புகள் மூன்று அவை நன்னூனம், நற்காட்சி, நல்லொழுக்கம் என்பன; (Jaina) the three gems, *Right faith*, *Right knowledge*, and *Right conduct* which sum up the beliefs and tenets of the Jaina cult.

[அரு (அரிய) + கலம்.]

அருங்கோடை aruṅḡḍai, பெ. (n.) 1. வேனிற் காலத்தின் வெப்பமிக்க பகுதி; the hottest part of summer. 2. தீ நாள் (அக்கினி நட்சத்திரம்); dog-days. 3. வறட்சிக் காலம்; severe drought.

[அரு + கோடை.]

அருஞ்சுரம் aruñjuram, பெ. (n.) 1. கடத்தற்கரிய வெம்பாலை நிலம்; bare, open, torrid plain. 2. கடுங்காய்ச்சல்; a severe type of fever, *Hyperpyrexia*.

[அரு + சுரம். சுள் → சுர் → சுரம் = சுடும் பாலை, சுடுங்காய்ச்சல்.]

அருட்பா aruṭpā, பெ. (n.) 1. தேவாரம் திருவாசகம் போல இறைவன் ஏவியெழுப்பலாற் பாடப்பட்ட செய்யுள் அல்லது பாட்டு; poems or songs produced under divine inspiration, as *Tēvāram* and *Tiruvāṣagam*. 2. இராமலிங்க அடிகளின் பாடல், திருவருட்பா; poems and songs composed by *Rāmalinga Aḍigal*, *Tiruvārūtpā*.

அருணம் aruṇam, பெ. (n.) 1. சிவப்பு; red, bright red. 2. சுருஞ் சிவப்பு; dark-red. 3. கெம்பு; ruby. 4. சிந்தூரம் (இராசவைத்.); red lead or red oxide. 5. செம்பு; copper. 6. செம்பொன்; superior gold. 7. சிவப்பு ஆன் (பசு) அல்லது பெற்றம்; red cow or bull. 8. செம்மறியாடு; ram or ewe. 9. மான்; deer. 10. சிவப்பெலி; a rat of a dark-red colour. 11. அருணன் (செங்கதிரவன்) எழும் விடியற் காலம்; dawn. 12. செவ்வானம்; evening sky. 13. செங்குட்ட நோய்; red leprosy. 14. ஒரு பூண்டு; a plant, *Rottloria tinctoria*.

ம. அருணம்; க., து. அருண; தெ. அருணமு; Mar., Sinh., Pali aruṇa.

[உரு → அரு → அருணம் = சிவப்பு]

அருணன் aruṇaṇ, பெ. (n.) 1. எழும்புகதிரவன்; the rising sun. 2. அறிவன் (புதன்); the planet Mercury. 3. ஏகம்பச் சாரம்; a kind of mineral salt used in alchemy.

ம. அருணன்; க., து. அருண; தெ. அருணுண்டு; Sinh., Pali aruṇa.

[அருணம் (சிவப்பு) → அருணன்.]

அருணை aruṇai, பெ. (n.) 1. பாலை; desert. 2. திருவண்ணாமலை; *Tiruvāṇṇā-malai*.

[1. அருணை = ஒருகா. அருணனால் (கதிரவனால்) எரிக்கப்பட்ட நிலம். 2. அருணமலை → அருணை (இலக்கிய மருஉ.)]

அருந்திறல் arundiral, பெ. (n.) 1. அரிய திறமை; great prowess, rare capacity, remarkable valour, extraordinary might. 2. அரிய திறமையுடையவன்; person of great prowess, valiant warrior.

[அரு (அரிய) + திறல் (திறமை). திறம் → திறன் → திறல். திறல் = திறலோன் (பண். ஆகு.)]

அருந்து-தல் arundu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உண்ணுதல்; to eat, as a meal. 2. தின்னுதல்; to eat a thing like sweet - meat, to eat, as a bird or animal. 3. குடித்தல்; to drink. 4. விழுங்குதல்; to swallow. 5. நுகர்தல் (அனுபவித்தல்);

to experience, either good or evil, pleasure or pain, reap the fruits of actions done. 6. தன்னிடத்துக் கொள்ளுதல்; to contain, hold.

ம. அருந்துக

[ஆர்தல் = உண்ணுதல். ஆர் → அரு → அருந்து.]

அருநிழல் aru-niḷal, பெ. (n.) விளக்கின் சிறு நிழல்; shadow cast by a lamp.

அருநீர் aru-nīr, பெ. (n.) 1. பாசனத்திற்கு உதவும் ஏரிநீர்; water in a public reservoir available for irrigation.

2. கண்ணீர்; tears.

[அருவுதல் = மெல்லெனச் செல்லுதல். அருவுநீர் → அருநீர்.]

அருநெல்லி aru-nelli, பெ. (n.) 1. சிறுநெல்லி; otaHITE goose-berry, m.tr. *Phyllanthus distichus*. வரிநெல்லி, இதற்கு அரிநெல்லியென்று பெயர்; a small tree, called country star goose-berry, *Phyllanthus distichus*. 2. மரவகை; species of goose-berry balsam tree, 1.tr., *Garuga pinnata*.

[அரி (சி.பொ.முன்.) + நெல்லி.]

அருநெறி aru-neri, பெ. (n.) 1. போதற்கரிய வழி; difficult way, that perplexes one. 2. ஒடுங்கிய வழி; narrow way. 3. (சிறு) மனைவாயில்; narrow gateway or entrance. 4. பாலைவனம்; desert tract. 5. நிரையம் (நரகம்); hell.

[அரு = அரிய. நேர் → நெறி.]

அருப்பம் arupam, பெ. (n.) 1. நெற்கதிர்க் கரு; germ of a grain of paddy. 2. பிள்ளை; child. 3. முதலில் முனைக்கும் மீசை; the sprouting downy moustache. 4. மயிர்க் கிளர்ச்சி; goose-flesh, horripilation. 5. பனி(த்துளி); dew (drops). 6. முகநோய்; a disease of the face. 7. கள்; liquor. 8. மோர்; butter-milk.

[உரு → அரு → அரும்பு. அரும்புதல் = தோன்றுதல். அரும்பு → அருப்பு → அருப்பம். அரும்பு + அரிசி. கள், புளிக்க வைத்த அரிசியினின்று இறக்கியதாயிருக்கலாம். அரும்பு → அருப்பு → அருப்பம். மோர் கள் போற் புளிப்பது.]

அரும்பதம் arumbadam, பெ. (n.) 1. அரிய செவ்வி; rare opportunity, most appropriate occasion, excellent condition, most favourable mood. 2. சிறந்த உணவு; rich food.

[அரும் + பதம்.]

அரும்பாடு arumbāḍu, பெ. (n.) கடினவுழைப்பு; hard work or labour.

[அரு + பாடு. படுதல் = வருந்துதல். படு → பாடு = வருந்திய வுழைப்பு.]

அரும்பு-தல் arumbu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அரும்பு தோன்றுதல், முகிழ்த்தல்; to bud, sprout. 2. சற்றே

அல்லது சிறிதே தோன்றுதல்; to sprout slightly or a little. 3. தோன்றுதல்; to sprout, spring forth.

ம. அரும்புக; து. அரும்பு.

[உருத்தல் = தோன்றுதல். உரு → அரு → அரும்பு.]

அரும்பு arumbu, பெ. (n.) 1. மொட்டு; bud. 2. அணிகலத்தின் அழகிய அரும்புவேலை; filigree work in imitation of buds. 3. முகத்திறோன்றும் இளமயிர்; soft sprouting hair, beard or moustache in its early stage. 4. அரிசி; rice.

ம. அரிம்பு, அரும்பு; க. அரும்பு.

[உருத்தல் = தோன்றுதல். உரு → அரு → அரும்பு.]

அரும்பெறல் arum-peral, பெ. (n.) பெறுதற்கரியது; that which is difficult to obtain.

[அரு + பெறல். பெறு → பெறல். 'அல்' தொ. பெ.ஈறு.]

அரும்பொருள் arum-poruḷ, பெ. (n.) 1. பெறுதற்கரிய பொருள்; anything difficult to obtain. 2. விலையுயர்ந்த பொருள்; any precious thing. 3. பெருஞ்செல்வம்; enormous wealth. 4. எளிதில் விளங்காத பொருள்; meaning that is difficult to grasp. 5. பிதிர்; riddle.

ம. அரிம்பொருள்.

[அரு + பொருள். பொல் → பொர் → பொரு → பொருள் = பொருந்தியது.]

அருமருந்து aru-marundu, பெ. (n.) 1. ஆருயிர் மருந்து, சாவாமருந்து; ambrosia, elixir of life. 2. பெறற்கரிய மருந்து; rare medicine.

அருமை arumai, பெ. (n.) 1. சிறுமை; smallness, minuteness. 2. எளிதிற் பெறக்கூடாமை; difficulty of attainment. 3. எளிதிற் காணக் கூடாமை (அபூர்வம்); rareness. 4. எளிதிற் செய்யக்கூடாமை; difficulty of performance. 5. முயற்சி வருத்தம் (பிரயாசம்); laborious effort. 6. பெருமை, மேன்மை, சிறப்பு; greatness, pre-eminence, excellence, preciousness. 7. பெரும்பாலுமின்மை; being nearly extinct. 8. இன்மை; nothingness, non-existence, impossibility. 9. கிட்டுதற்கருமை; inaccessibility.

ம. அரும, அரிம; க. அருது; தெ. அரு.

[அரு → அருமை. 'மை' பண்.பெ. ஈறு.]

அருவரு-த்தல் aru-v-aru-, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) துப்புரவின்மை, தீயொழுக்கம், கடும்பகை முதலியவற்றால் மிக வெறுத்தல்; to loathe, abhor, feel disgusted with on account of filthiness, evil conduct or rancour.

[அர் → அரி. அரித்தல் = அழித்தல். அரி = பகை.

அர் → அரு. அருஅரு → அருவரு (இ.கி.). இனி,

அறவெறு → அருவரு என்றுமாம்.]

அருவருப்பு aruvruppu, தொ.பெ. (vbl.n.) மிக வெறுப்பு; disgust, loathing, abhorrence.

[அருவரு → அருவருப்பு. 'பு' தொ.பெ.ஈறு.]

அருவாநாடு aruvā-nāḍu, பெ. (n.) இடைக்காலப் பன்னிரு கொடுத்தமிழ் நாடுகளுள் ஒன்று, தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திலொரு பகுதியும் வடார்க்காடு மாவட்டத்திலொரு பகுதியுள் சேர்ந்த நிலப் பாகமாகத் தெரிகின்றது; one of the 12 regions where vulgar dialects of Tamil are said to have been spoken during the mediaeval period, possibly comprising a portion of the South Arcot district and another of the North Arcot district.

அருவி aruvi, பெ. (n.) 1. மலையினின்று விழும் நீர்வீழ்ச்சி; waterfall, cascade. 2. ஆறு; river. 3. கழிமுகம்; estuary of backwater. 4. நீருற்று; spring at the foot of a hill. 5. நீர்; water. 6. ஒழுங்கு, வரிசை; arrangement, row. 7. மலை; hill, mountain.

ம. அருவி; க. அர்வி; து. அருவெ.

[அருவுதல் = அறுத்தொழுகுதல். அருவு → அருவி. 'இ' வி.முத. ஈறு.]

அருவு¹-தல் aruvu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அறுத் தொழுகுதல்; to wear away, as a flood the banks of a river. 2. துன்புறுத்துதல்; to afflict, gripe.

அருவு²-தல் aruvu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வெள்ளம்போல் மெல்லச் செல்லுதல்; to move or flow down gently.

[அர் → அரி. அரித்தல் = அறுத்தொழுகுதல். அர் → அருவு.]

அருள்¹(ளு)-தல் aruḷ-, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இரக்கங் காட்டுதல்; to be gracious to, to show favour. 2. சிவன் (இறைவன்) பழுத்த ஆதன்கட்கு (பக்குவ ஆன்மாக்கட்கு) வீடளித்தலாகிய ஐந்தாம் தொழிலைச் செய்தல்; to grant eternal bliss, as śiva (God), to perfected souls. 3. மகிழ்தல்; to rejoice. 4. தூக்கம் விழித்தல்; to keep awake.

அருள்²(ளு)-தல் aruḷ-, 6 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அளித்தல்; to grant, bestow. 2. படைத்தல்; to create. 3. காத்தல்; to protect, preserve. 4. அருளோடு சொல்லுதல்; to speak graciously. 5. இறைவன் அரசன் முதலிய வணக்கத்திற் குரியோர் கட்டளையிடுதல்; to command, as God, king or other venerable persons. 6. (பொது) இறைவன் அரசன் முனிவன் முதலிய வணக்கத்திற்குரியோரின் செயல்களோடு கூறும் வினைச்சொல்லுடன் கூடிவரும் துணை வினை; an auxiliary verb added to the verbs denoting the actions of God,

Kings, Sages or other venerable persons.

[அல்லுதல் = பெருந்துதல், உளமொத்தல். அல் → அன்பு (அல் + பு). அள்ளுதல் = நெருங்குதல், செறிதல், பொருந்துதல். அள் → அளி = அன்பு, அருள். அள் → அர் → அருள்.]

அருள் aruḷ, பெ. (n.) 1. தொடர்பு அற்றதும் கைம்மாறு கருதாதும் எல்லாவுயிர்கள் மேலும் இயல்பாகச் செல்லும் இரக்க அன்பு; grace, mercy, favour, benevolence. 2. சிவன் (இறைவன்) 5ஆம் தொழிலாகிய வீடளிப்பு; deliverance of soul effected by śiva. 3. சிவனாற்றல், பரை; śiva's energy. 4. கொடை; gift. 5. நல்வினை; good deeds. 6. பட்டறிவுள்ள குரவன் நல்லுரை (அனுபவமுடைய தேசிகன் உபதேசம்); spiritual instruction by an experienced religious preceptor. 7. அருட்கட்டளை; gracious command. 8. முகவொளி, முகக்களை; brightness of appearance.

ம., க., பட. அருள்; தெ. அருலு.

அருளிச்செயல் aruḷi-c-ceyal, பெ. (n.) 1. இறைவன் அல்லது அரசன் கட்டளை; God's a king's gracious command. 2. அடியார் பாடல்; poetical utterances of saints.

ம. அருளிச்செய்யுக

[அருளி + செயல்.]

அருளோன் aruḷṇ, பெ. (n.) 1. கடவுள்; God. 2. அருளுடையோன்; gracious person.

அரை-த்தல் arai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. தேய்த்தல்; to rub against, graze, mash. 2. கொட்டை நீக்குதல்; to remove seeds. 3. பஞ்சரைக்கும் ஆலை; gin. 4. நசுக்குதல்; to crush. 5. அம்மியில் வைத்து அரைத்தல்; to grind. 6. பொடித்தல், தூளாக்குதல், மாவாக்குதல்; to pulverise. 7. அழித்தல்; to destroy. 8. நோயிலழுந்தல்; to be afflicted with sickness. 9. வெட்கப்படுதல்; to be ashamed. ம. அரய்க்குக; க. அரெயிக; தெ. அரகதீயு; துட. யெரை; து. அரெபு; பட. அரெ.

அரை arai, பெ. (n.) 1. இடை; waist, loins. 2. பாதி; half. 3. 1/2 என்னும் கீழ்வாயிலக்க எண்; the fraction 1/2. 4. நடு; middle. 5. வயிறு; stomach. 6. அல்குல்; the portion between waist and *Pudendum muliebre*. 7. தொடையின் மேற்பாகம்; the upper part of the thigh. 8. தண்டு; stem. 9. மரத்தின் அடிப்பாகம்; trunk of a tree. 10. இடம்; part, portion.

ம., க., தெ. அர; து., குட., பட. அரெ; கோத., துட. அர்.

[அருகுதல் = சிறுத்தல், குறைத்தல். அரு → அருகு. அரு → அரை = உடம்பின் சிறுத்த அல்லது ஒடுங்கிய பாகம்.]

அரைக்கால் arai-k-kāl, பெ. (n.) (கீ.வா.க.) று, னு என்று இருவேறு வரிவடிவிற்குறிக்கப்படுவதும் எட்டிலொரு பங்குமாகிய கீழ்வாயிலக்க எண்; the fraction 1/8, as half of a quarter.

ம. அரக்கால்; க. அரெகால்.

[அரை + கால். எட்டிலொரு பங்கு நாலிலொரு பங்காகிய காற்பங்கிற் பாதியாதலால், அரைக்கால் எனப்பட்டது.]

அரைக்கூறு arai-kūru, பெ. (n.) 1. பாதிப்பங்கு; half the portion or share. 2. மதிப்பாகப் பாதிளவு; approximately half. 3. அரைக் கூறு காய்ந்த நீர், கைபொறுக்குஞ் குடுள்ள நீர்; half-boiled water, tepid water, lukewarm water.

[அரை + கூறு.]

அரைகுறை arai-kurai, பெ. (n.) 1. போதாமை; insufficiency, deficiency. 2. வினைமுடியாமை, முற்றுப் பெறாமை; incompleteness, imperfection.

க., பட. அரெகொரெ.

[அரை = பாதி. 'அரைகுறை' (அரையுங் குறையு மாயிருத்தல்) - ஒரு மரபிணைமொழி.]

அரைஞாண் arai-ñāṇ, பெ. (n.) 1. ஆண் மக்கள் அரையிற் கட்டுங்கயிறு; waist-cord worn by men and boys. 2. அரையணி ; ornament worn round the waist. 3. கிணற்றின் செங்கல்வரை; rows of brick lining a well, bricky revetment of a well.

ம. அரஞ்ஞாண்

[அரை (இடுப்பு) + நாண் (கயிறு, கொடி) → ஞாண்.]

அரைத்தவளை arai-t-tavalai, பெ. (n.) வால் அறாத (வால் நீங்காத) அரைவளர்ச்சித் தவளை, தலைப் பிரட்டை; tadpole.

[அரை + தவளை. அரை = பாதி.]

அரைப்பு araippu, பெ. (n.) 1. அரைக்கை; grinding, pulverising. 2. அரைக்கப்பட்டது; that which is ground. 3. இலுப்பைப் பிண்ணாக்கு; cakes of crushed matter left behind in the press after the extraction of oil from the oleagenous mahua seeds; these are used by some as soap. 4. அரைத்த சீயக்காய்; ground soap-nut. 5. உடம்பில் தேய்த்த எண்ணெயைப் போக்குவதற்கு அரைத் தெடுத்த பச்சைப்பயறு முதலிய பல்வகைப் பொருள்கள்;

powdered substances such as green gram flour used for removing the oil from the smeared body.

ம. அரப்பு; க. அரெ.

அரைமா arai-mā, பெ. (n.) (கீழ்வாய்.) சு என்னுங் குறியுள்ளதும் நாற்பதிலொரு பாகத்தைக் குறிப்பதுமான கீழ்வாயிலக்க எண் அல்லது பின்னவெண்; the fraction 1/40, as half of orumā.

ம. அரம

[மா = அளவு, ஒன்றிற்குக் குறைந்த சிற்றளவு. ஒருமா = 1/20. ஆகவே, அரைமா = 1/40. மாத்தல் = அளத்தல். மா → மாத்திரம் = அளவு, மட்டு. மா → மாத்திரை = எழுத்தொலிக்கும் கால அளவு. Skt. mātra. மாத்திரை > Skt. mātrā.]

அரையன் araiyan, பெ. (n.) 1. அரசன்; king. 2. ஒரு பழைய பட்டம்; an ancient title.

ம. அரயன்

[அரசன் → அரைசன் → அரையன்.]

அரைவேக்காடு arai-vēkkāḍu, பெ. (n.) பாதிளவு வெந்திருக்கை; half-boiled condition.

[அரை = பாதி. வே → வேக்காடு. 'காடு' தொ.பெ. ஈறு.]

அல்¹ al, பெ. (n.) 1. கதிரவன்; sun. 2. வெயில்; sunshine. 3. சுக்கு; dried ginger. 4. விறகு; firewood, fuel. 5. சூட்டினாலுண்டாகும் வயிற்றுளைச்சல் அல்லது வயிற்றோட்டம்; dysentery or diarrhoea.

க. அல்ல; தெ. அல்லமு.

[உல் → உல → உலர், உல் → உலை. உல் → அல் = கதிரவன், வெயில், வெயிலிற் காய்ந்தது, சூட்டினாலுண்டாவது.]

அல்² al, கு.பெ.எ. (adj.) அல்லாத, மாறான; which is not, other than, different from.

[அல் → அன். ஒ.நோ : ஆல் → ஆன் (3ஆம் வே.உ.). எ-டு : அதனாலே → அதனானே; அதலால் → ஆதலான். இல் → இன் (5ஆம் வே.உ.). எ-டு : அதனில் எனிது → அதனின் எனிது. இல் → இன் (எ.கா.வி.எ.ஈறு). எ-டு : வரில் → வரின். அல் → அ. எ-டு : அ + வலம் - அவலம் (வலமின்மை, நோய், துன்பம்).]

அல்கு¹-தல் alku-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தங்குதல்; to stay, abide, lodge. 2. நிலைத்து நிற்கல்; to be permanent.

அல்கு²-தல் alku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சேர்தல்; to reach, arrive at. 2. உணவைப் பலநாட்டுச் சேமித்து வைத்தல்; to preserve, as food for many days.

[ஒல்லுதல் = பொருந்துதல். ஒல் → அல் → அல்கு. அல்குதல் = பொருந்தித் தங்குதல்.]

அல்லங்காடி al-l-aṅgāḍi, பெ. (n.) மாலைக் கடைத்தெரு,

நாளங்காடி என்பதற்கு எதிர்; evening bazaar, opp. to nālaṅgāḍi.

[அல் + அங்காடி. அல் = மாலை. அங்காடி = கடைத்தெரு]

அல்லது¹ alladu, பெ. (n.) 1. முன்சொன்ன தல்லாதது; that which is other than or opposed to, the afore said. 2. தீவினை; evil, sin, misdeed.

அல்லது¹ alladu, இடை (conj.). 1. அல்லாவிட்டால்; or, if not, an alternative conjunction. 2. தவிர; except. 3. தவிர வேறொன்றாக; except as.

ம. அல்லாதெ, அல்லயாகில், அல்லயால்; க. அல்லது, அல்து.

Gk. allos, other; E. *allo*, *alle*, comb. form. L. *alius*, otherwise, at another time; L. *alias*, (name used) on other occasions.

OE. *elles*; OHG. *elles*, *alles*; OSw. *aljes*; Sw. *eljest*; Goth. *aljis*; E. *else*. otherwise.

OE. *el*. - in compounds; E. *ele*, Lendish, of another land, foreign.

E. *eiland*, *eillond*, a foreign land. OS. *elilendi*, foreign; OHG. *ali* -, *elilanti*, foreign, of another country, wretched, Mod. G. *elena*.

[அல் → அல்லது]

அல்லல் allal, பெ. (n.) துன்பம்; affliction, distrees, evil, misfortune, privaton.

ம. அல்லல்; க. அல்லல்; தெ. அல்லரி.

[அலத்தல் = துன்புறுதல். அலம் = துன்பம்.

அலக்கண் = துன்பம், துயரம். அலவுதல் =

வருந்துதல். அலைதல் = அசைதல், வருந்துதல்.

அலைதல் = அசைதல், வருந்துதல். அல்லுதல்

= அசைதல், வருந்துதல், துன்புறுதல். ஒ.நோ :

அசைவு = அசைகை, உடம்பு அலட்டுண்கை,

தளர்வு, வருத்தம். அல் → அல்லல். 'அல்' தொ.

பெ.ஈறு.]

அல்லவை allavai, பெ. (n.) 1. தீவினை; sin. evil. 2. பயனற்றவை; useless things, futile acts. 3. மாறானவை; contrary acts, contradictory actions or sayings.

ம. அல்லல்; கோத. அல.

[அல்ல + அவை.]

அல்லா-த்தல் allā-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) துன்புறுதல்; to suffer, to be in distress.

தெ. அல்லட

[அல் → அலம் = துன்பம். அல் → அல்லா. இனி,

அலம்வா → அலமா → அல்லா என்றுமாம்.]

அல்லாடு-தல் allāḍu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அலைந்து திரிதல்; to wander from place to place. 2. தொந்தரவுபடுதல்;

to suffer, to be troubled.

க., தெ. அல்லாடு; து. அலையுனி.

[அல் → அலை. ஆடுதல் = திரிதல்.]

அல்லாப்பு allāppu, பெ. (n.) வருத்தம்; distress.

தெ. அலபு

[அல்லா → அல்லாப்பு (தொ.பெ.). 'பு' தொ. பெ. ஈறு.]

அல்லி alli, பெ. (n.) 1. இரவு; night. 2. ஆம்பல்; water-lily, *Nymphaea lotus*. 3. வெள்ளாம்பல்; white water-lily. 4. தாமரை; lotus. 5. அல்லியரிசி; lily seeds. 6. அகவிதழ், புல்லி என்பதற்கு எதிர்; inner flower petals, opp. to *pulli*. 7. பூந்தாது; filaments of a stamen.

ம., க., து. அல்லி; தெ. அல்லி (ஆம்பல்).

[அல் = இரா. அல் → அல்லி.]

அல்லியம் alliyam, பெ. (n.) கண்ணன் ஆடிய கூத்து; Krishna's dance.

ம. அல்லியம்.

அல்லு¹-தல் allu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பின்னிக் கொள்ளுதல்; to interlace closely.

அல்லு²-தல் allu-, 5 செ.கு.வா.வி. (v.i.) முடைதல்; weaving.

க., தெ. அல்லு; கொலா. அல்; பர். அல்த்; நா. அல்; கூ. அல்ப்; குவி. அல்லினய்.

[ஒல்லுதல் = பொருந்துதல். ஒல் → அல் → அல்லு.]

அல்வழி al-vali, பெ. (n.) 1. நெறியல்லா நெறி, தகாதநெறி, தீயநெறி; wrong path. 2. சொற்புணர்ச்சியின் வேற்றுமையல்லாத வழி, வேற்றுமைவழி என்பதற்கு எதிர்; combination of an undeclined or indeclinable word with another word, opp. to *vēr[rumaivali]*.

[அல் = வேற்றுமையல்லாத வழி = சொற் புணர்ச்சி நிலை.]

அல-த்தல் ala, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அலைதல்; to wander, roam about. 2. துன்பமுறுதல்; to suffer, to be in distress. 3. வறுமைப்படுதல்; to suffer privaton, to be in want. 4. ஆசைப்படுதல்; to desire, long for, hanker after.

தெ. அலகுவ

[அல் → அல்லல் = துன்பம். அல் → அலம் →

அலமி = துன்பம். அல் → அலை. அலைதல் =

அசைதல், வருந்துதல், துன்புறுதல். அல் → அல.]

அலக்கழி-த்தல் alakaḷi-, 4 செ.கு.வா.வி. (v.t.)

1. அலைத்து வருத்துதல்; to vex, harass, harry, perplex. tease, distress, worry by continual putting off. 2. கெடுத்தல்; to ruin, destroy. 3. அழகு காட்டுதல்; to mimic in derision. [அலக்கழிதல் (த.வி.) → அக்கழித்தல் (பி.வி.)]

அலகு¹ alagu, பெ.(n.) 1. கூர்மை; sharpness. 2. கத்தியின் அல்லது படைக்கலத்தின் கூரிய பட்டை; blade of a knife, weapon or instrument, head of an arrow. 3. படைக்கலம்; weapon, arms. 4. சலாக்கு; burin, engraver's tool. 5. பறவை மூக்கு; bird's beak. 6. நுளம்பு; gnat, small variety of mosquito. 7. (நீண்ட நாளாகக் கருக்குமட்டை வெட்டாது விடப்படும்) ஆண்பனை; male palmyra. 8. அளவு; measure, measurement, quantity.

ம., க. அலகு; தெ. அலகு (வாள்).

[உல் = தேங்காயுரிக்கும் கருவி, கழு. உல் → உள் → உளி = கூரிய செதுக்குக் கருவி. உல் → அல் → அல்கு → அல்கு. அல்குதல் = சுருங்குதல், நுண்ணிதாதல், கூராதல். உள் → அள் = கூர்மை. அல்கு → அலகு = கூர்மை, கூரிய பொருள், கூரிய உறுப்புள்ளது.]

அலகு² alagu, பெ.(n.) 1. குறடு; pincers, tongs, forceps. 2. உயிரிகளின் கொடிறு; mandibles. 3. தாடை; jaw. 4. தாடை எலும்பு; jaw-bone, maxilla (superior and inferior). 5. நெசவாளர் பாவோட்டற்கு வரிசையாகக் கவைபட நிறுத்தும் தடியிணை; weaver's stay or staff to adjust a warp. 6. கைம்மரம்; rafter.

ம. அலகு.

[அல் → அலவு → அலகு. பற்றுவது. வளைந்து பற்றுவது. பற்றுமாறு கவை பட்டிருப்பது என்பது வேர்ப் பொருளாகும்.]

அலகை alagai, பெ. (n.) 1. பேய்; devil, evil spirit, demon. 2. பேய்க் கொம்மட்டி; colocynth, *Cucumis colocynthis*. 3. காட்டுக் கற்றாழை; century plant, m.sh., *Agave americana*. -ஆனைக் கற்றாழை; wild aloe or the elephant aloe. 4. தன் உடம்பின் அரத்தம் உறிஞ்சப்படுவதாக எண்ணிக் கொண்டு அதனால் உடம்புவற்றி அதனால் மனமயக்கங் கொள்ளுமாறு செய்யும் ஒரு பேய்வினை; devilry in which a person is led to an insane belief that some one sucks his blood and thereby gets himself reduced in body and confused in mind.

[அல் = இருள், கருநிறம். அல் → அலகை = கருநிறமான பேய்.]

அலங்கல் alaṅgal, பெ. (n.) 1. அசைதல்; shaking, moving. 2. அசையுங்கதிர்; waving ear of corn. 3. பூமாலை; wreath, garland. 4. மயிர்ச்சூட்டு மாலை; wreath for the hair. 5. ஒழுங்கு; arrangement, order, regularity. 6. தாழை; screw pine, *Pandanus odoratissimus*. 7. துளசி; sacred basil, *Ocimum sanctum*. 8. தளிர்; sprout.

[அல் → அலை → அசை. அல் → அலு → அலுங்கு → அலுங்கு. அலுத்தல் = அசைதல், களைத்தல்.

அலுங்கு → அலங்கு. அலங்குதல் = அசைதல். அலங்கு → அலங்கல் = அசைதல், அசையும் பொருள், இளமென்பொருள், அசையும் மாலை, மாலையொழுங்கு, மாலைப்பூ.]

அலங்கு¹-தல் alaṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அசைதல்; to shake, move, swing, dangle. 2. மனந்தத்தளித்தல்; to be agitated in mind, troubled. 3. இரங்குதல்; to pity, sympathise. ம. அலங்கு; க., தெ. அலகு; து. அலங்கு.

[அல் → அலு → அலுங்கு → அலங்கு = மனங்கலங்குதலும் இரங்குதலும் மன அசை வாகும்.]

அலங்கோலம் alaṅgōlam, பெ. (n.) 1. தோற்றக்கேடு; disorder, slovenliness, confusion in dress, want of comeliness in appearance, esp. in time of danger or disaster. 2. வேலை, தொழிற்சாலை, போக்குவரத்து முதலியவற்றின் சீர்கேடு; disorder, dislocation or derangement of business, plans, public department, traffic, etc., as a result of accident, insurgence or natural calamity.

ம. அலங்கோலம்; க. அல்லோலகல்லோல; தெ. அல்லகல்லோலமு; பட. அலங்கோல.

[அல் → அலம் = துன்பம். கோல் → கோலம் = தோற்றம். அல் → அல்லல் = துன்பம். கோலுதல் = கொள்ளுதல், மேற்கொள்ளுதல், கோலம் பூணுதல்.]

அலசு¹-தல் alaṣu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அசை தல்; to shake, be agitated. 2. உடம்பு அல்லது உளம் வருந்துதல்; to suffer, to be afflicted. 3. சோர்தல்; to be exhausted, to become weary.

அலசு²-தல் alaṣu-, 5 செ. குன்றாவி (v.t.) 1. அசைத்து அல்லது கசக்கிக் கழுவுதல்; to rinse, as soaked cloth. 2. வெட்கும்படி பலபடப்பேசுதல், ஒருவர் கூற்றைத் திறம்பட மறுத்தல்; to scold, snub, to refute forcibly. 3. ஆராய்தல்; to analyse, examine minutely.

க., தெ. து. அலசு.

[அல் → அலை → அலைசு → அலசு.]

அலட்டு-தல் alaṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வீண்பேச்சுப் பேசுதல்; to talk vainly or incessantly. 2. பிதற்றுதல்; to talk foolishly or incoherently.

ம. அலட்டுக; Skt. lapita.

[அலறு → அலற்று → அலட்டு.]

அலந்தலை alandalai, பெ. (n.) 1. மயக்கம்; giddiness.

2. கலக்கம்; confusion. 3. துன்பம்; distress, vexation, affliction.

ம. அலமாறு; க. அலவு; தெ. அலந்துரு.

[அலம் + தலை. அலம்வரல் → அலமரல் = சுழலுதல், தலைசுற்றுதல், மனஞ்சுழலுதல், மயங்குதல், கலங்குதல், துன்புறுதல். அலம் = சுழற்சி, மயக்கம், கலக்கம், துன்பம். 'தலை' ஓர் ஈறு.]

அலப்பு¹-தல் alappu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வீண் பேச்சுப் பேசுதல்; to chatter, prattle, gossip, talk in vain.

2. பிதற்றுதல்; to talk nonsense, to talk incoherently.

அலப்பு²-தல் alappu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அலைத்தல், வருத்துதல்; to harass, vex, annoy, afflict.

ம. அலப்பு

[அலம்பு (த.வி.) → அலப்பு (பி.வி.). அலப்புதல் = நாவசைத்தல், பேசுதல், அசைத்து வருத்துதல்.]

அலப்பு¹-தல் alambu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒலித்தல்; to sound, tinkle, murmur, as a brook. 2. ஆரவாரித்தல்; to make loud noise. 3. அலைதல்; to wander, fluctuate. 4. ததும்புதல்; to move, dance or wobble, as water in a vessel which is not full. 5. தவறுதல்; to swerve from a proper line of conduct.

அலப்பு²-தல் alambu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அலைத்தல்; to cause to wander on account of panic. 2. கழுவுதல்; to wash, rinse.

ம. அலம்பு; க. அலும்பு, அலம்பு; தெ. அலமு; து. அலம்புனி.

[அல் (அலை) → அலம்பு. அலம்புதல் = அசைதல், அசைத்தல், அசைந்து ஒலித்தல், அசைந்து வழிதல், கழுவுதல், அசைந்து விலகுதல், அலைதல், அலைத்தல்.]

அலமரல் alamaral, பெ. (n.) 1. சுழற்சி; whirling, spinning around.

2. மனச்சுழற்சி; confusion, perturbation. 3. துயரம்; sorrow. 4. அச்சம்; fear, dread.

தெ. அலமட

[அலம்வரல் → அலமரல்.]

அலமரு-தல் alamaru-, 18 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சுழலுதல்; to whirl, spin around. 2. மனஞ்சுழலுதல், கலங்குதல்; to be confused, agitated, confounded, nonplussed, perturbed in mind. 3. அசைதல்; to shake, tremble. 4. அஞ்சுதல்; to be afraid. 5. வருந்துதல், துன்புறுதல்; to be vexed, distressed. 6. இளைத்தல்; to grow weary, to be fatigued, to get exhausted.

க. அலொமாடு; தெ. அலமடிஞ்சுட.

[அலம்பருதல் → அலமருதல்.]

அலமாரி alamāri, பெ. (n.) பேராசையுள்ளவன்; covetous, greedy person.

[ஐருகா. அலைவாரி → அலவாரி → அலமாரி. அலைவாருதல் = அலைத்து (வருத்தி) வாரிக் கொண்டு போதல். வார் → வாரி. 'இ' வி.முத. ஈறு.]

அலர்-தல் alar-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மலர்தல், பூ விரிதல்; to blossom, open up, as a flowerbud. 2. பரத்தல்; to spread, to expand, to be diffused, as the rays of the Sun, as water. 3. பருத்தல், பெருத்தல்; to increase in size, become large. 4. விளங்குதல், விளங்கித் தோன்றுதல்; to shine forth, manifest oneself. 5. சுரத்தல்; to form, collect, as milk in the breast.

ம., க., து. அலர்; தெ. அலரு.

[மலர் → அலர். மலர்தல் = விரிதல், பூ விரிதல், பரத்தல், விளங்குதல்.]

அலர் alar, பெ. (n.) 1. மலர்ந்த பூ; full-blown flower. 2. பூமாலை; flower-garland. 3. இரு காதலர் களவொழுக்கத்தைப் பலரறிந்து வெளிப்படையாகக் கூறும் பழிக்கூற்று, சிலரே அறிந்து மறைவாகக்கூறும் 'அம்பல்' என்பதற்கு எதிர்; the idle and public talk about any two clandestine lovers, dist. fr. *ambal*, the idle and secret talk of a few about the clandestine behaviour of any two lovers. 4. பழிச்சொல்; slander, calumny. 5. மகிழ்ச்சி; joy. 6. நீர்; water. 7. மிளகுக்கொடி; black pepper vine. 8. மிளகு; black pepper. 9. மஞ்சள்; turmeric.

அலர்ச்சி alarcci, தொ.பெ. (vbl.n.) மலர்ச்சி; process of blooming, blooming.

ம. அலர்ச்ச

[அலர் + சி (தொ.பெ.ஈறு).]

அலர்மகள் alar-magal, பெ. (n.) 1. செந்தாமரை மலர்மேல் வீற்றிருக்குந் திருமகள்; *Tirumagal* (Lak.smi), goddess of wealth, seated on a red lotus. 2. வெண்டாமரை மலர்மேல் வீற்றிருக்கும் கலைமகள்; *Kalaimagal* (Sarasvati), goddess of learning, seated on a white lotus.

[மலர் → அலர், பொதுச்சொல் சிறப்புப் பற்றித் தாமரையைக் குறித்தது. மக → மகள் = புதல்வி, பெண், பெண் தெய்வம்.]

அலரி alari, பெ. (n.) 1. பூ; flower. 2. அழகு; beauty. 3. ஒரு பூச்செடி; oleander, 1.sh., *Nerium odorum*. 4. நறுமணம்; fragrance. 5. ஆற்றுப் பாலை; willow. 6. ஒரு மரம்; a kind of tree. 7. தேனீ; bee. 8. நீர்நிலை; water tank.

ம. அலரி; க. அலர்; தெ. அலரு; து. அரல்.

[அலர் → அலரி = மலர்ந்த பூ, பூவின் அழகு, பூவின்னிறு தேனெடுக்கும் ஈ, பூச்செடி, பூமரம்,

பரந்த நீர்நிலை.]
 அலவல் alaval, பெ.(n.) 1. பெண்டிரின் கற்பில்லா ஒழுக்கம் ; பரத்தமை (விபசாரம்); adultery. 2. இழைவிலக்கமாய் நெய்யப் பட்டது; that which is lossely woven.
 ம. அவல
 [அலை → அலைவு → அலவு → அலவல்.]
 அலவன் alavan, பெ. (n.) 1. ஆண் நண்டு; male crab. 2. நண்டு; crab. 3. கடகவோரை (கர்க்கடக ராசி); cancer of the zodiac.
 ம. அலகம்
 [அலம் = கொடுக்கு. அலம் → அலவு → அலகு = வளைந்த குறடு. அலவு → அலவன் = குறடுபோன்ற முன்னங்கால்களையுடைய நண்டு. 'அன்' ஈறு ஆண்பாலைச் சிறப்பாகக் குறிக்க ஏதுவாயிற்று. ஒ.நோ : கடுவன் = ஆண்குரங்கு. கடகவோரை நண்டு வடிவினது.]
 அலவு alavu, பெ. (n.) மனத்தடுமாற்றம்; confusion, perturbation.
 அலற்று-தல் alarru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) இடை விடாமலும் முறையின்றியும் பேசுதல்; to talk unceasingly and with impropriety.
 [ஆயின், "அயர்ப்பிலன் அலற்றுவன் தழுவுவன் வணங்குவன் அமர்ந்தே" (திவ். திருவாய். 1. 3 : 10) என்னும் அடியிலுள்ள 'அலற்று' என்னும் வினைச்சொல்லிற்கு, சே. கிருட்டிணமாசாரியார் பதிப்பில் அழுதற் பொருள் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அதுவே பொருத்தமாகவுந் தோன்றுகின்றது.]
 அலறல் alaral, பெ. (n.) திரண்டவோசை; loud cry, great sound.
 ம. அலர்ச்ச
 அலறு-தல் alaru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அச்சத்தால் திடுமென்று கதறுதல்; to cry aloud due to sudden fright. 2. உரத்தமுதல்; to weep aloud, cry from sorrow. 3. மிக்கொலித்தல்; to vociferate, roar. 4. ஆடுமாடு ஆந்தை முதலியன கதறுதல்; to bellow, bleat, hoot.
 ம. அலறு
 [அல் → அலம் → அலர் → அலறு. அலறுதல் = துன்பத்தாற் கதறுதல். இனி, ஒலிக்குறிப்பு என்றுமாம். ஒல் → ஒலி. ஒல் → அல் → அலறு.]
 அலி ali, பெ.(n.) 1. ஆணும் பெண்ணுமல்லாதது இரண்டிற்கும் பொதுவான மாந்தப் பிறவி; hermaphrodite, person who is neither man nor woman wholly.

ம. அலி
 [அல் → அலி = ஆணும் பெண்ணும் அல்லாதது.]
 அலியெழுத்து ali-y-eluttu, பெ. (n.) 1. ஆய்தம்; the letter ஃ, as being regarded neither a vowel nor a consonant. 2. மெய்யெழுத்து; consonant.
 [அல் → அலி = ஆணும் பெண்ணும் அல்லாத எழுத்து.]
 அலுங்கு-தல் alungu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சிறிது அசைதல்; to shake slightly or gently.
 ம. அலுங்குக; க. அலகு, அலுங்கு; தெ. அலகு; து. அலங்குனி.
 [அல் → அலு → அலங்கு. அலுத்தல் = அசைதல், தளர்தல்.]
 அலுப்பு aluppu, தொ.பெ. (n.) சோர்வு, அயர்வு, தளர்வு; weariness, exhaustion.
 ம., க., தெ. அலுப்பு.
 அலுவல் aluval, பெ. (n.) வேலை; engagement, business, occupation, employment, affair.
 ம. அலுவல்
 [அலுத்தல் = களைத்தல். அலு → அலுவல் = களைக்குமளவு உழைக்கும் வேலை, வேலை, பதவி.]
 அலை¹-தல் alai-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அசைதல்; to wave, shake, play in the wind, move, as a reflection in water. 2. தள்ளாடுதல்; to stagger, totter. 3. திரிதல்; to roam, wander, go here and there in search of an object. 4. வருந்துதல்; to be harassed, to wander in weariness.
 ம. அல, அலயுக; க., து., பட. அலெ; தெ. அல; கோத. அல்த்; துட. அல்க்.
 [அல் → அலை.]
 அலை²-தல் alai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அலை மோதுதல்; to dash, as waves.
 அலை³-தல் alai-, 4 செ.கு.வா.வி. (v.t.) 1. அசைத்தல்; to shake, move. 2. அலையச் செய்தல்; to cause to wander back and forth, drive hither and thither. 3. அடித்தல்; to beat, slap. 4. அடித்துப் பறித்தல்; to rob on the highway. 5. வருத்துதல்; to harass, vex, annoy, afflict. 6. நிலைகெடுத்தல்; to disorganize, reduce to poverty. 7. உருட்டுதல்; to roll down.
 ம. அலய்க்குக
 [அலைதல் (த.வி.) → அலைத்தல் (பி.வி.)]
 அலை⁴ alai, பெ. (n.) 1. நீர்த்திரை; wave, billow, ripple. 2. நீர்; water. 3. கடல்; sea. 4. மிகுதி; abundance, fullness.
 ம., தெ. அல; க., து. அல; G. welle; Arm. alik.
 [அல் → அலை.]
 அலைக்கழி-தல் alaikkali-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) அலைந்து வருந்துதல்; to suffer wandering here and there in search of

work, be vexed by repeated disappointments.

[அலைக்க + அழிதல் (நோதல், வருந்துதல்).]

அலைச்சல் alaiccāl, பெ. (n.) தொ.பெ. (vbl.n.) 1. அலைந்து திரிகை; wandering. 2. தொந்தரவு; weariness, vexation. ம. அலயுக; க. அலெத; து. அலசல்; பட. அலெச்சல்.

[அலை + சல் (தொ.பெ. ஈறு).]

அலைசு¹-தல் alaiśu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சோம்பு தல்; to be lazy.

அலைசு²-தல் alaiśu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஆடையைக் கசக்கிக் கழுவுதல்; to wash clothes, rinse. 2. குலுக்குதல்; to shake. 3. பேச்சில் வெல்லுதல், நாவெழாதவாறு கலக்கடித்தல்; to discomfit one in debate, to confound by powerful arguments.

க. அலசு; து. அலசுனி.

[அல் → அலை → அலைசு.]

அலைதாடி alai-tāḍi, பெ. (n.) ஆட்டின் அல்லது மாட்டின் கழுத்தில் கீழ்ப்பகுதியில் தொங்கும் தசை மடிப்பு; dewlap, excrescence found under the necks of cattle.

[அலை = அசைகின்ற. தாடி = தாடிபோல் தொங்கும் தசை. 'அலைதாடி' வினைத்தொகை.]

அலைப்பு alaippu, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. அசைக்கை; shaking, moving. 2. வருத்தம்; distress, trouble.

க. அலெப

[அலை → அலைப்பு (தொ.பெ.). 'பு' தொ.பெ.ஈறு.]

அலைவன் alaivan, பெ. (n.) 1. பூனை; cat. 2. பூனைக் காஞ்சொறி; small climbing nettle.

[அல் (இரவு) → அலவன் (இரவில் சிறப்பாக இயங்கும் பூனை) → அலைவன்.]

அலைவாய் alai-vāy, பெ. (n.) திருநெல்வேலி மாவட்டக் கடற்கரை நகர்களுள் ஒன்றும், பெயர்பெற்ற முருகன் கோயிலுள்ளதுமான திருச்செந்தூர்; Tiruccendūr in Thirunelvēli district, a seacoast pilgrim centre famous for in Murugan shrine.

[அலை = கடல். வாய் = வாய் அல்லது முகம் போன்ற இடம்.]

அவ்வளவு av-v-alav, பெ. (n.) 1. அந்த அளவு; that measurement. 2. அம்மட்டு; that limit, that much. 3. போதிய அளவு; sufficiently, upto the mark.

ம. அவ்வளவு

[அ + அளவு.]

அவ்வி-த்தல் avvi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பொறுமை நீங்குதல்; to become intolerant, impatient.

[ஒருகா. அவி → அவ்வி. அவிதல் = புழுங்குதல், வேகுதல். அவ்வித்தல் = பொறாது மனம் புழுங்குதல் அல்லது எரிதல்.]

அவ்வை avvai, பெ. (n.) 1. தாய்; mother. 2. பாட்டி; grandmother. 3. கிழவி; old woman. 4. தவப்பெண்; woman ascetic. 5. புகழ்பெற்ற பெண்பாற்புலவரின் பெயர்; name of a famous poetess.

க. அவ்வ, அவ்வெ; தெ., பர். அவ்வ; குட., கொண். அவ்வெ; கோத., துட. அவ்; கோண். அவ்வல், அவ்காரி.

[அம்மை → அவ்வை.]

அவண் avan, கு.வி.எ.(adv.) 1. அவ்விடம், அங்கு; there. 2. அவ்வகை; in that manner.

க. அவம்; து. அவுளு.

[அ + அண்.]

அவணம் avanam, பெ. (n.) இருபதினாயிரம் கொட்டைப் பாக்கு; a measure = 20,000 arecanuts.

ம. அவணம்

[அமணம் → அவணம்.]

அவம் avam, பெ. (n.) 1. கேடு; evil, destruction. 2. வீண், பயனின்மை; vanity, uselessness, nothingness. 3. வானத் (ஆகாயத்) தாமரை; floating lotus or sky lotus, Pistia stratiotes alias Tala indica. It is also called 'The rootless nelumbo' since its roots only float on water.

[அவி → அவம் (தொ.பெ.). 'அம்' தொ.பெ. ஈறு. அவிதல் = வேதல், அழிதல், கெடுதல், அணைதல், சாதல். அவம் = அழிவு, கேடு. அவம் → அவ (முன்னொட்டு) > Skt. apa (Upasarga).]

அவர் avar, சே.சு.பெ. (rem. demons. pron.) 1. பலர்பாற் சேய்மைச் சுட்டுப்பெயர்; rem. demons. pron. and pl. of 'he' or 'she'. 2. முன் சொல்லப்பட்டவரைக் குறிக்கும் பலர்பாற் சேய்மைச் சுட்டுப்பெயர்; masc. pl. demons. pron. referring to antecedent noun or nouns. 3. ஒருவரைக் குறிக்கும் உயர்வுப்பன்மைச் சொல்; that person, honorific term.

ம., க., துட. அவர்; தெ. வாரு; து. ஆரு; குட. அவு; கோத. அவர்; கோண். அவ், ஆர்; கொலா. அவர், அவர்; குவி. அவரு; கூ. ஒரு; பர். ஓர்; குரு. ஆர்; கை. ஆவுங்; கொர. அவ்த், ஆக; எரு. அவல்லு;

இரு. அதுரு; பட. அவக.

[அ (சே.சு.) → அவர். 'அர்' ப.பா. ஈறு. 'வ்' உடம்படுமெய்.]

அவர்கள் avargal, சே.சு.பெ. (rem. demons. pron.)

1. பலர்பாற் சேய்மைச் சுட்டுப்பெயர்; pl. demons. pron. denoting persons at a distance. 2. முன் சொல்லப் பட்டவரைக் குறிக்கும் பலர்பாற் பெயர்; pl. demons. pron. referring to persons mentioned before. 3. ஒருவரைக் குறிக்கும் உயர்வுப் பன்மைச் சொல்; that person, honorific term. 4. ஒருவர் பெயருக்குப் பின் சேர்க்கப்படும் மதிப்புச் சொல்; honorific term appended to a name.

[அ → அவர் → அவர்கள். 'கள்' பன்மையீறு; சிறுபான்மை உலகவழக்குப் பலர்பாலீறு. 'அவர்கள்' இரட்டைப் பன்மை.]

அவரை avarai, பெ. (n.) பெரும்பான்மை வெளிநிள பசுமை நிறமாகவும் சிறுபான்மை வெண்மை செம்மை நிறமாகவும், பல்வேறு வடிவிலும் இரு விரலம் (inch) முதல் எண் விரலம் வரை பல்வேறு அளவில் இருப்பதும், பொதுவாக வீட்டுப் புறங்களில் விளைக்கப் படுவதும், இவர் கொடியிலேனும் (climber) படர் கொடியிலேனும் (creeper) சிறுபான்மை குத்துச் செடியிலேனும் (shrub) மாரிக் காலத்திற் காய்ப்பதும், உடல்நலத்திற்கேற்றதும் சுவையுள்ளதும் எல்லாராலும் விரும்பப்படுவதுமான கறி வகைக் காய்; field bean, cl. *Dolichos lablab*.

ம. அவர, அமர; க. அவரி, அவரெ, ஆவரெ; அமார; பட. அவரெ; கோத. அவர்; துட. எவீர்; து. அவரெ, அபரெ, common country bean, *Lablab vulgaris*. அவரெ, ஆவடெ, அபடெ, a kind of bean (D.E.D.).

[அம்முதல் = அமுங்குதல், பள்ளமாதல், தாழ்தல், தட்டையாதல். அமல் → அவல் = 1. பள்ளம். 2. தட்டையாக இடித்த அரிசி. அவல் → அவலை → அவரை = தட்டையான அல்லது சப்பையான காய்வகை.]

அவல் aval, பெ. (n.) 1. பள்ளம்; shallow depression. 2. விளைநிலம்; cultivated land. 3. குளம்; tank. 4. நெல்லை ஊறவைத்து வறுத்திடித்த தின்பண்டம்; paddy soaked in water and then fried and flattened.

ம., க. அவல்; தெ. அடுகுலு; குட. அவல் அக்கி.

[அம் → அம்மி = அமுக்கியரைக்குங் கல். அம்முதல் = அமுங்குதல், பள்ளமாதல், தாழ்வாதல், தட்டையாதல். அம் → அமல் → அவல் = பள்ளம், பள்ளமான விளைநிலம் அல்லது குளம், தட்டையான அவல்.]

அவலம் a-valam, பெ. (n.) 1. வலியின்மை; weakness, feebleness, faintness. 2. நோய்; sickness, disease. 3. துன்பம்; suffering, pain, distress. 4. (செய்.) துன்பச்சுவை, துன்பவுணர்ச்சி; pathos, pathetic sentiment. 5. அழுகை; weeping, sorrowing. 6. வறுமை; poverty, want. 7. கவலை; care, anxiety. 8. மாயை; illusion. ம. அபல; க. அவலெ, அபலெ; து. அபலெ. அவலம் > Skt. abala.

[அல் → அ (எ.ம.முன்.). வல் → வலம் = வலிமை. அவலம் = வலிமையின்மை, நோய், துன்பம், துயரம், கவலை. வறுமை, துன்பமும் துன்பத்திற்கு ஏதுவும் ஆகும்.]

அவள் aval, சு.பெ. (demons. pron.) பெண்பால் ஒருமைப் படர்க்கைச் சுட்டுப் பெயர், அந்தப் பெண், அப் பெண்டு; that female person, she, fem. of avan.

ம. அவள்; க. அவளு; தெ. அதி; குட. அவ; து. ஆள்; கோத. அவள்; கூ. ஆளு; பட. அவ; Mar. ti.

[அ(சே.சு.) → அவ் → அவள். 'அள்' பெ.பா.ஈறு.]

அவளைதுவளை avalai-tuvaḷai, பெ. (n.) கதம்பவுணவு; mixture of rice, curry, ghee, curds etc. - 1. கதம்ப வுணவு, அதாவது புலவு; curry and rice. It is a mixture of boiled rice, meat and ghee with spices, a favourite dish among the Mohamedans. 2. கிச்சடிச்சோறு (சாதம்); a rich food prepared on ceremonial occasions by the Hindus from boiled rice mixed with spices and other fragrant powders. It is purely a vegetable preparation.

அவன் avan, சு.பெ. (demons. pron.) அந்த ஆண்பிள்ளை அல்லது ஆடவன்; that male person, he.

ம. அவன்; க. அவனு; தெ. வாடு; குட. அவென்; கோத. அவன்; து. ஆயெ; கை. ஆவு, அவனெ; இரு. அவ; கொர. அவெ; பட. அம; பர். ஒத்; கொலா. அந்து; மா. ஆக்; பிரா. ஓடெ.

[அ' சே.சு. 'அன்' ஆ.பா.ஈறு. 'வ்' உடம்படு மெய்.]

அவா avā, பெ. (n.) ஆசை, எனக்கிது வேண்டுமென்னும் எண்ணம்; desire for a thing, covetousness.

[கவ்(வு) → அவ் → அவா. கவ்வுதல் = வாயாற் பற்றுதல். வவ்வுதல் = கையாற் பற்றுதல். அவ்வுதல் = மனத்தாற் பற்றுதல்.]

அவாவு-தல் avāvu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விரும்புதல்; to desire, wish for. 2. பற்றுச் செய்தல்; to long for intensely, crave for, covet. 3. சொற்றொடரில் ஒரு சொல் தன்னொடு பொருந்திப் பொருள் முடித்தற்கு மற்றொரு சொல்லை வேண்டுகல்; to want a word to complete the sense of a sentence.

[அவ் → அவவு → அவாவு.]

அவி-தல் avi-, பெ. (n.) 1. வேதல், சமைதல்; to be boiled, cooked by boiling or steaming. 2. வெப்பத்தாற் புழுங்குதல், வேர்த்தல்; to swelter, perspire. 3. காய்கனி முதலியன சூட்டால் வெந்துபோதல்; to become softened and decayed, as fruit, vegetable matter, from heat. 4. உரக் குப்பைகள் வெந்து ஆவிவிடுதல்; to ferment, as manure heaps. 5. அறுவை மருத்துவத்திற் கெட்டநீர் வெளியேறும்படி புண் செய்யப்படல்; to be inflamed by cauterisation to get rid of bad accumulation of fluid, in surgery. 6. கண்கெடுதல்; to be blinded, as the eye, by disease. 7. அழிதல்; to perish, cease to exist. 8. சாதல்; to die. 9. தீ அல்லது விளக்கு அணைந்து போதல்; to become extinguished, as fire or light. 10. ஓய்தல்; to cease, desist from action. 11. ஒடுங்குதல்; to become subdued, repressed, to be kept under control. 12. பணிதல்; to bow, stoop, be humble, obey. 13. குறைதல்; to diminish.

ம. அவியு; க. அவி; Mar. avikanēm (to over ripen and spoil - a fruit).

[உள் → அள் → அழு → அகு → அகை. அகைதல் = எரிதல். அழு → அழல் = எரிவு, நெருப்பு. அகு → அகி → அவி. அவிதல் = எரிதல், வேதல்.]

அவியல் aviya, பெ. (n.) 1. சமைக்கை; cooking, boiling. 2. சமைக்கப்பட்ட உணவு; cooked food. 3. பலவகைக் காய்கள் ஒருசேரச் சமைக்கப்பட்ட கறிவகை; a kind of mixed vegetable dish. 4. பிட்டவியலாகச் சமைத்த பண்டம்; anything prepared or baked in steam. 5. வெந்த பண்டம்; anything boiled or over-boiled by heat. 6. கடுவெப்பம்; burning and oppressive heat. 7. புழுக்கம்; swelter, sultriness. 8. வெந்த புண்; a burn or injury caused by a hot liquid, scald. 9. வாய்ப்புண்; inflammation of the mouth, stomatitis.

ம. அவியல்; க. அவிவு.

[அவி → அவியல் - 1. தொ.பெ. 2. தொ. ஆகு. 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அவிர்¹-தல் avir-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) விளங்குதல், ஒளிர் தல்; to glitter, shine, glisten.

[அவிர் தல் = வேதல், எரிதல், ஒளிர் தல்.]

அவிர்²-தல் avir-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கிழிதல்; to be torn, to be rent asunder. 2. பீறுதல்; to be lacerated.

[அவிழ்தல் = நெகிழ்தல், மலர்தல், விரிதல், பிளத்தல், பீறுண்ணல். அவிழ் → அவிர்.]

அவிழ்¹-தல் avil-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெகிழ்தல்; to become loose, untied. 2. மலர்தல்; to expand, open. 3. உதிர் தல்; to drop off, as leaves; to fall out, as hair. 4. சொட்டுதல்; to drip. 5. இளகுதல்; to melt, soften.

[அவி → அவிழ். அவிதல் = அவிந்து விரிதல். ஒ.நோ : குமி → குமிழ்.]

அவிழ்²-த்தல் avil-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கட்டு நீக்குதல்; to loosen, untie, unbind, unpack. 2. மலரச் செய்தல்; to cause to open. 3. விடுகதைப் பொருளை விடுத்தல்; to solve, as a riddle.

[அவிழ்தல் (த.வி.) → அவிழ்த்தல் (பி.வி.).]

அவை avai, பெ. (n.) 1. மாந்தர் கூட்டம்; assembly of men. 2. அறிஞர் கூட்டம்; assembly of learned men. 3. புலவர்; learned men, poets. 4. அவை மண்டபம்; assembly hall. 5. நாடகவரங்கு; theatre.

[அமைதல் = பொருந்துதல், கூடுதல், நிறைதல். அமை = கூட்டம். அமை → அவை.]

அவை → சவை. ஒ.நோ : அமர் → சமர், அமை → சமை. சவை → சபை. ஒ.நோ : உருவு → உருபு, செய்வவர் → செய்பவர். சபையென்னும் தென்சொல்லே வடமொழியிற் சபா (sabhā) என்று திரிந்துள்ளது.

அவையடக்கம் avai-y-aḍakkam, பெ. (n.) அறிஞர் அவைக்கு, அதன்முன் நின்றேனும், தாம் இயற்றும் நூன் முகத்திலேனும், ஓர் அறிஞர் வணக்கங் கூறுதல்; exhibition of modesty by a speaker addressing a public assembly, traditional apologetic modesty expressed by an author while presenting a literary work.

[அடங்கு → அடக்கு → அடக்கம் = அடக்க

உரை, வணக்கமொழி.]

அவையம் avaiyam, பெ. (n.) 1. புலவர் அல்லது அறிஞர் கூட்டம்; assembly of learned men. 2. வழக்குத் தீர்க்கும் அறமன்றம், முறையம் (நியாயம்) கூறும் அவை; court of law. 3. அவை மண்டபம்; assembly hall. 4. அடைகாத்தல்; brooding.

[அவை → அவையம் 1, 2, 'அம்' பெ.பொ.பின். அவையம் 3, இடவனாகு பெயர் (தானியாகு பெயர்).]

அழக்கு alakku, பெ. (n.) ஆழாக்கு; *ollack*, measure of quantity of dry or liquid commodities, 1/8 of a measure.

ம. ஆழக்கு; க. ஆழாக்கு.

[அரையுழக்கு → ஆழாக்கு → அழக்கு.]

அழகப்பன் காளை alagappan-kālai, பெ. (n.) பெருமாள் மாடு; sacred bull, adorned with cowries and trained, by a class of wandering mendicants, to nod its head in response to questions.

[அழகப்பன் = பெருமாள், காளை = காளை மாடு. திருமால் மதத்தாரான இரப்போரே காளையைப் பழக்கி இரப்பிற்குத் துணைக் கொள்வதனால், பெருமாள் மாடு என்னும் பெயர் தோன்றிற்று. அழகப்பன் என்பது திருமாலுக்கு ஒரு பெயர்.]

அழகம் alagam, பெ. (n.) ஒருவனைப்போல் நடித்து ஏளனம் செய்தல்; mimicry, ridicule by imitation.

அழகர் alagar, பெ. (n.) திருமாலிருஞ் சோலைத் திருமால்; Tirumāl (Viṣṇu), the handsome one, worshipped at Alagarmalai near Madurai.

[அழகு → அழகன் → அழகர். 'அர்' உயர்ப்புப் பன்மை யீறு.]

அழகர்மலை alagar-malai, பெ. (n.) மதுரையருகிலுள்ள திருமாலிருஞ்சோலை என்னும் திருத்தலம்; name of a hill temple near Madurai.

[அழகர் + மலை. மல் (வளம்) → மலை.]

அழகர்ந்தாதி alagar-andādi, பெ. (n.) பிள்ளைப் பெருமாள் ஐயங்கார் திருமாலிருஞ் சோலையழகர்மேற் பாடிய அந்தாதிப் பனுவல்; name of an andādi poem on Alagar of Tirumāliṟu-ñōlai by Piḷḷaipperumāḷi Aiyāṅgār..

[அழகர் + அந்தாதி.]

அழகு alagu, பெ. (n.) 1. எழில், கண்ணிற்கினிமை; beauty, comeliness. 2. சிறப்பு; excellence. 3. நற்குணம்; good nature. 4. இன்பம்; happiness. 5. இளமை; youth. 6. பாட்டின் எண் வகையான வனப்புகளுள் ஒன்று; a kind of literary work, one of the eight vaṅappus.

ம. அழகு; க. அடகு; தெ. அங்கு.

அழல்-தல் alal, 13 செ.கு.வி. (v.i.) 1. எரிதல்; to burn, to glow. 2. திகழ்தல் (பிரகாசித்தல்); to shine. 3. 'காந்துதல்'; to burn. 4. உறைப்பாதல்; to be acrid, pungent. 5. வெகுள்தல்; to get into a rage.

ம. அழலுக (நோதல், துயருறுதல்); க. அழல், அடலு; தெ. அடலு (வருந்துதல்); து. அரதெ, அர்ல, அர்லுனி.

[உள் → அள் → அழல்.]

அழல் alal, பெ. (n.) 1. தீ, நெருப்பு; fire. 2. தீக்கொழுந்து; flame. 3. சூடு, வெப்பம்; heat. 4. காய்ச்சல் (சுர) வெப்பம்; temperature in fever. 5. நரகம்; hell. 6. செவ்வாய்; Mars. 7. ஆரல் (கார்த்திகை); the 3rd lunar asterism. 8. கேட்டை; the 18th lunar asterism. 9. எரிவு; burning sensation as of a wound, of medicine in the system. 10. உறைப்பு; pungency. 11. சினம்; rage, anger. 12. நஞ்சு; poison. 13. எருக்கு; madar, *Colotropis gigantea*. 14. கள்ளி; spurge. 15. கொடுவேலி; Ceylon leadwort, *Plumbago zeylanica*.

ம. அழல்; து. அர்ல, அர்லுனி.

[உள் → அள் → அழல்.]

அழல்வண்ணன் alal-vaṅṅan, பெ. (n.) சிவன்; śiva, one having the colour of fire.

[அழல் + வண்ணன். வள் = வரி. வரி → வரணம் → வரணன். வள் → வண் → வண்ணம் → வண்ணன் = வரணன்.]

அழல்வன் alalavan, பெ. (n.) 1. நெருப்புத் தேவன்; god of fire. 2. கதிரவன்; Sun. 3. செவ்வாய்; Mars.

[அழல் + அவன் (ஆ. பா. ஈறு.).]

அழலாடி alal-āḍi, பெ. (n.) சிவன்; śiva, dancing with fire in his hand.

[அழல் + ஆடி. ஆடு → ஆடி. 'இ' வி.முத. ஈறு. நெருப்பைக் கையிலேந்தி நடஞ்செய்வதாகச் சொல்லப்படுவதனால், சிவன் அழலாடியெனப்பட்டான்.]

அழலை alalai, பெ. (n.) 1. உடம்பின் காந்தல்; internal heat of the body. 2. தொண்டைக் கரகரப்பு; irritation of the throat. 3. களைப்பு; fatigue. 4. ஒருவகைப் பாம்பு; a kind of snake.

[அழல் → அழலை. 'ஐ' தொ.பெ. ஈறு.]

அழற்சி alarci, பெ. (n.) 1. கொதிப்பு; internal heat of the body. 2. உள்ளழற்சி; inflammation of any internal organ

of the body. 3. எரிவு; burning sensation. 4. உறைப்பு; pungency. 5. சினம், வெகுளி; anger, rage. 6. அழுக்காறு, பொறாமை; envy, jealousy. 7. கால் நடைகட்குச் சுரமுண்டாக்கும் ஒரு நோய்; inflammatory fever in cattle. ம. அழல்ச்ச

[அழல் + சி (தொ.பெ.ஈறு).]

அழற்பால் alar-pāl, பெ. (n.) 1. எருக்கு; madar. 2. உடம்பிற் பட்டவிடத்தில் வேகச்செய்யும் பால்; அதாவது எருக்கம்பால், தில்லைப்பால்; the milky juice of plants like Madar and spurge-wort, causing inflammation or blister on coming in contact with the skin.

[அழல் + பால்.]

அழற்று-தல் alarru-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வெம்மை செய்தல்; to burn, scorch, heat, cauterise; cause smarting as a burn, or a caustic, or a poison; to inflame, irritate. 2. சுடல்; to burn, to make sore. 3. வெம்மையுறல்; to cauterise or to cause smarting pain by the use of a cane. 4. (கடுங்காய்ச்சலால்) துன்புறல் (வாதனைப்படல்) அல்லது அலற்றுதல்; to be in anguish as in virulent fever.

[அழல் (அழலுதல்) (த.வி.) → அழற்று (பி.வி.) அழற்றுதல் = அழலச்செய்தல்.]

அழறு alaru, பெ. (n.) சேறு; mire.

[அள்ளுதல் = நெருங்குதல், செறிதல், குழம்புதல். அள் → அளல் → அளறு = குழைசேறு, சேறு. அளறு → அழறு.]

அழனீர் alañir, பெ. (n.) தென்னங் கள்; coconut toddy.

[அழல் + நீர்.]

அழி¹-தல் ali-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நாசமாதல்; to perish, to be ruined or destroyed. 2. சிதைதல், கெடுதல்; to decay, to be mutilated. to collapse. 3. செலவாதல்; to be spent, used up, sold out, exhausted. 4. தவறுதல்; to fail, to be frustrated. 5. நிலைகெடுதல்; to lose one's standing, to be reduced to lower state, to become bankrupt. 6. தோற்றல்; to be defeated. 7. காதலால் உருகுதல்; to melt with love. 8. பரிவுகூர்தல்; to sympathise with. 9. வருந்துதல்; to suffer, to be troubled. 10. மனந்தளர்தல், மனமுடைதல்; to be disherited. 11. கரையுடைந்து நீர்பெருகுதல்; to swell, increase, as flood water. 12. காய்ப்பு ஓய்ந்தபின் தோட்டத்திலுள்ள செடிகள் அல்லது தோப்பிலுள்ள மரங்கள் நீக்கப்படுதல்; to be cleared, as a garden or tope after the plants or trees have ceased to bear

fruit. 13. குளம் (ஏரி) வற்றி மீன்பிடிக்கப்படுதல்; to have the water in a tank become considerably reduced to allow easy and effective fishing. 14. எழுத்து அல்லது வரைவு கலைக்கப்படுதல்; to be erased, as a writing or a drawing. 15. சொல் அல்லது மொழி வழக்கறுதல்; to become obsolete as a word.

ம., க. அழி; தெ. அடி, அடுவ; து. அளிபுனி; கோத. அள்ச்.

[ஒழி → அழி. ஒ.நோ : ஒட்டு → அட்டு, கொம்பு → கம்பு, மொண்டை → மண்டை.]

அழி²-தல் ali-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நாசஞ் செய்தல்; to destroy, exterminate. 2. கெடுத்தல்; to ruin, damage. 3. பழித்தல்; to vilify, abuse, slander. 4. கலைத்தல்; to efface, obliterate. 5. நீக்குதல்; to leave off, bring to a close. 6. குலைத்தல்; to disarrange. 7. மறப்பித்தல்; to cause to forget. 8. உள்ளதை மாற்றுதல்; to change the form or mode of. 9. செலவழித்தல்; to spend. 10. விடுகதை விடுவித்தல், அழிப்பாங்கதை; to solve a riddle. 11. தடவுதல்; to smear. 12. தோட்டத் திலுள்ள செடிகளை அல்லது தோப்பிலுள்ள மரங்களை நீக்கி விடுதல்; to clear a garden or tope of trees. 13. குடு (சாணை) பிரித்தல், களத்திற் கடாவிடுதற்கு (பிணைய லடித்தற்கு) முன் அரிக்கட்டுக் குவியலை அல்லது கதிர்க் குவியலைப் பிரித்துப் பரப்புதல்; to untie the bundles of reaped grain stalks and spread them out on the threshing floor preparatory to treading out the grain.

க. அழி

[அழிதல் (த.வி.) → அழித்தல் (பி.வி.).]

அழி ali, பெ. (n.) 1. கெடு; ruin, destruction. 2. வைக்கோல்; straw. 3. வைக்கோலிடும் தொட்டி அல்லது அடைப்பு; crib for straw. 4. அளித்தட்டி (கிராதி); lattice. 5. வருத்தம், மனநோவு; grief, mental pain. 6. இரக்கம்; pity. 7. மிகுதி; excessiveness.

ம., க. அழி; து. அளிபுனி.

[ஒழி → அழி. 'அழி' முதனிலைத் தொழிற் பெயரும் தொழிலாகு பெயரும்.]

அழிகொடிக்கால் ali-kodi-k-kāl, பெ. (n.) முதிர்ச்சியால் அழிக்கப்படுகின்ற அல்லது அழிக்கப்பட வேண்டிய வெற்றிலைத் தோட்டம்; betel-leaf garden where the vines have become unproductive and are being or have to be destroyed.

[அழி + கொடி + கால். 'அழிகொடிக்கால்' வினைத்தொகை.]

அழிச்சாட்டியம் *ali-c-cāṭṭiyam*, பெ. (n.) 1. அழிம்பு, தீம்பு; wicked nature, persisting in evil conduct.

[அழி + கேடு. சாட்டி → சாட்டியம் = பொய்க் குற்றஞ் சாட்டுதல், பிறர்மேற் பழி சுமத்துதல்.]

அழிபசி *ali-paṣi*, பெ. (n.) 1. கடும்பசி; abnormal increase in the sensation of hunger, *Hyperorexia*. 2. கொல்லும் பசி; killing hunger.

[‘அழிபசி’ வினைத்தொகை.]

அழிம்பு *alimbu*, பெ. (n.) 1. தீம்பு; evil deed, gross misdeed. 2. வெளிப்படையான பொய்; patent falsehood. 3. அவதூறு, பழிப்புரை; calumny, scandal. 4. அன்முறையான வழக்காட்டு; unrighteous or plea. [அழி → அழிம்பு.]

அழிவு *alivu*, பெ. (n.) 1. கேடு; destruction, ruin, loss. 2. தீமை; sinful deed, immoral action, deviation from virtue. 3. செலவு; expenditure, expense. 4. தோல்வி; defeat. 5. மனவுறுதியின்மை; want of firmness of mind. 6. துன்பம், வருத்தம்; distress, pain of separation. 7. வறுமை; poverty. 8. கழிமுகம்; mouth of river or backwater.

ம., க. அழிவு; து. அலிவு; பட. அளிவு.

[அழி → அழிவு (தொ.பெ., தொ.ஆகு.). ‘வு’ தொ. பெ.ஈறு.]

அழு¹-தல் *alu-*, 1 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கண்ணீர் விட்டுக் கதறி வருந்துதல்; to weep aloud shedding tears. 2. வருந்திக் கண்ணீர் விடுதல்; to shed tears and weep silently. 3. புலம்பிக் கதறுதல்; to cry aloud without shedding tears, to lament. 4. சினுங்குதல்; to whine, whimper. 5. ஒன்றை அவாவி வருந்துதல்; to crave. 6. வீணுக்குச் செலவழித்தல்; to waste, spend in vain.

அழு²-தல் *alu-*, 1 செ. குன்றாவி. (v.t.) அழுதுமறத்தல்; to cease thinking of or sever connexion from, after weeping over someone or something (lit. and fig.).

ம., க. அழு; தெ. அடலு, ஏடுசு; து. அர்ப்பினி; கொ., நா. அர்; பர். அள்; பட. அவ்வு.

[அழிதல் = வருந்துதல், மனம் நோதல். அழி → அழு.]

அழுக்கறு-தல் *alukkaru-*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) பொறாமை கொள்ளுதல்; to be envious.

[அழுங்குதல் = பிறராக்கம் பொறாது வருந்துதல். அழுங்கு → அழுக்கு = அவ் வருத்தம். அழுக்கு + உறு - அழுக்குறு. அழுக்குறுதல் = அவ் வருத்தமடைதல், பொறாமைப்படுதல். அழுக்குறு

→ அழுக்கறு.]

அழுக்கன் *alukkan*, பெ. (n.) கஞ்சன், பிசினாறி; miser.

[அழுங்கு → அழுக்கு → அழுக்கன் = பிறருக்கு ஒன்றைக் கொடுக்க வருந்துபவன். இனி, அழுக்கு → அழுக்கன் = மனமாசுள்ளவன் என்றுமாம்.]

அழுக்காறு *alukkāru*, பெ. (n.) பொறாமை; envy.

க. அழ்கச

[அழுங்குதல் = பிறராக்கம் பொறாது வருந்துதல். அழுங்கு → அழுக்கு (தொ.பெ.) → அழுக்குறு → அழுக்கறு → அழுக்காறு (முததி.தொ.பெ.). ‘உறு’ து.வி.]

அழுக்கு *alukku*, பெ. (n.) 1. மாசு; dirt, filth, stain. 2. உடம்பினின்று வெளிப்படும் சிறுநீர் மலங்கள்; physical impurities, urine and excrement. 3. நோய்க்காலத்தில் உதடு பல் முதலியவற்றிற் படையும் ஊத்தை; the dark-brown foul matter which collects on the lips and the teeth in low fevers. 4. பிள்ளைப்பெற்றின் பின் வடியும் ஊனீர்; lochia, discharges after confinement. 5. வெளுத்தற்குரிய மாசுபடிந்த ஆடை; soiled clothes. 6. மனமாசு; impurity of mind. 7. காம வெகுளி மயக்க மென்னும் ஆதன் மலம்; impurity of soul. 8. பொறாமை; envy.

ம. அழுக்கு; க., தெ. அடுசு; து. அடக; பட. அளுக்கு.

[அழுங்கு → அழுக்கு (தொ.பெ., தொ.ஆகு.).]

அழுக்குநீர் *alukku-nīr*, பெ. (n.) 1. துப்புரவற்ற நீர்; dirty water. 2. மாதவிடாய்நீர், சாண்டு; menstrual discharge. 3. பிள்ளை பிறந்தபின் பெண்டிர்க்கு அல்குல் தாரையினின்று ஒழுகும் அரத்தம் அல்லது ஊனீர்; the lochial discharge after child-birth.

அழுகண்ணி *alu-kanni*, பெ. (n.) 1. பூடுவகை; a plant from which water is continuously oozing and dripping. 2. என்றும் அழுது கொண்டிருக்கும் குழந்தை அல்லது பெண்; a child or woman always seen weeping. 3. எக்காலத்துந் தண்ணீர் கசிந்து ஒழுகிக் கொண்டிருக்கும் ஒருவகை மரம்; a tree from which water is continuously oozing and dripping, Indian weeping tree. 4. எப்போதும் புண்ணினின்று நீர் கசிந்து கொண்டிருக்கும் ஒருவகைக் குட்டம்; a leprosy attended with constant or unceasing discharge from sores. 5. மருத்துவ (வைத்திய) முப்பு; a name for the universal salt used as a base in the preparation of all Tamil medicines, especially

metals and metallic compounds. 6. எப்போதும் அரத்தம் சீழ் ஒழுகிக்கொண்டிருக்கும் புண்ணோய்; a running sore. 7. தேவாங்கு; sloth.

ம. அமுகண்ணி

[அமுகண்ணி' வினைத்தொகை. கண் → கண்ணி. 'இ' உடையவன் ஈறு.]

அமுகல் alugal, பெ. (n.) 1. பதனழிதல்; rotting, putrefying, decomposing. 2. பதனழிந்த பண்டம்; rotten fruit, putrefied matter. 3. துப்புரவின்மை; uncleanness. 4. புண்செதிள் அல்லது பொருக்கு; a scar or the crust on a wound occasioned by burns or caustic applications.

[அமு (அழி) → அமுகு → அமுகல் (தொ.பெ., தொ.ஆகு.). 'அல்' தொ.பெ.ஈறு.]

அமுகுசிறை alugu-sirai, பெ. (n.) சிறையாளர் (கைதிகள்) புழுங்கிச் சாகுமாறு காற்று வரவில்லாதமைத்த காவலறை; non-ventilated prison-cell where the prisoner is left to die of suffocation.

அமுகுணி aluguni, பெ. (n.) 1. என்றும் அழுது கொண்டே யிருப்பவ-ன்-ள்; tearful person, one who has a tendency to be always weeping or crying. 2. இடைவிடாது அல்லது அடிக்கடி அழுங்குழந்தை; a weeping child-in-arm. 3. ஒருவகை மரம்; a willow tree.

க. அளுபுருக

[அமுகை + உண்ணி - அமுகையுண்ணி → அமுகுண்ணி → அமுகுணி. 'அமுகுணி' வினைத் தொகை என்றுமாம். அமு = அமுகின்ற. குணம் → குணி = குணத்தை யுடைய-வன்-வள்-து.]

அமுகை alugai, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. அழுதல்; weeping. 2. அவலச் சுவை; pathetic emotion.

ம. அமுக; க. அளலிகெ; தெ. ஏட்சு; து. அர்பினி; கோத. அத்; துட. ஓர்; நா. அர்; பர். அர், அழி; கோண். ஆழானா; கட., கொலா. அர்; குரு. ஒல்வு; பட. அவ்வு.

[அமு + அமுகை (தொ.பெ.). 'கை' தொ.பெ. ஈறு.]

அழுங்கு-தல் alungu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வருந்துதல்; to suffer, to be in distress, in anguish. 2. அஞ்சுதல்; to fear. 3. துயரப்படுதல்; to grieve, sorrow, regret. 4. அழுதல்; to weep. 5. கெடுதல்; to be spoiled, injured. 6. மாகுறுதல்; to be tarnished, to suffer damage of reputation. 7. உருவழிதல்; to be disfigured. 8. சோம்புதல்; to be idle, lazy. 9. தவிர்தல்; to dispense with. 10. ஒலித்தல்; to sound.

ம. அமுங்கு; க. அழ்கு.

[அமு → அமுகு → அமுங்கு]

அழுங்கு alungu, பெ. (n.) 1. வளைக்குள் வதிந்து இரவிற்

கறையான் தின்று வாழும் சிறு விலங்கு; pangolin, Indian scaly ant-eater, *Manis crassicaudata* - *Manis pentadactyla* alias *M. brachyura*. 2. அழுங்காமை, கடலாமைவகை; hawk's bill. 3. (இசை) பாலை யாழ்த் திறவகை; (Mus.) a secondary melody-type of the pālai class. 4. கற்றாழை; aloe.

ம. அள்ளுவன்; தெ. ஆளுக; து. அளங்கு; குட. செள்ளவே.

[நளுங்கு → அளுங்கு → அமுங்கு]

அழுங்குவி-த்தல் alunguvi-, 1 பி.வி. (v. caus.) 1. துன்ப முறுத்துதல்; to distress. 2. தவிர்த்தல், நிகழ்வொட்டாது தடுத்தல்; to prevent, stop.

[அமுங்கு (த.வி.) → அமுங்குவி (பி.வி.)]

அழுத்தம் aluttam, பெ. (n.) 1. அழுக்கம், நெருக்கம்; pressure. அழுத்தம் போதாது. 2. இறுக்கம், திணுக்கம், இழைநெருக்கம்; compactness, closeness of texture, as of cloth. 3. பலகைக் கடினம்; hardness, rigidity, as of wood. 4. உறுதி; durability, strength, as of binding. 5. ஒட்டாரம் (பிடிவாதம்); obstinacy. 6. ஈயாமை, கஞ்சத்தனம்; close-fistedness, parsimony. 7. பொருள் வலியுடைமை; emphasis, forcefulness, decisiveness. 8. ஆழ்ந்தறியுந் தன்மை; profoundness of one's mental application.

ம. அழுத்தம்

[அழுந்து → அழுத்து (தொ.பெ.) → அழுத்தம் (தொ.பெ.)]

அழுத்து-தல் aluttu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அழுந்தச் செய்தல்; to press down, press hard, impress. 2. பதித்தல்; to encase, inlay. 3. அமிழ்த்துதல்; to plunge, immerse, press down. 4. அம்பெய்தல், அம்பெய்து ஒருடம்பிற் பதியச் செய்தல்; to shoot or implant an arrow into a body. 5. ஒருவர் பிழைப்பைக் கெடுத்துவிடுதல்; to ruin one. 6. உறுதியாக்குதல்; to make firm or compact, confirm. 7. வற்புறுத்துதல்; to insist on, affirm.

ம. அழுத்துக; க., தெ. அத்து (அமிழ்த்து).

[அமிழ் → ஆழ் → (அழு) → அழுந்து (த.வி.) → அழுத்து (பி.வி.)]

அழுந்து-தல் alundu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அழுங்குதல்; to become pressed down, to press tight. 2. முத்திரையடிபடுதல்; to be impressed, imprinted. 3. மனத்திற்பதிதல்; to be impressed on the mind. 4. அமிழ்தல்; to sink, to be immersed, drowned. 5. மணி

பதிதல்; to be inlaid, encased. 6. உறுதியாதல்; to become firm, close, compact. 7. உறுதியாகப் பற்றுதல்; to persist, become deeprooted. 8. பட்டறிவு பெறுதல்; to gain experience. 9. வருந்துதல்; to suffer.

ம. அழுந்துக

[அமிழ் → ஆழ் → (அழு) → அழுந்து.]

அழுவம் aluvam, பெ. (n.) 1. ஆழம்; depth. 2. குழி; pit. 3. கடல்; deep sea. 4. பரப்பு; expanse. 5. பெருமை; greatness, excellence. 6. மிகுதி; abundance, copiousness. 7. முரசு; drum. 8. நடுக்கம்; trembling, quaking, fear.

ம. அழுவம்

[ஆழ் → ஆழ்வு → ஆழ்வம் → அழுவம்.]

அழை¹-த்தல் alai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கதறுதல்; to cry out, utter a loud cry, shout.

அழை²-த்தல் alai-, 4 செ.கு.வா. (v.t.) 1. கூப்பிடுதல்; to call, invoke, invite. 2. பெயரிட்டுக் கூப்பிடுதல்; to call by name. 3. வரவழைத்தல்; to summon, direct to appear or to be brought, to send for.

[அல் → அல → அலம்பு → அலப்பு. அல → அலறு. அல → அலங்கு → (அளங்கு) → அணங்கு. அல் → அலு → (அளு) → அழு → அழுங்கு. அழு → அழை (ஒலிக்குறிப்பு).]

அழைப்பிதழ் alaiapp(u)-idal, பெ. (n.) ஒரு நிகழ்ச்சிக்கு ஒருவரை வருமாறு வேண்டும் அட்டை அல்லது தாள்; invitation card.

[அழை → அழைப்பு (தொ.பெ.) + இதழ் (தாள் அல்லது அட்டை).]

அழைப்பு alaiappu, பெ. (n.) 1. கூப்பிடுகை; call. 2. வருமாறு வேண்டுகை; invitation. 3. பொருள்புணரா வோசை; meaningless sound.

[அழை → அழைப்பு (தொ.பெ.).]

அழையுறு-த்தல் alai-y-uru-, பெ. (n.) 4 செ.கு.வி. (v.i.) அகவுதல்; to screech, to utter sound as a peacock.

[அழை + உறு - அழையுறு (த.வி.) → அழையுறுத்து (பி.வி.). 'உறு' து.வி.]

அள்¹ al, பெ. (n.) 1. கூர்மை; sharpness, keenness of edge. 2. நீர்முள்ளி; a species of thorny shrub, *Hygrophila spinosa*. 3. வாண்முள்ளி; a species of thorn nail dye, *Barleria prionitis*.

[உள் → உளி. உள் → அள்.]

அள்² al, இடை. (part.) பெண்பாலீறு; third pers. sing. fem.

ending.

ம., க., பர். அள்; தெ., குட., பட. ஆலு (பெண்); கோண். ஆர் (பெண்).

[ஆள் = பெண். ஆள் → அள்.]

அள்ளல் allal, பெ. (n.) 1. நெருக்கம்; crowdedness, closeness. 2. சேறு; mud, mire. 3. எழுவகை அளறுகளுள் (நரகங்களுள்) ஒன்று; one of the seven hells.

க. அள்

[அள்ளுதல் = செறிதல். அள் → அள்ளல் = செறிவு. சேறு, நெருப்பு முதலியன செறிந்த இடம்.]

அள்ளாடு-தல் allādu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) செறிதல்; to be close.

[அள் = செறிவு. 'ஆடு' து.வி.]

அள்ளு¹-தல் allu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) செறிதல்; to be dense, thickly interwoven.

அள்ளு²-தல் allu-, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. கையால் முகத்தல்; to take, collect or gather in the hollow of the hand or hands. 2. வாரிக்கொண்டு போதல்; to sweep away, carry off in large quantities or numbers. 3. எற்றுதல், எறிதல்; to throw up. 4. நுகர்தல்; to enjoy.

ம. அள்ளு

அள்ளு³ allu, பெ. (n.) 1. விலாவெலும்பு; rib. 2. அளவு கூலியாக அல்லது உரிமையாகக் கையால் அள்ளிக் கொள்ளும் கூலம் அல்லது தவசம் (தானியம்); handful of grain given to or claimed by a labourer, as wages or perquisite, for measuring grains. 3. பற்றிரும்பு; clamp, iron band to hold parts together. 4. வண்டிவில்லைத் தாங்குக் கட்டை; block of wood connecting the spring with the axle. 5. காது; ear.

[அள் → அள்ளு (முத.தொ.பெ.).]

அள்ளெடு-த்தல் al-l-ēdu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நோயினால் விலா எழும்புதல்; an involuntary rising of the intercostal muscles from a disease. 2. இறக்குங்கால் மூச்சுவிட முடியாமல் விலாப்பக்கத்தைத் தூக்கி விடுதலான சாவுக்குறி; respiration due to the action of the intercostal and other thoracic muscles, Thoracic respiration alias T. breathing, observed in persons gasping for breath just before death and considered a symptom of death.

[அள் = விலா. எடுத்தல் = எழுப்புதல்.]

அள்¹-த்தல் ala-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கலத்தல்; to mingle,

blend. 2. அளவளாவுதல்; to talk together, to convers. 3. சிறு பொய்யுரை கூறுதல்; to tell venial lies.

அள²-த்தல் ala-, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அளவிடுதல்; to measure, fathom. 2. எட்டுதல்; to extend, to reach. 3. அளவை (பிரமாணம்) கொண்டறிதல்; to test by the logical modes of proof. 4. வரை யறுத்தல்; to limit, define, determine the bounds of. 5. கருதுதல்; to consider. 6. வீண்பேச்சுப் பேசுதல்; to gossip. 7. அளந்து கொடுத்தல், கொடுத்தல்; to give, render, offer.

ம. அளக்குக; க., பட. அளவு; து., குட. அள; துட. அள்; கோத. அள்வ்; கூ. டாச; குவி. லாசலி.

[அள்ளுதல் = பொருந்துதல். அள் → அள. அளத்தல் = ஒன்று இன்னொன்றொடு பொருந்த அளத்தல் அல்லது அறிதல்.]

அளகம் alagam, பெ. (n.) 1. மயிர்க்குழற்சி; curl. 2. நுதலைச் சார்ந்த முன்னுச்சி மயிர்; curls of hair on the forehead. 3. பெண்மயிர்; woman's hair. 4. காட்டகத்தி; unifoliate caper, *Cadaba indica*.

ம. அலகம்

[அலம் = வளைவு, வட்டம், சுழற்சி. அலம் வரல் → அலமரல் = சுழற்சி. அலம் → அலவு → அலகு → அலகம் → அளகம்.]

அளகு alagu, பெ. (n.) 1. கோட்டான், கோழி, மயில் ஆகியவற்றின் பெண்; hen of owl, fowl and peacock. 2. கோழிச் சேவல்; cock.

[ஔருகா. அளவு → அளகு.]

அளப்பறி-தல் alapp(u)-ari-, 2 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. ஒருவருடைய மனத்தை ஆராய்ந்தறிதல்; to fathom, gauge, as the mind of a person. 2. ஒருவருடைய உட்கருத்தை வலக்காரமாய் (தந்திரமாய்) அறிதல்; to discover another's designs, find out another's intentions.

[அள → அளப்பு (தொ.பெ.) + அறி.]

அளப்பு alappu, பெ. (n.) 1. அளக்கை; measuring. 2. ஆராய்ந்தறிதல்; ascertaining after inquiry. 3. எல்லை; bounds, limit. 4. அறிவுரை, சூழ்வுரை; counsel. 5. அலப்புக்கை; chatter.

[அள → அளப்பு (தொ.பெ.). 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]

அளபு alabu, பெ. (n.) 1. அளவு; measurement. 2. அளபெடை; lengthening of the sound of a letter.

[அள → அளவு → அளபு.]

அளபெடு-த்தல் alab(u)-edu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) செய்யுள் வழக்கிலும் உலக வழக்கிலும் எழுத்து மாத்திரை

மிக்கொலித்தல்; to lengthen the sound of a letter either in poetry or in common usage.

[அள → அளவு → அளபு (எழுத்தின் ஒலி யளவு) + எடு. எடுத்தல் = மிகுதல், மிகுத்தல், உயர்த்தல்.]

அளபெடை alab(u)-edai, பெ. (n.) இருவகை வழக்கிலும் மாத்திரை மிக்கொலிக்கும் எழுத்து; a letter lengthened in sound either in literary or common usage.

[அள → அளவு → அளபு + எடை. எடு → எடை (தொ.பெ.). 'ஐ' தொ.பெ.ஈறு. 'அளபெடை' தொ. ஆகு.]

அளம் alam, பெ. (n.) 1. உப்பு; salt. 2. உப்பளம்; salt-pan. 3. நெய்தல் நிலம்; maritime tract. 4. கடல்; sea. 5. களர் நிலம்; saline soil.

ம., து. அளம்; தெ. அளமு.

[அள் → அளம்.]

அளர்¹ alar, பெ. (n.) 1. உவர்; saltiness, brackishness. 2. உவர்மண்; fuller's earth.

[அளம் → அளர்.]

அளர்² alar, பெ. (n.) 1. சேறு; mire. 2. களிமண்; soft clay.

[அள் = செறிவு. அள் → அளர்.]

அளவடி alavadi, பெ. (n.) 1. பத்து முதற் பதினான்கு வரை உயிரும் உயிர்மெய்யுமான எழுத்துகளைக் கொண்ட நாற்சீர்க் கட்டளை யடி; a poetic line of four metrical feet, containing ten to fourteen letters, both vowels and vowel-consonants, separate-consonants not being counted. 2. நாற்சீரடி; a line of four metrical feet.

[அள → அளவு + அடி - அளவடி.]

அளவர் alavar, பெ. (n.) உப்பமைக்குங் குலத்தார்; persons belonging to the caste of salt-manufacturers.

அளவளாவு-தல் alavalavu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கலந்து பேசுதல்; to hold intimate talks, converse freely, live socially.

[அளவு+அளவு-அளவளவு→அளவளாவு.]

அளவாக்கு-தல் alav(u)-akku-, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) மட்டமாக்குதல்; to make even, to level, to straighten, to set right.

[அளவு + ஆக்கு. ஆகு (த.வி.) → ஆக்கு (பி.வி.)]

அளவிடு-தல் alavidu-, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) அளத்தல்; to measure, explore.

ம. அளக்குக; க. அளதெவடு; து., குட. அளதெ; பட. அளவு.

[அள → அளவு + இடு (து.வி.)]

அளவியல் alaviyal, பெ. (n.) (யாப்.) பாவின் அடிவரையறை; (Pros.) regulation regarding the number of

lines in different kinds of stanzas.

[அளவு → அளவு + இயல் (ஒழுங்கு).]

- அளவில் alavil, கு.வி.எ. (adv.) 1. மட்டில்; as regards.
2. எல்லைக்குள்; within bounds, to the extent.
3. உடனே; as soon as, immediately after.

[அளவு + இல் (7ஆம் வே. உருபு).]

- அளவிற - த்தல் alav(u)-ira-, 3 செ.கு.வி. (v.i.)
1. எல்லையிலதாதல், அளந்தறிய முடியாத தாதல்;
to be unlimited, to be immeasurable. 2. குறித்த அளவு
கடத்தல்; to exceed appointed limits.

[அளவு + இற. இறத்தல் = கடத்தல், மிகுதல்.]

- அளவு¹ alavu, பெ. (n.) 1. எண்ணல், எடுத்தல், முகத்தல்,
நீட்டல் என்னும் நால்வகை யளவுகளுள்
ஒன்று; one of the four modes of measurements, viz.,
counting, weighing, measure of capacity and linear measure.
2. அளவுமானம்; measurement. 3. நிலவளவு; Revenue
survey. 4. வடிவளவு; size. 5. தன்மை; quality, nature.
6. தக்க சமையம்; opportunity, favourable occasion.
7. மட்டு; limit. 8. மாத்திரை; unit of time, being one second,
observed in sounding of letter. 9. தாளத்தில் 3 மாத்திரைக்
காலம்; duration of time-measure consisting of three mättirais
or sounds. 10. தருக்க அளவை; laws of reasoning, dialectics.
11. அறிவகம் (ஞானம்); wisdom

- அளவு¹ alavu, கு.வி.எ. (adv.) மட்டும்; until, only so far, so
much. -, இடை. (prep.) தொடங்கி; from.

ம., க. அளவு; தெ. அலவி, லாவு; து. லக்கெ; பட.
லெக்க.

[அள்ளுதல் = பொருந்துதல். பொருந்தி அல்லது
பொருத்தியளத்தல். அள் → அளவு → அளவு.]

- அளவுக்கல் alavu-k-kal, பெ. (n.) நீரேற்றங் காட்டும்
கற்றாண்; stone pillar for measuring the height of water level,
in tanks.

- அளவை alavai, பெ. (n.) 1. அளவு; measurement.
2. எண்ணல், எடுத்தல், முகத்தல், நீட்டல் என்னும்
நால்வகை அளவைகளுள் ஒன்று; measure of four
kinds mentioned in ancient literature, viz., computation, weight,
capacity and extent. 3. அளவுக்கருவி; standard of measure. 4.
காட்சி, கருத்து, ஒப்பு, உரை என்னும் நால்வகை
ஏரண அறிவழிகள்; means of acquiring correct knowledge,
which are four, viz., perception, inference, similarity and precept.
5. எல்லை; bound, limit. 6. அமையம்; time, occasion,
opportunity. 7. நாள்; day. 8. தன்மை; nature. 9. அறிகுறி;
sign, indication.

[அள் → அளவு → அளவை.]

- அளவையாகுபெயர் alavai-y-āgu-peyar, பெ. (n.)
எண்ணல், எடுத்தல் முதலிய நால் வகை அளவைப்
பெயர்களுள் ஒன்று, அவ் வளவையுடைய
பொருளுக்கு ஆகிவருவது; metonymy in which a word
and its implied meaning relate to measurement, of which there are
four according as the measure in one of computation or weight or
capacity or extent.

[அளவு → அளவை. 'ஆகுபெயர்' வினைத் தொகை.
ஆ → ஆகு. பெய் → பெயர் = இடுவது.]

- அளறு-தல் alaru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெரிதல்; to be
fractured by a fall or blow, broken, bruised. 2. பிளத்தல்; to split
due to falling. 3. சிதறி வெடித்தல்; to be mauled, shattered.

[அள்ளுதல் = செறிதல். அள் → அளறு.
அளறுதல் = செறிந்து நெரிதல், பிளத்தல்,
வெடித்தல்.]

- அளவு¹-தல் alāvu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கலத்தல்; to mingle.

- அளவு²-தல் alāvu-, 5 செ.கு.வி. (v.t.) 1. பொருந்துதல்;
to reach, extend up to touch. 2. கையால் அளைதல்,
கறண்டியால் துழாவுதல்; to stir, as with a hand or spoon.
3. கலந்துறவாடல்; to have social intercourse, mingle freely
with relatives.

[அளவு → அளவு → அளவு.]

- அளி¹-தல் alī-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செறிதல்; to become
crowded, dense. 2. கலத்தல்; to mix, mingle. 3. குழைதல்;
to be overboiled. 4. அறக்கனிதல்; to become overripe, mellow.
5. புரியமாயிருத்தல் (பிரியமாயிருத்தல்); to be
attached.

[அள் → அளி.]

- அளி²-த்தல் alī-, 4 செ.கு.வி. (v.t.) 1. செறித்தல்; to crowd
together. 2. அறம்நோக்கிக் கொடுத்தல்; to give in charity.
3. தகுதிபற்றிக் கொடுத்தல்; to give as prize or reward,
to confer a title or degree. 4. அன்பினாற் கொடுத்தல்;
to give free or as a token of love. 5. ஈனுதல்; to yield, beget.
6. அருளிப் படைத்தல்; to create. 7. அருளி அல்லது
அன்பினாற் காத்தல்; to protect, take care of, nourish.
8. அன்பினாற் சொல்லுதல்; to speak, express with
affability.

- அளி³-த்தல் alī-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அருள்செய்தல்; to
be gracious, show favour. 2. சோர்வை நீக்குதல்; to remove
weariness.

ம. அளிக்குக

[அள் → அள்ளல் = செறிவு, சேறு. அள் →
அள்ளி = வெண்ணெய், அள் → அளி. அளிதல்
= செறிதல், குழைதல், கனிதல், அன்பு செய்தல்,
அருள்தல்.]

- அளி⁴ alī, பெ. (n.) 1. அன்பு; love. 2. அன்பு கரணியத்தால்

தோன்றும் அருள்; clemency, grace. 3. அன்பினா லுண்டாகும் ஆசை; desire. 4. அருள்போன்ற குளிர்ச்சி; coolness. 5. அன்பினால் நிகழுங் கொடை; gift, present. 6. அன்போடு கூடிய வேளாண்மை (உபசாரம்) மதிப்புரவு; civility, politeness. 7. அருளினால் அல்லது அன்பினால் இரங்கத்தக்க எளிமை; miserableness, wretchedness.

ம., க. அளி.

[அள் → அளி.]

அளியன் aliyan, பெ. (n.) 1. அன்பு மிக்கவன்; one who has great love, gracious benefactor. 2. காக்கப்படத் தக்கவன்; one who deserves protection, needy person. 3. இரங்கப்படத் தக்கவன்; one who deserves pity.

ம. அளியன்; க., து. அளிய; தெ. அல்லுடு; பட. அளிய (மருமகன்).

[அளி (அன்பு, இரக்கம்) → அளியன். 'அன்' ஆ.பா.ஈறு.]

அளுங்கு alungu, பெ. (n.) அழுங்கு, ஒரு விலங்கு; pangolin.

ம. அளுங்கு; தெ. அளுகு, அளுவ; து. அளங்கு.

[நளுங்கு → அளுங்கு.]

அனை¹-தல் alai-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தழுவுதல்; to embrace, caress. 2. குடுதல்; to wear. 3. துழாவுதல்; to stir with the hand or a ladle, to dabble with the hand, as a child. 4. கலத்தல்; to mix up, mingle with. 5. நுகர்தல் (அனுபவித்தல்); to enjoy, experience.

அனை²-தல் alai-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கூடியிருத்தல்; to be mixed, mingled. 2. வயிறு வலித்தல்; to suffer from gripes, as in dysentery.

[அள்ளுதல் = பொருந்துதல், செறிதல், வாருதல். அள் → அனை.]

அனை³ alai, பெ. (n.) 1. எலி, நண்டு, பாம்பு முதலியவற்றின் வளை; rat-hole, crab-hole, snake-hole, etc., hole in the ground. 2. புற்று; ant-hill. 3. பொந்து; hollow in the tree. 4. குகை; cave, cavern in a mountain or rock.

ம. அள; க. அளெ; கோத. அள்; துட. ஒள்ப்.

[உள் → அள் → அனை = துளை.]

அனைச்சல் alaiccal, பெ. (n.) வயிற்றளைச்சல்; dysentery.

[அனை → அனைத்தல் → அனைச்சல். 'சல்' தொ. பெ.ஈறு.]

அனைமறிபாப்பு alai-mari-pāppu, பெ. (n.) தலை முன்னும் வால் பின்னும் வளைக்குட் புகுந்த பாம்பு, அங்ஙனமே, அதாவது வால் முன்னும் தலை பின்னும் தானிருந்தபடியே பின்னுக்குத்

திரும்பாது, வளைக்குள் ஒரு சுற்றுச் சுற்றி, மீண்டும் தலைமுன்னாக மாறிக் கொள்வதுபோல், ஒரு செய்யுள் தலைகீழாக இறுதியடி முதலடியாகவும் முதலடி யிறுதி யடியாகவும் வரிசைமாற்றிப் பொருள் கொள்ளப்படும் முறை, எண்வகைப் பொருள் கோள்களுள் ஒன்று; a mode of poetic construction in which, the lines of a poem or stanza are taken in the reversed order for construing, one of eight modes of construing.

[அளை = வளை. மறி = (தலைகீழாய்) மடங்குகின்ற. பாம்பு → பாப்பு (வலித்தல் திரிபு). 'அனைமறிபாப்பு' பன்மொழித் தொடரான அன் மொழித்தொகை. 'அனைமறி' வே. தொகை. 'மறி பாப்பு' வினைத்தொகை.]

அற்கம் arkam, பெ. (n.) அடக்கம்; self-restraint, self-control.

[ஒல்கு → அல்கு → அற்கு → அற்கம். ஒல்குதல் = தளர்தல். அல்குதல் = சுருங்குதல்.]

அற்காமை arkāmai, பெ. (n.) நிலையாமை; impermanence.

[அல்குதல் = தாங்குதல். அல்கு → அற்கு → அற்காமை. 'ஆ' எ.ம.இ.நி. 'மை' பண்.பெ.ஈறு.]

அற்கு-தல் arku-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நிலை பெறுதல்; to be permanent, to remain, endure.

[அல்கு → அற்கு.]

அற்றம் arram, பெ. (n.) 1. நீங்குகை, விலகுகை; separation, leaving. 2. இடைவிடுகை; discontinuity, break. 3. ஆடை நீங்கிய நிலை, மொட்டைக்கட்டை; nudity. 4. அவமானம்; shame. 5. ஆள் நீங்கிய சமையம்; the time of a person's being away. 6. (தடை நீங்கிய) தகுந்த சமையம் (அவகாசம்); occasion, opportunity. 7. பொய்; untruth, lie. 8. (பொய் நீங்கிய) உண்மை; truth. 9. (செல்வம் நீங்கிய) வறுமை; destitution, poverty. 10. கேடு; loss, harm. 11. அழிவு; destruction, ruin. 12. அச்சம்; fear. 13. வருத்தம்; suffering. 14. சோர்வு; loosening, weakening, relaxing. 15. மெலிவு; leanness. 16. அறுதி; termination. 17. முடிவு; end, conclusion.

ம. அற்றம்

[அறு → அற்றம். 'அம்' தொ.பெ.ஈறு.]

அற்றார் arār, பெ. (n.) 1. பொருளில்லாதவர்; destitute persons. 2. உறவினரில்லாதவர்; those who have no relation. 3. தம்மை இறைவனுக்கு ஒப்படைத்தவர்; those who have dedicated themselves to the service of God. 4. இறந்தவர்; dead persons.

[அறு → அற்ற (இ.கா.பெ.எ.) + அவர் - அற்றவர்
→ அற்றார் (வினையா.பெ.)]

அற்றுப்போ-தல் arṛu-p-pō-, 8 செ.கு.வி. (v.i.)

1. இடைமுறிதல்; to be severed, to be broken as a string.
2. முழுவதும் நீங்குதல்; to cease completely, as a disease.
3. ஓர் உயிரினம் இறந்து படுதல்; to become extinct, as a species.
4. முழுவதும் கைவருதல்; to have complete possession.

[அறு → அற்று (இ.கா.வி.எ.). 'போ' ஒழிதலைக் குறிக்கும் து.வி.]

அற்றை arṛai, கு.பெ.எ. (adj.) 1. அந்நாட்குரிய; of that day.

2. சிறிய, முதன்மையல்லாத; little, trifling.

[அன்று → அற்றை. வலித்தலும் ஐகாரச் சாரியையும் புணர்ச்சி விளைவு.]

அற்றைக்கூலி arṛai-k-kūli, பெ. (n.) அன்றன்று பெறும் நாட்கூலி; daily wages.

[அன்று → அற்றை + கூலி. கூலம் → கூலி.]

அற ara, கு.வி.எ. (adv.) 1. முழுதும்; wholly, entirely, quite.

2. மிகவும்; intensely, excessively.
3. தெளிவாக; clearly.
4. செவ்வையாக; thoroughly, properly.

ம. அற

[அறு → அற (நி.கா.வி.எ.) = நீங்க, குறை நீங்க, குறையில்லாவாறு.]

அறக்கட்டல் arā-k-kattal, தொ.பெ. (vbl.n.) பிள்ளை பெற்றவுடன் பெற்றவளின் வயிற்றை இறுக்கமாகக் கட்டல்; binding very tight, as the abdominal belt worn by a woman after delivery.

[அறு → அற (நி.கா.வி.எ.). கட்டு → கட்டல் (தொ.பெ.). 'அல்' தொ.பெ.ஈறு.]

அறக்கடவுள் ara-k-kaḍavuḷ, பெ. (n.) 1. அறத்தெய்வம் (தருமதேவதை); the god of virtue, personified.

[அறம் + கடவுள். கட → கடவுள்.]

அறக்கப்பறக்க arakka-p-parakka, கு.வி.எ. (adv.) 1. மிக விரைவாக; in great haste.

[பற → பறக்க (நி.கா.வி.எ.) = விரைவாக. 'அறக்கப்பறக்க' எதுகை மரபிணைமொழி.]

அறக்கழிவு ara-k-kaḷivu, பெ. (n.) உலக வழக்கத்திற்குப் பொருத்தமில்லாமை; inconsistency with the normal customs and practices of the world.

[அறம் + கழிவு. கழி → கழிவு.]

அறக்கற்பு ara-k-karpu, பெ. (n.) அமைதி நிலையுள்ள கற்பு, மறக்கற்பு என்பதற்கு எதிர்; chastity unobtrusive, opp. to marakkarpu.

[அறம் + கற்பு. கல் → கற்பு.]

அறக்காடு ara-k-kāḍu, பெ. (n.) சுடுகாடு; cremation ground.

[அறம் + காடு.]

அறங்காவல் araṅ-kāval, பெ. (n.) கோயில், சத்திரம் முதலியன காக்குந்தொழில்; trusteeship of temples, choultries, etc.

[அறம் + காவல். கா → காவல் (தொ.பெ.) 'அல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அறங்கை araṅgai, பெ. (n.) அகங்கை; palm of the hand.

தெ. அறசேயி, அறசெய்யி.

['அகங்கை' என்பது 'புறங்கை' என்பதன் சேர்க்கையால் ஒத்தமைவு (analogy) முறையில் 'அறக்கை' எனத் திரிந்தது.]

அறச்சபை ara-c-cabai, பெ. (n.) அறங்கூறவை; body of persons, elected or appointed, to administer justice.

அறச்சாலை ara-c-cālai, பெ. (n.) அறம் வழங்குமிடம் (தருமசாலை), ஊட்டுப்புரை; alms-house, feeding house.

[அறம் + சாலை. சால் → சாலை.]

அறத்தளி ara-t-tali, பெ. (n.) உவளகம் (அந்தப்புரம்); zenana, harem.

[அகம் → அறம் + தளி (கோயில்). அகத்தளி → அறத்தளி.]

அறத்துணைவி ara-t-tuṅai, பெ. (n.) கற்புடை மனைவி; chaste wife, virtuous helpmate, wife.

[அறம் + துணைவி. துணை → துணைவன் (ஆ.பா.) - துணைவி (பெ.பா.). 'இ' பெ.பா.ஈறு.]

அறத்துப்பால் arattu-p-pāl, பெ. (n.) திருக்குறளின் முப்பால்களுள் முதலாவதும் அறத்தைப்பற்றிக் கூறுவதுமான பகுதி; the first section of Tirukkural which treats of virtue, one of muppāl.

அறத்துறத்தல் ara-t-turattai, தொ.பெ. (vbl.n.) உலகப் பற்றை முழுதும் விட்டுவிடுதல்; to renounce the world completely.

[அற (வி.எ.) = முற்றும். துற = துறத்தல் (தொ.பெ.). 'தல்' தொ.பெ.ஈறு.]

அறத்துறை ara-t-turai, பெ.(n.) அறநெறி (தருமமார்க்கம்); path of virtue.

[அறம் + துறை. துறு → துறை.]

அறத்தொடுநிற்றல் arattoḍu-nirral, தொ. பெ. (vbl.n.)

தோழி தலைவியின் களவொழுக்கத்தைச் செவிலிக்கும் பெற்றோர்க்கும் படிமுறையாய் அறிவித்தல்; maid's tactful and gradual revealing of the secret love affair of her young mistress to the foster-mother and parents of her mistress.

[அறம் + அத்து (சாரியை) + ஒடு (3ஆம் வே.உ.) + நின்றல் (தொ.பெ.). 'தல்' தொ.பெ. ஈறு.]

அறநூல் ara-nūl, பெ. (n.) அறவொழுக்கநூல் (தரும சாத்திரம்); Code of Laws, treatise on civil and religious duties.

அறநெறி ara-neri, பெ. (n.) 1. அறவொழுக்க நெறி, நன்னெறி (தரும மார்க்கம்); path of virtue. 2. ஊசலாங்க கொடி; a creeper.

அறம் aram, பெ. (n.) 1. நல்வினை; good deed. 2. ஐயம் (பிச்சை); alms. 3. ஏழைகட்கு இலவசமாகக் கொடுப்பது; free gift to the poor. 4. நேயாளிகட்கு இலவயமாக மருந்தீகை; free distribution of medicine to the sick. 5. நலமானது; that which is salutary. 6. இன்பம் (சுகம்); happiness. 7. தகுதியானது; that which is fitting or worthy. 8. கற்பு; chastity. 9. நோன்பு; fasting. 10. அறப்பயன் (புண்ணியம்); moral or religious merit. 11. சமயம்; religious faith. 12. ஒதி (ஞானம்); wisdom. 13. அறச்சாலை; feeding house. 14. அறத்தெய்வம்; goddess of virtue. 15. நடுநிலையறம் பேணும் கூற்றுவன்; god of death, as the impartial one.

ம. அறம்; க. அற.

[அல்லுதல் = பொருந்துதல், உளம் பொருந்துதல், விரும்புதல், நட்புச்செய்தல், அன்புகூர்தல், அறஞ்செய்தல். அல் + பு - அல்பு. ஒ.நோ : வல் + பு - வன்பு. அல் → அலம் → அதம் → ஆதம் = அன்பு. ல → த, போலித்திரிபு. ஒ.நோ : சலங்கை → சதங்கை, லாலாட்டு → தாலாட்டு. அதம் → அறம். ஒ.நோ : மதம் → மறம்.]

அறல்¹ aral, பெ. (n.) 1. அறுதல், அறுகை; becoming detached by cutting. 2. அரித்தோடுகை; laving. 3. அறுத்துச் செல்லும் நீர்; flowing water that causes breaches to the bank. 4. நீர்; water. 5. நீர்த் திரை; wave, ripple. 6. நீர்க்குட்பு; slow and painful discharge of the urine drop by drop, *Strangury*. 7. கொற்றான்; korṛāṇ, a parasitic leafless plant.

ம. அறல்

[அறுதல் = அறுபடுதல், நீங்குதல், சிறிது சிறிதாகப் பிரிதல். அறுத்தல் = அரித்தல், ஊடறுத்தல். அறு → அறல் (தொ.பெ., தொ.ஆகு.). 'அல்' தொ. பெ.ஈறு.]

அறல்² aral, பெ. (n.) 1. கலியாணம், இன்ப வாழ்வு;

happiness, prosperity. 2. விழா; festival.

அறவன் aravan, பெ. (n.) 1. அறவியல்பன் (தருமவான்); one who is virtuous. 2. சமண அறங்கூறுவோன்; one who teaches the doctrines of Jain religion. 3. இறைவன், திருமால்; god, Tirumāl. 4. முனிவன்; sage, ascetic. 5. அந்தணன்; sage.

ம. அறவன்

[அறம் → அறவன். 'அன்' ஆ.பா.ஈறு.]

அறவாணன் ara-vāṇan, பெ. (n.) அறவடிவான கடவுள்; God, the abode of virtue.

[அறம்+வாணன். வாழ் → வாழ்கின்றான் → வாழுந்தான் → வாழுநன் → வாழ்நன் → வாணன் (மருஉ).]

அறவாழி ara-v-āli, பெ. (n.) அறச்சக்கரம் (தரும சக்கரம்); wheel of virtue.

[அறம் + ஆழி. ஆல் → ஆலி → ஆழி (சுழலுஞ் சக்கரம்).]

அறவிலை ara-vilai, பெ. (n.) முழு விற்பனை; absolute, unconditional sale.

[அறு → அற + விலை.]

அறவினை ara-vinai, பெ. (n.) அறச்செயல்; virtuous deed.

[அறம் + வினை.]

அறவு aravu, பெ. (n.) நீங்குகை, ஒழிகை, தீர்க்கை; severance, cessation, exhaustion, extinction.

[அறு → அறவு (தொ.பெ.). 'வு' (அவு) தொ. பெ.ஈறு.]

அறவுரை ara-v-urai, பெ. (n.) அறவியல் அல்லது சமயவியல் அறிவுரை (தருமோபதேசம்); religious or moral instruction.

அறவோன் aravōṇ, பெ. (n.) 1. அறவாளன்; virtuous man. 2. புத்தன்; the Buddha.

[அறம் → அறவோன். ஆன் → ஒன் (ஆ.பா. ஈறு)]

அறன் arāṇ, பெ. (n.) 1. நல்வினை; good deed. 2. எளியார்க்கீதல்; giving to the poor. 3. மனத்தூய்மை; purity of mind. 4. சமயம்; religion, religious faith. 5. வேள்வி முதல்வன்; one who performs a sacrifice, as performing a sacred duty.

[அறம் → அறன். ம் → ன், இறுதிப்போலி.]

அறாவு-தல் arāvu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அடித்தல்; to strike, beat, whip.

[அறு → அறை. அறைதல் = அடித்தல். அறு →

(அற) → (அறவு) → அறாவு.]

அறி-தல் ari-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஐம்புலனால் உணர்தல்; to perceive by the senses. 2. மதியினாலுணர்தல்; to know, understand, comprehend, recognise. 3. மனத்தினாலுணர்தல்; to conceive, to know by imagination or deliberation. 4. புதிதாய்க் கண்டுபிடித்தல்; to discover. 5. தேறுதல், திட்டஞ்செய்தல்; to ascertain, determine, decide. 6. நினைத்தல்; to think. 7. மதித்தல்; to esteem, prize. 8. நுகர்தல், பட்டறிதல் (அனுபவித்தல்); to experience. 9. பயிலுதல்; to know by practice, to be accustomed to.

ம. அறியு; க., குட., து. அறி; தெ. எறுகு; பட. அறதனெ; கோத. அர்ச்; துட. அர்த் அர்யி; குரு. அறிதனெ; பிரா. கறிபிங்.

[ஓருகா. அள் → (அறு) → அறி. அள்ளுதல் → பொருந்துதல். பொருந்தியறிதல். ஒ.நோ: பள் (பள்ளம்) → (பறு) → பறி.]

அறி ari, பெ. (n.) அறிவு; knowledge.

க. அறி

[‘அறி’ முதல்தொ. ஆகு]

அறிக்கை arikkai, பெ. (n.) 1. அறிவிப்பு; notice, report. 2. குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்கை; confession. 3. பயிற்றுமை; training, teaching.

ம. அறியிப்பு; க., பட., து. அறிகெ; தெ. எறுக; கோத. அர்க்யம்.

[அறி (த.வி.) → அறிவி (பி.வி.) → அறிவிக்கை (தொ.பெ.) → அறிக்கை. இனி, அறிகை (த.வி., தொ. பெ.) → அறிக்கை (பி.வி., தொ.பெ.) என்றமாம்.]

அறிகருவி ari-karuvi, பெ. (n.) ஐம்புலப் பொறி, அறிப்பொறி (ஞானேந்திரியம்); organs of sense.

[‘அறிகருவி’ வினைத்தொகை. கரு → கருவி = செயல் அல்லது தொழில் துணைப் பொருள். கருத்தல் = செய்தல். இவ் வினை இற்றைத் தமிழில் வழக்கற்றது.]

அறிகுறி ari-kuri, பெ. (n.) அடையாளம்; mark, token, symbol.

[‘அறிகுறி’ வினைத்தொகை.]

அறிஞன் ariñan, பெ. (n.) 1. அறிவுடையோன்; man of knowledge, savant, wise man. 2. புலவன்; poet, learned man. 3. முனிவன்; sage. 4. மதிமகன் (புதன்); the planet Mercury.

[அறி → அறிகின்றான் → அறிகுந்நான் → அறியுந்நான் → அறியுநன் → அறிநன் → அறிஞன்.]

அறிதுயில் ari-tuyil, பெ. (n.) 1. அறிவு அல்லது உணர்ச்சி

குன்றாது தூங்குந் தூக்கம்; a semi-conscious sleep. 2. ஓகத்தூக்கம், தூங்காமல் தூங்கல் (யோக நித்திரை); a state of sleep in which the person is conscious of the outer world, the sleep or devotion or abstraction-an attribute supposed to belong to the sages. 3. திருமாவின் ஓகத்தூக்கம்; the conscious sleep of Tirumāl (Viṣṇu). 4. விழிப்பொடு தூங்கும் ஒரு நோய்; wakeful lethargy, Agryphnocomia.

[‘அறிதுயில்’ வினைத்தொகை. துய் → துயில்.]

அறிப்பு arippu, பெ. (n.) உணர்ச்சை; comprehension.

[அறி + பு (தொ.பெ. ஈறு).]

அறிமடம் ari-madam, பெ. (n.) 1. அறிந்தும் அறியாதது போன்றிருக்கை; assumed ignorance. 2. அறிந்தபடி நடக்க இயலாமை; inability to translate into practice what one has learnt. 3. நினைவின்மை; forgetfulness, inability to recall to memory. 4. வினையாடும் பருவத்து நிகழும் அறியாமை; innocence of childhood.

[‘அறிமடம்’ வினைத்தொகை.]

அறிமுகம் ari-mugam, பெ. (n.) 1. தெரிந்த முகம்; familiar face. 2. பழக்கம்; acquaintance.

[‘அறிமுகம்’ வினைத்தொகை.]

அறியாமை ariyāmai, பெ. (n.) மடமை; ignorance.

ம. அறியாம; க. அறியமெ.

[அறி + ஆ (எ.ம.இ.) + மை (பண். பெ. ஈறு).]

அறிவர் ari-var, பெ. (n.) சிறந்த அறிவுடையோர்; the wise ones, sages.

[அறி → அறிவு (தொ.பெ.) → அறிவர். ‘அர்’ ப.பா. ஈறு.]

அறிவழி-தல் ari(u)-aḷi-, 2 செ.கு.வி. (vi.) 1. மதிமயங்குதல்; to lose one's reason, to be bereft of sense, be infatuated.

2. மதிமயங்கல், ஒரு சாவுக்குறி; losing sense and consciousness, a symptom of approaching death.

அறிவன் arivan, பெ. (n.) 1. நல்லறிவுடையவன்; man of knowledge, wise man, sage. 2. அருகன்; Arhat.

3. புத்தன்; the Buddha. 4. மதிமகன் (புதன்); mercury. 5. செவ்வாய்; the planet Mars. 6. முரசு (உத்திரட்டாதி); the 26th lunnar asterism. 7. கணியன்; astrologer. 8. கம்மாள்; artisan.

[அறி → அறிவு (தொ.பெ.) + அறிவன். ‘அன்’ ஆ.பா.ஈறு.]

அறிவாளி ari(u)-āḷi, பெ. (n.) அறிவுமிக்கவன், கூர்மதியன்; a man of profound knowledge, an intelligent

person.

ம. அறிவாளன்

[அறி → அறிவு (தொ.ஆகு.) + ஆளி (ஆ.பா. ஈறு.)]

அறிவாற்றல் ariv(u)-ārral, பெ. (n.) அறிவாகிய அல்லது அறிவின் வலமை; the power of knowledge.

[அறி → அறிவு (தொ.ஆகு.) + ஆற்றல். ஆற்று → ஆற்றல். ஆற்றுதல் = செய்யமாட்டுதல்.]

அறிவி-த்தல் arivi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தெரிவித்தல்; to inform, make known, relate, communicate. 2. வெளியிடுதல்; to publish, announce.

ம. அறியிக்கு

[அறி (த.வி.) → அறிவி (பி.வி.)]

அறிவிப்பு arivippu, பெ. (n.) 1. தெரிவிப்பு; information. 2. விளம்பரம்; notice, publication.

ம. அறியிப்பு; க., பட. அரிகெ.

[அறி (த.வி.) → அறிவி (பி.வி.) → அறிவிப்பு (தொ. பெ.). 'பு' தொ.பெ. ஈறு.]

அறிவியல் ariv(u)-iyal, பெ. (n.) அறிவாராய்ச்சியால் கூர்ந்து நோக்கியும் ஆய்வு செய்தும் மெய்மைகண்டு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட பொது நெறியீட்டறிவு; science, knowledge ascertained by observation and experiment critically tested, systemised and brought under general principles.

[அறிவு + இயல்.]

அறிவிலி ariv(u)-ili, பெ. (n.) அறிவில்லாத-வன்-வள்; ignorant person, fool, idiot.

க. அரிவிலி

[அறி → அறிவு + இல் + இ (ஓ. ஈறு.)]

அறிவு arivu, பெ. (n.) 1. பொறியுணர்வு; perception by the senses. 2. உலகியலறிவு; worldly knowledge. 3. பரவியல் ஒதி (ஞானம்); divine knowledge, spiritual wisdom. 4. மதி; intelligence, wit. 5. அறிய வேண்டியவை; things which must be known. 6. கல்வி; learning, education, erudition. 7. அறியும் ஆதன் (ஆன்மா); soul. 8. அறிவு வடிவான இறைவன்; God, as the embodiment of knowledge.

ம., க. அறிவு; து. அறுகு, அறுவு; தெ. எறுக, எறுகுவ; கோத. அர்வ்; கொலா. எர்க; குட. அரிமை.

[அறி → அறிவு (தொ.பெ., தொ.ஆகு.). 'வு' (அவு) தொ.பெ. ஈறு.]

அறிவுறு¹-தல் arivuru-, (20) செ. குன்றாவி. (v.t.) அறிதல்; to know.

அறிவுறு²-தல் arivuru-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. துயிலெழுதல்; to wake from sleep. 2. உணர்ச்சி மீளப்பெறுதல்; to regain consciousness.

[அறி → அறிவு + உறு.]

அறிவுறுத்து¹-தல் ariv(u)-uruttu-, 5 செ.கு. வி. (v.i.) அறிவு புகட்டுதல்; to give instruction.

அறிவுறுத்து²-தல் ariv(u)-uruttu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) தெரிவித்தல்; to inform, make known.

[அறி → அறிவு + உறுத்து. உறு (த.வி.) → உறுத்து (பி.வி.). 'து' பி.வி. ஈறு.]

அறு¹-தல் aru-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கயிறு முதலியன இறுதல்; to be severed, to break, as a rope. 2. உண்டது செரித்தல்; to be digested. 3. கருமங் குதிர்தல்; to be decided, settled. 4. நீங்குதல், பிரிதல், நோய் முதலியன இல்லாமற் போதல்; to separate, to be cured as a disease. 5. பாழ்படுதல்; to go to ruin. 6. முடிதல்; to cease, come to an end, perish, become extinct. 7. தாலி நீங்குதல்; to be removed, as the marriage insignia of a woman.

ம., க. அறு; தெ. அறுகு, அறு; கோத. அர்த்; குட. அர; துட. அர்த்; து. அர்ப்புனி.

[அர் → அரி. அர் → அரம். அர் → அறு. அறுதல் = துணிபடுதல். ரகரத்தை நோக்க ரகரம் வல்லொலியாதலின், அது வல்வினை குறிக்குஞ் சொல்லுறுப்பாயிற்று.]

அறு²-த்தல் aru-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பன்னறு வாளாற் கதிரறுத்தல்; to reap corn with a sickle. 2. அறுவாளால் அல்லது கத்தியாற் கயிறறுத்தல்; to cut a rope with a knife or sickle. 3. காய்கறியறுத்தல்; to cut in two or into pieces, as a fruit or vegetable. 4. செங்கலறுத்தல்; to mould, as bricks. 5. ஊடறுத்தல்; to sever, cleave, cut in two. 6. பங்கிட்டுக் கொடுத்தல்; to distribute. 7. வளை தோண்டுதல்; to burrow, form subterranean passages. 8. வருத்துதல்; to tease, worry. 9. வெல்லுதல்; to outdo, excel. 10. செரித்தல்; to digest. 11. நீக்குதல்; to remove, as obstacles, obviate, as objections, break, as enchantments. 12. இல்லாமற் செய்தல்; to root out, exterminate. 13. தாலி நீக்குதல்; to remove the marriage insignia, as a widow. 14. தீர்மானித்தல், முடிவுசெய்தல்; to determine, resolve, decide, settle. 15. இடை விடுதல்; to move in jerky rhythm.

அறு³-த்தல் aru-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தாலியறுத்துக்

கைம்பெண்ணாதல்; to become a widow, by cutting away the marriage insignia known as tāli.

ம. அறுக்குக; கொலா., நா. அர்க்; துட. அர்ட்; குவி, பர். எர்க்; குரு. அற; பிரா. கரெ.

[அறுதல் (த.வி.) → அறுத்தல் (பி.வி.).]

அறுகம்புல் arugam-pul, பெ. (n.) 1. படர்புல் வகை; harialli grass, *Cynodon dactylon*. 2. பூசைக்குகந்த புல்; a species of sacred grass, harialli grass, *Agrostis linearis*.

[அறுகு + அம் (சாரியை) + புல்.]

அறுகால்¹ aru-kāl, பெ. (n.) 1. ஆறுகாலுள்ள வண்டு; beetle which is six-legged. 2. தேனீ; a bee.

ம. ஆறுகால்; க. ஆறுதள.

[ஆறு → அறு + கால்.]

அறுகால்² aru-kāl, பெ. (n.) (காவில்லாப்) பாம்பு; serpent, as one without feet.

[அறுகால் (வினைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை) = காலற்றது. அறுதல் = நீங்குதல், இல்லாதிருத்தல்.]

அறுகாலி aru-kāli, பெ. (n.) 1. ஆறுகாலுள்ள வண்டு அல்லது தேனீ; six-legged beetle or bee. 2. அறுகாலுள்ள இருக்கை; a bench having six legs.

[ஆறு → அறு + கால் + இ (ஒ.ஈறு).]

அறுகிடு-தல் arug(u)-idu-, 20 செ.கு.வி.(vi.) திருமணத்தில் அறுகிட்டு வாழ்த்துதல்; to bless the bride and the bridegroom by throwing on their heads rice with cynodon grass.

[அறுகு + இடு.]

அறுகு¹ arugu, பெ. (n.) இந்தியாவெங்கும் இயற்கையாக வளர்வதும், ஆழ வேருன்றி நீளப் படர்வதும், அழியாதிருப்பதும், பயிர் பச்சைகளைக் கெடுப்பதும், வாழ்த்திற்கும் வழிபாட்டிற்கும் பயன்படுத்தப் படுவதும், பல்வேறு மருந்தாக வுதவுவதும், பல்வகைப் பட்டதுமான புல்வகை; harialli grass found in many varieties almost every where throughout India, growing or existing all the year round, used in worship and benediction, and servings as medicine for several diseases in several forms, *Cynodon dactylon*.

[அறு → அறுகு. நோய்களை அறுப்பதனால் அறுகம்புல் என்று பெயர் என்பர் மருத்துவர் சாம்பசிவம் பிள்ளை. பயிர் பச்சைகளை அழிப்பதனால் அறுகம்புல்லெனப்பட்டது என்று கொள்ளவும் இடமுண்டு.]

அறுகு² arugu, பெ.(n.) 1. அரிமா; lion. 2. யானையாளி; an extinct animal. 3. யானை; elephant. 4. புலி; tiger -

ஆண்புலி; male tiger.

[ஒருகா. அறு → அறுகு = விலங்குகளை யழிக்கும் அரிமா, துதிக்கையொடு கூடிய அரிமா வடிவினதாகச் சொல்லப்படும் யாளி, விலங்குகளை யழிப்பதில் அரிமாவை யடுத்த புலி.]

அறுகவை aru-šuvai, பெ. (n.) இனிப்பு, புளிப்பு, கைப்பு, கார்ப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு என்னும் அறுவகை நாவுணர்ச்சி; the six flavours.

க. அறுபோன

அறுதி¹ arudi, பெ. (n.) 1. இல்லாமை; non-existence. 2. வரையறை; limit. 3. (வரையறுத்த) உரிமை; (restricted) possession, ownership, right. 4. முடிவு; end, close, termination. 5. அறுதிக் குத்தகை; unconditioned lease. 6. அறுதிவிலை; finality, as in a sale. 7. நாசம்; destruction.

அறுதி¹ arudi, இடை. (part.) வரை; until.

[அறு → அறுதி. 'தி' பண்.பெ. ஈறு.]

அறுதியிடு-தல் arudi-y-idu-, 18 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. முடிவிற்குக் கொண்டு வருதல்; to bring to completion or to a close. 2. தீர்மானித்தல்; to determine. 3. காலங் குறித்தல்; to specify a time, appoint a day.

அறுதொழிலோர் aru-toḷilōr, பெ. (n.) உழவு, வணிகம், நெசவு, கொல் அல்லது கம், ஆட்சி, கல்வி என்னும் அறுவகைத் தொழில் செய்யும் மக்கள்; people engaged in the six occupations, viz., agriculture, trade, weaving, artisan's work, government business and learning.

[ஆறு → அறு + தொழிலோர். தொழில் → தொழிலோர். ஆர் → ஓர் (ப.பா. ஈறு).]

அறுப்பு aruppu, பெ. (n.) 1. அறுப்பு; cutting. 2. அறுவடை, கதிரறுக்கை; harvest, reaping the crop. 3. அறுத்த துண்டு; piece section sawn. 4. மரத்தின் அறுத்த பக்கம்; the sawn side of timber. 5. புண்ணையறுத்த இடம்; opening of a wound. 6. தாலியறுக்கை; becoming a widow, as by cutting the marriage insignia called tāli. 7. கண்டனம்; censure, refutation, as of an argument.

ம. அறுப்பு

[அறு → அறுப்பு (தொ.பெ., தொ.ஆகு.). 'பு' தொ. பெ.ஈறு.]

அறுப்புக்கூலி aru-pu-k-kūli, பெ. (n.) அறுவடைக்காகத் தரப்படும் கூலி; wages for harvesting.

[அறுப்பு + கூலி]

அறுபகை aru-pagai, பெ. (n.) காமம், வெகுளி, ஈயாமை, மயக்கம், செருக்கு, பொறாமை என்னும் அறுவகை உட்பகையான குற்றங்கள்; the six internal enemies of man, i.e., the six emotions, viz., desire, anger, miserliness, confusion of mind, arrogance and envy, which disturb his mind and corrupt his soul.

[ஆறு → அறு. பகு → பகை, 'ஐ' பண்.பெ. ஈறு.]

அறுபொருள்¹ aru-poruḷ, பெ. (n.) பகுப்பற்று ஒன்றாய் எங்கும் நிறைந்திருக்கும் பரம்பொருள்; the Supreme being, the Absolute, as the one indivisible and omnipresent thing.

[அறுபொருள்' வினைத்தொகை.]

அறுபொருள்² aru-poruḷ, பெ. (n.) (இலக்.) 1. பெயர்ச் சொல்லாற் குறிக்கப்படும் பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்னும் அறுவகைப் பொருள்கள்; the six categories of things denoted by the noun viz., material thing, place, time, organ or part, quality and action. 2. வினைச்சொல் லுணர்த்தும் வினைமுதல், கருவி, இடம், வினை, காலம், செய்பொருள் என்னும் அறுவகைப் பொருள்கள்; the six items of information inferable from the verb, viz., agent, instrument, place of action, action, time and object.

அறுபொழுது aru-poḷudu, பெ. (n.) கதிரவன் தோற்றம் முதல் பப்பத்து நாழிகை கொண்ட நாட்பிரிவுகளாகிய காலை, நண்பகல், எற்பாடு (சாயுங்காலம்), மாலை, யாமம், வைகறை என்னும் அறுவகைச் சிறுபொழுதுகள்; six divisions of the day, viz., kālai, nanpagal, erpāḍu, mālai, yāmam and vaigarai (R), calculated from sunrise to sunrise, the duration of each being 10 nāḷigais or 4 hours.

[ஆறு → அறு + பொழுது - அறுபொழுது.]

அறுமீன் aru-mīṇ, பெ. (n.) ஆரல் (கார்த்திகை); Pleiades, as containing six stars.

[ஆறு → அறு + மீன் - அறுமீன். மின் → மீன்.]

அறுமுகன் aru-mugaṇ, பெ. (n.) முருகன்; Murugaṇ as having six faces.

ம. அறுமுகன்; க. அறுமொக.

அறுவகைத்தாணை aru-vagai-tāṅṅai, பெ. (n.) வேற்றாணை, வாட்டாணை, விற்றாணை, தேர்த்தாணை, பரித்தாணை, களிற்றுத்தாணை என்னும் அறுவகைப் படைகள்; the six constituents of an army, viz., force of spearmen, company of swordsmen, battalion of archers, chariot division, cavalry and elephantry.

[ஆறு + வகை - அறுவகை. தாணை = சேலை,

துணி, கொடி, கொடிப்படை, படை. ஒ.நோ : தூசு = பஞ்சு, ஆடை, முன்னணிப்படை, தூசு → தூசி = கொடிப்படை.]

அறுவகைப்படை aru-vagai-p-paḍai, பெ. (n.) 1. மூலப்படை, கூலிப்படை, நாட்டுப்படை, காட்டுப்படை, துணைப்படை, பகைப்படை என்னும் அறுவகைப் படைகள்; the six kinds of military forces falling under three dichotomic divisions, viz., hereditary force Vs. mercenary force; regiment recruited from agricultural tract Vs. regiment recruited from jungle tract; allied force Vs. hostile force.

[ஆறு + வகை - அறுவகை. படு → படை.]

அறுவகையுயிர் aru-vagai-y-uyir, பெ. (n.) மக்கள், தேவர், பிரமர், நரகர், விலங்கு, பேய் என்னும் அறுவகையுயிர்கள்; the six kinds of living beings, viz., makkaḷ, tēvar, piramar, naragar, vilaṅgu and pēy.

[ஆறு + வகை - அறுவகை. உய் → உயிர் = உடம்பை உய்ப்பது (செலுத்துவது).]

அறுவடை aruvaḍai, பெ. (n.) கதிரறுப்பு; harvest.

[அறு → அறுவு + அடை (ஈறு). ஒ.நோ : சொல் → சொலவு → சொலவடை.]

அறுவா-தல் aruvā-, 6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செலவழிந்து போதல்; to be spent, exhausted. 2. முடிதல்; to be finished, completed. 3. தண்டப்படுதல், தொகுக்கப்படுதல்; to be collected, gathered.

[அறு → அறுவு (தொ.பெ.) + ஆ. 'வு' தொ. பெ.ஈறு.]

அறுவாய்¹ aru-vāy, பெ. (n.) 1. வெட்டுவாய்; opening in a cut wound. 2. மரம் அறுபட்ட இடம்; opening in timber under the saw. 3. குறைவிடம், வெற்றிடை; vacant gap, as of the Moon in its waxing phases.

[அறுவாய்' வினைத்தொகை.]

அறுவாய்² aru-vāy, பெ. (n.) ஆரல் (கார்த்திகை) என்னும் மூன்றாம் நாண்மீன்; the 3rd lunar asterism, as consisting of six stars.

[ஆறு + வாய் - அறுவாய். வாய் = இடம், உறுப்பு.]

அறுவாள் aru-vāḷ, பெ. (n.) வலிதாகவும் பெரிதாகவும் அறுக்கும் வாள்; big cutting knife, scimitar.

ம. அரவாள்

[அறுவாய்' வினைத்தொகை.]

அறுவை aruvai, பெ. (n.) 1. ஆடை; cloth, garment. 2. அறுப்பு மருத்துவம்; surgery. 3. அறுத்தபின்

அறுவாய்க்கு இடும் மருந்து; a medicine applied to the wound after operation. 4. சித்திரை என்னும் 14ஆம் நாண்மீன்; the 14th lunar asterism.

ம. அறுவ; க. அறுவெ.

[அறு → அறுவை. 'வை' தொ.பெ.ஈறு.]

அறுவைவாணிகள் aruvai-vāṅigan, பெ. (n.) 1. துணி விற்பவன்; cloth merchant. 2. மதுரை அறுவை வாணிகள் இளவேட்டனார்; lavēṭṭanar, a cloth merchant of Madurai.

[அறுவை + வாணிகள். வாணிகம் → வாணிகள். 'ன்' (அன்) ஆ.பா. ஈறு.]

அறை¹-தல் arai-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அடித்தல்; to beat, strike, slap. 2. பறைகொட்டுதல்; to beat, as a drum. 3. கடாவுதல்; to hammer, as a nail. 4. மண்ணெறிந்து கட்டுதல்; to construct, as a mud wall by slapping the mud on. 5. துண்டித்தல்; to cut in pieces, hack. 6. சொல்லுதல்; to state, relate, utter, declare, narrate.

அறை²-தல் arai-, 2 செ.கு. வி. (v.i.) 1. ஒலித்தல்; to sound. 2. அலை காற்று முதலியன மோதுதல்; to beat upon, as wind, as waves, dash, as a mountain torrent.

ம. அற; க. அரெ; தெ. அறசு; குரு. அச்சா.

[அர் → அறு → அறை]

அறை³ arai, பெ. (n.) 1. அடி; beat, blow, slap. 2. மோதுகை; dashing, as of waves against the shore. 3. அலை; wave. 4. ஓசை; sound. 5. சொல்; word, as spoken. 6. விடை; reply.

அறை⁴ arai, இடை. (int.) 1. துன்பமின்மையைக் குறிக்கும் இடைச் சொல்; an exclamation expressive of the feeling of security. 2. ஓர் உவமவுருபு; a particle of comparison.

ம. அற; க. அரெ; தெ. அறுமு; கொலா. ரச்த்; கூ. ரச்ப.

அறைக்கட்டளை arai-kattalāi, பெ. (n.) 1. கோயிலில் நின்றப் (நித்தியப்) படித்தரப் பண்டங்களை வைக்கும் இடம்; temple stores. 2. சிலகாலம் பயனுகர்ந்து (அனுபவித்துப்) பின்பு கோயிலுக்கு விடும்படி அளிக்கப்பட்ட இறையிலி நிலம்; lands granted rent-free to individuals in order that they might transfer them later to the temples, as an act of religious merit.

[அறை + கட்டளை.]

அறைக்கட்டு arai-kattu, பெ. (n.) 1. வீட்டின் உட்பகுதி; room, apartment. 2. திருவிழாப் பந்தல்; temporary shed for the idol, constructed during festival occasions.

[அறை + கட்டு.]

அறைக்கீரை arai-k-kīrai, பெ. (n.) 1. பாத்திகட்டி நீர்பாய்ச்சி வளர்க்கப்படுவதும் பெருவழக்காக உண்ணப் படுவதும், உடல் நலத்திற்கேற்றதும், மருந்து கீரையாகக் கருதப்படுவதுமான இலைக் கறிவகை; a wholesome pot-herb, an edible greens very commonly eaten and considered to be a medicinal food, *Amaranthus tristis*. 2. பொதுவாக உணவிற்குப் பயன்படுத்தும் ஒருவகைப் பத்தியக்கீரை, இது ஊதை (வாதம்), கோழை (கபம்), குளிர்ச்சி (சீதம்) முதலியவற்றைப் போக்கும்; a vegetable green used generally in food and also in diet, round-headed amaranth; garden spinach, *Amaranthus tristis* alias *Amaranthus gangeticus*.

It is useful in rheumatic complaints and phlegmatic diseases, and it also removes chillness from the system.

ம. அறச்சீர, அறக்கீர.

[அறை = பாத்தி. பாத்திகளில் வளர்க்கப்படுவதால் அறைக்கீரை யெனப்பட்டது.]

அறைகாரன் arai-kāran, பெ. (n.) கோயில் சரக்கறைக்காரன் (உக்கிரானக்காரன்); temple store-keeper.

[அறை + காரன். காரம் → காரன்.]

அறைகுறை arai-kurai, பெ. (n.) 1. தேவை; want, necessity. 2. துன்பம்; trouble, distress.

க. அரெகொரெ

[அறு → அறை. குறு → குறை. 'ஐ' தொ.பெ.ஈறு. 'அறைகுறை' எதுகை மரபினை மொழி.]

முற்றுப்பெறாமை யென்னும் பொருளில் வழங்கும் அல்லது எழுதப்படும் அறைகுறை என்னுஞ்சொல் அறைகுறை என்பதன் வழக்குத் திரிபான வழுவச் சொல்லாகும்.

அறைகூவு-தல் arai-kūvu-, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. போருக்கழைத்தல்; to challenge, summon to a combat. 2. வலியக் கூவியழைத்தல்; to make a compelling call.

[அறு → அறை. 'ஐ' தொ.பெ.ஈறு. கூ → கூவு.]

அறையோ araiyō, இடை. (int.) 1. முறையிடும் சொல்; an exclamation expressive of complaint, of disappointment. 2. வெற்றி மகிழ்ச்சிகளைப்பற்றிய குறிப்புச் சொல்; an exclamation expressive of victory or joy. 3. ஒரு வஞ்சினமொழி; an exclamation or oath used in wager.

[அறை (தொ.பெ.) + ஓ (இடை).]

அறைவாசல் arai-vāśal, பெ. (n.) கோயில் சரக்கறை; temple store-room.

அறைவீடு arai-viḍu, பெ. (n.) 1. அறை; room, chamber.
2. உள்ளறை; inner room. 3. பிள்ளைப்பேற்றை; lying-in room, the house for delivery. 4. மடைப்பள்ளி; kitchen of a temple.

அன்பன் anban, பெ. (n.) 1. நண்பன், தோழன்; friend, companion. 2. கணவன்; husband. 3. பத்தன்; pious man, devotee.

ம. அன்பன்; Pres. aḥbāb; F. ami.

[அன்பு → அன்பன்.]

அன்பு anb(u), பெ. (n.) 1. தொடர்புடையார் மாட்டு உண்டாகும் பற்று; love, attachment. 2. நேசம்; affection, friendship. 3. அருள், இரக்கம்; grace, compassion. 4. பத்தி; devotion, piety. 5. எல்லார் மாட்டும் இயல்பாகவுள்ள பற்று; natural love towards all.

ம., க. அன்பு; தெ. அனுகு; து. அங்கு.

[ஒல் → அல். அல்லுதல் = பொருந்துதல். அல் + பு - அன்பு. 'பு' பண்.பெ., தொ.பெ. ஈறு. அன்பு, உள்ளம் ஒன்றிப் பொருந்துவதன் விளைவாதலால் அப்பெயர் பெற்றது.]

அன்புகூர்-தல் anbu-kūr-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) மிக நேசித்தல்; to abound in affection for, love intensively.

[அன்பு + கூர். கூர்தல் = மிகுதல்.]

அன்புடைக்காமம் anbuḍai-k-kāmam, பெ.(n.) ஐந்திணையுந்தழுவும் இருதலைக் காதல்; equal and reciprocal love comprising all the five aspects specially suitable to the five tracts of land.

[அன்பு + உடை + காமம். உடைய (கு.பெ.எ.) → உடை.]

அன்மொழித்தொகை an-moli-t-togai, பெ. (n.) (இலக்.) வேற்றுமைத்தொகை முதலிய ஐந்தொகைகளுள் ஒன்றன்மேல் வேறொரு சொல் தொக்கு அடையடுத்த ஆகுபெயர்போல் வரும் இருசொற்றொடர்; (Gram.) an elliptical compound in which any one of the five *togai-nilai* that precede this in the enumeration, is used figuratively so as to signify something else of which this compound becomes a descriptive attribute, as *animoḷi*, 'beautiful words' which signifies a woman speaking beautiful words.

அன்றன்று anranru, கு.வி.எ. (adv.) 1. நாள் தோறும், அன்றாடம்; daily, from day to day. 2. அந்தந்த வேளையில்; then and there.

ம. அன்றன்று, அன்னன்னு; க., பட. அந்தந்து.

[அன்று + அன்று 'அன்றன்று' பன்மை பற்றி வந்த அடுக்குத்தொடர்.]

அன்றி anri, இடை. (conj.) 1. அல்லாமல்; without, except by. 2. அல்லாவிடத்து; unless, except when. 3. அல்லாமலும்; besides.

ம. அன்றி, அன்னி.

[அல் → அன்று (அல் + து) → அன்றி (கு.வி.எ.)]

அன்றில் anril, பெ. (n.) 1. ஆணும் பெட்டையும் இணைபிரியாததும், அவற்றுள் ஒன்றிறப்பின் மற்றொன்றும் உடனிறப்பதும், ஒருவரையொருவர் இன்றியமையாக் கணவனும் மனைவியுமான காதலர்க்கு உவமையாக இலக்கியத்திற் கூறப் படுவதுமான கிரௌஞ்சப் பறவை; anril, a species of bird, the male and female of which are inseparable both in life and death, and very familiar in Indian poetry as a standard or model of constancy and inseparable love. 2. 19ஆம் நாண்மீனாகிய மூலம்; the 19th lunar asterism.

ம. அன்றில்

[அல் → அன்றி (கு.வி.எ.) + இல். அன்றில் = இணையன்றி அல்லது ஒன்றன்றி மற்றொன்று இல்லாதிருப்பது.]

அன்னை annai, பெ. (n.) 1. தாய்; mother. 2. தமக்கை; elder sister. 3. மலைமகள் (பார்வதி); Malaimagaḷ(Pārvati). 4. தோழி; female companion or friend.

Turk. anne; Hung. anya.

[அம்மை → அன்னை. அம் → அன். ம் → ன், போலி.]

அனந்தல் anandal, பெ. (n.) 1. தூக்கம்; sleep, slumber. 2. மயக்கம்; drowsiness, stupor. 3. மந்தவொலி; low tone, soft mournful sound, as of a drum. 4. சிறு தூக்கம்; a soft or gentle sleep, especially in the morning. 5. மதம்; an extravagant sexual passion too strong to be controlled, infatuation.

அனல் anal, பெ. (n.) 1. தீ; fire. 2. வெப்பம்; heat, as of fever, warmth, glow. 3. இடி; thunderbolt. 4. வன்னியிலை; the leaf of the *vanni* tree, *suma* tree, *Prosopis spicigera*. 5. உயிர்த் துன்பங்களுள் ஒன்று; one of the several troubles attributed to life. 6. பித்தம்; bile. 7. கொடுவேலி; Ceylon leadwort.

ம. அனல்; க. அனல; தெ. அடரு (துன்பம்); து. அர்லு; துட. அச்; பட. அனலு.

Skt., Sinh., Mar. anala; Pers. ādar.

[உல் → உல → உலை. உல் → அல் → அன் → அனல்.]

அன்றறு'-தல் anarru-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சுடுதல், குண்டாக்குதல்; to heat, make hot. 2. எரித்தல்; to burn, consume with fire. 3. சுடுஞ்சூட்டினால் உடம்பு காய்தல்; to affect with excessive heat, as in fever, used impersonally. 4. வயிறுளைதல்; to affect with colic pains

used impersonally. 5. சினத்தல்; to be angry with. 6. வீணாக வுதவுதல்; to give in vain, as to a worthless person or for a useless purpose.

அனற்று²-தல் anarru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) முணங்குதல்; to moan, groan with pain.

[அனல் (த.வி.) → அனற்று (பி.வி.)]

அனிச்சம் aniccam, பெ. (n.) மோந்தாலும் வாடும் பூவகை; flower supposed to be so delicate as to droop or even perish when smelt.

ம. அனிச்சம்

அனுக்கம் anukkam, பெ. (n.) 1. அசைவு; shaking. 2. இசை அலுக்கு; embellishment in singing or music. 3. வருத்தம்; suffering, distress, pain, grief. 4. அச்சம்; fear. 5. வலுக்குறைவு; weakness, as from disease, lethargy, indolence. 6. முணக்கம்; mumbling, moaning, groaning. 7. குழந்தைநோய்; infantile sickness. 8. பாம்பு; snake.

[அலுங்கு → அனுங்கு → அனுக்கு → அனுக்கம் (தொ.பெ.). அனுங்குதல் = அசைதல். அனுக்குதல் = அசைதல். 'அம்' தொ.பெ. ஈறு.]

அனுங்கு-தல் anuṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அசைதல்; to shake.

2. கொக்கான் முதலிய வினையாட்டில் தொடக்கூடாதது தொடப்படுதல்; to be touched unawares as in the kokkāṅ play, causing a forfeit. 3. முணுமுணுத்தல்; to mumble, mutter, moan. 4. வருந்துதல்; to suffer pain, to be in distress. 5. வாடுதல்; to fade, wither, droop. 6. கெடுதல்; to perish. 7. இழுக்குதல், பின் வாங்குதல்; to be reluctant, unwilling, to back away.

[அல் → அலை → அசை. அல் → அலு → அலுங்கு → அனுங்கு]

அனுப்பு-தல் anuppu-, 5 செ.கு.வ. (v.t.)

1. போகச்செய்தல்; விடுத்தல்; to send, despatch. 2. வழிவிடுதல்; to accompany a person for a short distance out of respect or love.

ம., தெ. அனுப்பு.

அனைய anaiya, கு.பெ.எ. (adj.) 1. அத்தன்மையான; such.

2. ஒத்த; the same, similar.

[அ (சே.சு.) → அன் → அனை → அனைய. 'ஐ' சாரியை. 'அ' பெ.எ.ஈறு.]

அனையன் anaiyan, சு.பெ. (demon. pron.)

1. அத்தன்மையன்; such a man. 2. ஒத்தவன்; similar man.

[அ (சே.சு.) → அன் → அனை → அனையன். 'ஐ' சாரியை. 'அன்' ஆ.பா.ஈறு.]

அனைவரும் anaivarum, சு.பெ. (demon. pron.) எல்லாரும்; all persons.

க. அனிபரு; தெ. அந்தரு.

[அ (சே.சு.) → அன் → அனை → அனைவர் → அனைவரும். 'ஐ' சாரியை. 'அர்' ப.பா.ஈறு. 'உம்' முற்றும்மை.]

ஆ

ஆ¹ ā, பெ.(n.) சோறு; food, rice.

ஆ என்னும் வினைச்சொல் சோறு என்னும் பெயருக்கு ஆக வந்தது.

ஆ² ā, பெ.(n.) மாமரம்; mango tree.

Hind. ām.

[மா → ஆ]

ஆ-தல் ā-, 6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உண்டாதல்; to come into existence. 2. நிகழ்தல்; to happen, occur. 3. இணக்கமாதல்; to be agreeable, congenial, on friendly terms. 4. ஒப்பாதல்; to be like, equal, to resemble. 5. அமைதல்; to be. 6. உறவு முறையாதல்; to be related to, as a blood or marital relation. 7. சமைதல்; to be cooked, as food. 8. வளர்தல்; to grow, as a child or crop. 9. ஆக்கம் பெருகுதல்; to prosper, flourish. 10. ஒன்று இன்னொன்றாக மாறுதல்; to become changed into another. 11. ஒன்றிற்கு இன்னொன்றை மாற்றுதல்; to be exchanged. 12. மதிப்புயர்தல்; to become more valuable. 13. செலவாதல்; to be spent. 14. பயன்படுதல்; to be useful. 15. முடிதல்; to be done, finished, completed, exhausted.

ம., க., தெ., பட. ஆ; குவி.ஆயலி; கூ. ஆவ.

[ஆகு → ஆ. 'ஆகு' பார்க்க.]

ஆஅல் āal, பெ.(n.) ஆரல் (கார்த்திகை) விண்மீன்; third star in the list of 27 stars.

ஆக்கங் கூறு-தல் ākkaṅ-kūru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வாழ்த்துக் கூறுதல்; to bless, invoke, a blessing.

[ஆக்கம் + கூறு. ஆ → ஆகு → ஆக்கு → ஆக்கம்]

ஆக்கங்கெடு-தல் ākkaṅ-keḍu-, 17 செ. குன்றாவி. (v.t.) நற்பேறு இழத்தல்; to become impoverished, to lose prosperity.

[ஆக்கம் + கெடு-]

ஆக்கநிலை ākkanilai, பெ.(n.) சூழலாலும் பழக்கத்தாலும் நிலைப்படும் நிலை; state or condition brought into being by environment and custom.

[ஆக்கம் + நிலை]

ஆக்கம் ākkam, பெ.(n.) 1. ஆக்கமுணர்த்துஞ்சொல், ஆக்கக் கிளவி; word indicating change from one state or quality to another. 2. படைப்பு; creation. 3. அமைத்துக் கொள்ளுகை; arrangement, preparation, as in cleansing rice. 4. வளர்ச்சி, பெருக்கம்; increase, development. 5. ஊதியம் (இலாபம்); gain, profit. 6. ஈட்டம்,

தொகுப்பு; accumulation. 7. செல்வம்; wealth, fortune, prosperity. 8. பெருவாழ்வு; life of prosperity, flourishing state. 9. பொன்; gold. 10. கை கூடுகை; achievement, accomplishing. 11. மங்கலவியல்; auspiciousness. 12. வாழ்த்து; benediction. 13. கொடிப்படை; van of an army carrying the banner.

ம. ஆக்கம்; க. ஆகை, ஆக்கு.

[ஆகு → ஆக்கு → ஆக்கம் (தொழிற்பெயரும் தொழிலாகு பெயரும்)]

ஆக்கல் ākkal, தொ.பெ.(vbl.n.) 1. படைத்தல்; creating. 2. சமைத்தல்; cooking.

[ஆகு → ஆக்கு → ஆக்கல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு.]

ஆக்கறுவாள் ākkaṟuvāḷ, பெ.(n.) 1. கொடிக்காலில் வெற்றிலைக் காம்பை நறுக்க உதவும் சிறப்பு வகையான கத்தி (இ.வ.); special kind of knife for cutting the stem of the betel leaf (Loc.). 2. தழைகளை வெட்ட உதவும் கையறுவாள்; bill - book for hacking garden - knife, pruning hook.

[ஆக்கு + அறுவாள். த. அடகு > தெ.ஆக்கு]

ம. ஆக்கத்தி. தெ. கத்தி ஆகுராய்

ஆக்கு¹-தல் ākku-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. செய்தல்; to make, effect. 2. படைத்தல், தோற்றுவித்தல்; to cause to be, create. 3. அமைத்துக் கொள்ளுதல்; to arrange, make preparations. 4. சமைத்தல்; to cook. 5. நிலைமையுயர்த்துதல்; to elevate, bring prosperity to. 6. வளர்த்தல்; to rear, to bring up. 7. பெருக்கிச் சொல்லுதல்; to exaggerate. 8. பெருக்குதல்; to increase, multiply. 9. மாற்றுதல்; to change, convert. 10. பெறுதல்; to receive. 11. உண்டாக்குதல்; to bring into being.

ம. ஆக்குக; க. ஆகிக; தெ. காவின்க.

[ஆகு (த.வி.) → ஆக்கு (பி.வி.)]

ஆக்கு² ākku, பெ.(n.) படைப்பு; creation.

[ஆகு → ஆக்கு (முத. தொ.பெ.)]

ஆக்குப்புரை ākku-p-purai, பெ.(n.) மங்கல அமங்கலக் கொண்டாட்ட நாட்களில், அற்றைப் பொழுதிற்கு அமைத்துக் கொள்ளும் சமையற் கூடம் அல்லது மறைப்புப் பந்தலறை; covered place for cooking temporarily put up for special occasions both auspicious and inauspicious. 2. சமையற்கூடம், அட்டிலறை; kitchen.

[ஆகு → ஆக்கு + புரை. புரை = துளை, அறை.]

ஆக்கை ākkai, பெ.(n.) 1. கூரை வேய்விற்கு உதவும் நார், கற்றாழை நார், நார்த்துணிக்கை; strips of fibre, used in thatching. 2. உடம்பு; body.

ம. ஆக்க

[யாத்தல் = கட்டுதல். யா → யாக்கை → ஆக்கை

= 1. கட்டும் நார். 2. எழுவகைத் தாதுக்களால் கட்டப்பட்ட உடம்பு]

ஆக āga, வியங்.மு.(opt.v.) வியங்கோள்வினை; v. in the optative mood. தமிழ் வாழ்வதாக, நி.கா.வி.எ. (inf.) 'ஆகு' என்னும் வினையின் நிகழ்கால எச்சம்; to become. -வி.எ. (adv.) 1. அவ்வாறாக; in that fashion or manner. 2. மொத்தமாய்; on the whole, amounting to. 3. முழுதும்; wholly, completely. இ. இடை. (conj.) 'அல்லது... அல்லது' என்னும் வாய்பாட்டில் தெரிப்புப் பொருள் பற்றிவரும் இடைச்சொல்; either.... or.

இடை. (part.) 1. பொருட்டுப் பொருளில் 4ஆம்வேற்றுமையுருபுடன் வருந்துணைச் சொல்; for the sake of, for the purpose of. 2. பிறன்மொழிக்கூற்றை அல்லது அறிக்கைக் கூற்றைக் குறிக்கும் இடைச்சொல்; part. indicating indirect or reported speech. 3. அமையம் உணர்த்தும் இடைச்சொல்; part. indicating the context or circumstance in which an act takes place. -அசைநிலை (part.) ஓர் அசைச்சொல்; an expletive.

ம. ஆக.

[1. ஆகு → ஆக (ஆகு + அ). 'அ' வியங்கோள்வினை ஈறு. 2. ஆகு → ஆக (ஆகு + அ). 'அ' முக்கால வினையெச்ச ஈறு. 'ஆக' என்னும் வினையெச்சமே பல்வேறு இடைச்சொல்லாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது).

ஆகட்டும் āgaṭṭum, ஏ.வி.(imp.v.) 1. ஆகவிடும்; (you) let it become, let it happen, let it be done. 2. சரி, அப்படி யாகுக; all right, let it be, so be it.

[ஆக + ஓட்டும் → ஆகவொட்டும் → ஆகட்டும். 'ஆகட்டு' என்பது நீ என்னும் முன்னிலையொருமை எழுவாயின் பயனிலை; 'ஆகட்டும்' என்பது நீம் அல்லது நீர் என்னும் முன்னிலைப் பன்மை எழுவாயின் பயனிலை. 'உம்' ஏவற்பன்மையீறு.]

ஆகடியம் āgaḍiyam, பெ.(n.) 1. நகையாட்டு (பரிகாசம்); mockery, ridicule, banter. 2. பொல்லாங்கு; mischief, cruelty. தெ., க. அகடு. க. ஆகட; தெ. ஆகடமு.

[அகடு = பொல்லாங்கு; wickedness.

அகடு → அகடியம் → ஆகடியம்]

ஆகப்பாடு āga-p-pāḍu, பெ.(n.) மொத்தம்; amount, sum total.

ஆகவம் āgavam, பெ.(n.) போர்; battle, war.

[அகவுதல் = போருக்கழைத்தல். அகவு → ஆகவம் = அறைகூவிச் செய்யும் போர்.]

ஆகா¹ āgā, இடை.(int.) 1. வியப்புக் குறிப்பு; exclamation expressive of wonder. 2. கழிவிரக்கக் குறிப்பு; expressive of remorse or repentance for a wrong committed.

3. உடன்பாட்டுக் குறிப்பு; expressive of assent.

[ஆ + ஆ = ஆவா → ஆகா.]

ஆகா² āgā, எ.ம.பெ.எ.(neg. rel. parti.) 1. ஆகுக என்பதன் எதிர்மறை வடிவம்; negative form of 'āguga'. 2. நட்பல்லாத, பகையான; unfriendly, inimical. 3. மருத்துவ உணவிற்கு மாறான; unsuitable for diet. 4. உதவாத, பயனற்ற; unhelping, useless. 5. நில்லா; unstably. 6. முடியாத; impossible.

ம. ஆகா.

[ஆகு → ஆகாது → ஆகாத → ஆகா (ஈறுகெட்ட எ.ம.பெ.எ.)]

ஆகாறு āgāru, பெ.(n.) வரும்வழி, வருவாய்; means of income.

[ஆகு + ஆறு = ஆகும்வழி]

ஆகு-தல் āgu-, செ.கு.வி.(v.i.) 1. உண்டாதல்; to become, come to have. 2. அமைதல்; to be. 3. நிகழ்தல்; to happen, occur. 4. வளர்தல்; to grow. 5. ஆக்க முறுதல்; to prosper, flourish. 6. ஒன்று இன்னொன்றாதல்; transformation of one thing into another. 7. மாறுதல்; to become, get changed. 8. சமைதல்; to be cooked. 9. ஒப்பாதல்; to be equal. 10. இழிதல்; to diminish in value, depreciate. 11. உயர்தல்; to appreciate, rise in value. 12. இணக்கமாதல்; to be intimate, close. 13. உதவுதல்; to be of use. 14. அடுத்தல், தகுதல்; to befit someone, something. 15. முதிர்்தல்; to ripen. 16. செய்ய முடிதல்; to be possible. 17. வினை முடிதல்; (work) to be done or accomplished. 18. செய்ய விலக்குண்டிருத்தல்; to be excepted. 19. செலவாதல்; to be expended, to cost.

ம., க. ஆகு; தெ. ஆகு, ஆவு; குட. ஆக், ஆவு; து. ஆகு, ஆபி; கோத. ஆக்; துட. ஒங்; கூ. ஆவ; குவி. ஆய்யலி, ஆனை; நா. அண்டு; கொலா. அன்; பிரா. ஆன், அன்னிங்.

ஒ.நோ. L. augere, to increase. இதில் auge என்பதே வினைமுதனிலை, 're' என்பது நிகழ்கால வினையெச்ச (infinitive) ஈறு.

ஆகுபெயர் āgu-peyar, பெ.(n.) (இலக்.) ஒரு பொருளின் பெயர் அதனொடு தொடர்புள்ள மற்றொன்றிற்கும் தொன்றுதொட்டு அல்லது நீண்ட காலமாகப் பெயராகி வருவது; (gram. rhet.) metonymy and synecdoche. A name or word, which by long usage is secondarily applied to denote something connected with the thing originally denoted by it.

[ஆகி வரும் பெயர் = ஆகு பெயர்]

ஆகூழ் āgūl, பெ.(n.) ஆக்கத்திற்குக் காரணமான நல்வினைப் பயன் அல்லது தெய்வ ஏற்பாடு; destiny

or providence that causes prosperity.

[ஆகு + ஊழ் = ஆகூழ் (வி.தொ)]

ஆகோள் ā-kōl, பெ.(n.) (இலக். புறப்.) போரைக் கருதிய வேந்தன் ஏவிய வெட்சிமறவர் பகையரசனின் நாட்டிலுள்ள ஆநிரைகளைக் களவிற் கவர்தல்; (gram. purap.) theme of seizing the foe's cattle (herds of cows), as a prelude to or declaration of war.

ஆங்காலம் āngālam, பெ.(n.) வறுமையும் நோயும் நீங்கி எடுத்த வினையெல்லாம் கைகூடிச் செல்வம் பெருகும் நற்காலம்; போங்காலம் என்பதற்கு எதிர்; time when fortune favours and all things prove successful, time of prosperity, opp. to pōngālam.

[ஆகும் + காலம் → ஆங்காலம்]

ஆச்சா āccā, பெ.(n.) 1. சாலமரம்; sal, l.tr., shorea robusta. 2. ஒருமரம்; ebony tree, Ceylon ebony, diospyros ebenaster. 3. காட்டுக்கு மரம். இதன் இலையின் இருபக்கமும் மெதுவாயும், இலைகள் மாறி மாறியும், பூக்கள் சிறியவையாயும் உள்ளே மஞ்சள் நிறமுடனும், பட்டை ஆழம் பாய்ந்த வரிகள் கூடியும் இருக்கும். அடிமரத்திற் குத்த, ஒருவகை எண்ணெய்ப் பசை வெளிவரும். இது சாம்பிராணியைப் போலிருந்தாலும் அதற்கு ஈடாகாது. இதற்கு மடையன் சாம்பிராணி என்று பெயர்; forest tree, known as false frankincense Hardwickia binata. The leaves alternate, very smooth on both sides and flowers small and yellowish within. From notches made in the heart of the trunk, an Oleo-resin called false frankincense is obtained. It is balsamic in its properties resembling copaiba balsam, for which it is an efficient substitute.

க. ஆக., அச., ஆர்செ.

[ஆ → ஆச்சா]

ஆச்சாள் āccāl, பெ.(n.) தாய்; mother.

[ஆத்தை → ஆத்தா → ஆத்தாள் → ஆச்சாள்]

ஆச்சி ācci, பெ.(n.) 1. தாய்; mother. 2. பாட்டி; grandmother. 3. மூத்த அக்கை (இ.வ.); eldest sister. 4. கண்ணியமுள்ள பெண்டிரைக் குறிக்குஞ் சொல்; term of respect used in addressing respectable women. ம. ஆச்சி; கொலா. ஆசி; Sinh. āchchi (grandmother).

[ஆய் = அம்மை. ஆய் → ஆய்ச்சி → ஆச்சி]

ஆசற்றார் āsarār, பெ.(n.) குற்றமற்றார்; one who is free from fault.

[ஆசு + அற்றார்]

ஆசறுதி āsarudi, பெ.(n.) கடைசி; end, extremity, termination.

[ஆசறுதல் = முடிதல். ஆசறு → ஆசறுதி (தொ. பெ.) 'தி' தொ.பெ. ஈ.]

ஆசாரி āsāri, பெ.(n.) பொன் தொழில், தச்சுத் தொழில் முதலியன செய்வோர்; title of respect applied

to head masons and carpenters, an architect.

[ஆசு = பற்று, இணைப்பு, ஆசு → ஆசாரி]

ஆசான் āśāṇ, பெ.(n.) 1. ஆசிரியன்; teacher. 2. குரு, குரவன், ஆசிரியன்; religious preceptor, spiritual guide. 3. பூசாரி; priest. 4. மூத்தோன்; senior, elderly man. 5. முருகன்; God Murugan. 6. வியாழன்; Jupiter, considered to be the preceptor of gods. 7. அருகன்; Arhat. 8. (இசை) பாலை யாழ்த்திற வகை; (Mus.) ancient secondary melody-type of the Pālai class. 9. (இசை) காந்தாரம், சிகண்டி, தசாக்கரி, சுத்த காந்தாரம் என்னும் நால்வகைப் பண்ணியல்; four kinds of secondary melody types, viz., kändāram, śikaṇḍi, tasakkari, suttakāndāram. 10. முல்லை நிலத் திறப்பன்; melody type of mullai tract. ம. ஆசான்.

[ஆசிரியன் → ஆசான்.]

ஆசிரியப்பா āśiriya-p-pā, பெ.(n.) நால்வகைப் பாக்களுள் ஒன்றான அகவற்பா; (pros.) one of the four chief kinds of verse-types.

[ஆசிரியம் + பா. ஆசிரியமாகிய பா (இருபெயரொட்டு)]

ஆசிரியம் āśiriyam, பெ.(n.) 1. ஆசிரியத் தொழில்; teaching profession. 2. அகவற்பா; agaval verse type.

ஆசிரியன் āśiriyaṇ, பெ.(n.) 1. நூலாசிரியன்; author of literary work. 2. நுவலாசிரியன்; teacher. 3. உரையாசிரியன்; commentator, annotator. 4. தொகுப்பாசிரியன்; compiler. 5. பதிப்பாசிரியன்; editor. 6. குரு, குரவன்; spiritual teacher, priest.

[ஆசு = குற்றம். இரிதல் = ஒடுதல், நீங்குதல், விலகுதல். ஆசு இரிதல் = குற்றம் நீங்குதல். ஆசு + இரியன் (ஆசிரியன்) = குற்றம் நீங்கியவன் அல்லது நீக்குபவன். ஆசிரியன் மாணவரினின்றி நீக்கும் குற்றம் மொழிக் குற்றம் ஒழுக்கக் குற்றம் என இரு திறப்படும்.]

ஆசை āśai, பெ.(n.) 1. வேண்டும் பொருண்மேற் செல்லும் விருப்பம்; wish directed towards securing a desired object. 2. விருப்பம்; desire. 3. பொருளாசை; avarice, cupidity. 4. காம வேட்கை; carnality. 5. அன்பு; affection. 6. நம்பாசை, பேற்றின் மேல் நம்பிக்கை; hope, expectation. 7. பொன்; gold (சூடா.). 8. பொன்னாமத்தை; a kind of datura.

ம., தெ. ஆசு; க., து., பட. ஆசெ; கொலா. ஆசெ, ஆசா; Mar., Pali., Nep., Sinh. āsā; பர். ஆச்; துட. ஆசி; Pers. ārzu.

[ஆசு = பற்று. ஆசு - ஆசை = மனப்பற்று, விருப்பம், வேட்கை, விரும்பப்படும் பொருள். ஆசை

> Skt. āśā]

ஆஞ்சி āñji, பெ.(n.) 1. அச்சம்; fear. 2. அலைவு; motion, vibration. 3. சோம்பல்; idleness, laziness. 4. கூத்து; dancing. 5. அதிர்ச்சி; shock. 6. விளையாடல்; playing.

ம., க. அஞ்சு; தெ. அஞ்சி; து., பட. அஞ்சிகெ; கோத. அன்ஞ்; துட. ஓச்; கூ. அச; குவி. அச்சாலி.

[அல் → அஞ்சு → ஆஞ்சு → ஆஞ்சி]

ஆஞ்சிக்காஞ்சி āñji-k-kāñji, பெ.(n.) 1. போர்க்களத்தில் இறந்த கணவனுடைய வேல் வடுவைக் கண்டு மனைவி அஞ்சிய புறத்துறை; (purap.) theme expressing a lady's horror on seeing the wounds of her husband killed in battle. 2. போர்க்களத்தில் இறந்த கணவனுடன் தீயில் மூழ்கும் மனைவியின் பெருமை கூறும் புறத்துறை; theme describing the greatness of the warrior's wife who ends her earthly existence either by ascending the funeral pyre with her deceased lord or by killing herself with the same deadly arrow that has caused her lord his mortal wound.

[அஞ்சு → ஆஞ்சு → ஆஞ்சி. ஆஞ்சி + காஞ்சி - ஆஞ்சிக்காஞ்சி. கணவனுக்குற்ற தீங்கு கண்டஞ்சி அத்துயரில் பங்கேற்கும் புறத்துறை.

காஞ்சி = நிலையாமை. இனி ஆஞ்சி = கட்டுண்ணல் எனக்கொண்டு நிலையாமை எண்ணத்தால் கட்டுண்ணல் என்றுமாம்.]

ஆட்காட்டி āṭkāṭṭi, பெ.(n.) 1. சுட்டுவிரல்; fore finger as it points index finger. 2. ஆட்காட்டிப் பறவை; a bird known as āṭkāṭṭikkuruvi. 3. வழிப்போக்கருக்கு வழிகாட்டும் அடையாளப் பலகை; sign post. 4. ஆளை அடையாளம் காட்டுபவன்; one who identifies the correct person.

[ஆள் + காட்டி]

ஆட்கொள்ளுதல் āṭkoṭṭu, 7 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. ஆளாக ஏற்றுக் கொள்ளுதல்; take into one's fold, admit into one's good graces, as God does a faithful devotee. 2. உருக்கொள்ளுதல்; to get the form of a man.

[ஆள் + கொள்ளுதல் - ஆட்கொள்ளுதல். ஆள் = வேலைக்காரன், அடிமை.]

ஆட்சி āṭci, பெ.(n.) 1. ஆளுகை; rule, reign. 2. உரிமை (பிங்.); ownership, proprietorship, lordship. 3. ஆன்றோர் வழக்கு; use, usage, esp. classical usage. 4. நுகர்வு, பட்டறிவு; possession, enjoyment. 5. மக்கள் அணையலாகாதெனக் கட்டளையிடப் பட்ட இடம்; sphere of one's authority wherein an outsider may not intrude. 6. (வான.) கோள்நிலைகள் ஒன்று; (astrol) ruling house of a planet, one of five kiraga-nilai. 7. அதிகாரம்; dominion, power. 8. தலைமுறையாக வந்த உரிமை; inheritance, heritage. 9.

கிழமை, நாள்; day of the week. 10. அரசு; government.
க. ஆளுவிகெ, ஆள்கெ, ஆடளித; து. ஆடளிதெ;
Sinh. āṇḍuwa.

[ஆள் + சி - ஆட்சி.]

சி- சொல்லாக்க ஈறு

ஆட்சிமொழி āṭci-moli, பெ.(n.) அரசு பயன்படுத்தும்
மொழி; official language.

ஆட்டக்களம் āṭṭa-k-kaḷam, பெ.(n.) 1. நாட்டியம்
அல்லது நாடகம் நடைபெறும் இடம்; stage
for dance or drama. 2. விளையாடுமிடம்; playground.
3. மலையாளத்தில் நடைபெறும் ஓணத்தள்ளு
என்னும் விளையாட்டு; fencing-matches or sham combats
held in connection with 'ōṇam' festival in former days.

ம. ஆட்டக்களம்; தெ. ஆடபாக.

ஆட்டக்கொட்டில் āṭṭa-k-koṭṭil, பெ.(n.) 1. நாடக அரங்கம்;
theatre. 2. மலையாளத்தில் கதகளியாட்டம்
நடைபெறும் அரங்கம்; hall for the performance of
Kathakali or dance.

[ஆட்டம் + கொட்டில்]

ஆட்டங்காட்டு-தல் āṭṭankāṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.)
1. அலையச் செய்தல்; to make one wander here and there.
2. மிகவும் வருந்தச் செய்தல்; to annoy some one.
3. ஏய்த்தல், ஏமாற்றுதல்; to cheat. 4. காலம்
நீட்டித்தல்; to delay.

[ஆட்டம் = அசைவு, வருத்தம், ஒத்திருத்தலைக்
காட்டுதல் (ஏய்த்தல்). ஆட்டம் + காட்டுதல்;
காட்டுதல் = விளையச் செய்தல், உண்டாக்கல்.]

ஆட்டங்காணுதல் āṭṭamkāṇu, 12 செ.கு.வி. (v.i.)
1. அசைவுறுதல்; to be shaky. 2. தீங்கு நேர்தல், ஊறு
நேர்தல்; to become hermful, delay. 3. விளையாட்டு
அல்லது நாடகம் காணுதல்; to see a match or drama.

[ஆட்டம் + காணுதல் = ஆட்டங்காணுதல்.
ஆட்டம் = அசைவு, நிலைகேடு. அசைந்து
ஓடியாடும் விளையாட்டு, ஓசிந்தாடும் ஆடல்
தழுவிய நாடகம்]

ஆட்டம் āṭṭam, பெ.(n.) 1. அசைவு; motion,
vibration, rocking, swinging, rolling, pitching, as of a ship.
2. விளையாட்டு; play, sport, game. 3. விளையாட்டில்
தொடங்குமுறை; one's turn in a game. 4. கூத்தாட்டு;
dance. 5. அதிகாரம்; influence, power. 6. அங்குமிங்கும்
திரிதல்; moving about, going here and there. 7. பேய்
கொண்டாற் போல் குதித்தல்; behaving like the one
possessed. 8. நடுக்கம்; shaking. 9. நடப்பு; action.
10. நாடகம்; drama. 11. தெருக் கூத்து; street drama.

12. நாட்டியம்; dance. 13. விளையாட்டு போல்
ஏமாற்றல்; cheating as if in a play of hide and seek.
14. போட்டி விளையாட்டு; game. 15. அசைத்தல்;
causing to move. 16. ஏமாற்றுதல், ஏய்த்தல்; fraud.
17. முயற்சி; energy, vigour. 18. அலைவு; shaking, waving,
trouble, distress. 19. கவறாட்டம், சூதாட்டம்; gambling.
20. ஆற்றல், வலிமை; power. 21. அதிர்ச்சி; vibration,
shock. 22. தலையாட்டம்; vacillation of the head through
old age; rolling of the head through restlessness or other diseases.
23. திரைப்படக் காட்சி; film show.

ம. ஆட்டம்; க. ஆட, ஆடு; தெ. ஆட; பட., கச.
ஆட; கூ. ஆட; கொலா. ஆட; நா. ஆர்; குட. ஆட்;
துட. ஓட்; கோத. ஆழ்.

[ஆடு - ஆட்டம். ஆடுதல் - அசைதல்.
ஆடு + அம் = ஆட்டம். அம் = சொல்லாக்க ஈறு]

ஆட்டல் āṭṭal, பெ.(n.) 1. அசைத்தல்; moving. 2.
அரைத்தல்; grinding. 3. கூத்தாட்டுதல்; making one dance.
4. நீராட்டுதல்; making one bath.

[ஆடு (த.வி.) → ஆட்டு (பி.வி.) ஆட்டு + அல் =
ஆட்டல். அல் (தொ.பெ.ஈறு).]

ஆட்டவை-த்தல் āṭṭavai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பின்னா
லிருந்து தூண்டிவிட்டுச் செயற்படுத்துதல்; to make
one act according to the will of another who forces from behind.
2. படாதபாடு படுத்துவித்தல்; to make one undergo
untoward sufferings.

[ஆடு (த.வி.) → ஆட்டு (பி.வி.) ஆட்ட. (வி.எ.)]

ஆட்டாலை āṭṭālai, பெ.(n.) 1. எண்ணெய் ஆட்டும்
ஆலை, செக்கு; oil press. 2. ஆடுகளுக்காகப்
போடப்படும் கொட்டகை; sheep-fold.

ம. ஆட்டால.

ஆட்டாளர்¹ āṭṭāḷ, பெ.(n.) ஆடு மேய்ப்பவன்,
ஆட்டிடையன்; man employed to attend to the sheep in the
pasture, shepherd.

ம. ஆட்டாளர்.

[ஆடு + ஆள் - ஆட்டாளர்.]

ஆட்டாளர்² āṭṭāḷ, பெ.(n.) 1. ஆற்றலுள்ளவன்,
திறமையுள்ளவன்; an able man, expert. 2. ஆட்டங்களில்
ஆடும் ஆள்; a person who participate in game.

ம. ஆட்டாளர்; க. ஆடாளர்.

ஆட்டி¹ āṭṭi, பெ.(n.) 1. பெண்; woman, lady. 2. மனைவி;
wife. 3. தலைவி; lady, woman of rank.

க. ஆடங்க; தெ. ஆலு, ஆட்டடி, ஆட்டி; து.
ஆடெ.

[ஆள் - ஆண்பால், ஆட்டி - பெண்பால்]

ஆட்டி² āṭṭi, விளையா.பெ. (n.) 1. ஆட்டுபவன், ஆடச்
செய்பவன்; one who makes the cobra or the monkey dance,

used only in compounds as பாம்பாட்டி, குரங்காட்டி.

ம. ஆட்டி.

ஆட்டி³ āṭṭi, இடை.(part.) பெண்பாலீறு; fem. suff. of nouns.

[ஆள் → ஆட்டி]

ஆட்டு-தல் āṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. அசைத்தல்; to move, shake, wave, rock as a cradle, to swing. 2. துரத்துதல்; to drive away, score off. 3. அலைத்தல்; to harass, afflict, vex. 4. வெல்லுதல்; to conquer. 5. ஆடச் செய்தல்; to cause to dance, as a girl, a cobra or a monkey. 6. நீராடுதல், குளித்தல்; to bathe. 7. அரைத்தல்; to grind in a mill, as sesamum or sugar cane.

ம. ஆட்டு; க., பட. ஆடு; தெ. ஆடு; து. ஆடுனி.

[ஆடு (த.வி.) → ஆட்டு (பி.வி.)]

ஆட்டுக்கல் āṭṭu-k-kal, பெ.(n.) 1. அரைக்கும் கல்லுரல்; stone-mortar.

ம. ஆட்டுக்கல்லு.

[ஆடு → ஆட்டு. ஆட்டு + கல் - ஆட்டுக்கல்.]

ஆட்டுரல் āṭṭural, பெ.(n.) ஆட்டுக்கல்; stone mortar for grinding.

ம. ஆட்டுக்கல்லு.

[ஆட்டு + உரல் - ஆட்டுரல் (வி.தொ.)]

ஆட்டை āṭṭai, பெ.(n.) ஆண்டு; year.

ம. ஆட்ட.

[ஆண்டு → ஆண்டை → ஆட்டை]

ஆடகம் āḍagam, பெ.(n.) 1. மாழை (உலோக)க் கட்டி; ore. 2. பொன்; gold. 3. நால்வகைப் பொன்களுள் ஒன்றாகக் கருதப்படும் கிளிச்சிறை; one of the four kinds of superior concentrated gold with a greenish tint resembling the colour of the wings of parrot. 4. செம்பு; copper. 5. துவரை; pigeon pea or red gram. 6. சிறுகாஞ்சொறி; hemp-leaved tragia. 7. சிறு நாகப்பூ; iron wood of Ceylon. 8. குதம்பைச் செடி; a plant.

ம. ஆடகம்.

[ஆடகம் = பொலிவு மிக்கது, அழகம் → ஆழகம் → ஆடகம்]

ஆடம்பரம் āḍambaram, பெ.(n.) 1. பல்லிய முழக்கம்; din of musical instruments. 2. யானையின் பிளிற்றொலி; elephant's trumpeting. 3. பகட்டார வாரம்; pomp, show, ostentation. 4. ஒட்டோலக்கம்; pomp, parade. 5. போர்ப்பறை; battle drum. 6. வேடிக்கை; fun.

ம. ஆடம்பர, ஆடம்பரி; க. ஆடம்பர; தெ. ஆடம்பரமு. Mar. āḍambara.

[ஆடு + அம்பரம் - ஆடம்பரம். அம்பலம் - அம்பரம்]

ஆடல் āḍal, பெ.(n.) 1. அசைதல்; moving, shaking, quivering. 2. சொல்லுதல்; speaking, saying. 3. நீராடல்; bathing. 4. செய்தல்; doing, performing. 5. விளையாட்டு; game, sport. 6. கூத்து; dance. 7. நட்புரை; friendly talk. 8. இழித்துரைத்தல், பழித்துரைத்தல்; talking ill of. 9. ஏய்த்தல், ஏமாற்றுதல்; cheating, defrauding.

ம. ஆடல்; க., பட. ஆட; தெ., து. ஆட; கொ. ஆடு, ஆடா.

[ஆடு → ஆடல். ஆடுதல் = அசைதல்]

ஆடவர் āḍavar, பெ.(n.) 1. ஆண்மக்கள்; males in general. 2. இளையோர்; youngsters, youth. 3. இடைப் பருவத்து ஆண்மக்கள்; males from 32 to 48 years of age. or middle aged male.

[ஆள் → ஆளவன் → ஆடவன் = ஆளுந் திறமையுள்ளவன். 'ஆர்' ப. பா. ஈறு.]

ஆடவல்லான் āḍavallān, பெ.(n.) 1. கூத்தப் பெருமான்; Natarajan. 2. முதலாம் இராசராசன் காலந்தொட்டு மரக்கால், நிறைகல், தூலாக்கோல்களுக்கு வழங்கி வந்த பழைய பெயர்; standard weight, balance and measure in vogue during the days of the Chola king Rajarajan I, kept for safe custody with the Thanjavur temple authorities.

[ஆடவல்லான் = கூத்தாடும் சிவன், சிவன் பெயரிலமைந்த அளவுக் கருவிகள்.]

ஆடவன் āḍavan, பெ.(n.) 1. ஆண்மகன்; man. 2. இளைஞன்; youth. 3. ஆண்களுக்குரிய ஆறு பருங்களுள் 32 முதல் 48 அகவை வரையிலான நான்காம் பருவத்தினன்; man between 32 and 48 years of age.

[ஆள் → ஆளவன் → ஆடவன் = தான் மேற்கொண்ட செயலைத் திறம்பட ஆளும் தன்மை வாய்ந்தவன்]

ஆடவை¹ āḍavai, பெ.(n.) 1. பருவப்பெண்; young woman. 2. இரட்டை ஓரை (மிதுனராசி); Gemini, a sign of the Zodiac. 3. ஆனிமாதத்தின் தமிழ்ப்பெயர்; Tamil name of the month of āṇi.

தெ. ஆடதி.

[ஆள் = ஆளப்படும் பெண். தெ. ஆளு (மனைவி) ஆளவை - ஆடவை.]

[ஆள் → அவை - இரட்டை ஆளர் அவை - பன்மை ஈறு]

ஆடவை² āḍavai, பெ.(n.) ஆடல் அவை, நடன அரங்கம்; dancing hall, stage.

க. ஆடும்பொல (திடல்).

[ஆடு + அவை - ஆடவை]

ஆடாதோடை āḍātōḍai, பெ.(n.) ஆடுதொடு மூவி என்னும் மருந்துச்செடி; medicinal shrub.

ம. ஆடலோட; க. ஆடுசோ. கெ, ஆடசோகெ; தெ. அட்டசரமு; து. ஆடலோடு, யேட்டமுட்டந்திதப்பூ; **Skt.** āṭarusa; **Pkt.** aṭṭalusa; **H.** aḍusā; **Mar.** aḍuḷasa; **Guj.** araḍuso; **Sinl.** āḍātōḍā.

[ஆடு + தொடு → ஆடுதொடை → ஆடுதோடை → ஆடாதோடை. தொடு → தொடை (தொடுவது, தொடப்படுவது, தின்பது).

ஆடி¹ āḍi, பெ.(n.) 1. கண்ணாடி; mirror. 2. உவர் மண்ணோடு மணல் சேர்த்துருக்கிச் செய்யும் பளிங்கு; transparent quartz made of sand mixed with fuller's earthcrystal glass (S.D.).

ம., க. ஆடி; **Sinh.** āḍassa.

[ஆடு + இ ஆடி. தன்னையடுத்தோர் அல்லது பொருளின் உருவ நிழலாடுதலால் கண்ணாடியும் பளிங்கும் ஆடி என்று பெயர் பெற்றன.]

ஆடி² āḍi, பெ.(n.) 1. நான்காம் மாதமாகிய கடகம்; the fourth Tamil month, (July + August). 2. இருபத்தோராம் நாண் மீன் (நட்சத்திரம்), கடைக்குளம் (உத்திராடம்); 21st star in asterism. 3. பகலில் 12 நாழிகைக்குமேல் இரண்டு நாழிகை கொண்ட முழுத்தம் (முகூர்த்தம்); auspicious time of 48 minutes, from 4h48m. to 5h-36m. after sunrise.

ம., க. ஆடி; து. ஆடி.

[Skt. āsaḍa < த. கடகம் (ஆடி).]

ஆடி³ āḍi, பெ.(n.) நண்டு; crab. ஏடி பார்க்க; see ēḍi.

[நண்டு → நெண்டு → நேடு → நேடி → ஏடி → ஆடி. 'நெண்டு' தெலுங்கில் 'என்ட்றா' என்றும், துளுவில் 'ஏடி' என்றும், தமிழ் கன்னட மலையாள மொழிகளில் ஆடி என்றும், சமற்கிருதத்தில் 'ஆஷாட' என்றும் உருபு திரிந்தது.]

ஆடிப்பெருக்கு āḍi-p-perukku, பெ.(n.) கடக (ஆடி) மாதம் பதினெட்டாம் நாளன்று காவிரியில் வெள்ளம் பெருகுவதைக் கொண்டாடும் விழா; festival held on the 18th day of āḍi when the river Kāviri is supposed to be in spate.

[ஆடி + பெருக்கு. பெருக்கு = வெள்ளப்பெருக்கு.]

ஆடுகளம் āḍukaḷam, பெ.(n.) 1. வெறியாடுமிடம்; stage for dancing of a priest possessed by divine power (Murugan). 2. விளையாட்டுக்கான பரந்த வெளியிடம்; play ground.

[ஆடு + களம்]

ஆடுதுறை āḍuturai, பெ.(n.) 1. நீராடுதுறை; bathing ghat. 2. தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள ஓரூர், இவ்வூர் பழங்காலத்தில் குரங்காடு துறை எனப் பெயர் பெற்றிருந்தது; town in Thanjavur District.

[ஆடு + துறை]

ஆடை āḍai, பெ.(n.) 1. உடை (நற்:33.6); clothing, garment. 2. பால் காய்ச்சும் போது மேற்படரும் ஏடு; cream or film on the surface of any liquid, such as milk etc. thick concentration on the surface of liquids. 3. கண்படலம்; a spot or thin film on the eye. 4. பனங்கிழங்கின் உட்தோல்; inner skin of edible palmyra root. 5. பன்னாடை; fibrous clothlike web about the bottom of the leaf stalk of a palmyra or coconut tree. 6. பூவின் புற விதழ்; petal.

ம. ஆட; பட. ஆடெ; க. அரிவெ; **Sinh.** āna (cloths-line).

[ஆடு + ஐ - ஆடை. காற்றுக்கு ஆடும் இயல்பு பற்றி ஆடையெனப் பெயர் பெற்றது.]

ஆடைக்குறி āḍai-k-kuri, பெ.(n.) சலவைத் தொழிலாளர் இடுந் துணிக் குறி; mark on a cloth in laundry.

[ஆடை + குறி. குறி = அடையாளம்]

ஆண் āṇ, பெ.(n.) 1. ஆண்பாற்பொது; male. 2. வீரியம்; manliness, courage. 3. தலைமை; superiority, excellence. 4. போராளி; warrior.

ம., க. ஆண்; குட. ஆணி; து. ஆணு; கூ. ஆணு.

[ஆள் → ஆண். ஆளுந்திறம் வாய்ந்தவன், வினைத்திட்டம் கொண்டவன், ஆற்றல் மிக்கவன்]

ஆண்கடல் āṇ-kaḍal, பெ.(n.) அலைமிகுதியா யெழுந் கடல் அல்லது கடற் பரப்பு; sea or an area on it where the wave is high.

[ஆண் + கடல்]

ஆண்கடி āṇ-kaḍi, பெ.(n.) தேங்காயின் கீழ்ப்பகுதி ஓடு; lower half of the coconut-shell.

ம. ஆண்முரி (மேற்பகுதி ஓடு பெண்முரி).

[ஆண் + கடி. கடை கடி = கீழ்ப்பகுதி]

ஆண்கல் āṇ-kal, பெ.(n.) சிற்பங்கள் முதலியன அமைப்பதற்கு ஏதுவான முதன்மையான கருங்கல் (கம். வழ.); superior variety of granite, used to carve statue etc.,

[ஆண் + கல்]

ஆண்டவன் āṇḍavan, பெ.(n.) 1. கடவுள்; God as ruler of heaven and earth, Lord. 2. உடையவன்; master. 3. ஆளுகை செய்பவன்; ruler. 4. அரசன்; king.

ம. ஆண்டவன்; பட. ஆண்டம.

[ஆண்ட + அவன் = ஆண்டவன். ஆண்ட = உரிமையாக்கிக் கொண்ட, ஆட்சிபுரிந்த. ஆளுதல் = உரிமையாக்கி அல்லது உடைமையாக்கிக் கொண்டு பயன்படச் செய்தல்.]

ஆண்டி āṇḍi, பெ.(n.) 1. பண்டாரம்; a class of Tamilian śaivaite. 2. துறவுக்கோலம் பூண்ட சிவனிய (சைவ) அடியார்; Tamil Saiva mendicant. 3. இரப்போன்; begger. 4. தவஞ்செய்யும் துறவி; one who meditates after renunciation, ascetic, recluse. 5. சிற்றூர்க் கோயில் பூசகர்; priest in the small village.

ம., க. ஆண்டி.

ஆண்டு¹ āṇḍu, பெ.(n.) பன்னிரண்டு மாதம் அல்லது 365 நாள் கொண்ட ஆண்டு என்னும் கால அளவு; year. 2. அகவை (வயது); age. 3. கொல்லமாண்டு (நெல்லை); year of the Kollam era in nellai.

ம. ஆண்டு; க., தெ. ஏடு; து. ஓட்; கோத. அட்; குட. அண்டி; கொலா. எட்; நா. யெட்; கோண். யேண்டு; பர். இயெட்; கூ. ராண்டு (சென்றவாண்டு); Cf. E. yon, yound, younder. **A.S.** geond, **Ger.** jener, that, root, ya.

[ஆண்டு = மூங்கில் முளை. ஆண்டிற் கொருமுறை மடங்கல் (ஆவணி) திங்களில் சரியாக 365 நாள் இடைவெளிக்கொருமுறை முளைக்கும் மூங்கில் முளைக்கு 'ஆண்டு' என்னும் பெயர் உண்மையால் அதுவே ஆண்டைக் குறித்த கால அளவைப் பெயராயிற்று.]

ஆண்டு² āṇḍu, பெ.(n.) மூங்கில் முளை (சேரநா.); young sprout of bamboo (Ker.).

ம. ஆண்டு, ஆண்டன்.

[அண்டு → ஆண்டு. ஆண்டு = அண்டையிற் கிளைத்து முளைக்கும் மூங்கில் முளை.]

ஆண்டு³ āṇḍu, பெ.(n.) அவ்விடம்; that place, there.

[ஆ → அண்டு → ஆண்டு. ஆ = சேய்மைச் சுட்டு. அண்டு = அண்டை, இடம், பக்கம். ஒ. நோ. அந்தண்டை போ, இந்தண்டை வா.]

ஆண்டு⁴ āṇḍu, பெ.(n.) பழைமையான, காலத்தால் முற்பட்ட; ancient.

[ஆ = நெடுஞ்சுட்டு, காலமுன்மை. ஆ → ஆண்டு.]

ஆண்டை¹ āṇḍai, பெ.(n.) முதலாளி, தலைவன், பண்ணையார்; master, lord, landlord, used by people with reference to their feudal chief or a superior.

ம. ஆண்டு; தெ. ஆண்டி.

[ஆள் → ஆண் → ஆண்ட + ஐ = ஆண்டை = தன்னை ஆளுகின்ற அல்லது ஆளாகக் கொண்ட தலைவன். ஐ = பெயர்ச் சொல்லீறு.]

ஆண்டை² āṇḍai, பெ.(n.) அங்கு, அவ்விடம்; that place, there.

[ஆ = ஆண்டு → ஆண்டை. ஆ = அந்த (சேய்மைச்சுட்டு).]

ஆண்டை³ āṇḍai, பெ.(n.) மூங்கில் முளை; young sprout of bamboo.

ம. ஆண்டை, ஆண்டல்; ஆண்டன்; து. அண்டெ (மூங்கில் வரை); பட. அண்டெ (ஊதுகுழல்).

[அண்டு → அண்டை → ஆண்டை அண்டு = பக்கம். மூங்கில் தூரின் அடிப்பக்கத்தில் கிளைத்தெழும் முளை அண்டையென்றழைக்கப்பட்டு முதனிலை நீண்டு "ஆண்டை"யாயிற்று]

ஆண்டை⁴ āṇḍai, பெ.(n.) 1. தேட்கொடுக்குச்செடி, Indian turnsole Heliotropium indicum. 2. ஆதொண்டைக் கொடி; a thorny creeping plant capparid horrida. 3. அழிஞ்சில்; sage-leaved alangium - Alangium lamarckii. 4. ஆண்மரம்; tree having hard core.

ஆண்டொழில் āṇḍoḷil, பெ.(n.) பெருஞ்செயல், அருஞ்செயல், வீரச்செயல்; mighty deeds or heroic deeds.

[ஆண் + தொழில் - ஆண்டொழில் = ஆண்மை விளங்கச் செய்யப்படும் செயற்கரிய செயல்]

ஆண்மலடு āṇ-malaḍu, பெ.(n.) ஆண்மகனுக்கு ஏற்படும் மலட்டுத்தன்மை; want of fertility or fecundity in a man's semen.

[ஆண் + மலடு]

ஆண்மை āṇ-mai, பெ.(n.) 1. ஆளுந்தன்மை; controlling power. 2. ஆண்தன்மை; masculinity, virility. 3. வெற்றி; conquest, victory, success. 4. வலிமை; strength, power. 5. செருக்கு; pride, conceit. 6. உடைமை; possession used as a suffix. 7. வாய்மை; truth. 8. ஆண் பாலுணர்ச்சிவன்மை; having sexual power, a peculiar characteristic in males.

ம. ஆண்மை, ஆணத்தம்; க. ஆண்மை.

[ஆள் → ஆண் → ஆண்மை. ஆள் + மெய் - ஆண்மை = ஆளுந்தன்மை.]

ஆணம்¹ āṇam, பெ.(n.) 1. அன்பு; love, friendship, affection. 2. பற்றுக்கோடு; support. 3. கொள்கலம், ஏனம்; vessel.

ம. ஆணம்; க. ஆண.

[ஒருகா. அணையம் → அணயம் → அணம் → ஆணம். அணையம் = தழுவுதல், அணைத்தல்.]

ஆணம்² āṇam, பெ.(n.) 1. சாறு; soup. 2. குழம்பு (பிங்.); broth or thick consistent fluid curry. 3. குழம்புத் தான்; vegetable relish in soup.

ம. ஆணம்; க. ஆண (வெல்லப்பாகு).

[ஒருகா. அள் → அளம் → ஆளம் → ஆணம். அள் → அளம் = சேறு, சாறு, குழம்பு.]

ஆணவம் āṇavam, பெ.(n.) 1. செருக்கு; pride, arrogance, egotism. 2. ஆணவமலம், மும்மலத்தொன்று; one of the three malās. (defilements).

ம. ஆணவம்; க. ஆணவ; **Skt.** āṇava.

[ஆண் + அ + (வ்) + அம் = ஆணவம். அள் → அண் → ஆண். அள் = செறிவு, திண்மை, வலிமை. ஆண் + அ - ஆண = திண்மையுள்ள, செருக்குள்ள ஆண்தன்மை.]

ஆணி¹ āṇi, பெ.(n.) 1. அடிப்படை; support, basis, foundation. 2. முதன்மை; original as in ānivēr. 3. ஆசை; wish, desire.

4. மேன்மை, உயர்வு; greatness, superiority. 5. எல்லை; limit, boundary. 6. பேரழகு; exquisite beauty.

ம. ஆணி, ஆணிக்கல்லு; க., தெ. ஆணி.

[ஆழ் → ஆண் + இ = ஆணி. ஆணி = ஆழ்ந்துள்ள ஆணி.]

ஆணி² āṇi, பெ.(n.) 1. இரும்பாணி; nail, small spike. 2. அச்சாணி; lynch-pin. 3. எழுத்தாணி; stylus for writing. 4. மரவாணி; peg, plug, wooden spike. 5. உரையாணி; pin of gold for testing the standard of other gold. 6. தைக்கும் ஊசி; sewing needle.

ம., க., தெ., து., பட., குட. ஆணி; கோத. ஆண்ய்; துட. ஒண்ய்; Pali., Skt. āṇi.

[ஆழ் → ஆழி → ஆணி. ஆழ்வது ஆணி.]

ஆணி³ āṇi, பெ.(n.) 1. புண்ணாணி; core of an ulcer. 2. காயாணி; hard excrescence on the skin. 3. பாதத்தில் முள் தைத்து ஒடிவதாலும் அல்லது பருக்கைக் கற்களின் மேல் நடப்பதாலும் அரத்தைப் போலுண்டாகும் முடிச்சு; horny induration and thickening of the skin caused in the foot by walking on sharp stones, or by running a thorn which is left unremoved. 4. கருவிழியிலுண்டாகும் ஒருவகை நோய்; disease affecting the cornea of the eye.

க., தெ. ஆணி.

[அள் → ஆள் → ஆண் + இ = ஆணி. அள் = செறிவு, திரட்சி. ஆணி = செறிந்து திரள்வது, கட்டியாவது. இ = உடைமை குறித்த ஈறு.]

ஆணித்தரம் āṇi-t-taram, பெ.(n.) 1. முதற்றரம்; finest quality, standard. 2. உறுதி; firmness. 3. நல்லமுத்து, கெட்டி முத்து; solid pearl of a superior quality.

[ஆணி + தரம். ஆணி = முதன்மை, உறுதி, வலிமை. தரம் = வகை.]

ஆணிவேர் āṇi-vēr, பெ.(n.) 1. சொல்லின் மூலம்; root of a word, etymology. 2. அடிப்படை; basic, foundation.

[ஆணி + வேர்.]

ஆணை āṇai, பெ.(n.) 1. அதிகாரம்; power, authority. 2. கட்டளை; mandate, order, edict. 3. ஏவல்; command. 4. ஆன்றோர் மரபு; rules, usages established by the learned of old. 5. மெய் (பிங்.); truth. 6. முறைமன்றத்தில் ஏற்கும் உறுதிமொழி (திவா.); oath, as in a court of justice. 7. உறுதியேற்குங்கால் விருப்பத்திற்குரிய ஒருவர் அல்லது ஒன்றன்மேல் அடித்துக் கூறுதல்; profane swearing, the word being affixed to the person or thing sworn by as. 8. நெடுமொழி; vow. 9. உறுதி மொழி கூறித் தடுக்கை; checking by oath, obstructing by imprecation. 10. இலச்சினை; sign or insignia of authority. 11. முத்திரை; stamp, seal. 12. அடையாளம்;

symbol, emblem. 13. வெற்றி; conquest, victory.

ம. ஆணை; க. ஆணை; தெ. ஆன; து. ஆணை; பிராகி. ஆணா; வ. ஆக்ரூ; பா. ஆணா; குச். ஆண்; சிந்., மரா. ஆனா; இந். ஆண்; சிங். ஆண.

ஆள் → ஆளுதல் = அதிகாரம் செலுத்துதல்

ஆள் → ஆண் → ஆணை; பிறரை; அடக்கி

ஆளுதல் கட்டளையிடுதல்.

ஆணையம் āṇaiyam, பெ.(n.) சில செயல்களை நிறைவேற்றவும் மேற்பார்வையிடவும் அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ள குழு; body of persons having authority to perform or supervise certain duties, commission.

[ஆணை → ஆணையம்]

ஆணையர் āṇaiyar, பெ.(n.) குழுவால் அமர்த்தப் பெற்றவர்; அரசு ஆணையங்களால் அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டவர்; one appointed by commission; member of a commission, esp. of government boards etc., commissioner.

[ஆணை → ஆணையர்]

ஆத்தம் āttam, பெ.(n.) 1. விழைவு, நட்பு; friendship, intimacy. 2. ஆசிரியருக்குச் செய்யும் உதவித் தொண்டு; rendering service to teacher. 3. அன்பு; devotion, affection.

ம. ஆத்த.

[அல் + து - அத்து = நெருக்கம், அன்பு, நட்பு, விழைவு. அத்து + அம் → அத்தம் → ஆத்தம். த. ஆத்தம் > Skt. āpta.]

ஆத்தாள் āttā, பெ.(n.) 1. தாய்; mother. 2. தாய் போல் காக்கும் பெண் தெய்வங்கள்; mother of the world, an epithet for Parvathy and other goddesses.

[அல் + து → அத்து - நெருக்கம், அன்பு, பற்று, பரிவு. அத்து + ஆள் = அத்தாள் → ஆத்தாள்.]

ஆத்திசூடி ātti-śūḍi, பெ.(n.) 1. ஆத்திமாலை சூடிய கடவுள், சிவன்; Śiva, since wearing the garland of ātti flowers. 2. ஓளவையார் இயற்றியதும் 'ஆத்திசூடி' என்று தெய்வவாழ்த்துடன் தொடங்குவதும், அகரவரிசையில் அமைந்தது மாகிய அறநெறி புகட்டும் சிறுநூல்; little book of aphorisms written by Avvaiyār, commencing with words beginning with letters in their order in the Tamil alphabet, so called from the opening word ஆத்திசூடி, the invocation of Śiva with which the work begins.

[ஆத்தி + சூடி → ஆத்திசூடி = ஆத்திமாலை சூடிய கடவுள்.]

ஆத்திரம் āttiram, பெ.(n.) 1. பரபரப்பு; impatience, eagerness, haste. 2. சீற்றம் (கோபம்); quick of temper.

ம. ஆத்திரம்; க., பட. ஆத்திர; தெ. ஆத்ரமு; Skt. ātura; து. ஆதூர; கொ. ஆதூர்; Nep. aturi. Mar. ātura.

ஆதரவு ādaravu, பெ.(n.) 1. அன்பு; love, affection, kindness. 2. உதவி; support, patronage. 3. தேற்றுதல்; comfort,

consolation.

ம., தெ. ஆதரவு; க. ஆதர.

[ஆர் + தரவு → ஆர்தரவு → ஆதரவு. ஆர் = நிறைவு, அன்பு.]

ஆதன் ādan, பெ.(n.) 1. மனம்; mind. 2. கவலை, வருத்தம்; sorrow. 3. பெருந்துன்பம்; agony.

தெ. ஆத (மனம், வருத்தம்); க. ஆதி (நினைவு, நினைவோட்டம்); ம. ஆதி (கவலை); வ. ஆதி (வருத்தம், கலக்கம், நோய்); பிராகி. ஆகி; இந். யாத்; உருது. யாத்; மரா. யாத்; பாலி. ஆடிநவ;

Sinh. adnawa.

[ஆ → ஆது → ஆதன். ஊ → ஓ → ஆ = முன் செலல், முன்னுறல், நினைத்தல், வருந்தல், நினைக்கும் உள்ளம்.]

ஆதாயம் ādāyam, பெ.(n.) 1. ஊதியம், கிட்டுபடி (இலாபம்); profit, gain, income. 2. நன்மை; benefit. 3. வரவு; income.

க., து., பட. ஆதாய; ம. ஆதாயம்.

[ஒருகா. ஆகு + ஆயம் → (ஆது + ஆயம்) → ஆதாயம். ஆயம் = கூடுதல், தொகை. ஆதாயம் (ஆகு + ஆயம்) தமக்காகிய கூடுதல் தொகை, ஊதியம் (இலாபம்) ஆகு → ஆது. ஒ.நோ. போகு → போது.]

ஆதி ādi, பெ.(n.) 1. தொடக்கம்; beginning, commencement. 2. தொடக்கமுள்ளது; that which has a beginning. 3. காரணம்; source, cause. 4. பழைமை; antiquity. 5. முதன்மை, தலைமை; first supreme head. 6. எப்பொருட்கும் இறை; independant sovereign, supreme ruler; emperor. 7. கடவுள்; the supreme being, the first, applied esp. to God. 8. கதிர்வன்; sun.

ம. ஆதி.

[அகு → அகுதி → ஆதி. அகு → அகை = முன்வரல், முதலாதல்.]

ஆதிபகவன் ādi-bagavan, பெ.(n.) முதற்பொருள், முழுமுதற் கடவுள்; God, the first cause.

[ஆதி + பகவன், ஆதி = மூலம், முதல்; பகவன் = கடவுள்.]

ஆந்துகல் āndu-kal, பெ.(n.) 1. தலைச்சுமையை இறக்கி வைக்க நட்புருக்கும் கல்; platform erected on the road side to rest burdens. 2. திரிகைக்கல் (இயந்திரம்); handmill. (கருநா.).

[அந்து → ஆந்து. (நன்கு பொருந்துதல், உறுதல்) ஆந்து + கல்]

ஆந்தை āndai, பெ.(n.) 1. ஓர் இயற்பெயர்; ancient name. 2. எயிலியூர்க்குத் தலைவன்; ஒல்லையுர் தந்த பூதப்பாண்டியனுக்கு நண்பன்; chief of EyillyiUr, and

friend of Pūda-P-Pāṇḍiya.

[ஆதன் + அந்தை - ஆதந்தை → ஆந்தை. அத்தன் → அத்தை → அந்தை.]

ஆநிரை ānirai, பெ.(n.) மாட்டுமந்தை; herd of cows.

[ஆ + நிரை, நிலை → நிரை]

ஆப்பு āppu, பெ.(n.) 1. மரப்பிளப்பிற் செலுத்தும் மரத்துண்டு, முளை; wedge used in splitting wood, peg. 2. தாழ்ப்பாள் (சேரநா.); bolt, latch.

ம. ஆப்பு; க., தெ. ஆபு; (நிறத்துதல்) கோத. ஆம்; து. ஆங்கெ; கூ. அங்க (தடுத்தல்); கச. ஆப்த்; குவி. ஆங்கலி (தடு); பட. ஆப்ப; முந்து. அகைப்பு.

அகைத்தல் = உள் செலுத்துதல்

அகை → அகைப்பு → அகப்பு → ஆப்பு

ஆம்பல் āmbal, பெ.(n.) 1. அல்லி, குமுதம்; water-lily. 2. நிலவு (அக.நி.); moon. 3. துன்பம் (சூடா.); distress, worry, affliction, adversity.

ம., து. ஆம்பல் (அல்லி); க. ஆபல் (அல்லி).

[அம்பல் → ஆம்பல். அம்புதல் = கூம்புதல், குவிதல்.]

ஆம்பாறு-தல் āmbāru-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) செழிப்புக் குறைதல்; to be deficient in growth and freshness.

[ஒருகா. அம் = நீர். அம் → ஆம் + பாறுதல். பாறுதல் விரிதல், உடைதல், கெடுதல், குன்றுதல். ஆம்பாறுதல் = நீர் குறைதலால் செழிப்புக் குன்றுதல்.]

ஆமவடை āma-vadai, பெ.(n.) 1. கடலைப்பருப்புடன் உசிலை (மசாலை) சேர்த்து உரலிலிட்டு ஆட்டி எண்ணெய் அல்லது நெய்யிற்சட்டுக் குழம்பிற் கொதிக்க வைத்துப் பக்குவப்படுத்திய வடை; vadai prepared out of Bengal gram mixed with other spices and fried in oil or ghee partially and then mixed in the sauce and boiled. 2. தயிர்வடை; vadai prepared out of Bengal gram mixed with other spices and fried in oil and then soaked in butter milk or curd.

ம. ஆமவடை; க. ஆமவடை, ஆம்பொடை; தெ. ஆமவடை, ஆவடை; து. ஆமவடை, ஆம்பொடை.

[ஆமம் + வடை → ஆமவடை = புளிப்புச் சுவை கலந்த வடை. அம்புளி → அம்பிலி → ஆம்பிலம் → ஆமிலம் → ஆமலம் → ஆமம் = புளிப்பு.]

ஆமாறு āmāru, பெ.(n.) வழிவகை, ஆகும் வழி; plan, device, scheme.

[ஆகும் → ஆம் + ஆறு → ஆமாறு. ஆறு = வழி, முறை.]

ஆமைக்கல் āmai-k-kal, பெ.(n.) தரையிற் பதிக்கும் அறுகோணமுடைய கல்; hexagonal tile or stone for

flooring.

[ஆமை + கல்.]

ஆய்¹-தல் āy, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நுணுகுதல்; to deminish, to be reduced. 2. அழகமைதல்; to be or become beautiful.

க. ஆய்.

[ஐ → அய் → ஆய். ஐ = அழகு, நுண்மை.]

ஆய்²-தல் āy-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. முன்னாற்சாய்தல், முன்செலல்; to lean forward, to go forward. 2. வருந்துதல்; to suffer pain. 3. அசைதல்; to shake. 4. படர்தல், பரவுதல், உருகுதல், கலத்தல்; to spread, melt, mix. 5. வருதல்; to come, arrive. ம., க., தெ. ஆய்; து.ஆயுனி; பாவி. ஆய் (ஊதியம், இலாபம்).

[ஆ (முன்செலற்கருத்து) ஆ → ஆய்.]

ஆய்³ āy, பெ.(n.) 1. தாய்; mother. 2. பெண்கள் பெயருடன் இணைத்துச் சொல்லும் மதிப்புரவுச் சொல்; honorary feminine suffix. 3. பாட்டியின் தாய்; mother of grandma.

ம., க. ஆய்; தெ. ஆய (பெண்பாற்பெயரீறு); துட. தோய்; கோத. ஆய (பெண், மனைவி); குட. தாயி (பாட்டி); து. தாயி, ஆயல், ஆயி; நா. அய்ம (பெண்); கூ. அஇய், ஐஆ, ஐஆலீ; குரு. அயோ; மா. அய்ய; பிரா. அய், அயி; கோண். யாய்; கொண். ஆய்; குவி. ஈய; குவி. ஆஈ (தாய், மகள், உடன்பிறந்தவள்); கொலா. ஆய; ஒல். அய்; கொங். ஆய்; இந். ஆயா; வங்., ஒரி., குச்., மரா. ஆயீ, ஆய; சிந். ஆய்; உரு. பார. அர. தாய்; E. ayah; port. aia; ஆத். ஓயி (பெண்).

[ஐயன் (ஆ.பா.) → ஐயை (பெ.பா.). ஐயை → அய்யை → ஆய். பெண்பால் உயர்வுப் பெயரான ஐயை → ஆய்]

ஆய்தல் āyda, தொ.பெ.(vbl.n.) 1. ஆராய்தல்; examination. 2. காய் கீரை முதலியவைகளைப் பிரித் தெடுத்தல்; plucking, collecting. 3. தெரிந்தெடுத்தல்; selection. 4. சிறிதாத்தல்; reduction. 5. வருந்துதல்; suffering. 6. அசைதல்; movement. 7. சோதனை செய்தல்; check, search. 8. கொண்டாடுதல்; celebration. 9. கொய்தல்; cutting. 10. காம்பு களைதல்; removing stem. 11. குத்துதல்; piercing.

ம. ஆயுக; க. ஆய்கெ; து. ஆயுனி.

[ஆய் + தல்]

ஆயத்தப்படு-தல் āyatta-p-paḍu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) அணியமாதல், (தயாராதல்); to get ready.

[ஆயத்தம் + படு.]

ஆயத்தம்² āyattam, பெ (n.) 1. முன்னேற்பாடு;

preparedness. 2. அணியும் (தயார்); readiness. 3. போருக்கு அணியமாயிருத்தல்; warlike preparation, equipment. 4. முயற்சி (த. சொ.அக.); effort, perseverance.

தெ. ஆயத்தமு; து., ஆயத்த.

[ஆய் 7 → ஆயத்தம்.]

ஆய்வு āyvu, பெ.(n.) 1. ஆராய்கை; critical study, investigation, research. 2. அகலம் (திவா.); width, breadth. 3. நுணுக்கம்; minuteness, diminution, reduction. 4. வருத்தம்; distress, suffering. 5. அழகு; beauty.

[ஆய் → ஆய்வு]

ஆயக்கட்டு āya-k-kaṭṭu, பெ.(n.) 1. குளப்புரவு (C.G.); entire extent of land irrigated by a tank. 2. சிற்றூரின் மொத்த நில அளவுக் கணக்கு (C.G.); measurement of land determining the boundaries of a village, old settlement register. 3. பொய்மொழி (வின்.); deceitful fabrication, false statement (W.).

[ஒருகா. ஆகிய கட்டு → ஆயக்கட்டு, கட்டு = பரப்பு. ஆகிய = மொத்தமான. ஆயக்கட்டு = மொத்தப் பரப்பளவு. 3. ஆயக்கட்டு = முழுமையான கட்டுக்கதை, பொய்.]

ஆயத்தம் āyattam, பெ.(n.) 1. முன்னேற்பாடு; preparedness. 2. அணியம் (தயார்); readiness. 3. போருக்கு அணியமாயிருத்தல்; warlike preparation, equipment. 4. முயற்சி; effort, perseverance.

தெ. ஆயத்தமு; து., ம. ஆயத்த.

[ஆய் → ஆயத்தம்.]

ஆயத்தி āyatti, பெ.(n.) 1. நாள்; day. 2. எல்லை; boundary. 3. அன்பு; affection. 4. வலி; strength. 5. தன் வயப்படுத்தும் திறன்; power of fascinating. 6. நன்னடை; good conduct. 7. நீளம்; length.

க. ஆயதி

[ஆயம் → ஆயத்தி.]

ஆயம் āyam, பெ.(n.) 1. நீளம்; length. 2. மக்கள் தொகுதி, கூட்டம்; crowd of people. 3. தோழி, தோழியர் கூட்டம்; female attendants of a lady. 4. மாட்டுமந்தை; herd of cows.

ம. ஆய; க. ஆய்; து. ஆயு; குட. ஆய்; பர். ஆர்ச்; கோண். ஆகாணா; கூ. ஆச்சு; குவி. ஆத; மா. ஆதெ; குருக். ஆத; மா. ஆதெ.

ஆயர்பாடி āyar-pāḍi, பெ.(n.) இடையரூர்; village of the cowherds.

ம. ஆயன்பாடி.

[ஆயர் + பாடி]

ஆயி āyi, பெ.(n.) 1. தாய்; mother. 2. ஒரு மறத்தெய்வம்

(சத்தி, காளி); goddess. 3. மாரியம்மன் தெய்வம்; Goddess *Mariyamman*. 4. மகளிரைக் குறிக்கும் மதிப்புரவுச் சொல்லீறு; a term of respect, affixed to a woman's name.

ம., க. ஆயி.

[ஆய் → ஆயி. 'இ' பெ.பா.ஈறு]

ஆயிடை *āyidai*, பெ.(n.) அவ்விடம்; that place. - கு.வி.எ.(adv.) 1. அக்காலத்து; at that time. 2. அவ்வளவில்; during that time.

ம. ஆயிட; பட. ஆயொடெ.

[ஆ + இடை. ஆ - சேய்மைச்சுட்டு. இடை → இடம், காலம்.]

ஆயிரங்கண்ணி *āyiraṅkaṇṇi*, பெ.(n.) பலாப்பழம்; jack fruit.

[ஆயிரம் + கண்ணி. கள் → கண் → கண்ணி. கள் = முள்திரட்சி]

ஆயிரம் *āyiram*, பெ.(n.) 1. பத்து நூறுகளைக் கொண்ட (1000) என்னும் எண்; the number 1000. 2. இவ்வளவு என்று கணக்கிடப்படாத எண்ணிக்கை; numerous. 3. பல; many.

ம. ஆயிரம்; க., பட. சாவிர; தெ. வெய்யி, வேயி; து. சார, சாவிர; கோத. சாவ்ரம்; துட. சொபெர்; குட. ஆய்ரெ, ஆயிர.

Skt. Sahasra, Sahasram; **H., Pers.** hazar.

[அயிர் → அயிரம் → ஆயிரம். அயிர் = நுண்மணல்.]

ஆயிழை *āyilai*, பெ.(n.) 1. தெரிந்தெடுத்த அணிகலன்; selected or the choicest ornament. 2. ஆராய்ந்த அணிகலன்களையுடைய பெண்; woman, lady, damsel, literally one adorned with choice ornaments.

ம. ஆயிழ.

[ஆய் + இழை]

ஆர்¹-தல் *ār*, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நிறைதல்; to become full. 2. பரவுதல்; to spread over. 3. மனநிறைவாதல்; to be satisfied. 4. பொருந்துதல்; to combine with, belong to. 5. தங்குதல்; to abide by, stay. -2. செ.குன்றாவி. (v.t.) 6. உண்ணுதல்; to eat, to drink. 7. நுகர்தல்; to experience. 8. ஒத்தல்; to resemble. 9. அணிதல்; to wear, put on. 10. பெறுதல்; to get, obtain.

ம. ஆர்; க. ஆர், ஆரு; தெ. ஆரு; து. ஆருனி; கூ. சார்.

[ஆல் → ஆர். ஆலுதல் = நிறைதல், ஆர்தல் = நிறைதல்.]

ஆர்²-தல் *ār*-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒலித்தல்; to shout, roar, bellow. 2. போர்புரிதல்; to fight, make war. 4 செ.குன்றாவி.(v.t) 3. தட்டுதல்; to pat oneself.

4. உடைத்தல்; to break into two. 5. அவர்தூற்றல்; to slander, vilify. 6. நெருக்குதல், கட்டுதல்; to bind, tie, gird. 7. பூணுதல்; to put on, wear.

ம. ஆர்க்கு; க. ஆர், ஆர்ச்சு; தெ. ஆர்ச்சு; து. ஆர்குனி, ஆர்ப்புனி; கோத. ஆர்; குட. ஆர்; கூ. ஆர்; பிரா. ஆர்.

[ஆல் → ஆர். ஆலுதல் = ஒலித்தல், ஆர்த்தல் = ஒலித்தல்.]

ஆர்க்காடு *ārkkāḍu*, பெ.(n.) 1. ஆர்மரங்களடங்கிய காடு; forest of Indian laburnum trees. 2. தமிழகத்தில் சில மாவட்டங்களில் பயிலும் ஊர்ப்பெயர்; name of town or village located in some of the districts of Tamilnadu.

[ஆர் + காடு = ஆர்க்காடு. ஆர் = ஆத்திமரம். ஆத்தி மரங்கள் நிறைந்த ஊர் ஆர்க்காடு எனப்பட்டது]

ஆர்கலி *ārgali*, பெ.(n.) 1. பெருமுழக்கம், பேரோசை; loud noise, roaring, bustle. 2. கடல்; sea. 3. மழை வெள்ளம்; flood.

[ஆர் + கலி. ஆர் = நிறைவு, மிகுதி. கலி = கலித்தல், ஒலித்தல், முழக்கமிடுதல்.]

ஆர்ப்பரி-த்தல் *ārppari*-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஆரவாரித்தல்; to shout, roar, resound. 2. தொடங்குதல்; to begin.

[ஆர்ப்பு + அரி]

ஆர்ப்பாட்டம் *ārpp(u)-pāṭṭam*, பெ.(n.) 1. ஆடம்பரம், வெற்றாரவாரம், இடம்பம்; great show, boisterous behaviour, useless display, foppishness. 2. ஆரவாரம், கூச்சல், இரைச்சல்; uproar, loud cry.

தெ. ஆர்பாடமு; **Skt.** ārabhata.

[ஆர்ப்பு + ஆட்டம்]

ஆர்ப்பு *ārppu*, பெ.(n.) 1. பேரொலி; loud-tumultuous noise. 2. போர்; battle. 3. சிரிப்பு; laughter. 4. மகிழ்ச்சி; joy, exultation.

தெ. ஆர்பு.

[ஆர் → ஆர்ப்பு. ஆர்த்தல் = மிக்கொலித்தல்.]

ஆர்வம் *ārvam*, பெ.(n.) 1. அன்பு; love, affection. 2. விருப்பம்; desire. 3. ஆசை; liking. 4. புணர்ச்சியைக் குறித்துண்டாகும் ஆசை; sexual desire. 5. பெறக் கருதிய பொருண்மேற் றோன்றின பற்றுள்ளம்; hankering. 6. பத்திமை (பக்தி); devotion. 7. கடைப்படுகொடை ஏழனுள் ஒன்று; one of the seven kinds of donation.

[ஆர் → ஆர்வம்]

ஆரணங்கு *āraṅgu*, பெ. (n.) அரிய தெய்வப் பெண்; celestial woman, heavenly damsel. 2. அரிய

தெய்வம்; deity of high order. 3. ஆறுதற்கரிய வருத்தம்; unmitigable sorrow.

[ஆர் + அணங்கு. ஆர் = அரிய. அணங்கு = தெய்வப்பெண், தெய்வம், வருத்தம்.]

ஆரணம் āraṇam, பெ.(n.) 1. ஒரு நூலின் முதற் செய்யுளைத் தொடங்குதற்கேற்ற முப்பத்திரண்டு மங்கலச் சொற்களுள் ஒன்று; one of the 32 auspicious words used as a beginning in a poetical work. 2. மறைநூல்; vēda, by synecdoche. 3. வேதத்தின் ஒரு பகுதி; scared mystic part of the vēdas, portion of the vēda. 4. பழந்தமிழ் மருத்துவ நூல்; ancient medical work of Indian medicine. ம. ஆரணம்.

[அரண் → அரணம் → ஆரணம்]

ஆரம் āram, பெ.(n.) 1. மணிவடம்; necklace of pearls or gems. 2. பூமாலை; garland of flowers. 3. மாதரணி வடம்; necklace. 4. பதக்கம்; pendant, a breast-plate, as an ornament. 5. அணிகலன்; ornament. 6. புறா, கிளி போன்றவற்றின் கழுத்திலுள்ள வரி; natural ring round the neck of doves, lines on the necks of parrots and other birds. 7. ஆடு மாடுகளின் கழுத்தில் தொங்கும் தசை; membrane hanging from the neck of cattle and goats. 8. மாலை; garland. 9. படப்பொறி; spots on the neck of the cobra, de-capella.

ம. ஆரம்.

[ஆல் → ஆலம் (சுற்று வட்டம்) → ஆரம்]

ஆராய்-தல் āray-, 1 செ.கூன்றாவி.(v.t.) 1. ஆய்ந்து பார்த்தல், நோட்டமிடுதல் (சோதித்தல்); to investigate, scrutinize, examine, explore. 2. கலந்தாய்தல், உசாவுதல் (ஆலோசித்தல்); to consider, deliberate upon. 3. தேடுதல்; to seek, search for. 4. ஒத்தொலி (சுருதி) சேர்த்தல்; to set the pitch of a musical instrument.

ம. ஆராய்ச்சு; க. ஆரய்; து. ஆரய்கு; தெ. ஆரயு, ராகு.

[ஆர + ஆய்.]

ஆராய்ச்சி āraycci, பெ.(n.) 1. ஆய்வு, திறனாய்வு; research, critical study. 2. நோட்டம், கூர்ந்தாய்வு (சோதனை); overseeing, investigation, examination. scrutiny.

ம. ஆராய்ச்சி; க. ஆரய்கெ; து. ஆரிகெ, ஆரைகெ; தெ. ஆரயிக.

[ஆராய் → ஆராய்ச்சி]

ஆராவமுது ārā-v-amudu, பெ.(n.) உண்ணுந்தோறும் இன்னும் உண்ண வேண்டும் என்னும் வேட்கை மிகுவிக்கும் அமுது; divine meal which kindles unquenchable desire to eat more of it.

[ஆரா + அமுது]

ஆரியக்கூத்து āriya-k-kūttu, பெ.(n.) 1. கழைக்கூத்து;

curious kind of dancing with poles on ropes, acrobatic feats.

ம. ஆரியக்கூத்து.

[ஆரு → ஆர் → ஆரிய + கூத்து. ஆரிய = அரிய. அரிய கூத்தே ஆரியக் கூத்தாயிற்று]

ஆரியம் āriyam, பெ.(n.) கேழ்வரகு; cereal, ragi, cleusive coracana.

[ஆரு → ஆரி → ஆரியம். ஆரியம் = அருகிச் சிறுத்தது, வடிவில் சிறுத்த தவசம் கேழ்வரகு.]

ஆரியர் āriyar, பெ.(n.) வடக்கிலிருந்து வந்து குடியேறிய பிராமணப் பிரிவினர்; sect of Brahmins from the North, living at.

[அரு → அரி → ஆரி → ஆரியர்]

ஆரியை¹ āriyai, பெ.(n.) 1. கொற்றவை; Durga. 2. உமையவள்; Pārvadi. 3. காளி; Kālī.

[அரு → ஆரி → ஆரியை]

ஆரை¹ ārai, பெ.(n.) 1. நீராரைக்கீரை; aquatic cryptogamus plant, used for greens. 2. புற்பாய்; mat made of grass or rushes. 3. புளியாரை; sour greens. 4. வல்லாரை; indian penny wort. 5. செவ்வாரை; four leaved plant of a red colour, found on hills. (w). 6. வறளாரை; plant on dry soils used for fodder. 7. புல்லாரை அல்லது நெடுநாரை; fragrant cherry nutmeg. 8. வெள்ளாரை; lance-leaved mercury. 9. கடலாரை; a wild species of the Mersila genus found on the sea-shore. 10. கல்லாரை அல்லது காட்டாரை; rare plant on the slopes of mountains, capable of consolidating mercury.

[ஆர் → ஆரை. ஆர் = பொருந்து, நெருங்கு ஏற்றதாயிரு.]

ஆல் āl, பெ.(n.) 1. ஆலமரம்; that species of banyan tree which casts roots from its branches; May you flourish as a banyan tree, put forth roots and spread as the creeping stems of the arugu grass, and prosper, being encircled by kinsmen as thickly crowded. 2. குறுவால மரம்; a species of tree, Subs errate bamboos (W). Rhomboid leaved fig, Ficus gibbosa (tuberculata).

ம., கோத. ஆல்; க. ஆல், ஆல; குட., கோண். ஆலி; து. ஆல; பர். ஏல்.

[அகல் → ஆல். அகற்சட்டியும் ஆலமரமும் அகன்றிருக்கும் இயல்பான பெயர்பெற்றன.]

ஆலகாலம் ālakālam, பெ.(n.) கொடிய நஞ்சு; deadly poison, animal poison. 2. பாம்பின் நஞ்சு; poison ejected by snakes. 3. நிலவாகை; tinnevely senna. 4. நச்சுச்செடி; aconite.

[ஒருகா. ஆலம்² + ஆலம் → ஆலவாலம் → ஆலகாலம் > Skt. ālahāla. அலம் → ஆலம். அலம் = வளைந்த தேட்கொடுக்கு, தேட்கொடுக்கிலுள்ள

நஞ்சு.

ஆலங்கட்டி ālaṅ-gaṭṭi, பெ.(n.) 1. மழைக்கல்; hail-stone.
2. கல்மழை; frozen drops of rain.

க., து. ஆலிகல். ம. ஆலிப்பழம்; குட. ஆலிகாய்;
பட. ஆனிகல்வ

[ஆலம் +கட்டி]

ஆலத்தி ālatti, பெ.(n.) 1. வழிபாட்டின் போது மங்கலப்
பொருளாக வலமுறை சுற்றிக் காட்டப் படும்
கருப்பூரத் திருவிளக்கு; ceremony of waving lighted
camphor. 2. கண்ணேறு (திருஷ்டி) கழிப்பதற்காகச்
சுற்றப்படும் மஞ்சள்நீர் மங்கலத்தட்டு அல்லது
மஞ்சள் நீரிடை விளக்கிட்ட மங்கலத் தட்டு; ritual
of waving turmeric water.

[ஆல் + ஆற்று = ஆலாற்று → ஆலாத்து →
ஆலாத்தி → ஆலத்தி. இனி ஆலாத்தி → ஆராத்தி
→ ஆரத்தி என்று மாம். ஆலாற்றுதல் = சுற்றச்
செய்தல்]

ஆலம் ālam, பெ.(n.) 1. கருமை; blackness. 2. நஞ்சு;
poison. 3. நச்சுயிரிகளினின்று வெளிவரும் நஞ்சு;
any discharge of poisonous matter from venomous animals or
creatures such as snakes. 4. தாளகம்; yellow arsenic, orpiment.
5. பாம்பு; snake.

ம. ஆலம்.

[1. காளம் → ஆளம் → ஆலம் (கருமை). 2,3,
அலம் → ஆலம். அலம் = தேளின் கொடுக்கு]

ஆலமரம் ālamaram, பெ.(n.) அகன்று பரவும்
இயல்புடைய பெரிய மரம். இதன் விழுது
நிலத்தில் ஊன்றிப் பருத்துத் தூண்களைப் போல்
மரத்தின் சுற்றிலும் காணப்படும்; banyan tree it is an
immense tree with branches spreading far and wide.

ம. ஆலமரம்; க. ஆலமர; தெ. ஆலமானு; துட.
ஆல்மேம்.

[அகல் → ஆல் + மரம் = ஆல்மரம் → ஆலமரம்]

ஆலவட்டம் ālavattam, பெ.(n.) 1. பெருவிசிறி, கால்செய்
வட்டம்; circular fan made of cloths, fragrant roots or palm
leaves, carried in procession before idols and great personages.
2. விசிறி; small fan.

ம. ஆலவட்டம். Skt. ālavarta.

[அகலம் → ஆலம் + வட்டம் - ஆலவட்டம்]

ஆலவாய் ālavāy, பெ.(n.) 1. பாம்பு; serpent, as having poison
in its k. mouth. 2. மதுரை; Madurai the capital city of Pāṇḍya,
3. சுண்ணாம்பு நீர்க்கும் கால்வாய்; kiln for lime.

[ஆலம் + வாய்]

ஆலாட்டுதல் ālāṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) தவசங்களை
நிழலிற் காய வைத்தல் (நெல்லை.); to dry grains in

the shade.

[ஆலவாட்டு → ஆலாட்டு]

ஆலாலம் ālālam, பெ.(n.) 1. நஞ்சு, கடலிற் பிறந்த நஞ்சு;
poison, poison produced at the time of the churning of the ocean.
2. வெளவால்; bat in common. 3. தூரிஞ்சில் என்னும்
வெளவால்; small house-bat.

ம. ஆலாலம். Skt. hālāhalam.

[ஆல் + ஆலம் = ஆலாலம். (தன்மை பற்றி
வந்த அடுக்குச் சொல்.) 1. ஆல் = நீர், நீர்நிலை,
நீர்நிலையின் நிறமான கருநீலம், கருநீல நிறமுள்ள
நஞ்சு. கடலில் தோன்றிய நஞ்சு. 2,3 ஆல் =
பறக்கும் இயல்புள்ள பறவை.]

ஆலடி ālaḍi, பெ.(n.) 1. ஆலமரம்; banian tree. 2. புன்கு;
poonga-oil tree. 3. மாவிலங்கு; lingam tree.

[அகல் → ஆல் + அடி = ஆலடி.]

ஆலி-த்தல் āli-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒலித்தல்; to make a
noise, roar. 2. நீர் தூவுதல்; to spray water. 3. களித்தல்;
to rejoice. 4. செருக்குறுதல்; to be proud.

ம. ஆலிக்குக; க. ஆலிடு; தெ. ஆலிஞ்சு.

[ஆல் → ஆலி]

ஆலை ālai, பெ.(n.) 1. கரும்பாலை; sugar-cane press.
2. கரும்பு; sugar-cane. 3. கருப் பஞ்சாறு; juice of sugar-
cane. 4. தொழிற்சாலை; factory.

[க. ஆலை; ம. ஆல; குட. ஆலை.

ஆல் → ஆலை. ஆல் = சுற்று, சுழற்று.

ஆலை = கரும்பாட்டுதற்காகச் சுற்றும்

பொறி; அதன் வாய்ப்பட்ட கரும்பு அதன்
சாறு.]

ஆவடி āvaḍi, பெ.(n.) 1. மாட்டுமந்தை, மாடுகள்
தங்குமிடம்; pen for cattle. 2. தங்குமிடம்; residence, a
rest house. 3. வழிப்போக்கர் தங்கும் பொதுவிடம்;
a choultry, a place of shelter, lodging for travellers.
4. சிற்றூர்ப் பொதுமனை, சாவடி; place where
the chief of a village holds his conclaves. 5. பொருள்கள்
வைப்பிடம்; depot. 6. சென்னைக்கு அருகே உள்ள
ஊர்; name of a suburb of Madras city.

[ஆ + அடி - ஆவடி. ஆ = ஆனிரை, மாட்டுமந்தை.
அடி = நிலையம், தங்குமிடம்]

ஆவணக்களம் āvaṇa-k-kalam, பெ.(n.) ஆவணப் பதிவு
அலுவலகம்; registration office.

[ஆவணம் + களம்]

ஆவணம் āvaṇam, பெ.(n.) 1. உரிமை ஓலை; legal
document, bond, deed. 2. உரிமை (பிங்.); right to property,

ownership. 3. அடிமைத்தனம்; slavery, bondage, service.
4. அடையாளம்; identification mark, sign.

[ஆ(கு) + வண்ணம் = ஆவண்ணம் → ஆவணம்.
ஆ(கு)தல் = உதவுதல், ஊழியஞ் செய்தல்,
வண்ணம் = எழுத்து. ஆவணம் = ஊழிய ஒப்பந்தம்,
அடிமையோலை, ஊழியம், அடிமைத்தனம்,
அடிமைத்தனம் குறித்த அடையாளம்]

ஆவநாழி āvanāḷi, பெ.(n.) அம்பறாத்தூணி; quiver.

ம. ஆவநாழி; Pkt. cāva (வில்)

[ஆவம் + (நாளி) நாழி]

ஆவரி āvari, பெ.(n.) அம்பு; arrow.

[ஆ + வரல் = ஆவரல் = முன்வரல், வெளிப்படுதல்.
ஆ + வரு - ஆவரு → ஆவரி = விரைந்து
வெளியேதும் அம்பு. ஒ. கோ. : ஆகாட்டு = வாய்
திறந்து (வெளிப்பட) காட்டு]

ஆவல் āval, பெ.(n.) 1. பேராசை; craving, great desire,
eagerness, earnestness. 2. விருப்பம்; desire.

ம. ஆவல்.

[அவாவல் → ஆவல்]

ஆவலப்பேச்சு āvala-p-pēccu, பெ.(n.) வலிவற்ற பேச்சு,
வெறும் பேச்சு, வெற்றுப் புலம்பல்; vain talk.

[அவலப்பேச்சு → ஆவலப்பேச்சு]

ஆவலி¹-த்தல் āvali-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அழுதல்,
புலம்பல்; to weep, cry, lament. 2. ஆசைப்படுதல்; to
desire.

[அவலி → ஆவலி]

ஆவற்காலம் āvarḱālam, பெ.(n.) 1. பெருந்துன்பம்
நேரும் காலம்; time of distress. 2. வாழ்நாளின்
இறுதிக்காலம்; last days.

[அவல் → ஆவல் + காலம். அவலுதல் = கெடுதல்.]

ஆவி¹-த்தல் āvi-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வாய்விடுதல்,
வாய்திறத்தல்; to open the mouth so as to express some thing
loudly. 2. பெருமூச்சு விடுதல்; to sigh, as expressing grief.
3. கொட்டாவி விடுதல்; to gape, to yawn.

க. ஆகலிசு (வாய்திற); ம. ஆவிக்குக; தெ.
ஆவுலின்சு (வாய்திற); து. ஆவளு; கோத. ஆவச்,
ஆய்வ; து.ட ஒபள்யு, ஒய்யு; குட. ஆவளிச்; பர்.
ஆமு, ஆவு; கட. ஆமு; குரு. ஒளவி, ஆனா; மா.
ஆலொலெ; பிரா. ஆவானிங்.

[ஆவித்தல் = வெப்பமூட்டுதல், வெப்ப ஆவி
வெளிவிடுதல்; என்னுஞ் இச்சொல், இருவகை
வேரினின்று கிளைத்த சொல். இஃது இடவழக்குக்
கேற்பப் பொருள் திரிபுற்றது.]

ஆவி² āvi, பெ.(n.) 1. மூச்சு, உயிர்ப்பு; breath.
2. பெருமூச்சு, நெட்டுயிர்ப்பு; sigh. 3. கொட்டாவி;

yawn. 4. நீராவி; steam, vapour. 5. புகை; smoke.
6. புகையிலை; tobacco. 7. நறுமணம்; fragrance, odour.
8. பிட்டு; a kind of cake dressed in steam.

ம., க. ஆவி; தெ. ஆவி, ஆவிரி; பர். ஆகுப். குட.
ஆய்வ; துட. ஒய்ய.

ஆவிகாட்டல் āvikāṭṭal, பெ.(n.) வேது பிடித்தல்; to have
steam bath, to expose to vapour.

[ஆவி + காட்டல்]

ஆவியர் āviyar, பெ.(n.) 1. வேளாவியின் மரபினர்;
descendants of Vēlāvi or Pegan. 147). 2. வேளாளர்;
Velalar. 3. வேடர்; hunters.

[ஆவி + அர்]

ஆவினன்குடி āviṇaṅkuḍi, பெ.(n.) முருகன் கோயில்,
பழனி; Murugan's shrine, Paḷani.

ஆவேறு āvēru, பெ.(n.) காளை; bull, ox.

[ஆ + ஏறு]

ஆழ்-தல் āḷ-, 1. செ.குன்றாவி.(v.t.) அகழ்தல்; to dig.
2 செ.கு.வி. (v.i) 1. மூழ்குதல்; to sink, plunge, dive.
2. அழுந்துதல்; to be absorbed, immersed, over whelmed.
3. தாழ்தல்; to get lowered. 4. ஆழமாதல்; to deep on.
5. பதிதல்; to enter, pierce. 6. விழுதல்; to fall down.
7. சோம்புதல்; to be idle, lazy. 8. வருந்துதல்; to suffer.
9. மனம் ஒன்றி ஈடுபடல்; to show interest; get involved.

ம., க. ஆழ்; தெ. ஆடு.

[உல் (துளைத்தல்) - உள் - உளு - உழு - உகு - உகுள்
- அகள் - அகழ் - ஆழ்]

ஆழ்வார் āḷvār, பெ.(n.) உடையவர், ஆட்கொண்ட
எம்பெருமான், கடவுள்; Lord. 2. திருமால்; Viṣṇu.

[ஆள்வார் - ஆழ்வார். அடியாரை ஆளும்

(ஆட்கொள்ளும்) இறைவன். இனி,

ஆழ்வாராகிய அடியார்

உள்ளத்திலாழ்ந்துள்ள திருமால்

என்றுமாம்.]

ஆழம் āḷam, பெ.(n.) 1. ஆழ்ந்திருத்தல்;
depth. 2. நிலத்தில் மேற்பரப்பினின்று
கீழே போகும் அளவு, மேலிருந்து கீழே
தாழும் அளவு; measurement from top down.
3. ஆழ்ந்த கருத்து; depth of thought. 4. நீராழம்; depth
of water. 5. உளவு, மந்தனம், (இரகசியம்); secret.
6. மனத்தின் ஆழம்; depth of mind. 7. அறிதற்கு
அருமை; difficulty of understanding, in-comprehensible. 8.
தாழ்வு; bottom. 9. நீர்நிலை; pool, tank. 10. பெருமிதம்
(கம்பீரம்); pride, dignity. 11. மறைந்துள்ள ஆற்றல்;
potentiality.

ம. ஆழம்; க. அழ, ஆழி. தெ. லோது; து.,

குட., பட. ஆள்; கோத. ஆளம்.

[ஆழ் → ஆழம்]

ஆழாக்கு ālakku, பெ.(n.) உழக்கு, அரைக்காற்படி;
1/8 of a measure, dry or liquid measure known otherwise as ulakku.

ம. ஆழக்கு; க. ஆழாக்கு.

[அரையுழக்கு → ஆழாக்கு]

ஆழி¹ āḷi, பெ.(n.) 1. மோதிரம்; ring. 2. சக்கரம்; wheel, carriage wheel. 3. மட்பாண்டம் செய்ய உதவும் சக்கரம்; potter's wheel. 4. கணவனைப் பிரிந்த மனைவி இழைக்குங் கூடற் சுழி; curved line of loops drawn on sand by a woman to divine whether her husband will return in safety, the sum of, which if even, indicating the safe return and if odd; failure to return. 5. யானைக்கைந்நுதி; tip of elephant's trunk. 6. சக்கரப் படை; discus weapon. 7. அரசனின் ஆணைச்சக்கரம் என்னும் அரசு ஆளுமை; royal power, as symbolised by the discus weapon. 8. கட்டளை; rule, command. 9. வட்டம் (பிங்.); circle. 10. தேர் உருளை; wheel of the chariot. 11. பூமாலை (கருவி.); garland (kar.).

ம., க. ஆழி; தெ. ஆணி (வட்டம்).

[ஆல் - ஆள் - ஆழி]

ஆழி² āḷi, பெ.(n.) கடல்; sea, as the deep. 2. கடற்கரை; seashore. 3. குளம்; tank.

க., ம. ஆழி.

[ஆழ் → ஆழி]

ஆழி³ āḷi, பெ.(n.) ஏமாற்று (கருநா.); fraud, deceit. 2. விடாபிடித்தனம்; naughtiness. 3. உளவு (இரகசியம்; secret.

க. ஆழி.

[ஆழ் → ஆழி = ஆழ்ந்த அல்லது மறைவான உள் நோக்கம், ஏமாற்று உளவு விடாப்பிடித்தனம்.]

ஆழியான் āḷiyān, பெ.(n.) 1. திருமால்; Visnu as wielding the discus. 2. அரசன்; king, emperor. 3. வருணன்; Varuna, the sea-god. 4. ஏமாற்றுபவன்; cheat.

ம. ஆழியான்.

ஆள்¹-தல் āḷ-, 10 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கைக் கொள்ளுதல்; to hold, maintain. 2. கையாளுதல்; to handle or make use of. 3. வழங்குதல்; to use a word in a particular sense and so give currency to it, to apply. 4. ஆட்கொள்ளுதல்; to take charge of, cherish, give shelter to. 5. அடக்கியாளுதல்; to control, manage as a household. 6. அரசு செய்தல்; to rule, reign over, govern.

ம., க. ஆள்; தெ. ஏளு; கோத. ஆண்; துட. ஓள்; து. ஆருனி; குட. ஆள்.

[ஆலுதல் = ஒலித்தல், ஆடுதல், வினையாற்றல். ஆல் → ஆள் = வினையாற்றுதல், செயற்படுதல், சுற்றுதல், சுழற்றுதல், அடக்கியாளுதல்]

ஆள்² āḷ, பெ.(n.) 1. திறனாளன்; stalwart, capable man, manly person. 2. ஆண்மகன்; man. 3. கணவன்; husband. 4. வீரன்; warrior. 5. காலாள்; artillery man soldier, swordsman. 6. ஊழியன்; servant; slave; labourer. 7. ஆட்செய்கை; serving as a slave. 8. தொண்டன்; devotee. 9. வளர்ந்த ஆள்; person, adult, sturdy fellow. 10. ஆள்மட்டம்; man's height as a standard measure. 11. பொறுப்பாளி; person responsible for something, an agent. 12. மாந்தன்; man, person, individual.

ம., க. ஆள்; து. ஆளு; கோத. ஆள்; துட. ஓள்; குட. ஆளி; குரு. ஆல்; குரு. ஆலீ (பெண்.); L. Aner; [ஆல் → ஆள் = வினையாற்றுபவன், செயல் திறவோன்]

Aust. Atua; skt. alf (maid); Heb. Adam; Gk. Andros.

ஆள்³ āḷ, பெ.(n.) 1. பெண்; female. 2. மனைவி; wife.

தெ. ஆள்; குரு. ஆலீ.

[ஆள் = ஆளப்படுபவன்]

ஆள்⁴ āḷ, இடை.(part.) 1. பெண்பாற் பெயரீறு; noun ending of the third pers. fem. sing. as in இல்லான். 2. பெண்பால் வினைமுற்றீறு; verb ending of the third pers. fem. sing. as in வந்தான்.

க. ஆளு.

ஆள்மாறாட்டம் āḷmāṟāḷṭam, பெ.(n.) ஒருவன் தன்னை வேற்றாளாகக் காட்டி ஏமாற்றுதல்; personation.

ம. ஆள்மாறாட்டம்.

[ஆள் + மாறாட்டம்]

ஆள்வினை āḷvinai, பெ.(n.) 1. முயற்சி; manly effort, enterprise. 2. ஊக்கம்; enthusiasm. 3. துணிவு; courage. 4. பணிவிடை; serving to the needs.

[ஆள் + வினை. ஆள் = ஆள்திறன். வினை = செயல். ஆள்வினை = ஆள்திறன் ஆகிய செயல், முயற்சி, ஊக்கம்]

ஆளரி āḷari, பெ.(n.) 1. ஆண் அரிமா (சிங்கம்); lion. 2. நரவரி (நரசிம்மம்) யாகத் தோன்றிய திருமால்; Visnu in his incarnation of man-lion.

[ஆள் + அரி. அரி = அரிமா, சிங்கம்]

ஆளன் āḷan, பெ.(n.) 1. அடிமை; slave. 2. சிற்றாரில் பரம்பரையாய்ப் பாகவுரிமை உள்ளவன்; proprietor of a hereditary share in a village. 3. ஆளுபவன், அரசன்; ruler, king. 4. தலைவன், முதலாளி; chief, boss.

[ஆள் → ஆளன்]

ஆளி¹ āḷi, பெ.(n.) ஆள்வோன்; one who rules or controls.

[ஆள் + இ]

ஆளி² āḷi, இடை.(part.) வில்லாளி, உழைப்பாளி, முதலாளி, தொழிலாளி, கொலையாளி; sing. ending

of rational nouns-denoting master or possessor of etc.

ம. ஆளி; க. ஆளு.

[ஆள் → ஆளி]

ஆற்றல்¹ ārral, பெ.(n.) 1. வலிமை; power, strength, prowess, ability. 2. முயற்சி; endeavour, effort. 3. மிகுதி; abundance, copiousness. 4. கடைப்பிடி, உறுதி; determination. 5. ஆண்மை; manliness, courage. 6. வெற்றி; victory. 7. வாய்மை; truth. 8. இன்னசொல் இன்ன பொருளுணர்த்தும் என்னும் அமைவு (நியதி) (தருக்கசங்); power inherent in a word to express a particular sense, connotative power of a word. 9. அறிவும், காட்சி, ஞானம்; wisdom, knowledge. 10. பொறுமை, பொறை; endurance, fortitude. 11. ஒழிவு, ஓய்வு; leisure. 12. பெருமை; magnanimity, greatness. 13. நீங்குதல்; leaving. 14. வல்ல ராந்தன்மை; capability, being able and efficient. 15. தணித்தல்; cooling.

[ஆல் → ஆலு → ஆறு → ஆற்று → ஆற்றல். ஆல் = அசை, சுற்று, செயற்படு. ஆற்றல் = செயற்படுதற்கேற்ற வலிமை, திறன்]

ஆற்றல்² ārral, பெ.(n.) 1. கூட்டல்; adding. 2. தாங்குதல்; supporting. 3. நிலைபெறுதல்; getting established, everlasting. 4. ஒத்திருத்தல், உவமையாயிருத்தல்; resembling, being equal.

[ஆல் → ஆலு → ஆறு → ஆற்று → ஆற்றல். ஆலு = செய், சுழற்று. செய் - நடுங்கச் செய். ஒ.நோ.: நீள் = நீடு → நீட்டு. நூல் → நீல் → நீறு → நீற்று]

ஆற்றார் ārrār, பெ.(n.) 1. வறியவர், ஏழையர்; the poor, the afflicted (P.). 2. பகைவர்; those who envy one, foes, opponents, rivals. 3. வலியரல்லாதார்; those who are unable (to do some thing) or incapable of. 4. தோற்றவர்கள்; the defeated. 5. வருந்தியவர், துன்புற்றோர்; afflicted people.

[ஆற்று + ஆ(எ.ம.இ.நி.) + ஆர் (ப.பா.ஈறு.)]

ஆற்று¹-தல் ārru-, 15 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வலிவுறுதல்; to become strong, powerful. 2. செய்யக் கூடியதாகுதல்; to be possible. 3. போதியதாகுதல்; to be sufficient. 4. தப்பித்தல், உய்தல்; to escape, obtain deliverance, survive.

[ஆல் → ஆற்று]

ஆற்று²-தல் ārru-, 12 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. தேடுதல்; to seek, acquire. 2. செய்தல்; to do, perform. 3. உதவுதல்; to give, as alms, to help, assist. 4. நடத்துதல்; to lead, guide, conduct. 5. பொறுத்தல்; to bear, as on the head or shoulders. 6. சுமத்தல்; to sustain, carry. 7. கூட்டுதல்; to accumulate, as wealth. 8. உவமையாக்குதல்; to make equal to, compare with. 9. சதை மா வாற்குழம்பாகப் பூசுதல்; to apply powder, etc.

ம. ஆற்று; க. ஆறு; தெ. ஆந்து, ஆத்து; குட. ஆத்.

[ஆல் → ஆற்று]

ஆற்று³-தல் ārru-, 12 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பசி முதலியன தணித்தல்; to assuage, appease, alleviate, mitigate. 2. நீக்குதல்; to remove. 3. துயரம் முதலியன தணித்தல்; to comfort, console, soothe. 4. வெப்பம் தணித்தல்; to cool. 5. காலந்தாழ்த்துதல்; ஆறப் போடுதல்; to delay, postpone. 6. ஈரமுலர்த்துதல்; to dry, as the hair. 7. நூலின் முறுக்கு நெகிழாமலும் மடங்காமலும் இருக்க முறுக்கை வழித்து விடுதல்; to smooth out a twisted thread in order to keep it from untwisting or knotting.

[அகற்று → ஆற்று.]

ஆற்றுநர் ārrunar, பெ.(n.) வழிப்படுத்துவோர்; guide.

[ஆற்று → ஆற்றுநர்]

ஆறக்கட்டு-தல் āra-k-kaṭṭu-, 15 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மேற்கொண்டு தீங்குசெய்து நலியாதவண்ணம் மந்திரம் முதலியவற்றால் பேய்க்கொளைத் தடுத்தல்; prevent, by charm or spell, an evil spirit possessing a person from doing further mischief to the victim. 2. புண், புரைபுண் (இரணம்), கட்டி முதலியவற்றை ஆற்றுவதற்காகத் தக்க மருந்து தியிட்டுக் கட்டுக் கட்டுதல்; application of a bandage for healing a wound, sore, abscess etc.

[ஆற (பெ.எ.) + கட்டு. ஆற = தீர, நலமுற.]

ஆறலை āralai, பெ.(n.) வழிப்பறி, வழியிடைக் கொள்ளை; highway robbery.

[ஆறு + அலை]

ஆறு āru, பெ.(n.) 1. மழை வெள்ள நீரோடைகள் பல சேர்ந்து பெருக்கெடுத்தோடும் நீரோட்டம், யாறு; river, brook. 2. வழி, பாதை; way, road. 3. தலைக்கடை, தலைவாயில்; front, entrance of a house. 4. வழிவகை; means, device. 5. அறம்; morality, virtue, path of righteousness. 6. சமயம்; religion. 7. பக்கம்; side. 8. பயன்; result. 9. இயல்பு; nature. 10. வகை, வீதம்; mode, manner, method. 11. ஒழுக்கம்; discipline.

மறுவ : யாறு, அருவி, உந்தி, ஒலியல், ஓணம், குடினாடு, சிந்து, கடினி, தரங்கினி, திரை, தீர்த்திகை, துறை, துணி, புனல், யாறு, வருபுனல், வேணி, துறையாறு, பீராறு, வழாறு, வாரி, புதுப்புனல் வரவு, தலையல், நீந்துபுனல், நீத்து (ஆ.அக.), புழால், பொழியல், தோடு, பொருநை.

ம., க., ஆறு; து. ஆரு; தெ. ஏறு; கோண். ஏர் (தண்ணீர்); குவி. ஏசு (தண்ணீர்). கோத. ஓய்ண (வழி); துட. ஓர்(வழி - புதர்க்கான நுழைவாயில்).

அறுத்துக்கொண்டோடும் நீர்

அறு → ஆறு

ஆறுதல் ārudal, பெ.(n.) 1. மன அமைதிபெறுதல்;

consolation, solace. 2. தணிதல், நீங்கல்; to be allayed. 3. வெப்பம் குறைதல்; to grow cold. 4. குணப்படுதல்; to be cured. 5. புண் காய்தல்; to heal, as a wound or sore does. 6. ஓய்தல், ஆறியிருத்தல், ஆர அமர்தல், கட்டுப்பாடின்றி ஓய்வெடுத்தல், நெகிழ்வாக அல்லது தளர்ந்திருத்தல்; to relax. 7. அடங்குதல்; to be subdued.

[ஆறு → ஆறுதல்]

ஆறோட்டம் āroṭṭam, பெ.(n.) மட்டைப்பந்து (கிரிக்கெட்டு) விளையாட்டில் எதிராளி எறிந்த பந்தை அரங்கில் எல்லைக் கோட்டைத் தாண்டி விழுமாறு அடிக்கை; sixer in cricket.

[ஆறு + ஓட்டம்]

ஆன் āṇ, பெ.(n.) 1. எருமை, பெற்றம், மரை இவற்றின் பெண்; female of the buffalo, ox or deer. 2. பெற்றத்திற்கும் காளைக்கும் பொதுப் பெயர்; neat, cow or bull. 3. பெற்றம் (பசு); cow. 4. எருது; ox.

ம. ஆன்; தெ. ஆவு; துட. ஆன் (யானை).

OE. oxa; OS., OHG. ohsō; ON. uxi, oxi; Goth. ausha; f., Gmc. ohsan, cogn; W. Skt. ukshan.

[மா → மான் → ஆன். மா = விலங்கு, மாடு. நகர மெய் ஒருமை குறித்த ஈறாயிற்று.]

ஆன்றவர் āṇavar, பெ.(n.) 1. அறிஞர், அறிவிற சிறந்தோர்; erudite scholars, noble men wise persons. 2. தேவர்; gods, heavenly beings.

[ஆன்றோர் → ஆன்றவர்.]

ஆனியம் āṇiyam, பெ.(n.) விடியலிலிருந்து மறுநாள் விடியல் வரை கணக்கிடப்படும் ஒரு நாள்; solar day from sunrise to sunrise. 2. அந்திப் பொழுதிலிருந்து மறுநாள் அந்திப்பொழுது வரை கணக்கிடப்படும் ஒருநாள்; lunar day.

ஆலுதல் = சுற்றுதல். ஒ.நோ. ஆலவட்டம்.

[ஆலு → ஆலி → ஆனி. (ஒரு நாளின் சுற்று)]

ஆனேறு āṇēru, பெ.(n.) காளை, எருது; bull, male of the cow.

[ஆன் + ஏறு. ஏறு = ஆணினம். ஆனேறு = ஆவினத்துள் ஆணினமாகிய காளை.]

ஆனைக்கூடம் āṇai-k-kūdam, பெ.(n.) யானை கட்டும் இடம்; யானைத் தொழுவம்; elephant stable. 2. யானைத் தொழுவங்களின் மீது இடப்படும் வரி வகை; tax on elephant stable.

ம. ஆனைக்கூடம்.

[யானை → ஆனை + கூடம்]

ஆனைத்தூம்பு āṇai-t-tūmbu, பெ.(n.) யானையின் தலை வடிவிலமைந்த நீர் விழுங் குழாய்; gargoye shaped like the head and trunk of an elephant.

[யானை → ஆனை + தூம்பு]

ஆனைந்து āṇaindu, பெ.(n.) ஆவிடமிருந்து

பெறப்படும் ஐம்பொருள்கள் (பஞ்சகவ்வியம்); five products of the cow.

[ஆன் + ஐந்து. அவை பால், தயிர், நெய், ஆனீர், சாணம் என்பன]

ஆனைமலை āṇai malai, பெ.(n.) 1. மதுரைக்கு வடக்கில் யானை போன்று தோற்றமளிக்கும் ஒரு நீள் பாறைக்குன்று; a long, bare, elephant shaped rock near Madurai. 2. கோவை மாவட்டத்தின் தென் புறத்திலுள்ள தொடர் மலை; Anai malais, a range of mountains in Coimbatore district.

ம. ஆனைமலை.

[ஆனை + மலை]

ஆனைமுகன் āṇaimuṅaṇ, பெ.(n.) 1. பிள்ளையார்; Ganesa as the elephant-faced god. 2. யானைமுக அரக்கன்; Gaja-mukha Asura.

ம. ஆனைமுகன்.

[யானை → ஆனை + முகன்]

இ

இக்கட்டு ikkaṭṭu, பெ.(n.) 1. இடுக்கண்; trouble, difficulty. 2. நெருக்கடி; strained circumstances. 3. இட நெருக்கம்; narrowness. 4. தடை; hindrance, obstacle. 5. ஏழ்மை; poverty. 6. துன்பம்; affliction.

ம., க., தெ., து. இக்கட்டு.

[இடுக்கண் - இடுக்கட்டு - இக்கட்டு]

இக¹-த்தல் iga-, 18 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. தாண்டுதல்; to leap over, jump over. 2. கடத்தல்; to over flow, go beyond. 3. வரம்பு கடத்தல்; to transgress, violate, deviate from a rule or justice. 4. போதல்; to depart, go away. 5. நீங்குதல்; to leave. 6. நடத்தல்; to walk. 7. புறப்படுதல்; to start. 8. விட்டுவிடுதல்; to abandon. 9. பிரிதல்; to leave behind, go away from. 10. பொறுத்தல்; to bear, endure.

ம. இகய்க்குக; மரா. இக் (செல்லுதல்).

[இய → இக. இய = செல், நட, இகத்தல் = செல்ல நேர்வதால் பிரிதல், நீங்குதல், தாண்டுதல் பொருள் சுட்டியது]

இக²-த்தல் iga-, 18 செ.கு.வி.(v.i.) 1. புடைத்தல்; to beat. 2. காழ்த்தல்; to become hard, mature. 3. நெருங்குதல்; to be close together, crowd. 4. பழித்தல்; to abuse. 5. மீறுதல்; to transgress.

[இகத்தல் = நீங்குதல், விரிதல், பகுத்தல், பரவுதல், பரவுதலால் ஒன்றனை நெருங்குதல், மோதுதல், மீறுதல் பொருள்களில் புடை பெயர்ந்துள்ளது.]

இகம் igam, பெ.(n.) இவ்வுலகம்; life in this world.

க. இக; த. இகம் > Skt. iha.

[இ = அண்மைச்சுட்டு. இல் → இழ் → இகு -

இகம் = இவ்வுலக வாழ்வு, இவ்வுலகம்,
இப்பிறப்பு. இகு = சீழ். இகம் = சீழிருப்பது.
மேலுலகம் என்பதின் எதிர்]

இகல் igal, பெ.(n.) 1. பகை; enmity, hatred, hostility. 2. போர்;
battle, war. 3. வலிமை; puissance, strength, intrepidity.
4. சிக்கு; intricacy, obscurity, involvedness. 5. அளவு; limit,
bound. 6. புலவி; amatorial strifes between husband and wife.
ம. இகல்; க. இக்கு; தெ. இங்கட; து. இங்கட, இச;
குட. இச.

[இகு → இக → இகல், இகல் = பகை,
வலிமையும் வரம்பும் துணைப்பொருள்கள்]

இகழ்-தல் igal-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. அவமதித்தல்;
to slight, despise, opp. to புகழ். 2. மறத்தல்; to forget.

ம. இகழுக.

[இக → இகழ் = தாழ்தல், தாழ்த்தல், எள்ளுதல்.
இல் → இள் → இழ் → இகு. இளப்பம் என்பதும்
நீங்குதல், விலகுதல், விலக்குதல் வினை
பொருட்புடை பெயர்ந்து தாழ்வுபடுத்துதல்,
எள்ளுதல் பொருளாதல் காண்க.]

இகழ்ச்சி igalcci, பெ.(n.) 1. தாழ்வு; undervaluing. 2. இகழ்வு;
detraction. 3. இழிவு; dishonour. 4. உவர்ப்பு; insult.
5. ஒவ்வாமை; aversion. 6. இகழ்தல்; despise. 7. நகை;
scorn. 8. நிந்தை; contempt. 9. தாழ்ச்சி; disparagement.
10. ஈனம்; baseness. 11. ஓரணி; a figure of speech.
12. பழி; scorn. 13. குறைவு; deficiency. 14. மறதி;
forgetfulness. 15. குற்றம்; fault. 16. விழிப்பின்மை;
remissness, negligence. 17. வெறுப்பு; dislike, aversion.

[இகு → இகழ் → இகழ்ச்சி]

இகளை igalai, பெ.(n.) வெண்ணெய்; butter.

[இகு → இகளை. இசுத்தல் = பிரிந்து வருதல்.
கடையும்பொழுது தயிர்த் திரளிலிருந்து
இசுந்து வருதலால் வெண்ணெய் இகளை
எனப்பட்டது.]

இங்கிதம் ingidam, பெ.(n.) 1. விருப்பம்; desire 2.
விரும்பத்தக்க இயல்புகள், நாகரிக நற்பண்புகள்;
agreeable conduct, cultural finesse. 3. இனிமை; sweetness,
agreeableness. 4. சூழலுக் கேற்பப் பழகு முறை;
harmonizing with the situation.

[இங்குதல் = மனத்தில் அழுந்துதல், மனத்தில்
பதிந்த நல்லியல்புகள், நயந்து மனக்கொள்ளத்தக்க
பண்புகள்]

இங்கு-தல் ingu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அழுந்துதல்; to plant,
go deep, sink. 2. தங்குதல்; to abide, stay. 3. குத்துதல்;
to stab. 4. துன்புறுத்தல்; to tease. 5. எரிதல்; to burn.
6. கரிதாதல்; to become black.

க. இங்கு.

[இல் - துளைத்தற் கருத்து வேர்ச்சொல். இல் + கு
- இஃகு. இக்கு → இங்கு = அழுந்துதல், தங்குதல்,
இஃகு = அழுந்தப்பற்றுதல், பற்றியிழுத்தல்.
ஒ.நோ: இஃகலாட்டம் - (இழுபறி) இஃகலாட்டம்
- எசலாட்டம் எனவும் திரியும்.]

இசிவு išivu, பெ.(n.) 1. நரம்பிழுப்பு; spasm, convulsions.
2. மகப்பேற்றுத்துன்பம்; labour pains. 3. வயிற்று
வலி; stomach pain. 4. உரிவு; peeling. 5. இழுப்பு; a
sudden attack of fits.

[இழுப்பு → இசிப்பு → இசிவு]

இசை¹ išai, பெ.(n.) 1. இசைவு; union, agreement, harmony.
2. பொன் (அக.நி.); gold. 3. ஊதியம்; gain, profit.

[இயை - இசை]

இசை²-தல் išai-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பொருந்துதல்; to fit
in, as one plank with another in joining. 2. ஒத்துச்சேர்தல்;
to harmonise; to confirm, as time-measure and melody.
3. உடன்படுதல்; to consent, acquiesce, agree.
4. கிடைத்தல்; to acquire or get possession of.
5. இயலுதல்; to be possible; to be with in one's power.

ம. இசயுக.

[இயை → இசை]

இசை³-த்தல் išai-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒலித்தல்; to sound.
2. யாழ்முதலியன ஒலித்தல்; to sound as a musical
instrument. 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சொல்லுதல்; to
disclose, express. 2. அறிவித்தல்; to indicate, signify.
3. பாடுதல்; to sing. 4. இசைக்கருவி இசைத்தல்;
to play, as on a flute.

[இயை → இசை. இயை - பொருத்து, அடி,
முழக்கு, ஒலியெழுப்பு, இசைத்தல், ஒலித்தல்,
பேசுதல், பாடுதல், பண்ணுக்கேற்ற இசைக்
கருவிகளில் இசை எழுப்புதல்]

இசைப்பு išaippu, பெ.(n.) 1. பொருத்துகை; joining so as
to fit in. 2. பொருத்து; joint.

[இசை → இசைப்பு]

இசைமரபு išai marabu, பெ.(n.) 1. ஓர் இசை நூல்
(சீவக.658, உரை); an ancient work on music(செ.அக.)

[இசை + மரபு.]

இசையெழுத்து išai-y-eluttu, பெ.(n.) இசைக்குரிய
எழுத்துகள். அவை; ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஒ, ஐ, ஓள;
letters signifying pitch duration of a musical sound.

[இசை + எழுத்து. பண்டைக்காலத்தில் ஆ, ஈ, ஊ,
ஏ, ஒ, ஐ, ஓள என்னும் ஏழு எழுத்துகளே ச, ரி, க,
ம, ப, த, நி க்குப் பகரமாக இருந்தன]

இசைவு išaivu, பெ.(n.) 1. பொருந்துகை; suitability fitting

in one with another. 2. தகுதி; fitness. 3. உடன்பாடு; agreement, consent, approval. 4. ஏற்றது; appropriateness. 5. இணக்கம்; agreement. 6. பொருத்து; joining so as to fit in. coordination.

[இசை → இசைவு]

இஞ்சக்கம் iñjakkam, பெ.(n.) கையூட்டு; bribe, wrongful gratification.

[ஒருகா. இஞ்சுதல் - உறிஞ்சுதல், பறித்தல். அக்கம் - காசு. இஞ்சு + அக்கம். தவறான வழியில் பெறப்படும் பணம்.]

இஞ்சி iñji, பெ.(n.) 1. கரிப்புள்ள இஞ்சிப்பூண்டு; ginger plant. M.sh. zingiber officinale. 2. இஞ்சிக் கிழங்கு; ginger-tuber.

இஞ்சிப்பாவை, இஞ்சிக்கிழங்கு.

ம. இஞ்சி; குட. இஞ்சி; கோத. இஞ்சி; பிரா, பாலி. சிங்கி; பர். சிங்கிவேர. **Skt.** Srngavera; **M.E.** gingivere; **O.fr.** gengibre; **L.L.** ginger; **G.K.** Zingiberis; **E.** ginger; **Malāy.** injivēr.

[இஞ்சு - இஞ்சி]

இஞ்சு¹-தல் inju-, 15 செ.கு.வி.(v.i.) 1. சுவறுதல்; to be absorbed, as water in the ground. 2. சுண்டுதல்; to evaporate. 3. இறுகுதல்; to be curdied, as milk, become congealed; get thick, as ghee.

க. இங்கு; தெ. இங்கு, இகுசு, இவுரு, இமுரு, இனுசு, ஈசு; து. இங்கு.

[இல் - (துளைத்தற் கருத்துவேர்) உட்புகுந்து துளைத்தலும் உள்ளீட்டை வெளியிலிழுத்துத் துளைத்தலும் ஆம். (இல் + து) - இல் + சு - இஞ்சு. இஞ்சுதல் = சுவறுதல், உள்ளீரம் அற்றுப்போதல்]

இஞ்சை iñjai, பெ.(n.) 1. துன்பம்; injury, harm. 2. கொலை; killing, slaying, murder.

[இஞ்சு - இஞ்சை > **Skt. himsa**]

இட்டம் iṭṭam, பெ.(n.) 1. கோள் நிலையால் விளையும் விளைவு; (astrol.) good or evil consequences resulting from the position and influence of a planet in the horoscope. 2. ஞாலத்தின் முனைக்கும் (துருவத்திற்கும்) ஓரைக்கும் இடையேயுள்ள தொலைவு (வின்.); (astron.) longitudinal difference between the *turuvam* and the end of a sign.

இட்டளி iṭṭali, பெ.(n.) அரிசிமாவும், உளுந்து மாவும் சேர்த்து ஆவியில் வேகவைக்கும் சிற்றுண்டி வகை; cake prepared by steaming semi-solid dough made of rice mixed with black gram.

ம. இட்டலி; க. இட்டலி; தெ. இட்டென.

[இட்டம் - சிறிய இடத்தில் தேங்குதல். இட்டளப்படுதல். இட்டளித்தல் - தேங்கச் செய்தல். இட்டள் - இட்டளி.]

இட்டி iṭṭi, பெ.(n.) 1. சுருக்கச் செய்யுள்; epigrammatic verse. 2. கொடை; gift. 3. பூசை; worship. 4. இச்சை; desire, longing.

[இடு → இட்டு → இட்டி]

இட்டிகை iṭṭigai, பெ.(n.) 1. இடுக்கு வழி; narrow way. 2. கூட்டுமெழுகு; mixture of wax, resin, etc.

[இட்டு = சிறிது. இட்டு - இட்டிகை.]

இட்டு iṭṭu, பெ.(n.) 1. விருப்பம்; desire. 2. நுண்மை; minuteness.

[இள் → இட்டு.]

இட்டுக்கட்டு-தல் iṭṭu-k-kattu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. இல்லாததை ஏற்றிச் சொல்லுதல்; to concoct. 2. கற்பனை செய்தல்; to draw upon the imagination, as in writing poetry or drama. 3. செயலை முடிக்க முனைந்து நிற்றல்; to determine, to finish a deed.

[இட்டு + கட்டு]

இட்டுறு iṭṭūru, பெ.(n.) பழிகூறுதல், செய்ய வேண்டிய நலன்களைச் செய்யவில்லை என்பதற்காகக் கூறப்படும் குற்றச்சாட்டு; grievance.

[இடு + ஊறு = இட்டுறு]

இடக்கர் iḍakkar, பெ.(n.) சொல்லத்தகாத சொல்; indecent words; terms denoting things or actions too obscene to be uttered in good society.

[இள் → இள → இட → இடக்கர்]

இடக்கல் iḍakkal, பெ.(n.) 1. தோண்டல்; digging. 2. கடைக்கால்; foundation.

ம. இடக்கல் (அடிக்கல்).

[இடக்கு → இடக்கல்]

இடக்கன் iḍakkāṇ, பெ.(n.) தாறுமாறு செய்பவன்; rude, disrespectful person.

க. இடக்கன் (பணிக்கு வராதோன், பயனற்றவன்).

[இடக்கு → இடக்கன்.]

இடக்கு iḍakku, பெ.(n.) 1. தடை; obstacle. 2. வல்லூறு என்னும் பறவை; royal falcon.

[இட → இடக்கு.]

இடக்கை iḍakkai, பெ.(n.) 1. இடது கை; left hand. 2. இடக்கையாற் கொட்டும் ஒரு தோற்கருவி; small drum beaten by the left hand.

க. எடகய்.

[இள + இட + கை - இடக்கை. வலிமை குறைந்ததாகக் கருதப்படும் மென்மை நோக்கி, இள + கை - இளக்கை → இடக்கை என வழக்கூன்றியது.]

இடங்கம் iḍaṅgam, பெ.(n.) உளி; chisel, stone cutter's chisel.

[இடுதல் = பிடுதல், பிளத்தல், இடு → இடங்கம்.]

இடங்கர் iḍaṅgar, பெ.(n.) சிறுவழி; narrow path.

க. இடுகுரு; தெ. டொங்க.

[இடு = சிறு. இடு - இடங்கர்.]

இடங்கழி-த்தல் iḍaṅ-gali-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) இடத்தினின்று நீக்கப்படுதல்; to be dismissed, to be expelled.

[இடம் + கழி]

இடங்கழி iḍaṅgali, பெ.(n.) 1. எல்லை கடக்கை; passing beyond bounds; overstepping the proper limit. 2. காம மிகுதி; excess of lust. 3. மீ தூர்கை; being pressed for want of space. 4. மர வேனம்; wooden vessel for keeping salt or other things. 5. ஒரு படியளவு; (T.A.S.i, 293); measure of capacity = 8 ollocks.

ம. இடங்கழி, இடங்காழி.

[இடம் + கழி. இடம் - இருப்பிடம், எல்லை.]

இடங்கை iḍaṅgai, பெ.(n.) 1. இடக்கை; left hand. 2. தங்களுக்கும் பகைத்துப் பிரிவுபட்ட வகுப்பினருள் ஒரு பிரிவார்; left hand clan, one of the two clans

ம. இடங்கை; க. எடகெய்; தெ. எடம; கொலா. எடமகை; குவி. டெம்பா; பட. எடகை.

[இடம் (இடது) + கை]

இடங்கொடு-த்தல் iḍaṅ-koḍu-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கண்டிப்பின்றி நடக்கவிடுதல்; to be indulgent or lax; to show lenience. 2. பிடிக்கொடுத்தல்; to yield, give in.

க. எடகொடு.

[இடம் + கொடு]

இடங்கொள்(ளு)-தல் iḍaṅ-koḷ(ḷu)-, 16 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பரவுதல்; to spread from place to place. 2. இடம் பற்றுதல்; to have sufficient room. 3. அகலமாதல்; to be spacious, vast, capacious. - செ.குன்றாவி. (v.t.) இருப்பிடமாகக் கொள்ளுதல்; take up one's abode in; to accept, as residence; to occupy, as one's residence.

க. எடெகொள்.

[இடம் + கொள்]

இடப்பு iḍappu, பெ.(n.) 1. பிளப்பு; large cleft, gap. 2. பெயர்த்த மண்கட்டி; cold of earth thrown out by digging or ploughing.

[இட → இடப்பு. இடத்தல் = பிளத்தல், தோண்டுதல், பெயர்த்தல்.]

இடம் iḍam, பெ.(n.) 1. தாவு; place, room, site, spot, situation. 2. சூழல்; context. 3. வீடு (திவா.); house, residence. 4. காரணம்; ground, reason. 5. வானம் (திவா.); sky, heaven. 6. அகலம்; breadth, width, expanse. 7. இடப்பக்கம்; left side. 8. அளவு; measure, degree, limit. 9. ஆடையின் அகலமுழம் (இ.வ.); cubit, in measuring the width of cloth. 10. பொழுது; time. 11. ஏற்ற சமயம்; fitting time, opportunity. 12. செல்வம்; wealth, affluence, prosperity. 13. வலிமை; ability, power. 14. மூவகையிடம் (நன். 259); person, three in number, viz. தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை. 15. படுக்கை (பிங்.); bed. 16. தொலைவு; distance.

ம. இடம்; க. இடெ, எட; தெ. எட, எடமு; கோத. எடம்; துட. இடன்; குட. எடெ.

இடு → இடம். இடுதல் - வைத்தல். இடம் = ஒன்றை வைத்துக் கொள்ளுவதற்குரிய இருப்பிடம்.

இடமை iḍamai, பெ.(n.) 1. நிலம்; earth. 2. இடப்பக்கம்; leftside. 3. இடையின எழுத்துகள்; Tamil letters called iḍaiyaṅam.

[இடம் → இடமை; இடமை → இடமை.]

இடர் iḍar, பெ.(n.) 1. வருத்தம்; affliction, distress, trouble. 2. வறுமை; poverty, pinch of poverty. 3. ஏதம்; jeopardy.

ம. இடர்; க. இடரு; தெ. எடரு.

[இல் → இள் → இடு = குத்துதல், துளைத்தல், பெயர்த்தல். இடு → இடல் → இடர் = துன்பம்.]

இடர்ப்பாடு iḍar-p-pāḍu, பெ.(n.) துன்புறுகை; experiencing affliction or a reverse of fortune.

[இடு → இடல் → இடர் + படு. இடர்ப்பாடு → இடர்ப்பாடு.]

இடலம் iḍalam, பெ.(n.) அகலம்; width, extent.

தெ. வெடல்ப்பு.

[இடு → இடல் + அம்]

இடலை iḍalai, பெ.(n.) 1. துக்கம்; worry. 2. துன்பம்; distress.

[இடு → இடல் → இடலை. இடல் → இடர்.]

இடறு-தல் iḍaru-, 9 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கால்தடுக்குதல்; to stumble, strike one's foot against. 2. துன்பப்படுதல்; to be afflicted, troubled. - 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. எற்றுதல்; to strike against, kick, to kick off, as the elephant does the head of a criminal. 3. மீறுதல்; to transgress.

4. ஊறுபடுத்துதல்; to wound. 5. தடுத்தல்; to obstruct, hinder. 6. கடத்தல்; to pass.

ம. இடறு; க. இடறு, எடறு; து. எட்டுனி.

[இடலுதல் = பெயர்த்தல். இடலு → இடறு.]

இடன் idān, பெ. (n.) 1. அகலம்; wide space. 2. நல்ல காலம்; auspicious time, good time. 3. செல்வம்; wealth. 4. இடம்; space. 5. இடப்பக்கத்திலிருப்பவன்; one who is on left side.

[இடம் → இடன்]

இடர் idār, பெ. (n.) 1. இடார், இறைகூடை; palm-leaf bucket for irrigation. 2. ஓரளவு; a measure. 3. படைக்கலன் வகை; a weapon. 4. அகப்படுத்தும் பொறி; a trap.

[இடம் = இடைவெளி. இடம் → இடார் → இடர்.]

இடாகு-தல் idāṣu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நெருக்குதல்; to press. 2. மோதுதல்; to strike, collide. 3. மேம்படுத்தல்; to beat, as in a competition. 4. அவமதித்தல்; to disregard, slight, neglect.

OE. dassche; E. dash; Dan. dske; Sw. daska.

[இடுதல் = வைத்தல், நெருக்குதல்]

[இடு → இடர் → இடாகுதல்]

இடார் idār, பெ. (n.) 1. இறைகூடை; palm-leaf bucket for irrigation. 2. எலி முதலியன பிடிக்கும் பொறி; trap for squirrels or rats.

[இடால் → இடார்.]

இடி¹-தல் idi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தகர்த்தல்; to break, crumble, to be in ruins, as a wall; to fall to pieces. 2. கரையழிதல்; to be washed away; to become eroded, as the bank of a river. 3. முனை முறிதல்; to become bruised; to be broken, as the grain of rice. 4. வருந்துதல்; suffer. 5. மலைத்தல்; to be stunned, staggered. 6. முறிதல்; to break in two, part in two.

தெ., க., ம. இடி.

[இல் → இள் → இடு → இடி = குத்துதல், துளைப்படல், உடைபடுதல், துன்புறுதல்]

இடி²-த்தல் idi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முழங்குதல்; to sound loud; to make a noise, as a gun, to roar, as a lion. 2. இடியொலிபடுதல்; to thunder. 3. நோதல்; to throb, to beat, to ache, as the head. 4. தாக்கிப்படுதல்; to come in contact with, hit against. 5. மோதுதல்; to strike against, as a ship against the shore. 6. சினத்தல்; to be angry, furious. - 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தூளாக்குதல்; to pound in a mortar; to bray with a pestle; to reduce flour. 2. தகர்த்தல்; to beat so as to break, to batter to pieces, demolish, shatter. 3. நசுக்குதல்; to press; to crush, as sugarcane. 4. தாக்குதல்; to push or thrust side-wise, as with the elbow. 5. முட்டுதல்; to attack with the horns, as a bull; to butt against the udder, as a sucking calf. 6. கழறிச் சொல்லுதல்; to reprove sharply or admonish incisively. 7.

கொல்லுதல்; to kill, slay. 8. தோண்டுதல்; to dig. 9. கெடுத்தல்; to destroy, annihilate. 10. உதைத்தல்; to kick. 11. துடித்தல்; to palpitate. 12. இடியிடித்தல்; to thunder.

ம. இடிக்குக; க. இடி, இடகு, டிகா, டிகு; துட. இட்; து. எடபுனி, எடுபுனி, எட்புனி; தெ. டிகொனு; கொலா. இட்.

[இல் → இள் → இடு → இடி = குத்தல். துளைத்தல், உடைத்தல், துன்புறுத்துதல்.]

இடி idi, பெ. (n.) 1. தாக்கு; stroke, blow, push. 2. மா; flour, esp. of rice or millet. 3. சிற்றுண்டி; light meal with flour as its chief ingredient. 4. சுண்ணம்; powder, dust, anything pulverised. 5. இடியேறு; thunder. 6. பேரொலி; roar, great noise. 7. கழறுஞ்சொல்; rebuke, reproof. 8. குத்துநோவு; ache, throbbing pain.

ம. இடி; கோத. இரி; துட. ஈரி.

[இல் → இள் → இடு → இடி.]

இடிதாங்கி idi-tāngi, பெ. (n.) கட்டடத்தின்மீது இடி விழாதபடி காக்க வைக்குங் காந்தக்கம்பி; lightning conductor.

[இடி + தாங்கி]

இடு idu, பெ. (n.) 1. குழி; pit. 2. வட்டம்; circle. 3. நிறைவு; fullness.

க. இடி (நிறைவு).

[இல் → இள் → இடு.]

இடுக்கண் idukkan, பெ. (n.) 1. மலர்ந்த நோக்கமின்றி மையனோக்கம் படவரும் இரக்கம்; misery that is reflected by shrunken eyes. 2. துன்பம்; distress, woe, affliction. 3. இக்கட்டு; trouble, difficulty. 4. வறுமை; poverty.

[இடு = குத்துதல், துன்புறுத்துதல். இடு → இடுக்கண். கண் - தொழிற்பெயர்று. பண்புப் பெயர்று. ஓ.நோ. : அலக்கண், புன்கண், இன்கண்.]

இடு-த்தல் idu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) சிறுத்தல்; to be small. இடுக்கம் idukkam, பெ. (n.) 1. ஒடுக்கம்; closeness, narrowness, of space. 2. துன்பம்; affliction, distress, trouble. 3. நெருக்கம்; crowdedness. 4. வறுமை; poverty.

[இடுக்கு → இடுக்கம்.]

இடுக்கி idukki, பெ. (n.) 1. குறடு; pincers, tongs, forceps, tweezers, nippers. 2. எலி முதலியவற்றை அகப்படுத்தும் பொறி; steel trap. 3. உலுத்தன்; stingy person, miser, niggard, pinch-fist. 4. நண்டு முதலியவற்றின் கவ்வுமுறுப்பு; prehensile chelae of a crab or a scorpion.

ம. இடுக்கி; க. இக்குழி, இக்கழி; கோத. இக்கள்; து. ஈக்குளெ, இக்குளி.

[இடுக்கு → இடுக்கி.]

இடுக்கு-தல் idukku-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கவ்வுதல்; to take between the fingers or toes, to grasp or grip, as with pincers. 2. அணைத்தல்; to take under one's arm. 3. நெருக்குதல்; to press or squeeze as between two boards. ம. இடுக்கு; க. இடிசு.

[இடு → இடுக்கு]

இடுகுறி idu-kuri, பெ.(n.) 1. வைக்கப்படும் அடையாளம்; symbol. 2. பெயர்; name given to a person by his parents. 3. காரணமின்றி இடப்படும் இடுகுறிப்பெயர்; name without any reason behind it to be called so.

[இடு + குறி]

இடுப்பு iduppu, பெ.(n.) 1. அரை; waist, sides, loins. 2. ஓக்கலை; hip. 3. மறைவுறுப்பு; euphemism for the private parts.

[இடை → இடுப்பு]

இடும்பு idumbu, பெ.(n.) 1. செருக்கு; haughtiness, arrogance. 2. கொடுஞ்செயல்; cruelty, oppression, tyranny. 3. புலக்குறும்பு (சேட்டை); mischief, pranks. 4. வெறுப்பு; hatred. 5. அவமதிப்பு; disgrace, dishonour. 6. துன்பம்; affliction.

[இடு → இடும்பு]

இடும்பை idumbai, பெ.(n.) 1. துன்பம்; suffering, affliction, distress, calamity. 2. தீமை; evil, harm, injury. 3. நோய்; disease. 4. ஏழ்மை; poverty. 5. அச்சம்; fear, dread. 6. ஏதம்; danger. 7. எலி; rat.

[இடும்பு → இடும்பை]

இடை idai, பெ.(n.) 1. நடு; middle in space, midst, centre. 2. நடுவண் காலம்; middle in time. 3. அரை, இடுப்பு; middle of the body, the waist. 4. நடுத்தர மக்கள்; middle class people. 5. இடைக்குலம்; herdsman caste. 6. இடை எழுத்து; medial consonants of the Tamil alphabet. 7. இடைச்சொல்; indeclinable particle, as one of the parts of speech. 8. இடம்; place, space. 9. இடப்பக்கம்; left side. 10. வழி; way. 11. தொடர்பு; connection. 12. தக்க நேரம், தகுந்த சூழல்; suitable time, opportunity, season. 13. காரணம்; cause. 14. நீட்டலளவையுளொன்று (விண்.); measure of length, breadth, thickness.

[இடு → இடை]

இடைச்சரிகை idai-c-curigai, பெ.(n.) உடைவாள்; sword, dagger, as suspended from a girdle round the waist.

ம. இடச்சரிகை.

[இடை + சரிகை.]

இடை நீக்கம் idai-nikkam, பெ.(n.) 1. சம்பளம் பெறும் பணியாளரை, அவரது பணியொழுங்கின்மைக் காகப் பணியிலிருந்து விலக்கி வைத்தல்; to debar from any privilege, office, emolument, etc., for a time. 2. கட்சிக்

கட்டுப்பாட்டை மீறும் தொண்டரைக் கட்சி யிலிருந்து இடைக்காலமாக நீக்குகை; to put or hold in a state of suspense or suspension. 3. குறுங்காலிகமாக நிறுத்திவைத்தல்; to stop for a time.

[இடை + நீக்கம்]

இடைபேசி idai-pēci, பெ.(n.) ஒரே வளமனையில் உள்ளவர்களுடன் மட்டும் பேசும் வகையில் அமைந்த தொலைபேசி; intercom, telephone system within a building.

[இடை + பேசி]

இடையர் idaiyar, பெ.(n.) குறிஞ்சி நிலத்துக்கும் மருத நிலத்துக்கும் இடைப்பட்ட காடும் காடு சார்ந்த நிலமாகிய முல்லை நிலத்தில் கால்நடைகளை மேய்த்து வாழும் இனத்தார்; herdsman of mullai or forest pasture lying midway between hilly tracks or kurinci and plains or marutam. (செ.அக.).

[இடை + அர்]

இடையாள் idaiyāl, பெ.(n.) இருவர் அல்லது இரு குழுக்களிடையே நின்று பணியை முடிப்பவன், தரகன்; intermediary, contact man, broker.

ம. இடயாள்.

[இடை + ஆள்]

இடையினம் idai-y-inam, பெ.(n.) தமிழ் மெய்யெழுத்து வகைப்பாடு மூன்றனுள் ஒன்றான ஒரு வகைப்பாட்டு எழுத்துகள். அவைய,ர,ல,வ,ழ,ள எனவாகும். medial consonants of the Tamil alphabet.

ம. இடயினம்.

[இடை + இனம்]

இடையீடு idai-y-iḍu, பெ.(n.) 1. இடையில் தோன்றுவது; that which occurs or happens in the middle. 2. தடை; obstacle, impediment. 3. மாறுபாடு; difference. 4. அமைவு; answer to a query. 5. இடையில் விடுகை; interruption. 6. இடையீட்டுக் கொண்டது; that which had happened in the middle.

ம. இடயீடு.

[இடை + இடு = இடையீடு → இடையீடு]

இடையூறு idai-y-ūru, பெ.(n.) இடைஞ்சல், தடை; impediment, obstruction, hindrance.

ம. இடையூறு.

[இடை + ஊறு]

இடைவு idaiyu, பெ.(n.) 1. தோல்வி; defeat. 2. நீக்கம்; interspace, gap. 3. வெளி; open space.

[இடை - இடைவு.]

இணக்கம் inakkam, பெ.(n.) 1. இசைப்பு; fitting well together

as two planks. 2. பொருத்தம்; fitness, suitability. 3. நட்பு; friendship, congeniality, compatibility. 4. இசைவு; agreement, acquiescence. 5. திருத்தம்; exactness.

ம. இணக்கம்.

[இணக்கு - இணக்கம்.]

இணுக்கு inukku, பெ.(n.) 1. கைப்பிடியளவு; little quantity, as a handful of leaves from a plant. 2. இலைக்கொத்து; stalk with leaves. 3. வளார்; twig, forming part of foliage. 4. கிளை முதலியவைகளின் இடைச்சந்து; fork or joining of a twig, its branch.

ம. இணுக்கு; க. இண்டெ; தெ. இண்டெ.

[இணுகு - இணுங்கு - இணுக்கு. இல் - இள் - இணு - இணுக்கு.]

இணை¹-தல் inai-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. சேர்தல்; to join, unite. 2. இசைதல்; to agree, acquiesce; to be suited. 3. ஒத்தல்; to be like, to resemble. 4. கூடுதல்; to couple.

ம. இணயுக; க. எணை, எண; தெ. எனயின்கு; குட. எணை; து. இனெ, இணை.

[இயை - இசை - இணை - இணைதல். இள் - இள - இண - இணை.]

இணை²-த்தல் inai-, 4 செ.கு.வ.வி.(v.t.) 1. கடடுதல்; to fasten together, entwine, as a garland. 2. சேர்த்தல்; to link, inter-connect, unite. 3. உவமித்தல்; to compare.

ம. இணய்க்குக.

[இயை → இசை → இணை → இணைத்தல்.]

இணைப்பு inaippu, பெ.(n.) 1. இசைப்பு; union, connection, coupling. 2. ஒப்பு; equality, similarity.

க. எணவளிகெ, ஏணவளிகெ.

[இணை → இணைப்பு]

இணைமுரண் inai-muran, பெ.(n.) ஓரடியின் முதலிரு சீரும் முரண்பட இணைந்து வருந் தொடை; anti-thesis in the first two feet of a line in a verse.

[இணை + முரண்]

இணைவு inaivu, பெ.(n.) 1. ஒன்றிப்பு; junction. 2. கலப்பு; merger. 3. சேர்மானம்; addition. 4. புணர்ச்சி; copulation.

[இணை - இணைவு]

இதழ்¹ idal, பெ.(n.) 1. பூவின் தோடு; petal, leaf of the corolla. 2. உதடு; lip. 3. கண்ணிமை; eyelid. 4. பனையேடு; palmyra leaf, palm leaf. 5. மாலை; garland. 6. பாளை; coconut flower being the spadix of the coconut palm. 7. சாதிபத்திரி; mace. 8. கதவின் இலை; thin slat in a venetian blind. 9. பொத்தகத்தின் தாள்; leaf of a book. ம. இதழ்; க. எசள்; து. எசள், எசளு.

[உதடு → (உதழ்) → இதழ்; உதடு போன்ற பூவிதழ்;]

இதழ் idal, பெ.(n.) காலவரம்புக்குட்பட்டு வெளியிடப்படும் பருவ இதழ், தாளிகை (பத்திரிகை); periodical.

இதை idai, பெ.(n.) 1. கலப்பை; plough. 2. மேட்டு நிலம்; field for dry cultivation. 3. தினை; italian millet.

As. hoeth; ME heth; E. health; Goth. haithi; L., G., D., Fris. heide; I. heithr; Dan. hede; Sw. hed; W. hoed.

[இல் = துளைத்தற் கருத்து வேர்ச்சொல். இல் இது இதை = வன்னிலம் உழும் கலப்பை. கொத்திக் கிளறி அல்லது உழுது பயிர் செய்ய வேண்டிய மேட்டுநிலம். மேட்டுநிலத்துப் பயிர் தினை, காராமணி.]

இந்தம் indam, பெ.(n.) புளி (மு.அ.); tamarind.

தெ. சிந்த.

[இன் → இந்து → இந்தம். புளியம்பழம் அறப்பமுத்த நிலையில் புளிப்புச் சுவையுடன் சிறிது இனிப்பும் தருதலின் இன்தீம்புளி எனக் குறிப்பிடப்படும். வடபுலத்தில் சகர முதல் சேர்ந்து தெலுங்கில் சின்தபண்டு (புளியம்பழம்) ஆயிற்று. ஒ.நோ.: முன் → முந்து → முந்தம்.]

இந்து indu, பெ.(n.) 1. நிலவு; moon. 2. கருப்பூர மரம்; camphor, cinnamon. 3. மாழ்கு (மிருக சீரிடம்); fifth star. 4. சிந்து ஆறு; river Indus. 5. இந்து மதத்தவன்; Hindu, as one who professes Hinduism.

இந்து > Skt. indu.

இப்பி ippi, பெ.(n.) 1. சங்கு; conch-shell. 2. கிளிஞ்சில்; bivalvular shell - fish. 3. சிப்பி; oyster. 4. முத்துச் சிப்பி; pearl oyster-shell.

ம. இப்பி; க. சிப்பி; தெ. சிப்ப; து. சிப்பி; Pkt. sippi.

[இல் → இள் → இளப்பி → இப்பி = துளையுள்ளது சங்கு.]

இம்பர் imbar, பெ.(n.) 1. இவ்வுலகம்; this material world. - கு.வி.எ.(adv.) 2. இவ்விடத்து; here, in this place. 3. பின்; next, after.

[இம் → இம்பு → இம்பர். (மு.தா. 323) இ → இம்பர்.]

இம்மி immi, பெ.(n.) 1. மத்தங்காய்ப் புல்லரிசி; grain of red little milled. 2. அணு; atom. minute particle. 3. ஒரு சிற்றெண்; smallest fraction = the 1,075. 200-th part of a unit. 4. ஒரு சிறு நிறை; small weight.

ம. இம்மி

[இல் → இம் → இம்மி (த.வ. 145.)]

இம்மை immai, பெ.(n.) இப்பிறப்பு; present birth, present state, this life. dist. fr. மறுமை.

[இம் → இம்மை. (ச.வி.17).]

இமயம் imayam, பெ.(n.) 1. வடவெல்லையில் இருக்கும் ஒரு மலை; *Himālayan* mountain in the north border. 2. பாற்கடலில் அமுதம் கடைவதற்குப் பயன்பட்ட மந்தரமலை; *Mt.Mandara* which was used as the churning staff for churning the sea of milk. 3. மேரு; *Mt.Mēru*. 4. பொன்; gold.

[உம் → இம் → இமை → இமையம் → இமயம்.]

இமிர்¹-தல் imir-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒலித்தல்; to sound, hum. 2. ஊதுதல்; to blow.

ம. இமிருக.

[இம் → இமிர். இம் = ஒலிக்குறிப்பு]

இமிர்²-தல் imir-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. உலர்தல்; to dry up. 2. ஆறுதல், வற்றுதல்; to evaporate as in boiling, to disappear, as a boil. 3. களை குன்றுதல்; to waste away. 4. அவிதல், கெடுதல்; to get spoiled.

க. இமரு, இமிரு, இமுரு; தெ. இவுரு, இமுரு.

[உம் → உமிர் → இமிர். உம் = வெப்பம்; வெப்பத்தால் உலர்தல், குறைதல்.]

இமிலை imilai, பெ.(n.) ஒருவகைப் பறை; a kind of drum.

[இமில் → இமிலை]

இமிழ் imiḷ, பெ.(n.) 1. ஒலி; sound, hum roar. 2. பிணைப்பு; tie, bond, as of love or devotion. 3. கயிறு; cord.

இமிழ் - தல் = ஒலித்தல், இமிழ் = ஒலி

இமிழி imiḷi, பெ.(n.) இசை; melody.

[இமிழ்தல் = ஒலித்தல், இசைத்தல். இமிழ் → இமிழி.]

இமை¹-த்தல் imai-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) இமை கொட்டுதல்; to wink. - 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒளிவிடுதல்; to glitter, twinkle, shine. 2. சுருங்குதல்; to diminish, shrink.

ம. இமய்க்குக; க. சிமிடு, சிவடு, சிவிடு; தெ. சிமிடு.

[அமை → இமை → இமைத்தல்.]

இமை² imai, பெ. (n.) 1. கண்ணிமை; eye lid . 2. கண்ணிமைக்கை; winking of the eye.

3. கண்ணிமைப் பொழுது; time spent in winking.

4. கண்ணிமை மயிர், கண்பீலி; eye lash.

ம. இம; க. இமெ, எமெ; து. இமெ, சிமெ, சிம்மெ.

[அமை → இமை.]

இமைப்பொழுது imai-p-poḷudu பெ.(n.)கண் இமைக்கும்

நேரம்; brief moment of time, as the twinkling of the eye.

[இமை + பொழுது]

இமையவர் imaiyavar, பெ.(n.) தேவர்; celestials who have characteristic eyelids which do not bat.

ம. இமயவர், இமயோர்.

[இமையாதவர் → இமையார் → இமையவர் (கொ.வ.).]

இய-த்தல் iya-, 3 செ.குன்றாவி.(v.t.) கடத்தல்; to pass beyond; excel, transcend.

[உ - உய் - இய் - இய. இயத்தல் = செல்லுதல், கடத்தல்.]

இயக்கம் iyakkam, பெ.(n.) 1. நடமாட்டம்; motion, moving, about, as showing signs of life, activity. 2. அசைவுக் குறிப்பு; expression as of the eyes. 3. வழி; way, path. 4. இசைப்பாட்டு வகை, குழலிசைத்தல்; musical composition of four different kinds, viz., முதனடை, வாரம், கூடை, திரள். 5. இசை நடப்பு; pitch of three kinds, viz., powerful, weak and mean. 6. நன்மை, மேன்மை, பெருமை; greatness, goodness, excellence. 7. ஒளி; shine, splendour. 8. வாழ்வு; livelihood. 9. மரபு, பழக்கம்; custom, manner.

ம. இயக்கம்; க. எசக; தெ. எசகமு (மகிழ்வு); து. எத்து, எச்சு.

[இய → இயக்கம்.]

இயக்கு iyakku, பெ.(n.) போக்கு; motion, as of a stream, flowing, going, marching.

[இயங்கு → இயக்கு]

இயக்குநர் iyakkunar, பெ.(n.) இயக்குபவர், தலைவர்; director, leader.

[இயக்கு → இயக்குநர்]

இயங்கு-தல் iyaṅgu-, 15 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அசைதல்; to move, stir. 2. போதல்; to go, travel, proceed. 3. உலாவுதல்; to walk about, promenade.

ம. இயங்குக.

[இய → இயங்கு.]

இயங்குதிசை iyaṅgu-tiṣai, பெ.(n.) மூச்சுக்காற்று இயங்கும் மூக்குத்துளை; nostril through which the breathing passes.

[இயங்கு + திசை]

இயந்திரம் iyandiram, பெ.(n.) 1. இயங்குபொறி; machine. 2. தேர்; car, chariot.

[இய → இயங்கு → இயந்திரம்]

இயம்¹ iyam, பெ.(n.) 1. சொல்; word. 2. ஒலி; sound.

3. இசைக்கருவி; musical instrument.

[இய → இயம்.]

இயம்² iyam, பெ.(n.) ஈ; fly.

[ஒருகா. ஈ + அம் = ஈயம் → இயம். ஒ.நோ. குட + அம் = குடம். தட = வளைவு. தட + அம் = தடம் = வளைந்த பாதை.]

இயம்பு-தல் iyambu-, 11 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒலித்தல்; to sound. 2. இசைக்கருவி ஒலித்தல்; to sound, as a musical instrument. - 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சொல்லுதல்; to say, speak, utter. 2. துதித்தல்; to praise.

ம. இயம்புக.

[இய → இயம்பு.]

இயல் iyal, பெ.(n.) 1. தன்மை; nature, property, quality. 2. தகுதி; fitness, worth. 3. ஒழுக்கம்; good conduct; conduct appropriate to one's status, upbringing, rank or office. 4. உழுவலன்பு; affection continued from birth to birth. 5. செலவு; pace; gait, as of a horse. 6. ஒப்பு; likeness, similitude. 7. இயற்றமிழ்; literary Tamil. 8. நூல்; treatise esp. the Agama works. 9. நூலின் பகுதி; section of a work containing chapters treating of a series of subjects or things in order; chapter. 10. மாலியப் பாடல்களை ஒதுதல்; chanting in a chorus the *Divya-p-pirapandam*, constituting the *vaiṣṇava* sacred hymns. 11. ஆற்றல்; strength; power. 12. அழகு; beauty, delicacy. 13. நாட்டியத்தாளம்; dancing beats.

ம. இயல்; க. இம்புகை.

[இய → இயல்]

இயல்பு iyalbu, பெ.(n.) 1. தன்மை; nature, property, quality. 2. ஒழுக்கம்; proper behaviour, good conduct. 3. நற்குணம்; goodness. 4. நேர்மை; propriety, regularity, genuineness. 5. முறை; prescribed code of conduct. 6. வரலாறு; circumstances, account.

ம. இயல்வு.

[இய - இயல் → இயல்பு]

இயவம் iyavam, பெ.(n.) 1. தவசவகை; a kind of grain. 2. நெல்; paddy. (செ.அக.).

இயவம் > Skt. yava.

[ஒருகா: வேய் → வேயம் (மூங்கிலரிசி); தெ. பிய்யமு, வேயம் → வியம் → வியவம் → இயவம்]

இயவு iyavu, பெ.(n.) 1. வழி; way. 2. செலவு; leading, proceeding. 3. புகழ்; renown, fame, celebrity.

[இய → இயவு]

இயற்கை iyarkai, பெ.(n.) 1. இயல்பு; nature, disposition; inherent quality. 2. இயல்பாக இருத்தல், செயற்கைக்கு

எதிர்; that which is natural; opp. to செயற்கை. 3. வழக்கம்; custom, practice. 4. இலக்கணம்; distinguishing characteristic. 5. நிலைமை; state, condition, circumstances. 6. கொள்கை; opinion, conviction belief. 7. பணிமூட்டு; instrument, tool.

[இயல் + கை = இயற்கை]

இயற்சீர் iyar-cīr, பெ.(n.) அகவலுரிச்சீர்; foot of two metrical syllables.

[இயல் + சீர்]

இயற்சொல் iyar-col, பெ.(n.) எல்லார்க்கும் பொருள் விளங்குஞ் சொல்; திரிசொல்லின் வேறானது; standard words which are in common use and are understood by all, dist. fr. திரிசொல்.

[இயல் + சொல்]

இயற்றல் iyarral, பெ.(n.) 1. முயற்சி; effort, exertion, endeavour. 2. ஏவுதல்; commanding. 3. செய்தல்; doing, making. 4. யாத்தல்; composing.

[இயல் → இயற்றல். (பி.வி)]

இயற்று-தல் iyarru-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. செய்தல்; to do, make, perform, effect, execute. 2. நடத்துதல்; to cause to act, direct or control the movements of. 3. பொருள் தேடல்; to acquire, earn. 4. தோற்றுவித்தல்; to create, germinate. 5. நூல் செய்தல்; to compose; to write, as a book.

ம. இயற்று; க., தெ. எசகு; து. இயருனி, இயவுனி.

[இயல் → இயற்று]

இயறல் iyaral, பெ.(n.) 1. வீடுபேறு; final bliss. 2. போதல்; the act of moving, going.

[இயல் → இயறல்.]

இயை¹-தல் iyai-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பொருந்துதல்; to be agreeable, be palatable. 2. இணங்குதல்; to agree, harmonise. 3. நிரம்புதல்; to become quite full.

இயை²-தல் iyai-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒத்தல்; to resemble.

ம. இயயுக; க. ஈலு; தெ. ஈயகோலு, உய்யகோலு (ஒப்புக்கை.); து. இயருனி, இயவுனி.

[இல் → இள் → இய் → இயை.]

இயையு iyaiyu, பெ.(n.) 1. புணர்ச்சி; combination, union. 2. பொருத்தம்; harmony. 3. இது கேட்டபின் இது கேட்கத்தக்கதென்னும் யாப்பு; sequence of study; appropriateness, logical arrangement of subject matter which determines the order in which topics should be taken up for study. 4. எழுத்தொத்துவரும் தொடைவகை; rhyme. 5. மெல்லின, இடையின மெய்களூள் ஒன்றில் முடியும் செய்யுட்களைக் கொண்ட வனப்பு வகை (ஞ, ண, ந, ம, ன, ய, ர, ல, வ, ழ, ள என்ற

பதினொரு புள்ளியீறாய் வந்த பாட்டு); long, continuous, narrative poem consisting of verses which end in any one of the possible consonantal endings.

[இயை → இயைவு → இயைபு]

இர-த்தல் ira-, 3 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பிச்சையெடுத்தல்; to beg alms, solicit aid, seek livelihood by begging. 2. வேண்டுகல்; to pray, beseech, entreat, solicit.

ம. இரக்குக; க. எரெ; தெ. எரவு (கடன்); து. எரவு; குவி. ரீசல லசலி, ரிஹனை; குட. எர.

[இள் → இள → இர]

இரக்கம் irakkam, பெ.(n.) 1. அருள்; mercy, grace, commiseration. 2. மனவருக்கம்; pity, compassion; melting of heart, as of a mother at the sight of her child in distress or of a cow for her calf. 3. மன வருத்தம்; regret, sorrow. 4. ஒலி; sound; squall, as of a pig.

ம. இரக்கம்; க. எரக.

[இள → இர → இரங்கு → இரக்கம்]

இரங்கல் irāṅgal, பெ.(n.) 1. அழுகை; weeping, crying. 2. நெய்தலுரிப்பொருள்; lady's bemoaning her lover's absence, a mood appropriate to the maritime tracts; one of five urīp-poru. 3. ஒலி; sound, noise. 4. யாழ் நரம்போசை; sound of the yāl. 5. துன்பப்பாடல்; elegy, song of lamentation, esp. for the dead.

[உள் → இள் → இர → இரங்கு → இரங்கல்]

இரங்கு-தல் irāṅgu-, 15 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பரிவு காட்டு; to feel pity. 2. அருள் செய்தல்; to condescend, to show grace. 3. மனமழிதல்; to be aggrieved; to be distressed in mind. 4. அழுகல்; to weep, cry. 5. கழிவிரக்கம்; to repent, feel sorry. 6. ஒலித்தல்; to roar. 7. யாமொலித்தல்; to sound as a yāl.

ம. இரங்குக; க. எரத; (இளகிய மனநிலை).

[இள → இர → இரங்கு. இரங்குதல் = மனமிளகுதல், வருந்துதல், அன்புகாட்டுதல்]

இரட்டு-தல் irāṭṭu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. இரட்டித்தல்; to double, as a consonant in sandhi or combination of words. 2. மாறியொலித்தல்; to sound alternately, as the beating of a double drum or the bells on an elephant. 3. ஒலித்தல்; to sound. 4. அசைதல்; to wave, as a leaf; to oscillate. 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வீசுதல்; to wave alternately on apposite sides, as fly-whisks in a procession. 2. கொட்டுதல்; to cause to sound; beat, as a drum. 3. உச்சரித்தல்; to pronounce; utter. 4. தெளித்தல்; to sprinkle, as water.

[இரு → இரட்டு = இருபால் வீசுதல், இரண்டையும் மோதவிட்டு ஒலித்தல், கொட்டுதல், அசைதல், அசைத்தல்]

இரட்டுற மொழிதல் irāṭṭura-moḷidal, பெ.(n.) இரு

பொருள்படக் கூறுமோர் உத்தி; making intentionally a statement capable of being interpreted in two ways, one of 32 units.

[இரண்டு + உற = இரட்டுற + மொழிதல்]

இரண்டகம் irāṇḍagam, பெ.(n.) 1. ஏமாற்று; duplicity double dealing, treachery, perfidy. 2. இருமனம்; double-mindedness, wavering.

[இரண்டு + அகம். அகம் = மனப்பாங்கு. இரண்டகம் = ஒரு நெறி நில்லாது ஏய்த்தல், ஏமாற்றிக் கெடுக்கும் மனப்பாங்கு]

இரண்டு irāṇḍu, பெ.(n.) 1. இரண்டு என்னும் எண்ணுப்பெயர், ஒன்றும் ஒன்றும் சேர்ந்த கூட்டுத் தொகை; number two. 2. சில; few. 3. உகரவெழுத்து; letter. 'உ'.

மறுவ. பாதி (பகுதி), துமி, ஒன்ஒன், ஓர்ஓர்.

ம. இரண்டு, ரண்டு; க. எரடு, எரழ்; பட. ஏரடு; குட. தண்டு, தண்டி; கோத. எடெ, எய்டு; துத. எட்; குறும். யெரடு; இரு. இரெண்டு; து. ரட்டு; தெ. எரு, ரெண்டு; கொலா. இண்டிங், இண்டி; பர். இர்டு; கட. இண்டி; கோண். ராணு, ரண்டி; கூ. ரி; குரு. ஏர், ஏண்டி; குவி. ஏர், ஏண்டி; மால். இவ், இத்தி; நாய். இண்டி; கைக். ரண்டி; பிராகு. இராட்.

Central India : **Gayati.** rand; **Madi.** randu; **Madia.** rand; **Rutluk.** rand.

[இல் → ஈல் → ஈர் → இரு → இரள் → இரண்டு]

இரப்பு irappu, பெ.(n.) 1. இரத்தல்; begging, asking alms. 2. வறுமை; poverty.

ம. இரப்பு

[இர → இரப்பு]

இரலை iralai, பெ.(n.) 1. கலைமான்; stag. 2. புல்வாய்; a kind of deer. 3. கருமான்; black-buck.

க. எரளெ, எரலெ; தெ. இற்ற, லேட்டி, லேடி; மால். இலரு.

[இரு - இரல் - இரலை. இரல் (இரள்) = வளைதல், திருகுதல், சுற்றுதல், முறுக்குதல், இரலை = திருகிய கொம்புடைய மான் வகை. இரு - இருல் = கருமை. இருலை - இரலை = கரிய மான்.]

இரவல் iraval, பெ.(n.) 1. வேண்டிப்பெறுதல், கேட்டல்; begging, to get by asking. 2. மீண்டு தருவதாகக் கொண்ட பொருள்; materials borrowed.

[இரத்தல் = மனம் தாழ்ந்து வேண்டுகல். இர - இரவல்]

இரவு iravu, பெ.(n.) 1. இருளடர்ந்த நேரம்; night, time from

sunset to sunrise. 2. மஞ்சள்; c.f. Skt. niśākvā, turmeric. 3. இருள் மரம்; a kind of tree.

ம. இரவு; க. எரெ, இருள், இர; தெ. ரே, இருலு, ரேயி; கோத. இர்ல்; துட. இள்; குட. இரி; துளு. இர்க்; பட. இரு.

[இல் - இரு - இரவு]

இரி¹-தல் iri-, 4. செ.கு.வி.(v.i.) 1.கெடுதல், தோற்றோடுதல்; to be destroyed. 2. ஓடுதல்; to run, to flee away, as a defeated army; to scamper away through fear. 3. விலகுதல்; to fall away, as a garment; to drop; to recede. 4. வடிதல்; to drop, as perspiration; to ebb, as the tide. 5. அஞ்சுதல்; to fear, dread. 6. பின்னுக்கோடுதல்; to retreat.

ம. இரிதல் (அழிவு).

[இல் → இலி → இரி]

இரி²-த்தல் iri-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. தோற்றோடச் செய்தல்; to rout, defeat. 2. கெடுத்தல்; to destroy, ruin; to dispel. 3. ஓட்டுதல்; to drive away, scare away.

[இல் → இலி → இரி]

இரிசல் iriśal, பெ.(n.) 1. பிளவு; break, crack. 2. மனமுறிவு; alienation of mind, discord. 3. புலனை வேறொன்றிற் செலுத்தல்; division of the mind; diversion.

[இரி → இரியல் → இரிசல்]

இரிபு iribu, பெ.(n.) 1. அச்சம்; fear. 2. ஓடுதல்; fleeing. 3. பகை; hatred, animosity. 4. தோல்வி; defeat, discomfiture.

[இரி → இரிபு]

இரியல் iriyal, பெ.(n.) 1. அச்சத்தால் நிலை கெடுகை; being agitated, perturbed or tossed about through fear. 2. விரைந்து செல்கை; running, speeding, racing. 3. அழுகை; weeping.

[இல் → இரி - இரியல்]

இரு¹-த்தல் iru-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. உளதாதல்; to exist. 2. நிலை பெறுதல்; to remain. 3. உட்காருதல்; to sit down. 4. உள்ளிற்றுக்குதல்; to sink, as a foundation; to disappear, come down. 5. உயிர்வாழ்தல்; to live. 6. அணிய மாயிருத்தல்; to be ready to act., to be in readiness for any duty or project; to be on the point of acting or going. 7. நினைத்தல்; to fancy; imagine, expect, hope. - இடை (part.) ஒரு துணை வினை; auxiliary verb.

ம. இரி; க. இரு; ஆத். இக்கத்தி.

[இல் → இர் → இரு]

இரு² iru, கு.பெ.எ.(adj.) 1. இரண்டு; two. 2. பெரிய; great, spacious. 3. கரிய; black. 4. காட்டுமல்லிகை; wild jasmine.

[ஈர்த்தல் = பிளத்தல், ஈர் → இரு]

இருக்கை irukkai, பெ. (n.) 1. உட்கார்ந்திருக்கை; sitting.

2. உட்காருமிடம்; seat. 3. இருப்பிடம்; residence, dwelling, situation. 4. குடியிருப்பு; residential quarters, as in a village. 5. கோள்களிலிருக்கும் ஓரை; sign of the zodiac, as the seat of the planets. 6. திரிதரவுள்ள விருக்கை, திரிதரவில்லா இருக்கை என்ற இருவகை இருக்கைகள்; posture of two kinds viz., 7. ஊர்; town, village. 8. கோயில்; temple. 9. அரசர் போர் புரியுங் காலங் கருதியிருக்கும் இருப்பு; waiting for an opportunity to open hostilities or to commence war.

ம. இரிப்பு; க. இரவு; தெ. இருவு.

[இரு → இருக்கை]

இருக்கு irukku, பெ.(n.) 1. வேதமந்திரம்; vedic hymns. 2. இருக்குவேதம்; the rig veda.

[அருக்குதல் = புகழ்தல், பரவுதல். அருக்கு → Skt. ருக். அர்ச் → த. இருக்கு.]

இருசு iruśu, பெ.(n.) 1. நேர்மை; straightness, directness. 2. வண்டியச்சு; axletree. 3. மூங்கில்; bamboo.

க. இரசு; தெ. இருசு.

[இரு = பெரிது, நேரிது, இரு → இருசு]

இருட்டு iruttu, பெ.(n.) 1. இருள்; darkness. 2. அறியாமை; figuratively, obscurity of mind; ignorance. 3. மயக்கம்; illusion.

தெ. இருளு, இருலு; ம. இரிட்டு, இருட்டு; க. இருள், இரடு, இருளு; கோத. இர்ள் (இரவு); துட. ஈள்; குட. இரிடி; து. இருலு, இளரு; கொலா. சிரும் (மிகவிருள்); பர். சிருல் (கரி).

[இருள் → இருட்டு]

இருணம் iruṇam, பெ.(n.) கடன்; debt.

க. ருண; தெ. ருணமு.

இருத்து¹-தல் iruttu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. உட்காரச் செய்தல்; to cause to sit. 2. தாமதிக்கச் செய்தல்; to detain, cause one to wait for a time. 3. அழுத்துதல்; to press down; to bear upon, as with a style or other instrument. 4. அடித்து உட்செலுத்துதல்; to beat down, as a floor, to drive in, as a nail, to make firm or compact by beating. 5. நிலை பெறச் செய்தல்; to fix permanently, make stationary.

இருத்து²-தல் iruttu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கீழிறங்குதல்; to sink down, as a foundation.

[இரு → இருந்து]

இருப்பு iruppu, பெ.(n.) 1. இருக்கை; seat. 2. குதம்; seat of the body, posteriors. 3. இருப்பிடம்; residence. 4. நிலை; stage at which matter rests, condition, position in life. 5. கையிருப்பு; balance on hand, surplus, whether of cash, reserve funds or commodities. 6. பொருண்முதல்; stores, merchandise, capital.

ம. இருப்பு.

[இரு → இருப்பு.]

இரும்பு irumbu, பெ.(n.) 1. கரும்பொன்; iron, literally, the black metal. 2. கருவி; instrument, weapon.

ம. இரும்பு; க. இரும்பு (கடினத்தன்மை); தெ.

இனுமு, இனுபு; இரு. இரும்பு; எரு. எயரும்பு; கை. இல்மு; கோத. இம்பு; துட. இம்ப (ஊசி); குட. இரிம்பி; து. இரும்பு; குவி. இர்பு; கொலா. இனும்.
[இர் → இரு → இரும்பு (மு.தா. 197). இரு - இரும் + பொன் = இரும்பொன் - இரும்பு. இரும் - கரிய. ஒ.நோ. கரும் + பொன் = கரும்பொன்.]

இருமல் irumal, பெ.(n.) 1. செறுமுதல் (காசம்); cough, bronchitis. 2. ஆட்டுநோய்வகை; contagious disease of sheep.

ம. இருமல்; க. கெம்மு; தெ. செருமல்; பட. கெம்மலு.

[இரு → இருமு (பெருகிய ஓசை எழுப்பு). இருமு → இருமல்]

இருமை irumai, பெ.(n.) 1. இருதன்மை; two fold state. 2. இருபொருள்; two things. 3. இம்மை மறுமைகள்; this birth and the future birth, this life and the life to come.

ம. இரும.

[இரண்டு - இரு - இருமை.]

இருவாய்ச்சி iruvāycci, பெ.(n.) மரம் செதுக்கும் தச்சுக்கருவி; carpenter's tool.

[இரு - (பெரிய, அகன்ற) + (வாய்த்தி-) வாய்ச்சி = அகன்ற (வாயுடைய) விளிம்புடைய இரும்புக்கருவி]

இருள் iruḷ, பெ.(n.) 1. இருட்டு; darkness. 2. கறுப்பு; dark colour, swarthinness, blackness. 3. மயக்கம்; mental delusion, clouded state of mind. 4. அறியாமை; spiritual ignorance concerning God. 5. துன்பம்; trouble, difficulty. 6. நிரையபண்புகள்; region of darkness, which is one of many hells. 7. பிறப்பு; birth. 8. குற்றம்; fault, blemish. 9. மரகதக்குற்றம் எட்டனுள் ஒன்றாகிய கருகல்; flaw in emeralds, one of eight marakata-k-kurram. 10. மலம்; corruption affecting the soul. 11. யானை; elephant.

ம., க. இருள்; தெ. இருளு; து. இர்னு; பட. இரு (செ.அக.).

[இல் → இர் → இரு → இருள்.]

இரை¹-தல் irai-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) ஒலித்தல்; to sound; to roar, as the sea; to rumble, as a crowd; to wamble, as the bowels; to whiz, as birds when flying.

ம. இர.

[இல் → இர் (ஒலிக்குறிப்பு) → இரை]

இரை²-த்தல் irai, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒலித்தல்; to cry out, as in anger. 2. சீறுதல்; to hiss and dart forth, as a snake. 3. மூச்சு வாங்குதல்; to pant, breathe hard; to palpitate, as from running; to wheeze, as an asthmatic. 4. வீங்குதல்; to puff up; to swell, as the body sometimes does after the use of sulphur.

ம. இரய்க்கு.

[இல் - இர் - இரை. இரைதல் - இரைத்தல்.]

இரை³ irai, பெ.(n.) 1. பறவை விலங்கு முதலியவற்றின் உணவு; food of birds, beasts, and of other inferior animals; prey. 2. உண்ட உணவு food eaten; nutriment in the system. 3. நாக்குப் பூச்சி; intestinal worm, as interfering with digestion. தெ. எர; க. எரெ; ம. இர; கோத. எர்; பிரா. இரக்; **Skt.** irā (any drinkable fluid, food or refreshment).

[இரைத்தல் = ஒலித்தல், பசித்தல், பசி தணித்தற்குரிய உணவு.]

இரைச்சல் iraiccal, பெ.(n.) 1. ஒலி; sound, noise, clamour, hubbub, uproar, hullabaloo, vociferation, din. 2. தொடக்கம்; starting.

ம. இரைச்சல்.

[இல் → இர் → இரை - இரைதல் - இரைத்தல் - இரைச்சல்]

இல் il, பெ.(n.) 1. இடம்; place. 2. வீடு; house, home. 3. இல்லறம்; domestic life. 4. மனைவி; wife. 5. மருத முல்லை நிலங்களின் தலைவியர்; housewife of the families belonging to agricultural lands and forest lands. 6. குடி; family. 7. ஓரை; constellation, zodiacal sign. 8. தேற்றாங் கொட்டை; clearing-nut.

ம. இல்; க. இல், இல்லு; தெ. இல்லு; து. இல்லு; கோண். இல், இந்த்; பர். இல், பொதி (கூரை); நா. எல்ல; கொலா. எல்ல; கூ. இடு; குவி. இல்லு.

[இல் - துளைத்தற் கருத்துவேர். இல் = பாறைப்பிளவு. குகையிருப்பிடம், மலைபிளப்பு இருப்பிடம், இயற்கையான குகை போன்ற வாழிடம், தோண்டியெடுக்கப்பட்ட பக்கப்பள்ளம்]

இல்லம் illam, பெ.(n.) 1. வீடு; house, home. 2. தேற்றாமரம்; clearing-nut tree. 3. மனைவி; wife.

ம. இல்லம்; க. இல்லு, இல்; குட. இல்லவெண் (உறவினன்); துளு. இல்லு; தெ. இல்லு; ஆத். வில்லும்.

[இல் + அம் → இல்லம்]

இல்லறம் il-l-aram, பெ.(n.) 1. இல்லாழ்க்கை; domestic life of the house holder, opp. to துறவறம். 2. இல்லாழ்தலின் அறம்; duties incumbent on a house holder.

[இல் (வீடு) + அறம் - இல்லறம். இல்லறத்திலிருந்து செய்யும் அறம்.]

இல்லாமை illāmai, பெ.(n.) 1. இன்மை; non-existence. 2. ஏழ்மை; poverty, want.

ம. இல்லாய்ம; க. இல்லவெ, இல்லத, இல்லததன்;

தெ. லேமி.

[இல் + ஆ + மை]

இல்லி illi, பெ.(n.) 1. துளை; orifice, as of the teat. 2. தேற்றா; clearing-nut tree. 3. வான் மிளகு; tail pepper. 4. கடற்கரையோரங்களில் வாழும் புழு; small molluse found on the seashore. 5. வெற்றிலை; betel leaf-piper betel. 6. பெண்ணுறுப்பிற் குறையுடையவள்; woman wanting in or defective of genital organs in her body. 7. ஒருவகை மூங்கில்; a bamboo.

ம. இல்லி.

[உல் → இல் → இல்லி. இல் = துளைத்தற்கருத்து வேர். இல் → இல்லி]

இல்லை illai, பெ.(n.) உண்டென்பதன் எதிர்மறை; no. இல், இல்லை என்பன, உள், உண்டு என்னும் வினைகட்கு எதிர்மறையாம். "உள்" என்னும் வினை மலையாளத்தில், பழமொழிகளில் இன்றும் வழங்குகின்றது.

ம. இல்ல; க. இல்ல; தெ. லே, லேது; து. இச்சி, இஞ்சி; குட., பட., இரு. இல்லை; கொர. இல்ல; கோத. இல்; பர். சில; கோண். கில்லெ; ஆத். இல்ல.

[இலது → லேது. இல் → லே (தெ) - இலக்கணப்போலி (metathesis) லே → னே → னை → நை (இந்தி) = இல்லை.]

O.G. ni; Goth. ni; A.s. ne; M.E. Ice - nei. Dan - net; E. nay, no.

அல் → அன் → ன. Skt. -na.

[இல் + ஐ]

இலக்கணம் ilakkanam, பெ.(n.) 1. சிறப்பியல்பு; definition, accurate description. 2. இயல்பு; quality, property, attribute, characteristic. 3. அடையாளம்; sign, symbol, distinctive mark. 4. அழகு; elegance, symmetry, comeliness, beauty. 5. ஐந்து இலக்கணம்; grammar, consisting of five parts, viz. எழுத்திலக்கணம், சொல்லிலக்கணம், பொருளிலக்கணம், யாப்பிலக்கணம், அணியிலக்கணம். 6. நூன்மொழி யொழுங்கு, அதைக்கூறும் நூல், சிறந்த நடைக்கு எடுத்துக் காட்டாக அல்லது கற்றோர் பின்பற்றும் இலக்காகக் கூறப்பெறும் மொழியமைதி; style of writing a mature work of literature etc.

[இலக்கு → இலக்கணம்]

இலக்கம் ilakkam, பெ.(n.) 1. குறிப்பொருள்; target, butt, aim. 2. நூறாயிரம்; one lakh, 100,000. 3. எண்; number, digit.

4. எண்குறி; numerical figure. 5. வெளிச்சம்.

[இல் - இலக்கு - இலக்கம்.]

இலக்கியம் ilakkiyam, பெ.(n.) 1. இலக்கணம் அமைந்தது; thing defined. 2. எடுத்துக்காட்டு; example from classical writings to illustrate rule of grammar, or the different meanings of a word or an expression. 3. ஆன்றோர் நூல்; classical writings which form the basis for inductively framing the rules of grammar, literary works. 4. குறி; mark, butt.

[இலக்கு + இயம்]

இலக்கு¹-தல் ilakku-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. ஒளிர் தல்; to brighten, cause to blaze. 2. அடையாளமிடுதல்; impress a sign or stamp for identification.

[இலங்கு → இலக்கு]

இலக்கு ilakku, பெ.(n.) 1. குறிப்பொருள்; mark, butt, target. 2. அம்பெய்யும் இலக்கு; target for an arrow, of four kinds, viz. 3. அடையாளம்; distinguishing mark or sign. 4. இடம்; place. 5. நாடிய பொருள்; end, object in view aim. 6. எதிரி; rival, competitors, opponent in games or tests of ability and strength. 7. அளவு; measure. 8. குறித்த காலம்; favourable opportunity, convenient time.

ம. இலக்கு.

[இல → இலக்கு]

இலகு ilagu, பெ.(n.) 1. இலேசு; levity, lightness, as of cotton or feathers. 2. எளிது; ease, facility. 3. சிறுமை; minuteness, smallness. 4. காலவகை; one of ten varieties of time divisions which consists of 16384 moments. 5. தணிவு; relief, mitigation, alleviation. 7. குற்றெழுத்து; short vowel. 8. அகில்; eagle - wood.

Skt. laghu.

[இலவு → இலகு.]

இலங்கை ilangai, பெ.(n.) 1. ஆற்றிடைக்குறை; islet in a river, ait. 2. ஈழமண்டலம் (Ceylon); Srilanka. 3. இராவணன் தலைநகர்; ancient capital of Lanka. 4. தொண்டை நாட்டில் ஓரூர்; ancient town in the Tamil land, the capital of a chief named Oymāṅ villi-y-ātan.

Skt. laṅka.

[இலங்கு → இலங்கை]

இலஞ்சி ilaṅji, பெ.(n.) 1. குளம்; reservoir, tank for drinking and other purposes. 2. ஏரி; lake for irrigation. 3. கொப்பூழ்; navel. 4. குணம்; disposition, remper. 5. சாரைப்பாம்பு; rat snake. 6. மகிழ்மரம்; pointed - leaved ape flower. 7. மதில்; wall round a fortress or a town. 8. புன்கு; Indian beech.

ம. இலஞ்.

[இல் - இல - இலங்கு - இலங்கி - இலஞ்சி. இல் - குழித்தல், வெட்டுதல், துளைத்தல்.]

இலம் ilam, பெ.(n.) வறுமை; poverty.

[இல் - இலம்.]

இலம்பகம் ilambagam, பெ.(n.) 1. நூலின் உட்பிரிவு; chapter or section. 2. மாலை; garland. 3. தலைக் கோலமென்னும் அணி; ornamental chain for a woman's fore head.

[இலை → இலம்பகம்]

இலம்பம்¹ ilambam, பெ.(n.) 1. தொங்கல்; anything hanging down, as a pendulum. 2. செங்குத்து; perpendicular. 3. மாலை; garland. 4. புனியியலிற் கூறப்படும் ஒரு பாகையளவு; complement of the latitude or arc between the pole and the zenith of a given place, which is the same as the altitude of the equator.

[இல் - இலம்பம். இல் = வீழ்தல்.]

இலம்பம்² ilambam, பெ.(n.) 1. உயர்வு; height. 2. அகலம்; expanse, width.

[இல் = குத்தல், குழித்தல் வேர்ச்சொல். இல் → இலம் → இலம்பம் = குழித்தலால் ஏற்படும் அகற்சியும், நீட்சியுமாம். பிளத்தற் கருத்துடைய விடு - வீடு என்னும் சொல்வளர்ச்சியும், பிளத்தலிலிருந்து தோன்றும் அகற்சிக்கருத்தால் மலைப்பாறைப் பிளப்புகள் மக்கள் வதியும் உள்ளகன்ற விடர்களாகவும், வீடுகளாகவும் இருந்ததையும் ஒப்பு நோக்குக.]

இலவம் ilavam, பெ.(n.) 1. மென்மை; softness. 2. இலவமரம்; silk cotton tree. 3. இலவந்தீவு; a legendary island.

ம. இலவம்.

[இல - இலவு - இலவம்.]

இலவயம் ilavayam, பெ.(n.) விலையின்றிப் பெறுவது; gratuity, anything obtained free, free gift.

[இல் → இலா + வயம் - இலாவயம் → இலவயம்]

இலவு-தல் ilavu-, 8 செ.குன்றாவி.(v.t.) எழுதுதல்; to write.

[இல் → இல → இலவு. இலவுதல் → இலக்குதல் என வழக்கூன்றியது.]

இலை ilai, பெ.(n.) 1. மரஞ்செடிகளின் இலை; leaf of trees or plants. 2. பூவிதழ்; petal. 3. வெற்றிலை; betel leaf, leaf of the betel-pepper. 4. கதவின் இலை; wooden slats made to overlap one another as in a venetian-blind. 5. பசுந்தழை மலர்களான மாலை; garland of green leaves and flowers. 6. அணிகளின் இலைத் தொழில்; foliage like ornamental work on jewels. 7. பச்சிலை; herb.

8. சக்கரத்தின் ஆர்; spoke of a wheel. 9. ஆயுத வலகு; blade of a weapon or instrument.

ம. இல, எல; க. எலெ, எல; து. இரை, எரை; கோத. எல்; பட. எலெ; துட. எல்; குரு. யெல்ல; எர். யெரெ, எல; இரு. யெல்லெ; கட. வொல்ல; கூ. யெல; பர். எவ்; நா. எல் கொலா. எக.

[இல் - இல - இலை. இல் = மென்மை.]

இவணர் ivanar, பெ.(n.) இவ்வுலகத்தார்; people who inhabit this world.

[இவண் + அர்]

இவர்¹-தல் ivar-, 15 செ.கு.வி.(v.i.) 1. உயர்தல்; to rise on high, ascend. 2. செல்லுதல்; to go, proceed. 3. உலாவுதல்; to move about, pass to and fro. 4. பரத்தல்; to spread, as a creeper. 5. செறிதல்; to be close, crowded. 6. பாய்தல்; to spring, leap, rush out. 7. பொருந்துதல்; to be an integral part of, be united with, become inseparable from.

இவர்²-தல் ivar-, 15 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மேற்கொள்ளுதல்; climb over; mount, as on horseback. 2. விரும்புதல்; to desire, long for, hanker after. 3. ஒத்தல்; to resemble, look like.

[உவர் → இவர் → இவர்தல்.]

இவறல் ivaral, பெ.(n.) 1. விருப்பம்; wish. 2. பேராசை; covetousness, avarice. 3. இவறன்மை; miserliness, niggardliness. 4. மறதி; forgetfulness.

[இவறு + அல்]

இவறன்மை ivarannai, பெ.(n.) 1. ஈயாமை நிலை; parsimony, stinginess. 2. அசட்டை; negligence.

[இவறு → இவறல் + மை]

இழ-த்தல் ila-, 3 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. தவறவிடுதல்; to lose, forfeit. 2. சாகக் கொடுத்தல்; to lose by death.

ம. இழக்குக.

[இழி - இழ]

இழவு ilavu, பெ.(n.) 1. இழப்பு; loss, deprivation, detriment. 2. கேடு; destruction, ruin. 3. சாவு; death. 4. இறுதிச் சடங்கு; funeral. 5. தொந்தரவு; trouble, worry. 6. எச்சில்; leavings in plates after eating. 7. வறுமை; destitution.

ம. இழவு.

[இள் → இழ → இழவு]

இழி-தல் il-i-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. இறங்குதல்; to descend, dismount. 2. விழுதல்; to fall, drop down. 3. இழிவுபடுதல்; to be degraded, disgraced, reduced in circumstances. 4. தாழ்தல்; to be inferior, low in comparison.

5. வெளிப்படுதல்; to be revealed. 6. நுழைதல்; to enter into.

ம. இழியுக; க. இழி; தெ. ஈடு, டிகு; கோத. உக்; துட. ஊக், உங்க்; குட. இளி; துட. இழி, இளியுனி; கொலா. டிக், டிக்கு; நா. டிக்கு; பர். இர், இர்வ், இரி; கூ. தீவ; கோண். ஈய்யானா; குவி. ரீயதி; பிரா. டரிங்கி; பட. ஈகு, ஏரகு.

[இ → இழி]

இழிசினர் ilicinār, பெ.(n.) 1. அறிவீனர்; ignoramous people.

2. கீழ்மக்கள்; mean-minded people.

[இழி → இழிசினர்]

இழிவு ilivu, பெ.(n.) 1. தாழ்வு; inferiority, lowness, baseness.

2. இகழ்ச்சி; disgrace, dishonour, ignominy. 3. குறைவு; diminution, decrease, deficiency. 4. கேடு; ruin, destruction. 5. குற்றம்; fault, blemish. 6. தீட்டு; pollution, defilement. 7. பள்ளம்; hollow, depression, pit.

ம., க. இழிவு; தெ. திகுவு.

[உள் → இள் → இளி → இழி - இழிவு (மு.தா.301).]

இழு¹-த்தல் ilu-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. ஈர்த்தல்; to draw, pull, haul, drag along the ground. 2. கவர்்தல்; to draw to oneself, attract as a magnet. 3. வயப்படுத்துதல்; to influence, persuade by coaxing, wheedle. 4. நீளச் செய்தல்; to lengthen, stretch, attenuate by pulling, draw out. 5. வலிந்து தொடர்புபடுத்துதல்; to drag one into an affair; to haul up a person, as to court; to deliberately bring in one's name in support of an argument. 6. கால நீட்டித்தல்; to protract as time. 7. ஒலியை நீட்டுதல்; to lengthen, as the sound in singing, speaking or in reading. 8. உள்வாங்குதல்; to draw into, as whirlwind; to swallow up, engulf, as vortex in a stream. 9. உறிஞ்சுதல்; to absorb, as a sponge.

இழு²-த்தல் ilu-, 3 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வலிப்புண்டாதல்; to have one's features or limbs distorted in spasms, have convulsions; to be twitched with pain, often used impersonally. 2. மூச்சு வாங்குதல்; to grasp for breath, as from asthma or from approach of death. 3. பின்வாங்குதல்; to draw back, retreat.

ம. இழு; க. இழ்; தெ. இடு, ஈட்சு; பட. இகி.

[உ → உள் → இள் → இழு.]

இழுக்கம் ilukkam, பெ.(n.) 1. பிழை; fault, offence, transgression. 2. ஒழுக்கந் தவறுகை; violation of social and caste rules. 3. ஈனம்; ignominy, discomfiture.

[இழு → இழுக்கு → இழுக்கம் (மு.தா. 116).]

இழுக்கு¹-தல் ilukku-, 7 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தவறுதல்; to slip down from a great height, fall from a high rank.

2. துன்புறுதல்; to suffer misery, undergo pain. 3. வழக்குதல்; to slip, slide. 4. தளர்தல்; to grow weak, lose vigour, to become dispirited. 5. அகப்படுதல்; to be

caught, entrapped.

இழுக்கு²-தல் ilukku-, 12 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மறத்தல்; to forget. 2. இழத்தல்; to lose. 3. கடிதல்; to give up, avoid. 4. அழித்தல்; to destroy.

க. இழிகு.

[இழு → இழுக்கு]

இழுக்கு²-தல் ilukku-, 7 செ.கு.வி.(v.i.) சாதல்; to die.

ம. இழுக்குக; க. எழவு.

இழுக்கு³ ilukku, பெ.(n.) பொல்லாங்கு; evil, vice, wickedness. 2. இகழ்ச்சி; disgrace, reproach. 3. வழு; imperfection, flaw, defect. 4. தாழ்வு; inferiority, baseness. 5. மறதி; forgetfulness. 6. வழக்குநிலம்; slippery ground.

ம. இழுக்கு.

[இழு → இழுகு → இழுக்கு]

இழுது iludu, பெ.(n.) 1. வெண்ணெய்; butter. 2. நெய்; ghee. 3. நிணம்; fat, grease. 4. தேன்; honey. 5. குழம்பு; thick semi-liquid substance. 6. சேறு; mud.

ம. விழுது.

[இள் → இழு → இழுது]

இழுப்பு iluppu, பெ.(n.) 1. இழுக்கை; drawing, pulling.

2. கவர்ச்சி; attraction. 3. இசிவுநோய்; spasm, convulsion. 4. ஈனைநோய்; asthma. 5. நீரிழுப்பு; force of a current of water. 6. காலத்தாழ்வு; procrastination, delay. 7. குறைவு; deficiency, insufficiently. 8. நிச்சயமின்மை; doubtfulness, uncertainty.

ம. இழுப்பு; தெ. ஈடுபு.

[இள் → இழி → இழு → இழுப்பு.]

இழுவல் iluval, பெ.(n.) 1. இழுக்கை; drawing, pulling.

2. சுணக்கம்; putting off, delaying, postponing. 3. தன் செயலில் கவனமின்றிப் பிறர் செயலில் வீணே நுழைபவன்; one who neglects his own affairs and busies himself with those of others; a busy-body. 4. சுறுசுறுப்பில்லாதவன் lazy, slothful person. 5. குறைவு; a deficiency as of money. 6. உறுதியின்மை; uncertainty, unreliability.

ம. இழுவலி.

[இழு → இழுவல்.]

இழை¹-தல் ilai-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நூற்கப்படுதல்; to be reeled as yarn. 2. உராய்தல்; to rub against as the shoots of the bamboo tree. 3. சோறு குழைதல்; to become soft and pasty, as boiled rice by being overcooked. 4. நெருங்கிப் பழகுதல்; to associate intimately. 5. உள்நெகிழ்தல்; to have tender emotions, as in love. 6. கூடுதல்; to be together, as husband and wife. 7. பிணைதல்; to copulate as snakes.

8. மூச்சு சிறுகுதல்; breathe in a scarcely audible manner, as by a dying person. 9. மனம் பொருந்துதல்; to agree, be in accord.

[இள் → இழை]

இழை²-தல் i|ai-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) மெலிதல்; to become emaciated, reduced.

[இள் → இழை]

இழை³-த்தல் i|ai-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. நூற்றல்; to spin. 2. செய்தல்; to make do, construct, fabricate. 3. குழ்தல்; to turn over in one's mind, deliberate calmly, consider. 4. செதுக்குதல்; to plane, scrap off. 5. நுண் பொடியாக்குதல்; to grind into fine powder. 6. மா முதலியன மெதுவாக்குதல்; to make soft, as fine powder. 7. பதித்துச் செய்தல்; to set, as precious stones. 8. கூறுதல்; to utter, say. 9. விதித்தல்; to appoint, determine, destine, fix. 10. வரைதல்; to paint, draw, daub. 11. அமைத்தல்; to take, accept. 12. திரட்டி வைத்தல்; to store up. 13. தீர்மானித்தல்; to determine; to take a vow. 14. மாத்திரை முதலியன உரைத்தல் (கொ.வ.); to rub so as to be dissolved as a pill in honey or milk. 15. இழையாக்குதல்; to divide into strands as a thread. 16. நிமிண்டுதல்; to squeeze the flesh so as to give pain. 17. பஞ்சு முதலியன ஆய்ந்தெடுத்தல்; to select, pickout, separate, to cull, as cotton. 18. பின்னுதல்; to braid, as mats; to plait, weave. 19. நுண்ணிதாக ஆராய்தல்; to scrutinize.

இழை⁴-த்தல் i|ai-, செ.கு.வி. (v.i.) மூச்சிரைத்தல்; to breathe hard.

[இள் → இழை. இழைத்தல் (வே.க.23).]

இழை⁴ i|ai, பெ.(n.) 1. நூல்; yarn, single twisted thread. 2. நூலிழை; darning. 3. கல் இழைத்த அணிகலன்; ornament. 4. மாதரணி வடம்; kind of necklace, garland. 5. கையிற் கட்டுங் காப்பு; string tied about the wrist for a vow. ம. இழை; க. எழை; தெ. எள; கோத. எள்; து. எழை; குவி. இச.

[இள் → இழை]

இழைப்பு i|aippu, பெ.(n.) செய்தொழில்; exertion, work; application of effort.

[இழை → இழைப்பு]

இழைப்புளி i|aippuli, பெ.(n.) இழைக்குந் தச்சுக் கருவி; tool for smoothening wooden surface, joiners plane, trying plane.

[இழைப்பு + உளி]

இளக்கம் i|akkam, பெ.(n.) 1. நெகிழ்ச்சி; laxity, relaxation, tenderness. 2. தளர்ச்சி; weariness, faintness. 3. விலைக் குறைவு; lessened amount, lower price. 4. மென்மை; softness, as of pure gold. 5. இளக்காரம்; leniency.

ம. இளக்கம்.

[இளகு → இளக்கு → இளக்கம் (வே.க.17).]

இளக்காரம் i|akkāram, பெ.(n.) 1. ஈவிரக்கம்; indulgence. 2. மனநெகிழ்ச்சி; laxity, relaxation. 3. தாழ்நிலை; inferiority, low state. 4. குறைவு; defect.

[இளக்கரி → இளக்காரம்]

இளக்கு - தல் i|akku-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.)

1. நெகிழ்ச்செய்தல்; to slacken; to relax, as a spring; to loosen, as a rope; to moisten, as the throat with liquid; to relieve, as the bowels by cathartics; to cause to-relent. 2. அசைத்தல்; to shake; to make less firm, as a peg driven into the ground.

ம. இளக்குக; க. எலுகு.

[இளகு → இளக்கு.]

இளகியம் i|agiyam, பெ.(n.) இளக்கமாகச் செய்த நாட்டுமருந்து; medicine in the form of doughy mixture.

[இளகு → இளகம் → இளகியம்]

இளகு-தல் i|agu-, 7 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நெகிழ்தல்; to liquify; to grow soft; to become tender, mild, yielding. 2. மெல்குதல்; to get reduced in hardness owing to moisture, to become pliable, as heated iron. 3. கட்டுநெகிழ்தல்; to become relaxed, as a bowstring; to get loose, as screws. 4. களைத்தல்; to grow weary, to become tired. 5. அசைதல்; to shake, agitate. 6. படுதல்; to fade away, an euphemism meaning to die, to perish. 7. தழைத்தல்; to sprout afresh, send forth tender shoots. 8. தணிதல் (J); to diminish, abate; lessen in intensity or severity, as wind, rain, sunshine. fever etc. 9. உருகுதல்; to melt.

ம. இளகு; க. எளது.

[எல் → எல்கு → இளகு. (சு.வி.79) இளகு = நெருப்பின் சூட்டினால் உருகு.]

இளங்கால்¹ i|aṅkā, பெ.(n.) 1. தென்றல்; lit. gentle breeze generally, applied to the south wind. 2. வெற்றிலை யிளங்கொடி; betel creeper recently planted.

[இளம் + கால்]

இளங்கால்² i|aṅ-kāl, பெ.(n.) இளமைப்பருவம்; period of youth.

[இளம் + கால்]

இளங்கோவடிகள் i|aṅṅō-v-aḍigaḷ, பெ.(n.) சேரன் செங்குட்டுவனின் இளவல், தமிழ்க் காப்பியங்களுள் ஒன்றான சிலப்பதிகார நூலினாசிரியர்; ascetic brother of the cēraṅ king Ceṅkuṭṭuvaṅ, and the author of the *Cilappatikaram*.

[இளம் + கோ + அடிகள்]
 இளந்தை iḷandai, பெ.(n.) இளைமை; youth.
 [இள் → இள → இளந்தை.]
 இளப்பம் iḷappam, பெ.(n.) மதிப்புக்குறைவு; disgrace.
 ம. இளப்பம்.
 [இள → இளப்பு - இளப்பம் (வே.க.17).]
 இளம்பயிர் iḷam-payir, பெ.(n.) நாற்றைப்பிடுங்கி நட்புச்
 சிலநாளான பயிர்; seedlings that have been recently
 transplanted.
 [இளம் + பயிர்]
 இளம்பிறை iḷam-pirai, பெ.(n.) 1. சிறு பிறை; crescent moon.
 2. இணையா வினைக்கை வகை; gesture in dance with
 one hand in which the four fingers are joined and curved like a
 crescent, while the thumb is kept apart.
 இளம்பூரணர் iḷam-pūraṇar, பெ.(n.) தொல் காப்பியத்தின்
 முதல் உரையாசிரியர்; first commentator of the
 Tholkāppiyam.
 [இளம் + பூரணர். இளம்பூரணம் = பிறைநிலா.
 இளம்பூரணர் = சிவன் பெயர்களுள் ஒன்று]
 இளமை iḷamai, பெ.(n.) 1. இளம்பருவத்து அழகிய
 தோற்றம்; childhood, youthfulness. 2. மென்மை;
 tenderness. 3. அறிவு முதிராமை; indiscretion; immaturity
 of knowledge and intellect. 4. ஒன்றை வேறொன்றாக
 மயக்கும் மயக்கம்; illusion. 5. தாழ்வு; inferiority,
 baseness. 6. காமம்; amorousness.
 ம. இளது; க. எளெமெ.
 [இள → இளம் → இளமை.]
 இளவல் iḷaval, பெ.(n.) 1. தம்பி; younger brother, he who is
 younger than one's self. 2. சிறுவன்; lad. 3. மகன்; son.
 4. முதிராதது; that which is not fully developed.
 ம. இளவன்.
 [இள + அல். அல் - சொல்லாக்கப் பெயரீறு]
 இளி iḷi, பெ.(n.) 1. இகழ்ச்சி; disgrace, contempt, contumely,
 scorn. 2. குற்றம்; fault, defect. 3. சிரிப்பு; grin, laughter. 4.
 இகழ்ச்சிக் குறிப்பு நகை; derisive laughter; unseasonable
 jocularity. 5. இசையின் ஏழொலியுள் ஐந்தாவது; the
 fifth tone of the gamut.
 ம. இளி.
 [இல் → இள் → இளி. இளி = பிறர் சிரிக்கத்தக்க,
 எள்ளி நகையாடத் தக்க குற்றம், இகழ்ச்சி.]
 இளிவு iḷivu, பெ.(n.) 1. இகழ்ச்சி; disgrace, ridicule.
 2. இழிதகவு; wretchedness, lowness in rank or character. 3.
 அருவருப்பு; disgust.
 [இளி → இளிவு]
 இளை¹ iḷai, பெ.(n.) 1. தலைக்காவல்; main guard; strong watch

in a fortress. 2. காவற்காடு; jungle growth maintained as a
 defence around a fortified city. 3. கட்டுவேலி; hedge, fence,
 protecting enclosure.
 [மிளை → இளை. மிளை - மிடைந்துகட்டும்
 வேலி - காவற்காடு.]
 க. எளெ.
 [இள் → இளை]
 இளை²-த்தல் iḷai, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. சோர்தல்; to grow
 weary, to be fatigued, to get exhausted. 2. மெலிதல்;
 to be emaciated, to grow lean, to become worn out.
 3. பின்னடைதல்; to fail before a foe; to lag behind a rival; to
 yield to superior force. 4. ஏழைமைப்படுதல்; to become
 impoverished. 5. வளங்குறைதல்; to reach the stage of
 diminishing returns as land; to grow weak and lacking in fruitfulness,
 as trees, to fade, lose vigour, as a plant.
 [இள → இளை-தல்]
 இளை³ iḷai, பெ.(n.) 1. கிடங்கு; ditch, moat. 2. கரடி; Indian
 black bear.
 [இல் - இள் - இளை]
 இளையர் iḷaiyar, பெ.(n.) 1. இளைஞர்; youths, youngmen.
 2. வேலைக்காரர்; servants.
 [இள → இளையர்]
 இற¹-த்தல் ira-, 3 செ.கு.ன்றாவி.(v.t.) கடத்தல்; to go
 beyond, transcend, pass over.
 இற²-த்தல் ira-, 3 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கழிதல்; to pass by,
 elapse, as time. 2. நெறிகடந்து செல்லுதல்; to transgress,
 trespass, overstep. 3. மிகுதல்; to excel, to be pre-eminent. 4.
 சாதல்; to die. 5. வழக்கு வீழ்தல்; to cease to be current,
 become obsolete. 6. நீங்குதல்; to depart, leave.
 ம. இறக்குக.
 [இள் - இறு - இற. இறு = பின்வாங்குதல்; இற =
 பின்தங்கச் செய்தல்.]
 இறக்கு-தல் irakku-, 15 செ.கு.வி.(v.i.) 1. இறங்கச்
 செய்தல்; to lower, let-down, put down as a load; to land, unload,
 as from a boat. 2. எண்ணெய் முதலியவை வடித்தல்;
 to distil. 3. அடக்குதல்; to reduce or bring down, as pride.
 4. உயர்த்துவது போல இகழ்தல்; to praise ironically.
 5. கெடுத்தல்; to injure, to annul, as a charitable gift.
 6. கொல்லுதல்; to kill, slay.
 ம. இறக்கு; க. ஏறகு.
 [இற - இறங்கு - இறக்கு]
 இறகு iragu, பெ.(n.) 1. சிறகு; wing; pinion. 2. தனியிறகு;
 feather, quill. 3. மயிற்பீலி; peacock's feather.

[இறு - ஓடிதல், வளைதல், தாழ்தல். இறு - இற - இறகு]

இறகுக்கூடு iragu-k-kūḍu, பெ.(n.) தூவல் (பேனா) வைக்குங் கூடு; pen rack.

[இறகு = எழுத உதவும் இறகின் அடி. எழுதுகருவி. எழுதுகோல். இறகு + கூடு.]

இறங்கு-தல் iraṅgu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. இழிதல்; to descend; to get down, as from a tree; to alight, as from a horse; to fall, as rain; to flow down, as a torrent. 2. கரைசேர்தல்; to disembark, to be unladen. 3. அடியில் தங்குதல்; to sink to the bottom as sediment in water. 4. உட்செல்லுதல்; to settle into its place, as a peg in a hole; to be driven home, as a nail. 5. தங்குதல்; to halt; to stay; to encamp, as a company or an army. 6. தாழ்வடைதல்; to be reduced in circumstances. 7. நஞ்சு, நோய் முதலியன தணிதல்; to abate, as poison, small pox and other diseases, which are popularly supposed to pass away from the head, downward, to the extremities. 8. விலை குறைதல்; to fall or be reduced, as the prices of articles. 9. தாழ்ந்து வணங்குதல்; to bow respectfully, show reverence. 10. நிலைகுலைதல்; to fall from a high state.

ம. இறங்குக; க., பட. எறகு, இறகு; தெ. எறகு; கோத. எர்க்; துட. எர்க்; குட. எறங்க்; பிரா. இரிங்க்.

[இள் → இற → இறங்கு]

இறட்டு-தல் irattu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) முகந்து வீசுதல்; to sprinkle, splash.

[இற - இறட்டு]

இறத்தல் irattal, பெ.(n.) 1. சாதல்; dying. 2. மிகுதி; being in excess.

[இற → இறத்தல்]

இறல் iral, பெ.(n.) 1. இறுதி; ruin, disaster. 2. சிறு தூறு; small root. 3. கிளிஞ்சல்; bivalve shell - fish, mussel.

[இறு - இறல்.]

இறப்பு irappu, பெ.(n.) 1. வரம்பு கடத்தல்; transgression, trespass. 2. போக்கு; going, passage, passing. 3. சாவு; death. 4. மிகுதி; excess, abundance. 5. உயர்ந்த பொருள்; that which is superior. 6. துறக்கம்; heavenly bliss, emancipation. 7. வீட்டிறப்பு; inside or under part of a sloping roof, eaves. 8. இறந்த காலம்; past tense.

ம. இறப்பு; க. இகுர், இக்கு; து. இர்காவுனி.

[இற → இறப்பு]

இறவாணம் iravānam, பெ.(n.) தோற்கருவி வகை; tambourine.

[இற + வாணம்]

இறவாரம் iravāram, பெ.(n.) தாழ்வாரத்து மேற்கூரையின் முன்பாகம்; eaves of a house.

ம. இறவாரம்.

[இற → இறவாரம் (மு.தா.247).]

இறவு iravu, பெ.(n.) 1. சாவு; death. 2. நீக்கம்; removal, separation. 3. முடிவு; end, termination, close.

ம. இறவு.

[இறு → இறவு]

இறால் irāḷ, பெ.(n.) 1. மீன்வகை; shrimp, prawn, macroura. 2. வெள்ளிறால்; bluish sea-fish. 3. ஆரல்; the third star.

ம. இறாவு.

[இற → இறால்]

இறு¹-தல் iru-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. முறிதல்; to break; to snap, as a stick; to become severed, as a limb; to crackle and split. 2. சாதல்; to perish, die. 3. முடிவுறுதல் to end, terminate. 4. கெடுதல்; to moulder, to be corroded, to decay. 5. தளர்தல்; to grow weak, to be wearied.

ம. இறு, இறுக.

[உறு → இறு. இறுதல்.]

இறு²-த்தல் iru-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. முறித்தல்; to break off, as a branch; to snap asunder. 2. உடைத்தல்; to smash; to knock out, to break in pieces, as pottery. 3. அழித்தல்; to destroy. 4. முடித்தல்; to bring to an end, finish. 5. வீழ்த்துதல்; to bring down. 6. தாக்குதல், அடித்தல்; to attack, beat.

[உறு → இறு]

இறுக்கம் irukkam, பெ.(n.) 1. நெகிழாத்தன்மை; tightness, compactness. 2. நெருக்கம்; closeness, rigidity. 3. கடுஞ்செட்டு; close-fistedness, niggardliness. 4. முட்டுப்பாடு; hardness, as of the times; immobility, as of trade. 5. புழுக்கம்; closeness of weather, sultriness.

ம. இறுக்கம்.

[உறு → இறு → இறுக்கம்]

இறுக்கு-தல் irukku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அழுந்தக் கட்டுதல்; to tighten, tie close or hard, make compact. 2. இறுகவுடுத்துதல்; to clothe tightly. 3. ஒடுக்குதல்; to repress, restrain. 4. உள்ளமுத்துதல்; to drive in, as a nail. 5. உறையச் செய்தல்; to thicken a liquid inspissate. 6. உடும்பு, நண்டு முதலியவற்றின் கடி; to pinch or sting. 7. இறுக்குகால்; crab's claw.

ம. இறுக்குக; க., பட. இறுகு; கோத. இர்க்; துட. இகொட்; து. இரியுனி; தெ. இறுகு.

[உறு → இறு → இறுக்கு]

இறுப்பு¹ iruppu, பெ.(n.) 1. தங்குகை; abiding, tarrying.

2. கடன்செலுத்துகை; liquidation, payment of debt.
3. குடியிறை; tax.

ம. இறுப்பு.

[இறு → இறுப்பு]

இறுப்பு² iruppu, பெ.(n.) ஆவண ஓலை; archive document.

[இறு → இறுப்பு]

இறுமாப்பு irumāppu, பெ.(n.) 1. பெருமை பாராட்டுகை; elation, exultation. 2. செருக்கு; pride, self-conceit, arrogance. 3. நிமிர்ச்சி; erect posture.

இறை¹ irai, பெ.(n.) 1. உயரம்; height. 2. தலை; head. 3. கடவுள்; supreme God. 4. சிவன்; śiva. 5. நான்முகன்; Brahmā. 6. அரசன்; king, sovereign, monarch. 7. தலைமை; eminence, greatness. 8. நடுவு நிலைமை; impartiality, justice. 9. உயர்ந்தோர்; anyone who is great, as one's father or guru or any renowned and illustrious person. 10. தலைவன்; superior, master, chief. 11. தமையன்; elder brother. 12. கணவன்; husband, as lord of his wife. 13. வீட்டிறப்பு; inside of a sloping roof, eaves of a house. 14. இறகு; feather, quill. 15. சிறகு; wing, plumage. 16. இறத்தல்; death, dying, extinction. 17. மாமரம்; mango tree.

ம. இற; க. எறகெ, எறகில்; குட. எறகி.

[1-2. ஏறு → ஏறை → இறை.]

இறை-த்தல் irai-, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. நீரை வீசித் தெளித்தல்; to splash, spatter, dash. 2. சிதறுதல்; to scatter abroad, strew, cast forth. 3. நீர் பாய்ச்சுதல்; to draw and pour out water, irrigate, bale out. 4. நிறைத்தல்; to fill, as one's ears with strains of music. 5. மிகுதியாகச் செலவிடுதல்; to lavish squander.

[இறு → இறை = ஓடிதல், முறிதல், வெடித்துச் சிதறுதல், வீசுதல். நிறையத் தருதல். செலவழித்தல்.]

இறைச்சி iraicci, பெ.(n.) 1. ஊன்; flesh. 2. கருப் பொருளினுள்ளே கொள்ளும் பொருள்; suggestive meaning conveyed indirectly by reference to the distinctive features of the tract of land. 3. கருப்பொருள்; distinctive features of each of the ain-tinai relating to five tracts of land. 4. விருப்பமானது; that which is agreeable, pleasing.

ம. இறச்சி; தெ. எரசு, எரசி; குட. எரசி.

[இறு → இறை = தங்குதல். இறை → இறைச்சி = தங்கியிருப்பது. சேர்ந்திருப்பது. ஓட்டியிருப்பது. உள்ளிருப்பது, உள்ளம் விரும்புவது. கவனத்தைக் கவர்வது.]

இறைவன் iraiyan, பெ.(n.) 1. தலைவன்; chief, master, superior. 2. கடவுள்; God. 3. திருமால்; Viṣṇu. 4. சிவன்; Śiva. 5. நான்முகன்; Brahmā. 6. அரசன்; king. 7. கணவன்; husband; lord, in relation to a wife. 8. முத்தோன்; elder, venerable person. 9. குரு; preceptor.

ம. இறவன்.

[இறை → இறைவன்.]

இறைவை iravai, பெ.(n.) 1. புட்டில்; a kind of basket. 2. இறை கூடை; receptacle for drawing water for irrigation purposes, as a well basket.

ம. இறவ.

[இறை → இறைவை]

இன்பம் inbam, பெ.(n.) 1. அகமகிழ்ச்சி; delight, joy, happiness. 2. இனிமை; sweetness, pleasantness. 3. இன்பம்; sensual enjoyment, sexual love. 4. திருமணம்; marriage. 5. சொல்லினும் பொருளினும் சுவை படுவதாகிய கணம்; sweetness of subject matter and of style and diction, a merit of poetic composition.

ம. இன்பம்.

[இல் → இன் → இன்பு → இன்பம்]

இன்மை inmai, பெ.(n.) 1. இல்லாமை; total negation of existence, dist.fr. அன்மை and opp. உண்மை. 2. வறுமை; poverty, destitution, adversity. 3. இன்மைவகை; absolute negation, of four kinds, viz., முன்னின்மை, பின்னின்மை, ஒன்றினிலொன் நின்மை, என்றுமின்மை.

[இல் → இன் → இன்மை]

இன்னல் innal, பெ.(n.) துன்பம்; unpleasantness, trouble, pain, affliction.

[இல் → இல்லு → இன்னு → இன்னல். இல்லுதல் = குத்துதல், துளைத்தல், துன்புறுத்துதல்]

இன்னா inṇā, பெ.(n.) 1. தீங்குதருபவை; those that cause misery. 2. துயரம்; misery, distress.

[இல் → இல்லு → இன்னு → இன்னல் → இன்னா]

இன்னும் inṇum, கு.வி.எ.(adv.) இவ்வளவு காலஞ் சென்றும்; still, yet. 2. மறுபடியும்; again. 3. மேலும்; still more; more than this. 4. அன்றியும்; also, more than that, in addition to, in a conjunctive sense.

ம. இன்னும்; க. இன்னும், இன்னு; குட. இஞ்ரு; து. நந; பட. இன்னு.

[இல் → இன் + உம். இல் + இது. இன்னும் = இதன்மேலும்.]

இனம் inam, பெ.(n.) 1. வகை, வகுப்பு; class, group, division, kind, species, sort. 2. குலம்; race, tribe. 3. சுற்றம்; comrades, associates, neighbours. 4. துணையாகச் சேரும் கூட்டம்; brotherhood, fellowship, society, company. 5. நிரை; pack, herd. 6. ஒரு தொகுதியுட் சேர்த்து வழங்குதற்குரியது; associated items. 7. அமைச்சர்; ministers in council. 8. ஒப்பு; equality, comparison. 9. ஆள்; individual.

ம. இனம்; க. என.

[இல் = வீடு. இல் - (இலம்) - இனம் = வீட்டைச் சார்ந்தவர் உறவினர், உறவு.]

இனிப்பு inippu, பெ.(n.) 1. தித்திப்பு; sweetness. 2. மகிழ்ச்சி; pleasure, delight.

ம. இனிப்பு; க. இனி, ஈன், இம்பு, இம்மு; து. இனி, இம்பு; தெ. இம்பு, இம்மு.

[இல் → இன் → இனி → இனிப்பு]

இனிமை inimai, பெ.(n.) 1. தித்திப்பு; sweetness. 2. இன்பம்; pleasure, delight. 3. மகிழ்ச்சி; pleasure, delight. 4. மேன்மை; greatness. 5. சோறு; cooked rice.

ம. இனிமை.

[இன் → இனி → இனிமை]

இனைத்தல் inai-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. வருத்துதல்; to torment, worry. 2. கெடுத்தல்; to destroy, consume, ravage.

[இன் → இளை → இனை. இனைத்தல்.]

இனைவு inaiyu, பெ.(n.) 1. வருத்தம்; harrowing, sorrow, anguish, great pain of mind. 2. இரக்கம்; crying in distress.

[இல் → இலை → இனை → இனைவு.]

ஈ

ஈ-தல் ī, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. ஈனுதல்; to give birth to. 2. கொடுத்தல்; to give. 3. பகிர்ந்து கொடுத்தல்; to distribute, apportion. 4. இல்லாததோர்க்குக் கொடுத்தல்; to give to inferiors, give alms, bestow, grant. 5. வீசுதல்; to give liberally, throw.

தெ. ஈ, இச்சு; க. ஈ, ஈயு; கோண். சீயானா, சீ; நா. சீ; பர். சீ; குவி. சீவ.

[ஈல் → ஈன் → ஈ. ஈதல் = வெளிவருதல், வெளித்தள்ளுதல், கொடுத்தல், வீசுதல்.]

ஈகை īgai, பெ.(n.) 1. கொடை; gift, grant. 2. பொன்; gold. 3. தொன்மக்கதையின்படி விரும்பியதை நல்குவதாகக் கருதப்பட்ட வானுலகக் கற்பகமரம்; Kalpaga tree of heaven (Cuvarkkam) which according to Hindu myth, bestows everything that one desires.

cf., E. yield; A.S. gildon, to pay; Goth. gildun; Ger. gelten; Ice. gjalda. see guild. "E" guild (orig.) an association in a town where payment was made... (A.S. gild, money, gildan, to pay, it is the same word as gold and gild) ch.E.D.

[ஈ → ஈகை. (சு.வி.35) ஈ = கீழிடு, இடு. ஈல் → ஈகு → ஈகை.]

ஈசல் īśal, பெ.(n.) சீழ்க்கை; whistle.

[இச் - ஈச் - ஈசல் = ஒலிக்குறிப்பு]

ஈட்டம் iṭṭam, பெ.(n.) 1. கூட்டம்; concourse, throng,

congregation, group, assembly, etc. 2. மிகுதி; store, treasure, abundance. 3. செய்தல்; doing.

ம. ஈட்டம்.

[ஈள் - ஈண்டு - ஈட்டு - ஈட்டம்.]

ஈட்டல் iṭṭal, பெ.(n.) வணிகர் எண்குணங்களுள் ளொன்று; amassing wealth, a desirable quality in merchants.

[ஈண்டு → ஈட்டு → ஈட்டல்]

ஈட்டு-தல் iṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கூட்டுதல்; to collect, amass, accumulate. 2. தடித்தல், பருத்தல், கொழுத்தல்; to become fat. 3. தேடுதல்; to earn, acquire, secure.

ம. ஈட்டுக.

[ஈண்டு → ஈட்டு. ஈட்டுதல்]

ஈடு iḍu, பெ.(n.) தாக்குதல், அடித்தல்; blow, stroke.

[இல் → இள் → இடு → ஈடு. இல் = குத்துதல்.]

ஈடுபாடு iḍu-pāḍu, பெ.(n.) 1. துன்பம்; trouble, suffering. 2. மனங்கவிகை; stat of being absorbed, en-grossed, involvement. 3. வரும்படி (ஆதாயம்) இழப்பு; profit and loss. 4. ஈட்டுக்கமைந்திருத்தல்; remaining as security. 5. சாரவைத்தல்; making one dependent.

[ஈடு + (படு) - பாடு]

ஈந்து iṇdu, பெ.(n.) 1. பேரீச்சைமரம்; date-palm. 2. சிற்றீந்து; dwarf wild date-palm.

வ. ஹிந்தால; ம. ஈத்த; தெ. ஈத்த.

[ஈர் (நுண்மை) → ஈர்ந்து → ஈந்து. கிளையில்லா மரங்கட்குள் மிகச் சிறிய ஒலையுள்ளது. அல்லது ஏறுவாரை அறுக்கும் அடியினது. ஈர் = நுண்மை.]

ஈமம் imam, பெ.(n.) 1. சுடுகாடு; burning ground. 2. பிணஞ் சுடுதற்கு அடுக்கும் விறகடுக்கு; funeral pyre.

ம. ஈமம்.

[ஈ → ஈம் + அம்.]

ஈயம் iyam, பெ.(n.) 1. கல்லீயம்; a hard kind of lead.

Skt. śīsa; Sinh. iya; MHG. lot; O.E. lead; MLG. lōd.

[ஈயம் = வெண்மை. வெண்ணிற மாழை. எல் = வெள்ளை. எல் - இல் - ஈள் - ஈயம். இள் - இய - ஈ - ஈயம்.]

ஈயல் iyal, பெ.(n.) 1. சிறகு முளைத்த கறையான்; winged white ant, terms bellicosus. 2. தம்பலப்பூச்சி (இந்திரகோபப்பூச்சி); lady fly - Mutella occidentalis.

ம. ஈயல்; க. ஈசல்; தெ. ஈசுள்ளு; குரு. ஈம; மால். இமெ.

[ஈ + அல் = ஈயல் (ஈ போன்றது).]

ஈயெச்சிற்கீரை iyeccir-kīrai, பெ.(n.) புதினாக்கீரை;
mint, mentha viridis.

[ஈ + எச்சில் + கீரை]

ஈயோட்டு-தல் i-y-ōṭṭu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) வேலை
யொன்றுமின்றியிருத்தல்; to drive away files; fig. to be
without any employment or work.

[ஈ + ஓட்டு]

ஈர் īr, பெ.(n.) 1. நுண்மை; minuteness. 2. பேன்முட்டை;
nit, Hemitera insecta. 3. ஈர்க்கு; rib of a palm leaf. 4.
இறகு; wing. 5. ஈரம்; moisture, wetness. 6. பசுமை;
freshness, greenness. 7. நெய்ப்பு; smoothness, oiliness.
8. இனிமை; sweetness, pleasantness, agreeableness.

ம., க. ஈர்; தெ. ஈரு.

[இல் = குத்தல், பொடித்தல், நுண்ணிதாக்கல்.
இல் - ஈல் - ஈர்.]

ஈர்ப்பு īrppu, பெ.(n.) 1. இழுப்பு; pull, tug, attraction. 2.
இசிவு நோய்; lock-jaw, tetanus, spasmodic contraction of
the features or limbs. 3. இறக்குந் தறுவாயிலுண்டாகும்
வலியோடு கூடிய மதி மயக்கம்; acute terminal delirium.

[இல் → ஈல் → ஈர் → ஈர்ப்பு]

ஈரடி īraḍi, பெ.(n.) 1. இரண்டடி; two lines. 2. ஐயம்;
uncertainty. 3. கவர்; fork, that which is bifurcate.

ம. ஈரடி.

[இரண்டு → இரு → ஈர் + அடி]

ஈரணை īraṇai, பெ.(n.) இரண்டு இணை மாடு; two pairs
of oxen.

[இரண்டு - இரு - ஈர் + அணை.]

ஈரநா īranā, பெ.(n.) புறங்கூறும் நாக்கு; stenderous tongue.
[ஈரம் + நா]

ஈரம் īram, பெ.(n.) 1. நீர்ப்பற்று; wetness, moisture, humidity,
dampness. 2. பசுமை; freshness, greenness. 3. குளிர்ச்சி;
coolness, agreeableness, pleasantness. 4. நயனுடைமை;
love, affection, attachment. 5. அருள், பரிவு; grace, mercy,
favour. 6. அறிவு; knowledge, wisdom. 7. குங்குமம்; arnotto.
8. கரும்பு; sugar-cane. 9. அழகு; beauty. 10. வெள்ளரி;
cucumber.

ம. ஈரம்; க., பட. ஈர; தெ. ஈமிரி; கொலா. ஈர்; நா.
ஈர்; பிரா. நீர்.

[நீரம் - ஈரம்]

ஈரல் īral, பெ.(n.) 1. ஈருள்; internal organ in the body as the liver
or spleen. 2. குடல்; intestines. 3. விரிதல்; splitting.

ம. ஈரல்; க. கீரி; கோத. இருவ்; துட. இருப்.

[ஈர் → ஈரல். ஈரல் = பிளத்தல், இரண்டாதல்,
இரண்டாகப் பிரிந்திருக்கும் உறுப்பு]

ஈவு īvu, பெ.(n.) 1. கொடை; giving, bestowing.

2. நன்கொடைப் பொருள்; gift, donation. 3.
பங்கிடுகை; distribution, sharing. 4. ஒழிகை; disappearance,
vanishing. 5. கணக்கிற் பிரித்துக் கண்டபேறு; quotient.
ம. ஈவு; க. ஈ; தெ. ஈவி.

[ஈ → ஈவு]

ஈழம் īlam, பெ.(n.) 1. இலங்கை; Srilanka (Ceylon). 2.
பொன்; gold. 3. கள்; toddy, arrack. 4. கள்ளி; spurge.

ம. ஈழம்; pāli. Sīhala.

[ஈழம் = ஈழநாடு, ஈழத்தில் விளைந்த பொன்
மாழை. 1. இல் = குத்தல், தாழ்வு, பள்ளம்,
கிழக்கு. இல் → ஈல் → ஈளம் → ஈழம் = கிழக்கிலு
ள்ள
2. கிழக்கினின்று
வந்தபொன். 3. ஈள் → ஈளம் (ஈளை) = தொய்வு,
மயக்கம். ஈளம் → ஈழம் = மயக்கமுண்டாக்கும்
கள். 4. உட்சாறு(கள்) கொண்ட கள்ளிச்செடி.]

ஈழவன் īlavan, பெ.(n.) மலையாள நாட்டிற்
களன்றிக்கும் குடியினன்; class of people who emigrated
from ceylon in the remote past and settled in Tirunelveli district
and Kerala, the caste of toddy-drawers.

ம. ஈழவன்; க. ஈடிக; தெ. ஈடிக.

[ஈழம் → ஈழவன்.]

ஈளை īlai, பெ.(n.) 1. கோழை; phlegm. 2. இழைப்பு;
asthma. 3. எலும்புருக்கி நோய்; consumption, tuberculosis.
4. உமிழ் நீர்; saliva, spittle.

ம. ஈளை; க. ஈளை.

[இளை → ஈளை]

ஈற்றம் īrām, பெ.(n.) 1. ஈனுகை; giving birth, bringing forth.
2. பெண் விலங்குகளின் பிறப்புறுப்பு; the generative
organ of female animals.

ம. ஈற்றம்.

[ஈன் → ஈற்றம்]

ஈற்று īrū, பெ.(n.) 1. ஈனுகை; bringing forth, applied to
animals. 2. ஈனப்பட்டது; young one brought forth.
3. மரக்கன்று; young plant. - பெ.எ. (adj.) கடைசி; last.
ம. ஈற்று; க. ஈன்; தெ. ஈனு, ஈக.

[ஈன் → ஈற்று]

ஈறு¹ īru, பெ.(n.) 1. முடிவு; end, termination. 2. இறப்பு;
death. 3. எல்லை; limit, boundary.

ம. ஈறு.

[இறு → ஈறு. இறுதல் = முடிதல்.]

ஈறு² īru, பெ.(n.) எயிறு, பல் நிற்கும் தசை; gum of the
teeth.

[இறு → ஈறு. இறு = இறுக்கிப் பிடிக்கும் தசை.]

ஈன்(னு)-தல் ñṇu-, 14 செ.குன்றாவி.(v.t.) கருவுயிர்த்தல்; to bear, bring forth, yean. 2. உண்டாக்குதல்; to produce, yield, bring into being.

ம. ஈனுக; க., தெ., கோ., துட., பட., பர். ஈன்; பிரா. சீனிங்க்.

[இல் → ஈல் → ஈன்]

ஈனில் ñṇil, பெ.(n.) பிள்ளைப்பேற்றிடம்; lying-in-chamber.

[ஈன் + இல்.]

ஈனு-தல் ñṇu-, 14 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. காய்த்தல்; to bear fruit. 2. வயிற்றினின்று குழுவியைக் கீழிடுதல், பிள்ளை பெறுதல் அல்லது குட்டி போடுதல்; to bring forth a young one.

E. yean; A.S. eanian = to bring forth.

[ஈ → ஈன் → ஈனு]

ஈனோர் ñṇōr, பெ.(n.) இவ்வுலகத்தோர்; those who are of this world.

[ஈ - அண்மைச் சுட்டு. ஈ - ஈன் + ஓர்.]

உ

உ¹ u. தமிழ் எண்களில் இரண்டு என்னும் எண்; symbol for the number 2 usually written without the loop.

உ² u. பெ. (n.) 1. உயர்ச்சி; height. 2. வியப்பு; surprise. 3. நீர்நிலைகளின் கரை; embankment.

உக்கடம்¹ ukkaḍam, பெ. (n.) 1. முதலாவது, தொடக்கம்; first, beginning. 2. வீட்டின் முன்னுள்ள தெருவாயில்; அரண்மனையின் முகப்பு; மதில்; வாயில்; gate, facade, entrance.

உக்கம் = முனை.

[உக்கம் → உக்கடை → உக்கடம்.]

உக்கடம்² ukkaḍam, பெ. (n.) 1. முன் பக்கத்தில் அமர்ந்து செலுத்தும் ஓடம்; steering boat. 2. ஊரின் எல்லை யிலுள்ள காவலிடம்; காவற்பரண்; watch - tower.

க. உக்கட; து. உக்கடோ.

[உக்கம் = பக்கம். கடைசி, இறுதி, முனை, பின்பக்க முள்ள பிடரி. ஒ.நோ. உக்கடைப்புனம் = ஊரின் எல்லையிலுள்ள நிலம். உக்கடைவாயில் (கடைசி எல்லை வாயில் (gate) → உக்கடை → உக்கடம்.]

உக்கம் ukkam, பெ. (n.) 1. நெருப்பு; fire. 2. வெப்பம்; heat.

தெ. உக்க

[உல் → உள் → உக்கம். உல் = தீ]

உக்கல் ukkal, பெ. (n.) 1. பக்கம்; side. 2. மருங்கு; hip. 3. ஆலவட்டம்; circular fan made of fragrant roots or palm leaves, carried in procession before idols and great persons. 4. ஏறு; bull. 5. ஆன்; cow. 6. கோழி; fowl. 7. தீ; fire.

ம. உக்கல்; து. ஓக்க.

[உ - உக்கம் = பொருந்திய பக்கம். உக்கம் - உக்கல் = பக்கம்.] (வே.க.1 :43).

உக்களம் ukkaḷam, பெ. (n.) 1. யாமக்காவல்; night watch. 2. தலைக்காவல்; advance guard. 3. பாளையஞ் சூழகழி entrenchment around a camp.

ம. உக்களம்; க. உக்கட; தெ. உக்களமு; து. உக்கட.

[உள்+ களம்.]

உக்காரை ukkārai, பெ. (n.) நீராவியில் வெந்த அஃகுல்லி என்னும் பிட்டு; steamed meal - cake

ம. உக்காலி, உதிரு; தெ. உக்கொர.

[உஃகுல்லி → உக்குல்லி → உக்கலி → உக்காலி → உக்காலை → உக்காரை. ஒரு கலத்தின் வாயைத் துணியால் கட்டி அதன் மேல் அரிசி மாவையோ அல்லது பிற மாவையோ ஆவியில் வேகவைக்கும் ஒருவகைச் சிற்றுண்டி.]

உக்கி ukki, பெ. (n.) 1. இருகாதையும் இருகையால் மாறிப்பிடித்துக் கொண்டு உட்கார்ந்தெழுந்து வணங்கும் தோப்புக் கரணம்; form of salutation, in which the worshipper is lowering and raising his body a certain number of times while folding his arms across his breast and holding his two ear lobes by alternate hands. 2. தண்டனை வகை; form of punishment.

[உள்கி → உட்கி → உக்கி]

உக்கு¹-தல் ukku-, 5. செ.கு.வி. (v.i) 1. மேலெழும்புதல்; to rise, go up. 2. பொங்குதல்; to spring.

க., து. உக்கு.

[உ → உகு → உக்கு]

உக்கு²-தல் ukku-, 5. செ.கு.வி. (v.i) 1. மக்கிப்போதல்; to rot, decay, moulder. 2. மெலிதல்; to pine away, waste away.

ம. உக்குக

[உள்கு → உட்கு → உக்கு. உள்குதல் = உள்ளொடுங் குதல். உகுத்தல், உட்குதலாம். ஒ.நோ. வெள்கு → வெட்கு → வெட்குதல்]

உக¹-த்தல் uga-, 3. செ.கு.வி. (v.i) 1. உயர்தல்; to ascend, rise stately, soar upward. 2. உயரப் பறத்தல்; to fly high.

ம. உக்குக; க. உக்கு (உப்பு); து. உக்கு தெ. உக்கின்க(குதித்தல்); Goth. hanhs; Ger. hock; ice. har; As. heat E. high.

[உ - உக - உக-த்தல்]

உகப்பே உயர்வு (தொல். சொல். 306).

உக²-த்தல் uga-, 3. செ.கு.வி. (v.i.) 1. மகிழ்தல்; to enjoy, to be glad, pleased, satisfied. 2. விரும்புதல்; to like.

[உவ → உக → உக-த்தல் = மகிழ்தல் உயர்தல் மேற்செலற் கருத்து மகிழ்தற் கருத்தில் விரியும்]

உகப்பு¹ ugappu, பெ. (n) உயர்ச்சி; height, elevation.

[உ → உக → உகப்பு]

உகப்பு² ugappu, பெ. (n.) 1. மகிழ்ச்சி; Pleasure, joy.
2. விரும்பி வாழுமிடம்; happy resort, favourite resort.
3. விருப்பம்; wish, choice.

[உவ → உக → உகப்பு]

உகரம் ugaram, பெ. (n.) 1. ஐந்தாமுயிர்; fifth letter (vowel) of the Tamil alphabet 2. தமிழ் எண்களில் இரண்டு என்னும் எண்; symbol for the number two usually written without the initial loop(2).

[உ+ கரம். கரம் - சாரியை]

உகல்-தல் ugal-, 2. செ. கு. வி. (v.i.) 1. உதிர்தல்; கீழே விழுதல்; to drop off; as leaves, fruits, to fall out, as hair; to be blasted, nipped ,shaken with the wind, to drop down, as ters.
2 சிந்துதல்; to be spilled, to fall. 3. சொரிதல் to pour out.
4. சுழலல்; to be disconnected. 5. இறங்குதல்; to descend
6. குதித்தல்; to jump.

[உகு → உகல்.]

உகளு -தல் ugalu-, 5. செ.கு.வி. (v.i) 1. தாவுதல்; to leap, bound, frisk. 2. ஓடித்திரிதல்; to run about. 3. பாய்தல்; to leap over, bound. 4. கடத்தல்; to pass over. 5. நழுவி விழுதல்; to slip down, fall off. 6. பிறழ்தல்; to turn upside down.
7. வாயாலெடுத்தல்; to vomit.

Mar. ugal

[உகு → உகுள் → உகள் → உகளு. உகுதல் = மேலெழும்புதல். ததும்புதல், பொங்கி எழுந்து சிதறுதல்]

உகிர் ugir, பெ. (n.) நகம்; finger or toe nail, talon, claw.

ம. உகிர்; கை . கோரு; க. உகுரு; கோத. ஊர், ஊர்கள்; துட. ஊர்; குட., நா., து. உகுரு; தெ. கோரு; கொலா. கோர்; பர். கோரி; கூ. கோர; குவி. கோரு; கட. கேரெ; குரு. ஒரோக்; மால். ஓர்கு; பிரா. கோர் (விரல்); பட. உகில்.

[உள் → உளி = கூரிய பல்வேறு கருவி. உளி - உகிர்] (வே.க.1:79)

உகு¹-தல் ugu-, 21 செ.கு.வி. (v.i.); 1. உதிர்தல்; to shed or part with as leaves from a tree, to shed, as feathers of hair, to become separated. 2. சிதறுதல்; to be strewed, scattered.
3. சிந்துதல்; to be spilled to fall to pour out. 4. சுரத்தல்; to trickle gently as water from a spring, or gush forth, as milk from cows udder. 5. கெடுதல்; to wear off, pass away; to be lost. 6. சாதல்; o fall down fig to die. 7. கரைந்து தேய்தல்; to melt, pine, languish, wither. 8. மறைதல்; to set, as heavenly bodies. 9. பறத்தல்; to fly about.
10. நிலை குலைதல்; to be agitated. 11. உமிழ்தல்; to spit.

க.து., உகு. உகி.

[உகு → உகு → உகு-தல் (வே.க.. 29)]

உகு²-த்தல் ugu-, 4. செ.கு.வி. (v.t.); 1. சிதறச்செய்தல்; to let fall, spill, scatter. 2. உதிர்த்தல்; to cast, as leaves, to exuviate

as a bird its feathers. 3. வெளியிடுதல்; to emit, pour, out.
4. சிந்துதல் to shed, as tears. 5. சொரிதல்; to pour.

க. உகிசு.

[உழு → உகு → உகு-த்தல். உகு = சிந்து (சிந்துதல்), சிதறுதல், தெளித்தல். உகு > வ. உகூ (வ..மொ.வ. 90).]

உகை¹-த்தல் ugai-, 4 செ.கு.வி. (v.t.) 1. செலுத்துதல்; to drive as a carriage, to ride, as a horse, to row as a boat, to discharge, as an arrow. 2. எழுப்புதல்; to stir up as dust
3. பதித்தல்; to set. as a gem .

உகை²-த்தல் ugai-, 4. செ.கு.வி. (v.i.) 1. எழுதல்; to rise.
2. உயர வெழும்புதல்; to leap jump up;

க. உகு; GK ago; L ago.

உய்த்தல் = செலுத்துதல்

[உய் → உயு → உகு → உகை → உகை-த்தல்]

உங்கரி-த்தல் ungar-, 4. செ.கு.வி. (v.i.); 1. உம்மென் றொலித்தல்; to utter the exclamatory sound of 'hum' expressive of contempt or displeasure. 2. அதட்டுதல்; to rebuke authoritatively, hector, threaten 3. உரப்புதல்; to whoop vociferate inarticulately as when driving cattle or in scaring away birds beasts or 'human' beings.
4. உங்காரஞ் செய்தல்; to utter hum expressive of menace.

ம. உங்கு.

[உம் + கரி -த்தல். உம் = ஒலிக்குறிப்பு இடைச்சொல் கருத்தல் → கரித்தல். கருத்தல் = செய்தல். உம்கரித்தல் = உம் என்னும் ஓசை எழுப்புதல். விரைவாகச் செலுத்துதல் குறிப்புமாம்.]

உச்சம் uccam, பெ. (n.) 1. உயரம்; height, elevation attitude. 2. உச்சந்தலை; extreme top, overhead. 3. தலைக்கு நேரான வான்முகடு; zenith, meridian, position overhead.
4. சிறப்பு; excellence, superiority. 5. வல்லிசை; treble. 6. கோள் நிலையு ளொன்று; exalted position of a planet one of five kirage-nilai. 7. அறுதியளவு; extreme limit.
8. நுனி; edge. 9. முனை; brink. 10. நண்பகல்; noon, midday. 11. உயர்வு; supremacy.

ம. உச்சம்; க. உச்ச; Skt ucca.

[உ → உச்சி → உச்சம்.]

உச்சாணி uccāṇi பெ. (n.); எல்லாவற்றினும் உயரமானது; highest point, top, summit.

[உச்சி → உச்சாணி.]

உச்சி ucci பெ. (n.); 1. முகடு; உயர்வு height, summit, meridian 2. தலை; head. 3. நடுப்பகல்; midday, high noon.
4. ஆண்மயிர்; hair of male. 5. எல்லை; limit, border, boundary. 6. குடுமி; tuft of hairs. 7. தலைக்கு நேரிடம்; zenith.

க., ம., தெ., உச்சி; து. உச்ச.

[உ → உத்து → உச்சு → உச்சி]

உச்சிக்காலம் ucci-k-kālam, பெ. (n.); 1. நண்பகல்; midday 2. கோயிலின் நண்பகல் (மத்தியான) பூசை; noon service in the temple

[உச்சி + காலம்]

உச்சிமுகடு uccimugaḍu பெ. (n.); கூரையின் இரு பக்கமும் சேருகின்ற மேலிடம்; ridge of roof.

[உச்சி + முகடு]

உச்சை uccai, பெ. (n.); சிறுநீர்; மூத்திரம்; Urine.

க. உச்சை; தெ. உச்ச.

உய்த்தல் = செலுத்துதல், கழித்தல்.

[உய் → உய்த்து → உத்து → உத்தே → உச்சை (பெய்தது, சொரிந்தது) → உச்சை]

உசத்தி uṣatti, பெ. (n.); 1. உயர்த்தி; உயரம்; height

[உயர்த்தி → உசர்த்தி → உசத்தி]

உசாக்காலம் uṣā-k-kālam, பெ. (n.); கதிரவன் தோன்றலுக்கு நான்கு கடிக்கை முற்பட்ட காலம்; dawn, time of day before day break.

[உசா+ காலம்]

உசாவல் uṣāval, பெ. (n.); 1. ஆராய்தல்; investigating. 2. எண்ணல்; thinking, considering 3. வினாவல்; questioning

[உசாவு → உசாவல்]

உசாவு-தல் uṣāvu-, 5. செ. குன்றாவி (v.t.); 1. சிந்தித்தல்; to consider, to take counsel with oneself, deliberate. 2. கேட்கிறதல்; to enquire or investigate. 3. செவியுறுத்தல்; to hear, to listen.

(உல் = பொருந்துதல் கருத்து. உல் → உல → உலவு → உலாவு → உசாவு. பிறரோடு பொருந்துதல், கலத்தல், சென்றுவரல். பிறரோடு கலந்து கருமம் மேற் கொள்ளல். ஆராய்தல், பேசுதல், வினாதல். உலாவு → உசாவு.

உசிலி uṣili; பெ. (n.) கடலை அல்லது தவசங்களை வேகவைத்துப் பொடி தூவின கறி; boiled pulse (also grains) seasoned with salt, chilli, mustard, oil etc.

க. உசலி, உசளி, உசளெ, உசளெ; தெ உசல்;

[உசில் → உசிலி]

உசு uṣu-, பெ. (n.) மரத்தைத் துளைக்கும் புழு; wood worms.

ம. உளும்பு.

[உல் → உள் → உளு → உசு] (வே.க.1:79).

உசுப்பு-தல் uṣuppu-, 5. செ. குன்றாவி (v.t.) 1. எழுப்புதல்; to rouse, wake up; to urge, as dogs 2. வெருட்டுதல்; to frighten, to drive away as birds.

[உய்த்து → உத்து-தல் = முன்தள்ளுதல்.

உத்து → உந்துதல் = முன்தள்ளுதல். உசுக்காட்டல் = விரட்டுதல், ஏவுதல். உசுப்புதல் = மெல்ல எழுதல். உசுப்பு → உசுப்பு] (தே.நே.2:242), (மு.தா.1:70).

உட்கட்டு uṭkaṭṭu- பெ. (n.) 1. வீட்டின் உட்பகுதி; inside of a house, private apartments 2. பரதவச் சிறுமியர் குழந்தைப் பருவத்தில் அணியுஞ் சிறுதாவி; kind of necklace, worn especially by Parava girls. 3. உள்ளூரம்; mental courage. 4. உவளகம்; inner apartment. 5. மாதர் கழுத்திலணியும் ஒரு மணிவடம்; a kind of necklace worn by women.

[உள்+ கட்டு]

உட்கார்¹-தல் uṭkāṛ-தல் 2. செ. கு. வி. (v.i.) வீற்றிருத்தல்; to sit down, to occupy a seat.

[உள் → உள்கு → உள்குறு → உள்குறு-தல் → உள்கார்-தல் → உட்கார்-தல். மலையாளத்தில் இன்னும் இங்கே உட்கார் என்பதை, இவ்விடெ உள்ளு, என்பர்.]

உட்கார்² uṭkāṛ. பெ. (n.) பகைவர்; foes, those who oppose openly without fear.

[உள் → உட்கு = சினம். சினம் பொங்கும் பகைமை. உட்கு+ ஆர் = உட்கார் = பகைவர்]

உட்கு-தல் uṭku-, 5. செ.கு.வி. (v.i.) 1. அஞ்சுதல்; to be afraid, to stand in awe, to show signs of fear. 2. நாணுதல்; to be bashful be shy. 3. நிலை கெடுதல்; to be nervous, to collapse. 4. மடிதல்; to die, to be ruined.

[உள்கு → உட்கு . உட்குதல் = அஞ்சுதல்] (வே.க.1:72).

உட்குத்தல் uṭkuttal, பெ. (n.) 1. கட்டி, பிளவை, சிலந்தி போன்றவற்றில் ஊசியால் குத்துவது போல் ஏற்படும் குத்தல் வலி; deep seated pricking pain in boil carbuncle, ulcer etc. 2. உட்செலுத்துதல்; உள்ளே குத்திச் செலுத்துதல்; piercing through a part or organ of the body for purposed of injection.

[உள் + குத்தல் = உட்குத்தல்]

உட்கொள்(ளு)-தல் uṭkoḷḷu-, 10. செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. தன்னகத்துக் கொள்ளுதல்; to take, enclose as one's own, to appropriate. 2. உட்கருதல்; to regard, look upon, consider. 3. உண்ணுதல்; to take in, as one's food or drink to swallow. 4. உள்ளிழுத்தல்; to draw in or absorb, as the earth absorbs the rain water.

ம. உள்கொள்ளுக; க. ஓள்கொள்.

[உள் + கொள் = உட்கொள்]

உட்செலுத்து - தல் uṭseluttu-, 13. செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. உள்ளே செலுத்துதல்; to insert, inject. 2. சூழ்ச்சி செய்து உள்ளே புகுவித்தல்; to administer, as a medicine or a poison by sweet persuasion. 3. கையூட்டுக்

கொடுத்தல்; to send in a bribe secretly.

[உள்+ செலுத்து = உட்செலுத்து]

உட்படு-த்தல் uṭpaḍu-, 18. செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. உள் னாக்குதல்; to cause to be put in 2. அகப்படுத்துதல்; to inclose, envelop 3. உடன்படுத்துதல்; to persuade, bring round 4. உட்செலுத்துதல்; to thrust in, as is done with a gauze through a wound or injury.

[உள் + படு = உட்படு]

உட்புகு-தல் uṭpugu-, 21. செ. கு. வி. (v.i.) 1. உள்ளே புகுதல்; to get into, enter, 2. ஆழ்ந்து கவனித்தல்; to enter deeply into get into the heart of.

ம. உட்புகு; க. ஓளவோகு, ஓளபுகு.

[உள்+புகு - உட்புகு → உட்புகு - தல்]

உடக்கு-தல் uḍakku-, 5. செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. செலுத்து தல்; to dart or shoot, as an arrow. 2. நாணிற்செறிதல்; to be fitted to the string of the bow, as an arrow.

உடந்தை uḍandai, பெ. (n.) 1. சேர்க்கை; union 2. துணை; alliance, support, abetment. 3. உறவு; relationship 4. கூட்டாள்; companion.

ம. உடந்த; க. து, ஓட; தெ. ஓட.

[உடன் → உடந்தை. (வே.க. 43)]

உடம்படுமெய் uḍampadu-mey, பெ. (n.) நிலைமொழி யீற்றிலும் வருமொழி முதலிலும் உள்ள இரண்டு உயிர்களைச் சேர்க்கும் மெய்யெழுத்து (அவைய். வ் என்பன); (gram) consonantal glide 'y' or 'v' which comes in combination of two vowels to prevent a hiatus.

[உடன் + படு + மெய்]

உடம்பாடு uḍambāḍu, பெ. (n.) 1. இசைவு; agreement, consent. 2. ஒற்றுமை; union, concord. 3. உடன்படிக்கை; agreement;

ம. உடம்பாடு; தெ. ஓடம்பாடு.

[உடன்+(படு) → பாடு = உடன்பாடு → உடம்பாடு.]

உடம்பு uḍambu, பெ. (n.) 1. உடல்; body. 2. மெய்யெழுத்து; consonant. 3. உயிருக்கு இருப்பிடம்; receptacle for life.

ம. உடம்பு; க. ஓடம்பெ, ஓடம்பி; து. உடலு, ஓடாலு; தெ. ஓடலு, ஒள்ளு.

[உழல் → உடல் → உடம்பு.]

[உடு → உடல் = உடனிருக்கும் கூடு உடு → உடல் → உடம்பு] (வே.க.1:42).

உடல் uḍal, பெ. (n.) 1. உடம்பு; body. 2. மெய்யெழுத்து; consonant. 3. பிறவி; birth. 4. கருவி; means, instrument 5. பொன்; gold. 6. பொருள்; money, the wherewithall 7. ஆடையின் கரையொழிந்த பகுதி; main body of

a cloth, excluding the border spaces 8. ஆடையினிழை; texture of a cloth as judged by the warp and woof. 9. உயிருடனிருப்பது; alive. 10. உடலிருக்கும் கூடு; skeletal frame.

ம. உடல்; க. ஓடல்; தெ. ஓடலு, ஒன்று; கோத. ஒட்வ; துட. விடன்; து. உடலு; உடாலு; கூ. ஒல்லு.

[உழல் → உடல்.]

[உடு → உடல் = உடனிருக்கும் கூடு உடு → உடல்.] (வே.க.1:42)

உடன்படல் uḍan-paḍal, தொ. பெ. (n.) 1. இசைதல்; agreeing. 2. உடன்படிக்கை செய்தல்; entering into an agreement. 3. இசைதல், எழுவகை மதத்தினொன்று; one of the seven mathams. 4. சேரல்; joining. 5. பொருந்தல்; sticking. 6. ஒட்டல்; adhering. 7. நேர்தல்; happening.

[உடன்படு + அல். அல் - தொ. பெ. ஈறு]

உடன்படிக்கை uḍan padikkai, பெ. (n.) 1. ஒப்பந்தம்; contract, agreement, covenant, treaty. 2. உறுதிப்பாடு; promise, assurance.

ம. உடம்படி; க. ஓடம்படிகெ; தெ. ஓடம்படிக.

[உடன்படு → உடன்படிக்கை.]

உடன்பாடு uḍanpāḍu, பெ. (n.) 1. இசைகை; consent, accord, acquiescence 2. மனப்பொருத்தம்; concord, harmony, unanimity.

ம. உடம்பாடு; தெ. ஓடப்பாட்டு.

[உடன்படு → உடன்பாடு. (வே.க. 42)]

உடன்பாரம் uḍan-vāram, பெ. (n.) மேல் வாரம் குடி வாரமாகப் பிரிக்கப்படாத நெல் (T.A.S.i.7.); gross produce before it is divided between landlord and tenant.

ம. உடன்பாரம்; க. ஓடவார.

உடன் = ஒன்றிணைந்த, ஒரு சேர்ந்த.

[உடன் + வாரம்.]

உடனடி uḍan-adi, வி.எ. (adv.) உடனே; immediately.

ம. உடனடி.

[உடன் + அடி.]

உடனுறை uḍan-uṟai, பெ. (n.) ஒரு நிலத்தில் உடனுறைகின்ற கருப்பொருளாற் பிறிதொரு பொருள் பயப்ப மறைத்துக் கூறும் இறைச்சி; suggestive meaning conveyed indirectly by means of a specific reference to a distinctive feature of any tract of land.

[உடன் + உறை.]

உடு-த்தல் uḍu-, 18 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. சேர்தல், பொருந்துதல்; to join, stick. 2. ஆடை முதலியன அணிதல்; put on as clothes. 3. சூழ்தல்; to surround encircle.

4. சேர்தல்; பொருந்தல்; to join, stick.

ம. உடுக்குக; க. ஒடு, உடி, உடிகெ, உடுகெ; தெ. உடுபு; துட. உட்ப்; குட. உடி. உடிபி; து. உடுங்கே; கோண்., கட. ஊட்.

உல் → உள் = பொருந்தியுள்ளது.

[உள் → உடு → உடு - த்தல்] (வே.க.1:41)

உடு uḍu, பெ. (n.) 1. விண்மீன்; star. 2. வெள்ளி; Venus.

க. தெ. உடு.

[உடு = விளங்குதல் (எரிதல்) கருத்துவேர். ஒளியுள்ள நாண்மீன், வெள்ளி. உள் → உடு (ஒ.நோ.) தொள் → தொடு. பள் → படு.]

உடுக்கை¹ uḍukkai, பெ. (n.) உடை; ஆடை; raiment, clothing.

க. உடுகெ, உடிகெ.

[உடு → உடுக்கை. உள் → உடு = பொருந்துதல், இடுப்பிற்செருகிக் கட்டுதல், உடுத்தல்]

உடுக்கை² uḍukkai, பெ. (n.) இடைச்சுருங்கு பறை; small drum tapering in the middle.

ம. உடுக்க; க. உடுகு, தெ. உடுக, த. உடுகு > skt. hudukka.

[உடுக்கு = ஒடுக்கு. உடுக்கு = இடையொடுங்கிய பறை. உடுக்கு → உடுக்கை] (வ.மொ.வ.1:89).

உடுபம் uḍubam, பெ. (n.) தெப்பம்; raft float.

[உடு → உடுப்பம் → உடுபம் (கொ.வ.) = உட்குழிவான தோணி அல்லது தெப்பம்]

உடும்பு uḍumbu, பெ. (n.) மூன்று அடி நீளம் உரை வளரும், இந்தியா முழுமையும் காணப்படும், பெரிய பிளவுபட்ட நாக்குள்ள பல்லிவகை; genus of large thick - tongued aboreal lizards found all over India, and growing to 3. ft. in length varamus bengalenis.

ம. உடும்பு; க. உட, உடு; குட. உடும்பி; து. உடு, ஒடு ஒட்ட; தெ. உடுமு; கொலா. உடுக்., உருக்; நா. கீடுக்; பர். உடு.

[உள் → உடு = சேர்த்தல், நெருக்கல், இறுகப் பிடித்தல், பற்றுதல். உடு → உடும்பு] (வே.க.1:42).

உடை¹-தல் uḍai-, 3. செ. கு.வி. (v.i.) 1. தகர்தல்; break as a pot; to burst into fragments. 2. பிளத்தல்; to crack, spilit, to be cloven, 3. ஏரி ஆறு முதலியன கரையுடைதல்; to be breached as a tank, 4. புண்கட்டியுடைதல்; to burst open, as a boil. 5. முறுக்கு அவிழ்தல்; to become untwisted, as a rope. 6. மலர்தல்; to blossom as a flower. 7. தோற்றோடுதல்; to be discomfited routed, broken, as the ranks of an army. 8. மனங்குலைதல்; to be dispirited, dejected as one's heart with grief to be in desapaire. 9. எளிமைப்படுதல்; to become poor, reduced in circumstances. 10. வெளிப்படுதல்; to be divulged, to become publicly know 11. சாதல்; to die. 12. கெடுதல்; to be ruined. 13. உலைதல்; to break down, as a witness in cross - examination.

ம. உடயுக; க. ஒடி, ஒடெ, உடி; கோத. ஒட்வ்; துட. வட்; குட. ஒடெ, ஒட, து. உடெபுனி, உடெவினி, தெ. ஒடவி; கொலா. நாட்; நா. ஒட்வ; பர். ஒட்; கோண். வோடானா; கட. ஒர்.

உள் = துளைத்தற் பொருள்.

[உள் → உளை → உடை → உடை-தல்] (வே.க.1:82).

உடை² uḍai, பெ. (n.) 1. இடுப்பு; waist. 2. இடுப்பில் உடுத்தும் உடை; clothes, garment dress.

ம. உட; க. உடெ; தெ. உடுபு; துட. உட்ப்; குட. உடிபம்; த. உடுதல்ரெ; கோண். உகாதானா.

உடு = ஒடுங்கிய மருங்குடைய து, பொருந்துவது.

[உடு → உடை]

உடை³ uḍai பெ. (n.) செல்வம்; wealth.

ம. ஒட, க. ஒடெ; ஒடமெ; கோத. ஒட்பயன் (முதலாளி), ஒடர்ம் (வீட்டுப் பொருள்); குட. ஒடவெ (முதலாளி); தெ. ஒடமி. ஒடமெ; து. ஒடவெ.

[உள் → உடு → உடை. உடைத்தாதல், உள் = இருத்தல், உடு = தன்பாலிருத்திக் கொள்ளுதல்.]

உடை⁴ uḍai, பெ. (n.) 1. விடியற்காலம்; dawn (regarded as the spouse of the sun) 2. எருதின் விதை; testicles of ox.

உடைப்பு uḍaiḍu, பெ. (n.) 1. உடைத்தல்; causing to break 2. உடைமை; breach. bursting of a tank. 3. உடைந்த அறுவாய்; portion breached, channel cut through a ridge in a field.

ம. உடைப்பு; க. ஒடபு; து. உடி.

[உள் → உளை → உடை → உடைப்பு. (தொ.பெ.)]

உடைமை uḍaimai, பெ. (n.) 1. உடையனாந்தன்மை; state of possessing, having, owning. 2. உடைமைப் பொருள்; possession, property 3. செல்வம்; wealth, riches 4. அணி கலன்கள்; ornament.

ம. உடம; க. ஒடமெ; தெ. ஒடமி. ஒடமெ; கோத. ஒட்வ்; துட. விடம் (இடுகாட்டில் இடும் பொருள்கள்); குட. ஒடெவெ; து. ஒடெவே.

உள் = இருத்தல்.

[உள் → உடு → உடை → உடைமை. (வே.க. 42)]

உடையார் uḍaiyār, பெ. (n.) 1. கருவறைத் தெய்வம்; Lord, Master. 2. சில குலப்பிரிவினரின் பட்டப்பெயர்; title of certain castes of cultivators. 3. இலங்கையில் ஒரு சிற்றூர் பணியாளன்; village official in North and East ceylon. 4. செல்வர்; the rich, as those who have world's goods.

[உடை → உடையார்]

உடைவு uḍaiḍu, பெ. (n.) 1. தகர்தல்; cracking, fracturing.

2..உடைப்பு; breach. 3. தோற்றோடுகை; defeat, discomfiture. 4. தளர்வு; debility, weakness. 5. களவு; theft, stealing. 6. கேடு; reduction of circumstances from wealth to poverty.

ம. உடவு; க. ஓடி, உடி; தெ. ஓடபி; துட. விடய்; குட. ஓடவெ; து. ஓட்கு.

உள் = இளைத்தற் பொருள்.

[உள் → உளை → உடை → உடைவு]

உண்(ணு)-தல் uṇ(u)-, 13. செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. உண்ணு தல்; to eat or drink; to suck as a child; take food. 2. உணவைக் கடியாது உட்கொள்ளுதல்; to swallow without biting. 3. துய்த்தல்; to enjoy, experience. 4. உட்கொள்ளுதல்; to draw in, receive. 5. பொருந்துதல்; to be fitted to. 6. ஒத்தல்; to resemble. 7. கவர்தல்; to seize, grasp. 8. இசைவாதல்; to harmonise with to be agreeable to. 9. செயப்பாட்டு வினைப்பொருள் உணர்த்தும் ஒரு ஈறு; used with vbl. bases and vbl. nonus to form the passive, as in.

ம. உண்ணு; க. உண்ணு; தெ. ஊடு (குடித்தல்); கோத. உண்; துட. உண் (குடித்தல்); குட. உண்ண; து. உண்பினி, உணுபினி; கொலா. உண் (குடித்தல்); நா. உண்; பர். உண்; கூ. உண்; கோண். உண்டினா; குரு. ஓணா; மால். ஒனோ; பிரா. குனிங்.

[உல் → உள் → உண்]

உண்டா - தல் uṇḍā-, செ. கு.வி. (v.i.) 1. உளதாதல்; to come into existence, rise into being, to be formed. 2. விளைதல்; to grow as vegetables; to thrive, flourish. 3. செல்வச் செழிப்பதால்; to become rich, wealthy, opulent, to prosper. 4. நிலையாதல்; to be permanent, lasting, durable. 5. கருவுண்டாதல்; to conceive.

[உள் + து = உண்டு. உண்டு + ஆ(கு)-] (வே.க.1:41).

உண்டாட்டு uṇḍāṭṭau, பெ. (n.) 1. கள்ளுண்டு மகிழ்கை; festivity, joviality, as of warriors celebrating the seizure of cows by indulging in drink. 2. கள்ளுண்டு மகிழ்தலைத் தெரிவிக்கும் புறத்துறை; poems describing the merry-making of victors.

[உண்டு + ஆட்டு]

உண்டி uṇḍi, பெ. (n.) 1. உணவு; food. 2. சோறு; boiled rice. 3. பறவை முதலியவற்றின் இரை; food of birds and beasts in general. 4. நுகர்ச்சி; experience.

க. உண்ணி.

[உண் → உண்டி]

உண்டை uṇḍai-, பெ. (n.) 1. திரண்ட வடிவுள்ளது; ball, globe. sphere anything round or globular, commonly rather small. 2. வில்லுண்டை; ball of stone or earth shot from a bow. 3. கவளம்; food in the shape of a ball, mouthful. 4. ஒருவகைச் சருக்கரை; a kind of sugar. 5. ஆயமாடு

கருவி; dice. 6 குறுக்கிழை; woof, weft. 7. படைவகுப்பு; a form of array of an army. 8. கூட்டம்; group, collection. 9. கஞ்சா வுண்டை; ball of ganja mixed with jaggery. 10. சிற்றுண்டி; light refreshment.

ம. உண்ட; க. உண்டெ; தெ. உண்ட; கோத உண்ட்; துட உட்ய்; து. உண்டெ; கோண் உன்தா.

[உருண்டை → உண்டை]

உண்டைக்கட்டி uṇḍai-k-kattī பெ. (n.) கோயிலில் பட்டை யாகத் தரும் படையல் செய்த உணவு; balls of offering distributed in temples.

[உருண்டை → உண்டை + கட்டி]

உண்டைவில் uṇḍaivil, பெ. (n.) காய்ந்த களிமண் உருண்டையை வைத்துத் தெறிக்கும் சுண்டுவில்; bow from which dried balls of clay are shot.

[உருண்டை → உண்டை + வில்]

உண்ணாட்டம் uṇṇāṭṭam, பெ. (n.) 1. ஆராப்ச்சி; searching enquiry. 2. உட்கருத்து; real purpose. motive.

[உள்+ நாட்டம் - உண்ணாட்டம்]

உண்ணாநோன்பு uṇṇānōṇbu, பெ. (n.) விரும்பிய செய்கையை முடிக்கப் பட்டினி கிடைக்கை; hunger-strike.

[உண்ணா + நோன்பு]

உண்ணாமுலை uṇṇāmulai, பெ. (n.) திருவண்ணாமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் அம்பிகை; Parvathi, worshipped in the shirne at Tiruvaṇṇāmalai.

[உண்ணு + ஆ + முலை ஆ (எ.ம. இ. தி)]

உண்ணாழிகை uṇṇāḷigai, பெ. (n.) கோயில் கருவறை; innermost sanctuary of a temple.

ம. உண்ணாழிக.

[உள் + நாழிகை - உண்ணாழிகை. நாழிகை = இடைவெளி, இடம்.]

உண்ணி uṇṇi, பெ. (n.) 1. உண்பவன்; one who eats. 2. உயிர்வகை; acarus, tick on dogs sheep and cattle. 3. பாலுண்ணி; wart.

ம., க. உண்ணி.

[உண் → உண்ணி]

உண்ணீர் uṇṇīr, பெ. (n.) குடிக்கும் நீர்; drinking water

[உண்ணு + நீர் = உண்ணீர்]

உண்பலி uṇḅali, பெ. (n.) பிச்சை; alms of food

[உண்+ பலி]

உண்மை uṇmai, பெ. (n.) 1. உள்ளது; existence, reality, opp to இன்மை. 2. உளதாகை; state of being 3. உள்ள தன்மை; nature, intrinsic quality, essence 4. மெய்மை; sincerity, honesty, probity, veracity, truth 5. ஊழ்; destiny, inevitability of the issue of one's actions. 6. பொருள் களின் இயற்கைக் குணத்தைச் சுட்டிச் சொல்லுதல்; statement regarding natural objects, that such an object has such

an attributes as 'fire burns'.

ம. உண்ம; க. ஒள்பு; தெ. உணிக; கோத ஒட்.

[உள் → உண்மை]

உணக்கு-தல் unakku-, 5. செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. உலர்த்து தல்; to cause to dry; to dry in the sun. 2. கெடுத்தல்; to injure, ruin. 3. வருத்து; torment give trouble.

ம. உணக்குக; க. ஒணத்த; கோத. ஒண்க்; துட. விண்க்; குட. ஒண்க்; து. உணங்கு; பட. ஒணக்கு.

[உணங்கு → உணக்கு (பி.வி) → உணக்குதல்]

உணங்கல் unangal, பெ. (n.) 1. உலர்த்திய கூலம்; dried grain. 2. வற்றல்; dried food material 3. உணவு; cooked food 4. உலர்ந்த பூ; withered flower 5. வற்றலிறைச்சி; dried meat. 6. ஓசிதல்; suffer 7. துயருறல்; feel sorry.

ம. உணங்கல்; க., பட. ஒணகலு; து. ஒணகெலு.

[உணங்கு → உணங்கல்]

உணர்¹-தல் unar-, 2. செ. குன்றாவி (v.t.) 1. அறிதல்; to be conscious of, to know make out, undrstand; 2. கருதுதல்; to think, reflect, consider, contemplate. 3. ஆராய்தல்; to examine, test, oberve, scrutinize. 4. நுகர்தல்; to exprience, as a sensation. 5. நினைத்தல் to realize, conceive, imagine. 6. உள்ளம் நெகிழ்தல்; to feel, 7. பகுத்தறிதல்; to rationalize 8. உணர்ந்தறிதல்; to known by sense or perception.

ம. உணருக; க. ஒணர்.

[உள் → உள்ளார் → உளர் → உணர் (உள்ளத்தால் அறிதல்)]

உணர்²-தல் unar-, 2. செ. குன்றாவி (v.t.) 1. துயிலெழுதல்; to wake from sleep. 2. அயர்வு நீங்குதல்; to get back to consciousness, recover from languor. 3. பிரிதல்; to separated. 4. ஊடல் நீங்குதல்; to become reconciled as a husband to his wife. to be reunited after a love quarrel.

[உள் → உளர் → உணர். உளர் = முன்னுறல், அசைதல், எழுதல், விலகல்]

உணர்ச்சி unarcci, பெ. (n.) 1. உணர் கை; consciousness, perception, understanding, knowledge, feeling. 2. மனம்; mind.

ம. உணர்ச்சி.

[உணர் → உணர்ச்சி. உணர்த்தி பார்க்க see unartti]

உணர்த்தி unartti, பெ (n.) சுவை; taste.

[உணர் → உணர்த்தி. உணர்த்தி என்னும் தென்சொல் வடபுல மொழிகளில் உணர்த்தி → ருத்தி → ருச்சி → ருசி எனத் திரிந்தது]

உணர்வு unarvu, பெ. (n.) 1. அறிவு; consciousness, sense - perception. 2. தெளிவு; clear discernment. 3. துயில் நீங்குகை; waking from sleep. 4. ஊடல் தீர்க்கை; reconciliation after a love quarrel. 5. ஒழிவு; separation, cessation. 6. ஆதன்; soul.

ம. உணர்வு.

[உணர் → உணர்வு]

உணவு unavu, பெ. (n.) 1. உண்ணப்படுவன; உட் கொள்ளப்படுவன; food, sustenance, eatables. 2. சோறு; boiled rice. 3. உணவுப்பொருள்; food- stuffs. 4. மழை; rain.

[உள் → உண் → உண → உணவு → உண் + அ + உ = உணவு.]

உணா unā, பெ. (n.) 1. உணவு; food sustenance. 2. சோறு; boiled rice.

ம. உணா (படையல்).

[உண் → உணவு → உணா]

உத்தரம் uttaram, பெ. (n.) 1. மறுமொழி; answer, reply rejoinder. 2. எதிராடல்; written statement filed by the defendant a in a case. 3. பின் நிகழ்வது; that which follows; that which comes later. 4. மேற்பட்டது that which is superior. 5. தலைக்கு மேலுள்ள முகட்டு விட்டம்; beam, or cross - beam in a building. 6. வடகதிர் வழி ; period of the sun's progress towards the north. 7. குமரி மலை முழுகியபின் உயர்ந்த வடக்குத்திசை; north. 8. வடவனல்; submarine fire. 9. 12ஆவது விண்மீன், மாணேறு; 12th star part of Cīrka- rāci and Kaṇṇi- rāci containing Denebola or Leonis.

ம. உத்தரம்; Skt. uttara.

[உ+ தரம் - உத்தரம். தட → தடம் → தரம்]

உத்தரவு uttaravu, பெ(n.) 1. கட்டளை; order, command. 2. அனுமதி; grant, leave, permission. 3. தெய்வ ஒப்புதல்; divine permission such as that suggested in dreams or revealed by inspiration. 4. விடை; மறு மொழி; answer, replay. 5. வேண்டுகோட்குப் பின் தரும் விடையோலை; replay.

ம., தெ. உத்தரவு

[உ+ தரம் = உத்தரம் → உத்தரவு]

உத்தி utti, பெ. (n.) 1. சேர்க்கை; Union, mixture, combination. 2. நூலுக்குச் சொல்லப்படும் 32 வகை உத்தி; literary devices employed by an author of a standard work who keeps in mind the rules of exegesis 32 in number.

ம. உத்து.

[உ → உந்து → உத்து → உத்தி → உத்து = சேர்த்துக் கட்டு, பொருத்து. மாடுகளைச் சேர்த்துக் கட்டும் கயிறு உத்தாணி எனப்படுதல் நோக்குக. (வ.மொ.வ. 92,93)]

உதக்கு udakku, பெ.(n.) வடக்கு; north.

[உ → உத்து = உயரம். மேடு. உத்து → உது - உதக்கு = மேடான வடக்குத் திசை.]

உதகம் udagam, பெ. (n.) நீர்; water.

[ஊறு → ஊற்று → ஊத்து → ஊத்தம் → உத்தம் → உத்தகம் → உதகம். ஓடும் இயல்பினால் நீ = (நீள்) நீர் எனப் பெயர் பெற்றது போல, தோண்டிய இடங்களில் ஊறும் இயல்பினால் ஊற்று எனப் பெயர் பெற்றது. கொச்சைத் திரிபுற்று ஊத்து → உத்து → உதகம் என மருவியது.]

உதகமண்டலம் udaga-maṇḍalam, பெ. (n.) 1. நீலமலை மாவட்டத் தலைநகரின் பெயர்; name of the Nilgiri District head quarters. 2. மேகமண்டலம்; cloudy region referring to the Nilgris.

பட. ஒத்தெகெ.

[ஒற்றை + கல் + மன்று - ஒற்றைக்கல் மன்று → ஒத்தக்கல் மந்து → உதகமண்டலம்.]

உதடு udadu, பெ. (n.) 1. வாயிதழ்; lip. 2. பாளை முதலிய வற்றின் விளிம்பு; brim, margin. 3. வெட்டுவாய்; edge of a wound. 4. அல்குலின் இருபக்கத்து உதடு; hairy fold of skin on either side of the slit of the vulva - labium majus.

Skt. oṣṭā; ம. உதடு; க. ஒதடு, ஒதுடு, ஒதரு; தெ. பெதவி; கொலா. பெதவே, பெத்தேல்; பட. துடி.

[உதழ்தல் = மேலெடுத்தல், திறத்தல், வாய்திறத்தல். உதழ் → உதடு = திறக்கும் தன்மையது.]

உதவி udavi, பெ. (n.) 1. துணை; help, assistance, support, 2. கொலை; gift, donation, contribution 3. துணை; companionship.

ம. உதவி; க. ஒதவு; கோத. ஒத்க், ஒத்கி; துட. விதொவ்ய; து. ஒதகுனி; பட. ஒதவு.

[உய் → உய்ந்து → உத்து → உது → உதவு → உதவி]

உதறு¹-தல் udaru-, 5. செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. அசைத்து எற்றுதல்; to shake off, throw off, shake out as a cloth. 2. விலக்குதல்; to renounce, as the world, friends, etc.

[உதல் → உதறு]

உதறு²-தல் udaru-, 5. செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. விரைந்து அசைதல்; to move to and fro, to shake. 2. குளிர், அச்சம் முதலியவற்றால் கை கால் நடுங்குதல்; to shake, as one's hands, feet or body, through cold, fear or anger.

ம. உதறுக; க. ஒதறு. ஒதரு; தெ. உதரு, உதுரு, உதிலு; து. உதேவுனி; கட. உதர்ப்; பட. ஒதரு.

[உதல் → உதறு]

உதி-ந்தல் udi-, 4. செ. குவி. (v.i.) 1. எழுதல்; உதயமாதல்;

to rise or appear as a heavenly body. 2. தோன்றுதல்; to spring up, come into existence, arise, as primitive elements one out of another. 3. பிறத்தல்; to commence, as a new year, an age; to be born, as a great personage.

[உது → உதி. உது = மேலெழும்பு]

உதிர்-தல் udir-, 2. செ. குவி. (v.i.) 1. கீழ்விழுதல்; to drop off, as leaves, fruits; to fall out. as hair; to be blasted, nipped, shaken with the wind; to drop down as tears. 2. பிதிர்-தல்; to crumble, fall to pieces, as cakes. 3. சாதல்; to die, used in imprecations. 4. குலைதல்; to be demolished.

ம. உதிருக; க. உதிர், உதிரு, உதுர்; துட. வித் (இடை ஆடை நெகிழல்); து. உதுருனி, உதருனி.

[உது → உதுர் → உதிர்]

உதுக்கலம் udu-k-kalam, பெ. (n.) நடுவில் குழிந்த மரவுரல் அல்லது கல்லுரல்; mortar either of wood or stone.

Skt. உலாகல. (உரல்)

[உது = நடுப்பகுதி. கலம் = குழிவான ஏனம். நடுப்பகுதி யில் குழியுள்ள உரல், உதுக்கலம் எனப்பட்டது.]

உதை-த்தல் udai-, 4. செ. குன்றாவி. (v.i.) 1. காலா லெற்றுதல்; to kick. 2. அவமதித்தல்; to spurn, reject, as advice. 3. செலுத்துதல்; to discharge, as an arrow. 4. அடித்தல்; to beat, strike.

[உது → உதை (முன் தள்ளுதல்)]

உதோளி udōḷi, பெ.(n.) உவ்விடம்; the place where the person addressed is or the intermediate place.

[உ → உது → உதா → உதோ → உதோள் → உதோளி.]

உந்தி undi, பெ.(n.) 1. பேசும்போது வாய்வழிக் காற்றைத் தள்ளுவதாகக் கருதப்படும் கொப்பூழின் உட்பக்கம்; கொப்பூழ்; naval. 2. வயிறு; belly, stomach. 3. நீர்ச்சுழி; whirlpool. 4. ஆறு; river 5. யாற்றிடைக்குறை; small island in a river. 6. நீர்; water 7. கடல்; sea 8. தேரின் உருளை; car wheel. 9. தேர்த்தட்டு; middle loft of a car. 10. மகளிர் விளையாட்டு வகை; a game of Indian women some what akin to the english game of battle dore and shuttlecock. 11. யாழ்ப்பத்தல்; body of a yāl. 12. நடு; middle space. 13. உயர்ச்சி; height, eminence.

ம. உந்தி.

[உ → உந்து → உந்தி]

உந்து - தல் undu-, 5. செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. தள்ளுதல்; to push out, thrust forward. 2. வீசியெறிதல்; to cast away. 3. அம்பு முதலியன விடுதல்; to shoot, as an arrow, as a spear. 4. செலுத்துதல்; to drive as a chariot. 5. அனுப்புதல்; to despatch, send. 6. வெளிப்படுத்தல்; to produce, cause to appear. 7. யாழ்நரம்பு தெறித்தல்; to thrum, as a string of the yāl. 8. மரமுதலியன கடைதல்;

to turn in a lathe, to rub, as two sticks together till they ignite.
9. ஆயக்காய் முதலியன உருட்டுதல்; to tose, as dice.

[உ → உந்து]

உப்பசம் uppaśam, பெ. (n.) 1. ஈளைநோய்; asthma.
2. வீக்கம்; swelling, as of the abdomen.

தெ. உப்பசமு

[உப்பு → உப்பம் (தொ.பெ) உ → உப்பு
(வீங்குதல்) - உப்பசம்]

உப்பரிகை upparigai, பெ.(n.) மேல்மாடம்; upper storey.

ம. உப்பரிக்க; க. உப்பரிகெ; தெ. உப்பரிக.

[உ → உப்பரி → உப்பரிகை. உப்பரி =
மேற்படுதல், மேற்கட்டடம்]

உப்பளம் uppalam, பெ.(n.) 1. உப்புவிளை நிலம்; salt-pans.
2. கழிநிலம்; saline soil.

ம. உப்பளம்; க. உப்பள; குட. உப்பாலெ; தெ.
உப்பளமு.

[உப்பு + அளம். அளம் = செறிவு. உப்புச்
செறிந்த நிலம்]

உப்பிட்டவர் uppittavar, பெ. (n.) உணவளித்தவர்; one
who offered food help.

[உப்பு + இட்டவர்]

உப்பு¹ uppu, பெ. (n.) 1. கடல் நீரை ஆவியாக்கி உணக்கிய
படிக வடிவ உவர்ப்புடைய வெண் சிறுகல்; salt,
alkali. 2. கறியுப்பு, வெடியுப்பு, இந்துப்பு, ஒட்டுப்பு,
அமரியுப்பு; each to five kinds of salt said to be used by
alchemists. 3. உவர்ப்பு; saltness. 4. உவர்க்கடல்;
sea of salt water. 5. இனிமை; sweetness, deliciousness.
6. மகளிர் விளையாட்டு வகை; a game of women.

ம., க., தெ., து., பட., கொர., இரு., குரும்.,
குட. உப்பு; கை. உபு; கோ., து, உப்; கொலா. சுப,
நா. சுப்; கோண். ஓவர்; பர். சுப; கட. சுப, சுப்பு;
குரு. பெக். மா. பெக்; பிரா. பே.

[உ → உப்பு; உப்புதல் = உயர்தல்,
மேலெழும்பித் தோன்றுதல், படுதல்.]

உப்பு² uppu, பெ. (n.) 1. அன்பு; love. 2. எல்லை; demarcation;
border.

[உ- உப்பு. உணவில் உப்பு சேர்த்தபின் சுவை
மிகுதலின் இனிமைப் பொருள் பெறுவதாயிற்று.
இனிமைப் பொருள் அன்புப் பொருளிலும்
குறிப்பிட்ட அளவுக்கேற்ப உப்பின் சுவை
வரையறை பெறுதலின் எல்லைப் பொருளிலும்
விரிந்தது]

உப்பு³-தல் uppu-, 15 செ. கு. வி. (v.i.) 1. பருத்தல்; to become
big, as a seed; to bloat, puff up as, the abdomen by wind, from
indigestion. 2. பொங்குதல்; to raise, as leaven.

ம. உப்புக; க. உப்பு; தெ. உப்பரின்க; உப்பு;
கோத., துட. உப்; து. உப்புவி.

[உ → உப்பு → உப்புதல். உப்புதல் =
உயர்தல் பருத்தல். வீங்குதல்]

உப்புக்கண்டம் uppu-k-kandam, பெ. (n.) உப்பூட்டிக்
காய வைத்த இறைச்சித் துண்டு அல்லது மீன்;
piece of salted meat or salt fish.

[உப்பு + கண்டம்]

உப்புமா uppumā, பெ. (n.) 1. ஒருவகைச் சிற்றுண்டி; salted
confection of flour or meal. 2. உடம்பிற் பூக்கும் உப்பு;
beriberi producing a sallow colour all over the body.

ம. உப்புமா.

[உப்பு + மா = மாவு → மா]

உம் um, இடை (part.) 1. உடன்பாட்டைக் குறித்த
இடைச்சொல்; an expletive denoting yes. 2. மேலும்
கேட்பதோர் அவாவினை வெளிப்படுத்துமோர்
இடைச்சொல்; an expletive expressing the desire to know
further.

[உ → உம்]

உம்பர்¹ umbar, பெ. (n.) 1. மேலிடம்; elevated spot, higher
place. 2. உயர்ச்சி; height. elevation. 3. வானம்; sky.
4. தேவலோகம்; celestial world, paradise. 5. தேவர்;
cleestials. immortals, gods. 6. பார்ப்பார்; Brahmins.

உம்பர்² umbar, கு.வி.உ (adv) 1. அப்புறம்; yonder, on the farther
side of. 2. மேலே; over head, aloft.

[உ → உம் → உம்பு → உம்பர்]

ம. உம்பர்(தேவர்); வ. உபரி (இ. வே); z. upairi,
Goth. ufar; OG. obar, M.G. uber, E. over; L. super; G.K. huper.

உம்பளம் umbalam, பெ. (n.) 1. மானியநிலம்; land granted
rent - free performance of service. 2. பரிசு; gift.

ம. உம்பளம்; க. உம்பணி, உம்பழி,
உம்பழிகை, உம்புழி, உம்மழி; து. உம்பொனி;
தெ. உம்பொனமு, உம்பளமு, உம்பளிக, உம்பன்.

[உண்பு+ அளி- உம்பளி → உம்பளம்.
உண்பதற்காக அல்லது உணவுப் பொருளுக்காக
அளிக்கப்பட்ட இறையிலி நிலம் உம்பளி
எனப்பட்டது]

உம்மு-தல் ummu-, 5. செ.கு.வி. (v.i.) கூடுதல்; இணைதல்;
உடனிருத்தல்; பொருந்துதல்; ஒட்டுதல்; ஒத்தல்;
to join, fix together, mix, mingle.

[உ → உம் → உம்மு]

ம., க. உம்.

உமணன் umañan, பெ. (n.) 1. உப்பமைக்கும்
குலத்தினன்; member of the ancient caste of salt makers. 2.
உப்பு வாணிகன்; dealer in salt.

[உம்மளம் → உம்மணம் → உம்மணன்
→ உமணன்]

உமி umi, பெ. (n.) நெல்லின் மேல்தொலி; husk, chaff.

குட., ம. உமி; க. உம்மி; து. உமி, உம்மி; தெ. உமக்க, உமுக, மக; குரு. உம்கு.

[உம் → உமி. உம் = மேலிடுதல். மூடுதல், கவித்தல்.]

உமிழ்-தல் umil- 2. செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. துப்புதல்; to spit. 2. கொப்பளித்தல்; to gargle 3. வாயாலெடுத்தல்; to vomit, reject an overcharged stomach. 4. வெளிப்படுத்துதல்; to emit as rays of light, to discharge, as arrows to send forth, as sparks, to yield as fragrance, to reveal as news. 5. தெவிட்டுதல்; to be satiated. 6. சொரிதல்; to pour

ம. உமிழ்க; க. உகி; உகுழ், உகழ்; து. உம்பியுனி, உகியு; தெ. உமியு; கோண். உகியன், உச்சான்; கொலா., நா. உச்; பர். உச், உச்ச; பட. உகி.

[உ → உம் → உமி → உமிழ்]

உமிழ்நீர் umil-nīr, பெ. (n.) வாயூறு நீர்; spittle, saliva.

ம. உமிழ்நீர்

[உமி → உமிழ்+நீர்]

உய்-தல் uy- 2. செ. கு. வி. (v.i.) 1. பிழைத்தல்; வாழ்தல்; to live, to subsist, have being 2. ஈடேறுதல்; to be saved, redeemed 3. நீங்குதல்; to be relieved, as from trouble. 4. துன்பத்தினின்று தப்புதல்; to escape as from danger, 5. உண்டாக்குதல்; to make, prepare. 6. வலிதல்; to get strong. 7. ஆற்றுதல்; to engage. 8. முற்செல்லுதல்; செலுத்தல்; to lead.

ம. உய்யுக.

[உ → உய் → உய்-தல்.]

உய்த்துணர்வு uyttnarvu, பெ. (n.) 1. ஆராய்ந்துணரும் அறிவு; knowledge obtained by study keen research and observation. 2. ஞானம்; wisdom.

[உய்த்து + உணர்வு]

உய்வு uyvu, பெ. (n.) 1. உயிர் தப்புகை; escaping from danger. 2. ஈடேற்றம்; salvation. 3. கழுவாய்; expiation.

[உய் → உய்வு.]

உயங்கு-தல் uyaṅgu- 5. செ. கு. வி. (vi.) 1. வருந்துதல்; to suffer to be in distress, to be pained in body or mind. 2. மெலிதல்; to grow thin, become emaciated. 3. துவளுதல்; to be flexible, slender.

[உய் → உய → உயங்கு.]

உயர்-தல் uyar- 2. செ. கு. வி. (v.i.) 1. மேலெழுதல்; to rise, as water; to ascend, as a body in the air; to move towards the meridian, as a heavenly body. 2. உயர்வுள்ளதாதல்; to be high, elevated, tall, lofty. 3. வளர்தல்; to grow, increase, expand. 4. மேன்மை யுறுதல்; to be excellent, exalted, eminent, dignified, superior. 5. நீங்குதல்; to vanish, disappear. 6. அலை முதலியன மேல் எழும்புதல்; to rise as water

or waves. 7. நீர் பொங்கிமேலே வருதல்; to spring, bubble up, gush, flow forth. 8. குனிந்து கிடக்கும் தலை, மேலே உயர்தல்; to be raised (as head).

ம. உயருக.

[உ → உய் → உயர்.]

உயர்த்து-தல் uyarttu- 5. செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. உயரச் செய்தல்; to lift up, elevate; to build up, as a wall in building. 2. அதிகப்படுத்துதல்; to raise, as price; to increase, as expenditure. 3. மேனிலைக்குக் கொண்டு வருதல்; to promote to higher office, exalt, ennoble. 4. மேன்மைப்படுத்துதல்; to honour, treat with respect; 5. இசை யெடுத்தல்; to raise the voice, as in singing or speaking. 6. தூக்குதல்; to lift, hold up, as a sceptre; to hoist, as a flag. 7. ஒரு பொருளைக் கொள்ளச் சில ஏமாற்று வேலைகளைக் கையாளுதல்; to get something by playing a trick, deceive. 8. திருடுதல்; to steal, lift.

ம. உயர்த்துக. உத்துக; க., தெ. எத்து.

[உயர் → உயர்த்து.]

உயர்வு uyar, பெ. (n.) 1. உயரம்; lofty height, elevation. 2. மேன்மை; eminence, dignity, greatness. 3. ஏற்றம்; increase, as of price of commodities. 4. உயர்வு நவீகியணி; hyperbole.

ம. உயர்வு.

[உயர் → உயர்த்து.]

உயரம், uyaram, பெ. 1. ஆள், மரம் முதலியவற்றின் உயரம்; height. 2. உயர்நிலை; elevation, eminence, loftness. 3. உச்சம்; altitude.

ம. உயரம்; க., பட. உத்த; தெ. உயர், உசர்; கோத. உதமன்; குரு. உத்தலு; குட. ஒதர; து. உசர், உயர்; Skt. urdhan.

[உ → உயர் → உயரம்]

உயவு uyavu, பெ. (n.) 1. உயிர் பிழைக்கச் செய்யும் வழி; means of saving life. 2. வருத்தம்; distress, trouble, suffering. 3. வண்டிச் சக்கரத்திற்கு இடும் பசை; to apply grease to a cart-wheel.

[உய் → உயவு]

உயிர்¹-த்தல் uyir-, 4. செ. கு. வி. (v.i.) 1. உயிர் பெற்றெழுதல்; to revive, to regain consciousness; to be re-animated. 2. தொழிற்படுதல்; to be in vigorous functioning activity. 3. மூச்செறிதல்; to breathe hard. 4. கமழ்தல்; to be wafted as fragrance. 5. இறந்துபடுதல்; to breathe one's last.

[உய் → உயிர்.]

உயிர்²-த்தல் uyir- 4. செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. ஈனுதல்; to give birth to, bring forth. 2. மோத்தல்; to smell. 3. கூறுதல்; to say, declare. 4. பெருக்குதல்; to multiply a number. 5. வெளிப்படுத்துதல்; to emit, send forth.

ம. உயிர், உயிர்க்குக; க, உயிர், உசர்; குட. உசிரி (மூச்சு.); து. உசரு; கோத. உசிர்; துட. உசிர்;

குரு. உச்சனா; மால். உசெ; பிரா. உச்ர்.

[உய் → (உயில்) உயிர். உயிர்த்தல். உய் + இல் - உயில். இல் - உடைமைப் பொருளீறு. உய்தலை அல்லது இயங்குதலைத் தன்பாற் கொண்டது.]

உயிர்³ uyir, பெ. (n.) 1. தானாக இயங்காத உடம்பை இயக்கும் அல்லது செலுத்தும் ஆவி; life of human being, animal or vegetable. 2. ஆதன். (ஆன்மா.); Soul. 3. உயிரி; living being. 4. பிறப்போரை; ascendant sign of nativity; 5. தனித் தியங்கும் உயிரெழுத்து; vowel. 6. உயிர்வளி; oxygen, one of the vital airs. 7. காற்று; wind. 8. ஒசை; voice, spoken sound. 9. ஒரு நாழிகையில் 4320-ல் ஒரு கூறு; measure of time, 1/4320 of nālikai.

ம. உயிர்; க. உசிர்; தெ. பட.. து, உசுரு; கோத. உச்ர்; துட. உசிர்; குட. உசிரி; குரு. உச்சனா; மால். உசே; பிரா. உச்ர்; E. air - M.E. eir, ayre - OF. air - L. aer.

[உய் → உயிர்.]

உயிர்த்துணை uyir-t-tunai, பெ. (n.) 1. இக்கட்டான நேரத்தில் உதவுபவன்(ள்); friend in need. 2. உயிர்த்தோழன். தோழி; intimate friend, dear as life. 3. மனைவி; wife.

[உயிர் + துணை.]

உயிர்ப்பு uyirppu, பெ. (n.) 1. உயிர்த்தெழுமை; reanimation, resurrection. 2. சோர்வு நீங்கிப் புதுவலிவு அடைகை; revival. 3. மூச்சு; breath, respiration. 4. தெய்வப்படிமையிலுள்ள தெய்வ ஆற்றலை வருவிக்கை; invocation to a deity to come and abide in an idol; 5. காற்று; wind, air. 6. பெருமூச்சு; sighing. 7. நறுமணம்; sweet fragrance. 8. இளைப்பாறுகை; rest, repose. 9. செயலறவு; state of being undone, helplessness when deprived of power or energy.

ம. உயிர்ப்பு.

[உயிர் → உயிர்ப்பு.]

உயிர்மெய் uyir-mey, பெ. (n.) 1. ஒற்று முன்னும் உயிர் பின்னும் யிணைந்து ஒலிக்கு மெழுத்து; consonant - vowel, composed of a consonant and a vowel, in the written character of which the vowel animates the consonantal sound whose articulation always precedes in pronunciation, one of ten cārpeḷuttu. 2. உயிருடம்பு; a living body.

[உயிர் + மெய்.]

உயிரளபெடை uyir-aḷabedai பெ. (n.) தனக்குரிய மாத்திரை யின் மிக்கொலிக்கும் உயிரெழுத்து; vowel which sounds with more than its normal quantity, which fact is indicated in writing by placing a short vowel of the class after the long vowel. as in ஒஓதல் வேண்டும், one of cārpeḷuttu.

[உயிர் + அளபெடை]

உயிரெழுத்து uyir-eḷuttu, பெ. (n.) உயிர் போல் தனித் தியங்கக்கூடிய எழுத்து; vowel, a sound having life in itself or its written character. மெய் எழுத்துக்கு உயிர்

போல இருத்தலால் இப்பெயர் பெற்றன, அவை அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ ஆக பன்னிரண்டு.

[உயிர் + எழுத்து.]

உர-த்தல் ura- 3. செ.கு.வி. (v.i.) 1. கெட்டியாதல்; to become firm, hard, as the soil. 2. முருடாதல்; to become thick, coarse, as paper. 3. வலத்தல்; to become strong, furious as the wind. 4. எடுப்பாதல்; to become loud, as the voice; to become harsh, as a noise. 5. கொந்தளித்தல்; to rage, be boisterous as the sea. 6. கடுமையாதல்; to become sharp, as a contest; to become violent as a controversy. 7. மிகுதல்; to become powerful, intense, as the hot sun.

ம. உரக்குக. க. ஓரபு (கெட்டி), தெ. உக்கு (கெட்டி).

[உல் → உரு → உர. உல் = செறிதல், இறுகுதல், மிகுதல், கடுமையாகுதல்.]

உரசு-தல் uraśu- 10. செ.கு.வி. (v.i.) 1. உராய்தல்; to rub against. 2. உறிஞ்சுதல்; to absorb.

ம. உரசுக. க. ஓரசு.

[உர் → உரை → உரைசு → உரசு → உரசு-தல். (சு.வி.48)]

உரப்பு-தல் urappu-, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அச்ச முறுத்தல்; to frighten. 2. வடமொழி யெழுத்தின் ஐ வருக்கத்திலும் இரண்டாம் எழுத்தை உச்சரித்தல்; to sound kh, ch, th, th, ph, the aspirates of hard consonants in Skt. 3. உரத்து ஒலிக்கச் செய்தல்; to cause to sound loudly.

[உர → உரப்பு.]

உரம் uram பெ. (n.) 1. வலிமை; strength. 2. திண்மை; hardness, compactness. 3. திடம்; resolution, fortitude, firmness of mind, strength of will. 4. வைரம்; solid part of timber, heart of a tree; 5. எரு; manure, fertilizer, as strengthening the soil.

ம. உரம்; க. ஒப்பு, உர்கு; தெ. உக்கு.

[உர → உரம்.]

உரல் ural, பெ. (n.) 1. ஒலித்தல்; sound. 2. இடிக்கும் உரல்; mortar, made of wood or stone for pounding or polishing grains. 3. இடியப்பந் தேங்குழல் முதலிய பண்ணிகாரம் பிழியும் அச்சு; mould for making pastry like vermicelli.

ம. உரல்; க. வொரலு, ஓரலு, ஓரள், ஓரளு, ஒள்ளு; தெ. ரோலு; கோத. ஒள்கால்; குட. ஓர; து. ஓரளு; பட. ஓரலு.

[உல் → உர் → உரல். உல் = குத்துதல்.]

உரல்புரம் ural-puram, பெ. (n.) உரல்களம்; நெல் குத்துகின்ற இடம்; mortar - shed, a shed in which paddy is pounded.

ம. உரல்புரம்

[உரல் + புரம்.]

உரவர் uravar, பெ. (n.) சமணர்; Jains.

[உர → உரவர் = மனவலிமை மிக்கவர்.]

உரவு uravu, பெ. (n.) 1. வலிமை; strength, firmness.

2. நெஞ்சுரம்; strength of mind or will. 3. மிகுக்கை; increasing, heightening. 4. நஞ்சு; poison. 5. கடல்; sea.

[உரம் → உரவு.]

உரவோன் uravōṇ. பெ. (n.) 1. வலியோன்; strong man

2. ஊக்கமுடையோன்; person of spirit, of enthusiasm.

3. முத்தோன்; senior, elder.

[உரவு → உரவோன்.]

உரன் uraṇ, பெ. (n.) 1. திண்மை; strength of will, self-control.

2. பற்றுக்கோடு; support, prop. 3. வெற்றி; victory.

4. அறிவு; knowledge.

[உரம் → உரன்.]

உராய்வு urāyvu, பெ. (n.) 1. தேய்மானம்; உராய்ந்து போதல்; rubbing, wearing away. 2. உராய்ந்த பகுதி; a bruise.

ம. உரவு.

[உரை → உராய் → உராய்வு.]

உரவு-தல் urāvu- 5. செ.கு.வி. (v.i.) 1. பரவுதல்; to

move away, spread. 2. பரத்தல்; to spread over, extend.

3. இடம் விட்டுப் பெயர்தல்; to move from its place, to be dislodged. 4. செல்லுதல்; to go, pass.

உரி¹-தல் uri- 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஆடை களைதல்;

'to strip off, as clothes. 2. தானே எடுத்துக் கொள்ளல்; to deprive of, rob. 3. இடம் பெயர்தல்; பரவுதல்; to shift, spread.

[உல் → உரு → உரி.]

உரி²-தல் uri- 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) தோல் முதலியவவை கழலுதல்; to peel, as skin, bark.

ம. உரி.

[உல் → உரு → உரி-;]

உரி³-த்தல் uri- 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தோல்,

பட்டை முதலியவற்றைக் கழற்றுதல்; to slough off, as a serpent its skin; to flay, excoriate; to strip off, as bark.

2. பரவுதல்; to spread.

[உல் → உரு → உரி-;]

உரிச்சொல் uri-c-col. பெ. (n.) பெயரெச்சம்,

வினையெச்சம் போன்றவற்றிற்கு அடியாக விளங்கும் தமிழின் நால்வகைச் சொற்களுள் ஒன்று; one of a few indeclinables which always have the force of adjective or adverb, one of four parts of speech in Tamil.

[உரி+ சொல்]

உரிஞ்சு-தல் urinju-, 5. செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. தேய்த்தல்;

to wear away by rubbing, to grind away, as sandal. to scrap triturate

2. பூசுதல்; to rub on, smear anoint as with oile soap, aromatics.

3. உள்ளிழுத்துக் கொள்ளுதல்; to sip suckup.

[உரி → உரிஞ்சு-;]

உரிப்பொருள் uri-p-poru, பெ. (n.) ஐந்திணைகட்டு

உரியனவான புணர்தல், பிரிதல், இருத்தல்,

ஊடல், இரங்கல்களும் அவற்றின் நிமித்தங்களும். that distinctive erotic mood in love appropriate to each of the five tracts of land.

[உரி + பொருள்]

உரிமை urimai, - பெ. (n.) 1. உரித்தாந் தன்மை; ownership,

proprietorship. 2. உரித்தான சொத்து; that which is owned.

3. உரிமைநாட்டுதல்; claim for right of possession.

4. மனைவி; wife. 5. அடிமை; slave, dependant, acquisition.

6. அடிமைத் தொழில்; the services of a bondservant.

7. கடமை; duty, obligation. 8. குணம்; disposition, nature,

quality. 9. அன்பு; love, affection, tender regard. 10. நட்பு

பற்றிய உரிமை; privilege of intimacy, liberty on the ground of friendship. 11. உரிமை; liberty.

[உரி → உரிமை. (ச.வி. 69)]

உரு-த்தல் uru-, 4. செ.கு.வி. (v.i) 1. பெருஞ்சினங்

கொள்ளுதல்; to get angry to be provoked; to exhibit signs of anger.

2. அழலுதல்; to burn, smart. 3. முதிர்்தல்; to become ripe, mature.

[உல் → உர் → உரு-;]

உரு uru, பெ. (n.) 1. வடிவு; form, shape, figure.

2. வடிவழகு; beauty of form, loveliness attractiveness.

3. உடல்; body. 4. சிலை; idol. 5. உருவமுள்ளது;

that which appears in outline. 6. உளியாற் செய்த ஓவிய வேலை;

decorative work in wood carved with the chisel. 7. தோணி;

schooner, sloop, small vessel. 8. தாலி முதலியவற்றிற் கோக்கும் உரு;

gold bead or other ornament strug on either side of the marriage badge.

9. கரு; embryo. 10. வண்ணம்; colour.

11. பலமுறை செய்யும் வழிபாடு; repetition of a prayer, an incantation or a lesson.

ம. உரு; Skt. rūpam.

[உல் (தோன்றுதல்) → உர் → உரு]

உருக்கு¹-தல் urukku-, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. இளகிவிழ்ச் செய்தல்; to melt with heat, as metals or congealed substances;

to dissolve, liquefy, fuse. 2. மனம் நெகிழ்த்து தல்;

to soften, as feelings to melt, as one's heart. 3. மெலியச் செய்தல்

to reduce, emaciate, as the body 4. அழித்தல்; to destroy. 5. வருத்துதல்; to afflict, distress.

க. உக்கு (உருக்கப்பட்ட பொருள்); ம. உருக்குக; குரு. உர்.

[உருகு → உருக்கு. உருக்கு-தல்.]

உருக்கு² urukku, பெ. (n.) 1. எஃகு; steel. 2. உருக்கின பொருள்; anything melted, product of liquefaction.

ம. உருக்கு; தெ. உக்கு; க. உர்கு. உக்கு; கோத. உக்; குட. உக்கீ; து. எரக.

[உருகு → உருக்கு]

உருசு-தல் uruṣu-, 5. செ. குன்றாவி. (v.t) உறிஞ்சுதல்; சிறிது சிறிதாகக் காற்றை உள்ளிழுப்பதன் வாயிலாக நீர்ம உண்பொருளை நாவில் சுவைத்தவாறே மென் மெல விழுங்குதல்; to suck.

[உ → உல் → உரு = தோன்றுதல், மேலெழுப்புதல். உருசு மேலெழச் செய். உரு → உருந்து → உருத்து → உருச்சு → உருசு]

உருட்டு uruṭṭu, பெ. (n.) 1. உருட்டுகை; rolling, revolving in a plane, turning of a wheel, whirling. 2. சக்கரம்; wheel of a car. 3. திரட்சி; roundness, globularity. 4. கட்டட வளைவு; (Arch) moulding. 5. வெருட்டு terrifying, frightening, intimidation. 6. புரளும் குரலிசை; (mus) quavering note. 7. விரலணிவகை; ring for the fingers or toes. 8. சரிவு; slope. 9. ஏமாற்றுதல்; fraud. 10. கைம்மரம்; rafter. 11. ஒருவகை வெண்கல ஏனம்; a kind of brass vessel.

ம., இ. க. உருட்டு.

[உருள் → உருட்டு]

உருடை uruḍai, பெ. (n.) 1. வண்டி; cart. 2. சக்கரம்; wheel.

[உருள் → உருடை]

உருண்டை uruṇḍai, பெ. (n.) 1. உருண்டை; ball, bowl, globe; anything round as a pill. 2. சுவனம்; mouthful of food in the shape of a ball. 3. திரட்சி; roundness, globularity 4. உலகம்; world 5. கூட்டம்; crowd.

ம. உருண்ட; க., பட., து. உண்டெ; தெ. உண்ட; குரு. உருடை; கோத. உண்டய; துட. உடய; கோண். உந்தா.

[உருள் → உருண்டை]

உருப்படி uruppaḍi-, பெ. (n.) 1. கணக்கிடக்கூடிய பொருள்; item, piece any article admitting of counting unit. 2. பயன்படும் பொருள்; article of value, useful thing. 3. இசைப்பாட்டு; piece of music.

[உரு → உருப்படி]

உருப்பம் uruppam, பெ. (n.) 1. வெப்பம்; heat, as of the sun, temperature. 2. நெருப்பு; fire. 3. வெப்பமிக்க நண்பகல்; midday.

ம. உருப்பம்.

[உல் → உரு → உருப்பம்.]

உருபு urubu, பெ. (n.) 1. வடிவம்; form, shape. 2. நிறம்; colour. 3. வேற்றுமை முதலியவற்றைக் காட்டும் இடைச் சொல்; particle such as case endings etc.

[உரு → உருவு → உருபு.]

உருப்பெயர்-த்தல் uruppeyar-, 4. செ. குன்றாவி. (v.i.) ஒரு சொல்லைப் பிறமொழியெழுத்தில் எழுதுதல்; to transliterate.

[உரு+ பெயர்-த்தல்]

உருமம் urumam, பெ. (n.) 1. வெப்பம்; heat as of the sun, of the atmosphere, sultriness, closeness, 2. நடுப்பகல்; noon, noon-day.

[உல் → உரு → உரும் → உருமம்]

உருமாற்றம் urumārṅgam, பெ. (n.) 1. உருவம் வேறுபடல்; change of shape or form. 2. விலங்குகள் அல்லது பூண்டுகளிலாவது அவற்றின் பகுதிகளிலாவது ஏற்படும் வேறுபாடு; change of form in animals or plants or in their parts during life. 3. உடலமைப்புமாறி வேற்றுருக் கொளல்; (in Biology or Morphology) the modification of organs or structure in form and function. 4. இக்கோளகத் தின் (பிரபஞ்சத்தின்) காரணமாக மாயையின் வல்லமையால் ஒன்று மற்றொன்றாக மாறுதல்; (In Evolution) the secular change from a simple or rudimentary condition to one that is more complex and of a higher order. 5. வேதியியலின்படி ஒரு பொருளின் உரு வேறுபடுதல்; in chemistry, the change of a compound into a new form, chemical change 6. மாந்தர் உருவத்தை மாற்றி வேற்றுருவங் கொள்ளுதல்; (In psychology) the change of human body into quite different one as desired, by enchantment or other supernatural means, metamorphosis 7. நிறம், தோற்றம் முதலியன மாறுதல்; change of colour, appearance etc.

[உரு + மாற்றம்.]

உருவகம் uruvagam, பெ. (n.) உவமத்தைப் பொருளுடன் வேறுபாடின்றிப் பொருந்தக் கூறும் அணி; figure of speech in which the uvamēyam or the thing compared is represented as identical with uvamāṅgam or the object of comparison metaphor.

[உரு → உருவு → உருவகம்.]

உருவம் uruvam, பெ. (n.) 1. வடிவம் shape, visible from figure. 2. உடல்; body 3. அழகு; beauty 4. நிறம்; colour, hue 5. புனைவு (வேடம்); disguise, assumed from 6. கவறு; die used in gaming. 7. மந்திரவுரு; repetition of mantras. 8. படிமை; image made of clay or fashioned of brick, idol, statue 9. ஐந்தளை (கந்தங்)களுளொன்று; bodily form one of pañcakantam.

ம. உருவம்.

[உரு → உருவு → உருவம் → உருவம் śkt rūpa].

உருவிலாள் uruvillāṅṅam, பெ. (n.) காமன்; kāmā, who has no corporal body.

[உருவு + இல் + ஆளன்].

உருவு-தல் uruvu-, 5. செ. குன்றாவி. (v.t) 1. உறைகழித்தல்; to unsheath, as a sword. 2. கையாற் பொருள் வரும்படி உருவுதல்; to strip, as beads from a string, as leaves from a twig. 3. சுளுக்கு முதலியவற்றைப் போக்கத் தடவுதல்; to massage, draw the hand down over a sprained part of the body. 4. கயிற்றுச் சுருக்கை யுருவுதல்; to loosen or tighten a noose. 5. ஊடுருவிச் செல்லுதல்; to pierce through, penetrate as an arrow a needle.

ம. உருவுக; க., ஓரெ; தெ. ஓரி (பறித்தல்).

[உல் → உரு → உருவு-]

உருவேற்று-தல் uru vēru-, 5. செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. மந்திரத்தைப் பலமுறை உருவேற்றுதல்; to repeat mantrās. 2. நெட்டுருப் பண்ணுதல்; to repeat or rehearse a lesson frequently in order to learn it by heart. 3. ஆத்திர மேற்றுதல்; to cause a spirit to possess some one for uttering oracles or for ascertaining future events. 4. முறையற்ற தீயறிவூட்டுதல்; to give evil advice, use taking the form of a persuasive talk.

[உரு+ ஏற்று-]

உருள்(ளு)-தல் urul-, 16. செ. கு. வி. (v.i.) 1. தொடர்ந்து புரளுதல்; to turn about, as dice; to roll, tumble over and over, revolve on a plane, as a wheel; to spin, whirl round, as discus. 2. உருண்டு திரளுதல்; to become round, to grow globular. 3. அழிதல்; to perish, die, as in battle or by an epidemic to become extinct. 4. செல்லுதல்; to go, proceed. 5. சக்கரம் உருண்டு செல்லுதல்; to roll on.

ம. உருள்; க. உருள். உருளி. உருளு; கு. உரிட். து. உருளு தெ. உரலு குவி பட. உருனு; **Eroll**; **OF. rolle**; **D. rotulus**.

[உல் → உரு → உருள்-]

உருளை urulai, பெ. (n.) 1. சக்கரம்; wheel of a vehicle. 2. உருண்டை; anything that rolls or turns, as a ball or a wheel. 3. உருளைக்கிழங்கு; potato.

ம. உருள; க. உரளி; தெ. உர்ளி; கோத. உண்டாய்; கோண். உள்தா; பட. உண்டெ; **L rota**, wheel.

[உருள் → உருளை]

உரை¹-த்தல் urai-, 3. செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. சொல்லுதல்; to tell, speak. 2. ஒலித்தல்; to sound.

ம. உர; க. ஓரே.

[உர → உரை-]

உரை² urai, பெ. (n.) 1. உரைக்கை; speaking, utterance. 2. சொல்; word, expression, interpretation, saying. 3. உரை வளம்; explanation, interpretation, commentary, exposition, gloss. 4. எழுத்தொலி; sound of a letter. 5. புகழ்; fame, reputation. 6. மறைமொழி அளவை (ஆகமப் பிரமாணம்); sacred writings, holy writ. 7. முழக்கம். roar loud noise. 8. பிறருக்குக் கேட்கும்படி

சொல்லும் மந்திர முறை; mantra recited aloud.

ம. உர; க. ஓரே; குட. ஓரட்; தெ. ஓர. வெதெ. பர். உர் (முனகுதல்); கோண். ரொன்சானா (அழைத்தல்) L. oris, the mouth, oro, to speak; E. oral, oration, oracle etc.

[உல் → உர → உரை]

உரைகல் urai-kal, பெ. (n.) 1. பொன், வெள்ளியுரைக்கும் கல்; touchstone, used in testing the particular quality of the fineness of precious metals. 2. மருந்தரைக்குஞ் சிறுகல்; small stone for rubbing pills and other forms of medicine into powder.

ம. உரகல்லு; க., து. ஓரெகல்; தெ. ஓரெகல்லு; கொலா., நா. ரொகல்.

[உரை + கல்]

உரையசை urai-y-aśāi-, பெ. (n.) தன்னாற்றலைப் பெரும் பான்மையுமிழந்து சிறிது பொருளுணர்த்தி வரும் இடைச்சொல்; word which has lost much of its original signification and is almost an expletive as 'ஆங்க'.

[உரை + அசை]

உரையாசிரியன் urai-y-āśiriyān, பெ. (n.) உரைகாரன்; comentator.

[உரை + ஆசிரியன்]

உரையாடு-தல் urai-y-āḍu-, 5. செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. சொல்லு தல்; to say, tell. 2. கலந்து பேசுதல்; to converse.

[உரை + ஆடு-]

உல் ul, பெ. (n.) 1. தேங்காயுரிக்கும் கருவி; sharp stick or iron to peel coconuts. 2. கழு; impaling stake.

[உ- > உல் (குத்தல் கருத்து) உல் = குத்தியுரிக்கும் கருவி.]

உல்லியம் ulliyam, பெ. (n.) 1. இறைகிணறு; well. 2. நிலத்தடி யிலுள்ள ஊற்றுக்கால் களைத் தெரிந்து கொள்ளும் கலை; the art of finding out the sources of springs under the earth.

[உல் → உல்லியம் = கிணறு. உல் = குத்துதல்]

உல-த்தல் ula-, 3. செ. கு. வி. (v.i.) 1. குறைதல்; to become diminished; to be spent, wasted. 2. அழிதல் to be devoured, to be ruined. 3. சாதல்; to die, pass away. 4. கழிதல்; to terminate, expire, 5. நீங்குதல்; to leave, be away from. 6. முடிவு பெறுதல்; to be full, complete, perfect. 7. எரிதல்; to glow. 8. காய்தல்; to wither.

ம. உலக்குக.

[உ → உல் → உல-]

உலக்கை ulakkai, பெ. (n.) 1. இடிமரம்; கூலம் முதலியன குற்றும் உருண்டு நீண்ட கருவி pestle. 2. ஒரு படைக் கலம். Iron bar shaped like a pestle and used as a weapon in ancient warfare. 3. முக்கோல்; 22nd star.

ம. உலக்க; க. ஒலகெ. ஒனகெ, ஒனிகெ; கோத.

எல்க்; துப. வல்க்; குட. ஒலகெ; தெ. ரோகலி; கொலா. ரொகால். ரோக; நா. ரோகல்; கோண். ராகால்; பட. ஒணகெ.

[உல் → உல → உலக்கு (குத்துதல், இடித்தல்).
→ உலக்கை.]

உலகம் ulagam. பெ. (n) 1. ஞாலம்; earth. 2. உலகப் பொது; any world. 3. நிலப்பகுதி; country. territory, region. 4. வானம்; sky, ethereal regions. 5. திசை; point of the compass. 6. மக்கட்டொகுதி; inhabitants of the world, mankind in general. 7. நன்மக்கள்; the excellent, the good. 8. உயிரினங்கள்; created beings. 9. உயர்குணம்; lofty character. 10. வழக்கம் usage. Custom.

ம. உலகம்; க. லோக; தெ. லோகமு; பட. ஓலக.

[உலகு → உலகம்]

உலகவழக்கு ulaga-valakku, பெ. (n.) 1. உலக வழக்குச் சொல்; words in common speech or popular words. dist. fr. செய்யுள் வழக்கு i.e., words used in the language of poetry.

[உலகம் + வழக்கு]

உலகு ulagu, பெ. (n.) 1. உலகம்; world. 2. மக்கள்; people.

ம. உலகு; க. லோக; தெ. லோகமு. **H. log. Skt. loka. L. vulgus.** the people. **E. Vulgar.** used by the common people.

[உல் → உலவு → உலகு]

உலங்கு ulaṅgu, பெ. (n.) கொதுகு; gnat, mosquito, Culicidae.

[அலம் → உலம், உலம் → உலங்கு]

உலமரல் ulamaral, பெ. (n.) 1. துன்பம்; suffering. 2. அச்சக் குறி காட்டுகை; manifesting symptoms of fear. 3. உழலுதல்; afflicting. 4. சுழலுதல்; stirring.

[உலம்வரல் → உலமரல்]

உலர்-தல் ular- 2. செ.கு.வி. (v.i.) 1. காய்தல்; to become dry to wither, to be peached up. 2. வாடுதல்; to pine away. as from grief, disease or hunger; to flag. droop.

ம. உலருக.

[உல் → உல → உலல் → உலர்-]

உலவை¹ ulavai, பெ. (n.) 1. தழை; green twig with leaves upon it. 2. மரக்கொம்பு; branch of tree, bough. 3. மரச்செறிவு; grove. 4. விலங்கின் கொம்பு; horn, tusk. 5. குடைவேல்; umbrella thorn babool, buffalo thorn cutch. 6. வள்ளிக் கொடி; sweet potato creeper; panicked-bindweed. 7. கிலுகிலுப்பை; rattlewort. 8. இளந்தளிர்; tender leaves.

[உல் → உலவை. (வே.க. 16.55.)]

உலவை² ulavai, பெ. (n.) 1. காற்று; wind. 2. ஊதைநோய்; rheumatism, gout, paralysis. 3. வற்றிய கிளை; dried branch.

[உலவு → உலவை.]

உலவை³ ulavai, பெ. (n.) குலவையிடல்; a type of sound made by women during functions.

[உல → உலவை]

உலறு¹-தல் ularu- 5. செ.கு.வி. (v.i.) 1. வற்றுதல்; to dry up. wither. 2. சிதைதல்; to be injured, to be spoiled, worn out as clothes. 3. பொலிவழிதல்; to become rough, shaggy, brush.

[உல் → உல → உலறு-]

உலறு²-தல் ularu- 5. செ.கு.வி. (v.i.) உரை தடுமாறுதல்; to howl, scream; to babble, as in a rapture.

ம. உலறுக.

[உல் → உல → உலறு-]

உலா-ulā. பெ. (n.) 1. அரசன் தலைநகரைச் சுற்றி வரும் உலா; procession. 2. பேதை முதலிய ஏழு பருவப் பெண்களும் கண்டு மயங்கும்படி தலைவன் உலாவருதலைக் கலிவெண்பாவால் கூறுவது; poem in kalivenpā metre. which describes how women of the seven magalir paruvam are love-stricken at the sight of a hero as they see him coming along in procession. 3. மக்கள் காற்றாடச் சுற்றி வரல் walking.

[உலவு → உலா]

உலுப்பு-தல் uluppu- 8. செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. உதிர்த்தல்; to shake off, cause to shed, as fruits or leaves from a tree. 2. அசைத்தல்; to shake.

[உல் → உலு → உலுப்பு → உலுப்பு-தல். இக்காலத்தில் உலுப்பு → உதுப்பு → உசுப்பு எனத் திரிபுற்றன.]

உலுப்பை uluppai, பெ. (n.) 1. அதிகாரிகள் பெரியோர் முதலியோர்க்கு மதிப்புரவாக அனுப்பும் உணவுப் பண்டங்கள்; presents of fruits, articles of food etc., offered to great personages; supplies gratuitously given to officials on tour by people or subordinates. 2. பை; bag. 3. சிறுகாய்; unripe fruit in common. 4. கோயில் முதலியவற்றிற்கு அனுப்பும் காணிக்கை; presentation to temple etc.

[உல் → உலு → உலுப்பை, உலுப்புதல் = உதிர்த்தல், உதிர்த்துத் திரட்டிய தவசம்.]

உலை ulai, பெ. (n.) 1. நெருப்புள்ள அடுப்பு; fire place for cooking oven. 2. கொல்லனுலை; smith's forge or furnace. 3. சோறு சமைத்தற்காகக் கொதிக்க வைக்கும் நீர்; pot of water set over the fire for boiling rice. 4. மனநடுக்கம்; flurry, excitement, agitation of the mind.

ம. உல; க., பட. ஒலெ; கோத. எல்கால்; துட. வல்; குவி. கொல்லு.

[உல் → உலை.]

உலைவு ulaivu. பெ. (n.) 1. நடுக்கம்; tremor, trembling. 2. கலக்கம்; tribulation, uneasiness. 3. அழிவு; ruin, destruction. 4. தோல்வி; rout, defeat. 5. அலைவு; agitation, trouble, vexation. 6. வறுமை; poverty, indigence. 7. ஊக்கக் குறைவு; languor, weariness.

ம. உலவு; க. உலெக; தெ. உலுகு.

[உல் → உலை → உலைவு.]

உவ-த்தல் uva- 3. செ.கு.வி. (v.i.) 1. மகிழ்தல்; to be glad, to rejoice, to be delighted. 2. பிரியமுடையதாதல்; to be pleased with, to approve of, like. 3. உள்ளத்தாற் பொருந்துதல்; to be agreed. 4. பொருந்துதல்; to be joined. 5. ஒத்தல்; to be resembled.

ம. உவக்கு; க., கோத. ஒக். ஒக்ய (புணர்தலின் மிகுவிருப்பம்.); தெ. உவ்வி. உவ்வாயி (மகிழ்ச்சி).

[உவ்வு → உவ → உவ-த்தல்.]

உவகை uvagai. பெ. (n.) 1. மகிழ்ச்சி; joy, gladness, delight. 2. அன்பு; love, fondness. 3. காமம்; sexual desire; amorous passion. 4. இன்பச் சுவை (சிருங்கார ரசம்.); sentiment of love.

ம. உவ்வி; தெ. உவ்வி. உவ்வாயி.

[உவ் → உவ்வு → உவ → உவகை.]

உவச்சன் uvaccnan, பெ. (n.) 1. பூசகக் குடியினன்; member of a caste of temple drummers and pūjāris of kālī. 2. ஆசிரியன்; teacher. 3. மத்தளம் கொட்டியவாறு பாடியாடும் கூத்தன்; dancer who beats drum and sings simultaneously.

ம. உவச்சன்; க. ஓவச. ஓச.

[உவச்சு → உவச்சன். உவச்சு = மத்தளம். மத்தளம் கொட்டியவாறு ஆடிக்கொண்டே பாடும் பாணர் இனத்தினன், வயிரியர் என்னும் கூத்தர் குலத்தினன்.]

உவட்டு-தல் uvaṭṭu-. 5. செ.கு.வி.(v.i.) 1. வெறுப்புறுதல்; to loathe abominate, recoil from. 2. தெவிட்டுதல்; to satiate. Surfeit. 3. மிகுதல்; to increase. 4. புரளுதல்; to roll.

ம. உவட்டுக; க. உகி (துப்பு); ஓகெ. (மேலெழு); து. உச்சியுனி (துப்பு); தெ. உமியு (துப்பு), உகி (துப்பு).

[உவள் → உவட்டு. உவள் = தவறுதல், அசைதல், தளர்தல், வெறுப்புறல்]

உவண் uvaṇ, கு.வி.எ. (adv.) மேலிடம்; upper-place, place above.

[உவள் → உவண்.]

உவணம் uvaṇam, பெ.(n) 1. கலுழன் (கருடன்); white-headed kite. 2. கழுகு; vulture. 3. உயர்ச்சி; excellence.

[உவண் → உவணம் = உயரத்தில் பறப்பது.]

உவணை uvaṇai பெ. (n.) மேலுலகம்; svargam, the celestial region.

[உவண் → உவணை.]

உவப்பு uvappu, பெ.(n.) 1. மகிழ்ச்சி; joy, delight, rapture. 2. பொலிவு; prosperity, luxuriance, fertility. 3. விருப்பம்; desire, wish. 4. அன்பு; love, affection.

[உவ்வு → உவ → உவப்பு.]

உவம்போலி uvama-p-pōli, பெ.(n.) உள்ளுறையுவமம்; a variety of simile.

[உவமம் + போலி.]

உவமம் uvamam, பெ. (n.) உவமை; comparison.

[உவ → உவமம்.]

உவமை uvamai. பெ.(n.) 1. ஒப்பு; resemblance. Similarity. 2. உவமையணி; simile. 3. ஒட்டணியாகக் கூறப்படும் அறநெறிகள்: parable.

[உ → உவ் → உவ → உவமை.]

உவமைத்தொகை uvamai-t-togai, பெ.(n.) உவமை யுருபு தொக்க தொகை; elliptical compound in which the sign of comparison is understood, as in மதிமுகம்.

[உவமை + தொகை.]

உவமையணி uvamai-y-aṇi, பெ.(n.) இரண்டு பொருள் களுக்கிடையே ஒப்புமையை விளங்கச் சொல்லும் அணிவகை; simile.

[உவமை + அணி.]

உவமையாகுபெயர் uvamai-y-āgupeyar, பெ.(n.) உவமை யான பொருளின் பெயர் உரிய பொருளுக்கு ஆகி வருவது; a figure of speech in which the thing compared stands for the subject of comparison as in மயில் வந்தாள்.

உவமையின்மை uvamai-y-iṇmai, பெ. (n) இறைவன் எண்குணத்தொன்று; incomparableness, transcendence, one of irāivaṇ-eṇkuṇam.

[உவமை + இன்மை.]

உவர் uvar, பெ. (n.) 1. உப்புச்சுவை; saltiness, brackishness, the taste of any kind of salt, acid or alkaline substance. 2. உப்பு; salt. 3. களர்நிலம்; brackish soil. 4. உழைமண்; fuller's earth, crude carbonate of soda. 5. கடல்; sea. 6. இனிமை; pleasantness.

ம. உவர்; க. ஓகர்; து. உகரு; தெ. ஓகரு, வகரு; கொண். உவ்வோரிக; கோண். செளவ்வர்; கூ. சாரு; குவி. காரு.

[உவள் → உவர்.]

உவர்க்களம் uvar-k-kaḷam, பெ. (n.) 1. களர் நிலம்; saltish land. 2. உப்பளம்; salt-pans. land where salt is formed.

[உவர் + களம்.]

உவர்ப்பு uvarppu. பெ.(n.) 1. உப்புச்சுவை; saltiness. 2. துவர்ப்பு; astringency. 3. இகழ்ச்சி; Insult, contempt. 4. வெறுப்பு; dislike, aversion. 5. அவாவின்மை; absence of desire, suppression of passion.

ம. உவர்ப்பு; க., து. ஓகர்; தெ. ஓகரு.

[உவர் → உவர்ப்பு.]

உவளகம் uvaḷagam, பெ.(n.) 1. அரண்மனையின் உட்புறம்; zenana, interior part of a mansion set apart for women.

2. சிறைச்சாலை; prison. 3. ஒருபக்கம்; one side. 4. மதில்; rampart. 5. மனைவாயில்; gateway, entrance. 6. இடைச் சேரி; hamlet of herds men. 7. பள்ளம்; hollow depression in the ground. 8. நீர்நிலை; tank, lake. 9. அகழி; trench, fosse. 10. அகலம்; expanse, wideness. 11. உப்பளம்; salt-pan. 12. பிரிகை; separating, Parting.

[உவல் → உவள் → உவளகம் (வே.க.91).]

உவளம் uvaḷam, பெ.(n.) 1. சோறு; boiled rice. 2. யானைக் கவளம்; elephant fodder.

[உவல் → உவள் → உவளம். உவல் = தழை, உணவு.]

உவனி-த்தல்: uvaṇi-, 4. செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. தூய்மை செய்தல்; to clean, as the bow before shooting. 2. எய்யத் தொடங்கல்; to begin to shoot an arrow from the bow. 3. ஈரமாதல்; to grow moist when exposed to dew; to become damp, as the ground, clothes, furniture.

[உவல் → உவலி → உவனி-.]

உவாமதி uvā-madi, பெ. (n.) வெள்ளுவா; full moon.

[உவவு → உவா + மதி.]

உவா uvā, பெ. (n.) 1. இளமை; youthfulness, juvenility. 2. இளையோன்; young man, youth, lad. 3. முழுநிலவு; fullmoon. 4. காருவா; new moon.

[உவவு → உவா.]

உழக்கு¹-தல் uḷakku-, 5. செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. கலக்குதல்; to disturb, stir up. 2. மிதித்தல்; to trample down, tread upon. 3. கொன்றுதிரிதல்; to ravage, devastate. 4. உழுதல்; to plough.

[உழ → உழக்கு-.]

உழக்கு² uḷakku, பெ. (n.) 1. காற்படி; measure of capacity. 2. கவறிட் டுருட்டும் உழக்கு; dice box.

ம. உழக்கு.

[உழ → உழக்கு. உழக்குதல் = ஆழ்த்தி முகந்தெடுத்தல்.]

உழச்சியர் uḷacciyar, பெ.(n.) மருதநிலப் பெண்கள்; women of agricultural tract.

[உழத்தி → உழச்சி + அர்.]

உழத்தி uḷatti, பெ. (n.) உழவர்குடிப் பெண்; woman of the uḷavan, i.e. ploughman caste.

[உழு → உழவன் → உழத்தி.]

உழத்திப்பாட்டு uḷatti-p-pāṭṭu. பெ.(n.) உழவுச் செய்திகளைக் கூறும் ஒரு சிற்றிலக்கியம்; species of agricultural poem.

[உழத்தி + பாட்டு.]

உழப்பு uḷappu, பெ. (n.) 1. வருத்தம்; suffering. 2. மனக் கலக்கம்; mental disquiet. 3. முயற்சி; effort, close application, exertion. 4. பழக்கம்; practice, habit. 5. வலிமை; strength. 6. கைத்தொழில்; handicraft.

ம. உழப்பு

[உலப்பு → உழப்பு.]

உழல்(லு)-தல்; uḷal(lu)-, 13. செ.கு.வி.(v.i.) 1. அசைதல்; to oscillate, swing to be in motion. 2. சுழலுதல்; to whirl, revolve. 3. அலைதல்; to wander, roam about. 4. நிலை கெடுதல்; to lose condition or status become poor. 5. துன்புறுதல்; to suffer.

[உல் → உள் → உழ் → உழ → உழல் → உழல்(லு)-தல்.]

உழலைப்படு-தல் uḷalai-p-paḍu-, 20. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பகலவன் வெப்பக் கொடுமையினால் தாக்கப் படுதல்; to be affected by sun-stroke, to be scorched with great heat. 2. நீர் வேட்கையால் வருந்துதல்; to be tormented with thirst.

[உழல் → உழலை + படு-.]

உழவன் uḷavan, பெ. (n.) 1. உழுபவன்; ploughman. 2. மருத நிலக் களமன்; member of the ploughing class in an agricultural tract. 3. ஏர்மாடு; ploughing ox.

ம. உழவன்.

[உழவு + அன்.]

உழவாரம் uḷavāram. பெ. (n.) புற்செதுக்குங் கருவி; small hoe for weeding or cutting grass; weeding – spade.

ம. உழவாரம்.

[உழு → உழவு + ஆரம். உழவுத்தொழிலுக்குத் துணை புரியும் களையெடுக்கும் கருவி.]

உழவு uḷavu, பெ.(n.) 1. உழுகை; ploughing. 2. வேளாண்மை; agriculture, husbandry.

ம. உழவு; க. உழ், உழமெ, உழல்; கோத. உக்; துட. உழ்வ்; குட. ஊள்; து. உர; ஊடுனி; தெ. துக்கி.

[உழு → உழ → உழவு.]

உழவுகாணியாட்சி uḷavu-kāṇi-y-āṭci, பெ.(n.) நிலத்தை உழுது பயிர்செய்யும் உரிமை; sole right to plough and cultivate a land.

ம. உழவொற்றி.

[உழவு + காணியாட்சி.]

உழிஞை uḷiñai, பெ.(n.) 1. கொற்றான்; balloon vine. S.cl., Cardiospermum halicacabum. 2. சிறுபூனை; a common wayside weed. Aerea lanata. 3. பகையரண் வளைப்போர் குடும் மாலை; chaplet, balloon vine garland worn by soldiers when storming a fort.

ம. உழிஞ்ஞு.

[உழி → உழிஞை.]

உழு-தல் uḷu-, 1 செ. குன்றாவி.(v.t.) 1. நிலத்தைக் கிளைத்தல்; to dig up, root up, as pigs. 2. நிலத்தை ஏரால் துன்னுதல்; to plough. 3. கிண்டுதல்; to scratch, incise, as bees in a flower. 4. மயிரைக் கோதுதல்; to arrange or adjust, as the hair with the fingers.

ம. உழுக; க. உழு; கோத. உக்; துட. உழ்வ்; குட. ஊழு, ஊலு, ஊள்; து. ஊடுனி; தெ. துன்னு,

துனு; நா. உர்; கொலா. உர்; குவி. ருயிலி. லுனை; கூ. முவ, ருவ; கோண். உரான, உழன; பர். உழ், உர்; குரு. உயினா, உய்னா; மால். உசெ.

[உல் → உளு → உழு-]

உழுதாங்குடி u|undāṅkudi, பெ. (n.) பழைய வரிவகை: tax.

[உழு → உழுதான் + குடி]

உழுந்து u|undu, பெ. (n.) பயறுவகை; black gram, Phaseolus, mungo glaber.

ம. உழுன்னு; க. உத்து; தெ. உத்தலு,

[இல் → உல் → உள் → உளு → உழு → உழுந்து = மென்மை அல்லது வழுவழுப்பானது.]

உழுந்துணா u|undunā. பெ. (n.) உழுந்தம் பயற்றொடு கலந்திட்ட சோறு; preparation of food made of rice mixed with bruised black-gram and boiled together.

ம. உழுந்து சோறு.

[உழுந்து + உணா. உணவு → உணா.]

உழுவலன்பு u|val-aṅbu, பெ. (n.) எழுமையும் தொடர்ந்த அன்பு; love, esp. sexual love persevered in with constancy through seven successive births.

[உழுவல் + அன்பு.]

உழை-த்தல் u|ai-, 4. செ.கு.வி. (v.i.) 1. முயற்சி செய்தல்; to labour hard, toil, drudge. 2. வருந்துதல்; to suffer hardship, to be afflicted.

ம. உழ.

[உல் → உலை → உழை → உழை-த்தல்.]

உழைப்பு u|aiṅpu, பெ. (n.) 1. உழைப்பு; toil, industry, diligence. 2. முயற்சி; effort, active endeavour, exertion. 3. ஊதியம் பெறுதல்; earnings, gain, acquisition. 4. சுறுசுறுப்பு; diligence.

[உழை → உழைப்பு.]

உள்¹-u| பெ. (n.) 1. இருத்தற் பொருள் குறிக்கும் குறிப்பு வினைப் பகுதி; base of a tenseless verb meaning 'to be', as in. "I am". (2) உடைமைப் பொருள் குறிக்குங் குறிப்பு வினைப்பகுதி; to have. 2. வீடு; house.

க., ம. உள். ம. கேளியே உள்ளு (கேள்விப் பாடாகத் தான் உள்ளது). கண்டிட்டில்ல (கண்டதில்லை).

[உ → உல் - உள். உல் = பொருந்துதல். இருத்தல். பொருத்தியுள்ளது.]

உள்² u|. பெ. (n.) 1. உள்ளிடம்; inside, interior of a place. 2. மந்தணமானது; that which is private, secret, esoteric. 3. மனம்; mind, heart. 4. மனவெழுச்சி; cheer, highspirits. 5. இடம்; place.

[உ → உல் → உள்.]

உள்³ u|. இடை. (part). 1. ஏழுநுருடி; a loc. ending. 2. தொழிற் பெயர் ஈறு; a vbl. noun ending as in. விக்குள்.

ம. உள்; க. உள். ஒள்; கோத., துட. உள்; குட. ஒளி; து. உள. ஒள; தெ. உல்லமு, லோ(உள்); கொலா. லோபல்; நா. லோப்; பர். ஒபெ; கட. உலெ; பிரா., கோண். ரோன்; குர். உலா; மால். உலெ.

[உ → உல் → உள்.]

உள்வெண்டயம் u|venḍayam, பெ. (n.) 1. அரசரேறும் குதிரைக்குக் காலில் அணிவிக்கும் பித்தளைக் கழல்; tinkling ring of brass put as an ornament on the feet of horses mounted by kings. 2. பொதிமாட்டின் முதுகில் வைக்கும் அணை; pad placed between a load and the back of a pack-ox.

[உள் + வெண்டயம்.]

உள்ள u|la, பெ. எ. (adj.) 1. இருக்கிற; who is. Which is. 2. உண்மையான; true. actual.

ம. உள்ள; க. உள்ள; கோத. ஒன்; துட. ஒள்த், ஒள்; குட. உள்ள; து. உள்ள, உள், உண்டு; கொலா. அணு; நா. அணுட்; பிரா. அன்னிங்க்.

[உள் + அ = உள்ள.]

உள்ளகம் u|lagam, பெ. (n.) நெஞ்சு; mind, heart.

ம. உள்ளகம்.

[உள் + அகம் = உள்ளகம்.]

உள்ளடக்கம் u|l-aḍakkam, பெ. (n.) 1. எண்ணங்களை வெளிவிடாமை; reservedness, reticence, uncommunicativeness. 2. அடக்கி வைத்த பொருள்; hidden resources, content.

உள்ளடி u|l-aḍi, பெ. (n.) 1. உள்ளங்கால்; sole of the foot, opp. to புறவடி. 2. அண்மை; nearness, vicinity, neighbourhood. 3. நெருங்கிய சுற்றம்; own relations own circle. 4. கழுக்கம் (இரகசியம்); that which is secret.

ம. உள்ளடி.

[உள் + அடி = உள்ளடி = உள்ளத்தின் அடியில் பதிந்த கழுக்கமான செய்தி. உள்ளக்குள் நெருங்கிய உறவு.]

உள்ளது u|ladu, பெ. (n.) 1. உள்பொருள்; that which exists. Which is prevalent or present. 2. மெய்; truth, that which is true. 3. விதிக்கப்பட்டது; that which is destined. 4. ஆதன்; soul, spirit.

ம. உள்ளது; க. உள்ளது. உள்ளிது; தெ. உள்ளதி.

[உள் → உள்ள + து.]

உள்ளம் uḷḷam. பெ.(n.) 1. மனம்; mind. heart. 2. கருத்து; thought, intention, purpose. 3. ஊக்கம்; energy, zeal, fervor. 4. அறிவியல்; consciousness, intellect or thought. 5. மனச் சான்று; conscience. 6. ஆதன்; soul.

ம. உள்ளம்; க. உள். ஒள்; கோத. துட. உள்; குட. ஒளி; து. உள்; தெ. உல்லமு; கொலா. லோபல்; நா. லோபல்; பர். ஒலெக் (வீடு.); கோண். லொன்; கட. உலெ. உல்லென் (வீடு.); குரு. உலா (உள்ளறை.); மால். உலெ; பிரா. உரா. (வீடு.).

[உள் → உள்ளம்]

உள்ளார் uḷḷār. பெ. (n.) 1. இருப்போர்; those who are present. 2. உடையவர்; those who possess, as money.

[உள் = உள்ளார். உள் = இரு. உள்ளார் = இருப்பவர். உள்ளவர் = செல்வம் உள்ளவர். உள்ளவர் → உள்ளார்.]

உள்ளான் uḷḷān, பெ. (n.) நீருள் மூழ்கிச் செல்லும் பறவை; common snipe, gallinago media, of which there are many varieties.

தெ. உல்லமு; க. உல்லங்கி.

[உள் → உள்ளான். நீருள் மூழ்கும் இயல்புபற்றி உள்ளான் (உள்ளே செல்வது.) எனப்பட்டது.]

உள்ளி uḷḷi, பெ. (n.) வெண்காயம்; onion, allium cepa. 2. வெள்ளைப்பூண்டு; garlic.

ம. உள்ளி; க. உள்ளி. உரளி. உர்ளி; கோத. உள்ய்; துட. ஊண்ய்; து. உல்லி, உள்ளி; தெ. உல்லி; கோண். உல்லீ; கொலா. உல்லி; பர். உல்லி. குவி. ஊல்லி. உல்லி.

[உள் + இல் - உள்ளில் → உள்ளி (உள்ளே ஒன்றும் இல்லாதது.)]

உள்ளீடு uḷḷīdu (n.) 1. உள்ளிருக்குஞ்சத்து; that which is within, as the kernel in a nut. 2. உள்ளான கருத்து; inner meaning, inherent substance. 3. உடன்படிக்கை; bond. 4. மந்தணம்; secret. 5. உள்ளே இடப்பட்டது; that which is kept inside. 6. இனிப்பு போன்ற பணியாரங்களில் உள்ளிடும் பொருள்; the essential inclosed in a cake.

[உள் + ஈடு. இடு → ஈடு.]

உள்ளு-தல் uḷḷu-, 6. செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. நினைதல்; to think of, remember. 2. ஆராய்தல்; to revolve in the mind, investigate. 3. நன்கு மதித்தல்; to honour, esteem. 4. திரும்ப நினைத்தல்; to recollect. 5. இடைவிடாது நினைத்தல்; to think without ceasing.

[உள் → உள்ளு-]

உள்ளுறை uḷḷ-urāi, பெ.(n.) உட்கருத்து; inward thought, real opinion, the thing intended. 2. மறைபொருள்; hidden meaning. 3. ஆசகவிக்குக் கொடுக்குந் தலைப்பு; subject matter proposed for composing a verse impromptu. 4. பொருளடக்கம்; contents. as of a book.

குறிப்பால் புலப்படுத்தும் கருத்து உள்ளுறை எனப்படும். அன்புணர்வை மட்டும் புலப்படுத்திக் காட்டும் குறிப்பு இறைச்சி என வேறு பிரித்துக் காட்டப்படும். “அன்புறுதகுந் இறைச்சியுட் கூட்டலும்” என்றார் தொல்காப்பியர். உள்ளுறையின் பாற்பட்ட குறிப்பு தெய்வமல்லாத கருப் பொருள்களைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு வரும்.

[உள் + உறை.]

உள்ளே uḷḷē-, கு.வி.எ. (adv.) உள்ளாக; அகத்த; inside.

ம. உள்ளே.

[உள் + ஏ - உள்ளே.]

உளப்படு-த்துதல் uḷa-p-paḍuttu-, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) மனத்துட் கொள்ளுதல் ; to bear in mind. keep in remembrance.

[உள் → உளம் + படுத்து-]

உளப்பாடு uḷa-p-pāḍu. பெ. (n.) 1. எண்ணம்; object, intention. Purpose. 2. மனத்துயர்; mental suffering, sorrow, grief .

[உளம் + படு = உளப்படு → உளப்பாடு.]

உளர்-தல் uḷar-, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கோதுதல்; to adjust, smooth out, as birds their feathers. 2 தலை மயிர் ஆற்றுதல்; to spread out and draw the fingers through as in drying wet hair. 3. அசைத்தல்; to shake, cause to move or fly about. 4. சிதறுதல்; to scatter, throw about, strew. 5. தடவுதல்; to draw the fingers over. as a bow string. 6. யாழ் முதலியன இசைத்தல்; to thrum, as a yāḷ ; to play, as an instrument. 7. கலக்குதல்; to disturb, ruffle, stir up, as fish the water of a pool.

[உல் → உள் → உள → உளர்-]

உளவாளி uḷavāḷi, பெ. (n.) 1. உளவாள்; spy, informer. 2. உளவு; see uḷavu.

[உளவு → ஆள் + இ.]

உளவு uḷavu, பெ. (n.) 1. மந்தணம்; secrecy, privacy. 2. உள்ளாராயும் துப்பு; secret, internal affair espied or ascertained by an emissary in disguise to be afterwards disclosed to others. 3. வேவு; spying, prying, espionage. 4. ஒற்றன்; spy, informer. 5. வழி; means, method, expedient. 6. உள்ளதன்மை; real nature.

ம., து. உளவு; க., தெ. ஓளவு.

[உள் → உளவு.]

உளறு-தல் uḷaru-, 10. செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஆரவாரித்தல்; to roar, shout, vociferate. 2. கண்டபடி பிதற்றுதல்; to clamour without sense, utter unmeaning vociferations, speak incoherently as through fear, talk blatantly.

ம. உளறுக; க. ஓளறு; தெ. ஊல் (நரி ஊளையிடல்); பட. ஊவலிக்கு (ஊளையிடல்).

[உளர்தல் = அசைத்தல், நடுங்குதல், ஒலித்தல், உளர் → உளறு.]

உளி uli, பெ. (n.) 1. தச்சுக்கருவிகளுளொன்று; chisel. 2. கணிச்சி; battle-axe. 3. சித்திரிக்குங்கருவி; burin, engraver's tool. 4. நகஞ்சீவி; barber's instrument for paring nails. 5. கூர்மை; sharpness.

ம., க., து, உளி; தெ. உலி; கோத., துட. உள்ய்.

[உள் → உளி = உள்ளே செல்வது, வெட்டுவது.]

உளிரை ulirai, பெ. (n.) 1. கோபுரவாயில்; entrance of a fort. 2. படை; army.

[உள் → உளி → உளிரை.]

உளு-த்தல் ulu- 4. செ.கு.வி. (v.i.) மர முதலியவை புழுவால் அரிக்கப்பட்டுக் கெடுதல்; to be worm eaten, as wood; to be eaten out by insects, as grain, as seeds.

[உள் → உளு → உளுத்தல். உளு = உட்செல்.]

உளை¹-தல் ulai-, 2. செ.கு.வி. (v.i.) 1. குடைச்சல் நோவடைதல்; to ache or suffer pain in the limbs, as from weariness, cold, rheumatism. 2. வயிறுளைதல்; to suffer griping pain, as with dysentery. 3. பேறுகால வேதனைப் படுதல்; to travail. 4. மனம் வருந்துதல்; to suffer in mind, to be in distress to touch deeply. 5. அழிதல்; to perish; to be destroyed. 6. தோற்றல்; to be defeated vanquished. 7. சிதறிப்போதல்; to disperse, scatter, to be diffused.

[உள் → உளு → உளை-.]

உளை²-த்தல் ulai- 2. செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒலித்தல்; to sound, roar 2. ஊளையிடுதல்; to howl, as a jackal. 3. யாழ் ஒலித்தல்; sound of a harp. 4. சிந்துதல்; over flowing. 5. தடவுதல்; shampooing.

[உள் → உளை (உள்ளசைவு) = ஒலித்தல்.]

உற்றார் urrār, பெ. (n.) 1. சுற்றத்தார்; relatives. 2. நண்பர்; friends. 3. மிக்கவர்; those who excel.

ம. உற்றார்.

[உறு → (உற்று) உற்றார்.]

உற-த்தல் ura-, 4. செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. கிள்ளி யெடுத்தல்; to nip, pinch off, tear open. 2. பிளத்தல்; to split with force, cleave, rend, rive. 3. அழுத்துதல்; to squeeze out, as juice. 4. உறிஞ்சுதல்; to suck in. 5. ஒட்டக் கறத்தல்; to milk to the last drop. 6. முற்றுங்கவர்தல்; to drain to the last farthing. 7. பிழிதல்; pressing out the juice as from leaves, flowers etc. 8. பிதுக்கல்; pressing out the pulp from any grain as in shelling peas etc.

[உல் → உறு → உற.]

உறக்கம் urakkam, பெ. (n.) 1. தூக்கம்; sleep, slumber, drowsiness. 2. சோர்வு; weariness, lassitude. 3. நடுக்கம்; suspension of the faculties by sleep or otherwise. 4. மயக்கம்; fainting. 5. இறப்பு; death.

ம. உறக்கம்; க. ஓரகு. ஓரங்கு; கை. ஓர்க்; துட.

வர்க்; குட. ஓரகி; து., பட. ஓரகு; தெ. ஓரகு; பர். ஓர்க்.

[உறங்கு → உறக்கம்.]

உறல் ural, பெ. (n.) 1. அடைகை; being near, coming, drawing near, approaching. 2. உறவு; உறவின் முறை; relationship. 3. தொடுகை; tactile sense, a property of the skin.

[உறு → உறல்.]

உறவு uravu, பெ. (n.) 1. உறுகை; entering upon, commencing. 2. சுற்றம்; relation, relationship. 3. நட்பு; friendship, love, intimacy. 4. விருப்பம்; desire. 5. உலகப்பற்று; worldly attachment, opp. to துறவு.

ம. உறவு; க. ஒலுவு.

[உறு → உறவு.]

உறவோர் uravōr. பெ.(n.) 1. சுற்றத்தோர்: relation, 2. சிறந்தோர்: persons of eminence.. 3. சூழ்ந்தோர்; companion. 4. குடியிவிறந்தோர் பெயர்: deceased name in a family. 5. நண்பர்: friends.

[உறவு + (ஆர்) ஓர்.]

உறழ்ச்சி ura|cci, பெ. (n.) 1. மாறுபாடு: rivalry, competition 2. திரிகை: changing. 3. வேறுபாடு; admission of an option in the combination of words in regard to a letter undergoing a change or remaining unchanged. 4. யாப்பில் குறுகிய நெடிய அசைகள் அல்லது எண்கள் பல இணைத்து வரும் இணைப்பு; all possible combinations of certain given numbers, or of the short and the long syllables in metre.

[உறழ் → உறழ்த்தி → உறழ்ச்சி.]

உறி uri- பெ. (n.) பண்டம் வைக்கும் பொருட்டுத் தொங்கவிடும் உறி; hoop or a network of rope for placing pots, and suspended by a cord from the roof of a house, from the hand, or from the end of a pole carried on the shoulder. 2. ஏணை; children's hummock.

ம. உரி; க. உட்டி, ஒட்டி, உரி; கோத. உர்ய; து. உரிகச்செ (சிறுமணி); தெ. உட்டி.

[உறு → உறி. உறு = பொருந்து. உறி = பொருந்துமிடம்.]

உறிஞ்சு-தல் urinju-. 10. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வாயால் உள்ளிழுத்தல்; to sip, suck up, draw into the mouth, as in tasting liquids. 2. மூக்கால் உறிஞ்சுதல்; to snuff up, sniff, draw in sharply through the nose. 3. உள்ளேயிழுத்தல்: to suck up, take in, absorb, as a sponge.

ம. உறிஞ்சுக.

[உல் → உறு → உறி → உறிஞ் → உறிஞ்சு-]

உறியடி uri-y-adi- பெ. (n.) கண்ணன் பிள்ளைப் பருவத்தில் உறிவெண்ணெய் எடுத்ததைக் கொண்டாடும் திருநாள்; annual festival in āvaṇi

corresponding to August - September in which herdsmen break pots suspended in networks of rope, to commemorate the mythological story of Sri Krishna stealing butter during His childhood.

ம. உறியடி.

[உறி + அடி.]

உறு¹-தல் uru- 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தொடுதல்: to perceive by touch. 2. அன்பு கொள்ளுதல்: to love. 3. ஒத்தல்: to resemble. 4. தொடங்குதல்: to begin, commence, start, usu. with a vbi. noun. 5. அடைதல்: to approach, gain access to, each. 6. நுகர்தல்: to enjoy. 7. நினைத்தல்: to think.

ம. உறுக. க. உறு. ஊறு: துட. உர்வ்: து. உந்துனி: தெ. உறு.

[உல் → உறு → உறு-தல் (வேக. 40.41.42.)]

உறு²-த்தல் uru- 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. துன்புறுத்துதல்: to suffer. 2. முள்போல் குத்துதல்: to pierce. 3. மிகச் சினத்தல்: to have wrath.

[உல் → உறு-.]

உறுத்தல் uruttal, பெ. (n.) 1. கண்ணில் தூசு முதலியன படிதலால் ஏற்படும் தவிப்பு; irritation, uncomfortable sensation caused by dust etc., falling in the eye. 2. ஏற்படுகை; happening. 3. தாக்குகை; offending. 4. அழுத்துகை; pressure, instigation.

[உறு → உறுத்தல்.]

உறுதி urudi பெ. (n.) 1. திடம்; firmness, strength, stability. 2. வல்லமை; power, energy, force. 3. திண்ணம்; certainty, assurance. 4. மாந்தர்க்குரிய குறிக்கோள்; aims of mankind, objects of human pursuit, four in number viz., 5. உறுதி வாக்கு; positive declaration. 6. செய்யத்தக்கது; appropriate thing to do, suitable action. 7. நன்மை; good, benefit. 8. மந்திரம்; mantiram, as that which is efficacious 9. பற்றுக் கோடு; support, prop. 10. அறிவுரை; moral or religious advice. 11. ஊதியம்; வருவாய்; profit, benefit. 12. கல்வி; learning. 13. ஆட்சி ஆவணம் (பத்திரம்.); bond, title deed. 4. விடாப்பிடி; stubbornness, pertinacity.

ம. உறுதி; க. உரிதி, உறும்பு; தெ. உரிதி; L versus, true, O.Fr. verai; Fr. Verai, Ger. Wahr; A.S. Voer; E Very; real in agreat degree; verity, truth.

[உறு → உறுதி.]

உறுப்பு uruppu பெ. (n.) 1. உறுப்புகள்; limb. member of body. 2. பாகம்; division, as of an army; part of whole, component part, department, section. 3. உடம்பு; body. 4. மெய் யெழுத்து; consonant. 5. பாலை யாழ்த்திறம்; secondary melody type of the pālai class. 6. மரக்கொம்பு; bough, branch. 7. உறுப்பமைதி; just proportion symmetry of form. 8. மேல்வரிச் சட்டம்; copy of single letters set for a child to imitate. 9. நில ஆவணம்; title deed, as of land.

ம. உறுப்பு

[உறு → உறுப்பு.]

உறுமி urumi, பெ. (n.) ஒருவகைத் தோற்கருவி; a kind of drum.

ம. உறுமி.

[உறும் → உறுமி. உறும் ஒலிக்குறிப்பு இடைச்சொல்.]

உறை¹-த்தல் urai-, 2. செ.கு.வி. (v.i.) 1. துளித்தல்; to drop, as the rain; to form, as the dew. 2. உதிர்்தல்; to fall down, as pollen from flowers. 3. சுவையுறைத்தல்; to be pungent, biting, sharp. 4. சுடுதல்; to scorch, as the sun. 5. தாக்கிப் பயன் விளைத்தல்; to produce effect, as words of advice, to sting, as a rebuke or sarcasm. 6. முள் முதலியன உறுத்துதல்; to prick, as a thorn. 7. ஊன்றுதல்; to become firm, steadfast, decided, as the mind. 8. மோதுதல்; to beat upon, as wind. 9. மிகுதல்; to increase grow.

[உறு → உறை → உறை-த்தல்.]

உறை² urai, பெ.(n.) 1. இருப்பிடம்; place of residence, town, appropriate or customary place for a person or thing. 2. வாணாள்; lifetime. 3. படைக்கலக்கூடு; sheath, scabbard, case. 4. தூசு முதலியன படாதவாறு மூடு கின்ற ஆடையுறை; cover; eg. pillow - case. 5. பண்டம் செய்யும் கூடு; receptacle for grain, a kind of sack. 6. கிணற்றுறை; burnt clay curb, used for the construction of well. 7. போர்வை; upper garment, cloak, shaw. 8. காணிக்கைப் பொருள்; offering. 9. பாம்பின் நச்சுப்பை; the poison bag of the snake.

ம. உற; க. ஓரெ; கோத., நா., குட. ஓரெ; து. ஓரெ. உதெ; தெ. ஓர; பர். ஓர.

[உறு → உறை.]

உறைப்பு uraippu, பெ.(n.) 1. சுவைக்கூர்மை; sharpness of taste. 2. காரம்; pungency. 3. ஊற்றம்; firmness, steadfastness. 4. வாய்ப்பு; opportunity, a favourable time. 5. கொடுமை; severity, sternness, harshness. 6. அழுத்தம்; impressiveness, positiveness. 7. அல்லல்; painful sensation of body or painful feeling of mind. 8. மழை பெய்கை; falling of rain. 9. தாக்குகை; blowing.

ம. உறப்பு; க. ஓர்பு; தெ. ஓற்பு.

[உறு → உறை → உறைப்பு.]

உறைமோர் urai-mōr, பெ. (n.) பாலிலிடும் பிரைமோர்; sour butter-milk used for curdling milk.

[உறு → உறை + மோர்.]

உறையுள் urai-y-ul, 2. பெ. (n.) 1. உறைகை; living, residing, abiding. 2. தங்குமிடம்; abode, resting place. 3. வீடு; house, residence. 4. ஊர்; village, town. 5. நாடு; district, land pvince. 6. மாந்தர் துயிலுமிடம்; sleeping place; dormitory. 7. உகம்; age, aeon.

[உறை + உள்.]

உறையூர் urai-y-ūr, பெ. (n.) கருப்பை; womb being dwelling

for the infant.

[உறை + ஊர்.]

உன்னம் uṇṇam, பெ.(n.) 1. கருத்து; thought, object, intention. 2. ஊழ்கம்; contemplation. 3. மனம்; mind. 4. குறியாகக் கொள்ளும் ஒரு மரம்; a small tree with golden flowers and small leaves which, in ancient times, was invoked for omens before warriors proceeded to battle. 5. கற்பனை; imagination.

ம. உன்னம்; க. உன்னிசு (நினைத்தல்.); கோத. உன்ப, உனிப. (குறி.); துட. உன்ய (நினைத்.); தெ. உங்கிசு (பார், ஏற்றுக்கொள்.); குவி. ஒன்பினை (நினை.); பிரா. கன்னிங் (பார்.).

[உல் → உள் → உன்னு → உன்னம்]

உன்னிப்பு uṇṇippu. 1. கவனிப்பு; intentness. 2. அறிவுக் கூர்மை; acuteness of mind, discernment. 3. ஊகிப்பு; guess. 4. குறிப்பு; unerring sign by which a place or person is known. 5. முயற்சி; exertion, effort. 6. உயரம்; height. 7. கண்ணியம்; dignity.

[உல் → உன்னு → உன்னிப்பு.]

உன்னியம் uṇṇiyam, பெ.(n.) சொந்தம்; that which is ours, on our side.

[உல் → உன் → உன்னியம்.]

உன்னு-தல் uṇṇu-, 11. செ.கு.வி. (v.i.) 1. எழும்புதல்; to rise. 2. முன்னங்கால் விரலை யூன்றி நிமிர்தல்; to be on tiptoe.

[உல் → உன் → உன்னு.]

ஊ

ஊ¹ ஊ. பெ. (n.) 1. தசை; flesh, meat. 2. நலமின்மை; illness.

ம. ஊ; கோத. ஊ (எயிர்); கூ. ஊஞ்சு; குவி. ஊயு; பிரா. சூ.

[ஊன் → ஊ.]

ஊ² ஊ. பெ. (n.) ஊண், உணவு; food.

[ஊண் → ஊ (கடைக்குறை) = உணவு.]

ஊ³ ஊ. இடை. (part) இறந்தகால வினையெச்ச ஈறு; ending of past vbl. pple.

ஊக்கம் ūkkam, பெ.(n.) 1. மனக்கிளர்ச்சி; impulse, ardour, zeal. 2. முயற்சி; exertion, effort. 3. வலிமை; strength power, force. 4. வினைமேற் கொண்ட எண்ணம்; firm persuasion. Conviction. 5. உயர்ச்சி; height elevation, hugeness. 6. மிகுதி; abundance. 7. உண்மை; truth. 8. உள்ளத்தின் மிகுதி; enthusiasm. 9. மனத்தாற்றல்; will power.

ம. ஊக்கம்; க. உர்க்கு, உக்கு; தெ. உக்கு.

[ஊக்கு → ஊக்கம்.]

ஊக்கு-தல் ūkku-, 5. செ.கு.வா.வி.(v.t) 1. ஆட்டுதல்; to

swing, shake. 2. நெகிழ்த்துதல்; to loosen, as one's hold. 3. தப்புதல்; to miss the mark. 4. ஊக்கமுட்டுதல்; to encourage, motivate, prompt. 5. முயலுதல்; to make an effort, act with energy. 6. கற்பித்தல்; to teach, instruct. 7. நினைத்தல்; to consider ruminant. 6. அசைத்தல்; to move, stir up.

[ஊகு → ஊங்கு → ஊக்கு-]

ஊசல் ūśal, பெ. (n.) 1. அசைவு; moving to and fro. 2. ஊஞ்சல்; swing. 3. ஒருவகைச் சிற்றிலக்கியம்; swing-song, a poem in praise, composed of verses in *agaval viruttam* or *kali-t-tāḷiśai* metre. Purporting to be sung when moving a swing on which is seated the idol or the person. 4. கலம்பக உறுப்புகளுளொன்று; member or component part of kalambgam. 5. மனத்தடுமாற்றம்; trepidation, perturbation, feat.

ம. ஊஞ்சல்; து. உச்சலு; தெ. உய்யல்; சு. உய்யாலெ. உய்யால; L Oscillum, a swing, E Oscillate, to swing.

[உந்து → உத்தல் → உஞ்சல் → ஊஞ்சல் → ஊசல்.]

ஊசற்பருவம் ūśar-paruvam, பெ. (n.) பெண்பாற் பிள்ளைத் தமிழ்ப் பருவங்களுளொன்று; one of ten paruvams which describes the stage of childhood in which a girl delights in being swung on a swing.

[ஊசல் + பருவம்.]

ஊசாலி ūśāli, பெ.(n.) ஊற்றால், மீன்பிடி கூடை; pointed basket fish trap.

[ஊசு = கூர்மூக்கு. ஊசு → ஊசாலி. கூம்புவடிவ மீன்கூடை.]

ஊசி ūśi பெ. (n.) 1. தையலூசி; sewing-needle. 2. எழுத்தாணி; iron style for writing on palmyra leaves. 3. துலாக்கோலின் முள்; needle of a balance magnetic needle. 4. சூரியக் கடிகாரத்தின் முள்; pointer of a dial. 5. நிரைக்கழு; spike put up to protect gates and walls. 6. அடியொட்டி; instrument with spikes to pierce the feet. 7. குண்டுசி; pin. 8. குயவர் மட்கலத்தை அறுக்குங் கருவி; potter's instrument used for fashioning clay. 9. கூர்மை; sharpness, pointedness. 10. சிறுமை; slenderness, thinness, lightness.

ம. ஊசி; க. சூசி; பட, சூஞ்சி.

[உளி → உசி → ஊசி (வே.க. 87-88).]

ஊசிப்போ-தல் ūśi-p-po., பெ.(n.) ஊசல் நாற்றமடிக்கை; becoming putridified from being kept long; becoming stale and nauseous.

[ஊசி + போதல்.]

ஊசு-தல்; ūśu-. 7. செ.கு.வி. (v.i.) 1. அழுகுதல்; to

decay, become fetid, rotten; to putrefy, as a corpse. 2. சுவை கெடுதல்; to become stale, sour, rank insipid, as food by keeping.

ம., க. ஊசு; து. ஊசு.

[உல் → ஊல் → ஊள் → ஊழ் → ஊய் → ஊசு. ஊழ்த்தல் = முற்றுதல். முதிர்்தல், பதனழிதல், அழுகுதல், கெடுதல், நாறுதல்.]

ஊசெனல் ; ṡṡeṅal- பெ. (n.) இளைப்பாற்ற் குறிப்பு; onom. expr. of relief in sitting down to rest.

[ஊசு + எனல், ஊசு - பெருக மூச்சுவிடும் இளைப்பாறல் ஒலிக் குறிப்புச்சொல்.]

ஊஞ்சல் ṡṡjal, பெ. (n.) 1. ஊசல்; swign. 2. ஊசற்பாட்டு; song to accompany swigning.

ம. ஊஞ்சல், ஊஞ்சால்; க. உய்யல், ஊய்யல், உய்யாலு, உய்யலு, உவாலெ, உவ்வாலெ; து. உச்சால், உய்யால், உச்சாலு, உய்யாலு; தெ. உய்யலி, உயிலி. ஊஞ்சால், உய்யல, ஊசு, உயால, உய்யால; கொலா. ஊசெ; நா. ஊசெ; பர். ஊசல்; கோண். ஊகாசு.

[ஊக்கு → ஊஞ்சு → ஊஞ்சல். ஊக்குதல் = முன்னே தள்ளுதல்.]

ஊட்டம் ṡṡtam, பெ. (n.) 1. உண்பிக்கை; feeding. 2. உணவு; food, refreshment. 3. செழிப்பு; fertility of land, fatness of a person, opp. to வாட்டம். 4. சோற்றுப் படையல்; giving a feast.

ம. ஊட்டம்.

[ஊட்டு → ஊட்டம்.]

ஊட்டு-தல் ṡṡtu-, செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. உண்ணும்படி உணவைப் பிறர் வாயிலே யிடுதல்; to put small quantity of food into the mouth, as of a child, of a sick person, as of a token of affection. 2. உண்ணச் செய்தல்; to coax and make one eat one's food, as a mother, her child, to entertain, as a guest. 3. புகட்டுதல்; to instil, infuse. 4. வண்ண மேற்றுதல்; to dye. 5. நுகரச்செய்தல்; to cause, to experience, as the fruits of one's actions. 6. கன்று அல்லது குட்டி பால்குடித்தல்; to suck as a calf or a kid. 7. விருந்திடல்; to give a feast.

ம. ஊட்டுக; க. ஊடிசு. ஊடு; கோத. உண்க்ச்; தெ. ஊடு (கால்நடைக்கு நீர்கொடுத்தல்); கொலா. உணிப், ஊர்ன், உர்ன், நா. ஊர்ன்.

[ஊட்டுதல் = உட்கொளச்செய்தல். உண் (த.வி.) → ஊண்பி (பி.வி.) → உட்டு (செய்ப்.வி.)]

ஊடல் ṡṡdal பெ. (n.) 1. மருதத்திணையின் உரிப் பொருள் களுள் ஒன்றாகிய புலவி; love quarrel between husband and wife, arising from jealousy appropriate to the agricultural tracts, one of five uri-p-porul. 2. பிணக்கு; disaccord. 3. வெறுப்பு; dislike. 4. கணவன் மனைவி இருவரிடைத் தோன்றும் உரையாடாத

மென்சினம்; domestic disharmony between husband and wife.

[ஊடு → ஊடல்.]

ஊடாடு-தல் ṡṡṡṡṡṡ- 5. செ.கு.வி. (vi.) 1. நடுவேதிரிதல்; to move about, go among. 2. பலகாற் பயிலுதல்; to frequent move about very often. 3. கலந்து பழகுதல்; to be familiar, to get into close intimacy. 4. கலத்தல்; to come in contact, get in touch. 5. பெரு முயற்சி செய்தல்; to make supreme effort. 6. கல்வி பயிலுதல்; to gain knowledge.

ம. ஊடாடுக; க. ஓடாடு; தெ. ஊடாடு.

[ஊடு + ஆடு - ஊடாடு.]

ஊடு¹-தல் ṡṡṡ- 5. செ.கு.வி. (v.i.) 1. புலத்தல்; to feign displeasure, as a wife of her husband or vice versa in order to enhance his or her affection. 2. பிணங்குதல்; to be impatient, to show resentment.

[உள் → உடு → ஊடு. வாய் திறந்து பேசாமல் உள்ளத் தின் உளைச்சல்களைக் குறிப்பால் புலப்படுத்துதல். நாளடைவில் சொல்லாடிப் புலப்படுத்தலும் ஊடுதலாயிற்று. ஊடுதல் = (உள்ளத்தின்) உளைச்சல்.]

ஊடு² ṡṡṡ- பெ. (n.) 1. நடு; middle, that which comes between. 2. இடை; waist. 3. நெசவின் தார்நூல்; woof, thread woven across the warp.

ம. ஊடு; க. உடு; கோத. ஊட்; து. ஊடு.

[உள் → உடு → ஊடு.]

ஊடுபோக்கு-தல் ṡṡṡ-pokku-, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. இடையே போகச் செய்தல்; to run through, cause to pass through. 2. வழக்குத் தீர்த்தல்; to decide between parties, settle amicably. 3. ஊடுருவச் செய்தல்; to penetrate.

ம. ஊடு போக்கு.

[ஊடு + போக்கு.]

ஊண் ṡṡ பெ. (n.) உண்கை; eating. 2. உணவு; food. 3. ஆன்மா வின் இன்பதுன்பப் பட்டறிவு; experience of joys and sorrows by the soul, as the inevitable fruits of karma.

ம. ஊண், ஊணு; க. ஊட, உணிசு; கோத., துட. ஊண்; து. உணசு, ஓணசு.

[உண் → ஊண்.]

ஊத்தம் ṡṡtam பெ. (n.) 1. வீக்கம்; swelling, puffing up of the limbs or body. 2. காய்களைப் பழுக்கவைக்கும் புதைப்பு; burying of green unripe fruits to ripen.

[ஊது → ஊத்து → ஊத்தம்.]

ஊத்தல் ṡṡtal பெ. (n.) பித்தனை; brass.

[ஊற்று → ஊற்றல் → ஊத்தல். காய்ச்சி உருக்கி வார்த்த கலப்பு மாழையாதலின் இப்பெயர் பெற்றது.]

ஊத்தை ṡṡtai பெ. (n.) 1 அழுக்கு; dirt, impurity, filth, excrement, that which is ceremonially unclean as catamenia. 2. ஊன், ஊனீர்; water oozing from flash. 3.

மாதவிலக்கு நீர்; menstrual blood – catamenia. 4. பல்லழுக்கு; foul matter which collects on the teeth ordinarily; a composed accumulation about the teeth in sickness – scordes. 5. புலால்; meat. 6. நாற்றம்; stench.

ம. ஊத்த.

[ஊழ் → ஊழ்த்தை → ஊத்தை.]

ஊதல் ūdal. பெ. (n.) 1. குளிர்க்காற்று; cold wind. 2. வீக்கம்; swelling. 3. ஆரவாரம்; great noise. 4. ஊதைநோய்; rheumatism. 5. மிகுதி; fullness. 6. குழந்தைகள் ஊதுங் கருவி; toy trumpet, small pipe.

[ஊது → ஊதல்.]

ஊதாம்பி ūdāmbi பெ. (n.) காற்றாதிச் சிறுவர் விளையாடும் காற்று முட்டை; balloon.

[ஊது + ஆம் + பை = ஊதாம்பை → ஊதாம்பி.]

ஊதாம்பை ūdāmpai. பெ. (n.) ஊர்திச் சக்கரங்களில் வட்டையினுள் உள்ள காற்றுப்பை; tube in the tyre of a vehicle.

[ஊது + ஆம் + பை. 'ஆம்' சொற்சாரியை.]

ஊது-தல் ūdu-. 5.செ. குன்றாவி. (v.i.) 1. குழல் முதலியன ஊதுதல்; to blow, as a wind instrument. 2. தீ எரிய ஊதுதல்; to blow, as a fire, to kindle a blaze. 3. விளக்கு முதலியன அவிய ஊதுதல்; to blow out, as a lamp. 4. நோவு தீர ஊதுதல்; to blow, breathe upon, in order to allay pain. 5. துளைத்தல்; to gnaw through and bore holes, as a beetle, to injure by drilling through, as a moth. 6. பொன்னைப் புடம் போடுதல்; to refine with fire, as gold. 7. நுகர்தல்; to feed on, as bees honey. 8. குடாற்ற ஊதுதல்; to blow over to cool a liquid. 9. துகள் நீக்க ஊதுதல்; to blow chaff away. 10. ஊத்தாம்பை ஊதுதல்; to blow pipe. 11. காய்களை மூட்டம்போட்டு ஊதிப் பழுக்க வைத்தல்; fumigation to ripen unripe fruit. 12. நோயாளி உடம்பிற்குள் ஊதி மந்திரித்தல்; to blow on a patient's body to cure by enchantment. 13. உடல் வீங்குதல்; swelling.

[உல் → ஊல் → ஊது.]

ஊதை ūdai பெ. (n.) 1. காற்று; wind, gate. 2. வாடைக்காற்று; cold wind. 3. வளி நோய்; rheumatism.

[ஊ → ஊது → ஊதை (வீசுவது). ஊதை > வ. வாத. வடமொழியாளர் வா என்பதை மூலமாகக்கொள்வர். அது "ஊ" என்பதன் திரிபே. (வ.மொ.வ. 97.வே.க.96).]

ஊமன் ūman பெ. (n.) 1. ஊமையன்; dumb man. 2. கூகை; owl. 3. பெருங்கோட்டான்; a kind of big owl.

ம. ஊமன். க. ஊமெ.

[ஊம் → ஊமன்.]

ஊமை¹ ūmai பெ. (n.) 1. மூங்கைத்தன்மை; dumbness. 2. வாயிலி; dumb person. 3. ஒலிக்குறைவு; dullness of sound as in a coin that has no proper ring. 4. ஒரு இசைக்கருவி; ancient war drum. 5. கீரி; mongoose.

6. வாய்பேசாமல் அமைதியாய் இருப்பவன்; one who is silent. 7. இளைய அம்மா; step-mother.

ம. ஊம க., பட. ஊமெ.

[ஊம் → ஊமை. (ச.வி. 99)]

ஊமை² ūmai, பெ. (n.) 1. சிப்பி; conch. 2. ஊமச்சி; roman snail. 3. மெய்யெழுத்து; consonant. 4. கிளிஞ்சல்; bi-valve shell. 5. மூன்று மாதத்திய கருப்பிண்டம்; foetus three months old.

[ஊமை = உள்ளீடற்றது, சிப்பி, கிளிஞ்சல், உரு = கரு. உரு → உரும் → ஊம் → ஊமை = கருப்பிண்டம்.]

ஊர் ūr, பெ. (n.) 1. ஊர்கை; going, riding. 2. வாழும் ஊர்; village, town, city. 3. இடம்; place. 4. ஊரிலுள்ளார்; resident population. 5. திங்கள், பகலவனைச் சூழும் பரிவேடம்; halo round the sun or moon. 6. வட்டம்; circle.

ம. ஊரு; கை. உர்; இரு. ஊரு; க., பட. ஊரு, ஊர்; துட. ஊர்; கோத. ஊர்; குட. ஊரு ஊரி; து. ஊரு; தெ. ஊரு; நா. ஊர்; கொலா. ஊர். Heb. ār. iR. Bab. er. Assyrian. uri; Acadian. uri; Pkt. ūr.

[உ → உல் → ஊல் → ஊர் = தங்குதல், ஓரிடத்தில் நிலைகொள்ளல், குடியேறுதல்.]

ஊரல் ūral, பெ. (n.) 1. ஊர்வது; creeping thing (W.). 2. கிளிஞ்சில்; shell-fish. 3. குளுவைப் பறவை; water-bird. 4. தினவு; itching sensation. 5. தேமல் வகை; eruptive patch on the skin. 6. படர் தாமரை நோய்; ringworm, tinea circinata.

ம. ஊரல்.

[ஊர் + அல் - ஊரல். அல் (தொ.பெ.ஈறு.).]

ஊராண்மை ūrāṇmai பெ. (n.) 1. ஊரையாளுந் தன்மை; commanding influence in a locality. 2. ஈயும் தன்மை; generosity, benignity. 3. மிக்க செயல்; great, wonderful performance. 4. பகைமேற்செல்லுகை; military expedition.

ம. ஊராண்ம.

[ஊர் + ஆண்மை. ஆள் - (ஆளுமை) ஆண்மை.]

ஊரார் ūrār, பெ. (n.) 1. ஊரவர்; inhabitants of a village or town. 2. பிறர்; others, strangers, those who are not one's own people.

ம. ஊரார்.

[ஊர் + அவர் - ஊரவர் → ஊரார்.]

ஊராளி ūrā- பெ. (n.) மதுரை, திருநெல்வேலியிலுள்ள உழவரின் ஒரு வகையினர்; name of a sect of agriculturists who inhabit Madurai and Tirunelveli districts.

[ஊர் + ஆளி - ஊராளி, ஊராளும் தலைவராயிருந்து உழவரானவராயிருக்கலாம்.]

ஊரு-தல் ūru-. 7 செ.கு.வி.(v.i.) நிலைகொள்ளுதல்; to set firm.

க., து. ஊரு

[உல் → ஊல் → ஊர் → ஊரு. பார் → பாரு எனத் திரிந்தாற் போன்ற கொச்சை வழக்கு. ஊல் → ஊன்று எனத்திரிவதே சொல் வளர்ச்சி மரபாயினும் மக்கள் பேச்சு வழக்கில் ஊரு எனத்திரிந்தது.]

ஊருணி ūr-uṇi, பெ. (n.) ஊராருண்ணு நீர்நிலை; Public drinking water tank in a village or town.

[ஊர் + உணி. உண்ணி → உணி.]

ஊழ் ū. பெ. (n.) 1. பழமை; that which is pristine, of long date. 2. பழவினை; karma. 3. பழவினைப்பயன்; fruit of karma, fruit of deeds committed in a former birth or births. 4. முறைமை; rule, established usage, long standing custom. 5. குணம்; disposition, temperament. 6. முதிர்வு; maturity. 7. முடிவு; end, completion, termination. 8. மலர்ச்சி; blossoming. 9. திருக்குறளின் ஓர் அதிகாரம்; name of a chapter in Tirukkural.

[உல் → ஊல் → ஊழ்.]

ஊழல் ūlal பெ. (n.) 1. அருவருக்கத்தக்கது, அளறு, சேறு முதலியன; dirt, mud, mire, that which is putrid, nasty as excrement. 2. நிரையம்; hell. 3. கெட்டது; that which is decayed, spoiled, bad in quality. 4. தாறுமாறு; slovenliness. ஊழற்குடித்தனம். 5. குலைவு; degradation. 6. உலைவு; deterioration. 7. நாற்றம்; stench. 8. கேடு; impairment. 9. பாடு; trauma. 10. தளர்ச்சி, தளர்ந்த தசை; depravity, weariness. 11. அறநெறிக்கும் சட்டத்திற்கும் புறம்பான செய்கைகள்; malpractice, moral turpitude, corruption.

ம. ஊழல் தெ. ஊம்பி.

[ஊள் → ஊழ் → ஊழல். அல் = தொ. பெ.ஈறு. ஊழ்த்தல் = கெடுதல்.]

ஊழி ūi பெ.(n.) 1. கடற்கோளால் உலகம் முடியுங்காலம்; time of universal deluge and destruction of all things, end of the world. 2. உகம்; aeon. 3. நெடுங்காலம்; very long time. 4. வாழ்நாள்; life-time. 5. உலகம்; world. 6. முறை; fate. 7. முறைமை; regular order. 8. கேடு அழிவு; destruction.

ம. ஊழி.

[ஊழ் → ஊழி.]

ஊழியம்¹ ūiyam பெ. (n.) 1. தொண்டு; service due to a deity, a guru, or a superior by birth, natural obligation; obligation of a slave to his master. 2. சிறைப்பட்டோர் செய்யும் வேலை, duty of convict labour. 3. தொழில்; business. 4. அரசுப்பணி, படைப்பணி; govt. or military service.

ம. ஊழியம்; க. ஊழிகெ; தெ. ஊடிசமு.

[உழு → உழ → உழை → ஊழை → ஊழையம் → ஊழியம்.]

ஊழியம்² ūiyam பெ. (n.) கூலி; wage.

[உழு → உழ → உழை → ஊழை → ஊழையம் → ஊழியம்.]

ஊழியான் ūiyāṇ பெ. (n.) 1. நெடுங்கால வாழ்க்கையுடையோன்; one who lives long life. 2. அழிவுக்காலத்தும் அழியாமலிருக்குங் கடவுள்; God one who will survive final destruction of the world.

[ஊழி → ஊழியான்.]

ஊளை¹ ūlai, பெ. (n.) நாய், நரி முதலியவை இடும் கூக்கரல்; howl of a dog or jackal, bleat of a sheep when diseased, cry of a person in anguish, applied contemptuously.

ம. ஓளி; க. ஊள்; தெ. ஊள.

[உல் → ஊல் → ஊள் → ஊளை.]

ஊளை² ūlai பெ. (n.) தீ நாற்றம்; offensive smell.

[ஊள் → ஊளை.]

ஊளை³ ūlai, பெ. (n.) 1. தொள்வு, தொய்வு; weariness, exhaustion. 2. உலைவு; wandering. 3. பதனழிவு; rotteness. 4. பதனழிந்த மோர்; spoiled buttermilk. 5. காதுச்சீழ்; purulent or mucopurulent of ear.

[உள் → ஊள் → ஊளை. (வே.க.92)]

ஊற்றம் ūrṛam பெ. (n.) 1. பற்றுக்கோடு; walking stick, crutch prop. 2. உறுதியாயிருக்கை; stability, immobility. 3. வலிமை; strength, power. 4. மனவெழுச்சி; ardour, eagerness. 5. மேம்பாடு; greatness, eminence. 6. பழக்கம்; training, practice.

ம. ஊற்றம் க. ஊத; து. உத (கனம்) தெ. ஊத, ஊதமு.

[ஊன்று → ஊற்றம். (வே.க.91)]

ஊற்றாணி urraṇi பெ. (n.) கலப்பை உறுப்பில் ஒன்று; nail which fastens the plough-beam to the plough.

[ஊட்டு + ஆணி = ஊட்டாணி → ஊற்றாணி. (கொ.வ.)]

ஊற்று¹-தல் ūrṛu-, 5. செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. வார்த்தல்; to pour out, cause to flow; spill. 2. எண்ணெய் வடித்தல்; to extract as oil from the castor seeds by boiling them. 3. வெளியே விடுதல்; to pour out, cast away as useless, empty or clean as a vessel of its contents.

ம. ஊத்து.

[ஊறு → ஊற்று → ஊற்று-தல்.]

ஊற்று² ūrṛu. பெ. (n.) 1. கரக்கை; flowing, gushing forth, as blood from an artery, milk from the udder; pouring of rut from a must elephant. 2. நீருற்று; spring, fountain. 3. கசிவு; moisture oozing from the ground.

நா. ஊற்: கொண். ஊசா: கூ. உற்ப: ம. ஊற்று: தெ. ஊட: கொலா. ஊர் (ஓமுகும் வீடு): து. ஊடி, உச: க. ஊடெ, ஓரதே, ஓரவு: துட. ஊற்.

[ஊறு → ஊற்று.]

ஊறல் ūral, பெ. (n.) 1. ஊறுகை; oozing, percolation, discharge. 2. நீருற்று; small spring, spring water. 3. சாறு; juice extracted by squeezing. 4. மருந்தின் சாரம்; tincture, infusion. 5. மாழைக்கலப்பு; faint mixture of an inferior metal with a more precious one. 6. வருவாய், செல்வம்; income, acquisition, property. 7. களிம்பு; slight amount of verdigris. 8. நீர்வற்றாப் பசுமை; greenness, moisture, as of a vegetable.

ம. ஊறல்.

[ஊறு → ஊறல்.]

ஊறு-தல் ūru-, 5. செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீருறுதல்; to spring, flow, as water in a well, to issue. 2. கசிதல்; to ooze, percolate. 3. ஊறுகாய்ப் பதமாதல்; to soak, to be steeped, pickled. 4. பால் முதலியன சுரத்தல்; to gather, as milk in the breast, as toddy in palm flowers. 5. மை முதலியன ஊறுதல்; to run, to spread, as ink on flimsy paper, to keep, as moisture around a spring or in a river bank. 6. காயத்தில் ஊன் வளர்தல்; to form, as new flesh in a sore, to heal. 7. மெலிந்த வுடல் தேறுதல்; to increase, as flesh in a person wasted by disease, to improve by slow degrees. 8. பெருகுதல்; to increase. 9. வாயுறுதல்; to water, as the mouth.

ம. ஊறுக: க., து. ஊறு: தெ. ஊறு.

[உல் → உறு → ஊறு = உறுதல் = மிகுதல், அதிகரித்தல்.]

ஊன் ūru. பெ. (n.) 1. தசை; flesh, muscle. 2. உண்ணும் இறைச்சி; meat, animal food. 3. உடல்; body.

ம. ஊன்: க. ஊறு. ஊக்ரு (எயிர்): கோத. ஊ (எயிர்): துட. ஊர்: தெ. ஊகுரு: குவி. ஊயு.

[உல் → ஊல் → ஊன். உல் = பொருந்தியிருப்பது, பற்றியிருப்பது. உல் → ஊல் = எலும்பைப் பற்றியிருப்பது. ஊல் → ஊன். ஒ.நோ.: ஊன்றுதல் = பற்றுதல், நிலை கொள்ளுதல்.]

ஊன்று-தல் ūru-, 5. செ.கு.வி. (v.t.) 1. அழுந்த வைத்தல்; to fix, place firmly, as a pole in fixing a boat. 2. பள்ளத்தில் அல்லது குழியில் நடுதல்; to plant, set firmly in the ground, as a post. 3. நிலைநிறுத்துதல்; to establish, as fame, position. 4. துணையாகப் பற்றுதல்; to lean upon, recline or depend on, as a staff, a person. 5. தாங்குதல்; to support. 6. தீர்மானித்தல்; to determine, decide. 7. அழுக்குதல்; to press down, bear down with pressure. 8. தள்ளுதல்; to push, propel. 9. உறுத்துதல்; to hurt, to cause smarting, irritation. 10. குத்துதல்; to drive in as a spear.

ம. ஊன்னுக; க. ஊறு. ஊர்; கோத. ஊத்; துட. ஊன்; குட. ஊர்; து. ஊரணி, ஊண்துனி, ஊடுனி, ஊடபுனி, ஊண்டுனி; தெ. ஊட், ஊனு, ஊஞ்சு; கூ. உக; பர். உத்; கட. ஊண்டுப்குர், ஊத்னா.

[உவல் (உவன்று) → ஊன்று.]

ஊன்றுகோல் ūru-kōl, பெ. (n.) பற்றுக்கோடு; staff, walking stick, support, whether for body or mind.

ம. ஊன்னுகோல்: க. ஊறுகோலு: து. ஊறுகோலு: தெ. ஊதகோல்.

[உவல் → உவன்று → ஊன்று + கோல்.]

ஊனீர் ūnīr பெ. (n.) 1. தசையினின்று வடியும் நீர்; water oozing from flesh. 2. குருதியின் மேல் வடியும் நீர்; serum, a thin watery transparent liquid separated from blood - serum.

[ஊன் + நீர்.]

எ

எ e, ஏழென்னும் எண்ணின் குறி; symbol for the number 7 in Tamil Arithmetic.

[எ - தமிழ் எண்களில் ஏழுக்குரிய வரி வடிவம்.]

எஃகு¹-தல் 7. செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெகிழ்தல்; to be yielding, pliable. 2. அவிழ்தல்; to become unfastened, unclasped, loosened. 3. வளைவு நிமிர்தல்; to spring back, rebound, as a bent bow. 4. தாழ்ந்தெழும்புதல்; to lift, carry as a well sweep. 5. ஏறுதல்; to climb, mount, get up. 6. உருகுதல்; to melt. 7. வயிற்றுப் பக்கத்தை மேலெழும்பச் செய்தல்; lift up the abdomen. 8. பஞ்சை மேலெழச் செய்தல்; to draw the cotton up.

ம. எக்குக; க. எக்கு, எகரு; துட. பிடுடக்; து. எக்கு, எக்கல் யுனி; தெ. எக்கு, எக்கின்சு, எகரு, எகயு; குவி. என்கலி; கூ. எகசி. என்கசி. **Gael.** lag, feeble. **A.S.** las, feeble, Goth lasivs, weak; **Ice.** las, weakness. **E** less. Cell-w lag, loose; **Gr.** lagares, slack; **L** lacus, loose; **E** lag, slack, lak, loose.

[எள்கு → எஃகு (வே.க.20).]

எஃகு² ekku-, பெ. (n.) 1. கூர்மை; edge pointedness, keenness. 2. மதிநுட்பம்; acuteness of intellect mental acumen. 3. உருக்கு; steel. 4. போர்க்குருவி; weapon in general. 5. வேல்; lance.

[எள்கு → எஃகு.]

எக்கர் ekkar, பெ. (n.) 1. இடுமணல்; sandy place, sand heaped up, as by the waves. 2. மணற்குன்று; sand hill. 3. நுண்மணல்; fine sand.

[எக்கல் → எக்கர்.]

எக்களி¹-த்தல் ekkali-, 4. செ.கு.வி. (v.i.) பெருகமகிழ்தல்; to be overjoyed.

ம. எக்களிக்குக; க. எக்கு (முன்னங்காலால் நிற்பல்); து. எக்கல்யுனி (உடம்பை நீட்டுதல்); தெ. எக்கு; கூ. எகசி; குவி. என்கலி.

[ஏ → எ + களித்தல். ஏ = உயர்வு, மிகுதி.]

எக்களி²-த்தல் ekkali-, 4. செ.கு.வி. (v.i.) குமட்டுதல்; to nauseate, retch.

ம. எக்களிக்குக; க. அக்களிக்கு; தெ. அக்களின்க; மால், அகெலெ.

[ஓக்களி → ஏக்களி → எக்களி.]

எக்காளம்¹ ekkālam, பெ. (n.) 1. ஓர் இசைக்குழலாகிய ஊதுகருவி; trumpet, a kind of clarinet. 2. தாளக்கருவி; a kind of cymbal.

ம. எக்காளம்; க. கெக்காளெ; தெ. கெக்காள.

[ஏ + காளம் - ஏக்காளம் → எக்காளம் ஏ = உயர்வு, நீட்சி, எக்காளம் = நீண்டகாளம் என்னும் இசைக்குழல். தாளம் = காய்ச்சி உருக்கிச் செய்த தாளம்.]

எக்காளம்² ekkālam, பெ. (n.) 1. செருக்கு; pride. 2. இகழ்ச்சி; mockery.

[எக்களிப்பு → எக்காளம்.]

எகிரு-தல் egiru-, 3. செ.கு.வி.(v.i.) துள்ளுதல்; to cut capers; to leap; to bounce.

தெ. எகுரு; க. எகரு.

[எ → எக்கு + உறு - எக்குறு → எகுறு → எகிரு-, (கொ.வ.)]

எகின் egin, பெ. (n.) 1. அன்னம்; swan. 2. கவரிமா; yak. 3. புளிமா; Indian hog-palm. 4. புளியமரம்; tamarind. 5. அழிஞ்சில்; sage-leaved alangium. 6. செம்மரம்; marking-mut tree.

[எழின் → எகின், உகின் → எகின்.]

எங்கு eṅgu, பெ. (n.) எவ்விடம்; where.

ம. எங்ங; க. எத்த, எல்லி; கோத. எய், எத்; துட, எத், எல்; குட, பட. எல்லி; து. ஓளு, ஓள்ப; தெ. எந்து, எக்கட, எட, ஏட, எசட, எகடு, எசொடு; கொலா. எத்தின்; நா. எத்தின்; பர். எதொட், எத்தொல்; கூ. எம்பெ; குவி. இம்பிய; கட. ஏட்; குரு. ஏகோ, எகோ, ஓவோ, எகய்யா; மால். இக், இகெனொ; பிரா. அராங், அராடேக்.

[எ + கண் = எக்கண் → எங்கண்.]

எச்சம் eccam, பெ. (n.) 1. மிச்சம்; remainder, remnant, residue. 2. பிறங்கடை (சந்ததி); posterity, offspring. 3. மகன்; son. 4. எச்சில்; oris, remains of food, spittle, whatever has come in contact with the mouth, as defiling. 5. பறவை முதலியவற்றின் கழிவு; dung of birds, lizards, etc. 6. நறுமணப் பொருள்; aromatic substance. 7. குறைவு; deficiency, defect, lack. 8. பிறப்பிலே வரும் குறை; deformity at birth of which eight types are mentioned. 9. எச்சக்குறிப்பு; inference. 10. தொக்குறிப்பது; ellipsis. 11. உருபுகளும் முற்றுகளும் முடியும் பெயரும் வினையும்; noun or verb that completes the sense of case-endings, participles and finite verbs.

ம. எச்சம்; க. எரும்பு (கழிச்சல்); தெ. எருவு.

[எஞ்சு → எச்சு → எச்சம்.]

எச்சரி-த்தல் eccari-, 4. செ.கு.வா.வி.(v.t.) 1. முன்னறி

வித்து எச்சரிக்கை செய்தல்; to caution, warn, forewarn. 2. அறிவுரை கூறுதல்; to instruct, admonish. 3. விழிக்கப் பண்ணுதல்; to awaken.

க. எச்சரிசு; து. எச்சரி; தெ. எச்சரின்க.

[ஏழு + தரு + கை - எழுதருகை = விழித்திருத்தல், விழிப்பா யிருத்தல். எழுதருகை → எழ்தருகை → எழ்சரிகை → எச்சரிக்கை → எச்சரி.]

எச்சரிக்கை eccarikkai, பெ. (n.) 1. விழிப்புணர்வு; caution, circumspection, vigilance. 2. முன்னறிவிப்பு; prior notice, warning. 3. அரசர் போன்ற உயர்பேராளர் அவைக்கு வருதலையறிவித்துத் தக்க மதிப்புரவு காட்டுமாறு அறிவுறுத்தும் சொல்; exclamatory word enjoining care, silence, uttered in advance on the approach of a king, or any exalted personage; attention, called for in an assembly or court. 4. எச்சரிக்கை என்னும் சொல்லில் முடியும் தெய்வப்பாடல்; hymn sung before an idol, each of the verses of which ends in this word. 5. கருத்து; conception. 6. ஒரு சிற்றிலக்கியம்; a class of literary genre.

க. எழுதருவிகெ, எச்சரெ; தெ. எச்சரிசு.

[எழுதருதல் → க. எழுதருவிகை → எழ்தரிசு > தெ. எச்சரிசு > த. எச்சரிக்கை]

எச்சில் eccil, பெ. (n.) 1. உமிழ்நீர்; saliva, spittle. 2. உமிழ்நீர் பட்டுத் தூய்மை அறுவது (அசுத்தமாவது); anything defiled by contact with the mouth. 3. தூய்மை இல்லாதது (அசுத்தமானது); anything defiled. 4. உண்டு கழித்த மிச்சில்; oris, refuse of food, leavings. 5. உடற்கழிவுகள்; excretions from the body, as faeces, urine, semen.

ம. எச்சில்; க. எஞ்சல்; கோத. எச்சல்; துட. இசில்; குட. எச்சி; து. எஞ்சல்; தெ. என்கிலி, எங்கிலி; கோண். எஞ்சு, எங்கூல்; குரு. எங்நீரை.

[எஞ்சல் → எஞ்சில் → எச்சில்.]

எஞ்சலார் eñjalār, பெ. (n.) புதியவர்; strangers.

[எஞ்சு + அல் = எஞ்சல் + ஆர். எஞ்சல் = மிகுதல், செருக்கு.]

எஞ்சு-தல் eñju-, 15. செ.கு.வி.(v.i.) 1. குறைதல்; to lack, diminish, to be deficient. 2. கெடுதல்; to be spoiled, injured, marred. 3. ஒழிதல்; to cease. 4. தொக்குறிற்றல்; to be elliptical, as a world-to. 5. செய்யாதொழிதல்; to refrain. 6. மீதியாதல்; to remain, to be left behind, to survive.

[இஞ்சு → எஞ்சு, இஞ்சுதல் = உறிஞ்சுதல், உள்ளிமுத்தல், குறைதல், கெடுதல்.]

எட்டி¹ eṭṭi, பெ. (n.) எண்வகைப் பண்புகளால் சிறந்த வணிகனுக்கு அரசன் வழங்கும் மதிப்புரவு விருது; title of distinction conferred on persons of the merchant community encouraging their eight noble qualities.

ம. எட்டி; பிரா. செட்டி; மரா., குச், சேட்.

[எண் → எட்டு → எட்டி = எட்டுவகை உயர் பண்புகள் கொண்ட வணிகன்; நேர்மையும்]

வாய்மையும் வாய்ந்தவன்.]

எட்டி² eṭṭi, பெ. (n.) 1. வணிகக் குலத்துப் பெண்கள் பெறும்பட்டம்; title taken by the wife, or daughter of a vaiśya on whom the title of eṭṭi has been conferred. 2. வணிகக்குலம்; vaiśya caste.

ம. எட்டி; pkt. sētti

[எட்டு → எட்டி.]

எட்டு¹ eṭṭu, பெ. (n.) 1. எட்டு என்னும் எண்ணுப்பெயர், ஏழின்மேல் ஒன்று; number eight. 2. 'அ' என்னும் எண்ணுக்குறியீட்டுக்குரிய தமிழ் எண்ணுப் பெயர் name of the eighth numerical number 'அ' in Tamil.

மறுவ. எண், எள்.

ம. எட்டு; க. எண்ட்டு; து. எண்ம; தெ. எனிமிதி; துட. ஓட்; பட. எட்டு, யெட்டு; குட. எட்டி; கொலா. எண்மதி, எனுந்தி, என்மிதி; கோண். அட்டூர் அட்டூல் என்மிதி பர்., கூ, அட்; குரு., மால். ஆட்; கோத. எட்; குரும்., இரு. யெட்டு; பிரா. கசட்; மடி. அட்; கைத். யெட்; எடு. யெட்டு; செஞ். அட்.

[எள் → எண் + து - எட்டு. 'து' சொல்லாக்க ஈறு.]

எட்டு² eṭṭu, பெ. (n.) இறந்தவர்களுக்கு எட்டாம்நாளிற் செய்யும் கருமம்; ceremony performed in honour of a deceased on the eighth day after one's death.

[எள் → (எண் + து) எண்டு → எட்டு. எள் + து - எட்டு என்னும் சொல்லுக்கு எள்ளை உண் என்று பொருளிடுப்பதை ஒப்பு நோக்குக.]

எடு-த்தல் eḍu-, 4. செ.கு.வி.(v.i.) 1. உயர்த்துதல்; to take up, raise. 2. தூக்கிப் பிடித்தல்; to hold up. 3. மேற் கொள்ளுதல்; to undertake, take in hand. 4. திரட்டுதல்; to recruit. 5. தெரிந்தெடுத்தல்; to select, choose. 6. விலைக்கு வாங்குதல்; to buy as in a bazaar, to purchase as in acution. 7. நீக்குதல்; to remove, take off. 8. வாயுட்கொள்ளுதல்; to take into the mouth, as fish the bait. 9. எடுத்து வளர்த்தல்; to bring up. 10. வாயிலெடுத்தல்; to vomit. 11. தனக்கென எடுத்துக் கொள்ளுதல்; to take to one's self.

ம. எடுக்குக; க. எத்து, எர்பு; தெ., பட. எத்து; எரு. யெடுக; கோத. எட்வ; துட, ஓட்; குட. எடி, எடிப்; து. எர்புனி; கொலா. எத்; நா. எத்த; பர். எதிப்; கோண். அத்தானா குரு. யெத்த; பிரா. கேபிங்.

[உல் → எல் → எள் → எடு. எடு = மேலெடு, தூக்கு, வெளிப்படுத்து நீக்கு.]

எடுப்பு eḍuppu, பெ. (n.) 1. உயரம்; elevation, 2. ஏற்றம்; superiority. 3. கண்டெடுக்கும் புதையல்; buried treasure. 4. வழிமுறை; device, plan, scheme. 5. தொடங்கின செயல்; undertaking. 6. இறுமாப்பு; pride.

7. மேட்டிமை; high pretention, style of living above one's rank or circumstances. 8. பழிப்பு; abusive language, censure. 9. நால்வகையான தாளத் தொடக்கமுறை; time when the song is begun as compared with the time when tālam begins of four kinds. 10. விளைநிலப்பரப்பு; plot of cultivated land. 11. தத்து; adoption.

ம. எடுப்பு.

[எடு → எடுப்பு.]

எடுபிடி eḍu-piḍi, பெ. (n.) 1. முயற்சி; great activity. 2. விருது; appendage. 3. மதிப்பு; respect. 4. துணைப் பணியாளர்; attendants.

ம. எடுபிடென்னு.

[எடு + பிடி.]

எடை eḍai, பெ. (n.) 1. நிறுக்கை; weighing. 2. நிறையளவு; standard weight. 3. 25 பலங்கொண்ட நிறுத்தலளவு; measure of weight = 25 palams. 4. விறகின் நிறையளவு; weight for weighing firewood = 54 lbs.

ம. எட; க., தெ. எத்து.

[எடு → எடை.]

எண்¹ eṇ, பெ. (n.) 1. இலக்கம்; number, digit. 2. கணக்கு; mathematics. 3. கணியநூல் (சோதிடநூல்); astronomy including astrology. 4. எட்டு; eight

ம., க. எண்.

[இல் (குத்துதல், பொத்துதல்) → இள் (இழுத்தல், கோடிழுத்தல்) → எள் → எண் = மேலிருந்து கீழ் நோக்கி இழுக்கும் கோடு, கோடுகளின் எண்ணிக்கை, எண்ணிக்கைக் குரிய இலக்கம்.]

எண்² eṇ, பெ. (n.) உணவு; food.

து. எண்மெ.

[என் → எண்.]

எண்கலையர் eṇ-kalaiyar, பெ. (n.) அனைத்து கலைகளையும் கற்ற, கோயிலுக்கு விடப்பட்ட மாதர், தேவரடியார்; dancing girls attached to a temple, as knowing the 64 kalai.

[எண் + எண் - எண்ணெண் → எண் + கலை + ஆர். எண்ணெண் (8 x 8) = 64.]

எண்குணத்தான் eṇ-guṇattān, பெ. (n.) 1 கடவுள்; god, who has eight attributes. 2. அருகன்; arhat. 3. சிவன்; Lord śivaṇ.

[எண் (எட்டு) + குணத்தான்.]

எண்ணம் eṇṇam, பெ. (n.) 1. நினைப்பு; conception, thought, idea. 2. கருத்து; intention, idea. 3. நாடிய பொருள்; end, goal. 4. மதிப்புரவு; respect, reverence. 5. மதிப்பீடு; estimation. 6. சூழ்ச்சி; deliberation; counsel. 7. கவலை; care, anxiety. 8. நம்பி எதிர்பார்க்கை; hope, expectation. 9. எண்ணிக்கை; number. 10. கணக்கு; mathematics.

ம. எண்ணம்; க. எணிதெ, எண்ணிகெ; துட.

ஒண், ஒணம்; குட. எண்ண; து. எண்ணிகெ, எணிகெ, எண்ணெ, எங்கே; தெ. எனனு, எணிக; பர். எச (எண்), எசவாச்; குவி, எசிகினை.

[எண் → எண்ணம்.]

எண்ணார் eṇṇār, பெ. (n.) பகைவர்; foes, enemies, those who are supercilious.

[எண் + ஆ + அர் 'ஆ' (எ.ம.இ.நி).]

எண்ணீர் eṇṇīr, பெ. (n.) எள்ளும் நீரும்; water with sesame seeds, offered to the dead as liberation.

ம. எண்ணீர்.

[எள் + நீர். (உம்மைத்தொகை).]

எண்ணு-தல் eṇṇu-, 12.செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. நினைத்தல்; to think, to ruminate. 2. ஆராய்தல்; to consider, ponder on, weigh mentally. 3. தீர்மானித்தல்; to resolve upon, decide, determine. 4. மதித்தல்; to esteem, respect. 5. உன்னித்தல்; to guess, conjecture, surmise. 6. வழிபடல்; to mediate upon. 7. கணக்கிடுதல்; to count, reckon. 8. மதிப்பிடுதல்; to value. 9. துய்த்தல்; to enjoy.

ம. எண்ணுக; க. எண்ணு, எணிகெ; துட. ஒண்; குட., எண்ண; து. எண்ணுனி; தெ. என்னு; பர். எச சாத்; குவி. எசிகினை; கூ. இன்பெ; நா. யன்னேர்; குரு. ஆன்னா.

[எண் = எண்ணுதல். நினைத்தல், ஆராய்தல்]

எண்ணெய் eṇṇey, பெ. (n.) 1. நல்லெண்ணெய்; gingili oil. 2. எண்ணெய்ப்பொது, நெய்மம்; common name for oil. 3. எண்ணெய் தரும் ஒரு மரவகை; Malabar wood-oil tree, having oil in the pores of the wood. 1. tr. Dipterocarpus Indicus.

ம. எண்ண; தெ., கொலா. நூனெ; கை. யன; எரு. வன்ன; கோத. எண், எண்ணெ; க., து., இரு., துட., பட., குட. எண்ணெ.

[எள் + நெய்.]

எத்தனை e-tṇai, கு.பெ.எ (adj.) 1. எவ்வளவு; how many; how much, what measure, what degree. 2. பல; many.

ம. எத்தன, எத்ர; இரு. யெத்தனி; க. எனிது, எனித்து, எனிக, எசுடு; பட. ஏசக; கோத. எந்தல், எந்திக்; துட. எத், எத்த்; குரு. யெசக; குட. எச்செ, எச்சகி; து. எது; தெ. எந்த; கொலா. எத்தெ; நா. என்கெல், எத்தெக்; பர். எங்கொட் கட், எங்கெர்; கோண். பச்சோட்; கூ. எசெ; குவி. எசர; மால். இகொன்.

[எ = வினாச்சொல், எத்துணை → எத்தனை.]

எதிர்¹-தல் edir-, 4.செ.கு.வி. (v.i.) 1. தோன்றுதல்; to appear. 2. நிகழ்தல்; to happen, befall. 3. முன்னாதல்; to precede. 4. மலர்தல்; to blossom. 5. மாறுபடுதல்; to be opposed, be at variance. 6. எதிர்காலத்து வருதல்; to come to pass in future. 7. தம்மிற் கூடுதல்; to joint together. 8. அறம் செய்தல்; to be hospitable. - 4. செ.குன்றாவி (v.t.)

1. எதிர்த்தல்; to oppose, confront. 2. பெறுதல்; to receive. 3. கொடுத்தல்; to give. 4. சந்தித்தல்; to meet. 5. பொருந்துதல்; to rest on, hover over, as clouds. 6. ஏற்றுக்கொள்ளுதல்; to accept, submit to.

ம. எதிருக; க. எதிரிக; தெ. எதிரின்க.

[அது → அதுல் → அதுர் → எதர் → எதிர்தல்]

எதிர்²-த்தல் edir-, 4. செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. இகலித் தாக்குதல்; to encounter, oppose, withstand, resist. 2. தடுத்தல்; to prevent, hinder.

ம. எதிர்க்குக; க. இதிர், இதரு, இதுரு, எதரு, எதிர், எதுர்; கோத. எத்யர்; து. எதுரு; தெ. எதுரு.

[உது → உதுல் → இதுல் → எதுல் → எதிர். எதிர் = நேர்படல், எதிரிடல், மோதுதல், போரிடுதல்.]

எதிர்³ edir, பெ. (n.) 1. முன்னுள்ளது; that which is opposite, over against, in front before. 2. கைம்மாறு; gratitude return. 3. வருங்காலம்; future tense. 4. இலக்கு; target, aim.

தெ., து, எதுரு; க. எதிர்.

[உது → உதுல் → இதுல் → எதுல் → எதுர் → எதிர். உதுல் = முன்னுள்ளது]

எதிர்⁴ edir, பெ. (n.) 1. முரண்; obstacle, that which is contrary, adverse, hostile. 2. போர்; battle, war. 3. எதிரிடையானது; rival. 4. ஒப்பு; similitude.

தெ., து, எதுரு; க. எதிர், ம.எதிர்.

[உது → உதுல் → இதுல் → எதுல் → எதுர் → எதிர்.]

எதிர்⁵ edir, கு.வி.எ. (adv.) முன்; in front of.

எதிர்க்கட்சி edir-katci, பெ. (n.) 1. முன்பக்கம்; front side. 2. எதிர்வரிசை; opposite line. 3. குடியரசு அமைப்பில் ஆளுங்கட்சிக்கு எதிரான கட்சி; opposite party formed against the ruling party in a democratic country.

[எதிர் + கட்சி.]

எதிராளி edir-āḷi, பெ. (n.) 1. பகைவன்; enemy adversary. 2. எதிர்வழக்காளி; defendant, accused. 3. போட்டி போடுபவன்; competitor.

ம. எதிராளி; க. எதுரான்; கோத. எத்யர்; தெ. எதிரி.

[எதிர் + (ஆள்) ஆளி.]

எது edu, வினா பெ. (inter. pron.) யாது; which thing.

ம. எது; க. ஆவுது எ. ஏ; கோத. எத்; துட. எத்; குட. எதி; து. ஒவு, வா; தெ. எதி, ஏதி; கொலா. எத்; நா., பர். ஏத், ஏதி; கட. ஏன; கோண். ஏம்; கூ. ஏகத்; குர். எந்தர, எக்தா; மால். இன்த்ரு; பிரா. அரா, அராத்த்; பட. ஏது யாவது.

[உ → எ → ஏ → ஏல் → ஏன் → ஏல் → ஏய் → ஏய்து → ஏய்ந்து → ஏந்து. ஏந்து → எது (முடிநிலைத் திரிபு).]

எந்திரம் *endiram*, பெ. (n.) 1. எந்திரப் பொறி; machine. 2. கரும்பு ஆலை; sugar-cane press. 3. செக்கு; oil-press. 4. தேர்ச்சக்கரம்; chariot wheel. 5. குயவன் சக்கரம்; potter's wheel. 6. மதிந்பொறி; engine or other machinery of war mounted over the battlements of a fort. 7. தீக்கடைக் கோல்; sticks for producing fire by drilling. 8. மந்திர சக்கரம்; mystical diagram, written on a palmyra leaf or drawn on metal and worn as (எந்திரம்) a charm of amulet. 9. திரிகைக்கல்; handmill.

ம. எந்திரம்; க., து. யன்தர; தெ. யன்தரமு.

[இய = இயங்குதல். இய → இயங்கு → இயந்தி → இயந்திரம் → எந்திரம்.]

எந்தை *endai*, பெ. (n.) 1. என் தந்தை; my father, our father, also used courtesously in addressing an elder. 2. என் தமையன்; my elder brother. 3. என் தலைவன்; my master, lord.

[என் + அந்தை = என்னந்தை → எந்தை]

எம்மான் *em-mān*, பெ. (n.) 1. எம் இறைவன்; our lord. 2. எம் தந்தை; our father.

ம. எம்மான்.

[எம் + பெருமான் - எம்பெருமான் → எம்பிரான் → எம்மான் (தொகுத்தல் திரிபு).]

எமன் *eman*, பெ. (n.) இறப்புக் கடவுள்; yaman, god of death.

ம. எமன்.

[இய → இயமன் → ஏமன் → எமன். இய = செலுத்துதல், கடவுதல், இயமன் = ஊழின் வண்ணம் செலுத்துபவன். உயிர்களைப் பற்றிச் செல்பவன்.]

எய்-தல் *ey-*, 1. செ.குன்றாவி (v.t.) அம்பெய்தல்; to discharge arrows.

ம. எய்யுக; க. ஏய், எசெ, இக, எச்செ, எக; கோத. எய், இய், இசிவ், இச்; துட. எவ்; து. எய்யுனி, ஈபுனி; தெ. ஏயு, எகுகு; பர். எய், எய்க்; கோண். எசனா; குரு. இன்சனி; மால். இன்கெ.

[இய் → எய் → எய்-தல்.]

எய்து-தல் *eydu-*, 10. செ.கு.வி. (v.i.) 1. அணுகுதல்; to approach. 2. அடைதல்; to obtain, attain. 3. சேர்தல்; to reach, as a place. 4. பணிதல்; reverse, surrender. 5. நீங்குதல்; to leave, depart. 6. பொருந்துதல்; to be adapted, be suitable. 7. நிகழ்தல், தேர்தல்; to happen, occur. 8. உண்டாதல்; to appear, become, crop up. 9. போதியதாதல்; to be sufficient, adequate.

ம. எய்துக; க. அய்து; துட. இச்; குட. எத்த; து. எத்தாவுணி, எத்தாடுனி; தெ. எயிது, எது;

கொலா. எந்த்; பர். ஏத், ஏய், எயிபிப்; கோண். எனாவா; கூ. எப; குவி. எசலி.

[இய → எய் → எய்து → எய்துதல்.]

எயில் *eyil*, பெ. (n.) 1. மதில்; fortress, wall, fortification. 2. ஊர், நகரம்; town, city.

ம. எயில்

[எய் + இல். எய்யும் ஏப்புழைகள் உள்ள இருப்பிடம் எய் → எய்தல். இல் = இருப்பிடம்.]

எயிறு *eyiru* பெ. (n.) 1. பல்; tooth. 2. பல்வின் விளிம்பு; the gums. 3. யானை, காட்டுப் பன்றிகளின் வாய்க்கோடு; tusk of the elephant or the wild hog.

ம. எயிறு, எகிறு; பட, எமறு தெ. இகறு, சிகறு.

[எய் = குத்துதல், பிளத்தல், கடித்தல். எய் → எயிறு.]

எயின் *eyin*, பெ. (n.) வேடர்குலம்; hunting tribe of the desert tract.

[எய் → எய்தன் → எயினன் → எயின் = எயின் குடியினர். எயினர் → ஏனர் → ஏனாதியர் என ஆந்திரத்திலும், ஜெயின் என வடபுலத்திலும் குடிப்பெயர் திரிபுற்றனர் என்பர்.]

எரி-தல் *eri-*, 4. செ.கு.வி. (v.i.) 1. தீமுளல், சொலித்தல்; to flame, ignite. 2. ஒளிர் தல்; to glow, shine. 3. எரிச்சலுண்டாதல்; to burn, as a sore, as fever, to smart, to suffer pain; to feel pangs, as the stomach for hunger. 4. பொறாமை கொள்ளுதல்; to be envious, jealous. 5. மனம் வருந்துதல்; to experience a painful emotion. 6. சினம் கொள்ளுதல்; to be angry, indignant. 7. முதிர் தல்; to become old. 8. மிகுதல்; to go on increasing.

ம. எரி; க. உரி; குட. எரி; து. எரி; தெ. ஏர்பு; கோண். அர்சி, எரக (கரம்); கூ. ஏர்ப.

[உல் → அல் → எல் → எரி. உல் = வெப்பம், குடு, நெருப்பு. எரிதல் = தீ உண்டாதல், அழல் மண்டுதல்.]

எரி-த்தல் *eri-*, 4. செ.கு.வி. (v.i.) 1. தீயால் வெந்தழியச் செய்தல்; to burn, consume by fire, scorch. 2. விளக்கு, பந்தம் முதலியன எரிதல்; to keep burning, as a lamp or torch. 3. மருந்து முதலியன புடமிடுதல்; to sublimate, calcine, as metals; to reduce to powder by fire for making medicine. 4. அழற்றுதல்; to inflame, as a sore; to cause to burn as poison. 5. செரிக்கச் செய்தல்; to digest.

தெ. எரியின்க; ம. எரி; க. உரிக.

[எல் → எரி → எரி-த்தல்.]

எரு *eru*, பெ. (n.) 1. உரம்; animal or vegetable manure. 2. மலம்; excrement. 3. எருது; bull. 4. சாணம்; dung, as of a cow.

ம. எரு; க. எருவு; தெ. எருவு.

[இய → இயல் → எல் → எரு (வெளிப்படுவது)]

எருக்கு erukku, பெ. (n.) செடிவகை; yarcum, madar. m.sh. calotropis gigantea.

வ. அர்க்க; ம. எரிக்கு.

[எரு → எருக்கு]

எருது erudu, பெ. (n.) 1. காளைமாடு; bull, ox, steer. 2. விடையோரை; Taurus, second sign of the zodiac.

ம. எருது; க., பட. எத்து; கோத. எத்; துட. எசுத். குட. எத்தி; து. எரு; தெ. எத்து; கொலா. எட், நா. கெட்; குரு. அட்டோ.

[ஏர் (கலப்பை) → ஏர்து → எருது.]

எருமை erumai பெ. (n.) 1. பால்தரும் விலங்கினங்களுள் ஒன்று; buffalo. 2. எமனின் ஊர்தி; Yama, who rides on a buffalo.

ம. எருமை; தெ. எனுமு; க., பட. எம்மெ; து. எர்மெ; Skt. Heramba.

[இர் → இரு → இருமை → எருமை. இரு = கருமை.]

எருமைமறம் erumai-maram, பெ. (n.) மறவன் ஒருவன் தன் படை முதுகிடவும் பகைவர் படையைத் தான் ஒருவனே அஞ்சாது எதிர்த்து நிற்கும் புறத்துறை; theme of a hero's taking a firm and bold stand in the battlefield against very heavy odds, like an unyielding buffalo, even after his army had retreated and fled.

[எருமை + மறம் = எருமைமறம். அஞ்சாது தனித்து நின்று தாக்கும் எருமைபோன்ற நெஞ்சத் துணிவு எருமை மறம் எனப்பட்டது.]

எல்¹ el, பெ. (n.) 1. நெருப்பு; fire. 2. கதிரவன்; sun. 3. ஒளி; lusture, splendour, light. 4. வெயில்; sunshine. 5. பகல்; day time. 6. நாள்; day of 24 hours. 7. பெருமை; vehemence, strength.

ம. எல்; தெ. எலமு; பர். நெந்தி, கோண். எத்தி, அததி (வெயிலின் வெப்பம்).

[உல் → எல்.]

எல்² el, பெ. (n.) 1. கதிரவன் மறைவு; sunset. 2. இரவு; night. -இடை. (int.) இகழ்மொழி; ejaculation of contempt.

[இல் → எல்.]

எல்³ el, இடை. (int.) இகழ் மொழி; ejaculation of content.

எல்லா ellā, பெ. (n.) 1. ஒரு விளிப்பெயர்; here, you. 2. தோழி முன்னிலைப் பெயர்; word used in addressing a woman friend.

ம., துட., பட. எல்லா; க., குட., தெ. எல்ல; கோத. எல். எலம்; பிரா. குல்; Eng. ali.

[இல் இளமைக் கருத்துவேர். இல் → எல் → எல்லா → எலா → எல்லா = தோழன், தோழி]

எல்லை ellai, பெ. (n.) 1. நடப்பட்ட எல்லைக்கல்; stone fixed u to show the boundary limits. 2. வரம்பு; limit, border. 3. அளவை; measure, extent. 4. முடிவு; end, goal, extremity, death. 5. கூப்பிடு தொலைவு; distance within reach of voice.

6. தறுவாய்; specified time, period. 7. இடம்; place, spot, locality. 8. ஐந்தாம் வேற்றுமைப் பொருள்களுள் ஒன்று; ablative case.

ம. எல்ல; க. எல்லே; துட. எல்ய; து. எல்ல; தெ. எல்ல, எல்லே.

[இல் → எல் → எல்லை. இல் = குத்துதல், நடுதல்.]

எல ela, பெ. (n.) அன்பொடு விளிக்குஞ்சொல், கெழுதகைப் பொதுச் சொல்; word of endearment.

[எல் → எல.]

எலே என்பது ஆணையும் எலா என்பது பெண்ணையும் குறிக்க வழங்கிய கெழுதகைப் பொதுச்சொல்.

எலவோ elavō, இடை. (int.) மகிழ்ச்சி, துயரம், வியப்பு ஆகியவற்றைக் குறிக்கும் கெழுதகைப் பொதுச் சொல்; word of endearment expressing happiness, grief and surprise.

[எல்லா → எல → எலவோ.]

எலி eli, பெ. (n.) 1. தவசம், கொட்டை, வேர் முதலிய வற்றைக் கடிக்கும் தன்மையுள்ள சிறிய உடலமைப்புள்ள விலங்கு; rat, mus rattus. 2. பெருச்சாளி; bandicoot.

ம. எலி; க. எலி, இலி; குட. எலி; து. எலி, இலி; தெ. எலுக, எலிக; எரு, எணி; கோத. எய்ச்; துட. இல்ல; கொலா. எல்க; நா. எல்கு; பர். எல்; கட. சிலேல்; கூ. ஓட்ரி; குவி. ஒல்லலி; பிரா. கல்; கோண். அல்லிக, எல்லி; பட. இலி.

[இல் → இலி → எலி. இல் = குத்துதல், குடைதல்]

எலும்பு elumbu, பெ. (n.) உடம்பின் தோற்றம், உறுதிக்குக் காரணமான வன்மையான மரச்சட்டம் போன்ற பொருள்; bone.

ம. எலும்பு; த. எலு, எலும்பு, எழுவு; கோத. எல்ன்; துட. எலின்; குட. எலிம்பி; து. எலு; தெ. எம்மு, எம்கே, எமுக; பட. இலு.

[எல் = வெண்மை. எல் → எலு → எலுமு → எலும்பு.]

எலுமிச்சை elumiccai, பெ. (n.) 1. ஒரு மரம்; sour lime, citrus medica acida. 2. எலுமிச்சம்பழம்; fruit of the sour-lime-tree. 3. தித்திப்பெலுமிச்சை; sweet lime. 4. எலுமிச்சை வகை; Bergamotte orange, citrus aurantium beggamia.

ம. எருமிச்சி நாரகம்; பட. இலிமிசிகெ; க. இலிமிஞ்சி; கோத. இல்மிச்; துட. இன்மிச்; skt. laknea.

[எல் → எலு = பிஞ்சு, காய். எலு → எலுமு → எலுமுத்தெ → எலுமித்தெ → எலுமிச்சை. எலுமித்தது = காய்த்தன்மையுடைது. ஏனைய பழங்களைப் போல் பழம் எனும் நொய்த்த தன்மையடையாமலும் மேற்றோல் வாடாமலும்

[இருப்பது.]

எவ்வ-தல் evvu-, 7. செ.கு.வி. (v.i.) எழும்புதல்; to rise, spring up.

[ஏவு → எவ்வ-]

எழில் eḷil, பெ. (n.) 1. ஒளி; brightness, lustre. 2. வண்ணம்; colour, colouring, paint. 3. அழகு; beauty, comeliness, gracefulness. 4. தோற்றப்பொலிவு; imposing appearance.

[எல் = ஒளி. எல் → எழ் + இல் - எழில். இல் சொல்லாக்க ஈறு.]

எழிலி eḷili, பெ. (n.) மேகம்; could.

ம. எழிலி.

[எழு → எழுலி → எழிலி. எழு = மேலெழும்புதல், எழிலி = உயர எழும்பிச்செல்லும் மேகம்.

எழினி eḷini, பெ. (n.) 1. எழுகை; rising. 2. இடுதிரை; curtain.

L. elate, lofty. E. elate, to raise, elation, pride.

[எழு → எழுனி. எழு = எழுச்சி.

எழு-தல் eḷu-, 2. செ.கு.வி.(v.i.) 1. எழுந்திருத்தல்; to rise, as from a seat or bed. 2. சூமல் எழும்புதல்; to ascend, as a heavenly body; to rise by one's own power, as a bird; to ascend, by buoyancy, as a balloon. 3. தோன்றுதல்; to arise, originate. 4. புறப்படுதல்; start, as from a dwelling. 5. தொழிலுறுதல்; to function. 6. மனங்கிளர்தல்; to be excited, roused. 7. மிகுதல்; to increase, swell. 8. வளர்தல்; to grow increase in stature as a tree; to rise, as a building; to swell, as breads. 9. உயிர்பெற்றெழுதல்; to become resuscitated, return of life. 10. துயிலெழுதல்; to awake. 11. பரவுதல்; to spread, as fame or rumour. 12. தொடங்குதல்; begin, commence.

ம. எழு; க. எழ், ஏழ், ஏழு; கோத. எட்வி துடு. நட்; குட. ஏள்; து. எர்குனி; தெ. எக்குட, லேச்சு; கொலா. லெசு; நா. லேப்; மால். இலெ; பட. எல்லு.

[ஏ → ஏழ் → ஏழு → எழு - எழுதல் (சு.வி.76).]

எழுச்சி eḷucci, பெ. (n.) 1. எழுகை; rising, ascent, elevation. 2. புறப்பாடு; starting, as of an idol, in procession. 3. பள்ளியெழுச்சிப்பாட்டு; song sung at dawn to rouse from sleep. 4. தோற்றம்; origin, birth, appearance. 5. தொடக்கம்; beginning. 6. காது நோய்வகை; inflammation of the ear, otitis, esp., Meatus, auditorius, externus. 7. முயற்சி; effort, activity.

ம. எழிச்சி; க. எழிகெ, எழ்கெ; து. எர்கெ, எர்கெலு.

[எழு → எழுச்சி.]

எழுத்து eluttu, பெ. (n.) 1. சொல்லின் அகவுறுப்பாகிய ஒலியனைக் கட்டிலனாக வரைந்து காட்டும் வரி வடிவம்; letter, character representing phoneme or basic sound used in speech. 2. மொழியின் வண்ண மாலைக் குரிய

குறுங்கணக்கு எனப்படும் முதலெழுத்துக்கள் அல்லது நெடுங்கணக்கு எனப்படும் மொத்த எழுத்துகளின் வரிவடிவத் தொகுப்பு; alphabet, set of letters used in a language.

[இழு → எழு → எழுது → எழுத்து. எழுது - ஒலியம் வரைதல். இழு - கோடிழுத்தல். எழுத்து - படவெழுத்து. அசையெழுத்து, முதலெழுத்து போன்றன வரைதல்.]

எழுதாக்கிளவி eḷudā-k-kiḷavi, பெ. (n.) வாய்மொழியிலேயே வழங்கிய வடமொழித் திருமறை; The vēdās, as unwritten and handed down orally.

[எழுதாத + கிளவி = எழுதாக்கிளவி (எழுதாதசொல், எழுதாத மொழி).]

எழுப்பு-தல் eḷuppu-, 5. செ.கு.வ.வி. (v.t.) 1. எழும்பச் செய்தல்; to cause or help to rise, to erect, as a building. 2. துயிலெழுப்புதல்; to awake, rouse. 3. உயிர் பெற்றெழுப்பு செய்தல்; to raise from the dead resuscitate, restore of life. 4. ஊக்க முண்டாக்குதல்; to excite, stimulate, inspire. 5. கலகமுதலியன மூட்டுதல்; to instigate, to inflame, as the passions. 6. ஓசையெழுப்புதல்; to raise, as the voice in speaking or singing; to call forth, as melody; from an instrument.

[எழு → எழுப்பு.]

எழுபது eḷu-padu, பெ. (n.) எழுபத்துகளையுடைய எண்ணிக்கை; seventy as seven tens.

ம. எழுபது; க. எப்பத்து, ஏழ்பத்து; கோத. எள்பத்; குட. எருபதி; து. எள்ப, ஏள்ப, எர்ப; தெ. டெப்பதி, டெப்பை; பட. எளவத்து.

[எழு + பத்து - எழுபது.]

எழுமை eḷumai, பெ. (n.) 1. உயர்ச்சி; height. 2. ஏழுமுறை பிறக்கும் பிறப்பு; seven successive births.

ம. எழும; க. ஏழிகெ, ஏழ்கெ, ஏழ்விக்கெ; து. எர்கெ, எர்கெலு.

[ஏ → எல் → எழு → எழுமை.]

எழுவாய் eḷuvāy, பெ. (n.) 1. தோற்றம்; beginning, origin, source. 2. முதல்; first. 3. முதல் வேற்றுமை; nominative case. 4. கருத்தன்; subject.

[எழு + வாய் - எழுவாய் (தோன்றுதல்).]

எள் el, பெ. (n.) 1. எண்ணெய்தரும் சிறு கறுப்பு நிற மற்றும் வெண்மை நிறமுடைய விதை வகை; sesame, a plant cultivated for the oil obtained from its seed, sesamum Indicum. 2. எட்டு கடுகு விதைகளின் நீளமுள்ளதும் எள்ளளவு எனப்படுவதுமாகிய மிகச்சிறிய நீட்டளவு; small linear measure. 3. எட்டு கடுகுவிதைகளின் எடையுடைய ஒரு சிற்றளவு; a weight of 8 mustard seeds.

ம. எள்; க. எள், எள்ளு; கோத. எண்; குட.

எள்ளி; து. எண்மெ; மறுவ. நூ, நுவல்.

[இள் = சிறுமைப் பொருள். இள் → எள்;
எள்ளல் = குறைவாக மதித்தல். எள் = மிகச் சிறிய
கூலவகை.]

எள்ளு-தல் eḷḷu-, 6. செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. இகழ்தல்; to
ignore, disregard. 2. இகழ்ந்து நகைத்தல்; to ridicule, deride,
laugh at. 3. ஒப்பாதல்; to be equal, similar.

ம. எள்ளுக.

[எள் → எள்ளு-.]

எள்ளுப்பேத்தி eḷḷuppētti, பெ. (n.) மகன்வழிப் பிறந்த
பேத்தி; great grand child, i.e. son's daughter.

[எள்ளு + பேத்தி = எள்ளுப்பேத்தி.]

எள்ளுப்பேரன் eḷḷuppēraṇ, பெ. (n.) மகன்வழிப் பிறந்த
பேரன்; great grand child, i.e. son's son.

[எள்ளு + பேரன் = எள்ளுப்பேரன்.]

எளிமை elimai, பெ. (n.) 1. எளிமை; ease. facility, condition of
being easy to effect, or to acquire. 2. தாழ்வு; despicableness,
meanness, lowness of rank or circumstances or character. 3.
வறுமை; poverty. 4. வலியின்மை; weakness. 5. தளர்வு;
faintness, depression of spirit. 6. அடிமை நலை; slavery.

ம. எளிமை; க. எளித; துட. ஏள்ய (ஏழை); து.
எல்லி, எல்ய; தெ. எல்லிதமு.

[எளி + மை = எளிமை.]

எளியன் eḷḷiyan, பெ. (n.) 1. வறியவன்; poor man.
2. பண்பில் தாழ்ந்தவன்; mean man. 3. தாழ்ந்த
குலத்தான்; man of low caste. 4. எளிதாய்
அடையப்படுபவன்; man of easy access.

ம. எளியன்.

[எள் → எளி → எளியன் (வே.க.21).]

எற்சோறு eṇcōru, பெ. (n.) திருக்கோயில்களில்
உச்சியம் போதில் அடியார்கட்களிக்கும் உணவு;
noon meal provided gratis in temple.

[எல் + சோறு. எல் = பகல்.]

எற்பாடு erpādu, பெ. (n.) 1. பகல் 20 நாழிகை முதல்
30 நாழிகை வரை, பிற்பகல்; period between 2 to 6 p.m.
afternoon. 2. காலைப் பொழுது; sunrise, morning.

(மு.நி.தி.தொ.பெ.)

[எல் + பாடு. படு = பாடு.]

எற்று eṇru, பெ. (n.) உதைத்தல், அடித்தல், தள்ளுதல்;
kicking, hitting, pushing, attacking.

ம. எற்று; க. ஏடு, எட்டு; கோத. எய்ரல்; துட.
எர்ய; து. எட்டுனி; தெ. ஏடு.

[ஏறு + எற்று.]

எறி eri, பெ. (n.) 1. வீச்சு; throw, fling. 2. உதை; kick.
3. அடிக்கை; blowing as the wind. 4. குறிப்பாகச்
சொல்லுகை; hint, allusion, insinuation, innuendo.

ம. எறி.

[ஏறு - எறி.]

எறும்பி eṇumbi, பெ. (n.) 1. யானை; elephant. 2. எறும்பு;
ant.

[இறும்பு → எறும்பு → எறும்பி. இறும்பு
= வலிமை.]

என்பிலி eṇbili, பெ. (n.) புழு; worm devoid of bones.

[என்பு + இலி என்பிலி. இல்லி → இலி
(இல்லாதது).]

என்பு eṇbu, பெ. (n.) 1. எலும்பு; bone. 2. உடம்பு; body.

ம. எலிம்பு, எலும்பு; க.எலும்பு; குட. எலிம்பி;
தெ. எம்மு. எம்முக.

[எல் + பு என்பு. 'பு' பண்புப் பெயரீறு.]

என்று eṇru, பெ. (n.) எந்த நாள்; what day, when, what time.

ம. என்னு; க., பட. எந்து; கோத. எந்த்; துட,
எத்வின்; குட, எக்க; து. ஏனி; தெ. எபுடு, எப்புடு,
என்னடு; பர். எதாட், எத்தெல்; கட. எசெண்ட;
கொண், எசன்; கூ. எசெக; குவி. எசெல்; குரு.
எகாகெ.

[எ + ஞான்று - எஞ்ஞான்று → என்று.
ஞான்று = பொழுது.]

எனில் eṇil, இடை (conj.) என்று சொன்னால்; if it is
said so.

[என் + இல் - எனில். 'இல்' இடப் பொருளில்
வந்த பொருள் நிறைச் சொல்லீறு. எனில் = என்று
கூறிய விடத்து.]

ஏ

ஏ ē, பெ. (n.) 1. எய்யுந்தொழில்; shooting, as an arrow.
2. துன்பம்; suffering, affliction. 3. அம்பு; arrow.

[எய் → ஏ]

ஏக்கம் ēkkam, பெ. (n.) 1. விரும்பியது பெறாமையால்
வரும் வருத்தம்; dispondency, depression of spirits.
2. அச்சம்; fear, fright, panic. 3. ஆசை; craving,
eager, desire. 4. மனமயக்கம்; stupor caused by grief.
5. அதிர்ச்சி; trembling of the limbs, as in paralytic affections
trepidation. 6. திடுக்கிடுதல்; sudden fear. 7. சோர்வு;
languishing. 8. பசி; hunger.

ம. ஏக்கம்

[ஏங்கு → ஏக்கம்]

ஏக்கறு-தல் ēkkaṇu, 4. செ.கு.வி.(v.i.) 1. இளைத்து
இடைதல்; to suffer from weariness, to languish.
2. ஆசையால் தாழ்தல்; to bow before superiros, as one
seeking some favour at their hands.

தெ. ஏகரு.

[ஏங்கு + உறு = ஏங்குறு → ஏக்குறு → ஏக்கறு]

→ 'உறு' துணை வினை. அறு எனத் திரிவது கூட்டு வினைகளில் இயல்பு.]

ஏகாலி ēgāli பெ. (n.) சலவைத்தொழிலாளி; washerman.

[ஈரங்கொல்லி → ஈங்காலி → ஏகாலி.]

ஏங்கு-தல் ēngu, 7. செ.கு.வி. (vi.) 1. ஒலித்தல்; to sound, as a lute; to roar; to scream, as a peacock. 2. இளைத்தல்; to pine, languish. 3. மனம் வாடுதல்; to long for, yearn after. 4. அழுதல்; to weep, cry, wail, sob. 5. அஞ்சுதல்; to be in fear, to be panic-stricken. 6. இறங்கல்; it is said of a devotee whose mind is always longing for God, as in...

க. ஏங்கு; பட. ஏங்கு; ம. ஏங்குக; கோத. ஏங்; தெ. ஏக்கு, வெக்கு; பர். நேஞ்சு; கேண். நேசுகானா; கூ. நேஞ்சு; குரு. நாக்கனா; மால். நகாயெ.

[ஏ → ஏங்கு → ஏங்கு-தல்]

ஏசல் ēśal பெ. (n.) 1. இகழ்கை; reproaching, abusing. 2. பழிமொழி; slander. 3. ஒருவரையொருவர் ஏசிக்கூறும் பாட்டு; poem or song in which each of two parties extols himself and depreciates the other.

ம. ஏச்சல் (குற்றம் சுமத்துதல்)

[ஏ → ஏத்து → ஏச்சு → ஏச்சல் → ஏசல் → ஏத்து = பிறர் மீது பழி சுமத்து.]

ஏட்டிக்குப்போட்டி ēṭṭikku-p-pōṭṭi, பெ. (n.) நேருக்கு மாறான செயல்; logomachic retort or tit for tat.

தெ. ஏடிகிபோடி.

[ஏண் → ஏட்டு → ஏட்டி + கு + போட்டி - ஏட்டிக்குப் போட்டி. ஏண் = நேரானது, செவ்விது.]

ஏட்டுச்சுரைக்காய் ēṭṭu-c-curai-k-kāy, பெ. (n.) 1. பட்டறிவோடு கூடாத கல்வியறிவு; book learning that is devoid of practical wisdom. 2. பட்டறிவு இன்றி நூலறிவு மட்டுமுள்ளவ-ன்-ள்; person with such book learning.

[ஏடு + சுரை + காய் = ஏட்டுச்சுரைக்காய் = ஏட்டில் வரையப்பட்ட சுரைக்காய் ஓவியம். ஏட்டுச் சுரைக்காய் பிறிது பொருளுணர்த்திய குறிப்புத் தொடர்.]

ஏட ēḍa, இடை. (part.) தோழனையும், தாழ்ந்தோனையும் விளிக்குஞ்சொல்; exclamation addressed familiarly to a friend or an inferior.

[ஏல → ஏழ → ஏட.]

ஏடாகூடம் ēḍākūdam, பெ. (n.) 1. தாறுமாறு; perverseness, contradiction, confusion. 2. குழப்பம் உண்டாக்கும் நிலை; trouble. 3. அழிவு, சிக்கல்; danger, risk, hazard. 4. எதிர்ப்பு; objection, opposition, calamity.

ம. எடாக்கூடம்; க. ஏடா கோட; தெ.

ஏடாகோடமு.

[ஏண் → ஏடு → ஏடம். கோண் → கோடு

→ கோடம். ஏடம் + கோடம் - ஏடாகோடம் → ஏடாகூடம். 'ஏண்கோண்' என்னும் யாழ்ப்பாண வழக்கை ஒப்புநோக்குக.]

ஏடு ēḍu, பெ. (n.) 1. பூவிதழ்; petal. 2. மலர்; flower, panic. 3. கண்ணிமை; eyelid. 4. பனையோலையிதழ்; strip of palmyra leaf for writing. 5. ஏட்டுப்புத்தகம்; book of palmyra leaves. 6. புத்தகவிதழ்; leaf of a book. 7. வாழையிலைத் துண்டு; section of a plantian leaf cut near the base, for use as a plate. 8. பாலின் ஆடை; cream. 9. உடம்பு; body. 10. மேன்மை; greatness, excellence. 11. குற்றம்; fault, blemish. 12. விஞ்சை யருலகம்; celestial world.

ம. ஏடு. க. ஏடு.

[ஏ → ஏடு, ஏ = உயரம், நீட்சி, அகலம்.

ஏடு = அகன்று நீண்ட ஓலை, இலை, பூவிதழ், பொத்தகம், பாலாடை.]

ஏணி ēṇi பெ. (n.) 1. அடுக்கு; tier. 2. எண்; number. 3. ஏணி; ladder. 4. எல்லை; limit, boundary. 5. நாடு; country, territory.

ம., க., து. ஏணி; தெ. நிச்சேண. SKT. sreni; PKT. sēṇi.

[ஏண் → ஏணி]

ஏணிநிலை ēṇinilai பெ. (n.) பகைவர் மதிற் மீது ஏணி சார்த்துதல்; placing ladder on the side of the rampart of the enemy, literary convention describing a heroic tradition.

[ஏணி + நிலை]

ஏணை ēṇai, பெ. (n.) தொங்கும் தொட்டில், புடவைத் தொட்டில்; cloth-cradle hung from a cross piece or branch; children's hammock.

மறுவ. தூளி

[ஏல் → ஏள் → ஏண் → ஏணை (வே.க. 35).]

ஏதம் ēdam, பெ. (n.) 1. துன்பம்; suffering, affliction, distress. 2. குற்றம்; fault, defect, blemish. 3. கேடு; calamity, ruin.

ம. ஏதம்.

[ஏறு → ஏறம் → ஏதம். ஏறு = குத்துதல், தாக்குதல், துன்புறுத்தல் துன்பம்.]

ஏதன் ēḍaṇ, பெ. (n.) மூலகாரணன்; he who is the first cause.

[ஏந்து → ஏது → ஏதன்.]

ஏதிலார் ēḍilār, பெ. (n.) 1. பிறர்; others, foreigners, strangers, those who do not mingle in others affairs. 2. பகைவர்; foes, enemies. 3. பரத்தையர்; prostitutes. 4. வறுமை யாளர்; poor man.

[ஏது+இல்+ஆர் - ஏதிலார் = ஏதுமற்றவர், எவ்வகை உறவும் இல்லாதவர். 'இல்' எ. ம. இ. நி.]

ஏது ēdu, பெ. (n.) 1. ஏது; which, what. 2. ஏன்; why. 3. எங்கிருந்து, எப்படி; hence, how.

ம. ஏது; க. யா; ஆ, ஏ, ஏ யாவ, தாவ; கோத. ஏத்; துட. ஏத்; குட. ஏதி; து, தா, தானெ, சானெ; ஈதவு, வா, ஓவு; தெ. ஏதி, எதி, ஏத்தி; கொலா. ஏத். ஏத்வு; பர். ஏத்; கூ, அனெ, ஏசனெ; கொண். எம்; நா. நா, நானெ; குவி. ஏன; குரு. எக்நா; மால். இந்திர, இகிர், இகம்; பிரா. அரா அராத்.

[ஏ → ஏது. ஏ = வினைச்சொல்.]

ஏந்தல் ēndal-, பெ. (n.) 1. மலை; hill, 2. முதல்; that which is first. 3. உதவி; assistance, helpfulness. 4. எளிதிற் செய்து முடிக்குந்தன்மை; ease in accomplishment.

[ஏ → ஏல் → ஏத்து → ஏந்தல்]

ஏந்து-தல் ēndu, 5.செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உயரத் தூக்குதல்; to lift. 2. உயரத்துாக்கிப் பிடித்தல்; to hold a things after lifting it. 3. கைநீட்டுதல்; to stretch out the hands. 4. கையிலெடுத்தல்; to receive in the hands. 5. தாங்குதல்; to hold in the hands. 6. சுமத்தல்; to support as a beam.

[ஏ → ஏல் → ஏந்து-]

ஏப்பம் ēppam, பெ. (n.) தேக்கெறிவு; eructation, belch.

ம. ஏம்பல்.

[ஏ → ஏப்பம். (வே.க. 35)]

ஏம்பல் ēmbal, பெ. (n.) 1. ஆரவாரம்; bustle, uproar. 2. களிப்பு; pleasure. 3. வருத்தம்; pain, physical or mental.

ம. ஏம்பல்

[ஏம் → ஏம்பு → ஏம்பல். (சு.வி.77)]

ஏமாற்றம் ēmārram, பெ. (n.) 1. ஏய்க்கப்படுதல்; state of being defrauded, disappointment. 2. ஏய்ப்பு; deceit, fraud 3. மனக்கலக்கம்; confusion of mind, perplexity.

ம. ஏமாற்றம்; கோத. ஏமான்; தெ. ஏமறு, ஏமாறு.

[ஏமம் + ஆறு - ஏமமறு → ஏமாறு → ஏமாற்றம்]

ஏய்-த்தல் ēy 4. செ. குன்றாவி (v.t.) 1. பொருந்தச் சொல்லுதல்; to be tell a seeming truth. 2. ஒத்தல்; to resemble, to be like, be similar to 3. வஞ்சித்தல்; to deceive cheat, defraud.

ம. ஏ.

[இயை → ஏய் → ஏய்-த்தல்.]

ஏர் ēr, பெ. (n.) கலப்பை; plough. 2. ஒரு கலப்பையும் ஓரிணைமாடும்; team of oxen and plough. 3. உழவுமாடு; yoke of oxen. 4. உழவு; ploughing, agriculture as an occupation. 5. ஒரு நாளில் உழக்கூடிய நிலம்; as much land as can be ploughed in a day

ம. ஏர்; க. ஏரு, ஆர்; கோத. ஏர்; துட. ஏர்; தெ.

ஏரு; கொலா. சேர்; பர். இரெர்; கோண் சேர்; கூ. சேரு; குவி. கேரு; பிரா. அரே, E. ear to plough, A.S. erian, L. aro. Gr. aroo-(rooter), to plough, E arable = that can be ploughed.

[இல் → ஈல் → ஈர் → ஏர் (மண்ணைப் பிளப்பது மண்கட்டிகளை உடைத்து இழுத்துச் செல்வது.)]

ஏர்மங்கலம் ēr-maṅgalam, பெ. (n.) பொன்னேர் பூட்டிப் பாடும் மங்கலப் பாட்டு; ancient song of benediction sung at the commencement of ploughing

[ஏர் + மங்கலம்.]

ஏரகம் ēragam, பெ. (n.) 1. திருவேரகம்; udipi in S. Kanara, sacred to skanda, one of the six *padaiṁṁ*. 2. சுவாமி மலை; swamimalai in the Tanjavūr Dist.

[ஏர் + அகம். ஏரகம். ஏர் = அழகு]

ஏரணம் ēraṅam, பெ. (n.) காரணங் காட்டி மெய்ப்பிக்கும் அறிவியல்; logic

[ஏர் = நேர். பொருத்தம். செப்பம். ஏர் + அணம் - ஏரணம் 'அணம்' சொல்லாக்க ஈறு. ஏரணம் = நேரே பொருத்திக் காரணங்காட்டி உண்மைகளை உறுதிப்படுத்திச் சொல்லாடும் கலைத்திறன்.]

ஏரிமேரை ēri-mērai, பெ. (n.) ஏரி, மதகு, கலிங்கல் இவைகளின் புதுப்பிக்கும் செலவிற்காக ஒதுக்கப் படும் விளைச்சலின் பகுதி; portion of the crop set apart to meet the expense of keeping the reservoir, water courses etc. in good repair.

[ஏரி + மேரை-மேலி → மேரி → மேரை (மேலாக அல்லது கூடுதலாகத் தரப்படும் வரி, பங்கீடு.)]

ஏரெழுபது ēr-eḷupadu பெ. (n.) ஏரைப்புழந்து கம்பர் பாடிய ஒரு நூல்; poem by kamban containing 70 stanzas in praise of the plough

[ஏர் + எழுபது]

ஏல் ēl, பெ. (n.) 1. பொருத்தம்; suitability, appropriateness, fitness. 2. உணர்ச்சி; revival esp. of one in swoon or in depressing grief.

ம. ஏல்

[உல் → இல் → எல் → ஏல்.]

ஏலா ēlā, விளி (int.) 1. தோழன் தோழியை முன்னிலைப் படுத்துஞ் சொல்; exclamation of familiar address to a companion, whether man or woman. 2. மனைவியை விளிக்கும் கெழுதகைப் பொதுச்சொல்; word of endearment.

க. எலா, லே; தெ. எலா.

[எல்லா → எலா → ஏலா]

ஏவல் ēval, பெ. (n.) 1. தூண்டுதல்; instigation incitement. 2. ஓதுதல்; recital. 3. ஆணை; command, order, authority. 4. பணிவிடை; service. 5. ஏவலாளர்; servant attendant. 6. தீய ஆவியை ஏவிவிடுதல்; inciting a devil against an enemy by witchcraft. 7. ஏவல் வினைமுற்று; imperative finite verb. 8. வறுமை; poverty want.

[ஏவு → ஏவல்]

ஏவுகணை ēvukaṇai, பெ. (n.) குறிதவறாமல் இலக்கைச் சென்று தாக்கும் படைக்கலம்; missile

[ஏவு + கணை]

ஏழகம் ēlagam, பெ. (n.) 1. செம்மறியாடு; ram or ewe. 2. துருவாட்டேறு; ram of the species of sheep called Duruvadu (துருவாடு) fleecy sheep.

[மேழகம் → ஏழகம்]

ஏழிசை ēl-iśai, பெ. (n.) குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் என்னும் ஏழு வகை நரம்பு இசையொலி; seven notes of the diatonic scale.

[ஏழு → ஏழ்+இசை]

ஏழு ēlu, பெ. (n.) 1. ஏழு என்னும் எண்ணுப்பெயர். ஆறின் மேல் ஒன்று; number seven, one more than six. 2. எ' என்னும் எண்ணுக்குறியீட்டுக்குரிய தமிழ் எண்ணுப் பெயர்; name of the seventh numerical symbol "எ" in tamil.

மறுவ. ஏழ் (ஏழு பெயரடி; oblique)

ம. ஏழு; க. ஏழு, ஏறு; தெ. ஏடு, யேடு; துத. ஏல்; து. ஏள், ஏறு; இரு. ஏலு; கை. யல்; எரு. யெகு; கோத. யேயெ, ஏய்; குரு. யெல்லு; துட. ஏழ், ஒவ்; குட. ஏளி; பட. இய்யு; கொலா. எட், ஏட்; கோண். ஏறுங்க், ஏறு, ஏழுங்க்; குவி. ஒத்தி; கோல். இய; சாந். ஏ, ஏர்; குரி, ஏய்கு; பிராகு. ஆப்த்.

ஏழை ēlai, பெ. (n.) 1. அறிவிலான்; foolish, silly person one of weak intellect. 2. அறியாமை; ignorance, simplicity harmlessness, mental weakness. 3. பெண்; woman. 4. வறியவன்; indigent person, poor wretch helpless fellow.

ம. ஏழை

[எள் → ஏள் → ஏழ் → ஏழை]

ஏற்பாடு ēr-pāḍu, பெ. (n.) 1. ஒழுங்கு; arrangement method, system, rule, established custom. 2. அமிர்த்தம்; appointment to an office. 3. உடன்படிக்கை; engagement, covenant. 4. கிறித்தவர் பழைய, புதிய விவிலிய நூலின் இருபகுதிகளான பழைய புதிய ஏற்பாடுகளில் ஒன்று; testament. as the old and new testament in the Bible.

ம. ஏர்ப்பாடு; க. ஏர்படு; கோத. ஏர்பட்த்; துட. ஏவார்; து. ஏர்பாடு; தெ. ஏர்பாடு

[ஏற்படு → ஏற்பாடு]

ஏற்றம் ērṛam, பெ. (n.) 1. மேல் ஏறுதல்; mounting, as on a ladder, a horse, ascending. 2. மேடு; ascent acclivity. 3. உயர்கை, கொடியேற்றம்; hoisting, as a flag, raising up. 4. நீர்ப்பெருக்கு; rising, as the flowing tide. 5. புகழ்; praise, eulogy. 6. இடிமரம்; heavy wooden rammer set to a frame for pounding parched rice. 7. அதிகப்படி; increase increment. 8. மிகுதி; excess. 9. மேன்மை; distinction, superiority, exaltation, pre-eminence. 10. நினைவு; remembrance. 11. துணிவு; courage. 12. ஏற்ற மரம்; well sweep, picottah.

ம. ஏத்தம்; க. ஏத, யாத; தெ. ஏதமு.

[ஏறு → ஏற்று → ஏற்றம்]

ஏற்று-தல் ērṛu, 5. செ.குன்றாவி (v.t.) 1. தூக்குதல்; to lift up, raise, hoist. 2. மிகைப்படுத்துதல்; வலையை ஏற்றுதல்; to increase, as price. 3. சுமத்துதல்; to load as a cart or ship; to impose as a responsibility. 4. ஏறச் செய்தல்; to run over, as a wheel over a person. 5. அடுக்குதல்; to pile up, stow away, pack. 6. மேம்படுத்துதல்; to eulogise, praise. 7. குடியேற்றுதல்; to colonize, populate. 8. நிலை நிறுத்தல்; to found, establish. 9. உட்செலுத்துதல்; to put in, cause to enter, insert, to drive in as a nail. 10. மேற் செலுத்துதல்; to ascribe, foist upon. 11. ஏற்றுமதி செய்தல்; to export. 12. சுடர் கொளுவுதல்; to light, as a lamp. 13. நினைத்தல்; to think, consider. 14. துணிதல்; to decide. 15. படைத்தல்; to offer as an oblation.

ம. ஏற்றுதல்; து. ஏராவுணி; தெ. ரெச்சு; கொலா. எத்; நா. எத்த்; கூ. எத; குவி, எதவி

[ஏறு → ஏற்று]

ஏற்றுமதி ērṛu-madi, பெ. (n.) 1. கப்பலிற் பண்ட மேற்றுதல்; export. 2. ஏற்றுமதிப் பண்டம்; exported cargo

ம. ஏற்றுமதி; க., தெ. எருமதி.

[ஏற்று+மதி 'மதி' அளவு குறித்த சொல் முதனிலைப் பொருள் குறித்தது ஈறாயிற்று]

ஏறாண்முல்லை ērān-mullai, பெ. (n.) ஆண்மை மிகுந்த வீரக் குடியினொழுக்கத்தைப் புகழும் புறத்துறை; literary theme of eulogising the traditional military renown of an eminent warrior lineage family

[ஏறு + ஆண் + முல்லை]

ஏறு-தல் ēru-, 5. செ.கு.வி. (v.i.) 1. உயர்தல்; to go up, as the eyebrows, in anger. 2. மேலேறுதல்; to rise, ascend, as the heavenly bodies, to mount, climb. 3. முற்றுப் பெறுதல்; to terminate, end. 4. மிகுதல்; to abound in number, weight or measure, to increase in price, quality. 5. பரவுதல்; to spread, to be diffused, as poison. 6. மருளுறல், தெய்வ மேறப் பெறல்; to become possessed. 7. வளர்தல்; to grow. 8. உட்செல்லுதல்; to enter, to penetrate, to run into, as a thorn. 9. குடியேறுதல்; to settle. to be domiciled. 10.

ஏற்றிவைக்கப்படுதல்; to be laden, as cargo.

ம. ஏறுக; க. ஏறு; கோத. ஏர்; துட. ஓர்; குட. ஏர் (தலைக்கு உயர்த்து); து. ஏருனி; தெ. ரேகு; கொலா. லேப்; நா. லேப்; குவி. ரெனெய்.

[ஏ → ஏல் → ஏறு-]

ஏறு ēru-, பெ. (n.) 1. ஏறிகை; throw 2. அடிக்கை; beating, as of a drum. 3. வா, தேள்களின் ஏறிகை; stroke, as of a sword, sting, as of a scorpion. 4. பருந்தின் கவர்ச்சி; pouncing upon, as an eagle. 5. இடி; thunderbolt. 6. அழிக்கை; destroying. 7. எறிந்ததனாலானவடு; scar.

[இல் → எல் → ஏ → ஏறு = குத்துதல், தாக்குதல், அழித்தல், பகைத்தல்]

ஏறுகோள் ēru-kōl, பெ. (n.) ஆயர்குல வழக்கின்படி ஒரு பெண்ணை மணந்து கொள்வதற்காக அவள் வளர்த்த காணையைத் தழுவி அடக்குதல்; capture of the bull at large as proof of bravery, by a man seeking in marriage the hand of a woman, a custom among herdsmen in ancient times.

[ஏறு+கோள். ஏறு = காளை]

ஏனல் ēnal, பெ. (n.) 1. செந்தினை; red millet. 2. கருந்தினை; black millet. 3. தினைப்புளம்; millet field. 4. கதிர்; ear of corn.

[இல் → எல் → ஏல் (கருமை) ஏவல் → ஏனல் = கருந் தினை கருந்தினைக்குரிய பெயர் தினை களுக்குரிய பொதுப்பெயராகிச் செந்தினையையும் தினைப் புனத்தையும் குறித்தது]

ஏனாதி ēnādi, பெ. (n.) 1. விற்படைத்தலைவன்; general of archery wing. 2. படைத்தலைவன்; general. 3. மறவன்; soldier, warrior. 4. அமைச்சர்; ancient title conferred by a king on his minister.

ம. ஏனாதி; தெ. ஏனாதி

[ஏ = அம்பு. ஏனன் = வில்லாளி, ஏனன் + அதி = ஏனாதி → ஏனாதி = விற்படைத் தலைவன்.]

ஐ

ஐ¹ இடை. (part) இரண்டாம் வேற்றமையுருபு; accusative case-ending.

ம. எ; க. அன்னு; தெ. னி. இ.

ஐ² ai, பெ. (n) 1. வியப்பு; wonder, astonishment. 2. பெருமை; largeness. 3. உயர்வு; elevation.

[ஆ → ஆய் → அய் → ஐ.]

ஐ³ ai, பெ. (n) 1. தந்தை; father. 2. தலைவன்; lord, master. 3. கணவன்; husband. 4. அரசன்; king. 5. ஆசான்; guru. priest teacher 6. சிவன்; śivan. 7. கொற்றவை; goddess Durga. 8. முதலாளி, ஆண்டை; boss.

ம, ஐ; க. ஐகன்; தெ. ஐவாரு.

[ஆ → ஆய் → அய் → ஐ. ஆ = முதன்மை,

தலைமை.]

ஐ⁴ ai, பெ. (n) ஐந்து; five.

ம. ஐ.

[கை → ஐ. (த.வ. 146)]

ஐங்கணை ai-n-ganai, பெ. (n) காதற்கடவுளின் அம்புகள்; arrows of kāmā, the god of sexual love tipped with five kinds of flower.

ம. ஐங்கண, அய்கண; க. அய்கண (ஐந்து அம்புகளை உடையவன்).

[ஐ + கணை = ஐங்கணை, தாமரை, மாம்பூ, அசோகு, முல்லை, நீலோற்பலம் என்பன ஐந்து மலர்கள்.]

ஐங்குறுநூறு ainguru-nuru, பெ. (n.) எட்டுத் தொகையுள் ஒன்று, அகம் பற்றிய ஐநூறு அகவற் பாக்கள் ஐந்திணை வகுப்புக்கு ஏற்பப் புலத்துறை முற்றிய கூடலூர் கிழாரால் தொகுக்கப்பட்டது; the short five hundred, an ancient anthology of love-lyrics, containing 500 short agaval verses, one of eṭṭu-t-togai, compiled by kūdalūr-kilār.

[ஐந்து + குறு - ஐங்குறு + நூறு.]

ஒவ்வொரு பகுதியும் முறையே ஓரம்போகியார், அம்முவனார், கபிலர், ஒதலாந்தையார், பேயனார் ஆகிய ஐவரால் இயற்றப்பட்டது.

ஐது aidu, பெ. (n) 1. அழகுள்ளது; that which is beautiful. 2. அழகு; beauty 3. நுண்ணியது; that which is minute, fine, subtle. 4. மெல்லியது; that which is thin, light, slender, soft. 5. வியப்புடையது; that which is wonderful. 6. இளகிய தன்மை; fluidity. 7. செறிவின்மை; sparseness, standing near but not in contact.

[ஐ → ஐது. (தமி.வ. 279)]

ஐந்தமுதம் aindamudam, பெ. (n) சருக்கரை, தயிர், தேன், நெய், பால் இவைகளைக் கலந்து செய்த அமுதம்; five nectars i.e., the five sweet substances viz., sugar, curd, honey, ghee and milk.

[ஐந்து + அமுதம் = ஐந்தமுதம்.]

ஐந்திணை ai-n-dinai, பெ. (n) 1. அன்புடைக்காமம்; love between man and woman as manifested in five situations pertaining to the five tracts of land. 2. குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்னும் ஐவகை நிலங்கள்; the five tracts of land.

[ஐந்து + திணை.]

ஐந்திரம் aindiram, பெ. (n) 1. தொல்காப்பியத்திற்கு முந்து நூலாக வழங்கி மறைந்த பண்டைத் தமிழிலக்கணம்; an ancient treatise on Tamil grammar,

being the basic and source work for ancient extant Tamil grammar *Tolkappiyam*. 2. இந்திய மொழிகளுக்கு இலக்கணம் வகுக்க எடுத்துக்காட்டாக விளங்கியதும் பாணினியின் வடமொழியிலக் கணத்துக்குக் காலத்தால் மிகவும் தொன்மை யானதுமாகிய முந்து தமிழ் இந்தியப் பொது இலக்கணநூல்; a pan Indian proto-Tamil grammar, which set an example for later grammarians in different languages in ancient India, many centuries prior to Pāṇini's Sanskrit grammar.

க. ஐந்தரவியாகரணம்; தெ. ஐந்தரவியாகரணமு.

Pkt. Pali., aindra. Nep. Tib. aindra.

[ஐ = மேன்மை, உயர்வு. ஐ → ஐயன் → ஐந்தன் → ஐந்திரன் → ஐந்திரம். (ஒ.நோ.) புலம் → புலத்தன் → புலந்தன் → புலந்திரன்; மாந்தன் → மாந்தரன்.]

ஐந்தொகை *aindogai*, பெ.(n) வேற்றுமைத்தொகை, வினைத்தொகை, பண்புத்தொகை, உவமைத்தொகை, உம்மைத்தொகை என்பன; five compounds in Tamil Grammar.

[ஐந்து + தொகை]

ஐம்படைத்தாலி *ai-m-badai-t-tāli*, பெ.(n) கழுத்திலே பிள்ளைகளணியும் ஐந்து படைக்கலன் உருவமைந்த அணி; gold pendant worn by children in a necklace bearing in relief of five weapons of Viṣṇu, as an amulet.

[ஐந்து + படை + தாலி. சங்கு, சக்கரம், வில், வாள், மறத்தண்டு (கதை) என்பவற்றின் உருப்பொறித்த தாலி.]

ஐம்பான்முடி *ai-m-bāṇ-mudi*, பெ.(n) மகளிர் கூந்தலின், கொண்டை, குழல், பனிச்சை, முடி, சுருள் என்ற ஐவகை முடி; five modes of dressing woman's hair.

[ஐந்து + பால் + முடி = ஐம்பான்முடி.]

கொண்டை, குழல், பனிச்சை, முடி, சுருள் என்பவனவற்றுள் முடி, சுருள் என்னும் இரண்டை அளகம், துஞ்சை எனக் குறிப்பிடுவதுண்டு. கொண்டை = பக்கங்களில் முடிவது. குழல் = சுருட்டி (முறுக்கி) முடிக்கப்படுவது. பனிச்சை = உச்சியில் கூராகக்கோபுரம் போல் முடிவது. அளகம் (முடி) = நெளிகூந்தல் ஒழுங்கு, துஞ்சை (சுருள்) = பின்னித் தொங்கவிட்ட பின்சடை.

ஐம்பெருங்காப்பியம் *ai-m-peruṅkappiyam*, பெ.(n) சீவக சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, வளையாபதி, குண்டலகேசி என்னும் ஐம்பெரும் இலக்கியங்கள்; the five great epics viz., śivaga *sintāmani*, *silapadigāram*, *manimēgalai*, *valaiyapāti* and *kuṇḍalakēṣi*.

[ஐந்து + பெரும் + காப்பியம்.]

ஐம்பெருங்குழு *ai-m-perunkulu*, பெ.(n) அரசர்க்கு இன்றியமையாதவரான அமைச்சர், அந்தணர், படைத்தலைவர், தூதர், ஒற்றர் என்னும் ஐவகை

அரசியற்றலைவர்; five chief officers of a king.

[ஐந்து + பெரும் + குழு.]

ஐயங்கார் *aiyaṅgār*, பெ.(n.) 1. திருமாலிய ஆசான்; learned Vaiṣṇava priest. 2. திருமாலிய வகுப்பாரின் பட்டப் பெயர்; title of Sri Vaiṣṇavas.

தெ. அய்யகாரு. ஐவாரு.

[ஐயன் + கார் = ஐயங்கார். அவர் → வார் > தெ. வாரு → காரு. ஐயர், ஐயனார், ஐயன்மார் என்பன தமிழ் வடிவங்கள், ஐயங்கார் என்பது தெலுங்கு வாயிலாக இராமானுசர் காலத்திற்குப்பின் தமிழில் புகுந்த திசைச்சொல்.]

ஐயடிகள் *aiyadigal*, பெ.(n) 1. மதிக்கத்தக்க பெரியோர்க்கு வழங்கும் மதிப்புரவு உயர்மொழி; honorific title of respectable religious persons. 2. சமணமுனிவர்; Jain Monk.

[ஐயம் = இரத்து உண்ணுதல். ஐயம் + அடிகள் ஐயடிகள். ஐயம் ஏற்று உண்ணும் சமண முனிவர்.]

ஐயம்¹ *aiyam*, பெ.(n) 1. ஒரு பொருளை அதனின்றி வேறுபட்ட பல பொருள்களாக உணர்தல்; doubt, uncertainly, suspense, scepticism. 2. அகப் பொருட்டுறைகளுள் ஒன்று; theme of doubt arising in one's mind as to whether a damsel seen is human or some other lovable object.

ம. ஐயம்.

[ஐ → ஐயம். ஐ = சிறுமை. ஐயம் = சிறுகுதல், ஒன்றைப் பற்றிய தெளிவு குறைவுபடுதல், நன்கு புலப்படாமை, தடுமாற்றம்.]

ஐயம்² *aiyam*, பெ.(n) 1. இரப்பணவு (பிச்சை); alms. 2. இரப்போர்கலம்; beggar's bowl.

[ஐயன் - சமண சமயம் பரவியபோது சமணத்துறவிக்குரிய மதிப்புரவுச் சொல் (ஒ.நோ. ஐயன் ஆரிதன்) ஐயன் → ஐயம் = சமணத்துறவிகளுக்கு இடும் உணவு. ஒ.நோ. ஐயன் + அடிகள் - ஐயடிகள் - ஐயமேற்றுண்ணும் அடிகள்.]

ஐயர் *aiyar*, பெ.(n) 1. பெரியோர்; men worthy of respect. 2. முனிவர்; sages. 3. தேவர்; celestials. 4. பார்ப்பார்; brahmins. 5. வீரசைவர் பட்டப்பெயர்; title of Lingāyats. 6. கிறித்தவ விடையுழியரின் (பாதிரிமார்) பட்டப் பெயர்; title of ordained ministers in the protestant churches. 7. மறவர்; warrior. 8. அரச மரபினர்; member of royal family.

ம. ஐயன்; க. ஐகள்; தெ. ஐவாரு, ஐயவாரு. *pāli* *aiya* *ski* *ārya*.

[ஐயன் → ஐயர்.]

ஐயன் *aiyan*, பெ.(n) 1. முனிவன்; sage. 2. ஆசான்; priest, teacher, preceptor. 3. அண்ணன்; brother. 4. தந்தை; father. 5. உயர்ந்தோன்; superior person, man of dignity, of respectability. 6. தலைவன்; master. 7. அரசன்; king. 8. கடவுள்; god.

ம. ஐயன்; pāli, ayya; Sid Ārya.

[ஐ → ஐயன். (த.மி.வ. 279)]

ஐயன் என்னும் சொல் ஐயா என்னும் விளிவடிவில் பாண்டிநாட்டு வெள்ளாளர், முதலியார் முதலிய பலகுலத்தாரும் தந்தையைக் குறிக்க ஆளும் சொல்லாகும்.

ஐயாறு ai-y-aru, பெ.(n) திருவையாறு; Tiruvaivāru a town in Tañjāvūr District with a śiva shrine.

[ஐந்து + ஆறு = ஐந்தாறு → ஐயாறு. ஐந்து ஆறு பாய்வதால் ஐயாறு என்று பெயர்பெற்றது.]

ஐவகைத்தாயர் ai-vagai-t-tāyar, பெ.(n) ஈன்றதாய், ஊட்டுந்தாய், சீராட்டுந்தாய், கைத்தாய், செவிலித்தாய் முதலிய ஐவகைத்தாயர்; five kinds of mothers.

[ஐந்து + வகை + தாயர்.]

ஐவகைமன்றம் ai-vagai-manram, பெ. (n) வெள்ளிடை, இலஞ்சி, நெடுங்கல், பூதசதுக்கம், பாவை என்னும் பெயர்களில் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்து ஐந்து வகையான மன்றங்கள்; names of five city - squares in ancient poompugār.

ஐவகைவினா ai-vagai-vina, பெ. (n) அறியான் வினா, அறிவொப்புக் காண்டல் வினா, ஐய மறுத்தல் வினா, அவனறிவு தான்காண்டல் வினா, மெய்யவற்குக் காட்டல் வினா முதலிய ஐந்து வகை வினா; five kinds of questions.

[ஐந்து + வகை + வினா.]

ஐவேலி aivali, பெ.(n) 1. திருவாரூர்; Thiruvārūr. 2. ஐந்து வேலி நிலம்; five veli land.

[ஐந்து + வேலி - ஐவேலி.]

திவாரூரில் கோயில், குளம், நந்தவனம் ஆகிய ஒவ்வொன்றும் ஐந்துவேலி நிலப்பரப்புடையது (ஒரு வேலி = 20 மா. நூறு குழி = 1 மா.).

ஓ

ஓக்க, okka- .கு.வி.எ. (adv.) 1. ஒருசேர; together; along with, in company with. 2. மிகுதியாக; plentifully, bountifully, numerously. 3. சமமாக; equally. 4. ஒத்திருத்தல்; to be similar to.

ம. ஓக்க; குட. ஓக்க. ஓக்கசெ; தெ. ஓகட; பிரா. ஓக.

[ஓல் → ஒருங்கு → ஒருக்கு → ஒக்கு → ஓக்க]

ஓக்கல், okkal- பெ.(n.) 1. சுற்றத்தார்; relations, kinsfolk. 2. குடும்பம்; family. 3. குடியிருப்பு; settlement.

[ஓல் = ஒத்தல், பொருந்துதல், கூடுதல். ஓல் → ஓல்க → ஓல்கல் → ஓக்கல். (வே.க. III) (மு.தா. 215)]

ஓச்சம், occam- பெ. (n.) குற்றம், குறைவு; defect, deficiency.

தெ. ஒச்செழு.

[எச்சம் → ஒச்சம்]

ஓசத்தி ośatti, பெ.(n) உயர்வு; greatness, excellence superiority. ம. ஓசத்தி.

[உயர்த்தி → உசர்த்தி → ஓசர்த்தி → ஓசத்தி]

ஓட்டகம் oṭṭagam, பெ.(n) பாலைவனப் பயணத்திற்கு தவம் நீண்டநாள் உண்ணாதிருக்கும் ஒரு விலங்கு; camel, camelus dromedarius.

ம. ஓட்டகா; கொர. வண்டி; கை. வாண்டி; க. ஒண்டெ; துட. வொட்டி; பட. வொட்ட; து. வொண்; தெ. ஒண்டெ; கோண். ஊட்டு; கொண் லோட்டி; கூ. ஓடெ; குரு. உண்ட; மால். உடே, Pkt. ottaga; Pāli. ஓட்ட, skt. usta.

[ஓட்டு → ஓட்டகம். ஓட்டு = பட்டினி, ஓட்டகம் = பட்டினி கிடக்கவல்ல விலங்கு.]

ஓட்டடை oṭṭadai, பெ.(n.) 1. நூலாம்படை; spider's web and dust; cob-web; 2. சம்பாநெல் வகை; a variety of campā paddy cultivated in Thanjavur district and maturing in eight months. 3. மெல்லிய கட்டப்பம்; a thin rice cake.

[ஓட்டு+அடை. ஓட்டு = மெல்லியது]

ஓட்டரம் oṭṭaram, பெ.(n.) இன்றைய ஓரிசா மாநிலத்தின் பழைய தமிழ்ப்பெயர்; ancient Tamil name for orissa.

[ஓட்டு → ஓட்டரம். ஓட்டு = சிறுகன்று ஓட்டரம் = குன்றுகள் நிறைந்த பகுதி. இனி, ஓட்டு (கல்லணை)கட்டும் பணியில் வல்ல ஓட்டர் வாழும் பகுதி என்னும் பொருளில் ஓட்டரம் எனப் பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.]

ஓட்டார் oṭṭār, பெ.(n.) பகைவர்; foes, those who will not unite. ம. ஓட்டார்.

[ஓண்டு → ஓட்டு → ஓட்டார்.]

ஓட்டி oṭṭi, பெ.(n.) ஒருவகை அப்பம்; a kind of cake.

குட., ம. ஓட்டி.

[ஓட்டு → ஓட்டி = ஓட்டில் ஓட்டியவாறு வேகம் அப்பம். இது எலாட்டி → ரொட்டி எனத் திரிந்த வடபுலத்திரிபு கடுங் கொச்சை வழக்கு.]

ஓட்டியாணம் oṭṭiyānam, பெ.(n.) 1. ஓகப்படை; girdle worn by yogis while in a sitting posture, so as to bind the waist and the doubled-up legs together. 2. பெண்கள் இடையில் அணியும் அணிகளில் ஒன்று; gold or silver girdle or belt. an ornament worn by women round the waist.

ம. ஓட்டியாண். ஓட்டிஞாண்; க. ஓட்டயாண; து. ஓட்டயாண்; தெ. ஓட்டாணமு; ஓட்டயாண்டு.

[உடு → ஓடு + நாண் - ஓட்டுநாள் (அரைஞாண் கயிறு) → ஓட்டியாண் + அம் - ஓட்டியாணம்.]

ஓட்டு-தல் oṭṭu, 5. செ.குன்றாவி.(v.i.) 1. ஓட்டவைத்தல்; to stick, as with paste or gum, to glue on. 2. தடுத்தல் அணை கட்டுதல்; to obstruct, to construct a dam.

3. சார்தல்; to be take one's self to as for support, for protection, to be near to. 4. பந்தயம் வைத்தல்; to wager stake. 5. துணிதல்; to resolve, make up one's mind; decide. 6. தாக்குல்; to assail, attack, invade. 7. படைத்தல்; to create, make. 8. கூட்டுதல்; to enhance, raise as the sale price of an article. 9. கிட்டுதல்; to advance towards, come into close quarters with. 10. இசைதல் (சம்மதித்தல்); to acquiesce, brook, tolerate. 11. அறுதியிடுதல்; to undertake bind oneself to do a thing. 12. நட்பாக்குதல்; to make friends with.

க. ம., து. ஒட்டு.

[அண் → அண்டு → ஒண்டு → ஒட்டு-]

ஒட்டுத்தரவு oṭṭutaravu பெ.(n.), கற்றாணை, கற்றுத்தரவு; Circular.

ம. ஒட்டுத்தரவு.

[ஒட்டு + தரவு]

ஒட்டைச்சிவிங்கி oṭṭai-c-civinki, கழுத்து நீண்ட உயரமான காட்டு விலங்கு; giraffe.

ஒடிதல் oḍi, 4. செ.கு.வி.(v.i.) 1. முறிதல்; to break, as a stick, a branch, a rib; to break off, snap. 2. கெடுதல்; to be broken in strength, ruined. 3. இடையறுதல்; to cease for a time, break off, discontinue, suspend.

ம. ஒடியுதல்; க. ஒடி, உடி; கோத. ஒட்வ்; துட. வட்; குட். ஒடெ; து. ஒடியுனி, ஒடெயுனி; தெ. ஒடியு; கொலா. ஒட்; நா. நாட், நாக்; கட. ஒட்; கூ. ஓச, ஒக்ப்; பர். ஒட்; கோண். வோடானா.

[ஒடு → ஒடி.]

ஒடுக்கம் oḍukkam, பெ.(n.) 1. குறுக்கம்; narrowness, closeness. 2. அடக்கம்; self-restraint, self-control, self-mastery. 3. சுருங்கை; reduction, contraction. 4. பதுக்கம்; bidding one's time. 5. தனிமையான இடம்; place of seclusion, retired sport. 6. மறைவிடம்; place of concealment. 7. மெய்யறிவு நிலைக்காக (ஞான கிருத்தியங்களுக்காக) ஒடுங்கியிருக்கை; retreat, retirement for spiritual exercises. 8. ஒன்றிலடங்குகை; involution as of the elements one into another, absorption, dissolution, disappearance, as of salt in water. 9. சிறிது சிறிதாகக் குறைந்தொடுங்குகை; gradual sinking, reduction step by step, as of circumstances of the powers of the body. 10. முடிவு; end, close, termination. 11. மந்தணம்; secret.

ம. ஒடுக்கம்.

[ஒடு → ஒடுக்கு + அம்.]

ஒடுங்கி oḍuṅgi, பெ.(n.) தன் உறுப்புகளை உள் ளோடுக்கும் இயல்புள்ள ஆமை; lit. that which contracts, tortoise.

[ஒடு → ஒடுங்கி]

ஒடுதலாம் oḍudalām, பெ. (n) புதினா; mint - menthagenus.

மறுவ. ஈயச்சக்கீரை

[ஒடு → ஒடுதல் → ஒடுதலை → ஒடுதலாம்]

ஒண்டி oṇḍi, பெ. (n.) 1. தனிமையானது; that which is single. 2. துணையில்லாதன்; solitary, single person, one who is all alone, without any companion.

க. ஒண்டி; து. ஒண்டி; தெ. ஒண்டி, ஒண்டரி; குரு ஒண்டா; பட. ஒட்டி.

[ஒன்று → ஒன்றி → ஒண்டி]

ஒண்டுக்குடி oṇḍukkuḍi, பெ.(n.) ஒட்டுக் குடித்தனம்; tenancy in a portion of a house.

[ஒண்டி + குடி]

ஒண்டொடி oṇḍoḍi, பெ. (n.) பெண்; lit, shining bracelet, fig., woman adorned with shining bracelets.

[ஒள் → ஒண் + தொடி (அன்மொழித் தொகை)]

ஒண்ணார் oṇṇār, பெ (n.) 1. பொருந்தார்; rival, adversaries 2. பகைவர்; foes.

[ஒள் → ஒண்ணு → ஒண்ணார். ஒன்னார் எனவும் வழங்கும்]

ஒண்ணுதல் oṇṇudal, பெ. (n.) ஒள்ளிய நெற்றியள், பெண்; lit, bright forehead, fig woman, having a beautiful forehead.

ம. ஒண்ணுதல்.

[ஒள் + நுதல் ஒண்ணுதல் (அன்.தொ.)]

ஒண்மை oṇmai, பெ.(n) 1. விளக்கம்; brilliancy, splendour, brightness. 2. இயற்கையழகு; natural grace, beauty. 3. நன்மை; good, goodness excellence. 4. நல்லறிவு; knowledge, clearness of understanding, wisdom. 5. மிகுதி; luxuriance, fullness, abundance. 6. ஒழுங்கு; order, regularity.

ம. ஒண்மை.

[உல் → உள் → ஒள் → ஒண்மை.]

ஒத்தல் oṭṭal, பெ. (n.) 1 கேள்வியால் தெளிந்தவற்றில் மனம் ஊன்றிநிற்கை; conduct or behaviour in strict conformity with one's own convictions or settled persuasion, one of kēlvi. 2. நடு; middle, centre. 3. பொருந்துதல்; uniting. 4. போலுதல்; resembling.

[உ → ஒத்தல். (மு.தா.168, த.ம. 4)]

ஒத்தாசை oṭṭāśai, பெ. (n.) உதவி; aid, help, assistance (colloq).

ம. ஒத்தாச; க. ஒத்தாசெ; கொ. ஒதாச்; துட. விதொஸ்.

[உறு → உற்று → உற்றாயம் → ஒத்தாயம் → ஒத்தாசம் → ஒத்தாசை]

ஒத்தி oṭṭi, பெ.(n.) 1. பொருத்தம் பார்க்கும் பயிற்சி; experience of seeing proper occasion etc. 2. நிலத்தை ஒருவரிடம் பொருத்தி வைக்கும் அடைமானம்; mortgage. hypothecation. 3. ஒத்து வாங்குதல்; pledging.

[ஓத்து → ஒத்தி. (ச.வி. 66, 67)]

ஓத்து-தல் ottu-, 10. செ.கு.வி. (v.i.) 1. தாளம் போடுதல்; to keep time with cymbals or with the hands. 2. தாக்குதல்; to strike against each other, butt against bunt. 3. ஒற்றுதல்; to forment 4. தள்ளதல்; to push.

ம. ஒத்துக; க. ஒத்து; குட. ஒத்த; து. ஒத்துனி; தெ. ஒத்து; குரு, ஒத்தனா.

[உத்து → ஒத்து.]

ஓத்துக்கொள்(ளு)தல் ottu-k-ko! 7. செ. குன்றாவி (v.t.) 1. ஏற்றுக்கொள்ளுதல் (சம்மதித்தல்); to admit, concede. 2. பிழையை ஒப்புக் கொள்ளுதல்; to acknowledge one's mistake or confess one's guilt. 3. கணக்கிலேற்றுக் கொள்ளுதல்; to credit.

[ஓத்து + கொள்]

ஓதி odi பெ. (n.) ஒருவகை மரம்; Indian ash tree.

[உதி → ஒதி. உதிமரம் எனத் தொல்காப்பியர் வழங்குவர்.]

ஓதுக்கம் odukkam பெ. (n.) 1. தனிமை; retreat, privacy seclusion, solitude. 2. நடை; walk gait. 3. பதுங்குகை; crouching stooping 4. பின்னிடுகை; retiring, receding, retreating, withdrawing. 5. இருப்பிடம்; abode, habitation, dwelling place. 6. மறைவிடம்; hiding place. 7. மகளிர் பூப்பு; catamenia. 8. தங்குமிடம், சாவடி; rest house. 9. ஓர் அமங்கல இசை; dirge.

ம. ஒதுக்கம்; க. ஒதுகு; தெ. ஒதுகு.

[ஒதுக்கு + அம்]

ஓதுங்கு-தல் oduṅgu-, 7. செ.கு.வி. (v.i.) 1. விலகுதல்; to get out of the way, as to well. 2. கரையிற் சார்தல்; to drift ashore. 3. அடைக்கலம் புகுதல்; to seek refuge, take shelter. 4. ஒடுங்குதல்; to step aside and bow as a mark of respect, before a superior. 5. நடத்தல்; to tread, step, walk. 6. பின்னடைதல்; to lag behind. 7. தீர்தல்; to be finished settled, adjusted, completed. 8. வறுமைப்படுதல்; to be impoverished; to be in want. 9. இறத்தல்; to die.

ம. ஒதுங்கு; க. ஒதுகு, ஒதுகு; து. ஒதுங்க; தெ. ஒடுசு.

[ஒடுங்கு → ஒதுங்கு → ஒதுங்கு-தல். (வே.க. 84)]

ஓப்பக்கதிர் oppa-k-kadir, பெ. (n.) அணிகலனை பெருகிடங்கு கருவி; jeweller's polishing instrument.

[ஓப்பம் + கதிர்.]

ஓப்படி oppadi, பெ. (n.) 1. அறுவடை; harvest. 2. ஒரு வகைக் கூட்டுநிதி; a kind of common good fund raised by proportionate contributions from all land owners.

தெ. ஒப்பிடி.

[ஓப்பு → ஒப்படி. (வே.க. 112)]

ஓப்பந்தம் oppandam-, பெ. (n.) 1. உடன்படிக்கை; agreement stipulation, contract. 2. கட்டுப்பாடு; unanimity, accord .3.நடு; middling quality, mediocrity 4. சமன்; smoothness, evenness, levelness.

ம. ஒப்பந்தம்; க. ஒப்பந்த; து. ஒப்பந்த; தெ. ஒப்பந்தமு.

[ஓப்பு → ஒப்பந்தம் 'அந்தம்' சொல்லாக்க ஈறு.]

ஓப்பம் oppam-, பெ. (n.) 1. கையொப்பம்; signature. 2. கட்டளை; writ, summons, citations. order. 3. ஆணை ஒலை (அதிகார பத்திரம்); written grant of privileges or honours; sanad.

[ஓப்பு → ஒப்பம்]

ஓப்பனை oppanai, பெ. (n.) 1. உவமை; simile, comparison. 2. சான்ற (சாட்சியம்); proof, evidence. 3. மேற்கோள், எடுத்துக்காட்டு; instance, example, parallel. 4. போலி (பாவனை); likeness, effigy. 5. சமம்; levelness, evenness. 6. அழகு; adornment decoration, beautification.

ம. ஒப்பன.

[ஓ → ஒப்பு → ஒப்பனை. (வே.க. 112)]

ஓப்பாரி oppāri பெ. (n.) அழகைப்பாட்டு; lamentation by women making doleful reference to the personal appearance and good qualities of the deceased.

ம. ஒப்பாரி.

[ஓப்பாரி = ஒப்புமையான பண்புகள்; உள்ளம் ஒத்த தன்மை, நெருங்கிய நல்லியல்புகளைச் சொல்லிப் புலம்புதல்]

ஓப்பி-த்தல் oppi-, 4. செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒத்துக்கொள்ளச் செய்தல்; to cause to agree. 2. ஏற்கும்படிச் சேர்ப்பித்தல்; to deliver, surrender, handover, make over. 3. பாடத்தை மனனஞ்செய்து சொல்லுதல்; to recite by recalling to mind what has been learnt as a lesson.

ம. ஒப்பிக்குசு.

[ஓப்பு → ஒப்பி-]

ஓப்புரவறி-தல் oppuravari-, 2. செ.கு.வி.(v.i.) உலக நடைக்கேற்ற பாங்குகளைத் தெரிதல்; to know what is accepted by the world as proper, as in relation to gift.

[ஓப்புரவு + அறிதல்]

ஓப்புரவு oppuravu, பெ. (n.) 1. ஒற்றுமை; agreement union 2. ஒத்துப்போகம் மெல்லியல்பு, சமன்; smoothness, levelness, evenness. 3. உலகப் பொது ஒழுக்கலாறு; custom, usage, duties, enjoined by long established custom, caste

rules. 4. உலக நன்மை; philanthropy.

ஒப்பு + ஊர் = ஒப்பூர் → ஒப்புரவு

ம. ஒப்புரவு.

[ஒப்பு → ஒப்புரவு]

ஒம்மல் ommal, பெ. (n.) ஊர்ப்பேச்சு; rumer.

[ஒம் → ஒம்மல்]

ஒய் oy, இடை (int.) யானையைப் பாகர் வையும் குறிப்பு மொழி; hey! onom expr. used by mahouts to frighten an elephant.

[உய் → ஒய்]

ஒய்யாரம் oyyāram, பெ (n.) 1. மகிழ்வான நிலை; gracefulness of movement, elegant bearing. 2. ஆரவாரம் (ஆடம்பரம்); affection, foppery.

ம. ஒய்யாரம்; க. ஒய்யார து. ஒய்யார; தெ. ஒய்யாரமு; skt. upacāra.

[ஒய் → ஒய்யாரம்]

ஒயில் oyil, பெ. (n.) 1. ஒய்யாரம்; grace of from, posture or movement. 2. ஒருவகைக் கூத்து; dancing of a persons on festival occasions by moving round and round in a circle to the accompaniment of a song, bowing to the ground and waving little towels or handkerchiefs.

தெ. கொயலு, ஒய்யாரமு; க. ஒய்யார

[ஒய் + இல் ஒயில் (வளைந்தாடும் ஆட்டம்)]

ஒரட்டுக்கை oraṭṭu-k-kai, பெ. (n.) இடக்கை; left hand

[உரட்டு → ஒரட்டு + கை]

ஒரணை oraṇai, பெ. (n.) இரட்டை; pair.

[ஒர் + இணை - ஒரிணை → ஒரணை]

ஒரி-த்தல் ori-, 4. செ.கு.வி. (v.i.) ஒற்றுமையாயிருத்தல்; to be united, in harmony.

[ஒர் → ஒரி → ஒரி-த்தல். (வேக.106).]

ஒரு oru, கு.பெ.எ. (adj.) ஒன்று என்பதன் பெயரெச்சம்; a or an; one, unique; special. ஒரு மகன்.

ம. ஒரு; க. ஒர், ஓர்; கோத. ஒர்; துட. வீர்; குட. ஒரி, ஓர்; து. ஒர். ஒரு; தெ. ஒகட்டி, ஒண்டு; கோண். ஒர்; கொன். ஒர்; கூ. ரோ; குவி. ரோ; குரு. ஒர்; மால். ஒர்; பிரா. அசி.

[ஒன்று → ஒர் → ஒரு.]

ஒருக்கம் orukkam, பெ. (n.) 1. மனவொடுக்கம்; concentration of mind. 2. ஒரு தன்மை; oneness, sameness

ம. ஒருக்கம்

[ஒருக்கு → ஒருக்கம்.]

ஒருக்களி-த்தல் orukali-, 4. செ.கு.வி. (v.i.) ஒரு பக்கம் சாய்தல்; to lie on one side, to lean on one side.

[ஒருக்கு + உளி - ஒருக்குளி → ஒருக்களி-]

ஒருக்காளி oru-k-kāli, பெ. (n.) ஒரே கொட்டையுடைய

பனம்பழம்; palmyra fruit having a single seed.

[ஒரு + காழி - ஒருக்காழி → ஒருக்காளி. காழ் = கொட்டை. காழி = கொட்டையுடையது.]

ஒருகணக்கு oru-kaṇakku, பெ. (n.) 1. ஒரே முறை; uniform manner. 2. நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிமார் செய்யும் மூன்று ஆண்டுத் தொலை நாட்டு வாணிகம் (இ.வ.); a triennial trade carried on in a foreign country by an agent of a Nāṭṭukkōṭṭai Cheṭṭi.

[ஒரு + கணக்கு.]

ஒருகால் oru-kāl, வி.எ. (adv.) 1. ஒரு முறை; once. 2. ஒருவேளை; perhaps. 3. சிலவேளை; some times.

ம. ஒரிக்கல்; க. ஒர்ம்மெ, ஒம்மெ; குட. ஒம்ம; து. ஒம்மெ, ஒர்; பர். ஒபொட்.

[ஒரு + கால். கால் = பொழுது, முறை.]

ஒருங்கு-தல் oruṅgu-, 7. செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒரு படியாதல்; to be concentrated; to have a singleness of aim of purpose. 2. ஒன்றுகூடுதல்; to join together. 3. ஒடுங்குதல்; to sink, decline, to become reduced. 4. அழிதல்; to be ruined, to perish.

க. ஒர்கூடு; ம. ஒருங்ங

[ஒல் → ஒருங்கு → ஒருங்குதல். ஒடுங்கு → ஒருங்கு = அழிதல்.]

ஒருசந்தி oru-śandi, பெ. (n.) ஒரு நாளைக்கு ஒருமுறை மட்டும் உணவு கொள்ளும் நோன்பு; vow of taking only one meal in a day.

[ஒரு + சந்தி - ஒருசந்தி. சாந்தி → சந்தி = விழா நோன்பு.]

ஒருத்தளி-த்தல்; oruttali, - 4. செ.கு.வி. (v.i.) வயலிற்பயிர் முழுவதிலும் கதிர் பரிதல்; to shoot simultaneously, as ears of corn in a field.

[ஒரு + தளிர் - ஒருத்தளிர் → ஒருத்தளி]

ஒருத்தன் oruttan, பெ. (n.) 1. ஒருவன்; a certain man. 2. ஒப்பற்றவன்; unique being; incomparable one.

ம. ஒருத்தன்; பட. ஒப்ப; ஒப்ப, ஒர்ப; து. ஒரி, ஒரியே; குவி. ருசி; கூ. ரொஅன்சு; குருக். ஒர்த்; மால். ஒர்தெ;

[ஒன்று → ஒள் → ஒரு → ஒருவு → ஒருவன் → ஒருத்தன் = பலரினும் மேம்ப்பட்டு விலகித்தனித்து விளங்குபவன்]

ஒருதலை orudalai பெ. (n.) 1. ஒரு சார்பு; one sidedness.

[ஒரு + தலை. தலை = பக்கம், பகுதி.]

ஒருதலைக்காமம் oru-dalai-k-kāmam, பெ. (n.) 1. ஒரு பக்கமான காதல்; onside love, unreciprocated love.

[ஒருதலை + காமம்]

ஒருதலையன் orudalaiyan, பெ. (n.) கொக்கு strock.

ஒருதாரை oru-dārai, பெ.(n.) 1. ஒருமுறை; one from one method. 2. ஒரு பக்கக் கூர்மை; sharp edge on one side. 3. இடையீட்டில்லாத நீரொழுக்கு; uninterrupted downpour of water.

[ஒரு + தாரை. தடம் → தரம் → தாரை.]

ஒருப்பாடு oru-p-pāḍu, பெ.(n.) 1. முயற்சி; endeavour, effort. 2. உடன்பாடு; consent. 3. ஒருதன்மையாகை; unanimity, concord. 4. ஒன்றி நிற்கை; fixing the mind on a single aim, concentration of mind. 5. மனத்திண்மை; resoluteness, constant.

[ஒரு + பாடு. படு → பாடு. (மு.தி.தொ.பெ.)]

ஒருபது oru-padu, பெ.(n.) பத்து; ten.

ம. ஒருபது

[ஒரு + பத்து ஒருபத்து → ஒருபது]

ஒருமா oru-mā, பெ.(n.) இருபதில் ஒருகூறாகிய கீழ்வாயிலக்க எண்; fraction 1/20.

ம. ஒருமா (வு).

[ஒரு + மா.]

ஒருமாவரை orumāvarai, பெ.(n.) ஒருமாவும் அரைமாவும் சேர்ந்த 3/40 என்னும் கீழ்வாயிலக்கம்; mā and a half 1/20 + 1/40 = 3/40.

[ஒரு + மா + அரை]

ஒருமி-த்தல் orumi-, 4. செ.கு.வி.(v.i.) ஒன்றுசேர்தல்; to be in union, to unite.

ம. ஒருமிக்குக; க. ஒம்மு, ஒக்கு; து. ஒம்மெபுனி, ஒக்காபினி, ஒர்குனி; தெ. ஒம்மு, ஒருமு.

[ஒருமு → ஒருமி-]

ஒருமுகவெழினி oru-muga-v-eḷini, பெ. (n.) ஒரு பக்கமாக இழுக்கப்படும் திரைச்சீலை; stage screen drawn from one side.

[ஒரு + முகம் + எழினி]

ஒருமை orumai, பெ.(n.) 1. ஒற்றுமை; oneness, union. 2. தனிமை; singleness, loneliness. 3. ஒரே தன்மை; unchangeableness. 4. ஒப்பற்ற தன்மை; peerlessness, Uniqueness. 5. ஒருமை எண் கூற்று; singular number. 6. மனமொன்றுகை; concentration of mind. 7. இறையுணர்வு; knowledge of god. 8. கருத்துரை முடிவு; decision, determination. 9. துறக்கம் (மோட்சம்); final emancipation. 10. மெய்ம்மை; truthfulness, veracity. 11. ஒரு பிறப்பு; one birth in the round of births.

ம. ஒருமை; க. ஓரகை; குட. ஓர்மெ; து. ஒம்முத (சேர்ப்பு) ஒக்கட (ஒருமை); தெ. ஓரிமை, ஓரிமிக.

[ஒரு → ஒருமு → ஒருமை]

ஒருவர் oruvar பெ.(n.) உயர்சொற்கிளவி, ஒருவன் அல்லது ஒருத்தியைச் சிறப்பு கருதி உயர்வுப் பன்மையில் வழங்கும் பெயர்; a person male or female indicated in plural as an honorific term.

[ஒரு + அர் - ஒருவர். அர் உயர்வுப் பன்மையீற்று]

ஒல்கு-தல் olgu- 7. செ.கு.வி.(v.i.) 1. தளர்தல்; to grow weak, or faint; to pine. to be disheartened. 2. மெலிதல் to become reduced, thin, slender; to be emaciated. 3. குழைதல்; to become soft, mellow 4. நுடங்குதல்; to tremble as from weakness or from being over-burdened; to bend with trembling. 5. சுருங்குதல்; to shrink; to flinch. 6. அசைதல்; to shake, move. 7. ஒதுங்குதல்; to wave, move to a side. 8. சாய்தல்; to incline. 9. நடத்தல்; to walk, tread. 10. வளைதல்; to become bent to incline. 11. வறுமைப்படுதல்; to be impoverished. 12. மேலே படுதல்; to come in contact. 13. மனமடங்குதல்; to be self-controlled. 14. கெடுதல்; to be injured, spoilt.

ம. ஒல்குக; தெ. ஒல்லாம் போவு

[ஒல் → ஒல்கு-]

ஒல்லி olli, பெ.(n.) 1. மெலிந்தவன்; thin person. 2. மென்மை; thinness, sienderness. 3. துடைப்பம்; broom.

ம. ஒல்லி

[ஒல் → ஒல்லி]

ஒல்லுதல் ollu, 8. செ.குன்றாவி (v.t.) 1. இயலுதல்; to be able, possible, practicable 2. உடன்படுதல்; to agree. 3. தகுதல்; to be fit, suitable. 4. பொருந்துதல்; to combine, unite, join. 5. நிகழ்தல்; to occur, happen, take place. 6. ஒத்தல்; to resemble. 7. நிறைவேற்றல்; to effectuate. 8. பொறுத்தல்; to tolerate, endure.

[உல் → ஒல்-]

ஒல்லுநர் ollunar, பெ.(n.) நண்பர்; friends, associated.

[ஒல் → ஒல்லுநர்]

ஒல்லை ollai, பெ.(n.) பழமை; antiquity, oldness.

[உல் → ஒல் - ஒடுங்கற் கருத்துவேர். உள்ளொடுங்கு தல் காலத்தால் தொன்மைப் படுதலையும் குறிக்கும். ஒல் → ஒல்லை (பழங்காலம்) ஒ.நோ., ஒல் → தொல் → தொன்மை, தொல்லை.]

ஒலி¹-த்தல் oli-, 4. செ.கு.வி.(v.i.) ஒசையெழுப்புதல்; to sound, as letter; to roar, as the ocean.

[உல் → ஒல் → ஒலி-]

ஒலி² oli, பெ.(n.) 1. ஒசை; sound, noise, roar, articulate sound. 2. இடி; thunder, thunder-bolt. 3. காற்று; wind. 4. சொல்; word, speech. 5. பிறர்கேட்கச் செபிக்கை; loud or audible recitation of a mantra.

[உல் → ஒல் → ஒலி (வே.க.116)]

ஒலியறிகுழல் oliyarikulal, பெ.(n.) நெஞ்சத் துடிப்பறியும் கருவி; instrument by which the cardiac sounds are heard stethoscope.

[ஒலி+அறி+குழல்]

ஒலியன் oliyan, பெ.(n.) ஒருமொழியில் அமைந்த அடிப் படைத் தனி ஒலி; a unit of significant sound in a given language phoneme.

[ஒலி + அன்]

ஒவ்வாமை ovvā-mai, பெ.(n.) 1. ஒப்பாமை; unlikeness, inequality. 2. இசையாமை; discord, disagreement. 3. தகுதிக்குறைவு(சமம்); being not equal to. 4. உண்மையல்லாமை; not true or right, not agreeable.

ம. ஒவ்வாத்து

[ஒவ்வு + ஆ + மை]

ஒழி-தல் oḷi-, 4. செ.கு.வி. (v.i.) 1. தீர்த்தல்; to cease, desist, stop to discontinue, to be finished, ended. 2. அழிதல்; to decline; to become extinct, annihilated. 3. சாதல்; to die, perish. 4. வெளிச்செல்லாது தங்குதல்; to remain. 5. முடிவாதல் (தீர்மானமாதல்); to be settled decided. 6. தவிர்த்தல்; to be excepted. 7. விட்டு நீங்குதல்; to leave off, forbear. 8. வேலைசெய்யாது இருத்தல்; to be at leisure. 9. வெறுமையாதல்; to be empty, unoccupied

ம. ஒழி

[ஒல் = உள்ளொடுங்கல், மறைதல், அழிதல். ஒல் → ஒள் → ஒளி → ஒழி-]

ஒழிபியல் oḷipiyal பெ.(n.) நூலின்கண் முன்னியல் களிற் சொல்லா தொழிந்தவற்றைக் கூறுமியல்; residuary chapter of a working giving various items of information not mentioned in the several preceding chapters.

[ஒழி → ஒழிபு + இயல்]

ஒழுக்கம் oḷukkam பெ.(n.) 1. நடை; conduct behaviour, demeanour. 2. நல்லியல்பு, நன்னடை; good conduct, morality, virtue, decorum. 3. வகித்த கடமை களின்று வழுவாது நடக்கை; keeping the rules. 4. உலகத்தோடொட்ட ஒழுக்கை; conduct in conformity with the world. 5. செல்லுகை; going passing. 6. வழி; way, method. 7. உயர்ச்சி; height elevation. 8. குலம்; caste, tribe, family.

[ஒல்கு → ஒழுக்கு → ஒழுக்கம்]

ஒழுகல் oḷugal, 7. பெ.(n.) 1. நடக்கை; conduct, behaviour. 2. பரவுதல்; spreading. 3. நேராகச் செல்லல்; walking or going straight. 4. இடைப்பட்டதாதல்; being in middle.

[ஒழுகு + அல்.]

ஒழுகலாறு oḷugalāru, பெ.(n.) ஒழுக்க நெறி; the path of good conduct

[ஒழுகு → ஒழுகல் + ஆறு.]

ஒழுகு-தல் oḷugu, - 7. செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீர்ப்பாய்தல்; to flow as a stream. 2. நீர்ப்பண்டம் சொட்டுதல்; to leak drop as water, to fall by drops, trickle down. 3. நடத்தல்; to go pass, walk. 4. முறைப்படி நடத்தல்; to act according to laws as the subject of a state. 5. நேர்மைப்படுதல்; to be arranged in regular order. 6. நெடுமையாதல்; to be long or tall. 7. பரத்தல்; to spread out, extend, to be diffused. 8. வளர்தல்; to grow. 9. மிகுதல்; to increase, become intense. 10. அமிழ்தல்; to sink. 11. இளகுதல்; to melt.

[க. ஒழுகு E. walk; OE. Wealcal; OHG. Walckan; MDU.

MLG. walken; ON. walka.

[உல் → ஒல் → ஒள் → ஒழ்கு → ஒழுகு-]

ஒழுங்கு பெ.(n.) oḷuṅgu, 1. வரிசை; row, rank, line, series. 2. நேர்மை; order, regularity. 3. முறை; rule of action, method plan, model, system. 4. நன்னடை; good conduct, propriety, decorum. 5. முறை (விதி); regulation, law, precept, cannon. 6. அளவு முதலியன காட்டும் நில விளத்தக் கணக்கு; register of the measurement and extent of fields and holding. 7. நிலத்தீர்வைக்கணக்கு; standard rate for assessment of tax or for the price of grain.

ம. ஒழுங்கு; க. ஒய்யென (மெதுவாக) L. Longus, E. long. Ger. lang. A.S. lang.

[ஒழுக்கு → ஒழுங்கு. (ச.வி.65)]

ஒள் oḷ, பெ.(n.) 1. வெளிச்சம்; light. 2. அழகு; beauty. 3. வெண்மை; whiteness.

[உல் → ஒல் → ஒள்.]

ஒள்ளியர் oḷliyar, பெ.(n.) மாசற்றவர்; good people, noble men

[ஒ → ஒள்ளி + அர்]

ஒளி oḷi, பெ.(n.) வெளிச்சம்; light, brightness, splendour, billiancy, lusture. 2. கதிரவன்; sun. 3. நிலா; moon. 4. விண்மீன்; star. 5, தழல்நாண்மீன் (கேட்டை); 18th star. 6. தீ; fire. 7. எரிக்குந் தன்மை; scorching. 8. மின்னல்; lightning. 9. வெயில்; sunshine. 10. விளக்கு; lamp, light. 11. கட்புலன்; sense of sight one of aim-pulam. 12. கண்மணி; apple of the eye. 13. பெருமை; conspicuousness, distinction, excellence. 14. புகழ்; fame; celebrity, renown. 15. செயற்கையழகு; artificial beauty; 16. அரசனது கடவுட்டன்மை; divinity of king-ship. 17. அறிவம் (ஞானம்); illumination of mind; wisdom. 18. சொன்மாலை; eulogy in verse.

ம. ஒளி; க. உள்கு, ஒளி, ஒள, ஒளபு; கோத. ஒள்ய (நல்லது); துட. விள்ய (நல்லது); குட. பொளி; து. ஒலி, ஒளி; தெ. ஒளியு (தோன்று); பட. ஒள்ளிய (நல்ல).

[உல் → ஒள் → ஒளி]

ஒளிநாடு oḷi-nāḍu, பெ.(n.) பழந்தமிழகத்தில் செந்தமிழ் நாட்டைச் சூழ்ந்த பன்னிரு நாடுகளுள் ஒன்று; one of the 12 nāḍu lying on the outskirts of the ſen-tamil-nāḍu in the ancient Tamil country.

[ஒளி + நாடு]

ஒளிப்பொலி oḷi-p-poli, பெ.(n.) களத்தில் நீட்டமாகத் தூற்றிய நெற்குவியல்; long heap of paddy on the threshing - floor.

[ஒருகா. ஒளி → ஒளி + பொலி. ஒளி = உயரம் நீளம்]

ஒளியிழை oḷiyilai, பெ.(n.) 1. அணிகலன்; jewels, ornament. 2. அணிகலன் அணிந்த பெண்; lady since wearing jewels. 3. நாரிழை; fiber.

[ஒளி + இழை = ஒளியிழை]

ஒளிவட்டம் oḷi-vaṭṭam, பெ.(n.) 1. கண்ணாடி; mirror. 2. ஆழிப்படை (சக்கராயுதம்); discus. 3. தெய்வ உருவங்களின் தலைமைச் சுற்றியுள்ள ஒளிவட்டம் (பிரபை); halo of light. 4. நிலவு; moon.

[ஒளி + வட்டம்]

ஒளிறு-தல் oḷiru, - 2. செ.கு.வி.(v.i.) விளங்குதல்; to shine, glitter

[ஒளி → ஒளிர் → ஒளிறு → ஒளிறு-தல். (வே.க. 57, 58)]

ஒற்கம் orkam, பெ.(n.) 1. வறுமை; poverty, indigence, destitution want. 2. தளர்ச்சி; feetbleness, weakness. 3. குறைவு; deficiency, death. 4. அடக்கம்; diffidence modesty.

[ஒல் → ஒல்கு → ஒற்கு → ஒற்கம்]

ஒற்றடம் orraḍam; பெ.(n.) வெப்பம்பட ஒற்றுகை; fomentation.

ம. ஒத்தல், ஒத்தணம்; க. ஒத்தல, ஒத்தட, ஒத்தன; குட, ஒத்த்; து. ஒத்துனி; தெ. ஒத்தட மு; பட. ஒத்தண.

[ஒற்று + அடம். "அடம்" சொல்லாக்க ஈறு]

ஒற்றளபெடை orralapedai, பெ.(n.) ங், ஞ், ண், ந், ம், ன், வ், ய், ல், ள், ஃ ஆகிய பதினோரு எழுத்துக்களும் தமக்குரிய மாத்திரையின் மிக்குஒலிக்கை; lengthening the mutes see orralabedai ங், ஞ், ண், ந், ம், ன், வ், ய், ல், ள், ஃ after one or two short syllables for the sake of metre, as in கண்ண், இலங்கு. the said consonant being doubled in writing, to indict the prologation, oneoftencārpeḷuttu.

[ஒற்று + அளபெடை - ஒற்றளபெடை = இனிய பண்ணோசைக்காகச் செய்யுளில் இரட்டித்து அல்லது பன்முறை அடுக்கிவரும் மெய்யெழுத்து நெட்டோசை, ஒற்று = மெய்யெழுத்து]

ஒற்று orru பெ.(n.) 1. மெய்யெழுத்து; consonant. 2. வேவு; espionage, spying 3. வேவுசெல்வோன்; spy. secret agent 4. ஒற்றடம்; fomentation 5. குழந்தை கையணிவகை; flat bracelet for a child.

[ஒல் → ஒற்று]

ஒறு-த்தல் oru -, 4. செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. உறுப்புக் குறைத்துத் தண்டித்தல்; to punish chastise by cutting the limbs 2. கடிதம்; to rebuke, reprove. 3. வெறுத்தல்; to dislike, to disgusted with 4. இகழ்தல்; to deride, ridicule 6. ஒடுக்கதல்; to suppress, as the desires, to restrain, as the senses; to mortify. as the body; to curb. as the appetite; to subdue, as the passions 7. வருத்துதல்; to afflict, distress, cause pain to

[ஒல் → (ஒல்கு) ஒடுங்குதல், ஒடுக்குதல், சுருக்குதல், குறைத்தல், அடித்தல், துன்புறுத்தல், ஒல் → ஒறு = வருத்துதல், தண்டித்தல். ஒல் (த.வி.) → ஒறு (பி.வி.) ஒறுத்தல் உறுப்புக்குறைக்கும் தண்டனை]

ஒறுப்பு oruppu பெ.(n.) 1. தண்டனை; chastisement, punishment. 2. கடிந்துபேசுகை; rebuke, reproof. 3. வெறுப்பு; dislike, aversion ,disgust. 4. அடக்குககை;

bridling the passions, self-mortification, self-denial. 5. அருமை; privation, lack.

ம. ஒறுப்பு; தெ, ரொயு

[ஒறு → ஒறுப்பு]

ஒன்பது onbadu பெ.(n.) 1. ஒன்று குறைந்த பத்து, எட்டின்மேல் ஒன்று; the number nine. i.e one from ten or one before ten ஒன்பது.

மறுவ. ஒன்பஃது, ஒன்பான், தொண்டு, தொண். தொவ்; ம. ஒன்பது; க. ஒம்பத்து; தெ. தொம்மிதி; து. ஒர்ம்ப; ப. ஒம்பத்து; கைக். வம்பெரு, வந்தி; எரு. ஒப்து; இரு. வெம்பது; குட. ஒயிம்பது; கோத. ஒன்பாத், ஒர்பாத்; குற. ஒம்பலுதி; துட. வின் பொத். ஒன்பத்; கோண, உண்மா, உண்ம், உண்மாக்; கட. தொம்மிதி.

ஒன்றாமை onrāmai, பெ.(n.) பகைமை; rivalry, enmity.

[ஒன்று + ஆ + மை. ஒன்றாமை = பொருந்தாமை சேராமை. ஆ எ.ம.இ.நி.]

ஒன்றார் onrār, பெ.(n.) பகைவர்; foes, opponents

[ஒன்று + ஆ + ஆர் = ஒன்றார். ஆ எ.ம.இ.நி.]

ஒன்று onru, பெ.(n.) 1. ஒற்றைப்படை முதல் எண், இரண்டில் பாதி, மேல்வாயிலக்கத்தின் மிகச் சிறு முதல் எண்ணிக்கை; the first of the odd number and the lowest integer, half of two. 2. 'க' என்னும் எண்ணுக் குறியீட்டுக்குரிய தமிழ் எண்ணுப் பெயர்; name of the numerical symbol 'க' in Tamil.

ம. ஒன்னு; க. ஒந்து; தெ. ஒக, ஒக்க, ஒகட்டி, ஒண்டு; து. ஒன்சி பட. ஒந்து; கோத. ஒத்; கொற. ஒண்ட்; இரு. வொந்து; கை. வனு. வண்ட; எரு. ஒண்டு; துட. வித்; குட. ஒந்தி; பர். ஒக்; கோண். உந்தி. ஒண்ட். உண்ட; கொலா. ஒக்கொத்; குரு. ஒண்டா. ஒன்; மால், ஒன்த், எண்ட், ஒண்ட்; பிரா. அசிட்.

[உல் → ஒல் → ஒன்று]

ஒன்றுநன் onrunan, பெ.(n.) நண்பன்; he who is at one with a person, friend.

[ஒல்லுதல் = ஒன்று சேர்தல். உல் → ஒல் → ஒன்று → ஒன்றுநன்]

ஒன்றுமொழி-தல் onru-moḷi - 2. செ.கு.வி. (v.i.) வஞ்சினங் கூறுதல்; to declare with an oath.

[ஒன்று + மொழி-தல்.]

ஒன்னலன் onṇalan, பெ.(n.) பகைவன்; ememy, foe.

[ஒன்று + அல் + அன் - ஒன்றலன் → ஒன்னலன்.]

ஒ¹ஓ, பெ. (n.) தொலைவு; Distance.

[ஊ → ஒ.]

ஓ² ஓ, பெ. (n.) 1. சென்று தங்குகை; going and staying. 2. மதகுநீர் தாங்கும் பலகை; shutter or other means to stop the flow of water.

[உய் → ஒய் → ஓ]

ஓ³ ஓ, இடை. (int.) 1. உயர்விழிவுகளின் சிறப்புக் குறப்பு; oh! expressing superiority or inferiority. 2. கழிவிரக்கக் குறிப்பு; also! ah! expressing bereavement. 3. மகிழ்ச்சிக் குறிப்பு; ha! expressing joy. 4. வியப்புக் குறிப்பு; oh! expressing wonder. 5. நினைவுக் குறிப்பு; o! expressing recollection. 6. அழைத்தற் குறிப்பு; hallo! calling attention. 7. உரத்த ஓசையைக் குறிக்கும் எழுத்தொலி அல்லது ஒலிக் குறிப்பு; expression or prolonged 'ō' sound.

ம., க, ஓ; தெ. ஒரே.

[ஊ → ஓ]

ஓக்கம் ökkam, பெ.(n.) 1. உயரம்; height. 2. எழுச்சி; elevation. 3. பெருமை; increase, enlargement, largeness.

[ஓங்கு → ஓக்கு → ஓக்கம். (சு.வி. 61)]

ஓகாரம் ögāram பெ. (n.) மயில்; letter used as a symbol for the peacock.

[ஓம் → ஓங்காரம் → ஓகாரம்.]

ஓங்கல் öngal பெ.(n.) 1. உயர்ச்சி; height, elevation. 2. எழுச்சி; rising. 3. மலை; mountain 4. மேடு; mound, elevation. 5. மலையுச்சி; mountain top. 6. தலைவன்; chief, leader, superior, king. 7. வலியோன்; strong man. 8. வழித் தோன்றல்; descendant. 9. யானை; elephant. 10. மழைத் துளியால் உயிர்வாழும் சாலகப் (சாதகப்) பறவை; bird said to subsist on rain drops. 11. வாயாலெடுத்தல்; retching, heaving, vomiting.

ம. ஓங்கல்.

[ஓங்கு → ஓங்கல். (வே.க. 34)]

ஓங்காரம் öñ-gāram, பெ.(n.) 1. நெட்டோசை; long sound. 2. மூலமந்திரம் (பிரணவம்); om, the mystic syllable. 3. குழந்தையின் அழுகை; crying sound of the child.

[ஓம் + காரம்.]

ஓங்கு¹-தல் öngu-, 7. செ.கு.வி. (v.i.) 1. உயர்தல்; to grow, rise high, as a tree; to ascend, as a flame; to be lofty, as a building or a mountain. 2. பரவுதல்; to spread, extend, expand. 3. வளர்தல்; to grow, as a child. 4. பெருமையுறுதல்; to be exalted, dignified. 5. பெருகுதல்; to increase in wealth, in renown, in learning; to flourish. 6. மேலேபறிதல்; to depart, as the spirit. 7. குமட்டுதல்; to heave, retch, vomit.

ஓங்கு²-தல் öngu-, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) உயர்த்துதல்; to lift up, raise as the arm of weapon or a pestle.

ம. ஓங்கு; கோத. ஓக.

[ஊ → ஓ → ஓங்கு.]

ஓச்சம் öccam, பெ. (n.) உயர்வு; eminence.

[ஓ → ஓச்சம்.]

ஓச்சர் öccar பெ. (n.) 1. கணக்காயர்; accountant. 2. பதினெண் குடி மக்களிலொருவர்; one of 18 categories of royal officials.

[உவச்சர் → ஓச்சர்.]

ஓச்சு-தல் öccu-, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. எறிதல்; to cast, throw, discharge, as a weapon. 2. உயர்த்துதல்; to raise in order to strike as the arm, a weapon; to lift up in a threatening manner. 3. ஓட்டுதல்; to drive away, chase. 4. செலுத்துதல்; to cause to go; to ride; to govern; to wield; to sway, as a sceptre. 5. பாய்ச்சுதல்; to insert, thrust into, stick in. 6. தூண்டிவிடுதல்; to excite, spur on, incite.

ம. ஓச்சக.

[ஓ → ஓச்சு.]

ஓசரம் öśaram, கு.வி.எ. (adv.) பொருட்டு; for the sake of, on account of.

தெ. கோசரமு: க. ஓசகர.

[ஆக → ஆகல் → ஆதல் → ஆதரம் → ஆசரம் → ஓசரம்.]

ஓசை öśai பெ. (n.) 1. ஒலி; sound. 2. மிடற்றொலி; vocal sound. 3. எழுத்தோசை; utterance, pronunciation. 4. செய்யுளோசை rhythm of a verse. 5. புகழ்; fame, renown, reputation. 6. பாம்பு; snake, by a pun on aravam. 7. கண்ணுக்குத் தெரியாதவரிடமிருந்து வரும் ஓசை; sound emanating from the invisible.

ம. ஓச; கோத. ஓச்.

[ஓல் → ஓதை → ஓசை. ஓசை = ஒலி. ஓசையைக் குறிக்கும் அரவம் என்னும் சொல்லுக்குரிய பாம்பு என்னும் வேற்றுப் பொருள் நகைச்சுவை குறித்த குழுஉக் குறியாக ஆளப்பட்டுள்ளது.]

ஓட்டக்காரன் öṭṭa-k-kāran, பெ.(n.) 1. அஞ்சற்காரன்; runner, mail runner, relay-man. 2. விரைந்து ஓடுபவன்; one who runs fastly.

ம. ஓட்டக்காரன்.

[ஓட்டம் + காரன்.]

ஓட்டம் öṭṭam, பெ. (n.) 1. ஓடுகை; running, speeding, galloping. 2. பரிவு, வேகம்; speed, swiftness. 3. நீரோடுகை; current, flowing. 4. மாணிக்கங்களின் (இரத்தினங்களின்) நீரோட்டம்; brilliance as in a gem; 5. தோல்வி; defeat, rout, retreat. 6. வருவாய்; income, means, resources. 7. விலை மதிப்பு ஏறுகை; rising higher in price. 8. மனஞ் செல்லுகை; quickness of mind.

ம. ஓட்டம்; க. ஓட, ஓடிகெ; கோத. ஓட்; து. ஓட; தெ. ஓட (அச்சம்). ஓடமி, ஓடமு (தோல்வி).

[ஓடு → ஓட்டம்.]

ஓட்டி öṭṭi பெ.(n.) ஓட்டும் ஆள் அல்லது பொருள்;

one who drives; that which drives; instrument of driving as படகோட்டி, ஆளோட்டி, பேயோட்டி, ஈயோட்டி.

ம. ஒட்டி.

[ஒட்டு + இ = ஒட்டி. இகரம் முதனிலை ஈறாகும் போது செய்பவனையும், தொழிலைக் குறித்த ஈறாகும் போது செயப்படு பொருளையும் சுட்டும்.]

ஒட்டு-தல் *ōttu-* 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. செலுத்துதல்; to cause to run; to drive, propel; to steer. as a vessel. 2. நீங்கச் செய்தல்; to drive away, put to flight, chase, expel, disperse, as ignorance. as darkness. 3. புகுத்துதல்; to pass in. insert. 4. அழித்தல்; to destroy; 5. செய்துமுடித்தல்; to finish, complete. 6. காலந் தாழ்த்தல்; to delay. 7. நூலால் இழையிடுதல்; to darn; to stitch a running stitch. 8. கட்டடத்துப் பூசிய சாந்தை வழுவமுப்பாகக் கொத்துக்கரண்டி முதலியவற்றால் தேய்த்தல்; to polish a plastered wall with a float.

ம. ஒட்டிக்குக.

[ஊடு → ஒடு → ஒட்டு.]

ஒட்டை *ōttai* பெ.(n.) 1. துளை; hole. 2. சிதைவு; crack in a vessel; flaw; leak; any cracked article, as a bell. 3. குற்றம்; defect.

ம. ஒட்ட; க. ஒடெ, ஒட்டே; கோத. ஒட்; துட. விட்ட; குட. டைவை; து. ஒட்டெ; தெ. ஒடி.

[உல் → ஒல் → ஒள் → ஒட்டை.]

ஒடம் *ōdam*, பெ. (n.) 1. தோணி; boat, ferry-boat. 2. மிதவை; raft, float, vessel of any kind. 3. கொடுநுகம் (மகநாள்); tenth star. 4. நெசவுநாடா; weavers, shuttle. 5. ஒடப் பாட்டு; song in the boatman's tune.

ம. ஒட; க. ஒட; து. ஒட; தெ. ஒட; கோண். ஒட; பர். ஒட; பிரா. வேடி. **Mar.** hōḍi; **Guj.** Hōḍi; **H.** hōlā; **Sinh.** Oruva **Skt.** Vēdā, vēdī, hōdā.

[ஒடு → ஒடம்.]

ஒடாவி *ōḍāvi*, பெ. (n.) 1. மரக்கலஞ்செய்வோன்; shipwright, boat builder. 2. தச்சன்; carpenter.

[ஒட்டாள்வி → ஒட்டாள்வி → ஒடாவி.]

ஒடுவழி *ōdu-vali*, பெ. (n.) வானூர்தி தரையில் ஒடி இறங்கும் அல்லது ஏறும் வழி; runway.

[ஒடு + வழி.]

ஒடை *ōḍai*, பெ. (n.) 1. இருவாய் சால், தொம்பை, தவசம் கொட்டி வைக்கும் குதிராகப் பயன்படும் தாழி; big vessel, silo for storing grain. 2. தண்ணீர் பாய்ந்து ஒடிவரும் பாதை; rivulet.

[ஒடு → ஒடை (நீண்டது, பெரியது).]

ஒணம் *ōnam*, பெ. (n.) முக்கோல் (திருவோணம்); (*Tiruvōṇam*) 22nd star.

ம. ஒணம்.

[உல் → ஒல் → ஒ = நீளுதல், நீண்டுயர்தல். ஒ → ஒண் → ஒணம் = நீண்டுயர்ந்த கொடிபோன்ற விண்மீன் கூட்டம்.]

ஒணான் *ōṇāṇ*, பெ. (n.) 1. ஒந்தி; blood-sucker, a common agamoid lizard. 2. பச்சோந்தி; chameleon.

ம. ஒணான்.

[ஒ → ஒண் → = நீளம், உயர்ச்சி, அடிக்கடி தலைதூக்குதல். ஒண் + ஆன் = ஒணான்.]

ஒத்து *ōttu* பெ. (n.) 1. ஒதுகை; reciting uttering, as a *mantram*. 2. வேதம்; the *vēdām*. 3. இயல்; section or chapter of a book. 4. நெறி, கொள்கை; rule, principle.

[ஒது → ஒத்து.]

ஒதம் *ōdam* பெ. (n.) 1. கடல் அலை; wave, billow. 2. ஈரம்; moisture; dampness, as of a floor. 3. தண்ணீர்; water. 4. வெள்ளம்; flood, inundation, deluge. 5. கடல்; sea.

ம. ஒதம். ஒதன்; க., து. ஒத்தெ. **Nor.** vat; **Rum.** ud; **Swed.** **vat.** Dan. vad. Lunda. aoth. vato; **Lit.** wandy. **Gr.** hōtri. **Os.** water, Russ, vada; **OHG.** wazzar; **OE,** water, **F. cau (ō)** **Pol.** voda; **Hung.** viz. Fin. vesi.

[ஒலம் → ஒதம் = கடலலை.]

ஒதல் *ōdal*, பெ. (n.) 1. உரத்துப்படித்தல்; reading loudly. 2. கல்வி பயிலுதல்; learning. 3. ஓசையூட்டிப் பலமுறை சொல்லுதல்; reciting. 4. சொல்லுதல்; telling.

[ஒது → ஒதல்.]

ஒதி *ōdi*, பெ. (n.) 1. செறிவு; closeness, thickness, crowd. 2. கூந்தல்; woman's hair. 3. ஒதிமம் பார்க்க; see *ōḍimam*. 4. நெருங்கித் தாக்குகை; close attack in battle.

[ஒல் → ஒது → ஒதி → ஒதி.]

ஒதிமம் *ōḍimam*, பெ. (n.) அன்னம்; swan. 2. மலை; hill, mountain.

ம. ஒதிமம்

[1. ஒ → ஒதி → ஒதிமம். 2. ஒதி → ஒதி.]

ஒது-தல் *ōdu-*, 5. செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. படித்தல்; to read, recite audibly in order to commit to memory. 2. சொல்லுதல்; to speak, say, declare. 3. வேதமோதுதல்; to recite the *Vēdām* with the appropriate intonation. 4. மந்திரம், வழிபாடு முதலியன செய்தல்; to utter mantras, repeat prayers. 5. கழுக்கமாகக் கூறுதல்; to persuade clandestinely; to breathe out; to whisper, as communicating information. 6. பாடுதல்; to sing.

ம. ஒதுக; க., பட. ஒது; கோத, ஒத். துட. வீத்; குட. ஒத்; து. ஒதுனி; தெ. சதுவு.

[ஊது → ஒது → ஒதல் → ஒது-]

ஒம் *ōm*, பெ. (n.) மூலமந்திரம்; mystic syllable, preceding all

the mantras of worship, writings, etc.

[அ + உ - ஓ + ம் - ஓம்.]

ஓம்பு-தல் ōmbu-, 5. செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. பாதுகாத்தல்; to protect, guard, defend, save. 2. பேணுதல்; to preserve, to keep in mind, to cherish, nourish. 3. தீதுவராமற் காத்தல்; to remove, separate, to keep off; to ward off as from evil. 4. பரிகரித்தல்; to dispel. 5. வளர்த்தல்; to maintain, support; to cause to increase; to bring up.

[ஓ → ஓம் → ஓம்பு]

ஓம்ப்பொடி ōma-p-podi, பெ. (n.) 1. தின்னும் பலகாரவகை; *omam* confectionery, fashioned like vermicelli. 2. ஓம் மருந்து; medicinal *omam*. powder.

ம. ஓம்ப்பொடி; க. ஓம்ப்புடி; தெ. ஓம்ப்புடி.

[ஓமம் + பொடி]

ஓமம் ōmam, பெ. (n.) ஓர்வகைக் காரமான மருந்துச்செடி; Bishops weed, herbaceous plant.

ம. ஓமம்; க. ஓம், ஓமு, ஓவு, வாம, வோம், கோம்; து. ஓம்; தெ; ஓமமு.

[உம் → உமல் → உமறு = காரற்சுவை.

உம் → ஓம் → ஓம் → ஓமம் = காரற் சுவையுடையது.]

ஓமலிப்பு ōmalippu, பெ. (n.) ஊர்ப்பேச்சுப்பரவுகை; spreading, as a rumour.

[ஓமல் → ஓமலிப்பு.]

ஓய்வு ōyvu, பெ. (n.) 1. ஒழிவு; cessation, ceasing, relinquishment, rest. 2. தளர்வு; weariness. 3. முடிவு; termination.

ம. ஓய்வு.

[உய் → ஓய் = செல்லுதல், போதல், முடிதல், களைத்தல், சோர்தல். ஓய் → ஓய் → ஓய்வு.]

ஓரகத்தி ōr-agatti, பெ. (n.) கணவனுடன் பிறந்தான் மனைவி; husband's brother's wife.

க. ஓரகித்தி.

[ஓர் + அகத்தி (அகம் + அத்தி) அகம் = வீடு.]

ஓரம் ōram, பெ. (n.) 1. விளிம்பு; edge, border, margin, brim, brink. 2. ஒருதலைச்சார்பு; partiality in speaking pleading. 3. பெண்குறி; pudenda muliebra. 4. ஒருபக்கம் பொருந்திய இடம், நெருங்கிய தன்மை; on one side towards the edge.

ம. ஓரமி; க. பட., ஓர; கோத, ஓர்ய; து. ஓர; தெ. ஓர. ஓரமு L ōra.

[ஓர் → ஓரம் = ஒன்றன்பக்கம் (வே.க.107)]

ஓரி ōri, பெ. (n) 1. தமிழகப் பெருவள்ளல்களில் ஒருவன்; Sangam philanthropist 2. ஓரியின் குதிரைக் குரியபெயர்; name of horse owned by the Tamil chieftain ōri.

3. ஒப்பற்றவன்; man of excellence.

[ஓரி → ஓரி. சேரக்கிளை மரபினர்க்கும் நாகருள் ஒரு சாரார்க்கும் 'ஓரி' குடிப்பெயராக விளங்கியதால் இதனைக் குடிப்பெயர் என்றே குறிப்பிடலாம்.]

ஓரியாடு-தல் ōri-y-āḍu-, 5. செ. கு. வி. (v.i.) 1. பிறர் தொடாத வண்ணம் நெடுநேரம் வலிமைகாட்டி நீருள் மூழ்கி விளையாடும் நீச்சல் விளையாட்டு; game of swimming. 2. துணைக்கு எவரும் வராத நிலையில் ஒருவரே பெரும்பணியை நெடுநேரம் செய்தல்; to work all alone to finish a heavy task.

[ஓரி = காளை, ஓரியாடுதல் = வலிமை வாய்ந்த காளை போல் ஒருவரே தனித்து நின்று திறமை காட்டுதல்.]

ஓரை ōrai, பெ. (n.) 1. நாண்மீன்மண்டலம்; sign of the Zodiac. 2. ஒரு முழுத்தம்; a division of time commencing with the rising of zodiacal sign 3. நேரம்; time occasion, period. 4. இரண்டரை நாழிகை கொண்ட காலம்; an hour of 60 minutes. 5. விண்மீன் கூட்டம்; constellation.

[ஓர் → ஓரை = ஓரிடத்தில் சேர்ந்த திரள், கூட்டம். ஓர் → ஓரை]

ஓலாலம் ōlālam, பெ. (n.) தாலாட்டு; lullaby.

[ஓல் + ஆலம். ஓலம் = ஓசை. ஆலுதல் = சுற்றுதல், தொடர்தல். ஓலாலுதல் = ஓலாடுதல்.]

ஓலைச்சுவடி ōlai-c-cuvaḍi, பெ. (n.) 1. பனையோலையில் எழுதிக் கோத்துக் கட்டிய பொத்தகம்; manuscript on palmyra leaf. 2. மீன்வகை; a kind of fish.

[ஓலை + சுவடி. சுவடித்தல் = இணைத்தல், சேர்த்தல், கோத்துக் கட்டுதல்.]

ஓலைதீட்டு-தல்- ōlai-tiṭṭu - 5. செ. கு. வி. (v.i.) ஓலையி லெழுதுதல்; to write on palm leaf.

[ஓலை + தீட்டு. தீட்டுதல் = வரைதல், எழுதுதல். தொன்முது தமிழர் ஓவிய எழுத்தைக் கையாண்ட தால், தீட்டுதல், வரைதல், எழுதுதல் என்பன ஓவியம் வரைதலைக் குறித்தன.]

ஓலைப்பூ ōlai-p-pū, பெ. (n.) தாழம்பூ; screwpine flower.

[ஓலை + பூ.]

ஓலையாள் ōlai-y-ā, பெ. (n.) செய்திகொண்டு செல்பவன்; messenger who carries letters written on a palmyra leaf.

[ஓலை + ஆள்.]

ஓவாப்பிணி ōvāppiṇi பெ. (n.) தீராத நோய்; Incurable disease.

[ஓ + ஆ (எ.ம.இ.நி.) + பிணி.]

ஓவியம் ōvīyam, பெ. (n.) 1. சித்திரம்; picture, portrait.
2. சித்திரத்தொழில்; art of painting. 3. அழகு, ஓவியமான பேச்சு; beauty, fineness, elegance in speech.
4. படிமம்; statue, pupper.

ம. ஓவியம்

[ஓ → ஓவியம்]

ஓளி ōḷi, பெ. (n.) 1. ஒழுங்கு; continuous line, row.
2. யானைக் கூடம்; elephant stall. 3. மணமகளுக்குத் தரப்படும் சீர்வரிசை; matrimonial gift given to the bride.

க. ஓளி.

[ஓல் → ஓல் → ஓளி.]

ஓள

ஓளகாரக்குறுக்கம் augāra-k-kurukkam, பெ. (n.) தன் மாத்திரையிற்குறுகிய ஓளகாரம்; shortened 'au' as in மௌவல், one oftencārpeḷuttu.

[ஓள + காரம் + குறுக்கம்.]

செய்யுளில் இடத்திற்கேற்பத் தன்னளவில் சுருங்காது பலுக்கப்படும் ஓளகாரம், இரு மாத்திரை அளவினின்றும் 1½ மாத்திரையாகக் குறைந் தொலிக்கும்.

ஓளவியம் auvīyam, பெ. (n.) மனக்கோட்டம், பொறாமை, ஏய்ப்பு; evil bent of mind, envy, depravity deceit.

[அவ்வியம் → ஓளவியம் (த.வ.110)]

க

க ka, பெ.(n.) 1. நான்முகன், அயன்; Brahma.
2. திருமால்; Viṣṇu. 3. காமன்; Kaman, God of love.
4. கதிரவன்; Sun. 5. நிலவு; Moon. 6. ஆதன்; soul.

க. க

[த. க → Skt.ka.]

கக்கம் kakkam, பெ.(n.) 1. அக்குள், கழுக்கூடு; armpit, axilla. 2. மறைவிடம்; lurking place. 3. இடுப்பு; waist.

மறுவ. கழுக்கூடு, கம்முக்கூடு, கம்மங்கூடு, கழுக்கூடு.

ம. கக்பம்; க. கங்குழு, கங்குள், கவுக்குள்; தெ. சங்க, கௌங்குலி; து. கங்குள; பட. கக்குவ; குவி. கக.

[அக்குள் → கக்குள் → கக்கம் > Skt.kaksa]

கக்கல்¹ kakkal, பெ.(n.) 1. வாயாலெடுக்கை; vomiting.

2. கக்கிய பொருள்; vomit, anything cast out, as from the mouth.

ம. கக்கல்; தெ. கக்கு; க. கக்கு, கழக்கு; குவி. ககவ; கோத. கக்கு; துட. கக.

[கக்கு → கக்கல், கக்கு = வாயால் எடுக்கும் போது ஏற்படும் ஒலி குறிப்பால் அமைந்த வினைச்சொல்.]

கக்கல்² kakkal, தொ.பெ.(vbl.n.) 1. கழன்று வெளிவருதல்; coming out of one's position. 2. திருடுதல்; stealing.

ம. கக்குக; பட. கக்கலு

[கள் = களைதல், நீங்குதல், வெளிவருதல், விலகுதல். கள் + கு → கக்கு → கக்கல். 'அல்' (தொ.பெ.ஈறு.).]

கக்கு-தல் kaku-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. வாயா லெடுத்தல்; to vomit, spew from the stomach.

2. வெளிப்படுத்துதல்; to eject, as a snake its poison.

ம. கக்குக; குவி. ககவி; க. கக்கு, கழக்கு; கோத. கக; துட. கக; குட. கக்க; து. கக்குனி; தெ. கக்கு, க்ராயு, க்ரக்கு; கோண். கக்கானா; பிரா. கழழங்க; பட. கக்கு.

[கள் + கு - கக்கு (நீக்கு).]

ககுத்து kaguttu, பெ.(n.) காளையின் திமில்; hump of the bull.

மறுவ. திமில், மோபுரம் (மீப்புறம்).

க. ககுத; ம. ககுத்து; Skt.kakuda; L. cacumen.

[கழுத்து → ககுத்து. த. கழுத்து > Skt.kakuda.]

கங்கணம்¹ kaṅgaṇam, பெ.(n.) 1. மங்கல நிகழ்வுகளைச் செய்து முடிக்கும் பொருட்டு மணிக்கட்டில் கட்டப்படும் மஞ்சள் துண்டு அல்லது மஞ்சள் கயிறு; a sacred thread or string tied with a piece of turmeric (usually) around the right arm or wrist (on auspicious occasions as a symbol of initiation to a specific ritual). 2. ஒரு செயலைச் செய்யும் பொருட்டு மனத்திற்கொள்ளும் உறுதிப்பாடு; determination of mind to do a particular job. 3. ஒரு வகைக் கைவளை; bangle, bracelet, wristlet. 4. இறந்தார்க்குச் செய்யும் இறுதி நடப்பில் அவரது கால்வழியினர் கையில் கட்டும் மஞ்சள் கயிறு அல்லது துண்டு; a turmeric tied string or yellow string tied on the hand of the dead person's son or sons at the time of the funeral rites. 5. தான் கொண்ட உறுதியை நிறைவேற்றுவதற்காக இடக்கை மணிக்கட்டில் கட்டிக்கொள்ளும் மஞ்சள் துண்டு அல்லது மஞ்சள் கயிறு; a turmeric piece tied string or yellow string tied on the left hand of the person who takes a vow or vengeance.

ம. கங்கணம்; க., து. கங்கண; தெ. கங்கணமு; எரு. கங்கடோ.

த. கங்கணம் > Skt.kaṅkaṇa, Nep. kaṅkaṇ (a large iron bracelet worn by sādhus).

[கங்கு = எல்லை, வரையரை, நோக்க → கங்கு

→ கங்கணம் (வட்ட மாகக் கட்டிய காப்பு.)]

கங்கணம்² kaṅgaṇam, பெ.(n.) முடி; hair;

[கங்கு (கருமை) → கங்கணம்.]

கங்காணி kaṅgāṇi, பெ.(n.) 1. சிற்றூர் ஆட்சி அலுவலரின் பணியாளர்; the manial of the village administrator. 2. ஊ ரி லு ள் ள வி ளை நி ல ன் க ளி ன் எல்லையறிந்தவன்; one who knows the topography of a village.

[கண் + காணி → கண்காணி → கங்காணி]

கங்கு¹ kaṅgu, பெ.(n.) 1. எல்லை; limit, border. 2. வயல் வரப்பு; ridge to retain water in paddy fields. 3. வரப்பின் பக்கம்; side of a bank or ridge. 4. அணை; dam. 5. வரிசை; row, regular order. 6. பனை மட்டையின் அடிப்புறம்; base of palmyra stem.

ம. கங்கு; கோத. கக்

[கள் = துண்டு, சிறிது. கள் → கங்கு = சிறிதாக, முனையாக இருக்கும் ஓரம், விளிம்பு.]

கங்கு² kaṅgu, பெ.(n.) 1. தீப்பொறி, கனல்துண்டு; cinder, glowing coal. 2. அம்மைநோய்; a kind of smallpox.

ம. கங்கில், கங்கல், கங்நில். (விளக்குத் திரியின் எரிந்த பகுதி.)

[காய்தல் = எரிதல்; காய் + கு → காங்கு; காங்கு → கங்கு]

கங்கு³ kaṅgu, பெ.(n.) 1. கருப்பு; black. 2. கருந்தினை; black italian millet. 3. கருஞ்சோளம்; black jowar.

ம. கங்கு; க. கங்கள (குருடன்).

[கள் = கருப்பு. கள் + கு → கங்கு. கங்கு = கருந்தினை. த. கங்கு > Skt.kaṅgu.]

கங்குல் kaṅgul, பெ.(n.) 1. இரவு; night. 2. இருட்டு; darkness. 3. தாழி (பரணி) நாண்மீன்; the second star.

[கங்கு → கங்குல் = கரிய இரவு, இருட்டு.]

கங்கை kaṅgai, பெ.(n.) 1. நீர்; water. 2. ஆற்றைக் குறிக்கும் பொதுப்பெயர்; river. 3. பனிமலை (இமயமலையின்) கங்கோத்திரி என்னுமிடத்தில் தோன்றி வங்கக்கடலில் கலக்கும் ஆறு; the river which originates at Gangotri of Himalyan mountain and ends at Bay of Bengal, river Ganges.

ம. கங்க; க. கங்கெ; Skt.Nep.gaṅgā.

[அம் = நீர். அம் → கம் + கை = கங்கை. கை - சொல்லாக்க ஈறு.]

கச்சக்கயிறு kacca-k-kayiru, பெ.(n.) 1. யானையின் கழுத்தில் கட்டும் பட்டைக் கயிறு; rope tied round the neck of an elephant. 2. யானையின் வயிற்றைச் சுற்றிக் கட்டும் கயிறு; elephant's girth.

ம. கச்சக்கயறு

[கச்சு + கயிறு.]

கச்சட்டம் kaccaṭṭam, பெ.(n.) 1. உடை மடிப்பு; folds in the garment. 2. கோவணம்; loin-cloth.

ம. கச்சட்டம்; க. கச்சட்ட; தெ. கோசி; பட. கச்ச.

[கொள்+க-கொட்கு → கட்கு → கச்சு (வளைத்துக் கட்டுவது). கச்சு+அட்டம் - கச்சட்டம். அட்டம் = குறுக்காக.]

கச்சடம் kaccaḍam, பெ.(n.) வண்டி; cart.

ம. கச்சடம்; தெ. கச்சடமு.

[சகடம் → கசடம் → கச்சடம். சகடம் = வண்டி. சகடம் என்னும் சொல்லைக் கச்சட எனப் பிறழ்ப் பலுக்கிய அயன்மொழியாரால் திரிபுற்ற இச்சொல் மலையாளத்திலும் தெலுங்கிலும் வழக்கூன்றியது.]

கச்சத்தீவு kaccattivu, பெ.(n.) இராமேசுவரத்திற்கும், இலங்கையின் தலைமன்னாருக்கும் இடையில் உள்ள சிறிய தீவு; an island located in between Rameswaram and Thalaimannar of Ceylon.

[கச்சம் + தீவு. கச்சம் = ஒரு வகை ஆமை.]

கச்சம் kaccam, பெ.(n) இடையாடையின் ஒரு முனையை ஒருங்குசேர்த்துக் கால்களுக்கிடையே விட்டு இடுப்பில் செருகிக் கட்டும் பாங்கு; a mode of wearing cloth, the one end of dhoti or saree is folded up from behind between the legs and tucked into the waist band.

ம., தெ. கச்சக., து., குட., பட.; கச்செ; துட. கொச்சு; கோத. கச்சவ்; Skt.kaccha; Pkt. kacca.

[கொள் → கொச்சு (சிறிது சிறிதாக வளைத்து மடித்தல்). கொச்சு → கச்சு → கச்சம். த. கச்சம் > Pkt.kacca>Skt. kaccha.]

கச்சல்¹ kaccal, பெ.(n.) 1. இளம்பிஞ்சு; very tender, unripe or green fruit. 2. ஒல்லி; leanness. 3. சிறியது; that which is small. 4. மென்மை, இளமை; tenderness. 5. வாழைப் பிஞ்சு; tender plantain fruit.

க. கச்சு; து. கச்சா (பச்சை, பழுக்காத).

[கள் → கய் → கய → கயச்சல் → கச்சல். கய → இளமை, மென்மை, சிறுமை.]

கச்சல்² kaccal, பெ.(n.) சிறுமீன்; small fish.

மறுவ. குஞ்சுமீன், சென்னாக்குன்னி, கச்சலி.

[குஞ்சு → குச்சு → கொச்சு = சிறியது. கொச்சுப்பையன் = சிறுவன். ம. கொச்சு. கொச்சு → கொச்சன் = சிறுவன். கொச்சு → கச்சு + அல் - கச்சல்.]

கச்சாலை kaccālai, பெ.(n.) 1. வீட்டுக் கூரையின் வெளித்திண்ணை; raised pial at the entrance of a thatched front roof. 2. நெடுங்கூடம் அல்லது

கொட்டாரத்தின் முன்திண்ணைத் தாழ்வாரம்; front verandah of a hall. 3. சிறிய இடம்; a small area. 4. பணிசெய்யும் அலுவலகம்; office. 5. பலர் கூடி உரையாடும் மன்றம்; an assembly.

ம. கச்சேரி; க. கச்சேரி; தெ. கச்சேரி; **Mar.**kacēri; **H., U.** kachhari; **Pkt.**kaccari; **Ar.,** Beng. kacāri; **Sinh.**kacari; **Persn.** kacēri; **Skt.**krityākāra.

[கை + சாலை - கைச்சாலை → கச்சாலை.]

கச்சி kacci, பெ.(n.) துடைப்பம்; broom.

ம. கச்சி

[குச்சி → கச்சி; குச்சி = தென்னை ஈர்க்குக் குச்சிகளால் செய்த விளக்குமாறு.]

கச்சு¹ kaccu, பெ.(n.) 1. இடையில் கட்டும் பட்டை, கச்சை; belt, girdle, sash, cummerbund. 2. கச்சைக் கயிறு; broad tape band. 3. ஆடைவகை; a kind of garment. 4. துணி; cloth.

ம. கச்சு; க. கச்சு, Vedic. kachchu.

[கட்டு → கச்சு = கட்ட உதவும் பட்டை, கயிற்றுத்துணி, இறுக்குகை, பிணைப்பு.]

கச்சு² kaccu, பெ.(n.) 1. மா, பலா முதலிய பழங்களைச் சிறு துண்டுகளாக நறுக்கிச் செய்யும் உணவு வகை; fruitsalad. 2. தக்காளி, வெள்ளரி முதலிய காய்களைச் சிறு துண்டுகளாக நறுக்கி உருவாக்கும் உணவு வகை; vegetable salad. 3. சிறிது; little.

[குஞ்சு → கொஞ்சு → கொஞ்சம் = சிறிது. கொஞ்சு → கொச்சு = சிறிது, கொச்சு → கச்சு.]

கச்சை¹ kaccai, பெ.(n.) 1. கயிறு; rope. 2. யானையின் கீழ் வயிற்றிற் கட்டும் கயிறு; elephant's girth. 3. கட்ட உதவும் நாடாப்பட்டை; broad tape. 4. நாடாவாற் கட்டப்பட்ட பயணத் தூளி (kodai.) canvas chair for hill travel. 5. அரைக்கச்சு; girdle. 6. பாதிரியார் அணியும் இடைவார்; cincture. 7. முழுமையான புதுத்துணி; whole piece of a new cloth. 8. வார்; belt. 9. மெய்ப்புதையரணம் (கவசம்); armour.

ம. கச்சு; கோத. கச்சு; துட. கொக்க; து., க., குட., கச்சு; தெ., கச்சு; **Skt.**kaksya, **kaccha.** Pkt. **kachcha.**

[கட்டு → கச்சு → கச்சை = கட்ட உதவும் நாடாப்பட்டை. கச்சு → கச்சம்.]

கச்சை² kaccai, பெ.(n.) 1. மேலாடை; upper garment. 2. கோவணம்; loin-cloth.

ம. கச்சு; க. கச்சு; து., குட. கச்சு; தெ. கச்சு; **Skt.** kacchu (below); Pali. **kaccha.**

[கச்சு → கச்சை.]

கச்சை கட்டு-தல் kaccai-kaṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஆடையை இறுக்கக் கட்டுதல்; to tuck up one's cloth, to gird up one's loins. 2. ஒன்றைச் செய்ய மூண்டு நின்றல்; solemnly determine to do a thing. 3. வீண் சண்டைக்கு நின்றல்; to be ready for a quarrel.

மறுவ. வரிந்து கட்டுதல்

க. கச்செய்கட்டு

[கச்சம் → கச்சை + கட்டு-.]

கச்சோலம் kaccōlam, பெ.(n.) 1. சிறிய ஏனம்; small metal vessel for holding rice, sandal paste, etc. 2. வட்ட வடிவில் பிடியுடன் மெருகிட்டுப் பளபளப்பாக அமைக்கப்பட்ட வெண்பொன்னாலான வழி பாட்டுக் கலங்களுள் ஒன்று; one of the worshipping vessels, circular in shape, made of silver.

மறுவ. கச்சோளம், கச்சட்டி.

[கச்சு + ஓலம். கச்சு = சிறியது.]

கச்சு-தல் kaśaku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கச்சுங்கச் செய்தல்; to rub; to bruise between the fingers or hands; to squeeze, as a lemon; to crumple, as paper; to mash, as fruits. 2. ஆடையைக் கும்முதல்; to roll gently and wash, as linen. 3. நெருக்குதல்; to harass, nag, bring under discipline.

ம. கச்சுக்கு; கயக்குக; குரு. கச்சு, கச்சு.

[கச்சு → கய → கச்சு → கச்சுக்கு. கச்சு = கட்டுதல், நெருக்குதல், நெருக்குதல்.]

கச்சு kaśaḍu, பெ.(n.) 1. குற்றம்; blemish, fault, defect, imperfection. 2. அழுக்கு; uncleanliness, dirtiness. 3. ஐயம்; doubt. 4. அடிமண்டி; dregs, lees. 5. கழிவு; waste, impurities.

க. கச்சு, கச்சு, கச்சு, கச்சு; ம. கச்சு; தெ. கச்சு; து. கச்சு; கச்சு; துட. கொச்சு; குரு. கச்சு; மா. கச்சு; பட. கச்சு. **Skt.** kaccacra; **H.** kacra; **Pali.** kaccāḍu; **Mar.** kacara; **Pkt.** sakada.

[கச்சு → கச்சுண்டு → கச்சு. கச்சு மண்டி போன்ற குற்றம்.]

கச்சு kaśappu, பெ.(n.) 1. அறுகவை களுளொன்று; one of the elementary sensations of taste, bitterness. 2. வெறுப்பு; disgust, aversion. 3. கக்கல்கழிச்சல் (வாந்திபேதி); cholera.

ம. கச்சு, கச்சு; க. கச்சு, கச்சு, கச்சு, கச்சு; தெ. கச்சு; கை. கச்சு, கைச்சு; இரு. கேச்சு; எரு. கச்சு; கோத. கச்சு; குட. கச்சு; கோண். கேக்கே, கைத்தானா; பர். கேச்சு; மா. கச்சு; பட. கைச்சு; கோண். (அடிச்சு). கைச்சு.

[கைச்சு → கச்சு → கச்சு.]

கச்சு kaśam, பெ.(n.) 1. காரிருள்; dense darkness. 2. குற்றம்; fault. 3. துன்பம்; distress.

[கச்சு (கருமை) → கய → கச்சம் → கச்சம். கச்சு = இருள்.]

‘இருட்டுக் கச்சம்’ என்பது நெல்லை வழக்கு.

கச்சு-தல் kaśi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஈரங்கசிதல்; to

ooze out as moisture from a wall; to spread as humidity around a water body. 2. நுண்துளை வழியாக வளி முதலியன வெளியேறுதல்; to leak as gases through pores. 3. ஊறுதல்; water coming out from sand bed. 4. வியர்த்தல்; to perspire as the hands and feet. 5. குருதி, கண்ணீர், சீழ் முதலியன அரும்பி ஒழுகுதல்; to dribble as of blood, tears, pus, etc. 6. அழுதல்; to weep. 7. உப்பு, வெல்லம் முதலியன இளகுதல்; to melt as of salt, jaggery etc. 8. மனம் நெகிழ்தல்; to relent as the heart in pity. 9. கவலைப்படுதல்; to be distressed, troubled.

க. கசி; கசபா. கசி.

[கள் → கழி → கயி → கசி.]

கசையடி kaṣai-y-aḍi, பெ.(n.) சவுக்கு, கயிறு போன்ற விளார்களால் அடித்துக் கொடுக்கப்படும் தண்டனை; whiplash as punishment.

[கசை + அடி. கசை = விளார், கயிற்று விளார் (சவுக்கு).]

கஞ்சத்தனம் kañja-t-tanam, பெ.(n.) செவ்வம் சேர்க்கும் முகத்தான், இன்றியமையாத செலவைக் கூடத் தவிர்த்து வாழும் பண்பு; niggardliness.

U.cañjūs.

[கஞ்சம் + தனம்.]

கஞ்சல் kañjal, பெ.(n.) 1. கூளம்; sweepings, rubbish heap. 2. குப்பை; refuse, litter.

ம. கஞ்சல்; க. கச, கசவு; தெ. கசவு; து. கசவு, கச; பட. கச.

[கழி → கழிச்சல் → கச்சல் → கஞ்சல்.]

கஞ்சன் kañjan, பெ.(n.) 1. ஏய்ப்பவன்; deceiver, 2. கம்சன்; kamśā.

[கள் → கஞ்சு → கஞ்சன் = கரியவன்; கரவுள்ளவன்]

த. கஞ்சன் kamśā

கஞ்சி kañji, பெ.(n.) 1. நீர்ப்பதமான, குழைந்த சோற்றுணவு; canjee, rice gruel. 2. சோற்று வடி நீர்; water in which rice has been boiled and drained off after the rice has been cooked. 3. கஞ்சிப்பசை; starch, used by washerman. 4. நீராய்க் கரைத்த உணவு; liquid food. 5. நீர் கலந்த உணவு; gruel prepared from cereals.

மறுவ. அன்னப்பால் (வன்னப்பால்)

ம. கஞ்சி, கஞ்சி; க., து., பட. தெ., குட., குரு., கொர., உராலி. கஞ்சி; கோத. கச்சிஹர்; துட. கொச்சு; த. கஞ்சி; > Skt.kanjika; Pali. Khajjata; E. conjee.

[கழி + நீர் → கழிநி → கஞ்சி → கஞ்சி.]

கஞ்சி = நீராளமான உணவு.]

கஞ்சிக்கலம் kañji-k-kalam, பெ.(n.) 1. கஞ்சி ஊற்றி வைக்கும் ஏனம்; pot to keep kañji. 2. பருவமடைதல்; a girl at her first menstruation.

ம. கஞ்சிக்கலம்.

[கஞ்சி + கலம் - கஞ்சிக்கலம்]

கஞ்சுகம் kañjugam, பெ.(n.) சட்டை; tunic, jacket and stitched clothe. 2. பாம்புச்சட்டை; slough, excoriated skin of a snake.

[கொய்து + அம் → கொய்துவம் → கொய்சுகம் → கொஞ்சுகம் → கஞ்சுகம். கொய்தல் = மடித்து உடுத்துதல். கஞ்சுகம் = மடித்துடுக்கப்படும் ஆடை.]

கட்சி kaṭci, பெ.(n.) 1. மரம்மடர்ந்த காடு; forest, judge. 2. புகலிடம்; refuge. 3. மக்கள் துயிலிடம்; sleeing place. 4. பறவைக்கூடு; birds nest.

[கள் → களம் = பலர் கூடுமிடம். கள் → (கட்சி) → கட்சி. கள் = செறிதல், திரளுதல், கூடுதல், ஒன்றுசேர்தல். த. கட்சி > skt. kaksa.]

கட்டலம் kaṭṭalam, பெ.(n.) 1. வீடு முதலிய கட்டடம்; building. 2. மண் அல்லது கற்களால் செய்யும் பணி; any earth or stone work. 3. புத்தகக் கட்டடம்; binding of a book. 4. பொன்னின் உம்மிசத்திற் கற்பதித்துச் செய்யும் வேலைப்பாடு; setting of a jewel, encasement. 5. அமைப்பு; structure.

ம. கெட்டு, கெட்டக; க. கட்டண, கட்டணை; பட. கட்டட; தெ. கட்டட; து. கட்டடண, கட்டல்மெ.

[கட்டு → கட்டடம் (வே.க.136). கட்டடம் - தொழிற்பெயர்; கட்டிடம் - இடப்பெயர்.]

கட்டணம்¹ kaṭṭanam, பெ.(n.) 1. தோளில் சுமந்து செல்லும் ஏணை, தோளி; doolie, litter. 2. பாடை; bier, coffin. 3. கட்டில்; cot.

ம. கட்டணம்; க. கட்டண, கட்டோண, கட்டணை.

[கட்டு + அணம்.]

கட்டணம்² kaṭṭanam, பெ.(n.) நுகர்வு, நுழைவு, உழைப்பு ஆகியவற்றிற்கான செலுத்தும் தொகை; fare, charges, fee, dues.

[கட்டு + அணம். கட்டு = செலுத்து.]

கட்டப்பாரை kaṭṭa-p-pārai, பெ.(n.) சேவற்கோழியின் பின்னங்காலில் முள்போல் இருக்கும் விரல்; the spur on the heel of a cook

[கள் (முள்) → கடு + கட்டம் + பாரை - கட்டப்பாரை.]

கட்டம் kaṭṭam, பெ. (n.) 1. கடுமை, வருத்தம்; hardship, difficulty, body pain. 2. பீழை (பீடை); affliction, misfortune. 3. மலம்; extrement; dung.

க., பட., கட்ட; Nep. kaṭa

[கட்டை → கட்ட + பொருள். கட்டை = குட்டை, குறைவான பயனற்றது.]

கட்டமைப்பு kaṭṭamaippu, பெ.(n.) 1. அமைப்புமுறை; structure, construction. 2. பொத்தகம் கட்டடம் செய்யும்முறை; book binding.

[கட்டு + அமைப்பு.]

கட்டளை kaṭṭalai, பெ.(n.) 1. முறைமை; way, method, manner. 2. எல்லை; limit. 3. கட்டுப்பாடு (ஈடு, அடைய. அரும்.); community law; code of laws regulating the conduct of individual members of a caste or community. 4. ஆண்டவன் கட்டளை; God's will. 5. ஊழ்வினை; destiny, fate. 6. ஆணை, உத்தரவு; order, command; precept; direction, decree for execution; injunction, warrant. 7. மெய்ம்மம் (தத்துவம்) உணர்த்தும் நூல்; treatise which presents within a small compass the fundamental principles of a religion.

[கள் → கட்டு → கட்டளை = ஒழுங்கு, கட்டுப்பாடு, ஆணை.]

கட்டன் kaṭṭan, பெ.எ.(adj.) 1. நச்சுத்தன்மை பொருந்திய; slightly poisonous. 2. காட்டம் மிகுந்த; extremely strong, undiluted. 3. விறைப்பான; hard. 4. பழுக்காத, பச்சை; raw, unripe.

ம. கட்டன்

[கடு (கட்டு) + அன் - கட்டன். கடு = நஞ்சு, கடுமை நிறைந்த, பக்குவப்படாத.]

கட்டாடி kaṭṭāḍi, பெ.(n.) 1. வண்ணத்தன், வண்ணான்; washerman. 2. வண்ணாரத் தலைவன்; head of washermen.

மறுவ. வண்ணான், அரசவன், ஏகாலி, சலவையாளன், ஈரங்கொல்லி, வண்ணத்தன், துவையன், வெளுத்தாடன், சாக்கலன், அலுக்கன்.

கட்டாணி kaṭṭāṇi, பெ.(n.) 1. காதணி முதலியவற்றின் கடைப் பூட்டாணி; pin or screw for fastening a woman's ear-ring. 2. சிறு பொன்மணிகளுடன் உருவாக்கப்பட்ட கழுத்தணி; a necklace of five or seven strings of gold beads, each having a gold coin in the middle.

[கடை → கட்டு + ஆணி.]

கட்டாந்தரை kaṭṭān-tarai, பெ.(n.) 1. வறண்டிறுகிய நிலம்; dryland, hard barren soil. 2. வெறுந்தரை; floor.

மறுவ. வெட்டாந்தரை

ம. கட்டாந்தர

[குட்டு → கட்டு + ஆம் + தரை - கட்டாந்தரை = வெற்றுநிலம்.]

கட்டாயம்¹ kaṭṭāyam, பெ.(n.) 1. பண்டைய வரிகளில் ஒன்று; an ancient tax. 2. குறித்த பருவங்களில் உறுதியாகச் செலுத்தி ஆக வேண்டிய வரி; the tax that must be paid.

[கட்டு + ஆயம். ஆயம் = தீர்வை, வரி. கட்டாயம் = கட்டியே தீர வேண்டிய வரி வகை.]

கட்டாயம்² kaṭṭāyam, பெ.(n.) 1. வலக்காரம், வன்முறை; force. 2. கட்டுப்பாடு; compulsion, constraint. 3. உறுதி; certain.

ம. கட்டாயம்; க. கட்டாய; தெ. கட்டாயமு.

[கட்டு → கட்டாயம் (வே.க. 136).]

கட்டாளர் kaṭṭāḷ, பெ.(n.) 1. வலிமையுடைய ஆள்; a strong valiant man. 2. அடியாளர்; hooligan hired for beating enemies.

க. கட்டாளர், கட்டாளர்.

[கட்டு + ஆள். கட்டு = உடற்கட்டு, வலிமை.]

கட்டி kaṭṭi, பெ.(n.) 1. இறுகின பொருள்; உறைந்த பொருள்; cold, lump, concretion; anything hardened; coagulated. 2. கருப்புக்கட்டி; jaggery, coarse palm-sugar. 3. கற்கண்டு; sugar candy. 4. சிலந்திப்புண்; boil, abscess, tumour. 5. சுரக்கட்டி; enlarged spleen. 6. கருப்பிண்டம்; foetus. 7. கனிமம்; ore. 8. பொன்; gold; bar of gold. 9. வளையல் செய்யும் அரக்கு; stick of lac made of ant-hill earth and resin melted and drawn out for making bangles. 10. 25 பலம் கொண்ட நிறையளவு; a measure of weight 25 palams. 11. துண்டு; bar, cake. 12. கன சதுரம்; cube. 13. எலும்பு; bone. 14. திரண்ட மாத்திரனை; moulded flour.

ம. கட்டி; க. கட்டெ; தெ. கட்ட; கோத. கட்ட; குட. கட்டிமோரி (கட்டித்தயிர்); து. கட்டி; பட. கட்டி.

[குள் → கள் → கட்டு → கட்டி. (மு.தா.244). கள் = திரளல், பெருகுதல், உருண்டையாதல்.]

கட்டியம் kaṭṭiyam, பெ.(n.) 1. வேந்தர், தெய்வம் முதலியோரைக் குறித்துக் கூறும் புகழ்த்தொடர்; panegyric sung before a king; praises chanted before an idol. 2. கூத்துவகை; a kind of dancing. 3. சிற்றிலக்கிய வகையுள்ளொன்று; a kind of prabantham.

ம. கட்டியம்

[கட்டு + இயம் - கட்டியம். கட்டியம் = கட்டுரைத்தல், முறைப்பட எடுத்துரைத்தல், புகழ்ந்துரைத்தல்.]

கட்டில் kaṭṭil, பெ.(n.) 1. கால் கோத்த நீளிருக்கை, துயிலணை (மஞ்சம்); cot, bedstead, couch, sofa. 2. அரியணை; throne.

ம. கட்டில்; கோத. கட்டி; குட. கட்டி; தெ. கட்டி; கோண். கடுல், கட்டுல்; குவி. கதெலி, குதெலி; பர். கட்டெய; கூ. கட்டெ; குரு. கட்டெ; மா. கட்டெ, கட்டி; பிரா. கட்டெ.

Skt. katvā, khaṭṭi (abier) H., Nep. khaṭṭiyā; Ori. khaṭṭiā; E. Cot.; Port. katal; Mal. katil.

த. கட்டில் > Skt. katvā.

[கட்டு + இல் - கட்டில் = கட்டப்பட்டது. 'இல்' சொல்லாக்க ஈறு.]

கட்டினம் kaṭṭilam, பெ.எ.(adj.) இளமை நிறைந்த தன்மை; youthful.

[கட்டு + இளம்.]

கட்டு-தல் kaṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பிணைத்தல்; to tie, to bind, fasten, shackle; 2. அமைத்தல்; to build; construct, erect. 3. பதித்தல்; to fix. 4. தோற்றுவித்தல்; to establish as a theory. 5. தழுவுதல்; to hug, embrace. 6. தாலிபூட்டி மணத்தல்; to marry. 7. இறுகச் செய்தல்; to harden, condense, consolidate.

தெ., க. கட்டு; ம. கெட்டு; கோத. கட்; து., கொர. கட்டி; குட. கேட்; கொலா. கட்; நா., கோண். கட்டி; பர். கட்டி, கட், கட.

Egypt. q-d; Hung. kōto; **Ost.** kattem; **Syr.** kuta; **Fin.** keitt; Lap. kareto; **Si.** kuda.

[கள் → கட்டு → கட்டு-]

கட்டு kaṭṭu, பெ.(n.) 1. பிணைப்பு; tie, band, fastening, ligature. 2. கட்டடம்; building, structure. 3. மூட்டை; bundle, packet, pack, bale. 4. முறைமன்றத்தில் கட்சிக் காரருடைய வழக்கேடுகளின் தொகுதி; bundle of paper pertaining to a case, as of a client. 5. உறுதி; strength; firmness, certainty. 6. உடற்கட்டு; robust build, strong constitution. 7. அணைக்கட்டு; dam, ridge, causeway. 8. புண்கட்டி; abscess, boil, tumour. 9. அஞ்சற்கட்டு; postal bag. 10. அஞ்சல்; post.

ம. கெட்டு

[கள் → கடு → கட்டு = இணைத்தல், சேர்த்தல்.]

கட்டுக்காலி பெ.(n.) kaṭṭu-k-kāli, கொண்டிமாடு; stray cattle.

[கட்டு + காலி. காலி = கால்நடை, மாடு.]

கட்டி வைக்காமல் எங்கும் திரியும் பட்டிமாடு கட்டாக்காலியாம்.

கட்டுச்சோறு kaṭṭu-c-cōru, பெ.(n.) வழிநடைக்காகக் கட்டி எடுத்துச் செல்லும் உணவு; packed meals for a trip or journey.

மறுவ. பொதிச்சோறு, கட்டுணா

க. கட்டன்ன

[கட்டு + சோறு.]

கட்டுரை kaṭṭurai, பெ.(n.) 1. உறுதிச்சொல்; a vow, solemn declaration. 2. பொருள் பொதிந்த சொற்கோவை; pithy, sententious expression. 3. பழமொழி; proverb.

[கட்டு + உரை. கட்டு = உறுதி, செறிவு. கட்டுரை = கட்டாக, செறிவாக, உறுதிப்பட உரைப்பது.]

கட்டுவம் kaṭṭuvam, பெ.(n.) 1. கட்டப்பட்டது; that which is bound. 2. பெண்கள் காலின் நான்காம் விரலில் அணியும் காலாழி; ring worn on their fourth toe by women.

மறுவ. விரலாழி (யாழ்ப்ப.)

ம. கட்டுவம்

[கட்டு + அம் - கட்டுவம்]

கட்டுவிச்சி kaṭṭu-vicci, பெ.(n.) குறிசொல்பவள்; female sooth sayer.

மறுவ. கட்டுவித்தி

[கட்டுவித்தி → கட்டுவிச்சி] எதிர்காலக் குறிப்பைக் காட்டிச் சொல்பவள்.

கட்டுவிடு-தல் kaṭṭu-vidu-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கட்ட விழ்தல்; தளர்தல்; to be loosened; untied. 2. உடல் வலுவிழ்த்தல்; to be weakened, as a body. 3. முதுமூப்புக் காலத்தில் மூட்டுகள் தளர்தல்; to relax; as the joints and muscles at old age. 4. வண்டிச்சக்கரத்து வட்டையின் இரும்புப் பட்டையை மாற்றுதல்; to change the iron tyre of bullock carts.

[கட்டு + விடு. கட்டு = இறுக்கம், செறிவு, திண்மை. விடுதல் = குறைவுபடுதல்.]

கட்டுவை kaṭṭuvai, பெ.(n.) 1. கட்டில்; cot. 2. செம்பு; copper.

[கட்டு + வை - கட்டுவை (கயிற்றால் கட்டப்பட்ட கட்டில்). வை = தங்குமிடம், இருக்குமிடம். வை - முதலிலைத் தொழிற்பெயர், தொழிலாகுபெயராய்த் தங்குமிடத்தைக் குறித்தது.]

கட்டை kaṭṭai, பெ.(n.) 1. காய்ந்த கொம்பும் கவையு மாகியவிறகு; firewood. 2. ஈமவிறகு; funeral pyre. 3. குற்றி; block, small stump, piece of timber. 4. கடாவுமுனை; stake. 5. கடலுள் வலையிருக்கு மிடம் காட்டும் குற்றி; wooden float of a big sea-fishing net. 6. உடல்; body. 7. உயிரற்ற உடல்; corpse. 8. செம்புக் கட்டை; copper core. 9. ஒரு கல் தொலைவு; one mile distance.

ம. கெட்டு, கட்டை; க., தெ., குட., பட. கட்டை, கட்டி; து. கெட்ட; கொலா. கட்டா; நா., பர். கட்ட; கோண். கட்டா.

Skt. kaṭa (corpse); **Nep.** kaṭ (wood); **Aust.** kaṭte (digging stick)

த. கட்டை > வ. காஷ்ட.

[கள் → கட்டு → கட்டை (வ. மொ.வ. 102). கள் = திரட்சி. கட்டை = திரண்டது.]

கட்டையன் kaṭṭaiyan, பெ.(n.) குள்ளன்; short person.

ம. கட்டயன்; குற. கட்டயா.

[குட்டை → கட்டை + அன்.]

கடத்தல் kaṭṭal, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. பொருள்களை ஓரிடத்தினின்று மற்றொரிடத்திற்குக் கொண்டு செல்லல்; ferrying, carrying across. 2. திருட்டுத் தனமாகப் பொருள்களைக் கொண்டு செல்லல்; smuggling. 3. ஆளைக் கடத்துதல்; kid-napping. 4. தாண்டுதல்; passing. 5. நடத்தல்; walk. 6. வெல்லுதல்; winning.

ம. கடத்தல்.

[கட → கடத்தல்.]

கடகம் kaḍagam, பெ.(n.) 1. பனைமரத்தின் அகணியால் முடையப்பட்ட பெரிய பெட்டி; large tray made of upper rind of the palmyra frond. 2. கெண்டி; vessel with a kind of spout. 3. பாய்; straw-mat.

ம. கடவம்

[குள் → குண் → குணம் → குடம் = வளைவு, உருண்ட கலம், சக்கரக்குறடு. குடந்தம் = வளைவு, வணக்கம். குடக்கு → குடக்கி = வளைவானது. (குடகம்) → கடகம் = வட்டமான பெரு நார்ப்பெட்டி.]

கடப்பாடு kaḍappāḍu, பெ.(n.) 1. கடமை; duty, obligation. 2. முறைமை; established custom, order, usage. 3. கொடை; gift. 4. ஒப்புரவு; liberality, munificence, 5. தகுதி; capacity. 6. நடை; conduct, behaviour, 7. நேர்மை; honesty.

ம. கடப்பாடு

[கடன் + (படு) பாடு.]

கடம் kaḍam, பெ.(n.) 1. கடன்; debt. 2. இறைக்கடன்; homage due to god; religious obligation. 3. கடமை, முறைமை; duty, proper conduct. 4. நயன் (நீதி); right Justice. 5. ஒரு வகை இசைக் கருவி; a kind of instrument.

ம. கடம்; க., து. கட.

[கடு = விரைவு, விரைந்து செய்தல். கடன் = விரைந்து செய்யத்தக்கபணி.] [கடன் → கடம்]

கடம்பம் kaḍambam, பெ.(n.) 1. மரவகை; common cadamba. 2. வெண்கடம்பு; see-side Indian oak.

மறுவ. கடம்பு

ம. கடம்பு; க. கடம்ப; தெ. கடாமி, கடிமி.

[கடம்பு → கடம்பம் (வன்மையான மரம்).]

த. கடம்பம் > Skt. kadamba.

கடம்பர் kaḍambar, பெ.(n.) கடம்புமரத்தைக் காவல் மரமாகக் கொண்டிருந்தவர்கள்; chieftain who choose Kadamba as their guardian tree.

[கடம்பு + அர். கடம்பு → கடம்பர்.]

கடம்பன் kaḍamban, பெ.(n.) 1. கடம்பமாலை அணிந்த முருகக்கடவுள்; Murugan, wearing a garland of kadambam flowers. 2. கடம்பு எனும் தோற்கருவியை இசைக்கும் ஒரு பழைய குடி; an ancient caste.

ம. கடம்பன்

[1. கடம்பு → கடம்பன் = கடம்பின் மலரை அணிந்தவன். 2. கடம்பு = தோற்கருவி. கடம்பு + அன் - கடம்பன் = கடம்பு எனும் தோற்கருவி இசைப்பவன்.]

கடமலை kaḍa-malai, பெ.(n.) களிற்று; the male elephant.

[கடம் + மலை. கடம் = மதநீர். மலை = மலை போன்ற யானை.]

கடமை kaḍamai, பெ.(n.) 1. கடப்பாடு; duty, obligation.

2. கடன்; debt. 3. தகுதி; ability. 4. முறைமை; right, propriety.

[கடன் → கடம்¹ → கடமை.]

கடல் kaḍal, பெ.(n.) உலகில் பெரும்பான்மை நிலப்பரப்பைச் சூழ்ந்துள்ள பரந்துபட்ட உவர்நீர்ப் பரப்பு; expanse of salt water that covers most of earth's surface.

மறுவ. அத்தி, அளக்கர், ஆர்கலி, ஆழி, பெருநீர், வாரம், வாரிதி, வாரி, பரவை, புணரி, கார்கோள், ஓதம், உவரி, குரவை, அழுவம், தெண்டிரை, நாலை, நீர், நீராழி, திரை, அரலை, பெருவெள்ளம், தோயம், வீரை, முந்நீர், தொன்னீர், உப்பு, உந்தி, அரி, வேலை.

ம. கடல்; க., து. கடல், கடலு; தெ. கடலி; குட. கட.

[கட → கடல். கட = செல்லுதல், போதல், அகலுதல். கடல் = அகன்றது, பரந்தது]

கடல்மலை kaḍal-malai, பெ.(n.) சென்னைக்குத் தெற்கே கடலோரம் அமைந்துள்ள மாமல்ல புரத்தின் முன்னைப் பெயர்; the old name of Māmallapuram situate on the shore south of Chennai.

மறுவ. மகாபலிபுரம், மாமல்லபுரம், மல்லை.

[கடல் + மல்லை. மாமல்லன் பெயரிலமைந்த ஊர்.]

கடவு¹-தல் kaḍavu-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. செலுத்துதல்; to cause to go; to ride, drive, as animal or vehicle. 2. விரைவுபடுத்துதல்; to speed up. 3. முடுக்குதல்; to urge. 4. ஓட்டுதல்; to drive as animals. 5. படைக்கலன் செலுத்துதல்; to despatch, to discharge, as a missile. 6. உசாவுதல்; to enquire.

ம. கடவுக; க. கடயிக; கோத. கட்த; து. கடபாபுளி; கே. கடப்பு; குரு. கற்றான; மால. கட்டத்தே.

[கட → கடவு.]

கடவு² kaḍavu, பெ.(n.) 1. கடந்து செல்லும் வழி; way.

2. படகு; boat. 3. பக்கம்; direction. 4. நீர்த்துறை; port. 5. சந்து, முடுக்கு; lane.

ம. கடவு; க. கட; து. கடபு.

[கட → கடவு.]

கடவுச்சீட்டு kaḍavu-c-ṣiṭṭu, பெ.(n.) வெளிநாடு களுக்குச் செல்ல வழங்கப்படும் நுழைவுச்சீட்டு; passport.

[கடவு + சீட்டு.]

கடவுள் kaḍavul, பெ.(n.) 1. மனம், மெய், மொழி இவற்றைக் கடந்து நிற்கும் பரம்பொருள்; God, who transcends body speech and mind. 2. வானவன்; celestial Being. 3. முனிவன்; sage. 4. குரவன் (குரு); Guru, spiritual preceptor. 5. நன்மை; goodness, auspiciousness.

6. தெய்வத்தன்மை; divine nature.

மறுவ. பகவன், இறைவன், முதற்பொருள், இயவுள், தெய்வம் (தே), ஆண்டவன், வாலறிவன், அறவாழி அந்தணன்.

ம. கடவுள்; க. கடவுள்.

H.,U.khuda; G., gott; O.S., O.E., Du., E. god; Swed., Dan., Norw.gud; Yid. got; M.E., A.S. god; Icel. gudh; Goth.guth; M.H.G., O.H.G. got; O.N.gudh.

[கடவு → கடவுள் (இயக்குபவன், செலுத்துபவன்).
ஒ.நோ.இயவு → இளவுள்.]

கடவை kaḍavai, பெ.(n.) 1. கடக்கை; leaping, jumping, passing over. 2. வழி; way. 3. தலைவாயில்; doorway having a raised sill to be stepped over. 4. ஏணி; ladder. 5. வேலித் திறப்பில் தாண்டிச் செல்லக் கூடிய தடை மரம்; break or opening in a fence with some obstruction at the bottom. 6. கவரிருக்கு மரம்; turnstile. 7. பாசறை; military camp. 8. குற்றம்; fault, defect, crime.

மறுவ. கடவு மரம்

ம. கடவ; க. கட்கல்; து. கடபு; துட. கட்ப்.

[கட → கடவை.]

கடற்கோள் kaḍar-kōl, பெ.(n.) கடற் பெருக்கத்தால் நிலப்பகுதிகளுக்கு ஏற்படும் பேரழிவு; great deluge.
[கடல் + கோள்.]

கடற்படுபொருள் kaḍar-paḍu-porul, பெ.(n.) கடலில் தோன்றும் முதன்மையான பொருள்களான ஓர்க்கோலை, சங்கம், பவளம், முத்து, உப்பு போன்றவை; products of the sea.
[கடல் + படு + பொருள்.]

கடற்றுறை kaḍarṟurai, பெ.(n.) துறைமுகம்; harbour.

ம. கடல்த்துரா

[கடல் + துறை.]

கடறு kaḍaru, பெ.(n.) 1. காடு; forest, jungle. 2. அருநெறி; hard on difficult path. 3. பாலை நிலம்; desert tract. 4. மலைச்சாரல்; mountains slope.

[கடு → கடம் → கடன் → கடறு. கடு = கடுமை, துன்பம்.]

கடன் kaḍan, பெ.(n.) 1. கடமை; duty, obligation. 2. கடனாகப் பெற்ற பணம்; loan amount. 3. இரவற் பொருள்; borrowed article. 4. இயல்பு; nature, natural attribute. 5. முறைமை; order, manner, plan, system. 6. மரபு வழிச் செயல்கள்; observance like the daily ablutions and other devotional exercises enjoined by religion. 7. விருந்தோம்பல்; hospitality. 8. அளவை; measure, definite, quantity. 9. மரக்கால்; a dry measure. 10. குடியிறை; tribute, tax. 11. கரணியம்; cause. 12. மானம்; honour.

மறுவ. கைமாற்று, பற்று.

ம. கடம்; க., து. கட; பட. கடனு; Malay. hutan.

[கட = இயங்கு, செல், செய், ஒழுங்குறுத்து. கட → கடன் = செய்யத்தக்கது, செலுத்தத்தக்கது.]

கடா¹ kaḍā, பெ.(n.) 1. வெள்ளாடு, செம்மறியாடு இவற்றின் ஆண்; male of sheep or goat. 2. ஆட்டின் பொது; sheep. 3. ஆண் விலங்கு; male animal. 4. ஆண் எருமை; he - buffalo

மறுவ. கடாய், கடவி, கடமா.

ம. கடா, கிடா, கிடாவு; க. கடசு (ஈனாப்பெற்றம்); கோத. கடச்; துட. கர் (கன்றுகளின் தொழுவம்); குட. குடிசு; தெ. கிரேபு (கன்று); கோண். காரா (இளம் எருமை); கொண். க்ராலு (கன்று); கூ. க்ராடு, ட்ராடு, காரொ (எருமை); குவி. டாலு, தாலு, (கன்று); குரு. கரா (இளம் ஆண் எருமை); கூரி. (இளம் பெண் எருமை); பிரா. கராச் (எருது); கை. கடெ; பட, கடசு; (ஈனாப்பெற்றம்) Skt.kataha (a young female buffalo whose horns are just appearing goad).

Ar. gidye; Du. geit; Swed. get; Dan. ged, Norw. geit; Cz., Pol. Koza; Ser.Croa. Koza; Hung. kecske; Turk. keci; Russ. Kaza; Gk. katsi-ka; Yid. koze; E. goat.

[குள் → கள் → கடு → கடா = வலிமை மிக்க ஆண் விலங்கு. கடு = திண்மை, வலிமை. (மு.தா.241).

கடா² kaḍā, பெ.எ. (adj.) பெரிய; big, large.

[குரு = பருமை. குரு → குரை = பருமை. குரு → கரு → கருமை = பருமை. குள் → கள் → கடு → கடா = பருமையானது. (எ.டு). கடாநாரத்தை = பெரியநாரத்தை (மு.தா.214, 215).

கடாவிடு-தல் kaḍā-vidu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) பிணையடித்தல்; to thresh out grain with buffaloes or bulls after beating the sheaves upon the threshing floor.

[கடா → விடு.]

கடாரம் kaḍāram, பெ.(n.) கொப்பரை; brass or copper boiler, cauldron.

ம. கடாரம்; க. கடார; பர். கடா; Skt.kataha.

[கடு → கடா → கடாரம்.]

கடாவு-தல் kaḍāvu-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. ஏவுதல்; to discharge, as missiles; to propel. 2. செலுத்துதல்; to ride, as an animal; to drive, as a car. 3. ஆணி முதலியன அறைதல்; to drive in, as a nail, a peg, a wedge; to nail on; to join by nail as boards. 4. குட்டுதல்; to buffet, cuff. 5. வினாவுதல்; to interrogate, question. 6. தூண்டுதல்; to urge, impel, influence.

மறுவ. கடாவல்

ம. கடாவுக; க. கடாயிசு; தெ. கடவு; து. கடபாவுனி

[கடவு → கடாவு.]

கடி¹-த்தல் kaḍi-, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. பல்லாற் கடித்தல்; to bite with teeth. 2. பற்களை இடுக்கி நெறித்தல்; to clench teeth. 3. உண்பதற்காகக் கடித்தல், கறித்தல்; to bite off, as a piece of bread. 4. மெல்லுதல்; to chew. 5. பாம்பு முதலியன தீண்டுதல்; to bite, as snake. 6. கொடுக்கால் கொட்டுதல்; to sting, as of scorpion. 7. பூச்சி கடித்தல்; to puncture as of mosquito. 8. சிறு பூச்சி அரித்தல்; to gnaw, gnash. 9. தேனீ போன்றவை கொட்டுதல்; to smart as of bee. 10. துண்டித்தல்; to cut off. 11. வடுப்படுத்துதல்; to pinch, hurt. 12. செத்தி எடுத்தல்; to chip as a plank. 13. குழித்தல்; to dig as a well ditch, etc.

ம. கடிக்குகு; க. கடி; தெ. கரசு, கரன்சு; து. கடெபினி, கடெயுனி, கடெவுனி; கோத. கயிட், கட்ச்; துட. கொட்ய, கொட்ச்; குட. கடி; கொலா. கச்ச; பர். கட்; கட. கச்; கோண். கச்சானா, கசானர்; கூ. கசி, கச; குவி. கசலி; குரு. கச்சனா; மா. கக்வே; பிரா. கட்ட்; பட. கச்ச.

[கள் → கடு → கடி.]

கடி > வ. காத் > (khad)

கடி² kaḍi, பெ.(n.) 1. பல்லாற் கடிக்கை; biting. 2. கடித்த வடு; mark or scar of bite. 3. நச்சுக்கடி; poisoning as the result of bites or stings. 4. ஊறுகாய்; pickle 5. அரைக்கடி; gall, abrasion, being the result of great tightness or rubbing of apparel. 6. மேகப்படை; ringworm. 7. கடித்து உண்ணக் கூடிய சிறு தின்பண்டம், நொறுவல்; crisp edibles, snacks.

ம. கடி; கோத. கயர்; க. கடித, கடத, காடு; குட. கடி; தெ. காடு; பிரா. கட; **Mal. git, Thai. kad.**

த. கடி > **Skt.khad.**

[கள் → கடு → கடி.] கள் - வெட்டுதல்.

கடி³ kaḍi, பெ.(n.) காவல்; protection, safeguard, defence.

[கள் → கடு → கடி.]

கடிகாரம் kaḍigāram, பெ.(n.) காலங்காட்டும் கருவி, நேரங்காட்டுங்கருவி; clock, watch, time piece.

மறுவ. கடியாரம்

ம. கடியாரம்; தெ. கடியாரம்; க. களிகெ (kliga); பட. கடிகார.

Mar.ghadyāl; U., H. ghady; Guj.ghadiāl; Ori.ghari; W.cloc.

[கடிகை + ஆரம் - கடிகையாரம் → கடிகாரம். கடிகை → கழிகை. ஒ.நோ. வட்டு + ஆரம் - வட்டாரம். கொட்டு + ஆரம் - கொட்டாரம்.

‘ஆரம்’ (சொ.ஆ.ஈறு.). (வே.க.158).]

கடிகை kaḍigai, பெ.(n.) 1. நாழிகை வட்டில்; clepsydra, ancient clock worked by flow of water, hour - glass. 2. நாழிகை (24 நிமையம்); Indian hour of 24 minutes. 3. தகுந்த சமயம்; opportunity; conjuncture of circumstances. 4. நிமித்திகன், மங்கல நேரம் குறிப்பவன்; astrologer who fixes the auspicious time for ceremonies etc. 5. மங்கலப் பாடகன்; bard whose function it is to invoke prosperity unto his patron on special occasions.

[குண்டு → குண்டான் = குழிந்த அல்லது குண்டான கலம். குண்டான் → குண்டா. குண்டு → குண்டிகை → குடிகை → குடுக்கை → குடுவை. குடிகை = நீர்க்கலம் (கமண்டலம்). குடிகை → கடிகை = நீர்க்கலம்; நாழிகைவட்டில், நாழிகை.]

கடிகை > **Skt.ghaṭa, ghaṭī, ghatikā.**

கடிகையார் kaḍigaiyār, பெ.(n.) 1. அரசனுக்குச் சென்ற நாழிகை அறிந்து சொல்லும் நாழிகைக் கணக்கர்; time keeper who sings appropriate songs to notify the periods of the day in the royal court. 2. பறை மூலம் அரசாணையை அறிவிப்போர்; one who announces the orders of the king by beating the drums. 3. கடிகை என்னும் பள்ளியைச் சார்ந்தவர்; the school of court bards.

[கடிகை + ஆர்.]

கடிகை kaḍiṅai, பெ.(n.) 1. இரப்போர் (பிச்சை) கலம்; begging bowl. 2. மட்கலம்; earthen vessel.

[கட → கடி → கடிகை.]

கடிதம் kaḍidam, பெ.(n.) 1. மடல் எழுதவேனும் பூ வேலைப்பாடு அல்லது ஓவியம் (சித்திரம்) வரையவேனும் பயன்பட்ட பசைக்கூழ் தடவிய சீலை; canvas on which paste applied before writing, painting or drawing upo. 2. தாள்; paper. 3. மடல்; letter. 4. பிசின்; gum.

ம. கடிதம்; க. கடித, கடத; து. கடத; தெ. கடிதமு; **Mal.kertas; Thai. kradad.**

[கடி → கடிது → கடிதம். கடிது = திண்ணமானது, தடிப்பானது.]

கடிது kaḍidu, வி.எ. (adv.) 1. விரைவாய்; speedily, quickly. 2. மிக; exceedingly, very greatly, to a great degree.

(கடியென் கிளவி..... விரைவே விளக்கம்.... தொல்.383).

[கடி → கடிது.]

கடிநகர் kaḍi-nagar, பெ.(n.) 1. காவல் மிகுந்த நகரம், தலைநகரம்; fortified town, guarded city, capital city. 2. மணவீடு; marriage house.

[கடி + நகர்.]

கடிவாளம் kaḍi-vāḷam, பெ.(n.) குதிரை வாயில் பொருத்தப்படும் இரும்புத்தொடரி (சங்கிலி) இழுகயிறு அல்லது வார்; horse bit, bridle.

ம. கடிவாளம், கடிஞாண், கடிஞாணம், கடிவாறு, க. கடியண, கடியாண, கடிவாண; தெ. கள்ளியமு, கள்ளெழு, கள்யமு. து. கட்டண, கடிவாண; கோத. கட்டவாளம்; துட. கட்டொணம்; கோண். கரியார்.

[கடி + வாளம். பாளம் → வாளம் = வார்ப்பிரும்பு, வார்ப்பிரும்புத்தொடரி (சங்கிலி) கடித்தபடி இருக்கும் தொடரி]

கடிறு kaḍiṟu, பெ.(n.) யானை; elephant.

[களிறு → கடிறு (கொ.வ.)]

கடுத்தல் kaḍu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நோவெடுத்தல், பூச்சிக்கடி முள் தைப்பு போன்றவற்றால் உடலில் குத்துவலி உண்டாதல்; to throb and pain, as from a sting, a venomous bite, a prick or toothache. 2. உளைதல் (மூட்டுவலி, வயிற்றுளைச்சல், நடப்பதால் உண்டாகும் சோர்வு, சுமப்பதால் ஏற்படும் களைப்பு போன்றன); to ache, as from rheumatism, colic or dysentery; to pain, as the leg from walking, the head from carrying a load, the arm from writing. 3. உறைத்தல்; to be too highly seasoned, pungent, as curry. 4. மிகுதல்; to be full; to pervade.

ம. கடுக்க; க., தெ., து., கொண். கடு; குட. கடிப; கொலா. கெட்ட; நா. கறு (கசப்பு, புளிப்பு); கோண். கடி; கூ. கடிநோமொழி (கடுங்காய்ச்சல்).

த. கடு > Skt.kat.

[குல் = எரிதற்குறிப்பு. குல் > குள் > குண் > கண். கணாப்பு = நெரப்புச் சட்டி. கண் → கடு; கடு → கடுத்தல் = உறைத்தல், நோவெடுத்தல், மிகுதல்.]

கடு¹ kaḍu-, பெ.(n.) 1. கைப்பு; bitterness. 2. கார்ப்பு; pungency. 3. வெறுப்பு; dislike. 4. துவர்ப்பு; astringency. [கள் → கடு.]

கடு² kaḍu, பெ.(n.) 1. கடுமை; hard. 2. கூர்மை; sharpness. 3. விரைவு; speed. [கள் → கடு.]

கடுக்கன் kaḍukkan, பெ.(n.) ஆடவர் காதணி; ear ring for men.

ம. கடுக்கன்; கோத. கட்டி; குட. கடிச.

[கடி → கடு → கடுக்கன். கடித்தல் = பொருத்துதல், பிடிப்பாக இருத்தல்.]

கடுக்காய்¹ kaḍu-k-kāy, பெ.(n.) 1. திரிபலையென்னும் முக்காய்களுள் ஒன்று; gall-nut, one of the tiri palai.

2. கடுமரம்; chebulic myrobalan.

ம. கடுக்க, கடுக்கா, கடுகாய்; தெ. கரக, கரகாய; துட. கொட்கோய்; கோண். கர்காக, ககா; பர். கர்க; குவி. கர்க; கூ. கட்டு காஉ (கார்ப்புச் சுவையுள்ள ஒரு பழம்).

[கடு + காய். கடு = கசப்பு. நெல்லிக்காய், கடுக்காய், தான்றிக்காய் ஆகிய முக்காய்களும் தமிழ் மருத்துவரால் திரிபலை எனப்பட்டன.]

கடுக்காய்² kaḍu-k-kāy, பெ.(n.) 1. நுங்கின் முற்றிய பதம்; முற்றிய பனங்காய்; the hardened stage of the kernal of palm -fruit.

[கடு + காய். கடுத்தல் = முற்றுதல்.]

கடுகு-தல் kaḍugu-, 9 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விரைதல்; to move fast; to blow hard, as wind. 2. மிகுதல்; to increase.

ம. கடுகு; க. கடு (விரைவு); குட. கடிப (விரைவு).

[கடு → கடுகு (வே.க.18).]

கடுங்கண் kaḍu-ṅ-kaṅ, பெ.(n.) 1. தறுகண்மை; bravery. 2. கொடுமை; cruelty.

[கடும் + கண். கடு = கொடுமை.]

கடுப்பு kaḍuppu, பெ.(n.) 1. தேள்கொட்டினாற்போன்று வலி மிகுவிக்கும் உறைப்புணர்வு; throbbing pain. 2. நோவு; aching.

ம. கடுப்பு

[கடு → கடுப்பு.]

கடும் kaḍum, கு.பெ.எ. (adj.) 1. மிகுதியாக, அதிகமாக; extreme. 2. வலுத்த; intense, fierce, vehement. 3. மிகவும் கடினமாக; harsh, stringent.

து. கடுமுட்டு, கர்முட்டு; Pkt.kaṭuya.

[கடுமை → கடும்.]

கடுமறம் kaḍu-maṟam, பெ.(n.) பீடார்ந்த நெஞ்சுரம்; strong will; bold attempt.

[கடு (செறிவு) + மறம்.]

கடுமா kaḍumā, பெ.(n.) 1. வல்விலங்கு; ferocious animal. 2. புலி; tiger.

[கடு + மா.]

அரிமா (சிங்கம்), வரிமா (புலி), கைம்மா (யானை), கரடி போன்றவற்றின் வன்மை கருதி அவை கடுமா எனப்பட்டன.

கடுமுடை kaḍu-muḍai, பெ.(n.) பெருந்தட்டுப்பாடு, பணமுடை; severe scarcity.

[கடு + முடை.]

கடுமுனை kaḍu-munai, பெ.(n.) போர்க்களம்; battle field.

[கடு + முனை. கடு = வீரம், மறத்தன்மை. முனை = மறத்தன்மையர் வீறார்ப்புடன் முனைந்து செல்லுமிடம், போர்க்களம்.]

கடுமை kaḍumai, பெ.(n.) 1. கொடுமை; severity, harshness, cruelty, hard-heartedness. 2. கண்டிப்பு; rigour, strictness, sternness. 3. வன்மை; vehemence, ferocity, furiousness. 4. விரைவு; rapidity, speed. 5. கடினம்; hardness, tenacity, firmness, roughness, ruggedness. 6. மிகுதி; excessiveness, intensity, immoderateness, vastness. 7. சினம்; anger, wrath. 8. வெம்மை; heat. 9. வலிமை; strength, sturdiness.

ம. கடும, கடுப்பம்; து. கட்டீ; குரு. கர்கா;
மா. க்யர்கெ; பிரா. கரேன்; க. கடுமெ.

Skt. kharma (virility, strength); **H.** kaḍōradā.

[கடு → கடுமை.]

கடுவரல் kaḍu-varal, பெ.(n.) விரைந்து வருகை;
hastening, running fast.

க. கடுபரவு

[கடு + வரல்.]

கடுவன் kaḍuvan, பெ.(n.) 1. வலிமை மிக்க ஆண் விலங்கு; male animal. 2. ஆண் குரங்கு; he monkey. 3. ஆண் பூனை; tom-cat.

ம. கடுவன்; க. கடவ; கோத. கட்வன்; மால. கட;
பெர். கடோ; தெ. கோத்தி; குட., துடவ. கொடன்;
கொலா (சிங்.). கடி; சந்தாலி. கடி; கை. க்வொடி;
கோண். கொஜு; பட. கோத்தி.

"கடு" - வலிமை கருதி ஆண்பால் விலங்குகளுக்கு
இப்பெயர் வந்திருக்கலாம்.

கடுவன் = (ஆண்பால் விலங்கு தொல். பொருள்.
மரபு.546).

African: Nubi. kadis.

[கடு + அன்.]

அன் - ஆல் பால் ஈறு.

கடுவு kaḍuvu, பெ.(n.) 1. வன்மை, உறுதி; hardness,
strength. 2. உறுதியான காலவரம்பு; agreed time limit.

மறுவ. கெடுவு, கெடு.

க.கெடுவு (காலவரம்பு)

[கடு (வன்மை, உறுதி) → கடுவு.]

கடை¹-தல் kaḍai-, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கெட்டி நீர்மப்
பொருளில் மத்துப் போன்றவற்றைக் கொண்டு
சுழலச் செய்தல்; to churn. 2. மரம், இரும்புப்
போன்றவற்றை குடைதல்; to turn in lathe. 3. மசித்தல்;
to mash to a pulp. 4. அரைத்தல்; to grind.

ம. கடயுக; க. கடை, கடி; கோத. கட்வ்; துட. கட்,
கற்த்; குட. கடை; து. கடையுனி, கடைவுனி; மா.
கட்யெ; கூ. கட்ச; **Skt.** khaja (stirring, churning).

[குடை → கடை-.]

கடை² kaḍai-, பெ.(n.) 1. இறுதி; end, termination.

2. முடிபு; conclusion. 3. எல்லை; outskirts, boundary.
4. வாயில்; threshold. 5. தலைவாயில்; entrance. 6. நுனி;
edge. 7. முனை; tip. 8. முன்றில்; courtyard of a house.
9. பின்; back. 10. இறப்பு; death. 11. வரையரை; limit.
12. இறுதி நிலை; at last, position side, direction.
13. கடைக்கோடி; aside. 14. இடம்; place, side,
direction. 15. கீழ்மை; lowness, worst. 16. தாழ்ந்தோன்;
low, mean person, stupid fellow.

ம. கட; க. கட, கட; தெ. கட.

Aram. harooyo.

குடு = முடி, முடிவு.

[குடு → கடு → கடை.] (மு.தா.1:101)

கடை³ kaḍai, பெ.(n.) 1. கதவு; entrance, gate, outer gateway.
2. அங்காடி; shop, bazaar, market.

க. கட; ம.கட.

Skt. ghatta (landing - place); **Chin.** dain; **Indon.** kado; **Mal.**
kedai; **Swahili.** duka.

[-கட → கடை.]

கடைக்கண் kaḍai-k-kan, பெ.(n.) 1. கண்ணின் கடை;
the outer corner of the eye. 2. கடைக்கண் பார்வை; a
glance, side long look. 3. அருள்நோக்கு; graceful look. 4.
கரும்பு போன்றவற்றின் நுனிப்பகுதி; end, tip, as of
a sugarcane stalk.

ம. கடக்கண்ணு, கடமிழி; க. கடெகண்; தெ.
கடகண்ணு; து. கடெகண்ணு; பட. கடைகண்ணு.

[கடை + கண்.]

கடைக்கால் kaḍai-k-kāl, பெ.(n.) 1. வயலுக்குத்
தொலைவிலுள்ள வாய்க்கால்; channel that is far
away from a field. 2. கட்டடச் சுவரின் அடிப்பகுதி,
அடிமானம்; foundation. 3. மிகத் தாழ்ந்த கீழிடம்;
lowest place. 4. ஊழிக்காற்று; destructive wind that prevails
at the end of the world. 5. வழியின் ஓரங்களில் நீர்
ஓடுவதால் ஏற்படும் தாழ்வான பகுதி; a gutter.

ம. கடய்க்கால்; க. கடெகால் (காலின் கடை)

[கடை + கால்.]

கடைக்கோடி kaḍai-k-kōḍi, பெ.(n.) 1. அறக்கடைசி; the
very last, utmost limit. 2. கடைசியாகப் பிறந்த பிள்ளை;
the last child.

பட. கடெகோடி

[கடை + கோடி.]

கடைகட்டு-தல் kaḍai-kaṭṭu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1.
கடையை மூடுதல்; to shut up shop. 2. கோயில் வெளி
மூடுதல்; to close the outer door of a temple. 3. செயலை
நிறுத்திவிடுதல்; to terminate, discontinue a work, used
depreciatingly.

மறுவ. ஏறக்கட்டு

[கடை + கட்டு-]

கடைகண்ணி kaḍai-kanni, பெ.(n.) 1. கடை; shop.
2. கடைத்தெரு; bazaar.

[கடை + கண்ணி. கண்ணி மீ மிசை மோனைச் சொல் முதற்சொல் பொருள் சுட்டிய மரபிணை மொழி.]

கடைகோல் kaḍai-kōl, பெ.(n.) 1. கடைந்து தீயுண்டாக்கும் கோல்; stick used for producing fire by friction. 2. மத்து; churning rod. 3. பருத்தியைப் பிரித்தெடுக்கும் கருவி; a stick used for carding cotton.

மறுவ. ஞெலிகோல், தீக்கடைகோல்

ம. கடகோல்; க. கடைகோல்.

[கடை + கோல். கடை = கடைதல்.]

கடைப்பிடி¹-த்தல் kaḍai-p-piḍi-, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.)
1. உறுதியாகப் பற்றுதல்; to hold firmly to the end; to have an unwavering faith in. 2. தெளிவுறவறிதல்; to ascertain clearly, know certainly, understand correctly. 3. மறவாதிருத்தல்; to remember, bear in mind; to be grateful for as benefits. 4. சேர்த்து வைத்தல்; to accumulate provide. 5. மேற்கொள்ளுதல்; observe (mourning, etc.)

[கடை + பிடி - கடைப்பிடி. (இறுதி வரை பின்பற்றி வருதல், அதில் தளராமை).]

கடைப்பிடி² kaḍai-p-piḍi, பெ.(n.) 1. உறுதி; determination, resolve. 2. தேற்றம்; certainty, established truth. 3. கொண்முடிபு (சித்தாந்தம்); doctrine, truth firmly believed in as necessary to salvation. 4. பற்று; attachment predilection. 5. ஆடவர்க்குரிய அறிவு; one of the four kinds of traits for men. 6. அறிந்தபடி நடத்தல்; to follow as (we) learnt.

[கடை + பிடி.]

கடைசி kaḍaiṣi, பெ.(n.) முடிவு; termination, conclusion, resolution.

ம. கடசி; க., குட., து., பட. கடே; பர். கட; தெ. கடைபல; துட.கட்சி; எருக். கடக்கோட்டு; Mar. kaṭee, kaḍa.

[குடு → (கடு) → கடை → கடைசி (மு.தா.96).]

கடைமடை kaḍai-maḍai, பெ.(n.) 1. கடைசி மதகு; the last sluice of a tank, opp. to *talaimadai*. 2. கடைசி யாகவுள்ள வயலிற் பாயுங் கால்வாய்; the opening of a channel into the last field irrigated by it. 3. வாய்காலில் நீர் கடைசியாகப் பாயும் நிலம்; land at the far end of an irrigation channel.

[கடை + மடை.]

கடையர் kaḍaiyar, பெ.(n.) 1. வேளாளரில் ஒருவகையினம்; a subdivision among *velala* community. 2. மருதநிலத் தொழிலாளர்; agricultural labourer.

ம. கடவன், கடசன்.

[களை → களைஞர் → கடைஞர் → கடையர். கடைஞர் = களைபறிப்போர்.]

கடையன் kaḍaiyan, பெ.(n.) 1. சுண்ணாம்பு சுடுதல் முத்துக் குளித்தல் போன்ற தொழில் செய்யும் பரதவப் பிரிவினன்; fisher fold who engage in coral fishing and lime-kiln work. 2. உழவுத்தொழிலாளன்; agricultural labourer.

[களை → களைஞன் → கடைஞன் → கடையன்.]

கடையாணி kaḍai-y-āṇi, பெ.(n.) 1. அச்சாணி; linchpin. 2. பூட்டாணி; pin used to keep a tenon in a mortice.

க. கடாணி; தெ. கடசீல; து. கடாணி, கடையாணி.

[கடை + ஆணி.]

கண்காட்சி kaṇ-kāṭci, பெ.(n.) 1. பார்வையிற்படும் காட்சி; view at sight. 2. பார்த்து உணர்ந்து பயன்பெறும் வகையிலமைந்த பொருட்காட்சி; exhibition, fair, show.

[கண் + காட்சி.]

கண்காணி kaṇ-kāṇi, பெ.(n.) மேற்பார்வையாளன்; supervisor. 2. விளையுள் பணி அலுவலர்; inspector of crops, measurer of grain on a village establishment. 3. கூலியாட்களை மேற்பார்ப்போன்; supervisor of coolies. 4. மேற்பார்வை; supervision. 5. கண்காணியர்; (Chr.) Bishop. 6. ஆட்சேர்க்கும் பணியைச் செய்பவர், முகவர்; agent.

மறுவ. கங்காணி (கொ.வ.)

ம. கண்காணி

[கண் காணம் → கண்காணி (செல்வி.78. சிலை 245).]

கண்காணிப்பாளர் kaṇ-kāṇi-p-pālar, பெ.(n.) அலுவல் நடைமுறைகளைக் கவனிக்கும் பொறுப்புடைய அலுவலர்; superintendent.

[கண் + காணிப்பு + ஆளர்.]

கண்சாடை kaṇ-ṣāḍai, பெ.(n.) கண்ணாற் காட்டும் குறிப்பு; instigating by wink.

மறுவ. கண்குறி. கண்ணடி

க. கண்சாடை; தெ. கண்சன்ன; பட. கண்ணுசாடை.

[கண் + சாடை.]

கண்டக்கல் kaṇḍa-k-kal, பெ.(n.) நில அளவையிற் பெரும்பிரிவுக் கல்; main survey stone.

[கண்டம் + கல். கண்டம் = பிரிவு, பகுதி.]

கண்டதுண்டம் kaṇḍa-tuṇḍam, பெ.(n.) பல பகுதிகள்; many pieces.

ம. கண்டம் துண்டம்

[கண்டம் + துண்டம் (மரபிணைமொழி).]

கண்டபடி kaṇḍa-paḍi, வி.எ.(adv.) 1. ஒழுங்கில்லாமல்; indiscriminately. 2. அளவில்லாமல்; beyond the limit. 3. குழப்பமாக; confused, out of order.

ம. கண்டமானம்; து. கண்டாபட்டெ.

[கண்ட + படி.]

[கன் = வெட்டுதல். கன் → கண்டு → கண்டம்]

கண்டம் kaṇḍam, பெ.(n.) 1. துண்டம்; piece, fragment. 2. பகுதி; section, part. 3. நடுவிடம்; the rising fourth seventh, and tenth signs. 4. நிலத்தின் பெரும்பிரிவு; continent (geography). 5. வயல்வரப்பு; small ridges between paddy fields. 6. நெற்கண்டம்; heap of the winnowed paddy.

கண்டவன் kaṇḍavan, பெ.(n.) 1. வெளியார், பழக்க மற்றவர்; person who has no concern. 2. ஒரு பொருளையோ நிகழ்ச்சியையோ கண்டவன்; one who has seen, an eye-witness. 3. தொடர் பில்லாதவன்; a man not invited.

ம. கண்டவன்; க. கண்டவனு; கோத. கண்டோன்; குட. கண்டவென்; பட. கண்டம்.

[கண்ட + அவன் - கண்டவன்.]

கண்டனம் kaṇḍanam, பெ.(n.) பிறர் கொள்கையை யோ கூற்றையோ கண்டித்தல்; censure, confutation, refutation.

H. kandan

[கண்டி + அனம் -கண்டனம்.] (மு.தா.101)

த. கண்டனம் > Skt. *khandana*. 'அனம்' சொல்லாக்கம் ஈறு. கண்டி = துண்டி. ஒ.நோ.முண்டி → முண்டனம்.

கண்டி-த்தல் kaṇḍi, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குற்றஞ் செய்தவன் திருந்துமாறு கடிந்து கூறுதல்; to improve, censure. 2. துண்டித்தல்; to chop mince, slash out into pieces. 3. பகிர் தல்; to divide. 4. பருத்தல்; to grow fat. 5. வரையறைப்படுத்துதல்; to prescribe. 6. முடிவு கட்டிப் பேசுதல்; to have a pre-coined talk. 7. நோயைத் தணித்தல்; to cure as of a disease.

த. கண்டி > Skt. *khant*.

[கண்டு → கண்டி-,]

கண்டிப்பு kaṇḍippu, பெ.(n.) 1. கடிந்துகொள்கை; reproof, rebuke. 2. வரையறை; strictness, exactness, precision. 3. உறுதி; certainly, assurance. 4. துண்டிப்பு; cutting, sundering. 5. அழிவு; damage, as done by a falling tree. 6. கடுமையான அதிகாரம்; firm control.

ம. கண்டிப்பு; க. கண்டித; உரா. கண்டிச.

[கண்டித்தல் = வெட்டுதல், வரையறுத்தல்.]

கண்டிகை kaṇḍigai, பெ.(n.) 1. கழுத்தணி; necklace. 2. அக்கமாலை; necklace of rudraksa beads 3. பதக்கம்; breast plate of gold set with precious stones. 4. வாசுவலயம்; armlet, bracelet. 5. அணிகலன் செப்பு; jewel casket. 6. மாணிக்க வளை; ruby bracelet

ம. கண்டி; க. கண்டி; Skt. *kaṇḍikā*

[கண்டி → கண்டிகை.]

கண்டு kaṇḍu, பெ.(n.) 1. நூற்பந்து; ball of thread. 2. நெசவாளரின் பாவில் ஊடே செல்லும்

ஊடைக் குச்சியில் சுற்றப் பட்டுள்ள நூல் கண்டு; a roll of thread on a small stock or straw which is put into the weaver's shuttle.

மறுவ. கண்டுநூல்

க. கண்டு, கண்டிகை; துட. கொடி (மூங்கிலின் இழை); தெ. கண்டெ, கண்டிய.

[கண்டு → கண்டு (வே.க.158.)]

கண்டுபிடி-த்தல் kaṇḍupidi-, 4 செ.குன்றா.வி.(v.t.)

1. ஆய்ந்து கண்டறிதல்; to find out. 2. புதிதாகக் கண்டுபிடித்தல்; to discover. 3. தேடிக் கண்டு பிடித்தல்; to search and find. 4. உண்டாக்குதல்; to invert.

ம. கண்டுபிடிக்குக; க., பட. கண்டுகிடி

[கண்டு + பிடி. கண்டுபிடி = பருப்பொருளைக் கண்டுபிடித்தல். கண்டறிதல் = நுண்பொருள் செய்திகளைக் கண்டறிதல்.]

கண்டை kaṇḍai, பெ.(n.) 1. வட்டமான அல்லது திரண்ட பெருமணி; bell, large bell. 2. தோற் கருவி வகை; a drum. 3. வீரக்கழல்; warrior's ankle rings or bells.

தெ. கண்ட

த. கண்டை > Skt. *ghanta*.

[கண்டு - குண்டலம் = வட்டம், வளையம். குண்டு → குண்டை = உருண்டு திரண்டது. குண்டை → கண்டை.]

கண்ணடை-தல் kaṇ-ṇ-aḍai-, 4 செ.கு.வி. (v.t.) 1. துளை அடைபடுதல்; to be blocked up, as a hole. 2. பயிரின் குருத்துக் கண்ணடைதல்; to cease shooting, as the head of a plant. 3. திரிந்து கேடுறுதல்; to be spoiled, as milk when kept too long.

[கண் + அடை.]

கண்ணமுது kaṇṇamudu, பெ. (n.) கன்னல் (பாயாசம்); *payasam* milk porridge.

[கண் + அமுது. கண்ணை + அமுது - கண்ணமுது. கண்ணை = தேனடை.]

கண்ணயர்-தல் kaṇ-ṇ-ayar, 3 செ.கு.வி. (v.i.) உறக்க நிலையை அடைதல்; to be heavy with sleep, as the eyes.

[கண் + அயர்-;]

கண்ணராவி kaṇ-ṇ-arāvi, பெ.(n.) 1. பார்வைக்கு வெறுப்பானது; that which is unpleasant for sight. 2. துயரம்; sorrow. 3. எதிர்பாராத துன்பம்; misfortune.

ம. கண்ணராவுக (வருத்தத்திற்குள்ளாதல்)

[கண் + அராவு. அராவி = கண்ணால் பார்த்துப் பொறுக்கமாட்டாத துன்பம்.]

கண்ணவர் kaṇṇavar, பெ.(n.) அமைச்சர்; minister. adviser to the king.

[கண் + அவர் - கண்ணவர் = பற்றுக் கோடமைந்த தம் மக்களைக் கண்போல் காக்கும் அரசருக்கும் கண் போன்றவர்.]

கண்ணறு-தல் kaṇ-ṇ-aru-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) நீங்குதல்;
to depart.

[கண் + அறு. கண் = இடம். அறு = விட்டுப்
பெயர்தல்.]

கண்ணறை kaṇ-ṇ-arai, பெ.(n.) 1. பார்வையின்மை;
blindness. 2. பார்வையற்றவன்; blind person. 3. வன்
னெஞ்சு; pitilessness, hard-heartedness. 4. துளை;
hole, crevice, chink, orifice. 5. வலை முதலியவற்றின்
கண்; mesh of eye of a net, interstice in rattan work.
6. தேன்கூடு முதலியவற்றின் அறை; cell in a
honeycomb, in a white ant's nest. 7. அச்சுருவின் குழி;
cavity in a moulding, fluting, groove. 8. கண்ணின் குழி;
the socket or orbit of the eye. 9. திசுக்களில் காணப்படும் துளை;
the small protoplasmic holes in a tissue-cell. 10. நுரையீரலின்
காற்றறை; air cell in the lungs.

ம. கண்ணறை

[கண் + அறை. கண்ணறை = அகன்ற அறை
பிரிக்கப்பட்ட இடம்.]

கண்ணாணி kaṇ-ṇ-āṇi, பெ.(n.) எருவாய், குதம்; anus.

[கண் + ஆழி - கண்ணாழி → கண்ணாணி. கண் =
துளை. ஆழி = வட்டம்.]

கண்ணார் kaṇṇār, பெ.(n.) பகைவர்; enemies, foes.

ம. கண்ணார்

[கண்ணு + ஆ + ஆர். கண்ணார், கண்ணுதல் =
சேர்தல், நெருங்குதல். கண்ணார் = சேராத பகைவர்.
ஆ எ.ம. இ.நி.]

கண்ணாளன் kaṇṇālan, பெ.(n.) 1. கணவன்; husband.
2. நாயகன்; lover, used as a term of endearment.
3. அன்பன்; affectionate friend. 4. மேற்பார்வை யாளன்;
a supervisor.

ம. கண்ணாளன், கண்ணாளி.

[கண் + ஆள் + அன்.]

கண்ணி kaṇṇi, பெ.(n.) 1. தலையிற்குடும் பூமாலை;
wreath worn on the head, chaplet. 2. இவ்விரு பூவாக
இடைவிட்டுத் தொடுத்த மாலை; garland having pairs of
flowers with small interval. 3. போர்மறவர் சூடும் பூமாலை;
flower garland used as military badge. 4. பூங்கொத்து;
bunch of flowers. 5. அணிகலன்களின் இணைப்பு வளையம்;
ring hook of an ornament.

ம. கண்ணி; க. கண்ணி, கணி (முடிச்சு); கோத.
கய்ண். து. கண்ணி; தெ. கன்னெ; குட. கெணி.

[கண் → கண்ணி. (சொ.ஆ.க).]

கண்ணிகுடி kaṇṇikuḍi, பெ.(n.) சிறப்பான குடி; a famous
clan.

[கண் - கண்ணி + குடி. கண்ணி = கண்போல் சிறந்த.]

கண்ணிகை kaṇṇigai, பெ.(n.) 1. தாமரைப் பொகுட்டு;
pericarp of the lotus. 2. பூவரும்பு; flower bud.

த. கண்ணிகை >Skt; karnika.

[குள் → கள் → கண் (முளை) → கண்ணிகை.]

கண்ணிநார் kaṇṇi-nār பெ.(n.) தென்னோலையில்
அடிக்காம்பிலிருந்தும் விளிம்பிலிருந்தும் சீவி
யெடுக்கும் நார்; the thread like marginal fibre of the leaflet of
the coconut-palm.

ம. கண்ணி நாரூ

[கண்ணி + நார்.]

கண்ணியம் kaṇṇiyam, பெ.(n.) சால்புடைமை, excellence,
nobility.

Skt. ganya

[கண் → கண்ணியம்.]

கண்ணீர் kaṇṇīr, பெ.(n.) விழிக்கோளத்துக்கு
ஈரத் தன்மையைத் தந்து தூய்மையாக்குவதும்
துன்பம், உணர்ச்சிவயப்படுதல், இருமல் போன்ற
நிலைகளால் வெளிப்படுவதுமாகிய தூய உவர்நீர்;
tears.

ம. கண்ணீர்; க. கண்ணீர்; தெ. கன்னீரு; து.
கண்ணீர்; கோண். (கோயா). கண்டேர்; பர்.
கன்னீர்; கட. கனீர்; கோண். கானேர்; கூ. கன்சீர்;
குவி. கன்தீரு; மால். க்வனமு; பிரா. கரீங்கீ; பட.
கண்ணீரு. உரா. கண்ணீரு; Finn. kēlyb; Hung. konniy;
Sum. er; Comp., Finn. Kōnyu.

[கண் + நீர்.]

கண்ணு¹-தல் kaṇṇu-, 12 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கருது தல்;
to propose, think, consider. 2. பொருந்துதல்; to be attached to,
fastened to.

[குள் → கள் → கண் = சேர்தல், சேர்த்தல், செய்தல்.
கள் → கண் - கண்ணு - கண்ணுதல் = செய்தல்.]

கண்ணுதல்² kaṇṇudal, பெ.(n.) 1. நெற்றிக்கண்; forehead
having an eye. 2. சிவன்; Śiva, who has an eye in his forehead.

[கண் + நுதல். நுதல் = நெற்றி. நுதற்கண் என்பது
கண்ணுதல் என முன் பின்னாக மாறியது -
இலக்கணப்போலி.]

கண்ணுளன் kaṇṇuḷan, பெ.(n.) கூத்தன்; dancer.

[கள் → கண் = கூடுதல், சேர்தல். கண்ணுதல் = கூர்ந்து
செய்தல். கள் கண் = உள (தொ.பெ.ஈறு) + அன்
(ஆண்.பா.ஈறு) கண்ணுளன்]

கண்ணூறு kaṇ-ṇ-ūru, பெ.(n.) தீய பார்வையால்
கேடுநேர்தல்; evil eye, blight of the eyes causing sickness or
misfortune.

ம., க. கண்ணூறு

[கண் + ஊறு. ஊறு = தீங்கு.]

கண்ணொடி kaṇṇoḍi, பெ.(n.) இமைப்பொழுது; the
time of winking.

[கண் + நொடி.]

கண்ணோட்டம் kaṇ-ṇ-ōṭṭam, பெ.(n.) 1. கண் பார்வை;
vision, look. 2. கனிவுள்ளம்; regard, blindness, glow of kind
feeling towards a friend etc. 3. தன்னோடு பயின்றாரைக்

கண்டால் அவர் கூறியன மறுக்க மாட்டாமை; not denying due to intimacy. 4. பார்வையிடுகை; discerning by the eye, close examination, careful scrutiny. 5. கடைக்கண் பார்வை; a skant look; looking obliquely towards one corner of the eye, graceful look. 6. சுழிமுனை நோக்கு; in yoga philosophy, looking at the space between the eye - brow, concentration.

[கண் + நோட்டம்.]

கண்திட்டம் kaṇ-tiṭṭam, பெ.(n.) பார்வையால் செய்யும் மதிப்பீடு; estimation by sight.

[கண்+ திட்டம்.]

கண்துடி-த்தல் kaṇ-tuḍi-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) இமை படபடத்தல்; to throb as the eye, confront with an omen.

து. கண்ணுஅதுருதி

[கண் + துடி.]

(பெண்களுக்கு இடது பக்கமும் ஆண் களுக்கு வலது பக்கமும் துடித்தால் நன்மை என்றறிக).

கண்பனி kaṇ-pani, பெ.(n.) கண்ணீர்; tears.

க. கண்பனி; து. கம்பனி.

[கண் + பனி. பனிதல் = பிலிற்றல். பனி - வானிலிருந்து மேகங்கள் பிலிற்றும் நுண்திவலை (பனி) எனப்பட்டது. பல் → பன் = நெருங்கல், செறிதல், செறிந்து வீழ்தல்.]

கண்பூ-த்தல் kaṇpū, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வறுமையால் கண் ஒளி குன்றுதல்; dimness of eyes due to penury. 2. கண் விழிக்கோலம்; the apple of the eye.

து. கண்ணு.

[கண் + பூத்தல். பூத்தல் = பஞ்சடைதல். கண்பூத்தல் = கண்ணகல விரித்து நோக்குதலால் உண்டாகும் சோர்வு.]

கண்மணி kaṇmaṇi, பெ.(n.) அக்கமணி; rudraksa bead.

[கள் + மணி = கண்மணி = முட்டேபாற் கூர்முனையுள்ள உருத்திராக்கம். முண்மணி யென்றும் பெயர் பெறும்.]

கண்மாயம் kaṇ-māyam, பெ.(n.) 1. கண்ணூறு விளைவு; evil eye, causing diseases or misfortune. 2. பொய்க்காட்சி; an imaginary or illusive appearance. 3. உருவெளித் தோற்றம்; optical illusion. 4. நோயினால் ஏற்படும் பொய்த்தோற்றம்; a false vision resulting from a disease.

[கண் + மாயம்.]

கண்வட்டம் kaṇvaṭṭam, பெ.(n.) 1. துளையிட்ட பொற்காசு; a gold coin with a hole. 2. நாணயச் சாலை; mint.

[கண் + வட்டம்.]

கண்வாய் kaṇvāy, பெ.(n.) நீர்த்தேக்கம்; tank.

[கண் + வாய். கண் - சிறுவாய்க்கால். - வாய் - வாயில்.]

கணக்கன் kaṇakkāṇ, பெ.(n.) 1. கணக்கெழுதுவோன்; accountant, book-keeper. 2. ஊர்கணக்கெழுது வோன்; village accountant. 3. ஓர் இனம்; a certain caste. 4. கணக்கில் வல்லவன்; arithmetician. 5. அறிவியல், சமயம், கோட்பாடு ஆகியவற்றில் வல்லவன்; one who is well versed in the philosophy of religion, or any science. 6. அறிவன் (புதன்) கோள்; the planet Mercury. 7. ஆசிரியன்; teacher.

ம. கணக்கன்

[கள் → கள → கண → கணக்கன்.]

கணக்கப்பேறு kaṇakka-p-pēru, பெ.(n.) 1. கணக்கர் செலுத்து வரி; tax paid by kaṇakkar. 2. பொருளாகப் பெறும் வரி; a tax in kind.

[கணக்கன் + பேறு → பெறு → பேறு.]

கணக்காயன் kaṇakkāyan, பெ.(n.) 1. ஆசிரியன்; teacher. 2. புலவர்; poet.

[கணக்கு + ஐயன் (ஆயன்). கணக்கு = தமிழ் நெடுங்கணக்கு (தமிழ் எழுத்துகள் 247). கணக்காயன் = தமிழ் எழுத்து கற்பிக்கும் ஆசிரியன்.]

கணக்கீடு kaṇakkīḍu, பெ.(n.) மதிப்பீடு; valuation equation.

[கணக்கு + ஈடு.]

கணக்கு kaṇakku, பெ.(n.) 1. எண்; number. 2. கூட்டல், சுழித்தல், பெருக்கல், வகுத்தல் ஆகிய கணித முறைகள்; the four simple rules of arithmetic viz. adding, deducting, multiplying and subtracting. 3. அளவு; limit, count. 4. வரவு - செலவுக்குறிப்பு; account book, ledger. 5. கணக்கியல்; mathematics. 6. திட்டம்; plan proposal.

ம. கணக்கு; க. கணிகெ.

E.calculation L. calculatio Skt.ganaka.

[குள் - (கூடுதல், சேர்தல்) கள் - கண் - கணக்கு.]

கணகணப்பு kaṇa-kaṇappu, பெ.(n.) இயல்பிற்கு மீறிய உடற்காங்கை; temperature of the body slightly more than normal.

க. கணகணி; Mar.kanakana.

[கண் + கணப்பு.] ஒலிக்குறிப்பின் அடியாகப் பிறந்த பெயர்ச்சொல்.

கணப்புச்சட்டி kaṇappu-c-caṭṭi, பெ.(n.) 1. நெருப்புச் சட்டி; fire-pot. 2. குளிர்காய்தற்குரிய தீப்பெய் கலம்; fire kindled earthen vessel. In which fire is kept to provide heat against cold weather.

மறுவ. கும்பிடுசட்டி.

[கணப்பு + சட்டி.]

கணம்¹ kaṇam, பெ.(n.) 1. திரட்சி; sphericity; globularity.
2. வட்டம்; circle.

[கள் - களம் - கணம். கணம் - கூட்டம்.]

[கல் - கள். கள்ளுதல் கலத்தல், கள் - களம் =
கூட்டம், அவை. கள் - கண - கணம் = கூட்டம்.]

கணம்² kaṇam, பெ.(n.) 1. நொடிப்பொழுது;
moment of time shortest duration of time. 2. வாய்ப்பான
நேரம்; appropriate time, opportune moment, occasion.
3. மீச்சிறியது; minute. 4. நீர்த்துளி; a drop of water.

[கண் - கணம். 'கண்' இடப்பொருளொடு நேரப்
பொருளையும் குறித்து வந்தது. 'அம்' சொல்லாக்க
ஈறு.]

கணவன் kaṇavan, பெ.(n.) மண உறவால் ஒருத்தியுடன்
வாழும் உரிமை பெற்றவன்; a man joined to a woman
by marriage, husband.

மறுவ. கொழுநன், கொள்நன், கட்டிவன்,
கண்டன், வீட்டுக்காரன், கேள்வன், மணவாளன்,
உரிமையோன், துணைவன், அகமுடையான்,
கொண்கன்.

ம. கணவன்; க; பட. கண்ட; கோத. கண்ட் (ஆண்)
குட. கண்டெ (ஆண்) து. கண்டுசு, கண்டணி,
கண்டண்யெ தெ. கண்டு (வீரம், விலங்குகளின்
ஆண்).

[கள்தல் = கூடுதல், பொருந்துதல், ஒத்தல். கள் →
கள → கண. கணத்தல் = கூடுதல், ஒத்தல். கள்
→ களம் = கூட்டம், அவை. களம் → கணம் =
கூட்டம். கணம் → கணவன் = மனைவியொடு
கூடுபவன் (வ.வர.166)]

கணவாய்¹ kaṇavāy, பெ.(n.) இரண்டு மலைகளுக்
கிடையேயுள்ள பிளவு; defile between hills; mountain
pass, ravine ghat.

ம. கணவாய்; க. கணவெ, கணவெ, கணமெ, கணுவெ;
குட. கணுவென் (சமவெளிப்பகுதி); தெ. கணம,
கணம; து. கணிமெ.

[கணம் + வாய் = கணவாய். இருமலைகள் கூடும்
இடத்திலுள்ள வழி.]

கணவாய்² kaṇavāy, பெ.(n.) 1. தொல்லையுறுங்கால்
கருப்பு நீர்மத்தை வெளிப்படுத்தும் சிப்பி வகை;
cuttlefish, which sheds black liquid when it comes under hardship.

ம. கணவாய்; க. கணவாய்.

[கணவாய் = மலைகளின் இடைவழி,
பாறையிடுக்கு, கடற்பாறை இடுக்கில் வாழும்
இயல்பால் இஃது கணவாய் எனப்பட்டது.]

கணி-த்தல் kaṇi-, 4 செ.குன்றாவி (v.i.) 1. கணக்கிட்டுக்
கண்டுபிடித்தல்; to compute, reckon, calculate, count.
2. அளவிடுதல்; to estimate, conjecture, surmise.
3. மதித்தல்; to esteem, honour, respect. 4. படித்தல்;
to study. 5. தோற்றுவித்தல்; to create. 6. நெஞ்சாரப்
போற்றுதல்; to repeat mentally in worship as mantram.

7. கருதுதல்; to see, to consider.

க. கணிசு; த. கணி > Skt; gan.

Sinha. ganinne. Portu; contar, cimin, giri.

[கண் - கணி. கணித்தல்] (வ.மொ.வ.106)

கணிகவெற்பு kaṇiga-verpu, பெ.(n.) திருத்தணிகை
மலை; the hill of *Tiru-t-tani*, in *Thiruvallur* district.

[கணிகம் + வெற்பு. கணிகம் = வேங்கை.]

கணிகை kaṇikai, பெ.(n.) தாளங்கதி தருபவள்; dancer
who dances according to time measure. 2. பொதுமகள்; harlot
courtesan, prostitute.

Skt.ganika

[கண் = கருது, மதி, அள. கண் + இயம் =
கண்ணியம் (மதிப்பு). கண் - கணி = to calculate. கணி
+ கை = கணிகை, தாளங்கணித்தாடும் கூத்தி (ஓப்.
மொழி.135).

கணிச்சி kaṇicci, பெ.(n.) 1. மழு; battle - axe.
2. குந்தாலி; a kind of pick-axe. 3. யானைத்
தோட்டி; goad for urging the elephant. 4. உளி; chisel.
5. கோடரி; axe, hotchet. 6. இலைமூக்கரி கத்தி; knife
for cutting the stalk of the betel.

ம. கணிச்சி

Swed; kniv. **Guj;** hanjar; **E.** knife; **OE.** chif.

[குள் → குணி → குணிச்சி → கணிச்சி. குத்துவது,
வெட்டுவது.]

கணிதம் kaṇidam, பெ.(n.) 1. கணக்கு வகை; methods
of arithmetical calculation, process of computation, of which
eight are mentioned. 2. கணித நூல்; arithmetic,
mathematics. 3. கணியம்; astrology including astronomy. 4.
கணிக்கப்பட்டது; that which is predicted by astronomy or
prognosticated by astrology. 5. அளவு; measure, limit.

Skt.ganita; **H.** kganit.

[கண் = கருது, மதி, அள, எண்ணு. கண் →
கணி+த்+அம் - கணிதம். 'த்' எழுத்துப்பேறு. 'அம்'
சொல்லாக்க ஈறு.]

கணிப்பு kaṇippu, பெ.(n.) 1. அளவிடுகை; computing,
counting. 2. போற்றுதல்; esteeming honouring reverencing,
venerating. 3. மதிப்பிடுகை; estimating, appraising. 4.
முன்னறிவிப்பு; forecast, prediction.

[கணி + கணிப்பு.]

கணியன் kaṇiyakkan, பெ.(n.) நிமித்திகள்; astrologer.
2. குறிசொல்பவன்; fortune teller, fore teller.

மறுவ. கணியான், கணி.

[கணி + அன் - கணியன்.]

கணிப்பொறி kaṇippori, பெ.(n.) நினைவு வைத்துக்
கொள்ளவும், தரவுகளைக் கொண்டு செயற்
படுவதுமான மின்னனுப் பொறி; electronic device

processing data with memory.

மறுவ. கண்ணி. கணிப்பு [கணி + பொறி]

கணியம் kaṇiyam, பெ.(n.) 1. குறி சொல்லுதல்; fore telling the future. 2. விண்ணில் கோள்களின் இருப்புக்கும் மாந்த வாழ்க்கை நடப்புக்கும் உள்ளதாகக் கருதப்படும் தொடர்பைக் கூறும் பிறப்பியம் (ஜாதகம்) சார்ந்த கணிப்பு முறை; study of supposed planetary influence on human affairs.

[கணி + அம் - கணியம்.]

கணு kaṇu, பெ.(n.) 1. கரும்பு, மூங்கில் முதலியவற்றின் துண்டுப் பகுதிகள் சேரும் இணைப்பு; joint of a bamboo, cane, etc. 2. தண்டில் இலை தளிர்க்கக் கூடிய இடமாகவும், இறுக்கமுடையதாகவும் சற்றுப் பருத்தும் காணப்படும் பகுதி; node, hard swelling point at which leaves spring from stem. 3. உறுப்புப் பொருத்து; knuckle; joint of the spine, vertebra. 4. எலும்புக் கணு; tubercle of a bone. 5. மூங்கில்; bamboo. 6. உடம்பிலேற்படும் நரம்பு முடிச்சுகள்; nodules. 7. கணுக்கால்; ankle.

க. கண; தெ. கணுபு.

[கண்ணுதல் = பொருத்துதல். கண் → கணு = பொருத்து, பொருத்தில் தோன்றும் புடைப்பு.]

கணுக்கால் kaṇu-k-kāl, பெ.(n.) பாதமும் கெண்டைக் காலின் கீழ்ப்பகுதியும் இணையுமிடம்; காற்பரடு; ankle.

ம. கணங்நால், கணங்நழல்; க. கணகால்; பட. கணகாலு.

[கணு + கால்.]

கணை¹ kaṇai, பெ.(n.) 1. திரட்சி; cylindrical or globular shape. 2. செக்குரலின் அடிப்பாகம்; cylindrical wood of an oil press.

[கண் - கணை (திரட்சி, திரண்டு பருத்த பகுதி).]

ம. கண; க. கணை, கணி; பட. கணை (தொழுவத்தின் வாயிலை அடைக்கும் பலகை).

கணை² kaṇai, பெ.(n.) 1. அம்பு; arrow. 2. அம்பினலகு; arrow head. 3. பதினோராவது விண்மீன்; the 11th star. 4. மண்வெட்டி, குந்தாலி போன்றவற்றிப் போடும் மரத்தாலான பிடி; wooden handle of a hoe, of a spade, or of other tool. 5. சிவிகையின் வளைகொம்பு; curved pole of a palanquin. 6. கரும்பு; sugar-cane. 7. மூங்கில்; bamboo.

க. கணை; ம. கண; து. கணை, கணை. கோண். கணீ; பர். கணய (ஈட்டி); கோத. கண்கெய்த் (அரிவாள்); துட. கண்கோத்ய் (பிணத்துடன்) எரிக்கப்படும் உடைவாள் வடிவக்கத்தி; கொண். கண்சி (மண்வாரி); Skt. Pali. kanaya (a kind of lance).

[கண் - கணை திரட்சி (திரண்ட அலகுடையது).]

கணைக்காடு kaṇai-kāḍu, பெ.(n.) துன்பம்; distress.

[கணை + காடு. கணைக்காடு - மிகுந்த துன்பம். கணை = திரட்சி, மிகுதி. கடு - காடு. கடுத்தல் - வலித்தல், துன்பம்.]

கணையாழி kaṇai-āḷi, பெ.(n.) 1. முத்திரை விரலாழி (மோதிரம்); finger ring, signet ring. 2. கால் விரலில் அணியும் ஒரு வகை அணிகலன், மெட்டி; a kind of foot-ornament.

ம. கணையாழி.

[கணை + ஆழி - கணையாழி = ஒருட்டு மோதிரம். கணை = திரட்சி. ஆழி = வட்டம்.]

கத்தரி-த்தல் kattari-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. சிறிது சிறிதாய் வெட்டியறுத்தல்; to cut with scissors, clip, snip, shear. 2. புழு வரித்தல்; to gnaw, nibble off, as insects, as vermin. 3. அறுத்தல்; to cut away, to chop off. 4. நட்புப் பிரித்தல்; to separate from, break away from friendship.

க. கத்தரிக; தெ. கத்திரிஞ்சு, கத்தரில்லு; து. கதெரியுனி. கத்தெருனி.

[கள் - கடு - கட்டு - கத்து - கத்தலி - கத்தரி-;]

கத்தரி kattari, பெ.(n.) வேனிற் காலத்துக் கடுங் கோடையில் மிகவும் வெப்பமான மேழ (சித்திரை)த் திங்கள் 23 முதல் விடை (வைகாசி)த் திங்கள் 7ம் நாள் வரைப்பட்ட காலம்; period of the greatest heat in summer, usually the fortnight from 23rd chitirai to 7th vaikasi.

[கத்தலி - கத்தரி.]

கத்தல் kattal, பெ.(n.) 1. உரத்த குரல் பேச்சு; loud talk; shout. 2. அலறல்; loud cry; shriek. 3. உரத்த ஒலி; noise.

[கழல் - (கழறு - கழல் + து - கழத்து - கத்து.)]

கத்தி katti, பெ.(n.) 1. பிடிபொருத்திய நெடும்பட்டை வடிவக் கூர்மையுடைய வெட்டுக் கருவி; knife. 2. மழிப்புக் கத்தி (சவரக்கத்தி); razer. 3. அறுவைக் கத்தி; lancet. 4. வாள்; sword. 5. குறுவாள்; dagger. 6. குத்துவாள்; short scimitar. 7. அரிவாள்; sickle. 8. கொடுவாள், வளைந்த பட்டாக்கத்தி; scimitar. 9. மடக்குக்கத்தி; pen knife. 10. வெட்டுங்கருவி; cutting instrument. 11. கப்பியிடிக்க உதவும் கட்டைக்கத்தி; rammer. 12. அட்டைக்கத்தி; sword mode of card board.

ம., க., தெ., கு., பட. கத்தி; து. கத்தி, கத்தெ; கோத. கத்தி; கூ. கசேரு; பிரா. கத்தார். கச. கட்டி; கொர; கத்தெ; Hind.katti.

[கள் = வெட்டுதல். கள் → கட்டு → கத்து → கத்தி.]

கத்திகை kattikai, பெ.(n.) 1. பல வகைப் பூக்களால் தொடுத்த மாலை; a kind of garland, made up of variety of flowers. 2. குருக்கத்தி; common delight of the woods. 3. குருக்குவாய்ச்சி அல்லது குருக்கு வாலி மரம்;

jagged jujube. 4. படர்கொடி; spreading creeper.

[கொத்து - கத்து - கத்துகை - கத்திகை.]

கத்தியன் kattiyān, பெ.(n.) போர் வீரன்; warrior.

Pkt.kathrian.

[கத்தி - கத்தியன்.]

கத்து-தல் kattu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. காக்கை கரைதல், மயில் அகவுதல், குயில் கூவுதல், கோழி, கவுதாரி போன்றன கொக்கரித்தல், நாய் குரைத்தல், நரி ஊளையிடுதல், யானை பிளிறல், அரிமா உரப்புதல், வரிமா உறுமுதல், குதிரை கனைத்தல், வண்டு முரலுதல், மாடு, கழுதை, தவளை, பூனை போன்றவை கத்துதல்; to caw as a crow, to screech as a peacock, to coo as a cuckoo, to chuck as a partridge and cock, to yelp as a puppy, to howl as a bear, to trumpet as an elephant, to roar as a lion, to growl as a tiger, to neigh as a horse, to hum as a bee, to croak as a frog, to moo as a cow, to bawl as a donkey, to mew as a cat. 2. குரலெழுப்பிச் சொல்லுதல்; to scream. 3. கூவுதல்; to bowl, cry. 4. இரைச்சலிடுதல்; to make continued noise. 5. அழுதல்; cry. 6. பிதற்றுதல்; to babble, jabber, chatter talk in vain. 7. முழங்குதல்; to roar as the sea.

ம. கத்துக; க. கத்து.

[கழல்(கழறு) → கழல் + து - கழத்து → கத்து.]

கதம்பம் kadambam, பெ.(n.) 1. பல வகைப் பூக்களாலும், பச்சிலைகளாலும் வேர்களாலுந் தொடுக்கப்பட்ட மாலை; garland made of different kinds of fragrant flowers, leaves and fibrous roots. 2. அவை; assembly. 3. மாட்டு மந்தை; herd of cows.

ம. கதம்பன்மால்

[கல → கலம்பு → கலம்பம் → கதம்பம் = பல்வேறு வகை மலர்கள் கலந்த மாலை. (வ.மொ.வ.107).]

த. கதம்பம் > Skt.kadamba.

கதவி kadali, பெ.(n.) 1. வாழை; plantain tree. 2. துகிற்கொடி; banner, flag, pennon. 3. பறக்கவிடுங் காற்றாடி; a big paper kite.

ம., க. கதளி; தெ. கதனி, கதளமு.

த. கதவி. > Skt. kadali; H., U. kela; Pali. kadali; Ori. kadali; Mar. keelevi; Sinh. kehel gedi.

கதவு kadavu, பெ.(n.) 1. கோட்டை, கோயில், மனை, அறை போன்றவற்றின் நுழைவாயில்களை மூடித்திறக்கும் தடுப்பு; a sliding barrier for closing entrance of fort, temple, house, room etc., door. 2. காப்பறை, பேழை போன்றவற்றின் கதவு; door of safe, almira etc. 3. ஊர்திகளின் கதவு; door of vehicle. 4. பலகணியின் கதவு; door of window. 5. மதகு கதவு; sluice. 6. தொழுவம், குடிசை போன்றவற்றை மூடும்

பலகை; leaf of a door.

ம. கதவு, கதகு; க. கதவு, கத, கதகு; கொர. கடு; தெ. கவனு, கவகு (வெளிவாசல்).

கடவு = கடந்து செல்லும் வழி. வாயில்.

[கடவு → கதவு. (தமி.வ.138).]

கதலிமணம் kadali-maṇam, பெ.(n.) வாழையை மணப்பெண்ணாகக் கருதி மணம் புரியும் சடங்கு; performing marriage ceremony considering plantain tree as a bride.

[கதலி + மணம்.]

கதி kadi, பெ.(n.) 1. வழி; way, path. 2. புகலிடம்; refuge. 3. அமர ருவகு; heaven, final beatitude, deliverance from further births, absorption into the deity. 4. நிலை; state, condition. 5. உயிர்கள், தேவகதி, மக்கட்கதி, விலங்குகதி நரககதி என நான்கு நிலைகளாக எடுக்கும் பிறப்பு; (Jaina) stages of existence, of which there are four. 6. ஆற்றல்; ability, means.

[கது → கதி.]

கதிர்¹-த்தல் kadir-, செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒளிர் தல்; to shine; glow. 2. வெளிப்படுதல்; to become manifest. 3. மிகுதல்; to abound, increase. 4. இறுமாத்தல்; to be conceited, puffed up.

ம. கதிர்க்கு; க. கதிரு; தெ. கதுரு.

[கது → கதிர். → கதிர்த்தல்.]

கதிர்² kadir, பெ.(n.) 1. நேராகச் செல்லும் ஒளியிழை (கிரணம்); ray of light, beam, gleam. 2. ஒளி; light. 3. வெயில்; sunlight. 4. கதிர்வீசும் இருவெண்கடர் (ஞாயிறும் திங்களும்); Sun and moon. 5. ஆண்டு (விதான.); year.

[குத்து → குது → கதி → கதிர்.]

[கத்துதல் = நேராகச் செல்லுதல்]

கதிர்³ kadir, பெ.(n.) 1. ஆரக்கால் (வின்.); spoke of a wheel; radius of a circle. 2. ஆரக்கால் போல் நெடுகக் கிளைக்கும் கேழ்வரகு, சோளம் முதலியவற்றின் கதிர்; ear of grain, spear of grass. 3. நூல்நூற்கும் கருவி; spinner's spindle. 4. தட்டார் கருவிவகை; goldsmith's pin, spike.

ம. கதிர், கதிரு; க. கதிர், கதரு, கதிரு; து. கதிரு, கதுரு, கதிர்; பிரா. கதீம்; குட. கதீ.

[குதிர் → கதிர் (வே.க. 176). கதிர் = கேழ்வரகு, சோளம் முதலியவற்றின் கதிர். (சொல். கட் 63).]

கதிர்காமம் kadir-kāmaṁ, பெ.(n.) இலங்கையின் தென்பகுதியிலுள்ள ஒரு முருகன் திருக்கோயில்; name of a Murugan shrine in South Srilanka.

[கதிர் = தோற்றம், விளங்கித் தோன்றுதல். கம்மம் (கிற்றுர்) → காமம்.]

கதிரம் kadiram, பெ.(n.) 1. அம்பு; arrow. 2. காசுக் கட்டி; downy foliated cutch.

ம. கதிரம்

[கதிர் → கதிரம்.]

கதிரவன் kadiravan, பெ.(n.) ஞாயிறு; Sun, as emitting rays of light.

மறுவ. பகலவன், வெய்யோன், இருள்வலி, சூரியன், சுடரவன், உதையன், ஆதவன், எல்லை, பனிப்பகை, பரிதி, செங்கதிர், அலரி வெஞ்சுடர், வேந்தன், ஆயிரங்கதிரோன், அழலவன், என்றுழ், கனலி, சான்றோன், அருக்கன், தேரோன், எல்லோன், கனலி, கனலோன், ஒளியோன், பகல், வெய்யிலோன், வெய்யோன், பொழுது, எல்லி, விண்மணி, சுடரோன்.

ம. கதிரவன்

[கதி → கதிர் → வளையாமற் செல்லும் ஒளியிழை. கதிர் → கதிரவன் (மு.தா. 119).]

கதுப்பு kaduppu, பெ.(n.) 1. கன்னச் சதை; cheek, side of the face. 2. தலைமயிர்; human hair, locks of hair. 3. பழத்தின் நடுவேயுள்ள கொட்டையை நீக்கி அறுத்த துண்டம்; fleshy part of a fruit on each side of the seed in the centre.

[கது(வு) = பற்றுதல். கது → கதுப்பு = பற்றியிருப்பது.]

கதை-ததல் kadai-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. சொல்லுதல்; to tell, narrate, say. 2. சிறப்பித்துச் சொல்லுதல்; to speak well of; to praise.

ம. கதிக்குக; குவி. கதஆ, கதங்ஆ; Pkt. kattha; H. kahana.

[கழல் (கழறு) → கதல் → கதை-]

கதை kadai, பெ.(n.) 1. உரையாடல்; talk, conversation. 2. செய்தியைச் சுவைபடச் சொல்லுதல்; story. 3. நடந்ததை எடுத்துரைத்தல்; narration. 4. நொடிச்செய்தி; anecdote. 5. இயலாததையும் பொருந்தக்கூறல்; talk tale. 6. எதிராடலுக்கான பொருள்; subject of conversation. 7. வாழ்க்கை; life. 8. பெரிய வரலாறு; long story. 9. தொல்பழங்கதை, (இதிகாசம்), தொன்மங்கள் (புராணங்கள்); epic and legend. 10. பெருங்கதை; Peunkatai, the story of Udayanan. 11. பொய்ப் பொருள் புணர்த்துக் கூறுவது; fabrication, fallshood, lie. 12. புத்தார்வமிக்க காதல் கதை; romance. 13. கட்டுக்கதை; Table, apolo gue, fiction. 14. செய்தி; message, communication. 15. விதம்; manner.

தெ. கதா; து. கதெ; பட. கதெ (பாட்டு); க. கதெ; Skt.katha; Ori.kadha; H.kadha, kahani; Pali.kadh; Guj. kahani; Indon.kata.

த. கதை > Skt.katha

[கழல் (கழறு) → கதல் → கதைத்தல் → கதை.]

கதைதீர்-தல் kadai-tir-, 4 செ.குவி.(n.) இறத்தல்; to die, to end.

ம. கததீருக

[கதை + தீர்-.]

கதைவிடு-தல் kadai-vidu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.)

1. பொய்ப்பேச்சு எழுப்புதல்; to tell a false story for some sinister end. 2. மறைபொருள் (இரகசியம்) வெளியே வரும்படி சூழ்ச்சியாய் (தந்திரமாய்) சொல்லாடல்; to tell something pleasing to one in order to put him in good humour and fish out secrets from him. 3. நம்பமுடியாத அளவில் கூறுதல்; to spin a yarn.

மறுவ. கயிறுதிரித்தல், சரடு விடல், கரடி விடல், அளத்தல்.

[கதை + விடு-.]

கந்தகம் kandagam, பெ.(n.) எளிதில் தீப்பற்றக் கூடியதும், மஞ்சள் நிறமுடையதும், மூன்று வேற்றுருக்கள் கொண்டதும், குறைந்த உருகு நிலையுடையதுமான தனிமம்; sulphur (S).

Mar.gandhak; H.kandak.

[காந்து → காந்தகம் → கந்தகம். காந்துதல் → எரிதல்.]

கந்தல் kandal, பெ.(n.) 1. துண்டுதுண்டாக இருப்பது, கந்தை; rags, tatters. 2. ஒழுக்கக்கேடு; loss of moral character. 3. அறியாமையால் விளையும் குற்றம்; fault, blemish due to ignorance.

து. கப்பட, கப்படி, கப்படெ.

[கிழி → கிழிந்தல் → கிந்தல் → கந்தல்.]

கந்தன் kandan, பெ.(n.) 1. தமிழ்க் கடவுள் எனக் கூறப்படும் முருகன்; Murugan, called as Tamil God. 2. பற்றுக்கோடானவன்; sole supporter.

[கந்து + அன் - கந்தன் = பற்றுக்கோடானவன், பாதுகாப்பு அளிப்பவன்.]

Skt. Kanda. க. கந்தன் > Skt. Murugan.

கந்தாயம் kandāyam, பெ.(n.) 1. ஆண்டில் மூன்றி லொரு பாகம்; astrological period for four months. 2. தவணை; instalment. 3. தவணைப்படி செலுத்தும் வரி; assessment, kist paid in cash in a lump sum or by instalments. 4. வருவாய்த் துறையின் வருமானம் (C.G.); revenue income from lands either in kind or in money. 5. அறுவடைக்காலம்; harvest season.

ம. கந்தாயம்; க., து. கந்தாய; தெ. கந்தாயமு; பட. கந்திய. Skt. kandāya.

[கந்து = துண்டு, பகுதி, தவணை. ஆயம் = வரி. கந்து + ஆயம் - கந்தாயம் = தவணை முறையில் வாங்கப்படும் வரி.]

கந்து¹ kandu, பெ.(n.) 1. திரண்ட தூண்; post, pillar. 2. யானைகட்டுந் தறி.; post to tie an elephant to. 3. ஆதீண்டு குற்றி; post for cows to rub against, an ancient charity. 4. தெய்வமுறையுந் தறி; post representing a deity which is worshipped. 5. பற்றுக்கோடு; staff,

crutch, support. 6. உடற்சந்து; a joint in the body.
7. பண்டியுளிரும்பு; axle-tree.

க. கந்து; து. கந்த.

[கம் → கந்து.]

கந்து² kandu, பெ.(n.) தவணை; instalment.

[கம் → கந்து (துண்டு, சிறுபகுதி).]

கந்துவட்டி kandu-vaṭṭi, பெ.(n.) 1. பிடிப்புவட்டி, கடன் தொகைக்கு முன் கூட்டியே வாங்கும் வட்டி; discount. 2. மிக அதிக வட்டி; exorbitant rate of interest. 3. தவணை வட்டி; instalment interest.

[கந்து + வட்டி.]

கந்துரு kanduru, பெ.(n.) யாழ்; harp.

[கள் → கந்து = கட்டுதல், பிணைத்தல். கந்து → கந்துள் → கந்துல் → கந்துரு = யாழில்.]

கந்துருவர் kanduruvar, பெ.(n.) பழந்தமிழகத்தில் யாழ் மீட்டும் இசைவல்லோர், கந்தருவர்; experts in music preferably in a play in yā! (harp) of ancient Tamilnadu.

[கந்துரு → யாழ். கந்துரு + அர் - கந்துருவர். இச் சொல் கந்தருவர் எனத் திரிந்தது.]

கந்தை kandai, பெ.(n.) 1. கிழிந்த துணி; rag, tatters, torn or patched garment. 2. சிறு துகில்; small cloth.

ம. கந்த; க. கந்தை; தெ. கந்த.

த. கந்தை > Skt. kantā

[கத்து → கந்து → கந்தல் → கந்தை (வ.மொ.வ.108.).]

கப்படம் kappadam, பெ.(n.) 1. கந்தற்சீலை; clothing in rags, tatters. 2. இடையாடை; cloth for wear.

ம. கப்படம்; க. கப்பட.

[கவ்வு → கப்பு → கப்படம்.]

கப்பம் kappam, பெ.(n.) 1. வேந்தனுக்குச் செலுத்தும் திறை; tribute, as paid by an inferior prince to his suzerain. 2. தொழில்வரி; professional tax.

ம. கப்பம்; க., து., பட. கப்ப; தெ. கப்பமு.

[கப்பு → கப்பம். (மூட்டையாகக் கட்டிய திறைப்பணம்). கள் → கவ் → கவ்வு → கப்பு. (மூடுதல்)]

கப்பரை kapparai, பெ.(n.) 1. இரப்போர் ஏனம், பிச்சைக்கலம்; bowl of a beggar or mendicant. 2. மட்கலம்; earthen vessel. 3. திருநீற்றுக்கலம்; vessel for keeping sacred ashes in temples. 4. கிடாரம்; brass vessel.

ம. கப்பர; க. கப்பர, கப்பரி, கபரி, கப்பரெ; தெ. கப்பர. து. கப்பர்.

Pkt. khappara

[கொப்பரை → கப்பரை.]

த. கப்பரை > Skt. karpāram

[கப்புதல் (குழிவிழுதல்) கப்பு → கப்பரை உட்குழிந்த ஏனம்.]

கப்பல் kappal, பெ.(n.) 1. பல கிளைகளைக் கொண்ட பாய்மரமுள்ள மரக்கலம்; ship, sailing vessel. 2. பொறிகளாலோ பாய்மரத்தின் உதவியாலோ இயங்கும் அளவில் பெரிய கடல்வழிக் கலம்; a large sea going vessel using engines or sails, ship. 3. மாந்தரையும் பொருள்களையும் ஏற்றிச் செல்வதற்கான நீர்வழிப் போக்குவரத்துக் கலம்; ship.

ம., து. கப்பல்; க., பட. கப்பலு; தெ. கப்பவி.

[கள் → கய் → கவ். கப்பு → கப்பம் (பள்ளம், குழி). கப்பல்.]

கப்பலேறு-தல் kappal-ēru-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) மானக்கேடு உண்டாதல்; to be got ashamed.

[கப்பல் + ஏறு-;]

கப்பி kappi, பெ.(n.) மரக்கிளையில் தங்கும் குரங்கு; monkey.

[கப்பு → கப்பி. கப்பு = மரக்கிளை. கப்பி = மரக்கிளையில் தங்குவது. வடமொழியாளர் கம்ப என்று மூலங்காட்டுவது பொருந்தாது. (=நடுங்கு) மொ.வ. 279.]

த. கப்பி > Skt. kapi

கப்பு-தல் kappu-, செ.கு.வி.(v.t.) 1. தோண்டுதல்; to dig. 2. குழி செய்தல்; to make a hole.

[கள் → கவ் → கப்பு.]

கப்பு kappu, பெ.(n.) 1. கவர்கொம்பு; forked branch. 2. கிளை; branch, bough. 3. பிளவு; cleavage, cleft. 4. சிறு தூண்; small pillar, post. 5. தோள்; shoulder. 6. பற்றுக்கோடு; support, refuge. 7. கவர்ச்சி; that which draws unto itself.

[கவை → கவர் → கவர்ப்பு → கப்பு.]

கபாடபுரம் kabāḍa-puram, பெ.(n.) தமிழாய்தற்காக இரண்டாம் தமிழகக் கழகம் அமைத்த பாண்டிய மன்னர்களின் தலைநகராயிருந்த ஊர்; the ancient Pandyan capital which was the seat of the second Tamil academy.

[கவாடம் + புரம் - கவாடபுரம் → கபாடபுரம். கவாடம் = கதவு, கோட்டை.]

கபி kapi, பெ.(n.) குரங்கின் ஒருவகை; ape.

[கப்பு → கிளை. கப்பி → மரக்கிளையில் தங்கும் குரங்கு. கப்பி → கபி. "கேடுவாழ் குரங்கும் குட்டி கூறுப" (தொல். 1512.).]

த. கபி > Skt. kapi.

கபிலை kabilai, பெ.(n.) 1. புகர் நிறம்; tawny, brown, or swarthy colour. 2. குரால் நிற ஆன்; dim coloured cow. 3. தெய்வஆன்; cow of the Heaven. 4. தென்கீழ்த்திசைப் பெண் யானை; name of the female elephant of the South-East quarter.

த. கபிலை > Skt. kapila.

[கவிர் → கவிரம் → கபிலம்.]

கம் kam, பெ.(n.) இடை, (part) கூட, உடன் also, and, with.

[கும் → கம். கும் = கூடுதல்.]

கம்பட்டம் kambattam, பெ.(n.) 1. நாணயம்; coinage, coin.

2. அச்சு; a mint.

ம. கம்மிட்டம், கம்மட்டம்; க., கோத. கம்மட.

[கம் → கம்பட்டம்.]

கம்பம்¹ kambam, பெ.(n.) 1. அடிமரம்; stump of a tree.

2. தூண்; post, pillar. 3. விளக்குத் தண்டு; lamp-stand, candle stick. 4. கழைக்கூத்திற்குப் பயன்படும் கொம்பு; pole used by rope-dancers. 5. வெடிகளை வெடிக்கப் பயன்படும் தூண்; a post erected for fireworks.

ம. கம்பம்; க. கம்ப; து. கம்ப; தெ. கம்ப; பட. கம்பு.

Skt.stambha; Pkt.khambha.

[கொம்பு → கம்பு → கம்பம் = பெருமரத் தூண். 'அம்' பெருமைப் பொருட் பின்னொட்டு.]

கம்பம்² kambam, பெ.(n.) வேளாண்மை; agriculture.

[கம்மம் → கம்பம்.]

கம்பல் kambal, பெ.(n.) பேரொலி; roar, noise.

[கும் + கம் → கம்பல் → கம்பலை = திரண்டெழும் பேரொசை. முழங்கும் பேரொசை எழுப்பும் சங்கும், கம்பு அல்லது கம்பம் என வழங்கியது.]

கம்பலை kambalai, பெ.(n.) 1. ஒலி; sound, noise, clamour,

roar. 2. யாழோசை; sound of a lute. 3. மருத நிலம்; agricultural tract. 4. யானையின் பிளிறல்; trumpeting of an elephant. 5. பறவைகள் பேரிரைச்சல்; noise of the birds. 6. அலர்மொழி; the idle talk in a village about any two lovers. 7. ஓசை; sound. 8. சுழலோசை; roar.

கும் - திரள்தல்

[கும் → கம் → கம்பல் → கம்பலை]

கம்பளம் kambalam, பெ.(n.) 1. விலங்கினங்களின்

மேல் படர்ந்திருக்கும் இழை; fleece of sheeps, goats, yaks etc. 2. கம்பளிப் போர்வை; woollen shawl, blanket. 3. செம்படாம்; red cloth. 4. மயிர்ப்படாத் தாலாகிய தரை விரிப்பு; wollen rug to be spread on the floor. 5. தொட்டிய இனத்தினர்; the totṭiya caste. 6. செம்மறிக்கடா; ram of the fleecy kind. 7. மயிர் அடர்ந்த ஒரு மான்; a species with thick hair.

ம. கம்பளம்; க. கம்பல; தெ. கம்பளமு.

த. கம்பளம் > Skt.kambala.

[கரும் + படம் - கரும்படம் → கம்படளம் → கம்பளம் = கருமை நிறமுடையது.]

கம்பளி kambali, பெ.(n.) 1. மயிர்ப்படாம்; coarse, woollen blanket. 2. தாறுமாறு; confusion, disorder.

தெ. கம்பிளி; க. கம்பளி, கம்பழி; ம. கம்பளி; து. கம்பொளி; பட; கம்பிகே.

Skt.kambala; Mar.kambeli

[கரும் + படம் - கரும்படம். கரும்படம் → கம்படம் → கம்பளம் → கம்பளி.]

கம்பாயம் kambāyam, பெ.(n.) முகம்மதியர் உடுக்கும்

இடுப்புத்துணி; tartan waist cloth, in chequered designs worn by *Mohammadans* in the Straits and in Ceylon. 2. கைத்தறித் துணி; handloom cloth.

U. cabāy

ம. கம்பாயம்; து. கம்பயி, கம்பாயி.

[கம்பு → கம்பாயம். கம்பு அல்லது குச்சியைப் போன்று நெடுங்கோடுகள் குறுக்கிட்ட மூட்டுத் தையல் வேட்டி. இதனைச் சாரம் (கைலி) என்றும் கூறுவர். சதுரம் → சாரம்.]

கம்பி-த்தல் kambī-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அசைத்தல்; to shake, birate. 2. நடுங்கச் செய்தல்; to cause to tremble; to frighten.

[கம் → கம்பம் → கம்பி-த்தல்.]

கம்பு¹ kambu, பெ.(n.) 1. கட்டுத்தறி; post for tying elephants,

stake. 2. கழி; pole, rod, stick. 3. மரக்கொம்பு; branch of a tree. 4. கொடி செடிகளின் சிறுதண்டு; slender twig of a climber, or shrub. 5. தச்சுமுழம் எனப்படும் 2 3/4 அடி நீளமுள்ள அளவுகோல்; a pole (linear measure) of 33 inches known as *taccu-muḷam*.

ம. கம்பம்; தெ. கம்பமு; து., பட. கம்பு

Pkt.khambha; Skt.stambha.

[கொம்பு → கம்பு. (வே.க.168) கம்பைக் கொம்பு என்பது வடார்க்காடு வழக்கு (மு.தா.28).]

கம்பு² kambu, பெ.(n.) 1. கம்புத்தவசம்; bulrush millet.

2. செந்தினை; italian millet.

மறுவ. ஏனல், கவலை, புல்.

தெ., க. கம்பு; ம. கம்பச்சோளம்; Skt.kambū.

[கொம்பு → கம்பு = கோல். கோல் போன்று ஒரே தண்டாக வளரும் புல்லினம்.]

கம்புக்கூடு kambu-k-kūḍu, பெ.(n.) அக்குள்; arm pit.

மறுவ. கக்கம், அக்குள், கைக்குழி, கழுக்கட்டு.

[கம்பு + கூடு.]

கம்மணாட்டி kammanāṭṭi, பெ.(n.) 1. கையாலாகாதவன், திறமையில்லாதவன்; a useless person, misfit.

2. கைம்பெண்; widow.

மறுவ. கம்மாளாமட்டி.

[கை + மணாட்டி → கைமணாட்டி → கம்மணாட்டி.]

கம்மல்¹ kammal, பெ.(n.) 1.குரலடைப்பு; hoarseness, sore throat. 2.மங்கல்; dimness, as of gem, of a lamp, of glass, of spectacles. 3.மந்தாரம்; cloudiness, haziness. 4.குறைவு; defect, deficiency, as in growth; fall in price.

க. கம்மல், (குரலடைப்பு, இரும்பல்).

H., Guj., Mar. kam (deficiency).

[செறுமுதல் → செம்முதல் → கெம்முதல் → கெம்மல் → கம்மல் = வழியடைத்தல், தடுத்தல், குறைவுபடுத்துதல், ஒளிகுன்றச்செய்தல்.]

கம்மல்² kammal, பெ.(n.) மகளிர் காதணிவகை; a kind of ear-ring worn by women in the lobe of the ear.

தெ. கம்மர்; கொலா.கம்ம.

[கமலம் → கம்மலம் → கம்மல் (தாமரைமலர் போல் சிவப்புக்கல் பதித்த காதணி (தோடு).]

கம்மாலை kammālai, பெ.(n.) எருதுகளைக் கொண்டு கிணற்று நீரை இறைக்கும் ஏற்றம்; water lift consisting of a large hemispherical leather or iron bucket worked with bullocks.

[கம் + ஆலை.]

கம்மி kammi, பெ.(n.) குறைவு; deficiency, deficit, scantiness.

ம., க., பட.,கோண்(அடிலா). கம்மி.

Guj., Mar. kami.

[கம்மல் → கம்மி. கம்மல் = குறைதல்.]

கமடம் kamaḍam, பெ.(n.) ஆமை; turtle; tortoise

[கும் = கூட்டுதல், அடங்கல். கும் = கும → குமடம் = உறுப்புகளை அடக்கிக் கொள்வது, ஆமை.]

க ம ண் ட ல ம் kamaṇḍalam, பெ.(n.) துறவியர் கையிலேந்தும் நீர்க்கடிகை, (வளைந்த கைப்பிடியுடைய மூக்குச் செம்பு); a vessel for holding water used by ascetics.

ம. கமண்டலம்; க. கமண்டல; தெ. கமண்டலு.

Skt., Pali., Mar., Guj., Nep. kamaṇḍalu.

[கரம் + மண்டலம் - கரமண்டலம் → கமண்டலம் = கையிலெடுத்துச் செல்லும் மண் ஏனம். கரு → கரம் (கை).]

கமரு-தல் kamaru-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) தொண்டை கரகரத்தல்; to feel irritation in the throat.

[கமல் → கமர் → கமரு = சளியால் தொண்டை ஈரமுற்றிருத்தல்.]

கமலை kamalai, பெ.(n.) பறிஇணைத்துக் கிணற்று நீரிறைக்கும் காளையேற்றம்; water-lift, consisting of a large hemispherical leather or iron bucket, worked with bullocks, a

contrivance for drawing water from wells.

க. கவலெ; ம. கமல; தெ. கபில.

[ஆம் = நீர். ஆம் → கம் → கம்மாலை → கமலை (வே.க.74.)]

கமழ்-தல் kamal-, 2.செ.கு.வி.(v.i.) நறுமணம் வீசுதல்; too emit fragrance. 2. தோன்றுதல்; to appear. 3. பரத்தல்; to spread.

ம. கமிமுக; க. கமரு (நெடி); தெ. கம்பு (நறுமணம்); பட. தமலு (நறுமணம்).

[கம் → கமழ் → கமழ்-தல். கம் = நிறைதல், பெருகுதல், பரவுதல், மணம் பரப்புதல்.]

கழுக்கம் kamukkam, பெ.(n.) மறைபொருள், மந்தணம்; secret.

ம. கழுக்கம்; கோண். கம்மெகெ.

[கும் → குமு → குமுக்கு → கழுக்கு → கழுக்கம்.]

கமுகு kamugu, பெ.(n.) 1.பாக்குமரம்; betel-nut palm tree, areca-nut tree. 2.பாக்கு; arecanut.

மறுவ.பாக்கு, பூகம், பூக்கம், கந்தி, அடைக்காய்மரம்.

ம. கமுகு, கவுங்வு, கமுங்வு, கமுங்வு; க. கவுங்கு, கங்கு; து. கங்கு, கங்வு.

Skt. kramuka; Pali. kamuko.

[கம் → கமு → கமுகு (சுவையுடையது). கம் = மணம், சுவை.]

கயங்கு-தல் kayangu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1.கசங்குதல்; to be squeezed in the hand, bruised, mashed, to shrivel. 2. சோர்தல்; to be tired, exhausted, to droop. 3. கலங்குதல்; to be disturbed, as in mind.

[கல் → கல → கய → கயங்கு.]

கயம்¹ kayam, பெ.(n.) 1.கீழ்மை; inferiority, baseness, meanness. 2. கீழ்மக்கள்; the mean, the wicked, the vicious.

ம. கயம்; க. கெய்த, கெய்மெ.

குள் - கீர்மைப்பொருள்.

[குள் → கள் → கய் → கயம் (மு.தா.2:109).]

கயம்² kayam, பெ.(n.) 1.யானை; elephant. 2.யானைக் கன்று; calf of an elephant.

கள் - கருமைப்பொருள்.

[கள் → கய → கயம் = கரியது, கரிய யானை.]

த. கயம் > Skt. gaja.

கயல் kayal, பெ.(n.) கெண்டை மீன்; carp, a tank fish.

ம. கயல்; தெ. சேப; கொலா. கயெ; நா.கய்யெ; பர். கெய்; Skt. kaivarta, kevarta (fisherman); Pkt. kavattā.

[கயவு (கழிமுகம்) → கயவல் → கயல்.]

கயிறு kayiru, பெ.(n.) 1.தாம்பு, நூல், கட்டுகயிறு; rope, cord, string, twine, cable. 2. மங்கலநாண்; thread of the marriage badge. 3. அறிவியல், அறநூல்; science, treatise.

4. வானநூல் கணிக் குங்காலத்தமைந்த கோள்நிலை; zodiacal sign rising at the moment when a person just consults the

astrologer.
 ம. கயறு; கோத. கீர்நாண்: குட. கோரி; தெ. சேரு.
 [கள் → கய் → கயில் → கயிறு. கள் = கட்டுதல், பிணைத்தல்.]
 த. கயிறு > E. coir.
 கயிறுமாற்று-தல் kayirumārū-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) கால்நடை விற்பணையில் வாங்குவோன் கயிற்றை மாற்றுதல்; to replace the cord-strings in cattle purchase.
 [கயிறு + மாற்று. மாறு (த.வி) → மாற்று-, (பி.வி)]
 கர-த்தல் kara-, 3 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மறைத்தல்; to conceal, hide, disguise. 2. கவர்தல்; to steal, pilfer. 3. கொடாதிருத்தல்; to withhold; to refuse to give. 4. முதற்காரணத் தோடு ஒடுக்குதல்; அழித்தல்; to destroy, to reduce to primal elements.
 கல் - கள் = கருமைப்பொருள், மறைப்புப் பொருள்.
 [கல் → கள் → கள → கர-த்தல்.]
 கரகம் karagam, பெ.(n.) 1. நேர்த்திக்கடன் செலுத்துவதற்கு வேப்பிலை மாலையணிவித்துத் தலையில் சுமந்து வரும் நீருள்ள சிறுகுடம் போன்ற கலம்; a pot with water and neem leaves carried on the head by way of due to vow. 2. ஏழடுக்குக்கலம்; seven vessels which are kept one above one; a special pot for religious rituals.
 [கலம் → கலயம் → கரசம் → கரகம்.]
 கரட்டுநிலம் karattū-nilam, பெ.(n.) வன்தரை; hard land.
 [கரட்டு + நிலம்.]
 கரட்டை karattai, பெ.(n.) ஓணான்; blood-sucker.
 [கரடு → கரட்டை(மு.தா.122). கரட்டை = கரட்டுத் தோலுள்ள ஓணான்.]
 கரணம் karaṇam, பெ.(n.) 1. கையாற் செய்யுந் தொழில்; work by one's hand. 2. பொறிகள்; organ of sense. 3. வதுவைச் சடங்கு; marriage ceremony. 4. கலவி; coition. 5. கூத்தின் மாறுபாடு; a variety in dramatic action, a kind of dancing. 6. தலைகீழாகப் பாய்கை; somersault, tumbling heels over head, caper. 7. இன்றியமையாது வேண்டப்படும் கருவி; மூலப்பொருள்; implement, means, material, instrument.
 ம. கரணம்
 த. கரணம் > Skt.karaṇa. (மு.தா.176).
 கருத்தல் = செய்தல்; கருமம் = செயல்.
 [கரு → கரணம்.]
 கரணிகம் karaṇigam, பெ.(n.) 1. அந்தக்கரணம்; intellectual power, any of the four anda-k-karaṇam. 2. கூத்தின் மாறுபாடு; a kind of dramatic action or dancing. 3. கலவி; copulation. 4. கருணீகம்; office of accountant.

[கரு → கரணி → கரணம் → கரணிகம். கருத்தல் = செய்தல்.]

த. கரணிகம் > Skt.karaṇa.

கரணியம் karaṇiyam, பெ.(n.) காரணம்; reason, cause.
 மறுவ. காரணம்
 [கரு → கரணி → கரணியம்.]

கரணை¹ karṇai, பெ.(n.) 1. கரணைக்கிழங்கு; elephant yam. 2. சேனைக்கிழங்கு; tuberous rooted herb.

[கரள் → கரணை. கரணை = மேற்பாகம் சமனற்றுக் கரடு முரடாக அமைந்துள்ளமை காண்க.]

கரணை² karṇai, பெ.(n.) 1. கொத்துக்கரண்டி; small trowel.

[கரள் → கரண் → கரணை. கரள் = திரட்சி, கட்டி, உருண்டை.]

கரணை³ karaṇai, பெ.(n.) 1. கரும்பு முதலியவற்றின் துண்டு; piece cut off, as sugarcane cut crosswise. 2. வீணைத்தண்டு; main body of vīna. 3. புண்வடு; scar of wound.

[கரள் + கரண் → கரணை. (மு.தா.133). கரண் = திரட்சி, உருண்டை.]

கரந்துறை karandurai, பெ.(n.) மறைந்து வாழ்தற்குரிய நிலவறை; underground room.

[கரந்து + உறை.]

கரப்பு karappu, பெ. (n.) 1. மறைக்கை; concealing, screening, hiding, as one's thoughts. 2. களவு; theft. 3. வஞ்சகம்; fraud, deceit. 4. மீன் பிடிக்குங் கூடை, பஞ்சரம் முதலியன; conical basket for catching fish, weel, hen-coop. 5. மத்து; churn.

ம. கரப்பு

[கள் → கள → கர → கரப்பு.]

கரம்பை karambai, பெ.(n.) 1. வண்டல் பரந்த நிலம்; land with a surface layer of alluvium (R.F.). 2. வறண்ட களிமண்ணிலம்; hard, clayey soil. 3. போடுநிலம், பொட்டல் நிலம்; waste land. 4. கரிசல் மண்; black soil (வே.க.121).

[கரு → கர → கரம்பு → கரம்பை.]

கரவடம் karavaḍam, பெ.(n.) பொய், தவறு; false-hood. 2. ஏய்ப்பு; deceit, fraud.

ம. கரவடம்

[கரவு → கரவடம் 'அடம்' சொல்லாக்க ஈறு (வே.க.129).]

கரவு karavu, பெ.(n.) 1. மறைவு; concealment. 2. ஏய்ப்பு; deceit. 3. களவு; theft. 4. பொய்; falsehood.

Gk.Cryptos.

[கர்) → கர → கரவு (வே.க.121, 127)].

கரி¹ kari, பெ.(n.) 1. அடுப்புக்கரி; charcoal. 2. கரிந்தது; charred wood, snuff of lamp. 3. நஞ்சு; poison. 4. கண்ணிடு மை; collyrium black for the eye. 5. மரவைரம்; the hard part of timber.

ம., க., தெ., து., குட., பட., உரா. கரி; கோத. கர்; துட. கர்ய்; பர். கெர்; கூ. க்ருமு; கட. கரித்; கொலா. காரி; பிரா. கர்.

[கள் (கர்) → கரி (வே.க.121).]

கரி² kari, பெ.(n.) யானை; elephant.

ம. கரி; தெ. கரி.

Skt.karin (having atrunk, an elephant)L.corri; Mar.khari.

[கல் = கருத்தல், பெருகுதல், உயர்தல், மேடாதல். கல் கரு = உயர்வு; கரு → கரி = உயரமான ஆண் யானை.]

கரிசு kariṣu, பெ.(n.) 1. கருமையானது; that which is black. 2. குற்றம்; fault, blemish, taint. 3. பாழ்வினை, அறங்கடை (பாவம்); sin.

[கரி → கரிது → கரிசு. (வே.க.122). கரிதல் = கருமையாதல்.]

கரிந்தமிழ் karintamil, பெ.(n.) 1. மலையாள மொழியின் பழைய வடிவம்; the early stage of Malayālam. 2. பேச்சுத்தமிழ்; colloquial Tamil.]

ம. கரிந்தமிழ்

[கரு + தமிழ் - கரிந்தமிழ்.]

கரிநாள் kari-nāḷ, பெ.(n.) 1. பொங்கல் விழாவின் இறுதி நாளில், மன்னன் கரி (மதயானை)யின் மீது ஊர்வலம் வந்த நாள்; procession day of the king on elephant on the last day of Pongal festival. 2. காணும் பொங்கல்; the last day of merriment and visiting good places during pongal festival.

[கரி = களிறு. ஆண்யானை. கரி + நாள்.]

கரிமா karima, பெ.(n.) யானை; elephant.

[கரி + மா. கரி = ஆண்யானை. கரிமா - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.]

கரியர் kariyar, பெ.(n.) சான்று சொல்வோர்; witnesses.

[கரு → கரி → கரியர். கரி = சான்று. கரியர் = சான்றாளர்.]

கரியார் kariyār, பெ.(n.) சான்று கூறுவோர்; witness.

[கரு → கரி → கரியர் → கரியார்.]

கரு¹-த்தல் karu, 4 செ.குன்றாவி. (v.i.) செய்தல்; to do. [குல் → குரு → கரு-, குல் = தோன்றற் கருத்து வேர், செய்தற் பொருளில் விரிந்தது.]

கரு² karu, பெ.(n.) 1. கருப்பம்; foetus, embryo. 1. முட்டைக்கரு; yolk of an egg. 3. முட்டை; egg, germ. 4. உடம்பு; body. 5. பிறப்பு; birth. 6. குழந்தை; child. 7. குட்டி; the young of an animal. 8. அச்சுக்கரு; mould, matrix.

ம., க. கரு; து. கரு; தெ. கருகு, கருவு; கோத. கர்வ்; பர். கெர்ப; கட. கர்பெ; உரா. கர்ப்ப.

[கருத்தல் = தோன்றுதல். குரு → கரு → (கருப்பு) → கருப்பம்.]

கரு³ karu, பெ.(n.) 1. பொன்; gold. 2. காரியம். வணிகம்; business, affair. 3. முகில்; cloud. 4. நடுமேடு; central elevation, that which is raised in the middle.

[குரு → கரு. குரு = ஒளி, சிறப்பு, அழகு, மேன்மை.]

கருக்கல் karukkal, பெ.(n.) 1. காரிருள்; darkness. 2. மங்கலிருட்டு; twilight. 3. காலையில் பொழுது விடியும் முன் உள்ள மெல்லிருட்டு; pre-dawn darkness. 4. வானத்தில் முகில் படிகல்; cloudiness. 5. காய்ந்த பயிர்; sunburnt paddy crop.

ம. கருக்கல்; தெ. கனுமப்பு.

[கர் → கரு → கருத்தல் = கருப்பாதல். கரு → கருகு = நிறங்கருத்தல், இருளாதல், பயிர் தீய்ந்து போதல். கருகு → கருக்கு = மருந்துச்சரக்கு; காய்ச்சிய சாறு. கருக்கு → கருக்கல் (வே.க.122).]

கருக்காய் karukkāy, பெ.(n.) பிஞ்சு; young and tender fruit.

ம. கரிங்ங, கரிக்கு; து. தூர்நாயி; கட. கர்கெ (பிஞ்சு மாங்காய்).

[குரு → கரு + காய் - கருக்காய் = கரு நிலையில் அல்லது பிஞ்சு நிலையில் உள்ள காய்.]

கருக்கு karukku, பெ.(n.) 1. ஆயுதப் பற்கூர்; teeth of a saw, of a sickle, sharp edge of a newly ground cutting instrument. 2. பனைக்கருக்கு, பனைமட்டைத் தண்டின் விளிம்புகளில் அமைந்த கூர்மையான பகுதி; jagged edge of the palmyra leaf stalk. 3. இலையின் கருக்கு; jagged indentation of leaves. 4. கூர்மை; sharpness. 5. அறிவுக்கூர்மை; keenness of intellect. 6. நேர்மை; strictness, accuracy, correctness. 7. பனங்காய்த் தோற்கருக்கு; external rind of palmyra fruit which dries and peels off in flakes. 8. கொத்துளி (Pond.); a kind of chisel.

தெ. கருகு

[கல் → கரு → கல் - வெட்டுதல் → கருக்கு.]

கருக்கொள்(ளு)-தல் karuk-kol(lu)-, 16 செ.கு.வி. (v.i.); 1. ஒரு பொருளைக் குறித்து எண்ணுதல்; to form

a concept in mind. 2. நீர் கொண்ட மேகங்கள் ஒன்று சேர்தல்; to form clouds. 3. மலர்களில் துகள் (மகரந்தச்) சேர்க்கை நடந்து முடிதல்; to pollinate. 4. குழந்தைப் பேற்றிற்காகக் கருப்பம் உண்டாதல்; to conceive, to be impregnate.

[கரு + கொள்-.]

கருகுமணி karugu-mani, பெ.(n.) மகளிர் உட்கழுத்தில் அணியும் கறுப்பு மணி வகை; string of small black beads with a pendant in the centre, worn close-fittingly, around the neck by girls and young women generally.

[கருகு + மணி - கருகுமணி. கருகு = கரியது.]

கருங்கண் karu-ñ-kaṇ, பெ.(n.) 1. கரியகண்; dark eye. 2. கண்ணேறு படுங் கண்; evil eye.

மறுவ. கொள்ளிக்கண்

க. கரியகண். ம. கரிங்கண்ணு.

[கரு → கரும் + கண்.]

கருங்களமர் karuñkaḷamar, பெ.(n.) உழுதுண்ணும் வேளாளரில் ஒருவகையினர்; a sect in vēḷālas who are tillers of the soil.

[கரு → கரும் + களமர். கருத்தல் = செய்தல், உழைத்தல், நிலத்தில் பாடுபடுதல்.]

கருங்காலி¹ karuñkāli, பெ.(n.) எருமையூர் (மைசூர்)க் காடுகளில் காணப்படும் கருநிற மரம்; black wood/coromandal ebony of Mysore. 2. மரவகை; Ceylon ebony. 3. எட்டி (மலை); strychnine tree.

ம. கரிங்நாலி; க. கரிமர, கக்கலி.

[கரும் + காலி.]

கருங்காலி² karuñgāli பெ.(n.) தொழிலாளர் போராட்டங்களில், போராட்டத்தில் கலந்து கொள்ளாமல் கரவாக வேலைக்குச் செல்லும் பணியாளர்; workman who works for the master whose men are on strike, black leg.

ம. கரிங்காலி

[கரும் + காலி.]

கருங்குறிஞ்சி karuñkuṛiñji, பெ.(n.) கருநிறப்பூப் பூக்கும் குறிஞ்சி; a kind of medicinal plant.

மறுவ. கருங்குறிஞ்சான், கருங்கோற் குறிஞ்சி.

ம. கரிங்குருஞ்சி

[கரும் + குறிஞ்சி.]

கருங்கொன்றை karu-ñ-konṛai, பெ.(n.) மஞ்சட் கொன்றை; Siamese tree senna.

[கரும் + கொன்றை - கருங்கொன்றை.]

கருங்கோள் karuñkōḷ, பெ.(n.) இராகு என்னும் நிழற்கோள்; Rāhu, the ascending node. 2. ஒருவகை

நச்சுப்பாம்பு; a snake, highly poisonous.

ம. கரிங்கோளி

[கரும் + கோள் - கருங்கோள்.]

கருச்சிதைவு karu-c-cidaivu, பெ.(n.) கருவழித்தல்; abortion.

[கரு + சிதைவு.]

கருடன் karuḍan, பெ.(n.) கலுழன்; kite.

Skt.garuda; H.karut; Pali.karul; Mal.garuda.

[கலுழன் → கருடன்.]

கருத்தடை karuttaḍai, பெ.(n.) கருவுறாவண்ணம் தடுத்தல்; birth control.

[கரு + தடை.]

கருத்தரங்கம் karuttaraṅgam, பெ.(n.) கருத்தரங்கு பார்க்க; see karuttaraṅgu.

[கருத்து + அரங்கம்.]

கருத்தரங்கு karuttaraṅgu, பெ.(n.) கலந்துரையாடி, ஆய்வு செய்யும் வல்லுநர் குழுக்கூட்டம்; seminar.

[கருத்து + அரங்கு.]

கருத்தளவு karu-t-taḷavu, பெ.(n.) ஊகம், மதிப்பீடு; approximation, estimation.

[கருத்து + அளவு.]

கருத்தியல் karuttiyal, பெ.(n.)கோட்பாடு; ideology.

[கருத்து + இயல்.]

கருத்து karuttu, பெ.(n.) 1. நோக்கம்; தன் முனைப் பாற்றல்; object, design, purpose. 2. உட்பொருள்; கருத்துப்பிழிவு; gist, substance or pith of a matter. 3. கொள்கை; opinion, notion, idea, doctrine. 4. சீரிய விழிப்புணர்வு; earnestness, awakening. 5. விருப்பம், ஆசை; wish, desire, inclination. 6. அறிவு, நடுநிலை சார்ந்த அறிவுக்கூர்மை; discrimination, judgement. 7. உடன்படிக்கை, ஏற்றுக்கொள்கை; agreement. 8. மனம்; mind. 9. பயன், நன்மை; good, benefit, use. 10. மனவுறுதி; will, determination. 11. தன் மதிப்பு; self-esteem. 12. எண்ணம்; intention.

ம. கருத்து

[கரு → கரு → கருத்து. கருத்தல் = தோன்றுதல், ஒளிர் தல், விருப்பமாதல், மனநிறைவாதல், உள்ளடங்குதல், நோக்கமாதல், பெரிதாதல்.]

கருத்துரு karutturu, பெ.(n.)செய்யக் கருதுவது; proposal.

[கருத்து + உரு.]

கருத்துரையாடல் karutturaiyāḍal, பெ.(n.) ஒரு பொருள் குறித்த உரையாடல்; dialogue about particular case.

[கருத்து + உரையாடல்.]

கருதல் karudal, பெ.(n.) 1. எண்ணுகை, சிந்திக்கை;

thinking, pondering. 2. உறுதிப்படுத்துகை; ascertaining. 3. மதிக்கை; estimate. 4. விரும்புகை; liking.

[கருது + அல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு.]

கருதுகோள் karudukōl, பெ.(n.) உண்மை நிலையை வெளிப்படுத்தும் முகத்தான், காரணகாரியங்களடிப்படையில், இவ்வாறு இருக்கலாம் எனக்கொள்ளுதல்; hypothesis.

[கருது + கோள்.]

கருது-தல் karudu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சற்று விருப்பத்தோடு முன்னுதல்; to intend, purpose, design. 2. மறந்ததை நினைத்தல்; to recall to mind, recollect. 3. தீர்மானித்தறிதல்; to judge calmly, take heed. 4. ஓர்ந்தறிதல்; ஊகித்தல்; உறுதிசெய்தல்; to suppose, consider, imagine, to take it into one's head. 5. மதித்தல்; to regard. 6. விரும்புதல்; to wish for, desire. 7. உன்னித்தறிதல்; to infer, deduce. 8. இறுதியாக ஆராய்தல்; to ponder, think deeply, meditate. 9. ஒத்தல்; to resemble.

ம. கருதுக; கோத. கர்ந்த; க. கரு (குறித்தல்).

Chin. Kaolu

[கருது → கருது-]

கருந்தாள் karuntāḷ, பெ.(n.) அறுபட்ட தாளடி; stubble. [கரும் + தாள். கருத்தல் = தோன்றுதல், அடிப்பகுதி.]

கருந்தாளி karuntāḷi, பெ.(n.) காட்டத்தி; devil fig.

ம. கரிந்தாளி; க. கரிதாளி.

[கரும் + தாளி.]

கருந்துளசி karuntuḷaṣi, பெ.(n.) துளசிவகை; purple-stalked basil.

க. கரிதுளசி; ம. கரிந்துளசி; து. கப்பு தொளசி.

[கரும் + துளசி.]

கருந்துளை karuntuḷai, பெ.(n.) அண்டப்பெரு வெளியின் ஓரிடத்தில், அனைத்துக் கோள்களும் உள்ளொடுங்கும், பெரிய கருந்துளை வாயில்; black hole as discovered by scientists in the greater universe.

[கரு → கரும் + துளை.]

கருந்தொழில் karuntoḷil, பெ.(n.) கொலைத் தொழில்; foul deed, assassinate work, killing.

[கரும் + தொழில்; கரும் = இழிந்த, கீழான.]

கருநாக்கு karu-nāḷku, பெ.(n.) 1. சிறு கரும் புள்ளிகளையுடைய நாக்கு; tongue with black dots. 2. தீயநாக்கு; vile tongue. 3. தீயநாக்குள்ளவ-ள்-ன்; evil-tongued person.

ம. கரிநாக்கு; க. கரிநாலகெ.

[கருமை + நாக்கு - கருநாக்கு.]

கருநாகம் karu-nāgam, பெ.(n.) 1. கருநிறமுடைய

கொடிய நச்சுப்பாம்பு; a highly poisonous black-snake, black cobra. 2. நஞ்சுள்ள கடற்பாம்பு; a poisonous sea-snake.

ம. கரிநாகம்; க. கரிநாக.

[கருமை + நாகம்.]

கருநாடகம்¹ karu-nāḷagam, பெ.(n.) 1. பழங்கால ஜம்பத்தாறு நாடுகளுளொன்று; name of the Kanarese country including Mysore and the West Coast between Malabar and Goa, one of 56 nāḷu. 2. நவாபு ஆட்சி செய்த தென்பகுதி; the carnatic, as ruled by the Nawābs.

[கரு + நாடு + அகம் - கருநாடகம்.]

கருநாடகம்² karu-nāḷagam, பெ.(n.) 1. தென்னாட்டு இசை; pure-South-Indian music. 2. பண்வகையு ளொன்று; a musical mode. 3. பழைய பழக்க வழக்கங்களைக் கடைப்பிடிப்பவர்; old fashion, ampithet applied in facetious disparagement, to a person of old fashioned ways.

கருநெல்லி karu-nelli, பெ.(n.) கருநெல்லிச் செடிவகை; small papery-downy-glabrate elliptic - ablong - obtuse - or - acute - leaved feather - foil.

[கரு + நெல்லி.]

கருநொச்சி karu-nocci, பெ.(n.) 1. நொச்சி வகையு ளொன்று; a plant, dark-leaved evergreen, planted in gardens by the side of walks.

ம. கரிநொச்சி; க., து. கரிநெக்கி.

[கரு + நொச்சி. நொச்சில் → நொச்சி.]

கருப்பம் karuppam, பெ.(n.) 1. கரு; embryo, foetus, the young in the womb. 2. கருப்பப் பை; womb, matrix uterus.

மறுவ. கரு, கருவு, கருவம். கருபு, கருபம்.

த. கருப்பம் > Skt. garbha.

[கருத்தல் = தோன்றுதல். குரு → கரு → (கருப்பு) கருப்பம். கரு = சூல், பீள், முட்டை, சேய், குட்டி. (வட. வர. 108.)]

கருப்பவோட்டம் karuppa-v-ōṭṭam, பெ.(n.) சிலை (மார்கழி) மாதத்தின் பிற்பகுதியில் கருக்கொண்ட மேகத்தின் தென்திசை நோக்கிய ஓட்டம்; southern passage of the rain clouds about the later half of the Mārgaḷi month.

[கருப்பம் = மழைநீரைக் கருக்கொண்ட மேகம். கருப்பம் + ஓட்டம் - கருப்பவோட்டம்.]

கருப்பு¹ karuppu, பெ.(n.) 1. கருமை; blackness. 2. இருள்; dark. 3. இருண்டு தோன்றும் பேய்; devil. 4. இன்மை, வறுமை, அருமை; famine, dearth, scarcity.

க. கப்பு; ம. கரப்பு; தெ. கரவு, கருவு; குவி. கர்வு; கொலா, நா., கோண். கரு (பசி); பட. கப்பு; து. கர்பு.

[கள் → கரு → கருப்பு = கருமை.]

இருள், இருண்டு தோன்றும் பேய், இருட்காலம் போன்ற பஞ்சம் (வே.க. 122 .).

கருப்பு² karuppu, பெ.(n.) 1. கரி; charcoal. 2. கருந்தும்பி;

crow ebony.

[கரு → கருப்பு.]

கருப்புச்சாறு karupu-c-cāru, பெ.(n.) கரும்புச்சாறு;
sugarcane juice.

[கருப்பு + சாறு - கருப்புச்சாறு.]

கருப்பூரம் karuppūram, பெ.(n.) 1. எரிக்குங் கருப்பூரம்;
common camphor. 2. முகமணங்களுள் ஒன்றான பச்சைக்
கருப்பூரம்; camphor in its native state one of five *muga-vāṣam*.

ம. கற்பூரம்; க. கர்பூர; தெ. கர்பூரமு; ம. கர்பூர.

Gk. *Campora*; Skt. *Kāpūr*; Mar. *kafur*; H., Ar., Persn. *kapur*; U.
Kapur; Mal. *karpūra*; Sinh. *kapūru*.

[பீர்→பீரம் (ஊறுவது, கசிவது) →பூரம். கரு =
பெரிய, மிக. கரு + பூரம் = கருப்பூரம் (மிகக் கசியும்
பசையுள்ள பட்டை மூடிய மரம், அம்மரத்தின்
கசிவான கருப்பூரம்).]

கருப்பை karuppai, பெ.(n.) கருத்தங்கும் பை, சூற்பை;
womb.

[கரு + பை - கருப்பை.]

கருப்பொருள் karu-p-poru, பெ.(n.) 1. அடிப்படையாக
அமையும் மூலப்பொருள்; theme. 2. காரணப்
பொருள்; God, the efficient cause, the originator of all things.
3. ஐந்திணைகளுள் ஒவ்வொன்றுக்கு முரிய
தெய்வமுதலிய பொருள்கள்; distinctive regional
features of each of the *aindinai* or five tracts of land embracing
14 items, viz., *teivam, talaivar, makka, pul, vilaṅgu, ūr, nīr,*
pū, maram, uṇā, parai, yā, paṇ, tolil.

[கரு + பொருள் = கருப்பொருள் = எல்லா
வற்றுக்கும் அடிப்படையானது. காலமும் இடமும்
ஆகிய முதற்பொருளிலிருந்து கருக்கொண்டு
தோன்றியது.]

கரும்பிள்ளை karumpiḷai, பெ.(n.) காக்கை; crow.

[கருமை + பிள்ளை.]

கரும்பு karumbu, பெ.(n.) 1. புல் வகையைச் சார்ந்ததும்
மூங்கிலும் நாணலும்போற் கணுக்களுள்ளதும்,
இனிக்கும் சாறுள்ளதும், கழை வடிவானதும்,
வெப்ப நாடுகளில் 6 அடி முதல் 26 அடி வரை
வளர்வதும், சருக்கரை, வெல்லம் செய்ய மூலப்
பொருளானதுமான, உயிர்க்கால் நெடும் பயிர்
வகை; sugar-cane, major source of the world's sugar and
molasses, a giant perennial grass of the genus *Saccharum*
officinatum cultivated in tropical and sub-tropical regions. 2.
கழை (புனர்பூசம்) என்னும் ஏழாம் நாண்மீன்;
puṇarpūsam, the seventh star. 3. காமனின் வில்; bow
of *Manmatha*. 3. இனிப்பு; sweetness.

மறுவ. கழை, இக்கு, செறுக்கு, கன்னல்.

ம. கரிம்பு; க. கர்வு, கர்பு, கப்பு; து. கரம்பு; குட.

கப்பி. கோத. துட. கப்; பட. கப்பு; உரா. கரும்பு.

[கரு = கருமை. கரு → கரும்பு = கரிய நிறமுள்ளது.
'கல்' கருமைக் கருத்து வேர்ச்சொல். குல் →
குலவு. குல் → கல் → கலவு.]

கரும்புல் karumpul, பெ.(n.) 1. பனை; palmyra-palm.
2. கரும்பு; sugarcane.

மறுவ. கரும்புறம்

[கரும் + புல் - கரும்புல். கரும் = பெரிய, உயர்ந்த. புல்
= புல்வகையைச் சார்ந்த பயிரினம்.]

கரும்புள்ளி karumpuḷli, பெ.(n.) 1. குற்றங்
குறையுடையோர்; list of persons under suspicion. 2.
தண்டனைக் குரியோர்; mark of discredit, against one's name.

[கருமை + புள்ளி.]

கரும்பொன் karumpon, பெ.(n.) இரும்பு; iron.

மறுவ. இரும்பொன், இரும்பு.

ம. கரும்பொன்; க. கப்பின; து. கர்ப; பட. கப்புன்;
துட. கபின்.

[கரும் + பொன் = கரும்பொன் = கருநிறமுடைய
மாழை. ஒ.நோ. இரும்பொன் - இரும்பு.]

கருமணி karu-maṇi, பெ.(n.) கண்மணி; the apple of the eye.

[கரு + மணி. கரு → கரிய. கருமணி போன்ற ஒப்புமை
கருதி கண்மணியைக் கருமணி குறிப்பதாயிற்று.]

கருமருந்து karu-marundu, பெ.(n.) வெடிமருந்து; gun-
powder.

ம. கரிமருந்து

[கரு = கருநிறம். கரு + மருந்து.]

கருமம் karumam, பெ.(n.) 1. செயல்; action, work.
2. ஆள்வினைச்செயல்; deed. 3. வினைப் பயன்;
fruit of deeds. 3. தொழில்; business, profession, occupation.
4. கடமைச் செயல்; moral duty, specific obligation.
5. நீத்தார்க் கடன்; funeral ceremonies. 6. செயப்படு
பொருள்; object of a verb.

Indon. kerja; Beng., Mar., H. kar; Skt. kru; E. cre; Chin. kay; Mar.
kām; Vedic. karmam; Pali. kammam.

[குல் → குரு → கரு → கருமம் → கம்மம் (பே.வ.)]

கருமா¹ karumā, பெ.(n.) யானை; elephant.

[கரு + மா. கரு = கரிய. மா = விலங்கு.]

கருமா² karumā, பெ.(n.) பன்றி; hog.

மறுவ. இருளி, கனலி, ஏனம், மோழன், மிறுதாறு,
வல்லுளி, கேழல், எறுழி, கோலம், களிற்று, கோணி,
போழ்குமம், அரி, மைம்மா, கோணவாயன்.

[கரு + மா. மா = விலங்கு. கரு = கரிய.]

கருமா¹ karumāri, பெ.(n.) கருமாரியம்மன்; a female
deity.

[கரு + மாரி. கரு = கரிய. மாறல் = அடித்தல்,

தாக்குதல். மாறல் → மாறி → மாரி (தீமையை அழிக்கும் தெய்வம்.)

கருமாரி² karu-māri, பெ.(n.) 1. மகப்பேற்றால் விளையுந் துன்பம்; labour pains. 2. மகப்பேற்றுத் துன்பத்திற்குப் பயன்படுத்தும் பட்டையை யுடைய மரவகை; a tree which is used medicinally in child-birth.

[கரு + மாரி. கரு = கருவுயித்தல், மகப்பேறு. மாறல் = அடித்தல், தாக்குதல். மாறு → மாறி → மாரி (நோய், துன்பம்.) = நோய் நீக்கும் மருந்து அல்லது தெய்வம்.]

கருமிகள் karumigal, பெ.(n.) அரசனுக்குத் தேவையானவற்றை நிறைவேற்றும் பணியாளர்; supervisors or personal servants of a king.

[கருமம் = கருமி. 'இ' உடையானைக் குறித்த ஈறு. ஒ.நோ : தருமம் → தருமி.]

கருமை¹ karumai, பெ.(n.) கருநிறம்; blackness, dark colour.

ம. கரும; க. கரு, கருவ, கரிது, கரி; கோத. கர்; துட. க, கங்கத்; குட. கரி; து. கர்து, கரிய, காரு, காரி; தெ. காரு; கொலா. காரி; கோண். காரியல்; பட. கப்பு. [கல் → கரு + மை - கருமை. 'மை' பண்புப் பெயர்றது. கரு = கரியநிறம்.]

கருமை² karumai, பெ.(n.) 1. வலிமை; greatness, strength. 2. ஆற்றல்; power.

ம. கரு, கறு (பருமை, வன்மை), கரும (வன்மை); க. கர, கரு, கருமெ.

[கல் → கரு → கருமை. கல் = அடர்த்தி, செறிவு, வலிமை.]

கருவல் karuval, பெ.(n.) குட்டையாளர்; short person, person of stunted growth.

[குறு → குறுவல் → குருவல் → கருவல் (கொ.வ.).]

கருவறை karu-v-arai, பெ.(n.) கோவிலில் இறைவன் கொலுவீற்றிருக்கும் அறை; sanctum sanctorum of a temple.

Skt. garbhagrha

[கரு + அறை. கரு = மூலம்.]

கருவாடு karu-vāḍu, பெ.(n.) மீன் உணங்கல், காய்ந்த உப்பு மீன்; salted and dried fish.

ம. கரிவாடு; தெ. கரவாடு; Port.caravado

[கரு + வாடு (கருக வாடியது, நன்கு உலர்ந்தது). கரு = கருமை. வாடுன் → வாடு.]

கருவாழை karuvālai, பெ.(n.) அளவில் சிறியனவும், கரும்பச்சை நிறமுடையனவுமாகிய பழங்கள், ஒரு குலையில் 200 முதல் 400 வரை விளையக்கூடிய வாழையினம்; a kind of plantain tree bearing small fruits of

dark green colour, from 200 to 400 to a bunch.

மறுவ. காளி வாழை

[கரு + வாழை.]

கருவி karuvi, பெ.(n.) 1. தொழில் துணைக்கலன், துணைக்கருவி; instrument, tool, implement. 2. வரும்படி, வழி, செய்பொருள், மூலப்பொருள்; means, materials, as for a sacrifice. 3. கவிப்பு, மெய்புதையரணம், மெய்யுறை; armour, coat of mail. 4. கேடகம்; shield. 5. குதிரைக்கலணை; saddle. 6. குதிரைச் சாட்டை; horse-whip.

ம. கரி, கரிவி, கருவி, கரு.

[கருத்தல் = செய்தல், வினையாற்றுதல். கரு → கருவி (வினையாற்ற உதவுவது).]

கருவூர் karu-v-ūr, பெ.(n.) கருப்பை; the womb.

[கரு + ஊர்.]

கருவூலம் karu-vūlam, பெ.(n.) 1. பொருளறை; treasure, treasure-house. 2. அரசுக் கருவூலம்; government treasury.

ம. கரிவலம்

[கருவூலம் → கருவூலம். கருவு = முதன்மை, தலைமை.]

கருவேம்பு karu-vēmbu, பெ.(n.) 1. கருவேப்பமர வகை; black neem tree. 2. கறிவேம்பு; curry-leaf tree.

தெ. கரிவேழு; ம. கரிவேப்பு; க. கரிபேவு; து. கரிபேவு.

[கரு + வேம்பு.]

கரை-தல் karai-, 3 செ.கு.வி.(n.) 1. கரைந்து போதல், நீரில் கரைதல், நீரியலாதல்; to dissolve, as salt or sugar in water. 2. மண்ணரிப்பு உண்டாதல்; to wear away as soil by the action of water. 3. உருகுதல்; to be reduced from a solid to a liquid form. 4. இளைத்தல்; to become emaciated as the body. உடம்பு கரைந்துவிட்டது. 5. கெடுதல்; to become gradually attenuated. 6. வருந்துதல்; to undergo difficulties. 7. காலந்தாழ்த்தல்; to linger, delay. 8. அழுதல்; to weep, lament. 9. பதனழிதல்; to be over-ripe, as fruit. 10. கனிதல்; to become ripe.

க. கரகு, கரங்கு; து. கரகுனி; தெ. கராகு; கோண். கரெமன்; பட. கரகு; கோத. கர்க்; துட. கர்க்; E. Cry (to weep).

[குள் → கள் → கரை-, (மு.தா. 312.).]

கரை karai, பெ.(n.) சொல் (நன். 458.); word.

[கரை → கரை.]

கரைச்சல் karaiccal, பெ.(n.) தொல்லை; trouble, botheration.

[கரை → கரைச்சல்.]

கரைசேர்-தல் karaiśēr-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கரையடைதல்; to reach the shore. 2. வெற்றி பெறுதல்; to get victory. 3. நலம் பெறுதல்; to be cured as of disease.

[கரை + சேர்-தல்.]

கரைதுறை karai-turai, பெ.(n.) 1. இறங்குமிடம்; landing place. 2. முடிவு; end. 3. துறைமுகம்; port.

[கரை→துறை. கரை = எல்லை, முடிவு, முடிவிடம்.]

கரைப்பான் karai-p-pān, பெ.(n.) கரைக்கும் பொருள்; dissolvent.

[கரைப்பு + ஆன்.]

கரையல் karaiyal, பெ.(n.) 1. கரைகை; dissolving. 2. உருகுகை; melting. 3. கரைந்த பொருள்; that which is dissolved, reduced.

[கரை + அல் - கரையல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு.]

கரையான் karaiyān, பெ.(n.) 1. கடற்கரை அல்லது ஆற்றங்கரை பக்கத்தில் வாழ்பவன்; one who resides near a sea - shore or river bank. 2. மீனவருள் ஒரு பிரிவினர்; a sect among fishermen or boat people. 3. சிதல்; white ant.

[கரு → கரை (மேடு). கரை + ஆன். 'ஆன்' ஆ.பா.ஈறு.]

கரைவு karaiyu, பெ.(n.) 1. கரைகை; dissolving. 2. மன இளக்கம்; tenderness of mind. 3. சரிவு; slope.

[கரை → கரைவு.]

கல்(லு)-தல் kal(lu) 14 செ.குன்றாவி.(n.) 1. தோண்டி வெளிக்கொணர்தல், தோண்டி எடுத்தல்; to dig out. 2. கல்லடைப்பை நீக்குதல்; to remove the obstruction of the stone.

[உல் → குல் → கல். குல் = குத்தற்கருத்துவேர்.]

கல்(ற்)-த(ற)ல் kal-, 9 செ.கு.வி. (v.i.) 1. படித்தல்; to learn, study. 2. பயின்றறிதல்; to practise, as arts; to acquire skill in the use of arms.

தெ. கரசு; ம., க., து. கல்; பட. கல்லு.

[குல் → கல். கல்லுதல் = தோண்டுதல். ஆய்தல், ஆய்ந்தறி தல்.]

கல் kal, பெ.(n.) 1. வெட்டி எடுக்கப்பட்ட பெருங்கல்; stone. 2. சிறுகல்; gravel, pebble, grit. 3. பாறை; boulder, ledge, crag. 4. மலை; rock, hill, mountain. 5. சிவப்புக்கல் (இரத்தினம்); precious stone. 6. காவிக்கல்; red ochre, reddle. 7. முத்து; pearl. 8. வீரக்கல்; memorial stone in a village, as for a hero. 9. நீத்தார் நினைவால் இறந்தார் பொருட்டுப் பத்து நாளைக்கு நாட்டப்படுங் கல்; a stone fixed in the house of a deceased person for ten days since his demise. 10. மரகதக் குற்றம் எட்டலுள் ஒன்று; a flaw in emeralds, one of eight maragada-k-kurram. 11. செங்கல்; brick. 12. ஒரு கல் தொலைவு அளவுக்கு நாட்டுங்கல்; milestone. 13. ஒரு கல் தொலைவு (5280 அடி நீளங்கொண்டது); mile. 14. அரைகல், ஆட்டுக்கால் முதலானவை; grinding or pounding stone, etc.

15 எல்லைக்கல்; boundary stone. 16. சாணைக்கல்; a sharpening stone. 17. சிறுநீரகத்தில் உருவாகும் கல்; stone in the bladder. 18. கடுமையான பொருள்; a hard substance. 19. தோசை முதலியன சுடும் தட்டையான கல்; griddle for frying dosai, etc. 20. உப்பின் கட்டி; crystal of bit of salt.

ம. கல்லு; க. கல்; கலு, கல்லு; தெ. கல்லு, கலு, கண்ட்லு (பன்மை); து., பட., எரு. கல்லு; துட., கோத. கல்; குட. கல்லி; கை. கல்; பர். கெல்; கட. கண்ட், கண்டு, கண்கல் (பன்மை) கோண்டி. கல்/கள்; இரு. கல்லு; கொண். கலு; குரு. கல்லு; பிரா. கல்.

Singh. gal; Gael. clach; Ir. Chloich, Serbo-croatian; Komen. L. calculus.

W. carreg; Afrik. klip; E. hill, hillock; Nubian. kulu; Hebrew. sela; Skt. sal/sila, Chrinishanghai. (k = s & lan) San. Chin. Nanking, pelcing; Contoness & Amay. shan/shan. AS. hill; ME. hil, hut, hull, OE. hyll; MDU. hil, hilk; Lita. kalnos; L. collis; G. k. kolenos; L.G. hull; ON. hallr; Goth. hallus.

kal, a stone. comp. Lappish Kalle, also keke or kerke; Lesghian gul; kamtsch hadale kual, kualla. Probably these words have an ulterior connection with the Finnish Kiwi; Hungarian Kő; Ostiak Key, Kauk. Comp. also (through the interchange of l and r) the Tamil krā, gravel, a pebble, with the Greek XEP-a's (cher-as), gravel and XEP-Mas (chermas); a stone, and the Armenian K'ar kuar, a stone. The Dravidian root cannot be traced further than Kal, a stone; but the corresponding Lappish Kalle appears to be derived from, or connected with, Kal/w-at, to become hard. Comp. also karra, Lappish, hard, rough (C.G.D.F.L. P.616).

[குல் → கல். கல் = குத்துதல்.]

கல்நடுதல் kal-naḍudal, பெ.(n.) இறந்தார்பொருட்டு நடத்தும் நிகழ்வு; rite of planting a stone as a symbol of a deceased person, in funeral ceremonies.

[கல் + நடுதல்.]

கல்நாடு kalnāḍu, பெ.(n.) 1. மலைநாடு; hilly region. 2. கன்னட நாட்டின் பழைய பெயர்; an ancient name of Karnataka state.

கல்நார் kal-nār, பெ.(n.) 1. சித்த மருந்து வகை கனிலொன்று; a kind of medicine in siddha. 2. தீப்பிடிக்காத ஒரு வகைக் கூட்டுப்பொருள்; a kind of compound which is non-inflammable (fire proof asbestos).

மறுவ. கல்லுக்குள் சவளை

க. கல்நாடு, கல்லநாடு, கல்லுநாடு; ம. கல்நாடு.

[கல் + நார்.]

கல்லணை kal-l-aṇai, பெ.(n.) 1. கல்லாற் கட்டிய நீரணை; dam built of stone, aṇicut, causeway. 2. சோழமன்னன் கரிகாலனால் கட்டப்பட்ட அணை; the dam built by Chola King Karikālan.

[கல் + அணை.]

கல்லல் kallal-, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. அரித்தல்; sifting.

2. துருவல்; scooping. 3. தோண்டல்; boring.

[கல் + அல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு.]

கல்லறை¹ kal-l-arai, பெ.(n.) 1. கல்லாலாகிய அறை; room having stone walls and roof. 2. குகை; cave, hewn in a rock. 3. பிணக்குழி; vault, tomb hewn out in a rock, sepulchre, grave. க. கல்லறை; ம. கல்லற.

[கல் + அறை.]

கல்லறை² kal-l-arai, பெ. (n.) நிலத்தினடியில் யாரும் அறியாதபடி அமைத்திருக்கும் மூலப்பண்டார அறை; underground room or cellar for secretly storing main treasure.

[கல் + அறை.]

கல்லாங்காய் kallāṅgāy, பெ.(n.) சிறுமியர் சிறு கற்களைக் கொண்டு ஆடும் விளையாட்டு; female children's play with small pebbles.

மறுவ. அஞ்சாங்கல்

க. கல்லாட

[கல் + ஆம் + காய்.]

கல்லாமை kallāmai, பெ.(n.) ஆமை வகை; starred tortoise.

மறுவ. கரட்டாமை

[கல் + ஆமை.]

கல்லு-தல் kallu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1.தோண்டுதல்; to work away gradually, as earth, pebbles, to dig out, as a hole; to hollow, as a rat; to excavate. 2.துருவுதல்; to scoop out, as a nut. 3. நீர் அரித்தல்; to wash out, erode, as flowing water. 4. தின்னுதல்; to eat away, as caustic. 5. எழுத்தாணிக் கூர் கழித்தல்; to tear, as a style, the palmyra leaf when writing upon.

ம. கல்லுக; கோத. கெல்வ்; பர். கெல்ச்.

[உல் → குல் (குத்துதல்) → *கல் → *கல்லு-.]

கல்லுளி kal-l-ulī, பெ.(n.) 1. கல்வெட்டும் உளி; stone cutter's chisel. 2. இரும்புக் கடப்பாரை; an iron crow bar. 3. ஒரு வகையருக்கு; a kind of hard steel.

க., ம. கல்லுளி.

[கல் + உளி.]

கல்லாசி kal-l-ūci, பெ.(n.) 1. ஒரு வகை மருந்துக்கல்; a medicinal stone.

[கல் + ஊசி.]

கல்லூரி kallūri, பெ.(n.) 1. தேவாரம் கற்பிக்கும் சுற்றுத்தாழ்வாரம்; verandah used for reciting hymns used for. 2. திண்ணைப் பள்ளிக் கூடம்; pial school of ancient days. 3. உயர்கல்வி பயிலிடம்; academy, college institution where instruction is given in arts and sciences.

[கல் + ஊரி - கல்லூரி = கல்பரப்பிய திண்ணை.]

கல்வி kalvi, பெ.(n.) 1. கற்கை; study. 2. படித்துப் பெறும்

கல்வியறிவு; learn, erudition. 3. அறிவு; science, literature. 4. பயிற்சி; practice. 5. நூல்; scientific work.

ம. கல்வி; க. கல்பி, கலிகெ; கோத. கல்பி; துட. கல்வ்ய; பட. கலிவி (அறிவுக்கூர்மை); து. கல்புனி (கற்றல்); தெ. கறசு (கற்றல்); கொலா. கர்ப்; நா. கரப்; கோண். கரீநாநா. கூ. கரரம்ப்.

[கல் → கல்வு → கல்வி.]

கல்வியியல் kalvi-iyal, பெ.(n.) பாடம் கற்பிக்கும் முறை; pedagogy teaching.

[கல்வி + இயல்.]

கல்வெட்டு kal-vettu, பெ.(n.) 1. கல்லிற் பொறிக்கை; stone - cutting, engraving on stone, inscription on stone. 2. தவறாத சொல்; unalterable word, as if engraven on stone.

க. கல்வெட்டு; ம. கல்லுவெட்டு

[கல் + வெட்டு.]

கல-த்தல் kala-, 3 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. கூட்டுதல்; to mix, blend, compound, amalgamate. 2 . புணர்தல், கூடுதல்; to copulate.

க. கலசு

Basq. gale (wishful); E.Hamit. e-kala in-kala; Rum & Allan. galash.

[குல் → கல் → கல-.]

கலக்கு-தல் kalakku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கலங்கச் செய்தல்; to confuse.

ம. கலக்குக; க. கலகு; கலகிசு; தெ. கலயு, கலியு, கலசு; கோத. கல்வ்; துட. கல்வ்; குட. கல (பிசைதல்); து. கலபுனி; கொலா. கல்வ்; நா. கலய், கல்ப்; கோண், கலீநானா (சந்தித்துத் தழுவி); குவி. கல்பினெய்; குரு. கல்; Skt.avakalkana (mingling, mixing together).

[கலக்கு → கலக்கு.]

கலகம் kalagam, பெ.(n.) 1. சச்சரவு, சண்டை; strife, quarrel, wrangle, altercation. 2. ஒருவன் மேற் பிறர்க்குப் பகை உண்டாகும்படி தூண்டிவிடுகை; inciting one to break off from another. 3. பேரொலி; uproar, tumult. 4. நாட்டுக் குழப்பம்; insurrection, revolt, rebellion. 5. போர்; war, fight, skirmish.

க. கலக; H. Skt. kalaha; Malay. kelahi.

[கலத்தல் = பொருந்துதல், பொருந்திப்போர் செய்தல்.]

Skt., Pkt., Nep., Sinh., Pali. kalaha; H., Ass., Beng. kalah; Ori. kaḷaha; Guj. kaḷo; Mar. kaḷho; Kas. kōla-kōl; Mal. kelani.

கலங்கரைவிளக்கம் kalaṅ-karai-ṣiḷakkam, பெ.(n.) திக்குக்குறி காட்டிக் கலத்தை அழைக்கும் விளக்கம், கப்பல்களை அழைக்கும் வழி காட்டும் விளக்குக் கம்பம்; lit., light that invites vessels, beacon light, light-house.

[கலம் + கரை + விளக்கம். விளக்கு + அம் - விளக்கம்.]
கலங்கு-தல் kalangu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நீர் முதலியன குழம்புதல்; to be stirred up, agitated, ruffled as water.
 2. மனங்குழம்புதல்; to be confused, confounded.
 3. மயங்குதல்; to be abashed, embarrassed, perplexed.
 4. அஞ்சுதல்; to fear, to be intimidated; to be cowed.
 5. துன்பமுறுதல்; to be sad; to grieve; to experience sorrow.
 6. தவறுதல்; to fail.

ம. கலங்கு; கோத. கல்க்; க., பட., கலங்கு; குட. கலங்க். து. கலங்குனி; தெ. கலாகு. கூ. கல்ப; குரு. கலாக்சனா; மால். கல்லுகெ

Skt. *kalusa* (turbid of water or mind.).

[குல் → கல் → கல → கலங்கு.]

கலசம் kalaśam, பெ.(n.) 1. குடம்; small vessel, pot.
 2. கிண்ணம்; cup. 3. விளக்குக்கலசம்; censer.
 4. விளக்குத் தூண்; (arch.) dome, cupola. கலசக்கோட்டை.
 5. ஆயிரம் பாக்கு; a standard measure of capacity = 1000 பாக்கு.

ம. கலம்; கோத. கலம்; க. கல; குட. கல (பெரியபாணை); து. கர.

H. *kalah*; Pkt. *kalas*; Skt. *kalasa*.

[கலயம் → கலசம்.]

கலந்துரையாடல் kalanduraiyāḍal, பெ.(n.) ஒன்றுக்கு மேற்பட்டோர் பங்குப்பெறும் உரையாடல்; conversation, discussion.

[கலந்து + உரை + யாடல்.]

கலப்பாடு kalappāḍu, பெ.(n.) ஒரு கலம் விதை விதைக்கக்கூடிய நிலப்பரப்பு; the extent of rice field in which one *kalam* of seeds can be sown.

[கலம் + வித்து + பாடு - கலம்வித்துப்பாடு → கலப்பாடு.]

கலப்பினம் kalappinam, பெ.(n.) ஓர் இனத்தின் இரு வகைகளை ஒன்று சேர்த்து உருவாக்கும் ஆற்றல் மிகு வகை; (of animal, seed etc.) hybrid.

[கலப்பு + இனம்.]

கலப்பு kalappu, பெ.(n.) 1. கலக்கை; cordiality, combination, mixture. 2. வந்து கூடுகை; meeting. 3. நட்பாகை; friendship, fellowship, intimacy. 4. கலந்து கட்டியாகுகை; adulteration; alloyage. 5. மெய்யுறு புணர்ச்சி; copulation. 6. கலவை; mixture.

க. கலப்பு; தெ., து., ம. கலப்பு.

[கல → கலப்பு (வே.க.133).]

கலப்புமணம் kalappumaṇam, பெ.(n.) இரு வேறு குல மக்களிடையே நடைபெறும் மணவுறவு; inter-caste marriage.

[கலப்பு + மணம்.]

கலப்புமொழி kalappumolī, பெ.(n.) ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மொழிக்கூறுகள் கலந்துள்ள மொழி; hybrid language.

[கலப்பு + மொழி.]

கலப்புவினை kalappuvinaī, பெ.(n.) பிறமொழிச் சொற்கள் தமிழ் வினையுடன் சேர்ந்து உருவாகும் கூட்டு வினை; a mixed compound verb, a foreign noun and a native auxiliary verb.

[கலப்பு + வினை.]

கலப்பை kalappai, பெ.(n.) உழுபடை; plough, plough-share.
 2. ஒன்றற்கமைந்த உறுப்புகள்; parts as of a sacrifice.

மறுவ. மேழி, ஏர், உழுபடை, நாஞ்சில், அலம்.

ம.கலப்பு; க. கலப்பு; தெ. கலப; கசபா. கலப்பெ; து. கலப்பு. Skt.hala,vedic.hal, H.hal.

[கலன் → கலம் + பை - கலப்பை.]

கலம்¹ kalam, பெ.(n.) 1. குழிந்த உண்கலம், ஏனம்; vessel; hollow utensil, as a cup; plate, whether of earth or metal; earthenware. 2. குப்பி; bottle-shaped vessel.
 3. மரக்கலம்; ship, boat. 4. அணிகலன்; jewel.

க. கல; ம. கலம்; தெ. கலமு(கப்பல்); கோத. கலம்; குட. கல; து. கர; பிரா. கலன்; (உடைந்த பாணையோடு).

மா. கால் (தொன்னை) Skt.kala(boat).

[குல் → கல் → கலம்.]

கலம்² kalam, பெ.(n.) மூன்று தூணிகொண்ட ஒரு முகத்தலளவு; a measure of capacity.

ம. கலன்; க. கலம்.

[குல் → கல் → கலம் = உட்குழிவானது, முகத்தல் அளவை.]

கலம்பகம் kalambagam, பெ.(n.) பல்வகை செய்யுட் களாலாகிய சிற்றிலக்கிய வகை; a kind of poem composed of different kinds of stanzas.

[குல → கல → கலவை, கல → கலம் → கலம்பம் → கதம்பம் = பலவகைப் பூக்கள் கலந்த மாலை, கலம்பு → கலம்பகம் = பலவுறுப்புகள் கலந்து வருஞ்செய்யுள் நூல் (மு.தா.176).]

கலமறு-த்தல் kalamaru-, 5. செ.குன்றாவி.(v.t.) கடலில் பகைவரின் மரக்கலங்களைப் போரிட்டு அழித்தல்; to destroy ships of the enemies or pirates.

[கலம் + அறு-]

கலவடை kalavaḍai, பெ.(n.) 1. ஏனம் (பாத்திரம்) உருண்டு போகாமல் இருப்பதற்காக ஏனத்தின் அடியில் வைக்கப்படும் கயிறு வைக்கோல் போன்றவற்றால் செய்யப்பட்ட வளையம்; plaited coil of straw or coir used for resting vessels; mouth of

broken pot, also used as a rest, as above. 2. உரலிவிட்டுக் குற்றும்பொழுது தவசம் சிதறாமலிருக்க உரலின் மேல்பாகத்தில் வைக்கும் கல், இரும்பு, மண் போன்றவற்றாலான வட்ட வடிவ அடைப்பு; circular piece of stone, iron, earth fitted to the mouth of a mortar to keep the grain within.

[கலம் + அடை. அடை = துணையாகும் சேர்ப்பு.]

கலவம் kalavam, பெ.(n.) 1. கற்றையான மயிற்றோகை; peacock's tail. 2. மயில் (சினையாகுபெயர்); peacock. 3. கலாபமென்னும் இடையணி; women's jewelled girdle.

[கல → கலவு. கலவுதல்.]

த. கலவம் > skt. kalaba.

கலவாள் kala-vāḷ, பெ.(n.) மரக்கலத்தில் அல்லது கப்பலில் பணியாற்றும் ஆடவன்; a worker in the sailor's boat or ship.

H., U., Ar., Pern. kalāsi.

[கலம் = மரக்கலம்; கப்பல். கலம் + ஆள் - கலவாள்.]

கலவி kalavi, பெ.(n.) 1. கலக்கை; union combination. 2. புணர்ச்சி; sexual union.

[கல → கலவு → கல்வி.]

கலவை kalavai, பெ.(n.) 1. பல்பொருட் கலப்பு; mixture, compound, medley. 2. விரை(மண) நீர் கலந்த சந்தனக் குழம்பு; perfumed paste of sandal. 3. கலந்த உணவு; mixture of different kinds of food, scraps, leavings. 4. மணல்கலந்த சுண்ணாம்பு; lime and sand mixed for mortar. 5. சுதைமாவினை மணல், சல்லிக்கல், ஆகியவற்றொடு நீர்ளாவி கலக்கிய கலவை; cement mixed with sand, gravel and water to prepare concrete.

[கல + வை - கலவை.]

கலாம் kalām, பெ.(n.) 1. போர்; way, battle. 2. மாறுபாடு; rivalry, competition. 3. சினம். சீற்றம்; rage, fury. 4. கொடுமை; severity, impetuosity. 5. பகை; enmity.

த. கலாம் > Skt. kalaba

[குல் → கல் → கல → கலாம்.]

கலாய்-த்தல் kalāy-, 4. செ.கு.வி.(V.ī.) 1. கலகித்தல்; to quarrel, to be at variance. 2. சினத்தல்; to get angry.

து. கலம்புனி

[கல → கலாய்-, (முதா 188.)]

கலி¹ kali, பெ.(n.) 1. ஒலி; sound. 2. கடல்; sea. 3. வலி; strength, force. 4. செருக்கு; haughtiness, conceit, self-esteem. 5. தழைக்கை; flourishing, thriving, prospering. 6. துளக்கம்; perturbation, discomposure, uneasiness. 7. மனவெழுச்சி; spiritedness, sprightness, animation. 8. போர்; dissension, war, strife. 9. போர் வீரன்; warrior. 10. ஆண்மை; manliness.

தெ. கலிதனமு (வீரத்தனம்); ம., து. கலி; க. கலி

(வலியவன், வீரன்).

[குல் → கல் → கலி .(வே.க.117).]

கலி² kali பெ.(n.) கலியூழி, கலியுகம் என்னும் ஆண்டுமானம்; cycle of year known as Kaliyugam.

[கலி → கலித்தல் = தோன்றுதல். கி.மு.3101 ஆண்டு கலியூழியின் தொடக்கம் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.]

கலிகாலம் kali-kālam, பெ.(n.) 1. இரும்புக் கருவிகளை மக்கள் பயன்படுத்திய காலம்; the iron age. 2. தீமை, கொடுமை ஆகியவை பெருகிவிட்ட காலம்; time in which evils and atrocities abound.

[கலி + காலம். கலி = கருப்பு. கருநிறத்து இரும்பு. இது இரும்பொன் (இரும்பு) கரும்பொன் என்றும் வழங்கப்பட்டுள்ளதை ஒப்பு நோக்குக.]

கலிங்கம் kaliṅgam, பெ.(n.) ஆடை; cloth, garment.

மறுவ. மடி, கோடி,

Heb. hali, haifa, halifoshpali, kamen, matay, kam, kalingam → ka-in: indonesian.

[கலிங்கு → கலிங்கம்.]

கலிங்கு kaliṅgu, பெ.(n.) 1. ஏரியின் வடிகால் மடை; sluice or water weirs for surplus vents; to prevent soil erosion. 2. நீர்வழியும் அணைக்கட்டு; calingula.

மறுவ. தூம்பு

தெ. கலிங்க; க. கலுகு (மதகிற்காகப் போடப்பட்ட வரி)

[கலி → கலுழ் → கலிங்கு = நீர்க்கசிவது, வழிவது, மதகு, ஏரியின் கால்வாய் முகம், அணைக்கட்டு.]

கலிச்சி kalicci, பெ.(n.) இரட்டைப்பிள்ளைகளுட் பெண்; female of twins when they happen to be of opposite sexes.

ம. கலிச்சி; தெ. கலிகி (பெண்).

[கலி → கலித்தி → கலிச்சி.]

கலிப்பணம் kali-p-panam, பெ.(n.) ஈமச்சடங்கிற்குப் பயன்படுத்திய பண்டைக் காலத்து ஒரு நாணயம்; a coin of ancient times used in funeral ceremonies = 3¹/₂ annas, = cakkaram (in Trav.) = ¹/₁₀ pon, (in J).

[கலி + பணம் - கலிப்பணம்.]

கலிப்பு kalippu, பெ.(n.) 1. ஒலிக்கை; sounding, murmuring, as of a brook. 2. பொலிவு; brightness, freshness. 3. தரா(செம்பும் தகரமும் கலந்த கலப்புமாழை); amalgam of copper and tin. 4. கக்குதல்; ejection. 5. மிகுதி; excess. 6. வெடிப்பு; fissure. 7. உயரம்; height. 8. இனப்பெருக்கம்; excessive breed.

[கலி → கலிப்பு.]

கலியன் kaliyan, பெ.(n.) 1. படைவீரன்; warrior. 2. திருமங்கை ஆழ்வார்; Tirumaṅgai āḷvār, who was a warrior before he became a saint.

[கலி + அன். கலி = பெருக்கம், வலிமை.]

கலியாணம் kalīyānam, பெ.(n.) 1. புதிய பொருள்கள்; new objects, natural or artificial, invented or discovered. 2. கடல் வாணிகர்; trader by sea.

[கலி + யாண் + அம்.]

கலுவம் kaluvam, பெ.(n.) மருந்து அரைக்குங் குழியம்மி; an apothecary's mortar in which drugs are rubbed with a pestle.

தெ. கலவமு; Pkt. khala.

த. கலுவம் > Skt. khalva, khalla. (வ.மொ.வ.110).

[கல் → கலுவம் = மருந்தரைக்கும் சிற்றூரல். கல்லுதல் = தோண்டுதல், குழித்தல்.]

கலுழ்-தல் kaluḷ, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கலங்குதல்; to become turbid, as water. 2. தடுமாறுதல்; to be troubled, disturbed in mind. 3. அழுதல்; to weep, wail, shed tears. 4. ஒழுகுதல்; to shine forth, as beauty. 5. உருகுதல்; to be touched, as the heart. 6. கலத்தல்; to mix (த.ம.50).

ம. கலம்புக

[நீரும் மண்ணுங் கலத்தல், கலங்கல், கல் → கலகு → கலங்கு → கலங்கல். கல → கலுழ். கலுழ்தல் = கலங்கல், கலுழ்.]

த. கலுழம் > Skt. kaluḷi. (வே.க.142)

கலுழன் kaluḷan, பெ. (n.) 1. கருடன்; kite. 2. வெண்மையும் செம்மையும் கலந்த பருந்தினம்; a mythical bird, vehicle of viṣṇu.

[கல் → கலுழ், கலுழ்தல் = கலத்தல். கலுழ் → கலுழன் = வெண்மையும் செம்மையும் கலந்த பருந்தினம்.]

த. கலுழன் > Skt. garuḍa.

கலை-தல் kalai-, 4.செ.கு.வி.(v.i.) 1. கூட்டம் முதலியன பிரிந்து போதல், குலைதல்; to disperse, as an assembly, a defeated army; to be driven to different parts, as a herd pursued by dogs; to be scattered, as clouds. 2. அழிதல் to be ruined, destroyed. 3. நிலைகுலைதல்; to be absent minded, to wonder in thought. 4. பலகை முதலியவற்றில் எழுதப்பட்டவை அழிதல்; to be blurred beyond recognition, as the writing on slate.

ம. கலயுக; தெ. கலயு.

[குலை → கலை.]

கலை-த்தல் kalai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. குலைத்தல்; சிதைத்தல்; to disperse, derange, break up, disorganize, scatter, rout. 2. பிரித்து நீக்குதல்; to separate from a company, detach, banish, exile, exclude. 3. எண்ணத்தைக் கணித்தல்; to frustrate or thwart an object. 4. பலகை முதலியவற்றில் எழுதப்பட்டவற்றை அழித்தல்; to erase, as writing on slate. 5. ஓட்டுதல்; to chase.

ம. கலய்க்குக

[குலை → கலை-, (வே.க.190).]

கலைக்களஞ்சியம் kalai-k-kalāñjīyam, பெ.(n.) ஒரு துறை பற்றியோ பல துறைகள் பற்றியோ செய்திகளைப் பல கட்டுரைத் தலைப்புகளில் உள்ளடக்கிய நூற்றொகுதி, அகர வரிசையில் தரப்படும்

விளக்கங்கள்; encyclopaedia.

[கலை + களஞ்சியம்.]

கலைக்கூடம் kalai-k-kūḍam, பெ.(n.) 1. கலை நிகழ்ச்சிகள் நடத்துதற்கேற்ற பெரிய கூடம்; auditorium. 2. கலைப்பொருள்கள் காட்சிக்காக வைக்கப் பட்டிருக்குமிடம்; art gallery.

[கலை + கூடம்.]

கலைச்சொல் kalai-c-col, பெ.(n.) 1. துறைசார்ந்த கோட்பாட்டுச் சொல்; technical term. 2. துறை சார்ந்த சிறப்புச் சொல்; word used in special field.

[கலை + சொல்.]

கலைஞன் kalaiñan, பெ.(n.) 1. கல்விமான்; learned man, savant. 2. கலைவல்லான்; an artiste.

H; kākar; Guj. karigar

[கலை + அன் - கலையன் → கலைஞன்.]

கலைத்தொழில் kalai-t-toḷil, பெ.(n.) 1. யாழ் மீட்டு தலுக்குரிய செய்கைகள்; the eight kinds of action involved in playing the yāḷ, viz, pannai, parivattanai, āṛāyḍal, taivaral, celavu, vilāyattu, kaiyuḷ, karum-bōkku. 2. ஆடல் பாடல் முதலிய கலைகளைக் கொண்டிருக்கும் தொழில்; profession of arts.

[கலை + தொழில்.]

கலைமான் kalaimān, பெ.(n.) 1. ஆண்மான்; male of deer. 2. செம்பழுப்பு நிற உடலில் வெள்ளைப் புளிகள் உடைய மான் வகை; spotted deer.

[கலை = ஆண், அழகு. கலை + மான்.]

கலைமாமணி kalaimāmaṇi, பெ.(n.) கலைகளில் துறைபோனவர்களுக்குத் தமிழக அரசு ஆண்டு தோறும் வழங்கும் விருது; Tamilnadu State award to eminent artistes.

[கலை + மா + மணி.]

கலையரங்கம் kalai-yaraṅgam, பெ.(n.) கலை நிகழ்ச்சிகள் பார்க்கும் மேடை; a stage for cultural activities.

[கலை + அரங்கம். அர் → அரங்கு → அரங்கம்.]

கலையோன் kalaiyōn, பெ.(n.) நிலவன்; moon, as having phases.

மறுவ. நிலவு, அம்புலி, திங்கள் தண்கதிர், இரவோன், அலவன், அல்லோன், மதி, களங்கன், முயற்கூடு.

[கலை + (ஆன்) ஒன். ஆன். ஆ.பா.ஈறு.]

கவ்வு-தல் kavvu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வெளவுதல்; to seize, grasp with eagerness.

[அவ் → அவ்வு → வவ்வு → கவ்வு → வாயாற் பற்றுதல் (மு.தா.11).]

கவ்வை kavvai, பெ.(n.) 1. ஒலி, உறுமல்; sound, din, noise, roar 2. பழிச்சொல்; scandal, slander, calumny. 3. துன்பம்; affliction, distress. 4. கவலை; anxiety, care. 5. பொறாமை; jealousy. 6. கன்; toddy.

[கவ் → கவ்வை (மு.தா.14).]

கவசம் kavaśam, பெ.(n.) 1. மெய்ப்புகு கருவி; armour

mail, coat of mail, 2. பாதுகாக்கை; amulet, charm worn as a protection against evil, phylactery. 3. பாதுகாப்புக் கயிற்றி(இரட்சை)னையுண்டாக்குவதற்காகச் சொல்லப்படும் மந்திரம்; a kind of mantra as a means of protection.

க. கவச; H. kavac; Skt. kavaca; Pkt. kavaya.

[கவ்வு → கவ்வியம் → கவயம் → கவசம்.]

கவட்டை kavattai, பெ.(n.) 1. மரக்கிளையின் கவர்; fork of a branch, branching root. 2. இரு தொடைகளுக்கு இடையே உள்ள இடைவெளி; fork of the legs, crotch.

ம. கவட்ட; க. கவதெ, கவடு, கவெ, கவல்; கோத. கவட்; துட. கவ; து. கபெ, கபர்; தெ. கவட.

[கவடு → கவட்டை (மு.தா.14).]

கவடு kavaḍu, பெ.(n.) 1. மரக்கிளை; branch of a tree. 2. கவையுள்ள மரக்கிளை; forked branch. 3. தொடைச்சந்து; fork of the leg. 4. யானை கழுத்திலிடுங் கயிறு; rope of an elephant's neck. 5. பகுப்பு; separation, division. 6. அடிவைப்பு; stride, pace.

தெ. கவட; க. கவடு

[கவை → கவடு.]

கவடு kavaḍu, பெ.(n.) ஏமாற்று; ஏய்ப்பு; fraud, guile.

க. கவடு, கவட, கௌடி; Skt.kapaṭa.

[கவை → கவடு.]

கவண் kavaṇ, பெ.(n.) 1. கல்லெறியுங் கருவி; sling, made up of forked branch. 2. கயிற்றில் கட்டப்பட்ட பட்டையான தோலில் கல் வைத்துக் கழற்றி எறியும் சிறுவிசைக் கருவி; sling which discharges stones etc.

மறுவ. கவணை, கவண்டு, கவண்டி, கவண்டை.

ம. கவண; க. கவணை; கோத. கிவண்டிகள்; துட. திவிண்ய; து. கவணை.

[கவண் = கல் கவ்வுமாறு அழுத்திப் பிடித்து விட்டோச்சுதல். கவள் → கவண் (மு.தா.13).]

கவர்-தல் kavār-, 2செ.குன்றாவி(v.t.)1. அகப்படுத்துதல்; to seize, grasp, catch, capture, take by force, steal.

2. கொள்ளையிடுதல்; rob, plunder, pillage. 3. தன்னகப் படுத்துதல்; to get control of, charm, captivate. 4. கைப்பற்றுதல்; to confiscate. 5. ஆசைப் பெருக்கம் (பேரவா); extreme desire. 6. விரும்புதல்; to desire. 7. பெற்றுக்கொள்ளுதல்; to receive. 8. நுகர்தல்; to experience, enjoy. 9. முயங்குதல்; to have sexual connection with. 10. பிடித்தல்; to catch, hold. 11. கடைதல்; to churn, reduce by trituration or attrition. 12. அழைத்தல்; to call, summon.

ம. கவருக; க. கவர்; தெ. கமுசு;

[கவ்வு → கவள் → கவல் → கவர்-;]

கவர்ச்சி kavārcci, பெ.(n.) 1. மனம் பற்றுதல்; இழுக்கை; captivation, attraction. 2. அழகு; beauty.

[கவர்தல் = பற்றுதல், அகப்படுத்துதல், வசப்படுத்துதல். கவர் → கவர்ச்சி. (மு.தா.13).]

கவர்வு kavārṅgu, பெ.(n.) 1. விருப்பம்; desire. 2. கவர்ச்சி பார்க்க; see kavārcci. 3. துன்பம்; sorrow.

[அவ்வு → கவ்வு → கவர் → கவர்வு.]

கவராயம் kavārāyam, பெ.(n.) வட்டம் வரையுங் கருவி; pair of compasses.

க. கவயர.

[கவர் → கவரம் → கவராயம்.]

கவ → கவ்வு = கவட்டை. கவர்தல் = கவ்வும் அலகு போற்பிரிதல். கவர் = பிரிவு, கவை, கிளை. கவராசம் = இரு கவருள்ள கருவி (divider) (மு.தா.13).

கவரி kavari, பெ.(n.) 1. காட்டெருமை; bison. 2. எருமை; buffalo.

[கவரம் (சினம்) → கவரி (திரு.தமி.மர.740). கவரி = சினமிக்க காட்டெருமை, எருமை.]

கவரிமான் kavari-māṇ, பெ.(n.) மான் வகை; a kind of deer, yak.

ம. கவரிமான்

[கவரி + மான்.]

கவல்(லு)-தல் kavāl-, 13 செ.கு.வி.(v.i.) மனம் வருந்துதல்; to be distressed, anxious, troubled.

[கவ → கவல். கவலுதல் = பல கவர்படுதல், பல கவர்படுதல் போலப் பல நினைவு கொண்டு கலங்குதல். கவல் → கவலி. கவலித்தல் = கவலைப்படுதல் (மு.தா.14).]

கவலை kavalaḥ, பெ.(n.) 1. பல ஊர்களுக்குச் செல்லும் வழிகள் ஒன்று கூடும் கவர்த்த வழி; diverging roads. 2. பல தெருக்கள் கூடுமிடம்; place where several ways meet. 3. மரக்கிளை; branch, forking of branches, fork. 4. ஆற்றிடைக் குறை; dry place in a river, river island. 5. பல நினைவு அலைபாயுமெண்ணம்; wandering thought. 6. மனத்துயர், வருத்தம், துன்பம்; distress, affliction. 7. மனத்தடுமாற்றம்; hesitation and confusion of mind. 8. அச்சம்; fear. dread. 9. பற்றார்வம்; care, anxiety. 10. அக்கறை; concern, interest.

க. கவலை; ம. கவ. கவர், கவர, கவல; து. கபர்; தெ. கவலு (இரட்டைக் குழந்தை).

[கவ → கவல். கவலுதல் = பல கவர்படுதல்.]

கவளம் kavāḷam, பெ.(n.) 1. கவுள் என்னும் கன்னக் கதுப்பு அளவு கொண்ட உணவு; a mouthful, a morsel, as much curry rice or other food as is taken-up with the hand and put into the mouth. 2. யானை ஒரு முறை வாயிலிட்டு உண்ணும் அளவு; a lump of food that an elephant can take at one mouth. 3. கைப்பிடி அளவான

சோற்று உருண்டை; a small lump of rice kneaded into a ball.

4. சோற்றுப்பருக்கை; a grain of boiled rice.

க. அகுளு; Pali.kabala.

[கவவு → கவளம். (மு.தா.13.)]

கவற்றி kavarrī, பெ.(n.) ஆர்வத்துடிப்பு; anxiety.

[கவல் + தி = கவற்றி.]

கவனம் kavaṇam, பெ.(n.) நினைவோட்டம்; mental activity.

[கவவு → கவல் → கவல் (கவர்) = உள்ளத்தில் பதிதல். கவலம் → கவனம்.]

கவிச்சு kaviccū, பெ.(n.) புலால் நாற்றம்; stench of fish, of raw flesh, of rotten eggs.

ம. கவர்; ம. கவுரு, கவரு, கமரு; து. கௌண்டு; தெ. கமரு.

[குமி(ழ்) → குமிர் → கமர்(தல்). கமர் → கமர்ச்சு → கவர்ச்சு → கவிச்சு]

கவிழ்-தல் kavil-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தலைகீழாதல்;

to be capsized, turned bottom upwards, to turn down.

2. நாணமுதலியவற்றால் தலையிறங்குதல்; to bow one's head from modesty; to hang down, as the head, with shame, confusion, defeat.

3. குனிதல்; to stoop, bend down.

4. நிலை குலைதல்; to be overthrown discomfited, routed.

5. அழிதல்; to die, perish. 6. முழுகிப்போதல்; to be submerged, to founder. 7. தாழ்தல்; to fall low.

ம. கவிழ்; க. கவிசு, கவசு, கவுசு; குட. கவிண்; து. கப்பெ, கப்ப.

[கவி → கவிழ்-]

கவின் kavīṇ, பெ.(n.) அழகு; beauty, grace, fairness, comeliness.

[கவி → கவின். கவி = சூட்டுதல், அணிவித்தல், அழகுபடுத்துதல்.]

கவின்கலை kavīṇ-kalai, பெ.(n.) உணர்வுகளைத் தொடும்பாடல், இசை, ஓவியம், சிற்பம், கட்டடக் கலை போன்றவற்றின் அழகுத் தன்மை; those appealing to sense of beauty, as poetry music, painting, sculpture, architecture.

[கவின் + கலை. கவின் = அழகு.]

கவுள் kavul, பெ.(n.) 1. கன்னம்; cheek. 2. யானையின் கன்னம்; temple of an elephant. 3. யானையின் உள்வாய்; jaw of an elephant. 4. பக்கம்; side.

ம. கவிள்; க. கவட; H., Ur. gāl; Punj.galha; Sind.gilagito, Mar., Guj.gal-gala; Beng. Ass. gōla; Ori. gāla; Skt. kaola, gāla; GK. ghavolo.

[கவவு → கவுள் = குறடுபோற்கவ்வும் அலகு, கன்னம்.]

கவைக்குழி kavai-k-kulī, பெ.(n.) அக்குள்; armpit.

க. கவுங்குழ், கங்குழ், கங்குழ், கங்குழ், கொங்குழ், கொங்குழ், கொங்குழ்; து. கங்குள்; கோத. துக்குய், துக்குளி; துட. கொம்கவீள்; பர். கவ்கொர், கவ்கொட்; கோண். காக்கரி.

H., Mar.kākh.

[கவை + குழி.]

கழகம் kaḷagam, பெ.(n.) 1. கற்றோரும் புலவரும் கூடும் கூட்டம்; Scholar or poets forum. 2. சூதாடுமிடம்; Gambling place. 3. ஒரு கொள்கையை முன்னிட்டு சேர்ந்தியங்கும் அமைப்பு அல்லது அரசியல் கட்சி; Organization or political party based on one policy.

குல் → குல - குலவதல் = கூடுதல்

குல் → கல

குல் → குள் → குழு

குழு - (குழகு) - கழகு - கழகம்.

புலவர் அவை, கலை பயிலுமிடம், பயிலிடம், சூதாடுமிடம்.

கழங்கு kaḷaṅgu, பெ.(n.) 1. கழற்சிக்காய்; Moluccabean 2. கழற்சிக்காய் விளையாட்டு; play among girls with molucca-beans. 3. கழற்சிக்காயைக் கொண்டு வெறியாட்டில் வேலன் சொல்லுங்குறி; divination with the help of Molucca-beans by a soothsayer when possessed. 5. சூது; gambling.

ம. கழச்சி; க. சூசு க; து. கசிகெட்; தெ. கச்ச.

[கழ(ல்) → கழ → கழங்கு.]

கழஞ்சு kaḷaṅju, பெ.(n.) ஓர் எடுத்தலளவை; a weight equal in modern measure to 1/6 oz Troy.

க. கணக; தெ. கணுக, களஞ்சு; ம. கழஞ்சு.

[(கழஞ்சு = 1.77 கிராம்.) கழஞ்சு வ. கிலஞ்சு

கழங்கு → கழஞ்சு = ஒரு நிறை, கழங்கு = கழற்சிக்காய்.]

த. கழஞ்சு → Skt.kalanja

கழல்(லு)-தல் kaḷal-, 13 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெகிழ்ந்து போதல்; to become loose, as a fastening, nail, shoe, handle, lock, leaf, hair, bracelets, knot, part of any mechanism, to be unhinged, to slip off, to slough off, as a snake's skin, to become extricated, disentangled. 2. உடற்பொருத்து விலகுதல்; to be put out of joint, dislocated. 3. வெளியேறுதல்; to pass through as an arrow. 4. ஓடுதல்; to run away. 5. நீங்குதல்; to pass away, to disappear. 6. பிதுங்குதல்; to protude, bulge out. 7. விழுதல்; to fall out, as a loose tooth. 8. செலவாதல்; to be expended. 9. அவிழ்தல்; to loose as knot.

ம., க. கழல்; கோத. ககெ; துட. கோள்; குட. கய். து. கனெயுனி; தெ. க்ராலு; கட. கரைங்கான; பெங். கரங், கூ. கரெங்கு.

[கழ → கழல்.]

கழல் kaḷal, பெ.(n.) நடக்கும் உயிரினங்களின் உடற்பகுதிகளில் ஒன்றாகவும் அதன் துணை கொண்டு நிற்கவும், நடக்கவும் பயன்படும் பகுதியாகிய கால்; the part of its body on which a human

or animal stands or walks, foot.

மறுவ. கால், அடி, பதம், பாதம், தாள்.

ம. கழல்

[கழ → கழல்.]

கழலைக்கட்டி kalalai-k-katti, பெ.(n.) 1. கழுத்து முதலிய உடற்பகுதியில் பெருத்துத் தோன்றும் தசைக் கட்டி நோய்; wen, tubercle, Adenoid cyst. 2. புண்கட்டி; tumour. 3. வழக்கத்திற்கு மாறாக உண்டாகும் திசுக்களின் பெருக்கம்; abnormal growth of tissues, tumour.

[கழலை + கட்டி.]

கழற்று-தல் kalarru-, 5 செ.குன்றா.வி. (v.t.) 1. நெகிழச் செய்தல்; to make loose, to unfasten, loosen, unhinge, dislocate, unlock, unbolt, unscrew, unbutton, disentangle, extricate, disencumber. 2. ஆடையணி கலன் போன்றவைகளை நீக்குதல்; to strip, take off, divest, dismantle, unrig, to slough off, as a snake, its skin. 3. போக்குதல்; to remove, to be freed, as from sin.

[கழல் → கழற்று.]

கழனி kalani, பெ.(n.) 1. போரடிக்கும் களமுள்ள வயல்; field, paddy - field. 2. மருதநிலம்; agriculture tract. 3. சேறு; mud.

ம. கழனி; க. கழநி, கலநி, களநி.

W.cae; Norw. gard; S.granja.

[களம் → களன் → கழனி (வே.க.134).]

கழி-தல் kali-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கடந்து போதல்; to pass away. 2. செலவிடுவதால் கழிதல்; to elapse, become spent. 3. நடத்தல்; to walk, proceed.

ம. கழியுக, கழிக்க; க. கழி, களி, கழெ, களெ; து. கரியுனி, கரிபுனி; பட. கயி; து. இ. கொடி; குட. கய்ய (பொழுதுகழித்தல்); கெ. கட கட (பொழுதுபோதல்).

[கள் → கழி-]

கழி-த்தல் kali, 4 செ.குன்றா.வி. (v.t.) 1. நீக்குதல்; to reject, expel, discard, exclude, dislodge, remove, strip off, separate, eliminate. 2. ஒதுக்குதல்; to eject, to leave as refuse, to abandon. 3. பெரிய எண்ணினின்று சிறிய எண்ணைக் குறைத்தல்; to subtract. 4. குறைத்தல்; to deduct, abate, discount, remit. 5. வெட்டுதல்; to cut off, as hair, to pare off as nails; to clear off, clear away; to smooth off, as knots, to prune top. 6. போக்குதல்; to spend, waste, as time. 7. வரி முதலியவை தள்ளிக்கொடுத்தல்; to exempt, release, free as from duties or postage. 8. மலம் முதலியவற்றை வெளிப்படுத்துதல்; to cast off, as exudate, to evacuate, void, as excreta. 9. உருவுதல்; to unsheath.

ம. கழி, கழிக்குக; க. கழி, களி, கழெ, களெ; து. கரி, களெ; பட. கயி; து. கொடி; குட. கய்ய (பொழுது கழித்தல்); தெ. கடசு (பொழுது

போதல்); உரா. களெ.

[கள் → கழு → கழி.]

கழிசடை kalicaḍai, பெ.(n.) கழிக்கப்பட்ட மயிர்ச் சடைபோல இழிந்த - வன் - வள் - து; person or thing that is cast away, as shaven hair.

[கழி + சடை.]

கழிப்பு kalippu, பெ.(n.) 1. ஒழிக்கை; expulsion, ejection. 2. சாந்தி கழிக்கை; propitiating malignant deities by giving them offerings. 3. குற்றம்; blemish, defect, fault. 4. தள்ளுண்ட பொருள்; that which is cast aside and rejected. 5. கழித்தல்; subtraction.

ம. கழுப்பு, க. கழிபு.

[கழி → கழிப்பு.]

கழிபடர் kali-paḍar, பெ.(n.) அளவிடற்கரிய துன்பம்; great distress.

[கழி + படர்.]

கழிவிரக்கம் kalivirakkam, பெ.(n.) 1. நெக்கு உருகுதல்; அளவற்ற இரக்கம்; remorse, repentance. 2. பிறர்மேற் காட்டும் இரக்கம்; sympathy. 3. நிகழ்ந்ததை யெண்ணி ஒருவன் தன்னைத் தானே நொந்து கொள்ளுகை; self pity.

[கழிவு + இரக்கம்.]

கழுக்காணி kalu-k-kāni, பெ.(n.) 1. உலக்கை; pestle. 2. வேங்கை மரம்; Indian kino tree. 3. அறிவற்ற தடியன்; stout man without common sense, thick head, dullard.

ம. கழுக்காணி

[கழு → கழுக்கு + ஆளி - கழுக்காளி → கழுக்காணி.]

கழுத்து kaluttu, பெ.(n.) 1. தலையையும் உடலையும் இணைக்கும் பகுதி; part of the body that connects the head with shoulder, neck. 2. தொண்டை அல்லது குரல்வளை அமைந்திருக்கும் பகுதி; part of the body where the throat is placed. 3. குடம், குவளை போன்றவற்றின் வாய்ப்பகுதியையும் பருத்த உடற்பகுதியையும் இணைக்கும் பகுதி; narrow part of vessel as of bottle, pot etc. 4. இரு பொருள்களை இணைக்கும் குறுகிய பகுதி; narrow connecting part between two parts of things. 5. நிலத்திற் பாளை முதலியன வைத்தற்கேற்ற இடம்; elevation on or depression in the floor suitable for placing big pots.

ம. கழுத்து; க. கத்து, கழ்த்து; தெ. குத்துக, கொந்து; து. கண்டெறு, கெக்கில்; கோத. கழ்தல், கிட்க்; பட. கத்து; கட, கட்லி; கோண். கடலி; மால். க்வலர; குரு. கேசெர்.

H., V. galla, gālam; Kash.kan. Guj.galum; Beng.ghad; Skt.gala, griva; E.collar; G.k. kolla; It.collotto; Sp.cuello; F.col; coll-n;

Dan.halsi, hals; Cata;coll; Fin.kausai; Hung.galler; Pali.Kol; neity; Russ.gule-n.

கழுத்தேர் kaḷuttēr, பெ.(n.) முதலேரைப் பின் தொடரும் இரண்டாம் ஏர்; the second plough in a row. [கழுத்து + ஏர்.]

கழுதை kaḷudai, பெ.(n.) 1. வெள்ளை நிற மூக்கும் நீண்ட காதுகளும் கொண்ட குதிரை இனத்தைச் சேர்ந்த விலங்கு; domestic ass, donkey. 2. இழித்துப்பேசப் பயன்படுத்தும் வசைச் சொல்லாகவும் அன்பின் மிகுதியால் செல்லமாக அழைக்கப் பயன்படும் சொல்லாகவும் விளங்குவது; a term of abuse as well as endearment. 3. தாழ்ந்தது அல்லது இழிந்தது எனச் சுட்டும் அடைமொழி; an epithet to denoting meanness and lowness.

ம. கழுத; க. கழுதெ, கத்தெ; தெ. காடித; து.பட. கத்தெ; கை. கெதி; துட. கத்ய், க்வத்தெ; கோண். கதான்; கூய். கொடொ; நா. காட்தி; கொலா. கத்தி, காட்தி; பர். கரத்; குரு. கத்த; மா. கதகொள்ப்; பிரா. கத்த.

H., U. gadha, gadha; Mar. gaddha, gaddhey, gadubha; Pkt. gaddaha; Sind. gadhagadhano; Persian. char; Kurdish. kerr; comp the Laghmani karatik (female ass). G.K. gaidaros; Indon. keladai; Mal. keldai; Ori. gadha. Skt. gardabha, khara as ass. compares T. kaḷudai an ass. The final *bha* of *gardabha* may have arisen from a D. sign of the nominative. The original idea of *kaḷte* is uncertain. *Gardabha* appears in Maharashtra as *gadhava* [k.k.e.d.xx].

காள் → காழ் → கழு → கழுதை. காள் காள் என்று கத்துவது கழுதை (தமிழா.107).

[கழுது → கழுதை. கள் → கழு = தள்ளுதல், உதைத்தல். கழுதை = உதைப்பது (ஒ.நோ.கழுது = பேய், தாக்குவது).]

கழுநீர் kaḷu-nīr, பெ.(n.) 1. செங்குவளை; purple indian water-lily. 2. கருங்குவளை; blue Indian water lily. 3. குவளை மலர் பூக்கும் கொடி வகை; water lily.

ம. கழுநீர்; க. கலுவெ; கெ. கலுவ.

[கழு + நீர்.]

கழுவன் kaḷuvan, பெ.(n.) 1. பொய்யில் நிலைப்பவன், கொடுந்தீயன்; daring villain, wretch, as deserving the stake. 2. கழுவேறினவன்; One impaled.

ம. கழுவன்.

[கள் → கழு → கழுவன்.]

கழை kaḷai, பெ.(n.) 1. மூங்கில்; spiny bamboo. 2. மூங்கிற்குழாய்; bamboo. 3. வேய்ங்குழல்; musical bamboo-pipe. 4. கழைக்கூத்து; pole dance. 5.

கரும்பு; sugarcane. 6. தூம்பு என்னும் மூங்கிலாலி என்றவோர் இசைக்கருவி; a kind of musical instrument.

மறுவ. மூங்கில், புல்.

க. கழிலெ, களிலெ, களலு, களலெ, களிலு, களிலெம்; து. கணிலெ; பர். களீர்; தெ., கட., ம. கழ; பட. கயெ; Pkt. kanilla.

(தொழு வாயிலை அடைக்கும் கம்பு.)

[குல் → கல் → கழ → கழை.]

கள் kaḷ, பெ.(n.) 1. புளிக்க வைத்த பனை, தென்னை போன்றவற்றின் வடிநீர்.; the fermented sap, vinous liquor. 2. கள்ளிற்கினமான தேன்; the saccharine juice formed in flowers; honey. 3. தேனுண்ணும் வண்டு; bee.

மறுவ. சுடிகை, சுண்டம், சுண்டை.

ம., க., பட. கள், கள்ளு; தெ.கல்லி; கோத. கள்; குட. கள்ளி; து. கலி; கோண். கல்; நா. கள்; கூ. கலு; குவி. காரு.

Skt. kalyā; Pkt. Kallā; H.kal(w)ār; kalāl, Mar., Guj. khilo.

[குல் → கல் → கள் = திரட்சி, ஊறி நிரம்பிய தேன் (மு.தா.196), வ.பொ.ச. 50.]

கள்வன் kaḷvan, பெ.(n.) 1. திருடன்; thief, robber. 2. தீயவன்; a rogue, a bad fellow. 3. பொய்யுரைப்பவன், ஏமாற்றுபவன்; a liar, deceiver. 4. உள்ளங்கவர்பவன்; one who admires

ம. கள்ளன், களவன், களமன்; க., பட., உரா. கள்ள; துட. கெளு; கசபா. கள்ள, கள்ளா.

Skt. kalama; Heb. ganar; Yid. ganev; Gk. kleftis.

[கள்ளுதல் = திருடுதல். கள் → களவு → கள்வு → கள்வன்.]

த. கள்வன் > skt. kalam (வ.மொ.வ.111).

கள்ளம் kaḷlam, பெ.(n.) 1. ஏய்ப்பு; guile, deception, dissimulation, trickishness, secrecy, slyness. 2. பொய்; lie, falsehood. 3. களவு; stealing, robbery, fraud, embezzlement. 4. குற்றம்; fault, defect, blemish. 5. மெய்யியல் அறியாமை, அவிச்சை; spiritual ignorance. 6. புண்ணிலுள்ள அசறு; morbid matter concealed in a boil or lodged in the system causing irritation.

தெ. கல்ல; ம. கள்ளம்; க. கள்ள; து. கள்ளெ; கோத. கள்வ்.

[கள் → கள்ளம் = பொய். பொய்யாவது, சொல்லால் ஒன்றை மறைத்தல்.]

கள்ளன் kaḷlan, பெ.(n.) 1. திருடன்; thief, robber, depredator. 2. ஏய்ப்பவன் (வஞ்சகன்;) deceitful or cunning person.

ம. கள்ளன், களவன்; க. கள்ள. கள; கள்ளால்; து. கள்வெ; குட. கள்ளே; கோண். கல்லெ, கல்லே, கல்வால்; குரு கல்பச்; மா.கல்வே, க்வல்வ; பிரா. கள்ளே; துட. கொள்ளன்; தெ. கல்லரி பட.கள்ள.

Skt. *kalama*

[கள் → கள்ளன் → கள் = கருமை.]

கள்ளி¹ *kaḷḷi*, பெ.(n.) 1. முட்செடிவகை; spurge. 2. திருகுகள்ளி; milk-hedge. 3. இலைக்கள்ளி; five-tuberled spurge. 4. சதுரக்கள்ளி; square spurge. 5. மண்டங்கள்ளி; cement plant. 6. சப்பாத்துக்கள்ளி; common prickly pear. 7. சாதிக்காய் மரம்; deal-tree.

ம., க., தெ., து. கள்ளி.

[கள் = முள். கள் → கள்ளி. ஒ.நோ. முள்ளி.]

கள்ளி² *kaḷḷi*, பெ.(n.) 1. திருடி; a female thief. 2. கள்ளனின் மனைவி; the wife of a thief. 3. வேலை செய்யாது குழப்புவள்; woman who shirks work.

க. கள்ளதி, கள்ளெ; ம. கள்ளி, கள்ளத்தி; கோத. கய்ள்; குட. கள்ளி; தெ. கல்லரி (பொய்யன்); பட. கள்ளெ; கசபா. கல்வி.

[கள்ளம் → கள்ளி.]

களங்கம் *kaḷaṅgam*, பெ.(n.) 1. கரிய மறு; stain, blot, tarnish. 2. கருத்தொலைப்பு குற்ற வகை; fault, defect, moral guilt. 3. புகழ்க்கேடு; defamation, blame. 4. துரு; rust. 5. களிம்பு; verdigris. 6. கறுப்பு; black colour. 7. கறுப்பு புள்ளியாகிய ஒரு வகை வயிரக்குற்றம்; dark spot in a diamond. 8. நீலம்; blue colour. 9. அடையாளம்; mark, sign, token.

ம. களங்கம்; க. கலங்க; தெ. கலங்கமு; து. களங்க்.

[கல் → கள் = கருமை. கள் → களம் = கருமை, களம் - களங்கு = கருமை; குற்றம். களங்கு → களங்கம் = கருமை, கறை, மறு, குற்றம்.]

களஞ்சியம் *kaḷaṅṅiyam*, பெ.(n.) 1. தவசம் சேர்க்கும் இடம்; granary barn. 2. பண்டகசாலை, சரக்கறை; storeroom, repository 3. கருவூலம்; treasury.

தெ. களஞ்சமு; க. களஞ்சி.

[குள் → குளஞ்சி → களஞ்சி + அம்.]

களப்பணி *kaḷa-p-pani*, பெ.(n.) உரிய இடத்திற்குச் சென்று நேரிடையாகச் செய்யும் பணி; field work, field study.

[கள(ம்) + பணி.]

களப்பிரர் *kaḷa-p-pirar*, பெ.(n.) தமிழராயிருந்து மொழியால் வடுகர், கருநடராகவும் சமயத்தால் பவுத்த சமணராகவும் விளங்கி கி.பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டு முதல் ஐந்தாம் நூற்றாண்டு வரை தமிழகத்தை ஆட்சி புரிந்த அரசமரபினர்; a dynasty of rulers from third century to fifth century A.D., who ruled over Tamilnadu, being Vaduga *Kannadiga* by language and Budha, Jaina by religion, and whose ancestry is traceable to ancient Tamils.

க. களபோர; *skt. kaḷavabra*

[கள் → கள்வர் → களவர் → களவாளர் → களப்பாளர்

→ களப்பிரர்.]

களம் *kaḷam*, பெ.(n.) 1. இடம்; place, locality, open space, expanse. 2. கதிரடிக்கும் நிலம்; threshing - floor, place for treading grain. 3. அவை; assembly, meeting, court, theatre. 4. வேள்விச்சாலை; hall of sacrifice. 5. போர்க்களம்; battle - field. 6. களர்நிலம்; saline soil. 7. உள்ளம்; mind. 8. கடலில் விழும் திட்டு; shallow shelf of rocks at sea, sand-bank.

ம. களம்; க. கள, கண; கோத. கள்ம்; துட. கள்ண்; குட. கள; கொலா. கல்வெ; நா. களவெ; பர். கலி; கோண். கலின்; கொண். கால்; கூ. கலை; குவி. கலோமி; குரு. கலி; மா. க்வாவு.

[கள் → களம் (வேக.119, 120.)]

த. களம் > *Skt. khala*

களமர் *kaḷamar*, பெ.(n.) 1. வேளாளரில் ஒருவகைப் பிரிவினர்; husbandmen in agricultural tract. 2. போர் மறவர்; warriors. 3. பண்ணைப் பணியாளர்கள்; workers.

[களம் → களமர் (வேக.134.)]

களரி *kaḷari*, பெ.(n.) 1. விற்போர், மற்போர், நாடகம் முதலியன பயிலும் அரங்கு; circular area for dramatic performances, gladiatorial or gymnastic exhibitions, hall for literary performance. 2. அவை; assembly. 3. அறமன்றம்; court of justice 4. போர்க்களம்; battle-field. 5. தொழில் செய்யும் இடம்; place of work or of business. 6. தெய்வமேறிகள் ஆடுமிடம்; place of spirit.

ம. களரி; க. கருடி; தெ. கரிடி; து. கரடி.

[குல் → கல் → கள் → களர்² → களரி ஒ.நோ. முள் → முளரி, வள் → வளரி (வளை தடி).]

களவாரம் *kaḷavāram*, பெ.(n.) களத்தில் வேலைக் காரர்களுக்குக் கொடுக்கும் தவசக்கூலி; grain given at threshing-floor to the labourers.

ம. களவாரம்

[களம் + வாரம். வாரம் = பங்கு, வருவது.]

களவு *kaḷavu*, பெ.(n.) 1. திருட்டு; robbery, theft. 2. பிறர் உடைமைகளைப் பறித்து உரியவருக்கு உரிமை இல்லாமலாக்கிக் கொள்ளும் நோக்கத்தில் மேற்கொள்ளும் செயல்; the act of stealing, theft, robbery, the felonious taking and removing of the personal property with the intent to deprive the rightful owner of it. 3. திருடியபொருள்; stolen property. 4. முறையற்ற செயற்பாடு; unlawful act. 5. ஏய்ப்பு; deceit, treachery, hypocrisy. 6. களவுப் புணர்ச்; secret union of lovers before caremorial marriage.

ம. களவு; க. களவு, களக; தெ., பட. கல்லு; துட. கொள்; குட. கள்; து. களவு, களு; கோண். கல்லானா; குரு. கர்நா.

[கள் → களவு (தமி.ம.) 551.]

த. களவு > *Skt. khala*.**Kan.**kaḷa, **tosteal**; **Tam.** kalavu; **Mal.** kaḷ-lat. **M.**atheft comp.

Lat. clep-o, to steal; **Greek.** (klap-eis) comp. Lappish keles. a lie; **Hung.** tsal to cheat; also Sans. chhala, fraud (C.G.D.F.L.591.616).

களி¹ kaḷi, பெ.(n.) 1. மகிழ்ச்சி; joy, delight, exhilaration, exultation, mirth, hilarity. 2. கள்ளுண்டு களிக்கை; revelling, intoxication. 3. தேன்; honey. 4. கள்; toddy. 5. கட்டுடியன், drunkard; reveller. 6. கட்டுடியன் கூற்றாக வரும் கலம்பகவுறுப்பு; stanza in *Kalambagam* embodying the effusions of a drunkard. 7. உள்ளச் செருக்கு; arrogance, pride. 8. சினம்; anger. 9. தியக்கம்; bewilderment. 10. யானை மதம்; 'must' in an elephant. 11. மதங்கொண்டயானை; elephant in rut.

ம., தெ., து., குட. களி.

U., H. gāle, kheel; Mar. khel; H. kaggi.

[களித்தல் = கள்ளுண்டு மகிழ்தல், விளையாடுதல்; மயக்கம், செருக்கு.]

த. களி > **Skt. kēl** (வ.மொ.வ. 112).

களி² kaḷi, பெ.(n.) 1. குழைவு; pulpiness, state of being mashed. 2. குழம்பு; thick pulp, liquid paste. 3. மாவு முதலியவற்றால் ஆக்கிய களி; a kind of pasty pottage made with flour, etc., pasty pudding; poultice. 4. கஞ்சி; gruel, conjee. 5. வண்டல்; silt, sediment. 6. உருகிய மாழைநீர்; liquid metal. 7. களிமண்; lay. 8. இறுகிய பழச்சாறு; jam. ம. களி; க. கழி, கடி (புள்ளித்த கஞ்சி); தெ. கலி.

F. colli; **Sp.** cola; **It.** colla; **Rum.** clei; **G.** klebstoff; **Swed.** kli-ster; **Pol.** klej; **Cz.** kleh; **Russ.** klyey; **GK.** kolla; **Yid.** kleb; **Mal.** kuala; **Skt.** kali, (sour rice gruel), khali (boiled ground ricegruel).

[கள் → களி. (கருமண் அல்லது களிமண்).]

களிப்பு kaḷippu, பெ.(n.) மனமகிழ்ச்சி; joy, exultation, delight, hilarity. 2. செருக்கு; vanity, conceit, pride. 3. மயக்கம்; mental delusion, aberration of mind. 4. மதுவெறி; intoxication, inebriation. 5. சிற்றின்பம்; sexual pleasure. 6.

மண்ணின் பசை; adhesive power, as in clay.

ம. களிப்பு

Indon. kesukan; **Norw., Swed.** Glade. **Turk.** keyif; **Chin.** kuaile; **E.** gay.

[களி + பு (சொல்லாக்க ஈறு)]

களிம்பு kaḷimbu, பெ.(n.) 1. செம்பின் மலப்பற்று; veridigris, sub-acetate of copper. 2. துரு; rust. 3. மாசு; spot, blemish, fault. defect 4. பூச்சுமருந்து; ointment.

ம. களிம்பு; க. கிலும்பு, கிலிம்பு, கிலுவு; தெ. சிலுமு, கிலுமு; து. கிலிம்பு, கிலாம்பு; கோத. கில்பு; பட. கிலும்பு; குவி. கில்மு (துரு).

[களி + களிம்பு (களி போன்ற மருந்து)]

களியன் kaḷiyaṅ, பெ.(n.) குடியன்; drunkard.

[களி² → களியன்.]

களிறு kaḷiru, பெ.(n.) 1. ஆண் யானை; male elephant. 2. ஆண்பன்றி; boar. 3. ஆண் சுறா மீன்; male shark. 4. கைம்மீன் (அத்தம்); the 13th star.

ம. களிறு

[களி → களிறு. களிகொள்வது களிறு (வே.க.131.)]

களை¹-தல் kaḷai-, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பிடுங்கி யெறிதல்; to weed, pull up, pluck out. 2. நீக்குதல்; to remove, expel, separate; to extirpate, as disease; to share; to pare, as the nails, to moult as feathers. 3. ஆடையணி முதலியன கழற்றுதல்; to strip or put off, as clothes or ornaments. 4. அழித்தல்; to exterminate, as a family or foe; to kill, destroy. 5. குழைதல்; to soften, melt, as the heart. 6. அரிசி கழுவுதல்; to wash or cleanse as rice.

ம. கள; க. களெ; தெ. கடசு; து. களையுனி, களெவுனி [கள் → களை.]

களை² kaḷai, பெ.(n.) 1. கழனியில் முளைக்கும் பயனற்ற பயிர்; any useless plant of small growth which is not wanted, weeds. 2. குற்றம்; defect, fault.

ம. கள்; க. களெ; தெ. கலபு; குட. களெ; பட. கா(யெ.); து. களெ.

Sp. hierba; Cata. herba; Guj. ghas; Pali. kasambn; H. ghas.

கற்கண் kaḷkaṅ, பெ.(n.) கலிங்கின் நீர்செல்லும் துளை; the hole of a surplus.

ம. கல்க்கண்டம், கல்க்கண்டி, கல்க்கண்டு; தெ. கலகண்ட; கசபா. கல்க்கண்டி; பட. கல்கண்டு.

[கல் + கண்.]

கற்கண்டு kaḷkaṅḍu, பெ.(n.) பளிங்கு போன்று இறுகிய கருப்பஞ்சாற்றுக் கட்டி; rock-candy, sugar-candy.

[கல் + கண்டு.]

கற்காலம் kaḷ-kālam, பெ.(n.) கல்லைக் கருவியாகப் பயன்படுத்திய காலம்; stone age.

[கல் + காலம்.]

கற்கி kaḷki, பெ.(n.) கோயில்; temple.

[கல் → கற்கு = கற்படுத்துதல், கற்களால் செய்வித்தல்.]

கற்கிலை kaḷ-kiḍai, பெ.(n.) செங்கற்குளை; brick-kiln.

[கல் + கிடை.]

கற்குளிமாக்கள் kaḷ-kuḷi-mākkaḷ, பெ.(n.) முத்துக் குளிப்போர்; divers for pearls.

[கற்குளி + மாக்கள்.]

கற்பம் kaḷpam, பெ.(n.) 1. நானூற்று முப்பத்திரண்டு கோடி ஆண்டுகள் கொண்ட காலம், நான்முகனின் ஒருநாள்; a day of *Brahma*, a period of 4,320,000,000 years of mortals. 2. நான்முகனின் வாழ்நாள்; period of *Brahma's* life-time. 3. இந்திரன் முதலிய தேவர்களின் வாழ்நாளளவு; the standard by which the life-time of *Indra* and other celestials is measured. 4. வாழ்நாளை நீட்டிக்கச் செய்யும் மருந்து; medicine to promote longevity. 5. இலக்கங் கோடி; the number

1,000,000,000,000. 6. தேவர் உலகம்; the world of gods.

[கல்பம் → கற்பம். கல் → கலி = ஒன்று சேர்தல், கூடுதல், மிகுதல், பெருகுதல். கல் → கல்பம் → கற்பம்.]

கற்பனை *karṇai*, பெ.(n.) 1. மனவுறுதி; determination, vow. 2. கட்டளை; command, order, 3. செயல், ஏற்பாடு; plan, prescribed 4. இல்லாததைக் கட்டிச் சொல்லுகை; fabrication, invention, guess. 5. வண்ணனை; (poets.) description, imagination 6. ஏய்ப்பு; guile, deceit. 7. பொய்த்தோற்றம்; illusion or illusory superimposition.

ம. கல்பன; து. கல்பனெ **H. Skt. kalpana**, Guja; *kalpha*.

[கல் + பு + அன் + ஐ → கற்பனை.]

கற்பி-த்தல் *karpi-*, பி.வி. (cani.) பயிற்றுவித்தல்; to teach, instruct.

கற்றளி *karraḷi*, பெ.(n.) கற்கோயில்; temple built of stone.

ம. கற்றளி

[கல் + தளி - கற்றளி. தளி = கோயில்.]

கற்றை *karrai*, பெ.(n.) 1. திரள்; collection, as of hair, rays of the sun. 2. கட்டு; bundle, as of straw, grass, paddy seedlings. 3. தென்னோலைக் கற்றை; coconut leaves braided like ropes, as bands for hedging.

ம. கற்றை; க. கந்தெ; தெ. கட்ட; து. கந்தெ.

[குல் → கல் → கற்றை. 'குல்' திரட்சிக் கருத்துவேர்.]

கறங்கு *karangu*, பெ.(n.) 1. சுழற்சி; whirling, gyration. 2. காற்றாடி; kite, wind-whirl. 3. ஒலி, அரவம்; sound.

O.N. hringer; O.H.G., O.S., O.E., hring; E. ring.

[கறு → கற → கறங்கு. (மு.தா. 216).]

கறல் *karal*, பெ.(n.) தவசத்தை அளக்கும் ஒரு அளவை; a measurement of grain.

ம. கறல்

[கறு → கறை = உரல். கறு → கறல் = உரல் போன்று குழிவுள்ள அளவை ஏனம்.]

கறவை *karavai*, பெ.(n.) பால் கறக்கும் மாடு; milch cow.

மறுவ. பெற்றம், ஆன், ஆவு.

ம. கறவ; க. கறாவு; கறப; உரா. கறாக்கதன.

Siam. karav; **Ahoom.** khrai; **Thai.** khamti; **Ucaos.** khai, khwai, khww; **Mal.** kербow; Ar.ba-qara; **Aust.** karak; **Ser.** krava; **Pol.** krowa; **Cz.** kravo; **Russ.** karova.

கறி-த்தல் *karī-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) மெல்லக் கடித்தல்; to chew; to eat by biting or nibbling, as biscuits, grass.

ம. கறி; க. கர்சு, கர்ச்சி; தெ. கரசு; து. கசெபுனி, கச்சுனி; கொலா., பர். கச்சு; கோண். கச்சானா, கச்சின; கூ. கசு; குரு. கச்சினை; மா. க்வலவெ; கசபா. கறி; குவி. கர்கி.

Mal. kerat, Norw. klippe.

[குல் → கல் → கறு → கறி. குல் → குத்தல் கருத்துவேர். கறு = வெட்டுதல், துண்டாக்குதல். கறு ஒலிக்குறிப்புச் சொல். கறு → கறி (மு.தா. பக்.2.).]

கறியமுது *karī-y-amadu*, பெ.(n.) 1. சமைத்த கறியாகக் கடவுளுக்குப் படைக்கும் உணவு; offerings of vegetable curry to deities. 2. கறியாகிய உணவுப் பண்டம்; vegetables.

[கறி + அமுது.]

கறுப்பு *karuppu*, பெ.(n.) 1. கருமை; blackness, darkness. 2. சினம்; anger, displeasure. 3. குற்றம்; moral delinquency, blemish, fault. 4. கறை; spot, taint, pollution, moral defilement. 5. தழுப்பு; scar. 6. கருங்கோள்; Rahu, the ascending node. 7. பேய்பிசாசுகள்; evil spirits. 8. அபின்; opium. 9. மீனம்பர்; ambergis. 10. தும்பிலி; ebony. 11. வயிர்த்த பகை; enmity.

ம. கறுப்பு; க. கப்பு, கப்பு, கறெ, கறி; உரா. கறுப்பு; எரு. கர்த்தடு; தெ. கற, கறி, கர்றி, கப்பு; து., பட. கப்பு; கோத. கர்ப்; துட. கப்; குட. கரபி, கரதெ; பிரா. கர்.

[கல் → கர் → கரு → கறு. கல் → கறு. ஒ.நோ. நில் → நிறு.]

கறுவு-தல் *karuvu-*, 5 செ.குவி. (v.i.) 1. சினக் குறிப்புக் காட்டுதல்; to exhibit signs of displeasure, frown, look sternly. 2. மனவுரங் கொள்ளுதல்; to rankle; to entertain malice, implacable hatred. 3. பல்லால் துருவுதல்; to nibble, as a rat.

[குல் → கல் = குத்துதல், கடித்தல், துன்பஞ் செய்தல், பகைத்தல், சிதைத்தல். கல் → கறு → கறுவு-]

கறை *karai*, பெ.(n.) 1. வாழை, நுங்கு முதலியவற்றின் சாற்றாலுண்டாகும் சாயம்; rust; spot, as on the moon; as of the teeth, stain, tarnish, blemish, uncleanliness. 2. குற்றம்; fault, defect. 3. கறுப்பு நிறம்; black. 4. நிறம்; colour, hue, tinge. 5. இருள்; darkness. 6. நஞ்சு; poison. 7. அரத்தம்; blood. 8. மாதவிலக்கு; defilement, as of catamenia. 9. உரல்; mortar for pounding. 10. கருங்காலி வகை; glabrous foliaged cutch.

ம. கற; க., பட., குட. கறெ; தெ. கர; துட. கர்.

Sinh.kunu

[கல் → கரு → கறு → கறை. கறு = மிகக் கருப்பாதல், குடைதல், மிகவும் இருளாதல் (மு.தா.180).]

கன்று *kanru*, பெ.(n.) 1. கழுதை, கடமை, ஆன், எருமை, யானை, குதிரை, மரை, கவரிமா, கராம், ஒட்டகம் முதலிய விலங்குகளின் இளமைப் பெயர்; calf, colt; young of the animal. 2. மா, புனி, வாழை முதலியவற்றின் இளநிலை; sapling, young tree. 3. சிறுமை; anything insignificant, trifle, particle. 4. கைவளை; bracelet.

ம. கன்னு; க. கந்து, கரு, கறு, கறுவு; தெ. கந்து, கந்துவு (குழந்தை); து. கஞ்சி, கந்து; துட. கொர்; பட. கரு; பர். கர் (நாற்று); கட. கர் (ஈனூதல்);

கோண். கோண்ட (எருது); கூ. கோறு; குரு. கந்து; மா. கடெ(மகன்); பிரா. கணங்க (பெறுதல்); கொர. கஞ்சிகெ; கசபா. கயந்தி;

கன்- தெ. கனு = பிள்ளைபெறு (to bring forth young).

கன்னக்கோல் **kanna-k-kōl**, பெ.(n.) 1. சுவரைத் தோண்டுதற்குக் கள்ளர் கையாளுங் கருவி; iron-crow bar of thieves. 2. நெசவாளர் பயன்படுத்தும் ஒரு கருவி; an implement of the weavers.

மறுவ. கன்னகம்

ம. கன்னக்கோல்; க. கன்னகத்திரி; தெ. கன்னக்கோல்.

[கல்லு → கன்னு → கன்னம். கல் = தோண்டுதல். கன்னம் = குழி, குழித்தல், வெட்டுதல். கன்னம்⁴ + கோல்.]

கன்னக்கோல் = சுவரில் துளையிடும் சிறிய கடப்பாறை.

கன்னடம் **kannaḍam**, பெ.(n.) 1. ஐந்து திராவிட மொழிகளுள் ஒன்றான கன்னடம் பேசுகின்ற நாடு; the *Kannada* country, the place where the *Kannada* language is spoken. 2. இந்தியப் பதினெண் மொழிகளுள் ஒன்று; language of the Kanarese, one of 18 languages of India mentioned in Tamil works. 3. ஒருவகைப்பண்; a musical note.

ம. கன்னடம்; க. கன்னட; தெ. கன்னடமு; து. கர்நாடக, கன்னட; மரா. கானட; **Skt.** *karnāṭa*.

[கல் = மலை, குன்று. கல்+நாடு-கன்னாடு → கன்னடம்.]

கன்னடுதல் **kannaḍudal**, பெ.(n.) போரில் இறந்த மறவனது உருவகுத்துப் பெயர் பொறித்த நடுகல் நாட்டுதலைக் கூறும் புறத்துறை; theme of setting up a memorial stone for a warrior who died in battle.

[கல் + நடுதல் - கன்னடுதல்.]

கன்னம் **kannam**, பெ.(n.) 1. கதுப்பு; cheek.

ம. கன்னம்; க. கன்ன; கென்னெ; பட. கென்னி

குல் → கல் → கன் → கன்னம் (குழிந்த பகுதி).

த. கன்னம் < **Skt.** *karna*. (வ.மொ.வ.112.) **Pkt.** *kanna*. Iraq; *khadd*.

West Sudan; gone; Nil., Aby., Ger., Norw. *kinn*; **It.** *guancia*; **Swed.** *kin-d*; **Dan.** *kind*, Berber; **Mzab.** *Ka→ga*.

மறுவ. கொடிறு, கவுள்.

[கல் → கன் = துளை. கன் → கன்னம் = துளையுள்ள காது, யானைச்செவி, காதையடுத்த அலகுப்பக்கம்.]

கன்னல் **kannaḷ**, பெ.(n.) 1. கரும்பு; sugar-cane. 2. கருப்பஞ்சாற்றிலிருந்து செய்யப்படும் சருக்கரை; sugar. 3. கற்கண்டு; rock-candy. 4. மணற்பாகு; thick molasses.

ம. கன்னல்; து. கன்ன; கோத. கல்ன.

Ma. *kannā*; **L.** *canna*; **Chin.** *gān - zhe*; **G.** *kanne*; **F.** *canne*.

[கன் → கன்னல் (ஈனுதல், முளைவிடுதல், வளர்தல்.)

கன்னி **kanni**, பெ.(n.) பருவமடைந்தவள், பருவப் பெண்; matured woman.

[கன் → கன்னி. கன்தல் = மகவுபெறுதல், ஈனுதல், குழந்தைபெறும் பூப்பு நிலை எய்தியவள்.]

கன்னியாக்குமரி **kanni-k-kumari**, பெ.(n.) 1. கன்னியாக்குமரி முனை; cape of *Kanya kumari*. 2. கன்னியாக்குமரி மாவட்டத்தின் தலைநகர்; district capital of *Kanyakumari*. 3. கன்னியாக்குமரி என்னும் பெண் தெய்வம், அத்தெய்வம் கோயில் கொண்ட ஊர்; name of virgin deity and the temple town of the same deity.

[கன்னி + குமரி - கன்னிக்குமரி (இரு பெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை.)

கன்னி, குமரி என்னும் இரு சொற்களும் கொற்றவையான காளியையும் குமரியாற்றையும் குமரிப் பெண்ணையும் குறிப்பன.

கன்னித்தமிழ் **kanni-t-tamil**, பெ.(n.) சீரிளமையோடு வாழும் தமிழ்மொழி; immortal Tamil.

[கன்னி + தமிழ்.]

கன்னிமூலை **kanni-mūlai**, பெ.(n.) தென்மேற்கு மூலை; south west corner.

ம. கன்னிமூல

[கன்னி + மூலை.]

கன்னு-தல் **kannu-**, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பழுத்தல்; to rippen; 2. அரத்தங்கட்டிச் சிவப்பாதல்; to be black or yellow spot produced by extravasated blood caused by a contusion.

[கன் → கன்னு. (வ.மொ.வ.112.)]

கன-த்தல் **kanna-**, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பாரமாதல்; to be heavy. 2. மிகுதியாதல்; to be abundant, copious, numerous. 3. பருத்தல்; to be stout. 4. தடித்தல்; to grow dense or thick. 5. கட்டைக் குரலாதல்; to be hoarse; to break, as the voice of a youth. 6. பெருமையுறுதல்; to be honourable, noble, illustrious.

ம. கனக்குக; **H:** *kan*; **Skt.** *ghana*.

[கல் → கன → கனத்தல்.]

கனம் **kaṇam**, பெ.(n.) 1. சுவை; heaviness, weight. 2. பருமன்; thickness; size. 3. பெருமை; honour, dignity, respectability, moral worth. 4. செறிவு; density, closeness, hardness, solidity. 5. திரட்சி; roundness. 6. உறுதி; firmness. 7. மிகுதி; abundance, copiousness, excessive-ness, plenty, much. 8. ஓரெண்ணை அதனாலேயே இருமுறை பெருக்க வரும் இலக்கம்; (math.) cube of a number, one of *aṭṭa-kanidam*. 9. கனவடிவு; cube, as a solid. 10. கூட்டம்; multitude, assemblage, crowd. 11. வட்டம்; circle. 12. அகலம்; width, breadth. 13. முகில்; cloud. 14. கோரைக் கிழங்கு; tuber of *kōraigrass*.

[கல் → கன் = கல், உறுதிப்பாடு. கன் → கன. கனத்தல் = பளுவாதல், மிகுதியாதல், பருத்தல், குரல்

தடித்தல், பெருமையுறுதல். கன → கனம் = தடிமன், பருமன், பெருமை, செறிவு, திரட்சி உறுதி, மிகுதி, கூட்டம், மும்மான வடிவு.]

த. கனம் > Skt. ghana. (வ.மொ.வ.112,113.).

கனலி kanali, பெ.(n.) 1. கதிரவன்; sun. 2. நெருப்பு; fire.

[கல் → கன் → கனல் = நெருப்பு. கனலுதல் = எரிதல், சினத்தல். கனல் → கனலி. (வே.க.183).]

கனவு kanavu, பெ.(n.) 1. நனவில் உள்ளது போன்றே தூங்குபவனின் மனத்திரையில் தோன்றும் தொடர் நிகழ்வுகள் அல்லது காட்சிகள்; vision series of pictures or events, presented to sleeping person. 2. தூக்கம்; sleep. 3. மயக்கம்; stupor, drowsiness.

ம. கனவு, கினாவு; க. கன, கனசு, கனச; தெ., கொலா., நா. கல; பட. கனசு; து. கன.; குட. கெனசி; துட. கொனாவ்; பர். கெலய்; கட. கிர்க்; கோண். கனச்சானா (கனவு காண்).

குரு. கந்தர்னா (உறங்கு); மால். காந்த்ரெ (உறங்கு)

[கலவு → கனவு.]

கனி kani-, பெ.(n.) 1. கனிவு; ripeness, maturity. 2. பழம்; fruit; ripe, mellow fruit. 3. இனிமை; sweetness. 4. சாரம்; essence. 5. முவசைச்சீரில் இறுதியிலுள்ள நிரையசை; the last metrical division in a word of three syllables sounding like 'Kani'.

மறுவ. பழம், நெற்று, காய்ப்பழம், ஒதப்பழம்.

ம. கனி.

[குல் → கல் → கன் → கனி. (முதிர்ந்தல், பழுத்தல்) கனி (பழம்) என்னும் சொல், கன்னி (பழுத்தது) என்பதன் தொகுத்தலே.] (பண்.தமி. நா.ப.17).

கனிவு kanivu, பெ.(n.) 1. முதிர்கை; ripening. 2. அன்பு; love. 3. மாந்த நேய வெளிப்பாடு; tenderness. 4. இரக்கம்; compassion.

ம. கனிவு; க. கனி, கனிகர; தெ. கனிகரமு; து. கனிகர.

[கனி → கனிவு.]

கனைப்பு kanaippu, பெ.(n.) 1. ஒலி; sound, roar. 2. குதிரை முதலியவற்றின் குரலோசை; neighing, braying, bellowing. 3. கொக்கரிப்பு; laughter, giggling, chukling.

ம. கனய்பு, கனப்பு.

[கனை → கனைப்பு.]

கா

கா¹-த்தல் kã-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1.காவல் செய்தல்; to guard, keep guard, watch. 2. கெடாது பேணுதல்; to keep safe from harm or loss. 3. அழியாது காத்தல்; to keep safe from danger or death. 4. உயிருடன் வைத்துப் பேணுதல்; to keep alive. 5. நடை முறையில் இருக்குமாறு செய்தல்; to keep existence. 6. பாதுகாத்தல்; to preserve, shelter. 7. அரசாளுதல்;

to govern, rule, reign. 8. பின் பற்றுதல்; to observe, as vow. a fast. 9. அரண்காப்புச் செய்தல்; to keep watch. 10. பேணிவளர்த்தல், பேணிக்காத்தல் to ten, to nourish. 11. கவனித்துப் பேணுதல்; to take care of. 12. ஆடுமாடு முதலியன மேய்த்தல்; to graze cattle.

ம. கா, காக்குக; க. கா, காய்; காயு; தெ. காச்சு; து. காபுனி; கோத. காவ்; துட. கோ; வ குட. கா; கொலா. கய்; பர்., கட. காப்; கோண். கேபனா; கூ. காப; குவி. காசலி; குரு. காப்பன; மா.க்வபெ; பிரா. க்வாப்பங்க்; பட. காலு.

[கல் → கள் → கவ்(வு) → கா.கவ்வுதல் = பிடித்தல், பேணிக்காத்தல் இதிலிருந்து தோன்றிய 'கா' வினையடி பாதுகாத்தல் பொருளுடைய தாயிற்று.

கா²-த்தல் kã-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) எதிர்பார்த்திருத்தல்; to wait for, to maintain.

குட. க.

கா³-த்தல் kã-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கா என்னும் ஏவல்; imperative verb.

[கல் → கள் → கவ் → கா.]

கா⁴kã, பெ.(n.) 1. காக்கப்படுஞ் சோலை, பூந்தோட்டம்; forest, pleasure grove garden. 2. மரங்களும் புதர்களும் அடர்ந்த பெரிய நிலப்பரப்பு, காடு; forest, jungle, wood. 3. விரும்பியதைத் தருவதாகக் கருதப்பட்ட கற்பகமரம்; the kalpaka tree. 4. ஆல்; the banyan tree.

ம. கா, காப்பு, காவு; க. கா; தெ., து. கான.

[கா³ → கா⁴]

கா⁵kã, பெ. (n.) 1. செறிவு, அடர்த்தி; thickness, density. 2. தோட்சுமை; a load or pack, hung at either end of a pole and carried on the shoulders. 3. இரு பக்கமுஞ் சுமை தாங்கும் காவடித் தண்டு; pole with ropes hung on each end, used to carry loads or gifts to a temple easily on the shoulder. 4. துலாக்கோல்; lever or beam for a well-sweep; lever of a steelyard; scales. 5. 100 பலம் கொண்ட நிறையளவு; a standard weight = 100 பலம். 6. பூ அல்லது இதழ் முதலியன வைக்கும் பெட்டி; receptacle, basket, as for betel or flowers.

ம. காவு, காவடி க. காகடி, காவடி; தெ.காவடி, காடி (நுகம்); து. காவடி; கொலா. காவரி; பர். காங்; கட. காசல்; கொண். காஞ்த்; குவி. காச.

[கல் → கள் → கவ் → கா செறிவு, அடர்த்தி, சுமை, எடை, சுமை தூக்கும் பெட்டி.]

கா⁶ kã-, பெ. (n.) துன்பம்; distress. 2. வலி; pain, ache.

[கா = செறிவு, அடர்த்தி, மிகுதி, துன்பம், வலி.]

காக்கன் kãkkan பெ.(n.) 1. காப்பவன்; protector. 2. தாய்மாமன்; maternal uncle. 3. மதிக்கத்தக்கவன்; respectable person.

குச். காக.

[கா → காக்கன்.]

காக்கை¹ kākkai, பெ.(n.) 1. கருநிறமுடையதும் காகா வென்றுகத்துவதுமான இந்தியப் பறவை; country crow. 2. 23 நாண்மீன், பறவை (அவிட்டம்); the 23rd star.

ம. காக்கா; க. காதி, காகி, காகெ; தெ. காகி; து. காக்கெகாக; கோத. காக்காய்க்; துட. காக்க; குட., பட., காகெ; கொலா. காக; துட. காக்க; பர். காகன். கோண். காகர்; கூ. காக; குவி. காவ்வ, காவ; குரு. காகா; மா. க்வக்வே; பிரா. காகொ; **Skt.** kāka; **Nep.** kāk.

Beng. Kāk; **Guj.** Kagto; **H.U.**, howā; **Punj.** Kā; **Kash.** Kāv; **Sind.** Kāngum; **Mar.** Kāvḷā; **Ass.** Kāyuri; **Ori.** Kuv, kāvu. **Aut.** Koa.

kāka, kāga. a malecrow. Kāki; a female crow. Cf. D.Kāge, etc.; kā3, kāvu 3. As Samkrita, in the Amarakō śa alone, has nine other names for the crow. it is certain that kāka, kāki and kāga have been borrowed from D. Wherein kāge and its dialectical forms are the only names for the crow, that is so very common also in the South of India(K.K.E.D.XX)

[கா + கா → காக்கா → காக்கை. காகாவெனக் கத்துதலால் காக்கை என பெயர் பெற்றது. காகா வெனும் அஃறிணை உயிர் ஒலிக் குறிப்பினின்று தோன்றிய சொல் (மு.தா.2)]

காக்கை² kākkai, பெ. (n.) பேணிக்காத்தல், பாதுகாத்தல்; preserving, protecting.

[கா → காக்கை (காத்தல்).]

காக்கைமனம் kākkai-manam, பெ.(n.) தீய மனம்; evil mind.

க. காகுமன

[காக்கை + மனம்.]

காகம் kāgam, பெ.(n.) 1. காக்கை; crow. 2. 23ஆம் நாண்மீன் பறவை (அவிட்டம்); the 23rd star (aviṭṭam). 3. கீரி; mongoose. 4. கற்பகமரம்; kalpaga tree.

மறுவ. காணுகம்

[காக்கை → காக்கய் → காக்கம் → காகம்.]

காகளம் kāgalam, பெ.(n.) 1. எக்காளம்; trumpet. 2. பித்தளையாலான நீண்ட குழலிசைக் கருவி (கோயில் விழாக்களிலும், மதிப்புரவு வரவேற்பு நிகழ்ச்சிகளிலும் இயக்கப் பெறும்.); a kind of cornet (with a heavy sound, used in temple processions, and in welcome ceremonies). 3. புள்ளோசை; bird's noise.

Skt. kahala

[காகாளம் → காகளம்.]

காங்கு-தல் kāngu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பேராசை கொள்ளுதல்; to get arathicious.

[கா = பெரிதாதல். கா → காங்கு.]

காங்கேயன் kāngēyan, பெ.(n.) 1. முருகன்; God Murugan. 2. பீச்சுமணன்; Bishmanan.

[கங்கை → கங்கையன் → காங்கேயன்.]

காசறை¹ kāśarai, பெ.(n.) 1. மணத்தி மான் (கத்தூரி மான்); musk deer. 2. மான் மணத்தி; musk. 3. மயிர்ச்சாந்து; pomatum. 4. மயிருக்கிடும் எண்ணெய்; hair-oil.

[காசு + அறை.]

காசறை² kāśarai, பெ.(n.) மணி; gem, precious stone.

[காசு + அறை.]

காசு¹ kāśu, பெ.(n.) 1. குற்றம்; defect, fault. 2. கவறாடுங் குருவி; dice.

[கள் → கான் → காய் → காசு. காசு = கருநிற முடையது, குற்றமுடையது.]

காசு² kāśu, பெ.(n.) 1. முற்காலத்தில் ஓர் உருபாயில் 320 பங்கில் ஒன்றான குறைந்த மதிப்புடைய செப்புக்காசு; a copper coin of lowest value i.e., 1/320th of a rupee in olden days. 2. ஆங்கிலேயர் காலத்தில் ஓர் உருபாவில் 192 பங்கில் ஒன்றான செப்புக்காசு; a copper coin of the value of 1/192th of a rupee in English period. 3. இக்கால இந்திய உருபாவில் 100 பங்கில் ஒன்றான காசு; one hundredth of a present rupee.

ம. காசு; கோத். காச்; **E.** cash; **L.z.** casca; **OF.** casse.

[காய்ச்சு → காசு. காய்ச்சு = காய்ச்சிச் செய்யப்பட்டது.]

காசு³ kāśu, பெ.(n.) 1. பொன்; gold. 2. அச்சுத்தாலி; necklace of gold coins. 3. ஒரு பழைய பொன் நாணயம்; an ancient gold coin = 28 gr. troy. 4. கைப்பணம்; coin, cash, money. 5. மணி; gem. 6. மணிமேகலை என்னும் அணிகலன்; girdle strung with gems. 7. பல்லாங்குழி யாட்டத்திற் காய்கள் சேர்த்தற்குரிய நடுக்குழிகள்; the hollow in the centre of each row of **pallāṅkuḷi**.

[காய்ச்சு → காசு (காய்ச்சி உருக்கிய பொன்னால் செய்யப்பட்டது). இது பளப்பளப்புடைய பிறவற்றுக்கும் ஆகி வந்தது.]

காசு⁴ kāśu, பெ.(n.) வெண்பாவின் இறுதிச்சீர் வாய்பாட்டுள் ஒன்று; a formula of a foot of two nēraśai the letter ending in 'u' occurring in the last foot of a venḇā.

[காசு - நேர்நேர் வாய்ப்பாடு. அதாவது குற்றியலுகரம் ஈறு கொண்ட நேரசை + நேரசைச் சீராகிய ஈற்றுச்சீர்.]

காஞ்சி¹ kāñji, பெ.(n.) 1. ஆற்றுப் பூவரசு; river portia. 2. காஞ்சிப் பூமாலை; garland of kāñji flowers worn by soldiers while defending themselves against the onslaught of the enemy. 3. வேற்றுமன்னன் படையெடுத்து வரும்போது அரசன் காஞ்சி யென்னும் பூவைச் சூடித் தன் காவலிடத்தைக் காக்கும் புறத்துறை; theme describing the defence of a fortress on the approach of an enemy by a king decked with kāñji flower appropriated to the occasion. 4. நிலையாமை; instability, transiency. 5. செவ்வழிப்பண் வகை; an ancient secondary melody-type of the ševvali class. 6. கோவை மாவட்ட வழியோடிக் கொடுமுடிக்கு அருகில் காவிரியுடன் கலக்கும் நொய்யலாறு;

a tributary of the Kāviri flowing through Coimbatore district. 7. மருதப்பண்; melody - type peculiar to agricultural tracts. 8. பாலாற்றுக்கும் சேயாற்றுக்கும் இடையில் உள்ள காஞ்சிமா நகரம்; the great city of Kāñjipuram between Pālāru and Sēyāru.

[காய்ச்சு → காஞ்சு → காஞ்சி. = (பொன்னிற முடையது. நிறத்தாலும் அழகாலும் பெருமையாலும் சிறந்தவற்றுக்கு ஆகிவந்தது. காஞ்சி என்னும் பூவரசு மரங்கள் மிகுதியாக இருந்த பகுதி காஞ்சி நகராகப் பெயர் பெற்றது.)]

காஞ்சி² kāñji, பெ.(n.) 1. பெருமை; greatness. 2. அறிவு; knowledge, wisdom.

[கா = விரிவு, பெருக்கம் கா → காஞ்சி.]

காட்சி kāṭci, பெ.(n.) 1. கண்ணுறல்; sight, view. 2. தோற்றம்; form, appearance. 3. தோன்றியருளல்; vision of a deity, sight of a great person age; audience. 4. கண்காட்சி; exhibition. 5. புதுமையான நிகழ்ச்சி; attractive object of sight. 6. நேர்த்தோற்றம்; perception. 7. அறிவு; knowledge. 8. தலைவன் தலைவியை முதன்முதற் காணுதலைக் கூறும் ஒரு கைக்கிளைத் துறை; theme describing the first sight of a maiden by a man who falls in love with her. 9. வீரருக்கோ, வீரரின் கற்பில் சிறந்த மனைவியருக்கோ எடுத்த நடுகல்லை ஆராய்ந்து காணும் புறத்துறை; theme describing the choice of a suitable stone for a memorial of a warrior or of a virtuous wife who chose not to survive her deceased husband. 10. நடுகல்லை வீரர் வணங்குவதைக் கூறும் புறத்துறை; theme describing the actual sight of the memorial stone. 11. ஒரு பொருளைக் கண்ட இடம்; place, site, where something was once seen or found. 12. அழகு; beauty. 13. தன்மை; nature. 14. திருவடிப்பேறு; benefit of sacred feet. 15. வேடிக்கை; joke. 16. வியப்பு; wonder. 17. தேற்றம்; precisim.

[காண் + சி - காட்சி. 'சி' பண்புப்பெயரீறு.]

காட்டம்¹ kāṭṭam, பெ.(n.) 1. விறகு; fire wood. 2. காய்ந்த குச்சி; small stick, as of pipal tree, used in ritual.

த. கட்டை > Skt.karṭa > த. காட்டம் (கொ.வ.)]

காட்டம்² kāṭṭam, பெ.(n.) 1. உறைப்பு. pungency, anything hot to the taste. 2. புளிப்பு; sourness. 3. எரிநோவு; burning sensation.

க., தெ. காட்டு

[கடு → கடுப்பு → காட்டி → காட்டு → காட்டம். கடுப்பு உறைப்பு.]

காட்டிக்கொடு-த்தல் kāṭṭi-k-koḍu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கற்றுக்கொடுத்தல்; to put one in the way, to teach or show the method of doing anything. 2. தன் பக்கத் தானொருவனை எதிரி கைக்கொள்ளும் நிலைமையை உண்டாக்குதல்; to play false, to accuse; to betray, as a person to his enemy. 3. சோதனை முறையைக்

கையாண்டு வெளிப்படுத்துதல்; reveal.

[காட்டு → காட்டி + கொடு.]

காட்டிக்கொள்ளு-தல் kāṭṭi-k-kollu-, 16 செ.குன்றாவி. (v.t.) இல்லாததை உள்ளதுபோலக் காட்டிக் கொள்ளுதல்; try to pass for; put on airs.

[காட்டு → காட்டி + கொள்ளு-.]

காட்டிமறை-த்தல் kāṭṭi-marai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) எளிதில் கிடைப்பது போல் தோற்றுவித்து ஏமாறச் செய்தல்; to tantalise a person by presenting something desirable to his view and snatching it away just at the moment of his taking it.

[காட்டு → காட்டி (வி.எ.) + மறை-.]

காட்டு-தல் kāṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. காண்பித்தல்; to show, exhibit, display. 2. அறிவித்தல்; to reveal, disclose, set forth. 3. நிறுவுதல்; to prove. 4. நினைவூட்டுதல்; to remind. 5. திருவமுது படைத்தல்; to offer to a deity. 6. நிழலுருச் செய்தல்; to reflect, as a mirror or water. 7. உண்டாக்குதல்; to create, bring to pass. 8. அறிமுகஞ் செய்வித்தல்; to introduce. 9. நறுமண முதலியன ஊட்டுதல்; to apply, as incense or perfume to the hair. 10. வெப்பம் உறைக்கச் செய்தல்; to heat, as a vessel of ghee. 11. மீட்டுத்தருதல்; to bring back.

ம. காட்டுக; க. காணிக; காணியின்க; து. காணுசாபுனி, காணியாபுனி; குட., கோத. காட்; துட. கோட்.

[காண் (த.வி.) → காட்டு (பி.வி.)]

காட்டை kāṭṭai, பெ.(n.) 1. திசை காட்டும் குச்சி; direction, point of compass. 2. திசை; direction. 3. எல்லை; limit, boundary. 4. 12 நொடி கொண்ட கால அளவு; a measure of time - 12 seconds. 5. நுனி; point, extremity, top, tip, apex. 6. மேலானது; that which is great and beautiful. 7. இடம்; place.

[காடு → காட்டை (காட்டிலுள்ள சிறுகுச்சி). இதனைக் காட்டுத்தரும்பு எனவும் கூறுவர்.]

காடர் kāḍar, பெ.(n.) 1. காட்டில் வாழும் குடிகள்; hill tribes, dwellers in the forest. 2. ஆனை மலையில் வாழும் ஓரினத்தார்; hill tribes occupying the Anaimalai hills, of strong build with woolly hair and African features.

[காடு + காடர் (காட்டில் வாழ்பவர்).]

காடி kāḍi, பெ.(n.) 1. புளித்த கஞ்சி; fermented gruel or rice-water. 2. புளித்தகள்; vinegar. 3. கஞ்சி; gruel. 4. புளித்த பழச்சாறு; acetous fermentation of sweet fruits. 5. ஊறுகாய்; pickles. 6. சோறு; rice food.

ம., தெ. கரடி

[கடு → கடி → காடி. கடு → உறைப்பு அல்லது புளிப்பு மிகுதி.]

காடு¹-தல் kādū, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) அலைக்கழித்தல், துன்புறுத்துதல்; to treat harshly, give trouble.

க. காடு; து. காட்டியினி, காடியினி.

காடு² kādū, பெ.(n.) 1. மரங்கள் செறிந்த நிலப்பகுதி; forest; jungle. 2. மிகுதி; excessiveness, abundance. 3. நெருக்கம்; density. 4. செத்தை; chaff, straw, etc., 5. சோலை; park. 6. கடற்கரை; sea shore.

ம., க., தெ., து. காடு.

[கடு → காடு. கடு = அடர்த்தி, மிகுதி, செறிவு.]

காடு³ kādū, பெ.(n.) 1. சுடுகாடு; burial ground. 2. இடம்; place, tract of land. 3. புன்செய்நிலம்; dry land. 4. சிறிய ஊர்; small village. 5. எல்லை; border, boundary. 6. நான்கு அணைப்புள்ள ஒரு நிலவளவு; a measure of 4 anaippu = more than 2 acres. 7. தாழி நாண்மீன்; paraninakstra. 8. முரட்டுத்தன்மை; roughness.

[கடு → காடு. கடு = மிகுதி, செறிவு, அடர்த்தி மரங்களின் செறிவு மிக்க இடம் காடு எனப் பட்டது.]

காடுகட்டு¹-தல் kādū-kaṭṭu, 5 செ.கு.வி. (v.i.) விலங்கு, பறவைகளைக் குறித்தவிடத்தில் வராமல் தடை செய்தல்; to prevent, with incantations, wild beasts and birds of prey from frequenting a particular place.

[காடு + கட்டு. காடு = எல்லை, அரண், பாதுகாப்பு, வேலி, அமைப்பு.]

காடுகட்டு²-தல் kādū-kaṭṭu, 5 செ.கு.வி. (v.i.) செடிகளும் மரங்களும் வளர்ந்து அடர்ந்திருத்தல்; to over grow of Vegetation.

ம. காடுகெட்டுக

[காடு + கட்டு. காடு = எல்லை, அரண், பாதுகாப்பு, வேலி, அமைப்பு.]

காடுகலை-த்தல் kādū-kalai, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வேட்டைக்காரர்கள் விலங்கு பறவைகளைக் கலைத்தெழுப்புதல்; to beat the bush for starting the game. 2. வேலைக்காரரை அச்சுறுத்தல்; to threaten subordinates or servants by calling them to a strict account.

[காடு + கலை.]

காடுகாட்டு-தல் kādū-kaṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஏமாற்றுதல்; to show the burning ghat, to deceive, disappoint. 2. கொல்லுதல்; to kill.

[காடு + காட்டு-]

காடுகிழாள் kādū-kilā, பெ.(n.) கொற்றவை; Korraivai, as goddess of the forest.

[காடு + (கிழவோள்) கிழாள் - காடுகிழாள்.]

காடுகெடு-த்தல் kādū-keḍu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) காடழித்தல்; to clear the forest.

மறுவ. காடழித்தல், காடுவெட்டுதல், காடுகொல்லுதல்.

[காடு + கெடு.]

காடுபடு-தல் kādū-paḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிரம்புதல்; to abound, as wealth. 2. வீணாதல்; to go waste.

[காடு + படு. காடு = செறிவு, அடர்த்தி மிகுதி.]

காடுபலியூட்டு-தல் kādū-pali-y-ūṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வேடர் குறவர் முதலியோர் காட்டில் உள்ள தெய்வங்களுக்குப் பலியிடுதல்; to sacrifice cock, etc., to the forest deities before hunting to ensure a good game.

[காடு + பலி + ஊட்டு-]

காடுபற்று-தல் kādū-parru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) காடாக மாறுதல்; to become forest.

[காடு + பற்று-]

காடுமேய்-தல் kādū-mēy-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) வீணாய்த்திரிதல்; to wander uselessly, aimlessly.

[காடு + மேய்-]

காடுவசாதியாய்த்திரி-தல் kādūva-cādi-y-āy-t-tiri-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) மலைவாழ்நர் கோலத்தோடு திரிதல்; to be slovenly, negligent of one's dress. 2. யாருமற்ற ஏதிலியாய்த்திரிதல்; to be vagrant, as a neglected orphan.

[காடுவாழ்சாதி → காடுவசாதி + ஆய் + திரி (கொ.வ.)-]

காடேறு-தல் kāḍēru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) காட்டிற்கு ஓடுதல்; to flee away to a forest. 2. சாகுந்தறுவாயில் நோய்த்தெளிவு உண்டாதல்; to seemingly disappear, as a disease, just before the death of a person who suffered from it.

க. காடுவாய்

[காடு + ஏறு-]

காண்¹(ணு)-தல் kāṇ-, 16 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பார்த்தல்; to see, perceive, view. 2. இறைவன் பெரியமனிதர், முழுநிலவு போன்றவற்றைக் காணுதல்; to gain sight of, as a deity, a great person, the moon. 3. கண்டறிதல்; to discover, find out. 4. உண்டாக்குதல்; to make, create. 5. பொறியாலறிதல்; to perceive by the sense. 6. ஆராய்தல்; to consider, investigate. 7. தானே நுகர்ந்து அறிதல்; to experience. 8. மதித்தல்; to regard. 9. வணங்குதல்; to worship, venerate, reverence. 10. புறங்காணுதல்; to put to flight, drive away, as seeing the back of enemies. 11. பெறுதல்; to attain, obtain, get. 12. சொல்லுதல்; to tell, to say. 13. ஒத்திருத்தல்; to look like, resemble. 14. பொருந்துதல்; to be fit.

[கண்(ணு)-தல் → காண்(ணு)-தல், கண்(ணு)தல் = பொருந்துதல்.]

காண்²(ணு)-தல் kāṇ-, 12 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உண்டாதல், பலித்தல்; to accrue, result. 2. கண்ணுக்குத் தெரிதல்; to appear, to be found. to become visible evident. 3. போதியதாதல்; to be sufficient.

காண்கொடு-த்தல் kāṇ-koḍu-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பார்க்கும்படிச் செய்தல்; to enable to see.

[காண் + கொடு-]

காணம் kāṇam, பெ.(n.) வளைந்த காயிலுள்ள கொள்பயிறு; horsegram. 2. பழைய நிறுத்தலளவையுள் ஒன்று; an ancient weight. 3. பொன்; gold. 4. தாண் மொத்த வடிவிலுள்ள பழைய பொற்காசு; an ancient gold coin. 5. பொருள்; wealth, riches. 6. பாகம்; share.

ம. காணம்

[கோணம் → காணம்]

காணம்போடு-தல் kāṇam-pōḍu-, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. செக்காட்டி எண்ணெய் பிழிதல்; to extract oil by an oil - press, as from coconuts, etc. 2. அடிக்கடி ஏதேனும் தின்று கொண்டேயிருத்தல்; to eat something frequently.

[காணம் + போடு-]

காணல் kāṇal, பெ.(n.) 1. காண்கை; beholding. 2. மனத்தால் குறிக்கை; seeing with the mind's eye, thinking, considering. 3. வணங்குகை; reverencing, worshipping. 4. தோற்றம்; appearance. 5. பெரியோரை நேர்காணல்; visiting people.

[காண் → காணல்.]

காணாக்கண்ணிடு-தல் kāṇā-k-kaṇṇiḍu-, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) பாராதது போல் இருத்தல்; to overlook, connive.

[காண் + ஆ + கண்ணிடு.]

காணாரி kāṇār, பெ.(n.) 1. குருடர்; blind men. 2. பகைவர்; enemies.

[காண் + ஆ + அர்.]

காணி¹-த்தல் kāṇi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) காட்டுதல்; to show.

ம. காணிக்கு; க. காணிசு; தெ. கனுபின்சு.

[காண் → காணி-]

காணி² kāṇi, பெ.(n.) 1. காணியாட்சி; landed property, estate, possession. 2. கொடிவழியுரிமை; right of possess, hereditary rights.

ம., க., தெ., து. காணி.

[காண் → காணி.]

காணி³ kāṇi, பெ.(n.) 1. நில அளவில் ஒரு வேலியில் ஐந்தில் ஒரு பகுதி; 400 குழிப்பரப்பு; an area of 400 kuzhi; one fifth of a veli in land measure. 2. நிலம்; land (1.25 acre).

[காண் → காணி]

காணி⁴ kāṇi, பெ.(n.) 1/80 மதிப்புடைய கீழ்வாய் இலக்க எண்; a fraction of value 1/80.

காத்திரு-த்தல் kāttiru-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. எதிர்பார்த்திருத்தல்; to wait, expect, watch for. look for. 2. காவல் பூண்டிருத்தல்; to safeguard, as one's property. து. காதொடுநி

காதம் kādam, பெ.(n.) 1. பண்டைய நீட்டல் அளவு; a linear measure of ancient times. 2. ஏழறை நாழிகை வழி; a distance of walk of three hours.

க. காவத, காவுத; ம. காதம்; து. காவுத.

[கா (நீட்சி) → காவு → காதம்.]

காதல் kādal, பெ.(n.) 1. அன்புடைமை; warm attachment, fondness, love, affection. 2. காமவிச்சை; lust. 3. இறையுணர்வு; reverence, devotion. 4. வேட்கை; desire, longing. 5. ஆவல்; earnestness, intentness, eagerness. 6. மகன்; son, as an object of love. 7. சிற்றிலக்கிய வகை; a kind of poem with lore.

ம., க. காதல்; தெ. காதிலி; கூ. காதி.

[கதுவுதல் = பற்றுதல், அணைத்தல் அன்பு செலுத்துதல். கது → கதுவு → கதுவல் → காதல்.]

காதலன் kādalan, பெ.(n.) 1. அன்புள்ளவன்; lover, suitor. 2. கணவன்; husband. 3. நண்பன்; intimate friend, choice associate. 4. மகன்; son.

ம. காதலன்; க. காதல்.

[காதல் → காதலன்.]

காதலி¹-த்தல் kādali-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அன்பு கூர்தல்; to love, delight in; to be fond of to be warmly attached to. 2. விரும்புதல்; to long for, desire.

[காதல் → காதலி-]

காதலி² kādali, பெ.(n.) 1. அன்பு கொண்டவள்; a beloved woman, sweet heart. 2. மனைவி; wife. 3. மகள்; daughter. 4. தோழி; lady's maid.

[காதல் → காதலி-]

காதறு¹-தல் kādaru-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. காதின் துளை அறுதல்; to have the perforated lobe of the ear cut or torn. 2. ஆவணம் தீர்க்கப்பெற்றுக் கிழிபடுதல்; to be cancelled, as a bond, by mutilation. 3. செருப்பின் வாரறுதல்; to snap, as the thong of a sandal. 4. ஊசித்துளை முறிதல்; to have the eye of a needle broken. 5. கவணிற் கல் வைக்கும் இடம் அற்றுப்போதல்; to have that part of the sling snapped from which the stone is generally thrown. 6. பகை கொள்ளுதல்; to become inimical.

[காது + அறு-]

காதறு²-த்தல் kādaru-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. காதின் துளையை அறுத்தல்; to rend the ear, as by tearing off the ear-rings. 2. ஆவணத்தை அறுதியாகத் தீர்த்துக் கிழித்துவிடுதல்; to cancel a bond, as by mutilating it.

[காது + அறு.]

காதார்-தல் kādar-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. காதில் அணிகலன் அணிதல்; to wear on the ear as a jewel. 2. தன் செவிப்புலன் நிரம்புதல்; to near to the full satisfaction of the ears.

[காது¹ + ஆர்¹ - காதார்-]

காது¹ kādu, பெ.(n.) 1. ஒலியைப்பற்றும் செவி; ear. 2. ஊசி முதலியவற்றின் துளை; hole through which thread, rope, hook, pin or shaft is passed; as the eye of a needle. 3. கவணகல் வைக்குமிடம்; the goove in a sling in which is placed the sling-stone. 4. புகையிலையின் காம்பு; part near the stem of a tobacco leaf. 5. ஏனங்களின் விளிம்புப்பிடி; ear of a jar; projection in the rim of a vessel serving as a handle. 6. அடித்து இறுக்கப்படும் ஆப்பு; small wedge to hold in its place a tenon, a handle, a peg.

ம. காது

H., V., Guj., Ben., Ori. kān; Punj. kash, kan; Sind. kann; Ass. kaṇu. Afri. Koraofanian. ki-t-kicu; **Charian. kuwo;** Hansa. ka-nne; **Nigero-cameroonian. n-kki.**

[கது + காது (மு.தா.210).]

காது²-தல் kādu-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. கொல்லுதல்; to kill, slay, murder. 2. வெட்டுதல்; to cut. 3. பிரிவு செய்தல்; to divide, dissect.

க., பட. காது; து. காதுநி.

Fin. kätä; Karel. kooda; ED. kāduma; Jap. katsu; Q. fatikaca.

[கொல் → கோறு → கோது → காது.]

காதை kādai, பெ.(n.) 1. வரலாறு; story narrative. 2. சொல்; word term vocable. 3. கதை; tale.

[கதை → காதை.]

காந்தம் kāndam, பெ.(n.) 1. ஒரு வகைப் பளிங்கு; a class of crystals, as śūriyā-kandam, śantira-kāndam. 2. அழகு; beauty, loveliness, attractiveness. 3. உலக நடையைக் கடவாது பொதுவாக யாவரும் மகிழும்படி புகழ்வதாகிய செய்யுட்குணம்; (Rhet.) description within conventional limits, satisfying the aesthetic sense, a merit of poetic composition. 4. மின்சாரம்; electricity. 5. இரும்பை ஈர்க்கும் ஆற்றல்; the force that attract iron bits

Skt. kānta.

[காந்து → காந்தம்.]

காந்தருவம் kāndaruvam, பெ.(n.) 1. காதலர் தம்முள் மனமொத்துக் கூடுங்கூட்டம்; a form of marriage which results entirely from love and which has no ritual whatever, as common among Gandharvas. 2. இசைப்பாட்டு; music. 3. காந்தருவமறை; musical composition. 4. யாழ்; harp.

காந்தள் kānda!, பெ.(n.) 1. அழுத்தமான செந்நிறத்திலும் வெண்ணிறத்திலும் காட்டில் பூப்பதும் தமிழ் இலக்கியங்களில் இடம் பெற்றதுமான மலர்வகை; Malabar glory lily, red or white species. 2. காந்தள் மலரணிந்து வேலன் வெறியாடுவதைக் கூறும் புறத்துறை; theme of describing a dance of one possessed by, the spirit of skandā and wearing the kānda! flower. 3. முருகக்கடவுளுக்குரிய காந்தளைச் சிறப்பித்துக்

கூறும் புறத்துறை; theme of singing the praises. 4. சவர்க்காரம்; soap.

ம. காந்தல்

[காந்தல் → காந்தள் (வே.க.185).]

காந்து¹-தல் kāndu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. எரிவெடுத்தல்; to burn, smart as a sore. 2. வெப்பங்கொள்ளுதல்; to feel burning sensation in the body. 3. கருகுதல்; to be scorched, charred, reduced to cinder. சோறு காந்திப் போயிற்று. 4. மனங்கொதித்தல்; to be hot with indignation. 5. ஒளிவிடுதல்; to shine, give out lustre, emit rays. 6. பொறாமை கொள்ளுதல்; to burn with envy. 7. வீணாய் எரிதல்; to burn without use, as oven.

ம. காந்துக

[காய் → காய்ந்து → காந்து → காந்து-தல் (வே.க.185).]

காந்து - L. Candeo, to glow with heat, to shine, glitter, to be of a shining white.

காந்து²-தல் kāndu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சினத்தல்; to be angry with. 2. சுட வைத்தல்; to heat. 3. சுவற்ச செய்தல்; to absorb, exhaust by evaporation, as water, rain. 4. பல்லினாற் துறுவுதல்; to bite off, scrape out with the teeth, as a coconut.

ம. காந்துக

[காய் → காய்ந்து → காந்து-]

காப்பவிழ்-த்தல் kāppavi!, 2. செ.கு.வி. (v.i.) திருமணம் முதலிய விழாவில் கையில் கட்டிய காப்பு நாணை நீக்குதல்; to untie the ceremonial string from the wrist with appropriate ceremonies.

[காப்பு → அவிழ்-]

காப்பாடு-தல் kāppādu-, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) மறைத்துக் காத்தல்; to conceal, screen.

தெ. காப்பாடு.

[காப்பு + ஆடு-]

காப்பாற்று-தல் kāppārru-, 5. செ.குன்றாவி. (v.i.) உதவி செய்து காப்பாற்றுதல்; to preserve, guard, watch, take care of, protect save.

ம. காப்பாற்றுக, காப்பாத்து; க., தெ. காப்பாடு.

[காப்பு + ஆற்று-]

காப்பிடு-தல் kāppiḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெற்றியில் திருநீறு அல்லது மண்ணைக் குழைத்திட்டுக் காப்புச் செய்தல்; to rub sacred ashes or earth on the forehead, as a means of protection. 2. காப்புநாண் கட்டுதல்; to tie a string, round the wrist of a person on occasions like marriage, with mantras toward off evil. 3. பிறந்த குழந்தைக்கு ஐந்தாவது, ஏழாவது, ஒன்பதாவது நாளில் காப்புப் பூட்டுதல்; to provide a new born baby with bangles and anklets on the 5th, 7th or 9th day after its birth.

4. திருக்காப்புச் சாத்துதல்; to close the temple doors after worships. 5. ஆவணங்களில் அரசு முத்திரை இடுதல்; to impress documents with the royal seal.

[காப்பு → காப்பிடு-]

காப்பீடு kappiīdu, பெ. (n.) 1. காப்பாற்று; safeguarding, protecting. 2. காக்கப்படுவது; that which is protected. 3. உயிர் போனால் தொகை வழங்கும் திட்டம்; insurance scheme.

[காப்பு + இடு - காப்பிடு → காப்பீடு]

காப்பு kappu, பெ. (n.) 1. காவல்; watching. 2. காவலாயுள்ளது; that which serves as a protective. 3. மூலிகை கெடாமல் இருக்கவும் அதன் கெட்ட குணங்கள் நீங்கவும் அதைச் சுற்றிக் கட்டும் மந்திரக்கயிறு; string or cord tied round medicinal plants with mantras either by way of preserving them from injury, or by way of attenuating their pernicious effects, before using them in medicine. 4. காவலாயுள்ளது; that which serves as a protective. 5. தொடங்கிய செயல் இனிது முடிய வேண்டி நூலின் தொடக்கத்திற் செய்யும் கடவுள் வணக்கம்; invocation of deities at the commencement of a poem to facilitate its successful completion. 6. திருநீறு; sacred ashes, as an amulet. 7. கை கால்களில் அணியும் வளை; bangle, bracelet, anklet. 8. வேலி; fence, hedge. 9. மதில்; surrounding wall, fortification. 10. கோட்டையின் உள்ளூர் நிலம்; Mound within a fort. 11. கதவு; door. 12. கதவின் தாழ்; bolt of a door. 13. அரசமுத்திரை; royal seal. 14. ஏட்டுக்கயிறு; the funning cord connecting the leaves of a cadjau manuscript. 15. காவலான இடம்; place of special protection. 16. ஊர்; village, as in a pastoral region. 17. திசை நாயகர்கள்; guardian deities of the eight points of the compass. 18. சிறை; prison. 19. காலணி; sandals. 20. அரசன் நுகர்த்தற்குரிய பொருள்கள்; objects of enjoyment by a king.

ம. காப்பு; க., தெ., து., காபு.

[கா → காப்பு.]

காப்புக்கட்டு-தல் kappu-katṭu, 5. செ.கு.வி. (v.t.) 1. மஞ்சணூற்காப்பு அணிதல்; to tie an amulet, a yellow string on the arm in token of avow and as a pledge of its fulfilment. 2. கொங்கு நாட்டில் பொங்கல் நாளுக்கு முதல்நாள், வீட்டின் முகப்பில் பூளைப்பூ, ஆவாரம் பூ, வேப்பிலை ஆகிய மூன்றையும் கொத்தாகச் செறுகி வைத்தல்; inserting the buch containing, pūlai avārai and neem.

[காப்பு + கட்டு-]

காப்புநாண் kappu-nān, பெ. (n.) விழாக் காலங்களில் காப்பாகக் கையில் கட்டும் மஞ்சள் நனைத்தகயிறு; string tied round the wrist of a person with mantras to ward off evils, as an amulet, in times of marriage, illness etc.

[காப்பு+ நாண்]

காப்புப்பணம் கட்டு-தல் kappu-p-panam-katṭu,

5 செ.கு.வி. (v.i.) தெய்வத்துக்கு நேர்ந்து கொண்ட பணத்தை மஞ்சள் தோய்த்த துணியிற் கட்டி வைத்தல்; to tie up a coin in a piece of cloth dyed in turmeric, as vow to a deity in any temple.

[காப்பு+பணம் + கட்டு-]

காம்பு¹-தல் kāmbu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அரிசி பயறு முதலிய உணவுப் பொருள்கள் நீண்ட நாளுக்குப்பின் சுவையற்றுப்போதல்; to become insipid, as food stuff.

[குமல் → கமல் → காமல் → காம்பு-]

காம்பு²kāmbu-, பெ. (n.) 1. இலை பூ முதலியவற்றின் தாள்; flower-stalk, peduncle, pedicel, leaf-stalk. 2. மலர்க் கொம்பு; flowering branch. 3. கருவிகளின் கைப்பிடி; straight handle, shaft, haft. 4. மூங்கில்; bamboo. 5. ஆடைக்கரை coloured borders of a cloth. 6. ஒருவகைப் பட்டாடை; a kind of silk cloth. 6. பூசணி; pumpkin. 7. அம்புச்சிறகு; the feather end of an arrow.

தெ.காமு., க., து., காவு;

[கம்பு → காம்பு.]

காமக்குறிப்பு kāma-k-kurippu, பெ. (n.) 1. காதலிற்றேறான்றும் மெய்ப்பாடு; bodily changes wrought by love. 2. காதலை வெளியிடும் சைகை; amorous gestures.

[காமம் + குறிப்பு.]

காமத்துப்பால் kāmattu-p-pāl, பெ. (n) காமத்தைப் பற்றிக்கூறும் 25 அதிகாரங்களைக் கொண்ட திருக்குறட்பகுதி; section of a book treating of love in 25 chapters in *Thirukkural*.

[காமம் + அத்து+ பால்.]

காமம் kāmam, பெ. (n.) 1. விருப்பம்; desire. 2. உறுதிப் பொருள்களுள் ஒன்றான இன்பம்; happiness in love, one of three kinds of beneficence. 3. புணர்ச்சியின்பம்; sexual pleasure. 4. காமநீர்; venereal secretion. 5. விரும்பிய பொருள்; object of desire. 6. பிறப்போரைக்கு (இலக்கினத்துக்கு) ஏழாவது இடம்; the seventh house from the ascendant.

[காமம் = நிறைவு, மகிழ்வு, விருப்பம் “கமம் நிறைந்தியலும்” (தொல்.) கமம் → காமம்.]

காமுறு-தல் kāmuru, 20 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விரும்புதல்; to desire, wish for. 2. வேண்டிக் கொள்ளுதல்; to beseech, pray for.

[காமம் + உறு-]

காய்-தல் kāy-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீர் முதலியன வெப்பமுறுதல்; to become hot. 2. சுடுதல்; to burn; to be warm, as body in temperature. 3. உலர்தல்; to wither, as vegetables by the sun; to parch, as the lips or mouth; to dry, as the ground. 4. மெலிதல்; to be dried up, as the humours of the body; to become emaciated. 5. வயிறு பசியால்

வருந்துதல்; starving due to hunger.

ம. காயுக; க. காய்; தெ. காகு; து. காயுனி; குட., கோத். காய்; துட. கேகாய்; கொலா., நா. காங்க்; பர். காபிப்; கோண். காசனா; குரு. காய்னா; மா. வ்வயெ; கூ. காந்த.

Fin.kajo; Es. kajastada; Jap.kaga; Q.jaya.

காய்²-தல் kāy-, 2 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. எரித்தல்; to burn, consume. 2. அழித்தல்; to kill, destroy. 3. விலக்குதல்; to remove, do away with, lay aside. 4. வெறுத்தல்; to be prejudice to dislike, hate.

ம. காயுக

[கனல் → கனய் → காய்-]

காய்³-த்தல் kāy-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மரம் செடி முதலியன காய்களைக் கொள்ளுதல்; to bear fruit.

ம. காய்க்குக; க. காய்; தெ. காசு, கான்கு; து. காயுனி.

[கள் → காள் → காழ் → காய்-, (மு.தா.244).]

காய்⁴ kāy, பெ.(n.) 1. முதிர்ந்து பழுக்காத மரஞ் செடிகளின் பலன்; unripe fruit. 2. மூவசைச் சீரின் இறுதியிலுள்ள நேரசை; the last metrical division in a word of three syllables sounding like kāy. 3. பழுக்காத புண்கட்டி; unripe boil. 4. முதிராது விழுங் கரு; aborted fetus. 5. சதுரங்கம் முதலிய விளையாட்டில் பயன்படும் காய்; chessman, die. 6. திருமண விழாவின் போது செய்யப்படும் பருப்புத் தேங்காய்ப் பணிகாரம்; a preparation in the form of a cone made of pulse mixed with treacle, one of the many important eatables exhibited in a marriage. 7. ஆண் விலங்குளின் விதைப்பகுதி; a serotum of the animals. 8. வளர் பருவப்பெண்களின் மார்பகங்கள்; breast growth of the young girls.

ம., குட., கோத. காய்; க. காய், காய, காயி; தெ. காய; து., பட. காயி; துட. கோய; கொலா. கைக்; நா. காய்க்; கோண். காயா, கைய; கூ. காவு; குவி. கைய்; குரு. கேன.

[கா → காய்.]

காய்⁵ kāy, பெ.(n.) 1. புண் ஆறிய வடு; cicatrice form a wound. 2. உடம்பில் உண்டாகும் வெடிப்பு; callous humour, excrescence, wart.

Mhr.ghāya

[கா → காய்.]

காய்ச்சல் kāyccal, பெ.(n.) 1. உலர்ச்சி; heating, drying. 2. வெப்பம்; heat, warmth, dryness. 3. காய்ச்சல் நோய்; fever, inflammatory state of the system. 4. மனவெரிச்சல்; hatred, rancour.

ம. காய்ச்சல்; க. காகலு.

[காய் → காய்ச்சல்.]

காய்ச்சு-தல் kāyccu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. காயச் செய்தல்; to boil. 2. சமைத்தல்; to cook. 3. தீயாற் சூடாக்குதல்; to heat by fire. 4. உலர்த்துதல்; to dry,

warm, as in the sun or by putting near the fire. 5. கடத்தல்; to scold, reprove, take to task. 6. நையப்புடைத்தல்; to beat, belabour. 7. சாயமிடுதல்; to dye, tinge, as a cloth.

ம. காயிக்குக; பட. காசு.

Fin.keittä; Es. keeta; Mari.kūam; Jap.gutaguta; Q.janchay.

[காய் → காய்ச்சு-]

காய்ப்பு¹ kāyppu, பெ.(n.) 1. வெறுப்பு; dislike, aversion, disgust. 2. மட்டமான இரும்பு; hard inferior iron.

ம. காய்பு

[காய் → காய்ப்பு.]

காய்ப்பு² kāyppu, பெ.(n.) மரஞ்செடி முதலியன பலன் தருகை; produce of a tree, crop of fruit or grain.

ம. காய்பு; தெ. காபு

[காய் → காய்ப்பு.]

காய்ப்பு³ kāyppu, பெ.(n.) 1. தோலின் தடிப்பு; callousness of skin. 2. தழும்பு; scar, callous excrescence.

[காய் → காய்ப்பு.]

காய்ப்புக்காய்-த்தல் kāyppu-k-kāy-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உடம்பின் தோல் உரம் பெறுதல்; the hardening of the skin through friction or constant rubbing in the affected part.

[காய்ப்பு + காய்-]

காய்வு kāyvu, பெ.(n.) 1. உலர்வு; dryness. 2. எரிச்சல்; burn. 3. சூடு; heat. 4. மெலிவு; weakness. 5. கடுஞ்சினம்; angry.

ம. காய்வு

[காய் → காய்வு. (சொ.ஆ.க.55).]

காயகன் kāyagan, பெ.(n.) 1. பாடுவோன்; songster, vocal musician. 2. மயக்குவோன்; fascinator, amorous wheedler.

H.gāya; Skt. gāyak

Aust. gayandi (bulloares)

[கூ + கூவு → காவு → காவகன் → காயகன்.]

காயங்கட்டு-தல் kāyañ-kaṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) புண்ணுக்கு மருந்திட்டுக் கட்டுதல்; to dress a wound.

தெ. காயமு

[காயம் + கட்டு- காய் → காயம் = வீக்கம், புண்]

காயடி-த்தல் kāyaḍi-, 4 செ.கு.வி. (v.) விரையடித்தல்; to castrate.

மறுவ. விதையடித்தல்

[காயம் + அடி-]

காயம் kāyam, பெ.(n.) 1. உறைப்பு; pungent. 2. மிளகு; pepper. 3. குழம்பில் வெந்த கறித் துண்டு; sliced vegetables for curry. 4. கறிக்கூட்டுச் சரக்கு; curry stuffs, condiments, seasoning. 5. உள்ளி; garlic. 6. பெருங்காயம்; asafoetida.

ம. காயம்; தெ. காயமு.

[காய்தல் = வேதல், எரிதல் உறைப்பு. காய் → காயம்.]

ஐங்காயம் = கடுகு, ஓமம், வெந்தயம், உள்ளி, பெருங்காயம்.

கார்¹-த்தல் kār-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கறுப்பாதல்; to darken, grow black.

[குல் → கல் → கால் → கார்-]

கார்²-த்தல் kār-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உறைத்தல்; to be pungent, acrid, hot to the taste. 2. உப்புக்கறித்தல்; to be very saltish or brackish.

[கள் → காள் → காய் → கார் = கார்த்தல், கள் = செறிவு, உறைப்பு, கார்ப்பு.]

கார்³-த்தல் kār-, 4 செ.கு.வி. (v.t.) அரும்புதல்; to bud.

[கால் → கார் = நீருதல், வளர்தல், அரும்புதல்.]

கார்⁴ kār, பெ.(n.) 1. கருமை; blackness. 2. கரியது; that which is black. 3. நீர் கொண்ட கரு முகில்; rain cloud. 4. மழை; rain. 5. நீர்; water. 6. கார்நெல்; paddy harvested in the rainy season. 7. கருங்குருங்கு; black monkey. 8. வெள்ளாடு; goat. 9. ஆண் மயிர்; men's hair. 10. எலி மயிர்; rat's hair. 11. கருந்தொழுநோய்; black leprosy. 12. இருள்; darkness, gloom of night. 13. அறிவு மயக்கம்; ignorance, illusion.

ம., க., து. கார்; தெ. காரு.

[கரு → கார் (வே.க.124).]

கார்காலம் kār-kālam, பெ.(n.) மழைக்காலமான மடங்கல் (ஆவணி), கன்னி (புரட்டாசி) மாதங்கள்; rainy season, the months of Avani and purattāṣi one of six paruvam.

ம. கார்க்காலம்; க., து. கார்கால; தெ. காருகாலம்.

[கார் + காலம். கார் = மழை.]

கார்கோள் kār-kōḷ, பெ.(n.) கடல்; lit., that which is absorbed by the clouds, sea.

கார்த்திகை kārttigai, பெ.(n.) ஒரு விண்மீன்; the constellation pleiades, part of mēśa-rāśi and iḍaba-rāśi. 2. நளிமாதம்; the eighth month of the Tamil years calender. 3. நளி (கார்த்திகை) மாதத்தில் வீடுதோறும் விளக்கேற்றிக் கொண்டாடும் முழுமதி நாள்; the full-moon day in the month of Karttigai when every house is beautifully lit with lamps. 4- தூர்க்கை; Durgai.

ம. கார்த்திக; து. கார்திக.

[கார் + கார்த்திகை.]

கார்நாற்றம் kār-nāṅgam, பெ.(n.) தலைப்பெயல் மழையால் மண்ணிற்கோன்றும் மண்ணின் மணம்; earthy odour caused fresh drizzle.

[கார் + நாற்றம்.]

கார்ப்பாளன் kārppāḷan, பெ.(n.) கொடியவன்; wicked person, sinner.

ம. கார்ப்பாளன்

[கார்ப்பு + ஆள் + அன். கார்ப்பு = கடுமை, கொடுமை.]

கார்ப்பு kārppu, பெ.(n.) 1. அறுசுவையுள் ஒன்றான உறைப்பு; pungency, one of six tastes. 2. உவர்ப்பு; saltiness.

[கார் → கார்ப்பு.]

கார்ப்பெயல் kār-p-payal, பெ.(n.) கார்காலத்து மழை; heavy rain, as in the rainy season.

[கார் + பெயல். கார் = கார்காலம், மழைக்காலம். பெயல் = மழை.]

கார்முகில் kār-mugil, பெ.(n.) கருக்கொண்ட முகில்; black cloud heavy with rain. 2. ஒரு வகைச் செயற்குச்சு; a prepared arsenic.

ம. கார்முகில்; தெ. காருமொகுலு.

[கரு + முகில் - கார்முகில்.]

கார்வினை kār-vinai, பெ.(n.) பாழ்வினைத் தொழில் (பாவத் தொழில்); sinful action.

[கார் + வினை - கார்வினை.]

காரகன் kāragan, பெ.(n.) 1. செய்வோன்; agent, doer. 2. படைப்போன்; creator.

[கரு → (தருகன்) → காருகன் - காரகன். கருத்தல் = செய்தல்.]

காரங்கட்டு-தல் kārāṅ-kaṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீலச் சாயத்தை உறுதியாக்குதல்; to strengthen the blue dye by adding the necessary ingredients. 2. உறைப்பு மருந்து கூட்டுதல்; to prepare caustics.

[காரம் + கட்டுதல்.]

காரங்கூட்டு-தல் kārāṅ-kūṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சாய மருந்து சேர்த்தல்; to prepare dyer's lye.

[காரம் + கூட்டு-]

காரங்கொடு-த்தல் kārāṅ-koḍu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கார மருந்தை உண்பித்தல்; to give pungent medicines, as to a lying in woman.

[காரம் + கொடு-]

காரணம் kāraṇam, பெ.(n.) 1. மூலம்; principle, origin, source, cause of three. 2. ஏது; reason, ground of an assertion or argument. 3. நோக்கம்; motive, object. 4. வழிவகை; means. 5. சிவனிய நூல்; 28ல் ஒன்று; an ancient śaivam scripture in śanskrit.

மறுவ. கரணியம், வயணம்.

[கரு → கார் → காரணம் (மு.தா.176).]

காரணன் kāraṇan, பெ.(n.) 1. மூலமானவன்; one who is

the first cause, as the Supreme Being. 2. தலைவன்; chief, ruler, lord.

[காரணம் + அன்.]

காரம்¹ kāram, பெ.(n.) 1. உறைப்பு; pungency. 2. காரவுப்பு; caustic, corrosive. 3. சாம்பலுப்பு; alkali, soda, potash, impure carbonate of soda. 4. துணிகளின் அழுக்கைப் போக்கும் காரம்; washerman's lye, lixivium. 5. சீனிக்காரம்; alum. 6. வெண்காரம்; borax. 7. அழிவு; ruin, destruction. 8. திருநீறு; sacred ashes. 9. சினம்; anger. 10. மர வைரம்; core of timber, hard or solid part of a tree.

ம., கோத. காரம்; க., குட., து., பட. கார; தெ. காரமு; பிரா. கரேன்.

Skt.ksāra; Pali., Pkt.khāra.

[கரி → கார் → காரம் (செல்லி. 78, பக். 284).]

காரம்² kāram, இடை (part.) 1. ஆகாரம் என்றாற் போல எழுத்தோடு சேர்ந்து வரும் சாரியைகளில் ஒன்று; a particle added to the sounds of letters when pronouncing, as ākāram. 2. ஒலிக்குறிப்போடு சேர்த்து வரும் ஒரு சாரியை; kind of connective coppers.

['காரம்' - ஒலிக்குறிப்பாய் எழுத்துச் சாரியை யாயிற்று. நெட்டுயிர் மற்றும் உயிர்மெய் நெட்டெழுத்து ஆகியவற்றுக்கே இஃது எழுத்துச் சாரியையாய் வருதல் மரபு.]

காரம்³ kāram, பெ.(n.) பொன் (பிங்.); gold.

[காள் → கார் → காரம், எரிதற்பொருள் நிறத்திற்காகிச் செம்பொன்னைக் குறித்தது.]

காரம்⁴ kāram, பெ.(n.) 1. உறுதி; certainly. 2. வலிமை; strength. 3. முயற்சி; effort. 4. மிகுதி; surplus. 5. கடுமை; rigour. 6. உரிமை; responsibility. 7. உடைமை; property.

[கடு → காரம். (வே.க.189).]

காரம்பூசு-தல் kāram-pūšu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நிறங் கொடாதபடி சாயத்துக்குச் சீனிக்காரமிடுதல்; to imbue cloth with alum so that it may retain colour.

[காரம் + பூசு-]

காரம்போடு-தல் kāram-pōḍu-, 19 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஆடை முதலியவற்றிற்குக் காரம் வைத்தல்; to apply caustic. lyie-elkali, as in washing clothes. 2. உணவுப் பொருளுக்குக் காரம் சேர்த்தல்; to add pungent ingredients to eatables.

[காரம் + போடு-]

காரள-த்தல் kāraḷa-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) நெல்லளத்தல்; to measure paddy.

[கார் + அள. கார் = கர்காலத்து நெல் (காலவாகு

பெயர்).]

காரறிவு kāra-rivu, பெ. (n.) மயக்கம் பொருந்திய அறிவு; «knowledge, wanting in discrimination or clouded by bias; confused intellect.

காரறு-த்தல் kāra-aru-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கார் நெற் பயிரை அறுவடை செய்தல்; to reap kāra paddy.

[கார் + அறு. கார் = கர்காலத்து அறுவடைக்குரிய நெல்.]

காராண்மை kāra-āṇmai, பெ.(n.) 1. நிலத்தைப் பயிரிடுங் குடியுரிமை; cultivator's right. 2. ஒரு பழைய வரி; an ancient tax.

ம. காராழ்ம

[கார் + ஆண்மை. கரு → கார் → காராண்மை. கருத்தல் = செய்தல். காராண்மை = நேரடியாகத் தாமே செய்யும் உழவுத் தொழில். அத்தொழில் செய்தற்கான உரிமை. இச்சொல் காராளர் கட்டிய வரியையும் குறித்தது.]

காரி kāri, பெ.(n.) 1. கருமை; blackness. 2. கருநிற முடையது; that which is black. 3. கரிக்குருவி; king-crow. 4. காக்கை; crow. 5. காரி; saturn. 6. கிழமை ஏழுநாள்களுள் ஒன்றான சனிக் கிழமை; saturday. 7. நஞ்சு; venom, poison. 8. கரிய எருது; black bull. 9. காரீயம்; black lead. 10. கண்ணன்; kannan. 11. ஐயனார்; Aiyandar. 12. வைரவன்; Vairavan. 13. கடைவள்ளல்களுள் ஒருவன்; a chief famed for liberality, one of seven kaḍai-vallaḷaḷa. 14. காரி நாயனார்; Kārināyanār. 15. காரி வள்ளலின் குதிரை; horse of the chief Kāri. 16. ஓர் ஆறு; a river.

[கார் → காரி. கார் - கருமை. இ - உடைமை குறித்த பண்பீறு.]

காரிகை kārigai, பெ.(n.) 1. பெண்; woman, lady. 2. அழகு; beauty, comeliness. 3. ஒப்பனை அணி; ornament.

[கரு = கார். கருமை, அழகு. கறுப்பு மிக்குள்ளது அழகு என்பது பண்டைத்தமிழ்க் கருத்தாகலின் கருமைக்கு அழகு பொருள் உண்டாகியது. கரு → கார் → காரிகை (அழகிய பெண்).]

காரியக்காரன் kāriya-k-kāraṇ, பெ.(n.) கைத்திறம் வாய்ந்தவன், சூழ்ச்சி நயம் மிக்கவன்; a clever man, a man of ability.

ம. கார்ய கர்த்தாவு (பணியாளர்); க. காரெகார; தெ. கார்ய காண்டு.

[காரியம் + காரன்.]

காரியம் kāriyam, பெ.(n.) 1. செயல்; action. 2. செயற்பாடு, செய்யப்பட்ட செயல்; performed action.

மறுவ. கருமியம்

ம. கார்யம்; க., து. கார்ய; தெ. கார்யமு.

Skt.kārya.

[கரு → கார் → காரியம். கரு - செய்தற்பொருள்.]

காரிருள் *kār-iruḷ*, பெ.(n.) மிக்க இருள்; dense darkness.

[கார் + இருள்.]

காரு *kāru*, பெ.(n.) 1. கம்மானன்; artisan. 2. கம்மத் தொழில்; artisanship, smithery.

[கரு - கருத்தல் = செய்தல், கரு → காரு (செய்பவன்).]

காருகால் *kārukāl*, பெ.(n.) நறுமணப் புகைத்தட்டு; pan for burning incense.

[கரு → காரு + கால். கால் = அடிப்பீடம், புகைத்தற்கான அடித்தட்டு.]

காரெனல் *kār-eṇal*, பெ.(n.) 1. ஒளிமழுங்குதற் குறிப்பு; expr. signifying lack-lustreness. 2. கருநிறமாகை; darkening, growing black.

[கார் + எனல். கார் = கருமை. எனல் = என்றாதல்.]

காரோடன் *kārōḍan*, பெ.(n.) 1. வாள் சுத்தி முதலானவற்றிற்கு உறை செய்வோன்; sheath-maker. 2. சாணைக் கல் செய்வோன்; whetstone maker.

[காரை + ஓடு + அன் 'அன்' - ஆண்பாலீறு. காரை = இறுகப்பற்றுவது, மேலுறையை ஓடு என்பர் காரோடு செய்பவன் காரோடன்.]

கால்¹(ஐ)-தல் *kāl-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வெளிப்படுதல்; to flow, as saliva from the mouth, poison from a serpent's fang; to issue, as blood from a vein. 2. குதித்தல்; to leap forth, as a water fall. 3. கக்குதல்; to vomit, disgorge. 4. தோற்றுவித்தல்; to bring to public view; to reveal; to shoot forth, as ears of corn.

ம. காலுக; க., பட. காறு.

[குல் → தோன்றல், கருத்துவேர். குல் → கல் → கால் = தோன்றுதல், வெளிவருதல், பாய்தல், ஓடுதல், பரவுதல், வீசுதல்.]

கால்² *kāl*, பெ.(n.) 1. வெளிப்படும் அல்லது தோன்றும் முளை; shoot, sprout. 2. மரக் கன்று; sapling. 3. மகன்; son. 4. முளை போன்ற குறுந்தறி; peg, pin, stake.

[குல் → தோன்றல் கருத்துவேர். குல் → கல் → கால் (தோன்றல்).]

கால்³ *kāl*, பெ.(n.) 1. மூலம், பிறப்பிடம்; place of origin, source. 2. இடம்; place, room. 3. அடிநிலம்; basement. 4. இடப்பொருளுருபு; particle donating place. 5. வில்லின் அடி, குதை, முளை; point, end, as of a bow. 6. கால் போன்ற அடிப்பாகம்; lower part, base, bottom. 7. பாதம்; foot, leg of a person, animal or thing. 8. நெசவுத்தறியின் கால்மிதி; treadle in a loom. 9. குடையைத் தாங்கும் பிடி; shaft, handle. 10. காடு; forest. 11. தமிழில் நாலிலொன்றைக் குறிக்கும் 'வ' என்னும் பின்னவெண்குறி; the symbol. 'வ' to denote 1/4 in Tamil.

ம., க. காலு, கால்; தெ., பட. காலு; து. காலு, காரு; கோத., குற., கை., கொண்., கட., கொலா., கால்; இரு. கால்லு; குரும். கால; துட. கோல்; குட. காலி; கோண். கால், காடு; கூ. காடு; பர். கேல்; குரு. கெட்ட; மா. க்வெடு.

[குல் - தோன்றல் கருத்துவேர். குல் → கல் → கால் - தோன்றுமிடம் (இடப்பொருள்).]

கால்⁴ *kāl*, பெ.(n.) 1. பந்தல் தாங்கும் கம்பு; pole, staff. 2. மண்டபந் தாங்கும் தூண்; post. 3. விழாத் தொடக்கத்திற்கு அடையாளமாகப் பந்தற்கால் போல் நாட்டுங்கோல் (கம்பு); pole. 4. இவர் கொடிகள் பற்றும் பற்றுக்கோடு; prop, support. 5. மண்டபக் கால்போல உடம்பைத் தாங்கும் உறுப்பு, பாதம்; leg. 6. முழங்கால்; knee. 7. உடம்பில் நாலிலொரு பங்கான முழங்கால் போன்ற காற்பகுதி; quarter, one fourth of a whole. 8. காலால் நடக்கும் நடை; pace, as of a horse. 9. நடையால் அமையும் பாதை; path, way, road. 10. கால்போற் கட்டிலைத் தாங்கும் உறுப்பு; leg of the cot. 11. வண்டிக்குக் கால் போன்ற சக்கரம்; wheel of the cart. 12. சக்கரமுள்ள வண்டி; cart with wheel. 13. தேர்ச் சக்கரம்; car-wheel, carriage-wheel. 14. பூவின் தாள்; stem of a flower. 15. கால்போல் தாங்கும் வாசல் நிலை; door-frame. வாசற்கால். 16. வாசற் கால் போன்ற எழுத்துவரி; the symbol. 'ர' in Tamil alphabet. 17. கால் போன்ற சடைப் பிரிவு; lock of hair in plaiting. 18. பிரிவு; division. 19. இனமுறை; degree of consanguinity or affinity. இரண்டாங் கால்முறை. 20. குடும்பம், சரவடி, இனவழி; family, relation-ship. 21. கால்போல் ஊன்றும் மழைப் பெயல்; the descent of rain. 22. கால்போல் ஊன்றும் ஆலவிழுது; aerial root, as of the banyan. 23. கால்போல் நீண்டு விழும் சுடர்க்கதிர்; ray. 24. கால்போல் நீண்டு செல்லும் நீர்க்கால்; irrigation channel; streamlet. 25. மரக்கால்; a measure of capacity for grain. 26. அளவு (கருவியாகு பெயர்); measure, degree. 27. இருநூற்று நாற்பது இழை கொண்ட அகலம்; breath of 240 threads.

ம., க. கால்; தெ., து.பட., காலு.

[குல் - தோன்றல் கருத்துவேர். குல் → கல் → கால் - தோன்றல் வளர்தல் - நீட்சிப் பொருள்.]

kāl, foot; Tudaköl; Tuḷu kār. Comp. Mongol k'ul; Ostiak *kur*; Tungusian *chalgan, halgan*; Permian *kok*; Ossete *kach, koch*; Vogul *lal*; Korean *pal*; Canton-chinese *koh*; Hung. *gyalog*, on foot (C.G.D.F.L. Pg.617); GK. *kuklos*; Russ. *koloso*.

கால்⁵ *kāl*, பெ.(n.) கருநிறம்; black colour.

ம. கால்

Skt. *kāla*.

[கல் → கால் (வே.க.119).]

கால்⁶ *kāl*, பெ.(n.) 1. காற்று; wind, air, any of the vital airs. 2. ஊதை நோய்; rheumatic affection. 3. ஐந்து

முதற்பொருள்கள் ஒன்றாகிய காற்று (பஞ்சபூதம்); the five elements.

க. காளி, காள்; தெ. காலி; து. காலி, காளி; கெ-
ராலா. கலி; நா. களி; குவி. காலி; குரு. காலி; பட.
காயி.

Fin.keli; karel.keli; Mong.kei.

Dan.gal; Ice.gola.galinn; Norw.galen;F. galerne.

[குல் - தோன்றல் கருத்துவேர் குல் → கல் → கால்
(காலுதல்) - ஒழுகுதல், ஓடுதல், வெளிப்படுதல்,
தோன்றுதல்.]

கா ல்க ழு வு - த ல் kāl-kaḷuvu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1.
பாதபூசை செய்தல்; to wash the feet of a guru or saint.
2. மலங்கழுவுதல்; to wash oneself after evacuation.

[கால் + கழுவு-]

கா ல்கூ சு - த ல் kāl-kūṣu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பிறவிடஞ்
செல்ல மனங்கூசுதல்; to feel shy of entering a house, as
of a stranger.

[கால் + கூசு-]

கா ல்கெ ஞ் சு - த ல் kāl-keñju-, 5 செ.கு.வி. (v.i.)
அடிவருந்துதல் (இ.வ.); to feel exhausted and unable to
proceed further as after a hard, long walk.

[கால் + கெஞ்சு-]

கா ல்கை பி டி - த்த ல் kāl-kai-piḍi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.)
இசைவாக நடந்து வயப்படுத்துதல்; cajole, coax by
word and deed.

[கால் + கை + பிடி-]

கா ல்கொ ள் (ளு) - த ல் kāl-koḷ-, 7 செ.குன்றாவி. (v.t.)
1. திருவிழா முதலியவற்றுக்குத் தொடக்கஞ்
செய்தல்; to commence, as a festival; to begin. 2. கல்லில்
கடவுள் வடிவமைக்கத் தொடங்குதல்; to
begin sculpturing the image of a deity in stone. 3. இடங்
கொள்ளுதல்; to spread, increase. 4. ஏற்றுவித்தல்
(ஆராகணஞ் செய்தல்); to get into; to mount, as a horse.
5. பெருக்கெடுத்தல்; to be filled, flooded.

[கால் + கொள்-]

கா ல்கெ டு - த ல் kāl-keḍuḍal-, 17 செ.குன்றாவி. (v.t.) வழி
மரபு அற்றுப்போதல்; to put an end to the generation
of a clan.

[கால் + கெடு-]

கா ல்கோ ள் kāl-kōḷ-, பெ.(n.) 1. தொடக்கம்;
beginning, commencement, as planting a pole for a festival.
2. போரில் இறந்த வீரனுருவைக் கல்லில் வகுக்கத்
தொடங்குதலைக் கூறும் புறத்துறை; theme of
commencing the sculpture of the figure of a warrior who died in
battle, on a memorial stone.

[கால்கொள் → கால்கோள்.]

கா ல்சாய் - த ல் kāl-śāy-, 1 செ.கு.வி. (v.i.) அடியோடழிதல்;
to perish utterly, to be completely ruined.

[கால் + சாய்-]

கா ல்சிதை - த ல் kāl-śidai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) காலாற்

பறண்டுதல்; to scratch with the legs.

[கால் + சிதை-]

கா ல்சீ¹ - த்த ல் kāl-śī¹-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) காலினாற்
சீறுதல்; to scratch, as a fowl.

[கால்சீறுதல் → கால்சீ-த்தல்-]

கா ல்சீ² - த்த ல் kāl-śi²-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அடியோடு
போக்குதல்; to root out, exterminate. 2. துடைத்தல்; to
efface, obliterate, brush away.

[கால் + சீ-]

கா ல்தா ழு - த ல் kāl-tāḷ-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சுணங்குதல்,
காலந்தாழ்த்தல்; to delay. 2. ஈடுபடுதல்; to be absorbed,
engrossed. 3. மூழ்கிவிடுதல்; to be immersed, drowned; to be
steeped thoroughly.

[கால் + தாழ்-]

கா ல்பி டி - த்த ல் kāl-piḍi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. காலை
வருடுதல்; to press and rub the legs to induce sleep, to
shampoo. 2. காலைப் பற்றிக் கெஞ்சுதல்; to fall at
one's feet for a favour. 3. தொண்டு புரிதல்; to do service.
4. வாய்க்கால் வெட்டுதல்; to excavate or dig a channel.
5. விதையடித்தல்; to castrate.

ம. கால்பிடிக்குக

[கால் + பிடி-]

கா ல்பின் னு - த ல் kāl-piṇṇu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கால்கள்
முறுக்கிக் கொள்ளுதல்; to become cross-legged, as
a result of extreme physical debility. 2. முட்டிக்கால்
தட்டுதல்; to be knock-kneed, as a donkey from carrying too
heavy a burden.

[கால் + பின்னு-]

கா ல் ம ர - த்த ல் kāl-mara-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) கால்
உணர்ச்சியற்றுக் கட்டடைபோலாதல்; to get
benumbed, as the feet.

[கால் + மர-]

கா ல் மு ணை - த்த ல் kāl-muḷai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) குழந்தை
நடைகற்கத் தொடங்குதல்; to begin to walk, as a child.

[கால் + முளை-]

கா ல்யா¹ - த்த ல் kāl-yā¹-, 6 செ.கு.வி. (v.i.) நெருங்குதல்;
to be close, crowded.

[கால் + யா- யாத்தல் = கட்டுதல், நெருங்குதல் →
கால்யாத்தல் = நெருங்குதல், கூட்டமாதல்.]

கா ல்யா² - த்த ல் kāl-yā²-, 4 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1.
மறைத்தல்; to conceal. 2. தேக்குதல்; to fill with water,
as a channel.

[கால் + யா - யாத்தல் = கட்டுதல், செயற்பாடு
ஓடுங்குதல்.]

கா ல்வழி kāl-vaḷi, பெ.(n.) 1. ஒற்றையடிப் பாதை; footpath.

2. காற்சுவடு; footprint. 3. குடிவழி; lineage, family.
க., பட. காலுகாரி; தெ. காலிதாரி, காலி தோவ,
காலிபாட.
[கால் + வழி.]

கால்வளைவி-த்தல் kāl-vaḷaivi-, பி.வி. (v. caus.)
வளைத்தல்; to bend, as the bow.
[கால் + வளைவி-.]

கால்வாங்கு¹-தல் kāl-vāngu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. காலை
வெட்டுதல்; to have the leg cut off. 2. கால் வழக்குதல்;
to slip, slide. 3. உயிர்மெய் நெடில் பெரும்பாலான
வற்றில் நெடிற்சுறியாகக் காலைவரைதல்; to write
the symbol 'ஈ' to denote the lengthening of vowel-consonants
in the Tamil alphabet.
[கால் + வாங்கு-.]

கால்வாங்கு²-தல் kāl-vāngu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1.
பின் வாங்குதல்; to retrace one's steps, withdraw.
2. இறத்தல்; to die.
[கால் + வாங்கு-.]

கால்வார்-த்தல் kāl-vār-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கொடிக்
காலில் கடக (ஆடி) மாதத்தில் அகத்தி விதையை
ஊன்றுதல்; to sow seeds of agatti in a betel garden in the
month of āḍi.
[கால் + வார்-.]

கால்விடு¹-தல் kāl-viḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கால்கள்
செயலறுதல்; to have the feet crippled. 2. முட்டுக்
கொடுத்தல்; to place a support, as to a falling roof.
3. தொலை உறவாதல் (C.G.); to be removed to some
degrees in relationship.
[கால் + விடு-.]

கால்விடு²-தல் kāl-viḍu-, 18 செ.கு.வ. (v.t.)
அறவொழித்தல்; to renounce or give up entirely, to forsake.
[கால் + விடு-.]

கால்வியூ-தல் kāl-viḷu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மழைக்கால்
இறங்குதல்; to descend, as rain clouds on the horizon.
2. ஒளிவீசுதல்; to shed rays of light.
[கால் + விழு-.]

கால்வியூந்துபோ-தல் kāl-viḷundu-pō-, 8 செ.கு.வி. (v.i.)
பாரிச ஊதை (பாரிசவாயு) முதலியவற்றால் கால்
அசைவற்றுப் போதல்; to be rendered powerless, as one's
legs by paralytic attack.
[கால் + விழுந்து + போ-.]

கால்வீசு¹-தல் kāl-vīṣu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒளிக்கதிர்
வீசுதல்; to shed rays, as the moon.
[கால் + வீசு-.]

கால்வீசு²-தல் kāl-vīṣu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) காற்றடித்தல்;
to blow, as the wind.
[கால் + வீசு-.]

கால்வை-த்தல் kāl-vai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உள் நுழைதல்;
lit., to place the foot, to step in, enter.
ம. கால்வய்க்குக, கால்குத்துக; க. காலிடு; பட.
கால்பீ.
[கால் + வை-.]

காலக்கடவுள் kāla-k-kaḍavuḷ, பெ.(n.) 1. காலன்; Yaman,
as the deity that puts an end to life. 2. சிவன்; Sivan.
[காலம் + கடவுள்.]

காலக்கணிதம் kāla-k-kaṇidam, பெ.(n.) காலக்கணக்குப்
பற்றிய விண்நூல்; astronomy.
[காலம் + கணிதம்.]

காலக்கணிதர் kāla-k-kaṇidar, பெ.(n.) காலத்தைக்
கணித்தற்குரிய கணியர்; astronomers. as calculators of
time.
[காலம் + கணிதர்.]

காலகாலம் kālakālam, பெ.(n.) 1. உரிய காலம்; proper time.
2. காலந்தோறும்; all times, time after time.
[காலம் + காலம்.]

காலகாலன் kāla-kālan, பெ.(n.) சிவன்; Sivan, as one who
subdued Yaman.
ம. காலகாலன்
[காலன் + காலன் - காலகாலன் = காலனுக்குக்
காலன்.]

காலங்கடத்து-தல் kālankāḍattu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.)
1. நேரத்தை வீணடித்தல்; to spend time just like that.
2. காலம்கழித்தல்; to pass one's time, to delay.
ம. காலம்கழியுக
[காலம் + கடத்து-.]

காலங்கழி-த்தல் kālankāḷi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.)
1. காலந்தாழ்த்துதல்; to delay. 2. வாழ்நாள்
போக்குதல்; to pass one's life-time. 3. வாழ்தல்; to make
a living.
ம. காலம்கழிக்குக; து. காலகளைபுளி
[காலம் + கழி-.]

காலங்காண்-தல் kālāṅkāṅ-, 16 செ.கு.வி. (v.i.)
1. காலத்தை அறிந்துகொள்தல், தெளிவடைதல்;
to know the proper time, to be cleared.
ம. காலங்காண்
[காலம் + காண்-.]

காலங்கூடு-தல் kālāṅkūḍu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.)
1. ஒரு செயலுக்கான சரியான நேரம் அமைதல்;
occurring an apt time. 2. வரையறுக்கப்பட்ட காலம்

முடிதல்; to complete the allotted period.

மறுவ. காலங்கிட்டு-தல்

ம. காலம் கூடுக; து. காலபர்புனி.

[காலம் + கூடு-,]

காலஞ்செய்-தல் kālāñ-cey-, 1 செ.கு.வி. (v.i.) இறத்தல்; to cease to exist, to die.

மறுவ. காலமாதல்

ம. காலம்செய்யுக

[காலம் + செய். காலம் = காலத்தின் இறுதி. காலஞ்செய் = தம் வாழ்நாள் இறுதியை முடித்துக்கொண்டது.]

காலஞ்செல்(லு)-தல் kālāñ-cellu-, 1 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இறந்துபோதல்; to depart this life, die. 2. காலத் தாழ்வுப்படுதல்; to be late. 3. காலயிறுதியாதல்; to be time barred by limitation.

[காலம் + செல்-,]

காலஞ்சொல்லு-தல் kālāñcollu-, 1 செ.கு.வி. (v.i.) வாழ்நாளின் நன்மை தீமைகளை முன்னதாகவே கூறுதல்; predicting events good or bad of one's life-time.

[காலம் + சொல்லு-,]

காலத்தால் kālattāl, கு.வி.எ. (adv.) 1. உரிய பொழுதில்; seasonably, in proper time. 2. காலம் புலர்; early, betimes.

[காலம் + அத்து + ஆல்.]

காலத்தீ kāla-t-ti, பெ.(n.) ஊழித்தீ; destructive fire that is believed to prevail at the dissolution of the universe.

[காலம் + தீ. காலத்தீ - கால முடிவில் (ஊழிக்கால முடிவில்) அனைத்தையும் அழிக்கும் தீ.]

காலதர் kāl-adar, பெ.(n.) சாளரம்; window, as an air passage.

[கால் + அதர். கால் = காற்று. அதர் = வழி. காலதர் = காற்று வரும் வழி.]

காலந்தள்ளு-தல் kālan-taḷḷu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உழைத்து வாழ்தல்; to pass one's days, maintain oneself. 2. காலந்தாழ்தல்; to delay. 3. வீண்காலம் போக்குதல்; to waste time.

[காலம் + தள்ளு-,]

காலந்தாழ்த்து-தல் kālan-tāḷḷtu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) காலத்தாழ்வு செய்தல்; to make delay.

[காலம் + தாழ்த்து-,]

காலம் kālam, பெ.(n.) 1. காலைப்பொழுது; time, duration.

2. விடியற்காலம்; dawn. 3. தக்க நேரம்; proper time. 4. நற்காலம்; fortune. 5. குறித்த காலம்; fixed time. 6. தீக்காலம், கேடுகாலம்; evil times. 7. இளமைக் காலம்; early stage of life. 8. வாழ்நாள்; life time. 9. இறப்புக் காலம்; time of death. 10. இளவேனில், முதுவேனில், கார், கூதல், முன்பனி, பின்பனி என்னும் அறுவகை இயற்கைக் காலம்; season of the year. 11. உழவுத் தொழிலுக்குச் சிறந்த மழைக்காலம் அல்லது கோடையல்லாக் காலம்; wet season. 12.

இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்று இலக்கணங்கூறும் மூவகைத் தொடர்ச்சிக் காலம்; tense, three in number viz., past, present and future. 13. வெயில் மழை பனி என்னும் மூவகை இயற்கை வேறுபாட்டுக் காலம். 14. சவுக்கம் (விளம்பம்), முடுக்கம் (துரிதம்), நடுப்பம் (மத்திமம்) என்னும் மூவகைப் பாட்டியக்கக் காலம்; tempo, a manure of time, three in number. 15. ஒரு முரலிற்கு (சுவரத்திற்கு) இரு மாத்திரையும், ஒரு மாத்திரையும், அரை மாத்திரையும், கால் மாத்திரையும் எடுக்கும் முதற்காலம், இரண்டாங் காலம், மூன்றாங்காலம், நாலாங் காலம் என்னும் நால்வகை முரற் பயிற்சிக் காலம்; the element of time measure which specifies duration being of term varieties. 16. கழகக் காலம், பிற்காலம் என்னும் கற்காலம், இரும்புக் காலம் என்னும் பல்வேறு வகையிற் பகுக்கப்படும் வரலாற்றாழிக் காலம்; historic period. 17. காலமெய்ப் பொருள்; the element of time.

மறுவ. கால், பொழுது, வேளை, கொன், செவ்வி, அற்றம், ஏல்வை, சமையம், நேரம், ஞான்று, பதம், போழ்து, காலை, பாணி, போது, வேலை.

த. கால் → வ. கால

[கால் (நீட்சி) → காலம்.]

காலமாதல் kālamātal, பெ.(n.) இறந்துபோதல்; to pass away.

காலமறி-தல் kālam-ari-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) பருவ மடைதல்; attainment of puberty.

[காலம் + அறி-,]

காலமாகு-தல் kālam-āgu-, 6 செ.கு.வி. (v.i.) வாழ்நாள் முடிந்ததால் இறந்துபோதல்; to pass away, as having one's life time spent out.

மறுவ. காலம்அடை, காலம் செய், காலம் பண்ணு, காலம்செல், காலம் ஆ(தல்).

[காலம் + ஆகு. காலம் = வாழ்நாட்காலம். ஆகுதல் = தீர்தல், முடிதல்.]

காலலம்பு-தல் kāl-alambu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கால் கழுவுதல்; to wash one's feet. 2. கால் கழுவுதல் (மலம் கழுவுதல்); to wash after stools.

[கால் + அலம்பு-,]

காலவரையறை kāla-varai-y-arai, பெ.(n.) 1. காலம் அறுதியிடல்; fixing a time. 2. கால அளவு; time-limit; specified period. 3. வரலாற்றுக் காலத்தை அறுதியிடல்; settlement of a historical date.

மறுவ. கால வரை.

[காலம் + வரை + அறை.]

காலன் kālan, பெ.(n.) 1. காலத்தை முடிவு செய்யும் அல்லது கால முடிவில் வருங் கூற்றுவன் (யமன்) Yaman.

2. காலதூதர்; *Yaman's messenger*. 3. காலன் கொடை; gift made with a view to propitiate *Yaman*. 4. காரி, சனி; saturn. 5. சுரந்துறை கோள்களுள் ஒன்று; one of the unseen heavenly bodies. 6. ஒரு வகை செய்நஞ்சு; a mineral poison.

காலன் > வ. கால

ம. காலன்; து. கால.

[காலம் → காலன் (காலமறிந்து உயிர்களைக் கவர்வவன்.)]

காலாடு-தல் *kālāḍu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கால் நடுங்குதல்; trembling of the leg. 2. நடத்தல்; to stroll. 3. மூச்சாடுதல்; symptom of respiration said of a dying person.

க. காலாடு

[கால் = நடக்கும் உடலுறுப்பாகிய கால், காற்று. கால் + ஆடு.]

காலாறு-தல் *kāl-āru-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நடை ஓய்ந்திருத்தல்; a rest from walking. 2. காலில் அரத்தவோட்டம் உண்டாக உலாவுதல்; to walk about for overcoming numbness of feet.

ம. காலாறுக

[கால் + ஆறு-]

காலி¹ *kāli*, பெ.(n.) 1. ஆக்கூட்டம்; herd of cows as being quadrupeds. 2. ஆ; cow.

ம. காலி

[கால் → காலி = கால்நடை.]

காலி² *kāli*, பெ.(n.) 1. வன்கொடுமை; vicious life. 2. பயனற்றவன்; worthless fellow; 3. அடங்காக்கொடியவன்; uncontrollable rogue.

[கள் → காள் → கால் = கருநிறம், தீமை, வன்கண்மை, அடாவடித்தனம். கால் + இ = காலி (அடாவடித்தனம் கொடுமை நிரம்பியவன். 'இ' உடையவனைக் குறித்த ஈறு).]

காலில் விழு-தல் *kālil-viḷu-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. காலில் விழுந்து வணங்குதல்; to fall prostrate, do homage at one's feet. 2. மன்னிப்பு வேண்டுதல்; to seek forgiveness. 3. புகலடைதல்; to take refuge.

[கால் + இல் + விழு-, இல் - இடப் பொருள் உருபு.]

காலிலி *kāl-ili*, பெ.(n.) 1. முடவன், முடத்தி; one who is lame. 2. பாம்பு; snake as having no legs. 3. காற்று; wind. 4. ஒரு வகை மீன்; fish.

க. காலிலி

[கால் + இலி → இல் → இல்லி → இலி (இல்லாதது.)]

காலுதல் *kāludal*, பெ.(n.) கக்குதல், பொழிதல், வடிதல், விடல், விளம்பித்தல்; vomit, shower, flow pour drop.

Fin.karaba; Es. karata; Mong.xarai; Jap.karugaru.

[கால் + காலுதல்.]

காலூன்று-தல் *kāl-ūṅru-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிலையுறுதல்; to set foot firmly on the ground to become established. 2. பந்தற்கால் நாட்டுதல்; to have a decorated post planted in front of house as a preliminary to a marriage festival, etc.

க., பட. காலூறு

[கால் + ஊன்று-]

காலெடு¹-த்தல் *kāl-eḍu-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வாய்க்கால் வெட்டுதல்; to dig irrigation channels. 2. பின்னும் படிமயிரை வகிர்ந்தெடுத்தல்; to divide the hair into locks for braiding it.

[கால் + எடு - கால் = வாய்க்கால், வரிசை, வகிடு.]

காலெடு²-த்தல் *kāl-eḍu-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தொடங்குதல்; to commence as setting forth. 2. இசைந்துகொடுத்தல்; to yield, give consent.

[கால் + எடு-]

காலேகம் *kālēgam*, பெ.(n.) 1. முத்து; pearl.

[கால் (காற்று. எரிதல்) → காலேகம் (சிவப்பு).]

காலேணி *kāl-ēṇi*, பெ.(n.) குறுக்குப் படிகளைக் கொண்ட இரு கால்களுடைய ஏணி; ladder with two supporting legs.

[கால்³ + ஏணி. கால் = நெடுங்கால், நெடுங்கழை.]

காலை *kālai*, பெ.(n.) 1. நேரம், பொழுது; time. 2. வாணாள்; life-time. 3. தகுந்த நேரம்; season, opportunity. 4. முறை; occasion, turn. 5. விடியல்; early part of the morning. 6. ஞாயிறு; Sunday. 7. பகல்; day-time. 8. பள்ளியெழுச்சி முரசம்; waking drum.

ம. கால; து. கால்தெ, கல்தெ.

Skt.kālya.

[கால் = வெளிவரல், ஒளி சிந்துதல், விளக்கம் பெறல், செப்பம். கால் → காலை.]

காலைச்சுற்று-தல் *kālai-c-cuṅru-*, 5 செ.கு.வி. (v.t.) தொடர்ந்து பற்றுதல்; to cling to one, to hold persistently.

[காலை + சுற்று-]

காவடியெடு-த்தல் *kāvaḍi-y-eḍu-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வேண்டுதலின் பொருட்டு காவடி எடுத்தல்; to carry "kavaḍi" with offering unfulfilment of a vow.

தெ. காடின்க

[காவடி + எடு-]

காவடிதூக்கு-தல் *kāvaḍitūkku-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) முகமன் கூறுதல்; to flatter.

[காவடி + தூக்கு-]

காவணம்¹ *kāvaṇam*, பெ.(n.) 1. பந்தல்; shed with a flat roof, pandal. 2. சோலை; grove, tope.

ம. காவணம்; க. காவண.

[கா + அணம்.]

காவணம்² *kāvaṇam*, பெ.(n.) மண்டபம்; open hall.

[கா = அகற்சி, பரப்பு. கா + அணம் - காவணம் (அகன்ற மண்டபம்). 'அணம்' சொல்லாக்க ஈறு.]

காவதம் kāvadam, பெ.(n.) காதம்; distance of about eleven kilometers.

ம. காவதம்; க. காவித, காவத; து. காவத.

Fin.kaukama(distant); **Karel.**kaugoi; **Es.**kaua, kauva, kavva; **Mordvin.**kuvat; **Mansi.**koy,xow.

Skt.gavyūta.

[கா = அகற்சி, நீட்சி. கா → காவு → காவதம் (குறிப்பிட்ட எல்லை உள்ள தொலைவு).]

காவல் kāval, பெ.(n.) 1. பாதுகாப்பு; defence, protection, preservation, keeping. 2. வேலி; enclosing fence, hedge. 3. மதில்; surrounding wall, fortification. 4. சிறை; prison, jail. 5. காவலாள்; watchman, guard. 6. பரண்; platform raised for watching fields. 7. காக்கப்படும் நாடு; dominion of a king as protected by him. 8. கவசம்; coat of mail.

ம., க. காவல்; தெ. காவலி.

[கா + அல் - காவல்.]

காவல்கா-த்தல் kāval-kā-, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) காவற்றொழில்செய்தல்; to watch, guard, protect.

க. காவல்குடு

[காவல் + கா-]

காவல்செய்¹-தல் kāval-sey-, 1 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. பாதுகாத்தல்; to guard, defend. 2. சிறை வைத்தல்; to imprison, put in jail, confine.

க. காவலிடு

[காவல் + செய்-]

காவல்செய்²-தல் kāval-sey-, 1 செ.கு.வி. (v.i.) களத்து நெற்குவியலில் அடையாளம் வைத்துப் பூதம் முதலிய அணுகாதபடி பாதுகாப்புச் செய்தல்; to protect a heap of grain from demons by passing a straw rope over the heap in the field or making diagrams with the rope on the ground or placing on the heap a handful of moist cow dung.

[காவல் + செய்-]

காவல்மாற்று-தல் kāval-mārru-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) இளைப் பாறுதற் பொருட்டுக் காவலாளரை முறை மாற்றி வேலைக்கு வைத்தல்; to relieve the guard, change sentinels.

[காவல் + மாற்று-]

காவலன் kāvalan, பெ.(n.) 1. பாதுகாப்போன்; protector, guardian. 2. அரசன்; king. 3. மெய்காப்போன்; bodyguard. 4. கணவன்; husband.

[காவல் → காவலன்.]

காவலமகளிர் kāvaṅ-magaḷir, பெ.(n.) போரில் தோற்ற பகைவரின் மனையோராய்ச் சிறை பிடிக்கப்பட்ட மகளிர்; captive wives of enemies.

[காவல் + மகளிர்.]

காவிக்கொள்(ளு)தல் kāvi-k-koḷ-, 6 செ.குன்றாவி. (v.t.) தோளால் சுமந்து கொள்ளுதல்; to carry on the

shoulder.

[காவி → காவு → காவி + கொள்-]

காவிதி kāvidi, பெ.(n.) 1. வேளாளர்க்குப் பாண்டியர் கொடுத்து வந்த ஒரு பட்டம்; ancient title bestowed on Velalar by Pāṇḍyan kings. 2. வணிகமாதர் பெறும் பட்ட வகை; title conferred on Vaisya ladies. 3. அமைச்சர்; minister. 4. கணக்கர் இனம்; accountants caste. 5. வரி தண்டும் அரசுத்தலைவர்; collector of revenues.

மா. கவதி (முடித்திருத்துவோர்); க. கவிதி.

[கா → காவு → காவிதி → காவிதி.]

காவிதிதோய்-த்தல் kāvi-tōy-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வண்ணமுட்டுதல்; dye or tinge with ochre, as ascetic's cloth.

[காவி + தோய்-]

காவிதேயு-தல் kāviyēru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) செந்நிற மடைதல்; to acquire a reddish-brown colour as the teeth. 2. ஆடையில் நீர்ப்பழுப்பேறுதல்; to have the yellowish - brown colour produced as in white cloth by constant washing.

மறுவ. காவியடைதல், காவி பிடித்தல்.

[காவி + ஏறு-]

காவு¹-தல் kāvu-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. தோளாற் காத்தண்டு சுமத்தல்; to carry on the shoulder as a palanquin; a pole with a weight at each end. 2. சுமத்தல்; bear or sustain anything heavy on the arms or on the head.

Fin.kantaa; **Es.**kanda.

[கா → காத்தல் = சுமத்தல். கா = காவுதல்.]

காவு²-தல் kāvu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) விரும்புதல்; to long for, desire.

[அவ்வு → கவ்வு → காவு-, = (விரும்புதல்).]

காவு³-தல் kāvu-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. கடி; to bite. 2. உண்ணு; to eat.

[கவ்வு → காவு (தின், உண்).]

காழ்¹-த்தல் kāḷ-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முற்றுதல்; to become hard, mature. 2. மனக்காழ் கொள்ளுதல்; to be firm, strong in mind, implacable. 3. அளவுகடந்து மிகுதல்; to increase beyond measure, abound. 4. உறைத்தல்; to be pungent, acrid.

[கர் → கால் → காழ்-]

காழ்²-த்தல் kāḷ-, செ.கு.வி. (v.i.) கொல்லத் துணிதல்; to determine to kill.

[கால் → காழ்-]

காழ்³ kāḷ, பெ.(n.) 1. மரக்காழ்; hardness, solidity, close grain as of timber core. 2. மன உறுதி; strength of mind. 3. கட்டுத்தறி; post to which a cow is tied. 4. தூண்; pillar. 5. ஓடஞ் செலுத்தற்குரிய தண்டு; oar. 6. இருப்புக் கம்பி; iron rod. 7. யானையை செலுத்தும் பரிக்கோல்; elephant goad. 8. கதவிற் செறியுந் தாழ்; bolt bar as of a door. 9. விறகு; fire wood. 10. காம்பு; handle, stem. 11. கழி; rafter.

[கர் → கால் → காழ்.]

காழ்⁴ kāḷ, பெ.(n.) 1. ஒளி; brightness, lustre. 2. செம்மணி;

gem. 3. முத்து; pearl. 4. பளிங்கு; crystal. 5. மணிவடம்; garland of pearls, of gems. 6. பூமாலை; garland of flowers. 7. நூற்சரடு; thread, string. 8. முத்துவடம்; string of pearls.

[கள் → காய் → காழ் (முரட்சி, முத்து.)]

காழ்⁵ kāḷ, பெ.(n.) 1. விதை seed. 2. கொட்டை; stone, nut, kernl as of fruits. 3. கனித்தோல்; skin as of fruit, rind. 4. பருக்கைக்கல்; gravel.

[கள் → கால் → காழ். (திரட்சி) முற்றிய வித்து.]

காழ்⁶ kāḷ, பெ.(n.) 1. கருமை; blackness. 2. குற்றம்; blemish, defect, fault.

[கால் → காழ் → கருமை (வே.க.121).]

காழ்ப்பு kāḷppu, பெ.(n.) 1. உறைப்பு; pungency. 2. மரத்தின் உறுதியான நடுப்பகுதி; close grain as of the heart of timber. 3. நீங்கா வெறுப்பு; implacable hatred. 4. தழுப்பு; scar. 5. சாரம்; essence.

ம. காம்பு

[காழ் → காழ்ப்பு.]

காழகம்¹ kāḷagam, பெ.(n.) 1. ஆடை; cloth. 2. கையுறை; glove put on while handling an arrow.

[காழ்³ + அகம். காழ், கருநிறம், கருநிற முடைய ஆடை கருநிறக் கையுறை.]

காழகம்² kāḷagam, பெ.(n.) கருமை; blackness.

[கால் → காழ் → காழகம். (வே.க.121).]

காழி kāḷi, பெ.(n.) மிகுவலி, உறுதி; great strength, toughness, hardness.

[காழ் → காழி.]

காழியர்கோன் kāḷiyarkōṇ, பெ.(n.) திருஞான சம்பந்தர்; Saiva Saint, *Gnanasambandar*.

மறுவ. காழிப்பிரான்

[சீர்காழி → காழி → காழியர் + கோன்.]

காளம்பிடி-த்தல் kāḷam-piḍi, 4 செ.கு.வி. (v.i.) எக்காள மூதுதல்; to blow the trumpet.

[காளம் + பிடி-]

காளம்பி kāḷambi, பெ. (n.) காளான்; mushroom.

[கால் → காளான் → காளம்பி.]

காளான் kāḷan, பெ. (n.) சதுப்பு நிலங்களில் மழைக்குப்பின் தோன்றும் பச்சையமில்லாத செடிவகை; fungus mushroom, it is found largely grown in swampy soils, but generally shoots out from the earth a few days after the rain.

[கால் → காளான்]

Fin. kūkunen; Kolami. kūku; Jap. kū.

காளி kāḷi, பெ.(n.) 1. கூளித்தலைவியாகிய கரிய பாலைநிலத் தெய்வம்; *Durga*, as being

black. 2. மலைமகள்; *Pārvati*. 3. அரிமா; lion. 4. காற்றுக்கடவுளான காளரின் ஆற்றல்; the Sakti of kāḷa, the *Vāyumūrti*. 5. துணைத் தொன்மம் 18-ல் ஒன்று; a secondary Puranam one of 18 upa-purnam. 6. பரிமளகந்த; *Parimalakandi*. the mother of Vyasa. 7. பாம்பின் நச்சுப்பல் நான்கனுள் ஒன்று; a poisonous fang of a serpent, one of four poisonous teeth. 8. எட்டி; strychnine. 9. கரிய மணித்தக்காளி; black night - shade.

தெ. காளிக

[கால் → கால் → காளி. (வே.க.120).]

காளிக்கங்கூட்டு-தல் kāḷikkaṅ-kūṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கருஞ்சாயங் கூட்டுதல்; to prepare dark blue dye by compounding the necessary ingredient.

[காளிக்கம் + கூட்டு-. காளிக்கம் = கரிய வண்ணம்.]

காளிக்கமெழுது-தல் kāḷikkam-eḷudu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சீலைத்துணியில் கருஞ்சாய வரி எழுதுதல்; to delineate on chintz with kāḷikkam pigment.

[காளிக்கம் + எழுது-]

காளை kāḷai, பெ.(n.) 1. இளவெருது; steer, young bullock. 2. எருது; bull, ox. 3. கட்டிளமைப் பருவத்தினன்; young man, in his prime. 4. ஆண் மகன்; man. 5. பாலைநிலத் தலைவன்; chief of desert - fact. 6. மறவன்; warrior.

ம. காள

[காழ் → கால் + ஐ → காளை (திரட்சி வண்ணம் பெற்றது).]

காளையம் kāḷaiyam, பெ.(n.) பேராரவாரம்; uproar, tumult as in a battle.

மறுவ. காளகம்

க., து. காளளக.

[கால் → காளயம் → காளையம்.]

காற்கட்டு-தல் kāṛ-kaṭṭu, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. செயலின் பொருட்டு வற்புறுத்துதல்; to press one to do a thing, as by preventing him from going further. 2. திருமணம் செய்தல்; to marry, marriage being regarded as a hobble to one apt to stray.

[கால் + கட்டு → காற்கட்டு.]

காற்கடைகொள்(ளு)-தல் kāṛkaḍai-kol-, 16 செ.கு.வி. (v.i.) பொருட்படுத்தாதிருத்தல்; to discard, despise.

[கால் + கடை + கொள்(ளு)-]

காற்காறை kāṛ-kārai, பெ.(n.) தெய்வப் படிமங்களின் காலில் அணிவிக்கும் அணிகலன்; foot - rings for the idol.

[கால் + காறை]

காற்படு-தல் kāṛ-paḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அழிதல்; to perish.

[கால் + படு-]
 காற்படை kār-paḍai, பெ.(n.) 1. கோழி; cock, as using its foot for a weapon. 2. காலாட்படை; infantry.
 மறுவ. காலாயுதம்
 [கால் + படை-]
 காற்பிடி-த்தல் kār-piḍi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) விதையடித்தல்; to geld, castrate.
 மறுவ. காயடித்தல்
 [கால் + பிடி-]
 காற்பெய்-தல் kār-pey-, 1 செ.குவி. (v.i.) ஓடுதல்; to run away.
 [கால்^s + பெய்-]
 காற்றாடி kārāḍi, பெ.(n.) சுழல்கறங்கு; that which whirls in the wind. 2. கறங்கின் சுழற்சியால் நீரிறைக்கும் இயந்திரப்பொறி; windmill. 3. நிலையில்லாதவன்; restless, fidgety person; waverer. 4. சவுக்கு மரம்; whip tree. 5. மர வகை; silk oak.
 ம. காற்றாடி
 [காற்று + ஆடி-]
 காற்று kārū, பெ.(n.) 1. உலகில் வெளியெங்கும் நிறைந்திருக்கும் வளி; air, wind. 2. உயிர்ப்பு; breath. 3. குதம்வழி வெளிப்படும் காற்று; gas generated in bowels by indigestion, etc, flatulence.
 ம. காற்று; க. காளி, காள்; தெ., குவி., குரு. காலி; கோத. காற்று; துட. கோற்ற்; குட. கதி, கள; கொலா. கலி; நா. களி; பிரா. காற்றோ (மேற்குக் காற்று); பட. காயி.
 [கால் = வெளிப்படுதல், வீசுதல், உலாவுதல். கால் = காற்று.]
 kār-u (pronounced kättr-u). wind. Probably from kāl, one of the meanings of which is wind, with the formative addition of du (kāl-du=kättru); Tel. gāli. Comp. Kangazian (a Turkish dialect) kat, wind; Sojoten (a Samoïede dialect) kat, other Samoïede dialects chat, kada (also a storm, charru); Georg. kari; Jurazen chada (C.G.D.F.L.Pg.616).
 காற்றுக்கொள்(ளு)-தல் kārū-k-koḷ-, 16 செ.குவி. (v.i.) வெளிப்பரவுதல்; to gain publicity, as an affair taking wind.
 [காற்று + கொள்-]
 காற்றுவாங்கு-தல் kārū-vāngu-, 5 செ.குவி. பெ.(v.i.) காற்றைத் துய்த்தல் (அனுபவித்தல்); to take an airing, enjoy, breeze.
 [காற்று + வாங்கு-]
 காறியுமிழ்-தல் kārī-y-umiḷ-, 2 செ.குவி. (v.i.) காறித்துப்புதல்; to hawk and spit.
 ம. காறித்துப்பு; பட. காரியுகி.

[காறி + உமிழ்-]
 காறு¹-தல் kārū-, 5 செ.குவி. (v.i.) 1. காற்றற் சுவையாதல்; to taste bitter musty or rancid, as stale food. 2. கோழையை மிடற்றினின்று கொணர முயலுதல்; to hawk, bring up phlegm.
 ம. காறுக; க., பட. காறு (வாந்தியெடு); தெ. காறு; தாயு, த்ராயு; து. கார்.
 [கால் → காறு-]
 காறு²-தல் kārū-, 5 செ.குவி. (v.i.) கறுத்தல்; to be blackened. 2. காழ் (வைரம்) கொள்ளுதல்; to harbour revenge.
 க., ம. காறு.
 [கால் → காள் (கருநிறம்) → காறு-, (கருமை).]
 காறை kārāi, பெ.(n.) 1. பெண்களும் குழந்தைகளும் கழுத்தில் அணிந்து கொள்ளும் ஒரு வகை அணி; gold or silver collar necklet for women and children. 2. வண்டிக் குடத்தைச் சுற்றியிடும் இரும்பு வளையம்; iron rings round the hub of a cart - wheel. 3. வண்டி; cart. 4. பூஞ்சாளம்; mustiness mould. 5. வைக்கோல் முதலியவற்றின் தாள்; a blade of grass or straw.
 [கால் = நீளுதல். கால் → காறு (நீட்டுதல்) → காறை-]
 காறையாடு-தல் kārāiyādu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) சார்ந்திருத்தல்; dependence.
 [காறை + ஆடு-]
 காள் kār, பெ.(n.) 1. காடு; jungle. 2. மணம்; smell, odour. 3. பூ; flower, blossom.
 ம. காள்; க. காள், காள், காணி, காணு; தெ., து. காள்
 [கா → காள். கா = விரிவு, படர்வு அடர்வு.]
 த. காள் > Skt. gāna.
 காள்மாறு-தல் kār-māru-, 5 செ.குவி. (v.i.) 1. கழிந்து போதல்; to pass a way, disappear, as the rays of the sun. 2. கால்மாற்றுதல்; to change to leg.
 [கால் + மாறு-]
 காள்முரி-தல் kār-muri-, 4 செ.குவி. (v.i.) அடியோடு கெடுதல்; to be utterly ruined, as getting the leg broken.
 [கால்^s + முரி-]
 காள்முளை kār-muḷai, பெ.(n.) மகன்; son, child, as offshoot of the family.
 [கால் + முளை-]
 காள்யாறு kār-y-āru, பெ.(n.) முல்லைநிலத்துள்ளயாறு; river in a sylvan tract.
 [காள் + யாறு-]

கான்று-தல் kāṅṅū-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வாயாலெடுத்தல்; to vomit.

ம. கான்றுக; பட. காரு.

[கால் → காள் → கான்று-]

கானகநாடன் kāṅaga-nāḍaṅ, பெ.(n.) 1. குறிஞ்சிநிலத் தலைவன்; chief of a mountain tract.

மறுவ. கானநாடன், மலையன், வெற்பன், சிலம்பன், பொருப்பன்.

[கானகம் + நாடன்.]

கானகம் kāṅ-agam, பெ.(n.) 1. காடு; forest, wood. 2. கருஞ்சீரகம்; black cumin.

ம. கானகம்

[காள் + அகம்.]

கானப்படம் kāṅa-p-paḍam, பெ.(n.) 1. காடெழுதின கேடயம்; shield adorned with the picture of a forest. 2. யானை, சிங்கம் முதலிய படமெழுதின கிடுகு; wooden frame with figures of elephant, lion, etc. painted thereon. 3. பெருவாரல் வலை; net with large meshes.

[கானம் + படம்.]

கானப்பேர் kāṅa-p-pēr, பெ.(n.) காணையார் கோயில்; kāḷaiyārkoil, as a forest city in Sivagangai district.

[கானம் + பெரு + எயில் - கானப்பேரெயில் → கானப்பேர். கானப்பேரெயில் (ஊரின் பெயர்).]

கானம்¹ kāṅam, பெ.(n.) தேர் (சூடா.); car.

[கா = பெரியது. கா = கானம். பெரிய வடிவுடைய தேர்.]

Kānana, Kāntāra, a wood, a forest. There is no proper root in Sk. to derive these words from. They may have been formed of D. kāḷa', etc (K.K.E.D.XXIII).

கானம்² kāṅam, பெ.(n.) 1. காடு; woodland grove, forest tract. 2. நந்தவனம்; flower - garden. 3. மணம்; fragrant scent, odour. 4. தொகுதி; heap, crowd, collection, bevy. 5. பேதை; ignorant, rude person.

ம. கானம்; க. கா; தெ., து. கான.

Skt. kānana.

[கா = பிரிவு, அகற்சி, பரப்பு.]

கானல்¹ kāṅal, பெ.(n.) 1. மணம்; scent, odour. 2. கடற்கரை; seashore. 3. கடற்கரை சோலை; grove or forest on the sea-shore. 4. கழி; salt - marsh. 5. உப்பளம்; salt - pan. 6. உவர் நிலம்; saline soil. 7. மலை சார்ந்த சோலை; forest on the slope of a hill.

ம., க. கானல்

[காள் + அல் - கானல்.]

கானல்² kāṅal, பெ.(n.) 1. வெப்பம்; heat. 2. சூரியன் ஒளிக்கதிர்; sun's ray. 3. ஒளி; light, lustre, brightness. 4. பேய்த்தேர்; mirage. 5. பரல் நிரம்பிய நிலம்; gravelly soil.

ம. கானல்

[கனல் → கானல்.]

கானவன் kāṅavaṅ, பெ.(n.) 1. குறிஞ்சி, முல்லை அல்லது பாலைநிலத்து மகன்; inhabitant of a mountain, forest or desert tract. 2. குரங்கு; monkey.

[கானம்² → கானவன்.]

கானெறி kāṅeri, பெ.(n.) 1. சாளரம்; window as passage for air.

[கால்³ + நெறி.]

கி

கிங்கிணி kiṅṅiṅi, பெ.(n.) 1. காற்சலங்கை; tinkling ornament for the ankle. 2. அரைச் சலங்கை; girdle of small bells. 3. கிலு கிலுப்பை வகை; a species of rattle wort.

ம. கிங்கிணி, கிங்நிணி; க., தெ., து. கிங்கிணி Skt. kiṅkiṅi.

[கிண் + கிணி - கிண்கிணி → கிங்கிணி. ஒலிக்குறிப்புச் சொல் அவ்வொலி யெழுப்பும் காற்சலங்கைக்கும் கிலுகிலுப்பைக்கும் ஆயிற்று.]

கிச்சான் kiccāṅ, பெ.(n.) சிறு பையன்; small boy.

[குள் → குச்சு → குச்சன் → கிச்சன் → கிச்சான் (குள் = மாணவன், சிறுவன்).]

கிச்சுக்கிச்சுமூட்டு-தல் kiccu-k-kiccu-mūṭṭu, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) கூச்சமுண்டாகும்படி பிறர் உறுப்புக்களைத் தொடுதல்; to tickle with a view to make one laugh.

ம. கிக்கிண்கிக்கு; பட. கிலிகிருசு.

[கிச்சு + கிச்சு + மூட்டு. கிச்சுக் கிச்சு = ஒரு பொருள் குறித்து வந்த மரபிணைச் சொல்.]

கிச்சுக்கிச்சுஎனல் kiccu-k-kiceenal, பெ.(n.) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. signifying chirping, as lizards.

[கிச்சு + கிச்சு + எனல்.]

கிசுகிசு-த்தல் kiṣukiṣu-, 7 செ.கு.வி. (v.i.) பிறர் கேட்காதவாறு ஒருவருடைய காதில் மெதுவாக ஒன்றைச் சொல்லுதல்; கழுக்கம் (இரகசியம்) பேசுதல்; to whisper, something in to the ears, tell a secret, in whispering voice.

பட. குசுகுசு

கிசுகிசுப்பு kiṣu-kiṣuppu, பெ.(n.) 1. ஒருவருடைய சொந்த வாழ்க்கையைப் பற்றி மறைவாகப் பேசிக்கொள்ளும் பேச்சு; juicy talk, about a person's private life. 2. பிறர் கேட்காதபடியான மெல்லிய ஓசை; whisper, soft voice.

[கிசு + கிசு - கிசுகிசு → கிசுகிசுப்பு.]

கிஞ்சித்தாகப்பேசு-தல் kiṅjittāga-p-pēṣu-, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) இழித்துக் கூறுதல்; to speak in disparagement of.

[கொஞ்சம் → கிஞ்சம் → கிஞ்சித்து + ஆக + பேசு - (கொ.வ.). இது கிளைமொழிப் பேச்சு வழக்காதலின் குறைத்துப் பேசுதல், தாழ்த்திப் பேசுதல் என்பதே செவ்விய வழக்கு-]

கிஞ்சில் kiñjil, வி.எ. (adv.) 1. கொஞ்சம்; very little

[கொஞ்சம் → கிஞ்சம் → கிஞ்சல் → கிஞ்சில் (கொ.வ.)]

கிட்டப்பிடி-த்தல் kiṭṭa-p-piḍi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அண்மையா யிருத்தல்; to keep near, as a ship to the shore. 2. வேலை முடிவுக்கு வருதல்; to get near the end, as an undertaking.

[கிட்ட + பிடி-;]

கிட்டி kiṭṭi, பெ.(n.) 1. இறுக்குங்கோல்; clamps used to press hands, feet, etc. in torture, to castrate bulls, to press out medicinal oils, etc. 2. கவரிறுக்கி; fork of a branch planted at the mouth of a fence. 3. கொல்லர் கருவி வகை; iron cramp. 4. நுகமுளை; pegs that confine the bullock's neck to the ends of the yoke in drawing carts, etc. 5. பிள்ளைகளின் விளையாட்டுக் கருவியுள் ஒன்று; cat in the game of tip-cat. 6. கைத்தாளம் (திவா.); cymbal. 7. நாழிகை வட்டில்; clepsydra.

ம., க., பட. கிட்டி.

[கிள் → கிட்டு → கிட்டி.]

கிட்டியடி-த்தல் kiṭṭiyaḍi-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கிட்டிப்புள் விளையாடுதல்; to play tip-cat. 2. வீணிற் பொழுது போக்குதல்; to misspend or waste time as in play. 3. கிட்டிபூட்டுதல்; to torture with clamps.

[கிட்டி + அடி-;]

கிட்டு¹-தல் kiṭṭu, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெருங்குதல்; to draw near, in time or place. 2. உறவு நெருங்குதல்; to be on friendly terms with, closely related to. 3. கிடைத்தல்; to be attained, accomplished. 4. பல் முதலியன ஒன்றுடனொன்று பூண்டு இறுகுதல்; to be clenched, as the teeth in lock jaw.

க., ம. கிட்டு.

[குள் → கிள் → கிட்டு-;]

கிட்டு²-தல் kiṭṭu, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அணுகுதல்; approach. 2. எதிர்த்தல்; to attack, meet. 3. கட்டுதல்; to tie, bind.

தெ. கிட்டு

[குள் → கிள் → கிட்டு.]

கிட்டு³-தல் kiṭṭu, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கைக்கு அகப்படுதல்; to come to hand, get, obtain. 2. எட்டுதல்; to reach, attain.

ம. கிட்டுக; க., தெ., பட. கிட்டு; குட., துட. கிட்டு.

[குள் → கிள் (நெருங்குதல்) (கிண்டு) → கிட்டு = நெருங்கச் செய், கைவரப்பெறு. கிட்டு → கிட்டை = நெருங்கிய பகுதி, அருகு, அண்மை, கிள் என்னும் வேரடி நெருங்குதல் நெருக்குதல் எனும் தன்வினை பிறவினைகளுக்குப் பொதுவானது. இதனைப் பிறவினைக்கே தெளிவாக ஆரும் பொருட்டு கிள் → கிட்டு எனத் திரிந்தது.]

கிட-த்தல் kiḍa-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஓய்வெடுக்க அல்லது உறங்க வேண்டித் தரையில் அல்லது கட்டிலில் கை, கால்களை நீட்டிப்படுத்தல்; to be in a prostrate position, to lie, lie down. 2. ஓரிடத்தில் இருத்தல், தங்குதல்; to be remain, exist, to dwell. 3. மீதமிருத்தல்; to

be left over, remain. 4. உயிருடன் இருத்தல், வாழ்தல்; to exist, live in, dwell. 5. உறங்குதல்; to sleep, rest, reposs. 6. நோயால் படுத்த படுக்கையாதல்; to be bed-ridden, as from disease. 7. அவமதித்து ஒதுக்குதல்; to be unworthy of any attention.

ம. கிடக்குக; க. கெடெ; குட. கடாக.

[கிள் → கிட → கிட-த்தல்.]

கிடக்கை kiḍakkai, பெ.(n.) 1. படுத்திருக்கும் நிலை; recumbent posture. 2. படுக்கும் அணை; bed, couch. 3. படுக்குமிடம்; sleeping place. 4. நிலம்; earth. 5. பரப்பு; broad, expanse, long structure of land. 6. இடம்; place. 7. உள்ளுறுபொருள்; subject-matter, contents

ம. கிடக்க; குட. கடகெ.

[கிட = படு, படுத்தல். கிட → கிடக்கை 'கை' தொழிற்பெயர் ஈறு.]

கிடங்கர் kiḍaṅgar, பெ.(n.) 1. அகழி; moat. 2. பெருங்கடல்; ocean.

மறுவ. கிடங்கு

[கிடங்கு → கிடங்கர். கிடங்கு = பள்ளம், குழி. கிடங்கர் = ஆழ்ந்த நீர்நிலை, குழிந்த மடு, பள்ளம், அகழி.]

கிடங்காடு-தல் kiḍaṅgāḍu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) சுடுகாட்டில் பிணத்தைச் சுற்றி வருதல்; to go round the corpse on the pyre just before cremation (loc.).

[கிடங்கு = அகழி, வட்டம். கிடங்கு + ஆடு - கிடங்காடு = வட்டமாக வளைய வருதல், சுற்றி வருதல்.]

கிடங்கில் kiḍaṅgil, பெ.(n.) 1. அகழி; moat. 2. ஓர் ஊர்ப் பெயர்; a place name.

[கிடங்கு → கிடங்கில்.]

கிடங்கு kiḍaṅgu, பெ.(n.) பண்டசாலை; warehouse, store house.

[கிடங்கு → கிடங்கு. கிடங்கு = பள்ளம், சேமித்து வைக்குமிடம்.]

கிடத்து-தல் kiḍattu-, 2 பி.வி.(caus.) 1. கிடக்கச் செய்தல்; to place in a recumbent posture, lay to rest, stretch oneself on the ground. 2. விழச் செய்தல்; to cause to fall.

ம. கிடத்துக; க. கடசு, கெடைசு, கெடவு; தெ. கெடசு.

[கிட (த.வி.) → கிடத்து (பி.வி.).]

கிடப்பு¹-தல் kiḍappu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) கிடத்துதல்; to cause to lie down, lay down.

[கிட → கிடப்பு-;]

கிடப்பு² kiḍappu, பெ.(n.) 1. கிடந்து துயிலுகை; resting, sleeping. 2. நிலை; circumstance, condition, significance. 3. மேற்போகாத நிலைமை; stationary condition, standstill.

[கிட → கிடப்பு.]

கிடவாக்கிடை kiḍavā-k-kiḍai, பெ.(n.) 1. பெருந்துன்ப நிலை; unusual hardship as from hunger, poverty etc. 2. நோய் முற்றிப் படுக்கையிலிருக்கை; bed ridden due to extreme illness.

[கிட + ஆ + கிடை. கிட → கிடவா + கிடை - கிடவாக் கிடை. கிடத்தல் = படுத்தல், படுத்திருத்தல். கிடவா - செய்யா என்னும் வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சம். தொடர் நிகழ்காலம் சுட்டித் தொடர்ந்து படுக்கையில் இருக்கும் நிலையைச் சுட்டியது.]

கிடாசு-தல் kiḍāṣu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஆணி முதலியன அறைதல்; to drive in, as nail. 2. விட்டுடறிதல்; to cast off, throw away.

க. கடாய்; ம. கிடவு.

[கடாவு → கடாசு → கிடாசு-, (பி.வி.)]

கிடாய் kiḍāy, பெ.(n.) ஆண் ஆடு; male of sheep.

[கடு → கடா → கடாய் → கிடாய்.]

கிடாவு-தல் kiḍāvu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கடாவுதல்; to drive. 2. வினாவுதல்; to question.

[கடாவு → கிடாவு-]

கிடுகிடாய்-த்தல் kiḍu-kiḍāy-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மலைத்தல், திகைத்தல்; to be amazed, thunder struck. 2. நடுநடுங்குதல்; to tremble with fear.

[கிடுகிடு → கிடுகிடாய்-]

கிடுகிடு-த்தல் kidukiḍu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நடுங்குதல்; to tremble, shake, to totter, as a loose wall. 2. ஒலித்தல்; to sound, as the rolling of a carriage, to rumble, as a thunder cloud. 3. பல்லோடு பல் கொட்டுதல்; to chatter, as the teeth with cold, to shiver, quake.

ம. கிடுகிடுக்குக

[கிடு + கிடு - கிடுகிடு = ஒலிக்குறிப்புச் சொல்.]

கிடுகு kiḍugu, பெ.(n.) 1. கேடகம்; shield, buckles. 2. சட்டப்பலகை; a wooden frame. 3. தேர்மரச் சுற்று; boards round the body of a car.

ம. கிடுகு

[கிடு → கிடுகு. (கோத்தது, இணைத்துப் பொருத்தியது).]

கிடுகுபின்னு-தல் kiḍugu-pinnu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஓலை முடைதல்; to braid coconut leaves.

[கிடுகு + பின்னு- கிடுகு = முடைந்த ஓலைக்கீற்று.]

கிடுமுடி kiḍumuḍi, பெ.(n.) ஒரு வகைச் சிறு பறை; a small drum as an accompaniment.

மராட். கடமடா

[கிடுகு + முடி - கிடுகுமுடி → கிடுமுடி.]

கிடை¹-த்தல் kiḍai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அடைதல்; to be obtained, recovered, found, to come into one's possession. 2.

இயைதல்; to join, come together.

ம. கிடெக்க.

[கிள் → கிடு → கிடை-]

கிடை²-த்தல் kiḍai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அருகாதல்; to come near, approach. 2. எதிர்த்தல்; to encounter, oppose, meet in battle - field.

[கிள் → கிடு → கிடை-]

கிடை³ kiḍai, பெ.(n.) 1. கிடக்கை; lying down. 2. நோய்வாய் படுகை; falling ill. 3. இருப்பிடம்; abode. 4. ஆட்டுக்கிடை; flock of sheep, sheepfold.

ம. கிடப்பு

[கிட → கிடை = படுக்குமிடம், தங்குமிடம்.]

கிடை⁴ kiḍai, பெ.(n.) தங்கிப் பயிலும் மாணவன்; student of a residential school.

[கிடை → கிடை]

கிடைகொடு-த்தல் kiḍai-koḍu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பெற்றம் முதலியன பொலியெருதின் சேர்க்கைக்கு இடங்கொடுத்தல்; to allow to copulate.

[கிடை + கொடு.]

கிடைகொடுக்காமை kiḍai-koḍukkāmai, பெ.(n.) படுக்கையில் பொருந்தாமை; restlessness in bed as of sick person.

[கிடை + கொடுக்காமை.]

கிடைப்படு-தல் kiḍai-p-paḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கட்டுப்படுதல்; to be caught, bound, enthralled. 2. நோயுறுதல்; to fall sick, become ill.

[கிடை + படு.]

கிடைமறி-த்தல் kiḍai-marī-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உரத்திற்காகக் கால்நடைகளை வயல்களில் கூட்டுதல்; to herd cattle in the fields for manuring.

மறுவ. கிடை வைத்தல்

[கிடை + மறி.]

கிடைவாய்-த்தல் kiḍai-vāy-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) வாய்ப்பான படுக்கை அமைதல்; chance to get comfortable bed.

[கிடை + வாய்-]

கிண்கிணி kiṅkiṇi, பெ.(n.) 1. பொற்சதங்கையால் ஆன மாலை; tinkling of gold ornament for the ankle. 2. காலில் அணியும் சதங்கை; tinkling ornament for the ankle.

ம. கிண்கிணி; Skt.kiṅkiṇi.

[கிண்கிண் → கிண்கிணி.]

கிண்கிணிவாய்செய்-தல் kiṅkiṇi-vāy-cey-, 1. செ.கு.வி. (v.i.) 1. சிறு சதங்கையின் வாய்போலச் சிறிதே மலரத் தொடங்குதல்; to open slightly, as the mouth tinkling bell.

[கிண்கிணி + வாய் + செய்-]

கிண்கிணைன் kiṅkiṇ-eṇal, பெ.(n.) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom.expr.signifying tinkling sound.

[கிண் + கிண் + எனல்.]

கிண்டல் kiṇḍal, பெ.(n.) 1. தூண்டிவிடுகை; stirring, setting one to do some mischief. 2. பகடி செய்கை; coxcomp.

ம. கிண்டல், கிண்டாட்டம்.

[கிள் → கிண்டு → கிண்டல்.]

கிண்டல்கிளறல் kiṇḍal-kiḷaral, பெ.(n.) 1. தோண்டி யெடுக்கை; digging up, as yams. 2. உட்புகுந்து கிளறுகை; prying out.

ம. கிண்டாட்டம்

[கிண்டல் + கிளறல்.]

கிண்டி kiṇḍi, பெ.(n.) மூக்குத் துளையால் நீர்வார்க்கும் சிறுகலம்; small drinking vessel with a nozzle, used for children to drink from.

ம., கோத., குட., பட. கிண்டி; க., தெ. கண்டி; து. கிண்டி, கிண்டிய; Mar. kindi.

[கிள் = பிளப்பு, துளை. கிள் → கிண்டு → கிண்டி.]

கிண்டிக்கொடு-த்தல் kiṇḍi-k-kōḍu-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கிளறிக்கொடுத்தல்; to stir, keep stirring, as fire pap. 2. தூண்டிவிடுதல்; to stir up, incite as to a quarrel. 3. நினைப்பூட்டுதல்; to prompt.

[கிண்டி + கொடு-]

கிண்டிப்பார்-த்தல் kiṇḍi-p-pār-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தோண்டிப் பார்த்தல்; to dig and look for, as yams. 2. ஆய்வு செய்தல்; to thoroughly investigate.

[கிண்டி + பார்-]

கிண்டிவிடு-தல் kiṇḍi-vidu-, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கொத்திக் கொடுத்தல்; to dig up, to break the ground with a hoe, to grub up. 2. தூண்டிவிடுதல்; to stir up, incite, as to quarrel. 3. நினைவுப்படுத்துதல்; to bring to notice, suggest.

[கிண்டு → கிண்டி + விடு-]

கிண்டு¹-தல் kiṇḍu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கிளறுதல்; to poke, to stir with a ladle, to scratch, as a fowl; to dig up as with a stick or iron bar, to burrow in, as rats, as worms; to penetrate, as bees into flower. 2. தோண்டுதல்; to excavate, as pit; to hoe up, hollow out, dig out, as a hole in a wall. 3. ஆராய்தல்; to probe, scrutinize, investigate, inquire, pry into, search, examine. 4. நினைப்பூட்டுதல்; to remind, prompt. 5. தூண்டுதல்; to incite, as to a quarrel.

ம. கிண்டு; தெ. செண்டு (வெட்டுதல்); து. செண்டாடுனி (கழித்தல்); கோத. கெச்; துட. கொச்; கோண். கிட்டி; மா. கிண்டெ.

[கிள் → கிண்டு-]

kiṇḍu-u, to stir, to search, to turn up the ground. Comp. kevt-ew (kent-eō), to prick, to goad, to spur on (C.G.D.F.L.Pg.592).

கிண்டு²-தல் kiṇḍu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கடைதல்; to churn. 2. கிளறிச் சமைத்தல்; to cook by constant stirring over the oven. 3. வெளிப்படுத்துதல்; to publish. 4. ஏளனப்படுத்துதல்; to ridicule.

[கிள் → கிண்டு-]

கிண்டு³-தல் kiṇḍu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) கிழித்தல்; to tear off.

[கிள் → கிண்டு-]

கிண்ணம் kiṇṇam, 1. சிறுவட்டில்; small cup made of metal, as perhaps producing a tinkling sound when struck. 2. நாழிகை வட்டில்; brass bowl with a hole in the bottom placed in water so as to fill and sink in a given time, used to calculate time depsydra.

ம. கிண்ணம்; க., பட. கிண்ணலு; தெ. கின்னிய, கின்னெ; து. கிண்ண, கிண்ணல், கிண்ணல்; து. கிணம்.

[கிள் → கிண் → கிண்ணம் = உட்குழிந்தது.]

கிண்ணாரங்கொட்டு-தல் kiṇṇāraṅ-kōṭṭu, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கின்னரம் இசைத்தல்; to play on a small fiddle or lute.

[கின்னரம் → கிண்ணரம் + கொட்டு-]

கிண்ணிடு-தல் kiṇṇiḍu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) கின்னென்னும் ஒலியுண்டாதல்; to tinkle, ring, as in the ear.

[கிண் + இடு-]

கிண்ணு-தல் kiṇṇu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. போதல்; to go. 2. நிரம்பவுண்ணுதல்; to eat to the full.

[கிள் → கிடி → கிண்ணு-]

கிணகன் kiṇṇagan, பெ.(n.) அடிமை (பிங்.); slave, menial.

ம. கிணகன்

[கீழ் → கீண் → கிண → கிணகு → கிணகன்.]

கிணறு kiṇṇaru, பெ.(n.) நிலத்திற்கு அடியிலிருந்து நீர் எடுப்பதற்காக மண்ணை வெட்டி அகற்றி உண்டாக்கிய வட்ட வடிவான ஆழமான குழி; well.

ம. கிணறு

[கீள் → கீண் → கிண → கிணறு.]

கிணுக்குக்கிணுக்கெனல் kiṇukku-k-kiṇuk-kenal, பெ.(n.) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. signifying tinkling sound, as a hand - bell.

[கிணுக்கு + கிணுக்கு + எனல்.]

கிணுகிணு-த்தல் kiṇu-kinu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வண்டு களைப்போல் முரலுதல், கொசுக்களைப் போல் ஒலியெழுப்புதல்; to hum as bees or buzz as mosquitoes. 2. சிறுவர்களைப்போல் சினுங்குதல்; to whimper. 3. முணுமுணுத்தல்; to mumble, mutter. 4. மணி முதலியன குறைவானவோசையுடன் ஒலித்தல்; tinkle.

[குள் → கிள் → கிண் → கிணி.]

ம. கிணுகிணுக்கு
[கிணுகிணு - ஒலிக்குறிப்பு.]

கிணை kinai, பெ.(n.) 1. ஒரு வகை மருதப்பறை; drum used in agricultural tract. 2. உடுக்கை; small drum shaped like an hour glass.
[கிண் → கிணை]

கிணைமகள் kinai-magal, பெ.(n.) விறலி; female minstrel of ancient times, dancing and singing to the accompaniment of a drum.
[கிணை + மகள்.]

கிணைமகன் kinai-magan, பெ.(n.) கிணைப்பறை இசைப்பவன்; minstrel who plays kinai drum of ancient times.
[கிணை + மகன்.]

கித்த kitta, கு.வி.எ.(adv.) விரைவாக; hastily.
[குள் → கிள் → கித்த]

கித்து-தல் kittu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) ஒற்றைக்காலால் தாவி நடத்தல்; to hop, leap about on one leg, as boys do in the game of kindi-y-aḍittal.
ம. கித்துக
[குந்து → கிந்து → கித்து-]

கிந்திநட-த்தல் kindi-naḍa-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முன்னங்காலால் நடத்தல்; to walk on toe. 2. நொண்டி நடத்தல்; to hobble, limp.
[கிந்து → கிந்தி + நட-]

கிந்திநில-தல் (கிந்திநிற்றல்) kindi-nil-, 14 செ.கு.வி. (v.i.) முன்னங்காலை ஊன்றி நிற்றல்; to stand on tip - toe.
[கிந்து → கிந்தி + நில-]

கிந்தியடித்தல் kindi-aḍittal, பெ.(n.) பிள்ளைகள் நொண்டி யடித்து ஒருவரையொருவர் பிடிக்கும் ஒரு வகை விளையாட்டு; game of hopping about in a square traced on sand and trying to touch others while so engaged, a boy's game.
[கிந்து → கிந்தி + அடி-த்தல்.]

கிம்புரி kimburi, பெ.(n.) 1. யானைக் கொம்பிலிடும் பூண்; ornamental ring on an elephant's tusk. 2. முடியுறுப்புள் ஒன்று; ornamental boss of a crown, one of five muḍi-y-uruppu. 3. நீர் விழுதற்கு சுறவ வடிவில் அமைக்கப்பெற்ற தூம்பு; spout shaped like the mouth of a shark. 4. சுறா மீனின் வாய் போன்ற அணிகலன்; a kind of ornament. 5. தோளணி; man's ornament for the upper arm, a kind of epaulet.
[கிள் = பிளத்தல். கிள் + புரி (வளையம்) - கிள்புரி → கிம்புரி (கொ.வ.)]

கிரங்கு-தல் kiraṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சோர்வடைதல்; to get fatigued, jaded.
[கிறங்கு → கிரங்கு-, (கொ.வ.)]

கிரந்தம் kirandam, பெ.(n.) சமற்கிருதத்தை எழுத தென்னிந்தியாவில் உருவாக்கப்பட்ட எழுத்து;

a script used in south india to write Sanskrit.
[குரவன் → குரந்தை → கரந்தை → கரந்தம் > வ. கிரந்தம்.]

கிருது kirudu, பெ.(n.) 1. செருக்கு; arrogance, haughtiness, self-coceit. 2. ஓய்யாரம்; affectation, foppery.
[குல் + கில் → கிலுது → கிருது.]

கில்-தல் (கிற்றல்) kil-, 14 செ.கு.வி.(v.i.) ஆற்றல் கொள்ளுதல்; to be able.
[குல் - பொருத்தல் கருத்துவேர். குல் → கில்-]

கில்கில்லெனல் kil-kil-eṅal, பெ.(n.) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. signifying drinking sound.
[கில்கில்1 - ஒலிக்குறிப்பு. இடைச்சொல்.]

கில்லு-தல் killu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தோண்டுதல்; to dig up. க. கீல்; தெ. சீலு (c). கீன்னல்.
[குல் → கில் → கில்லு-]

கிலாய்-த்தல் kilāy-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சினத்தல்; to be angry. 2. துன்பம் கொள்ளுதல் (அங்கலாய்த்தல்); to be distressed afflicted, to grieve.
[கலாய் → கிலாய்-]

கிலி killi, பெ.(n.) 1. மன அச்சம்; fear, fright. 2. கவலை; worry.
ம. கில்லு; க., தெ., பட. கிலி.
[குல் → கல் → கலி → கிலி.]

கிலுகிலு-த்தல் kilu-kilu-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கிலுகி லென்று ஒலித்தல்; to rattle; to make a tinkling, clinking sound. 2. ஆரவாரித்தல்; to resound with noise.
[கிலுகில் → கிலுகிலு-]

கிலுங்கு-தல் kilungu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) ஒலித்தல் ; to tinkle, ring, clink.
ம. கிலுங்குக; க. கிலகு, கிலுகு.
[கில் → கிலு.]

கிலுத்தம் kiluttam, பெ.(n.) 1. மணிக்கட்டு; wrist. 2. மக்கள் வடிவான பழமுள்ள மர வகை; a kind of tree whose fruit was said to assume human form.
[குல் = பொருத்துதல் - சேர்த்தல் வடிவுறல். குல் → குறு → கிலு → கிலுத்தம்.]

கிழக்கு kiḷakku, பெ.(n.) 1. பள்ளமான கீழ்த்திசை; east. 2. கீழிடம்; bottom, low place. 3. இழிவு; lowness, plainness, humbleness. 4. பள்ளம்; depression, pit. 5. கீழ்; below. 6. கதிரவன் தோன்றும் திசை; east.
மறுவ. குணக்கு
ம. கிழக்கு
[கீழ் → கீழக்கு → கிழக்கு.]
'கிழக்கு' என்னும் சொல்லின் வேர்ப்பொருளே தமிழர்கள் வந்தேறிகள் அல்லர்; இந்நாட்டின் தொல்குடியினர் என்பதை நிறுவுகிறது என்பார்.

சி.டி. மக்ளீன்.
 கிழக்கு வெளு-த்தல் kilakku-veļu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.)
 கீழ்வானில் ஒளி தோன்றுதல், கீழ்த்திசையில்
 இருள் நீங்கத் தொடங்குதல்; to dawn, as to light the east.
 [கிழக்கு + வெளு-]
 கிழங்கு kilangu, பெ.(n.) 1. செடிகொடி முதலியவற்றின்
 மூலம், நிலத்தின் கீழ்விளையும் திரட்சியான
 பகுதி; tuber, esculent or bulbous root, as potato, yam, turnip,
 parsnip, palmyra root. 2. கரணியம்; cause.
 ம. கிழங்கு; க. கிழங்கு, கெணசு; தெ. கெனசு; து.
 கிரெங், கெரெங்க்; பட. காசு.
Chin. gen.
 [கீழ் → கிழக்கு → கிழங்கு.]
 கிழடு kiladu, பெ.(n.) 1. முதுமை; old age, senility.
 2. முதியது; old thing, said of an animal, or a tree, and
 contemptuously, of a person. 3. முதிர்ந்தது; matured.
 4. வயதான ஒருவர்; aged person.
 ம. கிழடு
 [கீழ் → கிழம் → கிழடு.]
 கிழடுதட்டு-தல் kiladu-tattu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.)
 வெளிப்படையாகத் தெரியும் வகையில் முதிர்ந்த
 தோற்றம் ஏற்படுதல்; age in a visible way.
 [கிழடு + தட்டு-]
 கிழத்தி kilatti, பெ.(n.) 1. உரியவள்; proprietress, she who has
 a right. 2. தலைவி; mistress, lady-love.
 [கிழமை (உரிமை) → கிழத்தி.]
 கிழமை¹ kilamai, பெ.(n.) 1. உரிமை; claim, right, 2.
 உறவு; relation, connection. 3. நட்பு; friendship, alliance.
 4. ஒன்றற்கும் மற்றொன்றற்குமுள்ள தொடர்பைத்
 தெரிவிப்பதாகிய ஆறாம் வேற்றுமைப் பொருள்;
 relation of one thing to another as denoted by the possessive case,
 being of two kinds viz., 5. பண்பு; quality.
 [கீழ் = தொன்மை, பழமை. கீழ் → கிழமை =
 பழமையான உறவு, மாறாதபண்பு, உரிமை.]
 கிழமை² kilamai, பெ.(n.) 1. நாள்; day of the week.
 2. ஞாயிறு, திங்கள், செவ்வாய், அறிவன்,
 வியாழன், வெள்ளி, காரி ஆகிய ஏழு நாட்கள்
 கொண்டது; seven day's of the week.
 ம. கிழம
 [கீழ் → கிழமை (தொடர்ந்து வரும் நாட் சுழற்சி).]
 கிழவது kilavadu, பெ.(n.) உரியது; that which pertains to.
 [கிழமை → கிழவது (கிழமை = உரிமை).]
 கிழவன்¹ kilavan, பெ.(n.) 1. உரியவன்; owner. 2.
 தலைவன், கணவன்; lord, master, husband. 3. மருதநிலத்
 தலைவன்; chief of an agricultural tract.

ம. கிழவன்
 [குழு → கெழு → கெழுமை → கிழமை →
 கிழவன்.] (வ.மொ.வ.341.)
 கிழவன்² kilavan, பெ.(n.) அகவைமுதிர்ந்தவன்; aged
 man.
 ம. கிழவன்; க. கிழவ, களவ, கெழவ; பட. கெளவ.
 [கிழம் → கிழவு → கிழவன்.]
 கிழவி¹ kilavi, பெ.(n.) மனைவி, தலைவி; wife, mistress,
 lady love.
 [கிழம் → கிழவு → கிழவி.]
 கிழவி² kilavi, பெ.(n.) முதியவள்; old woman.
 ம. கிழவி; க. கிழவி, கெழவி; பட. கெளவி.
Aust. kombona.
 [கிழ → கிழவு → கிழவி.]
 கிழவு-தல் kilavu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) உரிமை
 யுடையதாகுதல்; that which pertains to that which belongs to.
 [கிழ → கிழவு-]
 கிழாஅன் kilān, பெ.(n.) 1. தயிர்; curd. 2. தயிர்த்தாழி;
 curd pot. 3. நீரிறைக்கும் சால்; water lift.
 [குள் → கில் (திரட்சி) உருண்டை → கில் → கிழ
 → கிழா அன்.]
 கிழார்¹ kilār, பெ.(n.) வேளாளர் பட்டப் பெயர்; ancient
 velala title.
 ம. கிழார்
 [குல் → கில் (திரட்சி, உருண்டை) → கில் → கிழ
 → கிழான் → கிழார் (நீரிறைக்கும் சால், நன்செய்
 வேளாண்மை செய்யும் உழவர்).]
 கிழார்² kilār, பெ.(n.) 1. மாடுகளைக் கொண்டு
 பாசனத்திற்கு நீரை இறைக்கப் பயன்படும்
 பூட்டைப் பொறி; water - lift for irrigation drawn by bullocks.
 2. தோட்டம்; garden.
 ம. கிழார்
 [குல் → கில் (திரட்சி, உருண்டை) → கில் → கிழ
 → கிழான் கிழார்.]
 கிழி¹-தல் kilī-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பீறுண்டு போதல்; to
 be torn, rent in shreds; to be scratched. 2. பிளந்து போதல்;
 to give way, burst out, split. 3. பேர்தல்; to be broken.
 4. தோல்வியுறுதல்; to be defeated, to meet with repulse.
 5. அழிதல்; to perish.
 ம. கிளி
 [கீழ் → கிழி.]
 கிழி²-த்தல் kilī-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பீறச் செய்தல்;
 to tear, rend, split, cut, pull to pieces, rip up, lacerate.
 2. பேர்த்தல்; to split, break, cleave, uproot. 3. கீறுதல்;
 to scratch, as with claws or thorns. 4. கோடு வரைதல்;

to mark, to line, to indent, to paint, to draw, as a line.
5. முடித்தல், நிலை நிறுத்தல்; to accomplish (used in contempt). 6. சொல்லாற் கண்டித்தல்; to rebuke.
7. அங்காத்தல்; to open the mouth wide. 8. தின்னுதல்; to eat, consume.

kir-i, to tear. **Comp.** khur, **Sans.** to cut, to scratch.

[கீழ் → கிழி-]

கிழி³ kiḷi, பெ.(n.) 1. கீறு; piece. 2. கிழிபட்ட துகில்; piece of cloth torn off. 3. சீலையில் எழுதிய சித்திரப்படம்; figure painted on cloth. 4. வெற்றி பெறுவோர்க்குப் பரிசாகச் சீலையில் முடித்த காதப் பொதி; gold or other valuables tied up in a piece of cloth and exhibited as a prize inviting competition in any work of skill. 5. சுதிர்க்கிழி; first fruits of grain tied in a bunch and suspended in a temple or dwelling. 6. கீளுடை; strip of cloth tied round the waist of a mendicant, mendicant's loin cloth.

[கீழ் → கிழி. கீழ்தள் = பிளத்தல், கிழித்தல்.]

கிழிப்பு kiḷippu, பெ.(n.) 1. கிழிக்கை; rending, tearing, ripping.
2. பிளப்பு; cleft, as in a mountain. 3. குகை; cavern, cave.

ம. கிழித்த (ஓட்டை, துளை)

[கிழி → கிழிப்பு.]

கிழியறு-த்தல் kiḷi-y-aṟu-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) போட்டியில் வென்று பொற்கிழி பெறுதல்; to win a contest and secure the prize, as cutting the cord with which it is suspended.

[கிழி + அறு-]

கிள்ளிக்கட்டு-தல் kiḷi-k-kattu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) ஆலையில் இழை ஒரே சீராக வருவதற்கு அறுந்துபோன இழைகளைக் கிள்ளிக் கட்டுதல்; to join broken threads by pinching them together.

[கிள்ளி + கட்டு-]

கிள்ளிக்காட்டு-தல் kiḷi-k-kaṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. குறிப்புக் காட்டுதல்; to give a hint, signal, as by pinching.
2. சிறிதளவு கொடுத்தல்; to be niggardly in giving food.

[கிள்ளு → கிள்ளி + காட்டு-]

கிள்ளிக்கொடு-த்தல் kiḷi-k-koḍu-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) சிறுகக் கொடுத்தல்; to give a little from a great quantity, as a pinch.

[கிள்ளு → கிள்ளி + கொடு-]

கிள்ளித்தெளி-த்தல் kiḷi-t-teḷi-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) சிறிது கொடுத்தல்; to give a small quantity, as a pinch.

[கிள்ளு → கிள்ளு + தெளி-]

கிள்ளிநடுதல் kiḷi-naḍu-, பெ.(n.) நடவு முறைகளில் ஒன்று; one made of transplanting crop.

[கிள்ளி + நடுதல்]

கிள்ளிப்போடு-தல் kiḷi-p-pōḍu-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) நோய் தோன்றும்போதே குணப்படுத்துதல்; curing a

disease in its infant stage; a nipping off in the bud as it were.

[கிள்ளி + போடு-]

கிள்ளிவிடு-தல் kiḷi-viḍu-, 18 செ.குன்றாவி.(v.t.) தூண்டிவிடுதல்; to stir up, incite, instigate.

[கிள்ளு → கிள்ளி + விடு.]

கிள்ளு-தல் kiḷḷu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. நகத்தா லெடுத்தல்; to pinch with the finger and thumb with the nails, to pluck, nip, piece off, as a leaf. 2. தோண்டுதல்; to dig out, scoop. 3. அழித்தல்; to destroy, as by nipping off the head.
4. சிறிதளவு எடுத்தல்; to hold, carry, as with the beak, with the fingers and thumb, to take up a little, a pinch.

ம. கிள்ளு. தெ. கில்லு; க. கில்லு; பட. சிள்ளு.

[கிள் → கிள்ளு.]

கிள்ளுக்கீரை kiḷḷu-k-kīrai, பெ.(n.) தாழ்வாகவோ, புறக்கணிப்பாகவோ கருதப்படும் ஒருவர் அல்லது ஒன்று; some one or something taken lightly by others.

கிள-த்தல் kila-, 3 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒன்றைத் தெளிவாய்க் குறிப்பிட்டுச் சொல்லுதல்; to express clearly. 2. விதந்து கூறுதல்; to make special mention of, to state specifically.

Chin.kēng.

[கிள் → கிள = பிள, வாய்திற, பேசு.]

கிளத்து-தல் kiḷattu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) புலப்படக் கூறுதல்; to express clearly.

Fin.kiltā; Es. kita; Kuwi.gita(word); Mong.gedeg, getel (tosay); Jap.kīto.

[கிள் → கிள → கிளத்து-]

கிளந்தேத்து-தல் kiḷandēttal-, 8 செ.கு.வி.(v.i.) மிகப் புகழ்தல்; to extol praise.

[கிளந்து + ஏத்து-]

கிளம்பு-தல் kiḷappu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. எழுப்புதல்; to raise up some heavy thing, as with a lever. 2. சுவர் முதலியன எழுச்செய்தல்; to raise, as a wall, to erect, cause to grow high. 3. நீக்குதல்; to turn out, discharge, dismiss.
4. உண்டாக்குதல்; to excite, as a disturbance, to induce, as fever, to bring about. 5. தூண்டிவிடுதல்; to rouse, animate.
6. மிதத்தல்; to float.

[கிளம்பு → கிளப்பு-]

கிளம்பு-தல் kiḷambu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மேலெழுதல்; to rise in air or water ascend. 2. தோன்றுதல்; to emerge from obscurity, to be elevated. 3. நிலமட்டத்திற்கு மேல் வருதல்; to rise above the surface. 4. மூண்டெழுதல்; to be stirred, agitated. 5. உண்டாதல்; to crop up, break out.
6. புறப்படுதல்; to set out, start. 7. அதிகப்படுதல்; to increase. 8. எடுபடுதல்; to become loose, detached, as a brick that still adheres.

ம. கிளம்பு; க. கெரளு; தெ. கெரலு.

Aust.ngowalle.

[கிள் → கிள → கிளம்பு-]

கிளர்-தல் ki|ar-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மெலெழுதல்; to rise, ascend. 2. மேன்மேல் வளர்தல்; to spring up, grow higher and higher, shoot up. 3. மிகுதல்; to be intense, to increase. 4. விளங்குதல்; to shine, to be conspicuous, resplendent. 5. சிறத்தல்; to be exalted, great. 6. உள்ளக்கிளர்ச்சி கொள்ளுதல்; to become spirited, fealous. 7. சினத்தல்; to be roused, infuriated, to become angry. 8. இறுமாப்புக் கொள்ளுதல்; to become vain, conceited. ம. கிளருக; க. கெளர், கொளு; தெ. கொலு.

Skt. kaḍārā, karāla (wide open, gaping with projecting teeth); Pali. kaḷāra.

[கிள் → கிள → கிளர்-]

கிளர்ச்சி ki|arccī, பெ.(n.) 1. எழும்புகை; rising, ascent. 2. உள்ளக்கிளர்ச்சி; enthusiasm, zeal. 3. வளர்ச்சி; growth, increase, prosperity. 4. செழிப்பு; fertility, luxuriance. 5. சினம்; anger. 6. கலவரம்; agitation. 7. இறுமாப்பு; conceit, vanity.

ம. கிளர்ச்ச

[கிளர் → கிளர்ச்சி.]

கிளர்த்து-தல் ki|arttu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. எழுப்புதல்; to raise up, rouse. 2. நிறைத்தல்; to fill, satiate.

ம. கிளர்த்துக

[கிளர் → கிளர்த்து-]

கிளவி ki|avi, பெ. (n.) 1. சொல்; word, term. 2. பேச்சு; speech. 3. மொழி; language. 4. அகப்பொருட்டுறை; theme, subject, section in amatory compositions. 5. பொருள்; meaning.

[கிள் → கிள → கிளவி.]

கிளவியாக்கம் ki|avi-y-ākkam, பெ.(n.) 1. தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்தில் வழுவற மொழிகளையமைத்துக்கொள்ளும் முறைகளைக் கூறும் முதற்பகுதி; the first chapter in collatig aram of Tolkappiyam which deals with morphology and syntax. 2. சொற்கள் பொருள்கள் மேல் ஆமாறு உணர்த்துதல்; the chapter explaining how words express meaning in contexts.

[கிளவி + ஆக்கம்.]

கிளறிப்பார்-த்தல் ki|ari-p-pār-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஆய்ந்து தெரிதல்; to search by digging up; to ran sack, rummage; எவ்வளவு கிளறிப்பார்த்தும் உண்மையைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. 2. கிண்டிப்பார்த்தல்; to probe, as a wound; to pry into, as a person's affairs. 3. தூண்டிவிடுதல்; to incite, stir up.

[கிளறு + பார் - கிளறிப்பார்-]

கிளறு-தல் ki|aru-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கிண்டுதல்; to poke, ransack, dig up. 2. கலக்குதல்; to disturb, derange, confuse. 3. துழாவுதல்; to stir, as with a ladle. 4. துருவியாராய்தல்; to probe, search, pry into. 5.

வெளியாக்குதல்; to disclose, expose.

ம. கிளறுக; க. கெளர்; தெ. கெலகு.

[கிள் → கிள → கிளறு-]

கிளி ki|li, பெ.(n.) 1. பறவை வகை; parrot, parakeet. 2. கிளி வகை; rose - ringed parakeet. 3. வெட்டுக்கிளி; grass-hopper, locust. 4. கிளிமீன் என்னும் கடல்மீன் வகை; a sea fish. 5. கிளித்தட்டு விளையாட்டில் தன் சதுரக்கோட்டெல்லையைச் சுற்றிக் கொண்டு மறிக்கப்பட்ட ஆட்டக்காரரைத் தொட முயல்பவன்; one who goes round patrolling the squares in the game of ki|li-t-taṭtu.

தெ. சிலுக; ம. கிளி; க., து. கிணி, கிளி; குட. கிணி; பர். கின்; Skt.kīra; Aust. kuyulpi.

[கிள் → கிள → கிளி (பேசுவது).]

கிளை¹-தல் ki|lai, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. நீக்குதல்; to remove, purge. 2. அரிசி களைதல்; to wash, as rice. 3. ஆடைகளைதல்; to put off, as garments. 4. கிளறுதல்; to pry out, as a thorn from the flesh with a needle.

[கிள் → கிளை.]

கிளை²-த்தல் ki|lai-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மரம் கப்புவிடுதல்; to ramify, branch out. 2. பெருகுதல்; multiply, increase in number, as families. 3. நெருங்குதல்; to be close, to throng, to crowd, grow thick or close, as the beard, boughs, herbage, grain. 4. விளைதல்; to come into being, appear. 5. நிறைதல்; to abound, to be copious, plenteous.

ம. கிளிக்குக.

கிளை³-த்தல் ki|lai-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) கிளறுதல்; to dig up, to stir, scratch up us fowls, to root up, as pigs, to burrow into as rats, to excavate.

ம. கிளய்க்குக; தெ. கெலகு; து. கிலெகுனி; குட. கள; துட. கிள்ய்; பட. கலகு.

கிளை⁴ ki|lai, பெ.(n.) 1. மரத்திலிருந்து பிரிந்து இலை, பூ, காய் ஆகியவற்றைத் தாங்கியிருக்கும் பகுதி; branch, bough. 2. தளிர்; sprout, shoot, bud. 3. பூங்கொத்து; bouquet, bunch of flowers. 4. சுற்றம்; kindred, relations. 5. பகுப்பு; section, division. 6. இனம்; class, group, herd, flock, shoal, company, family, horde, race. 7. மூங்கில்; bamboo. 8. ஒரு வகை இசைக் கருவி; a kind of flute. 9. ஓர் இசை; the fifth note in the gamut. 10. அலுவலகம், கட்சி, நிறுவனம் முதலியவற்றின் பிரிவு; an institution branch. 11. உட்பிரிவு; supplementary.

[கிள் → கிளை.]

ki|e-ei, a young branch. **Comp.** Ossete *kalius*; Servian *galusa*; **Greek.** klados, a young shoot, a branch.

கிளைஞர் ki|aiñar, பெ.(n.) 1. உறவினர்; kinsfolk, relation, 2. நட்பினர்; friends, companions. 3. மருதநில மக்கள்; inhabitants of an agricultural tract, husbandmen. 4. கூட்டத்தார்; those belonging to a group, associates.

[கிளை → கிளையர் → கிளைஞர்.]

கிளைப்பு *kiļaippu*, பெ.(n.) 1. கப்புவிடுகை; branching, ramification. 2. கிண்டுகை; digging, scratching, burrowing.
[கிள் → கிளை → கிளைப்பு.]

கிளைமொழி *kiļaimoļi*, பெ. (n.) இலக்கண அமைப்பு, சொற்கள், பலுக்கம் ஆகியவற்றால் பொது மொழியிலிருந்து (அல்லது தரப்படுத்தப்பட்ட மொழியிலிருந்து) சில மாறுபாடுகளுடன் ஒரு வட்டாரத்தில் அல்லது ஒரு பிரிவினரால் பேசப்படும் மொழிவகை; dialect.

[கிளை + மொழி.]

கிளையாமை *kiļaiyāmai*, பெ.(n.) இளையாமை; not to grow, lean.

[கிளை + ஆ + ஆமை.]

கிற்பு *kirpu*, பெ.(n.) 1. வலிமை; strength, power, ability. 2. வேலைப்பாடு; workmanship. 3. செய்கை; action, act, performance. 4. அடிமைத்தனம்; slavish-ness. 5. கட்டுப்பாடு; discipline.

[கில் → கிற்பு.]

கிறக்கம் *kirakkam*, பெ.(n.) மிகுந்த தூக்கம், குடிபோதை, காம நுகர்ச்சி முதலியவற்றால் கண்கள் உள்ளிழுத்துக்கொள்ளும் மயக்க நிலை; stupor, drowsiness, languor.

[கிறு → கிறக்கம்.]

கிறக்கு-தல் *kirakku-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) ஒருவரை தூக்கம், காமம், குடிபோதை முதலியன நிலை தடுமாறச் செய்தல், மயக்குதல்; induce languor, stupor.

[கிறு → கிறங்கு → கிறக்கு-]

கிறிச்சிடு-தல் *kiriccidu-*, 20 செ.கு.வி.(v.i.) கிறிச்சென்று ஒலித்தல்; to creak, as new shoes, a wheel, an oil mill, a door, to sound, as a watch man's rattle.

[கிறிச்சு + இடு-]

கிறுக்கு¹-தல் *kirukku-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. எழுதுதல்; to write. 2. உருத்தெரியாமல் எழுதுதல்; to scribble, write illegibly. 3. வரைந்த எழுத்தை அடித்தல்; to cancel, score out.

ம. கிறுக்க; க. கீசு; தெ. கிர்க்கு; கோத. கீர் (கோடு)

[கிள் → கீறு → கிறுக்கு-]

கிறுக்கு² *kirukku*, பெ.(n.) 1. தலைச்சுற்று; giddiness, dizziness. 2. மனநலம் குன்றியமை (பைத்தியம்); craziness, eccentricity, lunacy. 3. மிக்க ஆசை; passion, as for a thing. 4. செருக்கு; egoism, self, conceit.

ம. கிறுக்கு; தெ. கிறுகு (சுற்றச் செய்தல்).

[கிறு + கிறுக்கு.]

கிறுகிறுப்பு *kiru-kiruppu*, பெ.(n.) 1. தலைச்சுழற்சி; giddiness, dizziness, swimming of the head, vertigo.

[குறு → கிறு → கிறுகிறு → கிறுகிறுப்பு.] (மு.தா.276).

கிறுகிறெனல் *kiru-kirenal*, பெ.(n.) 1. தலைசுற்றற் குறிப்பு; expr. signifying being giddy, dizzy state. 2. விரைவுக் குறிப்பு; expr. signifying moving rapidly.

[குறு → கிறு → கிறுகிறு - எனல்.]

கிறுங்கு-தல் *kiruṅgu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அசைதல்; to move, stir, shake, stagger.

ம. கிறுங்குக; தெ. கிரசு.

[கிறு → கிறுங்கு.]

கீச்சிடு-தல் *kiccidu-*, 20 செ.கு.வி.(v.i.) கீச்சென்று ஒலியெழுப்புதல்; to chirp, as birds, lizards to twitter, chatter, as monkeys, to speak or call with a shrill sound, to speak, scream, as an infant.

ம. கீச்சுக

[கீச்சு + இடு-]

கீச்சுக்குரல் *kiccu-k-kural*, பெ.(n.) ஒரு வகை மென்குரல்; shrill voice, feminine or childish.

[கீச்சு + குரல்.]

கீச்சுமூச்செனல் *kiccā-mūccenal*, பெ.(n.) கூக்குரலிடுங் குறிப்பு; onom. expr. signifying buzzing sound, noisiness as of a house, full of children, a hen and her brood.

[கீச்சு + மூச்சு + எனல்.]

கீரிப்பிள்ளை *kiri-p-piļai*, பெ. (n.) 1. உடலிலும் வாலிலும் அடர்த்தியான முடியுடையதும் பாம்புக்கு பகையாக இருப்பதுமான ஒரு விலங்கு; common Indian mongoose, Indian ichreuman. 2. விதந்து கூறுதல்; to express clearly.

[கீரி + பிள்ளை.]

கீரிப்பூச்சி *kiri-p-pūcci*, பெ.(n.) கீரைப்பூச்சி பார்க்க; see *kirai-p-pūcci*.

[கீரைப்பூச்சி → கீரிப்பூச்சி.]

கீரைப்பூச்சி *kirai-p-pūcci*, பெ.(n.) வயிற்றிலுண்டாகும் நாக்குப்பூச்சி; thread worms.

[கீரை + பூச்சி.]

கீரை *kirai*, பெ.(n.) 1. தோட்டங்களில் வளர்க்கப்படும் செடியின் அல்லது முருங்கை, அகத்தி ஆகிய மரங்களின் இலைகள்; greens, pot - herbs, vegetables. 2. இலைக் கறி பொது; common name for greens.

மறுவ. அடகு, இலைக்கறி

ம. கீர; க. கீரை, கிரை; தெ. கீர. கீரெ; கோத. கீர்; ஆட. கீர்ப்; பட. கீரெ.

Aust. kirra (leaf).

[குல் = முளைத்தல், தோன்றுதல். குல் → கில் → கீல் → கீர் → கீரை.]

கீல் *kīl*, பெ.(n.) 1. உடற்பொருத்து; joint in animal body. 2. பெட்டியின் மூடி, கதவு முதலியவற்றைத் திறந்து மூடுவதற்குப் பயன்படுத்தும் மாழை

(உலோக)ப்பட்டை; hinge.

[குல் → கில் → கீல்.]

கீழ்¹(ழு)-தல் kīl-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கிழித்தல்; to rend, tear. 2. பிளத்தல்; to rive, split, cleave. 3. சிதைத்தல்; to destroy, demolish. 4. தோண்டுதல்; to dig. 5. மீறுதல்; to break, as a promise, to transgress, as a command. 6. பறியுண்ணுதல்; to be uprooted, dislocated.

க. கீழ்

[கீள் → கீழு-]

கீழ்² kīl, பெ.(n.) 1. கீழிடம்; place or space below. 2. அடிப்பகுதி; bottom. 3. மண்ணுக்குள் இருக்கும் பகுதி; under earth. 4. கிழக்கு; east. 5. பள்ளம்; pit. 6. முற்காலம்; former time. 7. குற்றம்; fault, blemish, defect. 8. கயமை; inferiority, baseness, viciousness. 9. இழிந்தவன்; vicious person. 10. நிலம்; earth.

ம., க. கீழ்; து. கீடு.

[கீள் → கீழ்]

கீழ்நோக்கு-தல் kīl-nōkku-, 15 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கீழ் முகமாதல்; to look down tend downward. 2. தரையின் கீழாதல்; to be beneath the surface, under-ground. 3. தாழ்ந்த நிலைக்குச் செல்லுதல்; to be on the decline as wealth; to go to ruin, decay, deteriorate. 4. கீழானவற்றில் மனஞ் செல்லுதல் to be sensual, to have low or base desires. 5. கழிச்சலாதல்; to have diarrhoea.

[கீழ் + நோக்கு-]

கீழ்ப்படி-தல் kīl-p-paḍi, 2 செ.கு.வி. (v.i.) அடங்கி நடத்தல்; to submit, yield, obey.

ம. கீழ்பற்றுசு; க. கீழ்படு

[கீழ் + படி-]

கீழ்ப்படு-தல் kīl-p-paḍu, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அடங்குதல்; to submit, succumb, yield. 2. இழிவுபடுதல்; to be degraded, mean, base, to become degenerate.

ம. கீழ்ப்பெருசு

[கீழ் + படு-]

கீழ்ப்பாதி kīl-p-pāti, பெ.(n.) 1. அடியிலுள்ள பாதி; the lower half. 2. குடிவாரம்; tenant's share of the crop.

ம. கீழ்ப்பாதி

[கீழ் + பாதி.]

கீழ்ப்பாய்ச்சிக்கட்டு-தல் kīl-p-pāycci-k-kaṭṭu, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மூலைக் கச்சங்கட்டுதல், வேட்டியை இரண்டு கால்களிடையே முன்னின்று பின்பக்கம் வாங்கி செருகுதல்; to draw one's cloth up between the legs and tuck it behind.

[கீழ் + பாய்ச்சி + கட்டு-]

கீழ்ப்பார்வை kīl-p-pārvai, பெ.(n.) 1. கீழ்நோக்கிய பார்வை; low, cast down. 2. வஞ்சகப் பார்வை; deceptive, trickish look, as of an elephant.

[கீழ் + பார்வை.]

கீழ்மடை kīl-maḍai, பெ.(n.) 1. கடைமடை; lower most sluice of a tank. 2. மடைநீர் பாய்தற்குத் தொலைமான நிலம் (C.G.); land far removed from the sluice, as last-watered opp. to *mutal maḍai*.

[கீழ் + மடை.]

கீழ்மேலா-தல் kīl-mēl-a-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) தலைகீழாதல்; to be turned upside down, to become topsy turny.

க. கெளகெ மேலாகு

[கீழ் + மேல் + ஆ.]

கீழ்வெட்டு kīl-veṭṭu, பெ. (n.) 1. சூழ்ச்சி செய்து கெடுக்கை; undermining, supplanting. 2. தடுத்துப் பேசுகை; refuting, speaking against.

[கீழ் + வெட்டு.]

கீழ்று¹-தல் kīl-aru, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சேனைகளின் மனப்போக்குப் பகைவரால் வேறுபடுத்தப் படுதல்; to be undermined, to become disaffected, to become treacherous as an army corrupted by foes. 2. பதறுதல் அல்லது அச்சப்படுதல்; to be perplexed or frightened.

ம. கீழறுசு

[கீழ் + அறு-]

கீழ்று²-த்தல் kīl-aru-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நிலத்திற் சுரங்கஞ் செய்தல்; to burrow, excavate, make a sub-terrestrial passage, undermine.

ம. கீழறுக்குசு

[கீழ் + அறு-]

கீழ்று³-த்தல் kīl-aru-, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) மறைமுகமாகப் பிறரைக் கெடுக்கப்பணி செய்தல்; to injure by any underhand, treacherous means.

[கீழ் + அறு-]

கீழ்றுப்பு kīl-arupu, பெ.(n.) மறைமுகமாகப் பிறரைக் கெடுத்தற்குச் செய்யும் செயற்பாடு; underground work.

[கீழ் + அறுப்பு.]

கீழாக்கு-தல் kīlākku-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. தாழ் இறக்குமாறு செய்தல்; to bring down, lower. 2. கட்டுப் பாட்டிற்குக் கொண்டு வருதல்; to subdue, bring under control.

ம. கீழாக்குசு; க. கீழ்மாடு

[கீழ் + ஆக்கு.]

கீழாண்டு kīlāṇḍu, பெ.(n.) கடந்த ஆண்டு; last year, preceding year.

ம. கீழாண்டு

[கீழ் + ஆண்டு.]

கீழாதல் kīlādal, 6 செ.கு.வி. (v.t.) 1. தாழ்தல்; to become low. 2. பயனற்றுப்போதல்; to become useless.

து. கீட் அப்புனி

[கீழ் + ஆ.]

கீழிடு-தல் kīl-idu-, 18 செ.குன்றாவி (v.t.) தாழ்த்துதல்; to degrade.

ம. கீழிடுக

[கீழ் + இடு-]

கீழிரு-த்தல் kīl-iru-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) உட்பட்டிருத்தல்; to be under control; to submit.

[கீழ் + இடு-]

கீழுக்குப்போ-தல் kīlukkū-p-pō-, 8 செ.கு.வி. (v.i.) தாழ்நிலைக்கு வருதல்; to degenerate, to be on the decline, to be degraded to be reduced.

[கீழ் → கீழுக்கு + போ.]

கீழலகு kīl-ulagu, பெ.(n.) நாகலோகம்; the world of Nāgās.

ம. கீழலகு

[கீழ் + உலகு]

கீழைமொழிகள் kīlaimoḷigaḷ, பெ.(n.) கீழ்த்திசை நாடுகளில் பேசப்படும் மொழிகள்; oriental languages.

[கீழை + மொழிகள்.]

கீழோர் kīlōr, பெ.(n.) 1. தாழ்ந்தோர்; persons inferior in status, the low, the vulgar. 2. இழிந்த குண முடையவர்; a base or rude fellow.

[கீழ் → கீழோர்.]

கீள்(ளு)-தல் kīl-, 10 செ.குன்றாவி. (v.t.) கிழித்தல்; to rend, split, tear.

[கீழ் → கீள்-]

கீறிக்காட்டு-தல் kīri-k-kāṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குறிப்பாய் உணர்த்துதல்; to hint, suggest. 2. வெளிப்படையாக உணர்த்துதல்; to give out plainly.

[கீறி + காட்டு-]

கீறியாற்று-தல் kīri-y-ārru, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உட்கருத்தை வெளிப்படுத்தி மனத்தாங்கலை நீக்கிக் கொள்ளுதல்; to remove misunderstanding by open discussion of the actual facts.

[கீறி + ஆற்று.]

கீறிவை-த்தல் kīri-vai-, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. கத்தியாலறுத்துத் திறந்து வைத்தல்; cut and open by knife. 2. கத்தியால் பிளந்து மருந்து வைத்தல்; to open and apply medicine. 3. அறுவை செய்தல்; operating. 4. காயம்படுதல்; inflicting injury.

[கீறி + வை-]

கீறு-தல் kīru-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. வரிகீறுதல்; to draw lines. 2. எழுதுதல்; to scribble, make marks, write, engrave. 3. கிறுக்கியடித்தல்; to score out. 4. கிழித்தல்; to slit, tear, rend. 5. பறண்டுதல்; to scratch, as a cat, a fowl, to work over, as one's toes. 6. ஆய்த்தால் அறுத்தல்; to cut, gash, lance, dissect. 7. வகிர்ந்தல்; to

slice, cut off longitudinally. 8. குறிப்பித்தல்; to give a clue to, as a subject.

[கீழ் + கடி → கை → கை → கடு → கடி.]

ம. கீறுக, கீளு; குட. கீறு; து. கீறுனி; தெ. கீறு, கீயு, கீளு; துட., கோத. கீற்; கொலா. கீற; கொண்., பர். கீர்; கூ. கீர; பட. கீயி.

Fin.kirijotta; FD. kirutto; Es. kirijata; Mong.ziru; Q.qliqay.

[குல் → கில் → கீல் → கீறு.]

கீறு² kīru-, பெ.(n.) 1. வரி; stroke, mark, line. 2. பிளப்பு; furrow, incision, cut. 3. துண்டம்; slice, piece. 4. எழுத்து; scrawl, writing. 5. தென்னோலை அல்லது பனங்கிழங்கின் பாதி; half of a coconut leaf or an esculent palmyrroot.

[கீல் → கீறு.]

கீனம் kīnam, பெ.(n.) 1. இழிவு; lowness, vileness. 2. குறைவு; defect, want.

[கீல் → கீனம்.]

கு

குக்கு¹-தல் kukku-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) இருமுதல்; congh, to whoop, hoop, as in whooping cough.

ம. குக்குக (குடாதல்)

[குக் (ஒலிக்குறிப்பு) + குக்கு.]

குக்கு²-தல் kukku-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒடுங்குதல்; to be restrained as the senses or the resigned, to calm down.

[குல் → குற்கு → குக்கு-]

குக்கு³-தல் kukku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. துணிகளைத் துவைக்க மெல்ல கல்லின் மேல் அடித்தல்; to beat cloth somewhat seny by in washing. 2. கை முட்டியால் குத்துதல்; to strike with the first culf.

க., பட. குக்கு.

[குல் → குக்கு.]

குக்கு⁴-தல் kukku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. குனிதல், வளைதல்; to bend. 2. தாழ்தல்; to become low in position. 3. கெடுதல், அழிதல்; to get ruined.

க., தெ. குக்கு.

[குல் → குக்கு-]

குக்குவெனல் kukkū-v-eṇal, பெ.(n.) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. signifying crowing sound, as of a cock; cooing sound, as of a dove hooting noise, as of an owl.

[குக் + கூ - ஒலிக்குறிப்பு] குக் + கூ + எனல்.]

குகன் kugan, பெ.(n.) 1. முருகன்; God Murugan. 2. இராமனது நண்பனாகிய ஒரு வேடன்; a Niśāda ferryman and friend of Rāman.

[குக்கல் = நாய். குக்கலன் → குகன் (நாயை வேட்டைக்கு உடனழைத்துச் செல்பவன்,

வேடன்). குகன் = வேடர்குலத்து வள்ளியை மணந்தவன், முருகன்.]

குகை kugai, பெ.(n.) 1. மலைக்குகை; cave, mountain cavern, grotto. 2. முனிவர் இருப்பிடம்; hermit's cell. 3. சிமிழ்; scent box, casket. 4. மாழைகளை உருக்குங்கலம்; crucible. 5. கல்லறை; cellar subterranean walled room for the ascetic in trance, serving as sepulchre after his death, when he is interested in it in a sitting posture. 6. மலைமகள்; Pārvati.

மறுவ. கெவி, அனை, குடவு, நூழை, பொதும்பு, போறை முழை, வங்கு, விடர்.

க., தெ., து. கவி; கூய். க்ராஉ.

Skt.guha

Fin. kāva; **Es.** kava; **Hung.** keb; **Mong.** keb; **O.Turk.** kib; **Jap.** gawab; **Q.hawa.**

[குழி → குழை → குகை. ஒ.நோ. முழை → முகை.]

குங்கு-தல் kuṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குன்றுதல்; to decrease, diminish, sink; to be humbled. 2. வணங்குதல்; to bend sralute. 3. குவிதல்; to close. 4. சுருங்குதல்; to condense.

ம. குங்குக; க. குக்கு, குங்கு; தெ. குங்கு; து. குக்குனி; துட. க்விச்; கூ. க்ரும்ப, க்ருவ; குவி. க்ருஇயலி; பட. குக்கு

[குல் → குங்கு → குங்குதல். (தமி.வ.219).

குங்குமம் kuṅgumam, பெ.(n.) 1. ஒரு வகைச் செடி; saffron, bulbous-rooted plant. 2. சாப்பிராவிரை; arnotto. 3. குரங்குமஞ்சணாறி; kamela. 4. செஞ்சாந்து; a kind of red paint. 5. நெற்றியிலிடும் குங்குமப்பொடி; saffron powder worn on the forehead. 6. செந்நிறம்; red colour. 7. சிவப்பு; redness.

ம. குங்குமம்; க. குங்கும, குங்குவ; தெ. குங்கும.

Skt.kuṅkuma

[கும் + கும். (நறுமண ஒலிக்குறிப்பு) கும் + கும் + ஆம் - குங்குமம்.]

குச்சரி-த்தல் kuccarittal, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அருவருப்புக் கொள்ளுதல்; to feel disgusted.

[குழை + தரு - குழை தரு → குச்சரு → குச்சரி.]

குச்சி kucci, பெ.(n.) 1. மரக்குச்சி; splinter, peg, stick. 2. கொண்டையூசி; hairpin. 3. ஒரு வகைச்செடி; sickle leaf.

ம., து., பர். குச்சிழு

[குல் → குச்சி. குல் = சிறியது.]

குச்சு¹ kuccu, பெ.(n.) 1. மரக்குச்சு; splinter, plug, any bit of stick, stalk. 2. கடாவுமுளை; tent-peg. 3. கொண்டையூசி; hairpin.

ம., க. குச்சு; தெ. குட்சி; து., பர். குச்சி.

[குல் → குள் (குட்டை, சிறியது) → குச்சு.]

குச்சு² kuccu, பெ.(n.) 1. சிறுகுடி; hut, shed made of palm

leaves. 2. சிற்றறை; small room.

ம. குச்சகம், குச்சு.

[குல் → குள் → குச்சு.]

குச்சு³ kuccu, பெ.(n.) 1. குஞ்சம்; tassel, bunch, collection, cluster, tuft. 2. ஒரு வகைக் காதணி; small bell-shaped gold pendant worn in a girl's ear. 3. ஊராளி மகளின் கழுத்தணி வகை; pencil-shaped ornament suspended from the neck, worn by Urāḷi women. 4. சீலையின் முன்மடி; folds, as of a woman's cloth when worn. 5. வண்ண ஓவியன் தூரிகை; painters brush.

Skt.kūrca.

[கொத்து → குத்து → குச்சு (வ.மொ.வ.121).]

குச்சுக்கட்டு-தல் kuccu-k-kaṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) கூந்தல் முடித்தல்; to braid the hair. 2. பூப்பெய்திய பெண் தங்காலிகமாகத் தங்குவதற்கு தாய்மாமனால் கட்டப்படும் பச்சை தென்னை மட்டையினாலான குடி; a small temporary hut built with green coconut leaves for a puberty attained girl to stay by her maternal uncle.

[குச்சு = சிறியது, சிறிய முடிச்சு. குச்சு + கட்டு.]

குச்சுப்பிடி-த்தல் kuccu-p-piḍi, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. ஆடையைக் கொய்து வைத்தல்; to make folds in cloth when putting it on. 2. குஞ்சம் வைத்தல்; to make tassels.

[குஞ்சம் → குஞ்சு → குச்சு + பிடி-.]

குச்சுப்புல் kuccu-p-pul, பெ.(n.) 1. ஒரு வகைப்புல்; cluster-grass. 2. கொத்தாயுள்ள புல்; tassel of grass.

[குச்சு + புல்.]

குச்சுவிடு kuccu-viḍu, பெ.(n.) சிறுவரை வீடு; cottage.

[குச்சு + வீடு (வே.க.153).]

குசம்¹ kuśam, பெ.(n.) மரம் (சூடா.); tree.

[குல் → குய் → குசம்.]

குசம்² kuśam, பெ.(n.) முலை; woman's breast.

[குல் (முளைத்தல், தோன்றுதல்) → குய் → குசம்.]

குசம்³ kuśam, பெ.(n.) 1. தொப்புள்; navel. 2. மூடம்; ignorance. 3. குற்றம்; mistake. 4. புறங்கூறல்; back biting.

[குல் → குள் → குய் → குயம் → குசம்.]

குசலக்காரன் kuśala-k-kāraṇ, பெ.(n.) 1. மந்திரக்காரன்; sorcerer, wizard. 2. ஏமாற்றுக்காரன், வஞ்சகன்; crafty person.

[குல் → குய் → குயல் → குசல் → குசலம் + காரன்.]

குசலுத்தி kuśala-p-putti, பெ.(n.) 1. கூர்மையான அறிவு; sharp intelligence acuteness of intellect. 2. தந்திரவறிவு; crafty, cunning wit.

[குய் → குயலம் → குசலம் + புத்தி.]

குசம்பு kuśumbu, பெ.(n.) குறும்புத்தனம்; mischief.

[குறும்பு → குதும்பு → குசம்பு (கொ.வ.).]

குசை¹ kušai, பெ.(n.) 1. குதிரையின் வாய்க் கருவியிற் கோத்து முடியுங் கயிறு; rein. 2. கடிவாளம்; bridle, bit.

[குசை → குசை.]

குசை² kušai, பெ.(n.) மகிழ்ச்சி; gladness, joy.

[குல் → குய் → குயை → குசை.]

குசை³ kušai, பெ.(n.) குதிரைப் பிடரிமயிர்; horse's mane.

[குல் → குய் → குசை.]

குஞ்சங்கட்டு-தல் kuñcan-kaṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அணியழகுக்காகத் தொங்கவிடுதல்; to hang up tassels as ornaments.

[கும் + குஞ்சு → குஞ்சம் + கட்டுதல்.]

குஞ்சம்¹ kuñjam, பெ.(n.) 1. குறள், குள்ளம்; dwarf. 2. கூன்; hump-back. 3. குறளை; calumny, aspersion, slander.

[குள் → குஞ்சு → குஞ்சம்.]

இச்சொல்லிற்கு 'குப்ஜ' என்னும் வடசொல்லை மூலமாகச் சென்னைப் பல்கலைக்கழக அகரமுதலியில் குறித்திருப்பது தவறு. வளைந்தது என்பதே வடசொற்பொருள் (வே.க.150).

குஞ்சம்² kuñjam, பெ.(n.) 1. பூங்கொத்து; bunch of flowers. 2. தவசக் கதிர்; an ear of corn. 3. புல்லின் குச்சு; tassel, cluster of grass. 4. புடைவை யகலத்தின் அரைக்காற்பாகம்; a measure in the width of cloth = 120 threads of the warp. 5. கொய்சகம்; fold of cloth.

ம. குஞ்சம்; Skt. guccha.

குஞ்சம்வீசு-தல் kuñjam-visu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஈயோட்டியால் காற்றுவர வீசுதல்; to fan with a chowry.

[குஞ்சம் + வீசு-]

குஞ்சரம் kuñjaram, பெ.(n.) 1. கருங் குன்றிமணி; crab's eye. 2. கருமை; black. 3. யானை; elephant. 4. ஒரு சொல்லைச் சார்ந்து உயர்வு குறிக்கும் மொழி; a epithet to denote excellence used in compounds.

[குஞ்சரம் = கருமை. கரிய யானை.]

குஞ்சி¹-த்தல் kuñji-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கால் தூக்கி வளைத்தல்; to upraise and bend, as the leg, to cause to bend.

[குஞ்சு → குஞ்சி.]

குஞ்சி² kuñji, பெ.(n.) 1. சிறுமையானது; anything small. 2. பறவைக்குஞ்சு; young bird, chicken. 3. தாயின் தங்கை; mother's younger sister. 4. சிற்றப்பன்; father's younger brother. 5. ஆண் குறி; membrum virile as small.

ம. குஞ்சி; க. குன்னி (நாய்க்குட்டி), குன்ன (சிறிய); தெ. குன்ன (விலங்குக்குட்டி) கூன (குழந்தை); குட. குஞ்சி (குழந்தை); கொலா. குன (நாய்க்குட்டி).

[குஞ்சு → குஞ்சி.]

குஞ்சி³ kuñci, பெ.(n.) 1. கொடிநாட்டுங் குழி; pit for erecting a flagstaff. 2. கொடிக்கழை; flag staff.

[குள் → குஞ்சி.]

குஞ்சி⁴ kuñci, பெ.(n.) 1. குடுமி (திவா.); tuft of hair, especially man's. 2. யானை, மயில் முதலியவற்றின் உச்சி மயிர்; hair, as on the head of an elephant crest of peacock. 3. தலை; head 4. சிற்றணுக்கனென்னும் விருது; tassels, as insignia of royalty

Fin.kalki; Jap. ke; Mordvin. kalgo; Turk.kyl; Q.kili.

[கொடிஞ்சி → கொஞ்சி → குஞ்சி.]

குஞ்சுநறுக்கு-தல் kuñcu-narukku-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஆண்குறியின் நுனி மேல் தோலை நீக்குதல்; to circumcise.

மறுவ. சுன்னத்துச் செய்தல்

[குஞ்சு + நறுக்கு.]

குட்சி kuṭci, பெ.(n.) வயிறு; stomach.

[குள் → குட்டம் (குழி) → குட்சி.]

குட்டம்¹ kuṭṭam, பெ.(n.) 1. ஆழம்; depth, profundity. 2. மடு; tank, pond. 3. பரப்புள்ள இடம்; expanse, region.

[குள் → குட்டு → குட்டம்.]

குட்டம்² kuṭṭam, பெ.(n.) 1. திரள்; multitude, collection, heap. 2. அவை; assembly.

[கூட்டம் → குட்டம்.]

குட்டம்³ kuṭṭam, பெ.(n.) 1. சிறுமை; smallness, littleness. 2. குரங்குக்குட்டி; the young of a monkey. 3. குறைந்த சீருள்ள அடி; verse-line with less than the required number of cir. 4. கலிப்பாவின் உறுப்புள் ஒன்றாகிய தரவு; a member in a kali verse.

[குள் → குட்டு → குட்டம் (வே.க.148).]

குட்டம்⁴ kuṭṭam, பெ.(n.) 1. குட்ட நோய்; leprosy. 2. கோட்டம் என்னும் மருந்துவேர்; Arabian costum.

[குட்டை → குட்டம்.]

குட்டன் kuṭṭan, பெ.(n.) 1. சிறுபிள்ளை, சிறுவன்; laddie, lassie as a term of endearment. 2. ஆட்டுக்குட்டி; kid or lamb. 3. விலங்கின் குட்டி; young of an animal.

ம. குட்டன்; க. குட்ட; தெ. கிட்ட; து. கிட்டெலெ; குட. குட்டி; துட. குட்; கூ. குட; குரு. கிட்டரு; பிரா. குட்டூ.

[குள் → குட்டு → குட்டன்.]

குட்டி kuṭṭi, பெ.(n.) 1. நாய், பன்றி, புலி, நரி ஆகியவற்றின் குட்டி; young of dog, pig, tiger, etc. 2. ஆட்டுக் குட்டி; lamb. 3. சிறுமி; small girl. 4. கடைசிப்பிள்ளை; child, especially the youngest, in endearment. 5. விலங்கின் பிள்ளைப் பொது; young of animals. 6. கரு அல்லது சினை; embryo. 7. ஓரறிவுயிரிப் பெயரின் இளமைப்

பொருள் முன்னொட்டு; prefix of single sense being.
8. சிற்றப்பன் சிற்றண்ணையர் பெயர் முன்னொட்டு;
prefix of uncle and aunt. 9. சிறுமைப் பெயர்; smallness.
ம. குட்டி; க. குட்டி.

E. kid, ayounggoat, kid, kiddy(s) Child; **ME.** kid, kidde; **Dan.,**
Swed., Norw., kid; **ON.** kithi; **OHG.** kizzi, chizzi; **MHG., G.K.**
kitze.

[குட்டு → குட்டி.]

குட்டிச்சுவரா(கு)-தல் kuṭṭi-c-cuvarā(gu), 6 செ.கு.வி.
(v.i.) பழுதாதல், அழிதல்; to ruin, damage.

ம. குட்டிச்சோராவுக

[குட்டிச்சுவர் + ஆகு-]

குட்டிபோடு¹-தல் kuṭṭi-pōdu-, 19 செ. குன்றாவி. (v.t.)
விலங்கு குட்டியினுதல்; to bring forth young, as beasts.

ம. குட்டிப்பெடுக (பெற்றெடுத்தல்)

[குட்டி + போடு.]

குட்டிபோடு²-தல் kuṭṭi-pōdui-, 19 செ.கு.வி. (v.i.)
விளையாட்டில் அதிகப் பந்தயம் வைத்து
விளையாடுதல்; to put down a forfeited seed or coin in
gambling as stakes to be played for.

[குட்டி + போடு.]

குட்டியழி-த்தல் kuṭṭi-y-aḷi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.)
களளக்கருவை மருந்திட்டுக் கரைத்தல்; to cause
miscarriage, abortion of a child conceived in adultery.

[குட்டி + அழி-]

குட்டியாண்டவன் kuṭṭi-y-āṇḍavan, பெ.(n.) பட்டினவர்
வணங்கும் தெய்வம்; sea-god of *Pattinavar* caste,
represented by a small conical heap of wet sand and mud.

[குட்டி + ஆண்டவன்.]

குட்டியிடு-தல் kuṭṭi-y-iḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) விலங்கு
முதலியன கருவியிர்த்தல்; to bring forth young, especially
said of animals.

ம. குட்டியிடு

[குட்டி + இடு-]

குட்டிவை-த்தல் kuṭṭi-vai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.)
1. விளையாட்டில் தவறான காயை அடித்தல்; to
hit the wrong coin or seed. 2. சூதிற்பந்தயமிழத்தல்; to
forfeit a coin or seed in gambling.

[த. குருடு > தெ. குட்டு. குட்டு → குட்டி + வை.]

குட்டு-தல் kuṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) கை முட்டியால்
தலையில் இடித்தல்; to cuff, strike with the knuckles on the
head or temples.

ம. குட்டுக; க., தெ. குட்டு; து. குட்டுனி; துட.,
கோத., குட. குட்; நா., கொலா. குட்க்; பர்.

குடிப்; கோண். கோட்டானா; மா. குட்டெய; பிரா.
குட்டிங்க்; பட. குத்து (கை முட்டியால் இடித்தல்).

Skt. kuṭṭayati (to bruise, Pound, strike lightly); **Pkt.** kuṭṭe;
Pali. otteti.

[குள் → குட்டு. ஒ.நோ. வள் → வட்டு.]

குட்டுவன் kuṭṭuvan, பெ.(n.) 1. குட்ட நாட்டி லுள்ளவன்;
inhabitant of the Kuṭṭam country. 2. கோட்டம் பகுதியை
ஆண்ட சேரன்; Chēra king as ruling over kuṭṭam.

ம. குட்டுவன்

[குள் → குட்டு + அவன்.]

குட்டேறு kuṭṭēru, பெ.(n.) 1. சிறிய காளை; small bull.
2. எருத்தின் திமில்; hump of an ox.

[குட்டு (இளமை) + ஏறு.]

குட்டை kuṭṭai, பெ.(n.) 1. குறுகிய உருவம்; shortness,
dwarfishness. 2. சிறுதுணி; kerchief, towel, small strip of
cloth. 3. சிறுகளம்; pool, small pond. 4. குறுணி; a dry
measure of capacity. 7. தலைப்பாகை; turban.

ம. குட்ட; க. கிட்டு, குட்டு; து. கிட்ட; கூ. கூட;
குரு. குட்டு; பிரா. குட்டு.

Aust. katoa (short).

[குட்டு → குட்டை (வே.க.152).]

குட-த்தல் kuda-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) வளைதல்; to curve,
bend.

[குள் → குட-]

குடக்கம் kuḍakkam, பெ.(n.) வளைவு; bend, curve,
crookedness.

[குட → குடக்கம். (மு.தா.249).]

குடக்காற்று kuḍa-k-kārru, பெ.(n.) மேல் காற்று; western
wind.

[குடக்கு + காற்று.]

குடக்கு kuḍakku, பெ.(n.) மேற்கு; west.

ம. குடக்கு

[குடத்தல் = வளைதல், மறைதல் குடம் → குடக்கு
(கதிரவன் மறையும் மேற்குத் திசை).]

குடக்கோ kuḍa-k-kō, பெ.(n.) சேரன்; Cēran king, as
ruling the western country.

மறுவ. குடக்கோன்

[குடக்கு + கோ. குடக்கு = கதிரவன் வளையும்
(மறையும்) திசை. குடம் → குடக்கு கோன் →
குடக்கோ (ச.வி.72).]

குடக்கோடுவான் kuḍa-k-kōḍuvān, பெ.(n.) கதிரவன்;
Sun.

[குடக்கு = மேற்கு. குடக்கு + ஓடுவான்.]

குடகம்¹ kuḍagam, பெ.(n.) யாழ் மீட்டும் முறைகளுள் ஒன்று; one of several modes of playing the yāḷ.

[குடக்கம் → குடகம்.]

குடகம்² kuḍakan, பெ.(n.) 1. மேற்கு; west. 2. தமிழ் நாட்டின் மேற்பாலுள்ள ஒரு நாடு; Coorg, the hill country west of Mysore, forming the western boundary of the Tamil Nadu. 3. குடகுமலை; a mountain in Coorg.

ம. குடகம்

[குடத்தல் = வளைதல், மறைதல். குட → குடக்கு, கதிரவன் மறையும் மேற்குத்திசை. குட → குடக்கு → குடகம்.]

குடகு kuḍagu, பெ.(n.) 1. மேற்கு; west. 2. தமிழ் நாட்டிற்கு மேற்கே அமைந்த நாடு; the coorg country. 3. குடகு மொழி; the kuḍagu language.

ம. குடகு; க., து. கொடகு; தெ. கொடுகு; குட. கொடவி.

[குட → குடகு. கு - சொல்லாக்க ஈறு.]

குடங்கவிழ்-தல் kuḍaṅkavil, 2 செ.கு.வி. (v.i.) வண்டி குடஞ்சாய்ந்து விழுதல்; to be upset, be overtuned, tipover, tip up on end, fall topsy - turvy as a cart.

[குடம் + கவிழ்.]

குடங்கு-தல் kuḍaṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வளைதல்; to bend.

[குட → குடங்கு.]

குடங்கை kuḍaṅgai, பெ.(n.) 1. உள்ளங்கை; palm of the hand. 2. எல்லா விரலுங் கூட்டி உட்குழிக்கும் இணையா வினைக்கை; a pose with a single hand in which all the fingers are joined and the palm is hollowed like a cup, one of 33 iṅaiyā-viṅaikai.

ம. குடங்கை

[குடம் + கை.]

குடத்தி kuḍatti, பெ.(n.) இடைச்சி குடவன்; feminine of shepherdess.

[குடம் (பால் நிரப்பி குடம்) → குடத்தி.]

குடந்தம் kuḍandam, பெ.(n.) 1. கை கூப்பி மெய் வளைத்துச் செய்யும் வழிபாடு; joining the hands together and bending the body, in worship. 2. நால்விரல் முடக்கிப் பெருவிரல் நிறுத்தி நெஞ்சிடை வைக்கை; clenching the fingers and placing the ends of the thumbs on the chest. 3. குடம்; pot. 4. திரட்சி; roundness.

ம. குடந்த

[குட → குடம் → குடந்தம்.]

குடந்தை¹ kuḍandai, பெ.(n.) வளைவு; curve.

[குட → குடந்தை.]

குடந்தை² kuḍandai, பெ.(n.) குடமூக்கு என்ற கும்பகோணம்; Kumbakōṇam.

மறுவ. குடநகர்

[குடம் → குடந்தை.]

பழங்கால நகரத்தின் குடதிசையில் (மேற்கில்) இருந்த குடியிருப்பு குடந்தை எனப் பெயர் பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.

குடநாடு kuḍa-nāḍu, பெ.(n.) 1. மேல்நாடு; western region. 2. கொடுந்தமிழ்நாடு பன்னிரண்டனுள் ஒன்று; the region where a dialect of Tamil was spoken, probably a portion of modern Malabar, one of 12 koḍun-tamil-nāḍu.

ம. குடநாடு

[குடம் - குடக்கு + நாடு. குடக்கு = கதிரவன் வளையும் திசை.]

குடம் kuḍam, பெ.(n.) 1. மண் அல்லது மாழை (உலோகம்)யினால் செய்யும் சிறிய வாயுள்ள ஏனம்; water - pot. 2. கும்பவோரை; aquarius, sign of the zodiac. 3. வண்டிக்குடம்; hub of a wheel. 4. திரட்சி; globe, ball, sphericity. 5. ஆன்; cow.

ம. குடம்; க. கொட, குடிகை; தெ. குடக, குடுக; து. குட்சி, குட்கை, குடாக்; குட., பட. கொட; துட. குட்கய; மா. குண்ட; குரு. குண்டா.

[குள் (வளைவு) → குடம்.]

குடம்பை kuḍambai, பெ.(n.) 1. கூடு; nest. 2. முட்டை; egg.

மறுவ. உடல், உடம்பு, கூடு, மெய், யாக்கை, முடை, கட்டை.

[குடம் → குடம்பை.]

குடமிளகாய் kuḍa-milagāy, பெ.(n.) மிளகாய் வகை; bell-pepper.

[குடம் + மிளகாய்.]

குடமுருட்டி kuḍamuruṭṭi, பெ.(n.) காவிரியின் கிளையாறுகளுள் ஒன்று; a river branch of kāviri.

[குடம் + உருட்டி.]

குடம் வைத்தல் kuḍam-vaittal, பெ.(n.) முட்டியான கைகளை ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக வைத்துத் தயிர்க்குடம், பாற்குடம் என்று கூவித் தட்டி ஆடும் பிள்ளை விளையாட்டு; playing with the fists one on another, and knocking them off in succession, a child's play.

[குடம் + வைத்தல்.]

குடமலை kuḍa-malai, பெ.(n.) குடகுமலை; a mountain in Coorg, source of the Kaveri.

[குடக்கு + மலை = குடமலை.]

குடமுடைத்தல் kuḍam-uḍaittal, பெ.(n.) கொள்ளி வைப்பவன் பிணத்தைச் சுற்றி வந்து நீர்க்குடம் உடைக்கும் இறப்புச் சடங்கு; the ceremony of breaking water-pots before a corpse in a funeral rite.

[குடம் + உடைத்தல்.]

குடமுழவு kuḍamuḷavu, பெ.(n.) முழவு எனும் தோற்கருவி; large hemispherical loud sounding drum.

ம. குடமுழா

[குடம் + முழவு (முழக்கும் கருவி).]

குடமுனி kuḍamuṇi, பெ.(n.) மேற்குப் பொதிய மலையில் இருந்த முனிவர், அகத்தியர்; the sage Agastya, the venerable sage of the western hill.

ம. குடமுனி

[குடம் + முனி. குட = மேற்கு.]

குடமூக்கு kuḍa-mūku, பெ.(n.) கும்பகோணம்; kumbakōṇam.

ம. குடமூக்கு

[குடம் + (முக்கு) மூக்கு. குடம் உடைந்த பகுதி குடமூக்கு என்பர். எனினும் பழைய நகரத்தின் மேற்கிலிருந்த குடியிருப்பு குடந்தை, குடநகர் எனப்படுதலின் குடமூக்கு → குடமூக்கு - எனலும் திரிபு பொருத்தமாகத் தோன்றுகிறது.]

குடர் kuḍar, பெ.(n.) குழல் போன்ற உட்டுளையுள்ள உறுப்பு, குடல்; bowels.

ம. குடர்

[குடல் → குடர்.]

குடல் kuḍal, பெ.(n.) 1. குழல் போன்ற உட்டுளையுள்ள இரைப்பையைத் தொடர்ந்துள்ள குழாய்; bowels, intestines, entrails. 2. காயின் குடல்; fungus matter, as in the hollow of a gourd. 3. மரக்குடல் pith in the body of trees. 4. பழக்குடல்; streaks running down in the interior of plantains and other fruits.

ம. குடல்

[குழல் → குடல்.]

குடலிறக்கம் kuḍal-iṟakkam, பெ.(n.) குடல் தன்னிருப்பிடத்தை விட்டு நழுவி, கவுட்டியின் வழியாய் விதைப்பையில் இறங்குதல்; protrusion or the descent of the bowels from its place in to the scrotum through the groin.

[குடல் + இறக்கம்.]

குடலேற்றம் kuḍal-ēṟram, பெ.(n.) குடல் இடம் மாறி மேலேறுதலால் உண்டாகும் நோய்; twisting or derangement of the intestines, especially in children.

[குடல் + ஏற்றம்.]

குடலை kuḍalai, பெ.(n.) 1. பூக்குடலை; long cylindrical basket of palm leaf for fruits and flowers. 2. கதிர்க்குடலை; ears of grain swollen and ready to shoot forth. 3. கிணற்றுக் குடலை; ring of wicker-work for a well. 4. பழக்கூடு; cover or screen for fruits. 5. கீற்றுக்கூடு; cover of palm leaf carried as a protection against rain. 6. குடல்; intestines, entrails.

[குடல் → குடலை.]

குடவறை kuḍa-v-aṟai, பெ.(n.) 1. நிலவறை; underground cellar, cave. 2. சிற்றறை; small room.

[குடல் + அறை.]

குடவன்¹ kuḍavan, பெ.(n.) இடையன்; cowherd, shepherd.

[குடம் + அன்.]

குடவன்² kuḍavan, பெ.(n.) 1. பித்தளை; brass. 2. பனங்காய் முதலிய ஒற்றைக் கொட்டைக் காய்; palmyra or mahua fruit with a single stone or seed. 3. கணிகை; dancing girl. 4. குடவுண்ணி; a kind of cattletick.

[குடல் → குடவன்.]

குடவு¹-தல் kuḍavu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வளைவாதல்; to be crooked, bent curved.

[குடல் → குடவு.]

குடவு² kuḍavu, பெ.(n.) 1. வளைவு; bend, curve. 2. குகை; cave, grotto. 3. குமரனாடிய குடைக்கூத்து; a dance of god kumaran.

[குடல் → குடவு.]

குடவோலை kuḍa-v-ōlai, பெ.(n.) உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கக் குடத்தில் இடுஞ் சீட்டு; vote by ballot, as recorded on ōla and cast into a pot.

[குடம் + ஓலை.]

குடா kuḍā, பெ.(n.) 1. வளைவு; bend, curve. 2. குடைவு; cavity, hollow, cavem. 3. குடாக்கடல் (மூன்று பக்கம் நிலஞ்சூழ்ந்த கடல்); bay, gulf. 4. முலை; remote part of a large country or field.

[குடல் → குடா.]

குடாசு-தல் kuḍāśu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஏமாற்றுதல்; to commit fraud.

[குடத்துதல் = வளைத்தல். குடத்து - குடாத்து → குடாசு.]

குடாப்பு kuḍāppu, பெ.(n.) கூடு; plaited coop for fowls, pigs lambs etc., shapped like a cone.

மறுவ. கொடாப்பு

[குடா → குடாப்பு. கோழி, ஆட்டுக்குட்டி பன்றி முதலியவற்றை அடைக்கும் அரை யுருண்டை வடிவான கூடு. பழம் பழுக்க புகைபோடும் அறை குடாப்பு.]

குடி¹-த்தல் kuḍi-, 4 செ.குன்றாவி (v.i.) 1. பருகுதல்; to drink, as from a cup, from the breast. 2. உட்கொள்ளுதல்; to inhale, absorb, imbibe, as air, tobacco, smoke.

க. குடி (kuḍi); ம. குடி (kuḍi); தெ. குடுசு (kuḍuśu)

[குள் → குடி.]

குடி² kuḍi, பெ.(n.) 1. பருகுகை; drinking. 2. மது; drink, beverage. 3. மதுவுண்ட மயக்கம்; drunkenness, intoxication.

ம., க., குட., பட. குடி; தெ. குடுபு; து. குட்செலு,

குடிசெலு.

[குள் → குடி.]

குடி³ kuḍi, பெ.(n.) புருவம்; eye brow.

[குள் (வளைவு) → குடி.]

குடி⁴ kuḍi, பெ.(n.) 1. குடியானவன்; ryot. 2. குடியிருப்போர்; tenants. 3. ஆட்சிக்குட்பட்ட குடிமக்கள்; subjects citizens. 4. குடும்பம்; family. 5. கொடிவழி; lineage, descent. 6. குலம்; caste, race. 7. வீடு; house, home, mansion. 8. ஊர்; village. 9. வாழ்விடம்; abode, residence.

ம., குட. குடி; க. குடி (கோயில்), குடில், குடிலு, குடிசலு; தெ. குடி (கோயில்), குடிசெ; கொலா., து., பட., பர். குடி (கோயில்); கோத. குட்சல், குட்ன்; துட. குடிய (கோயில்); குரு. குடியா; கூ. குடி (வீட்டின் நடுவரை); பிரா. குட, குட்டி.

OE.cot; MDU., MLG., ON.kot; E.cot; OE.cote; MLG.kote; R.cote.

Fin. kota; Es.kodu; O.Jap. ka; Jap.to, katel, kataku; Mong.kote, xota.

[குட → குடி. குட = வளைந்த.]

குடிக்காடு kuḍi-k-kāḍu, பெ.(n.) சிற்றூர்; village

[குடி + காடு.]

குடிகாரன் kuḍi-kāraṇ, பெ.(n.) குடியன்; drunkard.

[குடி + காரன்.]

குடிக்கூலி kuḍi-k-kūli, பெ.(n.) 1. வீட்டு வாடகை; house rent. 2. வாடகை; hire.

மறுவ. குடக்கூலி

ம. குடக்கூலி

[குடி + கூலி.]

குடிகெடு-தல் kuḍi-keḍu, 20 செ.கு.வி. (v.i.) குடும்பம் அடியோடு அழிதல்; to be utterly ruined, as a family.

ம. குடிகெடு

[குடி + கெடு.]

குடிசை kuḍi-gai, பெ.(n.) ஓலைக் குடிசை; hut made of leaves, hermitage. 2. கோயில்; temple.

[குடி → குடிகை.]

குடிகொள்ளு-தல் kuḍi-koḷ-, 12 செ.கு.வி. (v.i.) நிலையாகத் தங்கியிருத்தல்; to occupy, take possession of the mind, as a deity, to haunt, infest as demons, bats snakes; to be deep-seated as a chronic disease.

ம. குடிகொள்ளுக

[குடி + கொள்ளு-]

குடிகோள் kuḍi-kōḷ, பெ.(n.) வேண்டுமென்றே வஞ்சகம் செய்து குடியைக் கெடுக்கை; ruining a family by deep-laid schemes.

[குடி + கோள்.]

குடிசல் kuḍiśal, பெ.(n.) குடிசை; hut.

[குடி → குடிசை → குடிசல்.]

குடிசாய்-தல் kuḍi-śāy-, 8 செ.கு.வி. (v.i.) குடியின் அழிவு; ruin of a family.

[குடி + சாய்-]

குடிசெய்-தல் kuḍi-śey-, 1 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பிறந்த குடியை யுயர்த்துதல்; to bring credit to one's family, as making it. 2. வாழ்தல்; to dwell, reside, settle.

[குடி + செய்.]

குடிசை kuḍiśai, பெ.(n.) சிறு குடிசல்; small hut, cottage.

தெ. குடிசெ, குடுசு; ம. குடிஞ்ஞில்; க. குடிசலு. து. குடிசில், குடிசல்.

Fin.koju; Hung. haj; Jap.koya; E.cot, cottage; A.S. cote, a small dwelling.

[குடி → குடிசில் → குடிசை.]

குடித்தனம் kuḍi-t-tanam, பெ.(n.) 1. இல்வாழ்க்கை; family, domestic life; household affairs. 2. வாடகைக் குடி; tenancy. 3. குடிவாழ்க்கையின் ஒழுங்கு; domestic economy, domestic order.

[குடி → குடித்தனம்.]

குடிநாட்டு-தல் kuḍi-nāṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) குடியேற்றுதல்; to plant a colony.

[குடி + நாட்டு.]

குடிநிலம் kuḍi-nilam, பெ.(n.) 1. குடியிருக்கும் மனை நிலம்; house site, house premises. 2. மகட் கொடையாகக் கொடுத்த மனை; building sites, as an item in dowry.

ம. குடிநிலம்

[குடி + நிலம்.]

குடிநிலை kuḍi-nilai, பெ.(n.) வீரக்குடியின் பழமையையும் அஞ்சாமையையும் கூறும் புறத்துறை; theme of extolling the greatness of a warrior's family.

[குடி + நிலை.]

குடிநீர் kuḍi-nīr, பெ.(n.) 1. குடித்தற்குரிய நீர்; drinking water, potable water. 2. கியாழமருந்து; decoction, tincture, medicinal infusion.

ம. குடிநீர், குடிவெள்ளம்; க. குடியுவநீர்; தெ. குடிநீர்.

[குடி + நீர்.]

குடிப்பழக்கம் kuḍi-p-paḷakkam, பெ.(n.) குடிக்கும் பழக்கம்; drinking habit.

க. குடிகதன.

[குடி + பழக்கம்.]
குடிப்பழி kuḍi-p-paḷi, பெ.(n.) குலத்திற்கு ஏற்பட்ட நிந்தை; stigma, disgrace, slur, disrepute, on family.
 ம. குடிப்பழி
 [குடி + பழி.]
குடிப்பற்று kuḍi-p-parru, பெ.(n.) குடியிருப்பு நிலம்; housing site.
 [குடி + பற்று.]
குடிப்பிறப்பு kuḍi-p-pirappu, பெ.(n.) உயர்குடியில் தோன்றுகை; noble birth, nobility, birth in a distinguished family.
 ம. குடிப்பிறவி
 [குடி + பிறப்பு.]
குடிப்பெயர் kuḍi-p-peyar, பெ.(n.) சேர, சோழ, பாண்டியர் என்றாற்போல, பிறந்த குலம் பற்றி வழங்கும் பெயர்; family name as Cēraṇ, Chōḷaṇ, Paṇḍiyan.
 [குடி + பெயர்.]
குடிபுகு-தல் kuḍi-pugu-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வேறு வீட்டிற்கு வாழச் செல்லுதல்; to occupy a new home. 2. புதுக்குடி சேர்தல்; to immigrate, settle and colonize, seek a fresh refuge. 3. புதுமனை புகுதல்; to occupy a newly - built house with appropriate ceremonies to do house - warming.
 [குடி + புகு.]
குடிபோ-தல் kuḍi-pō, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இருப்பிடத்தை விட்டு வெளியேறுதல்; to quit, give up, abandon, as a house. 2. வலசை போதல்; to emigrate, flee from home. 3. காற்றாகவேனும் ஆவியாகவேனும் பண்டங் கரைதல்; to evaporate, escape, as essential oil camphor.
 [குடி + போ.]
குடிமக்கள் kuḍimakkal, பெ.(n.) 1. (ஊர்களில்) பணி செய்தற்குரிய பதினெண்வகைச் சிற்றூர்க் குடிமக்கள்; sub-caste is rendering service in a village, being 18 in number. 2. அடிமைகள்; slaves.
 [குடி + மக்கள்.]
குடிமகன் kuḍi-makan, பெ.(n.) கடை 1. நற்குடிப் பிறந்தவன்; person of noble birth. 2. படியாளர்; hired servant, one whose wages are paid by grain.
 ம. குடிமகன்
 [குடி + மகன்.]
குடிமை kuḍimai, பெ.(n.) 1. உயர்குலத்தாரது ஒழுக்கம்; manners and customs of the higher classes of nobility. 2. பிறந்த குடியை உயரச் செய்யும் தன்மை; supreme quality of advancing the status of a family. 3. குடிப்பிறப்பு; lineage, family, descent. 4. அரசரது குடியாயிருக்குந் தன்மை; allegiance, homage, as of

subjects to their sovereign. 5. குடித்தனப் பாங்கு; domestic economy. 6. அடிமை; slavery, servitude, feudal dependance, feudatory in reference to his chief. 7. குடிகளிடமிருந்து பெறும் ஒரு வகை வரி (S.I.III,110); a tax, certain dues from tenants.
 ம. குடிமை
 [குடி → குடிமை.]
குடியரசு kuḍi-y-araṣu, பெ.(n.) குடிமக்களால் நடத்தப்பெறும் அரசு; republic - a government, government by the people, democracy.
 [குடி + அரசு.]
குடியாட்சி kuḍi-y-āṭci, பெ.(n.) குடித்தனத்தை நடத்துகை; domestic management.
 [குடி + ஆட்சி.]
குடியானவன் kuḍiyāṇavan, பெ.(n.) பயிரிடுவோன்; cultivator, farmer, ryot.
 ம. குடியானவன்
 [குடி + ஆனவன்.]
குடியிரு-த்தல் kuḍi-īru-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வாழ்தல்; to reside, settle down. 2. குடிக்கூலிக்கிருத்தல்; to live in rented quarters.
 ம. குடியிருக்குக.
 [குடி + இரு.]
குடியிருப்பு kuḍi-y-iruppu, பெ.(n.) 1. குடியிருக்கை; living, residing. 2. வாழ்வு; life, existence. 3. சிற்றூர்; village. 4. சில இனத்தார்கள் தனியாக வாழ்ந்து வரும் இடம்; quarters occupied by a special class, as ryots.
 ம. குடியிருப்பு
 [குடி + இருப்பு.]
குடியிறங்கு-தல் kuḍi-y-iraṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நிலைக் குடியாகத் தங்குதல்; to fix or establish permanently one's abode; to settle down, as a family.
 [குடி + இறங்கு.]
குடியேற்று-தல் kuḍi-yērru-, 5 செ.கு.வ. (v.i.) குடியேறச் செய்தல்; to people, populate, colonize.
 [குடி + ஏற்று.]
குடியேறு-தல் kuḍi-y-ēru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தம் நாடு விட்டு வேற்று நாடு சென்று வாழ்தல்; to colonize, settle in a new country. 2. நிலைத்துவிடுதல்; to secure a sure place or footing, to be firmly rooted.
 ம. குடியேறுக
 [குடி + ஏறு.]
குடில் kuḍil, பெ.(n.) 1. குடிசையினும் சிறிய இல், குற்றில், குடிசை; hut, shed. 2. ஆட்டுக்கிடை முதலியவற்றை

மூடுதற்கு உதவும் குடில்; movable, conoidal roof for sheltering beasts or stacks of straw or gate-ways from the weather.

3. வீடு; abode dwelling place. 4. தேர்ச் சக்கரங்களைத் திருப்பிச் செலுத்தற்குக் கொடுக்கும் மரக்கட்டை; a cone-shaped block of wood used to prevent big cars from running fast and to turn them at street - corners.

[குள் (வளைவு) - குடி → குடில்.]

குடிலம் kuḍilam, பெ.(n.) 1. வளைவு; bend, curve, flexure. 2. வானம்; space. 3. சடை; tangled, matted hair. 4. வஞ்சகம்; deceit, guile, cunning. 5. உள்வாங்கிப் பாடும் இசைத்தொழில்; a modulation of voice in singing. 6. குராமரம்; common bottle flower.

[குடு → குடி → குடில் → குடிலம்.]

குடிவாழ்க்கை kuḍi-vāḷkkai, பெ.(n.) 1. இல்வாழ்க்கை; domestic life. 2. குடும்ப ஆளுவம்; domestic economy, house-keeping. 3. வாழ்வின் ஒழுங்கு; life, mode or manner of life.

[குடி + வாழ்க்கை.]

குடிவிளங்குதல் kuḍi-viḷaṅgutal, பெ.(n.) 1. குலம் முதலியன செழிக்கை; flourishing state of a family, the people of town, village, etc., 2. மக்கட்பேறு மிகுதியாதல்; increase of children.

[குடி + விளங்குதல்.]

குடிவை-தத்தல் kuḍivai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வீட்டைக் குடிக்கூலிக்கு விடுதல்; to let a house for rent. 2. குடியை நிலைபெறச் செய்தல்; to settle or establish a family.

ம. குடிவய்க்கு

[குடி + வை.]

குடுக்கை kuḍukkai, பெ.(n.) 1. தேங்காய் முதலிய வற்றாலான குடுவை; coconut or other hard shell used as a vessel. 2. துறவியின் கைப்பாத்திரம்; earthen or wooden pitcher of an ascetic. 3. இடக்கை யென்னும் தோற்கருவி; a hand drum. 4. வீணையின் உறுப்பு; belly of a lute.

ம. குடிக்க; க. குடிகெ; தெ. குடக, குடுக; து. குட்சி, குட்கெ; து. குட்க்; பட. குடகெ.

[குடு → குடுக்கை.]

குடும்பம் kuḍumbam, பெ.(n.) 1. கணவனும் மனைவி மக்களும் சேர்ந்த கூட்டம், குடும்ப அமைப்பு; house-hold, family including husband, wife and children. 2. உறவினர்; relatives. 3. குலம்; caste, family. 4. மனைவி; wife.

[குடும்பு → குடும்பம்.]

Skt. kuṭumba.

குடுமி kuḍumi, பெ.(n.) 1. ஆண் மக்களது மயிர்; tuft of hair, especially of men. 2. மலையுச்சி; summit or peak, of a mountain. 3. மாடத்தின் உச்சி; top of a building.

4. தலையுச்சி; crown of the head. 5. உச்சிக் கொண்டை; bird's crest. 6. நுனி; tip, end. 7. தலையிற் குடும் அணிகலன் (கிரீடம்); crown, diadem. 8. கதவின் குடுமி; projecting corners on which a door swings. 9. மேழிக்குடுமி; handle of a plough. 10. முதுகுடுமிப் பெருவழுதி என்ற பாண்டியன்; name of a Paṇḍian king. 11. முடிப்பு; determination, resolve. 12. வெற்றி; victory, success.

ம. குடும

[குடு - குடுமி.]

குடுமிகொள்(ளு)-தல் kuḍumi-koḷ(ḷu)-, 7 செ.குன்றாவி (v.t.) வெல்லுதல்; lit., to hold in check by forelock, to win, conquer

[குடுமி + கொள்(ளு).]

குடுமிதட்டு-தல் kuḍumi-taṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சண்டைக்கு அணியமாதல்; make oneself ready for starting a fight. 2. அளக்கும்போது மரக்காலின் தலையிடத்துள்ள தவசத்தைத் தட்டி வழித்தல்; to strike off the top in measuring grain.

[குடுமி + தட்டு.]

குடுமிமுடிதல் kuḍumiyai-mudithal, பெ. (n.) சண்டை மூட்டுதல்; to create a quarrel between two persons, as by tying their kuḍumi together, to set persons by the ear or at logger heads.

[குடுமியை + முடிந்து + விடு.]

குடுவை kuḍuvai, பெ.(n.) 1. வாய் குறுகிய குண்டு ஏனம்; vessel with a small narrow mouth. 2. கமண்டலம்; pitcher of an ascetic. 3. கள்ளிறக்கும் சிறுகலசம்; small pot used in collecting palmyra juice or today.

[குள் → குடு → குடுவை.]

குடை¹-தல் kuḍai, 2 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. கிண்டுதல்; to work through, as bees in gathering honey from flowers. 2. துளைத்தல்; to scoop, hollow out, to bore with a tool; to perforate, to make holes, as beetles in wood. 3. கடைதல்; to churn. 4. குடைந்தாற்போல்; to worry, harass, trouble. 5. வேண்டாதவற்றில் தலையிடுதல்; to meddle, interfere. 6. துருவுதல்; to search through and through.

ம. குடயுக; க. கொடபு, கொடவு; து. குட்புனி; கோத. கெட்வ்; துட. க்விட்வ்; குட. கொட, கொடக்; பட. கொடெ.

[குள் → குழை → குடை.]

குடை²-தல் kuḍai-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உட்புகுதல்; to work one's way, penetrate. 2. நீரில் மூழ்குதல்; to dive, bathe, plunge in water. 3. உளைவு நோவெடுத்தல்; to pain, as the ear, the leg.

[குழை → குடை → குடைதல்.] (வே.க.193).

குடை³ kuḍai, பெ. (n.) 1. கவிகை; umbrella, parasol, canopy. 2. அரசாட்சி; government. 3. குடைக் கூத்து; a dance of skanda. 4. பாதக்குறட்டின் குமிழ்; knob in sandals. 5. நீர் முதலியன உண்ணும் ஓலைப்பட்டை; ṛiḷa basket for eating and drinking from. 6. குடைவேல்; umbrella

thorn babul. 7. உள்ளிடம் குடைவுபட்ட பொருள்; anything hollow.

ம. குட; க., பட., து., குட. கொடெ; தெ. கொடுகு; துட. க்வாட்; கோத. கொட்.

Skt. uttūṭa; Sinh. kuṭe.

[குள் → குடு → குடை.]

குடைகவிழ்-தல் kuḍai-kaviḷ-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) வண்டி குடங்கவிழ்தல்; to be upset, as a cart; to be overturned; to tip over.

[குடை + கவிழ்.]

குடைச்சல் kuḍaiccal, பெ. (n.) ஊதையால் உண்டாகும் குடைச்சல் நோவு; neuralgia, gnawing pain.

[குள் → குடை → குடைதல் → குடைச்சல்.]

குடைநிழல் kuḍai-niḷal, பெ. (n.) மன்னனது ஆட்சி; reign of a king.

[குடை + நிழல்.]

குடையாணி kuḍai-y-āṇi, பெ. (n.) 1. உருண்டையான தலையுடைய ஆணி; pin or nail with round head. 2. கோயிற் குடையிற் செருகும் ஆணி; large pin used to keep a temple umbrella open.

ம. குடயாணி

[குடை + ஆணி.]

குடைவு kuḍaivu, பெ. (n.) 1. பொந்து; hollow. 2. குகை; cavity.

[குள் → குடை → குடைவு.]

குண்டடி - த்தல் kuṇḍaḍi, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கோலி, இரும்புக்குண்டு முதலியவற்றால் விளையாடுதல்; to play with marbles, small metal balls etc., 2. பங்கியடித்தல்; to take in bhāṅg. 3. தேர்வு முதலியவற்றில் தவறுதல்; to fail, as in an examination.

[குண்டு + அடி.]

குண்டம்¹ kuṇḍam, பெ. (n.) குளம்; tank.

தெ. குண்ட

[குள → குண்டு → குண்டம்.]

குண்டம்² kuṇḍam, பெ. (n.) 1. வேள்விப்பள்ளம் (ஓமகுண்டம்); hollow in the ground for the sacred fire of the Hindus. 2. குழி; deep cavity, pit. 3. வாவி; pool, tank. 4. குடுவை; small hollow vessel with a narrow mouth. 5. பாணை; pot. 6. கற்பழிந்து வேசையானவள்; unchaste woman.

ம. குண்டம்; க. குண்ட, குண்டெ; தெ. குண்ட; து. குண்ட; குட., பட. குண்டி; பர். குட்ட.

[குண்டு → குண்டம்.]

குண்டலம் kuṇḍalam, பெ. (n.) 1. ஆடவர் காதணி வகை; gold ear - ring worn by men. 2. வானம்; sky, atmosphere, heaven. 3. வட்டம்; circle. 4. சுழி; zero.

க. குண்டல, குண்டல, கொண்டலு; தெ.

குண்டல்மு; பட. கொண்டமாகெ.

Skt. kuṇḍala.

[குள் → குண்டு → குண்டலம்.]

குண்டலி kuṇḍali, பெ. (n.) 1. தொப்புள்; umbilical region. 2. குய்யத்திற்கும் எருவாய்க்கும் நடுவில் இருப்பதாகக் கருதும் மூலாதாரம்; mystic circle situated between the anus and generative organ.

[குண்டு → குண்டலி.]

குண்டி kuṇḍi, பெ. (n.) 1. உருண்டு திரண்டபுட்டம் (ஆசனப்பக்கம்); buttocks, posteriors, rump of an animal, any rump-like protuberance. 2. குண்டிப் போன்ற அடிப்பாகம்; the end of a fruit or nut opposite to the stalk, bottom as of vessel. 3. இதயம்; heart. 4. சிறுநீரகம்; kidney. 5. மீன் சினை; roe of fish, spawn.

ம. குண்டி; க. குண்டெ; தெ. குட்டெ; து. குல்லிகெ.

[குண்டு → குண்டி.]

குண்டிகை kuṇḍigai, பெ. (n.) 1. கமண்டலம்; ascetic's pitche. 2. குடுக்கை; cocoon or other shell, used as a receptacle. 3. நூற்றெட்டு உபநிடதங்களுள் ஒன்று; one of an Upanisad among 108.

ம. குண்டிக

Skt. kuṇḍika.

[குண்டு → குண்டிகை.]

குண்டு¹ kuṇḍu, பெ. (n.) 1. பந்துபோல் உருண்டு கனப்பது; ball, anything globular and heavy. 2. நிறைகல் வகை; a standard weight. 3. துலாக் கோல்; scales. 4. உருண்டை வடிவான ஒரு வகை ஏனம்; round vessel of medium size. 5. பீரங்கிக் குண்டு; cannon ball bullet. 6. உருண்டையான பொன்மணி; globular gold bead. 7. கஞ்சா முதலிய மயக்கம் தரும் உருண்டை; globules of bhāṅg or other narcotic drug. 8. விலங்குகளின் விதை; testicle of beasts. 9. ஆண் குதிரை; stallion, adult male horse. 10. காதர்ப்பசந்து என்னும் மாவகை; a kidney-shaped graft mango.

ம. குண்டு; க. குண்டு, குண்ட; தெ., து., பட. குண்டு; கோத. குண்ட்கல் (உருண்டையான கல்).

Mar. guṇḍa

[குள் → குண்டு.]

குண்டு² kuṇḍu, பெ. (n.) 1. ஆழம்; depth. 2. தாழ்வு; sinking in, hollow, lowness. 3. சிறுசெய் (S.I.I.III,105); a small field. 4. 1089 சதுர அடியுள்ள ஒரு நிலவளவு; a land measure = 1089 sq.ft. = 1/40 acre (R.F.). 5. குளம்; pool, pond. 6. உரக்குழி; manure-pit. 7. நீர் நிறைந்த கிடங்கு; ditch, trench. 8. கிடங்கு; ware house, store house.

ம. குண்டு; க. குண்டி, குண்டெ; தெ. குண்ட, குண்ட; து. குண்ட, கொண்ட; குட. குண்டி; பட. குண்டி; பர். குட்ட; கோண். குண்ட.

Skt. kuṇḍam

[குள் → குண்டு.]

குண்டுக்கட்டு kuṇḍu-k-kaṭṭu, பெ.(n.) 1. திரளச் சேர்த்துக் கட்டுங்கட்டு; tying anything en masse of all toge-ther. 2. ஒருவனுடைய கழுத்தையும் காலையும் ஒன்று சேர்த்துத் திரளாகக் கட்டும் கட்டு; binding one's neck and heels and forcing him into a position like a ball.

[குண்டு + கட்டு.]

குண்டுக்கயம் kuṇḍu-k-kayam, பெ.(n.) ஆழமான நீர்நிலை; deep- pond.

[குண்டு + கயம்.]

குண்டை kuṇḍai, பெ.(n.) 1. எருது; bull. 2. இடப வோரை; taurus a sign of the zodiac. 3. குறுகித் தடித்தது; that which is short and stout. 4. குறுமை; shortness.

ம. குண்ட

[குள் → குண்டு → குண்டை.]

குணக்கு¹-தல் kuṇakku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) வளைத்தல்; to bend.

[குள் + குணக்கு.]

குணக்கு² kuṇakku, பெ.(n.) 1. கிழக்கு; east. 2. கோணல்; crookedness, curvature. 3. எதிரிடை; crossness, opposition. 4. நோய்முற்றிச் சிக்கலாதல்; complication in sickness.

[குள் → குணக்கு.]

குணக்குன்று kuṇa-k-kuṇḍu, பெ.(n.) நற்குணம் மிக்கவன்; lit. a mountain of good qualities, person of noble character.

[குணம் + குன்று.]

குணக்கேடு kuṇa-k-kēḍu, பெ.(n.) 1. கெட்ட பண்பு; bad disposition, ill-nature. 2. நோய் குணமாக்க முடியாத நிலைக்கு மாறுகை; unfavourable symptom in disease.

[குணம் + கேடு.]

குணகம் kuṇagam, பெ.(n.) பெருக்குந்தொகை; multiplier.

[குள் (கூடுதல்) → குணகு + அக.]

குணகர் kuṇakār, பெ.(n.) கணக்கர்; accountant.

[கணி → குணி → குணகர்.]

குணகு-தல் kuṇagu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வளைதல்; to become bent or crooked. 2. சோர்தல்; to sink, faint, fade, droop. 3. மனந்தளர்தல்; to be dejected. 4. மனந்தடுமாறுதல்; to feel uneasy, to be vexed.

ம. குணகுக

[குணக்கு → குணகு.]

குணங்கு-தல் kuṇaṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வளைதல்; to bend.

[குணகு → குணங்கு.]

குண்ட்டு-தல் kuṇaṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செல்லங் கொஞ்சுதல்; to whine in jest, to speak saucily, as petted

children. 2. குதித்து விளையாடுதல்; to caper about. 3. பகட்டுப் பண்ணுதல்; to fascinate, attract by fine dress etc., ம. குண்ட்டுக

Fin.kina; Es. kone; Mong.kina; jap.kenasu; Q.jenjuchiy.

[குள் → குண → குண்ட்டு.]

குணதிசை kuṇadisai, பெ.(n.) கிழக்கு; east.

ம. குணதிச

[குணம் + திசை. குணம் = கிழக்குத்திசை.]

குணப்படு-தல் kuṇa-p-paḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.)

1. சீர்ப்படுதல்; to change for the better, to reform. 2. நோயினின்று நலமடைதல்; to recover health, as from disease. 3. செழிப்படைதல்; to improve, grow, thrive, as crops. 4. கழிவிரக்கம் கொள்ளுதல்; to repent, to become penitent.

[குணம் + படு.]

குணம் kuṇam, பெ.(n.) 1. பொருளின் தன்மை; attribute, property, quality. 2. ஒழுக்கத் தன்மை; character. 3. மூலகுணங்களாகிய சால்பு (சத்துவம்), கொடுமை (ராட்ச்சம்), மடிமை (தரமசம்); fundamental qualities. 4. கொள்கை; opinion, belief. 5. காப்பியத்தைச் சிறப்பிக்கும் செறிவு, தெளிவு முதலிய தன்மை; inherent excellence of style in a poetic composition. 6. நன்மை; favourableness. 7. நலமாதல்; convalescence. 8. மேன்மை; excellence merit, virtue. 9. அறிவுத் தெளிவு; soundness of intellect. 10. நிறம்; colour. 11. கயிறு; rope, cord. 12. வில்லின் நாண்; bow-string.

[குள் → குணம் (வளைவு, அடங்கிய தன்மை, பணிவு, ஒத்துவரும் இயல்வு, நலம், மேன்மை மேம்பட்டு விளங்கும் திறம், அறிவு)]

குணமாக்கு-தல் kuṇamāku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. நலப்படுத்துதல்; to cure, heal, restore to health. 2. சீர்திருத்துதல்; to reform, amend, correct.

[குணம் + ஆக்கு.]

குணமாய்ப்பேசு-தல் kuṇamāy-p-pēṣu-, 5 செ.கு.வி.

(v.i.) 1. அறிவோடு பேசுதல்; talking with reason and sense, talking barely. 2. இசிவு, மயக்கம், வலிப்பு முதலியவற்றால் நினைவு தடுமாறிப் பேசுவ தினின்று தெளிந்து இயல்பாய்ப் பேசுதல்; after recovery from delirium giddines fits, etc., involving incoherent talks (சா.அக.).

[குணமாய் + பேசு.]

குணாது kuṇātu, பெ.(n.) கிழக்கிலுள்ளது; that which is in the east.

[குணம் (கிழக்கு) - குணாது.]

குணாம்பு-தல் kuṇāmbu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பகடி பேசுதல்; to speak insultingly, to taunt, to use invective, irony, sarcasm.

ம. குணாப்பிக்குக

[குள் → குண → குணம்பு → குணாம்பு.]

குணி-த்தல் kuṇi-, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. கணித்தல்; to estimate calculate, compute, reckon. 2. ஆய்தல் (ஆலோசித்தல்); to reflect, consider. 3. வரையறுத்தல்; to determine, define, limit. 4. பெருக்குதல்; to multiply.

[குழித்தல் = பெருக்குதல். குழி → குணி.]

குணிப்பு kuṇippu, பெ.(n.) 1. அளவு; estimate, reckoning, 2. ஆராய்ச்சி; investigation, consideration. 3. மதிப்பு; esteem regard.

[குழி → குணி → குணிப்பு.]

குணில் kuṇil, பெ.(n.) 1. குறுந்தடி; short-stick, cudgel. 2. பறையடிக்கும் கடிப்பு; drum stick. 3. கவண்; sling.

[குள் → குணல் → குணில் (வளைவானது).]

குணுக்கன் kuṇukkaṅ, பெ.(n.) மூக்காற் பேசுபவன்; one who talks through his nose.

[குணுக்கு + அன்.]

குணுக்கு-தல் kuṇukku-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. வளைத்தல்; to bend. 2. நுணுக்குதல்; to powder.

[குள் → குணு → குணுக்குதல்.]

குணுகு-தல் kuṇugu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கொஞ்சுதல்; to caress, prattle, talk pleasantly. 2. வளைதல்; bend.

க. குணுகு

[குள் → குணு → குணுகு.]

குணுகுணு-த்தல் kuṇu-kuṇu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மூக்காற் பேசுதல்; to speak through the nose. 2. முணுமுணுத்தல்; to whine, murmur, grumble.

ம. குணுகுணுக்குக; க. கொணுகு; து. குணுகுணு, குணுகுட்டு, குணுகுன.

[குணுகுணு = ஒலிக்குறிப்பு. ஒ.நோ. முணுமுணு.]

குணுங்கு-தல் kuṇuṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வருந்துதல்; to suffer; to be in distress.

[குள் → குணு → குணுங்கு.]

குத்தகை kuttagai, பெ. (n.) 1. நிலக்குத்தகை ஒப்பந்தம்; contract of lease. 2. குத்தகைத் தொகை; lease amount.

தெ. து. குத்த க. guttige. ம. குத்தக.

[கொத்து → குத்து → குத்தகை.]

குத்தகையெடு-த்தல் kuttagai-y-eḍu-, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) குத்தகைக்கு வாங்குதல்; to obtain a contract of lease.

[குத்தகை + எடு.]

குத்தல் kuttal, பெ.(n.) 1. உடம்பின் உள்நோவு; internal pain, aching, throbbing. 2. மனம் நோகச் செய்கை; hitting, wounding. 3. தெருவிற்கு எதிராக வீடு அமைந்திருப்பது முதலிய குற்றம்; inauspicious position, as of a house opposite to a street, a well opposite to a

doorway. 4. நீர்க்குத்தலான இடம்; land or site exposed to the dash of water - currents.

ம. குத்தல்; து. குத்தட, குத்தாட; கோத. குத்தல்; பட. குத்தலு

[குத்து → குத்தல்.]

குத்தலரிசி kuttal-ariṣi, பெ.(n.) குற்றித்தீட்டிய அரிசி; husked rice.

[குத்தல் + அரிசி.]

குத்தவை-த்தல் kutta-vai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) குந்துதல்; to sit on the heels.

[குந்து → குத்து → குத்த + வை.]

குத்தன் kuttan, பெ.(n.) 1. காப்பவன்; protector. 2. வைசியர் பட்டப்பெயர்; a Vaiṣya title. 3. குப்த குல அரசன்; king of the Gupta family.

[காப்பன் → குப்பன் > Skt.Gupta > → குத்தன்.]

குத்திக்காட்டு-தல் kutti-k-kāttu-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) ஒருவன் குற்றத்தைச் சுட்டிக்காட்டி அவன் மனத்தைப் புண்படச் செய்தல்; to wound one's feelings by bluntly pointing out his weakness.

[குத்தி + காட்டு.]

குத்திப்பேசு-தல் kutti-p-pēṣu-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) நோவுண்டாம்படி ஒருவரைச் சுட்டிப் பேசுதல்; to make a cutting remark by using wounding words.

[குத்தி + பேசு.]

குத்திரம் kuttiram, பெ.(n.) 1. வஞ்சகம்; deceit, guile, craftiness. 2. இழிவு; vileness, baseness. 3. ஏளனச் சொல்; sarcasam, irony, cutting speech or allusion, insinuation. 4. கொடுமை (குரூரம்); cruelty, inhumanity.

ம. குத்திரம்

[குத்து → குத்திலம் → குத்திரம் (இ.வ.).]

குத்திவை-த்தல் kutti-vai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஊற்றுதல்; to pour. விளக்கில் எண்ணெய் ஊற்றி வைத்தல். 2. நிறுத்திவைத்தல்; to put right to street.

[குத்தி + வை.]

குத்து¹-தல் kuttu-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. ஊசி முதலியவற்றால் துளையிடுதல்; to puncture, pierce, bore, perforate. 2. ஊசியாற் குத்துதல்; to stab, wound.

3. தைத்தல்; to sew. 4. கொம்பினால் முட்டுதல்; to gore 5. முட்டியினாற் குத்துதல், இடித்தல்; to strike with the fist, cuff, buffet, box. 6. புள்ளிக்குத்துதல்; to insert punctuation marks, to draw a line of dots. 7. முத்திரை குத்துதல்; to stamp, impress. 8. உலக்கையால் இடித்தல்; to pound as in mortar. 9. துப்பாக்கி முதலியன கெட்டித்தல்; to ram down, as in a gun. 10. பறித்தல்; to pick off, pluck, as young coconuts. 11. களைதல்; to remove. 12. பறவை கொத்துதல்; to peck, strike with beak, as a stork, crow. 13. தின்னுதல்; to beed on, pick up, as a bird.

14. ஊன்றுதல்; to plant, set, fix in the ground. 15. செங்கல் முதலியவற்றைச் செங்குத்தாக வைத்தல்; to set on edge, as bricks in arching terracing. 16. கிண்டுதல்; to dig, break up, hollow out. 17. சுடுசொற் சொல்லுதல்; to make cutting remarks; to use wounding words. 18. சிறுக வார்த்தல்; to pour out as a liquid, in small quantities. 19. வருத்துதல்; to afflict, injure. 20. தடை செய்தல்; to thwart, defeat, as a design, to appose, as a measure or scheme.

ம. குத்துக; க., பட. குத்து; தெ. குத்து, க்ருத்து; து. குத்துனி; கோத., துட. குத்; குட. குத்த்; கூ. குத; குவி. குத்தினை; பிரா. குத்திங்.

[குள் → குத்து.]

குத்து²-தல் kuttu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தலை முதலியன குத்திநோவெடுத்தல்; to pain, ache, as the head. 2. எதிர்க்கெடுத்தல்; to puke, vomit, belch up. 3. உறைமோர் ஊற்றுதல்; to pour buttermilk for curdling.

[குல் → குத்து.]

குத்து³ kuttu, பெ.(n.) 1. கை முட்டியால் தாக்கும் இடி; blow with the fist, cuff, buffet, box. 2. ஈட்டி முதலியவற்றால் தாக்குகை; thrust, stab, puncture, prick, incision, goading. 3. உரலிற்குத்துகை; pounding as in a mark. 4. புள்ளி; dot, point, stop, punctuation mark. 5. நோவு; acute pain, twing, ache. 6. பிடி; handful. 7. செங்குத்து; perpendicularity, steepness. 8. தெரு முதலியவற்றின் பாய்ச்சல்; inauspicious position of a house opposite to a street or a well opposite to a doorway.

ம. குத்து

[குல் → குத்து.]

குத்துக்காலிடு-தல் kuttu-k-kāl-īdu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) காலைக் குத்திட்டு உட்காருதல்; to sit upright with folded legs.

[குத்து + கால் + இடு.]

குத்துமதிப்பு kuttumāthi-p-pu, பெ. (n.) தோராயமாகக் குறிப்பிடும் அளவு; an estimate by guess.

ம. குத்துமதிப்பு

[குத்து + மதிப்பு.]

குத்துவா kuttuvā, பெ. (n.) கடல்மீன் வகை; a herring, golden, glossed with purple.

[குத்துவாய் → குத்துவா (கொ.வ.).]

குத்துவிளக்கு kuttuvīḷa-k-ku, பெ.(n.) பாதமும், தண்டும் அகலமாக அமைந்த பல திரிகள் உள்ள விளக்கு (குத்திட நிற்கும் விளக்கு); standing brass lamp with more wick.

ம. குத்து விளக்கு; க. குத்துவெளகு.

[கொத்து + விளக்கு → குத்துவிளக்கு.]

குத்துவெட்டு kuttuveṭṭu, பெ. (n.) 1. சண்டையிற்படும் காயங்கள்; stabs and cuts, as in fighting with deadly weapons. 2. தீராப்பகை; violent enmity. 3. எழுத்துக் கிறுக்கு; dots and strokes, as erasures. 4. நாணயம் முதலியவற்றில் படும் பழுது; blemishes, as in coins from wear and tear.

[குத்து + வெட்டு.]

குத்துளி kuttuḷi, பெ. (n.) துளை உண்டாக்கப் பயன்படுத்தும் ஒரு வகை உளி; a kind of chrel used to make holes.

ம. குத்துளி

[குத்து + உளி.]

குத்துசி kuttūsi, பெ. (n.) 1. குத்தித் தைக்கும் ஊசி வகை; a pricker, bradawl. 2. கூரைவெயும் ஊசி; long needle used for thatching or hedging. 3. கோணி மூட்டைகளில் நெல் முதலியவற்றைக் குத்தி யெடுக்கும் கருவி; testing needle for thrusting into a sack of grain and bringing out a few grains as a specimen.

ம. குத்துசூசி; த. ஊசி > Skt. sūci.

[குத்து + ஊசி.]

குதக்கு-தல் kuda-k-ku-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) மெல்லுதல்; to turn about edibles in the mouth munch.

[உதப்பு → குதப்பு → குதக்க.]

குதம்பை kuḍambai, பெ. (n.) 1. காது பெருக்குவதற்காக இடும் ஓலை, சீலை முதலியவற்றின் சுருள்; role of palmyra leaves or cloth worn in the earlobe to widen the perforation. 2. காதணி வகை; a kind of ear-ring. 3. காதில் குதம்பை அணிந்த பெண்; lady wearing kudambai ear-ring.

[குதம்பு → குதம்பை.]

குதர்-தல் kudār-, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. கோதி யெடுத்தல்; to peck, at, stroke. 2. அடியோடு எடுத்தல்; to lift up, as a stone, to throw up, as clouds on a furrow. 3. குதர்க்கவாதம் பண்ணுதல்; to argue perversly.

[குது → குதர்.]

குதர்செல்(லு)-தல் kudār-cel-, 13 செ.கு.வி. (v.i.) நெறிதவறிச் செல்லுதல்; to deviate from the right course, miss the way.

[குது → குதர் → குதர் + செல்.]

குதல்(லு)-தல் kudal-, 13 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. குத்தல்; to prick, pierce. 2. சினத்தல்; to dig up and scatter.

[குல் → குத்து → குதல்.]

குதலை kudalai, பெ.(n.) மழலைச் சொல்; lisps, prattle of children. 2. இனியமொழி; soft talk, pleasant speech, as of young girls. 3. அறிவில்லான்; simpleton, ignorant fellow.

[ஒருகா. குழறு → குதரு → குதலை.]

குதறு-தல் kudaru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெறி தவறுதல்; to deviate from the right course, to go astray, to miss the way.
2. புண் மிகுதல்; to be blistered, covered with sores.
3. குலைதல்; to become loose, rough, deranged, dishevelled, as the hair, to be disturbed, inflamed; as the eyes.

[குதல் → குதறு.]

குதி-த்தல் kudi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பாய்தல்; to jump, leap, spring, bound. 2. நீர் முதலியன எழும்பி விழுதல்; to splash, as water, to spurt out. 3. கூத்தாடுதல்; to dance with joy, frolic. 4. செருக்குக் கொள்ளுதல்; to be haughty, arrogant.

[குது → குதி.]

குதிர்¹-தல் kudir-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தீர்மானப்படுதல்; to be settled, determined, fixed up.

தெ. குடுரு

[குது → குதர் → குதிர்-]

குதிர்² kudir, பெ.(n.) நெல் முதலிய தவசங்கள் வைக்கும் கூடு; large earthen receptacle for storing grain.

க. குதிர்

[குது - குதர் → குதிர்.]

குதிரை kudirai, பெ.(n.) 1. பரி; horse 2. கயிறு முறுக்கு கருவி; twisting, stick for making rope, timber - frame for twisting cable. 3. யாழின் ஓர் உறுப்பு; (mus) bridge of a stringed instrument. 4. துப்பாக்கியின் உறுப்பு; cock of a gun, hammer in the lock of a fire - arm. 5. பீப்பாய் முதலியன தாங்கும் சட்டம்; crate for casks. 6. ஊர்க்குருவி; sparrow. 7. அதியமானுக் குரிய குதிரை மலை; a mountain which belonged to the ancient atiyamāṇ.

க. குதுரே

[குதி → குதிரை.]

kudirei, a horse; Can. kudur-e, probably from kudi, to leap. Comp.Sans. ghoṭa, a horse. The Dravidian languages have borrowed ghōṭa, from Sans. (in Tamil gōram, gōḍagam), said to be from ghuṭ, to retaliate; but kudirei is regarded as an underived indigenous Dravidian word. It is possible, however, that the two words are ultimately related. (C.G.D.F.L.Pg.584).

குதிரையேறு-தல் kudirai-y-ēru-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. குதிரை மேலேறிச் செலுத்துதல்; to mount a horse. 2. சிறுவர்கள் பச்சைக்குதிரை விளையாடுதல்; to play leap - frog. 3. பிறரைக் கீழ்ப்படுத்தி அடக்கியானுதல்; to ride roughshod, domineer.

[குதிரை + ஏறு.]

குதிரைவாலி kudirai-vāli, பெ.(n.) 1. ஒரு வகைப் புன்செய்ப்பயிர்; poor man's horse-tail millet.

2. குதிரைவாலிப்பூ; purple wreath. 3. ஒரு வகை நெல்; a kind of paddy.

ம. குதிரவாலி

[குதிரை + வாலி.]

குதிரைவிடு-தல் kudirai-viḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குதிரையைச் சாரியாக விடுதல்; to set off in a gallop or trot. 2. குதிரைப் பந்தயம் விடுதல்; to compete in a horse race.

[குதிரை + விடு-]

குதுகலி-த்தல் kudukali-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. களிப்பு உண்டாக்குதல்; to make joyful.

[குதுகலி → குதுகல.]

குதுகுலி-த்தல் kudukuli-, 14 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மிகுகளி கொள்ளுதல்; to be rapturous; to be enthusiastic. 2. மகிழ்ச்சி மிகுதியால் பூரித்தல்; to swell with joy.

[குது + (கலி) குலி.]

குதை¹-தல் kudai-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) செலுத்துதல்; to discharge, propel.

[குது → குதை.]

குதை²-த்தல் kudai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) விற்குதையில் நாணைப்பூட்டுதல்; to fasten the bow-string at the notch.

[குது → குதை.]

குதை³ kudai, பெ.(n.) 1. விற்குதை; notch at the end of a bow to secure the loop of a bow string. 2. அம்பினடி; notch at the feather, end of an arrow. 3. அம்பு; arrow. 4. அணிகலனின் பூட்டு; bow, loop, running knot, button or clasp of a bracelet. 5. முயற்சி; effort.

[குது - குதை.]

குந்தம்¹ kundam, பெ.(n.) குதிரை; horse.

[குருவிந்தம் → குந்தம்.]

குந்தம்² kundam, பெ.(n.) 1. எறிகோல்; javelin for throwing; barbed dart. 2. வேல்; spear, lance. 3. குத்துக் கோல்; pike, stake. 4. தீப்பந்தம்; torch.

ம. குந்தம்; தெ. குந்தமு.

Skt.kunta.

[குல் → குத்து → குந்து → குந்தம்.]

குந்தரை-த்தல் kuntarai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வீணாயிருத்தல்; to sit idly.

[குந்து + அரை (உட்கார்ந்து பொழுது போக்குதல்)]

குந்தாணி kundani, பெ. (n.) 1. பேருரல்; large mortar. 2. உரலின் வாய்க்கூடு; protective ring placed over a mortar to prevent the grain from scattering.

[குண்டு + ஆணி - குண்டாணி → குந்தாணி. 'ஆணி' சொல்லாக்க ஈறு.]

குந்து¹-தல் kundū-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இரு காலையும் ஊன்றி வைத்து உட்காருதல்; to sit on the heels with legs folded upright. 2. உட்காருதல்; to sit, squat. 3. முன்னங்கால்களை மட்டும் ஊன்றி நின்றல்; to stand on tiptoe. 4. நொண்டி நடத்தல்; to hop on one leg. 5. வளைதல்; to bend, as a bow.

ம. குந்திக்குக.

[குல் → குத்து → குந்து. (மு.த.122)]

குந்து² kundū, பெ. (n.) திண்ணையொட்டு; pial or raised floor of a verandah used as a seat.

I.sid, sed; A.S. sitt; E.sit; Goth.sit; ON.siti; OHG.sizz; Skt.sad.

[குல்-குள்-குந்து.]

குப்பம் kuppam, பெ.(n.) 1. ஊர்; village. 2. செம்படவர் முதலியோர் வாழும் சிற்றூர்; small village of fishermen and other low caste people. 3. காடு; jungle. 4. அச்சி நாட்டு நாணயம்; a coin from Acheen.

[குழு → கும்பு → குப்பு → குப்பம்.]

குப்பாயம் kuppāyam, பெ.(n.) 1. சட்டை; jacket, coat. 2. மெய்ச்சட்டை; bodic.

ம. குப்பாயம்; க., பட. குப்பச; தெ. குப்பாசமு.

Skt.kūrpāsa; Pkt. kuppāsa.

[குள் → குல் → குப்பு → குப்பாயம்.]

குப்பி kuppi, பெ.(n.) 1. ஒரு வகைக் குடுவை; vial, flask, bottle. 2. கடைக்குச்சு; an ornament worn on hair - tuft. 3. குப்பிக் கடுக்கன்; ear-ring of a particular shape. 4. சிமிழ்; jewel case. 5. வைர வகை; a species of diamond. 6. யாழின் முறுக்காணி; adjusting screw of a lute. 7. மாட்டுக்கொம்பு முதலியவற்றிற் செருகும் பூண்; ferrule at the end of a scabbard, on the horn of an ox, on the tusk of an elephant on the end of a pestle, cover on the spout of a kettle. 8. சாணி; cowdung.

ம. குப்பி; க., து. குப்பி; தெ. குப்பெ.

H.kuppi; Pali., Pkt. kūppa; L.cuppa; It.coppa; F.coupe; A.S., E. heap; G. haufe.

[கொப்பி → குப்பி.]

குப்புறக்கவிழ்-த்தல் kuppura-k-kaviḷ-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தலைகீழாய்க் கவிழ்த்தல்; turning upside down.

[குப்புற → குப்புறம் + கவிழ்-.]

குப்புறக்கிட-த்தல் kuppura-k-kiḍa-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) கவிழ்ந்து கிடத்தல்; to lie prone or face downwards.

[குப்புற → குப்புறம் + கிட.]

குப்பை kuppai, பெ.(n.) 1. குவியல்; collection, hea. 2. கூட்டம்; clump, group. 3. செத்தை; sweepings, rubbish, refuse. 4. மேடு; mound, high ground. 5. மலம்; dung, excrement, ordure. 6. செல்வம்; wealth.

ம. குப்ப; க. குப்பெ, குப்பெ, கொப்பல்; தெ. குப்பம்; து. குப்பெ, குப்பெ, கிப்பெ; கோத. கிபம்; துட. கிப்; கொலா. குப்பகல் (ஒன்று சேர்த்தல்); கூய். குப் (குன்று); பர். குப்பம் (மேடு); கோண். குப்பம்; குரு. கொப்பனா; மால். கவொபம்; பட. குப்பெ.

A.S., OE., E. heap; O.S. hop; ME.heep; Du.hoop; Icel. hopr; Dan.hob; Swed.hop; G.haufe; OHG.hwfo; R.kupa; Lith.kaupas.

[குவி → குவிப்பு → குப்பு → குப்பை.]

kupp-ei, sweepings, refuse, dung, a dung - heap. Comp. kopros, dung, dirt, a farm-yard (C.G.D.F.L.Pg.593).

கும்பம் kumbam, பெ.(n.) 1. குவிந்து திரண்டிருக்கும் கலம்; earthen pot, jar. 2. கும்பவடிவான மேற்கட்டிடம்; dome. 3. கும்பம் போன்ற யானை மண்டை; frontal globe of an elephant's forehead. 4. கும்பவோரை; Aquarius, constellation of the zodiac. 5. கும்பமாதம்; the eleventh indian month. 6. நெற்றி; forehead. 7. இரு புயங்களுக்கும் இடையிலுள்ள முதுகின் மேற்பக்கம்; upper part of the back between the shoulders.

[கும் → கும்பு → கும்பம்.]

கும்பல் kumbal, பெ.(n.) 1. குவியல்; heap. 2. திரள்; clump, cluster, tuft. 3. கூட்டம்; company, crowd, collection, group, mass.

[கும் → கும்பு → கும்பல்.]

கும்பி¹ kumbi, பெ.(n.) 1. சேறு; mud, mire or slough emitting stinking smell. 2. சுடுசாம்பல்; hot ashes.

தெ. கும்பி

[கும்பு → கும்பி.]

கும்பி² kumbi, பெ.(n.) வயிறு; belly.

[கும்பு → கும்பி.]

கும்பி³ kumbi, பெ.(n.) யானை; elephant.

[கும்பு → கும்பி.]

கும்பிடு⁴-தல் kumbidu-, 17 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. கை குவித்து வணங்குதல்; to join hands in worship, to make obeisance with the hands joined and raised. 2. கெஞ்சுதல்; to beg, solicit, entreat.

Fin.kumartua; Mordvin.koma; Es.kummardada; Hanti.kumatali; Mong.kumri; Jap. kubomi.

[கூப்பு → கூம்பு + இடு = கும்பிடு.]

கும்பு¹-தல் kumpu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சமைத்த உணவு தீய்ந்துபோதல்; to become overburnt, charred, smoked, as food when boiled with insufficient water.

[கும் → கும்பு.]

கும்பு²-தல் kumpu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) திரள், குழு; crowd, collection, group.

தெ. கும்பு; க. கும்பா.

[கும் → கும்பு.]

கும்மாளி-த்தல் kummaḷi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மனநோயின்

விளைவாகக் குதித்தல், கை கொட்டல், தன்னை உயர்வாகப் பேசிக் கொள்ளல்; mild form of mania in which the symptoms are manifested under the form of gaiety or sport, as jumping, clapping hands and indulging in other agreeable hallucinations.

[கும்மல் → கும்மளி → கும்மாளி.]

கும்மி kummi, பெ. (n.) 1. மகளிர் கை கொட்டிப் பாடியாடும் விளையாட்டு; dance with clapping of hands to time and singing, especially among girls. 2. கும்மிப்பாட்டு; poem composed in a adapted to kummi dance.

[கொம்மை → கொம்மி → கும்மி.]

கும்மியடி-த்தல் kummi-y-aṭi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பாடிக்கொண்டு கைகொட்டியாடுதல்; to play the kummi dance.

[கும்மி + அடி.]

கும்மு-தல் kummu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கை கூடுதல், உண்டாதல்; to happen, occur.

[கூல் → கும்மு.]

கும்ட்டு-தல் kumaṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கக்குதல்; to vomit, eject. 2. அருவருத்தல்; to loathe, detest; to feel repugnant about.

[கும் → கும்ட்டு.]

கும்டு kumadu, பெ.(n.) கன்னம்; cheek.

[கும் → கும்டு.]

கும்ர் kumar, பெ.(n.) 1. கன்னிமை; virginity. 2. கன்னி; virgin; grown-up unmarried girl. 3. அழியாததன்மை; impregnability, unsullied condition.

[கும் → கும்ர்.]

கும்ரன் kumarāṇ, பெ.(n.) 1. இளைஞன்; young man, youth. 2. புதல்வன்; son. 3. முருகன்; Murugan, as son of śivan. 4. வைரவன்; Bhairavan.

[கும் → கும்ர் → கும்ரன்.]

கும்ரி kumari, பெ.(n.) 1. கன்னி; virgin, maid. 2. பருவ மடைந்த பெண்; grown-up unmarried girl. 3. புதல்வி; daughter. 4. கொற்றவை; durgā. 5. குமரியாறு; a river. 6. குமரிமுனை; kanya kumari munai. 7. கன்னிக் குமரிக்கடல் நீர்; sacred waters at cape Comorin. 8. அழிவின்மை; perpetual youthhood, uncorrupt, unspoiled condition. 9. கற்றாழை; aloe.

[கும் → கும்ர் → கும்ரி.]

கும்ரிக்கண்டம் kumari-kaṇḍam, பெ. (n.) தென்கடலில் மூழ்கி விட்டதாகக் கருதப்படும் தமிழர் வாழ்ந்த நிலப்பகுதி; land submerged in the Indian Ocean where ancient Tamils supposed to have lived for a long period.

[கும்ரி + கண்டம்.]

குமி¹-தல் kumi-, செ.கு.வி. (v.i.) திரளுதல்; to accumulate, to be heaped up, to crowd.

[கும் → குமி -.]

குமி²-த்தல் kumi-, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) திரளச் செய்தல்; to accumulate, heap up, to gather.

[கும் → குமி-.]

குமி³-த்தல் kumi-, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) அரிசி முதலியவற்றை அதிகமாகக் குற்றுதல்; to coverpound, as rice.

[குமி → குமி-த்தல்.]

குமிட்டு kumiṭṭi-k-kal, பெ.(n.) குவியல்; heap.

[கும் → குமிழ் → குமிட்டு.]

குமிடு kumiḍu, பெ.(n.) குன்று; hill.

[கும் → குமி → குமிடு.]

குமிலி kumili-, பெ.(n.) துளசி; sacred basil.

[குமுல் → குமில் → குமிலி.]

குமிழ்¹-தல் kumiḷ-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) சித்திர வேலை செதுக்கப்படுதல்; to be embossed or worked in relief.

[குமி → குமிழ்.]

குமிழ்²-த்தல் kumiḷ-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குமிழியிடுதல்; to grow into a conical shape, to be spherical, globular, to form in to bubble. 2. மயிர்சிவிர்த்தல்; to stand on end, as hair, to horripilate.

[கும் → குமிழ் → குமிழ்த்தல்.]

குமிழ்³-த்தல் kumiḷ, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. ஒலிக்கச் செய்தல்; to cause to sound. 2. கொழித்தல்; to winnow.

[கும் → குமிழ்.]

குமிழ்⁴ kumiḷ, பெ. (n.) 1. நீர்க்குமிழி; water bubble. 2. உருண்டு திரண்ட வடிவம்; knob, as of wooden sandals, stud, pommel, anything round or convex, as the head of a nail. 3. எருதின் திமில்; hump of an ox. 4. உள்ளங்கால் வீக்கம்; swelling in the sole of the foot.

[கும் → குமிழ்.]

குமிழ்குமிழ்-த்தல் kumiḷ-kumiḷ-, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) பிறர்க்குத் தோன்றாமல் மறைத்தல்; to hide from others, hush.

[குமிழ் + குமிழ்.]

குமிழி kumili, பெ.(n.) நீர் முதலியவற்றிலெழுங் குமிழி; bubble. 2. பாதக் குறட்டின் குமிழ்; boss, knob, as of wooden sandals. 3. ஊற்றுவாய்; spring, as the source of a stream.

[கும் → குமிழ் → குமிழி.]

குமிளிபாய்-தல் kumilipāy-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) நீர்க்குமிழியைப் போல் எழும்பல்; rising like bubbles.
[குமிளி + பாய்-]

குமு kumu, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பெருகுதல், பரவுதல்; to spread. 2. உடைதல், இடிதல்; to be broken, into pieces to fall down and perish.

[கும் → குமு.]

குமுக்கு-தல் kumukku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஊமைக்காயம் படக் கையாற் குத்தல்; to beat with fists, pommel. 2. ஆடை கும்முதல்; to wash cloth by wetting and gently pressing it with hands.

தெ. குமுகு

[கும் → கும்மு → குமுக்கு.]

குமுங்கு-தல் kumuṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மசிதல்; to mash. 2. உள்ளாக இறங்குதல்; to sink, as a building.

[கும் → குமு.]

குமுதம் kumudam, பெ.(n.) 1. வெள்ளாம்பல்; esculent white water-lily. 2. செவ்வாம்பல்; red Indian water-lily. 3. திசை யானை; elephant at the south west quarter, one of *asta-tik-kaśam*. 4. வெள்ளைச் செய்ந்நஞ்சு; a mineral poison. 5. கற்செய்ந்நஞ்சு; prepared arsenic. 6. ஒரு படைப்பிரிவு; a block of army. 7. பல்லாயிரமம் அக்குரோணி கொண்ட சேனைத் தொகை; an army consisting of several thousands of *akkuroni*. 8. மிகுதி; abundance, as of produce, largeness, as of income. 9. கட்டடத்தின் எழுதகவகை; (arch.) a kind of moulding. 10. கருவிழியில் உண்டாகும் ஒரு வகை நோய்; a disease of the pupil of the eye.

[கும் → குமு (தோன்றுதல், பெருகுதல்) → குமுது → குமுதம்.]

குமுறக்காய்ச்சு-தல் kumura-k-kāiccu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கொதிக்கும்படி மிகுந்த தீயிட்டுக் காய்ச்சுதல்; heating any liquid to boiling point.

[குமுற + காய்ச்சு-]

குமுறப்பிழி-தல் kumura-p-piḷi, 2 செ.கு.வி. (v.i.) இறுகப்பிழிதல்; to press out hard, as juice.

[குமுற + பிழி-]

குமுறல் kumural, பெ.(n.) பேரொலி; roaring, rumbling, resounding.

[குமுறு → குமுறல்.]

குமுறு-தல் kumuru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அதிரொலி செய்தல்; to resound, to trumpet, as an elephant, to bellow, to rumble, crash, as thunder. 2. கலப்போசை யெழுதல்; to have confused, uproar. 3. மனத் தினுள்ளேயே வருந்துதல்; to burst with distress. 4. பீரிடுதல்; to gush out, as milk from the breast. 5. கொதித்தல்; to effervesce, bubble up, as in boiling.

[கும் → குமுறு-]

குமை¹-தல் kumai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குழைய வேதல்; to be over-boiled, to be boiled soft to a mash, as greens. 2. குழம்புதல்; to be mixed up. 3. வெப்பத்தாற் புழுங்குதல்; to be hot, sultry. 4. கண் முதலியன இறுகிக் கொள்ளுதல்; to close together, as the eyelids from heat in the system. 5. சோர்தல்; to faint, droop, as one in a swoon. 6. அழிதல்; to be destroyed. 7. வருந்துதல்; to distressed, worried.

[கும் → குமை.]

குமை²-தல் kumai-, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. துவைத்தல்; to tread down, tread out into a mash. 2. உரலில் வைத்து இடித்தல்; to beat or pound in a mortar. 3. குழைய வேகச் செய்தல்; to over-boil soft, reduce to a mash by boiling. 4. வருந்துதல்; to annoy, afflict, vex. 5. அழித்தல்; to destroy.

[கும் → குமை.]

குமை³ kumai, பெ.(n.) 1. அழிவு; destruction, ruin. 2. துன்பம்; trouble, distress. 3. அடி; blow, stroke, lash. 4. அழுக்குத்துணி முதலியன இடும் பெட்டி; clothes-basket.

[கும் → குமை.]

கும்¹-தல் kuy, 2 செ.கு.வி. (v.i.) வேதல், எரிதல்; to bron, to boil.

[கூல் → கும்.]

கும்²-தல் kuy, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. துளைத்தல்; to make hole. 2. குத்துதல்; to pierce.

[கூல் → கும்.]

கும்³-தல் kuy, பெ.(n.) 1. தாளிப்பு; seasoning with spices. 2. தாளித்த கறி; spicy, seasoned curry. 3. நறும்புகை; 4. சாம்பிராணி; frankincense.

[கூல் → குள் → கும் (எரிதல், வேதல்).]

கும்யம் kuyyam, பெ.(n.) 1. மறைவானது; that which is secret, mystical, hidden, private. 2. பெண் குறி; genitive organ especially of women. 3. குதம்; anus. 4. ஏமாற்று, ஏய்ப்பு (வஞ்சகம்); dissimulation, deceitfulness hypocirsy.

[குள் → கும் (துளை, பொய், மறைவு) → கும்யம்.]

கும்யன் kuyyan, பெ.(n.) குயவன்; potter.

[கும் (சுடுதல்) → கும்யம் → கும்யன்.]

கும்யோ முறையோவெனல் kuyyō-murāiyō-v-eṅal, பெ.(n.) கூச்சலோடு முறையிடுதற் குறிப்பு; onom, expr. signifying loud complaint.

[கும்யோ + முறையோ + எனல்.]

குயக்கலத்தி kuya-k-kalatti, பெ.(n.) 1. மண்பாண்ட வோடு; a piece of an earthenpot. 2. மண்பாண்டம்; earthenpot or vessel.

[குயம் → கலத்தி.]

குயம்¹ kuyam, பெ.(n.) 1. அரிவாள்; sickle, reaping - hook, curved knife. 2. முடிமழிப்பாளன் கத்தி; razor. 3. குயக்குடி; potter caste.

[குல் → குய் → குயம்.]

குயம்² kuyam, பெ.(n.) இளமை; juvenility, youth.

[குழ → குய → குயம்.]

குயம்³ kuyam, பெ.(n.) முலை; women's breast.

[குல் → குய் → குயம். குய் = துளை.]

குயல் kuyal, பெ.(n.) தேர்ச்சி, திறமை; skill, talent.

[குள் = கூர்மை. குள் → குய் → குயல்.]

குயலன் kuyalan, பெ.(n.) தேர்ந்தன்; man of great skill, dexterity.

[குயல் → குயலன்.]

குயவன் kuyavan, பெ.(n.) மட்பாண்டம் வளைபவன்; potter.

மறுவ. குய்யன்

[குய் (சுடுதல், எரித்தல்) → குய்யம் → குய்யன் → குய்யன் → குய்யவன் → குயவன் (சுடுபவன்).]

குயவு kuya, பெ.(n.) 1. தேர்; car, chariot. 2. கோங்கிலவு மரம்; false tragacanth.

[குள் (கூர்மை) → குய் → குயவு (கூர்மையான தேர் மொட்டு).]

குயில்(லு)-தல்¹ kuyil-, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சொல்லுதல்; to utter, tell. 2. கூவுதல்; to call, whoop, halloo.

[குயில் → குயில்லு-]

குயில்(லு)-தல்² kuyil-, 13 செ.கு.வி.(v.i.) 1. செய்தல்; to make, execute, shape, construct. 2. நெய்தல்; to weave. 3. பின்னுதல்; to plait, braid, in twine. 4. துளைத்தல்; to bore, perforate, tunnel. 5. மணி முதலியவை பதித்தல்; to encase, set, as precious stones.

[குயில் → குயில்(லு).]

குயில்³(லு)-தல் kuyil-, 15 செ.கு.வி.(v.i.) நடைபெறுதல்; to take place. 2. செறிதல்; to be thick, close, crowded. 3. இசைக்கருவி ஒலித்தல்; to sound, play.

[குயில் → குயில்(லு).]

குயில்⁴ kuyil, பெ.(n.) 1. சொல்; word. 2. குயில் பறவை; koel, Indian cuckoo.

தெ. குக்கின்; க. குகில்; ம. குயில்; மகாராட். கொய்ல.

[கூ → கூவு → கூயு → குயி → குயில் (கூவுவது).]

குயில்⁵ kuyil, பெ.(n.) துளை; hole, perforation.

[குல் (துளை) → குய் → குயில்.]

குயில்⁶ kuyil, பெ.(n.) மேகம்; cloud.

[குள் → குய் → குயில். குள் = கூடுதல், திரளுதல்.]

குயிற்று¹-தல் kuyirru-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) சொல்லுதல்; to tell, say, utter, to lay down, as rules.

[குய் → குயில் → குயிற்று. குயிலல் = பேசுதல், ஒலித்தல்.]

குயிற்று²-தல் kuyirru-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. செய்தல்; to make, construct, form, perform. 2. மணி பதித்தல்; to encase, set, as gems.

[குள் → குய் → குயில் → குயிற்று. குள் = கூடுதல், சேர்தல்.]

குயின்¹ kuyin, பெ.(n.) மேகம்; cloud.

[குள் → குய் → குயின். குள் = கூடுதல், திரளுதல்.]

குயின்² kuyin, பெ.(n.) செயல்; deed, work.

[குல் → குள் → குய் → குயின்.]

குயின்மொழி kuyin-moḷi, பெ.(n.) 1. இன்மொழி; soft, sweet words, like the notes of the koel. 2. அதிமதுரம்; liquorice.

[குயில் + மொழி.]

குயினர் kuyinar, பெ.(n.) மணிகள் துளையிடுவோர்; those who polish and perforate gems. 2. தையற்காரர்; tailor.

[குயில் → குயிலு + நர் → குயினர்.]

குரக்கன்சாறு-தல் kurakkan-cāru-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கேழ்வரகு விதைத்த பின் வயலைக் கிளறிக் கொடுத்தல்; to hoe in kurakkan grain lightly after sowing. 2. கேழ்வரகு விதைத்தல்; to sow kurakkan.

[குரக்கன் + சாறு-]

குரக்கு kurakku, பெ.(n.) குரங்கு; monkey.

[குரங்கு → குரக்கு (வலித்தல் திரிபு).]

குரக்குவலி-த்தல் kurakku-vali-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) குரக்குவலி உண்டாதல்; to suffer from kurakkuvali .

[குரங்கு + வலி.]

குரங்கு¹-தல் kuraṅgu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வளைதல்; to bend, incline. 2. தொங்குதல்; to hang down, dangle. 3. தங்குதல்; to repose, rest, lie. 4. குறைதல்; to diminish. 5. இரங்குதல்; to frelent, grieve, feel sorry. 6. தாழ்தல்; to droop, wither.

[குல் → குர → குரங்கு = குரங்குதல் = குன்றுதல் = வளைதல்.]

குரங்கு² kuraṅgu, பெ.(n.) 1. வளைவு; bending, inclining. 2. வானரம்; monkey, ape. 3. முசுமுசுக்கை; bristly, bryony. 4. கொக்கி; hook, clasp, like in jewelry.

ம. குரங்கு; கு. கொரங்கு, குரங்கி, கோடக. தெ. கோதி, கோந்தி, கோமதி; து. கொடங்க, கொடங்க, குரங்க; பட. கொரங்கு; துட. கவரக்; கோத. கொர்க்.

[குல் → குர → குரங்கு = குரங்கு = வளைவு.]

குரசு kuraśu, பெ.(n.) குதிரைக் குளம்பு; horse's hoof.

[குல் → குர → குரசு (வளைவு, வட்டம்).]

குரம்பி kurambi, பெ.(n.) 1. அணைக்கட்டு; artificial bank, dam, couseway, bund. 2. ஆற்றினின்று பாசனக் கால்களுக்கு நீரைத் திருப்பும் அணை; dam of sand, brushwood, loose stones, etc., running out from the banks of a river diagonally for a distance upstream, to turn the water into an irrigation channel. 3. வரப்பு; ridge in a paddy field or garden. 4. எல்லை; boundary, limit.

[குல் → குர → குரம்பு.]

குரம்பை¹ kurambai, பெ.(n.) 1. சிறுகுடி; small hut, hovel, shed. 2. பறவைக்கூடு; birds nest. 3. உடல்; body. 4. தவசக் கூடு (தானியக்கூடு); granary, store house for grain. ம. குரவு; க. கொம்பெ; தெ. கொம்ப.

[குல் → குர → குரம்பு → குரம்பை.]

குரம்பை² kurambai, பெ.(n.) இசை வகை; a melody type.

[குரம்பு → குரம்பை.]

குரல்¹ kural, பெ.(n.) 1. கதிர்; corneal, spike. 2. பூங்கொத்து; flower cluster. 3. ஒன்றோடு ஒன்றற்குள்ள சேர்க்கை; link, tie, band. 4. தினை, வாழை முதலியவற்றின் தோகை; stalk, sheath of millet or plantain. 5. தினை; italian millet.

ம. குரல்; க. கொரலெ; தெ. கொர்ரலு; து. கொ-ராலு.

E. Crow, the threat of fowle; **Dan.** kroe, **G.** hragen, **Scot.** craog. **Sans.** kreeva, the neck **E.** Crop, **A.S.** crop, **Dut.** crop the crow of a bird.

[குல் → குர → குரல் (கொத்து).]

குரல்² kural, பெ.(n.) 1. பெண்டிர் தலைமுடி; woman's hair. 2. மகளிர் குழல் முடிக்கும் ஐவகையுள் ஒன்று; one of the five modes in which a woman dresses her hair. 3. பறவையின் இறகு; feather, plumage.

[குல் → குர → குரல் (காத்து, திரள்).]

குரல்³ kural, பெ.(n.) 1. பேச்சொலி; voice. 2. மொழி; word. 3. குரல்வளம்; tone in singing. 4. ஏழிசையுள் முதலாவது; first note of the indian gainut. 5. மிடறு; throat, wind pipe. 6. ஓசை; sound. 7. கிண்கிணி மாலை; string of jingling bells.

ம. குரல்; க. கொரல், கொரள்; தெ. குர்ம, கொண்டு; து. குரல், குரெலு; குட. கொர; கோண். குர்ங்கா; பிரா. குட் (தொண்டை).

[குல் → குரு (தோன்றுதல், ஒலித்தல்) → குர → குரல்.]

kur-al, Tam. noise, voice; root kur, to make a noise. Comp. Sans. kar, to shout; gar, to sound. Possibly the Tam. kōri, the gallus gallinaceous, is connected with kur, and if so, the word gallus itself will appear to be related to kōri, gallus being instead of garrus; Comp. garrulus. The ultimate root of the Tam. kur

appears to be ku, to sound (probably a mimetic word), as in ku-y-il, the Indian cuckoo (C.G.D.F.L.Pg.584).

குரல்⁴ kural, பெ.(n.) 1. கற்றை; dense mass. 2. யாழ் நரம்பு; string of a lute. 3. எழுத்து; letter.

[குரு → குரல்.]

குரல்வளை kuralvalai, பெ.(n.) மிடற்றின் உறுப்பு; Adam's apple, projection of the thyroid cartilage of the larynx.

[குரல் + வளை.]

குரலிசைக்குறியீடு kuraliṣai-k-kuriyīḍu, பெ.(n.) பழந் தமிழிசையில் ஏழிசை ஒலிப்புச் சுரங்களான சரிகமபதநி என்னும் இசை நிரல் (சரளி வரிசை); sa, ri, ga, ma, pa, dha, ni the seven musical basic tones of ancient Tamil music system.

[குரலிசை + குறியீடு.]

குரலெடு-த்தல் kuralēḍu-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) குரலை மேலே எடுத்து நிறுத்திப் பாடுதல்; to lift up the voice, ascend the musical scale, maintain a high pitch in singing.

மறுவ. குரல்வாங்கு, குரல்விடு.

[குரல் + எடு-.]

குரவம் kuravam, பெ.(n.) 1. குரா; common bottle flower. 2. பேரீந்து (மலை); date palm. 3. கோட்டம்; putchcock, fragrant root of the costum plant.

[குரா → குரவம்.]

குரவம்பாவை kuravam-pāvai, பெ.(n.) பாவையின் வடிவுடைய குரவம்பூ; common bottle - flower blossom, as shapped like a doll.

[குரவம் + பாவை. குரு → குரவம்.]

குரவன் kuravan, பெ.(n.) அரசன், ஆசிரியன், தாய், தந்தை, தமையன் என்ற ஐங்குரவருள் ஒருவர்; elderly person, qualified by age, family connection, respectability, knowledge or authority to give advice and exercise control, any of aiṅ-kuravan. 2. அமைச்சர்; minister. 3. அயன்; brahma, as the father of all.

[குரு → குருவன் → குரவன்.]

குரவை kuravai, பெ.(n.) 1. முல்லை அல்லது குறிஞ்சி நில மகளிர் தம்முட் கைகோத்தாடும் கூத்து வகை; dance in a circle prevalent among the women of sylvan or hill tracts. 2. மகளிர், விழா நாட்களில் நாவாற் குழறி இடும் மகிழ்ச்சியொலி; chorus of shrill sound made by women by wagging the tongue, uttered on festive occasions. 3. கடல்; sea.

E.chorus, L.chorus, G.choros,orig, adance in a ring cf.of. E.coracle, a small oval rowboat. W.carwgt-corwg. anything round. Gael.eurach, awicker-boat.

ஒ.நோ. குலவை. ம. குரவ.

[குலவை → குரவை, குலவையிடுதல், குலடிவயிட்டு ஆடுதல்.]

குரவைப்பறை kuravai-p-parai, பெ.(n.) ஒரு வகைக் குறிஞ்சிப் பறை; a drum of the hilly tracts.

[குரவை + பறை.]

குரால் kurāl, பெ.(n.) 1. புகர் நிறம்; dim, tawny colour. 2. பசு; cow. 3. கோட்டான்; a kind of owl.

[குரு → குரால்.]

குரிசில் kurisil, பெ.(n.) 1. பெருமையிற் சிறந்தோன்; person of dignity, illustrious person. 2. வள்ளல்; philanthropist, benefactor. 3. தலைவன்; lord, chief.

[குரு → குருசில் → குரிசில்.]

குரீஇ kurī, பெ.(n.) 1. குருவி; small bird. 2. பறவை; bird.

[குல் → குறு → குறுகு → குருவி → குரீஇ.]

குரு¹-த்தல் kuru-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தோன்றுதல்; to appear. 2. வேர்க்குரு உண்டாதல்; to break out, as prickly heat.

[குரு (தோன்றல் கருத்து) → குரு.]

குரு²-த்தல் kuru-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) வெகுளியடைதல்; to be indignant, enraged.

[குல் → குரு.]

குரு³ kuru, பெ.(n.) 1. அம்மை முதலிய கொப்புளங் காணும் நோய்; postule, blister, any eruptive, disease, as small-pox, measles. 2. புண்; boil, sore. 3. புளகம்; horripilation. 4. கொட்டை; nut.

[குல் → குரு.]

குரு⁴ kuru, பெ.(n.) 1. ஒளி; brilliance, lustre, elfulgence. 2. முத்துக் குற்றங்களில் ஒன்று; a flaw in pearls. 3. துரிசு; blue vitriol. 4. மாழைகளைச் சிதைக்கும் சிந்தூரம்; philosopher's powder, a compound of various metals. 5. இதனியம்; mercury. 6. பலண்டுறுகம் என்னும் செய்ந்நஞ்சு; a mineral poison.

[குல் → குரு.]

குரு⁵ kuru, பெ.(n.) 1. அறிவாசிரியன்; spiritual preceptor. 2. ஆசிரியன்; teacher. 3. ஐங்கரணன் (புரோகிதன்); family priest. 4. தந்தை; father. 5. அரசன்; king. 6. வியாழன்; the planet jupiter, as the priest of the god. 7. பூசநாள்; the 8th star. 8. கடினத்தன்மை; heaviness, weight. 9. பருமன்; largeness. 10. பெருமை; eminence, excellence, exaltedness. 11. நெடில்; long vowel. 12. நெடிலும், நெடிலொற்றும், குறிலொற்று மாகிய அசைகள்; a syllabic instant. 13. இரண்டு மாத்திரையின் அளவு; quantity of a long note. 14. எட்டு எழுத்துக்காலங் கொண்ட தாள அங்க வகை; a variety of aṅgam which consists of eight aksarakālam.

[குல் → குரு.]

குரு⁶ kuru, பெ.(n.) 1. குருகுலத் தலைவன்; a prince of the lunar race after whom his family was called kuru-kulam.

2. குருநிலப்பகுதி; a certain continent. 3. குருக்கொடி வழியினர் ஆண்ட நாடு; the country of the Kurus, one of 56 tēcam.

[குல் → குரு.]

குருக்கள் kuru-k-kal, பெ.(n.) 1. ஆசிரியன்; priests. 2. சிவன் கோயிலிற் பூசனை புரியும் குருக்கள் - தமிழ்ச்சிவாச்சாரியார், ஆதிசைவ அந்தணர்; officiating Brahman priests in śiva temples. 3. பார்ப்பனரல்லாத சைவர்க்குக் காரியங்கள் செய்விக்கும் சைவ வேளாளர்; śaivavēlāla priests who ministered to non - Brahmins. 4. பழந்தமிழ் அந்தணர்; ஆதிசைவர், தேசிகர்; ancient Tamil priests, non Brahmin priests.

[குல் → குரு.]

குருகு kurugu, பெ.(n.) 1. விலங்கு முதலியவற்றின் இளமை; young, as of an animal. 2. குட்டி; young of a beast. 3. குருத்து; pith, as of tree or elephant's tusk. 4. வெண்மை; whiteness. 5. பறவை; bird. 6. தாரை; heron, stork, crane. 7. கோழி; hen. 8. அன்றில்; the aṅṅil bird. 9. மூலநாள்; the 19th star. 10. துருத்தி வைத்தூதும் கொல்லுலை மூக்கு; hole in the centre of the smith's forge for the nozzle of the bellows. 11. கைவளை; bracelet, armet. 12. குருக்கத்தி; common delight of the woods. 13. கல்லால் வகை; white fig. 14. இடைச் சங்க நூல்களுள் ஒன்று; a poem of the Middle Sangam.

[குரு → குருகு (இளமை, மென்மை).]

குருகுலம்¹ kurukulam, பெ. (n.) குருவின் கொடி வழியினர்; the Kurudynasty.

[குரு + குலம்.]

குருகுலம்² kurukulam, பெ. (n.) குருவின் வாழ்விடம்; residence or home of a guru.

[குரு + குலம்.]

குருகுரு-த்தல் kurukuru-, 16 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நமைத்தல்; to itch and tingle. 2. நெஞ்சை உறுத்துதல்; to rankle in one's mind.

[குல் → குடு → குரு-.]

குருட்டாட்டம் kuruttāṭṭam, பெ.(n.) கண்மூடித் தனமான செய்கை; blind, ineffective act, as the blind leading the blind.

[குருட்டு + ஆட்டம்.]

குருட்டுத்தனம் kuruttu-t-tanam, பெ. (n.) கண்மூடித் தனம்; foolishness, recklessness.

க. குருடதன; தெ. குட்டிதன.

[குருட்டு + தனம்.]

குருடன் kurudaṅ, பெ.(n.) 1. கண்ணில்லாதவன்; blind man. 2. சுக்கிரன்; venus. 3. பிறவிக் குருடனாகிய திருதராட்டிரன்; dirutharāṭṭiraṅ, as congenitally blind.

ம. குருடன்; க. குருட, குட்ட, குரட; தெ. குட்டி, க்ருட்டி; து. குருடெ, குர்டெ, குர்ட; கோத. குர்ட்ண்; மால. க்வொட்ரி; பட. குருட.

[குருடு + அன்.]

குருடு *kurudu*, பெ.(n.) 1. பார்வையின்மை; blindness, absence of vision. 2. ஒளியின்மை; dimness, in gems opacity. 3. ஆடை முதலியவற்றின் குருட்டுப்பக்கம்; the wrong side of a cloth, unfinished, unpolished, undressed side of a thing. 4. மூடன்; blind ignorant fellow used in contempt.

ம., க., பட. குருடு; தெ. குட்டி, க்ருட்டு; து. குருடு, குர்டு; கோத. குர்ட்; நா. குட்டி.

kuru-ḍu, blindness, blind, ultimate base *kuru* (like *kira*, the ultimate base of *kiraḍu*, old). Comp. Persian *kūr*; *Kurd kor*; Ossete *kurm*, blind (C.G.d.F.L. Pg.593).

[குல் → குரு (குருமை) → குருள் → குருடு.]

குருத்து *kuruttu*, பெ.(n.) 1. மரம் முதலியவற்றின் குருத்து; sprout, white tender leaves of a tree, shoots of grain and leguminous plants. 2. காதுக் குருத்து; tender part of the internal ear, tympanum. 3. தந்தம், மூளை இவற்றின் குருத்து; pith, as of elephant's tusk, brain matter. 4. வெண்மை; whiteness. 5. இளமை; tenderness.

[குல் (மூளைத்தல்) → குரு → குருத்து.]

குருத்தெலும்பு *kuruttelumbu*, பெ. (n.) இளவெலும்பு; cartilage.

[குருத்து + எலும்பு.]

குருதி *kurudi*, பெ.(n.) 1. அரத்தம்; blood. 2. சிவப்பு; red. 3. செவ்வாய்; Mars. 4. மூளை; brain.

ம. குருதி

Aust.kruwe.

[குல் → குரு (சிவப்பு) → குருதி.]

குருது¹ *kurudu*, பெ.(n.) தவசங்களைக் கொட்டி வைக்கும் குதிர்; receptacle for storing grain, granary.

[குதிர் → குருது.]

குருது² *kurudu*, பெ.(n.) நெய்; clarified butter, ghee.

[குல் → குரு → குருது.]

குருநாள் *kuru-nāl*, பெ.(n.) வியாழக்கிழமை; Thursday as Jupiter's day (தேவகுருவுக்குரியது).

[குரு + நாள்.]

குரும்பி *kurumbi*, பெ.(n.) 1. புற்றாஞ்சோறு; comb of white ant's nest. 2. காதழுக்கு; ear-wax.

[குரு → குரும்பு → குரும்பி.]

குரும்பை¹ *kurumbai*, பெ.(n.) 1. தெங்கு, பனைகளின் இளங்காய்; immature coconuts or palmyra nuts; fruit buds. 2. இளநீர்; tender coconut. 3. குரும்பி (புற்றாஞ்சோறு); comb of white ants nest. 4. பெருங்குரும்பை; bow - string hemp.

[குரு → குரும்பை.]

குரும்பை² *kurumbai*, பெ. (n.) காதினுள் திரளும் குறும்பி; ear-wax.

[குரு → குரும்பை.]

குருமி-த்தல் *kurumi-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) பேரொலி செய்தல்; to make a crash, as a ship dashing against a rock.

[குல் → குரு → குருமி.]

குருமுடி-த்தல் *kuru-muḍi-*, 1 செ.கு.வி. (v.i.) மாழைகளை (உலோகம்) நீற்றுதற்கு மருந்து செய்தல்; to make a preparation helpful for calcining metals.

[குரு + முடி-]

குருவன் *kuruvan*, பெ.(n.) குரு; priest.

[குரு → குருவன்.]

குருவாயரி-தல் *kuruvāyari*, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) பொடியாகக் கத்தியால் துணித்தல்; cutting into slices with a knife.

[குரு + ஆய் + அரிதல்.]

குருவார்-த்தல் *kuruvār-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அம்மை வார்த்தல்; getting on, being attacked with small pox.

[குரு + வார்.]

குருவி¹ *kuruvi*, பெ.(n.) பறவை வகை; small bird.

[குல் → குரு → குருவி.]

குருவி² *kuruvi*, பெ.(n.) 1. மூலநாள்; the 19th star.

[குரு (சிவப்பு) → குருவி.]

குருவெழும்பல் *kuru-v-eḷumbal*, பெ.(n.) சிறு சிரங்கு உண்டாதல்; rising of eruptions or formation of pustules, vesicles etc.

[குரு + எழும்பல்.]

குருவைநெல் *kuruvai-nel*, பெ. (n.) ஒரு மட்ட நெல்; there are different kinds of inferior paddy that comes from *Tirunelveli* and *Thanjavur*. வகைகள் 1. அறுபதாங்கு குறுவை. 2. கருங்குருவை. 3. கற்குருவை; stone crop yielding hard rice difficult for digestion. 4. மட்டக் குருவை; coarse paddy. 5. மைக்குருவை; jet black paddy. 6. செங்குருவை; red crop and so on.

[குரு - குருவை - குறுவை → குருவை + நெல். (குரு - சிவப்பு).]

குருள்(ளு)-தல் *kurul-*, 7 செ.கு.வி. (v.i.) சுருளாதல்; to curl.

Fin.kāria; Es. kāvida; Q.kūrmā.

[குல் → குரு → குருள்.]

குருளை *kurulai*, பெ.(n.) 1. நாய், பன்றி, புலி, முயல், நரி முதலிய ஒருசார் விலங்கின் இளமை; animals like dog, hog, tiger, rabbit, wolf etc. young of certain animals. 2. பாம்பின் குட்டி; young of a snake. 3. குழந்தை; child. 4. ஆமை; tortoise.

E. girl, female child; **ME.** gule, girle, gerie; **LG.** gor, child; **COD., O.G.** gor, a child.

[குல் + குரு → குருள் → குருளை.]

குரை¹-த்தல் kurai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஆரவாரித்தல்; to jubilate, shout. 2. நாய் கத்துத்தல்; to bark, as a dog.

E. blare, neigh, crow; **A.S.** hnoegan; **Icel.** hneggja, Scot. nicher; **Fin.** karjua, kalijua; **Es.** karjuda; **Komi.** gorsini.

[குரு → குரை.]

குரை² kurai, பெ.(n.) ஒலி; noise, roar, shout.

[குரு → குரை.]

குரை³ kurai, பெ.(n.) 1. பெருமை; augustness, majesty. 2. பரப்பு; expanse.

[குரம் → குரு → குரை.]

குரை⁴ kurai, (இடை.) (part.) 1. ஓர் அசைநிலை; an expletive. 2. இசைநிறை; additional syllable added for the sake of metre.

[குரு → குரை.]

குல்லாய்ப்போடு-தல் kullāy-p-pōdu-, 20 செ.கு.வி.(v.t.) ஏமாற்றுதல்; lit., to cap me, to cajole, coax.

[குல்லாய் → குல்லா + போடு.]

குலம் kulam, பெ.(n.) 1. குடி; family, lineage. 2. உயர் குலம்; noble lineage, high birth. 3. சாதி; caste, tribe, nation. 4. மகன்; son. 5. இனம்; class, sort, species, genus. 6. குழு; community. 7. கூட்டம்; herd, block, school, collection assemblage. 8. வீடு; house, abode. 9. அரண்மனை; royal place. 10. கோயில்; temple. 11. இரேவதி என்னும் இருபத்தியேழாம் விண்மீன்; the 27th star of pisces. 12. நன்மை; goodness, benevolence. 13. அழகு; beauty. 14. மலை; mountain. 15. மூங்கில்; bamboo.

Fin. kyla; **Es.** kūla; **Hung.** gore; **Mong.** kyī (familycian); **Turk.** kūl, kil; **Jap.** gara; **Q.** kailla.

[குல் (வளைவு, சூழ்தல்) → குலம்.]

குலம்பெயர்-தல் kulam-peyar-, 3 செ.கு.வி.(v.i.) மாறுபாடடைதல்; to change for the better or the worse, as a tree in transplanting, to improve or degenerate.

[குலம் + பெயர்-]

குத்தல் kulamaga!, பெ.(n.) நற்குடியிற் பிறந்தவள்; woman of good family, of noble birth.

[குலம் + மகள்.]

குலமகன் kula-magan, பெ.(n.) 1. நற்குடியிற் பிறந்தோன்; man of good family, of noble birth. 2. குலத்திற் பிறந்த மகன்; legitimate son.

[குலம் + மகன்.]

குலமுதல் kula-mudal, பெ.(n.) 1. கொடி வழியின் மூல

காரணம்; first ancestor, founder of a family. 2. மகன்; son. 3. குலதெய்வம்; family god.

[குலம் + முதல்.]

குலவிளக்கு kula-vilakku, பெ.(n.) குலத்தை விளங்கச் செய்பவன்-ள்; shining light of a family.

[குலம் + விளக்கு.]

குலவு¹-தல் kulavu-, 9 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விளங்குதல்; to shine, gleam to be conspicuous. 2. மகிழ்ச்சி கொள்ளுதல்; to rejoice. 3. உலாவுதல்; to walk, move about. (ஒ.நோ. உலவு). 4. நெருங்கியுறவாடுதல்; to be on very intimate terms. 5. தங்குதல்; to lie, remain. 6. வளைதல்; to bend, curve. 7. குவிதல்; to lie heaped, as sand.

[குல் → குல → குலவு.]

குலவு² kulavu-, பெ.(n.) வளைவு; bend, curve.

E. curve, a bend; **L.** curvus, crooked.

[குல் → குலவு.]

குலவை kulavai, பெ.(n.) பண்டிகை நாள்களில் மகளிர் நாவாற் குழறியிடும் மகிழ்வொலி; ululation chorus of shrill sounds made by women by wagging the tongue, uttered on festive occasions (G.Tn.D.135).

[குரவை → குலவை.]

குலா kulā, பெ.(n.) மகிழ்ச்சி; joy, delight, exultation.

[குலவு → குலா.]

குலாலன் kulālan, பெ.(n.) குயவன்; potter.

[குலவு → குலாவு → குலாள் → குலாளன் → குலாவன்.]

குலாவு¹-தல் kulāvu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அங்குமிங்கும் நடத்தல்; to walk or move about, haunt. 2. நட்பாடுதல்; to be on intimate terms, to be friends. 3. விளங்குதல்; to shine, to be conspicuous. 4. மகிழ்தல்; to rejoice, exult, delight. 5. நிலை பெறுதல்; to settle, rest.

[குலவு → குலாவுதல்.]

குலாவு²-தல் kulāvu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கொண்டாடுதல் (பிங்.); to admire, praise, extol.

[குலவு → குலாவு.]

குலாவு³-தல் kulāvu-, 7 செ.கு.வி. (v.i.) வளைதல்; to be bent, curved.

[குல் → குலவு → குலாவு.]

குலிஞன் kulīñan, பெ.(n.) உயர்குலத்தோன்; man of noble birth.

[குலிஞ்சன் → குலிஞன்.]

குலுக்கு-தல் kulukku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அசைத்தல்; to shake, as a vessel, a palanquin, to shake up and down, to agitate, to shake together in a mass. 2. குலங்கச்

செய்து கலத்தல்; to mix by shaking together, as in a bottle.

[குலுங்கு → குலுக்கு.]

குலுக்கல் kulukkal, பெ. (n.) பரிசு, போட்டி முறை போன்றவற்றைத் தீர்மானிப்பதற்காக பல சீட்டுகளைப் போட்டு ஒரு சீட்டைத் தேர்ந் தெடுத்தல்; draw.

குலுக்கல்சீட்டு kulukkalciṭṭu, பெ. (n.) தவணை முறையில் பணம் கட்டி குலுக்கலின் மூலம் தொகையைப் பெறும் முறை; a system in which subscription is collected in instalments and the accumulated sum by draw.

குலுக்கெனல் kulikkenal, பெ.(n.) சிரித்தற்குறிப்பு; onom. expr. signifying laughter.

[குலுக்கு + எனல்.]

குலுகுலு-த்தல் kulukulu-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குறுகுறு வென்று செல்லுதல்; to creep or crawl noisily, as vermin in a basket. 2. குடுகுடன் றொலித்தல்; to make a buzzing sound, as anything in the ear.

[குலு + குலு.]

குலுங்கு-தல் kuluṅgu-, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அசைதல்; to be shaken, agitated, shudder, quake with fear. 3. நிறைதல்; to abound, to be full.

[குல் → குலு → குலுங்கு.]

குலுங்குடை-த்தல் kuluṅguḍai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஏலத்தொகையை ஏறவொட்டாமல் தடுத்தல்; to conspire together against the rise of prices at an auction.

[குலுங்கை + உடை.]

குலுப்பை kuluppai, பெ.(n.) தானியம் சேமித்து வைப்பதற்கான உறைவடிவக் களஞ்சியம்; circular earthen fin for grain.

மறுவ. குலுக்கை.

[குலு → குலுப்பை.]

குலை¹-தல் kulai-, 1 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அவிழ்தல்; to become loose; to be dishevelled, unravelled. 2. கலைதல்; to disperse, as a crowd, to scatter. 3. நிலைகெடுதல்; to be deranged, disordered, upset, thrown into confusion. 4. மனங்குழைதல்; to lose one's heart become melted, softened. 5. நடுங்குதல்; to trumble, shudder, quiver, shiver. 6. அழிதல்; to be annihilated, destroyed, put an end to. 7. கோபக்குறி காட்டுதல்; to show signs of anger.

[குலை → குலைத்தல்.]

குலை²-த்தல் kulai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அவிழ்த்தல்; to untie, loosen, dishevel. 2. பிரித்தல்; to rake down as a scaffolding, to remove, as the decorations of a car after festival. 3. தாறு மாறாக்குதல்; to derange, disturb. 4. அழித்தல்; to destroy, ruin, to violate, as chastity. 5. வீரத்தைக் குறைத்துப் பேசல்; to dishearten, discourage, disconcert. 6. அசைத்தல்; to shake agitate.

[குலை → குலைத்தல்.]

குலை³ kulai, பெ.(n.) 1. கொத்து; cluster, bunch as of fruits, flowers. 2. ஈரற்குலை முதலியன; viscra in the abdomen, intestines.

[குல் → குலை.]

குலைச்சல் kulaiccal, பெ.(n.) அழிவு; destruction, ruin.

[குலைத்தல் → குலைச்சல்.]

குலைதள்ளு-தல் kulai-talḷu-, 7 செ.கு.வி. (v.i.) குலையாக ஈனுதல்; to shoot forth in clusters, bunches, as fruits, flowers, etc.

[குலை + தள்ளு-]

குவடு kuvadu, பெ.(n.) 1. திரட்சி; roundness, rotundity anything round. 2. மலை; mountain hill. 3. குன்று; hillock. 4. மலையுச்சி; top of a hill, peak. 5. மரக்கிளை; branch of a tree. 6. சங்கச் செய்நஞ்சு; a mineral poison.

ம. குவடு ஒ.நோ. குவவு.

[குவி → குவ்வு → குவடு.]

குவவு¹-தல் kuvavu-, 10 செ.கு.வி. (v.i.) குவிதல்; to be piled up. 2. குவித்தல்; to heap up, gather.

[குல் → குள் → குவ் → குவவு.]

குவவு² kuvavu, பெ.(n.) 1. திரட்சி; roundness, fullness, plumpness. 2. குவியல்; heap, pile. 3. கூட்டம்; assemblage, collection, clump, group army. 4. ஒன்றோடொன்று பிணைகை; intertwining. 5. பெருமை; greatness, largeness. 6. நிலவுலகம்; earth. 7. மேடு; mound, hillock.

[குல் → குள் → குவ் → கவவு.]

குவளை¹ kuvalai, பெ.(n.) 1. கருங்குவளை; blue nelumbo. 2. செங்கழுநீர்; purple Indian water-lily. 3. ஒரு பேரெண்; a large number.

[குவள் → குவளை.]

குவளை² kuvalai, பெ.(n.) 1. அணிகளில் மணி பதிக்குங்குழி; socket or bed for a gem in a jewel. 2. அக்கமணி முதலியன பதிக்குங் கடுக்கண் குவளை; socket in an ear ring for inseting rudrākṣa or other bead. 3. மகளிர் கழுத்தணிகளில் ஒன்று; a neck ornament. 4. கண்குழி; socket of the eye. 5. கண்ணின் மேலிமை; eyelid. 6. கண்ணின் மூக்கடி மூலை; inner corner of the eye. 7. ஒரு வகைப் பாத்திரம்; wide-mouthed vessel, cup. 8. பாத்திரத்தின் விளிம்பு; brim of a vessel.

[குவள் → குவளை.]

குவி¹-தல் kuvi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கூம்புதல்; to close, as flowers by night. 2. வாயினாற் கூடுதல்; to assume a circular form, as the lips in kissing or in pronouncing labial vowels. 3. நெருங்கக் கூடுதல்; to crowd, press as people, as sand grain, to become conical. 4. குவியலாதல்; to be piled up formed in heaps, as sand, grain, to become conical. 5. உருண்டு திரளுதல்; to become round globular. 6. கூடுதல்; to be accumulated, stored up, hoarded

as treasure. 7. சுருங்குதல்; to contract decrease.
8. ஒருமுகப் படுதல்; to coverage, to be concentrated, as the mind, to be absorbed, as in contemplation.

[குல் → குள் → குவ்வு → குவி-]

குவி²-த்தல் kuvi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கும்பலாக்குதல்; to heap up, to pile up, concially. 2. தொகுத்தல்; to accumulate, hoard up, as treasure. 3. கைகூப்புதல்; to join hands, as in prayer. 4. கூம்பச்செய்தல்; to close, as a flower. 5. சுருக்குதல்; to draw in as the sun its rays in setting. 6. உதடுகளைக் கூட்டுதல்; to round the lips, as in kissing or in pronouncing 'u'.

[குல் → குள் → குவ்வு → குவி.]

குவி³ kuvi, பெ.(n.) சுவர்; wall.

[குவை → குவி. குவை = நீரில் பிசைந்து உருட்டிய மண் திரளை.]

குவிமாடம் kuvi-māḍam, பெ.(n.) நெடுநிலை மாடங்களில் இறுதி மாடம்; upper storey of the building.

[குவி + மாடம் = உச்சிக் குவிந்த மேல் மாடம்.]

குவியல் kuviyal, பெ.(n.) குவித்திருப்பது; heap, pile.

[குவி + குவியல்.]

குவை kuvai, பெ.(n.) 1. குவியல்; heap, conical. 2. குப்பைமேடு; dunghill. 3. தொகுதி; collection accumulation, crowd, shoa, row. 4. கண்ணின் வெண்படலத்தில் உண்டாகும் நோய் வகை; a disease of the sclerotic or the white of the eye.

[குல் → குள் → குவ்வு → குவை.]

குழ kuḷa, பெ.எ. (adj.) இளமையான; young tender.

[குல் → குள் → குழ.]

குழகன் kuḷagan, பெ.(n.) 1. இளையோன்; youth. 2. அழகன்; beautiful person. 3. முருகக் கடவுள்; Lord Murugan. 4. பிறர்க்கு இணங்குவன்; person of yielding or accommodating nature.

[குழ → குழகு → குழகன்.]

குழந்தை kuḷandai, பெ.(n.) 1. கைப்பிள்ளை; infant, baby, suckling. 2. இளமைப்பருவம்; childhood, tender age.

ம. குழந்தை; க. கொணக; தெ. கொடுகு (மகன்); கொண்டிகா; து. கொரை (சிறிய) கொலா. கொராச்சை; நா. கொச்ச; பர். கொச்; கூ. கோடு.

ME., E.child; OE. cild; Gothr.kilthei, womb.

Fin.kakara; Komi.kaga; Gondi.koko; Mong.caxa; Q.kaka; Jap. kaka.

[குழ → குழந்தை.]

குழப்பம் kuḷappam, பெ.(n.) 1. தாலுமாலு; confusion, muddle, disorder, emboilment. 2. மனக்கலக்கம்; perturbation, agitation, bewilderment, indecision. 3. கலகம்; disturbance, quarrel, commotion, tumult. 4. அரசகலகம்; sedition, insurrection, rebellion. 5. கொந்தளிப்பு; squall, storm, hurricane, boisterousness of the weather or sea.

ம. குழப்பம்; க. கொழப்ப

[குழம்பு → குழப்பு → குழப்பம்.]

குழப்பன் kuḷappan, பெ.(n.) கலகக்காரன்; quarrelsome fellow, anarchist.

[குழப்பு → குழப்பன்.]

குழப்பு-தல் kuḷappu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கலக்குதல்; to mix, stir. 2. பிறழ்வித்தல்; to confuse, disturb, derange. 3. வியப்படையச் செய்தல்; to bewilder, perplex. 4. மனத்தைக் கலக்குதல்; to disconcert, trouble, vex, annoy, to cause doubt, hesitation. 5. காரியக் கேடாக்குதல்; to frustrate, as a design, to interrupt, to hinder, to spoil, as a business. 6. குழப்பிப்பேசுதல்; to prevaricate, shuffle, evade questions.

ம. குழப்புக்

[குழம்பு → குழப்பு-]

குழப்பு¹-தல் kuḷappu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கலங்குதல்; to become mixed, to be stirred up, mingled, as liquids of different consistency, as powders with liquids. 2. மனங்கலங்குதல்; to be disconcerted, troubled, confused. அவன் குழப்பி நிற்கிறான். 3. நிலை குலைதல்; to be disturbed, agitated, to be boisterous, as the sea.

ம. குழப்புக்

[குள் → குழ → குழப்பு.]

குழப்பு² kuḷambu, பெ.(n.) 1. குழம்பான பொருள்; mixture, liquid of thick consistency, as sandal paste. 2. காய்கறிக் குழம்பு; thickened curry broth. 3. குழை சேறு; mud, slime, macerated earth.

ம. குழப்பு

[குள் → குழ → குழப்பு.]

குழல்(லு)¹-தல் kuḷal-, 14 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சுருளுதல்; to curl. 2. சுருட்டி முடிக்கப்படுதல்; to be folded back into a roll or tried in a lock, as the hair of women in kuḷal.

[குழை → குழல்.]

குழல்² kuḷal, பெ.(n.) 1. மயிர்க்குழற்சி; curling hair. 2. ஐம்பாலுள் சுருட்டி முடிக்கப்படுவது; woman's hair dressed by coiling and tying up behind in a roll one of aimpāl. 3. மயிர்; woman's hair.

[குழை → குழல்.]

குழல்³ kuḷal, பெ.(n.) 1. துளையுடைய பொருள்; any tube-shaped thing. 2. இசைக்குழல்; flute, pipe. 3. குழலிசை; music of the pipe. 4. உட்டுளை; tubularity, hollowness. 5. ஒரு வகைக் கழுத்தணி; a kind of neck ornament. 6. மீன் வகை; milk-fish, brilliant glossy blue, attaining 3 or 4 ft. in length. 7. கடல் மீன் வகை; a sea-fish, bluish, attaining several feet in length.

[குள் → குழ → குழல்.]

குழலோன் kuḷalān, பெ.(n.) வேய்ங்குழல் ஊதுபவன்; one who plays on an aerophone (flutist, a trumpet etc.) flute player.

ம. குழல்காரன்

[குழல் → குழலோன்.]

குழவி kuḷavi, பெ.(n.) 1. கைக்குழந்தை; infant baby. 2. ஒரு சார் விலங்கின் பிள்ளைப் பெயர்; young of certain animals, viz. 3. புல்மர முதலிய ஓரறிவுயிரின் இளமைப் பெயர்; young of the vegetable kingdom. 4. அம்மி கல்லுரல்களின் அரைக்குங்கல்; the roller of ammi and kallural; grinding pestle.

[குள் → குழ → குழவி.]

குழற்சி kuḷarci, பெ.(n.) 1. சுருண்டிருக்கை; curling as of woman's hair. 2. சுருட்டி முடிக்கும் கொண்டை; roll or lock hair tied behind.

[குபல் → குழற்சி.]

குழறு-தல் kuḷaru-, 15 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பேச்சுத் தெளிவின்றித் தடுமாறுதல்; to babble, as an infant to talk indistinctly, to gabble. 2. கூவுதல்; to cry, as a bird; to crow, as a cock. 3. கலத்தல்; to mingle, to be mixed up. 4. கேடு தருதல்; to cause ruin, destruction.

[குழல் → குழறு.]

குழாம் kuḷām, பெ.(n.) 1. கூட்டம்; herd, flock, swarm, shoal. 2. சபை; society, company, association.

[குழு → குழுவம் → குழாம்.]

குழாய் kuḷāy, பெ.(n.) 1. துளையுடைய பொருள்; tube, pipe. 2. துளை; tubular cavity, hollow.

[குள் → குழை → குழாய்.]

குழி¹-தல் kuḷi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உட்குழிவாதல்; to be hollowed out, as a hole, a pit, acanity; to sink, hollow.

ம. குழியுக; க. குழி; கெ. க்ரொய்யு, க்ரொய்யி.

Fin.kaivā; Es.kaeva; Mari.koem; Turk.kazy; Q.gaywl.

[குழி → குழிதல்.]

குழி² kuḷi, பெ.(n.) 1. பள்ளம்; pit, hole, hollow, cavity, dimple, depression, excavation. 2. நீர் நிலை; tank, pond. 3. கிணறு; well. 4. வயிறு; stomach. 5. பட்டைக் கிடங்கு; cavity at the bottom of a well. 6. பாத்தி; garden bed, irrigated portion of a garden. 7. ஓர் எண்ணின் வருக்கம்; square of a number. 8. சதுர அடி; square foot. 9. கனவடி; cubic foot. 10. பன்னீரடிச் சதுரக்குழி; twelve feet square in land measure. 11. 144 சதுர அடி முதல் 576 சதுர அடி வரை பற்பல இடங்களில் வெவ்வேறாய் வழங்கும் நிலவளவு; a land measure varying in different places from 144 sq.ft to 576 sq.ft. 12. 33 அங்குலங் கொண்ட தச்சுக்கோலின் சதுர நிலவளவை; a unit of square measurement for building sites the square of a *tacca-k-kōl* of 33 in. (G.Tn.D.239). 13. உடம்பினுள்ளாவது, அதன் உறுப்பினுள்ளாவது ஏற்படும் குழி, அவ்விடத்தைப் பொறுத்தே பெயர் பெறும்; hollow space or place with in the body or in one of its organs.

[குல் → குள் → குழி.]

குழிசி kuḷisi, பெ.(n.) 1. பானை; pot, cooking vessel. 2. மிடா; large pot. 3. சக்கரத்தின் குடம்; hub of a wheel.

[குழி + குழித்தி → குழிசி.]

குழிபறி-த்தல் kuḷi-pari-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குழி தோண்டுதல்; to dig a pit. 2. குழ்ச்சிக்கலந்துரையாடிப் (சதியாலோசனை செய்து) பிறர்க்குத் தீங்கு செய்ய முயலுதல்; to try to ruin, undermine.

[குழி + பறி-.]

குழியில் வை-த்தல் kuḷiyilvai, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. பிணத்தைப் புதைத்தல்; burrying as the dead. 2. மருந்தைப் புடக்குழியில் வைத்தல்; placing a medicine in a pit for purposes of calcinations.

[குழி + வை.]

குழிவு kuḷivu, பெ.(n.) 1. குழிந்திருக்கை; hollowness, depression. 2. மாணிக்கக் குற்றங்களுள் ஒன்று; a flaw in ruby.

ம. குழிவு

[குழி → குழிவு.]

குழு kuḷu, பெ.(n.) 1. மக்கட்கூட்டம்; class, society, band, assembly. 2. பெண்கள் கூட்டம்; assembly or gathering of women. 3. ஆடு முதலியவற்றின் கூட்டம்; flock, herd, swarm, shoal. 4. தொகுதி; bundle, heap.

ம. குழு

[குல் → குள் → குழு.]

குழுமு-தல் kuḷumu-, 7 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கூடுதல்; to collect in large numbers, as men, animals. 2. கலத்தல்; to gather together, mix. 3. கூடி முழங்குதல்; to roar in company, as tigers.

ம. குழுமுக

Fin.kummuta; Es.kammuda; Hanti. kump; Hung.hab; Jap. kabi.

[குழு → குழுமுதல்.]

குழுவன் kuḷuvan, பெ.(n.) சொற்கேளாதவன்; intractable person.

[குறுவன் → குழுவன்.]

குழுஉ kuḷū, பெ.(n.) கூட்டம்; class, assembly, crowd.

[குழுவு → குழுஉ.]

குழுஉக்குறி kuḷū-ukkuri, பெ.(n.) 1. சிற்சில கூட்டத் தார்க்குள் வழங்கும் குறிப்பு மொழி; conventional term, peculiar to a society or profession one of three *tagudi-valakku*.

[குழுஉ + குறி.]

குழுஉப்பெயர் kuḷū-uppeyar, பெ.(n.) கூட்டம் பற்றி வரும் பெயர்ச்சொல்; collective noun.

[குழுஉ + பெயர்.]

குழை¹-தல் kuḷai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இளகுபதமாதல்;

to become soft, mashy, pulpy, as well cooked.
 2. மனமிளகுதல்; to melt, become tender as the mind.
 3. சோறு அளிதல்; to be overboiled, as rice.
 4. நெருங்கி உறவாடுதல்; to be in close intimacy, to be hand in glove with.
 5. வளைதல்; to be bent, as a bow.
 6. வாடுதல்; to fade, languish become spoilt, as flowers or twigs.
 7. துவளுதல்; to wave, as a flag, to sway to and fro.
 8. தளர்தல்; to be tired to be wighed down.
 9. வருந்துதல்; to be troubled.

ம. குழயுக; க. கொழை; தெ. க்ருள்ளு; து. குறையுனி, குரைவுனி, குரிவுனி, குரியுனி; துட. க்வஸ்; கோத. கொள்வ.குத்; குரு. கொச்ச்னா.

Fin.kura; Es. kura; Q. kurpa.

[குழை → குழைதல்.]

குழை²-த்தல் kulai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. குழையச் செய்தல்; to macerate, mas, reduce to fult, pulp make soft by mixing with water. சோற்றைக் குழைத்து விட்டாள். 2. மருந்துப் பொடியை தேன் முதலியன விட்டுக் கலத்தல்; to mix, as powder with a liquid. 3. கலக்கப் பண்ணுதல்; to melt and blend in union, fuse. 4. தழையச் செய்தல்; to cause sprout or shoot forth. 5. திரட்டுதல்; to gather in a lump, as boiled rice. 6. இளகுவித்தல்; to cause to melt. 7. வளைத்தல்; to bend, as a bow. 8. அசைத்தல்; to wave, as the chowry fan, to wag, as a dog its tail.

[குழை → குழைத்தல்.]

குழை³ kulai, பெ.(n.) 1. தளிர்; tender leaf, sprout, shoot. 2. சேறு; soft mud, mire. 3. துளை; hole. 4. குழல்; tube, pipe. 5. சங்கு; conch. 6. காது; ear. 7. குண்டலம்; a kind of ear - ring. 8. வானம்; sky. 9. காடு; jungle. 10. நெய்தல்; indian water lily.

க. கொளசி; ம. குழ.

[குழை → குழை.]

குழைக்கடி-த்தல் kulai-k-kaḍi, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) குழையடித்தல்; to effect a cure by magic, passing a handful of neem twigs over the patient's body.

[குழைக்கு + அடி.]

குழைச்சு kulaiḥcu, பெ.(n.) 1. கயிற்றுச் சுருக்கு; loop, noose in a string or cord. 2. முடிச்சு; tie, knot. 3. உடம்பிலுள்ள எலும்பின் சந்து; joint of the body, especially the socket joint of the shoulder or thigh. 4. ஆயுதக் குளக; eye or socket of a hoe, adze, etc.

[குழை → குழைச்சு.]

குழைச்சுவிடு-தல் kulaiḥcu-viḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உடல் மூட்டு விடுதல்; to be disjointed, dislocated. 2. மண்வெட்டியின் காது முறிதல்; to be broken, as the socket of hoe.

[குழைச்சு + விடுதல்.]

குழைசேறு kulai-cēru, பெ.(n.) கலங்கற்சேறு; softmire, slime.

[குழை + சேறு.]

குழையடி-த்தல் kulai-y-aḍi-, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. வேப்பிலையால் உடம்பில் அடித்து மந்திரித்து நோய் தீர்த்தல்; to effect a magic cure by passing a handful of neem twigs over the body. 2. வயப்படுத்த சூழ்வியை (தந்திரஞ்) செய்தல்; to wheedle, use artful means to secure a selfish interest. 3. தழையை உரமாக இடுதல்; to apply green manure to paddy fields.

[குழை + அடித்தல்.]

குழையவடி-த்தல் kulaiya-vaḍi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) சிறிது இளக்கமாகச் சோறு வடித்தல்; boiling down rice so as to be soft when eating.

[குழை → குழைய + வடி.]

குழைவாயிரு-த்தல் kulai-vāyiru-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மெதுவாயிருத்தல்; being soft. 2. மென்மையாகவும் பக்குவமாகவும் நடந்து கொள்ளுதல்; to behave gently and obediently.

[குழைவு + ஆய் + இரு.]

குழைவு¹ kulaiṅvu, பெ.(n.) 1. நெகிழ்கை; mashy condition. 2. இரக்கம்; tenderness of mind, pity. 3. வாடுகை; fading, languishing.

[குழை → குழைவு.]

குழைவு² kulaiṅvu, பெ.(n.) 1. அணைவு; embrace. 2. கலப்பு; mixture, combination. 3. வளைவு; bend.

[குள் → குழை → குழைவு.]

குள்ளம் kuḷlam, பெ.(n.) 1. குறள்; shortness in stature, dwarfishness. 2. கொடுமை; wickedness, cruelty. 3. தந்திரம்; craft, cunning.

க. குள்ளு

[குள் → குள்ளம்.]

குள்ளம்பாய்-தல் kuḷlam-pāy, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குறுகிக் கொண்டு வருதல்; to become shorter and shorter. 2. பிறர் அறிய முடியாதபடி தந்திரமாயிருத்தல்; to be crafty and cunning beyond detection.

[குள்ளம் + பாய்தல்.]

குள்ளன் kuḷlan, பெ.(n.) 1. குறளன்; short, under - sized man, dwarf. 2. தந்திரக்காரன்; artful, cunning fellow.

ம. குள்ளன்; க., பட. குள்ள; கோத. குள்ளன்.

[குள் + அன்.]

குளகன் kuḷagan, பெ.(n.) இளமையோன்; youth.

[குழகன் → குளகன்.]

குளகு kuḷagu, பெ.(n.) 1. விலங்கின் இலையுணவு; herbs, grass, anything that serves as food for herbivorous animals.

2. குறிஞ்சி நில மகளிர் உடையாகக் கொள்ளும் தழை; *toliage, sewing as clothes for women of the hill tract.*
3. இலைக்கறி; *greens, herbs.*

ஒ.நோ. குழை.

Fin.kiltti; FD. killi; Koraga. killi (small); Mong. kill.

[குள் → குளகு.]

குளகுள-த்தல் *kuḷa-kuḷa-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நெகிழ்ந்திருத்தல்; *to grow soft, as jaggery, to become pulpy, to be loosely set.*

[குள + குள.]

குளகுளெனல் *kuḷa-kuḷenal*, பெ.(n.) 1. ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; *onom. expr. signifying gurgling sound, as water when boiled.* 2. நெகிழ்ந்திருக்கை; *growing soft, as jaggery, becoming pulpy.*

[குள + குள + எனல்.]

குளத்துக்கடவு *kuḷattu-k-kaḍavu*, பெ.(n.) குளத்தின் இறங்கிக் குளிக்க ஏதுவாக அமைந்த இடம்; *a bathing ghat.*; 2. சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு ஊர்; *a town name in Salem (dt.).*

[குளம் + அத்து + கடவு.]

குளத்துக்குப்போ-தல் *kuḷattukku-p-pō-*, 8 செ.கு.வி. (v.i.) மலங்கழித்தல்; *lit. to go to a tank, to go to a stool, evacuate.*

[குளம் + அத்து + கு + போதல்.]

குளப்படி *kuḷappaḍi*, பெ.(n.) 1. குளம்பு படிந்த சுவடு; *hoof - marks.* 2. குளம்புச் சுவட்டில் தேங்கிய நீர்; *puddles in hook - marks.*

[குளம்பு + அடி - குளம்படி - குளப்படி.]

குளப்படுகை *kuḷa-p-paḍugai*, பெ.(n.) குளத்துக்கு அருகில் உள்ள நிலம்; *lands adjacent to tanks.*

[குளம் + படுகை.]

குளப்பறிப்பு *kuḷa-p-parippu*, பெ.(n.) ஏரியின் வெட்டுக் கிடங்கு; *hollow dug out in the bed of a tank.*

[குளம் + பறிப்பு.]

குளம் *kuḷam*, பெ.(n.) 1. தடாகம்; *tank, pond, reservoir.*
2. ஏரி; *lake.* 3. சிலை, மார்சுழி; *the month of mārkāḷi.*
4. நெற்றி; *forehead.*

ம. குளம்; க. கொலி, கொளளெ, கொண; தெ. கொலனு, கொலகு, கொலகுவு; து. குள, கொள; பட. கொள; பிரா. கும்பு; **Skt.kūla.**

kūla, a pond. Cl. (p.456) and Gt. (p.521) refer the word to *D. kōḷa* 2 (*kuḷa*), which may be right. They think *kōḷa* or *kuḷa* comes from T., M.*kuḷi*, to bathe; this is wrong, as *kōḷa* means "a hold/ a reservoir" (of *kōḷ*, etc.: cf. *kuḷa*², *kuḷu*). *kūla* might also be referred to *ḍ. kuḷi* 1 and 2 : cf. *Sk.cuḍā*, a small well/ and *cuṇṭi*, etc (No.150) (K.K.E.D.XXVI).

[குள் → குளம்.]

குளம்பு *kuḷambu*, பெ.(n.) ஒரு வகை விலங்குகளின் காலடி; *hoof of an animal.*

ம. குளம்பு; க. கொளக, கொளகு, கொணகு; கோத. கொள்க; பட. கோகு.

[குள் → குளம்பு.]

குளவி *kuḷavi*, பெ.(n.) 1. கொட்டுமியல்புள்ள ஈ வகை; *wasp, clay - building fly.* 2. வண்டு வகை; *carpenter bee.*
3. காட்டு மல்லிகை; *wild jasmine.* 4. மலை மல்லிகை வகை; *Indian cork.* 5. பச்சிலை மரம்; *mysore gamboge.*
ம. குளவி; க. கொளவி.

[குள் → குள்ளகம் → குளகம்.]

குளறிப்பேசு-தல் *kuḷarippēṣu*, 12 செ. குன்றாவி (v.t.) தடுமாறிப் பேசுதல்; *indistinctness in utterance especially due to cleft palate.*

[குளறு → குளறி + பேசு.]

குளறியடி-த்தல் *kuḷari-yadi-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மார்பில் அடித்தழுதல்; *to wail and beat the breasts in mourning.*

[குளறி + அடித்தல்.]

குளறு-தல் *kuḷaru-*, 6 செ.கு.வி. (v.i.) அச்சம் முதலியவற்றால் மொழி தடுமாறுதல்; *to stammer through fear, anger, confusion of mind.* 2. நரி முதலியன ஊனையிடுதல்; *to howl, yell, make a hideous noise, as jackals.*
ம. குளறுக

[குழறு → குளறு.]

குளி¹-த்தல் *kuḷi-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீராடுதல்; *to bathe.*
2. கழுத்து வரை குளித்தல்; *to wash one's body up to the neck.* 3. மாதவிலக்குக் குளியல்; *to take purificatory bath after menstruation.* 4. தைத்தல்; *to pierce, as an arrow.*
5. அழுந்துதல்; *to press against.* 6. வலிய உட்புகுதல்; *to enter the thick of a fight.* 7. மறைதல்; *to hide, conceal oneself.* 8. தோல்வியுறுதல்; *to be defeated.*

ம. குளி

[உள் → குள் → குளி.]

குளி²-த்தல் *kuḷi-*, பெ.(n.) 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) முத்துகளை மூழ்கியெடுத்தல்; *to dive for pearls.*

[உள் → குள் → குளி.]

குளி³ *kuḷi*, பெ.(n.) குளியல்; *bath, ablution.* 2. முத்துக் குளிக்கை; *diving, as for pearls or chanks.*

ம. குளி

[உள் → குள் → குளி.]

குளிகன் *kuḷigan*, பெ.(n.) 1. எண்பெரு நாகத்தொன்று; *a divine serpent, one of astamānāgam.* 2. காணாக் கோள்களுள் ஒன்று; *name of an invisible planet.*

[குளி → குளிகன்.]

குளிகுளி-த்தல் *kuḷi-kuḷi-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பிள்ளை பெறல்; *to be delivered of a child.*

[குளி → குளித்தல்.]

குளிகை *kuḷigai*, பெ.(n.) 1. மாத்திரை; *pill.* 2. மந்திர வலிமையுள்ள மாத்திரை; *magic pill supposed to have*

supernatural powers.

[குள் → குளி → குளிகை (உருண்டை).]

குளிசம் kuḷiṣam, பெ.(n.) 1. பாதுகாப்பிற்காகக் கட்டிக் கொள்ளும் ஒரு வகைத் தகடு; amulet. 2. காப்புக் கட்டிற்குரிய மெல்லிய மாழைத்தகடு; thin piece of metal with magical characters worn as a charm against evil spirits or disease. 3. பாம்பாட்டிகள், நஞ்சு இறக்குவோர் முதலானோர் கையில் காப்பிற்காகக் கட்டிக் கொள்ளும் வேர்; root tied round the finger of a snake - charmer or poison charmer, as an amulet. 4. சில மூலிகைகள் நன்றாகப் பயன்படுவதற்கு மந்திரமாகச் செய்யும் காப்பு; magical rites for securing the full medicinal efficacy of certain plants.

[குள் → குளி → குளிசம்.]

குளிப்பாட்டு¹-தல் kuḷipāṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) நீராட்டுதல்; to bath or wash.

[குளிப்பு + ஆட்டு-]

குளிப்பாட்டு²-தல் kuḷippāṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) புகழ்ந்து வயப்படுத்துதல்; to win over, by flattery.

[குளிப்பு + ஆட்டு-]

குளியாமலிரு-த்தல் kuḷiyāmal-iru-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) கருப்பமாயிருத்தல்; lit, to be without menstrual bath, to be pregnant.

[குளியாமல் + இரு-]

குளிர்¹-தல் kuḷir-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பனிக்காற்று உறைத்தல்; to feel cold, chilly as breeze. 2. குளிர்ச்சியுறுதல்; to be cool, refreshing. 3. உடம்பு சில்லிடுதல்; to get numbed, as in death. 4. கண் முதலிய பொறிகளுக்கு இனியதாதல்; to be pleasant to the sense of touch, sight or hearing. 5. கருணையால் முகங்கனிதல்; to be benignant, as the countenance. 6. ஆறுதலடைதல்; to be consoled, comforted; to be satisfied. 7. பெரியம்மை முதலியவற்றால் இறத்தல்; to die, as of an epidemic like small pox.

ம. குளிர்; க. குளிர்.

[குள் → குளி → குளிர்.]

குளிர்²-தல் kuḷir-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) தங்குதல்; to seat, rest.

[குள் → குளி → குளிர்.]

குளிர்³ kuḷir, பெ.(n.) 1. குடமுழவு; kettle-drum. 2. கிளிகடி கருவி; contrivance to scare away parrots. 3. கவண்; sling. ம. குளிர்; க. குளிர்.

[குளிறு → குளிர் (குளிறு = ஒலி, ஒலித்தல்).]

குளிர்⁴ kuḷir, பெ.(n.) 1. மழு; battle - axe. 2. குலம்; trident. 3. அரிவாள்; sickle. 4. இலைமூக்கரி கத்தி; knife for cutting the stems of leaves.

[குள் → குளி → குளிர்.]

குளிர்⁵ kuḷir, பெ.(n.) 1. நண்டு; crab, lobster. 2. கடக ஓரை; cancer, a sign of the zodiac. 3. கடகத்திங்கள் (ஆடி மாதம்); the month Aḍi.

[குளி → குளிர்.]

குளிர்காய்-தல் kuḷir-kāy-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) குளிர்

வருத்தாதபடி வெப்பம் பிடித்தல்; to bask in the sun, to warm oneself.

[குளிர் + காய்-]

குளிர்காய்ச்சல் kuḷir-kāyccal-, பெ.(n.) குளிரொடு தோன்றும் காய்ச்சல் நோய்; ague fever attended with chill.

மறுவ. குளிர்ச்சரம்

[குளிர் + காய்ச்சல்.]

குளிர்காலம் kuḷir-kālam, பெ.(n.) பனிக்காலம்; cold season.

[குளிர் + காலம்.]

குளிக்காற்று kuḷir-kārru, பெ.(n.) கூதற்காற்று; cold wind.

[குளிர் + காற்று.]

குளிர்ச்சி kuḷircci, பெ.(n.) 1. குளிர்மை; coolness, cold, coldness. 2. மனங்குளிரச் செய்தல்; the act of cooling, refreshing with cordials, fans, etc. 3. இனிமை யானது; that which is sweet, gratifying or leasing. 4. மரத்துப் போய்ச் சில்லிடுகை; numbness, frigidity, as in death.

[குளிர் → குளிர்ச்சி.]

குளிர்த்தி kuḷirrtti, பெ.(n.) பூசை வகை; a kind of propitiation.

[குளிர் → குளிர்த்தி.]

குளிர்ந்த நீர் kuḷirnda-nir, பெ.(n.) 1. பச்சைத் தண்ணீர்; cold water. 2. சூடவைத்து ஆறின நீர்; water cooled after boiling. 3. ஒன்பான் மணிகளிலுள்ள நீரோட்டம்; fine glittering in gems (S.I.I.11,451).

[குளிர்ந்த + நீர்.]

குளிர்ப்பித்தல் kuḷir-p-pittal, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) தண்ணீர், நறுமணப் பொருள் முதலியவற்றால் குளிர்ச்சி செய்தல்; refreshing with water, perfumes etc. 2. உடம்பின் சூடு போக்கல்; allaying the heat in the system.

[குளிர் → குளிர்ப்பி.]

குளிர்விடு-தல் kuḷir-vidu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அச்சம் நீங்குதல்; to be freed from fear.

[குளிர் + விடு-]

குளிரநோக்கு-தல் kuḷira-nōkku-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அருளோடு பார்த்தல்; to cast a gracious look on.

[குளிர + நோக்கு.]

குளிரவை-த்தல் kuḷira-vai, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) விளக்கை அணைத்தல்; to put out, extinguish, as a light. 2. வெப்பமான பொருளை ஆரவைத்தல்; to cool down heat substance. 3. சினந்தவரை அமைதிப்படுத்தல்; make calmdown the angry person.

[குளிர் → குளிர + வை.]

குளிறு¹-தல் kuḷiru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒலித்தல்; to sound, rattle.

[குளிர் → குளிறு-தல்.]

குளிறு² kuḷiṟu, பெ.(n.) 1. ஓலி; sound, rattling noise.

2. குட முழவு; kettle drum. 3. எறும்பு; ant.

[குளிர் → குளிறு.]

குளிறு³ kuḷiṟu, பெ.(n.) நண்டு; crab.

[குளி (சேற்றில் மறைதல்) → குளிர் → குளிறு.]

குளைச்சு kuḷaiccu, பெ.(n.) நாலிலொன்று; one fourth.

[குள் → குளை → குளைச்சு.]

குற்றஅறிக்கை kuṟṟa-arikkai, பெ. (n.) குற்றஞ் சாற்றப்பட்டவரின் மேல் அவர் செய்த குற்றங்களை முறைப்படுத்தி எழுதும் செய்தி; crime information report against criminal.

குற்றங்காண்(ணு)-தல் kuṟṟaṅ-kāṅ-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தவறு கண்டுபிடித்தல்; to find fault, pick holes.

[குற்றம் + காணு-]

குற்றஞ்சாட்டு¹-தல் kuṟṟaṅ-cāṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) குற்றஞ்சுமத்து-தல் பார்க்க; see kuṟṟaṅ-cumattu-.

[குற்றம் + சாட்டு.]

குற்றச்சாட்டு² kuṟṟa-c-cāṭṭu, பெ. (n.) குற்றவாளி யாக்குதல்; to accusation, charge.

[குற்றம் + சாட்டுதல்.]

குற்றஞ்சுமத்து-தல் kuṟṟaṅ-cumattu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒருவன் மீது குற்றத்தை ஏற்றுதல்; nate.

[குற்றம் + சுமத்து-]

குற்றப்படு-தல் kuṟṟap-paḍu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) குற்றத்திற்கு உள்ளாதல்; to be in fault, be guilty.

[குற்றம் + படுதல்.]

குற்றப்படுத்து-தல் kuṟṟap-paḍuttu-, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) குற்றம் ஆக்குதல்; to defile, befoul, pollute.

ம. குற்றப்படுத்துக

[குற்றம் + படுத்து. 'படு' த.வி. 'படுத்து' பி.வி.]

குற்றப்பாடு kuṟṟa-p-pādu, பெ.(n.) 1. குற்றத்திற்கு உட்படுகை; being in fault accused. 2. குற்றம்; fault, crime.

ம. குற்றப்பாடு

[குற்றம் + (படு) பாடு.]

குற்றம்¹ kuṟṟam, பெ.(n.) 1. பிழை; fault, moral or physical blemish, defect, flaw, error. 2. பழி; reproach, stigma, blame. 3. துன்பம்; pain, distress. 4. அங்கக்குறை; bodily deformity. 5. தீங்கு; crime, offence. 6. தெய்வத்தின் சினம் முதலியவற்றிற்குக் காரணமான தீட்டு; impurity, ceremonial or moral defilement, as cause of offence to the deity. 7. தண்டம்; penalty, mulcting, fine.

ம. குற்றம்; க. கொரதெ, குத்த; தெ. கொரத. குட.

கொரு, கொரவு; துட. க்வர்; கோத. கொர்வ்.

[குல் → குறு → குற்றம்.]

குற்றம்² kuṟṟam, பெ.(n.) 1. துப்புரவின்மை, குப்படை (அசுத்தம்); impurities; 2. களங்கம்; stain, blemish. 3. குறைவு; defect, fault. 4. துன்பம்; distress; 5. தீட்டு; defilement. 6. நோய்; disease. 7. கோள்குற்றம்; morbid affection. 8. முக்குற்றம் - காமம், வெகுளி, மயக்கம்; three kinds of guilt, lust, wrath and confusion. 9. ஐங்குற்றம்; the five unbecoming behaviours in a person. 10. கொட்டாவி; yawning, gaping. 11. நெட்டை; knocking with the fingers or in walking. 12. குறட்டை; snoring. 13. கூன் கிடை; lying shrivelled. 14. தூங்கி விழுதல்; nodding in drowsiness.

[குல் → குறு → குற்றம்.]

குற்றம்பாராட்டு-தல் kuṟṟam-pāraṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பிறர் குற்றத்தை மிகுதிப்படுத்துதல்; to exaggerate one's faults, dwell too much upon one's faults, magnify guilt.

[குற்றம் + பாராட்டு-]

குற்றல் kuṟṟal, பெ.(n.) 1. நெரித்தல்; creaking. 2. பறித்தல்; plucking.

[குற்று → குற்றல்.]

குற்றவாளி kuṟṟavāḷi, பெ.(n.) குற்றஞ்செய்தோன்; delinquent, offender, culprit, criminal. 2. குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவன்; (legal) accused person.

ம. குற்றவாளி

[குற்றம் + ஆள் → ஆளி.]

குற்றி kuṟṟi, பெ.(n.) மரக்கட்டை; stump, slab, stack, block, log.

ம. குற்றி; க. குசி; து. குத்தி; பர். குச்சி; கோண். குத்திய.

[குறு → குற்றி.]

குற்று-தல் kuṟṟu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. இடித்தல்; to pound. 2. தாக்குதல்; to strike, hit, butt. 3. நெரித்தல்; to crush, as lice. 4. ஊடுருவிக்க குத்துதல்; to punch, prick, pierce.

[குல் → குறு → குற்று.]

குறறுயிர் kuṟṟuyir, பெ.(n.) 1. குறையுயிர்; state of being half - dead. 2. குற்றெழுத்து; short vowel.

[குறுமை + உயிர்.]

குற்றெழுத்து kuṟṟeḷuttu, பெ.(n.) ஒரு மாத்திரையுள்ள உயிரெழுத்து; short vowel.

ம. குற்றெழுத்து

[குறு + எழுத்து.]

குற்றேவல் kuṟṟēval, பெ.(n.) பணிவிடை; menial service.

[குறு + ஏவல் - குற்றேவல்.]

குற்றேற்றம் kuṟṟēṟram, பெ.(n.) சிறு ஏற்றம்; small picottah.

[குறு + ஏவல் - குற்றேவல்.]

குற¹-த்தல் kuṟa-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.)

வெளிப்படுத்துதல்; to emit, give out.
[குல் → குறு → குற.]

குற²-த்தல் kura-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வார்த்தல்; to pour.
[குல் → குற.]

குறக்கூத்து kura-k-kūttu, பெ.(n.) குறவராடுங் கூத்து; dance of kuṛavar.
[குறம் + கூத்து.]

குறங்கு¹ kuraṅgu, பெ.(n.) 1. தொடை; thigh. 2. கிளைக்கால்; branch channel. 3. கொக்கி; clasp, catch link.
[குறு → குற → குறங்கு (ஒ.நோ. உறு → உற → உறங்கு).]

குறங்கு² kuraṅgu, பெ.(n.) மலையடிவாரம்; foot of a mountain.
[குல் → குற → குறங்கு.]

குறங்குசெறி kuraṅgu-šeri, பெ.(n.) தொடையணி; ornament for the thigh.
[குறங்கு + செறி.]

குறட்டை kuraṭṭai, பெ. (n.) உறக்கத்தில் மூச்சு விடும் ஒலி; snoring, snorting.
Fin. koristal; **Es.** koriseda; **Q.** jorjuy.
[குல் → குறட்டு → குறட்டை.]

குறட்டா kuraṭṭpā, பெ. (n.) குறள் வெண்பா; kuraḷ venbā, a two line metre in Tamil prosody.
[குறள் + பா.]

குறடு¹ kuraḍu, பெ. (n.) 1. கம்மியரது பற்றுக்குறடு; pincers, tongs, forceps. 2. சவடி தூக்குங் கயிற்றுக் குறடு; satchel-pin, hook for hanging up school boy's ōla books. 3. நண்டு; crab. 4. பாதக்குறடு; sandals.
தெ. கொரடு
[குறு → குறள் → குறடு (வளைந்தது).]

குறடு² kuraḍu, பெ. (n.) 1. மரத்துண்டு; small block or clump of wood. 2. பலகை; plank, board. 3. இறைச்சி கொத்தும் பட்டடை மரம்; block for cutting meat. 4. தேர் முதலியவற்றின் அச்சுக் கோக்கும் இடம்; axlebox of a cart. 5. சந்தனக் கல்; grinding - stone for preparing sandal perfume.
ம. குரடு; க., தெ., பட. கொறடு.
Fin. kurkihiṛsi; **Q.** kurku.
[குறு → குறள் → குறடு (குட்டையானது, சிறியது).]

குறடு³ kuraḍu, பெ. (n.) 1. திண்ணையொட்டு; edge of a veranda, extension of varandah. 2. திண்ணை; raised floor or verandah, pial; pedestal. 3. சுவர் முதலியவற்றிலுள்ள

எழுதகம்; cornice on a wall or column. 4. பறை வகை; a kind of drum.
ம. குரண்டி; க. கொரட; தெ., து. கொறடு.
[குறள் → குறடு (சிறியது).]

குறண்டிப்பிடி-த்தல் kuraṇḍi-p-piḍi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மிகவும் கருமியாய் இருத்தல்; to be close fistled, grasping, miserly.
[குறண்டி + பிடி-.]

குறண்டு-தல் kuraṇḍu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வளைதல்; to be crooked or bent, as horns, fingers, limbs, fruits. 2. வலிப்பு கொள்ளுதல்; to be convulsed, to have spasms. 3. சுருண்டு கொள்ளுதல்; to coil up, as a small reptile.
[குறடு → குறண்டு.]

குறத்தி kuṛatti, பெ. (n.) குறிஞ்சி நிலப்பெண்; woman of the hilly tract. 2. குறச்சாதிப்பெண்; woman of the kuṛava tribe.
[குறம் → குறத்தி.]

குறம் kuṛam, பெ. (n.) 1. குறக்குடி; kuṛava tribe. 2. குறத்தி சொல்லும் குறி; palmistry, fortune - telling. 3. குறவர் கூற்றாக வரும் கலம்பகவுறுப்புள் ஒன்று; a theme in *Kalampagam* as representing the speech of kuṛavan.
[குன்று → குன்றம் → குறம்.]

குறம்படை kuṛam-paḍai, பெ. (n.) கோட்டை; fort.
[குறம் + படை.]

குறவஞ்சி kuṛavañji, பெ. (n.) 1. குறி சொல்லும் குறமகள்; woman of the kuṛava tribe; fortune - teller. 2. குறத்திப்பாட்டு; a kind of dramatic poem.
[குறம் + வஞ்சி → குறவஞ்சி.]

குறவன் kuṛavan, பெ. (n.) 1. குறிஞ்சி நிலமகன்; inhabitant of the hilly tract. 2. பாலை நிலமகன்; inhabitant of the desert tract. 3. வலை வைத்தல், பாம்பு பிடித்தல், கூடைமுடைதல், குறி சொல்லுதல் முதலிய தொழில்கள் செய்யும் குடியினன்; kuṛavan, a caste of fowlers, snake catchers, basket-makers and fortune-tellers. 4. பாசாங்கு பண்ணு கிறவன்; pretended cringing hypocrite. 3. இதளியம்; mercury, quick silver.
[குன்றம் → குறம் + அன் → குறவன்.]

குறவி kuṛavi, பெ. (n.) குறக்குடிப் பெண்; woman of kuṛava caste, fem. of kuṛavan.
[குறவன் → குறவி (பெண்பால்).]

குறழ்-தல் kuraḷ-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) குனிதல்; to stoop, bend low.
[குழறு → குழறா → குறழா (குறழ்) - சொல்வழு.]

குறள் kuraḷ, பெ. (n.) தமிழ் மறையாகிய திருக்குறள்; *Tirukkuraḷ*, the sacred book of the Tamils.

[குறு → குறள்.]

குறள்² *kuṛaḷ*, பெ. (n.) பாதிரி; trumpet flower tree.

[குறு → குறள்.]

குறள்³ *kuṛaḷ*, பெ. (n.) 1. குறுமை; shortness, dwarfishness. 2. ஈரடி உயரமுள்ள குள்ளன்; dwarf, about 2 ft. fr. cindu. 3. பூதம்; imp, goblin. 4. சிறுமை; smallness. 5. குறளடி; short venbā. 6. குறள் வெண்பா; see *kuṛaḷvenbā*.

[குறு → குறள்.]

குறளன் *kuṛaḷan*, பெ. (n.) வாமனனாக உருவெடுத்த திருமால்; *Thirumal* as a (*wamanan*).

ம. குறளன்

[குறள் → குறளன்.]

குறளி¹ *kuṛaḷi*, பெ. (n.) 1. குறியவள்; dwarfish woman. 2. குறளிப்பிசாசு; dwarf goblin. 3. குளறி வித்தை; trick of a dwarf goblin. 4. கற்பிழந்தவள்; unchaste woman.

[குறள் → குறளி.]

குறளி² *kuṛaḷi*, பெ. (n.) குறும்பன்; mischievous person.

[குறள் → குறளி.]

குறளை *kuṛaḷai*, பெ. (n.) 1. கோட்சொல்; calumny, aspersion, backbiting. 2. வறுமை; poverty, adversity. 3. நிந்தனை; sarcastic expressions, censure, reproach.

[குறு → குறள் → குறளை.]

குறாவு-தல் *kuṛāvu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வாடுதல்; to sink, as the spirit by disappointment, hunger; to droop, as plants by drought. 2. ஒடுங்குதல்; to shrink, contract, recede. 3. மெலிதல்; to become reduced, lean, as a person, animal. 4. புண் ஆறி வருவாதல்; to heal, as a sore, cicatrice.

[குறு → குறுகு → குறுவு → குறாவு.]

குறாள் *kuṛāḷ*, பெ. (n.) 1. கன்னி; virgin. 2. பெண் ஆட்டுக்குட்டி; Ewe lamb.

[குறு + ஆள்.]

குறி¹-த்தல் *kuṛi-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கருதுதல்; to design, intend, contemplate, consider, think. 2. ஊழ்கம் செய்தல்; to meditate. 3. வரையறுத்தல்; to determine, ascertain. 4. கோடு வரைதல்; to draw, as a line. 5. குறித்துக் கொள்ளுதல்; to note down, to make the first draft in writing, to sketch an outline in painting, to trace. 6. சுட்டுதல்; to refer to, denote, suggest, specify. 7. பற்றுதல்; to pertain, relate to. 8. இலக்கு வைத்தல்; to aim at, as in shooting. 9. அடைதல்; to reach, attach oneself to. 10. பாவித்தல்; to regard, fancy. 11. சொல்லுதல்; to narrate briefly, tell. 12. முன்னறிவித்தல்; to foretell, predict, forebode. 13. ஊதியொலித்தல்; to blow, as a conch; to sound.

ம., க. குறி; தெ., கு. குறி.

[குல் → குறு → குறி.]

குறி² *kuṛi*, பெ. (n.) 1. அடையாளம்; mark, sign, stamp, emblem. 2. இலக்கு; aim, mark to shoot at. 3. குறியிடம் (Akab.) secret appointment by lovers. 4. நினைத்த இடம்; goal, destination. 5. நோக்கம்; motive, intention. 6. குறிப்பு; suggestion, hint, insinuation. 7. மதக்கொள்கை; doctrine. 8. முன்னறிந்து கூறும் தன்மை; omen, presage, prognostic. 9. கூட்டம், சபை; assembly, village council. 10. தடவை; turn, occasion. 11. காலம்; time, days, season, as in, இக்குறி - now-a-days. 12. ஒழுக்கம்; character, principle of conduct. 13. ஆண் குறி அல்லது பெண் குறி; generative organ. 14. அடி; stripes, lashes. 15. இலக்கணம்; definition, accurate description.

[குல் → குறு → குறி.]

குறிக்கோள் *kuṛi-k-kōḷ*, பெ. (n.) 1. மனவொருமை; single-minded devotion, concentration. 2. நினைவில் வைக்கை; cherishing in memory, remembering. 3. அறியுந்திறம்; comprehension or power of understanding. 4. உயர்ந்த கருதுகோள்; ideal. 5. நல்லுணர்வு; wisdom, good sense, sagacity. 6. யாழ்மிடற்றுதலிற் கருத்தோடு செய்ய வேண்டிய பண்ணல் முதலிய தொழில்கள்; acts needed to play upon a violin properly, numbering-8, viz, பண்ணல், பரிவட்டணை, ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, விளையாட்டு, கையூழ், குறும்போக்கு. 7. மேன்மைப்பாடு; the state of being distinguished or illustrious.

[குறி + கொள் - குறிக்கொள் → குறிக்கோள்.]

குறிகாண்(ணு)-தல் *kuṛi-kāṇ-*, 12 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அறிகுறி தோன்றுதல்; to appear, as symptoms, signs. 2. குறிப்பிடுதல்; to forebode, betoken, typify. 3. பிள்ளைப் பேற்றுக்குரிய குறி தோன்றுதல்; to have slight discharge at or before the presentation at child birth.

[குறி + காண்.]

குறிகாரன் *kuṛi-kāraṇ*, பெ. (n.) 1. குறிப்பார்த்து அடிப்பவன்; good marksman. 2. குறி சொல்வோன்; sooth sayer, diviner.

[குறி + காரன்.]

குறிகூடு-தல் *kuṛi-kūḍu-*, 12 செ.கு.வி. (v.i.) நோக்கம் நிறைவேறுதல்; to realise, achieve, as an object.

[குறி + கூடு-]

குறிகெட்டவன் *kuṛi-keṭṭavaṇ*, பெ. (n.) நெறியற்றவன்; dishonest, shameless, unprincipled man.

[குறி + கெட்டவன்.]

குறிகோள் *kuṛi-kōḷ*, பெ. (n.) 1. மெய்யறிவு; wisdom. 2. மனவொருமை; concentration of mind.

[குறி + கோள் (வினைத்தொகை) குறிக்கோள் =

[மனத்துட் கொண்ட கோட்பாடு.]

குறிச்சி kuricci, பெ. (n.) 1. குறிஞ்சி நிலத்தூர்; village in the hilly tract. 2. ஊர்; village.

ம. குறிச்சி; க. குறிகை.

[குறிஞ்சி → குறிச்சி (வலித்தல் திரிவு).]

குறிசாடு-தல் kuṛi-sāḍu, 19 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குறி தவறாது துப்பாக்கியாற் சுடுதல்; to shoot with out missing the mark. 2. மாட்டுக்குச் சூடு இடுதல்; to brand marks upon cattle.

[குறி + சாடு-.]

குறிசொல்(லு)-தல் kuṛi-šol-, 8 செ.கு.வி. (v.i.) ஒருவரது ஆகும் முதலியவற்றைப் பற்றிக் குறிபார்த்துக் கூறுதல்; to tell one's fortune, to divine.

[குறி + சொல்-.]

குறிஞ்சி¹ kuṛiñji, பெ. (n.) 1. ஐவகை நிலத்துள் ஒன்றாகிய மலையும் மலைசார்ந்த நிலமும்; hilly tract, one of five kinds of nilam. 2. குறிஞ்சிப் பண்; a specific melody-type. 3. புணர்தலாகிய உரிப் பொருள்; clandestine union of lovers assigned by poetic convention to the hilly tract. 4. குறிஞ்சிப்பாட்டு; a poem.

[குன்றம் → குறம் → குறம்பு → குறிஞ்சி.]

குறிஞ்சி² kuṛiñji, பெ. (n.) குறிஞ்சிப்பூ; kuṛiñji flower.

மறுவ. குறிஞ்சிப்பூ, குறிஞ்சி மலர்.

ம. குறிஞ்சி

[குன்றம் → குறம் → குறஞ்சி → குறிஞ்சி.]

குறிஞ்சிக்கிழவன் kuṛiñci-k-kiḷavan, பெ. (n.) குறிஞ்சி நிலத்துத் தெய்வமான முருகக் கடவுள்; Murugan, as the god of the hilly tracts.

மறுவ. குறிஞ்சிக் கிறைவன், குறிஞ்சிமன்.

[குறிஞ்சி + கிழவன்.]

குறிஞ்சிப்பண் kuṛiñji-p-pan, பெ. (n.) நால்வகைப் பெரும்பண்களுள் ஒன்று; one of the four melody - types.

மறுவ. குறிஞ்சியாழ்

[குறிஞ்சி + பண்.]

குறிஞ்சிப்பூ kuṛiñjili, பெ. (n.) 1. குறிஞ்சி நிலத்துப்பூ; flowers peculiar to hilly regions. 2. 12 ஆண்டிற்கொரு முறை செடியில் மலரும் கத்தரிப்பூ வண்ண மலர்; flower of plough - root plant.

[குறிஞ்சி + பூ.]

குறிஞ்சிலி kuṛiñjili, பெ. (n.) காதில் அணிதற்குரிய பூ வகை; a kind of flower worn as an ear - ornament.

[குறிஞ்சி → குறிஞ்சில் → குறிஞ்சிலி.]

குறிஞன் kuṛiñan, பெ. (n.) வறியன்; poor person.

[குறு → குறிஞன்.]

குறிப்பறிதல் kuṛippaṛi, 2 செ.கு.வி. (v.i.) நோக்கமறிதல்; to take the clue to guess one's intentions.

[குறிப்பு + அறி-.]

குறிப்பி-த்தல் kuṛippi-, பி.வி. (caus.) குறிப்பினால் நினைப்பூட்டுதல்; to remind, call to mind by sign or hint.

[குறி → குறிப்பி-.]

குறிப்பிடம் kuṛippiḍam, பெ. (n.) 1. குறித்த இடம்; pointed place, the place of assignation. 2. சுருக்கம்; summary, compendium, epitome. 3. கிறித்து பட்ட பாடுகளைக் காட்டும் படிமம்; image representing the sufferings of Christ. 4. வினாவிடையாயமைந்த சமய அறிவுறுஉ நூல் (கிறித்து); Catechism.

[குறிப்பு + இடம்.]

குறிப்பிடைச்சொல் kuṛip-piḍai-c-col, பெ. (n.) ஆங்கிலத்தில் ஒரு பொருளைச் சுட்டிக்காட்ட உதவும் உரிச்சொல் வகை; demonstrative.

[குறிப்பு + இடைச்சொல்.]

குறிப்பு¹ kuṛippu, பெ. (n.) 1. உள்ளக்கருத்து; intention, inmost thought, real purpose or motive. 2. பொறியானன்றி மனத்தாற் குறித்துணரப் படுவது object of mental apprehension dist, fr.panbu. 3. ஒன்பது வகைச் சுவைகளில் உண்டாகும் மனநிலை; mental response to the nine sentiments. 4. மனவொருமை; concentration of thought. 5. குறிப்பறிதல், இங்கிதம்; internal emotion attended with external gestures. 6. சைகை; gesture, significant look or word. 7. பிறர் கருதியதனைக் காணவல்ல கூரிய அறிவு; capacity to read into the minds of others, sharp, penetrative intellect. 8. சுருக்கம்; summary, abstract. 9. ஓசை, நிறம் முதலிய பொருளைக் குறிப்பது; work suggestive of sound or colour etc. 10. வெளிப்படையாகவின்றிப் பொருளுணர்த்துஞ் சொல்; (Gram.) that which is implied or understood, opp. to veḷi-p-pada. 11. அடையாளம்; mark, sign (க. குறிப்பு). 12. கைக் குறிப்புப் புத்தகம்; memorandum. 13. நாட்குறிப்பு; journal, in book - keeping. 14. பிறப்புக்குறிப்பு; horoscope. 15. சிறப்பியல்பு; description, distinguishing marks or characteristics. 16. குறிப்புக் குறியீடு; symbolic terms abbreviations, shorthand writing. 17. இலக்கு; aim, mark, target. 18. ஐந்து கந்தங்களுள் ஐம்பொறிகளும் மனமுமாகிய ஆறன் தொகுதி (Buddh); mind and the five senses, as elements of a being. one of pañja-kantam. 19. ஓவியத்தில் ஒரு வகைக் குறிப்பு; sketch in painting, outlines, tracings.

[குறி → குறிப்பு.]

குறிப்புச்சொல் kuṛippu-c-col, பெ. (n.) சொல்லுவோன் குறிப்பினால் நேர் பொருளன்றி வேறு பொருளை உணர்த்தும் சொல்; (Gram.) word indicating a meaning by implication.

மறுவ. குறிப்பு நிலை, குறிப்புமொழி.

[குறிப்பு + சொல்.]

குறிப்புத்தொழில் *kuṛi-p-pu-toḷil*, பெ. (n.) குறிப்பாகச் செய்யும் செய்கை; significant gesture.

[குறிப்பு + தொழில்.]

குறிப்பெழுத்து *kuṛippeḷuttu*, பெ. (n.) சுருக்கெழுத்து; abbreviation, contraction of names, words, etc., as எ - று for என்றவாறு.

[குறிப்பு + எழுத்து.]

குறிப்பேடு *kuṛippēḍu*, பெ. (n.) 1. நாள்தோறும் வரவு செலவுக் கணக்குகளைப் பதியும் புத்தகம்; day - book, the items of which are transferred to ledger. 2. நினைவுக் குறிப்பேடு; memorandum book.

[குறிப்பு + ஏடு.]

குறிபார்-த்தல் *kuṛi-pār-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிமித்தம் பார்த்தல்; to observe signs, omens. 2. நன்மை தீமைகளைக் குறிபார்த்துச் சொல்லுதல்; to tell fortunes. 3. இலக்குப் பார்த்தல்; to aim at a mark.

[குறி + பார்-]

குறிபிழை-த்தல் *kuṛi-piḷai-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இலக்குத் தவறுதல்; to miss the mark, as in shooting. 2. மழைக்குறி தோன்றியும் மழை பெய்யாது விடுதல்; to fail, as signs of rain.

[குறி + பிழை-]

குறிபோடு-தல் *kuṛi-pōḍu-*, 19 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அடையாளம் இடுதல்; to mark, sign. 2. எண்ணுதற்குக் கோடு இடுதல்; to make marks for helping calculation.

[குறி + போடு-]

குறியிடம் *kuṛi-y-iḍam*, பெ. (n.) தலைவனும் தலைவியும் கூடுதற்குக் குறித்த இடம்; (Akap.) place of assignation by lovers.

[குறி + இடம்.]

குறியீடு *kuṛi-y-iḍu*, பெ. (n.) குறியாக இட்டாளும் பெயர்; name given to a thing or concept, technical term.

[குறி + ஈடு.]

குறியெதிர்ப்பு *kuṛie-y-edirppu*, பெ. (n.) அளவு குறித்து வாங்கி வாங்கியவாறே எதிர்கொடுப்பது; exact return of things borrowed.

[குறி + எதிர்ப்பு.]

குறியோன் *kuṛiyōṇ*, பெ. (n.) 1. குள்ளன்; person of short stature. 2. அகத்தியன்; Agastya, as short.

ம. குறியவன்

[குறி → குறியோன்.]

குறில் *kuṛil*, பெ. (n.) 1. குற்றெழுத்து (Gram.) short vowel, opp. to neḍil. 2. குறுமை; shortness, dwarfishness.

[குறு → குறில்.]

குறு-தல் *kuṛu-*, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பறித்தல்; to pluck. 2. மேலிழுத்து வாங்குதல்; to pull up. 3. ஒழித்தல்; to abandon, leave off, give up. 4. நெல் முதலியன குற்றுதல்; to pound in a mortar, husk.

[குல் → குறு.]

குறுக்கம் *kuṛukkam*, பெ. (n.) 1. குறுகிய நிலை; shortness. 'ஐ' ஓளக் குறுக்கம்' 2. சுருக்கம்; abridgement, abbreviation, contraction, epitome, summary. 3. 3/4 முதல் 7 ஏக்கர் வரை பலவிடங்களில் பல்வேறு வகையாக வழங்கும் புன்செய் அளவு வகை; measure of dry land varying in different parts of Tamil country from 3/4 acre to 7 acres (R.F.). 4. கௌரி செய்நஞ்சு; a prepared arsenic.

[குறுகு → குறுக்கம்.]

குறுக்கல் *kuṛu-k-kal*, பெ. (n.) 1. குறைக்கை; reduction, contraction. 2. நெடிலைக் குறிலாக்குஞ் செய்யுள் திரிபு; (Gram.) shortening a long vowel.

[குறுக்கு → குறுக்கல்.]

குறுக்களவு *kuṛu-k-kaḷavu*, பெ. (n.) குறுக்குத் தூரம்; measurement across, diameter.

[குறுக்கு + அளவு.]

குறுக்கிடு-தல் *kuṛukkiḍu-*, 18 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குறுக்கே செல்லுதல்; to pass across, as animals of bad omen. 2. பிறர் செயலில் தலையிடுதல்; to interfere in another's affair. 3. தடையாக எதிர்ப்படுதல்; to cross the path of, to intervene.

[குறுக்கு + இடு-]

குறுக்கீடு *kuṛu-k-kiḍu*, பெ. (n.) குறுக்கிடுகை; crossing, intervention, interference.

[குறுக்கிடு → குறுக்கீடு.]

குறுக்கு¹-தல் *kuṛukku-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. குறையச் செய்தல்; to shorten, curtail, reduce, contract, lessen retrench. 2. சுருக்குதல்; to abbreviate, abridge, epitomise, abstract. 3. நெருங்கச் செய்தல்; to cause to draw near, to bring within easy reach.

ம. குறுக்குக; க. கொரெ; து. குந்தாவுனி; கோத., துட. குர்க்.

[குறுகு → குறுக்கு.]

குறுக்கு² *kuṛukku*, பெ. (n.) 1. நெடுமைக்கு மாறான அகலம்; transverseness, breadth. 2. குறுக்களவு; diameter. 3. குறுமை; shortness of distance. 4. சுருக்கம்; contraction. 5. மாறு; opposition, objection, hindrance. 6. இடுப்பு; hips, lions.

ம. குறுக்கு.

Fin.kesi (centre, middle); Es.kesk; Q.kuskan.

[குறுகு → குறுக்கு.]

குறுக்குக்கேள்வி *kuṛukku-k-kēḷvi*, பெ. (n.) 1. முறைமன்ற வழக்கில் சான்றாளியை மடக்கிக் கேட்கும் கேள்வி; cross - questioning, cross-examination. 2.

ஒழுங்கற்ற கேள்வி; irrelevant question, perverse question.
3. இருவர் வினாவிடக் கொண்டிருக்க இடையில் பிறனொருவன் கேட்கும் கேள்வி; question by way of interruption or intrusion.

[குறுக்கு + கேள்வி.]

குறுக்குச்சட்டம் kuṟukku-c-caṭṭam, பெ.(n.) 1. குறுக்காகப் போடும் சட்டம்; cross piece in a frame. 2. கூரையின் குறுக்குக் கட்டை; brace to connect a pair of rafters. 3. குறுக்காக இடும் உத்தரம்; cross beam.

[குறுக்கு + சட்டம்.]

குறுக்குச்சால் kuṟukku-c-cāl, பெ.(n.) முதலில் உழவு செய்யப்பட்ட திசைக்குக் குறுக்காக மறு உழவு செய்தல்; cross ploughing.

[குறுக்கு + சால்.]

குறுக்குச்சாலோட்டு-தல் kuṟukku-c-cāl-ōṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தன்னலங் கருதிப் பிறர் செயலில் இடையிடுதல், ஊடு விழுதல்; lit; to run a furrow transversely, to interfere with another's work for gaining one's own ends.

[குறுக்கு + சால் + ஓட்டு-.]

குறுக்குச்சுவர் kuṟukku-c-cuvar, பெ.(n.) பாகஞ்செய்து கொண்ட மனையில் எல்லை குறித்தற்குக் குறுக்கே இடும் (C.E.M.) சுவர்; partition-wall.

[குறுக்கு + சுவர்.]

குறுக்குத்தெரு kuṟukk-t-teru, பெ.(n.) பெரிய தெருவிருந்து பிரிந்து செல்லும் சிறிய தெரு; side street cutting across big street.

[குறுக்கு + தெரு.]

குறுக்குநிமிர்-தல் kuṟukku-nimir-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அளவுக்கு மிஞ்சி வேலை வாங்குதல்; to have one's powers over taxed, to be overworked. 2. சோம்பேறியாதல்; to grow lazy.

[குறுக்கு + நிமிர்-.]

குறுக்கும்நெடுக்கும் kuṟukkum-neḍukkum, பெ.(n.) இங்குமங்கும்; lit. lengthwise and breathwise, here and there.

[குறுக்கும் + நெடுக்கும்.]

குறுக்குப்புத்தி kuṟukku-p-putti, பெ.(n.) கோணலறிவு; cross-grained mentality.

[குறுக்கு + புத்தி.]

குறுக்குமறுக்கு kuṟukku-marukku, பெ.(n.) குறுக்கே மறுத்துப் பேசுமை; interrupting a person when he is speaking and contradicting him.

[குறுக்கு + மறுக்கு.]

குறுக்குவலி-த்தல் kuṟukku-vali-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பேறுகால வேதனைப்படுதல்; to suffer from labour pains.

[குறுக்கு + வலி-.]

குறுக்குவழி kuṟukkuvali, பெ.(n.) 1. குறுக்குப் பாதை;

short way. 2. கோணல்வழி; crooked way, path of evil.

ம. குறுக்குவழி

[குறுக்கு + வழி.]

குறுக்குவிசாரணை kuṟukku-viśāraṇai, பெ.(n.) முறைமன்ற வழக்கில் சான்றாளினை மடக்கிக் கேட்கும் கேள்வி; cross examination.

மறுவ. குறுக்குக்கோட்பாடு, குறுக்கு உசாவல், குறுக்கு உசாவணை, குறுக்கு வினா.

[குறுக்கு + விசாரணை.]

குறுக்குவிட்டம் kuṟukku-viṭṭam, பெ.(n.) அச்சுமரத்தின் மேற்பகுதிக்குக் கீழுள்ள சட்டம்; a cross bar cutting across the axis.

[குறுக்கு + விட்டம்.]

குறுக்குவினா kuṟukku-vinā, பெ.(n.) குறுக்குக் கேள்வி; cross examination.

[குறுக்கு + வினா.]

குறுக்கே kuṟukkē, வி.எ. (adv.) 1. இடையே; crosswise transversely, athwart, across. 2. நடுவில்; between, in the middle. 3. எதிராக; in opposition to.

ம. குறுக்கெ

[குறுக்கு + ஏ.]

குறுக்கே விழு-தல் kuṟukkē-viḷu-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) ஒரு செயலின் இடையே தலையிடுதல்; to interfere, meddle.

[குறுக்கே + விழு-.]

குறுக்கை¹ kuṟukkai, பெ.(n.) அட்டவீரட்டங்களுள் ஒன்றானதும் சிவபிரான் காமனை எதிர்த்ததுமான சோழநாட்டுத்தலம்; a shrine in Tañjāvūr district where Siva burnt kāmāṇ to ashes one of aṭṭaviraṭṭam.

[குறுக்கு → குறுக்கை.]

குறுக்கை² kuṟu-k-kai, பெ.(n.) 1. புலி; tiger. 2. உடைவாள்; dagger, poniard. 3. சுருங்கிய கை; withered handy.

[குறு + கை - குறுங்கை → குறுக்கை.]

குறுகப்பிடி-த்தல் kuṟuga-p-piḍi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. சுருக்குதல்; to retrench, to shorten, as a story. 2. கிட்டப்பிடித்தல்; to hold near or close to.

[குறுக + பிடி-.]

குறுகல் kuṟugal, பெ.(n.) 1. குறைதல்; growing short in stature through old age. 2. குறுகுதல்; decreasing. 3. குறுகிய பொருள்; that which is short, dwarfish, stunted.

[குறுகு → குறுகல்.]

குறுகவரிதல் kuṟuga-v-aridal, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) பொடியாய் கத்தி கொண்டு அரிதல்; cutting into very small or minute pieces.

[குறுக + அரிதல்.]

குறுகு¹-தல் kuṟugu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குள்ளமாதல்; to grow short, stumpy, dwarfish. 2. சிறுகுதல்; to shrink,

contract; to be reduced; to decrease, diminish, decline.
3. மாத்திரை குறைதல்; (Gram.). to be shortened as a long vowel.

[குல் → குறு → குறுகு.]

குறுகு²-தல் kurugu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அணுகுதல்; to approach, draw near.

[குல் → குறு → குறுகுதல்.]

குறுகுறு-ததல் kuru-kuru-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வெறுப்புத் தோன்ற முணுமுணுத்தல்; to mutter in displeasure, murmur. 2. மனம் உறுத்திக் கொண்டிருத்தல்; to be perturbed by fear of detection. 4. தினவுறுதல்; to feel an itching or irritating sensation, as in the ear, in a sore.

ம. குறுகுறுக்குக; க. குர்ருகுர்ரு.

[குல் → குறு-.]

குறுகுறுப்பு kuru-kuruppu, பெ. (n.) 1. விருப்பமின்மை தோன்ற முருமுருக்கை; muttering in displeasure. 2. குறட்டை; snoring, stertorous breathing. 3. அச்சக்குறி காட்டுகை; showing, signs of perturbation with fear. 4. சுறுசுறுப்பு; briskness, bustling activity.

[குறுகுறு → குறுகுறுப்பு.]

குறுகுறெனல் kuru-kurenal, பெ. (n.) 1. விரைவுக் குறிப்பு; onom. expr. signifying (or) showing signs of haste. 2. தினவுக் குறிப்பு; tingling, as in the ears, a sore. 3. சினக்குறிப்பு; muttering in displeasure. 4. அச்சக்குறிப்பு; being perturbed with fear. 5. சுறுசுறுப்பாயிருத்தற் குறிப்பு; being brisk and active.

[குறுகுறு + எனல்.]

குறுங்கண்¹ kuruṅ-kaṅ, பெ. (n.) பலகணி, சாளரம்; a kind of lattice - window, with small apertious.

மறுவ. பலகணி, மாண்கண், காலதர்.

[குறு → குறும் + கண்.]

குறுங்கண்² kuruṅ-kaṅ, பெ. (n.) நெருங்கின கணுவுடையது; that which is closely jointed, knotty.

[குறும் + கண்.]

குறுங்கண்ணி kuru-ṅ-kaṅṅi, பெ. (n.) முடியில் அணியும் மாலை; wreath for the tuft.

[குறும் + கண்ணி.]

குறுங்காடு kuruṅ-kāḍu, பெ. (n.) சிறுகாடு; thicket, small forest or jungle, copse, underwood.

ம. குறுங்காடு

[குறுமை + காடு.]

குறுங்கூலி kuruṅkūli, பெ. (n.) நெல்லைக் குற்றி அரிசியாக்குதற்குரிய கூலி; wages given for pounding and dehusking paddy.

மறுவ. குறுங்கூலி

[குறு + கூலி. குறுதல் = குற்றுதல்.]

குறுங்கோல் kuruṅ-kōl, பெ. (n.) 1. சிறிய கோல்; a tiny rod, small stick. 2. ஒரு நீட்டலளவைக் கோல்; a yard - measure.

ம. குறுங்கோல்

[குறும் + கோல்.]

குறுணி kuruṅṅi, பெ. (n.) எட்டுப்படி கொண்ட தவச அளவு; a grain measure = 1 marakkāl or 8 measures.

[குறு → குறுணி.]

குறுணை kuruṅṅai, பெ. (n.) குறுநொய்; broken rice, grit.

மறுவ. குறுநொய், குருணல்

[குறுகு + நொய்.]

குறுத்தவன் kuruttavan, பெ. (n.) குள்ளன்; dwarf.

[குறு → குறுத்தவன்.]

குறுந்தகடு kuruṅ-takaḍu, பெ. (n.) இசை, பாடல், கணினிக் கோப்பு ஆகியவற்றைப் பதிவு செய்யப் பயன்படும் சிறு அளவிலான தகடு; a Compact disk used to record the music or Computer files.

குறுந்தடி kuruṅ-taḍi, பெ. (n.) 1. சிறிய கழி; short stick. 2. பறையடிக்குங்கோல்; drum stick. 3. தாங்கு தூண்; supporting pillar.

ம. குறுந்தடி

[குறும் + தடி.]

குறுந்தாள் kuruṅ-n-tāḷ, பெ. (n.) 1. குறுகிய படிக்கட்டு; narrow steps. 2. சிற்றடி; small step.

[குறும் + தாள்.]

குறுந்தொகை kuruṅ-n-togai, பெ. (n.) அகப்பொருளைப் பற்றியதும் அகவற்பாக்கள் 402 கொண்டு பூரிக்கோ என்பவரால் தொகுக்கப் பெற்றதும், எட்டுத் தொகையில் சேர்ந்ததுமாகிய ஒரு நூல்; an ancient anthology of Tamil stanzas 402 in number, compiled by Pūrikō treating of aga-p-poru!, one of eṭṭu-t-togai.

[குறும் + தொகை.]

குறுந்தொடி kuruṅ-n-todi, பெ. (n.) சிறு வளையலைப் பூண்ட பெண்; maiden wearing small bracelets.

[குறும் + தொடி.]

குறுந்தோட்டி kuruṅ-tōṭṭi, பெ. (n.) சிறிய அங்குசம்; short goad, dist. fr. neḍu-n-tōṭṭi.

[குறும் + தோட்டி.]

குறுநகை kuruṅ-nagai, பெ. (n.) புன்சிரிப்பு; smile.

[குறுமை + நகை.]

குறுநடை kuruṅ-naḍai, பெ. (n.) குழந்தை நடை; child's walk. 2. சிறுக அடி வைத்து நடக்கும் தளர் நடை; a short walk with a short pace, as of children for pleasure.

[குறு + நடை.]
குறுநணி *kuṟu-naṇi*, பெ. (n.) மிக்க அணிமை; close proximity.
 [குறுமை + (நண்ணு) நணி.]
குறுநர் *kuṟunar*, பெ. (n.) களை முதலியன பறிப்போர்; pluckers, as of weeds.
 [குறு (பறித்தல்) → குறுநர்.]
குறுநரி *kuṟu-nari*, பெ. (n.) குள்ளநரி; fox.
 ம. குறுநரி
 [குறு + நரி.]
குறுநாத்தகடு *kuṟu-nā-tagaḍu*, பெ. (n.) பொன் போல் ஒளிரும் மெல்லிய தகடு; foliated tinsel.
 மறுவ. குறுந்தகடு
 [குறு + நாகம் + தகடு - குறுநாகத்தகடு → குறுநாத்தகடு. நாகம் = துத்தநாகம்.]
குறுநிலமன்னன் *kuṟu-nīla-mannaṇ*, பெ. (n.) சிற்றரசன்; petty, tributary chief.
 ம. குறுநில மன்னன்
 [குறுநிலம் + மன்னன்.]
குறுநெறி *kuṟu-neri*, பெ. (n.) குறுகிய மயிர் நெறிப்பு; wave of curls of hair.
 ம. குறுநிற
 [குறு + நெறி.]
குறுநொய் *kuṟu-noy*, பெ. (n.) அரிசி முதலியவற்றின் சிறுநொய்; broken rice, bruised grain, grit.
 மறுவ. குருணை
 [குறு + நொய்.]
குறும்படை *kuṟum-paḍai*, பெ. (n.) கோட்டை; fort.
 [குறும்பு + அடை.]
குறும்பர் *kuṟumbar*, பெ. (n.) 1. குறுநிலமன்னர்; petty chieftains. 2. ஒரு பழமையான குடியினர்; an aboriginal tribe. 3. வேடர்; hunters, those who live by chase. 4. இடையருள் முரட்டுக் கம்பளி நெய்யும் ஒரு பிரிவினர்; a caste of shepherds who weave coarse blankets. 5. பள்ளருள் ஒரு பிரிவினர் (G.J.D.i.90); a subdivision of the Pālār caste.
 ம. குறும்பன்; க. குறுப; தெ. குருப; து. குருபி.
 [குறும்பு → குறும்பர். குறும்பு = சிறுகன்றம், கரடு, வலிய கோட்டை.]
குறும்பலா *kuṟum-palā*, பெ. (n.) 1. ஒரு வகைக் கூழைப்பலாமரம்; a kind of short jack tree. 2. திருக்குற்றாலத்திலுள்ள சிவாலயம்; Siva shrine at Thirukkuṟālam.
 [குறும் + பலா.]
குறும்பறை *kuṟu-m-paṟai*, பெ. (n.) பறவைப்பேடு; hen, female of the feathered kind as probably short in stature.
 [குறும் + பறை.]

குறும்பன் *kuṟumban*, பெ. (n.) 1. குறும்பு; mischief. 2. குறும்புக்காரன்; mischief maker.
 ம. குறும்பன்; க. குறும்புகார.
 [குறும்பு + அன்.]
குறும்பாடு¹ *kuṟumbāḍu*, பெ. (n.) குறும்பாட்டம்; wickedness.
 [குறும்பு + ஆடு.]
குறும்பாடு² *kuṟumbāḍu*, பெ. (n.) ஒரு வகை ஆடு; short, woolly, sheep with twisted horns.
 [குறும்பு (குன்றம்) + ஆடு.]
குறும்பி *kuṟumbi*, பெ. (n.) 1. காதுள் அழுக்கு; ear wax. 2. மலம், சிறுநீர் முதலியன; excretion of the body, as urine and faeces.
 ம. குரும்பி
 [குல் → குறு → குறும்பு → குறும்பி.]
குறும்பிடி *kuṟum-piḍi*, பெ. (n.) 1. சிறு கைப்பிடி; a very short handle. 2. உடைவான்; short scimitar.
 [குறும் + பிடி.]
குறும்பு¹ *kuṟumbu*, பெ. (n.) 1. குன்றம்; hill. 2. பாலை நிலத்தூர்; village in a desert tract.
 [குன்றம் → குறம் → குறும்பு.]
குறும்பு² *kuṟumbu*, பெ. (n.) 1. ஊர்; village. 2. குறுநில மன்னர்; petty chieftains. 3. பகைவர்; enemy. 4. அரண்; stronghold. 5. வலிமை; strength, power. 6. தென்னாட்டிலுள்ள தொன்மையான மக்களுள் ஒரு பிரிவினர்; a class of tribes supposed to form a part of the aborigines of South India, divided into. 9. போர்; battle, fight, war.
 [குல் → குறு (குற்றுதல், தாக்குதல், வலிமை) → குறும்பு.]
குறும்பு³ *kuṟumbu*, பெ. (n.) 1. போக்கிரித்தனம்; wickedness. 2. நையாண்டி, வசை; mischief. 3. தொல்லை; obstinacy. 4. துடுக்குத்தனம்; insolence.
 ம., க. குறும்பு
 [குறு → குறும்பு.]
குறும்பு⁴ *kuṟumbu*, பெ. (n.) 1. சிறிய துணுக்கு; small pieces, as tobacco. 2. அழுக்கு; dirt.
 ம. குறும்பல்
 [குல் → குறு → குறும்பு.]
குறும்புழை *kuṟum-puḷai*, பெ. (n.) திட்டி வாயில்; wicket.
 [குறுமை + புழை.]
குறும்புள் *kuṟum-puḷ*, பெ. (n.) காடை; quail.
 மறுவ. குரும்புழ்
 [குறும் + புள்.]
குறும்பெறி-தல் *kuṟum-berī-*, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) காவலோடு இருந்த பகைவரின் சிற்றூரினை

அழித்தல், தொல்லை தரும் பகைக்குழுவினை அழித்தல்; to destroy the settlement of the enemy, to destroy enemy force.

[குறும்பு + எறி-.]

குறும்பொறி kuṛum-porī, பெ. (n.) ஒட்டியாணம்; girdle; sash.

[குறும் + பொறி.]

குறும்பொறை kuṛum-porai, பெ. (n.) 1. சிறுமலை; hillock. 2. குறிஞ்சி நிலம்; the hilly tract. 3. குறிஞ்சி நிலத்தார்; town in a hilly tract. 4. காடு; forest, jungle.

[குறும் + பொறை. பொறை = கற்பாங்கான மலை.]

குறும்பொறைநாடன் kuṛum-porai-nāḍan, பெ. (n.) முல்லைநிலத் தலைவன்; chief of the Sylvan tract.

[குறும்பொறை + நாடன்.]

குறும்போக்கு kuṛu-m-pōkku, பெ. (n.) யாழ் மீட்டும் முறைகளுள் ஒன்று; a mode of playing on the lute.

[குறும் + போக்கு.]

குறும்போது kuṛum-pōdu, பெ. (n.) மலரும் பருவமுள்ள அரும்பு; bud about to blossom.

[குறும் + போது.]

குறமகள் kuṛu-magal, பெ. (n.) 1. இளம்பெண்; girl, young woman. 2. மனைவி; wife.

[குறுமை + மகள்.]

குறுமடல் kuṛu-maḍal, பெ. (n.) திருநீறு வைக்கும் சிறிய மடல்; small receptacle for sacred ashes.

[குறும்¹ + மடல்.]

குறுமணல் kuṛu-maṇal, பெ. (n.) வெள்ளி கலந்த மணல்; sand containing minute particles of silver.

[குறும் + மணல்.]

குறுமல் kuṛumal, பெ. (n.) பொடி; powder.

ம. குறும்பல்

[குறு → குறுமு → குறுமல்.]

குறுமாக்கள் kuṛu-mākkal, பெ. (n.) சிறுபிள்ளைகள்; children.

மறுவ. குறுமக்கள்

ம. குறுமார், குறுமாரு.

[குறுமை + மாக்கள்.]

குறுமுட்டன் kuṛu-muṭṭan, பெ. (n.) முரடன்; one daringly insolent, brute, savage.

[குறுமுட்டு → குறுமுட்டன்.]

குறுமுறுவல் kuṛu-muṛuval, பெ. (n.) புன்சிரிப்பு; smile.

[குறு + முறுவல்.]

குறுமுனி kuṛu-muṇi, பெ. (n.) குறுமுனிவன் அகத்தியன்; sage Agattiya.

ம. குறுமுனி

[குறு + முனி.]

குறுமை kuṛumai, பெ. (n.) 1. குறுகிய தன்மை; shortness, brevity, conciseness. 2. குள்ளம்; dwarfishness, low stature. 3. குறைவு; defectiveness, imperfection. 4. அண்மை; nearness, closeness, proximity.

ம. குறும்; க. குறுசு; தெ. கொர, கொறுவ; து. கொறதெ; கோத. கொர்வ்; துட. க்வர்சில்; குட. கொறு, கொறவு.

[குறு + மை.]

குறுமொழி kuṛu-moḷi, பெ. (n.) கொச்சை வழக்கு; slang.

[குறு + மொழி.]

குறுவாழ்க்கை kuṛu-vāḷkkai, பெ. (n.) 1. ஏழமை; poverty. 2. சின்னஞ்சிறு கால இன்பம்; short-lived enjoyment.

[குறுமை + வாழ்க்கை.]

குறுவிழிவிழி-த்தல் kuṛu-viḷi-viḷi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வெகுளி, அச்சம் முதலியவற்றால் வெறித்துப் பார்த்தல்; to stare, look intently through anger or fear.

[குறு + விழி-.]

குறுவெறும்பு kuṛu-v-eṛumbu, பெ. (n.) பெரிய சிவப்பெறும்பு; a large red ant (சா.அக.).

[குறு + எறும்பு. குறு = சிவப்பு.]

குறுவை kuṛuvai, பெ. (n.) 1. விடை மாதத்தில் (வைகாசியில்) விதைத்து இரண்டு மாதத்தில் அறுவடையாகும் கறுப்பு நெல் வகை; a dark species of paddy sown in vaikāci, and reaped in two months. 2. மூன்று மாதத்தில் பயிராகும் ஒரு வகைச் செந்நெல்; an inferior reddish paddy, maturing in three months.

ம. குறுவ, குர்வ்வ.

[குறு → குறுவை.]

குறை¹-தல் kuṛai-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சிறுகுதல்; to diminish, decrease, ane, divindle, decline. 2. மதிப்பு, இடம், பொருள், ஏவல் முதலியவற்றால் தாழ்த்தல்; to be reduced, in value, in estimation, in circumstances, in rank. 3. பற்றாமற் போதல்; to be wanting, to prove insufficient, to be short, in weight, measure, or number. 4. அரைகுறையாதல்; to be imperfect, unfinished, defective, deficient. 5. விலையேறும்படி பண்டம் அருகுதல்; to be dear, difficult of attainment, scarce. 6. எழுத்துக் கெடுதல்; (Gram.) to be dropped, elided, as a letter. 7. வருத்தி உயிரொடுங்குதல்; to droop in affliction. 8. குறைவுற்று வருந்துதல்; to languish from worries. 9. துணிவு குன்றுதல்; to lose courage. 10. வெட்டப்படுதல்; to be cut off. 11. தோல்வியுறுதல்; to suffer, defeat. 12. அழிதல்; to be ruined, destroyed.

Fin.kerita; EO.kere; Mordvin.ker; Hung.ker; Mong.kerei; Q.guru.

[குறை → குறைத்தல்.]

குறை²-த்தல் kurai-, 4 செ.குன்றாவி (v.i.) 1. சுருக்குதல்; to lessen, shorten, curtail. 2. தறித்தல்; to cut, fell, hew down. 3. அறுத்தல்; to reap, as a crop. 4. அராவுதல்; to file. 5. முகத்தல்; to draw, as water.

[குறை → குறைத்தல்.]

குறை³ kurai, பெ. (n.) 1. குறைபாடு; deficiency, imperfection, want, default. 2. குற்றம்; fault, defect, flaw. 3. வறுமை; indigence, poverty. 4. எஞ்சியது; complement, balance, arrears, remainder. 5. மனக் குறை; dissatisfaction, grievance. 6. நேர்த்திக்கடன்; vow requiring fulfilment. 7. இன்றியமையாப் பொருள்; that which is indispensable. 8. காரியம்; business that has to be done. 9. வேண்டுகோள்; request. 10. வேண்டுவது; needs. 11. துண்டம்; piece, section. 12. ஆற்றிடைக் குறை; small isle, ait in a river. 13. சொல்லின் எழுத்துக்குறை; (Gram.) omission of a letter, as syncope, apocope, aphaeresis. 14. ஆறாம் வேற்றுமை; (Gram). genitive case. 15. உண்ணுவதற்குப் பக்குவப்படுத்திய தசை; piece of flesh, as prepared for table. 16. ஒரு தாக்குடைய மிடற்றுப்பாடல் வகை; a kind of vocal music. 17. அரசிறை; tribute, revenue.

க. கொறை; தெ. கொடி.

குறைக்கரும் kurai-k-karumam, பெ. (n.) முடியாது எஞ்சிய செயல்; unfinished part of a business, affair etc.

[குறை + கரும்.]

குறைகுடம் kurai-kuḍam, பெ. (n.) கல்வி கேள்விகளால் நிரம்பாதோன்; lit, pot half-filled with water. A self-conceited person, lacking in sound education and good manners, opp. to nīrai-kuḍam.

[குறை + குடம்.]

குறைகொள்(ளு)-தல் kurai-kol-, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மனக்குறையை வெளிக்காட்டல்; to take a thing amiss; to be piqued; to feel aggrieved; to complain. 2. தன் குறையைக் கூறிக்கொள்ளுதல்; to represent one's wants needs.

[குறை + கொள்ளு-]

குறைகோள் kurai-kōl, பெ. (n.) இரத்தல்; begging, petitioning, mendicancy.

[குறை + கோள்.]

குறைச்சல் kurai-c-cal, பெ. (n.) 1. குறைவு; deficiency, scarcity, as of an article; curtailment. 2. இழிவு; discredit, disparagement.

[குறை → குறைச்சல்.]

குறைச்சால் kurai-c-cāl, பெ. (n.) உழவு நிலத்தில் சாலோடாத இடம்; balk in ploughing.

[குறை + சால்.]

குறைசெய்-தல் kurai-šey-, 1 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. மதிப்புத் தாழ்வு பண்ணுதல்; to treat with disrespect. 2. வெட்டுதல்; to cut off, disfigure by cutting off.

[குறை + செய்-]

குறைசொல்(லு)-தல் kurai-šol-, 6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மனத்திலுள்ள குறையைப் பிறர் அறியக் கூறுதல்; to complain, state grievances, pray for redress, express, dissatisfaction. 2. தனக்கு வேண்டுவன வற்றைச் சொல்லிக் கொள்ளுதல்; to represent one's wants. 3. குற்றஞ்சாட்டுதல்; to charge with fault, censure, criticise, blame.

[குறை + சொல்லு-]

குறைத்தலை kurai-t-talai, பெ. (n.) தலையில்லாத பிணம்; headless body, believed to dance on the battle field.

[குறை + தலை.]

குறைதீர்¹-தல் kurai-tīr-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மனக் குறை நீங்குதல்; to have wants supplied, to be satisfied.

[குறை + தீர்-]

குறைதீர்²-த்தல் kurai-tīr-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வேண்டிய வற்றை உதவுதல்; to supply, as one's wants or needs; to satisfy. 2. கடமையைச் செய்து முடித்தல்; to fulfil, as an obligation.

[குறை + தீர்.]

குறைநய-த்தல் kurai-naya-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) குறை தீர்க்க வேண்டுதல்; request to redress grievances.

[குறை + நய.]

[செ.அக. முதலியில் குறை நயத்தலைக் குறை நேர்தலாகக் குறித்திருப்பது தவறு.]

குறைநாள் kurai-nāl, பெ. (n.) நாள், மாதம், ஆண்டு, வாழ்நாள் இவற்றில் மீதியிருக்குங் காலம்; remaining portion of the day, month, year or life-time.

[குறை + நாள்.]

குறைநேர்-தல் kurai-nēr-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) குறையை நீக்க உடன்படுதல்; to consent to make up one's wants.

[குறை + நேர்-]

குறைநோய் kurai-nōy, பெ. (n.) குட்ட நோய்; leprosy, as eating away one's limbs.

[குறை + நோய்.]

குறைப்பக்கம் kurai-p-pakkam, பெ. (n.) தேய்பிறை நாள்; dark fortnight, period of waning moon.

[குறை + பக்கம். த. பக்கம் > Skt. pakṣa.]

குறைப்படு-தல் kurai-p-paḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) மனக்குறையுறுதல்; to be displeased, discontented.

[குறை + படுதல்.]

குறைப்பேர் *kuṛai-pēr*, பெ. (n.) 1. மற்றவர்; other persons, rest, as of a company. 2. சுருக்கிக் கூறும் இயற்பெயர்; abbreviated name, as *kiṭṭu* for Krishnan.

[குறை + பேர்.]

குறைப்பொழுது *kuṛai-p-poḷudu*, பெ. (n.) 1. செல்ல வேண்டிய காலம்; unexpired portion of time. 2. காலக்குறைவு; the remaining portion of the day, month, year, etc.,

[குறை + பொழுது.]

குறைபடு¹-தல் *kuṛai-paḍu-*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குறைவாதல்; to be wanting, to diminish, to become scarce. 2. துணிபடுதல்; to be broken into pieces, to be shivered into fragments.

[குறை + படுதல்.]

குறைபடு²-த்தல் *kuṛai-paḍu-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) குறைவுண்டாக்குதல்; to fail in rendering what is due, to cause deficiency.

[குறை + படு-.]

குறைபாடு *kuṛai-pāḍu*, பெ. (n.) 1. குறைவு; deficiency, defect. 2. மனக்குறை; want, need, discontent.

[குறைபடு → குறைபாடு.]

குறைமகன் *kuṛai-magan*, பெ. (n.) நிலைமையிழந்தவன்; one who has lost his status in life.

[குறை + மகன்.]

குறைமதி *kuṛai-madi*, பெ. (n.) தேய்பிறை; waning moon.

[குறை + மதி. மதி = நிலவு.]

குறையணி கொள்(ளு)-தல் *kuṛai-y-aṇi-koḷ-*, 16 செ.கு.வி. (v.i.) அரைகைகுறையாக ஒப்பனை செய்து கொள்ளுதல்; to be imperfectly dressed or adorned.

[குறையணி + கொள்(ளு)-.]

குறையரவு *kuṛai-y-aravu*, பெ. (n.) குட்டையான பாம்பு வகை; a kind of serpent, as being short.

[குறை + அரவு.]

குறையவை *kuṛai-y-avai*, பெ. (n.) அறிவு குணங்களாற் குறைவுபட்டார் கூடிய அவையம்; assembly of inferiors, opp. to *niṛai-y-avai*.

[குறை + அவை.]

குறையறு-தல் *kuṛai-y-aṛu-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) மனக்குறை நீங்குதல்; to be freed from wants, anxiety etc.

[குறை + அறுதல்.]

குறையாக்கேள்வி *kuṛaiyā-k-kēḷvi*, பெ. (n.) நிரம்பிய அறிவு; perfect learning, sound erudition.

[குறை + ஆ + கேள்வி. ஆ = எதிர்மறைப் பின்னொட்டு.]

குறையிர-த்தல் *kuṛai-y-ira-*, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) தன்

குறை கூறி வேண்டுகல்; to beg, supplicate, petition for one's wants.

[குறை + இரத்தல்.]

குறையுடல் *kuṛai-y-uḍal*, பெ. (n.) தலையில்லாத உடல்; headless body believed to dance on the battle field.

[குறை + உடல்.]

குறையுறவு *kuṛai-y-uṛavu*, பெ. (n.) மனக்குறை கொண்டிருக்கை; being in distress.

[குறை + உறவு.]

குறையறு-தல் *kuṛai-y-uṛu*, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) குறை கூறி வேண்டுகல்; to beg, entreat, supplicate for one's wants.

[குறை + உறு-.]

குறைவயிறு *kuṛai-vaayiru*, பெ. (n.) 1. உணவு குறைவாகக் கொண்ட வயிறு; stomach partially filled with food. 2. அரைவயிறு; half filled belly.

[குறை + வயிறு.]

குறைவறுப்பு *kuṛai-v-aṛuppu*, பெ. (n.) 1. அரண்மனைக்குரிய பண்டச்சுமை; head-load of articles, intended for the palace. 2. மதிப்புரவாக அனுப்பும் பண்டங்கள்; supplies made, as to a superior.

[குறைவு + அறுப்பு.]

குறைவாளர் *kuṛai-v-āḷar*, பெ. (n.) குறையுடையவர்; persons in want.

[குறைவு + ஆளர்.]

குறைவில் *kuṛai-vil*, பெ. (n.) வானவில்; rainbow.

[குறை + வில்.]

குறைவு *kuṛaiyu*, பெ. (n.) 1. குறைபாடு; lack, want, deficiency, dearth, limit. 2. குற்றம்; defect, default. 3. குறைந்த அளவுள்ளது; little, small, quantity. 4. ஏழ்மை; indigence, poverty. 5. காரியபலன்; use, value, profit.

[குறை + குறைவு.]

குறோக்கை *kuṛokkai*, பெ. (n.) குறட்டை; snoring.

மறுவ. குறட்டை

தெ. குரசு

[குறக்கு (ஒலிக்குறிப்பு) → குறக்கை → குறோக்கை.]

குன்மம்¹ *kuṅmamṛai*, பெ. (n.) செரிமானமின்மை, வயிற்றுவலி முதலியன காணும் வயிற்றுநோய்; chronic dyspepsia; glandular enlargement in the abdomen, as of the mesenteric gland, causing indigestion, colic and emaciation. 2. 9 யானை, 9 தேர், 27 குதிரை, 45 காலாளர்கள் கொண்ட படை வகுப்பு; a division of an army consisting of elephants, 9 chariots, 27 horses and 45 foot soldiers. 3. அடர்ந்த தூறு; dense thicket, bush.

[குல் (குத்தல், வலி) → குன்மம்.]

குன்மம்² *kuṅmam*, பெ. (n.) 1. புரளச் செய்தல்; causing to roll. 2. உள்கட்டி; internal tumour. 3. அடி வயிற்றுக்

கட்டி; abdominal tumour.

[குல் → குல்மு → குன்மு → குன்மம்.]

குன்மம்³ kunmam, பெ. (n.) பித்தம் அதிகரித்து, செரியாமையினால் ஏப்பத்தோடு வலியை உண்டாக்கும் ஒரு நோய்; dyspepsia arising from chronic enlargement of the spleen.

[குல் (குத்தல், வலி) → குன்மம்.]

குன்றக்கூறல் kunra-k-kūral, பெ. (n.) பத்து வகை நூற்குற்றங்களுள் கூற வேண்டியதைக் குறைவு படச் சொல்லுகையாகிய குற்றம்; incomplete statement, a defect in composition one of ten nūr-kurram.

[குன்றுதல் = குறைதல். குன்று → குன்ற + கூறல்.]

குன்றம் kunram, பெ. (n.) மலை; hill, mountain.

[குன்று → குன்றம்.]

குன்றர் kunrar, பெ. (n.) குன்றவாணர்; hill tribes.

[குன்று + அர் - குன்றர்.]

குன்றல் kunral, பெ. (n.) 1. குறைகை; diminishing, decreasing. 2. கெடுதல் விகாரம் (Gram.); elision, omission.

[குன்று → குன்றல்.]

குன்றவாணர் kunra-vānar, பெ. (n.) குறிஞ்சி நில மக்கள்; mountaineers, inhabitants of the hilly tract.

[குன்றம் + வாணர்.]

குன்றவில்லி kunra-villi, பெ. (n.) சிவன்; śivan, as having Mt. Mēru for his bow.

[குன்றம் + வில்லி.]

குன்றி-த்தல் kunri-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குன்று போல் குவித்தல், ஒன்றாகக் கூட்டுதல்; to heap up, make a lump of, to hill. 2. வளர்தல்; to be increased, grow. 3. குன்றிமணி வளர்தல்; to be increased, grow.

ம. குன்னிக்குக

[குல் → குன் → குன்றி.]

குன்றிப்போ-தல் kunri-p-pō-, 8 செ.கு.வி. (v.i.) மெலிவுறல்; being emaciated, as through disease or mental worry.

[குன்று → குன்றி + போ-.]

குன்றிமணி kunri-maṇi, பெ. (n.) 1. குன்றிச் செடியின் சிவப்பு வித்து; the red seed or crab's eye. 2. 4 நெல் அல்லது 1/2 மஞ்சாடி எடையுள்ள பொன் நிறுக்கும் நிறை வகை (கணக்கதி.); a standard weight for gold = paddy grains = 2 gr. troy = mañjaḍi = 1/12 pagoda. 3. அதிமதுரம்; liquorice.

[குன்றி + மணி.]

குன்று¹-தல் kunru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குறைதல்; to decrease, diminish, become reduced. 2. அழி வடைதல்; to be ruined. 3. நிலைகெடுதல்; to fall from high position. 4. எழுத்துக் கெடுதல் (Gram.); to be omitted, as a letter. 5. வாடுதல்; to droop, languish to be dispirited. 6. வளர்ச்சி யறுதல்; to become stunted to be arrested in growth.

ம. குன்னுக; க., தெ. குந்து; து. குந்துனி; குட. கொறு; கோத. குர்க்; துட. குறக்; கூ. கோக்; பட. குக்கு.

[குல் → குன்று.]

குன்று² kunru, பெ. (n.) 1. குறைவு; deficiency. 2. சிறுமலை; hill. 3. மலை; mountain. 4. சிறுகுவடு; hill top. 5. சதய விண்மீன்; the 24th star.

ம. குன்னு; க., தெ., குற. கொண்ட; குட. குந்தி; பர். கொந்தி; கோண். குறு.

Fin.kunnas; Es.kangar; Q.kancha.

[குல் → குன்று.]

குன்றுகூப்பிடு-தல் kunru-kūppiḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) குன்றானது எதிரொலி செய்யுமாறு கூவி விளையாடுதல்; to rouse the echoes of the hill by shouting in play.

[குன்று + கூப்பிடு-.]

குன்றுபயன் kunru-payan, பெ. (n.) களவொழுக்கம்; clandestine union, as of lovers.

[குன்று + பயன்.]

குன்னா-த்தல் kunṇā-, 6 செ.கு.வி. (v.i.) குளிரால் உடம்பு கூனிப் போதல்; to shrink and crouch with cold, to contract limbs and look small.

[குல் → குன்னு → குன்னா-.]

குனகு-தல் kunagu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கொஞ்சிப் பேசுதல்; to prattle sweetly.

[குல் → குன் → குனகு.]

குனி-தல் kuṇi-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வளைதல்; to bend, as a bow. 2. வணங்குதல்; to bow, make obeisance. 3. தாழ்தல்; to stoop; to descend low. 4. வீழ்தல்; to fall, as in battle. 5. இரங்குதல்; to pity, commiserate, relent.

ம. குனி; க. குனி; தெ. குங்கு.

[குல் → குன் → குனி. குல் = வளைதல்.]

குனி²-த்தல் kuṇi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஆடுதல்; to dance. 2. குரல் நடுங்குதல்; to quaver, quiver, shake, as the voice in singing.

[குனி → குனித்தல்.]

குனி³ kuṇi, பெ. (n.) 1. வளைகை; curvature. 2. வில்; bow.

[குல் → குன் → குனி.]

குனிப்பம் kuṇippam, பெ. (n.) ஆடல்; dance.

[குனி → குனிப்பம்.]

குனிப்பாய்ப்பார்-த்தல் kuṇippāy-p-pār-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கவனமாய் உற்றுப்பார்த்தல்; looking with special attention.

[குனிப்பு + ஆய் + பார்-.]

குனிப்பு¹ kuṇippu, பெ. (n.) வளைகை; bending.

[குனி → குனிப்பு.]

குனிப்பு² kunippu, பெ. (n.) 1. ஆடல்; dance. 2. கூத்து வகை; a kind of dance.

[குல் → குனி → குனிப்பு.]

குணை kunai, பெ. (n.) கூர்மையான பக்கம்; the sharp point or trip of a thing.

[குல் → குணை.]

கூ

கூ¹ kū, பெ. (n.) புவி; earth.

ம., க. கூ

[ஒருகா. குவலயம் → குவயம் → குவை → கூ.]

கூ² kū, பெ. (n.) 1. குயில் கூவும் ஒலி; cooing, as of koel. 2. கூவிளம் வாய்ப்பாட்டில் நேரசையைக் குறிக்கும் எழுத்து; a letter of kūṽṛam tables, nērasai. 3. கூக்குரல் (முறையீட்டொலி); piteous cry. 4. ஒரு பெண் பேய்; female devil.

[கூ = விளக்குரல், ஒலிக்குறிப்பு, பேசிரைச்சல், அரற்றும் பெண்பேய்.]

கூ³ kū, பெ. (n.) கூழ்; porridge.

[கூழ் → கூ (கொ.வ.).]

கூ⁴ kū, பெ. (n.) 1. உடற்கழிவு (மலம்); excretion of the body. 2. உடற்கழிவை வெளியேற்று வகை (மலங்கழிக்கை); evacuating, passing stools.

[கூளம் → கூள் → கூ.]

கூக்குரல்¹ kū-k-kural, பெ. (n.) 1. பேரொலி; shout, outcry, uproar, clamour. 2. குறை தீர்க்க வேண்டி முறையிடும் ஒலி; Piteous cry, as in seeking redress.

[கூவு + குரல் - கூவுகுரல் → கூக்குரல்.]

கூக்குரல்² kū-k-kural, பெ. (n.) 1. குழந்தைகள் கத்துவது போன்ற கூவென்னும் ஒலி; cry, as of children or koel.

[கூவு + குரல் - கூவுகுரல் → கூக்குரல்.]

கூக்கேட்டல் kū-k-kēṭṭal, பெ. (n.) ஏவல் கேட்கை; lit., responding to a call waiting one's command, serving.

[கூ + கேட்டல்.]

கூகம்¹ kūgam, பெ. (n.) மறைவு, உன்னிப்பு, மந்தணம்; the state of being hidden, disguised, secret.

கூகம்² kūgam, பெ. (n.) 1. கோட்டான் (Pond); rockhorned -owl. 2. ஆந்தை; owl.

[கூ → கூகம். கூ = கூவுதல்.]

கூகனம் kūgaṇam, பெ. (n.) 1. மறைந்த பொருளுடைய சொல்; a term of hidden significance. 2. இழிவழக்கு, கீழ்த்தரமான மொழி; indecent term. 3. மாய்மாலம்; pretence deceit.

[கூகல் → கூகலம் → கூகனம்.]

கூகாகம் kū-kāgam, பெ. (n.) கழுகு (மலை.); Arecapalm.

[கா - கூ (உயரம்) + (கழுகு → காகு) காகம்.]

கூகாரி kūgāri, பெ. (n.) காக்கை; crow.

[கூ (கூவு) + காரி (சனி).]

கூகு kūgu, பெ. (n.) எட்டு அகவைப் பெண்; eight years old girl.

[குழ → குழகு → கூகு.]

கூகை kūgai, பெ. (n.) 1. கோட்டான்; rock horned - owl. 2. குரங்கு முகமும் மஞ்சள் நிறமும் உடைய ஆந்தை; barn owl. 3. ஒரு வகைப் பருந்து; a species of kite.

ம. கூமன்; க. கூகி, கூகெ, கூம்பெ; தெ. கூம்பி, கூம்ப; து. கும்ம, கூகெ; பட. கும்ம; கொலா. கூப; பர். குஞ்சி; கூ. குஞ்சி.

Skt.ghūka; Mar. ghubaḍ.

[கூவல் → கூகு → கூகை.]

சாகப் போகின்றவரை கூப்பிடும் பறவை என்பது பழங்காலக் கருத்து.

கூகைகுழறு-தல் kūgai-kularu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஆந்தை அலறுதல்; to hoot, as an owl.

[கூகை + குழறு-.]

கூச்சக்கண் kūcca-k-kaṇ, பெ. (n.) 1. வெட்கப்படுபவன்; shy, bashful, person. 2. உடற் கூச்சமுள்ளவன்; ticklish person.

[கூச்சம் + காரன்.]

கூச்சம் kūccam, பெ. (n.) 1. நாணுகை; shyness, bashfulness, modesty, delicacy, shame. 2. உடல் கூசுகை; ticklishness. 3. கண், பல் முதலியன கூசுகை; delicacy, as of on eye; unpleasant tingling, as of a tooth. 4. அக்குட் கூச்சம்; titillation. 5. மனமெழாமை; hesitating, shrinking. 6. அச்சத்தா லுண்டாகும் நடுக்கம்; tremulousness; timidity, fear. 7. அச்சம்; fear.

[கூசு → கூச்சம்.]

கூச்சல் kūccal, பெ. (n.) 1. பேரொலி; outcry, clamour, hue and cry. 2. கக்கல் (வாந்தி), வயிற்றுப்போக்கு; epidemic cholera.

ம. கூச்சல்

[கூவு + கூச்சல்.]

கூச்சு kūccu, பெ. (n.) கூரிய முனை; sharp point, cone shaped point as in developed abscess.

தெ. கூசி

[கூ → கூச்சு.]

கூசம்¹ kūśam, பெ. (n.) கூச்சம்; shyness.

[கூசு → கூசம்.]

கூசம்² kūśam, பெ. (n.) கொங்கை; female breast.

[கூச்சு¹ → கூசம்.]

கூசல்¹ kūśal, பெ. (n.) 1. மனங்குலைகை; perplexity, confusion. 2. அச்சம்; fear.

ம. கூசல்

[கூசு → கூசல்.]

கூசல்² kūśal, பெ. (n.) கூச்சல், பேரொலி; outcry, clamour.

[கூவு → கூசல்.]

கூசனம் kūśa-k-kal, பெ. (n.) மதியாமை; nonchalance.

[கூசல் → கூசனம்.]

கூசி kūśi, பெ. (n.) கரிக்கோல் (எழுதுகோல்); pencil.

மறுவ. கூசிகை

[கூச்சு¹ → கூசு → கூசி.]

கூசிவிழி-த்தல் kūśi-viḷi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கண் கூச்சத்துடன் நோக்குதல்; to look with dazzled eyes. 2. அருளுடன் பார்த்தல்; to look with eyes of grace.

[கூசி + விழி.]

கூசு¹-தல் kūśu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நாணுதல்; to be shy, bashful. 2. உடல் கூச்சங் கொள்ளுதல்; to be ticklish. 3. கண், பல் முதலியன கூசுதல்; to be tender, weak, sensitive, as an eye, a limb, to be set on edge, as a tooth.

ம. கூசுக

[கூ → கூசு.]

கூசு²-தல் kūśu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அஞ்சிப் பின் வாங்குதல்; to recoil, shrink back as from fear. 2. நிலைகுலைதல்; to be routed as on army.

[கூ → கூசு.]

கூட்டம்¹ kūṭṭam, பெ. (n.) 1. கூடுகை; union, combination, meeting. 2. திரள்; crowd, flock, clump, swarm, group. 3. மந்தை; herd. 4. அவை; association, society, assembly, confederation. 5. இனத்தார்; kindred, relations, tribe. 6. நட்பினர்; friends, companions.

ம. கூட்டம்; க., து., பட. கூட; தெ. கூடமு; கோத., துட. கூட்டம்; குட. கூடி.

[கூடு → கூட்டம்.]

கூட்டம்² kūṭṭam, பெ. (n.) 1. வகை; class, kind, series, set, species, genus. 2. போர்; battle, fighting. 3. மெய்யுறு புணர்ச்சி; copulation, sexual intercourse. 4. மிகுதி; abundance, numerousness. 5. பிண்ணாக்கு; oil-cake.

ம. கூட்டம்; க., து., பட. கூட; தெ. கூடமு; கோத., துட. கூட்டம்; குட. கூடி.

[கூடு → கூட்டம்.]

கூட்டர் kūṭṭar, பெ. (n.) 1. தோழர்; companions. 2. இனத்தார்; members of the same clan or tribe.

ம. கூட்டர்

[கூட்டு → கூட்டார்.]

கூட்டரவு kūṭṭaravu, பெ. (n.) 1. கூடுகை; uniting, joining. 2. உடனுறைகை; association, acquaintance. 3. பொருட் கூட்டம்; collection aggregate, series. 4. சேர்க்கை; combination, union.

[கூடு → கூட்டு + அரவு.]

கூட்டல் kūṭṭal, பெ. (n.) 1. கூடுகை, இணைகை; uniting, joining. 2. வலிய அரசனது துணையைத் தேடுகை; seeking the alliance of powerful kings. 3. எண்களை ஒன்றோடொன்று கூட்டுதலாகிய கணித வகை; addition (Arith.).

ம. கூட்டல்

[கூடு → கூட்டல்.]

கூட்டற்றவன் kūṭṭarravan, பெ. (n.) 1. சேரத்தகாதவன்; one unfit for company. 2. ஒன்றுக்கும் பயன்றவன்; useless person. 3. இனத்தினின்று விலக் குண்டவன்; outcaste excommunicated person.

[கூட்டு + அற்றவன்.]

கூட்டாக்கு-தல் kūṭṭākku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) பொருட்படுத்துதல்; to take into account, to mind.

[கூட்டு + ஆக்கு.]

கூட்டாளி kūṭṭāli, பெ. (n.) 1. நண்பன்; associate, companion. 2. பங்காளி; partner in trade, co-partner. 3. பணவணிக முகவல்; agent of money lending business. 4. உடனொத்தவன்; equal compeer. 5. இணையி லொன்று; fellow, one of a pair, as oxen, horses.

ம. கூட்டக்காரன்

[கூட்டு + ஆளி.]

கூட்டிக்கட்டு-தல் kūṭṭi-k-kaṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சேர்த்துக் கட்டுதல்; to gather and tie together. 2. பிறர் நிலத்தைத் தன்னதாகச் சேர்த்துக் கொள்ளுதல்; to encroach on another's land.

[கூட்டு → கூட்டி + கட்டு.]

கூட்டிக்கொடு-த்தல் kūṭṭi-k-koḍu-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. முன்னிருந்ததோடு சேர்த்துக் கொடுத்தல்; to give more, increase, add to. 2. பெண்களைப் பரத்தமைக்கு கூட்டிவிடுதல்; to play the pimp, pander.

கூட்டிக்கொள்ளுதல் kūṭṭi-k-koḷḷu-, 16 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கூட்டமுதலியவற்றில் சேர்த்துக்கொள்ளுதல்; to take, admit one as into society, company, etc., 2. மருந்து உணவு முதலியவற்றில் வேண்டும் பொருள்களைச் சேர்த்தல்; to add ingredients, as in medicine food, etc. 3. உணவு உட்கொள்ளுதல்; to take in, as food.

[கூட்டி + கொள்.]

கூட்டிப்பிடி-த்தல் kūṭṭi-p-pidi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சேர்த்துப் பற்றுதல்; to hold together, as by the hand. 2. பிறர்க்குரிய நிலத்தைத் தன்னதாகுதல்; to encroach upon, as another's lands. 3. துணி முதலியவற்றை

அதிகமாக அளப்பதற்கு இழுத்துப்பிடித்தல்; to grasp too much, as in measuring cloth. 4. ஒருவனை மன்னித்து ஏற்றுக்கொள்ளுதல்; to receive and treat with kindness, as a repenting prodigal.

[கூட்டி + பிடி.]

கூட்டிப்போ-தல் kūtṭi-p-pō-, 15 செ.குன்றாவி. (v.t.) கூட அழைத்துக்கொண்டு செல்லுதல்; to take along.

[கூட்டி + போ.]

கூட்டிமுடி-த்தல் kūtṭi-muḍi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. கூந்தல் முதலியவற்றைச் சேர்த்துக் கட்டுதல்; to gather and tie, as hair. 2. முற்றுவித்தல்; to accomplish, achieve.

[கூட்டி + முடி.]

கூட்டிவிடு-தல் kūtṭi-vidu-, 20 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. கூட்டியனுப்புதல்; to send one along with another.

[கூட்டி + விடு.]

கூட்டிவை-த்தல் kūtṭivai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1.

சேர்த்து வைத்தல்; to accumulate, lay up, hoard. 2. வேண்டியன புரிந்து நன்மை செய்தல்; to bless with success, to bestow prosperity on one. 3. மாறுபட்டாரை இணங்கியொன்றுபடச் செய்தல்; to effect reconciliation, as between hostile parties.

[கூட்டி + வை-]

கூட்டு¹-தல் kūtṭu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. இணைத்தல்;

to unite, join, combine, connect. 2. கலத்தல்; to compound, mingle, mix, amalga mate. 3. அதிகப் படுத்துதல்; to increase. 4. தொகை கூட்டுதல்; to add, sum up. 5. அவை கூட்டுதல்; to convene, convoke, as an assembly. 6. துடைப்பத்தாற் பெருக்குதல்; to gather up with a broom. 7. முடித்தல்; to finish.

ம. கூட்டுக

[கூடு → கூட்டு.]

கூட்டு²-தல் kūtṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சீழ் முதலியன

உண்டாதல்; to form, as pus.

[கூடு → கூட்டு.]

கூட்டு³ kūtṭu, பெ. (n.) 1. ஒரினமான பொருள்; persons

or things of the same class. 2. நட்பு; companionship, fellowship, friendship. 3. துணை; assistance, help. 4. உறவு; relationship, consanguinity. 5. திரள்; horde, throng. 6. பிறன்மனை சேர்தல்; illicit intercourse. 7. ஒப்புமை; likeness, comparison.

[கூடு → கூட்டு.]

கூட்டு⁴ kūtṭu, பெ. (n.) 1. கலப்பு; compound, mixture.

2. கறி உசிலை; curry stuffs ground together. 3. கூட்டுக்கறி; curry boiled in semiliquid form. 4. நீராற்

பதப்பட்ட மண்திரள்; clod, lump of moist clay. 5. வண்டி முதலியவற்றின் சக்கரத்திற்கு இடும் மை; grease applied to wheels and carts etc.

ம. கூட்டு

[கூடு → கூட்டு.]

கூட்டு⁵ kūtṭu, பெ. (n.) பொருள் மிகுதி; plenty, abundance.

2. திறை; tribute. 3. அரையிற் கட்டுந் துகிலாகிய அரைஞாள்; strip of cloth used as a waist - band. 4. வீட்டின் மேற்கோப்பு, கீழ்க்கோப்பு முதலியன; roof-frame, etc., of a house.

[கூடு → கூட்டு.]

கூட்டுக்கால் kūtṭu-k-kāl, பெ. (n.) பாய்ந்தோடுகை; gallop.

[கூட்டு + கால்.]

கூட்டுக்கால்கட்டு-தல் kūtṭu-k-kāl-kaṭṭu, 5 செ.கு.வி. (v.i.)

1. விலங்கின் முன்னங்கால்களைக் கூட்டிக் கட்டுதல்; to tie a beast's fore-legs together. 2. வலியற்ற தூணிற் குழுட்டுக்கொடுத்தல்; to set up an additional prop as a support to a weak pillar.

[கூட்டு + கால் + கட்டு.]

கூட்டுக்கூட்டு-தல் kūtṭu-k-kūtṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.)

சந்தனத்தில் நறுமணஞ்சேர்த்தல்; to mix scents in preparing sandal paste.

[கூட்டு + கூட்டு.]

கூட்டுண்டாக்கு-தல் kūtṭuṇḍā-k-kū-, 5 செ.குன்றாவி.

(v.t.) கூடும்படி செய்தல்; effecting a union.

[கூட்டு + உண்டாக்கு.]

கூட்டுண்(ணு)-தல் kūtṭuṇ(ṇ)-, 12 செ. குன்றாவி. (v.t.)

1. கூடியண்ணுதல்; to dine together, as at a feast. 2. முழுமையாகக் கலவியின்பம் நுகர்தல்; to enjoy to the full. 3. திறை கொள்ளுதல்; to accept tribute.

[கூட்டு + உண்-]

கூட்டுப்படை kūtṭu-p-paḍai, பெ. (n.) துணைப்படை; auxiliary force.

[கூட்டு + படை.]

கூட்டுப்புழு kūtṭu-p-puḷu, பெ. (n.) முத்தோன்றிப் புழு

(திரியவதாரப் புழு). இது கூட்டைப் பின்னிக் கொண்டு அதனுள் அசையாமற் சிலநாள் வரை இரைகொள்ளாமல் இருந்து பூச்சியாக மாறும்; an insect or moth which assumes the state of metamorphosis before changing from the larva, to the winged state.

[கூட்டு + புழு.]

கூட்டுமூட்டு kūtṭu-mūtṭu, பெ. (n.) 1. ஒரு செயலைச்

செய்வதற்குப் பலருங் கூடுகை; combination and co-operation of persons for effecting an object. 2. சூழ்ச்சி செய்யுமுன் கூடும் ஆய்வுக்கூட்டம்; league, confederacy, conspiraey. 3. பழிப்புரை; slander, aspersion calumny.

[கூட்டு + மூட்டு.]
 கூட்டுவண்டி kūṭṭu-vaṇḍi, பெ. (n.) மேற்கூடுள்ள வண்டி; cart with hood or curved top, opp. to moṭṭai-vaṇḍi.
 [கூண்டு → கூட்டு + வண்டி.]
 கூட்டுவாணிகம் kūṭṭu-vāṇigam, பெ. (n.) பலர் கூடிச் செய்யும் வணிகம்; joint concern, partnership in trade.
 [கூட்டு + வாணிகம்.]
 கூட்டுவாய் kūṭṭu-vāy, பெ. (n.) செம்பு, ஏனம் முதலியவற்றின் பொருத்து; dove-tail joint in a metal vessel, etc.
 [கூட்டு + வாய்.]
 கூட்டுவான் kūṭṭu-vān, பெ. (n.) 1. கறியிற் கூட்டப்படும் கறியமுது வகைகள்; condiments. 2. கறி; curry.
 ம. கூட்டான், கூட்டுவான்; க. கூடு.
 [கூட்டு → கூட்டுவான்.]
 கூட்டுறவு¹ kūṭṭu-ruvu, பெ. (n.) 1. நெருங்கிய உறவு; intimate connection. 2. நட்பு; friendship, alliance.
 [கூட்டு + உறவு.]
 கூட்டுறவு² kūṭṭu-ruvu, பெ. (n.) ஒற்றுமையாய் வேலை செய்கை; co-operation.
 [கூட்டு + உறவு.]
 கூட்டோடு kūṭṭōḍu, வி.எ. (adv.) அடியோடு; completely, root and branch.
 [கூடு → கூட்டு + (ஓடு) ஓடு.]
 கூட்டோடு கைலாசம் kūṭṭōḍu-kailāśam, பெ. (n.) உயிரோடு உடல் மறைதல்; disappearing or vanishing of the body with the soul. 2. ஒரே நேரத்தில் பலரும் இறந்துபோதல்; many people died at a time.
 [கூட்டோடு + Skt. கைலாசம்.]
 கூட¹ kūḍa, வி.எ. (adv.) 1. உடன்; with together, with. 2. மேற்பட; more than due, more than enough, in addition to.
 ம. கூடெ; க., தெ., து. கூட; பட. கோட.
 [கூடு → கூட.]
 கூட² kūḍa, இடை. (part.) உம்மைப்பொருள் தரும் இடைச்சொல்; a particle having the force of also, even.
 [கூடு → கூட.]
 கூடகம் kūḍagam, பெ. (n.) வஞ்சகம்; fraud, deceit.
 [குள் → குடு → குடகம் → கூடகம்.]
 கூடகாரம்¹ kūḍagāram, பெ. (n.) 1. மேன்மாடம்; hall in the top most floor of a house. 2. மாளிகையின் நெற்றிக்கூடு; balcony.
 மறுவ. கூடகாரம்
 [கூடம் + காரம் - கூடகாரம் → கூடகாரம்.]
 கூடகாரம்² kūḍagāram, பெ. (n.) கூடம்; mansion, house.
 [கூடம் + காரம் - கூடகாரம் → கூடகாரம்.]
 கூடப்பிறத்தல் kūḍa-p-pirattal, பெ. (n.) பிறவன்

பிறவிமாருடன் பிறத்தல்; being born with brothers and sisters.

[கூட + பிறத்தல்.]

கூடம்¹ kūḍam, பெ. (n.) 1. வீடு; house. 2. வீட்டின் கூடம்; drawing room, hall. 3. தாழ்வாரம்; verandah. 4. யானைச்சாலை; elephant stall. 5. மேலிடம்; top. 6. கோபுரம்; temple tower. 7. அரண்மனைக் கோபுரம்; palace tower. 8. மன்றாக அமைந்த தேவகோட்டம்; open space under trees, considered as a shrine.

[கூடு → கூடம்.]

கூடம்² kūḍam, பெ. (n.) 1. சம்மட்டி; blacksmith's sledge. 2. மலையுச்சி; mountain peak. 3. அண்ட கோளகை; shell supposed to envelope the word. 4. திரள்; heap, multitude.

[குள் → குடு → கூடு → கூடம்.]

கூடம்³ kūḍam, பெ. (n.) 1. மறைவு; concealment, privacy, secrecy. 2. மறைபொருள்; secret, anything hidden, concealed, mysterious.

[குள் (மறைதல்) → குடு → கூடு → கூடம்.]

கூடம்⁴ kūḍam, பெ. (n.) 1. ஏய்ப்பு; fraud, deception. 2. பொய்; false-hood, untruth.

[குள் (ஒளிதல்) → குடு → கூடு → கூடம்.]

கூடமாத் கூடா-மாடா, வி.எ. (adv.) செயற்றுணையாய்; as a helping hand.

[கூடு → கூட + மாத் (எதுகை மரபிணைச் சொல்).]

கூடல்¹ kūḍal, பெ. (n.) 1. பொருந்துகை; joining, uniting. 2. புணர்ச்சி; sexual union. 3. ஆறு கடலில் கலக்குமிடம்; mouth of a river. 4. ஆறுகள் ஒன்றோடொன்று கூடுமிடம்; confluence of rivers. 5. தேடுகை; seeking. 6. தலைவனைப் பிரிந்த மகளிர் அவன் வரும் நிலையறிதற் பொருட்டுத் தரையில் சுழிக்குஞ் சுழிக்குறி; loops drawn on sand by a love-lorn lady for diving the safe arrival of her lord.

ம. கூடல்

[கூடு → கூடல்.]

கூடல்² kūḍal, பெ. (n.) 1. மதுரை; Madurai. 2. அடர்த்தியான தோப்பு; thick grove, commonly of palmyras.

[கூடு → கூடல்.]

கூடல் வளைத்தல் kūḍal-vaḷaittal, பெ. (n.) மகளிர் விளையாட்டில் ஒன்று; a game of young girls.

[கூடல் + வளைத்தல்.]

கூடலி-த்தல் kūḍāli-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கிளர்ந்து வளைதல்; to over hang, as the eye brows.

[கூடல் → கூடலி.]

கூடலிழை-த்தல் kūḍal-ilai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கூடற்கழி வரைதல்; to draw kūḍal on sand.

[கூடல் + இழை.]

கூடா-தல் kūḍā-, 6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உயிர் நீங்கிய வெற்றுடம்பாதல்; becoming a lifeless body. 2. இறத்தல்; dying.

[கூடு + ஆதல்.]

கூடாங்கம் kūḍāṅgam, பெ. (n.) ஆமை; tortoise.

[கூடு + அங்கம்.]

கூடாநட்பு kūḍā-naṭpu, பெ. (n.) அசத்தாற் கூடாது புறத்தாற் கூடியொழுகும் நட்பு; insincere and unreal friendship.

[கூடா (த) + நட்பு.]

கூடார் kūḍār, பெ. (n.) பகைவர்; enemies, foes.

மறுவ. கூடாதார்

[கூடு + ஆ + ஆர். 'ஆ' எ.ம.இ.நி.புணர்ந்துகெட்டது.]

கூடாரம்¹ kūḍāram, பெ. (n.) 1. கூம்பு வடிவான கூரையையுடைய குடில், படவீடு, படுக்கை; tent pavilion, tabernacle, booth, awning, tent covering for a bed. 2. வண்டிக்கூடு; hood covering of a cart.

ம. கூடாரம்; க., து., பட., கூடார; தெ. கூடாரமு.

Skt.kuṭaru

[கூடு → கூடாரம்.]

கூடாரம்² kūḍāram, பெ. (n.) மாளிகையின் உப்பரிகை; balcony of the palace.

[கூடு → கூடாரம்.]

கூடாவொழுக்கம் kūḍā-voḷukkam, பெ. (n.) தகாத ஒழுக்கம்; improper or immoral conduct, as in appropriate to one's mode of life.

[கூடா (த) + ஒழுக்கம்.]

கூடிநாடித்திரி-தல் kūḍi-nāḍi-t-tiri-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) பிறருடன் விடாது சேர்ந்திருத்தல்; to be always in the company of.

[கூடி + நாடி + திரி]

கூடியவரை kūḍiya-varai, பெ. (n.) இயன்ற வரை; as far as possible, as much as one is able, to the utmost.

[கூடிய + வரை.]

கூடு¹-தல் kūḍu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒன்று சேர்தல்; to come together, join, meet, to become one as rivers. 2. திரளுதல்; to collect, crowd together, assemble, congregate, muster. 3. பொருந்துதல்; to combine, coalesce, reunite, as broken bones. 4. கிடைத்தல்; to be available. 5. இயலுதல்; to be possible, practicable, attainable. 6. நேரிடுதல்; to come, to pass, to happen. 7. இணங்குதல்; to become reconciled, pacified, conciliated. 8. தகுதியாதல்; to be fit, suitable, appropriate, proper, decent, expedient. 9. தொகை சேர்தல்; to accumulate,

to be hoarded, stored up. 10. மிகுதியாதல், வீங்குதல்; to abound, swell, increase. 11. தொடங்குதல்; to commence, begin. 12. கைகூடுதல்; to be achieved. 13. உடன்படுதல்; to agree, consent.

ம. கூடுக; க., தெ., பட., கொலா. கூடு; கோத., துட., கூ. கூட்.

[குல் → குள் → கூடு.]

கூடு²-தல் kūḍu-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. ஒன்று கூடி அன்பு பாராட்டுதல், நட்பாயிருத்தல்; to associate or be friend. 2. புணர்தல்; to cohabit. 3. அடைதல்; to reach, arrive at.

[குல் → குள் → கூடு.]

கூடு³ kūḍu, பெ. (n.) 1. பறவை முதலியவற்றின் கூடு; nest, bird-cage, coop, hive, cocoon, shell. 2. விலங்குக் கூடு; pen, sty, kennel, cage for animals. 3. நெற்கூடு; receptacle for grain. 4. உருண்டு திரண்டு கூடு போலுள்ளது; hollow, globular or prismatic as a balloon, as the lamp of a light house. 5. கட்டடத்தின் முகடு; dome, cupola. 6. ஆயுதம் முதலியவற்றின் உறை; quiver, sheath, case, envelope. 7. மைக்கூடு; small receptacle, as an ink stand. 8. வண்டிக்கூடு; covering or top of a cart. 9. துரப்பணக் கூடு; top of the drill for boring holes.

ம. கூடு; க., தெ., து., பட., கூடு; குட. கூடி; கோத., துட. கூட்; கோண்., பர். கூட; கட. கூடெ; கூ. கிரேந்து; குவி. கூத.

[குல் + குள் → கூடு.]

கூடு⁴ kūḍu, பெ. (n.) 1. மீன்பறி; basket for catching fish. 2. சான்றாளர் கூண்டு; witness box. 3. கழுந்துக்கூடு; mortise groove, in carpentry. 4. உடம்பு; body, as the sheath, encasing the soul.

[குல் → குள் → கூடு.]

கூடு⁵ kūḍu-, பெ. (n.) வயிறு; stomach.

[குள் → கூடு.]

கூடுதல்¹ kūḍu, பெ. (n.) 1. மிகுதி, அதிகம்; excess. 2. வெற்றி; success.

[கூடு → கூடுதல்.]

கூடுதல்² kūḍudal, பெ. (n.) 1. மொத்தம்; total. 2. பெருமம் மேலெல்லை; maximum.

[கூடு → கூடுதல்.]

கூடுதலை kūḍudalai, பெ. (n.) அறச்சாலை; an asylum.

[கூடு + தலை (இடம்)]

கூடுபூரி-த்தல் kūḍu-pūri-, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) நிரப்புதல்; to fill up, stuff.

[கூடு + பூரி-]

கூடுவாய் kūḍu-vāy, பெ. (n.) இரண்டு மரச்சட்டங்கள் பொருந்தும் இடம்; joint of two wooden pieces.

[கூடு + வாய்.]

கூடுவிட்டுக்கூடுபாய்-தல் kūḍu-ṽiṭṭu-k-kūḍu-pāy-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) தன்னுயிரை மற்றொரு உடலிற்கு மாற்றிக் கொள்ளும் மந்திரக்கலை; the magic art of

leaving one's own body and entering another body at will.

[கூடு + விட்டு + கூடு + பாய்-]

கூடுவிடு-தல் kūḍu-viḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இறத்தல்; to die. lit., to leave the body. 2. எலும்பு தோன்ற இளைத்தல்; being to be reduced to a skeleton as in wasting diseases.

[கூடு + விடு.]

கூடுவிழு-தல் kūḍu-viḷu-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இறத்தல்; to die. 2. ஆணிச்சிதல் விழுதல்; dropping off the polypus in the anus. 3. நோயின் வேர் கழலுதல்; being rooted out as diseases.

[கூடு + விடு]

கூடை¹ kūḍai, பெ. (n.) 1. பிரம்பு முதலியவற்றாற் பின்னப்படும் பெட்டி; basket made of rattan, ōla or bamboo. 2. சம்பங்கூடு; மழைநீர் படாதபடி உடல் மேல் இட்டுக்கொள்ளும் சம்பைக் கொங்காணி; palm - leaf cover worn over the person as a protection from rain.

ம. கூட; க. கூடெ, கூட; தெ. கூட; து. பட. கூடெ; கோத., துட. கூட்; கோண். கூல.

Fin.kaha; Jap.katama; Gondi.kūca.

[கூடு + கூடை.]

கூடைப்பாடல் kūḍai-p-pāḍal, பெ. (n.) சொற்செறிவும் இசைச்செறிவுமுடைய பாடல்; a song which combines wealth of words with richness of melody.

[கூடை + பாடல்.]

கூடையன் kūḍaiyan, பெ. (n.) பருத்தவன்; corpulent person.

[கூடை + அன்.]

கூண்டு kūṇḍu, பெ. (n.) கூடு; nest.

[குள் → குண்டு → கூண்டு → கூடு]

கூண்டு-தல் kūṇḍu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கூடுதல்; to accrue, to be added. 2. குழுமுதல்; to assemble.

[குள் → குண்டு → கூண்டு.]

கூத்தநூல் kūtta-nūl, பெ. (n.) ஆடற்கலை முத்திரை பற்றிய நூல்; treatise on gesticulation in dancing.

[கூத்து + நூல் - கூத்துநூல் → கூத்தநூல். 'அ' ஈறு ஆறன் உருபு. ஒ.நோ. (ஆறன் உருபு 'அது' என்பதன் ஈற்றுக்குறை.)]

கூத்தர் kūttar, பெ. (n.) கூத்து நடப்போர்; actors, dancers.

[கூத்து + அர்.]

கூத்தன் kūttan, பெ. (n.) 1. நாட்டியக்காரன்; dancer, actor. 2. ஆதன் (ஆன்ம) வாழ்வாகிய பெரு நாடகத்தை நடத்துவிப்பவன்; lit. the stage manager who enacts the great drama of life, soul, spirit. 3. சிவன்; śivan. 4. ஒட்டக்கூத்தர்; oṭṭak-kūttar, the famous poet. 5. துரிசு; sulphate of copper.

[கூத்து → கூத்தன்.]

கூத்தாட்டு kūttāṭṭu, பெ. (n.) நடப்பு; dancing, acting on the stage.

[கூத்து + ஆட்டு.]

கூத்தாடி kūttāḍi, பெ. (n.) 1. நாட்டியக்காரன்; dancer, player, actor. 2. கழைக்கூத்தன்; pole dancer, acrobat. 3. மனம்போனபடி நடப்பவன்; reckless, self willed, unprincipled person.

[கூத்து + ஆடி.]

கூத்தாடு-தல் kūttāḍu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நடத்தல்; to dance, act on the stage. 2. மகிழ்ச்சி மிகுதல்; to be elated with success, etc. 3. செழித்திருத்தல்; to prosper, thrive. 4. வலிந்து வேண்டுதல்; to importune, persistently request. ம. கூத்தாடுக; க., து. கூதாடு.

[கூத்து + ஆடு.]

கூத்தி kūtti, பெ. (n.) 1. நாடகக்கணிகை; female actor, dancer, dancing. 2. விலைமகள்; courtesan, prostitute. 3. வைப்பாட்டி; concubine, kept mistress.

[கூத்து → கூத்தி.]

கூத்து kūttu, பெ. (n.) 1. நளிநயம், நடனம்; dance, dancing. 2. அல்லியம், கொட்டி, குடை, குடம், பாண்டரங்கம், மல், துடி, கடையம், பேடு, மரக்கால், பாவை என்னும் பதினொருவகைக் கூத்து; divine dances, eleven in number, viz alliyam, koṭṭi, kūḍai, kudam, paṇḍaraṅgam, mal, tuḍi, kaḍaiyam, pēḍu, marakkāl, pāvai. 3. நாடகம்; dramatic performance, action. 4. விந்தைச் செயல்; strange event or incident. 5. கேலிக்கூத்து; roll or ludicrous action, as a pantomime. 6. குழப்பம்; confusion. 7. நாடகம் பற்றியமைந்த ஒரு கடைக்கழக நூல்; a treatise of the last Sangam, on the art of dancing.

ம., க. கூத்து; துட. கூத்.

Skt. kūrḍda

[குல் → குத்து → கூத்து (பல வகைகளில் கால் குத்திட்டு ஆடுவது).]

கூத்துக்காரன் kūttu-kāraṇ, பெ. (n.) 1. கூத்தாடுவோன்; actor, dancer. 2. கூத்தாட்டுவோன்; dancing - master. 3. நகையாடி; buffoon, mimic, comical person.

ம. கூத்துகாரன்

[கூத்து + காரன்.]

கூதல் kūḍal, பெ. (n.) 1. குளிர்; sensation of cold, chillness. 2. காய்ச்சற் குளிர்; chills before intermittent fever.

[குது → குதல் → கூதல்.]

கூதளம் kūḍaḷam, பெ. (n.) 1. தூதுவளை; three-lobed night shade. 2. வெள்ளரி; mottled melon.

[கூதள் → கூதளம்.]

கூதறை kūḍarai, பெ. (n.) 1. இழிந்தது; that which is mean,

base, vulgar. 2. இழிந்த குணமுடையவன்-ள்; base, vulgar, disreputable. 3. கிழியல்; mutilation.
[குள் → குது → கூது → கூதறை.]

கூதி kūḍi, பெ. (n.) பெண்குறி; pudendum muliebre.
மறுவ. துள், பூக்கு, புண்டை.
ம., து. கூதி.
[குள் (துளை) → குத்து → கூதி.]

கூதிர் kūdir, பெ. (n.) 1. பனிக்காற்று; chill wind. 2. காற்று; wind. 3. சாரற் காலமெனப்படும் துலை (ஐப்பசி) நளி (கார்த்திகை) மாதங்கள்; autumn, the months of Aippaṣi and Kārttigai, one of six seasons. 4. குளிர்; sensation of cold.
[கூதல் → கூதிர்.]

கூதை kūdai, பெ. (n.) காற்று; wind.
[ஊதை → கூதை.]

கூந்தல்¹ kūndal, பெ. (n.) 1. பெண்டிர் தலைமயிர்; long flowing tresses of a woman. 2. மயிற்றோகை; peacock's tail. 3. குதிரைப் பிடரிமயிர்; horse's mane. 4. யானைக் கழுத்து மயிர்; hair of an elephant's neck. 5. குதிரை; horse.
ம. கூந்தல்; க. கூதல்; து. கூசல்.
Skt.kūndala
[குல் → குய் → குய்ந்தல் (கருமை) → கூந்தல்.]

கூந்தல்² kūndal, பெ. (n.) 1. தலையிடம்; head, as of plants. 2. கமுகு பனை இவற்றின் ஓலை; leaves of palmyra and areca palms. 3. விழாக்காலங்களில் வாயிலை அழகுபடுத்தும் குருத்தோலைத் தோரணம்; tender coconut leaves formed into festoons and used to decorate arched portals on festive occasions. hair of an elephant's neck. 4. கமுகங்குலைக் கூந்தல்; spathe of arecanut trees. 5. பூ முதலியவற்றின் மெல்லியதோர் உறுப்பு; filaments, treads, fibres, fringes. 6. குதிரைவாற் சாமை; horse - tails millet.
[கூந்தல் = கூந்தல் போன்றது, கூந்தல் உள்ள இடம்.]

கூந்தல்கொள்(ளு)-தல் kūndal-kol-, 16 செ.கு.வி. (v.i.) மகனிரைத் தழுவுதல்; lit., to lay hold of a woman's tresses, to embrace a woman.
[கூந்தல் + கொள்-.]

கூந்தலாற்று-தல் kūndal-ārṛu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஈர மயிரைக் கோதி உலர்த்துதல்; to loosen and dry one's hair after bathing.
[கூந்தல் + ஆற்று.]

கூந்தளம்பாவை kūndaḷam-pāvai, பெ. (n.) பூவகை; convolvulus flower.
[கூந்தல் + அம் + பாவை.]

கூந்தன்மா kūndaṅ-mā, பெ. (n.) குதிரை; horse.
[கூந்தல் = பிடரி மயிர். கூந்தல் + மா.]

கூப்பாடு kūppāḍu, பெ. (n.) பேரொலி; great noise, up roat.
[கூ³ + பாடு - கூப்பாடு.]

கூப்பிடு¹-தல் kūppiḍu-, 19 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அச்சம், துயரம் முதலியவற்றாற் கத்துதல்; to call out, cry out, hallo, shriek. 2. உதவி வேண்டிக் கரைதல்; cry for help. 3. அழைத்தல்; to call, call by name.
ம. கூப்பிடுக
[கூவு → கூவிடு → கூப்பிடு.]

கூப்பிடு²-தல் kūppiḍu-, 20 செ.கு.வீ. (v.i.) தொழுதற்குக் கைகுவித்தல்; to join hands in worship.
[கூ + இடு - கூவிடு → கூப்பிடு.]

கூப்பிடு³ kūppiḍu, பெ. (n.) 1. முறையீடு; calling for aid supplication. 2. கூப்பிடு தொலைவு; calling distance.
[கூப்பிடு¹ → கூப்பிடு³.]

கூப்பிடு⁴ kūppiḍu, பெ. (n.) 1. கூப்பாடு; call, whoop. 2. கூப்பிடு தூரம்; calling distance.
[கூப்பிடு → கூப்பீடு.]

கூப்பு-தல் kūppu-, 18 செ.கு.வீ. (v.t.) 1. கைகுவித்தல்; to join hands as in worship. 2. குவித்தல்; to heap up, as sand or grain. 3. சுருக்குதல்; to close, contract, shut in, as an umbrella, to withdraw, draw in, as the sun his rays.
ம. கூப்புசு
[குவிப்பு → கூப்பு.]

கூம்பு¹-தல் kūmbu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குவிதல்; to close, to shut, as a flower. 2. ஒடுங்குதல், சுருங்குதல்; to contract, shrink. 3. ஊக்கங் குறைதல்; to lose courage, zeal or enthusiasm. 4. சேறு; mud.
ம. கூம்புசு
[குவி → கும்பு → கூம்பு.]

கூம்பு² kūmbu, பெ. (n.) 1. பாய்மரம்; mast of a vessel. 2. தேர்மொட்டு; cone shaped pinnacle of a chariot. 3. பூமொட்டு; bud.
[குழும்பு → கும்பு → கூம்பு.]

கூமம் kūmam, பெ. (n.) நீர்நிலை; pond, pool.
[கூவல் → கூபம் → கூமம் (கொ.வ.).]

கூமுட்டாள் kūmuṭṭāḷ, பெ. (n.) பெருமுடன்; stupid, fool, a term of abuse.
மறுவ. கூமுட்டை, கூழ்முட்டை
[கூழ் + முட்டை + ஆள். கெட்டுப்போன முட்டை போன்று பயன்படாத ஆள்.]

கூர்¹-தல் kūr-, 16 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மிகுதல்; to be abundant, excessive. 2. விருப்பங்கொள்ளுதல்; to covet hanker after. 3. வளைதல்; to bend. 4. அளவு குறைதல்,

குன்னாத்தல்; to contract with cold.

[குல் → கூடல் → கூழ். குல் = கூடுதல் கருத்து வேர் மிகுதல், மேற்செல்லுதல், வளைதல், சுருங்கல் பொருள்களில் விரிந்தது.]

கூர்²-த்தல் kūr-, 12 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கூர்மையாதல்; to be sharp, as the edge or point of an instrument. 2. அறிவு நுட்பமாதல்; to be keen, acute, penetrating, as the intellect. 3. உவர்த்தல்; to be saltish, brackish. 4. சினத்தல்; to be enraged, become furious.

[குல் → கூல் → கூர்.]

கூர்³ kūr, பெ. (n.) 1. குயவன் சக்கரத்தைத் தாங்கும் ஓர் உறுப்பு; the stand or support of a potter's wheel. 2. இலையின் நடுநரம்பு; fibre, leaf rib, as of the neem. 3. கதிர்க்கூர்; aan, beard of grain. 4. கதவுக்குடுமி; projecting pivots on which a door swings. 5. காரம்; pungency. 6. குத்துப்பாடான பேச்சு; cutting or sarcastic speech.

Fin.karki; Es.kark; Mong.gurca.

[குல் → கூல் → கூர்.]

kūr, a sharp point. Comp. HEB. kūr, to pierce, to bore; SANS. khur, to cut.

கூர்⁴ kūr, பெ.எ. (adj.) 1. மிக்க; intense, excessive. 2. சிறந்த; fine.

[குல் → கூல் → கூர்.]

கூர்கெட்டுப்போ-தல் kūr-keṭṭu-pō-, 8 செ.குன்றாவி (v.t.) அறிவு மழுங்குதல்; becoming dull witted through old age.

[கூர் + கெட்டு + போ-]

கூர்சீவு-தல் kūr-śīvu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கூராக்குதல்; to sharpen, make pointed. 2. சீவுதல்; to scrape, slice of as areca nut. 3. பகை மூட்டுதல்; to incite as to a quarrel.

[கூர் + சீவு.]

கூர்த்தல் kūrṭtal, பெ. (n.) மிகுதியாகை; being excessive. 2. உவர்க்கை; being saltish.

[கூர் → கூர்த்தல்.]

கூர்ப்பு kūrppu, பெ. (n.) 1. உள்ளது சிறந்து மிகுகை; abundance, excess, improvement. 2. கூர்மை; sharpness, pointedness. 3. அறிவுக்கூர்மை; keenness of perception, acuteness of intellect. 4. உவர்ப்பு; brackishness, saltiness.

ம. கூர்ப்பு; க., து. கூர்பு

[கூர் → கூர்ப்பு.]

கூர்மம் kūrmaṁ, பெ. (n.) ஆமை; tortoise.

மறுவ. ஆமை, யாமை

[குல் (வளைதல், தாழ்தல், பின்வாங்குதல்) கூல் → கூர் → கூர்மம். (கால்களை உள்ளிழுத்துக் கொள்வது. ஒ.நோ. கூர்மிகை (பின்முனை வளைந்த வீணை).]

கூர்முள் kūr-muḷ, பெ. (n.) குதிரை செலுத்துங் கருவி; spurs.

ம. கூமுள்ளு (ஒரு மருந்துச் செடி)

[கூர் + முள்.]

கூர்மை kūrmai, பெ. (n.) 1. படைக்கலன் முதலியவற்றின் கூர்; sharpness, pointedness. 2. நுண்மை; keenness of sight, acuteness, intellect, penetration, subtlety. சிறப்பு; excellence, superiority. 4. கல்லுப்பு; rock-salt. 5. வெடியுப்பு; salt-petre.

ம. கூர்மை

[கூர் → கூர்மை.]

கூர்மையில்லோன் kūrmai-y-illōṇ, பெ. (n.) அறிவற்றவன், மந்தன்; dullard, stupid person.

[கூர்மை + இல்லோன்.]

கூர்ம¹ kūrmaṁ, பெ. (n.) யாழ்; a kind of, stringed musical instrument.

[குல் → கூல் (வளைவு) → கூர் → கூர்மம்.]

கூர்ம² kūrmaṁ, பெ. (n.) 1. கொடுமை; cruelty, severity. 2. பொறாமை; envy, jealousy. 3. அழிவு; destruction.

[கூல் (அழித்தல், கெடுத்தல்) → கூர்மம். கூர் = மிகுதல், பொங்குதல், கெடுதல்.]

கூர்ம்பு kūrambu, பெ. (n.) நிரையம்; a hell.

ம. கூர்ம்பு

[கூர் → கூர்ம்பு.]

கூரியன் kūrīyaṇ, பெ. (n.) 1. கூர்மையுள்ளவன்; sharp, clever person. 2. அறிவன் (புதன்); mercury.

[கூரி → கூரியன்.]

கூரை kūrāi, பெ. (n.) 1. இறக்கச் சரிவு; sloping roof, commonly thatched with grass or palm leaf. 2. குடில்; small hut, shed, cottage.

ம. கூர; பிரா. உர (வீடு)

[கூர் → கூரை (கூர் முனை வடிவான வீட்டு முகடு, முகடு கொண்ட வீடு).]

கூரைதட்டு-தல் kūrāi-taṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஆண்பிள்ளை பிறந்தமை பற்றி மாமனோ அல்லது மற்ற உற்றாரோ மகிழ்ச்சிக் குறியாகக் கூரையைத் தட்டுதல்; to tap the roof for joy, as the uncle or other relations do when a male child is born.

[கூரை + தட்டு-]

கூல்'(லு)-தல் kūl(u)-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அழிதல்; to ruin, to destroy. 2. இடிந்து விழுதல்; to fall down.

க., தெ. கூலு

[குல் → கூல்.]

கூல்² kūl, பெ. (n.) 1. கூர்மை; sharpness. 2. நீட்சி; length.

[குல் → கூல்.]

கூலம்¹ kūlam, பெ. (n.) மூங்கில், நெல், மணல் நெல்

(ஐவனம்), நெல், புல், வரகு, தினை, சாமை, இறுங்கு (சோளம்), துவரை, இறகி, எள்ளு, கொள்ளு, பயறு, உழுந்து, அவரை, கம்பு, காராமணி, குதிரைவால் முதலிய பதினெண் வகைப் பண்டம்; grains specially of 18 kinds, viz., *nel, pul, varagu, tṅai, sāmāi, iṅgu, tuvarai, irāgi, eḷḷu, kollu, payaru, uḷundu, avarai, kaḍalai, moccai.*

Fin. kyivā; **Karel.** kulva; **Es.** kulvata; **Hung.** koles (millet).

[குல் → கூல் (நீட்சி, கூரான கதிர்) → கூலம்.]

கூலம்² kūlam, பெ. (n.) சோறு, உணவு; boiled rice.

[த. கூலம் > **Skt.** kūra. கூழ். → கூல் → கூலம்.]

கூலம்³ kūlam, பெ. (n.) கடைத்தெரு; street having shops and stalls on either side, bazaar street.

[கூல் → கூலம். கூலம் விற்கும் இடம், கடைத்தெரு.]

கூலம்⁴ kūlam, பெ. (n.) 1. நீர்க்கரை; bank of a river or tank, seashore. 2. வரம்பு; ridge in a paddy field. 3. முறை; regulation, rule.

[குல் → கூல் → கூலம். கூல் = நீட்சி.]

கூலம்⁵ kūlam, பெ. (n.) 1. மாடு, ஆன் (பசு); cow. 2. மரை; elk. 3. மான்; deer.

[கூழ் → கூழ்ம் → கூலம் (புல் மேய்வது). கூழ் = பயிர் வகை, புல் வகை.]

கூலி kūli, பெ. (n.) 1. வேலைக்குப் பெறும் ஊதியம்; wages, pay. 2. வாடகை; fare, hire, freight.

தெ., து. கூலி

[கூலம் → கூலி.]

கூலிக்குமாடி-த்தல் kūlikku-mār-aḍi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மனமின்றித் தொழில் செய்தல்; lit., to beat the breasts for hire at a funeral, to work insincerely.

[கூலி + கு + மார் + அடி.]

கூலிப்படை kūli-p-paḍai, பெ. (n.) கூலிக்காக அமர்த்தப்படும் அடியாட்கள்; non employed to attack the enemy.

[கூலி + படை.]

கூவம் kūvam, பெ. (n.) கிணறு; well.

மறுவ. கூவல்

[கூவல் → கூவம்.]

கூவல்¹ kūval, பெ. (n.) கூவுகை; crying aloud, bawling, crowing. 2. குழி; hollow, hole, pit.

ம. கூகல்

[கூ → கூவு → கூவல்.]

கூவல்² kūval, பெ. (n.) 1. கிணறு; well. 2. குழி; hollow, hole, pit.

[குல் + குள் → குவ் → குவ்வல் → கூவல்.]

கூவியர் kūviyar, பெ. (n.) 1. உணவு சமைப்போர்; cooks. 2. அப்பவாணிகர்; pancake sellers.

[குவ்வு → கூவு → கூவி (குழியப்பம்) → கூவியர்.]

கூவிளம்¹ kūviḷam, பெ. (n.) 1. வில்வம்; bael. 2. பெரிய மாவிலங்கம் (L.); a species of garlic pear.

[கோ + விளம் - கோவிளம் → கூவிளம்.]

கூவிளம்² kūvilam, பெ. (n.) நேர்நிரை குறிக்கும் வாய்பாடு; mnemonic for the metrical foot of nēr-nirai.

[கூ + விளம்.]

கூவிளி kūviḷi, பெ. (n.) 1. கூப்பிடும் ஓசை; long continuous roar or trumpet, as of an elephant. 2. கூப்பிடு தொலைவு; calling distance.

[கூவு + விளி - கூவுவிளி → கூவிளி.]

கூவு¹-தல் kūvu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பறவை கூவுதல்; to crow; as a cock, to scream, as peacocks to cry, as a cuckoo or birds in general. 2. கதறுதல், ஒலியெழுப்புதல்; to call out, whoop, hallow. 3. யானை முதலியன பிளிறுதல்; to trumpet, as an elephant. 4. ஓலமிடுதல்; to cry out for help. 5. அழைத்தல்; to call.

ம. கூகுக; க., பட. கூகு; தெ. கூயு; து. கூகுனி; குட., கூ; கொலா. நாகூக்; பர். கூய், கூப். கோண். கூச்சானா; கூ. கூப்க; ம. கூக்ரெ.

[கூ → கூவு-]

கூவு²-தல் kūvu-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) அழைத்தல்; to call, summon.

Aust. cooee.

[கூ → கூவு.]

கூவை kūvai, பெ. (n.) கூட்டம்; crowd, horde, gathering.

[குழு → குழுவு → கூவு → கூவை.]

கூழ்¹ kūḷ, பெ. (n.) மாவு முதலியவற்றால் குழையச் சமைத்த உணவு வகை; thick gruel, porridge, semi liquid food. 2. பல வகை உணவு; food. 3. பயிர்; growing crop. 4. பொருள்; wealth. 5. பொன்; gold.

[கூல் (கூலம், தவசம்) → கூள் → கூழ்.]

கூழ்² kūḷ, பெ. (n.) கலக்கம்; doubt, confusion.

[குல் → குள் → கூழ் → கூழ்த்தல்.]

கூழ்படு-தல் kūḷ-paḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) கலக்க முண்டாதல், தெளிவின்றியிருத்தல்; to be confused.

[கூழ் + படு.]

கூழ்முட்டை kūḷ-muṭṭai, பெ. (n.) 1. கெட்டுப்போன முட்டை; addled egg. 2. அறிவிலான்; idiot; unwise fellow.

[கூழ் + முட்டை.]

கூழம் kūḷam, பெ. (n.) எள்; sesame.

[கூழ் → கூழம் (உணவாக அமைவது).]

கூழை¹ kūḷai, பெ. (n.) 1. பெண்டிர் தலையெயிர்; woman's hair. 2. இறகு; feathers, plumage. 3. மயிற்றோகை; peacock's tail. 4. வால்; tail.

[குழை (கொத்து) → கூழை.]
 கூழை² kūḷai, பெ. (n.) நடு; middle, centre.
 [உள் → குள் → கூள் → கூழ் → கூழை.]
 கூழை³ kūḷai, பெ. (n.) 1. குட்டையானது; that which is short. 2. அறிவுக்குறைவு; dullness of intellect, stupidity.
 [குள் → குழ் → கூழ் → கூழை.]
 கூழை⁴ kūḷai, பெ. (n.) 1. கூழைத்தொடை; a mode of versification. 2. கூழைப்பாம்பு; dwarf snake.
 [குள் → கூழ் → கூழை.]
 கூழை⁵ kūḷai, பெ. (n.) சேறு; mud, mire. 2. பொன்; gold.
 [குழை → கூழை.]
 கூழை⁶ kūḷai, பெ. (n.) படையின் பின்னணி; rear of an army. 2. கடைசி வரிசை; hindmost row, as of a herd of cows.
 [குள் → கூழ் → கூழை.]
 கூழை⁷ kūḷai, பெ. (n.) முரசு; drum.
 [குழை → கூழை. குழை = இழைதல், அதிர்தல்.]
 கூழைக்கடா kūḷai-k-kaḍā, பெ. (n.) நீர்வாழ் பறவை; pelican.
 [கூழை + கடா.]
 கூள்(ளு)-தல் kūḷ-, 16 செ.கு.வி. (v.i.) திரளுதல்; to crowd together, assemble, muster.
 [குள் → கூள்.]
 கூளன் kūḷan, பெ. (n.) பயனற்றவன்; worthless, useless person.
 [உள் → குள் → கூள் → கூளன்.]
 கூளி¹ kūḷi, பெ. (n.) 1. கூட்டம்; company, multitude. 2. குடும்பம்; family. 3. படைத் தலைவன்; commander of an army.
 [கூள் → கூளி.]
 கூளி² kūḷi, பெ. (n.) 1. பேய்; devil, demon, dwarfish malformed race of goblins constituting the army of śivan. 2. பெருங்கழுகு; large species of eagle.
 [குல் (கொல்) → கூல் → கூளி (கொல்லுவது).]
 கூளி³ kūḷi, பெ. (n.) 1. குள்ளம்; dwarfishness, shortness. 2. கற்பில்லாதவள்; unchaste woman.
 [குள் → கூள் → கூளி (குட்டை, சிறுமை, இழிவு).]
 கூளி⁴ kūḷi, பெ. (n.) 1. எருது; ox. 2. பொலியெருது; stud bull.
 [கூள் (கூடுதல்) → கூளி.]
 கூளியர் kūḷiyar, பெ. (n.) 1. படைவீரர்; soldiers, warriors. 2. வேட்டுவர்; hunters, those who live by chase. 3. வழிப்பறி செய்யும் கள்வர்; highway robbers, plunderers. 4. குறவர்; mountaineers. 5. ஏவல் செய்வோர்;

attendants. 6. நண்பர்; friends.
 [குள் → கூள் (கூடுதல், கூட்டம்) → கூளி → கூளியர்.]
 கூற்றம்¹ kūḷṛam, பெ. (n.) 1. பகுதி; species, class. 2. அழிவுண்டாக்குவது; that which ruins, destroys. 3. பழங்காலத்தில் நாட்டின் ஒரு பகுதி; division of a country, in ancient times.
 [கூறு → கூற்று → கூற்றம். கூறு = பங்கு.]
 கூற்றம்² kūḷṛam, பெ. (n.) சொல்; word.
 [கூறு = பேசு. கூறு → கூற்றம்.]
 கூற்றன் kūḷṛan, பெ. (n.) எமன்; the god of death.
 [கூறு → கூற்று → கூற்றன். உடலையும் உயிரையும் கூறுபடுத்துபவன் கூற்றன்.]
 கூற்று¹ kūḷṛu, பெ. (n.) 1. கூறுகை; utterance, declaration, proclamation. 2. மொழி, சொல்; word, speech. 3. கூறத்தக்கது; that which is fit to be spoken.
 [கூறு → கூற்று.]
 கூற்று² kūḷṛu, பெ. (n.) 1. எமன்; Yaman, the god of death. 2. காலன்; Kālan, the Chief attendant of Yaman.
 மறுவ. கூற்றுவன், கூற்றம்
 [கூறு → கூற்று.]
 கூறியதுகூறல் kūḷiyadu-kūḷal, பெ. (n.) முன் மொழிந்ததனையே பயின்றிப் பின்னும் மொழிவதாகிய நூற்குற்றம்; tautology, a defect in literary composition, one of ten nūr-kurṛam.
 [கூறியது + கூறல்.]
 கூறு¹-தல் kūḷu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சொல்லுதல்; to speak, say, declare, assert. 2. விலை கூறுதல்; to cry out the price, as an auctioneer. 3. உரத்த குரலில் அறிவித்தல்; to cry aloud. promulgate, proclaim.
Fin.kerota; Es.kordus; Hung.kerd, keres; Mong.gere; Jap.kuringoto (repeat).
 [குல் → கூல் → கூறு. குல் = பொருத்து (பொருத்தமாய் சொல்).]
 கூறு²-தல் kūḷu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கூறு செய்தல்; to divide.
 [குல் → கூல் → கூறு. குல் = குத்து, வெட்டு, பங்கிடு]
 கூறு³ kūḷu, பெ. (n.) 1. கூறுபாடு; section, division, classification. 2. பங்கு; part, portion, lot, share. 3. பிளவுபட்ட துண்டு; broken pieces of anything. 4. பாதி; half. 5. தன்மை; properties, as of heat, effects, characteristic symptoms, as of disease.
 [குல் → கூல் → கூறு. குல் = குத்து, வெட்டு, பங்கிடு, பிரி.]

கூறுகெட்டுப்போ-தல் kūrū-keṭṭu--pōt-, 8 செ.கு.வி. (v.i.)
முதுமை காரணமாக மனத்தடுமாற்றம் ஏற்படல்;
; mental disorder coming on in aged person.

[கூறு + கெட்டு + போ.]

கூறுகொள்(ளு)¹-தல் kūrū-koḷ(i)-, 10 செ.குன்றாவி. (v.t.)
வாயில் திணித்துக் கொள்ளுதல்; to stuff, cram.

[கூறு + கொள்.]

கூறுகொள்(ளு)²-தல் kūrū-koḷ-, 10 செ.குன்றாவி. (v.t.)
தனதுடைமையாக்கிக் கொள்ளுதல்; to appropriate.

[கூறு + கொள்-.]

கூறுசெய்¹-தல் kūrū-cey-, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.)
1. துண்டாக்குதல்; cut in pieces, divide. 2. பங்கிடுதல்;
to distribute in portions or small quantities.

[கூறு + செய்-.]

கூறுசெய்²-தல் kūrū-cey-, 1 செ.கு.வி. (v.i.) மணியம்
பண்ணுதல்; to exercise authority as in the assessment of
taxes, etc.,

[கூறு + செய்-.]

கூறுபடு-தல் kūrū-paḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) பிரிவுபடுதல்;
to be divided.

[கூறு + படு-.]

கூறுபாடல் kūrū-pāḍal, பெ. (n.) வாய்ப்பாட்டு; vocal
music.

மறுவ. வாய்ப்பாட்டு, குரலிசை

[கூறு + பாடல்.]

கூறுபாடு kūrū-pāḍu, பெ. (n.) 1. பாகுபாடு; division,
sub division, classification. 2. பகுதி; portion, section.
3. தன்மை; quality, nature.

[கூறு + பாடு.]

கூறுவிக்குறு¹-தல் kūrūvikkuru-, 20 செ.குன்றாவி (v.t.)
பிறரைக் கொண்டு சொல்வித்தல்; to make another
speak on one's behalf.

[கூறு → கூறுவிக்கு.]

கூறைநாடு kūrāi-nāḍu, பெ. (n.) மயிலாடுதுறைக்கு
அருகில் சேலைகள் மிகுதியாக நெய்யப்படும் ஓர்
ஊர்; a village near Mayilāḍutūrai noted for the manufacture
of sarees.

[கூறை + நாடு.]

கூறை kūrāi, பெ. (n.) 1. ஆடை; cloth, cloths, garment.

[கூறை = ஊர்ப்பெயர். அவ்வூரில் நெய்த புடவை.
கூறை நாடு எனக் கூறுவது மரபு.]

கூறைகோட்படு-தல் kūrāi-kōṭpaḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.)
ஆடையைப் பறி கொடுத்தல்; to be robbed of one's
cloths.

[கூறை + கோள் + படு.]

கூன் kūrū, பெ. (n.) 1. வளைவு; bend, curve. 2. உடற்
கூனல்; hump on the back of the body. 3. கூனன்; hump - back.

ம., க., துட., கூன்; தெ., து., பட., கூனு

[கூல் → குன் → கூன்.]

கூனல் kūrūḷ, பெ. (n.) வளைவு; bend, curve.

ம. கூனன்; க. கூன, கூன்; பட. கூன்

[கூன் → கூனல்.]

கூனி kūrūṅi, பெ. (n.) 1. கூனலுள்ளவள்; hunch backed
woman. 2. இராமபிரான் முடிசூடுதலைச் சூழ்ச்சி
செய்து தடுத்த மந்தரை; Mandarai a slave of Kaikēyi,
who intrigued with her mistress on the day of Rāmā's coronation
and prevented it. 3. வானவில்; rainbow.

ம. கூனி; க. ககூனி, கூனி; தெ. கூனிதி; து. கடன,
கூனெ; பட. கூனி

[கூன் → கூனி.]

கெ

கெக்கரி-த்தல் kekkari-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) சினத்தல்; to
get angry.

[கொக்கரி → கெக்கரி.]

கெச்சை keccai, பெ. (n.) சலங்கை; tinkling bells worn around
the ankle.

ம. கெச்ச; க. கச்சக, கெச்செ; து. கெச்ச, கெச்செ,
கச்செ; தெ. கச்சியா, கச்செ; பட. கக்கரை; துட.
கிச்; குட. கெச்செ; கோத. கெச்.

[கழஞ்சு → கழஞ்சம் → கச்சம் → கெச்சம் → கெச்சை.]

கெஞ்சு-தல் keṅju-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. இரந்து
குறையுறுதல்; to beg humbly; to entreat, crave, beseech with
supplicating gestures. 2. இரக்கமாக வேண்டுகல்; to
implore, to plead.

ம. கெஞ்சுக, கிஞ்சுக; கோத. கென்ச்; கோண்.
கேன்சானா; பட. கெஞ்சு; மா. க்வெகெ(கேள்).

Skt. khanj

[இறைஞ்சு → எஞ்சு → கெஞ்சு (கொ.வ.).]

கெட்ட keṭṭa, பெ.எ.(adj.) 1. அழிந்த; bad, ruined. 2.
தீமை விளைவிக்கிற; harmful. 3. தவறான; mistaken.
4. ஒழுக்கமில்லாத; evil; bad conduct. 5. மோசமான;
obnoxious. 6. பதனழிந்த; spoiled. 7. அணைந்த
(விளக்கு); having become extinguished. 8. காணாமல்
போன, இல்லாமலான; lost, absent.

ம., க., குட., து., பட., கெட்ட; தெ. செட்ட, செடு.

[கெடு → கெட்ட.]

கெட்டி¹ keṭṭi, பெ.(n.) 1. உறுதி; firmness, strength, hardness,
durability. 2. இறுக்கம்; denseness, as of a liquid.
3. திறமை; cleverness, ability, skill. 4. வலியவன்;
man of ability or skill; clever person. 5. உரத்த குரல்;

loudness, as of tone. 6. அழுத்தம்; profundity, soundness. 7. திண்மை; thickness. 8. நீடித்த தன்மையுடையது; long lasting.

க., தெ., பட. கட்டி.

Mar. gaṭṭi.

[கட்டி → கெட்டி.]

கெட்டி² keṭṭi, இடை.(int.) மிக நன்று; welldone, bravo.

[கட்டி → கெட்டி.]

கெட்டிக்காரன் keṭṭi-k-kāraṇ, பெ. (n.) 1. திறமையானவன்; clever, active man. 2. துணிச்சல்மிக்கவன்; a braveman.

தெ. கட்டிவாடு, கட்டுவகாடு.

[கட்டி → கெட்டி+காரன்.]

கெட்டிப்பாகு keṭṭi-p-pāgu, பெ. (n.) 1. தடித்த வெல்லம்; a thick treacle made out of jaggery. 2. சருக்கரைப் பாகு; liquid form of sugar.

[கெட்டி + பாகு]

கெட்டுப்போ-தல் keṭṭu-p-pō-, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அழிதல்; to perish; to be ruined. 2. நைந்துபோதல்; to wear out. 3. பதனழிதல்; to be spoiled. 4. அழுகிப்போதல்; to be rotten, to decay. 5. ஒழுக்கங்கெடுதல்; to become bad, immoral. 6. வறுமையுறுதல்; to fall on evil days; to be reduced to straitened circumstances. 7. காணாமற் போதல்; to be lost, as goods.

க. கெட்டுகோகு.

[கெடு → கெட்டு + போ-]

கெட்டோடு-தல் keṭṭōḍu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தோற்றோடுதல்; to turn away (to guest).

க. கெட்டோடு.

[கெட்டு + ஓடு-]

கெடவரல் keḍavaral, பெ. (n.) 1. மகளிர் விளையாட்டு; a woman's game. 2. மகளிர் கூட்டம்; gathering of women. 3. ஒளிந்தாட்டம்; hide and seek play.

Punj. keḍa

[கெடு = மறைதல், ஒளிதல். கெடு + வரல் - கெடுவரல், ஒளிந்து வெளிவருதல், ஒளிந்தாட்டம்.]

கெடிமாடு keḍi-māḍu, பெ. (n.) நீண்ட பயணத்தின் இடையிடையே வண்டியில் மாற்றிப் பூட்டும் எருது; bullocks stationed as relays in a journey.

[கெடி + மாடு.]

கெடிறு keḍiṟu, பெ. (n.) முள்ளுள்ள மீன் வகை; a kind of fish.

[கெளிறு → கெடிறு.]

கெடு¹-தல் keḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அழிதல்; to

perish, to be destroyed, annihilated. 2. பழுதாதல்; to decay, rot; to become tarnished, damaged, spoiled, to be marred, blighted, wornout. 3. வறுமையுறுதல்; to fall on evil days, to be in straitened circumstances. 4. ஒழுக்கங்கெடுதல்; to degenerate, deteriorate, change for the worse morally. 5. உருவழிதல்; to be emaciated, reduced; deformed, disfigured. 6. தோற்றோடுதல்; to run away defeated. 7. கெடுதல்; to be elided, dropped. 8. வழிதவறிப்போதல்; to lose one's way. 9. எரியும் விளக்கு, தீ போன்றன அணைதல்; to be extinguished as lamp fire etc., 10. காய்கறி முதலியன அழுகுதல்; to purify, rot. 11. செயலிழத்தல்; cease to function, weaken. 12. தீயதாதல்; to become bad. 13. கொடியதாதல்; to become visions. 14. நோய் கவலை முதலியன அடியோடு நீங்குதல்; to be removed, as disease, sorrow.

ம. கெடுக; க., பட. கெடு; தெ. செடு; குட. கெட்; து. கெடகுனி; கோத. கெட்; துட. கொட்; கொலா. கிட்; நா. இட்; பர். சிட்; கோண். கர் நாநா.

[கள் (வெட்டுதல், நீக்குதல்) → கடு → கெடு (அழித்தல்).]

கெடு²-த்தல் keḍu-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அழித்தல்; to destroy, annihilate; to squander, as wealth; to extinguish. 2. பழுதாக்குதல்; to damage, spoil, tarnish, blast, injure. 3. ஒழுக்கங் கெடுத்தல்; to corrupt, demoralize, seduce, violate. 4. குற்றமாக்குதல்; to render nugatory, as religious rites, austerities. 5. செயல் தடை செய்தல்; to frustrate. 6. நீக்குதல்; to remove. 7. ஆற்றல் குறையச் செய்தல்; to weaken, make inactive. 8. நஞ்சு முதலியவற்றை முறியச் செய்தல்; to neutralize, to counteract as poison in the system. 9. தோற்கச் செய்தல்; to defeat, overcome. 10. காணப்பெறாது போதல்; to lose, drop, as an object by negligence.

ம. கெடுக்குக

[கள் (வெட்டுதல், நீக்குதல்) → கடு → கெடு (அழித்தல்).]

கெடு³ keḍu, பெ. (n.) தவணை; term, fixed time, instalment.

ம., க., து., கடு

[கடு → கடுவு → கெடுவு → கெடு.]

கெடு⁴ keḍu, பெ.எ. (adj.) 1. தீய; bad. 2. அழிந்த; ruined, wasted.

ம. கெடு.

[கடு → கெடு.]

கெடுதி keḍudi, பெ. (n.) 1. அழிவு; ruin, destruction. 2. இழப்பு; loss, waste, damage. 3. இழந்த பொருள்; property or thing lost. 4. பேரிழப்பு; danger, peril. 5. துன்பம்; affliction, suffering. 6. தீமை; evil, mischief.

ம. கெடுதி; க. கெடுக, கெடுகு, கெடகு; தெ. செடுகு; கோத. கெட்; துட. கொடில்; குட. கெடி.

[கெடு+தி - கெடுதி.]

கெடுபிடி keḍu-piḍi, பெ. (n.) 1. தட்புடல்; bustle, tumult, hubbub. 2. விதிமுறைகள், கட்டளைகள் ஆகியவற்றை நிறைவேற்றுவதில் காட்டப்படும் கடுமை; severity in enforcement of order, regulations. 3. தானாகச் செயல்பட முடியாத கட்டுப்பாடு; restriction, constraint, check. 4. நெருக்குதல்; compulsion.

தெ., க. கலிபிலி; Mar. gaḍabaḍi; U. garbar.

[கெடு + பிடி.]

கெடும்பு keḍumbu, பெ. (n.) 1. கேடு; ruin, evil. 2. பொறாமை; jealousy. 3. தீய எண்ணம்; evil intention. 4. கெட்டமணம், அழுகியதால் ஏற்படும் மணம்; rottenness, foul smell.

ம. கெடும்பு; க. கெடுகு; தெ. செகுபு, செருகு; து. கெடுகு, கெடகு.

[கெடு → கெடும்பு.]

கெடுவு keḍuvu, பெ. (n.) தவணை; fixed time, instalment.

ம., க., து. கடு; தெ. கடுவு.

[கடு → கடுவு → கெடுவு.]

கெடுவை-த்தல் keḍu-vai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) நாள் குறித்தல்; to fix a date.

[கெடு + வை-]

கெண்டை keṇḍai, பெ. (n.) 1. நன்னீரில் வாழும் மீன்; a fresh-water fish. 2. கெண்டைமீன் போன்ற கணைக்கால் (சதை.); the portion of the leg from the ankle to the knee.

ம. கெண்ட; க. கெண்டைமீன்; தெ. கண்டெ, கெண்டெ.

[கண்டு (திரட்சி) → கண்டை → கெண்டை.]

கெம்பரை kembarai, பெ. (n.) 1. கூடை; basket. 2. நெற்கூடை; paddy basket.

க. கம்பெ; தெ. கம்ப.

[கெம்பு + அரை - கெம்பரை. சம்பு → கம்பு → கெம்பு.]

கெல்லு-தல் kellu, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கல்லுதல்; to dig out as a hole. 2. வயிற்றை அரித்துவிடுதல்; to irritate or corrode and waste the stomach, as excessive stimulus.

3. கிண்டுதல்; to stir. 4. தோண்டுதல்; to dig up; to pluck, uproot.

[கல் → கெல் → கெல்லு-தல்.]

கெலுழன் keluḷan, பெ. (n.) கருடன்; kite.

[கலுழன் → கெலுழன்.]

கெழு¹-தல் keḷu-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அடர்தல், செறிதல், நெருக்கமாதல்; to become tense, crowded. 2. இறுக்கமாதல்; to get tightened.

[கல் → கெல் → கெழு.]

கெழு² keḷu, பெ. (n.) 1. ஒரு சாரியை; an euphonic increment. 2. நிறம்; colour. 3. இடைச்சொல்; participle.

கல் → கள் = சேர்த்தல், பொருந்துதல், இறுகுதல்.

[கள் → கெள் → கெழு-தல்.]

கெழுதகைமை keḷutagaimai, பெ. (n.) உரிமை; right, intimacy.

[கெழுதகை → கெழுதகைமை.]

கெழுமல் keḷumal, பெ. (n.) 1. முளைத்தல்; germination. 2. அமைதல்; formulation. 3. கற்றல்; studying. 4. நிறைதல்; becoming full.

[கூள் → கெழு → கெழுமல்.]

கெழுமு¹-தல் keḷumu-, 22 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நிறைதல்; to become full, plenteous, abundant. 2. முதிர்்தல்; to become ripe. 3. முளைத்தல்; to spring up, shoot forth. 4. பாலுணர்ச்சி கொள்ளுதல்; to be affected with lust.

[கூள் → கெழு → கெழுமு (மு.தா.1:47).]

கெழுமு²-தல் keḷumu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பொருந்துதல்; to attain, join, unite. 2. கிட்டுதல்; to approach. 3. கற்றல்; to learn, practise.

[கூள் → குழு → கெழு → கெழுவு → கெழுமு (மு.தா.40).]

கெழுமை keḷumai, பெ. (n.) 1. முளைக்குகை; germinating. 2. வளமை; opulence. 3. நிறம்; colour. 4. ஒளி; brightness, shine.

[கூள் → கெழு → கெழுமை.]

கெழுவு keḷuva, இடை. (part.) ஓர் உவமவுருபு; a term denoting comparison.

[கூல் → குழுவு → கெழுவு.]

கெழுவு¹-தல் keḷuvu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பொருந்துதல்; to unite, to embrace. 2. நிறைதல்; to be full. 3. மயங்குதல்; to be confused, deluded. 4. பற்றுக்கொள்ளுதல்; to be attached, as the mind to earthly

things.

[குள்→கெழு→கெழுவு.]

கெழுவு² keḷuvu, பெ. (n.) நட்பு; friendship.

[குள்→குழு→கெழு→கெழுவு.]

கெளி-த்தல் keḷi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நெளிந்துபோதல்; to wriggle, crawl, as a worm.

Skt. gal.

[குல்→கெல்→கெளி.]

கெளுத்தி keḷutti, பெ. (n.) 1. எட்டங்குல நீளமுள்ள கெளிற்று மீன்; fiddler-keḷiru, silvery or golden, attaining 8 in. in length. 2. நன்னீரில் வாழும் மீன் வகை; a fresh-water fish, brownish attaining considerable size. 3. பதினெட்டு விரல் நீளமுள்ள மீன்வகை; a fresh-water fish - bird, bluish-brown, attaining 18 in. in length. 4. தேளிமீன்; scorpion-fish, leaden, attaining more than 1 ft. in length.

ம. கென்னலு.

[கெளிற்று →கெளுத்தி.]

கே

கேட்குநர் keṭkunar, பெ. (n.) கேட்பவர்; hearer, audience.

[கேள் + கு + நர்.]

கேட்கை keṭkai, பெ. (n.) கேள்வி; hearing.

[கேள் + கை - கேட்கை.]

கேட்டல் keṭṭal, 3 தொ.பெ. (vbl.n.) 1. இரத்தல்; to beg; entreat. 2. செவிகொடுத்தல்; to hear. 3. வினாவல்; to question. 4. வேண்டுகல்; to request. 5. செய்தல்; to do.

[கேள்→கேட்டல்.]

கேட்டி keṭṭi, பெ. (n.) தாற்றுக்கோல்; staff or rod for driving oxen, ox-goad.

[கிட்டி →கேட்டி.]

கேட்டுக்கொள்(ளு)-தல் keṭṭu-k-kol(lu)-, 10 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. செவிக்குப் புலனாக்குதல்; to hear, listen to. 2. வேண்டிக்கொள்ளுதல்; to beg, beseech, request earnestly.

[கேள் →கேட்டு+கொள்-.]

கேட்டை keṭṭai, பெ. (n.) 1. பதினெட்டாவது மீன்; the 18th star, part of scorpio. 2. மூதேவி; goddess of misfortune. 3. ஒரு நாள்; a day.

ம. கேட்ட

Skt. jyesta

[ஏ→ஏண்→ஏட்டை→கேட்டை.]

கேட்பவர் keṭpavar, பெ. (n.) 1. வினாவுவோன், விடை கோருபவன், வேண்டுகவன்; he who asks, he who enquires. 2. பொறுப்புள்ளவன்; a responsible person,

a master.

க. கேளுவவனு; து. கேணுநாயெ; பட. கேப்பம.

[கேள்+ப்+அவர்.]

கேட்பி-த்தல் keṭpi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. திருப்பதிகம் முதலியன விண்ணப்பஞ் செய்தல்; to recite, as before a person.

[கேள் →கேட்பி.]

கேட்பு keṭpu, பெ. (n.) 1. காதால் கேட்டல்; hearing. 2. வினா எழுப்புதல்; to ask a question. 3. ஏலம் கேட்டல்; bidding in an auction.

ம. கேள்ப்பு

[கேள் →கேட்பு.]

கேட்புக்காசோலை keṭpu-k-kāśōlai, பெ. (n.) பிறர் உடனடியாகப் பணமாக மாற்றிக்கொள்ளத் தகுந்த வகையில் ஒருவர் வங்கியில் பணத்தைச் செலுத்திப் பெறும் படிவம்; demand draft issued in banks encashable on presentation.

[கேட்பு + காசோலை.]

கேட்போர் keṭpōr, பெ. (n.) 1. அவைக்களத்துத் தலைமை ஏற்று அரங்கேறும் நூலைக் கேட்பவர்; the presiding member of a learned assembly listening to a new literary work that came up for approval. 2. நூல் கேட்டற்குத் தகுதியுடைய மாணாக்கர்; students properly qualified to study a certain book. 3. இன்னார் கூற இன்னார் அதனைக்கேட்டாரென்னும் அகப்பாட்டுறுப்பு; listeners, as distinct from speakers. 4. கேட்பதற்குரியவர்; those who ask or are entitled to ask, guardian.

ம. கேள்ப்போர்

[கேள் →கேட்போர்.]

கேடயம்¹ keḍayam, பெ. (n.) போரிடும்போது பிறர் ஆயுதம் படாதவாறு தடுக்கும் வட்டமான தட்டு; shield, buckler used in person to person combat.

[கோடு (வளைவு)→கோடகம்→கேடயம்.]

கேடயம்² keḍayam, பெ. (n.) 1. பெற்ற வெற்றி, புரிந்த சாதனை முதலிய செய்தி பொறித்த, தட்டு வடிவ அழகிய பரிசு; a memento in the form of shield, awarded to a winner or one who has done something meritorious. 2. திருவாசியோடு கூடியதாய்க் கோயில் தெய்வத் திருவுருவை எழுந்தருளப் பண்ணுதற்கு உதவும் தோளுக்கினியான் என்னும் சட்டகம்; light rectangular frame with a solid aureole, used for carrying idols.

Skt. jyesta

[கிடுகு = இணைத்துக் கோத்து. கிடுகு → கேடகம் → கேடயம்.]

கேடிலி kēḍili, பெ. (n.) அழிவில்லாதவன்-ள்; the imperishable one.

[கேடு + இலி.]

கேடு kēḍu, பெ. (n.) 1. அழிவு; ruin, destruction., annihilation. 2. இழப்பு; loss, waste, damage. 3. வறுமை; adversity, indigence, destitution. 4. குற்றம்; defect. 5. தொல்லை; trouble, problem. 6. இறப்பு; death. 7. தீமை; evil, injury. 8. கெடுதல் திரிபு; elision, omission. 9. அழகின்மை; ugliness, deformity.

ம., க., து., பட. கேடு; தெ. சேடு; குட. கெடி; கோத. கெட்; துட. கொட்.

[கெடு → கேடு.]

கேண்மை¹ kēṇmai, பெ. (n.) 1. நட்பு; friendship, intimacy. 2. கண்ணோட்டம்; kindness, favour, benevolence. 3. உறவு; relationship. 4. வழக்கு; practice, usage.

குள் → குழு → கெழு = கெழுவு = நட்பு

[குள் → கெள் → கேள் → கேண்மை.] (மு.மொ.ii.3).

கேண்மை² kēṇmai, பெ. (n.) 1. கேள்வி; hearing. 2. கேள்வியறிவு; knowledge by hearing.

து. கேண்மெ.

[கேள் → கேண்மை.]

கேணி¹ kēṇi, பெ. (n.) 1. சிறுகுளம்; small tank. 2. கிணறு; well. 3. அகழி; ditch, trench.

க., ம. கேணி; து. கணி

Skt. khan

[குள் → கிள். கிள் → கிணறு]

கிள் → கெள் → கேள் → கேணி. (மு.மொ.ii, 108)

கேணி² kēṇi, பெ. (n.) தொட்டில்; cradle.

[குள் → குணி → கேணி.]

கேரு-தல் kēru-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கோழி முட்டையிடக் கத்துதல்; to cluck as hen about to lay egg. 2. குரல் கம்மிப் பேசுதல்; to speak in a low voice. 3. தொண்டை கட்டுவதனால் வருந்தி மூச்சுவிடுதல்; to breathe with effort as from phlegm in the throat. 4. திகைத்தல்; to be bashful diffident, confused.

தெ., பட. கேரு.

[கெர் - ஒலிக்குறிப்பு. கெர் → கெரு → கேரு.]

கேவல் kēval, பெ. (n.) 1. ஒருவகை இழுப்பு வலி; a kind of spasmodic pain. 2. விக்கல் போன்ற அழுகையொலி; sobbing.

கேவு-தல் kēvu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மூச்சுத் திணறல்; to breath heavily, to breath with difficulty as in whooping cough. 2. செறுமி அழுதல்; to cry of a child seeking breath. 3. மூச்சுத் திக்காடல்; to gasp for breath.

ம. கேவுக.

[கவ்வு → கெவவு → கேவு.]

கேழ் kēḷ, பெ. (n.) 1. ஒளி; light. 2. நிறம்; bright colour, hue. 3. ஒப்பு; comparison, equality.

Chin. cār; **E.** colour; **Am. eng.** Col-or; **ME.** colur, colour, **OF.** colur, colour.

[கெழு → கேழ்.]

கேழ்பவர் kēḷbavar, பெ. (n.) நன்மையுடையார்; blessed persons.

[கேழ் → கேழ்பவர்.]

கேழ்பு kēḷbu, பெ. (n.) நன்மை; blessing.

[கேழ் → கேழ்பு.]

கேழ்வரகு kēḷ-varagu, பெ. (n.) கேப்பை; ragi, a millet-Eleusine coracana.

[கேழ் = சிவப்பு. கேழ் + வரகு.]

கேழல் kēḷal, பெ. (n.) 1. நிறம்; bright colour, hue. 2. மண்ணைத் தோண்டும் ஆண்பன்றி; hog, boar, swine. 3. குளநெல்; wild rice. 4. யானை; elephant.

[கேழ் → கேழல்.]

கேள்¹-தல் (கேட்டல்) kēḷ, 11 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. செவிக்குப் புலனாக்குதல்; to hear, hearken, listen to. 2. பாடங் கேட்டல்; to learn, be instructed in. 3. வினாதல்; to ask, inquire, question, catechise. 4. ஆராய்தல்; to investigate. 5. வேண்டுகதல்; to request, solicit, crave. 6. கேள்விப்படுதல்; to be informed of. 7. உரிமை கொண்டாடிக் கொடுக்கச் சொல்லுதல்; to require, demand, claim. 8. தண்டித்தல்; to avenge, punish. 9. நோய் முதலியன நீக்குதல்; to effect a remedy, cure, as medicine. 10. விலை கேட்டல்; to bid, offer, inquire the price of. 11. ஏற்றுக்கொள்ளுதல்; to accept, agree to. 12. பொறுத்தல்; to tolerate, brook.

ம. கோள்க்குக, க., குட., கோத., துட. கோள்; து.

கேணுனி; பட. கே; கொலா. கெல்.

kēl. to hear, comp; Latin. aus-cul-to, to hear, to listen; also the grukklū-0, to hear; Welsh clyw, hearing; Irish, clusas, to ear; Lithuanian klau, to hear; Latin clu-o, to be called (C.G.D.F.L.593).

[கிள் → கேள்.]

கேள்²-தல் kēl, 12 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தணிதல்; to come under the control of; to be cured. 2. கீழ்ப்படிதல்; to obey, be submissive, docile. 3. ஒலி எட்டுதல்; to be heard, as a call; to reach, as a sound. 4. செவிப் புலனுணர்வைப் பெறுதல்; to have perception by the ear. 5. இசைவு பெறுதல்; to get permission.

[கிள் → கேள்.]

கேள்³ kēl, பெ. (n.) 1. உறவு; kindred, relations. 2. நட்பு; friendship. 3. நண்பன்; friend, companion. 4. கணவன்; husband.

ம. கேள்.

[குள் → கெள் → கேள்.]

கேள்வன் kēlvān, பெ. (n.) 1. கணவன்; husband. 2. தலைவன்; master, lord. 3. நண்பன், தோழன்; companion, comrade, friend.

ம. கேளன்; க. கேள்.

[கேள் → கேள்வன்.]

கேள்வி kēlvi, பெ. (n.) 1. கேட்கை; hearing. 2. வினா; question. 3. நூற்பொருள் முதலிய கேட்கை; taking lessons, as in literature; listening to words of wisdom. 4. கல்வி; learning. 5. ஒலி; sound. 6. மறை; Veda. 7. நூல்; treatise. 8. சொல்; word. 9. அறிக்கை; report. 10. அலர்; rumour, hearsay. 11. காது; ear. 12. உசாவுதல்; hearing in trial of a case, judicial inquiry. 13. ஏலம் முதலியன கேட்கை; bid, offer. 14. இசைக் குறிப்பு; pitch of a tune, keynote. 15. யாழ்; lute. ம. கேள்வி; க. கேளிகெ, கேள்விகெ; து. கேளி; கோத. கேள்வ்ய் (சொல், பேச்சு), துட. கேள்வ்.

[கேள் → கேள்வி.]

கேள்விப்படு-தல் kēlvi-p-paḍu-, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) பிறர் வாய்மூலமாகச் செய்தி தெரிந்து கொள்ளுதல்; to learn through others, to learn by hearsay.

[கேள்வி + படு-]

கேள்வியறிவு kēlvi-y-arivu, பெ. (n.) 1. கேட்குமுணர்ச்சி; the sense of hearing. 2. கேள்வியினாலுண்டான அறிவு; knowledge derived from hearing.

[கேள்வி + அறிவு.]

கேள்கேளிர் kēlal-kēlir, பெ. (n.) நொதுமலர், பகையும்

நட்புமில்லாத அயலார்; those who are neither friends nor enemies, neutrals.

[கேள் + அல் + கேளிர்.]

கேளலர் kēlalar, பெ. (n.) பகைவர்; enemies.

[கேள் + அல் + அர்.]

கேளார் kēlār, பெ. (n.) 1. பகைவர்; enemies, foes. 2. காது கேளாதவர்; deaf persons.

ம. கேளார்

[கேள் = நட்பு.]

[கேள் + ஆ + ஆர்.]

ஆ = எதிர்மறை இடைநிலை.

கேளாவொலி kēlā-v-oli, பெ. (n.) மாந்தக் காதினால் உணரப்பட முடியாததும், புதிய இயற்பியற் கருவிகளால் பதிவு செய்யக் கூடியதுமான ஒலி; ultra sound.

[கேள் + ஆ+ஒலி.]

கேளிர் kēlir, பெ. (n.) 1. நண்பர்; friends. 2. சுற்றத்தார்; relation. 3. கணவர்; husband.

[கேள் → கேளிர்.]

கேளையாடு kēlāi-y-āḍu, பெ. (n.) ஒருவகை வெள்ளாடு; a kind of goat.

[கேளி (விளையாட்டு) → கேளை+ஆடு.]

கேறு-தல் kēru-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) புடைத்தல்; to winnow.

ம. சேறுக; க. கேறு; தெ. செருகு; கொலா., நா. கேடு; பர். கேட்; கட. கேய்; பட. கேரு.

[ஏல் → கேல் → கேறு.]

கேனம் kēnam, பெ. (n.) மனநோய் (பைத்தியம்); craziness, insanity.

கவல் = கலங்குதல், கவலை.

[கவல் → கவலம் → கவனம் → கேனம்.]

கை

கை¹-தல் kai, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) செய்தல்; to do; to work; to act.

[செய் → கெய் → கை-]

கை²-த்தல் kai, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கசத்தல்; to be bitter, astringent, unpleasant. 2. உப்புக்கரித்தல்; to be saltish to the taste.

ம. கைக்குக; தெ. காரு; கோத. கய்ள்; பட. கய். கய்த்தல் = கடத்தல்

[கய் → கய → கச → கசப்பு. கய் → கை-]

கை³-த்தல் kai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நெந்து வருந்துதல்; to be deeply afflicted.

[குழை → குழை → கழ.கச → கசங்கு. கச → கய → கை-]

கை⁴-த்தல் kai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சினத்தல்; to dislike; to be angry with; to hate. 2 அலைத்தல்; to vex, trouble, harass, torment.

[குல் = எரிதல். குல் → குய் → கய் → கை-]

கை⁵-த்தல் kai-, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) செலுத்துதல்; to produce, as a sound; to propel, shoot, as an arrow.

[குல் - தோன்றுதல், முற்செலவுக் கருத்துவேர். குல் → குய் → கய் → கை-]

கை⁶-த்தல் kai-, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒப்பனை செய்தல் (அலங்கரித்தல்); to adorn, decorate.

[குல் - கூடுதல் கருத்துவேர். குல் → கெல் → கெய் (செய்தல்) → கை-]

கை⁷ kai, பெ.(n.) 1. தோள்பட்டையிலிருந்து தொங்கும் நீண்ட மாந்தவறுப்பு, கரம்; the human forelimb from shoulder to hand, arm. 2. மணிக்கட்டிற்குக் கீழுள்ள மாந்தவறுப்பு; hand. 3. யானைத் தும்பிக்கை; elephant's trunk. 4. கதிர்வனின் ஒளிக்கற்றை; ray, as of sun. 5. நாட்டிய நளிக்கை; hand-pose in dancing. 6. சட்டையின் கை; sleeve of a garment.

ம. கை, கய்யி; க. கய், கயி, கய்யி, கெய்; தெ. செயி; து., பட., இரு., கோண். கை; கோத. கெய்; து. கொள்; எருக். கயி, கி; குட. கை, கீய், கய்; கூ. கசு; குவி. கேயு, கேசு; நா. கீ; குரு. கியு; மால. கெகை; பர். கெய்; கட., கொலா.

[குல் - கூடுதல் கருத்துவேர். குல் → குய் → கய் (செய்தல்) → கெய் = செய். செய் → கெய் → கை.]

கை⁸ kai, பெ. (n.) 1. கைப்பிடி; handle, as of an axe. 2. கைமரம்; rafter. 3. விசிறிக்காம்பு; handle, as of a fan. 4. தொடர்வண்டியின் கைகாட்டி; semaphore. 5. நாற்காலியில் கை வைக்கும் சட்டம்; a rail or support for the armonachair. 6. முழம்; elmeasure.

கை⁹ kai, பெ. (n.) 1. சிறுமை; littleness, smallness, hardness. 2. தங்கை; younger sister.

[குய் → நெய் → கை.]

கை¹⁰ kai, பெ.(n.) 1. ஆற்றல்; strength, ability. 2. ஆள்; hands, workmen, assistants.

கை¹¹ kai, பெ. (n.) 1. ஒழுங்கு; row, line. 2. முறை, தடவை; turn. 3. உலகவொழுக்கம்; custom, usage, way of the world. 4. பழக்கம்; habit.

க. கை, கய், கெய்.

கை¹² kai, பெ. (n.) செல்வாக்குள்ளவன்; man of high influence.

கைக் கட்டு-தல் kai-k-kaṭṭu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.)

இடக்கையை வலப்பக்கமாகவும், வலக்கையை இடப்பக்கமாகவும் மடக்கிக்கொண்டு வணக்கங் காட்டுதல்; to fold the hands in reverence, obedience, etc.

[கை + கட்டு-]

கைக்கடன் kai-k-kaḍaṇ, பெ. (n.) 1. ஒப்பந்தமுறியோ வட்டியோ இல்லாமல் குறுகிய காலத்தில் திருப்பித்தரும் வகையில் கடனாகப் பெறும் பொருள்கள் அல்லது பணம்; a temporary loan of articles or money without bond or interest. 2. கடப்பாடு; obligation.

க. கைகட, கெய்கட; து. கைகட.

[கை + கடன்.]

கைக்கரண்டி kai-k-karaṇḍi, பெ. (n.) சிறுகரண்டி; small - spoon, tea-spoon.

து. கயிசமுட்டு

[கை + கரண்டி. கரள் → கரண் → கரண்டு → கரண்டி.]

கைக்காசு kai-k-kāṣu, பெ. (n.) 1. கையிலுள்ள காசு; cash on hand. 2. முதலீடு (மூலதனம்); investment.

[கை + காசு.]

கைக்கிளை kai-k-kiṭai, பெ. (n.) 1. ஒருதலைக் காமம்; unreciprocated sexual love, as one sided. 2. ஐந்து விருத்தச் செய்யுளில் ஒருதலைக் காமத்தைப் பற்றிக் கூறும் சிற்றிலக்கியம்; poem in five viruttam verses treating of unreciprocated love. 3. ஏழிசையுள் மூன்றாவதாகிய காந்தாரப் பண்; the third note of the gamut one of seven isai.

[கை + கிளை.]

கைக்குக்கீழ் kai-k-ku-k-kiṭ, வி.எ. (adv.) பிறரது ஆளுகைக்கு உட்பட்டு; under (another) control or authority, the state of being at (another) disposition.

க. கெய்கெளகெ

[கை + கு + கீழ்.]

கைக்குட்டை kai-k-kuṭṭai, பெ. (n.) சிறுதுண்டு; hand kerchief.

க. கெய்பாவட, கெய்வட்ட.

[கை + குட்டை (கை - சிறுமைப் பொருள் முன்னொட்டு).]

கைக்குழந்தை kai-k-kuḷandai, பெ. (n.) 1. இடுப்புப் பிள்ளை; small baby. 2. சிறுகுழந்தை; infant.

ம. கைக்குஞ்சு; க. கெய்கூசு; பட. கைகூசு.

[கை + குழந்தை. (கை-சிறுமைப் பொருள் முன்னொட்டு).]

கைக்குள் kaikkul, பெ. (n.) கட்டுப்பாடு; control, obedience.

[கை + உள்.]

கைக்குள்போடு-தல் kaiku|pōḍu-, 19 செ.குன்றாவி.(v.t.)
தன்வயப்படுத்துதல்; to gain one to his side.

[கைக்குள் + போடு-]

கைக்குற்றம் kai-k-kurram, பெ. (n.) 1. கைத்தவறு; slip
of the hand. 2. சிறுபிழை; lapse, slight, accidental mistake.
ம. கைக்குற்றம்; க. கெய்தப்பு.

[கை + குற்றம்.]

கைக்குறி kai-k-kuri, பெ. (n.) 1. வாழ்வின் போக்கினைக்
குறிப்பதாகக் கருதும் கைவரி (இரேகை); lines
on the palms as indicating one's career or course of life.
2. கையளவு; handful.

[கை + குறி.]

கைக்குறிப்பேடு kai-k-kurippēḍu, பெ. (n.) 1. அற்றைக்
குறிப்பேடு; rough daybook. 2. வருவாய்த் துறையினரின்
நாட்குறிப்பு; ittah book of the Revenue official.

[கை + குறிப்பு + ஏடு.]

கைக்குன்று kai-k-kunru, பெ. (n.) யானை; elephant.

[கை + குன்று.]

கைக்கூலி kai-k-kūli, பெ. (n.) 1. அற்றைக்கூலி; daily wages.
2. கையிலே கொடுக்கும் விலைப்பொருள்; cash
payment. 3. கையூட்டு; bribe, glovemoney.

ம. கைக்கூலி; க. கைகூலி, கெய்கூலி.

[கை + கூலி.]

கைக்கொள்(ளு)¹-தல் kai-k-ko|(lu)-, 13 செ.குன்றாவி. (v.t.)
1. கையில் எடுத்துக் கொள்ளுதல்; to take in hand, take
up, occupy, have in charge. 2. பேணிக் கொள்ளுதல்; to
observe; to practise; to maintain. 3. ஏற்றுக்கொள்ளுதல்,
ஒப்புக் கொள்ளுதல், மேற்கொள்ளுதல்; to accept,
adopt, admit. 4. கவர்தல்; to seize, grasp. 5. வளைத்துக்
கொள்ளுதல்; to surround.

ம. கய்க்கொள்ளுக, கைக்கொள்ளுக;
க. கெய்கொள்; தெ. கைகொனு,

[கை + கொள்-]

கைக்கொள்(ளு)²-தல் kai-k-ko|(lu)-, 13 செ.குன்றாவி.(v.t.)
1. ஏற்றுச் செயற்படுத்துதல்; to undertake. 2. உரிமை
யாக்குதல்; to make one's own.

[கை + கொள்(ளு)-]

கைக்கோட்டு kai-k-kōṭṭu, பெ. (n.) மண்வெட்டி; a spade,
a hoe.

ம. கய்க்கோட்டு.

[கை + (கொட்டு) கோட்டு.]

கைக்கோல் kai-k-kōl, பெ. (n.) 1. ஊன்றுகோல்; staff,
walking stick. 2. பற்றுக் கொடிறு; goldsmith's pincers.

ம. கைக்கோல்; க. கெய்கோலு.

[கை + கோல்.]

கைக்கோளன் kai-k-kōḷan, பெ. (n.) 1. போர்க்
காலத்தில் அரசனைச் சூழ நின்று பாதுகாக்கும்
பொறுப்பேற்றுச் சூளுரைக்கும் சிறப்புப்
படைமறைவன்; special army men who function as reliable
bodyguards of the king. 2. இன்று பெரும்பாலும்
நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஒரு தமிழ்க்
குடியினன்; a caste, now mostly weavers, found in all districts.
ம. கய்க்கோளன்; தெ. கைகோல.

[கைக்கொளவன் → கைக்கோளன்.]

கைகட்டிநில்(-தல்) (கைகட்டிநிற்பல்) kai-kattī-nil-, 14
செ.கு.வி. (v.i.) கைகளைக் கட்டிக்கொண்டு
அடங்கி நிற்பல்; to stand submissively with folded arms.

[கை + கட்டி + நில்-]

கைகட-த்தல் kai-kaḍa-, 3 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வயப்படாமல்
மீறுதல்; to pass beyond one's control. 2. கைக்கு
எட்டாமற்போதல்; to escape; to pass out of one's hands;
to pass beyond one's reach.

[கை + கட-]

கைகடி-த்தல் kai-kaḍi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.)
கைமுதலுக்கு இழப்பு நேர்தல்; to loss (of capital in
hand).

ம. கைகடிக்குக

[கை + கடி-]

கைகண்ட kai-kaṇḍa, கு.பெ.எ. (adj.) தேர்ந்த; skilled.

[கை + கண்ட.]

கைகண்டமருந்து kai-kaṇḍa-marundu, பெ. (n.) 1. நோய்
தீர்க்கும் மருந்து; the medicine which cures a disease.
2. கைதேர்ந்த மருந்து; a medicine the virtues of which are
tried. 3. நோய்க்குரிய மருந்து; the medicine which exerts
a special action in the prevention and cure of a disease.

[கை + கண்ட + மருந்து.]

கைகர-த்தல் kai-kara-, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஒளித்தல்;
to hide, conceal.

[கை + கர-]

கைகல-த்தல் kai-kala-, 3 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கூடுதல்; to

unite, join. 2. நெருங்கிப் பொருதல்; to engage in a hand-to-hand fight.

[கை + கல-]

கைகவி-த்தல் kai-kavi-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1.கைக்குறியால் அடக்குதல்; to check as by gesture. 2. புகலிடம் கொடுத்தல்; to protect.

[கை + கவி-]

கைகழுவிவிடு-தல் kai-kaḷuvi-vidu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) முடியாதென்று மறுத்தல்; to refuse, to rescue.

[கை + கழுவி + விடு-]

கைகழுவு¹-தல் kai-kaḷuvu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கையலம்புதல்; to wash the hands.

க. கெய்தொளெ; பட. கைதோகு.

[கை + கழுவு-]

கைகழுவு²-தல் kai-kaḷuvu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. விட்டு விடுதல்; to relinquish, abandon. 2. பொறுப்பை நீக்கிக் கொள்ளுதல்; to avoid one's responsibility.

[கை + கழுவு-]

கைகாட்டிமரம் kai-kāṭṭi-maram, பெ. (n.) ஊர்களுக்குச் செல்லும் வழி சொல்லி அடையாளங் குறிக்கும் மரம்; sign board/ semaphore.

[கை + காட்டி + மரம்]

கைகாட்டிவிடு-தல் kai-kāṭṭi-vidu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தொழிலைப் பழக்கிக் கொடுத்தல்; to train a person. 2. தான் பொறுப்பேற்காமல் வேறொருவரைக் காட்டிவிடுதல்; to guide one to seek help from some one else.

[கை + காட்டி + விடு-]

கைகாட்டு¹-தல் kai-kāṭṭu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. சைகை காட்டுதல்; to make signs with the hand. 2. நாட்டியத்தில் தொழிற்கை பிடித்தல்; to gesticulate with hands as dancing girls. 3. கொடியசைத்து அடையாளங் காட்டுதல்; to wave the flag, as in railway stations. 4. நோய் அறிய, நாடி பார்க்கக் கையைக் காட்டுதல்; to show hand in order that the physician feels the pulse and diagnoses disease.

ம. கை காட்டுக; க. கெய்தோரு.

[கை + காட்டு-]

கைகாட்டு²-தல் kai-kāṭṭu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) திறமை காட்டுதல்; to exhibit (the power of) one's strength.

க. கெய்தோறு.

[கை + காட்டு-]

கைகாட்டு³-தல் kai-kāṭṭu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. சிறிது கொடுத்தல்; to give a little. 2. வாழ்க்கைக்குத் தேவையான வற்றைக் கொடுத்தல்; to enable one to

earn his livelihood. 3. இறைவனுக்குப் படைத்தல்; to offer to God. 4. கையூட்டுக்கொடுத்தல்; to bribe.

[கை+காட்டு-]

கைகாவல் kai-kāval, பெ. (n.) 1. இன்றியமையாத நேரத்திற் பயன்படுத்தப்படும் பொருள்கள்; that which is useful in emergency as medicines, provisions and weapons. 2. கையுதவி; a ready or necessary help. 3. காத்தல்; protection, guard.

ம. கைகாவல்

[கை + காவல்]

கைகுலுக்கு-தல் kai-kulukku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மகிழ்ச்சிக் குறியாக ஒருவர் கையை ஒருவர் பிடித்து அசைத்தல்; to shake hands.

[கை + குலுக்கு-]

கைகுவி-த்தல் kai-kuvi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கைகூப்புதல்; to greet with one's palms joined together in front of the chest.

[கை+குவி-]

கைகுளிர kai-kuḷira, கு.வி.எ.(adv.) தாராளமாய்; liberally, freely.

[கை + குளிர-]

கைகூசு-தல் kai-kūṣu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அச்சத்தால் அல்லது வெட்கத்தால் பின்னடைதல்; to shrink, draw back, shrink out of fear or reserve. 2. இவறன்மை (சஞ்சத்தனம்) கொள்ளுதல்; to be stingy, parsimonious.

[கை + கூச-]

கைகூடு-தல் kai-kūḍu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) எடுத்த பணியில் வெற்றியடைதல்; to succeed, prosper.

க. கெய்கூடு.

[கை + கூடு-]

கைகூப்பு-தல் kai-kūppu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கையைக் குவித்துக் கும்பிடுதல்; to worship, adore, as by raising joined hands. 2. கொப்பி கொட்டல்; to clap hands in kummi dance.

ம. கைகூப்புக.

[கை + கூப்பு-]

கைகொடு-த்தல் kai-koḍu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உதவி செய்தல்; to lend a hand in aid or succour, render assistance.

ம. கைகொடுக்குக; க. கெய்கொடு.

[கை + கொடு-]

கைகோ-த்தல் kai-kō-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தோளோடு தோள் பின்னுதல்; to take another's arm, to be arm to arm. 2. கைபிணைதல்; to clasp one another's hands, join hands. 3. நட்புச் செய்தல்; to make friends with. 4. சண்டைபிடித்தல்; to start fighting, to come to blows.

[கை + கோ-]

கைகோலு¹-தல் kai-kōlu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. முயலுதல்; to make effort, to attempt. 2. தொடங்குதல்; to make a beginning.

[கை + கோல் - கைகோல் → கைகோலு-]

கைகோலு²-தல் kai-kōlu, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) குளுரைத்தல், உறுதியேற்றல்; to resolve, determine, to swear.

[கை + கோலு-]

கைகோள் kai-kōl, பெ. (n.) 1. தலைவன் தலைவியரின் களவு கற்பொழுக்கங்கள்; conduct of lovers, comprising of clandestine intercourse as well as subsequent wedding life (Akap.). 2. சோரப் புணர்ச்சி; illicit intercourse with a female.

[கை + கோள்]

கைச்சாடை kai-c-cāḍai, பெ. (n.) கையால் காட்டும் மனக்குறிப்பு; significant movement of hands to evoke a response or convey intention.

[கை + சாடை]

கைச்சாத்து kai-c-cāttu, பெ. (n.) 1. கையெழுத்து; signature. 2. பொருட்பட்டி; invoice, list of goods with the vendor's signature. 3. பற்றுச் சீட்டு; receipt for land tax paid, acknowledgement of payment.

ம. கைச்சார்த்து

[கை + சாத்து. சாற்று → சாத்து = சொல்லுகை.]

கைச்சால் kai-c-cāl, பெ. (n.) நீரிறைக்குங் கைவாளி; hand bucket.

[கை + சால். சால் = நீரிறைக்குங் கலம்.]

கைச்சீட்டு kai-c-cittu, பெ. (n.) 1. கையாலெழுதிய குறிப்புச் சீட்டு; written acknowledgement, any short memorandum in writing. 2. கடன்முறி; a bond.

ம. கய்ச்சீட்டு, கைச்சீட்டு; க. கெய்காகத, கெய்சீட்டு.

[கை + சீட்டு.]

கைச்செலவு kai-c-celavu, பெ. (n.) 1. சொந்தச் செலவு; personal expense. 2. சில்லறைச்செலவு; sundry expenses.

ம. கைச்செலவு; க. கைகாசு; பட. கைசெலவு.

[கை + செலவு.]

கைச்சொடுக்கு-தல் kai-c-coḍukku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) விரல்களை நெட்டியெடுத்தல்; to snap with the fingers.

க. கெய்கொடுங்கு

[கை + சொடுக்கு-]

கைசெருவு-தல் kai-šaruvu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. எதிர்த்தல்; to attack, assault. 2. திருடுதல்; to pilfer, steal.

3. தகாத முறையில் பெண்களிடம் நடந்துகொள்ளுதல்; to commit indecent assault, as on a woman.

கை = சிறுமை.

[கை + சருவு-]

கைசெய்¹-தல் kai-cey-, 1 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தொழில் செய்தல்; to do manual labour, work with one's hands. 2. அழகு படுத்துதல்; to adorn, decorate, trickout. 3. உதவி செய்தல்; to assist.

பட. கைமாடு.

[கை + செய்-]

கைசெய்²-தல் kai-cey-, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நடத்துதல்; to conduct. 2. பழக்குதல்; to domesticate.

Fin. kesy (to tame, domesticate)

[கை + செய்-]

கைசேர்-தல் kai-šēr-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒன்று சேர்தல்; to join (the hand).

க. கெய்சேரு.

[கை + சேர்-]

கைத்தடி¹ kai-t-taḍi, பெ. (n.) 1. ஊன்றுகோல்; walking - stick. 2. சிறுதடி; short stick.

க. கயிகம்ப, கெய்கோலு; து. கயிகம்ப; பட. கைதடி.

[கை + தடி.]

கைத்தடி² kai-t-taḍi, பெ. (n.) கையாளர்; man employed to execute one's unlawful wishes.

[கை + தடி.]

கைத்தராசு kai-t-tarāṣu, பெ. (n.) சிறு நிறைகோல் (தராசு); small balance used for weighing precious metals and stones.

[கை + தராசு.]

கைத்தல் kaittal, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. கசத்தல்; tasting bitter. 2. களிம்பேறல்; forming verdigris. 3. அலைத்தல்; torment. 4. சினத்தல்; to get angry. 5. வெறுத்தல்; to hate.

[கை → கைத்தல்.]

கைத்தலம் kai-t-talam, பெ. (n.) உள்ளங்கைப் பகுதி; palm of the hand, metacarpus.

க. கெய்தள

[கை + தலம்.]

கைத்தறி kai-t-tari, பெ. (n.) துணி நெய்யும் பொறி; handloom.

[கை + தறி.]

கைத்தாய் kai-tāy, பெ. (n.) 1. தூக்கி வளர்த்த தாய்; nurse. 2. செவிலித்தாய்; wet-nurse. 3. வளர்ப்புத் தாய்; foster-mother.

[கை + தாய்.]

கைத்தாழ் kai-tāḷ, பெ. (n.) திறவுகோல்; key.

[கை + தாழ்.]

கைத்தாளம் kai-tāḷam, பெ. (n.) 1. தாளக்கருவி; cymbals. 2. கையாற் போடுந்தாளம்; beating time with the hand. 3. கைத்தாளம்; க., து. கைதாள; தெ. கைதாளமு.

[கை + தாளம்.]

கைத்திறன் kai-tiṛaṇ, பெ. (n.) 1. கைக்குணம்; the virtue or efficacy of the hand. 2. பயிற்சி; practice. 3. பட்டறிவு; experience.

து. கய்யெட்டெ

[கை + திறன்.]

கைத்தூய்மை kai-tūimai, பெ. (n.) 1. களவு செய்யாமை; not to cover other's property. 2. கையூட்டுப் பெறாமை; non-taking of bribes. 3. திருத்தமான கைத்தொழில்; fine workmanship.

[கை + தூய்மை.]

கைத்தொழில் kai-tolil, பெ. (n.) 1. கையாற் செய்யும் வேலை; manual art, industries, handicrafts. 2. பெண்களது கைத்திறனை வெளிக்காட்டும் ஐவகைத் தொழில்; the five skilled accomplishments of women. இலை எழுதுதல், கிள்ளல், பூத்தொடுத்தல், யாழ் மீட்டுதல் போன்றவை பெண்கள் கைத்திறன் காட்டும் ஐவகைத் தொழில்கள் எனப் பண்டைக் காலத்தில் கருதப்பட்டன.

ம. கைத்தொழில்

[கை + தொழில்.]

கைதட்டு-தல் kai-taṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வியப்பு, வெறுப்பு, நகைப்பு முதலியவற்றின் குறியாகக் கைகொட்டுதல்; to clap or strike hands together in token of defiance, triumph, derision, admiration etc. 2. புலையரும் வீட்டுவிலக்கான பெண்களும் ஒதுங்கிச் செல்வதற்காகக் கையைத் தட்டுதல்; to warn off, as an outcaste pulayas, a woman in menstruation etc.

க. கெய்தட்டு; பட. கைதட்டு

[கை + தட்டு-]

கைதப்பு-தல் kai-tappu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கையினின்று தவறிப்போதல்; to slip from the hand, as a thing, to escape or get out of control, as person or animal. 2. இலக்குத் தவறுதல்; to miss the mark.

க. கெய்தப்பு; பட. கைதப்பு.

[கை + தப்பு-]

கைதரு-தல் kai-taru-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இடங் கொடுத்தல்; to give a hold. 2. உதவுதல்; to help. 3. கைகூடுதல்; to materialize.

[கை + தரு-]

கைதவறு-தல் kai-tavaru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கைப் பிழையாதல்; to error commit a mistake by a slip of the hand. 2. தொலைந்து போதல்; to be lost. 3. இறத்தல்; to die.

[கை + தவறு-]

கைதளர்-தல் kai-talar-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கையின் வலிமை அல்லது ஆற்றல் இழத்தல்; to lose the use or power of one's hand. 2. தோற்றுப்போதல்; to be defeated. 3. வறுமை; to be in reduced circumstances.

க. கெய்கெடு

[கை + தளர்-]

கைதா-தல் (கைதருதல்) kai-tā-, 18 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வறுமை, இடுக்கண் முதலியவற்றில் உதவி புரிதல்; to render help, save, rescue, as from poverty, danger, etc. 2. உறுதி கொடுத்தல்; to give assurance. 3. மணம்புரிதல்; to marry. 4. மிகுதல்; to increase.

[கை + தா-]

கைதாங்கு-தல் kai-tāngu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கை தாங்கல் கொடுத்தல்; to support one by the arm. 2. அழிவெய்தாமற் காத்தல்; to save from ruin.

[கை + தாங்கு-]

கைதீண்டு-தல் kai-tiṇṇu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அடித்தல்; to beat. 2. முறைகேடாகப் பெண்டிரை அணுகுதல்; to commit indecent assault on a woman.

[கை + தீண்டு]

கைதூக்கு¹-தல் kai-tūkku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கையை உயர்த்துதல்; to raise the hand. 2. இசைவு தெரிவித்தல்; to record agreement or approval.

ம. கைபொக்கு.

[கை + தூக்கு]

கைதூக்கு²-தல் kai-tūkku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வறுமையில் வருந்துவோர், நீரில் அழுந்துவோர் முதலியோரைக் காத்தல்; to lend a helping hand, to save from ruin; to rescue from sinking. 2. ஏற்றுக் கொள்ளுதற் குறியாகக் கையை உயர்த்துதல்; to hold up the hand to record agreement or approval. 3. விடுதலையாக்கல்; to get released, freed. 4. காப்பாற்றுதல்; to save.

ம. கைபொக்குக.

[கை + தூக்கு.]

கைதேர்-தல் kai-tēr, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.)
திறமையடைதல்; to become an adept.

[கை + தேர்-தல்.]

கைதொடு-தல் kai-toḍu-, 20 செ.குன்றாவி. (v.t.)
1. கையினால் மெய் தீண்டுதல்; to touch with the hand.
2. சூளுரைத்தல்; to lift one's hand, in oath to swear.
3. உண்ணுதல்; to eat. 4. தொடங்குதல்; to commence,
begin, enter upon. 5. மணஞ் செய்தல்; to marry.

[கை + தொடு-.]

கைதொழு-தல் kai-toḷu-, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1.
வணங்குதல்; to adore, worship as with hands joined.
2. கும்பிடு வதற்காகக் கையைத் தலைமேல்
உயர்த்துதல்; to lift up the hands above the head, as in
adoration or worship.

[கை + தொழு-.]

கைந்நிலை¹ kai-n-nilai, பெ. (n.) பதினெண்கீழ்க் கணக்கு
நூல்களுள்ளொன்றும், அகப்பொருள் பற்றியதும்,
புல்லங்காடர் என்ற புலவரியற்றியதுமான
நூல்; an ancient love poem by, Pullaṅkāḍar, one of
Padinenḱiḱkanakku.

[கை + நிலை.]

கைந்நிலை² kai-nilai, பெ. (n.) பாசறை; military camp.

ம. கைநில

[கை + நிலை.]

கைந்நிறுத்து-தல் kai-niṟuttu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)
1. நிலைநிறுத்துதல்; to establish. 2. அடக்குதல்; to
subdue, conquer.

[கை + நிறுத்து-.]

கைந்நீட்டு-தல் kai-n-ñiṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1.
கையை நீட்டுதல்; to stretch out the hand. 2. இரத்தல்;
to beg, pray for gift or charity. 3. திருடுதல்; to steal, pilfer. 4.
கையூட்டு வாங்குதல்; to accept bribe. 5. அடித்தல்;
to beat.

ம. கைநீட்டுக; க. கெய்நீடு

[கை + நீட்டு.]

கைநன்றி kai-naṅṅri, பெ. (n.) செய்ந்நன்றி; gratitude.

[கை + நன்றி.]

கைநனை-த்தல் kai-naṅai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பிறர்
வீட்டில் உணவு கொள்ளுதல்; to partake of food in
another's house. 2. சாவு வீட்டில் உண்ணுதல்; to partake
of food in a diseased person's house.

[கை + நனை-.]

கைநாட்டு¹-தல் kai-nāṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கை
யெழுத்திடுதல்; to affix or put one's signature, as in a bond.
2. தற்குறிக் கீறல்; an illiterate person making his mark in

token of his signature.

[கை + நாட்டு. நட்டு → நாட்டு. நாட்டுதல் =
நிறுவுதல், நிலைநிறுத்தம் படைக்கல், எழுதுதல்.]

கைநாட்டு² kai-nāṭṭu, பெ. (n.) 1. கையெழுத்து; signature.
2. எழுத்தறிவு அற்றவன்; an illiterate person.

க. கெய்றுது

[கை + நாட்டு.]

கைநீட்டம் kai-niṭṭam, பெ. (n.) 1. கொடை; presents,
gift, donation. 2. அன்றன்று கடை திறந்தவுடன்
முதன் முதலாக விற்கும் பண்டத்திற்கு வாங்கும்
முதற்பணம்; first cash payment received for the first article
sold after opening the shop for the day.

ம. கைநீட்டம்

[கை + நீட்டம்.]

கைநீளு-தல் kai-niḷu-, 16 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கொடுத்தல்; to
give. 2. அடித்தல்; to beat. 3. திருடுதல்; to steal.

[கை + நீளு. நீள் → நீளு.]

கைநெல்லி kai-nelli, பெ. (n.) உள்ளே இருக்கும்
நிறத்தையே புறத்திலும் காட்டும் நெல்லிக்கனி;
nelli fruit which is transparent as a crystal for clarity.

[அங்கை → கை+நெல்லி.]

கைநொடி-த்தல் kai-noḍi, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.)
1. பெருவிரல் நடுவிரல் இரண்டும் கொண்டு
(கைவிரலால்) ஒலியுண்டாக்குதல்; to snap the
fingers. 2. செல்வநிலைமை கெடுதல்; to be reduced in
circumstances, to become poor, destitute.

ம. கைநொடிக்குக, கைநொடிக்குக.

[கை + நொடி-.]

கைப்பட kai-p-paḍa, கு.வி.எ.(adv.) சொந்தக்
கையெழுத்தாக; in one's own handwriting.

ம. கய்ப்பட, கைப்பட.

[கை + பட. படு → பட.]

கைப்படு¹-தல் kai-p-paḍu-, 17 செ.குன்றாவி. (v.t.)
1. தொடுதல்; to meet. 2. பார்த்தல்; find.

[கை + படு-.]

கைப்படு²-த்தல் kai-p-paḍu-, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.)
1. கைப்பற்றுதல்; to seize, take hold of, acquire.
2. தெளிதல்; to find out, discover.

[கை+படு-.]

கைப்பணம் kai-p-panam, பெ.(n.) 1. கையிலுள்ள தொகை;
cash in hand. 2. சொந்தப் பணம்; one's own money.
3. வணிகத்தில் கடனின்றிக் கைமேற் கொடுக்கும்

பணம்; cash-payment for purchase.

ம. கைப்பணம்; க. கெய்கண்டு.

[கை + பணம்.]

கைப்பந்து kai-p-pandu, பெ. (n.) எறிந்து பிடிக்கும் பந்து விளையாட்டு; hand ball.

[கை + பந்து.]

கைப்பழக்கம் kai-p-pajakkam, பெ. (n.) பட்டறிவால் பெறும் திறம்; manual skill acquired by practice.

ம. கைப்பழக்கம்

[கை + பழக்கம்.]

கைப்பற்று¹-தல் kai-p-parru-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. திருமணம் செய்தல்; to marry. 2. கைவயத்தி லொடுக்குதல்; to restrain with hands. 3. வாங்குதல்; to purchase. 4. உரிமைப்படுத்திக் கொள்ளுதல்; to annex.

[கை + பற்று-.]

கைப்பற்று²-தல் kai-p-parru-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கையிற்கொள்ளுதல்; to apply the hand, or lay hold of, with vehemence or eagerness. 2. கவர்ந்து கொள்ளுதல்; to seize eagerly or by force.

ம. கைப்பற்று; க. கெய்துடுகு; து. கைபட்டு.

[கை + பற்று.]

கைப்பிடி¹-த்தல் kai-p-piḍi-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. உறுதியாகப் பிடித்தல்; to seize with hand, grasp, firmly. 2. மணம் புரிதல்; to marry.

[கை + பிடி-.]

கைப்பிடி² kai-p-piḍi, பெ. (n.) 1. கையாற் பிடிக்கை; grasp, grip of the hand. 2. கருவி முதலியவற்றின் பிடி; handle, as of a tool, ear, as of a pitcher. 3. படிக்கட்டு முதலியவற்றின் பக்கங்களில் கையாற்பிடித்துச் செல்ல அமைக்கும் சுவர், சட்டம் முதலியன; hand rail, rail of a ship, parapet of a house. 4. திருமணம்; marriage. 5. உலக்கை; pestle. 6. பிடியளவு; a handful.

ம. கைப்பிடி, கய்பிடி; க. கெய்பிடி, கைபிடி; தெ. செயிபிடி; து. கைபுடி.

[கை + பிடி.]

கைப்பிணை kai-p-piṇai, பெ. (n.) 1. காக்கும்படி கையில் ஒப்படைக்கப்பட்ட பொருள் அல்லது மாந்தர்; person or thing entrusted to one's care, trust. 2. வேண்டுங் காலங்களில் குற்றவாளி தவறாமல் வருவதற்கு முறை (நீதி) மன்றம் அமர்த்தும் பிணையம்; bail or security demanded by the court to ensure the appearance of the accused when summoned.

[கை + பிணை.]

கைப்பிள்ளை kai-p-piṇṇai, பெ. (n.) கைக்குழந்தை; baby in arms.

[கை + பிள்ளை.]

கைப்பு kaippu, பெ. (n.) 1. அறுசுவையினொன்றான கசப்பு; one among the six flavours. 2. கசப்புப் பண்டம்;

bitterness. 3. வெறுப்பு; dislike, aversion.

ம. கைப்பு

[கைத்தல் → கைப்பு. கைத்தல் = கசப்பு.]

[கை → கைப்பு.]

கைப்புண் kai-p-puṇ, பெ. (n.) 1. உள்ளங்கைப்புண்; any sore or ulcer in the palm. 2. தெளிவாகத் தெரிவது; anything clear to eyes.

ம. கய்யில் புண்ணு; பட. கையுண்ணு.

[கை + புண்.]

கைப்புரட்டு kai-p-puraṭṭu, பெ. (n.) கைத்திறமையால் செய்து காட்டும் ஏமாற்று வேலை; illusionary acts performed by the sleight of the hand. 2. கைமாற்று; short loan by way of accommodation.

[கை + புரட்டு.]

கைப்புலி kai-p-puli, பெ. (n.) யானை; elephant. lit., tiger with a hand elephant.

[கை + புலி.]

கைபார்¹-த்தல் kai-p-pār-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கைந்நாடி பார்த்தல்; to feel the pulse of. 2. கைவரை (இரேகை) பார்த்தல்; to read the line of the palm. 3. உதவி நாடுதல்; to seek the help of.

[கை + பார்-.]

கைபார்²-த்தல் kai-p-pār-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பழுது பார்த்தல்; to make repairs. 2. வணிகச் சரக்குகளைச் சரிபார்த்தல்; to examine goods, as a trader. 3. பொருள்களைத் தரம் பிரித்தல்; to divide according to quality or standard.

[கை + பார். கை = ஒழுங்கு.]

கைபோடு-தல் kai-pōḍu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கைவைத்தல்; to put or apply the hand. 2. கை கொடுத்து உறுதி தருதல்; to confirm a promise by offering the hand. 3. தொழிலேற்கத் தொடங்குதல்; to undertake a business. 4. பிறறறியாமல் கைகளைத் துணியால் மறைத்துக் கொண்டு கைக்குறிப்பால் விலை பேசுதல்; to consult secretly about the price of a thing by making signs with hands under cover. 5. காமவெறியோடு தொடுதல்; to commit indecent assault on a woman.

க. கெய்காகு

[கை + போடு-.]

கைம்பெண் kaim-pen, பெ. (n.) கைம்பெண்டாட்டி பார்க்க; see kaim-pendāṭṭi.

[கை + பெண்.]

கைம்பெண்டாட்டி kaim-pendāṭṭi, பெ. (n.) கணவனை இழந்தவள் (விதவை); widow.

[கைம்(மை) + பெண்டாட்டி.]

கைம்மா kai-m-mā, பெ. (n.) துதிகையை உடைய விலங்கு, யானை; elephant, an animal with a trunk.

[கை + மா - கைம்மா.]

கைம்மாறு kai-m-māru, பெ. (n.) 1. பகரம் (பதிலி); substitute, exchange. 2. செய்த உதவிக்குச் செய்யும் நன்றி; recompense, return.

[கை + மாறு. கையினது மறுசெய்கை, அதேபோன்ற மாற்றுச் செய்கை.]

கைம்மிகு-தல் kai-m-migu-, 21 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அன்பு, துன்பம், நோய் போன்றவை அளவு கடத்தல்; to exceed the limit, to be beyond sufferance, as love, sorrow, disease. 2. இனக் கட்டுப்பாட்டிற்கு மாறுபட்டு ஒழுகுதல்; to violate the caste rules.

[கை + மிகு-]

கைம்மீறு-தல் kai-m-mīru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அளவுக்கு மிஞ்சுதல்; to exceed, transgress.

து. கைமீரு.

[கை + மீறு.]

கைம்மை kai-m-mai, பெ. (n.) 1. காதலனைப் பிரிந்திருக்குந் தனிமை; love-lorn condition. 2. கணவனைழந்த நிலைமை; widowhood. 3. கணவனை இழந்தவள் (விதவை); widow.

கைம்மை - சிறுமை.

[கை → கைம்மை.]

கைமாற்று¹-தல் kai-mārru-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஆளை வேலையினின்று முறைமாற்றுதல்; to relieve, as persons in work, by relays. 2. பண்டமாற்றுச் செய்தல்; to barter, exchange. 3. விற்றல்; to sell, dispose of.

[கை + மாற்று-]

கைமாற்று² kai-mārru, பெ. (n.) 1. சிறிய கடன் தொகை, கைக்கடன்; short loan without bond for a given time. 2. ஒருவர் வயம் இருந்தது மற்றொருவர் வயம் ஆதல்; changing of hands ownership. 3. கையை மாற்றி மாற்றி நீரிற் போட்டு நீந்தும் நீச்சல்; swimming with alternate overarm stroke. 4. பண்டமாற்று; barter, exchange. 5. விற்பனை; sale.

க. கெய்பதலு

[கை + மாற்று.]

கைமாறு-தல் kai-māru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒருவர் கையினின்றும் மற்றொருவர் கைக்குச் செல்லுதல்; to change hands, as a thing when sold. 2. வேலையாளர்கள் முறைமாறுதல்; to be relieved in work, as by relays. 3. ஒழுக்கத்தைக் கைவிடுதல்; to change one's conduct. 4. கட்சி மாறுதல்; to change sides, leave one part and join other. ம. கைமறியு, கைமாறுக.

[கை + மாறு-]

கைமிகு-தல் kai-migu-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அளவு கடத்தல்; to go beyond. 2. மிகுதியாதல்; to become excessive. 3. தடுக்க முடியாததாதல்; to become uncontrollable. க. கெய்மிகு.

[கை + மிகு-]

கைமிஞ்சு¹-தல் kai-miñju-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வரம்பு மீறுதல்; to overstep or transgress the limits, to go beyond bounds. 2. பிறரோடு சண்டை செய்ய முற்படுதல்; to be disposed to fight; to be aggressive.

க. கெய்மிஞ்சு

[கை + மிஞ்சு-]

கைமிஞ்சு²-தல் kai-miñju-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நோய் கட்டுப்படாமை; turning of disease beyond cure. 2. அடித்தல்; striking. 3. அளவுக்குமேல் சேர்த்தல்; adding beyond the normal quantity as salt, tamarind or chilli to a sauce.

[கை + மிஞ்சு-]

கைமுடை kai-muḍai, பெ. (n.) செலவுக்கு ஏற்படும் பணத் தட்டுப்பாடு; straitened circumstances, severe straits.

[கை + முடை.]

கையகப்படுத்து-தல் kai-y-agappaḍuttu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தன்வயப்படுத்துதல்; to get possession of, to inveigle, entice. 2. காட்டிக் கொடுத்தல்; to betray. 3. சிக்க வைத்தல்; to entangle.

[கையகம் + படுத்து-]

கையடக்கம் kai-y-aḍakkam, பெ. (n.) 1. கைக்குள் அடங்குகை; being handy. 2. கைக்குள் அடங்கக் கூடிய பொருள்; anything handy or portable. 3. சேமித்து வைக்கப்பட்ட பொருள்; money laid by, savings. 4. ஒளித்து வைக்கப்பட்ட பொருள்; that which is concealed.

ம. கையடக்கம்.

[கை + அடக்கம்.]

கையடி-த்தல் kai-y-aḍi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஒப்புறுதி அளித்தலைக் காட்டும் வகையில் மற்றவரின

உள்ளங்கையில் அடித்தல்; to manifest approbation by striking the palm of another's hand, to agree, to assent.

க. கெய்வொய், கெய்பொய்.

[கை + அடி-]

கையமர்த்து-தல் kai-y-amarttu-, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கையாற் குறிப்புக் காட்டி ஒலியடங்கச் செய்தல்; to silence, as an audience, by a show of hand. 2. கையால் குறிப்புக்காட்டி அவையோரை அமரச் செய்தல்; to motion a person or an assembly to be seated. 3. அடக்கி ஆளுதல்; to keep under proper control as children. 4. ஒப்பாரியில் அழகையை நிறுத்தச் செய்தல்; to stop weeping in lamentation.

[கை + அமர்த்து-]

கையமைதி kai-y-amaidi-, பெ. (n.) கைவிரல்களை நீட்டுதல், மடக்குதல், கூட்டுதல், விலக்குதல், குவித்தல் ஆகிய ஐந்து நிலைகளின் அடிப்படையில் தன் எண்ணத்தைப் புறத்தே வெளியிடுவதற்குக் காட்டும் நாட்டிய மெய்ப்பு பாட்டுக் குறிப்பு நிலைகள்; five types of hand and finger positions in dance posture of the ancient traditional art of dancing of the Tamils.

[கை + அமைதி]

கையரி¹-த்தல் kai-y-ari-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கையில் தினவெடுத்தல்; to itch at hand. 2. அல்வழியில் பொருள் தேட முயலுதல்; to take effort to get things in improper way.

[கை + அரி]

கையரிவாள் kai-y-ari-vāl, பெ.(n.) சிற்றரிவாள்; small sickle.

[கை + அரிவாள்]

கையலை-த்தல் kai-y-alai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) துன்புறுத்துதல்; to trouble, harass, torment.

[கை + அலை-]

கையழி-த்தல் kai-y-ali-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) செயலறுதல்; to be disabled, to be broken-hearted.

[கை + அழி-]

கையளவு kai-y-aḷavu, பெ. (n.) மிகச் சிறு அளவு; a small measure.

[கை + அளவு]

கையறவு kai-y-aṟavu, பெ. (n.) 1. செயலற்ற நிலை; state of utter prostration, helplessness. 2. இறப்பு; death. 3. துன்பம், பெருந்துயர்; affliction, sorrow, disaster. 4. ஊடல்; love quarrel. 5. ஏழ்மை; impecuniosity, poverty. 6. ஒழுக்கமின்மை; immorality.

[கை + அறவு]

கையறு-தல் kai-y-aṟu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செயலற்றுப் போதல்; to be laid prostrate, be overcome, as with pity. 2. மாணமழிதல்; to be broken hearted. 3. அளவு

கடத்தல்; to exceed limits. 4. மீட்சி யரிதாதல்; to be irremediable, overwhelming. 5. இறத்தல்; to die. 6. ஒழுக்கம் நீங்குதல்; to become immoral.

[கை + அறு-]

கையறுகிளவி kai-y-aṟu-kiḷavi, பெ. (n.) தாய் துஞ்சாமை நாய் துஞ்சாமை முதலாய காப்பு மிகுதி சொல்லி வரவு விலக்குதலைக் கூறும் அகத்துறை; theme describing the obstacles to the hero visiting the heroine.

[கையறு + கிளவி]

கையறுநிலை kai-y-aṟu-nilai, பெ. (n.) 1. தலைவனேனும் தலைவியேனும் இறந்தமைக்கு அவர் ஆயத்தார் முதலானோர் செயலற்று மிக வருந்தியதைக் கூறும் புறத்துறை; theme describing the utter helplessness of dependents at the death of a chief or his wife. 2. கையறுநிலை பற்றிய சிற்றிலக்கியம்; a poem on kai-aṟunilai.

[கையறு + நிலை]

கையாக்கம் kai-y-ākkam, பெ. (n.) கைபடுவதனால் உண்டாவதாகக் கருதும் நன்மை; luckiness associated with one's hand.

[கை + ஆக்கம்]

கையாடல் kai-y-āḍal, பெ. (n.) 1. பயன்படுத்துகை; administration, usage. 2. திருட்டு; theft. 3. நம்பிக்கைக்கு மாறாகப் பிறர் பொருளைக் கவர்ந்து கொள்ளுதல்; misappropriation.

[கை + ஆடல்]

கையாலா-தல் kai-y-āḷ-, 6 செ.கு.வி. (v.i.) செய்யும் ஆற்றல் பெறுதல்; to be able to work or accomplish.

க. கெய்லாகு.

[கை + ஆல் + ஆகு-]

கையாலாகாதவன் kai-y-āḷ-āḡāḍavan, பெ. (n.) எவ்வேலையும் செய்யத் திறமையற்றவன்; an incapable or incompetent person.

[கையால் + ஆகாதவன்]

கையாள் kai-y-āḷ, பெ. (n.) 1. குற்றவேல் செய்வோன்; trustworthy servant, waiter, menial servant. 2. உதவி செய்வோன்; helping hand.

ம. கய்யாள்; க., து. கையாளு; பட. கையூ.

[கை + ஆள்]

கையாள்(ளு)-தல் kai-y-āḷ(lu)-, 10 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கையிலெடுத்து ஆளுதல்; to handle, use. 2. வழக்கத்துக்குக் கொண்டு வருதல்; to bring into vogue or practice, to make constant use of. 3. வல்லந்தமாகக்

கவர்தல்; to usurp, misappropriate. 4. கற்பழித்தல்; to violate a woman's chastity.

ம. கய்யானுக, கையானுக.

[கை + ஆள்(ளு)-]

கையிக-த்தல் kai-y-iga-, 3 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அளவுக்கு மேற்படுதல்; to exceed the limits. 2. மீறுதல்; to get beyond one's control. 3. அகன்று நிற்கல்; to stand away. 4. ஒழுங்குதப்ப்தல்; to derail from rightful conduct or behaviour. 5. கடத்தல்; to smuggle.

[கை + இக-]

கையிருப்பு kai-y-iruppu, பெ. (n.) 1. இருப்புத் திட்டம்; money on hand, cash balance of an account. 2. கைப்பணம்; cash on hand. 3. உணவுப் பொருள் முதலியவற்றின் இருப்பு; stock account.

[கை + இருப்பு.]

கையிழ-த்தல் kai-y-ila-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) காணாமற் போதல், பயன் குறைந்து உள்ளதும் குறைவது; to be lost, to lose capital and the profit there of.

[கை + இழ-]

கையீடு kai-y-iḍu, பெ. (n.) பணம் செலுத்துகை; receipt for remittance.

ம. கையீடு

[கை + ஈடு. இடு → ஈடு.]

கையறுதி kai-y-urudi, பெ. (n.) 1. கடனுக்கு வைக்கப்படும் ஈடு; security deposited for loan. 2. கையடித்து விலையறுதி செய்கை; completing a bargain by striking hands. 3. அட்டவணை; table. 4. வாய்மொழி உறுதி; oral assurance.

[கை + உறுதி.]

கையுறை¹ kai-y-urai, பெ. (n.) 1. காணிக்கைப் பொருள்; offerings, presents from an inferior to a superior, visiting presents. 2. மொய்ப்பணம்; marriage presents. 3. தலைவிக்கு அன்பு பாராட்டித் தலைவன் கொடுக்கம் தழை முதலிய நன்கொடை; customary love-token consisting of a bunch of tender leaves. 4. கையூட்டு; bribe.

ம. கையுற; க. கெய்சீல.

[கை + உறை.]

கையுறை² kai-y-urai, பெ.(n.) விரல்களைத் தனித்தனியாக நுழைத்து மணிக்கட்டு வரையில் மாட்டிக் கொள்ளும் காப்பு உறை; a glove.

க. கெய்சீல

[கை + உறை.]

கையுறையெழுத்து-தல் kai-y-urai-y-eludu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.)

திருமணம் முதலிய விழாக்களில் மொய்க் கணக்கெழுத்துதல்; to make a list of presents made on marriage or other occasions.

[கை + உறை + எழுது-]

கையூட்டு kai-y-ūṭṭu, பெ. (n.) நேர்மைக்குப் புறம்பாகச் செயற்பட வேண்டியோ, நேர்மையாகச் சட்ட பூர்வமாக மேற்கொள்ள வேண்டிய செயற்பாட்டை மேற்கொள்ளாமலிருப்பதற்கோ கொடுக்கப்படும் பணம் அல்லது பொருள் (லஞ்சம்); bribe, illegal gratification, hush-money.

[கை + ஊட்டு.]

கையெடு¹-த்தல் kai-y-eḍu-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கையைத் தூக்குதல்; to raise hands. 2. கும்பிடுதல்; to salute, as a mark of respect.

[கை + எடு-]

கையெடு²-த்தல் kai-y-eḍu-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கையை நீக்குதல்; to withdraw the hand.

க. கெய்தெகெ.

[கை + எடு-]

கையெழுத்து kai-y-eluttu, பெ. (n.) 1. கையாலெழுதும் எழுத்து; hand writing. 2. கையொப்பம்; signature, initial. 3. உடன்படிக்கை; written agreement. 4. தன் பேரெழுத்து; name of an individual signed on letter on document.

ம. கய்யகீழரம், கையெழுத்து; க. கெய்பரக.

[கை + எழுத்து.]

கையேடு kai-y-ēḍu, பெ.(n.) 1. சிறிய ஏட்டுப் புத்தகம்; small book, hand-book. 2. நாள்வழிக் கணக்கு; day-book, journal. 3. நாள்வழிக் கணக்கில் ஏற்றுதற்கு அவ்வப்போது எழுதி வைக்கும் குறிப்புப் புத்தகம்; rough day-book, waste-book. 4. பெருஞ் செலவிற்கு விவரங் காட்டுந் தனிக் கணக்குப் புத்தகம்; memorandum of account containing details of major items of expense.

ம. கையேடு.

[கை + ஏடு.]

கையேந்து-தல் kai-y-ēndu-, 9 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கையை யேந்துதல்; to hold out hands. 2. இரத்தல்; to beg.

[கை + ஏந்து-]

கையைக்கடி-த்தல் kaiyai-k-kaḍi-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. எதிர் பார்த்ததற்கு மேல் செலவாதல்; lit, to bite the hand, to exceed the allotted amount. 2. இழப்பு ஏற்படுதல்; to entail loss.

[கையை + கடி-]

கையொப்பம் kai-y-oppam, பெ. (n.) 1. கையால் தன் பெயரெழுதிய ஒப்புக்கை; signature. 2. கீற்ற கையெழுத்து; mark made in place of signature by illiterate

persons. 3. கையெழுத்துச் செய்யப்பட்ட தொகை; subscribed amount.

ம. கைப்பதிவு; க. கெய்குறுது

[கை + ஒப்பம்.]

கையொலி kai-y-oli, பெ. (n.) கைகளால் எழுப்பும் ஒலி; sound made while clapping.

[கை + ஒலி.]

கையோங்கு¹-தல் kai-y-ōngu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அடித்தல்; to strike.

[கை + ஓங்கு-.]

கையோங்கு²-தல் kai-y-ōngu-, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மேன்மைப்படுதல்; to grow in prosperity; to be prosperous. 2. செழித்தோங்குதல்; to be luxuriant in growth, as tree. 3. வெற்றியடைதல்; to gain victory.

ம. கையோங்குக

[கை + ஓங்கு-.]

கையோடு kai-y-ōḍu, கு.வி.எ. (adv.) 1. உடன்; with, together with. 2. அணியமாக; at hand, ready. 3. உடனடியாக, காலந்தாழ்த்தாது; immediately, without delay.

ம. கையோடெ.

[கை + ஓடு.]

கைராட்டு kai-rāṭṭu, பெ. (n.) கையால் நூல் நூற்கும் எந்திரம்; spinning wheel.

ம. கைராட்டு; க. கைராடெ; தெ. சேதிராட்னமு.

[கை + இராட்டு → இராட்டு.]

கைவண்டி kai-vaṇḍi, பெ. (n.) 1. கையால் இழுக்கும் வண்டி; hand-cart, barrow, trundle. 2. தள்ளு வண்டி; perambulator.

ம. கைவண்டி; க. கைபண்டி; தெ. செய்பண்டி.

[கை + வண்டி.]

கைவண்ணம் kai-vaṇṇam, பெ. (n.) கைத்திறன் - ஆற்றல்; power of the hand, talent.

[கை + வண்ணம்.]

கைவந்தகலை kai-vanda-kalai, பெ. (n.) செய்து செய்து பழகிய முதிர்ந்த நிலை; handy technique..

[கை + வந்த + கலை.]

கைவரிசை kai-variśai, பெ. (n.) 1. திறமை; strength, prowess. 2. கொடை; liberality. 3. சீட்டாட்டத்தில் முதலில் சீட்டை இறக்கும் உரிமை; right to serve first in a game of cards.

[கை + வரிசை.]

கைவரை kai-varai, பெ. (n.) அகங்கையில் உள்ள கோடுகள்; lines on the palm.

மறுவ. கைவரி, கைரேகை.

[கை + வரை.]

கைவல்லியம் kai-valliyam, பெ. (n.) 1. வீடுபேறு; eternal emancipation. 2. வெற்றி; success. 3. உடலிலிருந்து உயிரைப் பிரித்தல்; separation of the soul from matter. 4. எல்லாப் பற்றுக்களினின்றும் விலகி, மறுபிறப்பு அறுத்தும் நின்றல்; perfect isolation.

[கை + (வல்லியம்) வல்லியம். கைஒல்லுதல் = கைச்சேர்தல், பெறுதல். ஒல் → வல். கைவல்லியம் பெறத்தக்க வீடுபேறு.]

கைவழக்கம் kai-vaḷakkam, பெ. (n.) 1. கையின் கொடைக் குணம்; liberality, munificence. 2. கோயிலில் பூசகர் முதலியோருக்கு உரிய உரிமை; perquisites of the priest or servant of a temple. 3. ஈமக்கடனாற்றிய பின்பு குடிமக்கள் ஐவர்க்குக் கொடுக்கும் பணம் முதலியன; money and other gifts to five of the kuḍimakkal on the day after the funeral ceremony.

ம. கைவழக்கம்; பட. கைபழக்க.

[கை + வழக்கம்.]

கைவளம் kai-vaḷam, பெ. (n.) 1. கைப்பொருள்; property on hand. 2. செழிப்பு; fertility, luxuriance, richness of soil. 3. கைத்தொழிலின் திறம்; skill in workmanship.

[கை + வளம்.]

கைவளர்¹-தல் kai-vaḷar-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. போற்றப்பட்டு வளர்தல்; to be carefully tended. 2. பழக்கமுறுதல்; to be accustomed, habituated, experienced.

ம. கைவளருக

[கை + வளர்-.]

கைவளர்²-தல் kai-vaḷar-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) பரவுதல்; to spread.

[கை + வளர்-.]

கைவளை¹ kai-vaḷai, பெ. (n.) 1. கைத்தொடி; bangle worn on hand or bangle bracelet. 2. தோள்வளை; an arm-ring. 3. மேற்கூரையைத் தாங்குமாறு சுவர் முதலிய வற்றிலமைக்குஞ் சட்டம்; wall-plate, horizontal beam upon a wall or upon projecting corbels, supporting the ends of other beams or roof-trusses. 4. கூகம்; the state of being hidden. 5. சிறுவளை; small bangle. 6. மருதோன்றி; a flowering shrub. 7. வளையல்; bangle.

ம. கைவள; க. கெய்பளெ; பட. கைபே.

[கை + வளை.]

கைவா-தல் (கைவருதல்) kai-vā-, 18 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தேர்ச்சி பெறுதல்; to become proficient, expert. 2. ஒருங்கே நிகழ்தல்; to happen together. 3. கைகூடுதல்;

to be successful, attained.

[கை + வா-]

கைவாங்கு¹-தல் kai-vāngu-, 7 செ.கு.வி. (v.i.) நீங்குதல்; to withdraw.

[கை + வாங்கு-]

கைவாங்கு²-தல் kai-vāngu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கையை வெட்டுதல்; to cut off the hand, to amputate.

ம. கைவாங்குக

[கை + வாங்கு-]

கைவாரம் kai-vāram, பெ. (n.) வேளாண்மையில் உழைப்புக்குரிய பங்கு; cultivator's share of the produce for his tilling and manuring the soil.

[கை + வாரம்]

கைவாள் kai-vāḷ, பெ. (n.) 1. கையரம்பம்; hand saw. 2. சிறுவாள்; short sword. 3. சிறுகத்தி; a grass-knife, sickle.

ம. கைவாள்; க. கெய்பாளு; பட. கைபாளு.

[கை + வாள்]

கைவிடு-தல் kai-vidu-, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பிடிதளர்தல்; to let loose (one's own or another's) hand. 2. விட்டொழிதல்; to forsake, abandon, desert, as dependents; to shun, eschew, as passions. 3. தள்ளிப்போடுதல்; to postpone.

ம. கைவிடுக; க. கைபிடு, கெய்பிடு; தெ. செய்விடுசுட; பட. கைபுடு.

[கை + விடு-]

கைவிதிர்-த்தல் kai-vidir-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மறுப்பு; to shake one's hands in denial. 2. அச்சத்தைக் காட்டுதற்காகக் கையை அசைத்தல்; to shake one's hands to show fear. 3. வியப்பினை வெளிப்படுத்துதற்குக் கையை அசைத்தல்; to shake one's hand in surprise. 4. புகழ்ச்சியைக் கவருமுகத்தான் கையை அசைத்தல்; to shake one's hand in praise.

[கை + விதிர்-]

கைவிரி-த்தல் kai-viri-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. இரத்தற் பொருட்டுக் கையை நீட்டுதல்; to stretch out the hands in begging. 2. தன்னால் இயலாமை குறிப்பித்தல்; to indicate one's inability, disappointment.

க. கெய்யொட்டு

[கை + விரி-]

கைவிறல் kai-viḷal, பெ. (n.) பக்கக் (பாரிசு) காற்றால் கை உணர்ச்சியற்றுப் போதல்; paralysis of an arm.

[கை + விறல்]

கைவிளி kai-viḷi, பெ. (n.) கையால் உதட்டை மடித்து ஊதியெழுப்பும் சீழ்க்கையொலி; whistle produced by applying the hand to the lips.

[கை + விளி.]

கைவினைஞன் kai-vinañan, பெ. (n.) 1. தொழிலாளி; artisan, mechanic, workman. 2. கம்மாளர்; carpenter, blacksmith. 3. செய்கை வல்லோர்; dynamic person, experts.

[கை + வினைஞன்.]

கைவீச்சு kai-vičcu, பெ. (n.) 1. கைவீச்சு; swing or free motion of the arms, as in walking. 2. கையிருப்புத் தொகை; cash on hand. 3. கைத்திறம்; strength, ability. 4. மிகுகொடை; grand donation. 5. ஐந்து; five.

ம. கைவீச்சு.

[கை + வீச்சு.]

கைவேலை kai-vēlai, பெ. (n.) 1. கைத்தொழில்; manual labour, handicraft. 2. கைத்தொழிற்றிறம்; workmanship. 3. கையாற்செய்தது; work done with one's own hand, work performed by the hand.

ம. கைவேல; க., பட. கைகெலச; து. கைவாடு.

[கை + வேலை.]

கைவை¹-த்தல் kai-vai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கையால் தொட்டுச் செய்தல்; to touch, handle, deal with. 2. உட்புகுதல்; to enter, as on a disquisition. 3. திருடுதல்; to steal, embezzle. 4. கைவைத்து, குரு தூய்மையாக்குதல்; to consecrate by laying hands on (Chr.).

ம. கைவய்க்குக; க. கெய்யிக்கு; பட. கையிக்கு.

[கை + வை-]

கைவை²-த்தல் kai-vai-, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அடித்தல்; to beat, belabour. 2. கற்பழித்தல்; to seduce, as a woman.

[கை + வை-]

கொ

கொக்கரி-த்தல் kokkari-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஆரவாரித்தல்; to shout in triumph, to vaunt. 2. கோழி முதலியன கூவுதல்; to cluck, as hen; to cackle, as goose; to chuckle as crow.

ம. கொக்கரிய்க்குக; க. கொக்கரிசு; தெ. கொக்கரின்க.

Fin. kokka (puhe) (joke, joking); Mong. gokir; Jap. kokkei; Q. chavkay.

[கொக் - ஒலிக்குறிப்பு. கொக் + கரி. கரு → கரி (செய்தல்).]

கொக்கரை kokkarai, பெ. (n.) 1. வளைவு; crookedness, deformity. 2. வைக்கோலெடுக்குங் கருவி; rake. 3. வலம்புரிச் சங்கு; chank with spiral turning to the right.

4. இசைக் கருவி வகை; a kind of musical instrument.
5. வில்; bow. 6. பாம்பு; snake. 7. வலை; net. 8. தாழை, பனை, தெங்கு முதலியவற்றின் வற்றியுலர்ந்த இளமடல்; dried integument of the palmyra flower.
ம. கொக்கர.

[கொட்கு → கொக்கரை = வளைவு.]

கொக்கி kokki, பெ. (n.) 1. கொளுவி; hook, clasp, as of a necklace or ear ring. 2. துறட்டி நுனியிற் செருகும் இருப்புக் கருவி; hooked knife attached to a long bamboo, for cutting leaves and twigs. 3. சுமைதூக்கப் பயன்படுத்தும் கூரிய வளைவான கம்பி பொருத்தப்பட்ட கருவி; a hook-like device with a handle to hold. 4. கேள்விக்குறி; question mark. 5. தையல் எந்திரத்தில் நூலினை இழுத்துவிடும் கொழுப்போல் வளைந்துள்ள பாகம்; the hook that pulls the thread in a sewing machine.

ம. கொக்கி; க. கொக்கெ, கொக்கி, கொங்கி; தெ. கொக்கி, கொக்கெழு; து. கொக்கெ, கொங்கி; கோத. கொக்கிய; துட. க்விக்கிய; பட. கொக்கி; நா. கொங்கி (வளைந்த குந்தாலி).

குல் = வளைவுப் பொருள்.

[குல் → கொள் → கொள்கு → கொள்கு → கொட்கு → கொட்கி → கொக்கி.]

கொக்கு¹ kokku, பெ. (n.) 1. பறவை வகை; common crane. 2. கரிய மூக்குடைய கொக்குவகை; stork. 3. நெல்லுண்ணும் கொக்குவகை; paddy-bird.
ம. கொக்கு; க. கொக்கரெ, கொக்கு; தெ. கொக்கர, கொங்க, கொக்கராயி; து. கொர்ங்கு; எரு. கொக்கு; துட. கொச்சு; கோண். கொருகு; கூ. கொக்கொ; கொலா. கொங்க; பர். கொக்கல்; பிரா. காசூர். Pkt. kokkai; Skt. kañka; Sinh. koka.

Fin. kokko, kotka (eagle); Est. kotkas, kokas; komi. kuc.

[கொள் → கொட்கு → கொட்குதல் = சுற்றுதல், திரிதல், கொட்கு → கொக்கு = வளைந்த கழுத்துள்ள நீர்ப்பறவை.]

கொக்கு² kokku, பெ. (n.) மாமரம்; mango tree.

து. கொக்கு

[குளகு (அழகிய இளந்தழை) → குக்கு → கொக்கு.]

கொங்கணம் koṅṅaṅam, பெ. (n.) 1. மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைக்கு மேற்கும், அரபிக் கடலுக்குக் கிழக்கும். கூர்ச்சரத்திற்குத் தெற்கும், கோவாவுக்கு வடக்குமாக உள்ளதும், ஐம்பத்தாறு நாடுகளுள் ஒன்றுமான நாடு; kōṅkaṅ, the low country of Western India between the ghats and the Arabian sea extending from Goa to Gujarat, one of 56 Nāḍu. 2. தமிழ் நூல்களின் கூறப்படும் பதினெட்டு மொழிகளுள் ஒன்று; language of Koṅṅaṅ, one of 18 languages referred to in Tamil works.

ம. கொங்கணம்; க., தெ., து. கொங்கண.

[கொண்கானம் → கொங்கணம்.]

கொங்கணர்¹ koṅṅaṅar, பெ. (n.) 1. கொங்கண நாட்டார்; inhabitants of Koṅṅaṅ. 2. பண்டைத் தமிழ்ச் சித்தருள் ஒருவர்; an ancient Tamil Śiddha.

ம. கொங்கணன்

[கொங்கணம் → கொங்கணர்.]

கொங்கணர்² koṅṅaṅar, பெ. (n.) கள்ளர்குடிப் பட்டப் பெயர்களுள் ஒன்று; a castle title of Kallars.

[கொங்கணம் + அர்.]

கொங்காணி koṅṅāṅi, பெ. (n.) மழையைத் தாங்க உடலிற்கவிக்கும் சம்பங்குடை; covering against rain, made of palm leaf, grass or reeds.

[கொங்கு → கொங்காணி.]

கொங்கு¹ koṅṅu, பெ. (n.) 1. கோவை, ஈரோடு, சேலம், நாமக்கல், தருமபுரி மாவட்டங்களும் எருமையூர் (மைசூர்)ச் சீமையின் ஒரு பகுதியுமாக அடங்கிய தமிழ்நாட்டுப் பகுதி; the Tamil country comprising the districts of Coimbatore, Erode, Salem, Namakkal and Dharmapuri and portion of Mysore. 2. பூந்தாது; farina, pollen of flowers. 3. நறுமணம்; fragrance, odour. 4. தேன்; honey. 5. கள்; toddy. 6. கருஞ்சுரை; a dark kind of bottle-gourd. 7. புறத்தோல்; husk.

ம. கொங்கு; க. கொங்கு; து. கொங்க; கோத. கொங்கு; துட. க்விக்கி.

[குங்கு → கொங்கு.]

கொங்கு² koṅṅu, பெ. (n.) 1. வளைந்த தன்மை; the state of being bent, crooked, etc. 2. குழப்பம்; confusion. 3. ஒழுங்கின்மை; irregular.

க. கொங்கு; தெ. கொங்கி, கொங்கா; து. கொங்கு; பட. கொக்கு (வளைவு).

[குல் → குள் → குங்கு → கொங்கு.]

கொங்கை koṅṅai, பெ. (n.) 1. முலை; woman's breast. 2. மரத்தின் முருடு; protuberances or knots of a tree. 3. கம்புத் தவசத்தின் உமி; kambu husk. 4. மரக்கிளை; branch of a tree.

ம. கொங்க; க. கொங்கெ; கூய். கன்குடி.

[கொம்பு → கொங்கு → கொங்கை (தமிழ். 219).]

கொச்சக்கயிறு kocca-k-kayiru, பெ. (n.) தென்கின் கதம்பை நாராற் செய்யப்படுங் கயிறு; rope made of coconut fibre.

ம. கொச்சம் (சிறிய இழைக்கயிறு)

[கொச்சம் + கயிறு.]

கொச்சகக் கலிப்பா kocca-ga-k-kalippā, பெ. (n.) தரவு, தரவினை, சிஹாழிசை, பஹாழிசை, மயங்கிசை என்னும் ஐம்பிரிவுடைய கலிப்பா வகை; a species

of Kali verse, of five varieties, viz., taravu, taravinaṭai, cikrāḷiṭṭai, pakrāḷiṭṭai, mayāṅgiṭṭai.

[கொச்சகம் + கலிப்பா.]

கொச்சி kocci, பெ. (n.) 1. கொச்சிநாடு; (an erst-while state in Kerala) Cochin state. 2. கொச்சிநகர்; Cochin town. 3. பூண்டின் முதற்பெயர்; plant's first term as கொச்சிமிளகாய் etc. 4. மும்முறை வைத்த சவ்வீர வைப்பு; mercury chloride sublimated three times formerly in Cochin state.

[கொச்சு → கொச்சி.]

கொச்சை koccai, பெ. (n.) 1. கழிவு; meanness, despicableness. 2. இழிந்தவன்; mean despicable person. 3. இழிமை; vulgarity.

[கழி → கழிச்சு → கச்சு → கொச்சு → கொச்சை.]

கொச்சைநாற்றம் koccai-nāṭṭam, பெ. (n.) 1. ஆட்டுப்பால் நாற்றம்; smell of sheep's milk. 2. பால், தாய்ப்பால் முதலியவற்றின் முடைநாற்றம்; offensive smell of milk, mother's milk etc. 3. மீன் அழுகுவதால் உண்டாகும் நாற்றம்; stench or smell from rotten fish.

[கொச்சை + நாற்றம்.]

கொச்சைப்படுத்து-தல் koccai-p-paḍuttu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) இழிவுபடுத்துதல்; vulgarize.

[கொச்சை + படுத்து-]

கொச்சையர் koccaiyyar, பெ. (n.) 1. இடையர்; cowherds, shepherds. 2. இளையார்; young persons.

[கொச்சை → கொச்சையர்.]

கொசு koṣu, பெ. (n.) 1. பெருங்ளெகாதுகு; mosquito, gnat. 2. சிறுகொதுகு; eye-fly which gathers in clusters on hanging threads.

[கொத்து → கொத்துகு → கொதுகு → கொசுகு → கொசு.]

கொசுவத்தி koṣu-vatti, பெ. (n.) கொசுக்களை விரட்டும் வேதிப்பொருள்களால் செய்யப்பட்ட சுருள்; mosquito coil; a coil that produces smoke to keep off mosquitoes.

[கொசு + வத்தி.]

கொசுவ-தல் koṣuvu-, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஆடையைக் கொய்து அடுக்கிச் செருகுதல்; to plait, gather into folds by using finger, as the end of a cloth when wearing.

[கொய்சு → கொசுவ-]

கொஞ்சநஞ்சம் koṅja-naṅjam, பெ. (n.) மிகச் சிறிதளவு; a little, very small quantity.

[கொஞ்சம் + நஞ்சம்.]

கொஞ்சம் koṅjam, பெ. (n.) 1. சிறிது; little, small quantity.

2. சிறிய அளவு; a bit. 3. எளிமை; simplicity.

தெ. கொஞ்செழு, கொஞ்சயமு.

[குஞ்சு → கொஞ்சு → கொஞ்சம்.]

கொஞ்சல் koṅjal, பெ. (n.) 1. மழலைச்சொல்; childish prattle. 2. இன்பந்தருமினிய பேச்சு; amorous talk. 3. செல்லங் கொஞ்சுகை; fondling, caressing.

[கொஞ்சு → கொஞ்சல்.]

கொஞ்சு-தல் koṅju-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மழலை பேசுதல்; to lisp, to prattle, as children. 2. இன்பமாய்ப் பேசுதல்; to talk softly or amorously, as young women. 3. செல்லங்கொஞ்சுதல்; to fondle, caress. 4. முத்தமிடுதல்; to kiss. 5. இனிதாய் ஒலித்தல்; to sound sweetly.

ம. கொஞ்சுக; க. கொச்சு; து. கொச்சுனி.

[குஞ்சு → கொஞ்சு-]

கொட்டு-தல் koṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சுழலுதல்; to whirl round. 2. சூழவருதல்; to move in an orbit; revolve. 3. திரிதல்; to roam, wander. 4. வெளிப்படுதல்; to be revealed, to come to view.

[கொள் → கொட்டு = வட்டம்]

[கொள் → கொட்டு.]

கொட்டகை koṭṭagai, பெ. (n.) 1. பந்தல்வகை; shed with sloping roofs. 2. ஆநிரைக் கொட்டில்; cow-shed. 3. திருமணப்பந்தல்; marriage pandal.

ம. கொட்டக, கொட்ட; க. கொட்டகெ, கொட்டிகெ, கொட்டிகெ; தெ. கொட்டுமு; ப. கொட்டகெ.

[கொட்டு → கொட்டகை.]

கொட்டங்காய்ச்சி koṭṭaṅ-kāycci, பெ. (n.) தேங்காய் ஒட்டின் ஒரு பகுதி, சிரட்டை; portion of a coconut shell.

ம. கோட்டங்கச்சி

[கொட்டான் (நெற்று, கொட்டெ) + காய் + சில் - கொட்டான் காய்ச்சில் → கொட்டங்காய்ச்சி.]

கொட்டடி¹-த்தல் koṭṭadi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மத்தளம் போன்றவற்றை அடித்தல்; to beat the drum.

[கொட்டு + அடி-]

கொட்டடி²-த்தல் koṭṭadi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மறைபொருளை ஊரறியப் பரப்புதல்; to spread a secret.

[கொட்டு + அடி-]

கொட்டடி³ koṭṭadi, பெ. (n.) 1. சமையல் முதலியவற்றிற்கு உதவும் அறை; room, as kitchen, store-room.

2. மாட்டுக்கொட்டில்; cattle-shed. 3. சிறைச் சாலை அறை; prisoner's cell. 4. நெல் கொட்டி விற்குமிடம்; paddy selling place, shed.

[கொட்டில் + அடி - கொட்டிலடி → கொட்டடி.]

கொட்டம்¹ koṭṭam, பெ. (n.) 1. இறுமாப்பு; superciliousness, arrogance. 2. குறும்பு; mischievousness. 3. கடுகடுப்பு; petulance. 4. முழக்கம்; roaring, trumpeting. 5. பொல்லாங்கு; evil, vice, evilness. 6. நீர் முதலியன ஒழுகுகை; flowing, pouring.

[கொட்டு → கொட்டம்.]

கொட்டம்² koṭṭam, பெ. (n.) 1. மாட்டுத் தொழுவம்; cattle-shed. 2. மூங்கிற் கொட்டு; cattle shed of bamboo.

ம. கொட்ட; குட. கொட்டி.

[கொள் → கொட்டு → கொட்டம்.]

கொட்டமடி-த்தல் koṭṭam-aḍi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மனம்போனபடி குறும்பு செய்தல்; to be mischievous or turbulent, as an unruly boy.

[கொட்டம் + அடி-]

கொட்டல் koṭṭal, பெ. (n.) 1. கொட்டுதல்; stinging as of scorpion. 2. கைதட்டல்; clapping hands. 3. அடித்தல்; to hammer, beat. 4. அப்புதல்; to stick, clap as with the hand.

[கொட்டு + அல்]

கொட்டாட்டு koṭṭāṭṭu, பெ. (n.) மத்தளத்தின் தாள இன்னோசைக்கேற்ப ஆடும் ஆட்டம்; dance performed according to beat of matalam.

[கொட்டு + ஆட்டு]

கொட்டாப்பு koṭṭāppu, பெ. (n.) 1. கொட்டுதல், அடித்தல்; to beat. 2. இடித்துக்கெட்டிப்படுத்துதல்; solidification of loose soil of the ground floor in construction.

[கொட்டு + ஆப்பு]

கொட்டாரம் koṭṭāram, பெ. (n.) 1. தவசக் களஞ்சியம்; granary. 2. நெல் முதலிய தவசம் குத்துமிடம்; place where paddy or other grains are husked. 3. யானைக் கூடம்; elephant stall. 4. அரண்மனை; palace. 5. அரண்மனை முதலியவற்றின் தலைவாயில்; principal entrance of a palace etc., porch. 6. கோபுரவாயில்; entrance of a temple. 7. உப்புக் கொட்டி வைக்குமிடம்; salt depot. 8. தீவனப் படைப்பு, களம், குப்பைக்குழி இவை ஒருசேர அமைந்த இடம்; a place around threshing floor.

ம. கொட்டாரம், கோட்டகாரம்.

Skt. kōsthāgāra.

கொட்டு - வட்டம்.

கொட்டு + ஆரம் → கொட்டாரம்.

ஆரம் - என்பது ஓர் ஈறு. (தே.நே.6:205).

[கொட்டகாரம் → கொட்டாரம்.]

கொட்டாவி koṭṭāvi, பெ. (n.) மயக்கம், களைப்பு ஆகியவற்றின் காரணமாக வாயைத் திறந்து

உள்ளிழுத்து வெளிவரும் காற்று; yawning.

ம. கொட்டாவி, கோட்டாவி.

Skt. kōsthāgāra

[கொட்டு + ஆவி.]

கொட்டான்¹ koṭṭāṇ, பெ. (n.) கொட்டை நீக்காத பருத்தி; cotton with seed.

[கொட்டை → கொட்டான்.]

கொட்டான்² koṭṭāṇ, பெ. (n.) சிறிய ஓலைப்பெட்டி; small oḷā basket.

[கொட்டன் → கொட்டான்.]

கொட்டி koṭṭi, பெ. (n.) 1. நீர்க்கொடிவகை; an aquatic plant. 2. ஒருவகைக் கிழங்கு; a kind of root.

ம. கொட்டி.

[கொட்டு → கொட்டி.]

கொட்டிக்கொடு-த்தல் koṭṭi-k-koḍu-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. அதிகமாகக் கொடுத்தல்; to give liberally.

2. அடிக்கடி கண்டித்தல்; to check or rebuke constantly.

[கொட்டி + கொடு-]

கொட்டிக்கொள்(ளு)-தல் koṭṭi-k-kol(ḷ)u-, 16 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. நிரம்ப உண்ணுதல்; to gulp down in large quantities.

2. மேற்போட்டுக் கொள்ளுதல்; to take the responsibility of; to draw down upon oneself, as the consequence of an act.

[கொட்டி + கொள்(ளு)-]

கொட்டியம் koṭṭiyam, பெ. (n.) 1. எருது; bull, ox.

2. பொதிமாட்டுத் திரள்; herd or pack -bullocks.

ம. கொட்டியம்

[கோடு → கோட்டியம் (*கொம்புள்ளது)

→ கொட்டியம்.]

கொட்டியான் koṭṭiyāṇ, பெ. (n.) 1. சுமைகாரன்; carrier.

2. பயிரில் விழும் நோய்வகை; a blight affecting growing paddy.

3. கெடுதியை உண்டுபண்ணுவது; that which brings disaster.

[கொட்டு → கொட்டியான். கொட்டுதல் = தாக்குதல்.]

கொட்டில் koṭṭil, பெ. (n.) 1. மாட்டுக்கொட்டம்; cow-stall.

2. வில்வித்தை பயிற்றுவிக்குமிடம்; school for archery.

3. கொட்டகை; shed. 4. சிறுகுடி; hut.

ம. கொட்டில்; க. கொட்டிகெ; தெ. கொட்டாமு;

து. கொட்டய; குட. கொட்டி; பட, கொட்டகெ;

Pkt. gōṭṭha.

[கொட்டு → கொட்டில்.]

கொட்டு + இல் = கொட்டில்.

கொட்டு = வட்டவடிவமான மாட்டுத் தொழுவம்.

கொட்டு¹-தல் koṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மத்தளங் கொட்டுதல்; to beat, as a drum, a tambourine. 2. கம்மியர் சம்மட்டியால் அடித்தல்; striking with hammer as blacksmiths. 3. கையால் தட்டுதல்; to clap, strike with the palms. 4. பஞ்சரைத்தல்; to card out, as cotton. 5. நெற்குத்துதல்; to pound as paddy. 6. அடித்தல்; to strike, beat. 7. தேள், குளவி முதலியன கொட்டுதல்; to sting, as a scorpion, a wasp. 8. சொரிதல்; to pour forth, shower down shed. 9. கூடை, சாக்கு முதலியவற்றினின்றும், பண்டங்களைக் கவிழ்த்தல்; to cast out or empty the contents of a basket or sack as grain, sand. 10. பொருள்களைக் கலத்தில் ஒருசேர இடுதல்; to throw or cast into a vessel. 11. அப்புதல்; to be smear, as sandal or other fragrant paste. 12. விழுதல்; fall off. 13. குவித்தல்; pile up. 14. இமைத்தல்; bat.

ம. கொட்டுக; க. கொட்டண (உமியைத் தட்டுதல்); தெ. கொட்டு; து. கொட்புணி; கோத. கொட்க; துட. க்விட்க; கோண். கொட்ட; பர். கொட்ட; குரு. கொட்டனா; மா. க்வொடெ; குட. கொட்ட.

[கொள் → கொட்டு (வே.க.2:46).]

கொட்டு²-தல் koṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அறைந்து கொள்ளுதல்; to beat, as upon the breast. 2. பல்வி சொல்லுதல்; to chirp, as a lizard. 3. உதிர்தல்; to drop, as leaves; to fall of, as hair.

[கொள் → கொட்டு-]

கொட்டு³ koṭṭu, பெ. (n.) 1. அடி; beat, stroke. 2. மத்தளம் அல்லது மேளத்தினது அடிப்பு; drum - beat. 3. வாச்சியம்; drum, tomtom, tabour. 4. தாளத்தில் அரை மாத்திரைக் காலம்; a duration of time measure consisting of half of māttirai. 5. தேள் முதலிய கொட்டுகை; stinging. 6. சொரிகை; pouring, throwing, emptying. 7. கத்துதல்; chirp as a lizard. 8. மேளம் அல்லது தவுல்; musical instrument, drum.

ம. கோட்டு (அகழ்வதற்குப் பயன்படும் ஒரு கருவி); க. குறு (மண் திருப்புதல்) தெ. கோராடு; து. கோர் (அகழ்தல்).

Pkt. koṭṭana

[குட்டு → கொட்டு.]

கொட்டு⁴ koṭṭu, பெ. (n.) 1. தோண்டுகருவி வகை; hoe with short handle, weeding hoe. 2. மண்வெட்டி; spade. 3. உடம்பு; body. 4. நெற்கூடு; granary. 5. பிரப்பங் கூடை; basket made of rattan. 6. பனந்துண்டு; trunk of a palmyra tree. 7. கிணற்றுக்கட்டு; parapet wall of well.

ம. கோட்டு; து. கொட்டு; பர்., கட. கொடல்.

[கொள் → கொட்டு.]

கொட்டுச்சீட்டு koṭṭu-c-çiṭṭu, பெ. (n.) குலுக்கியெடுக்கும் சீட்டு; a chit transaction in which the prize at each instalment is determined by the drawing of lots, dist. fr. ēlacciṭṭu.

[கொட்டு + சீட்டு.]

கொட்டுமேளம் koṭṭu-mēlam, பெ. (n.) 1. பறை, தாரை, தப்பட்டை முதலான இசைக் கருவிகள்; drums and pipes. 2. முறையான திருமணம்; legal marriage.

[கொட்டு + மேளம்.]

கொட்டுவாய் koṭṭu-vāy, பெ. (n.) 1. தேள் முதலியவை கொட்டின இடம்; the spot stung by a scorpion or other poisonous insects. 2. நெருக்கடியான நேரம்; nick of time.

[கொட்டு + வாய்.]

கொட்டுவான் koṭṭuvān, பெ. (n.) 1. கொட்டாப்புளி; mallet. 2. தேள் முதலியவை; scorpion. 3. புற் செதுக்குங் கருவிவகை; hoe with a long handle.

[கொட்டு → கொடுவான்.]

கொட்டை koṭṭai, பெ. (n.) 1. விதை; seed of any kind not enclosed in chaff or husk, nut, stone, kernel. 2. விதைக்கொட்டை; testicles. 3. தாமரைக் கொட்டை; pericarp of the lotus flower. 4. பலா பூசணிகளின் பிஞ்சு; fruit bud of the jack; very small green pumpkin. 5. உருண்டை வடிவம்; large rounded form, as in writing.

ம. கொட்ட; க., து. கொட்டெ; தெ. குவிடி; பட. கொட்டெ; குரு. கொடா.

[கொள் → கொட்டு → கொட்டை.]

கொட்டைநூல்-தல் (கொட்டைநூற்றல்) koṭṭai-nūl-, 9 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பஞ்சு நூற்றல்; to spin cotton. 2. பயனற்ற வேலை செய்தல்; to be engaged in an unprofitable work. 3. வீண்காலம் போக்குதல்; to waste or idle away one's shine.

[கொட்டை + நூல்.]

கொட்டைப்பாக்கு koṭṭa-p-pāṅku, பெ. (n.) வேக வைக்காமல் உணக்கிய முழுப்பாக்கு; areca-nut dried without boiling raw areca-nut.

ம. கொட்டப்பாக்கு, கொட்டடய்க்க.

[கொட்டை + பாக்கு.]

கொட்டைபோடு-தல் koṭṭai-pōḍu-, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விதை விதைத்தல்; to sow seeds in garden beds. 2. பலாமரம் முதலியன பிஞ்சுவிடுதல்; to shoot forth fruit-buds, as the jack-tree. 3. தொழில் முதலியவற்றில் நன்கு பழக்கப்பட்டிருத்தல்; to be experienced, as in a profession. 4. இறத்தல்; to die.

[கொட்டை + போடு-]

கொட்டையெடு-த்தல் koṭṭai-y-eḍu-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பேடியாக்கல்; making effeminate by depriving virility - emasculating. 2. முந்திரி மரத்தினின்று கொட்டைகளை எடுத்தல்; to reap the cashewnut. 3. புளிபோன்ற பழங்களிலிருந்து கொட்டையை நீக்குதல்; to remove the nut as of tamarind.

[கொட்டை + எடு-]

கொட்டி kotpu, பெ. (n.) 1. சுழற்சி; whirling, revolving. 2. சுற்றித்திரிகை; wandering, rambling, going about. 3. மனச்சுழற்சி; perturbation, agitation. 4. நிலையின்மை; inconstancy, instability. 5. வளைவு; curve, bend.

[கொள் → கொட்டி]

கொடாக்கண்டன் kodā-k-kaṇḍan, பெ. (n.) சிறிதும் ஈயாத இவறன்; confirmed miser, as stubborn in refusing to give, opp. to viḍakkāṇḍan.

[கொடா(து) + கண்டன்.]

கொடி¹ koḍi, பெ. (n.) 1. படர்கொடி; creeper, climber. 2. ஆடை உலர்த்துங் கொடி; clothes-line, clothes post. 4. கொப்பூழ்க் கொடி; umbilical cord.

ம., தெ., து., குட. கொடி; க. குடி; கோத. கொட்ய்; கோண். கொட்டி; மா. க்வொரு; பட. குடி.

குல் = வளைவுப் பொருள்.

[குல் → கொள் → காடு → கொடி.]

கொடி² koḍi, பெ. (n.) 1. துணிக்கொடி, பதாகை; banner, flag, standard, streamer. 2. காற்றாடி; kite, paper-kite. 3. காலக்கொடி என்னும் ஓகம்; Yama's ensign, an inauspicious yoga. 4. காக்கை; crow. 5. கீழ்த்திசை; east. 6. கொடியடுப்பு; side-oven. 7. பறவை என்னும் 23ஆவது உடு; the 23rd star.

[கொடு → கொடி.]

கொடிக்கம்பம் koḍi-k-kambam, பெ. (n.) கோயில்களின் முன்புறம் கொடியேற்றுவதற்காக நடும் மரம்; flag staff in a temple.

[கொடி + கம்பம்.]

கொடிக்கயிறு koḍi-k-kayiru, பெ. (n.) 1. முறுக்கேறின கயிறு; well-twined rope. 2. கொடியாகக் கட்டுங்கயிறு; rope used as a clothes-line. 3. கொடியேற்ற, இறக்கப் பயன்படும் கயிறு; rope used to hoist or lower flags.

ம. கொடிக்கயிறு

[கொடி + கயிறு.]

கொடிக்கால் koḍi-k-kāl, பெ. (n.) 1. வெற்றிலைக் கொடி படருங் கொம்பு; stake or stick set to support the betel creeper. 2. வெற்றிலை; betel. 3. வெற்றிலைத் தோட்டம்; betel garden. 4. காய்கறித் தோட்டம்; vegetable garden. 5. கொடிக்கம்பம்; flagstaff of a temple.

ம. கொடிக்கால்.

[கொடி + கால்.]

கொடக்கிழங்கு koḍi-k-kiḷaṅgu, பெ. (n.) கொடியின் அடியில் விளையும் கிழங்கின் வகை; the several varieties of medicinal and esculent bulbous roots under the stem of creepers.

[கொடி + கிழங்கு.]

கொடிகட்டிப்பற-த்தல் kodi-katṭi-p-para-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) மிகுந்த செல்வாக்கோடு வாழ்தல்; to live in great prosperity, flourish.

[கொடி + கட்டி + பற-]

கொடிகட்டிவாழ்தல் koḍi-katṭi-vāḷ-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) மிகுந்த செல்வ வாழ்க்கையில் இருத்தல்; to live in great prosperity.

[கொடிகட்டி + வாழ்-]

கொடிச்சி koḍicci, பெ. (n.) 1. தண்ணீரைக் கட்டும் கொடி; water bounding plant. 2. காவட்டம்புல்; citronella grass. 3. சித்திரமூலம்; Ceylon leadwort. 4. புற்றாஞ்சோறு; burrow of white-ants. 5. இரத்த நஞ்சு; a poisonous substance in blood. 6. குண்டுமணி; crab's eye. 7. மூவிலைக் குருந்து; three leaved spring creeper. 8. குறிஞ்சி நிலத்துப் பெண்; a woman inhabiting a hilly tract. 9. கன்னம்; cheek. 10. தாடை; jaw. 11. வெண்மை; whiteness.

[கொடி → கொடிச்சி.]

கொடிகுற்று-தல் koḍi-curru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தொப்பூழ்க் கொடி குழந்தையைச் சுற்றிக் கொள்ளுதல்; umbilical cord encircling the child.

[கொடி + சுற்று-]

கொடித்தட்டு-தல் koḍi-t-taṭṭu-, 5 செ.கு.வ. (v.t.) நல்லபாம்பு கடித்தல்; to bite, as of cobra.

[கொடி + தட்டுதல்.]

கொடிது koḍidu, பெ. (n.) கொடியது; that which is virulent, harsh.

[கொடியது → கொடிது.]

கொடிநரம்பு koḍi-narambu, பெ. (n.) 1. மேலெழும்பிக் காணும் உடம்பின் பச்சை நரம்பு; veins seen prominent by raised above the surface of the body. 2. உடம்பில் கொடியைப் போற்படர்ந்து காணும் நரம்பின் கூட்டம்; spinal nerves with their ramifications extending to several parts of the body. 3. உடம்பின் நடுப்பாகத்தில் இதயம், வயிறு, அடிவயிற்றுப் பகுதி ஆகியவற்றில் வலைபோற் காணப்படும் நரம்புக் கூட்டம்; the great net-work of veins or veins upon the heart, about the stomach and other abdominal viscera.

[கொடி + நரம்பு.]

கொடிநாள் koḍi-nāḷ, பெ. (n.) முன்னாள் படைவீரர் மேம்பாட்டிற்காக நிதி திரட்டும் வகையில் குறிப்பிட்ட நாள்; flag day, observed to raise funds for ex-service men.

[கொடி + நாள்.]

கொடிநிலை koḍi-nilai, பெ. (n.) 1. கடவுளர் தம் கொடிகளுள் ஒன்றானோடு அரசன் கொடியை உவமித்துப் புகழும் புறத்துறை; theme eulogising

the king's flag as resembling that of Brahmā, Viṣṇu or Śiva.
2. கீழ்த்திசையில் நிலையாக எழுஞ்சூரியன்; the sun regularly rising in the east.

[கொடி+நிலை.]

கொடிப்படை koḍi-p-paḍai, பெ. (n.) சேனையின் முன்னணிப் படை; front rank of an army, van.

[கொடி + படை.]

கொடிப்பிள்ளை koḍi-p-piḷḷai, பெ. (n.) 1. காக்கைக் குஞ்சு; the young of a crow. 2. பள்ளையாடு; a dwarf goat. 3. கொடிசுற்றிப் பிறந்த பிள்ளை; child born with navel - cord round its neck.

[கொடி + பிள்ளை.]

கொடிபிடி-த்தல் koḍi-piḍi-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வேலை நிறுத்தம் மேற்கொள்ளல்; to go on strike. 2. முரணாகச் செயல்படுதல்; to act perversely.

[கொடி + பிடி-]

கொடிமரம் koḍi-maram, பெ. (n.) கொடியைக் கட்டு வதற்காக நடப்படும் மரம்; a flag-staff. 2. கோவில் கொடிமரம்; flag-staff in a temple.

ம. கொடிமரம்; து. கொடிமர; பட. கொடிமொர.

[கொடி + மரம்.]

கொடிமுந்திரி koḍi-mundiri, பெ. (n.) திராட்சை; grape vine.

ம. கொடிமுந்திரி.

[கொடி + முந்திரி.]

கொடிய koḍiya, பெ. எ. (adj.) கடுமையான, கொடுமையான; terrible, cruel, severe, intense.

ம. கொடிய

[கொடு → கொடிய.]

கொடியவர் koḍiyavar, பெ. (n.) கொடுமையான குணங்களையுடையவர்; one who is harsh.

ம. கொடியவன்

[கொடு → கொடியவர்.]

கொடியிடை koḍi-y-iḍai, பெ. (n.) சிற்றிடை; slim waist, or loins (suggestive of slender shapeliness of a female).

ம. கொடியிட, கொடிநடுவு.

[கொடி + இடை.]

கொடியிறக்கம் koḍi-y-iṟakkam, பெ. (n.) 1. முடிவு பண்ணுதல்; concluding, finishing. 2. திருவிழா முடிவில் ஏற்றிய கொடியை இறக்குதல்; to lower the hoisted flag after the conclusion of the temple festival.

[கொடி + இறக்கம்.]

கொடியேற்றம் koḍi-y-ēṟram, பெ. (n.) திருவிழாத் தொடக்கத்தில் கொடிமரத்தில் கொடியை யுயர்த்துதல்; hoisting a flag in the temple at the commencement of a periodical festival.

ம. கொடியேற்றம்

[கொடி + ஏற்றம்.]

கொடிவலை koḍi-valai, பெ. (n.) இரண்டு தூண்களை இணைக்கும் சிறிய உத்தரம்; a cross beam which connects two pillars.

[கொடி + வலை.]

கொடிவழி koḍi-vali, பெ. (n.) 1. ஒற்றையடிப்பாதை; foot path. 2. குடிவழி; genealogical tree.

[கொடி + வழி.]

கொடிறு koḍiṟu, பெ. (n.) 1. கதுப்பு; cheek, jaw. 2. குறடு; pincers.

[கொடு → கொடிறு.]

கொடு¹-த்தல் koḍu-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஈதல்; to give, grant, supply. 2. பெற்றெடுத்தல்; to bring forth. 3. பங்கிடுதல்; to divide, distribute, as a sum of money. 4. விற்றல்; to sell. 5. உடன்படுதல்; to allow, permit. 6. சாகக் கொடுத்தல்; to lose by death, as giving to Yama. 7. திட்டுதல்; to abuse roundly. 8. அடித்தல்; to belabour, thrash.

[கொள் → கொடு-]

கொடு²-த்தல் koḍu-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) ஈதல்; to give, to gift, to grant.

[கொள் → கொடு-]

கொடு³ koḍu, பெ.(n.) 1. வளைந்த; crooked. 2. கொடிய; violent. 3. கோணல்; crookedness.

குல் = வளைவுப் பொருள்.

[குல் → குள் → கொள் → கொடு.]

கொடுக்கறுவாள் koḍukkaṟuvāḷ, பெ. (n.) ஒருவகை அறுவாள்; a kind of knife.

[கொடு - கொடுக்கு(வளைவு) + அறுவாள்.]

கொடுக்காய்ப்புளி koḍukkāy-p-puḷi, பெ. (n.) மரவகை; Manilla tamarind.

[கொடுக்காய் + புளி. கொடு = வளைவு, கொடுக்காய் = வளைந்தகாய்.]

கொடுக்கு koḍukku, பெ. (n.) 1. தேள் முதலியவற்றின் கொட்டும் உறுப்பு; sting of a wasp, hornet, scorpion. 2. நண்டு முதலியவற்றின் இடுக்கிக் கால்; claws of a crab, lobster. 3. குறும்பன், தீக்குணப் பையன்; mischievous lad. 4. ஆடை முதலியவற்றிற்கு கட்டிவிடுந்தொங்கல்; ornamental hangings or ends of cloth in wear. 5. மூலத்தாறு; cloth passed between the legs and tucked up behind.

[கொடு → கொடுக்கு.]

கொடுக்குப்பிடி-த்தல் koḍukku-p-piḍi-, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒருவனை விடாது ஊழியன் போன்று, பின் தொடர்ந்து திரிதல்; to act as a person's satellite or underling.

[கொடுக்கு + பிடி-.]

கொடுகு-தல் koḍugu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குளிரால் நடுங்குதல்; to shrink or shiver with cold. 2. பற்கூசுதல்; to have the teeth set on edge.

ம. கோடுக.

[குள் → குடு → கொடு → கொடுகு-.]

கொடுங்கூற்று koḍuṅ-kūrru, பெ. (n.) கொடிய நமன்; god of death, Yama.

[கொடும் + கூற்று.]

கொடுங்கை koḍuṅ-gai, பெ. (n.) 1. மடித்த கை; folded arm. 2. வீடு முதலியவற்றின் வெளிப்புறம் நீண்டு வளைந்துள்ள உறுப்பு; curved cornice or projection on the sides or front of a building, car, etc. 3. கொடுமை; severity, harshness, oppression.

[கொடும் + கை.]

கொடுங்கோல் koḍuṅ-kōl, பெ. (n.) முறை (நீதி) தவறிய அரசாட்சி (lit., curved sceptre); unjust or unrighteous rule, despotic government, tyranny opp. to Ceṅḡōl.

[கொடுமை + கோல்.]

கொடுங்கோன்மை koḍuṅ-kōṅmai, பெ. (n.) செங்கோன்மையின் கோடுதல் தன்மை (நேர்மையற்ற ஆட்சி); unrighteous rule, opp. to ceṅḡōṅmai.

கொடுஞ்சொல் koḍuṅ-col, பெ. (n.) வன்சொல்; rude language harsh speech.

[கொடு → கொடும் + சொல்.]

கொடுத்துவை¹-த்தல் koḍuttu-vai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நம்பிக்கையாய் ஒருவரிடம் பொருளை வைத்தல்; to entrust or charge with. 2. எதிர்பாராத வாய்ப்புப் பெறுதல்; to get unexpected chance.

[கொடுத்து + வை-.]

கொடுத்துவை²-த்தல் koḍuttu-vai-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) முற்பயனால் உதவுதல்; to be lucky.

[கொடுத்து + வை-.]

கொடுத்துவைத்தவன் koḍuttu-vaittavan, பெ. (n.) நற்பேறு அடைபவன்; lucky person.

[கொடுத்து + வைத்தவன்.]

கொடுந்தமிழ் koḍuṅ-tamiḷ, பெ. (n.) செந்தமிழ் நாட்டைச் சூழ்ந்திருக்கும் நிலங்களில் வழங்கும் தமிழ்மொழி; Tamil dialects current in regions surrounding Centamiḷnāḍu.

ம. கொடுந்தமிழ்

[கொள் (கொண்) கொடு = வளைவு,

வளைவான, கொடும் + தமிழ் - கொடுந்தமிழ் = செந்தமிழினின்று திரிந்த தமிழ். (வ.மொ.வ.7)]

கொடுந்தமிழ்நாடு koḍuṅ-tamiḷ-nāḍu, பெ. (n.) கொடுந்தமிழ் பேசப்படுவனவாகிய தென்பாண்டி, குட்டம், குடம், கற்கா, வேணாடு, பூழி, பன்றி, அருவா, அருவாவட தலை, சீதம், மலாடு, புனனாடு என்னும் பன்னிரு நிலங்கள்; regions where koḍuṅ-tamiḷ, is spoken, 12 in number, viz., Ten-pāṅḍi, Kuṭṭam, Kuḍam, Kaṛkā, Vēnāḍu, Pūḷi, Paṅṇi, Aruvā, Aruvā-Vaḍatalai, Cīdam, Malāḍu, Puṅṇāḍu, Cēṅavaraiyār giving Pongar-nāḍu and Oḷṇadu, instead of Venāḍu and Puṅṇāḍu.

[கொடுந்தமிழ் + நாடு.]

கொடுநாக்கு koḍu-nākkū, பெ. (n.) கருநாக்கு; vile tongue (karunākkū).

[கொடு + நாக்கு.]

கொடுப்பினை koḍuppinai, பெ. (n.) 1. நற்பேறு, கொடுத்து வைத்தது; luck. 2. கொள்வினை கொடுப்பினை; giving and taking girl in marriage.

[கொடுப்பு → கொடுப்பினை.]

கொடுப்பு koḍuppu, பெ. (n.) 1. கதுப்பு; jaw including cheek. 2. கடைவாய்; region in the mouth near molar teeth.

[கொள் (கொண்) → கொடு = வளைவு, வளைவான. கொடு → கொடுப்பு = குறடு போன்ற கதுப்பு (அலகு)(வ.மொ.வ.1).]

கொடும்பாடு koḍuṅ-pāḍu, பெ. (n.) 1. கொடுமை, துன்பம்; cruelty, severity, hardship. 2. மாறுபாடு; perversity.

[கொடுமை + பாடு - கொடும்பாடு.]

கொடும்பாவி¹ koḍuṅ-pāvi, பெ. (n.) 1. கொடுஞ் செயற்காரன்; heinous sinner. 2. எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்கும் வகையில் தெருவில் இழுத்துச் சென்று எரிக்கும் உருவம்; effigy (as a protest).

[கொடும் + பாவி.]

கொடும்பாவி² koḍuṅ-pāvi, பெ. (n.) பஞ்ச முதலியன உண்டான காலங்களில் அவை தீரும்படி, ஊர்த் தெருக்களில் கட்டியிழுத்துக் கொளுத்தப்படும் வைக்கோலுருவம்; straw effigy representing the most heinous sinner, dragged through the village streets in time of drought and then burnt to expiate public crime and bring rain.

[கொடுமை + பாவி - கொடும்பாவி.]

கொடும்பை koḍumbai, பெ. (n.) 1. நீர்வீழ்ச்சி; waterfall. 2. குன்றம்; hill, hill - lock. 3. குளம்; tank. 4. தூம்பு; gutter, drain. 5. தாம்பு; rope, halter. 6. பச்சிலைப் பூடுவகை; a kind of evergreen shrub with medicinal properties.

[குடும்பு → கொடும்பு → கொடும்பை.]

கொடுமடி koḍu-maḍi, பெ. (n.) பண்டம் இடுதற்காக வளைத்துக் கட்டிய மடி; cloth at the waist folded to hold

things, as in a bag.

[கொடு + மடி.]

கொடுமரம் koḍu-maram, பெ.(n.) 1. வில்; bow. 2. சிலையோரை; Sagittarius, a constellation of the zodiac. 3. ஏணிப்பழு; rung of a ladder.

[கொடு + மரம். கொள் (கொண்) → கொடு = வளைவு.]

கொடுமுடி koḍu-mudi, பெ.(n.) 1. மலையுச்சி; summit of a mountain, peak. 2. உப்பரிகை; terrace or top of a mansion.

[கொடு + முடி.]

கொடுமை¹ koḍumai, பெ.(n.) 1. மாந்தத் தன்மையற்ற கொடுஞ்செயல்; cruelty, tyranny, inhumanity. 2. கடுமை; severity, harshness. 3. முருட்டுத் தன்மை; roughness, uncouthness. 4. தீமை; vileness, wickedness. 5. வேண்டா வார்த்தை; harsh words, slander.

ம. கொடும.

[கொடு → கொடுமை.]

கொடுமை² koḍumai, பெ.(n.) 1. வளைவு; crookedness, obliquity. 2. மனக்கோட்டம்; partiality. 3. ஒருபாற் கோடுதல் (நீதி தவறுதல்); injustice. 4. கரிசு, பாவம்; sin. 5. வக்கிராந்த வைப்பு நஞ்சு; a mineral poison.

[கொள் → கொண் → கொடு → கொடுமை.]

கொடுவரி koḍu-vari, பெ.(n.) வளைந்த வரிகளையுடைய புலி; lit., that which has curved stripes, tiger.

[கொடு (வளைந்த) + வரி.]

கொடுவாய் koḍu-vāy, பெ.(n.) 1. வாய் முதலியவற்றின் வளைந்த வாய்; curved or bent edge, as of a bill - hook. 2. குறளை; tale-bearing, back-biting. 3. பழிச்சொல்; reproach. 4. ஐந்தடி நீளமும் சாம்பல் நிறமும் உள்ள மீன் வகை; cockup, grey, attaining 5 ft. in length. 5. புலிவகை; a species of tiger. 6. தூங்கும்போது வழியும் எச்சில்; saliva flowing out of mouth during sleep.

[கொடு (வளைந்த) + வாய்.]

கொடுவாயிரும்பு koḍu-vāy-irumbu, பெ.(n.) தூண்டில் முதலியவற்றிலுள்ள இரும்புக் கொக்கி; iron hook, as of an angle.

[கொடு (வளைந்த) + வாய் + இரும்பு.]

கொடுவாள் koḍu-vāḷ, பெ.(n.) 1. அரிவாள்; amputating knife, bill-hook, sickle. 2. மழு; battle axe.

கொடு = வளைந்த முள்ளூறுப்பு.

[கொடு + வாள்.]

கொடுவாளை koḍu-vāḷai, பெ.(n.) 1. ஓர் ஆற்று மீன்; a river fish Indian perch. 2. பனையேறி மீன்; nayar fish

-lates fish.

[கொடு + வாளை.]

கொடுவினை koḍu-vinai, பெ.(n.) முற்பிறவியில் செய்த தீவினை; evil deeds of former births.

[கொடு + வினை.]

கொடை¹ koḍai, பெ.(n.) உயிர், உடம்பு, உறுப்பு முதலிய எல்லாப் பொருளும் கொடுக்கை; the act of gift as of life body and parts of body.

[கொடு → கொடை.]

கொடை² koḍai, பெ.(n.) 1. ஈகை; giving away, as a gift, donation. 2. கைக்கொண்ட நிரையை இரவலர்க்கு வரையாது கொடுக்கும் புறத்துறை; Puram theme of a King distributing liberally to the poor the enemy's cattle captured by him. 3. சிற்றூர்த் தெய்வத்திற்கு மூன்று நாள் செய்யும் திருவிழா; three day festival of a village deity. 4. வசவு, திட்டி, அடி; round abuse, round blows. 5. அடி; round blows.

கொடு = கொடுத்தல்.

[கொடு → கொடை.]

கொடைவஞ்சி koḍai-vañji, பெ.(n.) போரில் வென்று கொண்ட பொருளைப் பாடிய பாணர்க்கு அரசன் பரிசாக அளிப்பதைக் கூறும் புறத்துறை; theme of a king liberally rewarding his panegyrist with the spoils of war.

[கொடை + வஞ்சி.]

கொடைவினா koḍai-vinā, பெ.(n.) 1. கொடுக்கும் நோக்கத்தோடு கேட்கும் வினா; a question implying willingness to give as Has he no dress? 2. அறுவகை வினாக்களிலொன்று; one of the six kinds of interrogation.

[கொடை + வினா.]

கொடைவீரம் koḍai-vīram, பெ.(n.) மிகு கொடையினாலுண்டாகும் வீரம்; heroism, magnanimity created by the exercise of munificence.

[கொடை + வீரம்.]

கொண்கன் koṇkaṇ, பெ.(n.) 1. கணவன்; husband. 2. தலைவன்; hero, leader. 3. நெய்தனிலத் தலைவன்; hero of maritime tract.

[கொள்கு → கொண்கு + அன்.]

கொண்டக்காரர் koṇḍa-k-kārar, பெ.(n.) பரதவ இனத்தாருள் ஒரு பிரிவினர்; a sub caste of fishermen.

[கொண்டை + காரர்.]

கொண்டகம்புகு-தல் koṇḍagam-pugu-, 21 செ.கு.வி.(v.i.) பெருந்திணைத் துறைகளுளொன்று; one of the

themes in love poetry which explains the lust.

[கொண் + அகம் + புகு-]

கொண்டடை-தல் koṇḍadai-, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) பகுதி பகுதியாகக் கூரை வேய்தல்; to cover the sloping roof (with ōlās) in part by part.

[கொண்டு (பகுதியாகக் கொண்டு) + அடை-]

கொண்டல்¹ koṇḍal, பெ. (n.) 1. கொள்ளுகை; taking. 2. மேகம்; cloud. 3. மழை; rain. 4. மேழுவோரை, மேடராசி; aries a constellation of the zodiac. 5. மகளிர் விளையாட்டு வகை; a girl's game.

[கொள்→கொண்டு→கொண்டல்.]

கொண்டல்² koṇḍal, பெ. (n.) 1. கீழ்காற்று; east wind. 2. காற்று; wind. 3. கிழக்கு; east.

[குள்→குணக்கு(கிழக்கு)→குண்டல்→கொண்டல்.]

கொண்டவன் koṇḍavan, பெ. (n.) 1. பொருளைப் பெற்றுக்கொண்டவன்; one who receives the material. 2. கணவன்; husband.

ம. கொண்டவன்; பட. கொண்டம.

[கொள்→கொண்டு→கொண்டவன்.]

கொண்டாட்டம் koṇḍāṭṭam, பெ. (n.) 1. பொழுது போக்கு; pass time. 2. சிறப்பு நிகழ்ச்சி; celebration. 3. திருவிழா; festival.

ம. கொண்டாட்டம்; க., து. கொண்டாட; தெ. கொண்டாடமு.

[கொள்→கொண்→கொண்டு + ஆட்டம். ஆடு→ஆட்டம். (எதையேனும் கையில் கொண்டு அல்லது வெற்றி கொண்டு ஆடுதல்).]

கொண்டாட்டு koṇḍāṭṭu, பெ. (n.) 1. கொள்கை; policy. 2. சீராட்டு; civilities, great attention to a guest. 3. பாராட்டல்; praise, appreciation, fondling, caressing.

[கொண்டு + ஆட்டு.]

கொண்டாடு-தல் koṇḍāḍu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கூடிக் குலவுதல்; to enjoy a person's society. 2. பாராட்டுதல்; to praise. 3. விழா முதலியன கொண்டாடுதல்; celebrating a festival. 4. பலர் அறியும்படி தெரிவித்தல்; claim.

ம. கொண்டாடுக; க., தெ., து. கொண்டாடு; துட. கொண்டார்.

[கொண்டு + ஆடு.]

கொண்டாள் கொடுத்தாள் koṇḍāṅ-koḍuttāṅ, பெ. (n.) கொண்டுங்கொடுத்தும் மணத்தொடர்பு செய்தோர்; persons who have entered into matrimonial alliance by the marriage of their sons and daughters in exchange.

[கொண்டவன் + கொடுத்தவன்→கொண்டாள்

கொடுத்தாள்.]

கொண்டி¹ koṇḍi, பெ. (n.) 1. பிறர் பொருளைக் கொள்ளுகை; getting possession of somebody else's property. 2. களவு; theft. 3. கொள்ளை; plunder.

ம. கொண்டி, கொள்ளை; க. கொள்ளை; தெ. கொல்ல.

[கொள்→கொண்→கொண்டி (வே.க.166).]

கொண்டி² koṇḍi, பெ. (n.) கப்பம்; tribute.

[கொள்→கொண்டி.]

கொண்டி³ koṇḍi, பெ. (n.) 1. மிகுதி; abundance. 2. அடங்காத-வன்-வள்-து; haughty person or animal. 3. பரதை; prostitute.

தெ. தொண்டி.

[கொள்→கொண்டி.]

கொண்டி⁴ koṇḍi, பெ. (n.) 1. கதவுக் குடுமி; corner pin of a door on which it swings. 2. சங்கிலி மாட்டும் இரும்பு; clamp, cleat of a door lock. 3. ஏர்க்கொழு மாட்டும் ஆணி; the pin that holds the share to the plough. 4. கொக்கி; a hook. 5. கழுத்தணி, வளையல் போன்றவற்றில் இணைக்கும் வளைந்த பகுதி; the clasp or hook of a chain or bracelet.

க., தெ., து., பட. கெண்டி; பர். கொண்டு.

[கொள்→கொண்டி.]

கொண்டிமகளிர் koṇḍi-magalir, பெ. (n.) 1. சிறை பிடிக்கப்பட்ட மகளிர்; captive women. 2. பரத்தையர்; prostitutes.

[கொண்டி + மகளிர்.]

கொண்டிமாடு koṇḍi-māḍu, பெ. (n.) பட்டிமாடு; stray cattle.

[கொண்டி + மாடு.]

கொண்டு koṇḍu, இடை. (part.) 1. மூன்றாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு; a sign of the instrumental case. 2. அசைநிலை; expletive.

ம., து. கொண்டு.

[கொள்→கொண்டு.]

கொண்டுகூட்டு koṇḍu-kūṭṭu, பெ. (n.) 1. எண் வகைப் பொருள் கோள்கள் செய்யுளின் அடிகள் பலவற்றிலும் உள்ள சொற்களைப் பொருளுக்கு ஏற்றவிடத்தில் எடுத்துக் கூட்டிப் பொருள் கொள்ளுமுறை; mode of construing a stanza in which words are appropriately transported to arrive at the proper meaning, one of eight poruḷ-kōḷ. 2. உடன்படு; accept.

[கொண்டு + கூட்டு.]

கொண்டுபோ-தல் koṇḍu-pō-, 8 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. எடுத்துக்கொண்டு செல்லுதல்; to carry. 2. அழைத்துச் செல்லுதல்; to lead escort. 3. கவர்ந்து அழைத்துச் செல்லுதல்;

to carry away. 4. நடத்துதல்; to conduct.
5. நெறிப்படுத்துதல்; to direct.

[கொண்டு + போ-]

கொண்டு வரு-தல் koṇḍu-varu-, 15 செ.குன்றாவி.(v.t.)
1. அழைத்து வருதல்; to bring as of a man. 2. எடுத்து வருதல்; to bring, as of a thing. 3. தீர்மானத்தை முன் வைத்தல்; to bring a motion to an assembly. 4. சட்ட முன் வரைவை அறிமுகப்படுத்துதல்; to bring a bill before the assembly.

[கொண்டு + வரு-]

கொண்டை koṇḍai, பெ. (n.) 1. பெண்களின் ஐம்பான் முடியுள் கூந்தலைத் திரளாகச் சேர்த்துக் கட்டும் முடிவகை; tuft dressing of hair in large coil on the head, one of aimpāṇmuḍi of ladies. 2. சொருக்கு; dressing of hair by turning up and folding. 3. குழந்தைகளுக்கு உச்சிக் கொண்டை கட்டப் பயன்படும் நார்வளையம்; fibre ring used in dressing the hair of child. 4. பறவைச் சூட்டு; crest of a bird. 5. ஆணி, பம்பரம் முதலியனவற்றின் குமிழ்த்தலை; head as of a nail round top. 6. திமில்; hump. தெ. கொண்டை; ம. கொண்டை; க. கொண்டே, கொண்டை; து., குட., பட. கொண்டே; கோத. கொண்டை; துட. க்விடீ; பிரா. கண்டீ.

[குள் → குண்டு → கொண்டை]

கொண்டைக்கட்டி koṇḍai-k-kattī, பெ. (n.) வேளாளருள் ஒருவகை; a group of agriculturists.

[கொண்டை + கட்டி.]

கொண்டைக்கடலை koṇḍai-k-kaḍalai, பெ. (n.) கடலை; Bengal gram.

[கொண்டை + கடலை.]

கொண்டைக்கோல் koṇḍai-k-kōl, பெ. (n.) 1. தலையிற் கொண்டையுள்ள சுழி; a staff with a knob at its head. 2. ஆழத்திற்கு அறிகுறியாக நீரிடையில் நடுங் கோல்; a post planted to indicate the depth of water. 3. மகிழ்ச்சி காரணமாக உயர்த்தியசைக்கும் ஆடை கட்டிய கோல்; a staff with cloth uplifted and flourished as a sign of joy. 4. எல்லை குறிக்கும் கோல்; boundary post.

[கொண்டை + கோல்.]

கொண்மூ koṇṇū, பெ. (n.) 1. முகில்; cloud. 2. வானம்; sky.

[கொள் → கொண்ம் → கொண்மூ (நீரை முகந்து கொண்டிருப்பது).]

கொண்கொண்-த்தல் koṇa-koṇa-, பெ. (n.) மூக்கின் வழியாய்ப் பேசல்; the nasal quality of voice.

[கொண் + கொண்-,]

கொணங்கு-தல் koṇaṅgu-, 5 செ.குவி.(v.i.) சரியில்லாமல் போதல்; to get disordered.

[குணங்கு → கொணங்கு-]

கொணா-தல் (கொணர்-தல்) koṇā-, 13 செ.குன்றாவி. (v.t.) கொண்டு வருதல்; to bring.

[கொண்டுவா → கொணா-, (கொ.வ.)]

கொத்தடிமை kottaḍimai, பெ. (n.) குடும்பத்தோடு அடிமையாதல்; servitude of a family.

[கொத்து + அடிமை.]

கொத்தரி-த்தல் kottari-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) கொத்திடுதல்; to chisel, pick.

[கொத்து → கொத்தரி-]

கொத்தல் kottal, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. பாம்பு கடித்தல்; biting as a snake. 2. கறிகொத்துதல்; chopping as of meat. 3. பறவை மூக்கினால் மோதல்; striking with the beak as birds. 4. இரை கொத்தியெடுத்தல்; picking up grains as birds. 5. தோண்டுதல்; delving, digging the ground with a spade. 6. களைகொத்தல்; to remove weeds by using hoe. ம. கொத்தல்

[குல் → குத்து → கொத்து → கொத்தல்.]

கொத்தவாற்சாவுடி kottavār-cāvaḍi, பெ. (n.) 1. காவல் நிலையம்; police station. 2. நகர நடுவில் உணவுப் பொருள்கள் முதலியன விற்கப்படும் வணிக மையம்; central place in some towns serving as a market for provision etc.

[கோட்டை + வாசல் - கொத்தவாசல்+ (தாவடி) சாவடி.]

கொத்தழி-தல் kottaḷi-, 2 செ.குவி.(v.i.) முற்றுமழிதல்; to lie waste or desolate, to be in ruins.

[கொத்து (முழுவதும்) + அழி-]

கொத்தள-த்தல் kottaḷa-, 2 செ.குவி.(v.i.) கூலியாகத் தவசங் கொடுத்தல்; to pay wages in kind, as to an artisan.

[கொத்து = நெற்கட்டு, கதிர்த்தாள் கட்டு (ஒரு தாள் கட்டில் உதிர்த்த தவசம்) கொத்து + அள-]

கொத்தளம் kottaḷam, பெ. (n.) கோட்டை மதிலுறுப்புகளுள் ஒன்று; part of rampart, bastion, defensive erection on the top of a rampart.

ம. கொத்தளம்; க. கொத்தள; தெ. கொத்தடமு, க்ரொத்தட, க்ரொத்தளமு, கொத்தள; து. கொத்தள, கொத்தல், Pāli. koṭṭaka.

[கொத்து + அளம். (சொல்லாக்க ஈறு)]

கொத்தன் kottaṇ, பெ. (n.) கட்டட வேலை செய்வோன்; mason, brick-layer.

[கொத்து → கொத்தன்.]

கொத்தாள் kottāḷ, பெ. (n.) 1. வேளாண் தொழிற் கூலியாளர்; hired labourer in agricultural operations. 2.

அடிமை; slave.

[கொத்து + ஆள்.]

கொத்து-தல் kottu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நிலத்தைக் கிண்டுதல்; to grub up, hoe. 2. அலகால் குத்தியெடுத்தல்; to peck, as a bird. 3. குத்திக் கடித்தல்; to bite, as a snake. 4. வெட்டுதல்; to chop, hack, mince. 5. எழுத்து முதலியன செதுக்குதல்; to carve, engrave. 6. பிளத்தல்; split. 7. அம்மி, உரல் முதலியவற்றில் கொத்துதல், உளியால் கொத்துதல்; to chisel, to chop.

ம. கொத்துக; க. கொத்து; தெ. குச்சு; குட. கொத்த; துட. க்விந்த்க்; கோத. கொத்த்ய்.

[குத்து → கொத்து.]

கொத்துக்கரண்டி kottu-k-karandi, பெ. (n.) கொத்து வேலைக்குரிய அரசிலைக் கரண்டி; mason's trowel.

[கொத்து + கரண்டி.]

கொத்துக்கறி kottu-k-kari, பெ. (n.) சிறுசிறு துண்டுகளாக நறுக்கிய இறைச்சி; chopped meat.

[கொத்து + கறி.]

கொத்துக்காடு kottu-k-kāḍu, பெ. (n.) உழவினாலன்றிக் கொத்திப் பயிரிடுவதற்குரிய நிலம்; land cultivable by hoeing and not by ploughing, opp. to uḷavukkāḍu.

[கொத்து + காடு.]

கொத்துக்காரன் kottu-k-kāraṇ, பெ. (n.) 1. கொத்து வேலை செய்பவன்; mason, brick layer. 2. கல்வேலை செய்பவன்; stone mason. 3. ஊர்த் தலைவன்; village head. 4. பண்ணை மேலாளர்; manager of a farm.

[கொத்து + காரன்.]

கொத்துவான் kottuvāṇ, பெ. (n.) மண்வெட்டி; spade.

[கொத்து → கொத்துவான்.]

கொத்தை kottai, பெ. (n.) 1. சொத்தை; rottenness. 2. ஈனம்; blot, blemish, defect. 3. நூல் முதலியவற்றின் சிம்பு; fibrous rising on cloth, scab, scale. 4. அரைகுறை; incompleteness. 5. குருடன்; blind man. 6. கரிசன்; sinner. 7. சமய அறிவில்லாமை; spiritual ignorance.

[குல் → குந்து → குத்து → கொத்தை.]

கொதக்கு kodakku, பெ. (n.) பயனற்ற; useless.

[குந்து → கொந்து → கொதக்கு.]

கொதப்புல் kodappal, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. மெல்லாது வாயை அசைத்தல்; eating with the lips close. 2. மெல்லுதல்; masticating. 3. உதப்புதல்; shifting the mouth with food.

[குதப்பு → கொதப்பு + அல்.]

கொதி-த்தல் kodi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீர் முதலியன காய்ந்து பொங்குதல்; to boil, bubble up from heat, effervesce. 2. குடுடையதாதல்; to be heated, as the body, ground, etc. 3. சினத்தல்; to be infuriated, enraged, to burn with indignation. 4.

வருத்தமுறுதல்; to be offended; to be distressed; to be moved with pity. 5. ஆசை மிகக் கொள்ளுதல்; to burn with desire, hanker after. 6. வயிறு நழுக்குதல்; to have slight diarrhoea. ம. கொதிக்குக; க., பட. குதி; து. குதி, கொதி.

[குல் → குதி → கொதி.]

கொதிகலன் kodi-kalaṇ, பெ. (n.) நீராவி உண்டாக்கப் பயன்படுத்தும் கலன்; boiler.

[கொதி + கலன்.]

கொதிதண்ணீர் kodi-taṇṇīr, பெ. (n.) 1. வெந்நீர்; boiling water. 2. சோறு கொதிக்கும் போது வடித்த நீர்; water seethed with rice.

[கொதி + தண்ணீர்.]

கொதிநிலை kodi-nilai, பெ. (n.) கொதிக்கும் வெப்ப அளவு; boiling point.

[கொதி + நிலை.]

கொதிப்பு kodippu, பெ. (n.) 1. பொங்குகை; boiling, bubbling up, effervesce. 2. வெப்பம்; heat. 3. காய்ச்சல்; fever. 4. சினம்; rage, anger. 5. வயிற்றெரிச்சல்; grief, sorrow. 6. பரபரப்பு; flutter, flurried state of mind.

[கொதி → கொதிப்பு.]

கொதிபிடி-த்தல் kodi-piḍi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உண்ணும் போது நேர்ந்த தீக்கண் பார்வையால் உண்டி குன்றிப் போகை; being affected in the appetite by the greedy eyes of a person looking on when one is taking meals.

[கொதி + பிடி-.]

கொதுகு koduku, பெ. (n.) கொசு; mosquito, gnat, fly.

ம. கொதுகு

Fin. koi; Est. koi; Mari. koje; Mansi. kij; Turk. kuja; Kirghig. kujo; Kazakh. koja; Jap. ka.

[கொத்து → கொது → கொதுகு.]

கொந்தகன் kondagaṇ, பெ. (n.) படைத்தலைவன்; commander of an army.

[கொந்தகை → கொந்தகன்.]

கொந்தல் kondal, பெ. (n.) 1. கொத்துகை; picking, nibbling. 2. பறவை முதலியவற்றாற் கொத்துப்பட்ட கனி; fruits injured by birds, reptiles, etc. 3. தணியாச் சினம்; wrath, fury. 4. கடுங்குளிர்; biting cold. 5. போலி யொழுக்கம் (ஆசாரம்); feigned orthodoxy.

[கொத்து → கொந்து → கொந்தல்.]

கொந்தளம் kondalaṃ, பெ. (n.) 1. கொந்தளங் காய்; sea-side Indian oak. 2. கல்யாணை என்னும் காண்டா மிருகம்; rhinoceros. 3. சுருட்டை மயிர்; curly hair. 4. குட்டி; young of an animal. 5. பெண்ணின் கூந்தல்; woman's hair. 6. மயிர்க் குழற்சி; lock of hair.

ம. கொந்தளம்; Skt. kundala.

[கொத்து→கொந்து→கொந்தளம்.]

கொந்தளி-த்தல் kondali-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) பொங்கியெழுதல்; to be rough or boisterous; to swell, as the the sea; to be stormy, tumultuous.

[கொதி →கொந்தளி-.]

கொந்து¹-தல் kondu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கொத்துதல்; to peck, pick, mince. 2. பழம் முதலியவற்றை அலகாற் குதறுதல்; to injure fruits by pecking, gnawing. 3. அச்சுறுத்தல்; to threaten, intimidate, terrify. 4. குத்துதல்; to gore, pierce.

[கொத்து →கொந்து-.]

கொந்து²-தல் kondu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒற்றைக் காலாற் குதித்தல்; to hop, as in a game. 2. மிகு தூய்மையும் ஒழுக்கமும் காட்டிக் கொள்ளுதல்; to pretend to be very orthodox.

[கிந்து →கொந்து-.]

கொப்பம் koppam, பெ. (n.) யானை பிடிப்பதற்காக வெட்டும் பெருங்குழி; keddah for elephants.

[குல்→ குப்பு (கப்பல்)→கப்பம் (குழி) →கொப்பம்.]

கொப்பாட்டன் koppāṭṭan, பெ. (n.) மூன்றாம் பாட்டன்; great-great-grandfather.

[கோ + பாட்டன் = கோப்பாட்டன் →கொப்பாட்டன்.]

கொப்பு¹ koppu, பெ. (n.) மரக்கிளை; branch of a tree.

ம. கொப்பு; க. கொம்பை; தெ. கொம்மு; து. கொம்பு; குட. கொம்பி; நா. கொம்ம்; கொலா. கொம். தோத. கொப்; **Skt.** kūrpara.

[கொம்பு →கொப்பு (வ.மொ.வ.7).]

கொப்பு² koppu, பெ. (n.) 1. மகளிர் காதணிவகை; woman's ear ornament worn at the top of the helix, as flower-shaped. 2. மயிர்முடி; chignon; coil of hair. 3. கொண்டை; to tie hair in a knot.

ம., க., தெ., து. கொப்பு; குட. கொப்பும்பி.

[கொம்பு →கொப்பு.]

கொப்புளம் koppulam, பெ. (n.) 1. குமிழி; bubble. 2. சீழ் நிரம்பிய மெல்லிய சிறு புடைப்பு; pustule; blister, vesicle, as of chicken-pox.

Fin. kula (bubble, blister), **Est.** kubli; **Hung.** huolyag; **Ja.** kobu.

[கொப்புளி →கொப்புளம்.]

கொப்புளி¹-த்தல் koppuli-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கொப்புளங் கொள்ளுதல்; to blister. 2. நீர் முதலியவை குமிழியிட்டு வெளிவருதல்; to rise in bubbles, as water. 3. வாய் குமிழ்த்தல்; to puff out the cheeks and blow.

[கொப்புள் →கொப்புளி-.]

கொப்புளி²-த்தல் koppuli-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நீர் முதலியவற்றால் வாயை அலசி உமிழ்தல்; to gargle, rinse. 2. நீர் முதலியவற்றை வெளிவிடுதல்; to discharge in jets.

[குப்புளி →கொப்புளி.]

கொப்பூழ் koppūḷ, பெ. (n.) 1. உந்தி; naval, umbilicus. 2. கொப்புளம்; boil.

[கொப்புள் →கொப்பூழ்.]

கொப்பூழ்க்கொடி koppūḷ-k-kodi, பெ. (n.) 1. உந்திக்கொடி; umbilical cord, naval string, funis. 2. நஞ்சுக்கொடி; umbilical cord.

[கொப்பூழ் + கொடி.]

கொம்பன்¹ komban, பெ. (n.) வல்லாளன்; one who is proficient.

ம. கொம்பன்

[கொம்பு + அன்.]

கொம்பன்² komban, பெ. (n.) 1. ஆண்யானை; male-elephant. 2. ஒரு நீண்ட பாகல்; a long bitter fruit of momordica genus. 3. கொம்புள்ள விலங்கு; horned animal. 4. கொம்புள்ள கெளுத்தி மீன் வகை; a kind of fish with horn.

[கொம்பு →கொம்பன். கொம்பு + அன். (வே.க.168)]

கொம்பன்சுறா komban-ṣurā, பெ. (n.) சாம்பனிறத்துடன் 7 அடிவரை நீண்டு வளரக்கூடிய சுறா மீன்வகை; hammer-headed shark, deep grey, attaining 7 ft. in length.

[கொம்பன் + சுறா.]

கொம்பு¹-தல் kombu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) முயலுதல்; to try.

[கும்பு →கொம்பு-.]

கொம்பு²-தல் kombu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சினத்தல்; to get angry.

[கும்பு →கொம்பு-.]

கொம்பு³ kombu, பெ. (n.) 1. மரக்கிளை; bough, branch, twig. 2. நாற்றுமுளை; seedling. 3. கோல்; stick, staff, pole. 4. பல்லக்கு முதலியவற்றின் கொம்பு; poles of palanquin, etc. 5. விலங்கின் கொம்பு; horn of an animal. 6. யானை முதலியவற்றின் தந்தம்; tusk of an elephant or hog. 7. ஊதுகொம்பு; horn, pipe, cornet. 8. நீரை வீசுங் கருவி; squirt, tube for discharging fluids in jets.

தெ. கொம்ம்; ம. கொம்மு; பட. கொம்பு; குட. கொம்பி; குவி. கோம, கொம்ம்; கொலா. கொம்; துட. கூப்.

[கொள் → கொண் → (கொண்டி). கொம்பு = வளைந்த மரக்கிளை, கிளை, கிளை போன்ற விலங்குக் கொம்பு.]

கொம்பு⁴ kombu, பெ. (n.) 1. 'கெ', 'கோ' முதலிய எழுத்துகளில் முற்பகுதியாயமைந்திருக்கும்

அடையாளக் குறிகள்; the symbol 'ெ', 'ெ' in certain *Tamil letters* as 'கெ', 'கொ'.
2. ஏரிகரையின் கோடி; farthest end of a tank bund.

[கொள் (கொண்பு) (எழுத்தின் கொம்பு போன்ற வரிவடிவப் பகுதி) (வே.க.167).]

கொம்புக்கயிறு kombu-k-kayiru, பெ. (n.) 1. உப்பங்கழியில் வலைக்குமோர் வலைக்கூறு; a part of fishing net used in slat-pan. 2. மாட்டின் இரு கொம்புகளைச் சுற்றிக் கட்டும் நெற்றிக்கயிறு; a rope for tying around the horns of a cow.

[கொம்பு + கயிறு.]

கொம்புத்தேன் kombu-t-tēn, பெ. (n.) மரக்கொம்பிலுள்ள தேன் கூட்டிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட தூய்மையான தேன்; lit., honey gathered from the honey combs on the branch of a tree, pure honey.

[கொம்பு + தேன்.]

கொம்புமுனை-த்தல் kombu-mulai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பிறர்க்கில்லாத சிறப்புண்டாயிருத்தல்; to have special merits or excellences, used ironically.

[கொம்பு + முனை-]

கொம்பூதி kombūdi, பெ. (n.) 1. கொம்பூதுவோன்; horn blower, trumpeter. 2. நத்தை; snail.

ம. கொம்பூதி, கொம்புகாரன்.

[கொம்பு + ஊதி. ஊது + இ.]

கொம்மை kommai, பெ. (n.) 1. வட்டம்; circle, circularity. 2. பெருமை; largeness, bigness. 3. திரட்சி; conicalness, roundness, rotundity. 4. இளமுலை; breast of a youthful woman. 5. இளமை; youth. 6. அழகு; beauty. 7. மார்பு; breast. 8. வலிமை; strength.

ம. கொம்மை; க. கொம்மை; தெ. கொம்மை.

[கும்→கும்மை→கொம்மை.]

கும் = திரட்சி பொருள் (மு.2.50)

கொய்-தல் koy-, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பறித்தல்; to pluck, cull, as flowers. 2. அறுத்தல்; to cut, reap. 3. கத்தரித்தல்; to shear, crop, as hair; to trim, as plants, to snip off. 4. தெரிந்தெடுத்தல்; to choose, select. 5. சீலை கொய்தல்; to plait, gather into folds, as ends of a cloth. 6. சிலிர்த்தல்; to bristle, as manes of a horse.

ம. கொய்க; க. கொய், குய்; கெ. கோயு; து. கொய்பிணி, கொயிபிணி; கோத., குட., பர்., கொய்; துட. க்விய; கோண். கோயியானா, கொய்தான; குவி. கொய்பலி; கூ. கோவகொய்; குரு. கொய்னா; பட., கூய்., மா. க்வொயெ.

[கொள்→ கொய்→ கொய்தல்-] (வே.க.174).

கொய்யல் koyyal, பெ. (n.) 1. சிறியது; that which is small. 2. சிறிய மரவகை; a tree of smaller size.

[கொய்→கொய்யல்.]

கொரி kori, பெ. (n.) கன்றின் வாய்ப்பூட்டு; muzzle of a young calf.

[கொளி→கொலி→கொரி.]

கொருக்கலப்பை koru-k-kalappai, பெ. (n.) மூன்று அல்லது நான்கு பற்கள் கொண்ட கலப்பை; a plough with three or four spikes.

[கூர்→கூரு→கொரு + கலப்பை.]

கொல்¹(ஹு)-தல் kol(lu)-, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உயிரைப் பறித்தல்; to kill, slay, murder. 2. அழித்தல்; to destroy, ruin. 3. பாழாக்குதல்; to fell, cut down. 4. கதிரறுத்தல்; to reap, as the heads of grain. 5. துன்பப்படுத்துதல்; to afflict, tease. 6. இதளியம் முதலியவற்றின் நச்சுத் தன்மையைக் கெடுத்தல்; to neutralize metallic properties by oxidation. 7. அலட்டல்; to tease.

ம. கொல்லுக; க. கொல்லு, கொலு, கொல்; தெ., குட., பட. கொல்லு; கோத. கொல்; து. க்வல்ய்; து. கொலெ (கொலை); பிரா. கில்லிங்க் (அடித்தல்).

[கொள் → கொல்-]

கொல்² kol, பெ. (n.) 1. கொலைத்தொழில்; act of killing, murdering. 2. வருத்தம்; affliction. 3. கொற்றொழில்; working in iron. 4. கொல்லன்; blacksmith. 5. பூட்டு; lock. 6. கதவு முதலியவற்றில் தைக்கும் இரும்பு முதலிய வற்றாலாகிய பட்டை; brass or iron bar nailed across a door or gate.

[குல்→கொல்.]

கொல்லப்பட்டறை kolla-p-paṭṭarai, பெ. (n.) கொல்லன் உலைக்கூடம்; blacksmith's workshop.

[கொல்லன் + பட்டறை.]

கொல்லம் kollam, பெ. (n.) 1. கடல் கொண்டதாகக் கருதும் தென்றமிழ் நாடுகளுள் ஒன்று; an ancient division of *Tamil land* believed to have been submerged under sea. 2. சேர நாட்டிலுள்ள ஒரு கடற்கரைப் பட்டினம்; a town on the west-coast in *Kerala*.

[கொல் = நீருற்று. கொல் → கொல்லம்.]

கொல்லமாண்டு kollam-āṇḍu, பெ. (n.) கி.பி.824ஆம் ஆண்டு தொடங்கித் தென்தமிழ் நாட்டிலும் கேரளத்திலும் வழங்கும் ஆண்டுமானக் கணக்கு; *Kollam era* which commenced in 824 A.D.

ம. கொல்லம்

[கொல்லம் + ஆண்டு.]

கொல்லன்¹ kollan, பெ. (n.) 1. கருமான்; blacksmith. 2. தச்சன்; carpenter. 3. கம்பியன்; blacksmith.

ம. கொல்லன்; பட. கொல்ல; கோத. கொலெல்; துட. க்வலல்; குட. கொல்லெ.

[கொல் → கொல்லன்.]

கொல்லன்² kollan, பெ. (n.) கருவூலக்காரன்; custodian of treasury.

தெ. கொல்லர்

[கொல் → கொல்லன்.]

கொல்லாமை kollāmai, பெ. (n.) உயிர்க்கொலை செய்யாமை; abstinence from killing, as a virtue.

[கொல் + ஆ + மை.]

கொல்லி¹ kolli, பெ. (n.) 1. நெருப்பு; fire. 2. ஆட்கொல்லி; gold. 3. உயிரைக் கொல்லும் பூடு; plant which kills an animal. 4. செய்ந்நஞ்சு; poison. 5. கொல்லும் தன்மையது; anything of a destructive nature. 6. மொழியிறுதியில் பல பூண்டின் பெயர்களைக் குறிக்கும் சொல்; a second term, it occurs in the names of different plants.

[கொல் → கொல்லி.]

கொல்லி² kolli, பெ. (n.) 1. கொல்லு-பவன்-பவள்-வது; that which kills. 2. கொல்லிப் பாவை; killing figure of a lady by her beauty.

[கொல் → கொல்லி.]

கொல்லி³ kolli, பெ. (n.) நீர்நூற்று; fountain.

[குல் → கொல் → கொல்லி.]

கொல்லி⁴ kolli, பெ. (n.) வளைவு; curve, bend.

[குல் → கொல் → கொல்லி.]

கொல்லி⁵ kolli, பெ. (n.) 1. மலையிடுக்கு, பள்ளத்தாக்கு; a gorge, dale, valley. 2. மூலை; nook, corner, a torraten corner. 3. வேளாளர் பாடும் ஒருவகை இசை; a kind of melody sung by farmers.

ம. கொல்லி; க. கொல்லி (மூலை, வளைவு); குட. கொல்லி; து. கொல்லி (பாறையில் வளைந்து செல்லும் ஓடை).

[குல் (வளைவு) → கொல் → கொல்லி.]

கொல்லிப்பாவை kolli-p-pāvai, பெ. (n.) கொல்லிமலையில் தேவரால் நிறுவப்பட்டு நோக்குவோரைத் தன்வயப்படுத்தும் அணங்கு (மோகினி)ப் படிமம்; woman-shaped statue in the Kollī-hills believed to have been carved by the celestials and to have the power of fascinating all those who look at it.

[கொல்லி + பாவை.]

கொல்லிமலை kolli-malai, பெ. (n.) சேலம் மாவட்டம் ஆத்தூர் வட்டத்திலுள்ள குன்றுத் தொடரில் அமைந்துள்ள ஓர் ஊர்; a village situated at hills in Salem Dt.

[கொல்லி (நீர்நூற்று) + மலை.]

கொல்லை¹ kollai, பெ. (n.) 1. முல்லைநிலம்; sylvan tract. 2. புன்செய் நிலம்; dry land. 3. புறம்போக்கு; uncultivated land. 4. தோட்டம்; enclosed garden, grove. 5. புழைக்கடை; back-yard, open space behind and

attached to a house. 6. மலங்கழிக்குமிடம்; latrine. 7. மலம்; stool.

[குல் → கொல் → கொல்லை.]

கொல்லை² kollai, பெ. (n.) வரம்பு கடந்து ஒழுக்குபவன்-ள்; one who transgresses conventional bounds.

[குல் → கொல் → கொல்லை.]

கொல்லைக்காடு kollai-k-kāḍu, பெ. (n.) புறம்போக்கு நிலம்; uncultivated land.

[கொல்லை + காடு.]

கொல்லைக்காரன் kollai-k-kāraṇ, பெ. (n.) 1. தோட்டம் வயல் முதலியவற்றில் வேலை செய்பவன்; gardener, farmer, cultivator. 2. குப்பையெடுப்பவன்; scavenger.

[கொல்லை + காரன்.]

கொல்லைக்குப்போ-தல் kollaikku-p-pō-, 8 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மலங்கழித்தல்; lit., to go to backyard. 2. கொல்லைப் புறஞ் செல்லுதல்; to go to stool.

[கொல்லை + கு + போ-.]

கொலாமி kolāmi, பெ. (n.) திருந்தாத் திராவிட மொழிகளுள் ஒன்று; one of the uncultivated languages of Dravidian family.

[குலம் → குலமி → கொலாமி.]

கொலு kolu, பெ. (n.) 1. ஓலக்க இருப்பு; royal presence, durbar, sitting-in-state; presence of the deity in a temple. 2. ஒன்பது நாள் நிகழும் (ஒன்பானிரா) கலை விழாவில் பொம்மை முதலியவற்றை அழகுடன் அமைத்தல்; decorations in a Hindu house at the time of the Navarathiri festival.

[கோலு → கொலு.]

கொலுக்கூடம் kolu-k-kūḍam, பெ. (n.) இறைவன் அல்லது மன்னன் வீற்றிருக்கும் மண்டபம்; presence chamber, as of a deity or king.

[கோலு → கொலு + கூடம்.]

கொலுமண்டபம் kolu-maṇḍapam, பெ. (n.) அரசவை; royal court.

ம. கொலுமண்டபம்

[கொலு (கோலு = ஒழுங்காக அமைந்த படிக்கட்டு. கோலு → கொலு (படிக்கட்டு அமைந்த அரசனின் இருக்கை) + மண்டபம்.]

கொலுவீற்றிரு-த்தல் kolu-vīrṛiru-, 3 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கொலு மண்டபத்தில் அரசன் அரியணையில் அமர்ந்திருத்தல்; to adorn the throne as a king in the royal court. 2. திருமடத்துத் தலைவர், மடத்துக் குருபூசை விழாவில், அடியார்களும், சீடர்களும் புடை சூழ்ந்திருக்கக் கொலுமண்டபத்தில் துறவரசாக வீற்றிருத்தல்; to adorn the holy seat as a great saint.

[கொலு + வீற்று + இரு-]

கொலை kolai, பெ. (n.) 1. உயிர்வதை; killing, slaying, murder, assassination. 2. தீங்கு, கொடுமை; vexation, teasing, tormenting. 3. பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத அளவுக்குச் சிதைத்தல்; to damage incorrigibly; spoil. 4. கொல்லுதற்கொருப் படுகை; consent to murder. ம. கொல; க., து., பட.கொலெ; கோத. கொல்; துட. க்வல்ய்.

[குல் → கொல் → கொலை.]

கொலைக்களம் kolai-k-kaḷam, பெ. (n.) 1. கொல்லப்படும் இடம்; place of execution. 2. கொலை நடந்த இடம்; a place where killing was done. 3. அழிவைத் தருமிடம்; place of destruction.

ம. கொலைக்களம்.

[கொலை + களம்.]

கொலைக்கும்பல் kolai-k-kumbal, பெ. (n.) 1. கொலை செய்யும் கும்பல்; gang of murderers; criminals. 2. பழிக்கு அஞ்சாத கும்பல்; a gang which will not flinch from any heinous crime.

[கொலை + கும்பல்.]

கொலைப்பசி kolai-p-paṣi, பெ. (n.) கடும்பசி; state of being famished.

[கொலை + பசி.]

கொலைப்பாதகம் kolai-p-pādagam, பெ. (n.) 1. கொலையா லுண்டான அவச்சொல் அல்லது குற்றம்; crime or sin of murder. 2. பெருந்தீச்செயல்; any heinous crime.

ம. கொலபாதகம்.

[கொலை + பாதகம் (பாதிப்பு → பாதகம்).]

கொலைமகள் kolai-magal, பெ. (n.) (பகைவரைக் கொன்றவள்) கொற்றவை; Korṟavai, as having slain the Aśurās.

[கொலை + மகள்.]

கொலையாளி kolai-y-āḷi, பெ. (n.) கொலைகாரன்; murderer.

ம. கொலயாளி

[கொலை + ஆள் + இ.]

கொலைவன் kolaivaṅ, பெ. (n.) 1. வேடன்; hunter one who lives by chase. 2. சிவன் (ஊழிக்கடவுள்); Śiva, as the destroyer.

[கொலை + அன்.]

கொவ்வை kovvai, பெ. (n.) 1. கொவ்வைக்கொடி; a common creeper of the hedges. 2. கொவ்வைப் பழம்; red

fruits of a common creeper of the hedges.

[குவ்வை → கொவ்வை.]

கொழி¹-த்தல் koḷi-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. தெள்ளுதல்; to sift in a winnowing fan. 2. ஒதுக்குதல்; to waft ashore, as fine sand by the waves. 3. வாருதல்; to carry or wash away, as a river or flood. 4. பொழிதல்; to emit, as rays, to send forth, as showers.

ம. கொழிக்குக; க., பட. கொச்சு; தெ. கொடு; கோத. கொத்; துட. க்விச்; கோண். கொச்சானா; கூ. கடோக்ல; குவி. கொச்சாலி; கொலா. கொன்சிவ்.

[குல் → குள் → கொள் → கொழு → கொழி-.]

கொழி²-த்தல் koḷi-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. குற்றங்கூறுதல்; to criticise, expose faults. 2. ஆராய்தல்; to test, closely examine details of evidence, facts, etc. 3. பாராட்டிச் சொல்லுதல்; to proclaim, publish.

[குல் → குள் → கொள் → கொழு → கொழி-.]

கொழி³-த்தல் koḷi-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. எதிரொலித்தல்; to sound, resound. 2. மேலே கிளம்புதல்; to come to the surface to rise up. 3. செழிப்புறுதல்; to be on the increase flourish.

[குல் → கலி → கொலி → கொழி-.]

கொழிஞ்சி koḷiñji, பெ. (n.) 1. கிச்சிலி; sylhet orange, a tree. 2. பூவாது காய்க்கும் மரம்; tree or plants, as the figs, which bear fruit without blossoming.

ம. கொழிஞ்சில்

[கொழி → கொழிஞ்சி.]

கொழிப்பு koḷippu, பெ. (n.) 1. கொழிக்கை; sifting, wafting ashore. 2. செழிப்பு; prosperity. 3. குற்றம்; fault, defect.

[கொழி → கொழிப்பு. ஒ.நோ. செழி → செழிப்பு.]

கொழு¹-த்தல் koḷu-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. செழித்தல்; to prosper, flourish to be rich or fertile, as soil. 2. உடற்கொழுப்பு மிகுதல்; to grow fat; to be plump. 3 குழம்பாயிருத்தல்; to be of thick consistency, as sandal paste. 4. திமிர்கொள்ளுதல்; to be saucy, impertinent, insolent. 5. மண் கொழித்தல், மதர்த்தல்; to become too rich, to be productive, as land.

ம. கொழுக்குக; க. கொர்வு, கொப்பு; தெ. க்ரொச்சு, கொவ்வு; து. கொம்மை (கொழுப்பு); கோண். கொர்வின்ச்; கூய். க்ரோக; குவி. கொர்வ்; நா. கொலா, கொரு; கோத. க்வள்ப்; பிரா. கும்பேன்.

Fin. kuu (fat); Mari. koja; Hung. haj; jap. koyasu (to enrich, fatten).

குள் = கூருதல் பொருள்

[குள்→கொள்→கொழு-]

கொழு² koļu-, பெ. (n.) 1.கொழுப்பு; fat. 2. திரண்டது; clotted, solid. 3. வழவழப்பு; surupy, vircons.

ம. கொழு

[கள்→கழு→கொழு]

கொழு³ koļu, பெ. (n.) 1. மாழை (உலோக)க்கோல்; bar of metal, bullion. 2. ஏர்க்காறு; plough share. 3. துளையிடும் பெரிய ஊசி; awl. 4. உழும் கருவி; apparatus for ploughing.

ம. கொழு, கொழுவு; க. குழ, குழு; து. கொரு; கோத. கொவ்.

[குழி→கொழி→கொழு]

கொழுக்கட்டை koļu-k-kaṭṭai, பெ. (n.) வெல்லம் முதலியன சேர்த்து அரிசிமாவால் உருண்டை வடிவாகச் செய்யும் சிற்றுண்டிவகை; bolus-like preparation of rice flour usually with coconut scrapings, sugar, etc.

ம. கொழுக்கட்ட

[குள் = உருண்டை; குள்→குழு→கொழு + கட்டை]

கொழுகொம்பு koļu-kombu, பெ. (n.) 1. கொடிகள் ஏறிப் படர்த்தகு நடும் கொம்பு; stiff or pole for supporting a creeper. 2. பற்றுக்கோடு; help, support, aid. 3. மரத்தின் நடுக்கிளை; central upright branch of a tree.

[கொழு + கொம்பு]

கொழுச்சால் koļu-c-cāl, பெ. (n.) ஏர்ச்சால்; a furrow made by the plough share.

ம. கொழுச்சால்.

[கொழு + சால்]

கொழுத்த¹ koļutta, பெ.எ. (adj.) பருத்த; fatty.

[கொழு →கொழுத்த]

கொழுத்த² koļutta, பெ.எ. (adj.) 1. மிகுந்த; huge. 2. பெருத்த; big.

[கொழு →கொழுத்த]

கொழுத்தவன் koļuttavan, பெ. (n.) 1. அடங்காதவன்; uncontrollable person. 2. பணக்காரன்; very rich man.

[கொழு →கொழுத்தவன்]

கொழுது-தல் koļudu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. குடைதல்; drill through. 2. பறித்தல்; to pluck, pick off. 3. கிழித்தல்; tear.

[குள் →கொள் →கொழுது →கொழுதுதல்]

கொழுந்தன் koļundan, பெ. (n.) 1. கணவன்; husband. 2. கணவனுக்கு இளையவன்; husband's younger brother.

[கொள் →கொழு →கொழுந்தன்]

கொழுந்தன்பு koļundanbu, பெ. (n.) இளகிய அன்பு; doting affection.

[கொழுந்து + அன்பு]

கொழுந்தி koļundi, பெ. (n.) 1. மனைவியுடன் பிறந்தவள்; wife's sister. 2. உடன்பிறந்தவன் மனைவி; brother's wife.

[கொழுந்து →கொழுந்தி]

கொழுந்திலை koļundilai, பெ. (n.) 1. தளிர்; tender leaf. 2. தேயிலை; tea.

[கொழுந்து + இலை]

கொழுந்து¹-தல் koļundu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒளிர் தல்; to be kindled as fire. 2. காய்ச்சப்படுதல்; to be heated. 3. வெயிலிற் கருகுதல்; to be burnt as by the sun.

[குல் (எரிதல்) → குள் → குழு → கொழு →கொழுந்து-]

கொழுந்து² koļundu, பெ. (n.) 1. இளந்தளிர்; tender leaf. 2. இளமையானது; anything young. 3. மென்மை; tenderness. 4. நடுதற்குரிய பதியம்; shoot of plant cut for planting. 5. வெற்றிலை; betel leaf. 6. ஒளிர் தல்; fragrance. 7. படை முதலியவற்றின் முன்னிரை; front rank as of an army. 8. சாமரை முதலியவற்றின் நுனி; tips, as of a kavari.

ம. கொழுன்னு, கொளுந்து.

[குள் →கொழு → கொழுந்து (மு.தா.40)]

கொழுநன் koļunan, பெ. (n.) 1. கணவன்; husband. 2. இறைவன்; Lord.

[கொள் → கொளுவு → கொழுவு →கொழுநன்]

கொழுநீர் koļu-nīr, பெ. (n.) 1. பெருகிய நீர்; abundance of water. 2. மிகப் புளித்த கள்; highly fermented toddy. 3. வியர்வை; sweat. 4. பழுக்கக் காய்ச்சிய இரும்புக் கரண்டியின் நுனியை நனைத்துத் தரப்படும் நீர்; water in which hot iron ladle is dipped.

[கொழு = பெருகிய. கொழு + நீர்]

கொழுப்பு koļuppu, பெ. (n.) 1. செழிப்பு; richness. 2. நிணம்; fat. 3. தசைவளம்; plumpness. 4. குழம்பாயிருக்கை; thickness in consistency, as sandal paste. 5. தினவு; sauciness, impudence. 6. நிலத்தின் மதர்ப்பு; state of soil being too rich to be productive. 7. சாந்துப் பூச்சின்மேல் நுண்மையான சுதை அல்லது கெட்டியான சுதைமாக் (சிமிண்ட்) கரைசலை வைத்து அழுத்துவது; pressing the paste like substance on the already pasted area.

ம. கொழுப்பு; க. கொப்பு, கொர்பு; தெ. க்ரொவ்வு, கொவ்வு; து. கொம்மெ; துட. கோவ், க்வாள்ப்; கோத. க்வாள்ப், க்ரோக; நா. கொரு; பர். கொர்.

[குள் →குழு → கொழு → கொழுப்பு]

கொழுமை koļumai, பெ. (n.) 1. செழுமை; fertility. 2. இளமை; freshness. 3. அழகு; beauty. 4. நிறம்; colour. 5. குளிர்ச்சி; coolness.

[கொழு→கொழுமை.]

கொழுவடி-த்தல் ko|u-vaḍi-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கலப்பை முனையில் பொருத்தப்படும் கொழுக்கம்பியைக் கூராக்குதல்; to make sharp the iron rod of a plough.

[கொழு+வடி-.]

கொழுவிறக்கு-தல் ko|u-v-iṛakku-, 4 செ.குன்றாவி. (v.i.) வேளாண்பணி தொடங்குதல்; to start agricultural activities.

ம. கொழுவிறக்குக.

[கொழு + இறக்கு-]

கொழுவடி-தல் ko|uvu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) தொங்க விடுதல்; to hang.

[கொழு→கொழுவடி-]

கொழுவடிக்கோல் ko|uvu-kōl, பெ. (n.) கொழுகொம்பு; stick or pole for supporting a creeper.

[கொழுவடி + கோல்.]

கொள்ளு¹-தல் ko|(l)u-, 10 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கையில் எடுத்துக்கொள்ளுதல்; to seize. 2. பெறுதல்; to receive as a gift. 3. விலைக்கு வாங்குதல்; to buy. 4. உரிமையாகக் கொள்ளுதல்; to acquire. 5. திருமணம் செய்தல்; to marry. 6. கவர்தல்; carry off. 7. தன்னுட்கொள்ளுதல்; to contain. 8. முகத்தல்; to draw in. 9. கற்றுக்கொள்ளுதல்; to learn. 10. கருதுதல்; to consider. 11. நன்கு மதித்தல்; esteem. 12. கொண்டாடுதல்; to celebrate. 13. ஒப்பளித்தல்; approve. 14. மேற் கொள்ளுதல்; observe. 15. மனம் பொறுத்தல்; endure. 16. ஒத்தல்; resemble. 17. பொருந்துதல்; befit. 18. உடலிற் காயம்படுதல்; hurt.

ம. கொள்ளுக; க. கொள், கொளு, கொள்ளு; தெ. கொணு; து. கொணுனி; கோத. கொள்; துட. க்விஸ்; குட. கொள்ளு; நா. கொ; கொய்; கூ. கொட; குவி. கொர்ச்சினை; கொலா. கொச்ல; பட. கொண்ணு.

[குல்→குள்→கொள்-.]

குல் - கூடற் கருத்துவேர்.

குல் → குள் → கூடு → கூட்டுதல்.

கூட்டுதல் - சேர்த்தல், திரட்டுதல்.

கொள்ளுதல் - பெறுதல், கையில் எடுத்துக் கொள்ளுதல்.

கொள்² ko|, பெ. (n.) 1. காணம்; a shrub. 2. குடைவேல்; umbrella thorn-babul. 3. முற்காலத்தில் வழங்கிய சிறு நிறையளவு; a small measure of weight used in ancient times.

[குல் (வளைதல்) → குள் → கொள்.]

கொள்கலம் ko|kalam, பெ. (n.) 1. பண்டம் இடும்கலம்; receptacle. 2. பனையோலை, மூங்கில் இவற்றால்

ஆகிய கூடை; basket made of palm leaf or bamboo.

[கொள் + கலம்.]

கொள்கை ko|gai, பெ. (n.) 1. பெறுகை; taking. 2. கோட்பாடு; doctrine. 3. செயற்பாட்டுத் திட்டம்; policy. 4. நெறிமுறை; principle, tenet, doctrine. 5. நோன்பு; vow. 6. ஒழுக்கம்; conduct. 7. நிகழ்ச்சி; event. 8. இயல்பு; quality. 9. செருக்கு; pride. 10. நட்பு; fondness. 11. ஏன வகை; a kind of vessel.

[கொள் + கை.]

கொள்முதல் ko|mudal, பெ. (n.) 1. வாங்கின விலை; cost price. 2. பெருமளவில் வாங்குதல்; procuremet as a lot.

[கொள் + முதல்.]

கொள்வோன் ko|vōṇ, பெ. (n.) 1. வாங்குவோன்; buyer one who accepts anything. 2. கற்போன்; student. 3. நான்காம் வேற்றுமை; dative case.

[கொள் + (ஆன்) ஓன்.]

கொள்ள ko|la, வி.எ.(adv.) 1. இன்னும்; further on. 2. நிரம்ப; as much as required. 3. காரணப் பொருளிலேனும் காலப் பொருளிலேனுமுள்ள செயவெனெச்சத்துடன் கூடி வருந்துணை வினை; an auxiliary used, for the sake of emphasis, along with another verbal participle denoting reason or time.

[கொள் + அ.]

கொள்ளப்படு¹-தல் ko|la-p-paḍu-, 20 செ.குன்றாவி. (v.t.) மனத்துக் கொள்ளுதல்; to take to heart.

[கொள் + அ + படு-.]

கொள்ளப்படு²-தல் ko|la-p-paḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நன்கு மதிக்கப்படுதல்; to be held in esteem. 2. ஒப்பளிக்கப்படுதல்; to be approved.

[கொள் + அ + படு-.]

கொள்ளல் ko|lal, பெ. (n.) 1. உட்கொள்ளல்; taking in. 2. சாப்பிடுதல் அல்லது குடித்தல்; eating or drinking. 3. உயிர் கொள்ளல்; animation. 4. வேர் கொள்ளல்; taking root. 5. நோய் கொள்ளல்; being affected with illness; contracting a disease. 6. ஏனம் முதலியவற்றினுள்ளே அடங்குதல்; to contain in a vessel etc. 7. மனத்துக்குப் பிடித்தல்; to be contained as in a vessel, taking mind.

ம. கொள்ளல்

[கொள் + அல்.]

கொள்ளல் ko|laṇ, பெ. (n.) 1. குதிரைக் கொள்; horsegram. 2. சிறுவிடுகொள் அல்லது பெருவிடுகொள்; an unknown plant probably refering to Indigo seed as a collyrium in diseases of the eyes. 3. பண்டைக் காலத்து நிறை அளவு; a small weight for weighing used in olden days. 4. கொள்ளுத் தவசம்; gram in general.

[கொள் + அன்.]

கொள்ளார் ko|lār, பெ. (n.) 1. மனம் பொறாதவர்; envious person. 2. பகைவர்; enemies, foes.

[கொள் + ஆர் - கொள்ளார்.]

கொள்ளி koḷḷi, பெ. (n.) 1. நெருப்பு; fire. 2. பொறாமையும் கடுஞ்சீற்றமுமுள்ளவன்; jealous, quick - tempered person. 4. கலகம் மூட்டுபவன்; one who kindles strife. 5. கொள்ளி வைப்பவன், மகன்; son. 6. எருமை நாக்கி; buffalo-tongue milk hedge.

ம., பட. கொள்ளி; க. கொன்னி, கொன்னெ; து. கொள்ளி, கொல்லி; கோத. கொன்ய்; து. க்வின்ய்.

[குல் → குள் → கொள் → கொள்ளி.]

கொள்ளிக்கட்டை koḷḷi-k-kaṭṭai, பெ. (n.) எரிகட்டை; firebrand.

[கொள்ளி + கட்டை.]

கொள்ளிக்கண் koḷḷi-k-kaṇ, பெ. (n.) தீய கண்; evil eye.

[கொள்ளி + கண்.]

கொள்ளிக்கால் koḷḷi-k-kāl, பெ. (n.) 1. ஒற்றைக்கால் வெளுத்திருத்தலாகிய குதிரைக் குற்றம்; the defect of a horse in having one of its legs white. 2. நல்வினை வயப்படாத கால்; unlucky foot.

ம. கொள்ளிக்கால்

[கொள்ளி + கால்.]

கொள்ளிக்குடம் koḷḷi-k-kuḍam, பெ. (n.) 1. புது மட்குடம்; new terracotta water vessel. 2. இறந்தவரின் உடலத்திற்குத் தீ வைக்க எடுத்துச் செல்லும் மண் சட்டி; pot containing live coal and burning sticks carried to the cremation ground for lighting the funeral pyre.

[கொல் → கொல்லி → கொள்ளி + குடம்.]

கொள்ளிவாய்ப்பேய் koḷḷivāy-p-pēy, பெ. (n.) வாயில் நெருப்புடையதாகக் கருதப்படும் பேய்வகை; jack-o-lantern.

[கொள்ளிவாய் + பேய்.]

கொள்ளிவை-த்தல் koḷḷi-vai-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நெருப்பு வைத்தல்; to set fire to. 2. பிணத்துக்கு எரிசடங்கு செய்தல்; to light the funeral pyre. 3. கேடு விளைத்தல்; ruin a family. 4. கலகமூட்டுதல்; to kindle strife.

ம. கொள்ளிவய்க்குக; பட. கொள்ளிபீ.

[கொள்ளி + வை-]

கொள்ளு koḷḷu, பெ. (n.) தட்டையான வெளிர்ப் பழுப்பு நிறத்தவசம்; a kind of gram, horse gram.

[கொள் → கொள்ளு.]

கொள்ளுப்பாட்டன் koḷḷu-p-pāṭṭan, பெ.(n.) பாட்டனுக்குத் தந்தை; great-grand-father.

[கொள்ளு + பாட்டன்.]

கொள்ளுப்பாட்டி koḷḷu-p-pāṭṭi, பெ. (n.) பாட்டியின் அம்மா; great-grand-mother.

[கொள்ளு + பாட்டி.]

கொள்ளுப்பேத்தி koḷḷu-p-pētti, பெ. (n.) பேரனுக்கு மகள்;

great grand daughter.

[கொள்ளு + பேத்தி.]

கொள்ளுப்பேரன் koḷḷu-p-pēran, பெ. (n.) பேரன் மகன்; great-grand son.

[கொள்ளு + பேரன்.]

கொள்ளெனல் koḷḷeṇal, பெ. (n.) 1. பறை முதலியவற்றின் ஒலிக்குறிப்பு; signifying the sound of a drum or other musical instruments. 2. மிகுதிக் குறிப்பு; plenty.

[கொள் + எனல்.]

கொள்ளை koḷḷai, பெ. (n.) 1. சூறைகொள்ளைகை; robbery. 2. மிகுதி; plenty. 3. கூட்டம்; crowd. 4. பெருவாரி நோய்; plague. 5. தடை; hindrance. 6. விலை; price. 7. பயன்; use.

[கொள் → கொள்ளை.]

கொள்ளைகொள்ளு¹-தல் koḷḷai-koḷḷu-, 7 செ.குன்றாவி. (v.t.) மக்கள் பெருவாரி நோயில் இறத்தல்; carrying away lives of people as by epidemics.

[கொள்ளை + கொள்(ளு)-]

கொள்ளைகொள்ளு²-தல் koḷḷai-koḷḷu-, 16 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உள்ளத்தை மிகவும் கவர்தல்; to entirely captivate the mind and heart. 2. எதிர்பாராத வகையில் எடுத்துக் கொள்ளுதல்; to be taken away expectedly. 3. கொள்ளையடித்தல்; to plunder. 4. பறித்தல்; to rob.

[கொள்ளை + கொள்(ளு)-]

கொள்ளைபோ-தல் koḷḷai-pō-, 8 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பொருள் முதலியன பலவாறாக அழிபடுதல்; to be wasted in all ways, as wealth. 2. களவு போதல்; to be plundered.

[கொள்ளை + போ-]

கொள்ளையடி-த்தல் koḷḷai-y-aḍi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) சூறையாடுதல்; to plunder, to rob.

ம. கொள்ளையடிக்குக

[கொள்ளை + அடி-]

கொளல்வினா koḷal-viṇā, பெ. (n.) ஒரு பண்டத்தைக் கொள்ளும் நோக்கத்தோடு கேட்கும் கேள்வி; question implying a desire to obtain a thing.

[கொள் → கொளல் + வினா.]

கொளு¹ koḷu, பெ. (n.) செய்யுள் முதலியவற்றின் கருத்தை விளக்கும் சொற்றொடர்; gist, as of a poem.

[கொள் → கொளு.]

கொளு² koḷu, பெ. (n.) 1. பழுவுவெலும்பு; rib. 2. உருவு திரையை மாட்டுங் கருவி; fastening hook of a curtain.

[கொள் → கொளு.]

கொளுத்து¹-தல் koḷuttu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கொள்ளச் செய்தல்; to cause to hold. 2. விளக்குதல்; to explain. 3. அறிவுறுத்துதல்; to teach. 4. வீணை முதலியனை மீட்டுதல்; to play as on a lute. 5. நாடக

முதலியவற்றை நடப்பித்தல்; to cause to enact, as a drama. 6. கண்டித்தல்; to reprove sharply. 7. சண்டை மூட்டுதல்; to instigate quarrel. 8. தூற்றுதல்; to slander.

[கொள்→கொளு→கொளுத்து-]

கொளுத்து²-தல் koluttu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வெயில் கடுமையாகக் காய்தல்; to scorch as the sun. 2. வியக்கும்படி காரியம் புரிதல்; to accomplish a task admirably.

[கொள்→கொளு→கொளுந்து→கொளுத்து-]

கொளுவு¹-தல் koluvu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கொள்ளச் செய்தல்; to cause to hold. 2. தீமூட்டுதல்; to kindle, as fire. 3. பூட்டுதல்; to clasp, hook on, lock. 4. தூண்டி விடுதல்; to urge on, as a dog. 5. அகப்படுத்துதல்; to entangle. 6. கூட்டுச் சேர்த்தல்; to take into partnership. 7. செருப்பு முதலியன அணிதல்; wearing sandals etc.

[கொளு→கொளுவு-]

கொளுவு²-தல் koluvu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வேலையில் அமர்த்துதல்; to be engaged as in an employment. 2. மனத்திற் பதித்தல்; to make an impression as on the mind. 3. சிக்குதல்; to be ensnared. 4. தந்திரஞ் செய்தல்; to contrive manage by artifice or scheming. 5. குடல் தூக்கிக் கொள்ளுதல்; to have cramp as in the bowels, to have a stitch, as in the sides.

[கொள்→கொளுவு-]

கொளுவு³ koluvu, பெ. (n.) 1. இசிவு; cramp. 2. நெருப்பு; fire.

[கொள்→கொளுவு-]

கொற்றக்குடை korra-k-kuḍai, பெ. (n.) அரசக்குடை; umbrella, an emblem of royalty.

ம. கொற்றக்குட.

[கொற்றம் + குடை. கொற்று→கொற்றம்.]

கொற்றம் korram, பெ. (n.) 1. வெற்றி; victory. 2. வீரம்; bravery. 3. வன்மை; strength. 4. அரசியல்; kingship.

ம. கொற்றம்

[கொற்று→கொற்றம்.]

கொற்றமுரசு korra-muraṣu, பெ. (n.) அரசுக்குரிய வெற்றி முரசு; trumpet of victory.

[கொற்று→கொற்றம் + முரசு.]

கொற்றவஞ்சி korra-vañji, பெ.(n.) பகைவரைவாளோச்சி அழித்த அரசனது புகழைப் பெருகவுரைக்கும் புறத்துறை; theme extolling a king who destroyed his foes with his sword.

[கொற்றம் + வஞ்சி.]

கொற்றவள்ளை korravallai, பெ. (n.) 1. பகைவர் நாடு கெடுவதற்கு வருந்துவதைக் கூறுமுகத்தான்

அரசன் புகழைச் சொல்லும் புறத்துறை; theme indirectly describing the prowess of a king by regretting that the enemy's country will be destroyed. 2. பகைவர் நாட்டழிகை; devastation of a hostile kingdom. 3. தோற்ற வேந்தன் கொடுக்குந் திறை; tribute paid by a defeated king.

[கொற்றம் + வள்ளை.]

கொற்றவன் korravan, பெ. (n.) 1. அரசன்; king. 2. வெற்றியாளன்; victor.

ம. கொற்றவன்

[கொற்றம்→கொற்றவன்.]

கொற்றவுழிஞை korra-v-ujñai, பெ. (n.) பகைவர் நகரைக் கைக்கொள்ளுதல் பொருட்டு அரசன் படை யெடுத்துச் செல்லுதலைக் கூறும் புறத்துறை; theme describing the march of a king with his army to capture the enemy's city.

[கொற்றம் + உழிஞை.]

கொற்றவை korravai, பெ. (n.) வெற்றிக்குரியவளாகக் கருதப்படும் துர்க்கை; Durga, as the goddess of victory.

ம. கொற்றவை.

[கொற்றம் + அவ்வை.]

கொற்றம் = வெற்றி. அம்மை → அவ்வை = தாய்.

கொற்றம் + அவ்வை - கொற்றவ்வை → கொற்றவை.

கொற்றவைநிலை korravai-nilai, பெ. (n.) காளிக்குப் பலியிட்டுப் பரவும் புறத்துறை; theme of offering sacrifice to Durga and worshipping her.

[கொற்றவை + நிலை.]

கொறி-த்தல் kori-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பல்லாலும் அலகாலும் தவசத்தைப் பிரித்துத் தின்னுதல்; to nip off the husks of grains. 2. சிறிது சிறிதாகப் பொறுக்கி உண்ணுதல்; to graze, to pick up food here and there, as cattle, to eat scantily. 3. விட்டுவிட்டு ஒலித்தல்; to make a ticking or clucking sound. 4. அலப்புதல்; to chatter.

தெ. கொருகு; க. கொறுகு; ம. கொறி.

[கொறு→கொறி-]

கொன்றை korrai, பெ. (n.) 1. சரக்கொன்றை; Indian laburnum. 2. செங்கொன்றை; red Indian laburnum. 3. மஞ்சட் கொன்றை; siamese tree. 4. கடுக்கை மரம்; gallnut tree.

[கொல்→கொன்று→கொன்றை (கொத்து).]

கொன்றைவேந்தன் korrai-vēndan, பெ. (n.) ஓளவையார்

இயற்றிய 'கொன்றை வேய்ந்த' என்று தொடங்கும் ஒரு நீதி நூல்; a short moral code in Tamil by Avvaiyār commencing with *Konraiveynda*.

[கொன்றை + வேய்ந்தன் → கொன்றை வேய்ந்தன் → கொன்றைவேந்தன்.]

கொன்னக்கோல் *konṅa-k-kōl*, பெ.(n.) கச்சேரியின்போது பக்க இன்னியமாக வாயால் சொல்லப்படும் தாளம்; vocalized rhythmic beat as an accompaniment in a concert.

[கொன்ன + கோல்.]

கொன்னு-தல் *konṅu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. திக்கிப் பேசுதல்; to stammer; stutter. 2. குழறுதல்; to babble.

கோ

கோ¹-த்தல் *kō-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மணி முதலியவற்றினூடு நூலைப் புகுத்தி இணைத்தல்; to string, as beads, flowers, *ōlā* leaves; to file; to insert; to thread, as a needle. 2. ஒழுங்குபடுத்துதல்; to compose, compile, arrange, reduce to order; to systematise. 3. முறையாகக் கூறுதல்; to narrate in order. 4. தொகுத்துரைத்தல்; to enumerate, recount. 5. நுணுக்கமாகக் கதை முதலியன புனைதல்; to invent, as a story, in a clever and fitting manner. 6. உடுத்துதல்; to put on, to wear. 7. கை பிணைத்தல்; to clasp, join, interlock, as the hands. 8. ஒன்று சேர்த்தல்; to unite, merge. 9. கவிந்து கொள்ளுதல்; to envelop, cover. 10. எதிர்த்தல்; to oppose, resist.

[கோலு → கோர் → கோர்த்தல் → கோத்தல். கொள் = ஒன்றாகக் கொள்வது, சேர்ப்பது.]

கொள்தல் = சேர்த்தல்.

கொள் → கோள் → கோ-த்தல்.

கோ² *kō*, பெ.(n.) 1. ஆன் (பசு); cow. 2. எருது; bull.

[கொள் → கோ = கவரப்படும் 'ஆ']

கோ³ *kō*, பெ.(n.) 1. பேரரசர், மன்னர்மன்னன்; emperor. 2. அரசன்; king. 3. பெருமையிற் சிறந்தோன்; great man, eminent person. 4. தகப்பன்; father. 5. தலைமை; leadership, domination. 6. மலை; mountain. 7. குயவன்; potter. 8. தாய்; mother. 9. மேன்மை; excellence, superiority. 10. கலைவாணி; goddess of education. 11. வெளிச்சம்; light, brightness.

க. கோவ; ம. கோ.

[கோவன் → கோன் = இடையன், இடையன் ஆடுகளைக் காப்பதுபோல் மக்களைக் காக்கும் அரசன். கோன் → கோ.] (பண்.த.நா.பண்.112)

கோ⁴ *kō*, பெ.(n.) இரங்கற்குறிப்பு; expr. meaning alas!

[ஓ → கோ.]

கோஇல் *kōil*, பெ.(n.) திருக்கோயில்; temple.

[கோ + இல் - கோஇல்.]

கோக்கால்மரம் *kōkkāl-maram*, பெ.(n.) 1. கடலில் செலுத்தும் கட்டுமர வகைகளில் ஒன்று; a kind of raft or *catamaran*. 2. தூக்குமரம்; scaffold for execution of criminals.

[கோ + கால் - கோக்கால் + மரம் (கால் கோத்த மரம்).]

கோக்காலி *kō-k-kāli*, பெ.(n.) 1. சட்டிபாளை முதலியவை வைப்பதற்குச் சுவரையொட்டி அமைக்கப்படுஞ் சட்டம்; bracket in a wall for holding pots. 2. நெட்டையானவன்; a tall person. 3. உயரமான மொட்டான்; stool for greater heights. 4. வைக்கோலை எடுக்க உதவும் வளைந்த கொம்பு; a pole fixed with a hook to handle hay etc.

[கோ + கால் + இ.]

கோகு *kōgu*, பெ.(n.) 1. தோள்; shoulder. 2. ஏய்ப்பு (கபடம்); guile. 3. அடைவுகேடு; irregularity, disorder. 4. கழுதை; ass.

[குல் → குகு → கோகு (வளைவு).]

கோகுலம் *kōgulam*, பெ.(n.) கண்ணன் வளர்ந்த ஆயர்பாடி; the village where *Kriṣṇa* was brought up.

[கோ + குலம்.]

கோங்கு *kōṅgu*, பெ.(n.) குவிந்த மொட்டுகளாய்ப் பூக்கும் மரவகை; a tree with conical flower buds.

[கொங்கை → கொங்கு + கோங்கு.]

கோசர் *kōṣar*, பெ.(n.) பழைய வீரக்குடியினருள் ஒரு சாரார்; an ancient caste of warriors.

கோசலம் *kō-śalam*, பெ.(n.) 1. ஐம்பத்தாறு நாடுகளுள் ஒன்று; modern Oudh, one of 56 *tēśam*. 2. தமிழ் நூல்களில் குறிக்கப்பெறும் பதினெண் மொழியுள் ஒன்று; one of eighteen languages referred to in the ancient *tamil* works.

[கோ + சாலை - கோசாலை (மாட்டுப் பட்டியுள்ள ஊர்) → கோசலம்.]

கோட்கூறு *kōṭ-kūru*, பெ.(n.) ஓரையை (இராசியை) முப்பது வகையாகப் பிரிக்கை; division of a sign of the zodiac into 30 sections being the number of its degrees. 2. கோள் குற்றம்; good or evil influence of the planets.

[கொள் + கூறு.]

கோட்சொல்(லு)-தல் *kōṭ-col(lu)-*, 13 செ.கு.வி. (v.i.) குறளை கூறுதல்; to tales-bear.

[கோள் + சொல்.]

கோட்டகம் kōṭṭagam, பெ. (n.) 1. குளக்கரை; shore, bank.
2. பள்ளம்; pit, ditch. 3. ஆழமான நீர்நிலை; deep tank.
4. குளம்; pool. 5. கோயில்; temple.

[கோட்டம்→கோட்டகம்.]

கோட்டகாரம் kōṭṭa-kāram, பெ. (n.) நெற்களஞ்சியம்;
granery.

[கோட்டை + காரம்.]

கோட்டம்¹ kōṭṭam, பெ. (n.) 1. வளைவு; bend, curve, warp,
as in timber. 2. வணக்கம்; bowing in worship, adoration.
3. நடுநிலை திறம்புகை; partiality, as swerving from
uprightness. 4. மனக்கோணல்; crookedness, as of mind.
5. பகைமை; hatred. 6. பொறாமை; envy, jealousy. 7.
நாடு; district, province. 8. மதில் சூழ்ந்த நகரம்; town, city.
9. வேலி சூழ்ந்த தோட்டம்; garden. 10. கரை; shore.
11. வளைந்த தண்டுள்ள யாழ்; lute. 12. மாக்கோலம்;
figures and diagrams drawn with rice-flour on the ground on festive
occasions. 13. உண்பன; eatables. 14. ஒருவகை மருந்து;
a kind of medicine. 15. சாலை; street.

ம. கோட்டம்; க. கோட்ட; தெ. கோடி
(வளைந்தது)

குல் = வளைதல் பொருள்.

குல் → குள் → கோள் → கோண்.

கோணுதல் = வளைதல்.

கோள் → கோடு + தல் = வளைதல்

கோடு → கோட்டம்

[குள் → கோள் → கோள் → கோடு → கோட்டம்.]

கோட்டம்² kōṭṭam, பெ. (n.) 1. மதில் சூர்ந்த பள்ளிப்படை
அல்லது கல்லறை; cemetery. 2. மதில் சூழ்ந்த கோயில்;
temple. 3. அரண் வேலி சூழ்ந்த பாசறை; camp. 4.
மதில் சூழ்ந்த சிறைச்சாலை; prison. 5. இடம்; place.
6. கூட்டம்; assembly, meeting. 7. வட்டமான
ஆன்கொட்டில்; cow shed. 8. ஆக்கூட்டம்; herd of
cows. 9. குரங்கு; monkey.

க. கோணை (அறை)

[கோ (*உயர்வு) → கோடு → கோட்டம்.]

கோட்டான் kōṭṭān, பெ. (n.) 1. கூகை; rock, horned owl.
2. கொக்கு வகை; a species of bittern.

ம. கோட்டான்

[கோடு = கொம்பு, வளைவு. கோடு + ஆன் -
கோட்டான்.]

கோட்டி¹ kōṭṭi, பெ. (n.) 1. துன்பம்; trouble, vexation, annoyance.
2. மூளைக்கோளாறு; madness, insanity. 3. பகடி; joke,
mimicry. 4. நகையாட்டுக்கூத்து; grotesque gestures,
as of one possessed by the devil, act. 5. அழகு; beauty.
6. உலைவு; to get loosened.

ம. கோட்டி

[கோள் → கோட்டி.]

கோட்டி² kōṭṭi, பெ. (n.) 1. அவை; assembly of learned or
respectable persons. 2. கூட்டம்; multitude, collection,
class. 3. பேச்சு, அவைப்பேச்சு, சொற்பொழிவு;
speech or utterance as in an assembly. 4. ஒருவரோடு
கூடியிருக்கை; company as of a person.

கொள் → கொள்ளை = கூட்டம், மிகுதி.

கொள் → கோள் → கோட்டி = மக்கள் கூட்டம்,
அவை. த. கோட்டி → வ. (கோஷ்டி) gosth.

கோட்டியாழ் kōṭṭiyāḷ, பெ. (n.) நால்வகையாழினொன்று;
one among the four kinds of lutes.

[கோடு → கோட்டி + யாழ்.]

கோட்டினம் kōṭṭinam, பெ. (n.) கொம்புடைய எருமைக்
கூட்டம்; herd of buffaloes, as having horns.

[கோட்டு + இனம்.]

கோட்டு¹-தல் kōṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வளைத்தல்;
to bend, cause to stoop. 2. வளைத்து முறித்தல்; to break.
3. சித்திரம் முதலியன எழுதுதல்; to draw picture.
4. கட்டுதல்; to build.

ம. கோட்டுக

[கோடு → கோட்டு-.]

கோட்டு² kōṭṭu, பெ. (n.) 1. வளைவு; bend. 2. எழுதுகை;
writing. 3. கட்டு; bind. 4. எருமை; buffalo.

[கோடு → கோட்டு.]

கோட்டுப்பூ kōṭṭu-p-pū, பெ. (n.) மரக்கொம்புகளில்
தோன்றும் பூ; flowers on the branches of a tree.

[கோடு + பூ.]

கோட்டுமா kōṭṭu-mā, பெ. (n.) 1. யானை; elephant.
2. காட்டுப்பன்றி; boar. 3. எருமைக் கடா; he-buffalo.
4. கொம்புள்ள விலங்கு; animal with tusks or horns.

[கோடு (கொம்பு) + மா.]

கோட்டுவாச்சியம் kōṭṭu-vācciyam, பெ. (n.) கம்பியுள்ள
இசைக்கருவி; a kind of stringed musical instrument.

[கோடு + வாச்சியம்.]

கோட்டை¹ kōṭṭai, பெ. (n.) வட்டமான மதிலரண்; castle,
fort, stronghold.

ம. கோட்ட; க. கோடை (மண்கவர், சவர்),
கோட்ட, கோட் (நகரம், கோட்டை);
தெ. குடி, கோட, கோழு, கோட்டார
(அரணுள்ள நகரம்); து., குட., பட. கோடை;
கொலா. கொடா (சவர்).

[கோ (உயர்ம்) → கோடு → கோட்டை.]

கோட்டை² kōṭṭai, பெ. (n.) 1. 21 மரக்கால் கொண்ட

ஒரு முகத்தலளவை; measure of capacity = 21 marakkāl.

2. ஒரு நில அளவு; a land measure. 3. வட்டமான நெற்கூடு; a straw-covering with paddy stored in. 4. வைக்கோற் போர்; stack of straw or hay. 5. நெல்; paddy. 6. புளி, இலை முதலியவற்றின் கட்டு; bundle, as of tamarind, plantain leaves etc. 7. ஏராளம்; plenty.

ம., தெ., க., து., வ. கோட்ட.

[கோட்டம் → கோட்டை]

கோட்டைகட்டு-தல் kōṭṭai-kattū-, 5 செ.கு.வி. (v.i.)

1. மனத்தில் அளவு கடந்த ஆசைகளை வளர்த்துக் கொள்ளுதல், மனக்கோட்டை கட்டுதல்; to build castles in the air, to have vain imagines. 2. பொய்க் கதை கட்டுதல்; to invent a fictitious story.

ம. கோட்டகெட்டுக.

[கோட்டை + கட்டு-]

கோட்டைபிடி-த்தல் kōṭṭai-pidi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அரிய செயலைச் செய்து முடித்தல்; to accomplish a great or arduous task, usually in contempt.

[கோட்டை + பிடி-]

கோட்படு-தல் kōṭpaḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பிடிக்கப்

படுதல்; to be captured. 2. அறியப்படுதல்; to be realised.

3. வலிமை கொள்ளுதல்; become powerful.

[கோள் + படு - கோட்படு-]

கோட்பாடு kōṭ-pāḍu, பெ. (n.) 1. கொள்கை; doctrines. 2. நடத்தை; conduct. 3. கடைப்பிடிப்பு; adherence, adhesion. 4. நிலைமை; state, condition. 5. கொண்டிருக்கும் தன்மை; state of having.

[கோள் → கோள் + பாடு → கோட்பாடு]

கோட்பு kōṭpu, பெ. (n.) 1. கொள்ளுகை; taking.

2. வலிமை; strength.

[கோள் → கோள் + பு]

கோடங்கி kōḍaṅgi, பெ. (n.) 1. உடுக்கை; a small hand drum.

2. உடுக்கடித்துக் குறி சொல்வோன்; soothsayer who uses the uḍukku drum. 3. ஒரு மரம்; a tree.

ம., க. கோடங்கி; தெ. கோணங்கி; து. கோடங்கி, கோடங்கியெ.

[கோடு → கோடு → கோடங்கி]

கோடரி kōḍari, பெ. (n.) மரத்தை பிளக்கும் கருவி வகைகளினொன்று; a kind of axe, wood cutter.

ம. கோடாலி; க. கோடலி, கொடலி; கொட்டலி; தெ. கோடரி, கொலா, கொல்லி; மால. கொதலி; பட. கொடலி; கூய். கொட்டேலி; Skt. kuṭhāra.

[கோடு → கோடரி. கோடு = மரக்கிளை. அரிதல் = அறுத்தல், வெட்டுதல். கோடரி = மரக்கிளையை வெட்டும் அல்லது பிளக்குங்கருவி.]

கோடல்¹ kōḍal, பெ. (n.) 1. கொள்ளுகை; taking.

2. பாடங்கேட்கை; taking lessons from a teacher.

3. மனத்துக் கொள்ளுகை; considering. 4. மருமகள்; daughter-in-law.

தெ. கோடாலு

[கொள் → கோடல்]

கோடல்² kōḍal, பெ. (n.) 1. வளைவு; curving. 2. முறிக்கை; breaking.

ம. கோடல்

[கோடு → கோடல்]

கோடாமை kōḍāmai, பெ. (n.) 1. மனக்கோட்டம்

கொள்ளாமை; absence of envy or dislike.

2. கோணாமை; poise. 3. திரியாமை; of stable mind.

4. சலியாமை; untirableness. 5. ஒருதலைக் கணில்லாமை; fair and neutral outlook.

'ஆ' எ.ம.இ.நிலை. [கோடு + ஆ + மை]

கோடாய் kōḍāy, பெ. (n.) செவிலித்தாய்; foster mother.

[கொள் → கொள் + தாய்]

கோடி¹ kōḍi, பெ. (n.) 1. ஆடை; cloth. 2. புதிய ஆடை; newly purchased cloth. 3. புதுமை; newness.

ம. கோடி; து. கோடி (சாயம் வெளுக்காத துணி)

[கோடு → கோடி. விளிம்பில் கரை (கோடு) கட்டிய புத்தாடை]

கோடி² kōḍi, பெ. (n.) 1. வளைவு; bend. 2. முடிமாலை; garland worn on head.

[கோடு (வளைவு) → கோடி]

கோடி³ kōḍi, பெ. (n.) 1. நூறு நூறாயிரம்; crore.

2. எண்ணின் மிகுதி; large number. 3. தொகுதி; multitude, as of living beings. 4. 64 அக்குரோணி கொண்ட பெரும்படை; a vast army consisting of 64 akkurōṇi. 5. இருபது; a score, as in counting precious stones, silks, etc. 6. வரிசை; row.

ம., க., தெ., பட., கோண். கோடி; து. கோடி (கற்களையும் மரங்களையும் அளக்கும் ஓர் அளவு).

கோடி - எல்லை, கடைசி.

உச்சி எண்ணாகிய நூறு இலக்கத்திற்குக் கோடி எனப் பெயர் பெற்றது.

கோடி⁴ kōḍi, பெ. (n.) 1. நுனி; tip, end. 2. கடலுட்

செல்லுந்தரை முனை; capecalin. 3. மூலை; nook.

4. வீட்டின் புறக்கோடி; backyard of a house.

5. விளிம்பு; edge, as of verandah; bead, as in carpentry.

6. படை (சேனையின் பிற்கூழை; rear of an army.

7. எல்லை; limit. 8. கலிங்கு; weir of a tank, outlet for the surplus water.

9. குறிப்பு; slight hint. 10. சொற்போரில்

மேன்மேற் கூறும் கருத்து; argument raised in a debate.

11. வயிரக் குணங்களுள் ஒன்று; a quality in diamond.

ம., க., தெ., து., பட., கோண். கோடி.

[கோள் →கோடு (வளைவு, விளிம்பு, நுனி, முகடு, உயர்வு, பெருக்கம், மிகுதி)→ கோடி.]

கோடு¹-தல் kōḍu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வளைதல்; to bend, to be crooked. 2. நெறிதவறுதல்; to go astray, deviate. 3. நடுநிலைமை தவறுதல்; to be partial, biassed. 4. வெறுப்புறுதல்; to be displeased, aversion. 5. கோணுதல்; to bend, curve. 6. சூழ்தல்; to cover, all round. 7. வட்டமாதல்; to get round. 8. எரிதல்; to burn. 9. குறாவுதல்; to mean, to be sad. 10. கொள்ளுதல்; to secure.

[கோண் →கோடு-]

கோடு² kōḍu, பெ. (n.) 1. வளைவு; crookedness, flexure. 2. நடுநிலை நீங்குகை; partiality. 3. யானை, பன்றிகளின் கொம்பு; tusk. 4. விலங்கின் கொம்பு; horn. 5. ஊதுகொம்பு; blowing-horn. 6. நீர்வீசங் கொம்பு; a horn-like contrivance used for discharging water in jets. 7. மரக்கொம்பு; branch of a tree. 8. யாழ்த்தண்டு; body of a lute. 9. கெ, கே முதலியவற்றின் தலைப்பிலுள்ள கொம்புக் குறியீடு; symbol 'ெ', 'ே' as in கெ, கே etc. 10. பிறைமதி; crescent moon. 11. சங்கு; conch, chank. 12. குலை; bunch, cluster. 13. மயிர்முடி; coil of hair. 14. மலையுச்சி; summit of a hill, peak. 15. மலை; mountain. 16. மேட்டுநிலம்; high ground, elevation. 17. வரி; line. 18. ஆட்டம் முதலியவற்றுக்காக வகுத்த எல்லை (தானம்); diagram, figure, as a square, circle, etc., drawn for playing games. 19. நீர்க்கரை; bank of a river, bund of a tank or well. 20. குளம்; tank. 21. காலவட்டம்; cycle of time. 22. வரம்பு; ridge, as in a field; border, limit. 23. ஆடைக்கரை; stripe, border, as of a cloth. 24. முனை; cusp, horn, as of the crescent moon. 25. பக்கம்; side. 26. அரணிக்குக்கை; stronghold, fortified place. 27. கட்டடச்சுவர்; wall of a building. 28. நத்தை; snail. 29. கோட்டான்; large owl. 30. சங்கம்பட்டை; bark of smooth volkameria-cleodendran inerme. 31. கிளிஞ்சில்; shell. 32. சுண்ணாம்பு; lime.

தெ., க., து. கோடு; பர். கோட்; கோண். கோர்.

[கோண் →கோடு.]

கோடு³ kōḍu, பெ. (n.) கொடுமை; hardship, oppression.

[கொள் →கொடு →கோடு.]

கோடை kōḍai, பெ. (n.) 1. மேல்காற்று; west wind. 2. வேனிற்காலம்; summer season. 3. வெயில்; sun shine. 4. கோடைப்பயிர்; summer crop. 5. கோடைக் கானல்; a mountain.

க. கோடை; ம. கோட; பட.(தென்மேற்குப் பருவமழை); கோத. கெட்; துட. க்வாட் (பருவமழை, ஆண்டு).

[கொடு →கோடு →கோடை (குடக்கு) →கோடை.]

கோண் kōṇ, பெ. (n.) 1. வளைவு; crookedness. 2. கோணம்; an angle. 3. மாறுபாடு; crossness of

disposition. 4. கொடுங்கோன்மை; tyranny.

ம. கோண்; க. கோண, கோன; தெ. கோணமு; து. கோண; பட. கோணெ (வளைவு)

Skt. koṇa

[கொள் →கோண்.]

கோணங்கி kōṇaṅgi, பெ. (n.) 1. கோமாளி; clown or fool in a play, buffoon. 2. நகைச்சுவை நாடகம்; a kind of humorous drama. 3. உடற்கோணி ஆட்டம்; a twisted or dance.

[கோண் →கோணங்கி.]

கோணத்திசை kōṇa-t-tiśai, பெ.(n.) இரு திசைகளுக்கிடையிட்ட திசை; intermediate direction between two perpendicular directions.

[கோணல் + திசை - கோணத்திசை.]

கோணம்¹ kōṇam, பெ. (n.) 1. வளைவு; curve, curvature. 2. வளைந்தவாள்; curved sword, scimitar. 3. யானைத்தோட்டி; elephant hook. 4. குறுந்தெரு; narrow short lane. 5. மாப்பிலாச்சை மீன்; seer-fish, bluish attaining 4 ft in length.

வ. கோண; Skt.kōṇa; Gk. gonia (angle); E. gon.

[கோண் →கோணம்.]

கோணம்² kōṇam, பெ. (n.) 1. மூலை; angle, corner. 2. ஒதுக்குப்புறமான இடம்; remote, obscure place. 3. வயற்காடு; a small estate.

[கோண் →கோணம்.]

கோணல்¹ kōṇal, பெ. (n.) 1. வளைவு; wryness, obliquity, deflection. 2. கூன்; hump, deformity. 3. மாறுபாடு; crookedness, as of mind. 4. மனவுளைச்சல்; uneasiness of mind.

ம. கோணல்

[கோண் →கோணல்.]

கோணல்² kōṇal, பெ. (n.) முறையற்ற போக்கு; perversity, deviation.

[கோண் →கோணல்.]

கோணு-தல் kōṇu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வளைதல்; to be bent, curved. 2. கோணலாயிருத்தல்; to be awry, crooked, oblique. 3. நெறி பிறழ்தல்; to deviate, swerve from the proper course. 4. முகங்கோணுதல், மாறுபடுதல்; to be perverse to be changed as circumstances. 5. வெறுப்புக் கொள்ளுதல்; to have dislike or aversion. 6. சாய்தல்; to in cline.

ம. கோணுக

[கொள் →கோண் →கோணு-தல்.]

கோணை kōṇai, பெ. (n.) 1. வளைவு; curvature. 2. கோணல்; crookedness. 3. கொடுமை; severity, cruelty. 4. தொல்லை; difficulty, trouble. 5. வலிமை; strength.

[கோண் →கோணை.]

கோத்தம் kōttam, பெ. (n.) நீலமலையில் பேசப்படும் திருந்தாத் திராவிட மொழிகளுள் ஒன்று; one of the uncultivated the *Dravidian* languages, which is spoken at *Nilgiri* hills.

[கோ → கோத்தம்.]

கோத்தர் kōttar, பெ. (n.) நீல மலைவாழ் பழங்குடியினத்தவர்; Kotas a tribe on the *Nilgiris* District.

[கோ = மலை. கோ → கோத்தர் (மலை வாழ்நர்).]

கோத்துவிடு-தல் kōttu-vidu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.)
1. துன்பத்துக்கு உள்ளாக்குதல்; to bring into difficulties.
2. பகைமூட்டுதல்; to show discord, create enmity.

[கோத்து + விடு-]

கோதாட்டு¹-தல் kōdāṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தீவினை முதலிய குற்றங்களைப் போக்குதல்; to cleanse or purify from sin or dirt. 2. சீராட்டுதல்; to caress, tend with care.

[கொழுது → கோது + ஆட்டு-]

கோதாட்டு²- kōdāṭṭu, பெ. (n.) 1. அழுக்கைப் போக்கித் தூய்மை செய்தல்; purifying by removing the dirt. 2. வருத்துகை; vexing, ill-treatment. 3. வஞ்சிக்கை; deceit, guile fraud. 4. குறும்பு விளையாட்டு; mischievous sport.

[கோது + ஆட்டு]

கோது¹-தல் kōdu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அலகால் இறகைக் குடைந்து நோக்குதல்; to peck and adjust with the beak, as feathers. 2. மயிர்ச் சிக்கெடுத்தல்; to disentangle, as the hair, with the fingers. 3. சிறிது சிறிதாக உண்ணுதல்; to pick, as food in eating; to take in small quantities, as birds, sickly or dainty children, bashful persons. 4. வெளிச் சிதறுதல்; to scatter, spill. 5. ஓலையை வாருதல்; to tear in strips, as tender leaves. 6. தோண்டுதல்; to hollow, excavate, scoop out.

ம. கோது

[கொழுது → கோது-]

கோது² kōdu, பெ. (n.) 1. சக்கை; refuse, waste, empty kernels of grain, lees, residuum, leavings; fibre, as of a tamarind fruit, sugarcane. 2. பழம் முதலியவற்றின் தோல்; covering, capsule, pod. 3. பூ முதலியவற்றின் நரம்பு; fibrous structure in flowers etc. 4. குற்றம்; fault, blemish, defect, error. 5. பயனின்மை; uselessness. 6. நெறிதவறுகை; deviation, deflection.

ம. கோது

[கொழுது → கோது.]

கோதுமை kōdumai, பெ. (n.) ஒருவகைத் தவசம்; wheat, *triticum vulgare*.

ம. கோதுமம்

[கோத்தும்பை → கோதுமை.]

கோதை kōdai, பெ. (n.) 1. பெண்களின் தலைமயிர்; women's hair. 2. ஆண்டாள்; a *Vaiṣṇava* female saint. 3. பூமாலை; garland of flowers worn by women. 4. முத்தாரம்; garland of pearls. 5. ஒழுங்கு; order, regularity, row, series. 6. பெண்; woman, beautiful as a garland. 7. பேய்; goblin.

[கோது → கோதை.]

கோநகர் kō-nagar, பெ. (n.) 1. தலைநகர்; capital city. 2. கோயில்; temple.

[கோ + நகர்.]

கோநாய் kō-nāy, பெ. (n.) 1. ஆண்நரி; male jackal. 2. ஓநாய்; wolf.

[கோ + நாய்.]

கோப்பியம் kōppiyam, பெ. (n.) 1. ஒளித்து வைத்தல்; keeping hidden or concealed. 2. கண்ணியம்; sense of decency. 3. காத்தல்; to save, protect. 4. அடக்கம்; humility, quietness. 5. கோலம்; decorative designs drawn on floor. 6. மறைபொருள்; secrecy, concealment, privacy.

ம. கோப்பியம் (மந்தணம்)

Skt. gōpya

[குப்பு → கூப்பு → கோப்பு → கோப்பியம்.]

கோப்பு kōppu, பெ. (n.) 1. கோக்கை; stringing, inserting, threading, adorning. 2. ஒழுங்கு; arrangement, order, method. 3. அமைப்பழகு; beauty, as of form or construction; finish. 4. ஒப்பனை; decoration, ornament, embellishment. 5. கவிவு; that which covers, as a cloud, a roof; that which over-whelms, as grief. 6. இடம்பம்; gaudiness, showiness, parade. 7. பகடி; jest, sport, farce. 8. சூழ்ச்சி (உபாயம்); means, device, scheme. 9. தோள் முதலியவற்றிற் கோக்கப்படும் சுமை; bundle, pack, as taken on shoulders. 10. பணியாளர் களுக்கு அரசில் ஏற்படும் படித்தரம்; daily provisions allowed by kings to their officers.

ம. கோப்பு; தெ. க. கோபு; குட. கோபி (விழா); பர். கோப் (பேணுதல்).

[கோ → கோப்பு.]

கோப்பு² kōppu, பெ. (n.) இணைத்தொகுப்பு, பதிவு மூலங்களின் தொகுப்பு; file.

[கோ → கோப்பு.]

கோப்பை kōppai, பெ. (n.) 1. வெள்ளைக் களி மண்ணினாற் செய்த சீனக் கலம்; a porcelain cup manufactured in *China*. 2. வேலைப்பாடு கொண்ட பரிசுப் பொருள்; cup, trophy. 3. உண்கலம்; cup; drinking-vessel. ம. கோப்ப; க., து. குப்பி; தெ. குப்பெ; பட. கோப்பெ.

H. kuppi; Pali., Pkt. kūppa; L. cuppa; F. Coupe; E. cup; Port. copa.

[கும்பம் = மட்பாண்டம். கும்பம் →கும்பி →குப்பி
→கோப்பை.]

கோபாலன் kōbālan, பெ. (n.) 1. இடையன்; shepherd.
2. கண்ணன்; Lord Krisṇa.

Skt., Pali. gōpāla; **Pkt.** gōvāla; **Pan.** gavāl; **Nep.** gwalō;
Uri. goālar; **H.** goal, gual; **Guj.** govāl; **Mar.** gōvāḷa, gōvaḷa,
govḷā; **Beng.** goyāl (cowshed.)

[கோ + பாலன்.]

கோபுரம் kōpuram, பெ. (n.) நகரம் அல்லது கோயிலின்
பெருவாயில்; tower-gate of a city or temple.

கோம்பு kōmbu, பெ. (n.) சினக்குறிப்பு; anger; signs of anger.

[கூம்பு →கோம்பு.]

கோமாரி kōmāri, பெ. (n.) மாடுகளின் கால்களிலும்
வாயிலும் வரும் ஒருவகை நோய்; a kind of disease in
the mouth and leg of cow.

[கோ (மாடு) + மாரி (நோய்).]

கோமாளி kōmāli, பெ. (n.) 1. நகைச்சுவையூட்டுபவன்;
buffoon, a clown. 2. பேதை; a simpleton.

ம. கோமாளி; கோத. கோமாள்ய.

[கும்மாளம் →கும்மாளி →கோமாளி.]

கோமான் kōmān, பெ. (n.) 1. அரசன்; king. 2. பெருமையிற்
சிறந்தோன்; person of eminence lord. 3. குரு; spiritual
preceptor. 4. மூத்தோன்; elder.

[கோ + (மகன்) மான்.]

கோமுனி kōmuṇi, பெ. (n.) அரச குரு; royal sage.

[கோ + முனி.]

கோயன் kōyan, பெ. (n.) 1. மாடு மேய்ப்பவன், ஆயன்;
a cowherd. 2. மாட்டு மந்தைக்கு உரியமையாளன்;
owner of a herd.

[கோள் = பகைவரிடம் கொள்ளையடித்த
மாடுகள். கோள் →கோ + அன் - கோயன்.]

கோயில்¹ kōyil, பெ. (n.) அரண்மனை; palace, residence of
a king or noble man.

[கோ + இல் - கோயில்.]

கோயில்² kōyil, பெ. (n.) 1. இறை உறைவிடம்; temple,
sanctuary, church, chapel. 2. சிதம்பரம்; sacred town
of Chidambaram (Ciṅṅbalam). 3. திருவரங்கம்;
Srirangam. 4. வீரசைவர் தரிக்கும் இலிங்கசம்புடம்;
silver casket enclosing the liṅgam worn by Lingayats. 5.
கோயிற்பற்று; parish church, parish.

ம. கோயில்; தெ. கோயில, கோவெல; கோண்.
கோஅ(அரசன்); பர். கோச் (அரசன்).

[கோ + இல் - கோயில்.]

கோரிக்கை kōrikkai, பெ. (n.) 1. வேண்டுகோள்; request.

2. விருப்பம்; desire. 3. மன்றாட்டம்; pray.

[கோலு →கோரு →கோரி.]

கோரு-தல் kōru-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t) 1. வேண்டிக்
கொள்ளுதல்; to request, solicit. 2. விரும்புதல்; to wish,
desire. 3. நினைத்தல்; to think.

தெ., து. கோரு; க., ம. கோறு.

[கோது →கோரு.]

கோரை kōrai, பெ. (n.) 1. புல்வகை; sedges and bulrushes.
2. ஒருவகைக் கிழங்கு; a kind of root. 3. ஒருவகைக்
கடற்புல்; a kind of sea grass.

ம. கோர.

[கோர் (நீட்சி) →கோரை.]

கோல் kōl, பெ. (n.) 1. கழி, கம்பு; rod, stick. 2. மரக்கொம்பு;
branch. 3. ஊன்றுகோல்; staff. 4. சித்திரந் தீட்டுங்
கோல்; brush, pencil, as for painting. 5. அரசாட்சி; government.
6. முத்திரைக்கோல்; staff or stamp for marking.
7. தீக்கடை கோல்; stick used for churning the flint stone
to produce fire. 8. பிரம்பு; cane. 9. குதிரையை முடுக்கி
ஓட்டும் சவுக்கு, குதிரைச் சம்மட்டி; horse-whip.
10. கொழு; plough share. 11. அம்பு; arrow. 12. ஈட்டி;
spear. 13. குடை முதலியவற்றின் காம்பு; handle, as of an
umbrella. 14. யாழின் நரம்பு; lute string. 15. துலாக்கோல்;
balance on the principle of a steel-yard, beam of scales.
16. துலைஓரை; libra of the zodiac. 17. துலை (ஐப்பசி)த்
திங்கள்; the month tulai (Aippaṣi). 18. செங்கோல்; sceptre.
19. அளவுகோல்; measuring rod. 20. அணியின் ஒவிய
வேலை; exquisite work-manship. 21. திரட்சி; roundness. 22.
வட்டம், உருண்டை; rotundity. 23. நெசவுக் கருவி; a
kind of weaving instrument.

ம., து. கோலு; க., பட. கோல், கோலு;
தெ. கோல; கோத். கோல்; துட. க்வீல்;
பர். கோல் (அம்பு); குட. கோலி; கோண்.
கோலா; கூ. கோடு (உலக்கை); குவி. கோலு
(உலக்கை); கொலா. கோலா, கோல; கூய.
கேரி (அம்பு).

Fin. koka (a blunt arrow), kaari; Est. kolk, kaar(bow).

[குல் → கொல் →கோல்.]

கோலங்கொள்(ளு)-தல் kōlaṅ-kōl(lu)-, 16 செ.கு.வி.(v.i.)
1. நிகழ்வுக்கேற்ப வேடம் பூணுதல்; to put on appropriate
dress. 2. பொய்த் தோற்றம் காட்டுதல்; to put it on.
3. மந்தாரமாயிருத்தல்; to assume a cloudy appearance.

[கோலம் + கொள்(ளு)-.]

கோலம்¹ kōlam, பெ. (n.) 1. அழகு; beauty, gracefulness.
2. நிறம்; colour. 3. உருவம்; form, shape, external or
general appearance. 4. தன்மை; nature. 5. வேடம்;
costume, appropriate dress; attire, as worn by actors; trappings;
equipment; habiliment. 6. அணிகலன்; ornament, as jewelry.
7. ஒப்பனை; adornment, decoration, embellishment. 8.

மா, கற்பொடி முதலியவற்றிலிடும் கோலம்; ornamental figures drawn on floor, wall or sacrificial pots with rice - flour, white stone-powder, etc. 9. குலி (கர்ப்பிணி) களுக்குச் செய்யும் வளைகாப்புச் சடங்கு; ceremony of providing pregnant woman with bangles in fifth or seventh month after conception. 10. விளையாட்டு; play sport. 11. பெருந்துன்ப நிலை; wretched condition.

தெ. கோலமு; க. கோல; ம. கோலம்.

[குல் → கொல் (புதியது, அழகியது) → கோல் + அம்.]

கோலம்² kōlam, பெ. (n.) 1. முயற்சி; exertion, effort. 2. சிறு நீரோட்டம்; streamlet.

[குல் → கொலு → கோலு → கோலம்.]

கோலம்போடு-தல் kōlam-pōḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சுவர், தரை முதலியவற்றில் அழகான வரியிடுதல்; to draw ornamental figures on wall or floor with rice flour or white stone powder. 2. ஒப்பனை செய்வித்தல்; to decorate. 3. கோட்டமிடுதல்; to bend. 4. புனைந்து கொள்ளுதல், வேடமணிதல்; to wear costume.

[கோலம் + போடு-.]

கோலாட்டம் kōlāṭṭam, பெ. (n.) 1. வண்ணமிட்ட கோல்களைக் கொண்டு தாளத்திற்கும் பாட்டிற்கு மிசையச் சிறார் தட்டிக் கொண்டு விளையாடும் ஒருவகை விளையாட்டு; a children's game in which they sing and dance in a ring, marking time with beats of short coloured sticks. 2. துலை, நளி, சிலை (ஐப்பசி, கார்த்திகை, மார்கழி) மாதங்களிளொன்றில் கோலாட்டத்துடன் இளம்பெண்கள் கொண்டாடும் ஒரு விழா; a festival celebrated by girls with kōlāṭṭam in the months of tulai, nāḷi, cilai, Aippaṣi, Kartigai or Mārgaḷi.

ம. கோலடி; க. கோலாட; தெ. கோலாடமு; து. கோலாட.

[கோல் + ஆட்டம்.]

கோலியடி-த்தல் kōli-adi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கோலியுண்டையால் விளையாடுதல்; to play marbles.

[கோலி + அடி-.]

கோலு¹-தல் kōlu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பாத்தி முதலியன வகுத்தல்; to make, form, as beds in a garden. 2. வளைத்தல்; to enclose, envelop, encompass; to stretch round. 3. திரட்டிவைத்தல்; to gather. 4. நீர் முதலியவற்றை முகந்து அள்ளுதல்; to bale, draw up, as with an ōla bucket; to gather with a sweep of arm. 5. விரித்தல்; to spread out. 6. தொடங்குதல்; to commence. 7. உண்டாக்குதல்; to construct, compass, effect. 8. கலந்தாய்தல் (ஆலோசித்தல்); to consider, deliberate. 9. ஒன்றுதல் (தியானித்தல்); to ponder, mediate.

ம. கோருக

[குல் → கொல் → கோல் → கோலு-.]

கோலு²-தல் kōlu-, 9 செ.கு.வி. (v.i.) இணைதல்; to join together.

[குல் → கொல் → கோல் → கோலு-.]

கோவர் kōvar, பெ. (n.) இடையர்; shepherds.

[கோ → கோவு + அர்.]

கோவலர் kōvalar, பெ. (n.) 1. முல்லைநில மக்கள்; men of the sylvan tract, herdsmen. 2. இடையர்; shepherds.

[கோ → கோவு (மாடு) → கோவல் (மாட்டு மந்தை) + அர்-கோவலர்.]

கோவலன் kōvalan, பெ. (n.) 1. மாட்டு மந்தைகளுடைய பெருஞ்செல்வன்; a rich man of cattle wealth. 2. சிலப்பதிகாரக் காப்பியத் தலைவன்; hero of the epic Silappadikāram.

[கோ → கோவு → கோவல் (மாட்டு மந்தை) + அன் - கோவலன்.]

கோவில் kō-v-il, பெ. (n.) கடவுளின் உருவச் சிலையைக் கொண்டு எழுப்பப்படும் வழிபாட்டுக்கான கட்டடம்; temple.

ம. கோவில்; தெ. கோவிய.

[கோ = தலைமை. கோ → கோவு = தலைமையான இறைவன். கோவு + இல் = கோவில்.]

கோவை kōvai, பெ. (n.) 1. கோக்கை; stringing, filing, arranging. 2. வரிசை; series, succession, row. 3. கோத்த வடம்; string of ornamental beads for neck or waist. 4. ஏற்பாடு; arrangement, scheme. 5. அகப்பொருட் கோவை; a kind of love poem. 6. பழையதொரு பொன் நாணயம்; an ancient gold coin. 7. கொடிவகை; a common creeper of the hedges. 8. படர் கொடி வகை; a climbing shrub.

ம. கோவ; தெ. க்ரோவ; து. கோபெ.

[கோ → கோவை.]

கோழ் kōḷ, பெ. (n.) 1. வழுவழுப்பான; slippery, oily. 2. செழிப்பான; thriving luxurious, rich. 3. கொழுப்பான; fat.

[குல் → குள் → குழ் → கோழ்.]

கோழி kōḷi, பெ. (n.) வீட்டிலோ அல்லது பண்ணையிலோ முட்டைக்காகவும் இறைச்சிக்காகவும் வளர்க்கப்படும் அதிக உயரம் பறக்காத பறவை; gallinaceous fowl.

ம. கோழி; க. கோழி, கோளி; தெ. கோடி; து. கோரி; பட. கோயி; கோத. கொய்; துட. க்விட்டி; குட. கோளி; கோண்., கொலா., நா., பர்., கோர்., கூய். கொசு; குவி. கொக்கோதி; குரு. கோலி.

[கொழு → கோழு → கோழி.]

கோழிக்கண் kōḷi-k-kaṇ, பெ. (n.) குன்றிமணி; jeweller's bead.

[கோழி + கண்.]

கோழித்தூக்கம் kōḷi-t-tūkkam, பெ. (n.) கோழியைப் போல் அடிக்கடி உறக்கம் கொண்டெழும் தூக்கம்; light sleep enabling one to wake up frequently like a cock even on slight disturbance.

[கோழி + தூக்கம்.]

கோழிப்போர் kōḷi-p-pōr, பெ. (n.) சேவற் சண்டை; cock fight.

[கோழி + போர்.]

கோழை kōḷai, பெ. (n.) 1. சளி; phlegm, mucus. 2. உமிழ்நீர்; saliva. 3. மனத் திட்பமின்மை; bashfulness, timidity. 4. இரக்கம்; tender-heartedness. 5. மனத்திடமில்லாதவன்; bashful, timid person. 6. சிறுபிள்ளை; child.

ம. கோழ; க. கோளே; தெ. கோட் ஆடு (திகைப்படைதல்).

[குழ →கொழு →கோழி.]

கோள்¹ kōḷ, பெ. (n.) 1. கொள்ளுகை; taking, receiving, accepting, seizing, holding, enveloping. 2. துணிபு; opinion, tenet, creed, decision, determination, conclusion. 3. மதிப்பு; estimation, appraising, valuation. 4. வலிமை; strength, power, ability. 5. தன்மை; quality. 6. பட்டறிவு, நுகர்ச்சி; enjoyment, experience. 7. குறளை; calumny, aspersion, back-biting, tale-bearing. 8. பொய்; falsehood. 9. இடையூறு; impediment, obstacle, evil, vice. 10. கொலை; killing, murder. 11. பாம்பு; serpent. 12. நஞ்சு; poison. 13. கருங்கோள் (இராகு); ascending node. 14. வானமண்டலத்து ஓர் உறுப்பு; planet. 15. முகில் (மேகம்); cloud. 16. ஒளி; brilliance, light. 17. பரிவேடம்; halo. 18. குலை; cluster. 19. காவட்டம் புல்; citronella grass. 20. கொழு; plough share.

[கொள் →கோள்.]

கோள் மூட்டு-தல் kōḷ-mūṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. புறந்தூற்றுதல்; to tell tales. 2. கோட்சொல்லி இருவருக்குள் கலகம் விளைத்தல்; to create mischief by slanderous reports.

[கோள் + மூட்டு-.]

கோளகம் kōḷagam, பெ. (n.) 1. மிளகு; common pepper. 2. திப்பிலி; long-pepper.

[கோளம் → கோளகை = வட்டவடிவம். கோளம் →கோளகம் = (உருண்டை) மிளகு. (வட.வர.5)]

கோளம் kōḷam, பெ. (n.) 1. உருண்டை; ball, orb, globe, sphere. 2. விலங்குகளின் உடலில் நீருறுத் தசைப்பற்று; gland.

[கொள் →கோள் →கோளம் = வட்டம், உருண்டை (வ.வர.முன்.5).]

கோளாறு¹ kōḷāru, பெ. (n.) 1. தாறுமாறு; disorder.

2. குற்றம்; fault. 3. சண்டை; quarrel, tumult, scuffle.

[குளறு →குளாறு →கோளாறு.]

கோளாறு² kōḷāru, பெ. (n.) 1. வழிவகை, வழிமுறை; means, expedient. 2. இலக்கு; aim.

[கொள் → கோள் + ஆறு - கோளாறு (கைக்கொள்ளத் தக்க வழிவகை.)]

கோற்கூத்து kōr-kūttu, பெ. (n.) வரிக்கூத்துவகை; a kind of masquerade dance.

[கோல் + கூத்து.]

கோறல் kōral, பெ. (n.) கொல்லுகை; killing, slaying.

[கொல் →கோறு →கோறல்.]

கோறை kōrai, பெ. (n.) 1. பழுது; defect, blemish. 2. சிராய்த்த காயம்; scratch, as on the body. 3. துளை; hole, cavity, hallow, as in a tooth, in fistula. 4. மணி பதிக்குங்குவளை; socket.

[குறை →கோறை.]

கோன் kōṇ, பெ. (n.) 1. அரசன்; king. 2. தலைவன்; master, lord.

ம. கோன்.

[கோவன் →கோன்.]

கோனான் kōṇāṇ, பெ. (n.) இடையர் பட்டப்பெயர்; title of the Idaiyar caste.

தெ. கோனாரி.

[கோ = ஆனிரை, மாடு, கோ →கோன் → கோனான் (வட.வர.43).]

கௌ

கௌ¹ kau, பெ. (n.) கொள்ளு; horse-gram.

கௌ² kau, பெ. (n.) 1. தீங்கு; evil. 2. மனவருத்தம்; distress, mental agony.

[கவ்வு →கௌ.]

கௌவு-தல் kauvu-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வாயால் பிடித்தல்; to seize with mouth, grasp with eagerness. 2. கவர்தல்; to absorb, engross.

[கவ்வு →கௌவு-]

கௌவை kauvai, பெ. (n.) 1. ஒலி; sound. 2. வெளிப்பாடு; disclosure. 3. பழிச்சொல்; ill report, scandal. 4. துன்பம்; affliction, distress. 5. கள்; toddy.

[கவ்வை →கௌவை.]

கௌவைமரம் kauvai-maram, பெ. (n.) அடைப்புக்குள்

விலங்குகள் வாராமல் தடுக்குங் கட்டை; cross bar at the entrance of an enclosure to prevent animals from straying.

[கவ்வு→கௌவை +மரம்.]

நு

ஙனம் ṅaṇam, இடை. (part.) சுட்டெழுத்து வினாவெழுத்துகளையொட்டித் தன்மை இடம் முதலிய பொருள்களைத் தரும் இடைச்சொல்; suffix in the sense of place, manner, room, mode, ways used after the demonstrative particles அ, இ, உ, எ, யா as அங்ஙனம், etc.

[ங் + அனம் - ஙனம். 'அனம்' - 'கனம்' என்பதன் திரிபு ஈறு. அ+ங்ஙனம் - அங்ஙனம்= அத்தன்மை.]

சு

சக்கரஞ்சுற்று-தல் śakkarāṅ-surrū-, 5 செ.கு.வி. (v.i.)

1. சுழலுதல்; to revolve, rotate, as a wheel. 2. சுற்றி விளையாடுதல்; to whirl around in play. 3. பெரிதுந் துன்பப்படுதல்; to be in sore distress.

[சக்கரம் + சுற்று. சக்கரம் போல் சுற்றுதல். துன்பத்தில் துவளும் நிலை சக்கரஞ்சுற்றுலாயிற்று. ஒ.நோ: ஆலாய்ப் பறத்தல்]

சக்கரம் śakkaram, பெ. (n.) 1. வட்டம்; circle.

2. உருளை; wheel, as of a cart, car. 3. குயவன் சக்கரம்; potter's wheel. 4. சக்கரப்படை; discus, especially of Viṣṇu; missile weapon, sharp edged and circular. 5. ஆட்சிச் சக்கரம்; symbol of sovereignty. 6. கோள் நிலைச் சக்கரம்; chart showing the position of planets at one's birth; astrological diagram. 7. மந்திர வெழுத்தடைக்கும் தகடு; engraved magic circles on amulets; mystical diagrams for counteracting evil influences. 8. பழைய காசு வகை; ancient silver coin formerly current in South India - 1/16 gold pagoda. 9. அரையணா மதிப்புள்ளதாய் வழங்கும் மலையாளக் காசு வகை; a coin in Travancore nearly equal to six pies. 10. ஒரு தண்டனைக் கருவி; turning pillory, wheel of torture. 11. சக்கரவாகப்புள்; ruddy goose (Anas cascara). 12. அரைக்கும் பொறி; grind mill. 13. செக்கு; oil mill. 14. நிலவுலகம்; the earth. 15. மதில்; fortres wall, compound wall. 16. கடல்; sea. 17. மலை; mountain. 18. பாம்பின் படம்; hood. 19. பிறப்பு; birth, transmigration of souls. 20. அறுபது ஆண்டு கொண்ட காலம்; a cycle of 60 years. 21. பதக்கு; a measure of capacity. 22. அத்தி; fig, ficus. 23. வாணாள்; life time.

ம. சக்ரம்; க. சக்ர; து. சக்ர; பட. சக்கர.

[சுழிதல் = சுழலுதல். சுழி - சரி - சருவு; சருவுதல் = சாய்தல், சருவு → சருக்கு → சருக்கரம் → சக்கரம்.]

த. சக்கரம் (ஆழி) → Skt.cakra.

சக்கரவாளக்கோட்டம் śakkaravāla-k-kōṭṭam, பெ.

(n.) காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் நன்காட்டுப் புறத் திருந்த ஓர் இடம்; a place in the ancient city of Kāviri-p-pūm-paṭṭinam adjoining its burying-ground.

மறுவ. சுடுகாட்டுக் கோட்டம்

[சக்கரவாளம் + கோட்டம். கோடுதல் = வளைதல், கோடு → கோட்டம் = வளைவு, மதியைச் சூழ்ந்த ஓளி, வட்டம், மதில் சூழ்ந்த கோயில், குளக்கரை.]

சக்கை¹ śakkai, பெ. (n.) 1. உள்ளீடற்றது; that which is hollow.

2. தட்டையானது; that which is flat. 3. கோது, சிராய்; refuse, as of sugarcane after pressing; rind as fibrous parts of fruits; anything wanting in solidity or strength; anything useless. 4. பட்டை; bark. 5. இறுக்கும் தக்கை; bark small wooden peg. 6. துமுக்கி (துப்பாக்கி)த் தக்கை; wadding of a gun. ம. சக்க; க., து., பட. சக்கெ; தெ. செக்க.

[தக்கை → சக்கை.]

சக்கை² śakkai, பெ. (n.) 1. பலா; jack. 2. காட்டுப் பலா; jungle jack.

ம. சக்க; க. சக; து. குச்செ; குட., பட. சக்கெ.

[தக்கை → சக்கை.]

த. சக்கை → E.jack

சக்கை³ śakkai, பெ. (n.) தவச மணி நீக்கப்பட்ட கதிர்; grainless ear.

[தக்கை + சக்கை]

சகடம் śagaḍam, பெ. (n.) 1. சக்கரம்; wheel. 2. வண்டி;

cart, wheeled conveyance drawn by cattle, carriage, chariot. 3. தேர்; car. 4. சிணற்றிலிருந்து நீரிறைக்கப் பயன்படும் மரவுருளை; a wooden pulley used for drawing water from the well.

ம. சகடம், சாடு; க. சகட, சகடி, சக்கடி; தெ. செகடா; Skt. sakāṭa; H., Mar. chakaḍā; Pkt. śagaḍa.

[சக்கு → சக்கடம் → சக்கடா = கட்டை வண்டி. சக்கடம் → சகடம் = சக்கரம், வண்டி, பொது வகையான மாட்டு வண்டி, தேர்.]

சகடி śagaḍi, பெ. (n.) வண்டி; cart.

[சகடம் → சகடு → சகடி.]

த. சகடி → Skt. śakaṭi

சகடு¹ śagaḍu, பெ. (n.) 1. சக்கரம்; wheel. 2. வண்டி; cart.

3. தேரைக் குறிக்கும் சதுரங்கக் காய்; bishop in chess.
ம. சகடு; Skt. śagaṭa

[தகடு→சகடு.சகடு என்னும் வடிவம் வடமொழியில் இல்லை.]

சகடு² śagaḍu, பெ. (n.) மொத்தம்; as a whole. in a lump.

ம. சகடு; க. சகுடம்; பட. சகட்டு; Skt. śagaṭa.

[தகடு → சகடு = வட்டமானது. ஒரு வளைவுக்குள் இருப்பது, மொத்தமானது]

சகதி śagadi, பெ. (n.) 1. சேறு, ஈரக்குழைவான மண்; mud; mire. 2. பொல்லாநிலம்; bog, puddle.

ம. சசதி; க. கரிய; கோத. கெத்தெக; குரு. கச்; Skt. śāda.

[அள்ளுதல் = செறிதல். அள் → அள்ளல் = செறிவு, சேறு. அள்ளல் = சள்ளல். சள் → சய் → சக+தி → சகதி.]

சங்கம்¹ śaṅgam, பெ. (n.) 1. சங்கு; conch-shell, an instrument of sound. 2. கைவளை; bracelet. 3. நெற்றி; fore-head. 4. கரல்வளை; adam's apple. 5. இலக்கங் கோடி; hundred billions or one hundred thousand crores. 6. 2187 தேர்களும், 2187 யானைகளும், 6561 குதிரைகளும், 10,935 காலாட்களுமுள்ள சேனை வகை; a large army consisting of 2187 chariots, 2187 elephants, 6561 horses, 10,935 infantry. 7. வெண்ணிறம்; white colour.

[சங்கு → சங்கம்; 'அம்' பெருமைப் பொருட் பின்னொட்டாதலால் இலக்கண நெறிப்படி, சங்கம் என்பது பெருஞ்சங்கையே குறிக்கும். சங்கு என்னும் இயல்பான வடிவு வடமொழியிலின்மை, அது வடசொல்லன்மையை யுணர்த்தும்.]

சங்கு śaṅgu, பெ. (n.) 1. நந்துக்கூடு; chank, conch, large convolute shell. 2. ஐம்படை என்னும் அணியின் ஓர் உரு; a constituent of the aipaḍai ornament. 3. சங்கினால் செய்த கைவளை; shell bracelet. 4. குரலென்னு மிசை; a musical note. 5. மிடறு; throat. 6. ஒரு பேரெண்; thousand billions. 7. பேரெண் கொண்ட போர்ப்படை; a large army. 8. பெருவிரல் நிமிர ஒழிந்த நான்கு விரல்களும் வளைந்து நிற்கும் இணையாவினைக்கை வகை; gesture with one hand in which the thumb is held upright while the other fingers are bent. 9. கோழி; cock. 10. வெண்ணிறம்; white colour.

மறுவ. கோடு, சுரிமுகம், புரி, வளை, வாரணம், நந்து, வெள்ளை, ஊட்டி, பணிலம், நாரு, கம்பு, சுத்தி, தரா.

ம. சங்கு

சங்கொலி śaṅgoli, பெ. (n.) சங்கிலிருந்து எழும் ஒலி; blowing sound of a conch.

ம. சங்கொலி, சங்குவிளி

[சங்கு + ஒலி]

சட்டகம் śaṭṭagam, பெ. (n.) 1. சட்டம்; frame, framework.

2. மக்களது படுக்கை; bed, couch. 3. வடிவு; shape, figure, image. 4. உடல்; body. 5. பிணம்; corpses. 6. மரபு, விதி, நம்பிக்கை போன்றவற்றின் அடிப்படை கொள்கை; the fundamental principles of custom, law, belief, etc.

[சட்டம்→சட்டகம்.]

சட்டச்சபை śaṭṭa-c-cabai, பெ. (n.) சட்டத்தை உருவாக்கும் அரசு அவை; legislature.

ம. சட்டசபா

[சட்டம் + சவை. (மு.தா.119)]

த. அவை → சவை → சபை → Skt. sabā

சட்டதீட்டம் śaṭṭa-tiṭṭam, பெ. (n.) 1. சட்ட ஒழுங்கு; code or regulation. 2. உறுதிப்பாடு; accuracy, preciseness.

[சட்டம் + தீட்டம்.]

சட்டம்¹ śaṭṭam, பெ. (n.) 1. படம், கண்ணாடி முதலியவற்றின் நாற்புறமுங் கோக்கப்படும் மரச்சட்டம்; wooden frame. 2. கம்பியிழுக்குங் கருவி; perforated metallic frame for drawing wire. 3. நகையின் உம்மச்சு; socket in a jewel for inseting gems. 4. எழுதும் ஓலை; ōlai used for writing. 5. உடம்பு; body. 6. எழுதுதற்குப் போலிகையாயமைந்த மேல்வரிச் சட்டம்; plan, model. 7. முறைமை (நியாய) ஏற்பாடு; rule, order, law, regulation especially written. 8. செப்பம்; excellence, superior quality. 9. நேர்மை; exactness. precision, accuracy, neatness, nicety, propriety. 10. அணியம் (ஆயத்தம்); readiness. 11. மாணிக்க வகை; a kind of ruby.

ம. சட்டம்; க., து., பட. சட்ட; தெ. சட்டமு; கோத. சட்டம்.

[தட்டு → சட்டு → சட்டம்.]

சட்டம்² śaṭṭam, பெ. (n.) 1. புனுகுச்சட்டம்; sac or gland in the anal pouch of the civet cat. 2. புனுகுப் பூனையின் உறுப்பிலிருந்து எடுக்கப்படும் நீர்மப் (திரவப்) பொருள்; fluid extracted from the sac of a civet cat.

ம. சட்டம்

[சட்டு → சட்டம்.]

சட்டி śaṭṭi, பெ. (n.) 1. அகன்றவாயுள்ளதும் அடிப்பக்கம் தட்டையாகவுள்ளதுமான மட்பாண்டம்; broad mouthed flaten earthen pot. 2. மட்பாண்டம்; earthen vessel, pan. 3. சமையற்கலம்; vessel in general.

ம. சட்டி; க. சட்டி, செட்டி, சடிகெ, சட்டிகெ (வாயகன்ற சிறு மட்கலம்); தெ. சட்டி (வாயகன்ற மட்கலம்); து. சட்டி; Mar. caṭaṇi, caṭaṇī; Sind. caṭiṇi

[தட்டு → சட்டு → சட்டி.]

சட்டுவம் śaṭṭuvam, பெ. (n.) 1. அகப்பை; ladle. 2. தோசை திருப்பி; metal spatula with a long handle for turning and removing a cooked cake. 3. சோற்றுப் பாளை கசடு

நீக்குங் கருவி; spatula.

ம. சட்டுகம், சட்டகம், சட்டுவம்; க. சடுக, சட்டுக, சொடக, சட்டு; தெ. சட்டுமு, சட்டுவமு; து. சட்டுக; பட. சட்டுகோலு; கோத. சட்ய்கோல்; குட. சட்டுவ.

[சட்டு → சட்டுவம்.]

சட்டை¹ śaṭṭai, பெ. (n.) 1. மெய்ப்பை; jacket, coat, gown, cloak. 2. பாம்புச் சட்டை; slough of a snake. 3. யாக்கை; body, as put on by the soul or by God.

மறுவ. மெய்ப்பை, கஞ்சுறி, அஞ்சுகம், வாரணம், குப்பாயம், அங்கு, படம்.

ம., தெ., து. சட்ட; க. சட்டெ, செட்டெ.

[சட்டம் → சட்டை = உடம்பு, உடம்பின் மீந்தோல், அதுபோன்ற மெய்ப்பை.]

சட்டை² śaṭṭai, பெ. (n.) தட்டை, தட்டையான பொருள்; flatness.

க. சட்டெ, சட்டு; பட. சட்டெ.

[தட்டை → சட்டை]

சட்டைத் துணி śaṭṭai-t-tuṇi, பெ. (n.) சட்டை தைப்பதற்கான துணி; shirt-cloth.

[சட்டை + துணி]

சட்டைப்பை śaṭṭai-p-pai, பெ.(n.) சட்டையில் அமைக்கப்படும் பை; shirt pocket.

[சட்டை + பை. பொள் → பொய் → (பய்) → பை = உட்டுளையுடையது]

சடங்கு śaṅgu, பெ. (n.) 1. நூன்முறை பற்றியும் வழக்கம் பற்றியும் மேற்கொள்ளும் செயற்பாடு; rite, ceremony. 2. முதற் பூப்புச் சடங்கு; ceremony performed at the pubescence of a girl. 3. திருமண உறவு; nuptials, consummation.

ம. சடங்கு, சடங்கு; க. சட்டு, செட்டு.

[சட்டம் → சடங்கு = மதமுறைப்படி அல்லது ஒழுக்க முறைப்படி நடைபெறும் கரணம் (மு.தா.108)]

சடங்குகழி-த்தல் śaṅgu-kali-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பெண்ணின் முதற்பூப்பிற்கான சடங்குகளைச் செய்தல்; to celebrate the pubescence of a girl with the prescribed ceremonies.

[சடங்கு + கழி-]

சடங்குவீடு śaṅgu-vīḍu, பெ. (n.) 1. பூப்பு நீராட்டுச் சடங்கு நிகழும் வீடு; the house where puberty-ceremony is performed. 2. திருமணம் முதலிய சிறப்பு நிகழ்ச்சி நடக்கும் வீடு; the house where a ceremony is performed, as marriage.

[சடங்கு + வீடு.]

சடலம் śaḍalam, பெ. (n.) உடல்; body.

[சடம் → சடலம் = உடம்பு. இது உலக வழக்கு. ஒ.நோ. படம் → படலம். சடலம் என்னும் வடிவம் வடமொழியில் இல்லை. சடலம் → சதரம் = உடம்பு (நெல்லை வழக்கு). சதரம் → சதிரம் (கொச்சைத் திரிபு).]

சடுகுடு śaḍuḡuḍu, பெ. (n.) சிறுவர் விளையாட்டு; a boy's game.

ம. சடுகுடு

[சடு + குடு. ஒலிக்குறிப்புச் சொல். அவ்வாறு சொல்லிக் கொண்டு ஆடும் விளையாட்டு.]

சடை-தல் śaḍāi-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சோர்வடைதல்; to become weary, disheartened, dispirited. 2. உள்ளடங்குதல்; to be shut in. 3. பயிர் முதலியன நறுங்கிப் போதல், வளர்ச்சி தடைபட்டுப் போதல்; to be stunted in growth, as trees, plants.

ம. சடயுக

[சட்டு → சடை.]

சண்டி śaṇḍi, பெ. (n.) 1. கொடியவன்; wicked. 2. இடக்குச் செய்பவன்-வது; any obstinate, perverse person or animal. 3. அறுபத்துமூன்று நாயன்மாருள் ஒருவர்; a canonized śaiva saint, one of 63 Nāyanmārs.

க. சண்டிக

[(சன்) → சண்டு → சண்டி.]

த. சண்டி → Skt.caṇḍi.

சண்டு śaṇḍu, பெ. (n.) 1. பதர்; chaff. 2. கூளம்; broken chips of spoilt straw. 3. பயிரில் விழும் வண்டுவகை; an insect damaging growing crops. 4. புகைபிடிக்கும் பிசினி உருண்டை; a preparation of opium used for smoking. 5. எல்லையில் நடப்படும் கோல்; pole, as a boundary mark.

ம. சண்ட; க. சரட, சட்ட; பட. சண்டு; Skt.caṇḍu

[சன் → சள் → சண்டு.]

சண்டை śaṇḍai, பெ. (n.) 1. பூசல்; quarrel. 2. முரண்பாடு; conflict. 3. போர்; war.

ம. சண்ட; க. தண்டெ; தெ. தண்ட; து. சண்டெ, தண்டெ; பட. சண்டெ.

[சள்ளெனல் = சினந்துவிழுதல். சள் = தொல்லை. சள்ளை = தொல்லை. சள் → சண்டு → சண்டை = பூசல், போர்.]

சண்டைமூட்டு-தல் śaṇḍai-mūḍu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சினமூட்டும் செய்திகளைக் கூறிச் சண்டைக்குத் தூண்டுதல்; to bring the news of some quarrel before

others, generally as a complaint and with the purpose of rousing a quarrel. 2. இருதரப்பினர்க்கிடையே சண்டை உருவாக்குதல்; to create quarrel or fight between two parties.

[சண்டை + மூட்டு-. மூள் → மூள். மூளுதல் = பொருந்துதல், கூடுதல். மூள் (த.வி.) - மூட்டு (பி.வி.)]

சணல்¹ śaṇal, பெ. (n.) பழுப்புநிற நாரினால் திரிக்கப்பட்ட சிறுகயிறு; cord made by twisting together strands of jute.

[சள் → சண் → சணல்.]

சணல்² śaṇal, பெ. (n.) செடிவகை; sunn-hemp.

ம. சண, சணம்; H., Mar.sana; Beng., Guj., Skt. śaṇa.

சதங்கை śadaṅgai, பெ. (n.) 1. கிங்கிணி; string of small metal bells. 2. பெண்களும் குழந்தைகளும் அணிந்து கொள்ளும் ஓரணி, சலங்கை; string of small silver or gold bells, worn by children and women as an ornament for the feet or waist.

மறுவ. கிண்கிணி, சிறுமணி.

ம. சதங்க

[சல் → சல → சலங்கை → சதங்கை. ஒ.நோ: கல் → கல → கலம்பு → கலம்பம் → கதம்பம். ல → த. போலி.]

த. சதங்கை → Skt.sruṅkhala

சதுர் śadur, பெ. (n.) 1. நான்கு; four, used only in compounds. 2. நாற்கோணம்; square, tetragon. 3. நாற்புறம்; square. 4. சதுர், சதுரு, செதுரு; தெ. சதுரு; து. சதுர.

[சட்டம் → சடம் → சடல் → சதர் → சதுர்.]

சதுர்க்குணம் śadur-k-kuṇam, பெ. (n.) நாற்குணம்; four qualities.

[சதுர் + குணம். கொள் → (கொண்) → (கொணம்) → குணம்.]

சதுரகராதி śadur-agarādi, பெ. (n.) பெயர், பொருள், தொகை, தொடை என்ற நான்கு கருடையதாய், 18ஆம் நூற்றாண்டில் வீரமாமுனிவர் இயற்றிய தமிழ் அகராதி; tamil dictionary by Beschi in the 18th century consisting of 4 parts, viz. Peyar-agarādi, Poru-agarādi, togai-agarādi, todai-agarādi.

[சதுர் + அகராதி. அகரம்+ஆதி - அகராதி.]

சதை śadai, பெ. (n.) 1. மேல் தோலுக்குக் கீழ் எலும்பைச் சுற்றியுள்ள அரத்தமும் கொழுப்பும் நிறைந்த மென்மையான, உடலுக்கு வடிவமைப்பையும் அழகையும் தருகின்ற பகுதி; flesh muscle. 2. காய்கள் அல்லது பழங்களின் தோல் அல்லது ஓட்டுக்குக் கீழ் அமைந்திருக்கும் மென்மையான பகுதி; fleshy part of fruit. 3. உடைமை, செல்வம்; property.

ம. சத

[தசை → சதை.]

சதைப்பற்று śadai-p-parru, பெ. (n.) 1. உடம்பிற் சதைப் பகுதியின் மிகுதி; corpulency. 2. உடம்பின் ஏதாவது ஓர் உறுப்பில் மிகுதியாக வளர்ந்த சதை; fleshy growth on some organ of the body.

ம. சதப்பற்று, சதப்பற்றல்.

[சதை + பற்று.]

சந்தம் śandam, பெ. (n.) 1. அழகு; beauty. 2. நிறம்; colour. 3. வடிவு; shape, form. 4. மகிழ்ச்சி; pleasure, happiness. 5. பழக்கம்; manners, habits.

ம. சந்தம்; க. சந்த, செந்த; தெ. சந்தமு (முறை, அழகு); து. சந்த.

[அம் = அழகு. அம் → அந்து → அந்தம். அந்தம் → சந்தம்.]

சந்தனம்¹ śandaṇam, பெ. (n.) 1. சந்தனமரம்; sandalwood tree. 2. அரைத்த சந்தனக் குழம்பு; sandal paste.

ME., L. sandulum

[சார் → சார்த்து → சாத்து. சாத்துதல் = பூசுதல், திருமண் காப்பிடுதல், சந்தனம் பூசுதல். சாத்து → சாந்து = சுண்ணாம்புச் சேறு, அரைத்த சந்தனம், சந்தனமரம், நெற்றிப் பொட்டுப்பசை, எட்பசை, சாந்து சந்து = சந்தனமரம், சந்து → சந்தனம்.]

த. சந்தனம் → Skt.candana.

சந்தனம்² śandaṇam, பெ. (n.) தேர்; car, chariot.

சந்தனமரம் śandaṇa-maram, பெ. (n.) இந்தியா முழுமையும் வளரும் மரவகை; sandal-wood tree- Santalum album.

ம. சந்தனவல்லி

[சந்தனம்¹ + மரம்.]

சந்தி¹ śandi, பெ. (n.) 1. கூடுகை; meeting, union, combination. 2. பல தெரு கூடுமிடம்; the cross roads, junction of three or more roads. 3. இணைப்பு, இசைப்பு; joint, joining. 4. பல பொருத்து அல்லது கணுவுள்ள மூங்கில்; bamboo, as having joints. 5. நட்பாக்குகை; reconciliation alliance, one of araśar-arugunam. 6. தறுவாய்; crisis, critical point of time. நல்ல சந்தியில் வந்தான். 7. ஒரு பெரும்பண்; a primary melody-type. 8. நாடகச்சந்தி; division of a drama. 9. வரிக் கூத்துவகை; a masquerade dance.

[உத்து (ஓத்து) → அத்து. அத்துதல் = ஓட்டுதல், பொருத்தித் தைத்தல். அத்து → அந்து → அந்தி. அந்தித்தல் = 1. நெருங்குதல். 2. கூடுதல், ஒன்று சேர்தல். அந்து → அந்தி → சந்தி.]

சந்தி² śandi, பெ. (n.) நிலைமொழியின் ஈற்றெழுத்தும் வருமொழியின் முதலெழுத்தும் இணையும் போது ஏற்படும் மாற்றம்; the change, etc. that results when the last letter of a word combines with the first letter of the following word; sandhi.

[அந்து → அந்தி → சந்தி.]

சந்தி³ śandī-, பெ.(n.) பகலும் இரவும் பிரியும் அல்லது சந்திக்கும் நேரம், விடியல் அல்லது மாலைப் பொழுது; twilight, the time just before dawn or just after sunset, dawn or dusk.

[அந்தி → சந்தி]

சந்தி⁴-த்தல் śandī-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. இணைத்தல்; to join, conjoin. 2. எதிர்தல்; to meet. 3. கண்டு கொள்ளுதல்; to visit, have an interview with.

[உம் → உந்து → அந்து → அந்தி → சந்தி-]

சந்திப்பு śandippu, பெ. (n.) 1. எதிர்கை; meeting, visiting. 2. ஆறு, தெரு, பாதை முதலியன கூடுமிடம்; junction of rivers, streets, roads, etc. 3. இரண்டிற்கும் மேற்பட்ட தொடர் வண்டிப் பாதை இணையும் நிலையம்; railway station where more than two rail roads join. 4. பெரியோரைச் சென்று காண்கை; visiting to elders etc., 5. காணிக்கை; visiting presents.

ம. சந்திப்பு

[சந்தி → சந்திப்பு. 'பு' சொ.ஆ.ஈறு.]

சந்தியெழுத்து śandi-y-eḷuttu, பெ. (n.) இரண்டு உயிரெழுத்துகள் கூடி அமைவனவாகிய ஐ, ஔ என்னும் கூட்டெழுத்துகள்; diphthongs, viz 'ai' and 'au'.

[சந்தி + எழுத்து.]

சந்து¹ śandu, பெ. (n.) 1. பொருத்து, மூட்டு; joint. 2. உடற் பொருத்து; joint of the body. 3. இருதொடைச் சந்தான இடுப்பு; hips.

ம. சந்து; பட., க., து. சந்து.

[அந்து → சந்து. உம் → அம் → அந்து.]

சந்து² śandu, பெ. (n.) 1. பலவழி கூடுமிடம்; crossing of many roads. 2. முடுக்கு; narrow street, lane. 3. பிளவு; gap, cleft, crack.

ம. சந்து; தெ., க., து. சந்து.

[அந்து → சந்து.]

சந்து³ śandu, பெ. (n.) 1. தூது; message, errand. 2. தூதன்; messenger. 3. மாறுபட்ட இருவரை ஒன்று சேர்க்கை, அமைதி, உடன்பாடு; reconciliation, peace. 4. தக்க தறுவாய்; opportunity.

ம., க., து. சந்து.

[அந்து → சந்து.]

சந்து⁴ śandu, பெ. (n.) சந்தன மரம்; sandal wood tree.

[சாந்து → சந்து.]

சந்தை śandai, பெ.(n.) 1. குறித்த காலங்களில் பொருள்களை விற்கவும் வாங்கவும் பலரும் கூடுமிடம்; shandy, fair, a market functioning on specified occasion. 2. கூட்டம்; multitude, herd, flock, swarm. 3. இருபுருவமுங் கூடுமிடம்; the mid-point between the eye-brows. 4. கடைத் தெரு; bazar.

ம. சந்தை; க. சந்தை; து. சந்தை, சத்தை; பட. சத்தே;

Skt.san-dhā.

[அந்து → அந்தி. அந்தித்தல் = நெருங்குதல், கூடுதல், ஒன்றுசேர்தல். அந்து→சந்து→சந்தை = பல கடைகள் கூடுமிடம். ஒ.நோ: மந்து →மந்தை.]

சந்தைச்சரக்கு śandai-c-carakku, பெ. (n.) சந்தையில் உள்ள விற்பனைப்பொருள்; marketable goods.

ம. சந்தக்கூட்டம்; க. சந்தைகூட்ட.

[சந்தை + சரக்கு. சர் → சரகு → சரக்கு = காய்ந்த பண்டம், வணிகப் பண்டம்.]

சந்தையிரைச்சல் śandai-y-iraiccal, பெ. (n.) சந்தையில் கூட்டத்தால் ஏற்படும் பேரொலி; confused din, tumult, uproar, as in a fair.

ம. சந்தயிரப்பு

[சந்தை + இரைச்சல்]

சப்பட்டை śappaṭṭai, பெ. (n.) 1. தட்டை; flatness. 2. தட்டையானது; anything flat. 3. உள்ளீடின்மை; emptiness, hollowness. 4. பதர்; chaff, empty grains. 5. மடையன்; empty, shallow person. 6. கெட்டவன்-வள்-; bad person or thing. 7. சிறகு; wing.

ம. சப்பட்டை; க. சப்பட்டை, சப்படை, சப்படி, சப்படை; தெ. சப்ப; து. சப்படை; கோத. சப், சபீள்ய; குட. சப்பெ; பர். சப்பெ; பட. சப்பட்டை;

Mar.capaṭā, cāpaṭ, sāpaṭ; Skt.carpaṭa.

[சப்பை → சப்பட்டை.]

சப்படி śappaḍi, பெ. (n.) 1. தட்டையானது; anything flat. 2. வயிரக் குற்றங்களுள் ஒன்று; a flaw in diamonds.

க. சப்படி.

[சப்பு → சப்படி (மு.தா.120)]

சப்பணம் śappanam, பெ. (n.) அட்டணக் காலிகை; act of sitting flat and cross-legged.

ம. சப்பணம்

[சப்பு → சப்பணம்.]

சப்பரை śapparai, பெ. (n.) மூடன்; block-head, dolt.

ம. சப்பரை

[சப்பு → சப்பரை.]

சப்பரை → **Skt.sambara**

சப்பல் śappal, பெ. (n.) தட்டை, தட்டையானது; anything flat.

[சப்பு → சப்பல்.]

சப்பாணி śappāṇi, பெ.(n.) நிலத்திற் சப்பையாய் அமர்ந்திருந்து கைதட்டும் குழந்தை நிலை; child by sitting flat and clapping hands.

ம. சப்பாணி. தெ. சப்பல்லு, க. சப்படி; பட. சப்படை; கோத. சபட்; **Skt.śapēṭa.**

[சப்பு → சப்பாணி.]

சப்பாத்துக்கள்ளி śappāṭṭu-k-kalli, பெ.(n.) 1. தட்டையான இலையுடைய கள்ளி வகை; common prickly pear.

2. மஞ்சள் நிறமுடைய பூவைக் கொண்ட கள்ளிவகை; prickly-pear with yellow and crimson flowers.

ம. சப்பாத்திக்கள்ளி

[சப்பாத்து+கள்ளி. கள்→கள்ளி = முள்ளுடையது.]

சப்பு¹-தல் śappu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உண்ணும் போது நாக்கினால் அல்லது உதடுகளால் 'சப்' என்று ஒலி உண்டாக்குதல்; to make sound 'sap' either with tongue or lips while eating. 2. புகையிலை மெல்லுதல்; to masticate, chew, as betel or tobacco. 3. குதப்புதல்; to mumble in eating; to munch. 4. சுவைத்து ஒன்றன் சாற்றை உறிஞ்சிக் குடித்தல்; to sip, suck.

ம. சப்புசு; க. சப்பரிசு, சப்படிசு, சப்பளிசு, தப்படிசு; தெ. சப்பரிஞ்சு, சப்பு; து. சப்பரிபுனி; கோத. சப்; துட. செப்; குட. சப்பெ, சபெ; நா. சவல்; பர். சவல், சல்; மா. சொப்ப; பட. சப்பு; **Pāli.** cappeti; **E.** sup.

[(சப்பு) → சப்பு.]

சப்பு²-தல் śappu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அதுங்குதல்; to be bent, pressed in, to become flat. 2. சுருங்குதல்; to be reduced; to subside.

U. capṭā

[(சப்பு) → சப்பு. சப்புதல் = அடித்தல், தட்டுதல்.]

சப்பை śappai, பெ. (n.) 1. சப்பட்டையானது; that which is flattened. 2. சுவையற்றது; that which is insipid or tasteless. 3. வலியற்றது; that which is weak, lean, emaciated. 4. பயனற்றது; that which is useless. 5. தாழ்ந்தது; that which is despicable, mean or low. 6. இடுப்பு, தோள் இவற்றின் சந்து; hips, haunch, shoulder-blade.

ம. சப்ப; க., பட., சப்பெ; தெ. சப்பு; து. சப்பு, சப்பெ.

[சப்பு → சப்பு → சப்பை.]

சப்பைக்கட்டுக்கட்டு-தல் śappai-k-kaṭṭu-k-kaṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) குற்றங்குறைகளைத் தாங்கிப் பேசுதல்; to defend and support a person, especially when his actions or words are open to criticism.

[சப்பைக்கட்டு + கட்டுதல். சப்பை = சுவையற்றது, வலுவற்றது, பயனற்றது, குற்ற முடையது.]

சப்பையாள் śappai-y-āl, பெ. (n.) பயனற்றவன்; a worthless person.

ம. சப்பன்; து. சப்படெ.

[சப்பை + ஆள்.]

சபைக்குப்புறத்தாக்கு-தல் śabaikku-p-purattākku-, 5 செ.கு.வா.வி. (v.t.) மதத்தினின்று விலக்குதல்; to expel or excommunicate as from a religious society.

[சபை + கு + புறத்து + ஆக்கு, ஒரு மதத்தினர்

அனைவரும் ஒரு கூட்டமாகக் கருதப்பட்டதால், சபைக்குப் புறத் தாக்குதல், மதத்திலிருந்து விலக்கிவைக்கும் பொருளில் ஆளப்பட்டது.]

சம்பளம் śambalam, பெ. (n.) 1. வழியுணவு; food for Journey. 2. வழிப்பொருள்; stock for travellers. 3. செய்த வேலைக்குப் பெறும் கூலி; salary. 4. கரை; shore, bank.

ம. சம்பளம், க. சம்பள; தெ. சம்பளமு; பட. சம்புவ.

[சம்பு + அளம்.]

சம்பு - சிறந்த நெல்வகை. பிற்காலத்தில் 'சம்பா' என்று வழங்கப்பட்டது. அளம் - உப்பு; அக்காலத்தில் நெல்லும் உப்புமே கூலியாகத் தரப்பட்டது. ஆங்கில நாட்டில் salt + ary = salary என்றும் இதை ஒத்ததே.

சம்பா śambā, பெ. (n.) 1. பெரும்பாலும் சுறவ (தை) மாதம் அறுவடையாகும், ஐந்துமாதக் கால நெற்பயிர்; a crop of paddy of five months duration harvested sometime in 'thai'. 2. மிளகு சீரகங் கலந்து இறைவர்க்குப் படைக்கும் அமுது; boiled rice mixed with pepper powder, cumin, etc., offered to deity in temples.

ம. சம்பா, சம்பாவு, செம்பாவு; க. சம்பெ; தெ.சம்பாவுவு.

[சம் → சம்பா.]

சம்பு śambu, பெ. (n.) 1. நாவல்; jaumoon plum. 2. சம்புத்தீவு; one of the annular continents.

[யா = கருமைக்கருத்து வேர். யாமரம் = கரிய அடிப்பகுதியை உடைய மரம். யா → யாம்பு → சாம்பு → சம்பு.]

சம்மட்டி śammaṭṭi, பெ. (n.) 1. குதிரையோட்டுங் கருவி; horsewhip. 2. சுத்தியல்வகை; smith's large hammer, sled.

ம., பட. சம்மட்டி; க. சம்மட்டிகெ, சம்மடிகெ; தெ. சம்மெட; து. சம்மடிக; துட. சொமொட்டி.

E. hammer; **AS.** hamor; **G.** hammer; lcal. hamarr (a tool for beatings); **E.** smith (one who smites); **Skt.** sam - mardani.

[சம்மட்டி → சம்மட்டி. சம்மட்டுவது சம்மட்டி.]

சம்மணங்கால்போடு-தல் śammaṇaṅgāl-pōḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) இரு காலையும் மடக்கி நிலத்தில் உட்காருதல்; to squat down with folded legs.

து. சக்கப்ப குள்ளனி, சக்க மக்க குள்ளனி; பட. சக்கரமள்ளு ஆக்கி குளி.

[சம்மணம் + கால் + போடு-.]

சமஅகவை śama-agavai, பெ. (n.) ஒத்த பருவம்; equal age.

து. சமகட்டுநெல

[சமம் + அகவை.]

சமகோணம் śama-kōṇam, பெ. (n.) ஒத்த கோணங்களை யுடைய வடிவம்; equiangular figure.

[சமம் + கோணம். கோண் = வளைவு, வளைந்த

[முனை. கோண் = கோணம்.]
 சமதளம் śama-taḷam, பெ. (n.) மேடுபள்ளம் இல்லாமல் ஒரே சீராக இருக்கும் நிலம்; level; evenness.
 [சமம் + தளம்.]
 சமநிலை śama-nilai, பெ. (n.) 1. நடுவு நிலைமை; fairness, impartiality. 2. சரிநிகர்வு; equality. 3. ஒப்பு; sameness. 4. நிறையொத்த நிலை; equilibrium.
 [சமம்¹ + நிலை.]
 சமநிறை śama-nirai, பெ. (n.) சமன் தூக்கிய நிலை; equilibrium.
 [சமம் + நிறை.]
 சமம் śamam, பெ. (n.) 1. ஒப்பு; likeness, similarity, equality. 2. ஒத்தபொருள்; equal or similar object. 3. நடுவுநிலை; impartiality, free from passion, fairness. 4. இரட்டையான எண்; even number. 5. ஏற்றத்தாழ்வின்மை, ஒரே சீரான தன்மை, மாறுபாடற்ற தன்மை; evenness, levelness. 6. ஒத்த அடிகளையுடைய மண்டிலம் (விருத்தம்); stanza in which all the lines have the same number of feet.
 ம. சமம்; க., பட. சம; தெ. சமமு; L. similis; E. semblance, simile.
 [உம் → அம். அம்முதல் = பொருந்துதல். அம் → சம் → சமம் = ஒப்பு.]
 த. சமம் → Skt. śama
 சமமாயிரு-த்தல் śamam-āy-iru-, 3 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒரு நிகராயிருத்தல்; to equal. 2. நடு நிலையுடன் இருத்தல்; to be impartial.
 [சமம் + ஆய் + இரு-.]
 சமயக்காரர் śamaya-k-kārar, பெ.(n.) மதத்தைப் பின்பற்றுபவர்; followers of a religion.
 [சமயம் + காரர். 'காரர்' உடைமை குறித்த ஈறு.]
 சமயக்குரவர் śamaya-k-kuravar, பெ. (n.) மதத்தை நிலைநிறுத்திய பெரியோர்; great man who established a religion.
 [சமயம் + குரவர்.]
 சமயம்¹ śamayam, பெ. (n.) 1. மதம்; creed or religious system. 2. மதநூல்; text-book as of a religion.
 [சமை → சமையம் → சமயம்.]
 சமயம்² śamayam, பெ. (n.) 1. உடன்படிக்கை; agreement, contract. 2. மரபு; established usages, convention.
 [அமை → அமையம் → சமையம் → சமயம்.]
 சமயவொழுக்கம் śamaya-v-olukkam, பெ.(n.) ஒரு சமயத்தைப் பின்பற்றும் ஒழுக்கம்; religious discipline.
 [சமயம் + ஒழுக்கம்.]
 சமவுரிமை śama-v-urimai, பெ. (n.) இணையான உரிமை; equal rights.

[சமம் + உரிமை.]
 சமன்பாடு śamanpāḍu, பெ. (n.) 1. ஒன்றுக் கொண்டு சமநிலையில் இருக்கும் அல்லது ஒத்துப்போகும் தன்மை; balance. 2. இரு அளவுகள் சமம் எனக் காட்டும் குறியீட்டு வடிவிலான கூற்று; mark of an equation.
 ம. சந்து
 [சமம் → சமன் + பாடு.]
 சமனாகத்தாக்கு-தல் śamanāga-t-tākku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) (இசை) யாழிற் பண்களை வலியவும் மெலியவுமாகத் தாக்காது அளவொத்த ஒசையெழும்படிச் செய்தல்; to produce a uniformly mellow tone on a musical instrument.
 [சமம் → சமன் + ஆக + தாக்கு-.]
 சமை¹-தல் śamai-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிரம்புதல்; to mature. 2. பூப்பு அடைதல்; to attain puberty, as girl. 3. புழுங்குதல்; to be sultry, hot and close. 4. அழிதல்; to be consumed, destroyed.
 [அமை → சமை, சமைதல் = சோறாதல், பெண் பூப்படைதல், மணஞ்செய்யத் தகுதியாதல்]
 சமை²-த்தல் śamai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. படைத்தல்; to create. 2. செய்தல்; to do, perform. 3. அணிய மாக்குதல்; to get ready, prepare.
 [அமை → சமை → சமைத்தல்-.]
 சமையங்கடத்து-தல் śamaiyaṅ-kaḍattu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வீணே காலம் போக்குதல்; to while away time. 2. செயலைச் செய்து முடிக்காமல் நாள் கடத்துதல்; to be postponing.
 [சமையம் + கடத்து-.]
 சமையம் śamaiyam, பெ. (n.) 1. பதனடைந்த அல்லது நுகர்ச்சிக்கேற்ற நிலை; suitable or proper opportunity. 2. வேளை, காலம்; time.
 ம. சமயம்; க. சமய; தெ. சமயமு; து. சமய.
 சமையல் śamaiyal, பெ. (n.) 1. சமைக்கை; cooking. 2. சமைத்த உணவு; cooked food.
 [சமை → சமையல்.]
 சரக்கறை śarakkarai, பெ. (n.) 1. பண்டங்கள் வைக்குமிடம்; store house. 2. பொன்னறை; treasury. 3. அணிகலன்கள் (ஆபரணங்கள்) வைக்கும் அறை; jewel house locker.
 [சரக்கு + அறை.]
 சரக்கு śarakku, பெ. (n.) 1. வணிகப்பண்டம்; goods, articles of merchandise. 2. பொன்; gold. 3. விரிந்த கல்வியறிவு முதலியவற்றால் ஏற்படுந் தகுதி அல்லது திறமை;

solid worth, ability. 4. சம்பாரச் சரக்கு முதலியன; curry-stuffs, spices, etc. 5. மருந்துப் பண்டம்; medicinal substance, especially arsenic alkalies and acids.

ம. சரக்கு; க. சரகு; தெ., து. சரக்கு.

[சர் → சரகு → சரக்கு = காய்ந்த பண்டம், காய்ந்த வணிகப்பண்டம், வணிகப்பண்டம், கல்வியறிவு.]

சரக்குந்து śarakkundu, பெ. (n.) பண்டங்களை ஏற்றிச் செல்லும் இயங்கி; lorry.

[சரக்கு + உந்து.]

சரக்குப்பண்ணு-தல் śarakku-p-paṅṅu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) வெயிலிற் காயவைத்தல்; to dry in the sun.

[சரக்கு+ பண்ணு → சர்→சருகு→சரகு →சரக்கு = காய்ந்த பண்டம்.]

சரகம் śaragam, பெ. (n.) 1. எல்லை; boundary. 2. நாட்டின் பகுதி; region, quarter, district.

[சல்→ (சரு)→ சரு→ சருவு. சருவுதல் = சாய்தல், சரிதல். சரு→சருகு = சாய்தல், வளைதல். சரு →சருக்கம் = நூற்பிரிவு. சரு→சருகம்→ சரகம் = நாட்டின் உட்பிரிவு.]

சரசரப்பு śaraśarappu, பெ. (n.) 1. மொருமொரு வென்றிருக்கை; rustling, as of starched cloth. 2. சுரசரப்பு; roughness of surface or edge.

[சர் → சர் → சுர. சுரசர → சுரசரப்பு = முள்ளு முள்ளாய் அல்லது சரடுமுடாய் இருத்தல். சுரசரப்பு →சரசரப்பு.]

சரப்பணி śara-p-paṇi, பெ. (n.) வயிரம் பதித்த கழுத்தணி வகை; gold neck-chain inlaid with diamonds.

ம. சரப்பளி; க. சரப்பணி, சரபளி, சர்பளி; தெ. சரபணி, சரபிணி, சரபெணி; து. சரபளி, சரபணி, கர்பளி, சரபொளி; பட. செரபணி; கோத. சர்பெய்ள்க்.

[சரம் + பணி.]

சரப்பலகை¹ śara-p-palagai, பெ. (n.) கடைகளின் அடைப்புப் பலகை; a kind of wooden shutter for shops.

[சரம் + பலகை. சரம்சரமாகப் (அடுத்தடுத்து) போடும் பலகை.]

சரப்பலகை² śara-p-palagai, பெ. (n.) தூண்களுக்கு நடுவில் செல்லும் பலகை; tie beam.

[சரம் + பலகை.]

சரவிளக்கு śara-viḷakku, பெ. (n.) ஒன்றன் மேலொன்றாக அடுக்கித் தொங்கவிடும் கோயில் விளக்கு; string of lights usually hung in temples.

[சரம் + விளக்கு]

சரளை śaralai, பெ. (n.) சிறுமணல் சேர்ந்து கெட்டியான

கல்வகை; gravel, laterite.

[சரள் = மணற்பாறைச்சல்வி, முரம்பு, சரள் → சரளை.]

சராசரி śarāśari, பெ. (n.) 1. நிரலளவு (சரிவீதம்); medial estimate, average. "சராசரி மக்கள் அனைவரும் படிக்கும் இயல்பினர்". 2. பொதுப்படையான மதிப்பீடு; generally prevailing rate, degree or amount.

[சரி + சரி → சரிச்சரி → சராசரி]

சரி¹-தல் śari-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நழுவுதல்; to slip away, slide down. 2. கீழே விழுதல்; to roll down, tumble down, stumble and fall down from a height. 3. குலைதல்; to be upset. 4. பின்னிடுதல்; to give way, yield; to be defeated as an army. 5. சாதல்; to die. 6. சாய்தல்; to lean, incline, to fall to one side, decline as a heavenly body. 7. சரிவாயிருத்தல்; to be aslant, to slope. 8. கூட்டமாய்ச் செல்லுதல்; to flock to a place, to go in crowd.

ம. சரியுக, சரிக்க (வளைத்தல்); க. சரி, சரி, சருகு; சரிகு; தெ. சரகு, சருகு; து. சரகு; கோத. சர்வ்; கொலா. சரக்; மா. சர்கெ; பட. சாரு.

[சரி → சரி-]

சரி²-த்தல் śari-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சரிந்து விழச் செய்தல்; to cause to slip or roll, topple, to pour down. 2. வெட்டித் தள்ளுதல்; to cut off, as the head. 3. ஒரு பக்கஞ் சாயச்செய்தல்; to slant, incline.

ம. சரிப்பிக்க

[சரி → சரி-]

சரி³ śari, பெ. (n.) 1. மலைச்சாரல்; declivity, slope of a mountain. 2. மலைவழி; mountain way. 3. வழி; way, road. 4. கூட்டம்; crowd, flock.

தெ. சரி.

[சரி → சரி. சரிதல் = காய்தல், சரிவாயிருத்தல்.]

சரி⁴ śari, பெ. (n.) 1. ஒழுங்காக்கிய அல்லது சரிப்படுத்தப்பட்ட நிலை; the state or condition of being adjusted. 2. தகுதி, உரியது; fitness, propriety, suitability, rightness. 3. திருந்திய தன்மை, வழுவற்ற நிலை; correctness. 4. ஒரு சீரான தன்மை; evenness. 5. ஒரே வகையானதன்மை, ஒரே படித்தான நிலை; sameness. 6. சரிநேர்த் தன்மை, பிழைபாடற்ற நிலை; proper. 7. நேரான தன்மை, கோணலற்ற தன்மை; straight.

[சரி¹ → சரி.]

சரிக்கட்டு-தல் śari-k-kaṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பழிவாங்குதல்; to take revenge, make reprisals. 2. இணக்கமாகச் செய்தல்; to act agreeably. 3. சரிநிகர்த் தன்மையாதல்; to make equal, to make one's equal. 4. உண்மையாதல்; to prove.

[சரி + கட்டு-]

சரிசமமாக்கு-தல் śari-śamam-āḱku-, 6 செ.குன்றாவி.
(v.t.) ஒப்பானதாக்கு, சீரான நிலையுடையதாக்கு;
to equalize.

[சரி + சமம் + ஆக்கு-]

சரிசமானம் śari-śamānam, பெ. (n.) நேரான ஒப்பு; exact
likeness, perfect equality.

[சரி + சமானம். சமம் → சமானம்.]

சரிசொல் (லு)¹-தல் śari-col-, 8 செ.குன்றாவி.
(v.t.) 1. இசைதல்; to second, support, as a motion. 2.
உறுதிப்படுத்துதல், மெய்ப்பித்துக் காட்டுதல்; to
approve.

[சரி + சொல்லு-]

சரிசொல் (லு)²-தல் śari-col-, 8 செ.குன்றாவி.(v.t.)
பொறுப்பேற்றல்; to answer for, to become responsible.

[சரி + சொல்லு-]

சரிநிகர் śari-nigar, பெ. (n.) தன்மை, நிலை, முறை
போன்றவற்றில் சமத்தன்மை; equal manner, state or
condition.

க. சரிபரி

[சரி + நிகர்.]

சரிப்படு-தல் śari-p-paḱu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஏற்றதாதல்;
to be agreeable or satisfactory. 2. மனமொத்தல்; to
suit, agree. 3. நேராதல்; to be right, proper, to come
upto the mark or standard. 4. ஒப்பாதல்; to be similar.
5. முடிவுபடுதல்; to be finished, settled.

தெ. சரிபடு

[சரி + படு-]

சரியாக்கு-தல் śari-y-āḱku-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.)
1. ஒழுங்குபடுத்துதல்; to make equal. 2. முரண்பாடு
போன்றவற்றைத் தீர்த்துவைத்தல்; to resolve the
difference of opinion etc., 3. உரியதாக்குதல்; to put in a
proper state, to make proper.

க. சரிகொளிக

[சரி + ஆக்கு-]

சரியாக śari-y-āga, வி.எ. (adv.) 1. தெளிவாக, குழப்பம்
இல்லாமல், தவறு இல்லாமல்; exactly, clearly, correctly.
2. குறையாமல்; without wanting. 3. போதுமானதாக;
just-enough, exactly. 4. ஒழுங்காக, முறையாக, நல்ல
நிலைமை; properly; all right. 5. கடுமையாக; நன்றாக;
soundly, harshly.

[சரி + ஆக-]

சரிவு śarivu, பெ. (n.) 1. சரிந்து விழுகை; sliding, rolling,
slipping down. 2. சாய்வு; slope, declivity. 3. நகரம், ஆறு,
எல்லை முதலியவற்றின் ஓரம்; outskirts of a town;
riverside; border; margin. 4. மகளிர் முன் கைகளில்

அணியும் வளைவகை; a kind of bracelet worn by women
on the fore-arms.

ம. சரிவு; க. சரி, சறி (பள்ளத்தாக்கு); தெ. சருகுடு;
து. சரி; E. slow.

[சரி → சரி → சரிவு.]

சருக்கம் śarukkam, பெ. (n.) 1. வட்டம்; circle.
2. நூற்பிரிவு; chapter or section of a literary work.

[சருக்கு → சருக்கம் = வட்டம், நூற்பிரிவு. ஒ.நோ.:
மண்டலம் = வட்டம், நூற்பிரிவு.]

சருக்கரை śarukkarai, பெ. (n.) கரும்பு முதலிய
வற்றிலிருந்து உண்டாக்கப்படும் இன்பண்டம்;
kinds of sweet crystalline substance prepared from various plants
esp. the sugarcane, and beetroot for use to cookery, confectionary
, brewing, etc.

E. saccharine, sugar.

[சருக்கம் = வட்டம். சருக்கு → சருக்கரம் →
சருக்கரை = வட்டமாக வார்க்கப்பட்ட
வெல்லக்கட்டி. ஒ.நோ.: வட்டு = வட்டமான
கருப்புக்கட்டி.]

சருக்கரை → Skt. śarukkarā

சருக்கரைப்பொங்கல் śarukkarai-p-poṅgal, பெ. (n.)
அரிசியுடன் வெல்லம், பால், கொடி முந்திரிப்
பழம், நெய் முதலியவற்றைச் சேர்த்து சமைத்த
சோறு; a danty preparation of boiled rice mixed with jaggery,
milk, dried grapes, ghee etc.

[சருக்கரை + பொங்கல்.]

சருக்கு-தல் śarukku-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சறுக்கு; to slip.

ம. சர்கு; க., தெ. சருகு; பட. சாரு.

[சருவு → சருகு, சருகுதல் = சரிதல். சருகு → சருக்கு.
சருக்குதல் → சாய்தல், சரிதல், வளைதல், வழுவதல்,
வழுக்குதல், சறுக்குதல்-]

சருகு śarugu, பெ. (n.) 1. உலர்ந்து வற்றிய இலை; dried
leaf. 3. வெற்றிலை; betel leaf. 4. சிறியது; small.

க. தருகு; பட. சீக்கு.

[சுல் = சுடுதற் கருத்துவேர். சுல் → சுள் → சுள்ளெனல்
= காய்தல், கடுமையாகச் சுடுதல். சுள் → சுள்
→ சண்டு = காய்ந்த புற்றாள், கூளம். சுர் → சர் → சருகு
= காய்ந்த இலை, வற்றியது, சிறியது.]

சருவம் śaruvam, பெ. (n.) 1. மேல்நோக்கி சரிவாக
உள்ள ஏனம் (பாத்திரம்); shallow wide-mouthed vessel.
2. சட்டுவம்; spatula.

[சுர் → (சரு) → சரு → சருவு. சருவுதல் = சாய்தல்,
சரிதல். சருவு → சருவல் = 1. சாய்வு, 2. சரிவான நிலம்.
சருவுச்சட்டி. மேல் நோக்கிச் சரிவான சட்டி. சருவு
→ சருவம் = மேல் நோக்கிச் சரிவாகவுள்ள கலம்.
சருவப்பாணை, சருவச்சட்டி. என்னுங் கலங்கள்
மேலேநோக்கிச் சரிவாயிருத்தலைக் காண்க.]

த. சருவம் → Skt. sarāva

சருவு-தல் śaruvu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பழகுதல்; to become familiar. 2. கொஞ்சிக் குலாவுதல்; to caress amorously. 3. தொல்லை தருதல்; to do mischief. 4. போராடுதல்; to quarrel, wrangle.

[சுர்→(சரு)→சரு→சருவு-,]

சல்லடை śalladai, பெ. (n.) தவசம் முதலியன சலிக்கும் மென் துளைகளுள்ள தட்டைக் கருவி; sieve.

ம. சல்லட; க. சல்லடி, சல்லாட, சலடெ, சரடெ; தெ. சலட; பட. சாலி.

[சலியடை → சல்லடை]

சல் → சலி. சலித்தல் = அசைதல், மனங்கலங்குதல், சோர்வடைதல், அருவருப்புக் கொள்ளுதல், சல்லடையாற் சலித்தல் அல்லது சுளகால் (முறத்தால்) தெள்ளியெடுத்தல்.

சல்லி śalli, பெ. (n.) 1. கல் முதலியவற்றின் உடைந்த துண்டு; a small pieces of stone or glass. 2. சிறிய கல்; small chips, as of stone, rubble. 3. கிளிஞ்சில் முதலியவற்றின் சிற்றோடு; small flat shells used for lime. 4. சிறு காசு; small copper coin, fractional part of a larger coin, 1/12 anna. 5. அணிகலன் தொங்கல்; short pendant in ornaments. 6. மெலிந்தவுடலன்; a thin emaciated person. 7. பொறுப்பற்றவன், இழிந்தவன்; a mean fellow, a trifier. 8. துளை; perforation, hole. 9. பொய்; false hood. 10. போக்கிலி; villain, black guard.

ம. சல்லி; க., தெ., பட. சல்லி; து. சல்லி, சல்லி; பர். சலுப்.

[சுள் → (சுட்டு) → சிட்டு = சிறியது. சிறு குருவி. சிட்டு → சீட்டு = ஓலை நறுக்கு. சுல் → சில் = சிறியது, துண்டு. சுல் → சல் → சல்லி = சிறியது.]

சல்லு¹-தல் śallu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) நீர் தெளித்தல்; to sprinkle water.

ம. சல்லுக, க. சல்லிக; தெ. சல்லின்க.

[சல் → சல்லு-,]

சல்லு²-தல் śallu-, 5 செ.கு.வ.வி.(v.t.) சல்லடையாற் சலித்தல்; to sift.

தெ. சல்லிஞ்சு

[சல் → சல்லு-,]

சலங்கை śalaṅgai, பெ. (n.) சதங்கை; tiny bells attached to or used as ornaments.

ம. சலங்க, சிலங்க, செலங்க.

[சதங்கை → சலங்கை. நடனத்திலும் பிற ஆட்டங்களிலும் காலில் அணியப்படுவதும் அசையும்போது ஒலியெழுப்பும் வகையில் பல சிறுமணிகள் கட்டியதுமான அணிகலன்.]

சலசல¹ śala-śala, பெ. (n.) 1. ஆற்றுநீர் முதலியன அசைந்து ஓடுதலை உணர்த்தும் ஒலிக்குறிப்பு;

onom. expr. of purling, as of water. 2. உணர்ச்சி வயப்பட்டு மனம் உலைவுறுதலை உணர்த்தும் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. signifying rustle.

ம., தெ., து. சலசல; க. சலசல

[சல + சல. இரட்டைக்கிளவி.]

சலசல²-த்தல் śala-śala-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சலசலவென ஒலித்தல்; to rustle. 2. ஓயாமற் பேசுதல்; to be talking incessantly.

[சலசல → சலசலத்தல்-,]

சலசலப்பு śala-śalappu, பெ. (n.) 1. நீர் ஓடும் ஓசை; the wash of flowing water. 2. குழப்பம் அல்லது எதிர்ப்பு; ripple, murmur. 3. அச்சுறுத்தும் பேச்சு; threat. 4. அசைவு; wavering.

[சலசல → சலசலப்பு. 'பு' பெயராக்க ஈறு.]

சலம் śalam, பெ. (n.) 1. நீர்; water. 2. சீழ்நீர்; pus. 3. சிறுநீர், மூத்திரம்; urine. மலசலம்.

ம. சலம்; க., பட. சீவு (சீழ்); தெ. சீழு; கோண். குலம்; பர். குல்ச; கூய். குல் கணை.

[சலசல → நீரோட்டத்தைக் குறிக்கும் ஒலிக்குறிப்புச் சொல். சலசல → சலம் = சல சல வென்று ஓடுவது, நீர்.]

த. சலம் → Skt.jala.

சலவை śalavai, பெ. (n.) 1. ஆடை வெளுக்கை; bleaching or washing of cloth. 2. வெளுத்த துணி; washed cloth. 3. குளிர்; low temperature of the body, coldness.

க. சலவை; தெ. சலவ; து. செலவ.

[அல் → (அலை) அலம்பு = அசைத்தல். அசைந்து ஒலித்தல், அசைந்து வழிதல், கழுவுதல். அல்→சல்→சல →சலவை = வெளுத்தல். வெளுத்த துணி.]

சலாவணி śalāvāṇi, பெ.(n.) 1. பணப்புழக்கம்; currency, general circulation, as of coin. 2. சாய்கால்; credit, influence.

க., து. செலாவணி; U. śalāṇi.

[செலாவணி → சலாவணி.]

சலி¹-த்தல் śali-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அசைதல்; to shake, to move. 2. மனக்கலக்க மடைதல்; to be trouble in mind, distressed. 3. சோர்தல்; to be weary, tried, to become exhausted. 4. அருவருப்புக் காட்டுதல்; to show or express disgust.

ம. சலிக்குக

[(சல்)→ சல்→ சலி→ சலி = தளர்தல், வருந்துதல். (மு.தா.82)]

சலி²-த்தல் śali-, 4 செ.கு.வ.வி. (v.t.) வெறுத்தல்; to hate, to be disgusted with.

ம. சலிக்குக

[சல்→சல்→சலி-,]

சலி³-த்தல் śali-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சினங் கொள்ளுதல்; to get angry.

[சல்)→சல்)→சலி-]

சலி⁴-த்தல் śali-, 4 செ.கு.வா.வி. (v.t.) சல்லடையாற் சலித்தல்; to shift, to separate the longer from smaller bodies with the hand, with a sieve or riddle.

க. சலுசு; பட. சலிசு, சல்சு

[சல் → சலி-]

சலுகை śalugai, பெ. (n.) 1. நெறிமுறைகளைத் தளர்த்தி வழங்கப்படும் விலக்கு; concession, relief. 2. நெறி (விதி) முறைகள் தளர்த்தப்படாத நிலையில் ஒருவர் பெறும் தனிப்பட்ட விடுதலை அல்லது உரிமம்; privilege.

[சலிகை → சலுகை.]

சவ்வு śavvu, பெ. (n.) 1. கண் முதலியவற்றின் மெல்லிய மூடுதோல்; membrane, as of the diaphragm, the eye. 2. புண்ணின் மூடுதோல்; thin scales, as on a healed wound. 3. புண்சவ்வு; proud flesh in ulcers, scirrhous formation in cancers. 4. பழங்கொட்டை முதலியவற்றை மூடியுள்ள தோல்; envelope round the pulp of fruit, of a bulbous root, of a bulb, seed pellicle.

ம. சவ்வு; க. சீவு

[சவ்)→ சவ்வு.]

சவட்டு¹-தல் śavaṭṭu-, 5 செ.கு.வா.வி. (v.t.) வளை வாக்குதல்; to bend, twist.

[சவள்)→ சவட்டு-]

சவட்டு²-தல் śavaṭṭu-, 5 செ.கு.வா.வி. (v.t.) 1. மெல்லுதல்; to chew, masticate. 2. விழுங்குதல்; to swallow down. 3. வெல்லுதல்; to get the better of.

[சவள்)→ சவட்டு-]

சவட்டு³-தல் śavaṭṭu-, 5 செ.கு.வா.வி. (v.t.) 1. மிதித்தல்; to tread upon, trample. 2. காலால் மிதித்துச் சேறு குழைத்தல்; to mix clay etc., by treading. 3. கதிர்களைப் பாதத்தால் மிதித்து தவசங்களைப் பிரித்தல்; to tread out grains. 4. அழித்தல்; to destroy, ruin, as a town. 5. கொல்லுதல்; to kill. 6. மொத்துதல், அடித்தல்; to beat, to strike.

ம. சவிட்டுக; குட. சவட்.

[சவள்)→ சவட்டு-]

சவம் śavam, பெ. (n.) 1. உயிரற்றவுடல்; corpse, dead body, carcass. 2. பேய்; devil, vampire.

ம. சவம்; க. சவ, சப; தெ. சவமு.

[சாய்) = சாய்தல், சாய்ந்து விழுதல். சாய்)→ சா)→ சாவு) = நேராக நிற்கும் தன்மையற்ற (உயிரற்ற) உடல். சாவு)→ சாவம்)→ சவம்.]

த. சவம்)→ Skt. śava

சவர்-த்தல் śavar-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உவர்த்தல்; to be

brackish, as a mineral salt.

[(சவர்)→சவர்)→சவர்த்தல்-]

சவர்மண் śavarman, பெ. (n.) உப்புத்தன்மை கொண்ட மண், உவர் மண்; fullers earth, earth impregnated with carbonate of soda.

க. சவுளுமண்ணு

[சவர்) + மண்.]

சவலை śavalai, பெ. (n.) 1. மனக்குழப்பம்; perplexity, confusion. 2. வருத்தம்; pain, distress. 3. தாய்ப்பாலில்லாத குழந்தையின் மெலிவு; leanness of an infant not fed on mother's milk. 4. இளமை, இளையது, முதிராதது; tenderness, immaturity.

ம. சவல; க. சள்ளு (உள்ளீடு இல்லாதது, பயனற்றது); தெ. சவிலை; கூய். சடு (பதர்).

[சவளுதல்) = வளைதல், துவளுதல். சவள்)→சவல்)→சவலை) = மெலிவு, தாய்ப்பாலில்லாத குழந்தையின் மெலிவு.]

சவளம் śavalam, பெ. (n.) குந்தம்; bearded dart or lance; pike.

ம. சவளம்; க. சபள; தெ. சபளமு; E. javelin.

[சவள்)→சவள்)→சவளம்.]

த. சவளம்)→ Pkt. śavvala, Skt. śarvalā.

சவளி śavali, பெ. (n.) வேட்டி சீலை முதலிய துணிச்சரக்கு; cloth, piece goods.

ம. சவளி; க. சவளி, சவுளி, செளளி; தெ. சவளி; து. சவளி, சவுளி, சொளி.

[சவள்)→ சவள்)→ சவண்)→ சவளி.]

சவி-த்தல் śavi-, 4 செ.கு.வா.வி. (v.t.) வசை மொழிதல்; to curse.

[சாய்)→ சாவு)→ சாவித்தல்) = சாகக் கடவாய் அல்லது அழிவாய் எனக் கூறுதல். சாவி)→ சவி-]

சவுக்கம் śavukkam, பெ. (n.) 1. சதுரம்; square. 2. சிறுதுண்டு; square piece of cloth; towel. 3. இலிங்கப் பெட்டகம்; small case for keeping liṅgam. 4. தாளத்தின் விளம்பம்; slow time measure. 5. பேச்சு முதலியவற்றில் நேர்த்தி; finesse or neatness in language. 6. கற்றச்சனுடைய உளி; stone cutter's chisel.

[சதுக்கம்)→ சவுக்கம்.]

த. சவுக)→ Pkt. caukka.

சவை śavai, பெ. (n.) 1. மாந்தர் கூட்டம்; assembly of men.

2. அறிஞர் கூட்டம்; assembly of learned men. 3. கற்றறிந்தோர்; learned persons.

[அமைதல்) = பொருந்துதல், கூடுதல். அமை) = கூட்டம். (முதலிலைத் தொழிலாகு பெயர்). அமை)→ அவை. அவை)→சவை.]

சவைவாரியர் śavai-vāriar, பெ. (n.) ஊரவையின்

ஆளுங்கூட்டத்தார்; managing committee of a village assembly.

[சவை + வாரியர்.]

சளி¹-த்தல் śali-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சளிநோய் கொள்ளுதல்; to catch cold.

ம. சளியுக (சேறாதல்)

[தண் → சண் → சள் → சளி-.]

சளி²-த்தல் śali-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. புளித்தல்; to become stale and sour. 2. பதனழிதல்; to grow mouldy as food, as liquors in incipient fermentation; to be soaked too much; to rot.

ம. சளிக்கு; க. சளிய (பதனழிந்த தன்மை).

[சழி → சளி-.]

சளை-த்தல் śalai-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) தளர்தல், சோர்தல்; to grow tired, become weary.

[சள் → சளை → சளைத்தல்-.]

சறுக்கு-தல் śarukku-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வழக்குதல்; to slip or slide. 2. வழுவதல்; to go astray. 3. செயல் நழுவுதல்; to slip out of hand, as an affair. 4. உராய்ந்து செல்லுதல்; to skim, graze.

ம. சறுக்கு; க. சரகு; தெ., பட. சாரு.

[சருக்கு → சறுக்கு-.]

சன்னம் śannam, பெ. (n.) 1. நுண்மை; minuteness, smallness. 2. நேர்மை; fineness. 3. பொடி மணிக்கல்; precious stone of small size. 4. நுண்ணியபொடி; small particles, as filings of gold and silver. 5. சிறிய வெடிகுண்டு; small shot. 6. மெல்லியதாய் அரைக்கப்பட்ட காரை; fine plaster. 7. மறைபொருள்; covery hits, hidden meaning. 8. குரலிழைவு; thin timbre.

ம. சன்னம்; க., தெ. சன்ன .

[சல் → சல் → சன்னம்.]

சா

சா-தல் śā-, 19 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இறத்தல்; to die, to decease, to depart from life, to cease to live, to expire. 2. பயிர் முதலியன கெட்டுப்போதல்; to be spoiled or blighted, as crops. 3. சோர்தல்; to be exhausted. 4. ஒன்றிற்காகப் பெருவிருப்பம் கொண்டிருத்தல்; to do, have great desire. 5. உடலுறுப்பு செயலிழத்தல்; to lose, or decay as of limbs.

ம. சாகுக, சாவுக; க. சாய், சாயு; தெ. சச்சு, சா, சாவ்; து. சைபுனி; பட. சாயி; குட. சான், சாவ்; பர். சய்; கட. சய், சய்; கோண்., மால. சைஆன; பிரா. ககி, சைஆன, சாய், சவெ; குவி. கைய்; Ice. deya; Dan. do; Scot. dee; E. die, starve; O.E. steorfan.

[சாய் = சாய்தல், சாய்ந்து விழுதல். சாய் → சா.] சாக்காடு śākkāḍu, பெ. (n.) 1. சாவு; death. 2. கெடுதி; ruin, injury.

[சா → சாக்காடு. கடு → காடு = மிகுதி. ஒ.நோ. வெள்ளக்காடு.]

சாக்குருவி śā-k-kuruvi, பெ. (n.) தீச்செயல் நிகழுதற்கு அறிகுறியான ஓசையுடையதென்று கருதப்படும் ஆந்தை வகை; screech-owl, a species of Athene, whose cry is believed to portend death.

ம. சாகுருவி

[சா → குருவி.]

சாகடி-த்தல் śāgaḍi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கொல்லுதல், உயிரைப் போக்குதல்; to kill, render lifeless.

ம. சாடிப்பு (தூக்குத் தண்டனை)

[சா → சாக + அடி = சாகடி-.]

சாகாடு śāgaḍu, பெ. (n.) 1. பெரும்பாலும் வேளாளர் பணிகளுக்கும் பெருஞ்சுமைகளை ஏற்றிச் செல்வதற்கும் எருது இழுத்துச் செல்லும் வலுவான இரண்டு சக்கரங்களையுடைய வண்டி; strong two-wheeled, ox drawn vehicle used in farming and for heavy goods. 2. வண்டியுருளை; cart wheel. 3. உருள் நாண்மீன்; the fourth star.

[சகடம் → சகடு → சகடி = வண்டி. சகடு → சாகாடு. (வே.க.241)]

சாகு-தல் śāgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செல்லுதல்; to go, to move forward, to proceed. 2. தொடர்தல், முன்னேறுதல்; to proceed or advance.

க., தெ. சாகு

[சல் → சலகு → சாகு-.]

சாட்டு-தல் śāṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பொறுப்பை அல்லது கடமையைப் பிறனிடம் சார்த்துதல்; to transfer as a debt; to assign. 2. ஒருவர் மீது குற்றஞ் சுமத்துதல்; to accuse, charge with. 3. தலைக்கீழாகக் கொள்ளுதல்; to allege as a pretext.

தெ. சாடு

[சார்த்து → சாட்டு-, ஒ.நோ. துவர்த்து → துவட்டு.]

சாட்டை śāṭṭai, பெ. (n.) 1. கயிற்றை அல்லது தோல்வாரைக் கட்டியதும் அடிக்கப் பயன்படுத்துவதுமான ஒருவகைக் கருவி, 'கசை'; whip, made of cord or leather. 2. கோயில் திருமேனிகள் (மூர்த்திகள்), கண்டி நாட்டதிகாரிகள், இன்னோர் திருமுன் மக்கள் அமைதி உண்டாக்க வேண்டி அடித்து ஒலிக்கச் செய்யும் கிறிச்சுச் சாட்டை; a large whip cracked before idols and chief officers of the Kandyan

country to disperse or silence crowd. 3. பம்பரம் மாட்டுங் கயிறு; string to spin a top. 4. மரத்தாற் செய்யப்பட்ட ஒருவகைக் குயக்கருவி; a small pallet.

ம. சாட்ட; க. சாடி, சாவடி, சாவுடி; தெ. சாடி; கோத. சாட்.

[சவட்டு → சவட்டை → சாட்டை]

சாடு¹-தல் śāḍu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அடித்தல்; to beat. 2. மோதுதல்; to fall upon. 3. துகைத்தல்; to trample. 4. குத்திக் கிழித்தல்; to tear open, gore. 5. வடுச்செய்தல்; to scratch. 6. ஒடித்தல்; to lop off, break, as branches. 7. கொல்லுதல்; to kill, destroy. 8. கடித்தல்; to abuse, reprove.

ம. சாடு (குதித்தல்) க. சாடிசு (எறிதல்); து.சாண்டுனி (ஈட்டியை அசைத்தல்); குரு. சாட்காரை (குதித்தல்).

[சாள் → சாடு-]

சாடு²-தல் śāḍu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அசைத்தல்; to shake. 2. ஒரு கட்சிக்குச் சார்பாயிருத்தல்; to favour a party, as in a civil suit. 3. சாய்ந்து நின்றல்; to lean, overhang, as a tree.

ம. சாடுக; க. சாடிசு; து. சாண்டுனி.

[சாள் → சாடு-,]

சாடு³-தல் śāḍu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கை கால் எறித்தல்; to stretch out, as the arms or legs from lassitude.

சாடு⁴-தல் śāḍu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. குறைகூறிக் கடுமையாகத் தாக்குதல்; to criticize vehemently, attack verbally. 2. தாவுதல், எகிறுதல்; to leap, jump over.

[சாள் → சாள் → சாடு → சாடை = தன்மை, சாயல். சாள் → சாள் → சாடு. சாடுதல் = சாய்தல்.]

சாடை śāḍai, பெ. (n.) 1. சாயல்; appearance, feature. 2. ஒப்பு; similarity. 3. போக்கு; inclination, tendency, temperament. 4. சைகை; hint, significant, gesture. 5. மிகச்சிறு அளவு, சிறுக்கம்; trifle, slightness.

தெ. சாட; ம. சாட; க. சாடு, சாடை; கோத. சாட்; பட. சாடை.

[சாள் → சாடு. சாடுதல் = சாய்தல். சாடு → சாட்டம் = சாய்வு. சாடு → சாடை.]

சாணம் śāṇam, பெ. (n.) சாணி; cow-dung.

ம. சாணம், சாணகம்; க. சகணி; பட. செகணி; Pkt. chāṇaka; Skt. chagana.

[சண்ணுதல் = நீக்குதல். சண் → சாண் → சாணம் = மாட்டுப் பவ்வீ.]

சாணை śāṇai, பெ. (n.) சருக்கரை முதலியவற்றால்

வட்டமாய்ச் சுட்ட பணியார வகை; round flat cake made of jaggery, etc.

ம. சாண; க. சாணை; தெ. சாண; Skt. śāṇa.

[சவள் → சாள். சாளுதல் = வளைதல். சாள் → சாய். சாய்தல் = வளைதல். சாள் → சாளை → சாணை.] (வே.க.231).

சாணைவை-த்தல் śāṇai-vai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கதிர்க் கட்டுகளைக் களத்தில் ஒரே இடத்தில் கூட்டி வைத்தல்; to gather sheaf.

[சாணை + வை-,]

சாத்தன் śāttan, பெ. (n.) வாணிகக் கூட்டத் தலைவன்; head of a trading caravan.

[சாத்து → சாத்தன்.]

சாத்து śāttu, பெ. (n.) 1. வணிகக் கூட்டம்; trading caravan. 2. கூட்டம்; company.

[சேர் → சார் → சார்த்து → சாத்து. சாத்தல் = சேர்தல், கலத்தல், கூடுதல்.]

த. சாத்து → Skt. sārtha.

சாத்துக்குடி śāttu-k-kuḍi, பெ. (n.) 1. சாத்துக்குடி என்னும் ஊரில் விளைந்த கிச்சிலிப் பழவகை; batavian orange produced in sāttukkuḍi, a village in North Arcot district. 2. தித்திப்பெலுமிச்சை; sweet lime-m.tr. *Citrus medica-limetta*.

[சாத்து + குடி.]

சாத்தெறி-தல் śātterī-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) வாணிகக் கூட்டத்தைக் கொள்ளையிடுதல்; to plunder a trading caravan.

[சாத்து + எறி-,]

சாதி śādi, பெ. (n.) 1. தேக்கு; teak. 2. திப்பிலி; long-pepper. 3. பிரம்பு; common ratton of South India. 4. பிரப்பம்பாய்; rattan matting. 5. ஆடாதோடை; malabar-nut tree. 6. கள்; toddy. 7. புனுகுச் சட்டம்; perfume talc of a civet cat.

[சடாய்த்தல் = செழித்தல். சடாய் → சதாய் → சாதி.]

சாந்தம் śāṇdam, பெ. (n.) 1. சந்தனம்; sandal. 2. குளிர்ச்சி; coolness. 3. சாணம்; cow-dung.

[சாந்து → சாந்தம். (வ.வ.148)]

சாந்தரை-த்தல் śāṇdarai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சாந்தினை அரைத்துக் கூழாக்குதல்; to grind sandal to make paste.

[சாந்து + அரை-,]

சாந்து śāṇdu, பெ. (n.) 1. சந்தன மரம்; sandal tree. 2. கலவைச் சந்தனம்; sandal paste. 3. அரிசி அல்லது கேழ்வரகைக் கருக்கிக் கூட்டப் பட்டதாய் நெற்றிக்கிடும் கருஞ்சாந்து; black pigment made of burnt rice or ragi, used as tilaka. 4. திருநீறு; sacred ashes.

5. விழுது; paste. 6. சுண்ணாம்பு; mortar, plaster. 7, மலம்; faeces.

ம. சாந்து; க. சாது, சாந்து; தெ. சாது; து. சாந்து; குட. சாந்தி.

[சார் → சார்த்து → சாத்து. சாத்துதல் = பூசுதல், திருமண் காப்பிடுதல், சந்தனம் பூசுதல். சாத்து → சாந்து = சுண்ணாம்புச் சேறு, அரைத்த சந்தனம்.]

Skt. śandana

சாப்பாடு śāppāḍu, பெ. (n.) 1. கவளங் கவளமாகக் கறிவகைகளுடன் (அல்லது அவையின்றிக்) குழம்பும் சாறும் மோரும் (அல்லது அவற்றுள் ஒன்று) கலந்து உண்பதற்கான சோறு; boiled rice with or without side dishes, sauce, buttermilk, etc. 2. உணவு; food, meal especially of human beings.

ம. சாப்பாடு; தெ. சாபாடு.

[சப்பு → சப்பிடு → சாப்பிடு → சாப்பாடு.]

சாப்பிடு-தல் śāppidu-, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. குழம்பும் சாறும் மோரும் (அல்லது அவற்றுள் ஒன்று) கலந்த சோற்றைக் கவளங் கவளமாகக் கறிவகைகளுடன் (அல்லது அவையின்றி) உட்கொள்ளுதல்; to take into mouth chew and swallow boiled rice with or without side dishes, sauce, buttermilk, etc. 2. திட உணவுகளை உண்ணுதல்; to eat solid foods, eatables. 3. பருகையை (நீர்மத்தை)க் குடித்தல்; to drink. 4. புகைத்தல் (புகை பிடித்தல்); to smoke.

ம. சாப்பிடுக; தெ. சாபடு.

[சப்பு → சப்பிடு → சாப்பிடு-,]

சாம்பல் śāmbal, பெ. (n.) 1. ஏதாவது பொருளை எரித்த பின் மிஞ்சும் பொடித்துகள்; powdery residue left after combustion of any substance, ashes. 2. வாடற்பூ; withered flower. 3. முதுமை; old age. 4. புகையிலை, பருத்திப் பயிர்களைக் கெடுக்கும் பூச்சி; insect causing damage to tobacco, cotton, etc.

ம. சாம்பல்

[சுள் → சுப்பு → சுப்பு. சுப்பெனல் = விரைந்து நீர்வற்றுதல். சுப்பு → சுப்பல் = சுள்ளி. சுப்பு → சும்பு → சம்பு → சாம்பு. சாம்புதல் = எரிதல், வாடுதல். சாம்பு → சாம்பல். எரிபட்ட நீறு, சாம்பல் நிறமாகத் தெரியும் வாடிய பூ, பயிர்களை அழிக்கும் சாம்பல் நிறப் பூச்சி.]

சாம்பு-தல் śāmbu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வாடுதல்; to wither, droop. 2. கெடுதல்; to perish, pine away. 3. குவிதல்; to close up, as flowers. 4. ஒடுங்குதல்; to decline. 5. உணர்வழிதல்; to lose consciousness. 6. ஒளி மழுங்குதல்; to grow dim, as the eyes. 7. எரிதல்; to burn.

ம. சாம்புக

[சுள் → சுப்பு → சுப்பு. சுப்பெனல் = விரைந்து நீர்வற்றுதல். சுப்பு → சுப்பல் = சுள்ளி. சுப்பு → சுப்பி = சுள்ளி. சுப்பு → சும்பு → சம்பு → சாம்பு-,]

சாமம் śāmam, பெ.(n.) 1. 7 1/2 நாழிகை கொண்ட காலவளவை; a watch of 7 1/2 nāḷigai = 3 hours. 2. நடுச்சாமம்; midnight. 3. இரவு; night.

[யாமம் → சாமம்.]

சாமை śāmai, பெ.(n.) 1. மடங்கல் (ஆவணி) மாதத்தில் விதைத்து 6 கிழமை முதல் 4 மாதங்களுள் விளையும் ஒரு வகைப் புன்செய்ப் பயிர்; poor-man's millet, sown in āvaṇi and maturing in six weeks to four months. 2. தவச வகை; little millet, panicum miliare. 3. வரகு; common millet.

ம. சாம; க. சாமெ, சாவெ, சந்தெ; தெ. ச்யாமாலு; பட. சாமெ; பர். சாம; **H.sāma; Skt. śyāma.**

[சமை → சாமை. வடவர் கரியது என்று பொருட்காரணம் கூறுவது தவறு. சாமை கரியதாகாது.]

சாய்-தல் śāy-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கவிழ்தல்; to incline, hand down. 2. வானில் கோள் முதலியவை சாய்தல்; to decline, as a heavenly body. 3. வளைதல்; to bend, turn down, as the ear. 4. படுத்தல்; to recline, lie down. 5. திரண்டு செல்லுதல்; to march, in crowds. 6. முறிதல்; to give way, break. 7. தோற்றோடுதல்; to be routed; to flee. 8. நடுநிலை திறம்புதல்; to be partial, biassed. 9. ஒதுங்குதல்; to decline from a direct course; to deviate. 10. சார்தல்; to lean. தூணின் மேல் சாய்ந்தான். 11. நடந்தேறுதல்; to happen, succeed.

ம. சாயுக; து. சாயுனி; வ. சய்; சீ, கூடிய்.

[சார் → சாள் → சா-சாய்-,]

சாய்மானம் śāyāṇam, பெ. (n.) 1. சார்மணை; back, as of a chair; a masonry construction to recline. 2. சாய்கை; leaning, reclining.

ம. சாய்மானம்

[சாய் + மானம்.]

சாய்வு! śāyvu, பெ. (n.) 1. சரிவு; slope, declivity, side of a hill. 2. ஒருபாற்கோடல்; bias, partiality. 3. குறைவு; defect, deficiency. 4. நிலைமைத்தாழ்வு; straitened circumstances. 5. வளைவு; going obliquely; turning aside; obliquity, divergency. 6. நோக்கம்; inclination, bent of mind. 7. அழிவு; death; destruction. 8. கட்டடம் முதலிய வற்றின் வாட்டம்; gradient.

ம. சாய்வு

[சாள் → சாய் → சாய்வு. 'வு' சொ.ஆ.ஈறு.]

சாய்வு² śāyvu, பெ. (n.) நீர் இல்லாமல் உலர்ந்து போன பயிர் (செங்கை); dry crop (without water).

[சாய் → சாய்வு.]

சாயம் śāyam, பெ. (n.) 1. நிறம்; colour, tinge, tint. 2. நூல் முதலியவற்றிற்கு ஊட்டும் வண்ணம்; dye. 3. உண்மைத் தன்மை; true colour, real nature. 4. பொய்த்தன்மை; false nature.

ம. சாயம்; க., தெ., பட. சாய; குட. சாய்; கோத. சய்வ்; துட. சாய.

[சாய் → சாயை = நிழல், படிவடிவம், ஒப்பு, புகழ். சாய் → சாயம்.]

த. சாயம் → Skt.chāyā.

சாயல் śāyal, பெ. (n.) 1. அழகு; beauty, gracefulness. 2. நிறம்; colour. 3. மேனி, உடல்; body form. 4. ஒப்பு; likeness, resemblance in feature. 5. நிழல்; reflected image, shadow. 6. சார்பு; protection. 7. மஞ்சள்; turmeric. 8. மேம்பாடு; excellence, superiority. 9. அருள்; grace, as of God. 10. மேம்பாடாகிய சொல்; lofty words.

ம. சாயல்; Skt.chāyā.

[சாய் → சாயல்.]

சாயுங்காலம் śāyungālam, பெ. (n.) கதிரவன் சாயும் வேளை (எற்பாடு) மாலைப்பொழுது; evening.

[சாயும் + காலம்.]

சார்¹-தல் śār-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சென்றடைதல்; to reach, approach. 2. புகலடைதல்; to depend upon, take shelter in. 3. அடுத்தல்; to be near to. 4. கலத்தல்; to unite. 5. உறவு கொள்ளுதல்; to be related to. 6. ஒத்தல்; to resemble, equal. 7. சாய்தல்; to lean upon, recline against. 8. பொருந்தியிருத்தல்; to be associated or connected with.

ம. சாருக; க. சார்; தெ. சாரு; து. சார்தி; கோத. சார்ய்; துட. சோர்ய்; பட. சேரு.

[சள் → சள் → சழி. சழிதல் = கலமும் பெட்டியும் பக்கமாக அமுங்கிச் சரிதல். சள் → சரு → சருவு. சருவுதல் = சாய்தல். சரு → சரி → சரிவு. சரிதல் = சாய்தல். சடி = அடிவாரம். சரு → சார். சார்தல் = சாய்தல். (மு.தா.66-67)]

சார்² śār, பெ. (n.) 1. கூடுகை; joining, uniting. 2. இடம்; place, situation. 3. இடப்பொருளுணர்த்தும் ஏழனுருபு; a locative ending. 4. பக்கம்; side. 5. அணைக்கரை; bund across a river or channel with an opening for placing a fishing net. 6. தாழ்வாரம்; inner verandah under sloping roof surrounding the inner courtyard of a house. 7. வகை; kind, class, species. 8.

அழகு; beauty, comeliness. 9. ஒரு மரம்; a tree.

[சாள் → சார்.]

சார்பு śārpu, பெ. (n.) 1. இடம்; place. 2. பக்கம்; side. 3. துணை; help, support. 4. புகலிடம்; refuge, shelter. 5. பற்று; attachment. 6. பிறப்பு; birth. 7. புத்த மதத்தினர் கூறும் பேதைமை, செய்கை, உணர்வு, அருவுரு, வாயில், ஊறு, நுகர்வு, வேட்கை, பற்று, பிறப்பு, தோற்றம், வினைப்பயன் என்ற பன்னிரண்டு நெறிகள்; causes of misery, 12 in number. 8. ஒருதலைப்பக்கம்; bias, partiality. 9. கூட்டுறவு; friendship. 10. கிட்டுகை; approximation. 11. அருகு, அண்மை; adjacency, nearness.

[சார் → சார்பு.]

சார்பெழுத்து śārbeluttu, பெ. (n.) தமக்கென்று தனியான வரிவடிவங்கள் இல்லாமல் முதலெழுத்துகளைச் சார்ந்து ஒலிக்கும் எழுத்துகள்; secondary letters.

[சார்பு + எழுத்து.]

சாரம்¹ śāram, பெ. (n.) 1. மேலேறக்கட்டும் மரம்; scaffolding, sheers, sticks tied to the smaller branches of a flower-tree, as a scaffold for pricking flowers. 2. மேடு; elevation, eminence, high ground.

ம. சாரம்; க. சார; தெ. சாரவ, சாருவ; கோத. சாம்.

[சார் → சாரம் = சுவரைச் சாரக்கட்டும் மரம்.]

சாரம்² śāram, பெ. (n.) 1. பயிர்களின் உயிர்ச் சாறு; sap, as of plants. 2. இனிமை; relish sweetness. 3. மருந்து; medicine, elixir. 4. சிறந்தது; that which is of superior quality. 5. வடித்தெடுத்த பகுதி; essence, gist. 6. பயன்; advantage use. 7. ஆற்றல்; strength, vigour. 8. மரவயிரம்; hard inner part or heart of a tree. 9. மரவகை; Cuddapah almond, Buchanania latifolia. 10. இருப்பை; South Indian mahua. 11. கொட்டை முந்திரி; cashew tree. 12. சித்திரப் பாலடை; tailed tick-trefoil.

[சாறு → சாறம் → சாரம்.]

சாரல் śāral, பெ. (n.) சாய்வாகவும் துளித் துளியாகவும் விழும் மழை அல்லது காற்றால் அடித்து வரப்படும் மழை; light drizzle, driving rain.

ம. சாரல் (மழை); பட. செரெ.

[சார் → சாரல் = சாய்ந்து பெய்யும் தூறல்.]

சாராயம் śārāyam, பெ. (n.) மரப் பட்டையையோ, கரும்பின் கழிவையோ, சில வகைக் கிழங்கையோ நொதிக்க வைத்துக் காய்ச்சி வடித்தெடுக்கும் மயக்கமுட்டும் நீர்மம்; local alcoholic brew; spirits; arrack.

ம. சாராயம்; க. சாராய; தெ. சாராய், சாராயி; து. சாராயி; பட. சாராய; Ar. sharab; Skt. saraka.

[சாறு → சாரு → சாராயம்.]

சாரியை¹ śāriyai, பெ. (n.) 1. குதிரையின் சுற்று வரவு;

pace of horse in a circle. 2. வீரனுடைய நடை வகை; course, onward movement, as of a warrior. 3. ஆடல் வகை; a mode of dancing.

[சார் → சாரியை.]

சாரியை² śāriyai, பெ. (n.) சொல்லுக்கும் உருபுக்கும் இடையில் தோன்றும் அசை; empty morph.

ம. சாரிய

சால்வை śālvai, பெ. (n.) மயிர்க்கம்பளம்; shawl.

க. சாலுவெ, சாலு; பட. சால்வெ

[சுல் →(சோல்) →சால் →சால்வை = போர்வை. போர்த்திக் கொள்வதற்குப் பயன்படுவது.]

சாலை śālai, பெ. (n.) 1. உணவு அளிக்கும் அறச்சாலை; alms-house, feeding-house. 2. வேள்விச் சாலை; sacrificial hall. 3. பள்ளிக்கூடம்; school. 4. குதிரை யானை முதலியவற்றின் கூடம் ; stable, elephant-stable. 5. ஆவின் (பசுக்)கொட்டில்; cow-shed. 6. பெரிய பொது மண்டபம்; large public hall. 7. அரண்மனை; royal palace. 8. வீடு; house, mansion. 9. இருபக்கமும் மரஞ்செறிந்த பாதை; avenue, public road shaded by trees. 10. அகன்ற பாதை; road.

ம. சால; E. saloon, hall.

[சால் → சாலை = பெருங்கூடம், பட்டறை, தொழிலகம், அலுவலகம், அகன்றபாதை.]

சாவு śāvu, பெ. (n.) 1. இறப்பு; death. 2. பிணம்; corpse. 3. பிறந்த ஒன்றுக்கு (இலக்கினத்துக்கு) எட்டா மிடமாகிய இறப்பைக் குறிக்கும் இடம்; the eighth house, as the house of death. 4. பேய்; ghost.

ம. சாவு; க., து., பட., குட. சாவு; தெ. சாவு; கோத. சாவ்; துட. சொவ்; கோண். காவ; குவி. கானெ; பர். சாந்த்.

[சாய் = சாய்தல், சாய்ந்து விழுதல். சாய் → சா →சாவு = நேராக நிற்கும் தன்மையற்ற (உயிரற்ற) உடல்.]

சாற்று-தல் śārru-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விளம்பரப் படுத்துதல்; to publish, announce. 2. விரித்துச் சொல்லுதல்; to explain in detail. 3. சொல்லுதல்; to speak, mention. 4. புகழ்தல்; to praise. 5. அடித்தல்; to beat, as a drum. 6. நிறைத்தல்; to fill with water, as tank. 7. அமைத்தல்; to form.

ம. சாற்று; க. சாறு; தெ. சாடு; து. சாரியுனி; கோத. சார்; பட. சாறு.

[சார் → சார்த்து →சாத்து. சாத்துதல் = பூசுதல், திருமண் காப்பிடுதல். சாத்து→சாற்று→சாற்றுதல் = பலரறியச் சொல்லுதல்.]

சாறு¹-தல் śāru-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நழுவுதல்; to slip off.

2. வழக்குதல்; to slip down, as from a tree. 3. சரிதல்; to slant, incline as a post; to deviate. 4. வடிதல்; to flow, issue.

ம. சாருக; க. சாறு; தெ. சாறு; பட. சாரு.

[சார் → சாறு-.]

சாறு² śāru, பெ. (n.) 1. இலை பழம் முதலியவற்றின் சாறு; juice, sap. 2. கள்; toddy. 3. மணப் பொருள்கள் ஊறின நீர்; water in which aromatic substances are infused. 4. மிளகுச் சாறு; pepper water. 5. இழவு வீட்டில், இறந்தவருடைய உறவினர் இடும் உணவு; food given by relatives in the house of the chief mourner, generally on the tenth day.

ம. சாறு; க. சாறு, சாறு; து. சாரு, சாரு; தெ. சேரு.

[தெள்→ தெறு→ தெற்று = தெளிவு. தெற்றென = தெளிவாக. தெறு→ தேறு. தேறுதல் = தெளிதல், துணிதல். தேறு→ தேறல் = தெளிவு, தெளிந்த கள், தேன், தெளிந்த சாறு (சாரம்). தேறு →சேறு = கள், தேன், பாசு, இனிமை. ஒ.நோ: தாறு →சாறு = காய்கனிக் குலை (பிங்.). சேறு →சாறு = கள், நறுமணப் பண்டங்கள் ஊறின நீர், மிளகு நீர், இலை, கனி முதலியவற்றின் நீர். (வ.வ. 147)]

த. சாறு → Skt.sāra.

சான்றாண்மை śāṇṛāṇmai, பெ. (n.) 1. பெருந்தன்மை; நற்குணங்கள் பல்லாற்றானும் அமைதல்; nobility, greatness. 2. பொறுமை, பலகுணங்களானும் நிறைந்து அவற்றை ஆளுந்தன்மை; self-control, patience.

ம. சான்னாய்

[சுல்→சோல்→ சால். சாலுதல் = நிறைதல். சால் = மிக. சால் →சான்றோர். சால் →சான்றாண்மை = எல்லா நற்குணங்களும் நிறைந்து அவற்றை ஆளுந்தன்மை (மு.தா.158)]

சான்றிதழ் śāṇṛidaḷ, பெ. (n.) பிறப்பு, கல்வி முதலிய குறித்துக் குறிப்பிட்ட விளக்கமளித்து அதற்குரிய அதிகாரி அல்லது அமைப்பு வழங்கும் எழுத்து வடிவான சான்று; testimonial; certificate.

[சான்று + இதழ்.]

சான்று śāṇṛu, பெ. (n.) கரி; witness, evidence.

[சால் → சான்று]

சான்றோர் śāṇṛōr, பெ. (n.) 1. அறிவொழுக்கங்களால் நிறைந்த பெரியோர்; the great, the learned, the noble. 2. கழகக் காலத்துப் புலவர்; poets of the śāṅgam period. 3. வீரர்; warriors.

[சாலுதல் = நிறைதல். சால்→சான்→சான்றோர் = அறிவு நிறைந்தோர்.]

சி

சிக்க *šikka*, கு.வி.எ. (adv.) 1. சுருக்கமாக; in brief, in a nut-shell. 2. நன்றாய்; soundly.

ம. சிக்க (சிறிய, முதிராத), செக்க, செறுக்க; க. சிக்க (சிறிய); தெ. சிக்கசிக (சிறிய, சிறிதளவு); து. சிக்க (சிறிய); குட. சிக்க (இளைய); Pkt. cikka. [சிறு → சிறுக்கு → சிக்கு → சிக்க]

சிக்கங்கோல் *šikkaṅḡol*, பெ.(n.) சிடுக்கு வாரி; forked comb for dressing the hair.

மறுவ. சிக்குவாரி; மயிர்கோதி; சிறுக்கணி, ஈர்கொல்வி.

[சிக்கு + அம் + கோல்]

சிக்கடம் *šikkaḍam*, பெ.(n.) பறவையைப் பிடிக்கும் வலை; snare.

[சிக்குதல் = ஒன்றனுள் அகப்படுதல். சிக்கு → சிக்கடம்.]

சிக்கடி¹-த்தல் *šikkaḍi-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சிக்கு நாற்றமடித்தல்; to give out bad smell, as of oily stink.

[சிக்கு = முடைநாற்றம். சிக்கு + அடி-]

சிக்கடி²-த்தல் *šikkaḍi-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) குழறுபடி செய்தல்; to complicate, confuse.

[சிக்கு + அடி-]

சிக்கம் *šikkam*, பெ.(n.) 1. உறி; a net-work of rope or a string-loop for suspending pots. 2. வலை; net. 3. வலைப்பை முதலியன; net-work, bag of net-work. 4. பின்னல்; net of hair. 5. வால் மிளகு; tail-pepper, cubeb. 6. மூக்கணாங்கயிற்றுக்கு மாறாகக் கன்றுக்குட்டியின் வாயைச் சுற்றிக் கட்டும் கயிறு; rope tied around the face of calf.

க. சிக்க.

[சிக்கு → சிக்கம்.]

சிக்கர் *šikkar*, பெ.(n.) தலைநோவுடையார்; persons suffering from headache.

[சிக்கல்³ → சிக்கர். 'அர்'- பலர்பாலீறு]

சிக்கவை-த்தல் *šikkavai-*, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) மாட்டச் செய்தல்; to cause oneself to be caught, to be caught.

க. சிக்கிக

[சிக்கு → சிக்க + வை-]

சிக்கறுப்பு *šikkaṟuppu*, பெ.(n.) முடிவு; decision.

[சிக்கு + அறுப்பு. அறு → அறுப்பு = அறுத்தல், தீர்வு, முடிவு]

சிக்கி முக்கி *šikkimukki*, பெ.(n.) நெருப்புண்டாக்குங்கல்; flint used in producing fire.

மறுவ. தீத்தட்டி

[சக்கிமுக்கி → சிக்கிமுக்கி]

சிக்கு-தல் *šikku-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சிக்குப்படுதல்; to become entangled, complicated. 2. இறுகுதல்; to be tightened, as a knot.. 3. ஒன்றனுள் அகப்படுதல்; to be caught, ensnared. 4. கிடைத்தல்; to be obtained.

ம. சிக்குக; க. சிக்கு, சிசு, சிர்சு, சிலிகு, சிலுகு; தெ., கோத. சிக்கு; து. சிக்குனி, திக்குனி; பட., குவி. சிக்கு; துட. திக்க்; கூ. செக்ப; கொண். கிர்கானா; கொலா. சிக்க் (தொங்குதல்); பர். சிர்ங்க்.

சல் - வளைதல் பொருள், சுழித்தல் பொருள்.

சல் - சில் - சில் + கு-,

சில்கு - சிக்குகள்.

வளைந்து சிக்கவைத்தல்.

சிக்கு *šikku*, பெ.(n.) 1. நூல் முதலியவற்றின் சிக்கு, முறுக்கு; tangle, twist. 2. சிக்கலாயிருப்பது; intricacy complication. 3. கண்ணி; snare, entanglement. 4. மாட்டிக் கொள்ளுகை; being caught, or entangled. 5. தடை; obstacle impediment.

ம. தெ. சிக்கு; க., து., பட. சிக்கு.

[சிலுக்கு → சிக்கு]

சிக்குவாரி *šikku-vāri*, பெ. (n.) ஒரு வகைச் சீப்பு; a kind of comb.

[சிக்கு + வாரி. வாரி = வர்கருவி]

சிங்காரம் *šingāram*, பெ. (n.) செந்நிறம்; red colour.

[செம்மை - சிவப்பு; செம் + காரம் → செங்காரம் → சிங்காரம். 'காரம்' ஒரு ஈறு ஒநோ. வெண்காரம், அதிகாரம்]

சிங்கியடி-த்தல் *šingi-y-aḍi-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முடக்கிய இரு கைகளாலும் விலாப்புறங்களை அடித்துக் கொண்டு கூத்தாடுதல்; to beat the sides with the elbows and dance. 2. வறுமையால் முட்டுப்படுதல்; to be in straightened circumstances; to suffer from poverty. 3. பெண்மைக் குணமின்றியொழுதுதல்; to behave shamelessly, as a virago. 4. கோலி விளையாட்டிற் கோலியைக் கைமுட்டியால் குழியில் தள்ளுதல்; to push marbles with knuckles, in the children's game of marbles.

ம. சிங்கியடிக்குக

[சிங்கி + அடி-]

சிங்கு¹-தல் *šingu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குன்றுதல்; to diminish, wane, decrease. 2. இளைத்தல்; to faint, fail, droop. 3. அழிதல்; to decay, perish. 4. கழிந்து போதல்; to elapse, pass away, as time.

ம. சிங்கு (பதர்); து. சிங்கு

[இங்குதல் = அமுந்துதல், துன்புறுதல், இங்கு → சிங்கு-]

சிங்கு² *šingu*, பெ.(n.) நாக்கு; tongue.

சிச்சீ śiccī, இடை. (int.) இகழ்ச்சிக் குறிப்பு; expr. meaning fie[used in contempt.

ம. சிச்சீ; க., தெ. சிசீ

சிட்டம் śiṭṭam, பெ. (n.) 1. பெருமை; eminence, greatness. 2. மதிப்பானது, மரியாதைக்குரியது; that which is estimable, sacret.

ம. சிட்டம்

சில் = சிறப்புப் பொருள்

[சில் → சிட்டு → சிட்டம்.]

த. சிட்டம் > Skt.sista.

சிட்டி śiṭṭi, பெ. (n.) 1. சிறுமட்கலம்; a small earthen vessel. 2. ஓர் அளவுக் கருவி; a small measure. 3. சூது கருவியை உருட்டுஞ் செப்பு; small dice-case.

க. சிட்டி; தெ. சிட்டி

[சுள் = சிறுமை. சுள் → சுள்ளாணி = சிறிய ஆணி. சுள் → (சுட்டு) → சிட்டு = சிறியது, சிறுகருவி. சிட்டு → சிட்டி (மு.தா.132)]

சிட்டிகை śiṭṭikai, பெ. (n.) 1. கைந்நொடி; snap of the fingers. 2. கைந்நொடிப் பொழுது; moment, a measured by snap of the finger. 3. விரற்பிடியளவு; a pinch, as of snuff.

க. சிடிகை; தெ. சிடிக; து. சிடிகி; பட. சிடுகு; குட. செடி

[சிட்டு → சிட்டி → சிட்டிகை]

சிட்டு śiṭṭu, பெ. (n.) 1. சிறியது; anything little, that which is small. 2. சிலுப்பாக்குடுமி; hair grown about the ears.

ம., க. சிட்டு; து. சிட்டெ; தெ. சிட்டா

[சுள் = சிறுமை. சுள்ளாணி = சிறிய ஆணி. சுள் → சுண்டு = சிறியது, சிறிய முகவைக் கருவி (வீசம்படி). சுள் → (சுட்டு) → சிட்டு (மு.தா.132)]

சிட்டை śiṭṭai, பெ. (n.) 1. நாள்வழி வரவு செலவுக் கணக்கிற்கான சிற்றேடு; day book. 2. வரவு செலவு விளத்தம் காட்டும் தனிக்கணக்குப் பொத்தகம்; memorandum of account containing details of major items of expenses.

ம. சிட்ட; து. சிட்டெ

சுள் = சிறுமைப்பொருள்.

[சுள் - சுட்டு - சிட்டு → சிட்டை.]

சிண் śiṇ, பெ. (n.) கையாள்; personal attendant.

[சில் → சின் → சின்]

சிண்டு śiṇḍu, பெ. (n.) சிறுகுடுமி; hair-tuft.

ம. சிண்டி

சுண்டு = சிறுமை.

[சுண்டு → சுண்டை = சிறிய காய் வகை. சுண்டு

→ சிண்டு = சிறிய குடுமி]

சிண்டுரி śiṇḍūri, பெ.(n.) சிறுகீரை; Pig greens.

சிணுக்கம் śiṇukkam, பெ.(n.) 1. மூக்கால் அழுகை; whining, whimpering. 2. சுருக்கம் விழுகை; shrinking, as of cloth; becoming wrinkled. 3. உடன்படான்றென்பதையுணர்த்தும் முகக்குறி; facial expression of disapproval or protest.

ம. சிணுக்கம்

[சிணுங்கு → சிணுக்கம்]

சிணுங்கி śiṇuṅgi, பெ.(n.) 1. அழும் குழந்தை; crying child. 2. சிணுங்கும் பெண்; she who whines or whimpers. 3. தொடர்ச்சுருங்கி; a sensitive plant as tottār-siṇuṅgi, niṇṇār śiṇuṅgi, etc., plants that are sensitive to mere touch or by standing near it.

ம. சிணுங்கி

[சிணுங்கு → சிணுங்கி]

சித்தம் śittam, பெ.(n.) 1. மனம்; mind, will. 2. முடிவான மனக்கொள்கை; determination, firm, conviction. 3. அகக்கருவி (அந்தக்கரணம்) நான்கனுள் உறுதிப்படுத்தும் தொழில் உடையது; determinative faculty, one of four anta-k-karaṇam. 4. திடம்; courage firmness.

[செத்தல் = கருதுதல். செ → செத்து = கருத்து, அறிவு. செத்து → சித்து = கருத்து, அறிவு. சித்து → சித்தம் = கருத்து, மனம், அறிவு]

த. சித்தம் > Skt. śitta.

சித்தன் śittan, பெ.(n.) 1. நுண்ணறிவு பெற்றவன்; mystics. 2. அருள் பெற்றோன்; one endowed with supernatural powers and capable of performing miracle. 3. முருகன்; Murugan. 4. வைரவன்; Bhairavan. 5. அருகன்; Arhan. 6. சிவன்; sivan. 7. பிள்ளையார்; Pilaiyar.

[சித்து → சித்தன்]

சித்தி śitti, பெ.(n.) சிறிய தாய்; சித்தப்பாவின் மனைவி, தாயின் தங்கை; mother's younger sister; father's younger brother's wife.

[சிறறாய் → சிறறாய்த்தி → சித்தி.]

சித்திரக்கவி śittira-k-kavi, பெ.(n.) 1. நால்வகைப் பாக்களுள் சித்திரத்தில் அமைத்துப் பாடும் மிறைப்பா; a variety of metrical composition filled into fanciful figures, one of nār-pā. 2. சித்திரப்பா பாடுவோன்; one claver in composing śittira-p-pā.

[சித்திரம் + கவி]

சித்திரச்சோறு śittira-c-cōru, பெ.(n.) புளிச்சோறு சருக்கரைச் சோறு, எட்சோறு என கலந்து செய்த பல வகை வண்ணச்சோறு; boiled rice mixed with spicy condiments, as a tamarind, sesamum, sugar, etc.

மறுவ. சித்திரான்னம்.

[சித்திரம் + சோறு.]

சித்திரம் *śittiram*, பெ.(n.) 1. ஓவியம்; picture, painting. 2. சிறப்பு; excellence. 3. அழகு; beauty. 4. அணியழகு; decoration, embellishment. 5. வியப்பானது; object of wonder, surprise. 6. ஒரு சிற்ப நூல்; a treatise on architecture. 7. காடு; forest.

ம. சித்திரம்

[செத்தல் = ஒத்தல். செத்து = ஒத்து, போல. செ + திரம் - செத்திரம் → சித்திரம்.]

சித்திரர் *śittirar*, பெ.(n.) கலகம் விளைப்போர், குழப்பம் விளைப்போர்; quarrelsome, factious people.

சித்திரன் *śittiran*, பெ.(n.) 1. ஓவியன்; painter, artist. 2. தச்சன்; Carpenter.

[சித்திரம் + சித்திரன்]

சித்திரி-த்தல் *śittiri-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சித்திர மெழுதுதல்; to paint, make fancy work. 2. வண்ணித்துப் (அழகாகப்) பேசுதல்; to paint in words, use rhetorical tricks in speech. 3. கற்பனை செய்தல்; to fashion, invent, as arguments; to fabricate. 4. ஒப்பனை செய்தல்; to beautify.

[சித்திரம் → சித்திரி → சித்திரித்தல்-]

சித்திரை *śittirai*, பெ.(n.) 1. பதினான்காம் விண்மீனாகிய நெய்மீன்; the 14th star, part of Virgo. 2. தமிழாண்டின் முதல் மாதமாகக் கருதப்படும் மேழம்; known as the first month of the Tamil year, April-May.

சித்து *śittu*, பெ.(n.) 1. அறிவு; intellect, intelligence. 2. அறிவுடைப் பொருள்; intelligent being. 3. ஆதன்; soul.

[செ → செத்து → சித்து (மு.தா.202).]

சித்துரு *śitturu*, பெ.(n.) அறிவு வடிவான கடவுள்; god, as the embodiment of intelligence.

[சித்து + உரு]

சிதடன் *śidaḍan*, பெ.(n.) 1. குருடன்; blind man. 2. அறிவிலி; ignorant person. 3. பித்தன்; insane person.

[சிதடு → சிதடன்]

சிதம் *śidam*, பெ.(n.) மனைவாயில்; door, entrance to a house.

சிதம்பர் *śidambar*, பெ.(n.) இழிந்தோர்; base persons.

[சிதம்பு → சிதம்பர்]

சிதம்பரம் *śidambaram*, பெ.(n.) கடலூர் மாவட்டத்தில் உள்ளதும் பாடல் பெற்ற சிவன் கோயில் உள்ளதுமான ஊர்; a celebrated saiva shrine in Cuddalore district.

ம. சிதம்பரம்

[சிறிறம்பலம் → சித்தம்பலம் → சிதம்பலம் →

சிதம்பரம்]

சிதம்பு-தல் *śidambu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பதனழிதல்; to be spoiled by too much moisture; to become rotten. 2. நீரில் நெடுநேரம் கிடத்தலால் கைகால்கள் வெளுத்தல்; to be whitened, as the hands or feet by being dipped in water for a long time. 3. நீர்ச்சாவி யாதல்; to be damaged or injured by excess of water, as crops, vegetation.

[சிதை → சிதைவு → சிதம்பு-]

சிதர்-தல் *śidar-*, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சிதறுதல்; to scatter, strew. 2. பரக்கச் சொல்லுதல்; to dilate upon, narrate, expound in detail. 3. காலாற்கிளைத்தல்; to scratch, as a fowl.

[சிதை → சிதர்-]

சிதர் *śidar*, பெ.(n.) 1. மழைத்துளி; rain drop. 2. பூந்தாது; pollen of flowers. 3. பொடி; powder. 4. துணி; cloth. 5. கந்தை; rag. 6. உறி; rope-loop for suspending pots. 7. வண்டு; bee, beetle. 8. மெத்தனவு; gentleness, softness. 9. சிந்துகை; spilling, shedding. 10. சிச்சிலிப் பறவை வகை; a kind of kingfisher.

சிதல் *śidal*, பெ.(n.) 1. வெண்ணிறமானதும் அரித்துணும் இயல்பினதும் வெப்ப நாட்டில் வாழ்வதும் எறும்பினத்தைச் சார்ந்ததுமான சிறிறுயிர்; termite. 2. சிறகு முளைத்த கறையான்; flying white ant.

மறுவ. கறையான், ஈசல்

ம. சிதல்; க. கெதல், கெத்தலு, கெத்தலி; தெ. செதலு, செத; து. உதலு, உதால்; குட. கெதெ; துட. செகல்; கொலா. செத, செதல்; நா. கெதல்; கோத. கெசல்

[சிதர் → சிதல்]

சிதலம் *śidalam*, பெ.(n.) 1. தளர்வு; loosening. 2. கீல் (முட்டு) தளரல்; loosening of joints. 3. சிதைவு; spoil.

[சிதிலம் → சிதலம்]

சிதலை *śidalai*, பெ.(n.) 1. கறையான்; termite. 2. துணி; small piece of cloth, rag. 3. நோய்; disease.

[சிதர் → சிதல் → சிதலை]

சிதறிப்போ-தல் *śidari-p-pō-*, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கூட்டம் கலைந்தோ தவசம் போன்றவை தனித்தனியாகப் பிரிந்தோ பொருள் உடைந்தோ போதல்; to disperse as of a crowd, scatter as of grams etc., break or disintegrate as of solid matters etc., 2. நோய் உடம்பைவிட்டகலல்; to leave or quit from the body, as disease.

[சிதறி + போ-, 'போ' து.வி.]

சிதை-த்தல் *śidai-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கெடுதல்; to injure, waste. 2. குலைத்தல்; to disperse, scatter. 3. அழித்தல்; to destroy, ruin, demolish, kill. 4. சிரைத்தல்;

to shave, shear. 5. களைதல்; to pluck out, uproot. 6. தேய்த்தல்; to rub. 7. ஒலித்தல்; to sound. 8. நசங்குதல்; crushing as plants.

ம. சிதய்க்குக.

[சிதர்த்தல்; பிரித்தல் → குலைத்தல் → சிதர் → சிதை-]

சிந்தடி śindaḍi, பெ.(n.) இருசீரடி (குறள்)க்கும் நாற்சீரடி (அளவு)க்கும் இடைப்பட்ட முச்சீரடி; metrical line of three feet.

[சிந்து + அடி. ஏழும் எட்டும் ஒன்பதும் ஆகிய எழுத்தினால் மூன்று சீராய் வருவது சிந்தடி-]

சிந்தனை śindanai, பெ.(n.) 1. எண்ணம்; thought, idea. 2. படித்த பாடத்தை மீண்டும் நினைக்கை; revision of lessons. 3. ஊழ்கம் (தியானம்); meditation. 4. கவலை; care, concern, grief. 5. கவனம்; attention, consideration. 6. குறி கேட்கும் செய்தி; subject about which a person consults a soothsayer.

[சித்து → சிந்து → சிந்தை → சிந்தனை. சித்து = அறிவு, கருத்து, கருதியதை அடையும் திறம் (மு.தா.184)]

த. சிந்தனை → Skt.cintanā.

சிந்தி-த்தல் śindi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நினைத்தல்; to think of, consider. 2. மனனம் பண்ணுதல்; to reflect, ponder. 3. ஓகம் செய்தல்; to meditate. 4. கேட்ட பாடத்தை மீண்டும் நினைத்தல்; to revise lessons. 5. விரும்புதல்; to desire.

ம. சிந்திக்குக

[சித்து → சிந்து → சிந்தி-]

சிந்து¹-தல் śindu-, 5 செ.குவி. (v.i.) 1. சிதறுபடுதல்; to be strewn, spilled. 2. சொட்டியொழுகுதல்; to trickle, stream. 3. அழிதல்; to be destroyed.

தெ. சிந்து; ம. சிந்துக

[சல் → சர் → சர; சரத்தல் = பொழிதல். சல் → சில் + து → சித்து → சிந்து-தல் = ஒழுகுதல்.]

சிந்து² śindu, பெ.(n.) 1. கடல்; sea, ocean. 2. நீர்; water. 3. ஆறு; river. 4. சிந்து ஆறு; the river Indus. 5. ஐம்பத்தாறு நாடுகளுள் ஒன்று; Sindh, as the country of the Indus, one of 56 dēśam. 6. பதினெண் மொழிகளுள் சிந்து நாட்டில் வழங்கும் மொழி; the language of Sindh, one of the 18 languages referred to in Tamil works.

சிந்தூரம் śindūram, பெ.(n.) 1. சிவப்பு; redness. 2. செங்குடை; red umbrella. 3. நெற்றியில் அணிதற்குரிய ஒருவகைச் செம்பொடி; vermilion, red paint, red powder for tilaka. 4. செந்நிறமுள்ள பொடிவகை; red metallic oxide, precipitate of mercury, any chemical or metallic compound used medicinally. 5. யானைப் புகர்முகம்; elephant's face, as spotted red. 6. வெட்சி; scarlet ixora.

7. சேங்கொட்டை; marking-nut tree. 8. மாவகை; a kind of mango.

[சும் → செம் → செம்பு → செப்பு. செம்பு → கெம்பு = சிவந்த கல். செந்தூள் = செம்பொடி, செந்நீறு. செந்தூள் → செந்தூளம் → செந்தூரம் → சிந்தூரம் (மு.தா.153)]

த. சிந்தூரம் → Skt.sindūra

சிந்தை śindai, பெ.(n.) 1. மனம்; mind, intellect. 2. அறிவு; knowledge. 3. எண்ணம்; thought, idea, intention. 4. ஊழ்கம் (தியானம்); meditation, contemplation. 5. கவலை; solicitude, care.

[சித்து → சிந்து → சிந்தை]

சிப்பம் śippam, பெ.(n.) 1. பொட்டலம்; parcel. 2. சிறுமூட்டை; bundle. 3. ஒருவன் சுமக்கும் அளவுள்ள கட்டப்பட்ட சுமை; a man's load of tobacco leaves.

ம. சிப்பம்; தெ. சிப்பமு

[சுள் - சிறுமைப்பொருள். சுள் + பு - சுப்பு. சுள் → (சுட்டு) → சிட்டு (மு.தா.140). சிட்டு → சிறியது. சிட்டு → சிட்டம் → சிப்பம்]

சிப்பி śippi, பெ.(n.) 1. முத்து முதலியவை பொதிந்திருக்கும் ஓடு; pearl-oyster, oyster shell. 2. சிப்பியோடு கூடிய நீர்வாழ் உயிரி; shell-fish. 3. தயிர் அளந்துவிடும் கொட்டாங்கச்சி (சிரட்டை); coconut-shell for measuring out curds.

ம. சிப்பி; க. சிப்பு, சிப்பு, சிம்பு, சிம்பி, சிம்பெ; தெ. சிப்ப; Pkt., Pali. sippi; Skt. śukti; Port. chipo.

[சிம்பு → சிப்பு → சிப்பி]

சிபி śibi, பெ.(n.) வள்ளன்மையிற் பேர் பெற்ற கதிரவகுல மன்னன்; a king of the solar race, renowned for his liberality.

சிம்பு¹-தல் śimbu-, 5 செ.குவி. (v.i.) 1. துள்ளுதல்; to frisk about. 2. சினக்குறி காட்டுதல்; to be restive, to show signs of anger.

[சிலம்பு → சிம்பு-]

சிம்பு² śimbu, பெ.(n.) 1. சிராய்; small splinter or fibre rising on a smooth surface of wood or metal. 2. இரும்பு முதலியவற்றின் தெறிப்பு; chip, strip, flake from beaten iron; any small mass breaking off in flakes, in scales or in chips. 3. செதும்பு; fibre, frayed ends of a worn cord. 4. மூங்கிற்சிம்பு; bamboo splints. 5. இளம்விளாறு; twig, young stalk. 6. குற்றம்; fault, defect.

ம. சிம்பு; தெ. சிம்பி

[சில் → சிதம்பு → சிம்பு]

சிம்புரி śimburi, பெ.(n.) கலம் அசையாதபடி அதன் கீழிடும் புரிமனை, சும்மாடு முதலியன; coil of straw used for keeping steady a vessel, load etc., as on the ground or head.

க. சிம்பி
[வைக்கோற் புரியாலான சுமையடை (சும்மாடு).
சும்மாடு+புரி=சும்மாட்டுப்புரி → சிம்மாட்டுப்புரி
→ சிம்புரி]

சிம்மாடு šimmāḍu, பெ.(n.) சும்மாடு; load-pad for the head.
ம. சிம்மாடு
[சும்மாடு → சிம்மாடு]

சிமிட்டு-தல் šimiṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கண்ணி
மைத்தல்; to blink, wink. 2. சாடை தோன்றக்
கண்சிமிட்டுதல்; to make a signal with the eyes, to wink.
3. தந்திரஞ்செய்து ஏமாற்றுதல்; to deceive artfully,
impose upon by stratagem.
ம. சிமிட்டுக; க. சிமிடு, சிவடு, சிவிடு; து. சிமுடு
[சிமிழ் → சிமிட்டு-;]
த. சிமிழ் → Skt. śiml.

சிமிழ்-த்தல் šimil-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கட்டுதல்;
to tie, bind. 2. அகப்படுத்தல்; to entrap, catch.
[இமிழ் → சிமிழ்-;]

சிமுக்கிடு-தல் šimukkiḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.)
1. எச்சரிக்கை செய்தல்; to give alarm, utter a warning, used
only in the negative. 2. அசைதல்; to move.
ம. சிமுக்கு
[சிமுக்கு + இடு-;]

சிமையம் šimaiyam, பெ.(n.) 1. உச்சி; top. 2. மலையுச்சி;
summit of a mountain. 3. கொடுமுடி; peak. 4. மலை;
mountain, hill.
[சிமை → சிமையம்]

சிர-த்தல் šira-, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தேய்த்தல்; to crush,
grind. 2. அழித்தல்; to destroy.

சிரங்கை širaṅgai, பெ.(n.) 1. உள்ளங்கையளவு; palmful.
2. பால்வல்லிக் கொடி; milk creeper.

சிரட்டை širaṭṭai, பெ.(n.) 1. தேங்காய்ப் பருப்பினை
மூடியிருக்கும் ஓட்டின் மேற்பாதி, கண்ணுள்ள
பகுதி; the upper half of the coconut shell. 2. தேங்காய்ப்
பருப்பினை மூடியிருக்கும் கெட்டியான ஓடு;
coconut shell. 3. இரக்குங்கலம், திருவோடு; begging
bowl, the hard shell of the coconut.
ம. சிரட்ட; க. கர; பட. கரட்டலு; குட. செரடெ
[சர் → சரள் = கரட்டுமண். சர் → (சுரடு) →
சுரட்டை → சிரட்டை = கரடானகொட்டாங்கச்சி
மு.தா.122]

சிரத்தியார் širattiyār, பெ.(n.) சிறியதாயார்; father's
younger brother's wife; mother's younger sister.
[சின்னதாயார் → சிறுதாயார் → சிறத்தயார் →
சிரத்தியார்]

சிரந்தை širandai, பெ.(n.) உடுக்கை; small x-shaped drum.
[சிரற்று → சிரற்றை → சிரத்தை → சிரந்தை]

சிராய்-தல் širāy-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) உராய்ந்து

ஊறுபடுதல்; to get scratched, as in the skin.
[சில் → சிர் → சிராய். சிராய்த்தல் = உராய்ந்து,
ஊறுபடுதல்.]

சிராய்² širāy, பெ.(n.) 1. மரச்சக்கை; splint, splinter, shivered
chip of palmyra or other timber. 2. பனஞ்சிறாம்பு; fibres of
palmyra timber. 3. பருவின் முளை; hard and indurated part
in a bubo or cancer.
[சில் → சிறு → சிறாய் → சிராய்.]

சிரி-த்தல் širi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒலியெழுப்பியோ
முகக்குறிப்பின் மூலமோ பல் தெரிய உடுகளை
விரிப்பதன் மூலமோ மகிழ்ச்சி, ஏளனம்
முதலியவற்றை வெளிப்படுத்துதல்; to laugh. 2.
கனைத்தல்; to neigh, as a horse. 3. மலர்தல்; to blossom.
ம. சிரிக்குக; க. சிரிக; தெ. சிரு, கெரு; துட. சிர்ய
(மகிழ்ச்சி)
[சில் → சிர் → சிரி-;]

சிரிப்பு širippu, பெ.(n.) 1. நகைப்பு; laughter. 2. ஏளனம்;
ridicule. 3. குதிரைக் கனைப்பு; neigh of horse.
4. பகடி; jest, fun.
[சிரி → சிரிப்பு]

சிரை-த்தல் širai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மயிர்
மழித்தல்; to shave. 2. செதுக்குதல்; to cut with a sickle.
ம. சிரய்க்குக; க. கெரெ, கிரி; தெ. கொருகுட; து.
கெரெபுனி; பட. கெரெ; கொலா. க்வர்க்; மா.
வ்வெரெ
[சில் → சிறு → சிறாய். சில் → சிலும்பு →
சிலாம்பு → சினாம்பு → சிறாம்பு = மரத்திலும்
மீனிலுமுள்ள நுண்பட்டை. சில் → சிர் → சிரை.
சிரைத்தல் மேலுள்ளதை நீக்குதல், செதுக்குதல்,
மழித்தல்]

சில் šil, பெ.(n.) 1. சிறுதுண்டு; small piece, as of
broken glass. 2. ஓட்டுச்சீலை; small patch of cloth.
3. வட்டமானது; anything flat and round, as
eye-glass, wheel. 4. உருளை; wheel, as of a car.
5. தலையணி வகை; a kind of hair-ornament.
6. கடற்சில்; flat round stone or seed of a sea-plant.
[சுல் → சில் = சிறியது, துண்டு]

சில்லறை šillarai, பெ.(n.) 1. சிறு சிறு பகுதிகளாகக்
கிடப்பவை; things scattered here and there in small quantities
or amounts, sundries. 2. மீதி எஞ்சியுள்ள வற்றின்
தொகுதி; remainder. 3. தேவைக்கு மேற்பட்ட
கையிருப்பு; surplus. 4. சில்வானம்; fractional quantities
over and above a round sum, odd. 5. கீழ்வாய் எண்; an amount
less than one, fraction. 6. சிறுபாகம்; a small fraction. 7. சிறு
தொகையாக மாற்றும் பணம்; change, as of a rupee.
8. காசு (நாணயம்); change as of coin.
ம. சில்லற; க. சில்லற, சில்றெ, சில்லறெ; தெ.
சில்லற; து., பட. சில்லறெ; கோத. சில்ர்; துட.
சிலொர்
[சில் + அறு - சில்லறு → சில்லறை]

சில்லாட்டை šillāṭṭai, பெ.(n.) பன்னாடை; fibrous covering

around the top of palms.

[இல் → சில் + ஆடை - சில்லாடை → சில்லாட்டை]

சில்லான் *šillān*, பெ.(n.) 1. ஒரு வகைச் சிறிய ஓந்தி; small blood sucker. 2. குருவி வகை; a small bird. 3. சிறுவர் விளையாட்டு; a boy's game. 4. கறையான்; white ant; hermit.

[சல் → சில் = சிறியது, துண்டு. சில் → சில்லான். மு.தா.133]

சில்லி *šilli*, பெ.(n.) 1. வட்டம்; circle. 2. தேருருளை; ear wheel. 3. சிறுகீரை; field spinach. 4. துண்டு; small broken piece of stone etc.,

க. சல்லி.

[சில் → சில்லி]

சில்லிடு-தல் *šil-i-ḍu-*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குளிர்ந்து போதல்; to become chill. 2. ஒலித்தல்; to buzz, as bees. 3. அச்சங்கொண்டு நடுங்குதல்; to thrill with a sudden sensation of fear. 4. சினம் நீர்க்கோப்பு முதலியவற்றால் முகஞ்சிவத்தல்; to blush, to be flushed with rage, to be red in the face from cold, from weeping.

ம. சில்லிடுக

[சில் + இடு-]

சில்லிவாயன் *šillivāyan*, பெ.(n.) வாயில் வந்ததைப் பிதற்றுபவன்; a babbler, as leaky - mouthed.

[சில்லி + வாயன்]

சில்லு *šillu*, பெ.(n.) 1. துண்டு, உடைந்த கற்சில்; broken piece, as of stone. 2. வட்டமாயுள்ள விளையாட்டுக் கருவி; a round piece used by children in play. 3. கண்ணாடிச் சில்லு; glass pane. 4. சக்கரம்; wheel. 5. முழங்காற் சில்லு; knee cap, as being round. 6. நொண்டி விளையாட்டு; a game of hopscotch played with potsherd. 7. உடைந்த புதியவோடு; broken piece of a new pot.

ம., து. சில்ல

[சில் → சில்லு]

சில்லை *šillai*, பெ.(n.) 1. இழிவு; humbleness. 2. கஞ்சத்தனம், கயமை; meanness. 3. பழிச்சொல்; slander. 4. முரட்டுத் தனம்; unruly mischievous disposition, as of a bull. 5. சிற்றின்பம் மிகுதியாகவுடைய கொடுமனத்தன்; wicked and libidinous woman.

[சில் → சில்லை]

சிலந்தி *šilandī*, பெ.(n.) தன் வாயிலுள்ள சுரப்பைக் கொண்டு பூச்சிகளைச் சிக்க வைக்கும் வகையில் வலை பின்னக்கூடியதும் எட்டு கால்களை உடையதுமான சிறுபூச்சி; spider.

ம. சிலந்தி, சிலன்னி; க. செலதி, செலந்தி; தெ. செலதி.

[சில் → சிலந்தி = வட்டமான நூல் வலை யமைக்கும் பூச்சி.]

சிலப்பதிகாரம் *šilappadigāram*, பெ.(n.) ஐம்பெருங் காப்பியத்துள் பழைமை வாய்ந்ததும் இளங்கோவடிகளால் இயற்றப் பெற்றதும் கோவலன் கண்ணகியின் வரலாற்றைக் கூறுவதுமாகிய ஓர் இலக்கியம்; an ancient historic poem by *Ṣaṅgōvaḍigaḷ* dealing with the story of *Kōvalan* and *Kaṅṅagi*, one of *Aimberuṅḡappiyam*.

[சிலம்பு + அதிகாரம்]

சிலம்பம் *šilambam*, பெ.(n.) 1. கழியை இரு கையாலும் பிடித்து முன்னும் பின்னும் பக்கவாட்டிலும் சுழற்றித் தாக்கவும் தாக்குதலைத் தடுக்கவும் மேற்கொள்ளும் பயிற்சி; a kind of martial art where fencing is done with a staff. 2. சூழ்ச்சி; trick, stratagem.

ம. சிலம்பம்

[சிலம்பு → சிலம்பம்]

சிலம்பன் *šilamban*, பெ.(n.) 1. குறிஞ்சித் தலைவன்; chief of a hilly tract. 2. முருகன்; *Murugan*, as God of the hilly tract. 3. காவேரியின் புதுவெள்ளம்; the freshet in the river *Kāvēri*, as in the month the *Chittirai*.

ம. சிலம்பன்; Eng. sherha, sherrif

[சிலம்பு = மலை. சிலம்பு → சிலம்பன். 'அன் ஆண்பாளீறு]

சிலம்பு *šilambu-*, பெ.(n.) 1. ஒலி; sound. 2. இரைச்சல்; noise. 3. ஒலியலை எதிர்வு; resonance. 4. வண்டின் மென் முரலொலி; buzz.

ம. சிலம்பு; க. கெலெ; கோண். கிலி; குயி. க்லா, க்லாத்

[சில் → சிலம்பு]

சிலம்புரி *šilamburi*, பெ.(n.) அயல்நாட்டுத் துணி வகை; a kind of foreign long-cloth.

[சிலம்பி + புரி. புரி = நூல்]

சிலர் *šilar*, பெ.(n.) 1. சில பேர்; some, a few persons, opp. to *palar*.

ம. சிலர்; க. கெலபர்

[சில் → சில + அர்]

சிலாப்புட்டி *šilā-p-putṭi*, பெ.(n.) நீரிறைக்கப் பயன்படும் தோற்பை அல்லது இறை கூடை; leather bag or bucket for baling water.

[சலம் + புட்டி → சலப்புட்டி → சிலாப்புட்டி]

சிலிர்-த்தல் *šilir-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தளிர்த்தல்; to sprout, shoot. 2. உடல் புல்லரித்தல்; to get the goose - skin, from intense emotion.

[உல்லரி = தளிர். உல்லரி → (உலிர்) → இலிர். இலிர்-த்தல் = தளர்த்தல். இலிர் → சிலிர்-]

சிலுக்கு *šilukku*, பெ.(n.) 1. இரும்பு வளையம் இரும்பு மோதிரம்; iron staple, iron-ring. 2. வாள் முதலியவற்றின் பல்; tooth of a saw, barb of an arrow. 3. சிலும்பு; splint or fibre rising on a smooth surface of wood. 4.

வெட்டிய சிறுதுண்டு; chipping, cutting.
[சுல் → சில் = துண்டு. வட்டம், வட்டப் பொருள்.
சில் → சிலுக்கு = வெட்டின துண்டு]

சிலுகு *šilugu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. துன்பம்; trouble, affliction.
2. குழப்பம்; perplexity. 3. சண்டை; quarrel. 4. கூச்சல்;
hue and cry. 5. குறும்பு; mischief. 6. தடை; obstacle.
7. தோல்வி; failure.
ம., க., தெ. சிலுகு

சிலுப்பு-தல் *šiluppu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மயிர்
நெறிக்கச் செய்தல்; to bristle, erect the hair, raise the quills,
as a porcupine, to dishevel. 2. சுழற்றுதல்; to whirl round. 3.
அசைத்தல்; to shake, as one's head in disdain or displeasure.
4. தயிர் கடைதல்; to churn. 5. கலக்குதல்; to stir, agitate.
[சில் → சிலு → சிலுப்பு-]

சிலுவல் *šiluvai*, பெ.(n.) 1. கந்தை; rags, tatters. 2.
எளிமை; poorness, thinness. 3. அழகின்மை; ugliness.
4. ஒழுங்கின்மை; disorderliness. 5. மதிப்புரவின்மை;
want of decorum. 6. தகுதியின்மை; impropriety.
7. ஒழுங்கற்றவன்; slut.
[சில் → சிலு → சிலுவல்]

சிலை *šilai*, பெ.(n.) நினைவுகூர்தற்கு ஒருவரைப்
போல் செய்துவைத்த உருவம்; statue, idol.
[சுவவுதல் = வளைதல், துண்டு. சுல் → சில் →
சிலை = வெட்டின அல்லது செதுக்கின உருவம்]

சில-த்தல் *šiva-*, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செந்நிறமாதல்; to
redde, blush, to be red. 2. சினத்தல்; to become angry.
[சில் → சிவ → சிவ-]

சிவகதி *šivagadi*, பெ.(n.) வீடுபேறு (முத்தி); salvation,
final deliverance of the soul.
[சிவம் + கதி]

சிவணு-தல் *šivaṇu-*, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நட்புக்
கொள்ளுதல்; to make friends. 2. பொருந்துதல்; to
go with. 3. அளவளாவுதல்; to hold intimate intercourse, to
show intimacy.
ம. சிவணன் (சேர்தல், இணைதல், இயைபு)
[சுவள் → சுவண் → சிவண் → சிவணுதல்]

சிவப்பன் *šivappan*, பெ.(n.) செந்நிறமுள்ளவன்; a man
of ruddy or fair complexion.
கோத்த. கெம்பன்
[சிவ் → சிவ → சிவப்பு → சிவப்பன். வே.க.282]

சிவப்பு *šivappu*, பெ.(n.) 1. செந்நிறம்; ruddiness, red colour.
2. சிவப்புக்கல்; ruby. 3. கறுப்பு; blackness.
ம. சிவப்பு, செம்பு; க. கெம்பு; தெ. செம்; து.
கெம், கெஞ்ச, கெஞ்சி, கெம்பு; பட. கெப்பு; குரு.

கேசொ; மா. கெசொ.
[செம் → செவ் → சிவ் → சிவ → சிவப்பு]

சிவம் *šivam*, பெ.(n.) 1. வீடுபேறு (முத்தி); final deliverance.
2. சித்துருவாகித் தற்பேரொளியாய் நிற்கும்
சிவவடிவம்; highest state of God in which He exists as pure
intelligence. 3. ஓகம் இருபத்தேழுநூள் ஒன்று; a division
of time, one of 27 ōgam. 4. குறுணி; a measure of capacity
= 8 paḍi.
[செம் → செவ் → சிவ் → சிவ → சிவம் (த.ம.39)]

சிவலோகம் *šiva-lōgam*, பெ.(n.) சிவன் வாழும்
இடமென்று கருதப்படும் கைலாயம்; Kailāyam,
as Siva's abode.
[சிவன் + உலகம் - சிவனுலகம் → சிவலோகம்]

சிவன் *šivan*, பெ.(n.) சிவனியர்க்கு வழங்கும் சிறப்புப்
பெயர்; title of šivan devotees.
ம. சிவன்; க. சிவ, சிவு; தெ. சிவுடு
[சிவ → சிவம் → சிவன். (த.ம.)]
த. சிவன் → **Skt. šiva.**

சிவிறி *šiviri*, பெ.(n.) 1. விசிறி; fan. 2. நீர்வீசுங்கருவி;
syringe.
தெ. சிவிறி; குய். ஜிப்பெரி, ஜின்ஜெரி
[விசிறி → சிவிறி]

சிவை *šivai*, பெ.(n.) 1. மலைமகள்; Pārvadi. 2. காளி;
Dūrgā.
[சிவன் (ஆ.பா.) → சிவை (பெ.பா.) சிவன்
தேவியாக உருவகிக்கப்பட்ட திருவருள் (வே.க.)]

சிற்சபை *šir-šabai*, பெ.(n.) சிற்றம்பலம்; hall of wisdom,
the sacred dancing - hall at *Chidambaram*.
த. சபை - **Skt. sabhā**
[சிறு + சபை. அவை → சவை → சபை]

சிற்றம்பலவன் *širrambalavan*, பெ.(n.) தில்லையில்
திருநடமாடுஞ் சிவபெருமான்; Siva, as dancing in the
sacred *Hall Chidambaram*.
[சித்து + அம்பலவன் - சித்தம்பலவன் →
சிற்றம்பலவன்]

சிற்றலை *širralai*, பெ.(n.) வானொலியில் ஒலிபரப்பில்
சிறிய அலை நீளமுள்ள அலைவரிசை; shortwave.
[சிறு + அலை]

சிற்றறிவு *širrarivu*, பெ.(n.) 1. புல்லறிவு; unsound, imperfect
knowledge or understanding. 2. சுருங்கிய அறிவு; limited
knowledge.
[சிறு(மை) + அறிவு]

சிற்பாடை *širpāḍai*, பெ.(n.) 1. சிறிய ஆடை; small garment.
2. சிறு பெண்ணின் ஆடை; cloth made for girls.

ம. சிற்றாட
[சிறு(மை) + ஆடை]
சிறுமை - அளவிற்குரிய, வயதிற்குரிய .

சிற்றாயம் śirṛāyam, பெ.(n.) சிற்றூர் வரி வகை; a village cess.
[சிறு(மை) + ஆயம்]

சிற்றாள் śirṛāḷ, பெ.(n.) 1. சிறுவன்; boy. 2. ஏவலாள்; servant. 3. கொத்தனுக்கு உதவி புரியும் கூலியாள்; mason's assistant, boy or girl cooly.
ம. சிற்றாள்
[சிறு(மை) + ஆள். ஆள் → ஆளன்]

சிற்றிதழ் śirṛidal, பெ.(n.) 1. தாமரை மலரின் உள்ளிதழ்; corolla, inner petal, as of the lotus. 2. நேர்த்தியான பின்னல்; fine plaiting, as in mats, baskets, etc.,
[சிறு(மை) + இதழ்]

சிற்றில் śirṛil, பெ.(n.) 1. சிறுகூடல், குடிசை; hut, hovel. 2. சிறுமியர் கட்டியாடும் மணல் வீடு; toy house of sand built by little girls in play.
[சிறு(மை) + இல்]

சிற்றிலக்கியம் śirṛilakkiyam, பெ.(n.) உள்ளடக்கத்தின் அடிப்படையிலும் செய்யுள் வடிவ அடிப்படையிலும் பாகுபடுத்தப்பட்ட இலக்கிய வகை; minor literary genre.
[சிறு(மை) + இலக்கியம்]

சிற்றிற்பருவம் śirṛir-paruvam, பெ.(n.) சிறுமியர் இழைத்த மணற் சிற்றிலைத் தலைவன் சிதைக்கும் பருவத்தைப் புனைந்து கூறும் ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ்ப் பகுதி; section of āṅpār-pillai-tamil, the stage of childhood in which the hero of the poem tramples down the toy.
[சிற்றில் + பருவம்]

சிற்றின்பம் śirṛinbam, பெ.(n.) 1. இம்மை நலம்; earthly pleasures. 2. மெய்யுறுவின்பம், காமவின்பம்; sexual pleasure, carnal pleasure.
ம. சிற்றின்பம்
[சிறு(மை) + இன்பம்]

சிற்றினம் śirṛinam, பெ.(n.) நல்லறிவில்லாத தாழ்ந்தோர்; company of low people.
[சிறு(மை) + இனம்]

சிற்றுண்டி śirṛuṇḍi, பெ.(n.) 1. அப்ப வகை, பண்ணிகாரம்; pastry, cake. 2. தித்திப்புள்ளதாய், உருண்டை வடிவில் அரிசி அல்லது கோதுமை மாவிற்கு செய்த பண்ணிகார வகை; sweet pastry - ball made of rice or wheat flour. 3. அயர்வாற்றுஞ் சிற்றுணர்; light refreshment. 4. அளவிற்கு சிறியவுணவு; abstemious meal.

ம. சிற்றுண்டி
[சிறு(மை) + உண்டி. சிறுமை = சிறிய, அளவிற்குறைந்த]

சிற்றுந்து śirṛundu, பெ.(n.) பயணிகளுக்குப் போக்கு வரத்துக்குதவும் சிறிய இயங்கி; mini bus.
[சிறு(மை) + உந்து; சிறுமை = அளவிற்கு சிறிய]

சிற்றுயிர் śirṛuyir, பெ.(n.) 1. சிறிது காலம் வாழும் விலங்கு; short-lived being. 2. மிகச் சிறிய உயிரி; minute insect.
[சிறு(மை) + உயிர். சிறுமை = சிறியது. குறைந்த அளவுடையது]

சிற்றூரு śirṛuru, பெ.(n.) 1. சிறிய உருவமுடையது; small person or object, miniature. 2. தாலியுடன் கோக்கும் உரு; ornamental pieces appended to the tāli.
ம. சிற்றூரு
[சிறு(மை) + உரு]
உரு = உருவுடையது, உருண்டையானது.

சிற்றூளி śirṛuḷi, பெ.(n.) கல், மரம் போன்றவற்றைத் தகர்க்கும் தச்சுக்கருவி; small chisel used for cutting stones and wood.
ம. சிற்றூளி; க. கிட்டுளி
[சிறு(மை) + உளி]
உளியின் வகையைப் பிரித்துக் காட்டவே 'சிறுமை' சேர்க்கப்பட்டது.

சிற்றூர் śirṛūr, பெ.(n.) 1. சிறிய ஊர்; village, hamlet. 2. குறிஞ்சி நிலத்தூர்; village in the hilly tracts.
[சிறு(மை) + ஊர்]
குறிஞ்சி நிலம், மலையும் மலை சார்ந்த பகுதியுமாதலால், பரந்துபட்ட ஊர் தோன்றும் வாய்ப்பு குறைவு; எனவே குறிஞ்சி நிலத்தமைந்த ஊரும் சிற்றூரெனப்பட்டது.

சிற்றூழியன் śirṛūḷiyan, பெ.(n.) 1. வீட்டு வேலையாளர்; lackey. 2. கலப்பற்றுக்காரன்; occupation is the caulking of ships, boats etc.,
[சிறு(மை) + ஊழியன்]

சிறு-த்தல் śira-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மேன்மையுடையதாதல்; to be eminent, illustrious. 2. மேம்படுதல்; to surpass, excel. 3. அளவிற்கு கதிகமாகக் கனத்தல்; to be unbearable heavy. 4. மிகுதல்; to be abundant. 5. இன்றியமையாதிருத்தல்; to be indispensable. 6. மங்கலமாதல்; to be auspicious, lucky. 7. அன்பாதல்; to be dear. 8. மகிழ்தல்; to rejoice. 9. அழகாதல்; to be graceful. 10. நளிநாகரிகமாதல்; to be elegant. 11. பிறங்கொளி வாய்ந்ததாதல்; to be splendid.

ம. சிறக்குக

[கள் → (சூர்) → சீர் → சிற-]

த. சிற → Skt. śras

சிறகு śiragu, பெ.(n.) 1. பறவை, வெளவால், பூச்சி முதலியன பறப்பதற்கு ஏதுவாக அமையும் உறுப்பு; one of the limbs or organs by which the flight of a bird, bat, insect etc., is effected, wing. 2. பறவை இறகுகளின் தொகுதி; plumage. 3. மீன் சிறகு; fin.

[இறுக்கு = அழுத்து → தாழ்த்து → இறுக்கு → இறக்கை = தாழ்த்தியுயர்த்தும் உறுப்பு. இறக்கை → இறகு → சிறகு]

ம. சிறகு; க. எறகெ, எக்கி, எறங்கெ, றக்கெ, றெக்குக; தெ. எறக, ரெக்க; து. எதிங்கெ, றெங்கெ; பட. றக்கெ; குட. றெக்கெ, தெறகெ. கோத. ரெக், துட. தெர்க்கம்; கோண். ரெக; நா. றெப்ப, ரெக்க; கொலா, றெப்பா; பர். ரெக்க.

சிறப்பு śirappu, பெ.(n.) 1. தலைமை, தன்னேரில்லாத தன்மை; pre-eminence. 2. மேம்பாடு, உயர்வு; superiority. 3. பகட்டு (ஆடம்பரம்), ஆரவாரம்; pomp. 4. பேராற்றல், உயர்நிலை; grandeur. 5. நயப்பண்பு; courtesy. 6. விருந்தோம்பும் பண்பு; hospitality.

[சீர் → சிற → சிறப்பு]

சிறப்புழகரம் śirappu-ḷagaram, பெ.(n.) தமிழுக்குச் சிறப்பாயுள்ள ழகரம்; the letter ḷ, as peculiar to Tamil language.

[சிறப்பு + ழகரம். 'கரம்' சாரியை]

சிறுகுடி śiru-kuḍi, பெ.(n.) 1. குறிஞ்சிநிலத்து ஊர்; village in a hilly tract. 2. சிற்றூர்; small village. 3. ஏழைக்குடும்பம்; poor family.

[சிறு + குடி. குள் → குட → குடி]

சிறுமை = குறைவு, வறுமை.

சிறுசொல் śiru-ṣol, பெ.(n.) 1. இழிசொல்; slighting language, word of contempt. 2. பழிச்சொல், திட்டு; censure, reproach. 3. குறிப்பிடத்தக்கதல்லாத பேச்சு; an insignificant word.

ம. சிக்கமாது

[சிறு + சொல். சிறு = சிறுமை, இழிவு, பழி]

சிறுதவசம் śiru-davaśam, பெ.(n.) புன்செய் கூலம்; dry crop.

[சிறு + தவசம்]

சிறுதாலி śiru-tāli, பெ.(n.) 1. சிறியதாலி வகை; a kind of small tāli or 'marriage badge'. 2. கணவனது வாழ்நாள் வரை மகளிர் கழுத்தில் சரட்டுடன், எப்பொழுது முள்ள தாலி; a small tāli worn by married women and removed

only on widowhood. 3. காமக்கிழத்திக்குக் கொடுக்கும் தாலி; tāli given by a paramour to his concubine.

ம. செறுதாலி

[சிறு + தாலி]

சிறுதெய்வம் śiru-deyvam, பெ.(n.) சிற்றூர் தெய்வம்; village deity.

[சிறு + தெய்வம். தேய் → தே = தெய்வம். தேய் → (தெய்) தெய்வு → தெய்வம்]

சிறுபயிர் śiru-payir, பெ.(n.) குறைவான காலத்தில் விளையும் பயிர்; minor crop that can be raised in a short period.

[சிறு + பயிர். சிறு = சிறிய, குறுகிய, குறைந்த.]

த. கக்கம் > Skt. kaksa.

சிறுபறை śiru-parai, பெ.(n.) 1. தோற்கருவி வகை; small drum.

ம. சிறுபற

[சிறு + பறை]

சிறுபாணாற்றுப்படை śiru-pāṇārru-p-paḍai, பெ.(n.) ஓய்மா நாட்டு நல்லியக்கோடனென்ற தலைவன் மேல் நல்லூர் நத்தத்தனார் பாடியதும், பத்துப்பாட்டினுள் ஒன்றாய்த் திகழ்வதுமான கழக நூல்; an idyll by Nallūr Nalliyakkōḍan of oymā-nāḍu one of pattuppāṭṭu.

[சிறு + பாணார் + ஆற்றுப்படை]

யாழ் இசைத்துப் பாடும் மரபினர் பாணர். அவருள் சிறிய யாழ் இசைப்பவர் சிறுபாணர். ஆறு → ஆற்று + படை. படு → படை. ஆற்றுப்படை = பரிசில் பெற்றவன், அது பெறக்கருதியவனுக்கு வழிப்படுத்துவதாகப் பாடப் பெறும் இலக்கிய வகை.

சிறுபோகம் śiru-pōgam, பெ.(n.) கம்பு, கேழ்வரகு போன்ற சிறுதவச விளைவு; harvest of the inferior kinds of grain.

[சிறு + போகம்]

சிறுமணி śiru-maṇi, பெ.(n.) ஆறு மாதத்திற் பயிராகும் சம்பா நெல் வகை; a kind of śambā paddy maturing in six months.

ம. செறுமணி

[சிறு + மணி. முள் → முட்டு = சிறியது. முள் → மள் → மண் → மணி = சிறியது. தவசமணி.]

சிறுமுறி śiru-muṇi, பெ.(n.) கைச்சீட்டு; small note or chit.

[சிறு + முறி]

சிறுமை śirumai, பெ.(n.) 1. இழிவு, புன்மை; lowness, meanness, insignificance. 2. நுண்மை; minuteness. 3. குறைபாடு; diminution. 4. வறுமை; poverty, indigence. 5. வறட்சி; drought. 6. துன்பம்; sorrow, misery. 7. பிறர்

மனத்தை வருத்துகை; offence. 8. இளப்பம்; disgrace. 9. குற்றம்; fault. 10. நோய்; disease.

ம. செறும்

[சில் → சிறு → சிறுமை]

சிறுவீடு *širu-vīḍu*, பெ.(n.) கறப்பதற்கு முன் மாடுகளைப் புலர்பொழுதில் மேயவிடுகை; letting out cattle in the early morning to graze before they are milked.

[சிறு + வீடு. சிறு = சிறிது காலம். வீடு = மேய்ச்சலுக்கு விடுதல். விடு → வீடு]

சிறை *širai*, பெ.(n.) 1. காவல்; guard, watch. 2. அரண், காப்பு; defence. 3. காவலில் அடைக்கை; confinement, restraint. 4. சிறைப்படுத்துகை; incarceration. 5. சிறைச்சாலை; prison, jail. 6. அடிமைத் தனம்; captivity, slavery. 7. அடிமையாளர்; captive, slave. 8. பெண்டாகச் சிறைப் பிடிக்கப்பட்ட இளம் பெண்; young woman taken captive to marry or to keep. 9. சிறைகொள்ளத் தக்கவள்; beautiful young woman worth taking captive.

க., பட. செறெ; தெ. செர; ம. சிற

இறுத்தல் = நிறுத்தல், கிறுக்குதல், செறித்தல்

[இறு → சிறு → சிறை]

சின்ன *šinna*, பெ.எ. (adj.) 1. சிறிய; small, little. 2. இழிந்த; mean, low. 3. தாழ்ந்த; inferior. 4. இளைய; young.

[சில் → சின் → சின்ன]

சின்னகை *šinnagai*, பெ.(n.) புன்னகை; smile.

[சில்' + நகை]

சின்னப்பட்டம் *šinna-p-paṭṭam*, பெ.(n.) பெரிய மடத்துத் தலைவர்க்கு அடுத்தபடியான மடத்துத் தலைவர்; person who is second in authority and is the successor - designate of the head of a mutt.

[சின்ன + பட்டம்]

சின்னம் *šinnam*, பெ.(n.) 1. துண்டு; piece. 2. முறிவுற்றது; anything broken. 3. பொடி; powder, pollen. 4. கிள்ளுப்பூ; petal - pieces of flowers. 5. காசு; coin, as a piece of metal. 6. போர்க்களம் புகுங்கால் வீரர்கள், தம் வாயிலிட்டுக் கொள்ளும் பொற்றகடு; gold piece put by a warrior into his mouth when starting for battle.

ம. சின்னம்; க. சின்னெ

[சில் → சின் → சின்னம்]

Skt.chinnam

சின்னன் *šinnan*, பெ.(n.) 1. இளமையானவன்-ன்-து; one who is young. 2. குள்ளமான வடிவுடையவன்; a dwarf, one who is of short stature.

ம. சின்னன்; க. சின்னன்; தெ. சின்னவாடு; பிரா. சுனா (குழந்தை)

[சில் → சின் → சின்ன → சின்னன்]

சின்னி *šinni*, பெ.(n.) 1. சிறியது; small child, little thing.

2. முகத்தலளவைக் கருவி; a small measure. 3. புரட்டுக்காரி; tricky woman. 4. மருந்துச்செடி வகை; Indian shrubby copper leaf. 5. கிராம்பு; cinnamon. 6. குன்றிமணி; crab's eye. 7. தண்டங் கிழங்குச் செடி வகை; a bulbous plant.

ம. சின்னி; க. சிட்டி

[சுல் → சில் = சிறியது, துண்டு. சில் → சின் → சின்னான் = சிறியவன். சில் → சின் → சின்னி.]

சின்னூல் *šinnūl*, பெ.(n.) 1. சிறுநூல்; small treatise. 2. நேமிநாதம்; a tamil grammar, *Nēminadam*.

[சில் + நூல்]

சினம் *šinam*, பெ.(n.) 1. சீற்றம்; வெகுளி; anger, fury. 2. நெருப்பு; fire. 3. போர்; battle, war.

ம. சினம், சினப்பு; க. கிநிசு; தெ. கிறுக.

[சுள் = சுடுதற்கருத்து வேர். சுள் → சிள் → சில் → சின் → சினம்.]

சினை *šinai*, பெ.(n.) 1. விலங்கு முதலியவற்றின் சூல்; embryo or foetus of animals; pregnancy. 2. முட்டை; eggs. 3. பூமொட்டு; flower-bud. 4. மரக்கிளை; branch of a tree. 5. உறுப்பு; member, component part, limb. 6. மூங்கில்; bamboo.

ம. சின, சனெக்கு; க. ஜனெ, தான; து. தனெ, சனெ; தெ. ஜென்

[சுல் → சுள் → சுனை → சினை]

சினைநண்டு *šinai-naṇḍu*, பெ.(n.) முட்டை கொண்ட நண்டு; crab pregated with eggs.

[சினை + நண்டு]

சினைப்பு *šinaippu*, பெ.(n.) 1. வெப்பத்தால் உடலில் உண்டாகும் வியர்க்குரு; prickly heat. 2. கருக் கொள்கை; becoming pregnant. 3. கொழுப்பு; fatness.

[சினை → சினைப்பு]

சினைப்பெயர் *šinai-p-peyar*, பெ.(n.) 1. உறுப்பைக் குறிக்கும் பெயர்; noun denoting part of the whole, as கா. 2. உறுப்படியாகப் பிறந்த பெயர்; name formed from noun, denoting part of the whole, as *Kaṇṇan*.

[சினை + பெயர். கண் உறுப்புப்பெயர். கண்ணன் உறுப்படியாகப் பிறந்த பெயர்]

சினையகுபெயர் *šinai-y-āgu-peyar*, பெ.(n.) சினைப் பெயர் அதன் முதலுக்கு ஆகும் பெயர்; synecdoche in which part is put for the whole as. வெற்றிலை நட்டான்.

[சினை + ஆகுபெயர்]

சீக்காய் *šikkāy*, பெ.(n.) பழுக்காத பனங்காய்; unripe palmyra fruit.

சீட்டி śīṭṭi, பெ.(n.) 1. சீழ்க்கை; whistling. 2. ஊதுகுழல்; toy whistle.

Mhr.ṣiti

[சீழ்க்கை → சீட்டி]

சீட்டு śiṭṭu, பெ.(n.) எழுத்துக்குறிப்பு; Note, letter, scrap of paper or ōla containing a memorandum. 2. ஆவணம்; bond, document, promissory note. 3. கூட்டுச்சீட்டு வைப்பு (நிதி.); association chit fund where the sum total of the premiums in each instalment is assigned either to the lowest bidder or to one whose name is decided by drawing lots. 4. விளையாடும் சீட்டு; playing cards. 5. பட்டியல்; list. 6. ஓலை நறுக்கு; palm leaf. 7. சிற்றோலை; letter, small piece of paper. 8. உசீட்டு; ticket. 9. நுழைவுச்சீட்டு; pass. 10. பற்றுச்சீட்டு; voucher.

ம., பட. சீட்டு; க. சீடு, சீடி; து. சீட், சீடி; **H.citthi**-small; **E.Chit**-a baby, a piece of paper **As.** Cith - a young, lander shoot.

[சுள் = சிறுமை. சுள்ளாணி = சிறிய ஆணி. சுள் - சுண்டு = சிறியது. சுள் → (சுட்டு) → சிட்டு → சீட்டு = ஓலை நறுக்கு (மு.தா.140) (ச.வி.19).]

சீட்டுக்கவி śiṭṭu-k-kavi, பெ.(n.) ஓலைப்பா; epistle or letter written in verse.

[சீட்டு + கவி. சீட்டு = ஓலை நறுக்கு, சிற்றோலை]

சீட்டுக்கிழிதல் śiṭṭu-k-kiḷidal, பெ.(n.) இறக்கை (ஒருவனது வாணாள் வரையப்பட்ட சீட்டுக்கிழிதல்); lit., tearing of one's life record, death.

க. சீழ்பரு

சீட்டைக்கதிர் śiṭṭai-k-kadir, பெ.(n.) 1. மறுகாம்பில் (இரண்டாம் அறுவடையில்) விளையுங்கதிர்; ear of corn in the second growth. 2. ஏழைகள் பயன்பாட்டிற்கு விடப்பட்ட கதிர்; gleanings left for the poor.

[சிட்டு → சீட்டு → சீட்டை + கதிர்]

சீடை śīḍai, பெ.(n.) 1. உருண்டை வடிவான சிறு நொறுவை வகை; small ball cakes of rice flour. 2. நருங்கல்; stunted growth, as of tree, child, etc. 3. நான்கு விரல் நீளமும் மஞ்சள் கலந்த நீலநிறமுமுள்ள மீன் வகை; sardine, golden shot with purple, attaining 4 in. in length.

ம. சீட; க. சீடெ, சீடெ; தெ. சீடெலு, சீட, சீடெ.

[சில் → சிறு → சிடு → சீடு → சீடை]

சீண்டு-தல் śiṇḍu-, 5 செ. குன்றாவி (v.t.) 1. தீண்டியுணர்த்துதல்; to tap, touch gently, as in drawing one's attention. 2. தொந்தரவு செய்தல்; to tease, vex.

ம. சீண்டுக

[தீண்டு → சீண்டு]

சீப்பு śīppu, பெ.(n.) 1. மயிர்வாருங் கருவி; comb. 2. வாழைக்குலைச் சீப்பு; small cluster or bunch of plantain

fruits. 3. கதவின்தாழ்; bolt. 4. கதவுக்கு வலியாக உள்வாயிற்படியில் நிலத்தே வீழ விடும் மரம்; wooden brace to a door, driven into the ground in bolting. 5. மதகிலுள்ள அடைபலகை; shutter of a sluice. 6. விலாவெலும்பு; rib. 7. தோட்சீப்பு; bones of the shoulder joint. 8. நெசவுக்கருவியின் ஓர் உறுப்பு; weaver's reed frame having parallel flat strips of metal or reed between which the warp threads pass. 9. பாளம்; lamina, flat piece. 10. காற்று முதலியவற்றால் அடித்துக் கொண்டு வரப்படுவது; that which is wafted, as fragrance by wind.

ம. சீப்பு, சீர்ப்பு; தெ. சிபு, து. சீப்பு, சீபு; கோத. சீபி; துட. கிச், பர். கீடாத்; பட. சீப்பு.

[சீர் → சீர்ப்பு → சீப்பு]

சீம்பால் śīmbāl, பெ.(n.) ஆவின் ஈன்றணிமைப்பால்; beestings, especially of cow as impure.

ம. சீம்பால்; க. கிண்ணி

[தீம் + பால் - தீம்பால் → சீம்பால்]

சீமை śīmai, பெ.(n.) 1. எல்லை; boundary, limit. 2. நாட்டின் பகுதி; country, territory, province, district. 3. மேலை நாடு; western country, especially England.

ம. சீம; க. சீமெ, சீமா, சீம; பட. சீமெ

[சேய் → சேய்மை = தொலைவு, நீளம். சேய்மை → சேமை → சீமை]

சீயக்காய் śīya-k-kāy, பெ.(n.) தலையில் அழுக்கு நீக்க மயிரை அலசிக் குளிக்கப் பயன்படும் நறுமணப் பொடி; Fragrant hair cleaning powder made of natural things like soap nut, withered rose petals, etc., functioning like modern shampoo.

சீயாள் śīyāḷ, பெ.(n.) மூன்றாம்பாட்டி; great grandmother.

[சேயான் → சீயான் → சீயான்]

சீயான் śīyāṇ, பெ.(n.) மூன்றாம்பாட்டன்; great grandfather.

[சேய்யான் → சீய்யான் → சீயான்]

சீர் śīr, பெ.(n.) 1. செல்வம்; prosperity, wealth. 2. அழகு; beauty, gracefulness. 3. நன்மை; goodness. 4. பெருமை; greatness, excellence, superiority. 5. தலைமை; paramount importance. 6. மதிப்பு; esteem, regard. 7. புகழ்; reputation, fame. 8. இயல்பு; nature, characteristic. 9. நேர்மை; good, normal condition. 10. செம்பொருள்; literal meaning. 11. சமம்; equilibrium, evenness.

Skt.śri

[சீர் → சீர்]

சீர்கேடு śīr-kēḍu, பெ.(n.) 1. ஒழுங்கின்மை; disorder, irregularity. 2. அழகிலி, அருவருப்புள்ளது; ugliness, clumsiness. 3. நிலை குலைவு; misfortune.

[சீர் + கேடு. கெடு → கேடு.]

சீர்செய்-தல் śīr-sēy-, 1 செ.கு.வி. (v.i.) திருமணம் முதலியவற்றில் உறவின் முறையார் செய்யும் சீர்வரிசை; to give presents, as to a daughter, on the occasion of her marriage and other ceremonies.

[சீர் + செய்-;]

சீர்த்தி śīrtti, பெ.(n.) மிகுபுகழ்; great reputation, renown.

[சீ³ → சீர் → சீர்த்தி]

சீர்தட்டுதல் śīr-taṭṭudal-, பெ.(n.) தூய்மையற்றோர் நெருங்குதலாலேனும், தொடுதலாலேனும், குழந்தைக்கு நோய்மிகுகை; sickness of a child caused or aggravated by the touch or approach of impure persons.

[சீர் + தட்டுதல். தட்டுதல் = மோதுதல், கெடுதல், தீண்டுதல்]

சீர்திருத்தத் திருமணம் śīrdirutta-tirumanam, பெ.(n.) மரபான சடங்குகளை முற்றுந் தவிர்த்துச் செய்யும் மணமுறை; marriage conducted according to one's self respect rejecting all the traditional rites.

[சீர்திருத்தம் + திருமணம்.]

சீர்திருத்தம் śīr-diruttam, பெ. (n.) செவ்வைப் படுத்துகை, சீர்படுத்துகை; reform, reformation, correction.

[சீர் + திருத்தம்]

சீர்தூக்கு-தல் śīr-dūkku-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. நிறையளவை வரையறுத்தல்; to determine the weight of. 2. ஆராய்தல்; to weigh in the mind, consider. 3. ஒப்புநோக்குதல்; to compare.

[சீர் + தூக்கு-]

சீர்மை śīrmai, பெ.(n.) 1. சிறப்பு; greatness, excellence, eminence. 2. புகழ்; reputation, renown. 3. நிறை; weight. 4. அளவிற்படுகை; moderateness. 5. நன்னடை; decorum, good behaviour. 6. வழவழப்பு; smoothness, evenness, polish.

ம. சீர்ம்ம

[சீர் → சீர்மை]

சீரகம் śīragam, பெ.(n.) 1. உடல் நலத்திற்குரியதும் சமையலுக்குப் பயன்படுத்துவதுமான செடியில் உருவாகும் வித்து வகை; cumin. 2. ஒரு நிறையளவு; a small measure of weight.

Skt. Jīraka

[சீர் → சீரம் → சீரகம்]

சீரம் → சீரகம்.

சீரங்கச்சம்பா śīraṅga-c-cambā, பெ.(n.) நெல்வகை; a kind of paddy.

[சீரகச்சம்பா → சீரங்கச்சம்பா]

சீரலைவாய் śīr-alai-vāy, பெ.(n.) அலைவாய் என்னும் பெயருடைய திருச்செந்தூர்; Tiruccendūr, in Tinnevely district, as situate in the sea-shore.

[சீர் + அலைவாய்]

சீரா śīrā, பெ.(n.) சிற்றுண்டி வகை; a confection.

U.śīrā

சீராட்டு śīrāṭṭu, பெ.(n.) செல்லம் பாராட்டுகை; caressing, fondling.

சீரியர் śīriyar, பெ.(n.) பண்பார்ந்த செயல்களாற் சிறந்தவர்; the noble, the great.

[சீர்² → சீரியர். 'அர்' உடைமைப் பெயரீறு]

சீரை śīrai, பெ.(n.) 1. செதுக்கப்பட்ட மரவுரி; bark of a tree, used as clothing. 2. சீலை; cloth. 3. கந்தை; rags, tatters.

ம. சிரை; க. கெரெ

[சிரை → சீரை]

சீலை śīlai, பெ.(n.) 1. துணி; cloth, garment. 2. புடைவை; woman's cloth. 3. இரண்டேகால் முழத்துணி; cloth of 21/4 cubits. 4. நீர்ச்சீலை (கோவணம்); man's forelap.

ம. சீல; க. சேல, சீலெ; சீரெ; தெ. சீர; து. சீரெ;

[சீரை → சீலை]

த. சீலை → Skt. cīram

சீலைவாளை śīlai-vālai, பெ.(n.) ஒன்றரையடி நீளமுள்ள சொட்டைவாளை மீன்; butter fish, fresh water, silvery shot with purple attaining 1 1/2 ft in length.

[சீலை + வாளை.]

சீவல் śīval, பெ.(n.) 1. செதுக்கப்பட்டது; parings, shavings. 2. பாக்குச்சீவல்; parings of areca - nut for use with betel. 3. மெலிவு; thinness, leanness of body. 4. நெகிழ்ச்சியானது; that which is loosely woven. 5. மெலிந்தவ-ன்-ள்; thin person. 6. தலைமுடி ஒப்பனை; hair style.

ம. சீவல்; க. சிகுர், சிகுரு, சிவரு; தெ. சிச்ச; கொலா. சிவ்வ; நா. சிவ்வ (மரம்).

சீவு-தல் śīvu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. செதுக்கிக் கழித்தல்; to pare off, shave or scrape off. 2. மரமிழைத்தல்; to smooth or polish by planing. 3. தலைவாருதல்; to comb or brush the hair. 4. பெருக்குதல்; to sweep clean, as floor. 5. பல் முதலியவை துலக்குதல்; to clean, as teeth.

ம. சீவுக; க. சிவ்வு; தெ. சிவ்வு; பட. சீவு.

சீழ் śīl, பெ.(n.) புண்ணின் சீழ்; pus. புரையோடுதல்.

தெ. சீமு; க. சீவு

[சீ → சீழ்]

சீழ்க்கை śīlkkai, பெ.(n.) நாவின் நுனியை மடித்து எழுப்பும் ஒலி; whistling.

க. சிள்ளு

[சீ → சீழ்² → சீழ்க்கை]

சீற்றம் śīr̥am, பெ.(n.) மிகுசினம்; anger, fury.

ம. சீற்றம்

[சீறு → சீற்றம்]

சீறடி śīraḍi, பெ.(n.) அழகிய சிறிய கால்; small foot, considered beautiful.

[சிறு (மை) + அடி = சிற்றடி → சீறடி]

சீறாப்புராணம் śīrā-p-purāṇam, பெ.(n.) முகமது நபியின் வரலாறு பற்றி 17ஆம் நூற்றாண்டில் உமறுப்புலவர் இயற்றிய தொன்ம (புராண) இலக்கிய நூல்; a poem on the life of Muhammad, by Umaru-p-pulavar, 17th C.

Arab.sīrat.

சீறிவிழுதல் śīri-viḷu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மிகு சினத்தால் ஓசையிட்டுக்கொண்டு ஒருவன் மேற்பாய்தல்; to fall into a rage and attack. 2. சினங்கொள்ளுதல்; to get enraged.

[சீறி + விழு-]

சீறு-தல் śīru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பாம்பு முதலியன சீற்றத்துடன் வெகுளுதல்; to hiss, as a serpent. 2. குதிரை முதலியன முச்செறிதல்; to snort, as a horse; to sniff. 3. மிகுசினங்கொள்ளுதல்; to be infuriated, to swell with rage. 4. தீ முதலியன முழங்கியெரிதல்; to roar and blaze forth, as a flame.

சீறுமாறு śīru-māru, பெ.(n.) 1. தாறுமாறு; confusion. 2. சரியாய் நடத்தாமை; ill-treatment.

[சீறு + மாறு]

சீனிச்சட்டி śīni-c-caṭṭi, பெ.(n.) வறுத்தற்குரிய இருப்புச்சட்டி; frying pan.

[சில் → சின் → சினி → சீனி]

சு

சுக்கு śukku, பெ.(n.) 1. உலர்ந்த இஞ்சி; dried ginger. 2. சிறுதுண்டு; துணுக்கு; small piece, bit; fragment; small particle. 3. பயனற்றது; worthless thing.

ம. சுக்கு. க. சுண்டி; பட. சுட்டி; Pkt.sukha; Skt. śuska

[சுள் → சுட்டு → சுக்கு. ஒ.நோ. வெள் → வெள்கு → வெட்டு. (வே.க..211).]

சுக்குவெல்லம் śukku-vellam, பெ.(n.) சுக்குப்பொடி கலந்த வெல்லம்; jaggery mixed with pulverised dried ginger, used as a digestive used.

ம. சுக்குவெல்லம்

[சுக்கு¹ + வெல்லம்]

சுங்கடி ūṅgaḍi, பெ.(n.) முடிச்சுக்கட்டிச் சாயமிடப் பெற்ற ஒரு வகைச் சீலை; a kind of dyed saree with undyed spots.

தெ. சுங்கடி

சுங்கான் ūṅgān, பெ.(n.) புகை பிடிக்கும் குழாய்; tobacco pipe.

க., து. சுங்கானி; ம. சுங்கா; U.cuṅgā.

[சுருங்கை → சுங்கை → சுங்கான்.]

சுருங்கை என்பது சிறுவழி; புகை யிலையைப் போட்டுத் தீழுட்டிச் சிறுகுழாய் வழியே புகையை உறிஞ்சுதலால் சுங்கான் என்று பெயர் பெற்றது.

சுங்கு ūṅgu, பெ.(n.) 1. ஆடையில் தொங்கவிட்டுக் கட்டும் மூலை; end of a cloth left hanging out in dressing. 2. ஆடையின் கொய்சகம்; pleat or fold of a garment. 3. சடைக் குச்சு; Silken tassel used in plaiting girl's hair.

தெ. கங்குலு; க. சுங்கு; கொலா. இதன

சுட்டிக்கொள்கை ūṭṭaḍi-k-koḷgai, பெ.(n.) ஒரு மொழிச் சொற்களெல்லாம் சுட்டு களினின்று கிளைத்து வளர்ந்தன என்னும் கோட்பாடு; deietic theory.

[சுட்டடி + கொள்கை.]

மொழியின்கண் பல்கிப்பெருகிக் காணப் படுகின்ற சொற்களெல்லாம் மிகச் சிறிய அளவிலான வேர்களின்று வளர்ந்து வந்துள்ளன. அவ்வேர்களுக்கும் மூலமாகச் சுட்டடிகள் இருந்துள்ளன என்பது பாவாணரின் ஆய்வு முடிவு.

சுட்டு-தல் ūṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. குறிப்பிடுதல்; to point out; indicate. 2. நோக்கமாகக் கொள்ளுதல், குறிக்கோளாய்க் கொள்ளுதல்; to have in view, aim at, desire. 3. நினைத்தல், உன்னுதல்; to think, consider. 4. நன்குமதித்தல்; to honour.

ம. சுட்டு; க., தெ., சுட்டு

[சுள் → சுட்டு-]

சுட்டுக்கோல் ūṭṭu-k-kōl, பெ.(n.) 1. உலையாணிக் கோல்; smith's poker. 2. தீயோன்; mischievous person.

[சுட்டு + கோல்]

சுட்டுப்பெயர் ūṭṭu-p-peyar, பெ.(n.) 1. சுட்டெழுத்தை முன்பெற்ற பெயர்; demonstrative pronoun. 2. சுட்டுமாத்திரையாய் நிற்கும் பெயர்; noun used in the place of pronoun.

[சுட்டு + பெயர்]

சுட்டெழுத்து ūṭṭ-eḷuttu, பெ.(n.) சுட்டி உணர்த்தும் அ, இ, உ என்ற எழுத்துகள்; the demonstrative sounds a,i,u. ம. சுட்டெழுத்து

[சுட்டு + எழுத்து]

சுட்டொலி *ṣuṭṭoli*, பெ.(n.) சுட்டிக்காட்டும் ஒலிகள்; deictic sounds.

[சுட்டு + ஒலி]

சுடர் *ṣuḍar*, பெ.(n.) 1. ஒளி, வெளிச்சம், சுவாலை; light, brilliance, lustre. 2. ஞாயிறு; sun. 3. வெயில்; sunshine. 4. நிலா; moon. 5. கோள்; planet. 6. நெருப்பு; fire. 7. விளக்கு; burning lamp. 8. தீக்கொழுந்து; flame. 9. தீப்பொறி; spark.

ம. சுடர்; க. சுடு, சொடர், சொட்டு, சொடலு; தெ. சுடு; து. சுடரு, தடறு, துடரு (விளக்கு)

Pkt. *cuḍulī* (torch); **Mar.** *cuḍī* (torch of wisps ortwigs)

[சுடு → சுடர்]

சுடர்நிலை *ṣuḍar-nilai*, பெ.(n.) 1. விளக்குத் தண்டு; lampstand. 2. விளக்கணி; a figure of speech.

ம. சுடர்நிலை

[சுடர் + நிலை]

சுடலை *ṣuḍalai*, பெ.(n.) 1. சுடுகை; baking. 2. சமைக்கை; cooking. 3. கொல்லுகை; killing. 4. அழிக்கை; destroying. 5. போர்செய்கை; quarrelling.

[சுடு → சுடலை]

சுடலையாடி *ṣuḍalai-y-āḍi*, பெ.(n.) 1. சுடுகாட்டில் ஆடுவோனாகிய சிவன்; Sivaṅ as dancing in burning ground. 3. சவர்காரம்; soap. 3. சிவனார்வேம்பு; Siva's neem.

ம. சுடலையாடி

[சுடலை + ஆடி]

சுடு-தல் *ṣuḍu-*, 8 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. காய்ச்செய்தல்; to warm, heat. 2. எரித்தல்; to burn up. 3. பணியாரம் முதலியன சுட்டுச் செய்தல்; to roast, toast, bake, fry, cook in steam. 4. காளவாயில் வேகவைத்தல்; to burn, as bricks in kilns. 5. மருந்து நீற்றுதல்; to calcine, as medicine. 6. குடிடுதல்; to cauterise, brand. 7. வெடிசுடுதல்; to fire, as gun, fire works. 8. வருந்துதல், துன்புறுத்துதல்; to mortify, as the flesh, to injure as one's feelings. 9. காயப்படுத்துதல்; to inflict pain. 10. கெடுத்தல், அழித்தல்; to destroy, ruin. 11. நெருப்பில் வாட்டுதல்; to roast.

ம. சுடுக; க., பட. சுடு; தெ. கடியு, சுட; து. சுடுபுனி, சுட்பினி, துடுபுன்; கோண். சுர்ரானா; குவி. குதலி; கொலா. சுட், சுடு, குரு, குக்னா; மா. குடெ.

[சுள் → சுடு-, (வே.க.209).]

சுடுகாடு *ṣuḍu-kāḍu*, பெ.(n.) சுடலை; burning - ground; crematorium.

ம. சுடுகாடு; க., து. சுடுகாடு; குட. சுடிகள; கோத. சுட்கட்

[சுடு + காடு]

சுடுகோல் *ṣuḍu-kōl*, பெ.(n.) 1. குறியிடப் பயன்படும் சூட்டுக்கோல்; a red hot burning iron rod used for marking purpose. 2. பற்றுக்கோல்; soldering iron. 3. சுடுகாட்டு நெருப்பைக் கிளறுங்கோல்; rod for stirring funeral fire.

[சுடு + கோல்]

சுடுசொல் *ṣuḍu-ṣol*, பெ.(n.) வசை, துன்புறுத்தும் மொழி; caustic remarks.

க. சுடுநுடி

[சுடு + சொல்]

சுடுநாற்றம் *ṣuḍu-nārram*, பெ.(n.) மயிர், பிணம் முதலியன சுடுதலால் உண்டாகும் நாற்றம்; bad odour produced by burning hair or corpse.

ம. சுடுநாற்றம்

[சுடு + நாற்றம்]

சுண்டப்பிடி-த்தல் *ṣuṇḍa-p-piḍi-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஆடையை அளக்க இழுத்துப் பிடித்தல்; to hold tight, as in measuring cloth. 2. வயிற்றில் பிடித்துக் கொள்ளுதல்; to be affected with colic pain. 3. கஞ்சத்தனம் செய்தல்; to be niggardly in expenditure.

[சுண்ட + பிடி-]

சுண்டி *ṣuṇḍi*, பெ.(n.) 1. கள்; toddy. 2. புளித்த மது; any fermented, liquor. 3. சுக்கு; dried ginger. 4. ஒரு வகைக் கண்ணோய்; a kind of eye disease. 5. தொட்டால் வாடி; sensitive plants, mimosa pudica. 6. வறட்சுண்டி; floating sensitive plant. 7. இஞ்சி; ginger. 8. கருஞ்சுண்டி; mimosa rubicaulis.

[சுள் → சுண்டு → சுண்டி]

சுண்டுசோறு *ṣuṇḍu-ṣōru*, பெ.(n.) மயக்கத்தைத் தரும் புளிப்பேற்றிய சோறு; fermented rice, intoxicating food.

மறுவ. சுண்டக்கஞ்சி

[சுண்டான் + சோறு]

சுண்டை *ṣuṇḍai*, பெ.(n.) 1. கள்; toddy; an intoxicating drink. 2. யானைத் தும்பிக்கை; elephant's trunk.

[சுள் → சுண்டு → சுண்டை]

சுணக்கம் *ṣuṇakkam*, பெ.(n.) 1. காலத்தாழ்வு; delay. 2. வாட்டம்; depression of spirits; fatigue emaciation. 3. இன்ப விளையாட்டு; dalliance.

[சுள் → சுணங்கு → சுணக்கம்]

சுணை *ṣuṇai*, பெ.(n.) சுரணை, நெஞ்சகத்திற்குத்தும் மானவுணர்ச்சி; sense of shame; sensibility. 2. கூரிய அறிவு; sense. 3. கூர்மை; keenness, sharpness. 4. திணவு; itching, tingling, smarting. 5. அம்மைநோய் கண்ட காலத்தில் உடம்பில் உள்ளிடமாகத் தங்கி முட்டுத்துப் போன்ற உணர்ச்சியுள்ள

அம்மைக் கொப்புளம்; pustules, as in the alimentary canal, formed when a person is attacked with small-pox. 6. இலை, காய் முதலியவற்றின் மேலுள்ள சிறுமுள்; prickle, as in leaves stalks etc., down on fruits.

ம. சுண, சுணை (முள்.); தெ. சொந்

[சுல் → சுர் + சுரணை = குத்தும் மானவுணர்ச்சி. சுரணை → சுணை]

சுத்தி śutti, பெ.(n.) 1. சிப்பி; oyster shell. 2. சங்கு; conch. 3. கும்பிடு கிளிஞ்சில்; a species of cackle, a bivalve. 4. இப்பி வடிவாகத் தலை ஓட்டால் அமைக்குந் திருநீற்றுக் கலம்; skull used as receptacle for sacred ashes. 5. அகல்; shallow earthen vessel. 6. நெய் முதலியன ஊற்றுஞ் சிறு ஏனம்; small vessel for pouring ghee, oil etc.

Skt. śukti

[சுறு → (சுற்று) → சுத்து → சுத்தி (வே.க.208).]

சுத்தியல் śuttiyal, பெ.(n.) ஓங்கியடிக்க உதவும் கம்மாள் கருவி வகை; small hammer.

சுத்தியல் (மு.தா.117: வே.க.208).]

[சுறு - (சுற்று) - சுத்து - சுத்தி = குத்துவது போல் தட்டும் சிறு சம்மட்டி. சுத்தி → சுத்தியல் = சிறுசம்மட்டி.]

சுதை śudai, பெ.(n.) 1. அமிழ்தம்; ambrosia. 2. பால்; milk. 3. சுவை; taste, savour, sweetness. 4. சுண்ணாம்பு; lime, plaster. 5. வெண்மை; whiteness. 6. விண்மீன்; star. 7. மின்னல்; lightning.

[சொது → சுது → சுதை]

சும்மா śummā, கு.வி.எ. (adv.) 1. தொழிலின்றி, வெறுமனே; leisurely; without any occupation or work. 2. இயல்பாய்; in normal condition, in health. 3. அமைதியாய்; silently, quietly, in perfect peace and rest. 4. வறிதாக; bare. 5. காரணமின்றி; without any reason. 6. பயனின்றி; uselessly. 7. சுருத்தின்றி; vaguely; unintentionally, at random. 8. விளையாட்டாய்; as a joke; playfully. 9. இலவயமாய்; freely; gratuitously gratis. 10. தடையின்றி; freely, unhesitatingly unceremoniously. 11. அடிக்கடி; continuously, repeatedly.

ம. சும்ம; க. சும்மனெ

[சோம்பு → சோம்பல் = மந்தமாயிருத்தல். சோம்பு → சும்பு → சும்பு → சும் = மடிமை.]

சும்மாடு śummādu, பெ.(n.) 1. சுமையைத் தாங்க உதவுப்படி தலையில் கொள்ளும் சுமையடை (துணிப்புரியணை); load-pad for the head. 2. தவசமாகக் கொடுக்கும் உரிமை; perquisites in grain.

ம. சும்மாட்டு

[சுமையடை → சுமடை → சுமடு → சும்மாடு.]

சுமடன் śumaḍan, பெ.(n.) 1. கீழ்மகன்; mean, vulgar, person. 2. அறிவில்லாதவன்; ignorant, illiterate person.

[சுமடு → சுமடன்]

சுமை śumai, பெ.(n.) 1. சுமக்கை; bearing, carrying. 2. கனம்; weight, load, burden. 3. தொகுதி; collection. 4. கடமை, பொறுப்பு; duty, responsibility. 5. ஒரு விரல மழை; one inch of rain. 6. 60 படி கொண்ட ஓர் அளவை; a measure equal to 60 measures. 7. 180 தேங்காய் கொண்ட அளவு; a bundle of 180 coconuts. 8. 270 கவளி கொண்ட வெற்றிலைக் கட்டு; a bundle of 270 kavali of betel-leaves.

[சும → சுமை]

சுர-த்தல் śura-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஊறுதல்; to spring forth to stream out. 2. உடலில் நீர் முதலியன பெருகி வீங்குதல்; to swell morbidly with secretion. 3. நிறைதல், பெருகுதல்; to increase by steady accumulation, as wealth.

ம. சுரத்து; க. ஓசர்

[சுல் → (சர்) → சுர் → சுர-.]

சுரண்டு-தல் śuraṇḍu-, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உகிர் முதலியவற்றால் பிறாண்டுதல்; to scratch, scrape with finger's-nail. 2. உகிர் அல்லது விரல் நுனியால் உடம்பைத் தீண்டிக் குறிப்பித்தல்; to scratch a person with the tip of the finger to draw his attention. 3. தூண்டிவிடுதல்; to instigate. 4. சண்டைக் கிழுத்தல்; to pick up a quarrel. 5. செலவாற் கரைத்தல்; to drain away one's property. 6. கவர்தல்; to mis-appropriate by slow degree.

ம. சுரண்டு; க. கெரண்டு, கெரெ; தெ, கீறு; து. கெரெபுனி; கோத. கெகர்வ்; துட. கெர்வ்; பர். கிர், கிர்வ், கிர்ப்; குரு. கெர்ச்; மா. க்வெர்செ; பிரா. கர்சிங்.

[சுள் → சுர் → சுரள் → சுரண்டு]

சுரணை śuraṇai, பெ.(n.) 1. உணர்ச்சி; sensitiveness, consciousness. 2. அறிவு; sense, intelligence.

ம. சுரண; க. சுரளெ

[சுள் → சுர் → சுரி → சுரணை]

சுரம் śuram, பெ.(n.) 1. காய்ச்சல்; fever. 2. பாலை நிலம்; desert tract. 3. காடு; jungle. 4. அருநெறி; narrow and difficult path. 5. வழி; way.

ம. சுரம்

சுள் = வெப்பப் பொருள்.

[சுள் → சுர் → சுரம்]

சுரமகளிர் śura-magaḷir, பெ.(n.) தெய்வப் பெண்டிர்; celestial damsels.

[சுரர் + மகளிர்]

சுரர் śurar, பெ.(n.) தேவர், வானோர்; celestials.

சுரி-தல் śuri-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சுழிதல்; to be spiral, as conch. 2. மடிப்பு விழுதல்; to wrinkle. 3. சுடை குழலுதல்; curl.

சுல் = வளைதல்.

[சுல் → சுர் → சுரி → சுரிதல்]

சுரிதகம் śuridagam, பெ.(n.) கலிப்பா வகையின் இறுதியுறுப்பு; short final lines of certain kinds of kali verse.

சுரிதகம் எனினும், அடக்கியல் எனினும் வாரம் எனினும், வைப்பு எனினும், நோக்கியல் எனினும் ஒக்கும்.

சுரியல் śuriyal, பெ.(n.) 1. வளைவு; curling. 2. சுழன்ற மயிர்; curly hair. 3. மயிர்; lack of hair. 4. நீர்ச்சுழி; whirlpool, eddy. 5. இளையோர் மயிர்; hair of the young. 5. பெண்மயிர்; hair of the female.

[சுரி → சுரியம்]

சுருக்கம் śurukkam, பெ.(n.) 1. குறுக்கம்; brevity, conciseness. 2. குறுக்கமானது; abbreviation, epitome, abstract, gist. 3. சிறுமை; smallness, shortness. 4. குறைவு; diminution, decrease, contraction. 5. வறுமை; poverty. 6. கஞ்சத்தனம்; miserliness. 7. ஆடை முதலியவற்றின் சுருக்கு; fold or pucker in a garment, crease.

ம. சுருக்கம்

[சுள் = வெப்பப்பொருள். சுள் + கு → சுள்கு. வெப்பத்தால் சுருங்குதல். சுள்கு → சுருங்கு → சுருக்கு → சுருக்கம்]

சுருக்கிடு-தல் śurukkiḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சுருக்குப் போடுதல்; to make a noose on cord. 2. சுருக்கில் மாட்டுதல்; to noose.

[சுருக்கு + இடு-]

த. கக்கம் > Skt.kaksa.

சுருக்குப்பை śurukku-p-pai, பெ.(n.) வாயைச் சுருக்கக் கூடிய தையற்பை; a small bag or purse drawn together at the mouth with a thong or string.

[சுருக்கு + பை]

சுருக்கெழுத்து śuruk-k-eḷuttu, பெ.(n.) குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தி வேகமாகப் பேச்சை எழுத்தில் பதிவு செய்யும் முறை; short-hand.

ம. சுருக்கெழுத்து

[சுருக்கு + எழுத்து]

சுருங்கல் śuruṅgal, பெ.(n.) 1. குறைகை; to reducing. 2. பட்டினியாயிருக்கை; starving. 3. திரைவு அதாவது தோல் சுருங்குகை; formation of wrinkles on the body due to old age. 4. ஒடுங்குகை; shrinking. 5. சுருங்கினது; anything shrunk, wrinkled. 6. மடிப்பு; wrinkle.

[சுருங்கு + அல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு]

சுருட்டு śuruṭṭu, பெ.(n.) 1. சுருட்டுகை; curling, coiling. 2. சுருள்; anything rolled up. 3. புகையிலைச் சுருட்டு; cheroot, cigarette. 4. தந்திரம், சூழ்ச்சி; shrewdness, cunning. ம. சுருட்டு; தெ. சுட்டலு

[சுருள் → சுருட்டு]

சுரும்பு śurumbu, பெ.(n.) 1. வண்டு; bee. 2. ஆண் வண்டு; male bee, drone. 3. மலை; mountain.

[சுரு → சுரும்பி → சுரும்பு]

சுருள் śuruḷ, பெ.(n.) 1. சுருட்டை; curl; coil. 2. தாமரை உட்கருள்; the inner fold of the young lotus flower. 3. பெண்மயிர்; ஐம்பான் முடிகளுள் ஒன்று; கூந்தல், அளகம்; female hair curled and tied up.

[சுள் → (சுரு) → சுருள்]

சுருளை śuruḷai, பெ.(n.) 1. சுருள்; coil, roll. 2. குருத்து; tender shoot. 3. காதணி வகை; an ear ornament.

க. சுருளை

[சுருள் → சுருளை]

சுரை śurai, பெ.(n.) 1. சுரக்கை; streaming, flowing, as of milk. 2. பெற்றம் முதலியவற்றின் மடி; udder, teat of cow and other animals. 3. கறவை ஆன்; milch cow. 4. ஒரு வகைக் கொடி; calabash, climber.

ம. சுர; க. சொரெ

[சுர → சுரை]

சுல்லி śulli, பெ.(n.) 1. அடுப்பு; oven. 2. மடைப்பள்ளி; kitchen.

[சுல் → சுல்லி]

சுவடி śuvaḍi, பெ.(n.) 1. ஏட்டுப் புத்தகம்; ḷai book. 2. பொத்தகம்; book in general. 3. கோவையாக அமைத்த ஆவணத் தொகுதி; fill bundle, as of records.

[சுவடு → சுவடி]

சுவடு śuvaḍu, பெ.(n.) 1. அடித்தடம்; track; foot stop. 2. அடிச்சுவட்டின் ஒலி; காலடியோசை; noise caused by foot-fall. 3. ஒன்று பதிதலால் உண்டாகுங் குறி; impression. 4. அடையாளம்; sign, indication. 5. தழும்பு; scar, cicatrice. 6. ஆற்றல்; strength, power. 7. பழக்கம்; practice, experience. 8. வழி வகை; means, method. 9. வயிரக்கவசம்; impenetrable armour. 10. சுவட்டிலக்கம்; table of grain measure. 11. 360 நெற்கொண்ட அளவு; a unit of grain measure, containing 360 paddy grains. 12. கட்டுதற்குக் கருவியான கயிறு முதலியவை; tie, strap, as of harness; band, as of the ridge of a house. 13. அடிதாங்கி; stir up.

[சுவட்டுதல் = மிதித்தல், உதைத்தல். சுவட்டு → சுவடு]

சுவறு-தல் śuvaru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வற்றுதல்; to dry up, evaporate. 2. உறிஞ்சப்படுதல்; to be imbibed, absorbed.

சுவை-த்தல் śuvai-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. சுவையறிதல்; to taste. 2. உண்ணுதல்; to eat, chew, suck. 3. முத்தமிடுதல்; to kiss. 4. புணர்ச்சியின்பம் நுகர்தல்; to experience, enjoy.

ம. சுவய்க்குக; க. சவி; தெ. சவிகொனு; து. சம்பி, சவி; கோத. சய்வ்; நா. சவத்; கொலா. சவ்வி

(இனிப்பு)

[அகைத்தல் = கூறுபடுத்துதல், அறுத்தல். அகை
→ சகை → சவை. சவைத்தல் = மெல்லுதல்,
மென்று உண்ணுதல். சவை → சவை. சவைத்தல்
= மெல்லுதல், மென்று உண்ணுதல், உண்டு
சுவையறிதல்.]

சுவை śuvai, பெ.(n.) 1. சுவையும் மணமும்; taste and
flavour. 2. இனிமைத்தன்மை; sweetness, deliciousness.
3. இனிமையானது; that which is pleasing or gratifying
to the senses. 4. புலன்களுள் நாவின் உணர்வு; the
sense of taste, one of ai-m-pulan. 5. அறுசுவையும்
தோன்றுவதற்குக் காரணமான உமிழ்நீர்ச் சுரப்பு;
the subtle matter from which water is said to have evolved.
6. செய்யுளின் சாரத்தன்மை; poetic sentiment.
7. பதினாலாவது விண்மீனான நெய்ம்மீன்; the 14th
star. 8. அறிவால் உணரப்படும் மெய்ப்பாடு; taste
which is understood by brain.

ம. சுவ; தெ., க. சவி.

சவை - மென்று சவையோடு உண்ணல்.

[சவை → சவை.]

த. கக்கம் > Skt.kaksa.

சுவைஞர் śuvaiñar, பெ.(n.) இலக்கியம், கலை
ஆகியவற்றை ஆழ்ந்து நுகரும் பண்புடையவர்;
connoisseur of literature.

சுழல்(லு)-தல் śulal(lu)-, 13 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உருளுதல்;
to whirl, spin, rotate, roll, turn on an axis, as wheel.
2. வட்டமாகச் சுற்றுதல்; to revolve in an orbit.
3. சுற்றித் திரிதல்; to roam, wander. 4. அலைவு
படுதல்; to be tossed about, driven to and fro.
5. மனங்கலங்குதல்; to be agitated, troubled,
distressed in mind. 6. சோர்தல்; to droop, faint, languish.
7. பொறிமயங்குதல்; to be dizzy to swim, as eyes.

ம. சுழலுக; தெ. சுடியு

[சுல் = வளைவுப்பொருள். சுல் → சுலவு →
சுலவுதல் → சுழல்(லு)தல்-]

சுழற்சி śularci, பெ.(n.) 1. சுழல்கை; whirling, spinning,
rotating, brandishing. 2. அலைகை; wondering, moving to and
fro. 3. மனக்கலக்கம்; trouble, agitation.

ம. சுழல்

[சுழல் → சுழற்சி]

சுழி-தல் śuli-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சுழிபோல்
வளைவாதல்; to become curved, curled, involved, to form eddies,
as on the surface of water. 2. வெறுப்பு முதலியவற்றின்
குறியாக முகஞ் சுருங்குதல்; to be contracted, screwed
up as one's face in disgust. 3. சுவடமாதல்; to be cunning,
guileful. 4. மனங்கலங்குதல்; to be distracted, agitated.
5. இறத்தல்; to die.

ம. சுழி; தெ. சுடியு; க. களி

[சுளி → சுழி-]

சுழியம்¹ śuliyam, பெ.(n.) ஒரு வகை இனிப்புத்
தின்பண்டம்; a kind of sweet pastry cake.

[சுழி → சுழியம்]

சுழியம்² śuliyam, பெ.(n.) எண் வரிசையில் எண்
மதிப்பற்ற எண்; zero.

சுழியல் śuliyal, பெ.(n.) 1. தலைமுடி; hair. 2.
சுழிந்திருக்கை; curling, as of hair. 3. சுருளாக மயிரை
முடிக்கை; a mode of dressing the hair,

[சுழி → சுழியல்]

சுழிவு śulivu, பெ.(n.) 1. மறைவு; concealment, seclusion;
circumvention. 2. மனக்கவலை; anxiety solicitude, care.

[சுழி → சுழிவு]

சுற்றறிக்கை śurraṅkai, பெ.(n.) ஓர் அலுவலகத்தில்
அல்லது அமைப்பில் செய்திகளைத் தொடர்
புடைய அனைவருக்கும் தெரிவிக்க அனுப்பும்
அறிக்கை; circular in an office or department etc.

[சுற்று + அறிக்கை]

சுற்று-தல் śurru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சுழன்று
செல்லுதல்; to revolve, circulate, turn around, spin, whirl.
2. சுற்றிப்போதல்; to take a circuitous or
indirect course, meander, wind about. 3. அலைதல்; to move
here and there, roam, wander about. 4. வளைந்தமைதல்;
to be coiled, to lie encircling. 5. கிறுகிறுத்தல்; to be giddy,
dizzy. 6. மனங் கலங்குதல்; to be perplexed with difficulties.

ம. சுற்றுக; க. சுற்று; தெ. சுட்டு; து. சுத்துளி; கோத.
சுச்; துட. தூத்; குட. சுதித்; கொலா. சுட்; நா.
சுட்டி; பர். சுத்த; சுட. சுட்ட; குவி. சுத்தலி; பட.
சுத்து

[சுல் → சுர் → சுற் → சுற்று-]

சுற்றுப்பலி śurru-pali, பெ.(n.) கோயிலைச் சுற்றித்
திக்குத்தேவதைகளுக்கு இடும் படையல்;
offerings to be regents of the eight cardinal points, made
round a temple in the respective directions.
2. கீழ்திகாரிகளுக்குக் கொடுக்கும் கையூட்டு; bribe
offered to persons in subordinate position.

[சுற்று + பலி]

சுறவம் śuravam, பெ.(n.) 1. சுறவு பார்க்க; see śuravu.
2. தமிழாண்டின் முதல் மாதமான மேழம் (தை);
the first month of the Tamil year.

[சுறவு → சுறவம்]

சுறவு śuravu, பெ.(n.) 1. சுறாமீன்; shark-fish.
2. சுறாவினம்; fish of shark family.

[சுற → சுறவு]

சுனை śunai, பெ.(n.) 1. தினவு; itching. 2. சுரசுரப்பு;
roughness, sharpness. 3. சுரும்பு, சோளம்
போன்றவற்றின் தோகைகளிலும், கம்பு சோளம்

போன்றவற்றின் கதிர்களிலும் காணப்படும் முட்போன்ற பகுதி; prickle, as in leaves, stalks, etc., down on fruits.

ம. சுன; க. டொணை, தொணை; தெ. தொன

சூ

சூட்டடி sūṭṭaḍi, பெ.(n.) 1. அடித்த கதிரைக் கடாவிட்டு உழக்குகை; beating or treading of sheaves for the second time. 2. முதன் முறையாக நெற்களத்தில் கதிர்ச்சூட்டை அடிக்கை; beating sheaves for the first time.

[சூடு + அடி]

சூடகம் sūḍagam, பெ.(n.) கைவளை; bracelet.

தெ. சூடிசமு; க. சூடக; து. சூடக

[சூடு → சூடகம்]

சூடன் sūḍaṅ, பெ.(n.) 1. கருப்பூர வகை; prepared camphor. 2. மீன் வகை; a kind of fish.

[சூடு → சூடன்]

சூது sūdu, பெ.(n.) 1. சூதாட்டம்; gambling. 2. சூதுக்கட்டத்தில் வைக்குங்கருவி; conical pieces in dice-play. 3. வழி; means, device. 4. வெற்றி; victory, success. 5. மந்தணம்; secret. 6. தந்திரம்; trick.

க., ம. சூது

சூப்பி sūppi, பெ.(n.) 1. குழந்தைகள் வாயில் வைத்துச் சுவைத்தற்கு முலைக்காம்பு போல் அமைந்த குமிழ்க் கருவி; artificial nipple for a child to suck. 2. குழந்தைகள் உண்ணும் சிற்றுண்டி வகை; a sweetmeat in the form of a stick chewed by children. 3. இரந்துண்ணி; one who sponges on others. 4. கைவிரலைச் சப்பும சிறு குழந்தை; a child sucking its fingers.

[சூப்பு → சூப்பி.]

சூர் sūr, பெ.(n.) 1. அச்சம்; fear. 2. துன்பம்; suffering. 3. நோய்; disease. 4. கடுப்பு; pungency. 5. ஏய்ப்பு; deceit, guile. 6. கொடுமை; cruelty. 7. கொடுந் தெய்வம்; malignant deity. 8. தெய்வ மகளிர்; celestial maidens. 9. மிளகு; black-pepper. 10. வால்மிளகு; cubeb.

ம. சூர்

[சுள் → சுர் → சூர்]

சூரல் sūral, பெ.(n.) 1. பிரம்பு; common rattan. 2. செடி வகை; oblique-leaved jujube. 3. நரியிலந்தை; small round-errate-obtuse-leaved jujube.

ம. சூரன்

[சூர் → சூரல்]

சூரன் sūraṅ, பெ.(n.) 1. மறவன்; warrior, man of valour, hero. 2. சூரபதுமன்; sūra-padumaṅ. 3. நாய்; dog.

சுல் = கூர்மைப்பொருள்.

[சுல் → சுள் → சுர் → சூர் → சூரன்]

சூல் sūl, பெ.(n.) 1. கருப்பம்; conception, pregnancy. 2. முட்டை; egg. 3. முகில் நீர் நிரம்பியிருக்கை; wateriness of clouds.

ம. சூல்; க. சூல்; தெ. சூலு

[சுல் → சூல்]

சூழ்-தல் sūl-, 2 செ.சூன்றாவி (v.t.) 1. சுற்றியிருத்தல்; to encompass, surround, envelope. 2. சுற்றி வருதல்; to go round, as in temple from left to right, hover about, flow around. 3. ஆராய்தல்; to consult, to deliberate. 4. கருதுதல்; to intend, to think over. 5. தீயசூழ்ச்சிக்குத் திட்டமிடல்; to conspire. 6. தேர்ந்தெடுத்தல்; to select. 7. அறிதல்; to know. 8. பண்ணுதல்; to construct, to create. 9. எழுதுதல்; to draw. 10. தாக்குதல்; to encounter.

ம. சூழுக; க. சொழல்; தெ. சுடியு; து. சுயிபுனி, சுலிபினி; துட. துட்ய; கூ. தொட்க; குவி. தூர்லிகியாலி

[சூள் → சூழ் → சூழ்-]

சூழ்ச்சி sūlcci, பெ.(n.) 1. பரப்புக்கை; spreading. 2. கலந்தாய்வு; counsel, consultation. 3. நுண்ணறிவு; wisdom. 4. செய்வழி; plan means. 5. மனத் தடுமாற்றம்; mental disturbance.

ம. சூழ்ச்சி

[சூழ் → சூழ்ச்சி]

சூழல் sūlal, பெ.(n.) 1. சூழ்கை; surrounding. 2. இடம்; place, locality. 3. மணற்குன்று; sand-hill. 4. கூட்டம்; company, crowd. 5. கலந்தாய்வு; counsel. 6. தோற்றரவு; incarnation. 7. தந்திரம்; trick, stratagem.

ம. சூழல்

[சூழ் + அல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு.]

சூளுறு-தல் sūluru-, 20 செ.சூ.வி. (v.i.) 1. ஆணையிடுதல்; to swear, to take oath. 2. வஞ்சினம் கூறுதல்; to take a vow. "உண்ணா நோன்பி தன்னொடுஞ் சூளுற்று" (மணிமே.3:102).

க. சூருளிக

[சூள் + உறு-.]

சூளை sūlai, பெ.(n.) 1. செங்கல் முதலியன சுடுங்காளவாய்; kiln, furnace. 2. ஈமவிறகு; funeral pile.

ம. சூள. Pkt.cullī; H.cūlīyā; Mar.cūn; Skt.cūllī

[சுல் - சுடுதல்பொருள். சுல் → சுள் → சுள்ளை → சூளை.]

சூறை sūrai, பெ.(n.) 1. சுழல்காற்று; whirl wind. 2. கொள்ளை; decoity. 3. பயிரில் விழும் நோய் வகை; a blighting disease of crops. 4. பனிச்சை என்ற மயிர்முடிவகை; a kind of dressing the hair in a knot. 5. சல்லடம்; loin cloth. 6. இரண்டடி நீளமும் கருநீல நிறமுமுள்ள கடல் மீன்; tunny fish bluish attaining 2 ft.

in length.

ம. சூற.

[சல் - வளைதல், சுற்றுதல் கருத்து. சல் - சூல் → சூறை = சுழன்று வீசும் வலுவான காற்று.]

சூறைக்காய் śūrai-k-gāy, பெ.(n.) நேர்த்திக் கடனாகத் தெய்வத்தின் முன்னிலையில் உடைக்கும் சிதறு தேங்காய்; coconuts dashed on the ground before a shrine in fulfilment of vow.

[சல் - வளைதல், சுற்றுதல் கருத்து. சல் - சூல் → சூறை = வளைத்து வீசுதல். சூறைக்காய் = வலுவாக வளைத்து வீசி உடைக்கும் காய்..]

சூறைக்காற்று śūrai-k-kārru, பெ.(n.) சுழல் காற்று; whirl wind.

[சூறை + காற்று.]

சூன் śūṇ, பெ.(n.) 1. பிதுக்கம்; swelling. 2. வளைவு; crookedness, bend, irregular-shape. சூன் நிலம். 3. கை முதலியன சும்பியிருத்தல்; withering, as of a limb. 4. குற்றம்; defect. 5. கவடம்; guile. 6. சுழுக்கம்; secret, inner meaning. 7. இரண்டு வீட்டுச் சுவர்களின் இடைச்சந்து; narrow lane between the walls of adjacent houses. 8. புறம்போக்கு நிலம்; a piece of unoccupied land.

[சல் → சுன் → சூன்]

செ

செ-த்தல் še-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பொருந்துதல், ஒத்தல், கருதுதல்; to intend; to purpose; to design.

[(சள்) → + செள் → செ-.]

செக்கடி-த்தல் šekkaḍi-, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) செக்கில் எள் முதலியவற்றை ஆட்டுதல்; to work the oil-press.

[செக்கு + அடி-.]

செக்கணி šekkaṇi, பெ.(n.) கூத்து வகை; a kind of dance. தெ. சக்கணி

[சொக்கம் → செக்கம் → செக்கணி.]

செக்கம்¹ šekkam, பெ.(n.) இறப்பு; death.

[செகு → செக்கம்.]

செக்கம்² šekkam, பெ.(n.) 1. சிவப்பு; redness. 2. சினம்; anger.

[செம் → செவ் → செவு → செகு → செக்கு → செக்கம்]

செக்கர் šekkar, பெ.(n.) 1. சிவப்பு; redness, crimson. 2. செவ்வானம்; red sky of the evening. 3. மாலைநேரம்; evening.

ம. செக்கர்

[செக்கம் → செக்கர்]

செக்கியூ-த்தல் šekkiḷu-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) சிறைத் தண்டனையின் ஒரு பகுதியாக மாட்டிற்குப் பதிலாக எண்ணெய்ச் செக்கை இழுத்தல்; to work on the oil-press by pulling the yoke instead of bull.

[செக்கு + இழு-.]

செக்கு šekku, பெ.(n.) 1. வித்துகளிலிருந்து எண்ணெய் எடுக்கப் பயன்படும் மரத்தாலோ கல்லாலோ ஆன பொறி; a country oil-press. 2. காணம்; ஒரு செக்கில் ஒரு முறை ஆட்டக் கிடைக்கும் எண்ணெயின் அளவு; a measure of oil extracted one's from an oil press called kaṇam. 3. இருபத்து நான்காம் விண்மீன்; the 24th star.

[சக்கரம் → (சக்கு) → செக்கு = எண்ணெயாட்டும் வட்டமான பேருரல்.]

செக்குரல் šekkural, பெ.(n.) செக்கின் அடிப்பகுதி; mortar of oil-press.

ம. செக்குரல், சக்குரல்

[செக்கு¹ + உரல்.]

செக்குலக்கை šekkulakkai, பெ.(n.) 1. செக்கில் அழுத்தும் மரத்தடி; pestle or shaft of the oil press, large and heavy wooden pole used to press the oil seeds etc., in the oil press.

[செக்கு + உலக்கை]

செகிடு šegiḍu, பெ.(n.) அலகடி, கன்னம்; cheek.

[செவுள் → செகிள் → செகிடு (வே.க.223)]

செகிள் šegil, பெ.(n.) 1. கனியின் தோல்; skin or rind of fruit. 2. மீன் செதில்; fish scales. 3. மீனின் சிவந்த மூச்சுறுப்பு (செதிள்); fins. 4. கேழ்வரகின் கப்பி; bran of ragi.

[செதிள் → செகிள்]

செகு-த்தல் šegu-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கொல்லுதல்; to destroy, kill. 2. வெல்லுதல்; conquer.

[செகுத்தல் = சீவுதல், பிரித்தல். செகுத்தல் → செகு-]

செங்கட்டி šēngatṭi, பெ.(n.) 1. காவிக்கல்; red ochre. 2. சாதுலிங்கம்; vermilion. 3. செங்கல்லின் துண்டு; brick bat.

[செம் + கட்டி. கட்டு → கட்டி.]

செங்கடம்பு šēn-gaḍambu, பெ. (n.) கடம்ப மர வகை; small Indian oak.

ம. செங்கடம்பு

[செம் + கடம்பு → செங்கடம்பு]

செங்கண்மா¹ šēn-gaṇ-mā, பெ.(n.) திருவண்ணாமலைக்கு அருகில் உள்ள தற்காலச் செங்கம் என்ற ஊரின் பழைய பெயர்; the old name of present šēngam town near Thiruvannāmalai.

செங்கண்மா² šēn-gaṇ-mā, பெ.(n.) சிவப்பான

கண்ணுடைய விலங்கு, கரடி; bear, as red-eyed beast.
[செங்கண் + மா. மா = விலங்கு]

செங்கதிர் *śeṅ-gadir*, பெ.(n.) பகலவன்; the sun, as bright-rayed.
ம. செங்கதிர்; க. செங்கதிர
[செம் + கதிர். சிவந்த கதிர் உடைய கதிரவன்]

செங்கமலம் *śeṅ-galam*, பெ.(n.) செந்தாமரை; red lotus
ம. செங்கமலம்
[செம்மை + Skt. கமல த. குவளை → Skt.கமல]

செங்கமலை *śeṅ-gamalai*, பெ.(n.) துளசி; holy basil.

செங்கரடு *śeṅ-garaḍu*, பெ.(n.) செம்மண் குன்று; red-hill.
[செம் + கரடு - செங்கரடு]

செங்கரா *śeṅ-garā*, பெ.(n.) 1. மஞ்சள் கலந்த செந்நிறமுள்ள கடல் மீன்; sea-fish, yellowish red. 2. கருஞ்சிவப்பும், பழுப்பு நிறமும் கலந்த கடல் மீன் வகை; red rock-cod, dark reddish-brown.
[செங்கிறால் → செங்கரா]

செங்கல் *śeṅ-gal*, பெ.(n.) 1. கட்டடம் முதலியவை கட்டப் பயன்படும் செம்மை நிறக் கனச் செவ்வகச் சுடுமண் கல், கட்டுமானப் பொருள்; burnt brick, as red. 2. காவிக்கல்; red ochre in lumps, laterite. 3. மாணிக்கம்; ruby.
ம., பட. செங்கல்லு
[செம் + கல்]

செங்கழுநாடு *śeṅgaḷu-nāḍu*, பெ.(n.) ஆய் நாட்டில் இருந்த ஊர்; a place in āy country.
[செங்கழுநாடு = செங்கழுநீர்ப்பூ அதிகமாக இருந்த நாடு]

செங்கழுநீர் *śeṅ-gaḷu-nīr*, பெ.(n.) 1. அல்லிக்கொடி வகை; purple Indian - lily. 2. செவ்வாம்பல்; red Indian water-lily.
ம. செங்நழிநீர்
[செம் → கழுநீர். கழுநீர் = குவளை மலர்]

செங்களம் *śeṅ-gaḷam*, பெ.(n.) அரத்தத்தால் சிவந்த இடமான போர்க்களம்; battlefield, as red with blood.
ம. செங்களம்
[செம் + களம்]

செங்கற்சீரை *śeṅgar-śīrai*, பெ.(n.) காவித்துணி; ochre-colored cloth.
[செங்கல் + சீரை. செங்கல் = காவிக்கல்]

செங்கற்குளை *śeṅgar-śūḷai*, பெ.(n.) உலர்ந்த களிமண் பாளங்களை (செங்கற்கள்) இடைவெளியிட்டு அடுக்கி, அதில் மரத்துண்டுகள் இட்டு,

எரித்துச்சுடும் அமைப்பு; stack of dried bricks with wooden blocks as fuels to burn kiln.
[செங்கல் + குளை]

செங்காந்தள் *śeṅ-gāndaḷ*, பெ.(n.) செந்நிறமுள்ள கொடி வகை; red species of *Malabar glory-lily*.
[செம் + காந்தள்]

செங்காய் *śeṅ-gāy*, பெ.(n.) பழுக்கும் பருவத்துள்ள காய்; fruit almost ripe.
க. கெங்காய்
[செம் + காய்]

செங்காரணி *śeṅ-gāraṇi*, பெ.(n.) கருஞ்சிவலையான பெற்றம் முதலிய விலங்குகள்; dark-red animal as cow.
[செம் + கார் - செங்கார் → செங்காரணி. கார் = கருமை]

செங்காரி-த்தல் *śeṅ-gāri-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சினம், வெயில் கடுமை இவற்றால் முகஞ்சிவந்து காட்டுதல்; to flush or redden, as face due to anger or exposure to scorching heat. 2. பருவமழையின்றி பயிர்கள் கதிர் வாங்காது செந்நிறமாதல்; to redden without forming ears, as paddy, crop for want of seasonal rains.
[செம் + காரி-]

செங்கானாரை *śeṅ-gāṅārai*, பெ.(n.) சிவந்த காலையுடைய நாரை வகை; pelican ibis, as having red legs.
[செம் + கால் + நாரை.]

செங்கீரைப்பருவம் *śeṅgīrai-p-paruvam*, பெ.(n.) பிள்ளைத் தமிழ்ப் பருவங்கள் பத்தினுள், குழந்தை பிறந்த ஐந்தாம் திங்களில் தன் தலையை நிமிர்த்தி இங்குமங்கும் அசைத்தாட்டுவதைச் சிறப்பித்துக் கூறும் பகுதி; one of the ten section of *piḷḷai-ṭ-tamil* describing the stage of childhood in which the child lifts up its head and nods it in about the fifth month from its birth.
[செங்கீரை + பருவம்.]

செங்குத்து *śeṅ-guttu*, பெ.(n.) 1. மேலிருந்து கீழ் விழும் பொருளின் பாதை; perpendicular. 2. பக்கச் சாய்வு இல்லாத நிலை; hot stanting on either side. 3. கிடை மட்டத்திலிருந்து சமமாக எழும்பும் கோடு; line perpendicular to the base. 4.90 பாகைக் கோணத்தின் இரு பக்கங்கள்; sides of a rectangle.
ம. செங்குத்து
[செம் + குத்து]

செங்குந்தர் *śeṅ-gundar*, பெ.(n.) செந்நிற ஈட்டியை யுடைய கைக்கோளர்; persons of *Kaikōḷa* caste, as the spearmen of ancient times.

[செங்குந்தம் + செங்குந்தர்]

செங்கோட்டியாழ் *šeñ-gōṭṭiyāḷ*, பெ.(n.) நால்வகையாழ்களுள் ஒன்று; a kind of stringed musical instrument, one of four kinds of *yāḷ*.

[செம் + கோட்டியாழ். செம்மை நிற மரத்தால் செய்த யாழாகலாம்]

செங்கோல் *šeñ-gōḷ*, பெ.(n.) 1. அரச இலச்சினை பொறிக்கப்பட்ட அரசாட்சிச் சின்னமாகிய நேர் கோல்; sceptre, a symbol of sovereignty. 2. அறுவகை நாட்டமைதிகளில் ஒன்றாகிய நல்லரசாட்சி; kingly justice, impartial administration of justice, one of six principles of a state. opp. to *koḷu-n-gōḷ*. 3. பழுக்கக் காய்ந்த சலாகை; red-hot rod.

ம. செங்கோல்

[செம் + கோல்]

செங்கோன்மை *šeñ-gōṅmai*, பெ.(n.) அரச முறைமை (நீதி); righteous rule.

ம. செங்கோம்

[செம் + கோன்மை]

செஞ்சுடர் *šeñ-juḍar*, பெ.(n.) 1. பகலவன்; Sun. 2. எரியும் நெருப்பு; fire.

ம. செஞ்சுடர்; க. கெஞ்சொடர்

[செம் + சுடர்]

செஞ்சுருட்டை *šeñ-juruṭṭai*, பெ.(n.) கேழ்வரகு வகை; a species of *ragi*.

[செம் + சுருட்டை. சுருட்டை = சுருண்ட கதிரையுடைய = கேழ்வரகு]

செஞ்செவியர் *šeñ-jeviyar*, பெ.(n.) செல்வர்; wealthy person.

[செம் + (செவ்வியர் →) செவியர்]

செஞ்செழிப்பு *šeñ-jeliṭṭu*, பெ.(n.) 1. முக மலர்ச்சி; cheerfulness of countenance. 2. பயிர்ச் செழிப்பு; fertility, luxuriance of crops or produce. 3. ஏராளம்; plentiful-ness, copiousness.

[செம் + செழிப்பு]

செஞ்சொல் *šeñ-jol*, பெ.(n.) 1. திருந்திய சொல்; correct language; felicitous words. 2. வெளிப்படையான சொல்; word or language in its direct primary significance. 3. பல சொற்களிலிருந்து தேர்ந் தெடுக்கப்பட்ட சரியான சொல்; standard term.

[செம் + சொல்]

செஞ்சோற்றுக்கடன் *šeñ-jōṛru-k-kaḍan*, பெ.(n.) 1. அரசனிடம் பெற்றுண்ட உணவுக்காக அவன் பொருட்டு வீரன் தன் உயிரைப் போரிடைக் கொடுத்தலாகிய கடமை; duty or obligation of a

soldier to lay down his life in the cause of the king who fed him. 2. பெற்ற உதவிக்காகச் செய்யும் உதவி; a help done for the help received.

[செஞ்சோறு + கடன்]

செஞ்சோறு *šeñ-jōṛu*, பெ.(n.) 1. தீட்டாத சிவப்பு அரிசி கொண்டு சமைத்து வடித்த சோறு; cooked rice of red colour. 2. தன் பொருட்டுப் போரில் உயிர் கொடுத்தலைக் கருதிய வீரனுக்கு அரசனளிக்குஞ் சோறு; provisions given by a king to a soldier as the price of his blood.

[செம் + சோறு]

செட்டிமை *šeṭṭimai*, பெ.(n.) 1. வணிகத்தன்மை; qualities, characteristics of the *Chetti* caste. 2. வணிகம்; trade, traffic mercantile profession.

[செட்டி → செட்டிமை]

செட்டு *šeṭṭu*, பெ.(n.) கொங்கு நாட்டுக் குயவர் சமுதாயத்தின் சிறுகுழுத் தலைவர்; a leader of a small group of *Kulalar* of *Kongu* country.

[செட்டி → செட்டு]

செட்டுப்பொட்டா-தல் *šeṭṭu-p-poṭṭā-*, 6 செ.கு.வி. (v.i.) வணிகம் சிதைதல்; to fail, as business.

[செட்டு + பொட்டு + ஆ-]

செட்டை *šeṭṭai*, பெ.(n.) 1. சிறகு; wing, feather, plumage. 2. மீன்சிறை; fin. 3. தோட்பட்டை; shoulder blade.

தெ. செட்டுப

[தோள் → தேள் → சேள் → செட்டை]

செடி¹-த்தல் *šeḍi-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கொடி தழைகள் அடர்த்தல்; to grow bushy, shoot out, as sprays, foliage.

ம. செடிக்குக

[செள் → செழி → செடி - செடி-த்தல் = அடர்த்தல் (வ.மொ.வ)]

செடி² *šeḍi*, பெ.(n.) 1. மரத்தை விடக் குறைவாக வளரக்கூடிய, மெல்லிய தண்டைக் கொண்ட சிறுபூடு; shrub. 2. புதர்; shrubbery, bush. 3. நெருக்கம், அடர்த்தி; denseness.

ம. செடி; க. கிட, கிடு, செட்டு; தெ. செட்டு; து., குட. கிட; பட. கிடு; கோத. கிட்வ்; துட. கிட்வ்; கொலா. செட்ட், செட்ட் நா. செட்ட் (மரம்) இ. ஜாட் (d) = மரம்

[செள் → செழி → செடி. செடித்தல் = அடர்த்தல். செடி = இலை கிளையடர்ந்த சிறு நிலைத்திணை வகை]

செடி³ šedi, பெ.(n.) 1. அறங்கடை (பாவம்); sin. 2. தீமை; vice, evil. 3. துன்பம்; trouble, distress. 4. தீய நாற்றம்; bad odour, stench. 5. காய் விழுந்த மகளிர் தீண்டுதலால் குழந்தைகளுக்கு நேர்வதாகக் கருதப்படும் நோய் வகை; a disease of children, believed to be caused by the approach of aborted women. 6. இழிவு; meanness. 7. பதனழிந்தது; that which is decayed, faded, spoiled, as food, flower, etc.,

ம. செடி; தெ. செடு, செட்ட; து.செடி

[சிதை → செதை → செடி. சிதை = சிதைத்தல்]

செண்டு¹ šendu, பெ.(n.) 1. கட்டப்பட்ட மலர்த் தொகுப்பு; பூக்கற்றை; a kind of bouquet. 2. விளையாட்டில் பயன்படுத்தும் பந்து; ball used in games. 3. குதிரை ஓட்டும் சவுக்கு; horse-whip. 4. குதிரை முதலியவற்றைப் பழக்கிச் செலுத்தும் வையாளி வீதி; குதிரையைப் பயிற்றும் சாலை; horse training area; race-course. 5. பந்தடி மேடை; terrace for ball-game. 6. நூற்செண்டு; ball of thread. 7. தீவட்டிச் செண்டு; ball of rags used in torch. 8. கொடி; flag.

க., தெ., து., செண்டு

[செள் = செழி = அடர்த்தி. செள் → செண் → செண்டு (மு.தா.171)]

செண்டு² šendu, பெ.(n.) 1. கூர்மை; sharpness. 2. மழு; a kind of axe.

சுள் - துளைத்தல் பொருள்.

[சுள் → செள் → செண்டு (மு.தா.228)]

செண்டுகோல் šendu-kōl, பெ.(n.) பந்தடிக்குங் கோல்; a kind of bat used in ball-game.

[செண்டு + கோல்]

செண்டேறு-தல் šeṇḍēru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உலாவரப் புறப்படுதல்; to promenade.

[செண்டு¹ + ஏறு-]

செண்டை šeṇḍai, பெ.(n.) கேரள மாநிலத்தில் அதிகம் பயன்படுத்தப்படும் ஒருவகைக் கொட்டிசைக் கருவி; a kind of large drum.

ம. செண்ட; து. செண்டெ

செத்தல் šeṭṭal, பெ.(n.) 1. சாகை; dying. 2. தேங்காய் நெற்று; dry, over-ripe coconut on the tree. 3. உலர்ந்து சுருங்கிய பனம்பழம், மிளகாய், வாழை முதலியன; shrivelled palmyra or other fruit; dried chillies, plantain trees, vegetables or grass. 4. ஒல்லி; emaciated person, lean, skinny animal. 5. மெலிவு; leanness. 6. பதர்; chaff, withered

[சா → (சத்தல்) → செத்தல்]

செத்தலை šeṭṭalai, பெ.(n.) உழவுக் கணக்கு; cultivation accounts.

[செய் + தலை - செத்தலை]

செத்துபனை šettu-panai, பெ.(n.) கள்ளிறக்கும் பனை; toddy-yielding palmyra.

[செத்து + பனை]

செத்துபாட்டம் šettu-pāṭṭam, பெ.(n.) பனையிற் கள்ளிறக்கக் கொடுக்கும் வரி; tax paid for tapping palmyra.

[செத்து + பாட்டம்]

செத்தை šettai, பெ.(n.) 1. கூரை வேய்வதற்கான தட்டை, புல், சருகு முதலியன; roofing materials like leaves, straw etc., 2. குப்பை; dry rubbish, dried vegetable matter, as grass, leaves, etc., 3. வைக்கோல்; hay, straw. 4. ஓலைவேலி; hedge or fence of palm leaves. 5. அழுகின தசை; putrefied flesh. 6. கன்று ஈனிய பிறகு மாடு வெளியிடும் நஞ்சு; pleasanta. 7. வெண்சாம்பல் நிறமுள்ள கடல் மீன் வகை; sea-fish, silvery grey.

ம. செற்ற; க. செத்தெ; தெ. செத்த

[சா → செத்து → செத்தை]

செதில் šedil, பெ.(n.) 1. மீனின் உடல் மேலுள்ள காப்பு உறுப்பு; fish-scale. 2. மரப்பட்டை; outer bark of trees.

ம. செதும்பல்

[செது → செதில். சில் → சிலு → செலு = சிறு செதிள். செலு → செது]

செதிள் šediḷ, பெ.(n.) 1. தூசி; dust. 3. மரப்பட்டை; bark of a tree. 2. ஓணான் போன்றவற்றின் உடல்மேல் செறிவாக மூடியிருக்கும் விறைப்பான தோல் அடுக்கு; skin.

ம. செதல்

[சில் → சிலு → செலு → செது → செதிள்]

செதுக்கு-தல் šedukku-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. புல் முதலியன செதுக்குதல்; to cut off a surface, as in cutting grass; to pare, shave off. 2. மர முதலியன செதுக்குதல்; to plane, how with an adze chisel.

ம. செதுக்கு; க., பட. கெத்து; தெ. செக்கு

[செது → செதுக்கு-]

செதுக்குளி šedukkuḷi, பெ.(n.) 1. தச்சனின் உளி; carpenter's chisel. 2. மணி பதித்தற்குரிய தட்டான் கருவி; gold-smith's chisel, used in enchasing.

[செதுக்கு + உளி]

செதுகு šedugu, பெ.(n.) 1. கூளம்; rubbish, chaff. 2. சருகு; dried leaves. 3. தீங்கு; evil.

ம. செதுக்கு; க. சத்தெ. சதெ, செதாக; தெ. செத்த; து. சதெ

[செத்தை → செது → செதுகு]

செதும்பு¹-தல் šedumbu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஈரம்

உறைத்தல்; to become damp and moist, as from excessive sprinkling of water, to be soaked.

செதும்பு² šedumbu, பெ.(n.) 1. சேறு; mud, mire. 2. குறைவாக ஓடும் நீர்; thin current of water, as of rivers in summer.

[செதுக்கு² → செதும்பு]

செதுமொழி šedu-moḷi, பெ.(n.) தீ மொழி, பொல்லாச் சொல்; evil words.

[செது + மொழி]

செந்தணல் šen-danal, பெ.(n.) கனிந்து கொண்டிருக்கும் அழல்; glowing red hot cinder.

ம. செந்தணல்; க. கெந்தணலு

[செம்(மை) + தணல். தழல் → தணல்]

செந்தமிழ் šendamil, பெ.(n.) கலப்பற்ற தூய தமிழ்; refined, standard Tamil, free from all corruptive elements, opp. to koḍu-n-tamiḷ.

ம. செந்தமிழ்

[செம்(மை) + தமிழ்]

செந்தமிழ்நாடு šen-damiḷ-nāḍu, பெ.(n.) செந்தமிழ் வழங்கும் பகுதி; portion where standard Tamil is in vogue.

[செந்தமிழ் + நாடு]

செந்தமிழிலக்கணம் šentamiḷ-ilakkaṇam, பெ.(n.) வீரமாமுனிவரால் இயற்றப்பட்ட செந்தமிழ் மொழியின் இலக்கணம்; a grammar of classical Tamil by Beschi.

[செந்தமிழ் + இலக்கணம்]

செந்தயிர் šen-dayir, பெ.(n.) செந்நிறமுள்ள கட்டித்தயிர்; reddish curds.

[செம்(மை) + தயிர்]

செந்தலி-த்தல் šen-dali-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. செழிப்பாதல்; to be rich, fertile, as soil. 2. செவ்வியுறுதல்; to be fresh and attractive.

[செம் + தளிர் - செந்தளிர் → செந்தலி-]

செந்தலை šen-dalai, பெ.(n.) அரைக்கால்; the fraction 1/8, a mercantile slang.

செந்தழல் šen-daḷal, பெ.(n.) 1. பொங்கியெரியுந் தீ; blazing fire. 2. செந்தணல், கனிந்து கொண்டிருக்கும் தீ; glowing red hot cinder. 3. 18வது விண்மீன் (கேட்டை); the 18th star.

[செம் + தழல்]

செந்தழற்கொடி šendaḷar-koḍi, பெ.(n.) பவளக்கொடி; creeper-like coral.

[செம் + தழல் + கொடி]

செம்மையான கொடி போன்ற பவளம்.

செந்தாது šen-dādu, பெ.(n.) பொன்; gold.

[செம் + தாது]

செந்தாமரை šendāmarai, பெ.(n.) செந்நிறமுள்ள தாமரை; red lotus.

ம. செந்தாமர, செந்தார்; க. கெந்தாவரெ

[செம்(மை) + தாமரை. வெண் தாமரை போல செந்தாமரை நிறத்தால் பெயர் பெற்றிருக்கிறது]

செந்தாரை šen-dārai, பெ.(n.) வெண்மை கலந்த சிவப்பு; pale redness.

[செம் + தாரை. தாரை = கோடு]

செந்தாழை šen-dāḷai, பெ.(n.) 1. செந்நிறமுள்ள தாழை வகை; red species of screw pine. 2. கோங்கிலவு மரவகை; false tragacanth. 3. பார்வை மறைவுண்டாக்கும் கண்ணோய்; redness of the eye causing obscurity of sight. 4. பயிரைச் செந்நிற மாக்கும் நோய்; red blight of paddy. 5. உதட்டிற் புண்ணுண்டாக்கி வாயில் கெட்ட நாற்றம் அடைவிக்கும் நோய்; a disease which causes the mouth to smell badly, making the lips sore.

[செம் + தாழை]

செந்திருக்கம் šendirukkam, பெ.(n.) 1. ஓலைக் கடிதத்தின் மூடு சுருள்; ola envelope of an ola letter. 2. காற்றாடிக் கயிற்றில் ஏறிச் செல்லுமாறு தொடுக்கும் ஓலைச் சுருள்; an ola scroll passed through the string of a flying kite.

ம. செந்திரிக்க

Skt.candraka

[செந்துருக்கம் → செந்திருக்கம்]

செந்திறம் šendiram, பெ.(n.) 1. சிவப்பு; redness. 2. குறிஞ்சி யாழ்த்திறத் தொன்று; a secondary melody-type of the kuṛiṅji class. 3. தெளிவு; clearness.

ம. செந்நிறம்

[செம் + திறம். நிறம் → திறம்]

செந்தினை šen-diṇai, பெ.(n.) 1. தினை வகை; Italian millet. 2. கரும்புப்பயிர்; bulrush millet.

ம. செந்தினை

[செம்(மை) + தினை]

செந்துருக்கம் šen-durukkam, பெ.(n.) செடி வகை; safflower

ம. செந்துரகம்

[செம் + துருக்கம்.]

செந்துறை šen-durai, பெ.(n.) பாடற்கேற்ற செய்யுள் வகை; a kind of composition adapted to singing, dist. fr. veṇḍurai.

[செம் + துறை.]
செந்தூக்கு *šen-dūku*, பெ.(n.) 1. நேராகத் தூக்குகை; lifting straight up, direct lift. 2. செங்குத்து; steepness, as of rock. 3. தாள வகை; a mode of beating time.
 ம. செந்தூக்கு
 [செம் + தூக்கு]
செந்தூரம் *šendūram*, பெ.(n.) சிந்தூரம்; red metallic oxide.
 செந்தூரம் > Skt.sindūra
 [செந்தூள் → செந்தூரம்]
செந்தூள் *šen-dūl*, பெ.(n.) போர்க்களத்திலுள்ள அரத்தமயமான தூளி; red dust, dust red from the blood of the slain in battle.
 [செம் + தூள்]
செந்தொட்டி *šen-dotṭi*, பெ.(n.) 1. காஞ்சொறி; climbing nettle. 2. சிறு காஞ்சொறி; small climbing nettle. 3. உடலின் மீது பட்டால் அரிப்பையுண்டாக்கும் ஒரு வகைச் சிறு கொடி; a creeper which when touched, causes itching and irritation to the skin.
செந்தொடை *šen-dodai*, பெ.(n.) 1. சிவப்பு மாலை; garland of red flowers. 2. மோனை முதலிய அமையாது வேறுபடத் தொடுக்குந் தொடை; versification in which mōṇai etc., are neglected. 3. அம்பு முதலியவற்றை எய்யுங்குறி; aim in shooting.
 [செம் + தொடை]
செந்தோன்றி *šen-dōṇṇi*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. காந்தள் மலர்; Malabar glory lily. 2. செங்கழுநீர்; red Indian water lily.
 [செம் + தோன்றி.]
செந்நாப்போதார் *šennā-pōdār*-, பெ.(n.) செஞ்சொல் கமழும் செந்நாவராகிய தாமரையை யுடைய திருவள்ளுவர்; the poet *Tiruvalluvar*.
 [செம் + நா(ப்)போதார்]
 நாப்போதார் = செந்நாவாகிய தாமரையை யுடையவர்.
செந்நெல் *šen-nel*, பெ.(n.) 1. செஞ்சாலி நெல்; a kind of superior paddy of yellowish hue. 2. நன்னீர் மீன்வகை; a kind of fresh water fish.
 ம. செந்நெல்; க. கெம்புநெல்லு
 [செம் + நெல்]
செந்நெறி *šen-neri*, பெ.(n.) 1. செவ்விய வழி; good or fine path. 2. நல்வழி; path of virtue, the right way, especially in religious sense. 3. மரபு சார்ந்து ஒழுகும் தூய பண்பு; righteous path.
 [செம் + நெறி]
செப்பம் *šepam*, பெ.(n.) 1. செம்மை; ruddiness.

2. நடுநிலை; impartiality, evenness, equity.
 3. சீர்திருத்துகை; repair, renewal. 4. ஆயத்தம்; preparedness, fitness. 5. பாதுகாப்பு; protection.
 6. செவ்விய வழி; straight path, road. 7. தெரு; street.
 8. நெஞ்சு; heart. 9. மனநிறைவு; satisfaction, agreeableness.
 10. ஒழுங்கு, செவ்வை; perfection. ஆய்வுக்கட்டுரை செப்பமாக உள்ளது.
 [செய்ம்மை → செய்மை → செப்பம்]
செப்பல் *šepal*, பெ.(n.) 1. சொல்லுகை; saying, replying, declaring.
 [செப்பு → செப்பல்]
செப்பலோசை *šepal-ōšai*, பெ.(n.) வெண்பாவுக்குரிய ஓசை; rhythmic tone appropriate to *veṇbā* verse.
 [செப்பல் + ஓசை]
செப்பனிடு-தல் *šeppaniḍu*-, 18 செ.குன்றாவி (v.t.)
 1. பழுதுபார்த்தல், சீர்திருத்துதல்; to repair, correct.
 2. சமப்படுத்துதல்; to level, make even. 3. மெருகிடுதல்; to polish.
 [செப்பம் → செப்பன் + இடு-;]
செப்பிக்கூறு-தல் *šeppi-k-kūru*-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) விடை சொல்லுதல்; to reply, give answer.
 [செப்பு → செப்பி + கூறு-;]
செப்பியம் *šeppiyam*, பெ.(n.) திரும்பத்திரும்பச் சொல்லுகை; repeating.
 [செப்பு → செப்பியம்]
செப்பு-தல் *šeppu*-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) சொல்லுதல்; to say, speak, declare, tell.
 ம. செப்புக; தெ. செப்பு; குரு. கெப்னா
செப்புத்துறை *šeppu-t-turai*, பெ. (n.) இடுகாடு; burial ground, grave-yard.
 [செப்பு + துறை.]
செப்பேடு *šeppeḍu*, பெ.(n.) பழங்கால அரசர்களின் ஆணைகள், அவர்கள் வழங்கிய கொடை பற்றிய செய்திகள் முதலானவை பொறிக்கப்பட்ட செப்புத்தகடு (ஈடு,4.4:10); copper - plate grant.
 ம. செப்பேடு, செம்பேடு
L.cuprium; E. copper.
 [செப்பு + ஏடு]
செம் *šem*, கு.பெ.எ. (adj.) 1. சிவந்த; reddish. 2. நேர்மையான; honest. 3. நடுநிலையான; impartial. 4. இலக்கணம் பிறழாத; grammatical. 5. முதிர்ந்த; mature. 6. சொல்லழகில்லாத; without flourish of words. 7. இயல்பான; natural. 8. தகுந்த, ஏற்ற; in

accordance with, appropriate. 9. சமமான; equal. 10. ஒரே ஒழுங்கான; straight. 11. கோட்டமில்லாத; without bend. 12. எண்ணிடைச் சொல் பெறாத; without conjunctive particles.

[செய்ம்மை → செம்மை → செம்.]

செம்பஞ்சுக்குழம்பு *śem-bañju-k-kuḷambu*, பெ.(n.)

1. செம்பஞ்சாற் செய்யப்பட்டு மகளிர் காலிற் பூசியணியப்பட்டுவந்த வண்ணக் குழம்பு வகை; paste prepared from red cotton, used to dye women's feet.

2. எழுதுவதற்குப் பயன்பட்ட செந்நிற மை; ink prepared for writing letters.

[செம்பஞ்சு + குழம்பு]

செம்படத்தி *śem-baḍatti*, பெ.(n.) பரதவரினப் பெண்; woman of the fisherman caste.

[செம்படவன் (ஆ.பா) → செம்படத்தி (பெ.பா.)]

செம்படம் *śembaḍam*, பெ.(n.) திருநீறு வைக்குஞ் சிறுசெப்பு; small, round or oval metal box for keeping holy ashes.

[சம்புடம் → செம்படம்]

செம்படவன் *śembaḍavan*, பெ.(n.) மீன் பிடித்தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள மீனவர்; fisherman.

[செம் (படகு → படவு + அன்)]

செம்படாம் *śem-baḍām*, பெ.(n.) 1. சிவந்த ஆடை; red cloth. 2. சிவப்புச் சீலை; red saree.

[செம் + படாம்]

செம்பருத்தி *śem-barutti*, பெ.(n.) 1. நல்ல பருத்தி வகை; a kind of superior cotton. 2. செம்பஞ்சு; Brazil cotton. 3. பருத்தி வகை; a kind of cotton plant. 4. புதர்போல் வளர்வதும் சிவப்பு நிறப்பூப்பூப்பதுமான ஒரு வகைச் செடி; a shrub with red flowers.

க. கெம்பத்தி; ம. செம்பருத்தி

[செம் + பருத்தி]

செம்பவளம் *śem-bavaḷam*, பெ.(n.) 1. வெளுப்புக் கலவாது செந்நிறத்திலுள்ள பவள வகை; coral of deep red colour. 2. உருண்டை வடிவுள்ள பவள வகை; round-shaped red coral.

[செம் + பவளம்]

செம்பளி-த்தல் *śembaḷi-*, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) அச்சம் முதலிய காரணம் பற்றிக் கண்ணை இடுக்கிக் கொள்ளுதல்; to close the eyes, as in terror.

செம்பாடு *śem-bāḍu*, பெ.(n.) 1. செம்மண் நிலம்; red soil. 2. செம்மண் படிந்தது; anything soiled or tinged with red earth.

[செம் + பாடு]

செம்பாதி *śem-bādi*, பெ.(n.) சரிபாதி; exact half, moiety.

ம. செம்பாதி

[செம் + பாதி. பகுதி → பாதி]

செம்பால்பாய்-தல் *śembāl-pāy-*, 1 செ.கு.வி. (v.i.) கட்டிளமையால் உடம்பில் அரத்தவோட்டம் தெரியும்படியாயிருத்தல்; to glow with health and beauty, as one's youth, making the blood-vessels appear through the transparent skin.

[செம்பால் + பாய்-]

செம்பியன் *śembiyan*, பெ.(n.) 1. சிபியின் வழி வந்த சோழன்; king of the śōḷa dynasty, as descendant of śibi. 2. முதல் வள்ளல்கள் எழுவரில் ஒருவன்; an ancient chief, noted for his liberality, one of seven *mudal-valḷalgal*.

[செம்பி' → செம்பியன்]

செம்பிறை *śembirai-*, பெ.(n.) 1. கானற்கல்; a kind of metallic ore. 2. நீலக்கல்; blue stone.

[செம் + பிறை]

செம்பு *śembu*, பெ.(n.) 1. வெப்பம், மின்சாரம் ஆகியவற்றை எளிதில் கடத்தக் கூடியதும் கடினத் தன்மை குறைந்ததுமான வெளிர்ச் சிவப்பு நிற மழை; copper Cuprum, as redish. 2. பொன்; gold. 3. நீர், பால் முதலியவற்றை எடுத்துச் செல்ல ஏந்தாகக் குறுகிய கழுத்தும் உருண்டை வடிவக் கீழ்ப்பகுதியும் உடைய ஓர் மழை ஏனம்; a small metal vessel with a narrow neck for carrying water, milk, etc. 4. மூன்றே காற் சேர் கொண்ட முகத்தலளவு; liquid measure = 31/4 śēr=216cu.in. 5. காசுக்குற்ற வகை; a blemish in coin.

ம. செம்பு; க. செம்பு, கெம்பு; து. செம்பு

E. copper; **LL.** cuper; **L.** cuprum; **GK.** cyprium; **G.** kuppes; **Du.** koper; **F.** cuinre.

[செம் → செம்பு (வே.க.220)]

செம்புலப்பெயல் நீரார் *śembula-p-peyal-nīrār*, பெ.(n.) குறுந்தொகை 40ஆம் பாடலில் வரும் சொற்றொடர் கொண்டு அழைக்கப்படும் புலவர், அப்பாடலின் ஆசிரியர்; the name of the poet, named after the terms found in his verse *Kurundogai* 40, when his original name was not known.

[செம்புலம் + பெயல் + நீரார்]

செம்புலம் *śembulam*, பெ.(n.) 1. செம்மண் நிலம்; red earth country; 2. போர்க்களம்; battle field. 3. பாலை நிலம்; desert tract. 4. சுடுகாடு; place of cremation. 5. செழிப்பான நிலம்; fertile land.

[செம் + புலம். புலம் = நிலம்]

செம்பூட்சேய் *śembūṭ-śēy*, பெ.(n.) அகத்தியனார் மாணாக்கருள் ஒருவரான கூற்றியல் என்னும் நூலின் ஆசிரியர்; a disciple of Agastya, author of *Kūrriyal*.

செம்பை¹ šembai, பெ.(v.i.) 1. சிற்றகத்தி; common sesban.
2. சீமைச்செம்பை; Jerusalem thorn. 3. ஒருவகைப்
பூச்செடி; a kind of flower plant.

[செம்பு → செம்பை (வே.க.220)-]

செம்பை² šembai, பெ.(v.i.) நெற்பயிரின் நோய் வகை;
a disease affecting paddy crop. cutting grass; to pare, shave off.

செம்பொடி¹ šem-bodī, பெ.(n.) 1. செம்மணல்; red sand.
2. மகரந்தப்பொடி; pollen.

[செம் + பொடி]

செம்பொடி² šem-bodī, பெ.(n.) 1. நீலக்கல்; blue stone.
2. சிந்தூரம்; red oxide of mercury.

[செம் + பொடி]

செம்பொருள் šem-boru, பெ.(n.) 1. நேர் பொருள்;
natural, correct meaning. 2. உண்மைப்பொருள்; true
significance. 3. சிறந்த பொருள்; object of supreme worth
or excellence. 4. முதற்பொருளான கடவுள்; God. 5.
அறம்; virtue.

[செம் + பொருள்]

செம்பொறி šem-borī, பெ.(n.) அரச முத்திரை (அ.க.நி.);
royal seal.

[செம் + பொறி]

செம்போத்து šem-bōttu, பெ.(n.) 1. உடல் கறுப்பாகவும்
இறக்கை பாக்கு நிறமாகவும் இருக்கும் காக்கை
அளவிலான பறவை; crow pheasant.

ம. செம்போத்து; க. செம்போது, கெம்போது

[செம் + போத்து. போத்து = பறவை]

செம்மண்¹ šem-man, பெ.(n.) மட்பாண்டங்கள் மீது
பூசவும், சாலைகள் அமைக்கவும் பயன்படும் ஒரு
வகைச் சிவப்பு நிற மண்; a kind of red earth, red soil.

ம. செம்மண்ணு; க., பட. கெம்மண்ணு துட.
கெம்மொண்

[செம் + மண்]

செம்மண்² šem-man, பெ.(n.) மாணிக்கக் குற்றங்களுள்
ஒன்று; a flow in rubies, one of mānikka-k-kurram.

[செம் + மண்]

செம்மரம் šem-maram, பெ.(n.) 1. மரவகை; Coromandal
red-wood-Soymida febrifuga. 2. மரவகை; a kind of tree.
3. செஞ்சந்தனம் (L.); red sandal. 4. அழிஞ்சில்;
sage-leaved alangium. 5. மஞ்சாடி; barbadoes pride.
6. தேவதாரு; red cedar.

ம. செம்மரம்

[செம் + மரம்]

செம்மரிசி šem-m-ariši, பெ.(n.) செந்நெல்லில் இருந்து
எடுக்கப்பட்ட அரிசி; a kind of rice taken from red paddy.

[செம் + அரிசி]

செம்மல் šemmal, பெ.(n.) 1. தலைமை; greatness,
excellence, superiority. 2. வலிமை; power.
3. தருக்கு; haughtiness. 4. பெருமையிற் சிறந்தோன்,
தலைவன்; great person, as king. 5. இறைவன்; god.
6. சிவன்; śiva. 7. அருகன்; Arhat. 8. மறவன்; warrior,
hero. 9. பெருமையுள்ள மகன்; dignified; great son.

ம. செம்மு

[செம் → செம்மல்]

செம்மறி šem-mari, பெ.(n.) கம்பளிப் போர்வைக்குத்
தேவையான முடியைப் பெறுவதற்காகவும்,
இறைச்சிக்காகவும் வளர்க்கப்படும் ஒரு வகைச்
செம்பழுப்பு நிற ஆடு; common brown sheep.

ம. செம்மரி

[செம் + மறி]

செம்மறிப்புருவை šem-mari-p-puruvai, பெ.(v.i.)
1. பெண்ணாடு; she sheep, ewe. 2. செம்மறியாட்டுக்
குட்டி; lamb.

[செம்மறி + புருவை-]

செம்மா¹-தல் šemmā-, 6 செ.கு.வி.(v.i.) செம்மையாதல்;
to be right, to become proper.

ம. செம்மாக்குக (அழகாக்குதல், நேராக்குதல்)

[செம் + ஆ - செம்மா-]

செம்மா²-த்தல் šemmā-, 6 செ.கு.வி.(v.i.) 1. இறுமாத்தல்;
to be elated with pride, to be haughtily, to assume superiority. 2.
மிகக் களித்தல்; to be over - joyed, intoxicated with joy. 3.
வீறுபெறுதல்; to be majestic in manner or bearing.

[செம் → செம்மா-]

செம்மாத்தி šemmātti, பெ.(n.) காலணித் தொழிலாளர்
குலப்பெண்; woman of the shoe-maker caste.

[செம்மான் (ஆ.பா.) → செம்மாத்தி (பெ.பா.)]

செம்மாப்பு šemmāppu, பெ.(n.) 1. அகமலர்ச்சி
(திவா.); exultation. 2. இறுமாப்பு; pride, haughtiness.
3. வீற்றிருக்கை; majestic bearing or manner.

[செம்மா → செம்மாப்பு]

செம்மானம் šem-māṇam, பெ.(n.) 1. செக்கர் வானம்;
roseate sky. 2. மழைப் பெய்தலைக் குறிக்கும் வானம்;
copper sky.

ம. செம்மானம்; க. கெம்பார

[செம் + (வானம் →) மானம்]

செம்மீன்¹ šem-mīṇ, பெ.(n.) 1. அருந்ததி; the star Arundadi.
2. செவ்வாய்; Mars. 3. யாழ்வின்மீன்; the 6th star.

ம. செம்மீன்

[செம்(மை) + மீன். மீன் = விண்மீன்]

செம்மீன்² šem-mīṇ, பெ.(n.) 1. பெருந்தலைத்
திமிங்கலம்; sperm whale. 2. இறால் மீன்; prawns.

ம. செம்மீன்
[செம் + மீன்]

செம்மு¹-தல் *šemmu-*, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. மூடுதல்; to shut, close, as door. 2. தூர்த்தல்; to close up, fill up. 3. மருந்துப் பண்டங்களைப் புடமிடும்பொழுது சீலை மண் கட்டுதல்; to apply lute to a cloth covering a medicinal substance, before heating. 4. பையை நிறைத்து வாயைத் தைத்தல்; to stuff and fill, as pillow or bag and sew up the end. 5. புண்ணைக் கீறிவிடுதல்; to open, as a sore. 6. புடைத்தல்; to beat soundly, thrash. 7. கிட்டித்தல்; to consolidate.
[செம் → செம்மு]

செம்மு²-தல் *šemmu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கலங்குதல்; to be disturbed, agitated. 2. கண் கலங்கி வீங்குதல்; to be swollen and bleared, as the eyes. 3. வயிறு பொருமுதல்; to be hard, as belly through indigestion. 4. நிறமுதலியன பரவுதல்; to spread, as colour.
[செம் → செம்மு-]

செம்முள்ளி *šem-muḷḷi*, பெ.(n.) 1. சமுத்திராப் பழவகை; Andaman Indian oak. 2. முட்செடி வகை; a thorny plant. 3. வெள்ளை நீலாம்பரம்; crested purple nail dye.
ம. செம்முள்ளி
[செம் + முள்ளி]

செம்மேவல் *šem-mēval*, பெ.(n.) இணங்குகை; agreement, reconciliation.
[செம் + மேவு + அல்]

செம்மை *šemmai*, பெ.(n.) 1. சிவப்பு; redness, ruddiness. 2. செவ்வை; goodness, soundness, good condition. 3. நேர்மை; spotlessness, directness, rectitude. 4. மனக்கோட்டமின்மை; fairness, impartiality. 5. ஒற்றுமை; unity, concord, agreement. 6. பெருமை; excellence, eminence, greatness. 7. தூய்மை; fineness, neatness, cleanliness. 8. அழகு; beauty, grace, elegance. 9. செங்கோள்; moon's descending node. 10. கந்தகம்; sulphur. 11. கருத்தும் சொல்லும் செயலும் தம்முள் மாறாமை; no change in thought, word and deed.
ம. செம்ம
[செய்ம்மை → செம்மை]

செம்மைப்படுத்து-தல் *šemmai-p-paḍuttu*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஒழுங்குபடுத்துதல்; to put in order, adjust, arrange, make ready, rectify. 2. தூய்மையாக்குதல்; to cleanse. 3. நிறைவு செய்தல்; to finish, complete. 4. அழகு படுத்துதல்; to dress, decorate. 5. மேம்படுத்துதல்; to improve. 6. சீர்படுத்துதல்; to reform.

[செம்மை + படுத்து-]

செம்மொழி¹ *šem-moḷi*, பெ.(n.) 1. நல்ல சொல்; good, spotless words. 2. தொகை மொழியல்லாத ஒரு மொழி; simple, inseparable word; word that cannot be split up, opp. to *piri-moḷi*.

[செம் + மொழி]

செம்மொழி² *šem-moḷi*, பெ.(n.) தொன்மையும் சிறப்புமும் இலக்கிய வளமும் கொண்ட செவ்வியமொழி; classical language.

[செம் + மொழி]

செமி-த்தல் *šemi-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) செரித்தல்; to digest.

[சரி → செரி → செமி-]

செமதி *šemadi*, பெ.(n.) மிகுதி; abundance.

[செம் → செமதி]

செய்¹-தல் *šey-*, 1 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. இயற்றுதல்; to do; perform, make, create, accomplish. 2. உண்டாக்குதல்; to cause, effect. 3. பொருளீட்டுதல்; to acquire. 4. ஒத்தல்; to resemble.

ம. செய்யுக; க. கெய், கெய்; தெ. சேயு; து. கைபினி; கோத. கெய்; துட. கிய்; பிரா. கன்னிங்க்; குட. கெய்; கோண். கீபானா; கூ. சிவ, சிய; குவி. சீணை; நா. அக்; கொலா. கக்; கட. கெய்; பட. கீய்

[சுல் → செல் → செள் → செய்-]

செய்² *šey-*, பெ.(n.) 1. செய்கை; deed, act, action. 2. வயல்; field, especially wet field.

ம. செயி; க. கெய்

[செய்¹ → செய்²]

செய்³ *šey*, பெ.(n.) 1. 1^{3/4} ஏக்கர் கொண்ட நன்செய் அல்லது புஞ்சை நிலவளவு; a unit of field measure = 276 ft x 276 ft = 76,176 sq. ft = 1^{3/4} acres of wet land (R.P.). 2. பெருங்குழி, 100 சிறு குழி கொண்ட நிலவளவை; *peru - ṅ-kulḷi*, a land measure consisting of 100 ciru-kulḷi.

[செள் → செழி → செய் (ஒ.மொ.169).]

செய்கடன் *šey-kaḍan*, பெ.(n.) 1. கடமைச் செயல்; duty, religious, social or moral. 2. முன்னோர்க்குச் செய்யும் கடன்; funeral obsequies, rites for the manes. 3. நேர்த்திக்கடன்; votive offering as to a deity. 4. ஏற்கனவே ஒருவர் செய்த கொடை, அன்பளிப்பு போன்ற வற்றைத் திருப்பிச் செய்தல்; returning the donation or gift to other when the occasion occurs.

[செய் + கடன்]

செய்கரை *šey-karai*, பெ.(n.) 1. வரப்பு; artificial bank, ridge in fields. 2. பாலம்; causeway, bridge. 3. செயற்கையாய் உண்டாக்கப்பட்ட தடுப்புக் கரை; dykes.

[செய் + கரை]

செய்காடு šey-kāḍu, பெ.(n.) குறுங்காடு; thick forest.

[செய்² + காடு]

செய்கால்¹ šey-kāl, பெ.(n.) 1. பயிர் செய்யும் நிலம்; cultivated or arable land. 2. சோலை; grove.

[செய் + காரியம்]

செய்கால்² šey-kāl, பெ.(n.) 1. நற்காலம்; happy occasion, opp. to pari-kāl.

[செய் + கால் = காலம்]

செய்குன்று šey-kunru, பெ.(n.) செல்வமக்கள் விளையாடற் பொருட்டு அமைக்கப்படும் கட்டுமலை; artificial mound, elevated place for high - born persons to play on.

[செய் + குன்று]

செய்கூலி šey-kūli, பெ.(n.) 1. செய்த வேலைக்குப் பெறுங்கூலி; wages for labour. 2. பொற்கொல்லர் தச்சர் முதலியோர் பொருளின் விலை அல்லாமல் செய்த வேலைக்குப் பெறும் கூலி; labour charges.

[செய் + கூலி]

செய்கை šeygai, பெ.(n.) 1. செயல்; act, deed, action. 2. மனம், பேச்சு, உடல் இவைகளிலுண்டாகும் இருவகை வினைகளாகிய நிலை; actions, physical and mental. 3. கருமம்; karma. 4. வேலைப்பாடு; workmanship, work. 5. ஒழுக்கம்; conduct. 6. உடன்படிக்கை; agreement, contract, as a solemn act. 7. செயற்கைப் பொருள்; artificial product, artifact, that which is manufactured. 8. செய்வினை (பில்லி சூனியம்); witchcraft, sorcery. 9. வேளாண்மை; cultivation of land, agricultural labour. 10. அரசின் அனுமதியாற் பெற்றுப் புதிதாகப் பண்படுத்திப் பயிரிடப் பெற்ற காட்டு நிலம்; forest land newly broken up, enclosed and cultivated, held by grant or permission from Government.

[செய் → செய்கை (மு.தா.177).]

செய்கைக்காணி šeygai-k-kāṇi, பெ.(n.) 1. பற்றடைப்பு நிலம்; land held by a cultivator who renders a certain share of the produce to the owner. 2. ஆவணக்காணி; hereditary property held under a royal grant.

[செய்கை + காணி]

செய்கைக்காரன் šeygai-k-kāraṇ, பெ.(n.) 1. குத்தகைக்காரன்; cultivator who is a sharer in the produce. 2. நல்ல வேளாளன்; good cultivator. 3. மந்திரஞ் செய்வோன்; sorcerer. 4. வேலைக்காரன்; servant.

[செய்கை + காரன்]

செய்கைக்குறைச்சல் šeygai-k-kuraiccal, பெ.(n.) 1. வேளாண் தாழ்வு; shortage of labour in cultivation. 2. நடத்தைத் தவறு; misdeed, bad conduct.

[செய்கை + குறைச்சல்]

செய்கனை šey-šunai, பெ.(n.) அகழ்ந்து உண்டாக்கப்பட்ட நீர்நிலை; tank or pond, as formed by human labour

[செய் + சனை]

செய்தி šeydi, பெ.(n.) 1. செய்கை பார்க்க; see šeygai¹. 2. தொழில்; occupation. 3. ஒழுக்கம்; behaviour, conduct. 4. செய்ந்நன்றி பார்க்க; see šey-n-naṇri. 5. குறிப்பிட்டுச் சொல்லும்படியான நிகழ்ச்சி பற்றிய விளக்கம்; தெரிவிக்கப்படத் தகுதியுள்ள விளக்கம் (செய்தி); news, tidings, information. 6. நிலைமை; state, condition.

ம. செய்தி; க., பட., சுத்தி; தெ. செயிதமு

[செய் → செய்தி]

செய்தித்தாள் šeydi-t-tāi, பெ.(n.) 1. செய்தியிதழ் பார்க்க; see šeydi-y-idaī. 2. நாள்தோறும் செய்திகள் அச்சடிக்கப்பட்டு, விற்பனைக்கு வரும், நாட்டு நடப்பைக் காட்டும் இதழ் (பத்திரிக்கை); news paper.

[செய்தி + தாள்]

செய்திப்பிழை šeydi-p-piḷai, பெ.(n.) அறியாமல் செய்த தவறு; unconscious mistake; slip.

[செய்தி + பிழை]

செய்திமடல் šeydi-maḍal, பெ.(n.) ஒரு துறை அல்லது கழகத்தின் செய்திகள் அடங்கிய இதழ்; news letter of a department or association journal.

[செய்தி + மடல்]

செய்திமெய்ப்பு šeydi-meypu, பெ.(n.) செய்தித்தாள் அச்சாகுமுன் தயாரிக்கப்படும் மெய்ப்பு; news proof; gally proof.

[செய்தி + மெய்ப்பு]

செய்தியறிக்கை šeydi-y-arikkai, பெ.(n.) வானொலி, தொலைக்காட்சிகளில் குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சி பற்றிய சிறப்பு அறிக்கை; news bulletin.

[செய்தி + அறிக்கை]

செய்தியாளர் šeydi-y-ālar, பெ.(n.) செய்தித்தாள், வானொலி, தொலைக்காட்சி முதலியவற்றின் நிருபர்; reporter, newsperson.

[செய்தி → செய்தியாளர்]

செய்தியிதழ் šeydi-y-idaī, பெ.(n.) நாளிதழ், வார இதழ், மாத இதழ் மற்றும் பருவ இதழ் ஆகியனவற்றின் பொதுப்பெயர்; a common name for the daily, weekly, monthly and periodical newspaper.

[செய்தி + இதழ்]

செய்திறம் šendiṛam, பெ.(n.) வினைத்திறம் செயல்படக் கூடிய திறமை; the technique of doing things in a perfect manner.

[செய் + திறம்]

செய்தொழில் šey-doḷil, பெ.(n.) 1. செய்கை; action, deed. 2. செய்கின்ற வேலை; the work having done. 3. வேளாண் பயிர்த்தொழில்; agriculture.

[செய் + தொழில்]

செய்ந்நன்றி šey-n-naṇri, பெ.(n.) 1. உதவி; act of

benevolence. 2. நன்றியறிவு; gratitude.

[செய் + நன்றி]

செய்நேர்த்தி¹ śey-nērtti, பெ.(n.) 1. குற்றங்குறை பாடில்லாத நில விளைவு; proper cultivation of land, as by manuring, weeding in season, etc., 2. பயிர் வைப்பதற்கு முன் நிலத்திற் செய்யுஞ் சீர்திருத்தம்; improvement effected on land before actual cultivation; reclamation of waste land. 3. சரியான ஊட்டம்; proper nourishment.

[செய் + நேர்த்தி. நேர்த்தி = திறமை, அழகு]

செய்நேர்த்தி² śey-nērthi, பெ.(n.) 1. சிறப்பான செயல்; great action. 2. நுட்பமான செயல்; very fine work. 3. அழகான (நகாசு) வேலை; fine decorative work.

[செய் + நேர்த்தி. நேர்த்தி = திறமை, அழகு]

செய்பவன் śeybavan, பெ.(n.) செயற்படுபவன் (கருத்தா); subject of an active verb.

[செய் → செய்பவன்]

செய்பாகம் śey-bāgam, பெ.(n.) 1. மருந்து செய்யும் முறை; medical process, skill in preparing medicines. 2. கருத்து முற்றுதற்கு ஏற்ற வழி; proper means to effect an object. 3. ஒழுங்கு முறை; methodical arrangement.

[செய் + பாகம். பாகம் = வழி]

செய்பொருள் śey-poruḷ, பெ.(n.) 1. செயப்படுபொருள்; object. 2. மனித வாழ்வின் குறிக்கோள்; objects of human pursuit. 3. ஆக்கும் பொருள்; manufactured products; produce.

[செய் + பொருள்]

செய்முறை śey-murai, பெ.(n.) 1. பணிநிரல்; procedure, process, method. 2. இறந்தவருக்கு உறவினர் சடங்காகச் செய்ய வேண்டிய கடமை; ritual obligations imposed on close relations on occasions like funeral, etc.,

[செய் + முறை]

செய்யார் śeyyār, பெ.(n.) பகைவர்; enemies.

[செய் → செய்யார்]

செய்யாள் śeyyāl, பெ.(n.) 1. திருமகள் (செந்நிற முடையவள்); Lakshmi, as being red. 2. தாயின் தங்கை; சின்னம்மா அல்லது சித்தி; mother's younger sister.

ம. செய்யாள்

[செய்யவள் → செய்யாள்]

செய்யில் śeyyil, பெ.(n.) சமம் செய்யப்பட்ட விளைநிலம்; modified and cultivated land.

[செய் + இல்]

செய்யுட்கணம் śeyyuḷ-kaṇam, பெ.(n.) சிற்றிலக்கியம் இயற்றத் தொடங்கும் போது செய்யுண்முதற்கண் வருதற்குரிய நிலக்கணம், நீர்க்கணம், மதிக்கணம் அல்லது சந்தரகணம், இயமானக்கணம் அல்லது இந்திரகணம் என்ற நற்கணம் நான்கும், சூரியகணம், தீக்கணம், வாயுகணம் அல்லது

மாருதகணம், அந்தரகணம் அல்லது ஆகாயகணம் என்ற தீக்கணம் நான்குமாகிய எண்கணங்கள்; the eight varieties of trisyllabic feet viz., nila-k-kaṇam, nīr-k-kaṇam, mādi-k-kaṇam, or śaṅdira-kaṇam, iyamāṇa-k-kaṇam, or indira-kaṇam, śūriya-kaṇam, tī-k-kaṇam. vāyu-kaṇam or māruda-kaṇam. andara-kaṇam or āgāya-kaṇam of which the first four are considered auspicious at the beginning of a poem and the rest inauspicious.

[செய்யுள் + கணம்.]

செய்யுட்சொல் śeyyuḷ-śol, பெ.(n.) செய்யுளில் மாத்திரம் வழங்கும் சொல்; word used only in poetry.

[செய்யுள் + சொல்]

செய்யுள் śeyyuḷ, பெ.(n.) 1. செய்கை; action. 2. யாப்பு தவறாது அடிவரையறையுடன் எழுதப்படுவது, பாட்டு; stanza, verse. 3. காப்பியம்; poetic composition, poem. 4. உரை; commentary. 5. விளைநிலம்; cultivated field.

[செய் → செய்யுள்]

செய்யுள்விகாரம் śeyyuḷ-vigāram, பெ.(n.) வலித்தல், மெலித்தல், நீட்டல், குறுக்கல், விரித்தல், தொகுத்தல், முதற்குறை, இடைக்குறை, கடைக்குறை எனச் செய்யுளிற் சொற்கள் பெறும் ஒன்பது வகை மாறுபாடு; changes in words allowed as poetic licence, nine in number viz. valittal, melittal, niṭṭal, kuṟukkal, virittal, toguttal, mudar-kuṟai, iḍai-k-kuṟai, kadai-k-kuṟai.

[செய்யுள் + விகாரம்]

Skt.vi-kāra → த. விகாரம்

செய்யுளியல் śeyyuḷ-iyal, பெ.(n.) இலக்கண நூல்களில் யாப்பிலக்கணங் கூறும் பகுதி; a section in grammatical works, dealing with prosody.

[செய்யுள் + இயல்]

செய்யுளுறுப்பு śeyyuḷ-uruppu, பெ.(n.) எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை என்ற செய்யுள் பகுதிகள்; constituent elements of a stanza, viz. eḷuttu, aśai, śir, taḷai, aḍi, toḍai.

[செய்யுள் + உறுப்பு]

செய்வகை śey-vagai, பெ.(n.) 1. செய்யுமுறை; method. 2. செய்முறை நுட்பம்; technological procedure, process of manufacture.

[செய் + வகை]

செய்வது śeyvadu, பெ.(n.) 1. செய்யத்தக்கது; that which ought to be done. 2. கருத்தா; agent, doer of an action.

[செய் → செய்வது]

செய்வினை¹ śey-vinai, பெ.(n.) 1. செய்யுந்தொழில்; work, undertaking. 2. முற்பிறப்பிற் செய்த செயல்; karma. 3. கருத்தா செய்யும் செயலை உணர்த்தும் வினைச் சொல், வினைமுதல் வினை; verb in active voice.

[செய் + வினை]

செய்வினை² šey-viṅai, பெ.(n.) மந்திர தந்திரத்தால் பிடிக்காதவர் மீது ஏவல் போன்ற வினைகளைச் செய்கை; mystic acts done against the enemy people by black magic.

[செய் + வினை]

செய்வினைமடி-தல் šey-viṅai-maḍi-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) உரிய தொழிலிற் சோம்புதல்; to shirk or delay one's appointed work, to fail in one's duty .

[செய்வினை + மடி-]

செயநீர் šeya-nīr, பெ.(n.) சுண்ணாம்பும் எரியுப்பும் (நவச்சாரமும்) கலந்த நீர்; medicinal preparation of lime and salammioniac.

[செய் + நீர்]

செயப்படுபொருள் šeya-p-paḍu-porul, பெ. (n.) 1. வினை, முதலது தொழிலின் பயனை அடைவது; object of a verb. 2. நூலாசிரியன் கூறப்புகும் நூற்பொருள்; subject of a treatise required to be mentioned by its author at the commencement.

[செய் + படு + பொருள்]

செயப்படுபொருள் குன்றாதவினை šey-p-paḍu-porul-kunrāda-viṅai, பெ.(n.) செயப்படுபொருளை ஏற்கும் வினைச்சொல்; transitive verb.

எ.கா: . சுரண்டு (சுரண்டினான்) உரை (உரைத்தான்)

[செயப்படுபொருள் + குன்றாத + வினை]

செயப்பாட்டுவினை šeyappāṭṭu-viṅai, பெ.(n.) 1. படு ஈறு புணர்ந்த முதனிலையுடையதாய்ச் செயப்படு பொருளை எழுவாயாகக் கொண்ட வினை; verb in the passive voice. 2. பழவினை; karma.

[செயப்பாட்டு + வினை]

செயர் šeyar, பெ.(n.) 1. வீட்டுவரி, சந்தைவரி, உரிமக் கட்டணம், ஆயத்தீர்வை முதலிய பலவகை வருவாய் (R.T.); current or customary sources of revenue other than the land-tax as customs, transit duties, licence-fees, house-tax, market-tax, etc.

க. செயர்

செயல் šeyal, பெ.(n.) 1. உறுப்புகளை இயக்குவதன் மூலம் ஒன்றைச் செய்வது, தொழில்; act, action, performance, work, operation. 2. பொருள் தேடுகை; acquisition, as of wealth . 3. இழைப்பட வேலை; engraving, carving, setting work in jewellery. 4. வேலைப்பாடு; fine workmanship. 5. காவல்; safeguard, protection, watch. 6. ஒழுக்கம்; behaviour, conducts. 7. வலிமை; power, energy. 8. செல்வாக்கு; influence. 9. நிலைமை; state, circumstance.

ம. செயல்

[செய் → செயல்]

செயல்தலைவர் šeyal-talaivar, பெ.(n.) செயலை நிறைவேற்றுவதில் தலைமை வகிப்பவர்; chief executive.

[செயல் + தலைவர்]

செயல்திட்டம் šeyal-tiṭṭam, பெ.(n.) ஒரு குறிப்பிட்ட கால எல்லைக்குள் செய்து முடிக்க வேண்டிய பெரிய திட்டத்தின் நடைமுறைச் செயற்பாடு; action programme.

[செயல் + திட்டம்]

செயல்திறன் šeyal-tiraṅ, பெ.(n.) கால, பண இழப்பு இல்லாமல் செலவழிக்கப்படும் ஆற்றலின் முழுமையான பயன்பாடு; efficiency.

[செயல் + திறன்]

செயல்முறை šeyal-murāi, பெ.(n.) இயங்கும் அல்லது செயற்படும் முறை; mode of functioning.

[செயல் + முறை]

செயல்வடிவம் šeyal-vaḍivam, பெ.(n.) செயற்படுத்துவதற்குரிய வழிமுறை; implementation.

[செயல் + வடிவம்]

செயல்விளக்கம் šeyal-viḷakkam, பெ.(n.) எவ்வாறு செய்வது அல்லது மேற்கொள்வது என்பதை நிகழ்த்திக்காட்டும் முறை; demonstration.

[செயல் + விளக்கம்]

செயல்வீரர் šeyal-vīrar, பெ.(n.) குறிக்கோளை அடைவதில் ஏற்படும் தடைகளையெல்லாம் கடந்து நடை முறையில் நிறைவேற்றி முடிப்பவர்; man of action.

[செயல் + வீரர்]

செயலகம் šeyalagam, பெ.(n.) உயர்நிலை நிருவாக அலுவலர்கள் நடைபெறும் இடம்; secretariat.

[செயல் + அகம்]

செயலர் šeyalar, பெ.(n.) ஒரு துறையின் நிருவாகப் பொறுப்புள்ள தலைமை அதிகாரி; secretary to department, ministry.

[செயல் → செயலர்]

செயலலுவலர் šeyal-aluvalar, பெ.(n.) செயல் நிறைவேற்றுவோர்; executive.

[செயல் + அலுவலர்]

செயலலுவலர்துறை šeyal-aluvalar-durāi, பெ.(n.) செயல் நிறைவேற்றுத்துறை; executive department.

[செயல் + அலுவலர் + துறை]

செயலறு-தல் šeyal-arū-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1.

வலியழிதல்; to be powerless, to be laid prostrate; to be helpless.
2. ஒழுக்கங்கெடுதல்; to swerve or go astray from the path of virtue. 3. அழகழிதல்; to lose beauty, to be in disorder.

[செயல் + அறு-]

செயலாளர் šeyal-ālar, பெ.(n.) ஒரு நிறுவனம் அல்லது அமைப்பில் செயல்படும் பொறுப்புள்ளவர்; Secretary.

[செயல் + ஆள்]

செயலாற்று-தல் šeyal-ārū-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) செயல்படுதல்; function; act; work.

[செயல் + ஆற்று-]

செயலிழ-த்தல் šeyal-ila-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) செயற்படும் திறனை இழத்தல்; become impaired.

[செயல் + இழ-]

செயற்கரிய šeyarkariya, பெ.எ. (adj.) எளிதில் செய்ய முடியாத; not easily achieved; extra ordinary.

[செயல் + கு + அரிய → செயற்கரிய]

செயற்குழு šeyarkuḷu, பெ.(n.) நிருவாகத்திற்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர் குழு; executive committee.

[செயல் + குழு]

செயற்கை šeyarkai, பெ.(n.) 1. தொழில்; action. 2. இயற்கையாகக் காணப்படும் அல்லது பெறப்படும் ஒன்றிற்கு மாற்றாக மனிதனால் உண்டாக்கப்படுவது; artificiality. 3. செயற்கைப் பொருள் பார்க்க; see šeyarkai-p-porū. 4. தன்மை; characteristic, property. 5. செய்பொருள்; manufactured products.

[செயல் → செயற்கை]

செயற்கைக்கோள் šeyarkai-k-kōḷ, பெ.(n.) நிலவுலகை அல்லது ஒரு கோளைச் சுற்றி வரும்படி செலுத்தப்பட்ட அறிவியல் கருவி (சாதனம்); satellite.

[செயற்கை + கோள்]

செயற்கைச்சாக்காடு šeyarkai-c-cākkāḍu, பெ.(n.) பொய்ச்சாவு; feigned or pretended death.

[செயற்கை + சாக்காடு]

செயற்கைப்பொருள் šeyarkai-p-porū, பெ.(n.) 1. கரணியத்தால், தன்மைதிரிந்த பொருள்; object whose nature or character is changed by artificial means. 2. உண்டாக்கப்பட்ட பொருள்; manufactured article; artifact.

[செயற்கை + பொருள்]

செயற்கைமூச்சு šeyarkai-mūccu, பெ.(n.) மூச்சு தடைபட்டுத் திணறும் நிலையில் உள்ள ஒருவர் மீண்டும் சீரான முறையில் மூச்சு விடுவதற்கான உயிர் வளியைச் செலுத்தி அளிக்கும் சிகிச்சை; artificial respiration.

[செயற்கை + மூச்சு]

செயற்படு-தல் šeyar-paḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) செயல் நிகழ்த்தி இயங்குதல்; function; operate; work.

[செயல் + படு-]

செயற்படுத்து-தல் šeyar-pāḍuttu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒரு திட்டம், செயல் முதலியவற்றை நடைமுறைப்படுத்துதல்; to implement a scheme.

[செயல் + படுத்து-]

செயற்பாடு šeyar-pāḍu-, பெ.(n.) செயற்படுகின்ற முறை; style of functioning.

[செயல் + பாடு]

செயிர்¹-த்தல் šeyir-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வெகுளுதல்; to be angry with, to show signs of anger. 2. வருத்துதல்; to afflict, cause pain.

[செய் → செயிர்-. செயிர்²-த்தல்-]

செயிர்²-த்தல் šeyir-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சிவத்தல்; to show sign of red. 2. குற்றஞ்செய்தல்; to commit an offence.

[செய் → செயிர் → செயிர்-த்தல்-, (மு.தா.153)]

செரிமானம் šerimāṅgam, பெ.(n.) செரிக்கை; digestion.

[செரி + மானம். மானம் சொல்லாக்க ஈறு]

செரியாமாந்தம் šeriyā-māṅdam, பெ.(n.) செரிமானம் ஆகாத் தன்மைகளை உண்டாக்கும் நோய்; dyspepsia.

[செரி + ஆ + மாந்தம்]

செரு¹-த்தல் šeru-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) அழித்தல்; to destroy, ruin.

தெ. செருகு

செரு = சினம்.

[செறு → செரு-]

செரு² šeru, பெ.(n.) 1. போர்; battle, fight. 2. ஊடல்; love-quarrel between husband and wife.

ம. செரு; க. கெரன் (சினப்படுதல்); தெ. சிராகு (சினம்)

[சுள் → செள் → செறு → செரு]

செருக்கடு-த்தல் šerukkaḍu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) இறுமாப்புக் (அகந்தை) கொள்ளுதல்; to become proud, haughty.

[செருக்கு + அடு-]

செருக்கறு-தல் šerukkaṛu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வாடுதல்;

to fade, wilt, as flower.

[செருக்கு + அறு-]

செருக்கு¹-தல் šerukku-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இறுமாப்புக் (அகந்தை) கொள்ளுதல்; to be proud, vain, self-conceited. 2. பெருமதிமுறுதல்; to be elated with self pride. 3. மதர்த்தல்; to be gay, lively. 4. களித்தல்; to exult. 5. மயங்குதல்; to be infatuated.

ம. செருக்குக; க. செர்கு, செக்கு; தெ. செருவு; து. சுச்சனி; கோண். சோடநானா; கூ. சோம்ப; நா. சோன்; கொலா. சொந்க்; பர். சோங்க; கட. சிக்த்; மா.க்வெரெ; குரு. கெர்னா

[செரு → செருக்கு-]

செருக்கு²-தல் šerukku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மிகுத்தல்; to increase, nurse, cherish, as anger. 2. நன்கு நுகர்தல்; to enjoy to the full.

[செரு → செருக்கு-]

செருக்கு³ šerukku, பெ.(n.) 1. பிறரை மதிக்காத போக்கு, இறுமாப்பு (அகந்தை); haughtiness, pride, arrogance, self-conceit. 2. மகிழ்ச்சி; cheer exultation, elation. 3. ஆண்மை; daring, intrepidity, courage, as of an army. 4. மயக்கம்; infatuation; intoxication. 5. செல்வம்; wealth. 6. செல்லம்; luxury, indulgence, as in bringing up a child.

ம. சொருக்கு; க. சொர்கு, சொக்கு; தெ. சொக்கு; து. சொர்கு

[செரு → செருக்கு]

செருக்கொடு-த்தல் šeru-k-koḍu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) எதிர்த்துப்போர் செய்தல்; to give battle.

[செரு + கொடு-]

செருகு¹-தல் šerugu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒரு பிடிப்பில் நிற்கும்படி ஒன்றை நுழைத்தல் அல்லது திணித்தல்; to insert, to slide into.

[சொருகு → செருகு-]

செருகு²-தல் šerugu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பசி, மயக்கம், வலி முதலியவற்றால் கண் சொருகுதல்; to roll sideways, as eyeballs. 2. செரிமானமாகாத தின்பண்டம் வயிற்றிற் சிக்கிக்கொள்ளுதல்; to get held up in stomach, as indigestible matter. 3. வயிற்றில் திருகுவலியுண்டாதல்; to have colic pains.

[சொருகு → செருகு-]

செருத்தல் šeruttal, பெ.(n.) மாட்டுமடி; udder as of a cow. க. கெச்சல்

செருத்தி šerutti, பெ.(n.) வெற்றிக்கொடி; banner of victory; badge of distinction.

[செரு → செருத்தி. செரு = பேர்]

செருதண்ணை šerudannai, பெ.(n.) மரக்கலத்தைக் கட்டுதற்குரிய சிறுமரப் பலகை; small plank to tie

the boats.

செருந்தி šerundi, பெ.(n.) 1. வாட்கோரை; a kind of sedge. 2. சிலந்தி என்னும் மரம்; paniced golden-blossomed pear tree. 3. மணித்தக்காளி; Indian hounds-berry. 4. குறிஞ்சி யாழ்த்திறத்தொன்று; a secondary melody-type of the kuṟiñji class.

[சிலந்தி → செருந்தி]

செருநர் šerunar, பெ.(n.) 1. படைவீரர்; soldiers, warriors. 2. பகைவர்; enemies.

ம. செருநர்

[செரு → செருநர்]

செருப்படை šeru-p-paḍai, பெ.(n.) சிறந்த போர் வீரர்களைக் கொண்ட போர்ப்படை; army of tried soldiers.

[செரு + படை]

செருப்பு šeruppu, பெ.(n.) 1. காலில் பொருத்தி நிற்கும்படி சிறுபட்டை வைத்துத் தைத்த அடிப்பகுதியுடைய காலணி; leather sandals, slippers, shoe.

ம. செரிப்பு, செருப்பு; க. கெர, கெரவு, கெருகு, கெர்பு; தெ. செப்பு; து. செப்பரு; பட. கெருவு; கோத. கெர்ப்; துட. கெர்வு; கோண்; சர்பு; குவி. உசப்பு; கெலா., நா. கெர்ரி; பர். செருப்

[சேர் → செரு → செருப்பு]

செருமரம் šeru-maram, பெ.(n.) கடலில் மீன் பிடிக்கச் செல்வதற்குரிய கட்டுமரம்; a kind of cata-maram.

[சறுக்குமரம் → செருமரம்]

செருமு¹-தல் šerumu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிரம்புதல்; to be full, replete. 2. நெருக்கமாயிருத்தல்; to be close and crowded. 3. பதிதல்; to sink; to pierce through. 4. இருமுதல், கனைத்தல்; to hem, cough. 5. விக்குதல்; to get choked.

ம. செருமல்

[இருமு → செருமு-]

செருமு²-தல் šerumu-, 5 செ.குன்றாவி (v.t.) அடைத்தல்; to crowd in, stuff or cram in, fill up.

[இருமு → செருமு-]

செருமுனை šeru-munai, பெ.(n.) 1. போர்க்களம்; field of battle. 2. போர்புரியும் படை; fighting army.

[செரு + முனை]

செருவிச்சினவி šeruvi-c-cinavi, பெ.(n.) மிகு சினம் (கோபம்); tremendous anger.

[செரு → செருவி + சினவி]

செருவிளை šeru-vi|ai, பெ.(n.) வெள்ளைக் காக்கணம்; white-flowered mussel-, shell creeper.

[செரு + விளை]

செருவுறு-தல் šeru-v-uru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஊடுதல்; to quarrel; to sulk.

[செரு = ஊடல். செரு → செருவுறு-]

செல்(லு)-தல் šel-, 13 செ.கு.வி. (vi.) 1. போதல்; to go, flow, pass, to traverse, as the eye, mind. 2. நிகழ்தல்; to occur. 3. வீழ்தல்; to fall, as on the ground. 4. ஆதல்; to become, form. 5. பரவுதல்; to spread, as fame. 6. பயனுறுதல்; to be effective; to have influence. 7. நிலைத்திருத்தல்; to last, endure, exist. 8. செலாவணியாதல்; to pass, as coin. 9. வேண்டியதாதல்; to be required; to cost. 10. பொருந்துதல்; to be suitable; to be acceptable. 11. விரும்பி ஏற்றுக்கொள்ளப்படுதல்; to be acceptable to the system. 12. அடைதற்குரியதாதல்; to be due, as money; to appertain to, as a right. 13. கழிதல்; to pass away, lapse, expire, as time. 14. தணிதல்; to disappear, diminish, as anger. 15. கெடுதல்; to perish, to be ruined. 16. இறத்தல்; to die.

ம. செல்லுக; க. சல், செல்; தெ. செல், செல்லு; து. சல்லுனி; கோண். கன்தாரை, சொனானா; கூ. சல்பா; நாச; கொலா, செர்; பர், செல், செல்; கட. செல்.

[உ - உல் (தோன்றுதல், முன்வருதல் பொருள்) உல் - உருத்தல் = தோன்றுதல், முன் வருதல், உல் → சுல் → சல் → செல், செல்லுதல் = முன் செல்லுதல், முன் நகர்தல் முன் இயங்குதல், நடத்தல்] (தே.நே.6:256).

செல்(லு)²-தல் šel-, 8 செ.கு.ன்றாவி. (v.t.) 1. கிட்டதல்; to approach. 2. அடைதல்; to become, trun into, attain.

[உல் → சுல் → சல் → செல்]

செல்³ šel, பெ.(n.) 1. விரைந்து போகை; career, swift course. 2. வாங்கிய கடனுக்குச் செலுத்திய தொகை; payment of loan. 3. கடன்; loan, debt. 4. கடன் செலுத்தியதற்கு ஆவணத்திலெழுதுங் குறிப்பு; note of payment. 5. சென்ற கால வளவு; period that has elapsed. 7. வானம்; sky. 8. இடி; thunder bolt. 9. வேல்; javelin.

[உல் → சுல் → சல் → செல்] (தே.நே.6:256)

செல்குடர் šel-šudar, பெ.(n.) மறையும் பகலவன்; declining Sun.

[செல் + குடர்]

செல்பாக்கி šel-bākki, பெ.(n.) சிற்றூர்களின் வரவு செலவுப் பாக்கிக் கணக்கு; statement of demand, collection and balance of revenue in a village.

[செல் + பாக்கி]

செல்லக்கட்டு-தல் šella-k-kaṭṭu-, 5 செ.கு.ன்றாவி. (v.t.) 1. திட்டமாய் முடித்தல்; to accomplish. 2. வயப் படுத்துதல்; to bring round, as a person. 3. கடன் தீர்த்தல்; to liquidate loan, pay up arrears.

[செல் → செல்ல + கட்டு-]

செல்லக்கலியாணம் šella-k-kaliyāṇam, பெ.(n.) சிறு குழந்தைகளாக இருக்கும்போதே செய்யும் திருமணம்; child - marriage.

[செல்லம் + கலியாணம்]

செல்லங்கொடு-த்தல் šellaṅ-gōṭṭu, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அன்பு மேலீட்டால் குழந்தைகட்கு அதிக இடங்கொடுத்தல்; to be indulgent, as to a child.

[செல்வம் → செல்லம் + கொடு-]

செல்லநடை šella-naḍai, பெ.(n.) 1. குழந்தை முதலியோரின் தளர்நடை; gentle, graceful gait, as of children. 2. மந்த நடை; slow, loitering walk.

[செல்லம் + நடை]

செல்லப்பிள்ளை šella-p-piḷḷai, பெ.(n.) 1. செல்லம் கொடுத்து வளர்க்கப்பட்ட அருமைக் குழந்தை; child brought up delicately, petted child. 2. செல்வமாக வாழ்பவர் (சுகவாசி); person living in luxury and ease. 3. நாடக மாந்தர்களில் முருகன் வேடம் பூண்டு வரும் இரண்டாம் மாந்தன்; the second character in comedy, supposed to have been originally a representation of Murugaṅ.

ம. செல்லப்பிள்ளை

[செல்லம் + பிள்ளை]

செல்லப்பெட்டி šella-peṭṭi, பெ.(n.) வெற்றிலைப் பாக்கு வைக்கும் பெட்டி; metallic box for keeping betel leaves and arecanut.

ம. செல்லப்பெட்டி

[செல்லம் + பெட்டி]

செல்லப்பேச்சு šella-p-peccu, பெ.(n.) 1. மழலைச் சொல்; child's prattle or lisp. 2. மகளிரின் கொஞ்சற் பேச்சு; soft, winning talk, as of a woman.

[செல்லம் + பேச்சு]

செல்லம் šellam, பெ.(n.) 1. பொருள்; opulence, prosperity, fortune. 2. சொந்தக் கருவூலம்; private treasury, as of a king. 3. புதுமை; novelty, amusement, pastime. 4. வெற்றிலை பாக்கு எடுத்துச் செல்லும் செல்லப் பெட்டி; metal box to carry betel leaves and areca-nuts. 5. இளக்காரம்; indulgence. 6. இளமை; youth.

ம. செல்லம்

[செல்வம் → செல்லம்]

செல்லம்பொழி-தல் šellam-poli, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செல்வமாய் இருத்தல்; to be happy and prosperous. 2. மகிழ்ந்து விளையாடுதல்; to play merrily; to be frolic - some, jovial.

[செல்லம் + பொழி-;]
செல்லமடி śella-maḍi, பெ.(n.) இளமையிற் பெருத்த கன்று மடி; premature udder of a heifer.
 [செல்லம் + மடி]
செல்லரி-த்தல் śel-lari-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கறையானால் தின்னப்படுதல்; to be eaten by white ants or termites.
 [செல் + அரி-]
செல்லரித்துப்போன śel-l-arittu-p-pōṇa, பெ.எ. (adj.) மதிப்பிழந்துவிட்ட அல்லது பயன் இல்லாமல் போன; old and worn - out; moth - eaten.
 [செல் + அரித்து + போன]
செல்லவை-த்தல் śella-vai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) செல்லாத காசைச் (நாணயத்தைச்) செலாவணியாக்குதல்; to pass, as a base coin.
 [செல் + வை-]
செல்லா-தல் śel-lā-, 6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கடன் தொகை செலுத்தப்படுதல்; to be paid or discharge, as loan. 2. இறந்துபோதல்; to be dead and gone.
 [செல் + ஆ-]
செல்லாக்காசு śellā-k-kāṣu, பெ.(n.) 1. செலாவணியாகாத பணம்; coin that will not pass, base coin. 2. செல்வாக்கும் மதிப்பும் இழந்தவன்; one who has lost credit or influences. 3. மருந்துப் பச்சிலை வகை; a medicinal herb.
 ம. செல்லாக்காசு; க. சல்லத காசு
 [செல் + ஆ + காசு]
செல்லாக்காலம் śellā-k-kālam, பெ.(n.) செல்வாக்கு நீங்கின காலம்; time when one's influence is gone, as by loss of office, reputation etc. 2. தள்ளாத கிழப்பருவம்; decrepit, old age.
 [செல் + ஆ + காலம்]
செல்லாமை śellāmai, பெ.(n.) 1. பிரிந்து போகாமை; remaining, stopping. 2. வறுமை; poverty. 3. வலியின்மை; inability. 4. செய்யாதிருக்கக் கூடாமை; unavoidable necessity, inevitability.
 [செல் + ஆ + மை]
செல்லாவிடம் śellā-v-iḍam, பெ.(n.) 1. வறுமைக்காலம்; straitened circumstances. 2. தகுதியில்லாத இடம்; improper place.
 [செல் + ஆ + இடம்]
செல்லானகணக்கு śel-l-āṇa-kaṇakku, பெ.(n.) தீர்ந்து போன கணக்கு; paid-off account.
 [செல் + ஆ (ன) + கணக்கு]
செல்லிடம் śel-l-iḍam, பெ.(n.) 1. பொருளுள்ள காலம்;

prosperous circumstances. 2. தகுதியான இடம்; proper place. 3. செல்லுகின்ற இடம்; the place to which one goes.
 [செல் + இடம்]
செல்லியம் śelliyam, பெ.(n.) கோழி; fowl.
 [சேவல் → சேல் → செல் → செல்லியம்]
செல்லுச்சீட்டு śellu-cīṭṭu, பெ.(n.) பற்றுச்சீட்டு (ரசீது); receipt or acquittance in evidence of payment.
 தெ. செல்ல சீட்டு
 [செல்லு + சீட்டு]
செல்லுஞ்சீட்டு śelluñ-jiṭṭu, பெ.(n.) 1. உண்மையான கையெழுத்து; authentic signature. 2. செலாவணியான ஆணை (பத்திரம்) முதலியன; bill or bond that is valid and honoured.
 [செல் → செல்லும் + சீட்டு]
செல்லுஞ்செலவுக்கு śelluñ-jelavukku, கு.வி.எ. (adv.) இன்றியமையாத செலவுக்குப் போதியதாக; sufficiently for actual or necessary expenses.
 [செல் → செல்லும் + செலவுக்கு]
செல்லுப்புலையர் śellu-p-puḷaiyar, பெ.(n.) உப்பு விற்கும் பிரிவினர்; people who sell salt.
செல்லுபடி śellu-paḍi, பெ.(n.) செல்லான தொகை; the amount paid.
 [செல் + படி-]
செல்லுபடியாகு-தல் śellu-paḍi-y-āḡu, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உரிய மதிப்பையும் பயனையும் பெற்று நடைமுறையில் ஏற்கப்படுதல்; be valid; be in force.
 [செல்லுபடி + ஆகு-]
செல்லுப்புள்ளி śellum-puḷḷi, பெ.(n.) 1. கொடுக்கல் வாங்கல் செய்யத் தகுதியுள்ளவன்; a man capable of money transaction. 2. கொடுக்க வேண்டிய கடன்; liabilities, debt.
 [செல் + உம் + புள்ளி]
செல்லுமதி śellu-maḍi, பெ.(n.) செல்லாக வேண்டிய தொகை; balance due.
 [செல் + மதி. மதி = அறிவு, செல்வம்]
செல்லுலகு śel-l-ulagu, பெ.(n.) மக்கள் செல்லுதற்குரிய உலகம், மறுமை; heaven, as the goal of humanity.
 [செல் + உலகு]
செல்லெண்ணெய் śel-l-eṇṇai, பெ.(n.) மரத்தைக் கறையான் அரிக்காமல் பாதுகாக்கப் பூசும் எண்ணெய்; anti termite oil for wood.
 [செல் + எண்ணெய்]
செல்லெழுத்து śel-l-eḷuttu, பெ.(n.) உண்டியல் ஆவணம்

முதலியவற்றில் வரவு வைக்கும் கையொப்பம்;
endorsement of payment, as on bonds.

[செல் + எழுத்து]

செல்லெழுது-தல் šel-l-eludu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.)
ஆவணத்தில் (பத்திரத்தில்) கடன் தீர்ந்ததாக
எழுதிக் கொடுத்தல்; to cancel, as a bond, by super-
scription.

[செல் + எழுது-]

செல்லொப்பம் šel-l-oppam, பெ.(n.) ஆவணம் (பத்திரம்)
முதலியவைகளில் இடம்பெறும் மேல் ஒப்பம்;
counter - signature.

[செல் + ஒப்பம்]

செல்லொளி šel-l-olī, பெ.(n.) வைடுரியம்; cat's eye.

[செல் + ஒளி]

செல்வச்செருக்கு šelva-c-cerukku, பெ.(n.) செல்வ
மிகுதியால் உண்டாகும் இறுமாப்பு; haughtiness
due to wealth.

[செல்வம் + செருக்கு]

செல்வந்தன் šelvandan, பெ.(n.) மிகுந்த செல்வம்
படைத்தவன்; rich person, plutocrat.

[செல்வன் → செல்வந்தன்]

செல்வநூல் šelva-nūl, பெ.(n.) செல்வப் பொருளைப்
பற்றிய நூல்; economics, political economy.

[செல்வம் + நூல்]

செல்வப்பொருள் šelva-p-porul, பெ.(n.) கல்வியின்
மாறான பொருட்செல்வம்; wealth, riches, dist. from
education.

[செல்வம் + பொருள்]

செல்வம் šelvam, பெ.(n.) 1. மதிப்புள்ள உடைமைகளின்
தொகுப்பு; சொத்து; பொருள் வளம்; wealth, riches.
2. செழிப்பு, வளமை; immensity, prosperity, flourishing
state; 3. அழகு; beauty. 4. நுகர்ச்சி; enjoyment, pleasure,
experience of happiness. 5. மேலுலகம் (துறக்கம்); Indra's
heaven. 6. கல்வி; learning. 7. குழந்தை; child.

ம. செல்வம்; க. செல்வ, செல்வு (அருள்); தெ.
செலுவமு, செலுவு (அழகு); து. செலுவிகெ
(அழகு)

[செல் → செல்வம்]

செல்வராட்சி šelvar-āṭci, பெ.(n.) பணக்காரர் மட்டுமே
பங்கு பெறும் ஆட்சி; timocracy.

[செல்வர் + ஆட்சி]

செல்வழி šel-vali, பெ.(n.) போகும்பாதை; royal road.

ம. செல்வழி

[செல் + வழி]

செல்வன் šelvan, பெ.(n.) 1. செல்வமுள்ளவன்
பொருளுடையவன்; wealthy man. 2. இறைவன்; lord.

3. புத்தன்; *Buddhan*. 4. மகன்; son. 5. மணமாகாத
இளைஞனின் பெயருக்கு முன் சேர்த்து வழங்கும்
சொல்; a form of address for an unmarried young man.

[செல்வம் → செல்வன்]

செல்வாக்கு šel-vāṅku, பெ.(n.) பணம், மதிப்பு, பதவி
முதலியவற்றால் பிறரைத் தன் விருப்பத்திற்கு
ஏற்ப நடக்கச் செய்ய அல்லது வழி நடத்த
இருக்கும் திறன், நாடெங்குங் கிடைக்கும்
பெருமதிப்பு; influence.

[செல் + வாக்கு]

செல்வானம் šel-vāṅam, பெ.(n.) சில்லறை; small change.

[சில்வானம் → செல்வானம்]

செல்வி šelvi, பெ.(n.) 1. திருமகள்; *Lakshmi*, as Goddess
of Wealth. 2. பொருள் உள்ளவள்; wealthy woman.
3. தலைவி; lady of rank. 4. மகள்; daughter.
5. மணமாகாத பெண்ணைச் சுட்டும் முன்னடை;
miss.

[செல்வம் → செல்வி]

செல்வழி šel-v-uli, பெ.(n.) செல்லுதற்குரிய இலக்கு;
destination, goal.

[செல் + வழி]

செல்வை-த்தல் šel-vai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கடன்
முதலியவற்றிற்குத் தொகை செலுத்தி ஆவணத்தின்
பதிதல்; to enter a credit in account; to endorse payment.

[செல் + வை-]

செலகம் šelagam, பெ.(n.) மல்லிகை; Arabian jasmine.

செலதம் šeladam, பெ. (n.) கோரைக் கிழங்கு; Fragrant
tuber of *Cyperus rotundus*.

செலவடை šelavaḍai, பெ.(n.) செலவு; expenses.

[செலவு + (அடு) அடை]

செலவயர்-தல் šelavayar-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) செல்ல
விரும்புதல்; to desire to go.

[செலவு + அயர்-]

செலவழி¹-தல் šelavalī, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பணம்,
பொருள், நேரம் முதலியன செலவாய்ப் போதல்;
to be spent, used up, consumed. 2. சாதல்; to die.

ம. செலவழியுக

[செலவு + அழி-]

செலவழி²-த்தல் šelavalī, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.)
1. செலவிடுதல்; to spend, consume, use up, as stores.
2. கொடுத்துவிடுதல்; to give away, dispose of.
3. பொருளையழித்தல்; to squander, waste.

ம. செலவழிக்குக

[செலவு + அழி-]

செலவழிவு śelavaḷivu, பெ.(n.) 1. செலவழிகை; disbursement and expenditure. 2. ஊதியமும் இழப்பும் (இலாப நட்டம்); gain and loss.

[செலவு + அழிவு.]

செலவழங்கு-தல் śelavaḷuṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தலைவன் தலைவியிடமிருந்து பிரிதலைத் தவிர்த்தல்; to desist from parting from one's love.

[செலவு (பயணம்) + அழங்கு (நிறுத்தம்)-.]

செலவிடு¹-தல் śelaviḍu-, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) கூலி கொடுத்தல், பொருள் வாங்குதல் போன்ற வற்றிற்காகப் பணத்தை வழங்குதல்; to spend. 2. பணம் போன்றே நேரம் முதலியவற்றையும் செலவிடுதல்; to spend time like money etc. 3. பொருளையழித்தல்; to squander, waste.

ம. செலவிடுக

[செலவு + இடு-.]

செலவிடு²-தல் śelaviḍu-, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) அனுப்புதல்; to send, send forth.

[செல் + விடு-.]

செலவினம் śelaviṅam, பெ.(n.) வெவ்வேறு பணிகளுக்கான செலவு வகை; items of expenditure.

[செலவு → செலவினம்]

செலவு śelavu, பெ.(n.) 1. போக்கு; going, passing. 2. ஓட்டம்; running, flowing. 3. நடை; manner or mode of walk. 4. குதிரை (சுதி) நடை அல்லது ஓட்டம்; pace of a horse. 5. பயணம்; journey. 6. படையெடுப்பு; expedition of an army. 7. நீட்சியளவு; full height. 8. கலைத்தொழில் எட்டினுள் ஒன்றாகிய அலுக்கம் (ஆலாபணம்); elaboration of a tune on the yāḷ one of eight kalai-t-toḷil. 9. வழி; way, passage, route, street. 10. ஒழுக்கம்; conduct, behaviour. 11. பணச்செலவு; expense, charges. 12. வீட்டுக்கு வேண்டிய உணவுப் பண்டம்; provisions needed for consumption. 13. தேவை; demand, necessity, need. 14. மொய்; marriage presents. 15. காலம், பண்டம் முதலியவற்றின் கழிவு; expenditure, as provisions, lapse, as of time of life, etc. 16. இறந்த காலம்; past tense. 17. சாவு; death. 18. பிரிவு; separation, departure. 19. ஆணை; permission, leave, order. 20. எலி முதலியவற்றின் வளை; hole, as of rat.

ம. செலவு; க., தெ., பட. செலவு; கோத. சல்வ், செல்வ்; துட. சல்வ்

[செல் → செலவு]

செலவுசிறறாயம் śelavu-ṣirṛāyam, பெ.(n.) 1. நாள் செலவுக்கு வேண்டும் பணம்; money required for daily expenses. 2. நாளுக்குமே வேண்டிய உணவுப் பண்டம்; provisions for daily consumption.

[செலவு + சிறறாயம்.]

செலவுசெய்-தல் śelavu-ṣey-, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) பணம், பொருள், நேரம் போன்றவற்றைத் தீர்த்தல்; to spend, consume, use up.

ம. செலவு செய்யுக

[செலவு + செய்-.]

செலவுசொல்(லு)-தல் śelavu-ṣol-, 13 செ.கு.வி. (v.i.) வாங்கிய தொகையிற் செலவிட்டதற்குக் கணக்கு ஒப்பித்தல்; to account for sum received. 2. செலவிடுதற்கு விளத்தம் சொல்லுதல்; to give directions for the expenditure of a sum.

[செலவு + சொல்-.]

செலவுபெயர்-தல் śelavu-peyar-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) போதலைத் தவிர்தல்; to give up one's journey.

[செலவு + பெயர்-.]

செலவுவாங்கு¹-தல் śelavu-vāṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) விடைபெறுதல்; to take leave, get leave.

[செலவு + வாங்கு-.]

செலவுவாங்கு²-தல் śelavu-vāṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மசாலைப் பண்டம் வாங்குதல்; to buy provisions, as curry stuffs.

[செலவு + வாங்கு-.]

செலவுவை-த்தல் śelavu-vai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) செலவழிக்கச் செய்தல்; make one spend.

[செலவு + வை-.]

செலவெடு-த்தல் śelaveḍu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பண்ட சாலையிலிருந்து உணவுப் பண்டங்கொள்ளுதல்; to purchase provisions from a store.

[செலவு + எடு-.]

செலவோடு-தல் śelavōḍu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) புண் புரையோடுதல்; to run deep, as a fistula, an ulcer.

[செலவு + ஓடு-.]

செலாமணி śelāmaṇi, பெ.(n.) 1. செல்லக் கூடியது; that which can be passed, as coin, that which is a legal tender. 2. செல்வாக்கு; influence.

U. clāṇi

[செலாவணி → செலாமணி.]

செலாவணி śelāvāṇi, பெ.(n.) பணப்புழக்கம்; currency.

[செலவாணி → செலாவணி.]

செலுத்து-தல் śeluttu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. செல்லச் செய்தல்; to cause to go or proceed, despatch, circulate, deliver. 2. எய்தல்; to discharge, as a missile. 3. ஓட்டுதல்; to drive, impel, push forward, propel. 4. ஆணை நடத்துதல்; to execute, as orders; to administer, as justice. 5. நடத்துதல்; to perform, observe, as charity, to fulfil, as a promise, vow. 6. இறுத்தல்; to pay, as tribute, debt. 7. போகவிடுதல், திருப்பிவிடுதல்; to direct; turn.

8. ஏற்றுதல், உட்செலுத்துதல்; to transfuse; give, infect.
9. காட்டுதல், மேற்கொள்ளுதல்; to show, exercise.
ம. செலுத்துக
[செல் → செலுத்து-]

செலுந்தி šelundi, பெ.(n.) மெலிந்தது; thin, slim person or animal; small, stunted tree.
[செலு → செலுந்தி]

செலுவன் šeluvan, பெ.(n.) மெலிந்தவன்; lean person.
க. செலுவ, சலுவ (அழகன்)
[செலு → செலுவன்]

செவ்வகம் šev-v-agam, பெ.(n.) நீண்ட சதுரம்; rectangle.
[செம் → செவ் + அகம்]

செவ்வட்டை¹ šev-v-aṭṭai, பெ.(n.) உடலின் ஓரத்தில் சிவப்புப் பட்டைகள் கொண்டதும் சிறு கால்களால் ஊர்ந்து செல்வதுமான அட்டை வகை; a species of leech.
க. கெம்பட்டை
செம் = சிவந்த
[செம் → செவ் + அட்டை]

செவ்வட்டை² ševvaṭṭai, பெ.(n.) 1. சருக்கரை வள்ளிக் கொடிக்கு வரும் நோய்; a blight affecting sweet potato. 2. நெற்பயிரின் தோகையில் எள் வடிவத்தில் பழுப்பு நிறப் புள்ளிகளாகத் தோன்றிப் பச்சையத்தைச் சிதைக்கும் பூசண நோய்; helmin thosporium.

செவ்வண்டு šev-vaṇḍu, பெ.(n.) 1. தென்னையின் குருத்தைக் கெடுக்கும் ஒரு வகை வண்டு; red beetle which damages the tender shoots of coconut trees. 2. வீட்டின் சலதாரைப் பகுதியில் திரியும் செந்நிறப் பூச்சி; cockroach.
[செம் + வண்டு]

செவ்வந்தி šev-v-andi, பெ.(n.) 1. செவ்வந்தி நேரத்தில் பூக்கும் பூச்செடிவகை; garden chrysanthemum. 2. சாமந்தி; wild chammomile.
ம. செவ்வந்தி, சேமந்தி, சேமந்திக; க. சேவந்திகெ, த. செவ்வந்தி → Skt. śēvatī.
[செம் → செவ் + அந்தி - செவ்வந்தி = செவ்வான மாலை, அவ்வேளையில் மலரும் பூ]

செவ்வரளி šev-v-arali, பெ.(n.) சிவப்பு நிறப் பூப்பூக்கும் அரளி; oleander rose bay.
[செம் → செவ் + அரளி]

செவ்வரி šev-vari, பெ.(n.) 1. கண்ணின் சிவந்த கோடுகள்; red streaks in the eye. 2. நாரை வகை; a species of ibis.
ம. செவ்வரி; க. கெம்பரி

[செம் → செவ் + வரி]

செவ்வழி šev-vali, பெ.(n.) 1. நல்ல வழி; good way, path of virtue. 2. பெரும் பண்களுள் ஒன்றாகிய முல்லைப் பண்; a primary melody-type of the mullai class.
செம் = செவ்வை
[செம் → செவ் + வழி]

செவ்வழிப்பாலை šev-vali-p-pālai, பெ.(n.) பாலையாழ்த்த திறத்தொன்று; a secondary melody - type of the pālai class.
[செவ்வழி + பாலை]

செவ்வழிபாடு šev-vali-pāḍu, பெ.(n.) முற்றும் அடங்கியொழுக்கை; absolute obedience, as of a pupil towards his teacher.
[செம் → செவ் + வழிபாடு]

செவ்வனே ševvanē, கு.வி.எ. (adv.) செம்மையாக; most properly.
[செம் → செவ் → செவ்வனே]

செவ்வாக்கு šev-vākku, பெ.(n.) நீண்ட வளைவு; long curve.
[செம் + வாக்கு. வங்கு (=வளைவு) → வாங்கு → வாக்கு]

செவ்வாப்பு ševvāppu, பெ.(n.) 1. செவ்வாப்புக் கட்டி பார்க்க; see ševvāppu-k-kāṭṭi. 2. காமாலை வகை (M.L.); cyanosis.
[செம் → செவ் + ஆப்பு]

செவ்வாப்புக்கட்டி ševvāppu-k-kāṭṭi, பெ.(n.) குழந்தை களுக்குத் தலையிலுண்டாகும் சிவப்புக் கட்டி; a kind of erysipelas affecting the head, especially of children.
[செவ்வாப்பு + கட்டி]

செவ்வாய் ševvāy, பெ.(n.) 1. கதிரவனில் இருந்து நாலாவதாகவும் நிலவுலகையடுத்தும் உள்ள, ஒன்பது கோள்களுள் ஒன்று; the planet Mars, as red, one of nava-k-kiragam.
செம் = சிவந்த
[செம் → செவ் + வாய்]

செவ்வாய்ப்பாகம் ševvāy-p-pāgam, பெ.(n.) சுவரை ஒன்பதாகப் பிரித்தால் அதில் மூன்றாம் பாகம்; the third part of the wall, where it was divided into 9 parts.
[செவ்வாய் + பாகம்]

செவ்வாயாட்சி ševvāy-āṭṭi, பெ.(n.) செவ்வாயின் சொந்த ஓரைகளான மேழம், நளி (விருச்சிகம்) ஆகியன; Aries and Scorpio, the signs of the zodiac belonging to Mars.
[செவ்வாய் + ஆட்சி]

செவ்வால் šev-vāl, பெ.(n.) அரணை; horse lizard.

[செம் → செவ் + வாரம்]

செவ்வாழை šev-vālai, பெ.(n.) மூன்று ஆண்டிற்கொரு முறை 60 முதல் 120 வரை, செந்நிறமும் நன்மணமுள்ள காய்கள் கொண்ட குலையினை ஈனும் வாழை வகை; a kind of plantain tree yielding red fruits of delicate flavour once in three years in large bunches of 60 to 120.

ம. செவ்வாழை

[செம் → செவ் + வால்]

செவ்வானம் šev-vāṅam, பெ.(n.) 1. செக்கர் வானம், செந்நிறமான அந்திவானம்; red evening sky. 2. செந்நிறமுகில்; red clouds.

[செம் → செவ் + வானம்]

செவ்வி¹ ševvi, பெ.(n.) நேர்முகம், நேர்காணல்; interview.

[செவி → செவ்வி]

செவ்வி² ševvii, பெ.(n.) 1. காலம்; time. 2. தகுந்த சமயம்; season, appropriate occasion. 3. காட்சி; audience. 4. மலரும் பருவத்துள்ள பேரரும்பு; bud about to blossom. 5. விளைச்சற் பருவம்; mature condition. 6. புதுமை; newness; freshness. 7. அழகு; beauty, fairness. 8. சுவை; taste. 9. மணம்; smell. 10. தன்மை; state, condition. 11. செம்மை; propriety.

[செம் → செவ் → செவ்வி]

செவ்விஞ்சி šev-v-iñji, பெ.(n.) எலுமிச்சஞ் சாற்றில் ஊறின இஞ்சி; ginger pickled in lime-juice.

செவ்விந்தியர் ševvindiyaṅ, பெ.(n.) அமெரிக்கக் கண்டத்தில் வாழும் பழங்குடி மக்கள்; red Indian in America.

[செவ் → செம் + இந்தியர்]

செவ்விபார்-த்தல் ševvi-pār-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஒருவன் தக்க சமயத்தை எதிர்பார்த்து நின்றல்; to await one's convenience for audience.

[செவ்வி + பார்-]

செவ்வியல் ševviyaḷ, பெ.(n.) மரபு வழிப்பட்ட சிறந்த கலை அல்லது இலக்கியம்; classicalism.

[செம் → செவ் → செவ்வியல்]

செவ்வியன் ševviyaṅ, பெ.(n.) நேர்மையானவன்; good, upright person, virtuous man a family man.

[செம் → செவ் → செவ்வியன்]

செவ்விளநீர் šev-v-iḷanīr, பெ.(n.) செந்தெங்கின் இளங்காய்; tender coconut of red or yellow colour.

க. கெம் பெளநீர்

[செம் → செவ் + இளநீர்]

செவ்வு¹ ševvu, பெ.(n.) 1. செம்மை; redness. 2. நேர்மை; straightness. 3. திக்கு; direction.

ம. செவ்வு; க. சய், செய், செய்; தெ. சசி; து. சச்சி
[செம் → செவ் → செவ்வு]

செவ்வு² ševvu, பெ.(n.) முத்துக்களின் அளவு வகை; a unit in counting pearls.

[செம் → செவ் → செவ்வு]

செவ்வெண் šev-v-eṅ, பெ.(n.) பெயர் வினைகளுள் எண்ணிடைச் சொல் தொக்கு வருந்தொடர்; noun or verbs used co-ordinately in a sentence without conjunctive particles.

[செம் → செவ் + எண்]

செவ்வெண்ணெய் šev-v-eṅṅey, பெ.(n.) பிறந்தவுடன் குழந்தையின் வாயில் தடவும் தேன் அல்லது சருக்கரை கலந்த ஆமணக்கெண்ணெய்; castor oil, sweetened with honey or cane-sugar and applied to the tongue and lips of an infant, at birth.

மறுவ - சேணெய்

[செம் → செவ் + எண்ணெய்]

செவ்வே ševve, கு.வி.எ. (adv.) 1. நன்றாக; rightly, correctly. 2. நேரே; directly, straightly. 3. நிலைக்குத்தாக; perpendicularly, straight up.

ம. செவ்வே

[செம் → செவ் → செவ்வே]

செவ்வேள் šev-v-eḷ, பெ.(n.) முருகக்கடவுள்; god Murugan.

செம் = சிவந்த

[செம் → செவ் → செவ்வேள்]

செவ்வை ševai, பெ.(n.) 1. நேர்மை; correctness, straightness. 2. மிகுதி; abundance. 3. வழி முதலிய வற்றின் செப்பம்; evenness, smoothness. 4. சரியான நிலை; sound condition, as of mind, body, etc., 5. சீர்மை, சிறப்பு; proper manner or order.

ம. செவ்வை

[செம் → செவ் → செவ்வை]

செவ-த்தல் ševa-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) சிவத்தல்; செந்நிறமாதல்; redden, to be red.

[சிவ → செவ-]

செவகி ševagi, பெ.(n.) நிலக்குமிழ் என்ற மர வகை; small Cashmere tree.

செவணை ševaṅai, பெ.(n.) செவிடு; deafness.

[செவி + செவணை]

செவந்தரை ševandarai, பெ.(n.) துலை (ஐப்பசி), நளி (கார்த்திகை), சிலை (மார்கழி) மாதங்கள் ஒன்றில் கோலாட்டத்துடன் இளம் பெண்கள் கொண்டாடும் ஒரு விழா; a festival celebrated by girls

with *kōlāṭṭam*.
 செவல்தரை *ševal-tarai*, பெ.(n.) செம்மண் நிலம்; red soil.
 [செவல் + தரை]
 செவலை *ševalai*, பெ.(n.) 1. செந்நிறமான விலங்கு; reddish animal, as a bull. 2. சிவப்பான ஆள்; person of light complexion. 3. சிவப்பு நிறமுள்ளது; that which is red.
 [சிவ → சிவல் → செவலை] (வே.க.2:98)
 செவி *ševi*, பெ.(n.) (ஒலி முதலியவற்றைக்) கேட்பதற்குப் பயன்படும் உடல் உறுப்பு; ear. 2. கேட்கை; hearing. 3. ஏனத்தின் காது வளையம்; ear shaped handle of a vessel. 4. வீணையின் முறுக்காணி; the screw of a lute.
 மறுவ. காது
 ம. செவி; க. கிவி, கிமி; தெ. செவி; து. கெபி; கோத. கெவ்; துட. கிவ்ய்; குட. கெவின்; கோண். கவீ; கூ. க்ரிள; நா. கெவ்; பர். கொகொன்; குரு. கெம்தா; மா. க்வெத்வு; பிரா. கப்; பட. கிவி
ševi, Tam, chevi. Mal. - Tel., the ear; Can. kivi, Tulu keppi. Comp. śrava, the ear, Sans., from śru, to hear (CGDFL.584).
 [செவிள் → செவி.]
 செவிக்கெட்டு-தல் *ševikkeṭṭu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.)
 கேள்வி யிற்படுதல்; to reach one's ears.
 [செவி(க்கு) + எட்டு-]
 செவிக்கேறு-தல் *ševikkēru-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கேள்வி யிற்படுதல்; to reach one's ears. 2. கேட்டற்கு இனிதாயிருத்தல்; to be pleasing to one's ears.
 [செவி(க்கு) + ஏறு-]
 செவிகொடு-த்தல் *ševi-koḍu-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.)
 கேட்பதற்குக் காது கொடுத்தல்; to give ear, attend, listen.
 ம. செவிகொடுக்க
 [செவி + கொடு-]
 செவிகொள்(ளு)-தல் *ševi-kol-*, 13 செ.குன்றாவி. (v.t.)
 1. கேட்டல்; to hear, listen to.
 [செவி + கொள்-]
 செவிச்சுவை *ševi-c-cuvai*, பெ.(n.) செவியால் நுகரப்படும் இருவகைச் சுவை; two kinds of pleasure heard by the ear.
 [செவி + சுவை.]
 செவிச்செல்வம் *ševi-c-celvam*, பெ.(n.) கேள்வியறிவாகிய பெருஞ்செல்வம்; the wealth of knowledge acquired through the ear.
 [செவி + செல்வம்]
 செவிசாய்-த்தல் *ševi-šāy-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சொல்வதைக் கேட்கச் செவி தாழ்த்தல்; to incline one's ear. 2. விருப்பமுடன் கேட்டல்; hearing with interest.

[செவி + சாய்-]
 செவிட்டு¹-தல் *ševiṭṭu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)
 கொல்லுதல்; to crush, destroy, kill.
 [சவட்டு → செவிட்டு-]
 செவிட்டு²-தல் *ševiṭṭu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)
 கூர்ந்து நோக்குதற்குக் கண் முதலியவற்றை ஒரு பக்கமாகச் சாய்த்தல்; to incline to one side, as one's eyes in examining closely.
 [சாய் → சார் → சார்த்து → சாட்டு → செவிட்டு-]
 செவிடன் *ševiḍan*, பெ.(n.) காது கேளாதவன்; deaf man.
 ம. செவிடன், செகிடன்; தெ. செவிடி; க., பட. கிவட்; கோத. கெவ்டன்; கொலா. செவட்க்
 [செவிடு + அன்]
 செவிடி *ševiḍi*, பெ.(n.) காது கேளாதவள்; deaf woman.
 க. கிவடி; பட. கிவடி
 [அடுதல் = செயலற்றுப்போதல், செவி + ஆடு → செவியடு → செவிடு]
 செவிடு *ševiḍu*, பெ.(n.) 1. கேட்கும் திறன் இல்லாமை, காது கேளாமை; deafness. 2. காது கேளாதவன்-வள்-து; deaf person or animal.
 ம. செவிடு, செகிடு; க., பட. கிவடு
 [செவி → செவிடு]
 செவிடுபடு-தல் *ševiḍu-paḍu-*, 20 செ.கு.வி. (v.i.)
 1. ஓசை மிகுதியால் காது கேளாது போதல்; to be deafened with noise.
 தெ. செவுடுபடு.
 [செவிடு + படு-]
 செவிடெறி-தல் *ševideṛi*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) உரத்த வோசையால் அலைவுறுதல்; to be stunned with deafening noise.
 [செவிடு + எறி-]
 செவிதின்(னு)-தல் *ševi-diṇṇu-*, 14 செ.குன்றாவி. (v.t.)
 கழுக்கமாக (இரகசியமாக) ஒதுதல்; to whisper.
 [செவி + தின்-]
 செவிப்படு-தல் *ševi-p-paḍu-*, 20 செ.கு.வி. (v.i.)
 கேட்கப் படுதல்; to be heard.
 [செவி + படு-]
 செவிப்படுத்து-தல் *ševi-p-paḍuttu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)
 காதில் மெல்ல அறிவித்தல்; to inform, as news.
 [செவி + படுத்து-]
 செவிப்பண் *ševi-p-pan*, பெ.(n.) நீர்க்கரகத்தை அடக்கி வைக்கப் பயன்படும் பிரம்புக் கூடை; a cane basket for keeping water-ewer.

[செவ்வி → செவி + பண்.]
 செவிப்பறை ševi-p-parai, பெ.(n.) உட்பகுதியில் ஒலியை உணர்வதற்காக இருக்கும் மெல்லிய தோலாலான உறுப்பு; eardrum.
 [செவி + பறை.]
 செவிப்பறைபறை - தல் ševi-p-parai-parai-, செ.குன்றாவி. (v.t.) மந்திர முதலியவற்றைப் பிறர் செவியிற்படாது கழுக்கமாக (இரகசியமாக) ஒதுதல்; to mutter inaudibly, as mantras.
 [செவிப்பறை + பறை-.]
 செவிப்புலன் ševi-p-pulan, பெ.(n.) காதாலுணரும் ஓசை யுணர்வு; sense of hearing.
 [செவி + புலன்.]
 செவிப்பூ ševi-p-pū, பெ. (n.) மகளிர் காதணி வகை; an ear-ornament of women.
 [செவி + பூ.]
 செவிபிடி-த்தல் ševi-p-piḍi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) விளையாட்டில் வெற்றிக் குறியாகத் தோற்றவன் காதைப் பிடித்தல்; to seize one by the ear in token of winning, as in games.
 [செவி + பிடி-.]
 செவிமடல் ševi-maḍal, பெ.(n.) காதின் வெளியுறுப்பு; external ear.
 [செவி + மடல்]
 செவிமடு-த்தல் ševi-maḍu-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கேட்டல்; to drink in by the ears, hear.
 [செவி + மடு-.]
 செவிமந்தம் ševi-mandam, பெ.(n.) காதுமந்தம்; dullness of hearing, deafness.
 [செவி + மந்தம்]
 செவிமலர் ševi-malar, பெ.(n.) 1. மகளிர் காதணி வகை; an ear - ornament of women. 2. தெய்வத் திருமேனிகளில் அணிவிக்கும் செவியணி; gold or silver ears put on idols on special occasions. 3. காது நோய் நீங்கியது பற்றி வேண்டுதலாகச் செலுத்தும் செவியருவம்; gold or silver ears presented as votive offerings by persons recovering from diseases of the ear.
 [செவி + மலர்]
 செவியடி¹த்தல் ševi-y-aḍi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) செவியினை ஆட்டுதல்; to flap the ears, as an elephant.
 [செவி + அடி-.]
 செவியடி² ševi-y-aḍi, பெ.(n.) 1. காதின் அடிப்பகுதி; temple, the part about the front of the ear. 2. களத்தில் கதிரடித்தவுடன் நெற்பட்டரை வைத்திருந்த இடம்; place where grain is temporarily stored on the threshing

- floor immediately after it is threshed.
 [செவி + அடி]
 செவியறிவுறுத்து - தல் ševi-y-arivuruttu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) நல்லறிவு புகட்டுதல்; to give active, counsel.
 [செவியறிவு + உறுத்து-.]
 செவிலித்தாய் ševili-t-tāy, பெ.(n.) ஐவகைத் தாயருள் வளர்ப்புத் தாய்; foster-mother, one of ai-vagai-t-tāyar.
 [செவிலி + தாய்]
 செவிவழிசெய்தி ševi-vali-šeydi, பெ.(n.) ஒருவர் கூற மற்றவர் கேட்பது என்ற முறையால் வழங்கி வரும் செய்தி; that which is orally transmitted.
 [செவிவழி + செய்தி]
 செவிலியர் ševiliyar, பெ.(n.) குழந்தையின் வளர்ப்புத் தாயர்; those who bring up children of rich people.
 [செவிலி → செவிலியர்]
 செவுள் ševuḷ, பெ.(n.) மீனின் மூச்சுறுப்பு; gills.
 ம. செளுக்க
 [செகு → செகில் = சிவப்பு, செகில் → செகிள் = மீனின் சிவந்த மூச்சுறுப்பு செகிள் → செவுள்] (வே.க.2:99).
 செழி¹-த்தல் šeli-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தழைத்தல்; to thrive, flourish, grow well, as vegetation. 2. சிறப்புற்ற நிலையில் இருத்தல்; to prosper, as a kingdom family, country. 3. வளமிகுதல்; to be fertile. 4. அளவுக்கு மிஞ்சியிருத்தல்; to be super abundant.
 ம. செழிக்க
 [செழு → செழி-.]
 செழி²-த்தல் šeli-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) முகமலர்ச்சி யுறுதல்; to be cheerful, as countenance.
 [செழு → செழி-.]
 செழிப்பு šelippu, பெ.(n.) 1. வளம்; fertility, flourishing, condition, prosperity. 2. பொருள் நிறைவு; plenteousness, abundance, fulness.
 ம. செழிப்பு
 [செழி → செழிப்பு]
 செழு-த்தல் šeḷu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மிகுதல்; to become abundant. 2. வளர்தல்; to grow. 3. செழித்தல்; to be fertile.
 [செள் → செழு-.]
 செழுசெழு-த்தல் šeḷu-šeḷu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மிகுவளப்ப மாதல்; to be extremely fertile.
 [செழு + செழு-.]
 செழுமை šelumai, பெ.(n.) 1. செழிப்பு; fertility. 2. மாட்சிமை; greatness, excellence. 3. அழகு; beauty. 4. தழைவு; verdancy verdure.

[செழி → செழு → செழுமை]

செற்றம் *šerram*, பெ.(n.) 1. மனக்காழ்ப்பு; rancour, hatred. 2. வெறுப்பு; aversion. 3. தணியாச்சினம்; irrepressible anger. 4. ஊடற்சினம்; love-quarrel.

செறு = சினம்

[செறு → செற்று → செற்றம்]

செற்றல் *šerral*, பெ.(n.) 1. கொல்லுமை; killing. 2. கேடு; destruction. 3. செறிவு; denseness, closeness. 4. ஈ முட்டை; eggs of fly.

ம. செற்றார்

[செறு → செற்று → செற்றல்]

செற்று¹-தல் *šerru-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.), 1. கொல்லுதல்; to kill. 2. அழித்தல்; to destroy. 3. செதுக்குதல்; to cut, chisel. 4. பதித்தல்; to set, as a jewel.

ம. செற்றுசு; து. கெர்பினி; பர். கெத் (வேட்டையாடுதல்); மா. கெர்மெ.

[செறு → செற்று.]

செற்று²-தல் *šerru-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செறிதல்; to gather in crowds. 2. அழுந்துதல்; to sink deep.

சுள் = நெருங்குதல், செறிதல்

[சுள் = செள் → செறு → செற்று] (தே.நே.6:258)

செற்றை *šerrai*, பெ. (n.) 1. சிறுதாறு; thicket, bush. 2. கூட்டம்; crowd. 3. நன்னீரில் வாழும் மீன்வகை; a fresh water fish.

ம. செற்ற; க. சதெ. சத்தெ. செதகெ (குப்பை); தெ. செத்த (அழுக்கு)

[செறு → செற்று → செற்றை]

செறி¹-தல் *šeri-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெருங்குதல்; to be thick, as foliage, hair, to be dense, crowded. 2. திண்ணிதாதல்; to be hard and strong. 3. இறுகலாய் இருத்தல்; to be tight, close fitting, as bangles. 4. அடங்குதல்; to be controlled. 5. எல்லை கடவாதிருத்தல்; to keep within bounds. 6. மறைதல்; to hide, disappear. 7. மிகுதல்; to increase. 8. கலத்தல்; to mix. 9. திரளுதல்; to accumulate. 10. பொருந்துதல்; to be joined, accompanied.

[சுள் → செள் → செறி → செறி-தல் = கூடுதல், நெருங்குதல்] (தே.நே.6:258)

செறி²-தல் *šeri-*, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) புணர்தல்; to cohabit with.

(சுள் = கூடுதல், நெருங்குதல், சுள் → செள் செறி → செறிதல். (தே.நே.6:258)

[செறி¹ → செறி².]

செறி³-த்தல் *šeri-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சேர்த்தல்; to unite. 2. அடைத்தல்; to shut, close, block up. 3. அடக்குதல்; to hold in reserve, as one's opinion.

4. திணித்தல்; to stuff. 5. அடைவித்தல்; to cause to obtain. 6. இறுக்குதல்; to tighten. 7. திரட்டுதல்; to hoard up, store up. 8. நெரித்தல்; to press, crush. 9. கொல்லுதல்; to kill. 10. பதித்தல்; to set, engrave; imprint, stamp.

[சுள் → செள் → செறி → செறி-த்தல். சுள் = அணுகல், நெருங்கல்]

செறி⁴ *šeri*, பெ.(n.) நெருக்கம்; closeness, denseness.

[சுள் = நெருங்குதல், அணுகுதல், சுள் → செள் → செறி]

செறிஞர் *šeriñar*, பெ.(n.) உறவினர்; relations.

[செறி → செறிஞர்]

செறிப்பு *šerippu*, பெ.(n.) 1. நெருக்கம்; thickness. 2. இற்செறிவு; restraining the heroine from meeting her lover.

சுள் = நெருங்குதல்

[சுள் → செள் → செறி → செறிப்பு]

செறிமை *šerimai*, பெ.(n.) நெருக்கம்; thickness.

[சுள் → செள் → செறி → செறிமை]

செறிவன் *šerivan*, பெ.(n.) 1. எல்லாவுயிர்கட்கும் இதமான அருகன்; Arhat, as All-merciful Being. 2. சலியாதவன், கலங்காதவன்; person of perfect equanimity.

[சுள் → செள் → செறி → செறிவு → செறிவன்]

செறிவு *šerivu*, பெ.(n.) 1. நெருக்கம்; thickness, denseness, closeness. 2. மிகுதி; abundance. 3. கூட்டம்; union, combination. 4. உறவு; relationship. 5. கலப்பு; diffusion. 6. உள்ளீடு; kernel, as attached to the shell of a nut. 7. தன்னடக்கம்; self-restraint, modesty. 8. எல்லை கடவா நிலைமை; conformity to rules, as of propriety.

ம. செறிவு

[செறு → செறி → செறிவு]

செறு¹-தல் *šeru-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அடக்குதல்; to control, as the senses. 2. தடுத்தல்; to hinder, prevent. 3. சினத்தல்; to be angry with. 4. வெறுத்தல்; to hate, dislike, detest. 5. வருத்துதல்; to cause pain, torment. 6. வெல்லுதல்; to overcome. 7. அழித்தல்; to kill, destroy.

[சுள் → (சுறு) → செறு-.]

செறு²-தல் *šeru-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வேறுபடுதல்; to change as one's mind.

[செறு → செறு-.]

செறு³-த்தல் *šeru-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அடக்குதல்; to suppress. 2. தடுத்தல்; to prevent. 3. செறிதல், உள்ளடங்கச் செய்தல்; to comprise, contain as ideas. 4. தூர்த்தல்; to fill up. 5. வெறுத்தல்; to detest. 6. வெல்லுதல்; to overcome. 7. கொல்லுதல்; to kill. 8. நெருக்குதல்; to narrow. 9. சினத்தல்; to be angry.

ம. செறுக்குக; க. கிர்; தெ. செற (சிறை); து. செறெ (சிறை); கோண். கெக்தான; கொலா. செறு (ஏரி); பர். கெத்ப்; கோத. செர் (தடுத்தல்); துட. செர் (சிறை).

[சுள் = நெருங்கதல், செறிதல், சுள் → செள் → செறு → செறுத்தல்]

செறு⁴ śēru, பெ.(n.) 1. சினம்; anger. 2. வயல்; field. 3. குளம்; tank. 4. பாத்தி; garden plot, division in a field.

ம. செறு (போர்); க. கொண் (சினப்படுதல்)

தெ. சிறாகு

[செறு → செறு.]

செறுதொழில் śēru-dolil, பெ.(n.) வெறுக்கத்தக்கத் தீய செயல்; evil deed, as reprehensible.

[செறு + தொழில்.]

செறுநர் śērunar, பெ.(n.) பகைவர்; foes, enemies.

[செறு → செறுநர்]

செறுப்பனை śēru-p-panai, பெ.(n.) தொந்தரவு; trouble, worry.

[சிறுப்பனை → செறுப்பனை]

செறுப்பு śēruppu, பெ.(n.) 1. கட்டுப்பாடு; restriction. 2. நெருக்கம்; narrowness. 3. கொலை; killing.

[செறு → செறுப்பு]

செறும்பு śērumbu, பெ. (n.) பனஞ்சிறாம்பு; fibres of palmyra palm.

[சில் (= சிறியது) → சிலும்பு → செறும்பு]

செறுமர் śērumar, பெ.(n.) மலையாள (கேரள) நாட்டுப் பழங்குடிகளுள் ஒரு வகையினர்; a kind of tribal people in Kerala state.

செறுமு-தல் śērumu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கனைத்தல், உறுமுதல்; to hem, grunt. 2. தேம்பியமுதல்; to sob agitatedly.

[செறு → செறுமு-]

சென்ற śēnra, பெ.எ. (adj.) கடந்த; last.

[செல் → சென்ற]

சென்றஞான்றை śēnra-ñāṅrai, பெ.(n.) நேற்றைய நாள்; yesterday.

மறுவ. நேற்று

[செல் → சென்ற + ஞான்றை]

சென்றுபோ-தல் śēnru-pō-, 8 செ.கு.வி. (v.i.) இறத்தல்; to die.

[சென்று + போ-]

சென்றுமுட்டு-தல் śēnru-muṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) படையுடன் சென்று நேருக்கு நேர் மோதுதல்; to face the other directly in a fight.

போரில் நேருக்கு நேர் மோதி இறப்பவனை

சென்று முட்டி என்பர்.

[சென்று + முட்டு-]

சென்னடை śēnṇadai, பெ.(n.) நேர்த்தியான வழிபாட்டு முறைமை தொடர்பான செலவுகள்; expenditure towards regular worship in temples.

[செம் + நடை.]

சென்னப்பட்டணம் śēnṇa-p-paṭṭaṇam, பெ.(n.) சென்னை, சந்திர கிரியரசன் கீழ்ச் சிற்றரசனா யிருந்த சென்னப்ப நாயக்கன் பெயரால் அமைந்த ஊர்; Chennai, as the town of Sennappa-nāyakkāṇ, a chief under the king of Chandragiri.

[சென்னப்பன் பட்டணம் → சென்னப்பட்டணம்]

சென்னி śēnṇi, பெ.(n.) 1. தலை; head. 2. உச்சி; top, summit, peak. 3. சிறப்பு; eminence. 4. சோழன்; Cōḷa king. 5. உண்கலமாகத் தலையோடு கொண்ட பாணன்; bard, lyricsist, as having skull-bowl to eat from. 6. குதிரையின் தலை போன்ற முதல் விண்மீன், இரலை (அச்சுவினி); the first star (naksatra) as resembling horse's head.

சென்னிமலை śēnṇi-malai பெ.(n.) ஈரோடு மாவட்டத்தில் மலை உள்ள ஓரூர்; a hill town in Erode dt.

[சென்னி+ மலை]

சே

சே¹-த்தல் śē-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தங்குதல்; to dwell, abide. 2. கிடத்தல்; to lie, remain. 3. உறங்குதல்; to sleep. ம. சேகுக; க. கே; கூ. கேக; கொலா. கெப்; மா. கிதெ

E.stay; OE.stag; OF.ester, stare; E.sommy-sleep; L.sommus.

[சேய் → சே → சே-த்தல்]

சே²-த்தல் śē-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) எய்துதல்; to obtain.

[சேய் → சே → சே-த்தல்]

சே³-த்தல் śē-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சிவப்பாதல்; to redden. 2. முகம் சிவந்து சினத்தல்; to get angry.

[சேய் → சே-]

சேக்கிழார் śēkkiḷār, பெ.(n.) 1. தொண்டை நாட்டு வேளாளரின் குடிப்பெயருள் ஒன்று; a family name among Vēḷāḷās in Tōṇḍai-maṇḍalam. 2. திருத்தொண்டர் மாக்கதை (பெரியபுராணம்) இயற்றிய ஆசிரியர்; the author of Thiru-t-tondar makkadai (Periyapurāṇam).

[செய்(நிலம்) + கிழார் → சேக்கிழார்]

சேக்கிழார்புராணம் śēkkiḷār-purāṇam, பெ.(n.) சேக்கிழாரின் வரலாற்றோடு, திருத்தொண்டர்

மாக்கதை (புராண) வரலாற்றையும் சேர்த்துக் கூறும் செய்யுள் நூல்; a Tamil purāṇā, author of Korrvan-kuḍi Umāpadi devar.

[சேக்கிழார் + (Skt.) புராணம்]

சேக்கிழான் śēkkiḷāṇ, பெ.(n.) மாடு மனைகளை யுடைய செல்வன்; well to do person. 2. ஆநிரைப் பண்ணையார்; cattle wealth holder.

சேக்கை śēkkai, பெ.(n.) 1. கட்டிலில் மக்கள் படுக்கை; cot, bed, thing to sleep on. 2. விலங்கு முதலியவற்றின் படுக்கை; sleeping place of animals, roost of birds. 3. தங்குமிடம்; dwelling place. 4. பறவைக் கூடு; bird's nest. 5. வலை; net.

ம. சேக்க; து. கேலு (பறையர் வாழிடம்)

[சே = தங்கியுறங்குதல். சே → சேக்கை.]

சேகண்டி śēgaṇḍi, பெ.(n.) கோல் கொண்டடிக்கும் வட்ட முறி (வெங்கல)த் தட்டு; gong.

சேகண்டியடி¹-த்தல் śēgaṇḍi-y-aḍi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வீண் பேச்சுப் பேசிக் காலங்கழித்தல்; to waste one's time in idle talk. 2. சேகண்டியை அடித்தல்; to strike a gong. 3. உணவுக்கு மிக வருந்தி முயலுதல்; to work hard for livelihood.

[சேகண்டி + அடி.]

சேகண்டியடி²-த்தல் śēgaṇḍi-y-ādi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பலர் அறியக் கூறுதல்; to proclaim widely.

[சேகண்டி + அடி-]

சேகண்டியில் வை-த்தல் śēgaṇḍiyil-vai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) குற்றவாளியாகக் கருதி காவற் கூடத்தில் வைத்தல்; to arrest and detain a criminal suspect in the cell.

[சேகண்டி + இல் + வை-]

சேங்கன்று śēṅgaṇṇu, பெ.(n.) ஆண்கன்று; bull-calf.

[சே + கன்று]

சேட்டம் śēṭṭam, பெ.(n.) 1. மேன்மை; eminence, greatness, excellence. 2. வலிமை; strength, power, capacity. 3. செழிப்பு; luxuriance, fertility. 4. அழகு; bloom, as of countenance.

ம. சேட்டம்

[சேண் → சேடு → சேட்டம்.]

சேட்டன்¹śēṭṭan, பெ.(n.) 1. தமையன்; elder brother. 2. வயதில் மூத்தவன்; senior in age.

ம. சேட்டன்

[சேண் → சேடு → சேட்டம் → சேட்டன்]

சேட்டன்²śēṭṭan, பெ.(n.) 1. பெரியோன்; person of eminence, or superior rank, great man. 3. உருத்திரருள் ஒருவர்; a Rudra.

[சேட்டம் → சேட்டன்]

சேட்டை śēṭṭai, பெ.(n.) 1. மூத்தவள்; elder sister, elder woman. 2. மூதேவி (இலக்குமிக்கு மூத்தவள்); goddess of Misfortune, as the elder sister of Laksmī. 3. பெருவிரல்; thumb.

[சேண் → சேடு = உயரம், பெருமை. சேடு → சேட்டம் = மேன்மை. சேட்டம் → சேட்டன் = பெரியோன், மூத்தவன், தமையன். சேட்டன் (ஆ.பா.) - சேட்டை (பெ.பா.)]

சேட்படு¹-தல் śēṭ-paḍu-, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) எதிர்ப்படுதல்; to meet, approach.

[சேண் + படு → சேட்படு-]

சேட்படு²-தல் śēṭ-paḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தொலைவாதல் (தூரத்தாதல்); to be at a distance, to be aloof. 2. நெடுங்காலத்தாதல்; to take a long time.

[சேண் → படு → சேட்படு-]

சேடக்கோல் śēḍa-k-kōl, பெ.(n.) தூக்குக்கோல், எடை அளக்குங்கோல்; balance on the principle of the steelyard.

[சேடம் + கோல்]

சேடம் śēḍam, பெ.(n.) 1. பெருமை; greatness. 2. மிகுதி; abundance. 3. மீதி; reminder.

[சேண் → சேடு → சேடம்]

சேடவட்டில் śēḍa-vaṭṭil, பெ.(n.) வட்ட வடிவ உண்கலம்; plate for food in round shape.

[சேடம் + வட்டில்]

சேடன்¹śēḍan, பெ.(n.) 1. பெரியோன்; great man. 2. கடவுள்; God. 3. இளைஞன்; youth, lad.

[சேடு → சேடன்]

சேடன்²śēḍan, பெ.(n.) 1. தோழன்; companion, associate, friend. 2. பிரிந்திருந்த தலைவன் தலைவியரைச் சேர்த்து வைப்பதில் துணைபுரிபவன்; a companion who helps one in his love-affairs.

[சேட்டன் → சேடன்]

சேடி¹-த்தல் śēṭṭi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. எஞ்சுதல்; to be left over.

சேடி²-த்தல் śēṭṭi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) குறைத்தல்; to deduct, diminish.

[சேடு → சேடி-]

சேடி³śēḍi, பெ.(n.) 1. ஏவல் செய்பவள்; female servant. 2. தோழி; a lady's female companion; maid. 3. இளமையுடையாள்; young woman.

[சேடன் → சேடி]

சேடி⁴śēḍi, பெ.(n.) 1. தெருச்சிறகு; side of a street. 2. விஞ்சையர் உலகு; the world of Vidyādaras.

[சேடு → சேடி.]

சேடு¹śēḍu, பெ.(n.) 1. தோழமை, நட்பு; friendship. 2. ஏவல்; command.

[சேண் → சேடு]

சேடு² śēḍu, பெ.(n.) 1. பெருமை; greatness. 2. திரட்சி; roundness, massiveness. 3. உயரம்; height, elevation. 4. நன்மை; goodness, excellence. 5. அழகு; beauty, gracefulness, handsomeness. 6. இளமை; youth, youthfulness.

ம. சேடு

[ஏண் → சேண் → சேடு]

சேடைபாய்தல் śēḍai-pāydaḷ, பெ.(n.) வயலில் தானே நீர் பாய்கை; spontaneous flow of water into a field.

[சேடை + பாய்தல்]

சேடையரிசி śēḍai-y-ariṣi, பெ.(n.) மணமக்கள் மீது இடும் மஞ்சள் கலந்த மங்கல வாழ்த்தரிசி; rice sprinkled over bride and bridegroom, by the way of blessing them.

[சேடை + அரிசி]

சேண் śēṇ, பெ.(n.) 1. சேய்மை; distance, remoteness. 2. உயரம்; height, loftiness. 3. மலைமுகடு; mountain top, summit. 4. வானம்; sky. 5. துறக்கம் (சுவர்க்கம்); heaven. 6. அகலம்; width, spaciousness. 7. நீளம்; length. 8. நெடுங்காலம்; long time.

ம. சேணு

[ஏண் → சேண்]

சேணம் śēṇam, பெ.(n.) 1. மெத்தை; cushion, mattress. 2. குதிரை போன்ற விலங்குகளின் முதுகில் அமர்ந்து செல்வதற்குப் போடப்படுகிற தோல் அல்லது துணியினால் ஆன இருக்கை; saddle of cloth or leather pillion.

ம. சேணம்

[சேண் → சேணம்]

சேணாடு śēṇāḍu, பெ.(n.) துறக்கவுலகம் (சுவர்க்கம்); heaven, paradise.

ம. சேணாடு

[சேண் + நாடு]

சேணியன்¹ śēṇiyan, பெ.(n.) 1. தேவர்கோன், இந்திரன்; Indra. 2. விஞ்சையன்; Vidyāḍaran.

[சேண் → சேணியன்]

சேணியன்² śēṇiyan, பெ.(n.) ஆடை நெய்வோர்; a class of weavers.

ம. சேணியன்; க. சடைசேட; தெ. சேண்ட்று; து. சாடெ, சாட்யெ

சேணோன் śēṇōṇ, பெ.(n.) 1. மலைவாசி; mountaineer. 2. மரத்தின் மேல் கட்டப்பட்டிருக்கும் பரணிலிருந்து விலங்குகள், பயிர்களை அழிக்கா வண்ணம் காப்பவன்; one who keeps watch over a field from a platform on a tree.

[ஏண் → சேண் → சேணோன்.]

சேதபாதம் śēḍa-pādam, பெ. (n.) கூத்து வகையுள்ளொன்று; a kind of dance.

[சேதம் + பாதம்.]

சேதம் śēḍam, பெ.(n.) 1. புயல், வெள்ளம் போன்றவற்றால் உயிர், பொருள் முதலியவற்றிற்கு ஏற்படும் அழிவு; loss of life, property, things. 2. கேடு; damage, ruin, waste, injury. 3. பிரிப்பு; splitting, dissecting. 4. வெட்டு; severance, cutting off. 5. துண்டு; part, piece, portion, section. 6. கீழ்வாயிலக்கம்; denominator of a fraction. 7. கூத்தின் ஓர் உறுப்பு; an element in dancing.

ம. சேதம்

[ஏதம் = கேடு, குற்றம். ஏதம் → சேதம்.]

சேதாரம் śēḍāram, பெ.(n.) 1. இழப்பு; waste, as of commodities in traffic; loss; damage, as of crops by the cattle trespassing. 2. பொன்னாலேனும் வெள்ளி யினாலேனும் நகை முதலியன செய்யும்போது உண்டாகும் தேய்மான இழப்பு; wastage of gold or silver in making jewels, due to filing, etc.

ம. சேதாரம், சேதவாரம்; க. சேதார; தெ. சேதாரமு

[சேதம் + ஆரம் - சேதாரம்]

சேதி-த்தல் śēḍi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வெட்டுதல்; to cut off, divide, sever, dissect. 2. அழித்தல்; to destroy.

L.caedere

[சேதம் → சேதி-.]

சேது śēḍu, பெ.(n.) 1. பாலம், செய்கரை; causeway, bridge, dam. 2. இராமனது சேனைகள் இலங்கை செல்லுதற்கென இயற்றப் பெற்றதாகக் கருதப்படும் திருவணை; Adam's Bridge, a reef of sunken rocks connecting the north of Srilanka with the main land of India, 30 ft. wide with 3 or 4 ft. of water above it at high tide said to have been constructed to enable Rama's forces to cross over to Lanka. 3. இராமேஸ்வரம்; the island of Rāmeśwaram. 4. தனுக்கோடியில் உள்ள புனித நீராடுமிடம்; sacred bathing - ghat at Dhanuskōḍi.

[செய் → (சேய்) → சேது. செய் = செய்தது]

சேந்தன் śēḍan, பெ.(n.) 1. முருகன்; Muruga. 2. திவாகரஞ் செய்வித்த அம்பர்த் தலைவன்; patron of the author of Tivāgaram, chief of Ambar. 3. கடைக் கழகக்கால அரசன்; a king in Śaṅgam age.

[சேத்து → சேந்து → சேந்தன்]

சேந்தி śēḍi, பெ.(n.) 1. சுவரில் அமைந்த பரண்; loft. 2. துலாக்கட்டைகளின் மீது பலகைகளைச் சேர்க்கும்போது இடைவெளி தெரியாமலிடும் பலகை; thin reapers running across the joints on which planks are laid. 3. களஞ்சியம் (மதுரை வழக்கு); granary.

ம. சேந்தி

[சேர் → சேந்து → சேந்தி]

சேந்து¹-தல் śēndu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சுயிறு முதலியவற்றை இழுத்தல்; to draw, as a rope running over a pulley. 2. கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் இறைத்தல்; draw water from a well.

க. சேது; தெ. சேது

[சேர் (=திரட்டுதல்) → சேந்து-]

சேந்து² śēndu, பெ.(n.) 1. சிவப்பு; redness. 2. தீ; fire. 3. அசோகு; mast - tree.

ம. சேந்து

[சேந்தன் → சேந்து. ஒ.நோ. வேந்தன் → வேந்து]

சேந்துகிணறு śēndu-kiṇaru, பெ.(n.) இறை கிணறு; draw well.

[சேந்து + கிணறு]

சேப்பு-தல் śēppu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தங்குதல்; to abide, remain.

E. stay; OE. stadg; OF. estayer.

[சே → சேப்பு-]

சேபாலம் śēbalam, பெ. (n.) சேங்கொட்டை; marking - nut.

சேம்பு śēmbu, பெ.(n.) 1. நீர்ப்பாங்கான இடங்களில் வளரும் பெரிய இலைகளோடு கூடிய, கறிக்குதவும் கிழங்கைத்தரும் ஒரு வகைச் செடி; Indian kales. 2. வறட்சேம்பு; a garden plant.

வ. கேமுக

சேமக்காரன் śēma-k-kāraṇ, பெ.(n.) 1. காவற்காரன்; guard, watchman. 2. நம்பிக்கையுள்ளவன்; trust-worthy, confidential person. 3. சிக்கனமுள்ளவன்; thrifty, careful person. 4. வருமுன் காப்போன்; prudent, cautious man.

[சேமம் + காரன்]

சேமங்கொள்(ளு)-தல் śēmaṅ-go|-, 16 செ.கு.வி. (v.i.) பிணத்தை வைக்க சாணம் தெளித்து இடத்தைத் தூய்மைப்படுத்துதல்; to smear a place with cowdung in order to lay out a corpse and dress it for the funeral.

[சேமம் + கொள்-]

சேமஞ்செய்-தல் śēmañ-jey-, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) மூடி வைத்தல்; to keep covered, protected.

[சேமம் + செய்-]

சேமணி¹ śē-maṇi, பெ. (n.) மாட்டுக்கழுத்திற் கட்டும் மணி; bell tied to the neck of a cow.

[சே + மணி.]

சேமணி² śēmaṇi, பெ. (n.) சேகண்டி; gong used in temples.

[சேமம் + மணி.]

சேமத்தில்வை-த்தல் śēmattil-vai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. பாதுகாப்புச் செய்தல்; to keep in safe custody.

2. கோணிலை சரியற்ற குழந்தைகளைக் கணியன் (சோதிடன்) சொற்படி பெற்றோர் காணாதவாறு சில காலம் மறைத்து வைத்தல்; to keep away from parents children born under an unlucky star for a certain time fixed by astrologer.

[சேமத்தில் + வை-]

சேமத்தேர் śēma-t-tēr, பெ.(n.) வைப்புத்தேர்; war-chariot kept in reserve.

[சேமம் + தேர்]

சேமப்படை śēma-p-paḍai, பெ.(n.) வைப்புப் படை; army and weapons kept in reserve.

[சேமம் + படை]

சேமப்பொருள் śēma-p-poru|, பெ.(n.) 1. வைப்புப் பொருள்; riches kept in reserve, reserve funds. 2. தன் நன்மைக்காகப் பிறரிடம் வைக்கப்பட்ட பொருள்; deposit to meet one's needs in the future. 3. புதையல்; treasure-trove.

[சேமம் + பொருள்]

சேமம் śēmam, பெ.(n.) 1. காவல்; protection, preservation, security, defence, safeguard. 2. அரணான இடம்; stronghold, secure place. 3. சிறைச்சாலை; prison, dungeon. 4. படைத் தொழில் ஐந்தனுள் பகைவரது அம்பு தன்மேற்படாமற் காக்குஞ் செயல்; act of a warrior protecting himself against hostile arrows; one of pañja-kiruttiyam. 5. சவக்காப்பு; binding and shrouding a corpse for burning or interment.

[ஏமம் → சேமம்]

சேமறி śēmaṛi, பெ. (n.) மாட்டின் புணர்ச்சி; copulation of bull and cow.

[சே + மறி.]

சேமா śēmā, பெ. (n.) எருது; bull.

[சே+மா. சே= எருது. மா = விலங்கு; ஒ.நோ. ஆமா.]

சேமாறி śē-māri, பெ.(n.) விதையடிப்போன்; gelder.

[சே+ மாறி. மாறு → மாறி.]

சேமாறு-தல் śē-māru-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) எருதுக்கு விதையடித்தல்; to geld a bull.

[சே + மாறு - சேமாறு-]

சேமி-த்தல் śēmi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. போற்றி வைத்தல்; to keep secure, preserve in safety. 2. புதைத்து வைத்தல்; to hide underground, bury. 3. நிறைத்தல்; save money, water, etc., store blood, etc., for emergency. 4. எரிபொருள் முதலான வற்றைக் குறைந்த அளவில் பயன்படுத்திச் சிக்கனப்படுத்துதல்; conserve energy, fuel, etc.,

[சேமம் → சேமி-]

சேமிப்பு śēmippu, பெ.(n.) 1. எதிர்காலத்தேவை கருதி வங்கி முதலியவற்றில் சிறிது சிறிதாகச் சேர்த்து வைத்திருக்கும் பணம்; savings in a bank, etc. 2. எதிர்காலத் தேவை கருதி உணவுப்பொருள் அரத்தம் முதலியவற்றைப் பாதுகாப்பாக உரிய இடத்தில் சேர்த்தல்; store of paddy etc; stock.

[சேமி → சேமிப்பு]

சேமிப்புவங்கி śēmippu-vaṅgi, பெ.(n.) சேமிப்புப் பொருளகம்; savings bank.

[சேமிப்பு + வங்கி]

சேய்¹ śēy, பெ.(n.) 1. மகன்; son. 2. இளமை; juvenility, youth. 3. பெருமை; greatness. 4. முருகனையொத்த மறவன், தலைவன்; chief, lord. 5. குழந்தை; child.

E.son; OE.sunu; OS.O.tris.sunu; ON.sonr; Dan. Swed. son; M.Du.sone; Du.zoon; OHG.sunn,son; MHG.sun; G.sohn; Goth. sunus; OG.sūnuh; Toch. A. se; Torcvh.B. soya; anestic; hunush; O. slov; synā; Lita; sunus; GK.tos; Arm.ustre; Ogr.suta.

[சேய் → சேய்]

சேய்² śēy, பெ.(n.) 1. தொலைவு; distance, remoteness. 2. நீளம்; length. 3. மனையிடம்; house, site. 4. மூங்கில்; bamboo.

[சேய் → சேய்]

சேய்குன்றம் śēy-kunṛam, பெ.(n.) முருகக் கடவுள் வாழ்விடமாகிய திருப்பரங்குன்றம்; Tirupparaṅgunṛam, as a residence of Murugaṅ.

[சேய் + குன்றம்]

சேய்மை śēymai, பெ.(n.) 1. தொலைவு; distance, remoteness. 2. நீளம்; length.

[சேய் → சேய்மை]

சேயிழை śēy-ilai, பெ.(n.) அழகிய அணிகலன்களை அணிந்த பெண்; woman, as wearing beautiful ornaments.

மறுவ. ஆயிழை.

[சேய் → சேய் + இழை]

சேயோன்¹ śēyōṇ, பெ.(n.) 1. முருகக்கடவுள்; Lord Murugaṅ. 2. சிவன்; Śivaṅ. 3. குழந்தை; baby.

[சேய் → சேயோன் = முருகன், சிவன். முதற்காலத்தில் சேயோனும் சிவனும் ஒருவரே.]

சேயோன்² śēyōṇ, பெ.(n.) தொலைவில் இருப்பவன்; one who is remote.

[சேய் → சேயோன்]

சேர்¹-தல் śēr-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒன்று கூடுதல்; to become united, incorporated; to join together. 2. கலத்தல்; to

become mixed, blended. 3. தொடர்புடையதாதல்; to have connection, as with a society or an institution. 4. நட்பாதல்; to be in close friendship or union. 5. இயைதல்; to fit, suit; to be adapted to, as the tenon to the mortise. 6. உரித்தாதல்; to be incidental, co-existent; to appertain, as a quality. 7. சேர்த்தல்; to be collected to become aggregated. 8. திரளுதல்; to be well-rounded plump. 9. செறிதல்; to be full, replete. 10. கிடத்தல்; to lie down. 11. உளதாதல்; to exist; co-exist. 12. செல்லுதல்; to go, advance.

ம. சேருக; க., குட. சேர்; தெ., பட. சேரு; து. சேருனி; கோத. சேர், சேட், சேத்; துட. சோர், சோத்; கோண். சேராணா; கூ. செர்னாட; குவி. மகரினெ; நா. செத; கொலா. செர் (போ)

[சுள் → செள் → செரு → சேர்]

சேர்²-தல் śēr-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கூடுதல்; to join, associate with. 2. பொருந்துதல்; to be in contact with. 3. புணர்தல்; to copulate. 4. அடுத்தல்; to belong to; to be attached; dependent on, connected with. 5. பெறுதல்; to obtain, acquire. 6. சென்றடைதல்; to reach, gain, arrive at. 7. இடை விடாது நினைத்தல் (தியானித்தல்); to unite in meditation. 8. ஒப்பாதல்; to resemble, equal correspond with.

[சேர் → சேர்]

சேர்³-தல் śēr-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) வெட்டுதல்; to cut.

சேர்⁴-தல் śēr-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. இயைத்தல்; to join. 2. தொடுதல்; to append, piece together. 3. கலத்தல்; to admix, incorporate, amalgamate. 4. புணரச்செய்தல்; to cause sexual union. 5. கூட்டிக்கொள்ளுதல்; to admit to one's company or party, receive into friendship or service, bring under protection or shelter. 6. கட்டுதல்; to tie, fasten, as with a rope or chain; to secure by fastening. 7. கட்டடம் கட்டுதல் (நிருமித்தல்); to build, construct, make. 8. இடைச் செருகுதல்; to add, interpolate, insert. 9. திரட்டுதல்; to collect, gather, muster, assemble. 10. கூட்டுதல்; to aggregate; to add sum to sum, to amass, as wealth; to increase as riches. 11. தனதாக்குதல்; to appropriate, make one's own; annex. 12. அடைவித்தல்; to restore.

[சார்தல் - கூடுதல், பொருந்துதல், திரலுதல், சார் → சேர்]

சேர்⁵ śēr, பெ.(n.) 1. திரட்சி; roundness, plumpness, globularity. 2. வைக்கோற் புரியாலமைந்த நெற்குதிர்; straw-receptacle for paddy. 3. களஞ்சியம்; granary. 4. ஒரேர் மாடு; yoke of oxen, pair of oxen yoked together. 5. இரண்டு மாடுகளின் முன்னங் கால்களைச் சேர்த்துக் கட்டுதல்; band joining the forelegs of a pair of cattle. 6. சேங்கொட்டை; marking-nut tree.

ம. சேர்; க. கெரு;

[சேர் → சேர்]

சேர்⁶ śēr, பெ.(n.) 1. எட்டுப்பலங் கொண்ட

ஒரு நிறுத்தலளவை; a standard weight = 8 palams.
2. ஒரு முகத்தலளவை; dry or liquid measure = 1/24 par-ai in Ceylon=70cu.in. and upward in S. India.

சு., து., சேரு; H.sēr.

[சேர் → சேர்]

சேர்க்கை¹ šērkai, பெ.(n.) 1. நட்பு, தொடர்பு; friendship, intimacy. 2. மற்றொரு பெண்ணை மனைவியாக ஏற்றுக்கொள்ளல்; taking a woman as a paramour. 3. சீட்டு விளையாட்டு போன்றவற்றில் ஒத்த சீட்டுகளைச் சேர்த்தல்; collecting the equivalents, as in the playing card game. 4. புணர்ச்சி; sexual union.

[சேர் → சேர்க்கை]

சேர்க்கை² šērkai, பெ.(n.) 1. திரளுகை; collecting, gathering. 2. ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திருக்கும் நிலை, கூடுகை; combining, mixing. 3. கலப்புப் பொருள்; compound, mixture. 4. கூட்டுறவு; fellowship; company; friendship; alliance. 5. ஒன்றிப்பு; union. 6. வில்லையாகச் செய்த மணமூட்டும் கூட்டுச் சரக்கு; scented substances mixed together and made into pills. 7. பள்ளி முதலியவற்றில் மாணவர் ஆவதற்கான பதிவு; admission to a school, etc., enrolment.

தெ. சேரிக; து. சேரிகெ.

[சேர் → சேர்க்கை]

சேர்க்கைமணம் šērkai-maṇam, பெ. (n.) பல வகைக் கூட்டுப் பொருளால் உண்டான மணம்; a fragrance coming out from the mixture of materials. 2. பலரது நட்பால் உண்டாகும் குணம்; habits acquired from company.

[சேர்க்கை + மணம்]

சேர்காலிடு-தல் šēr-kāl-iḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) கால் தளைதல்; to hamper the feet, clog.

[சேர்கால் + இடு-]

சேர்கொடு-த்தல் šēr-koḍu-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) காட்டிக் கொடுத்தல்; to betray.

[சேர் + கொடு-]

சேர்த்துகொள்(ளு)-தல் šērttu-k-koḷ-, 13 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஏற்றுக் கொள்ளுதல்; to admit into society, take into service. 2. கணக்கிற் பதிதல்; to allow in account, credit. 3. கவர்தல்; to encroach upon, misappropriate.

[சேர்த்து + கொள்(ளு)-தல்]

சேர்த்துப்பிடி-த்தல் šērttu-p-piḍi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வயப்படுத்துதல்; to conciliate, gain over. 2. சிக்கனம் பண்ணுல்; to economise. 3. வைப்பு வைத்தல், தொடுப்பு வைத்தல்; to keep a paramour.

[சேர்த்து + பிடி-]

சேர்ப்பி-த்தல் šēr-p-pi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒப்படைத்தல்; hand-over, entrust.

[சேர் → சேர்ப்பி]

சேர்ப்பு¹ šērppu, பெ.(n.) 1. இடம்; place. 2. கடற்கரை; seashore, coast. 3. கலப்பான பொருள்; mixture. 4. பின்னிணைப்பு; supplement, appendix. 5. மனைவியில்லாமல் மற்றொருத்தியை வைத்துக் கொள்ளல்; another woman taken as wife; to keep paramour. 6. பட்டியலில் பதிவு செய்தல்; enrolment. 7. வேலைக்கு ஆட்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல்; recruitment.

[சேர் → சேர்ப்பு]

சேர்ப்பு² šērppu, பெ.(n.) 1. கப்பலினின்று சரக்கிற்குக் கப்பலம்; wharf. 2. கட்டுமரத்தின் முன்புறம் பின்புறம் நீர் புகாதிருக்க தடுத்துக் கட்டப்பெறும் மரப்பலகை; a plank to prevent in flow of water in front and back side of *catamaran*.

[சேர் → சேர்ப்பு]

சேர்ப்பூட்டு šēr-p-pūṭtu, பெ.(n.) 1. சரியிணை; well-matched pair. 2. ஒத்த இணை; well matched couple.

[சேர் + பூட்டு]

சேர்பு šērbu, பெ.(n.) 1. வாழ்விடம்; residence, abode. 2. வீடு; house. 3. சேர்மானம் பார்க்க; see šēr-māṇam¹.

[சேர் → சேர்பு]

சேர்மம் šērmam, பெ.(n.) கூட்டுப் பொருள் (வேதி.); compound.

[சேர் → சேர்மம்]

சேர்மானம் šērmāṇam, பெ.(n.) 1. சேர்க்கை² பார்க்க; see šērkai. 2. கலக்கும் பொருள்; addition, thing added, accompaniment. 3. இணைப்பு; joint in carpentry. 4. ஒன்றில் இணைந்த மற்ற பொருளின் கூட்டு அளவு; proportion of an additive. 5. நகை செய்வதற்காகத் தங்கத்தில் செம்பின் கலப்பு விழுக்காடு; ratio of copper added to pure gold.

ம. சேருமானம்.

[சேர் → சேர்மானம்]

சேர்விடம் šērvīḍam, பெ.(n.) 1. சேர்பு பார்க்க; see šērbu. 2. துயிலிடம்; bed, bed room. 3. சேர்க்கை¹ பார்க்க; see šērkai¹. 4. தங்குமிடம்; place of staying. 5. வாழ்விடம்; place of living.

[சேர்வு + இடம்]

சேர்வு šērvu, பெ.(n.) 1. அடைகை; arriving, joining. 2. சேர்பு பார்க்க; see šērbu. 3. சேரி, ஊர்; town, village. 4. திரட்சி; roundness, sphericity. 5. ஒன்றுசேர்கை; union, association, junction, connection. 6. கூட்டம்; collection, association.

[சேர் → சேர்வு]

சேர்வை¹ šērvai, பெ.(n.) கூட்டுறவு; fellowship, association,

union. 2. கலவை; mixture, compound. 3. மருந்து முதலியவற்றிற் கூட்டுங் கலப்புச்சரக்கு; ingredients for medicinal or other composition. 4. சீலையிற் பூசி இடும் மருந்து; plaster, salve spread on cloth. 5. மாழை (உலோக)க் கலப்பு; alloy; admixture of base metal, as in coin. 6. சேனை; army. 7. கூட்டம்; collection, assemblage. 8. 20 வெற்றிலைக் கட்டு; twenty bundles of betel leaves. 9. காய்கறி அல்லது இறைச்சியும் கலந்த கூட்டுக் குழம்பு; a mixture of spices and vegetables or mutton.

[சேர் → சேர்வை]

சேர்வை² šērvai, பெ.(n.) 1. கள்ளிறங்கும்படி சீவிய பாளையைக் கள்ளுக் கலயத்துடன் இணைக்கை; connecting the scraped end of the spathe of a palm - tree with a vessel attached to it to receive toddy. 2. நுங்கு பொதிந்துள்ள பனங்காயின் இளந்தோல்; the tender skin of the unripe palm fruit around the jelly part.

[சேர் → சேர்வை]

சேர்வை³ šērvai, பெ.(n.) 1. மகளிர் காதணி வகை; women's ear - ornament. 2. கூத்து வகை; a kind of dance.

[சேர் → சேர்வை.]

சேர்வை⁴ šērvai, பெ.(n.) 1. பற்று; poultice. 2. அணை; dam. 3. தமிழ்நாட்டில் வாழும் இனத்தாருள் ஒரு வகையினர்; certain caste in Tamilagam; a community among the Tamil people.

[சேர் → சேர்வை.]

சேர்வைக்கால் šērvai-k-kāl, பெ.(n.) 1. ஏணியைத் தாங்குங்கால்; support for a ladder to lean against. 2. தட்டைத் தாங்கி நிற்கும் பீடக்கால்; stand, as of plates.

[சேர்வை + கால்]

சேர்வைகட்டு-தல் šērvai-kaṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மரக்கிளைகளைச் சேர்த்துத் தாழ்வாரம் இறக்குதல்; to unite the upper branches of trees in the form of a portico. 2. வெற்றிலைக்கொடி படரும்படி அகத்திக் கால்களை இரட்டையாகச் சேர்த்துக் கட்டுதல்; to tie the stalks of agatti trees in pairs, as a support for growing betel creepers. 3. வெற்றிலைக் கொடிக்காலில் ஆள் ஏறி வெற்றிலை கிள்ளுவதற்கு வாய்ப்பாக வரிசல் வைத்துக் கட்டுதல்; to tie scaling pieces in a betel garden.

[சேர்வை + கட்டு-]

சேரமண்டலம் šēra-maṇḍalam, பெ.(n.) சேரநாடு; the Cēra-country.

[சேரன் + மண்டலம்]

சேரர் šērar, பெ.(n.) குடவர்; குட்ட நாட்டவர்; Kings of the western area.

[சாரல் (= மலைச்சாரல்) → சேரல் → சேரலர் → சேரர்]

சேரன்தீவு šēraṇ-tīvu, பெ.(n.) இலங்கையின் பெயர்; the name of Srilanka.

[சேரன் + தீவு]

சேராச்சேர்த்தி šērā-c-cērtti, பெ.(n.) 1. இசைவற்ற சேர்க்கை; unequal match, as of a married couple, ploughing bullocks etc. 2. தகாத கூட்டுறவு; bad company, improper association with low persons. 3. தாறுமாறு; confusion, disorder. 4. எதிர்பாராத சந்திப்பு; unusual, unexpected meeting.

[சேர் + ஆ + சேர்த்தி.]

'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை

சேரார் šērār, பெ.(n.) பகைவர்; enemies, foes.

ம. சேரார்

[சேர் + ஆ + அர்]

சேரி šēri, பெ.(n.) 1. ஊர்; town, village, hamlet. 2. முல்லை நிலத்தூர்; village of the Mullai tract, herdsman's village. 3. தெரு; street. 4. பழந்தமிழர் வாழும் பகுதி; quarters of the ancient Tamils. 5. சிற்றூர்களில் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் வாழும் பகுதி; that part of the village where people of certain castes live. 6. நகர்ப்புறங்களில் ஏழை மக்கள் வாழும் நெருக்கமான குடிசைகளைக் கொண்ட பகுதி; slum.

ம. சேரி; க., குட. கேதி; தெ. கேரி (தெரு, வழி); து. கேரி (தெரு); பட. கேரி (தெரு); கோத. கேர்ய்; துட. கேர்ய (தெரு); E. street; G. strāssa; OE. struot; Du. street; IT. strāta; L. strāta.

[சேர் → சேரி = மக்கள் சேர்ந்து வாழும் இடம்]

சேரிடு-தல் šēriḍu-, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) பிணைத்தல்; to tie or fasten together, bind up.

[சேர் + இடு-]

சேல்விழி šēl-viḷi, பெ.(n.) சேல்மீன் போலும் செவ்வி பரந்த பெண்ணின் கண்; women's eye.

[சேல் + விழி]

சேலம் šēlam, பெ.(n.) ஒரு நகரம்; Salem town.

[சாரல் (= மலைச்சாரல்) → சேரல் → சேரம் → சேலம்]

சேலை šēlai, பெ.(n.) 1. ஆடை; cloth. 2. மகளிர் உடுத்தும் ஆடை; saree. 3. முழுத் துணியின் பாதி; half a piece of cloth, measuring 36 to 40 cubits.

ம. சேல; க., பட. சேலெ

A.S. segel; E. sail

[சீரை → சீலை → சேலை. சீலை = நீண்ட அல்லது அகன்ற துணி. சேலை → வ.சேல.] (தே. நே.6:162).

சேலைபோடு-தல் šēlai-pōḍu, 20 செ.கு.வி. (v.i.)

கைம்பெண்ணானவட்குப் புதுத்துணி அளித்தல்;
to offer a new cloth to a widow in mourning.

[சேவை + போடு-தல்.]

சேலொளி śēlōḷi, பெ.(n.) 1. வைடுரியம்; cat's eye.
2. சேற்கெண்டைமீனின் கண்ணையொத்த ஒளி;
light or lustre resembling the carp fish eye.

[சேல் + ஒளி.]

சேவகம் śēvagam, பெ.(n.) 1. யானைக்கூடம்; elephant's
stall. 2. தூக்கம்; sleep.

E. sleep; OE. sladpan; G. schlafen; L. somnus

[சே + அகம்.]

சேவடி śēvaḍi, பெ.(n.) சிவந்த பாதம்; lotus - red foot.

ம. சேவடி

[சே + அடி. சே = சிவப்பு, செம்மை]

சேவல்¹ śēval, பெ.(n.) 1. மயிலொழிந்த பறவைகளின்
ஆண்; male of birds and fowls, excepting peacock.
2. கோழியின் ஆண்; cock. 3. ஆண் அன்னம்; male
swan. 4. கருடன்; kite. 5. முருகக் கடவுளர்தியாகிய
மயில்; peacock, the vehicle of Murugaṅ. 6. ஆண்குதிரை;
stallion.

F.chevel

ம. சேவல், சாவல் கோழி

[சே → சேவு → சேவல்.]

சேவல்² śēval, பெ.(n.) காவல்; watching.

ம. சேவல்

[செய்வி → சேவி → சேவு → சேவல்]

சேவல்காத்தல் śēval-kāttal, பெ.(n.) பயிர்க்குப் புள்,
விலங்கு முதலியவற்றாற் கேடு விளையாமற்
காக்கை; keeping watch over corn-field, protecting it from birds,
beasts, etc.

[சேவல் + காத்தல்]

சேவலஞ்சித்தி śēvalaṅjitti, பெ.(n.) கிரிப் பிள்ளை;
mongoose.

சேவற்கட்டு śēvar-kattu, பெ.(n.) சேவற்போர்; cock-fight.

[சேவல் + கட்டு.]

சேவற்கத்தி śēvar-katti, பெ.(n.) போர்ச் சேவல்களின்
கால்களிற் கட்டுங் கத்தி; knife fastened to the feet of cocks
in cock-fight, spur.

[சேவல் + கத்தி]

சேவற்கொடியோன் śēvar-koḍiyōṅ, பெ.(n.) முருகக்
கடவுள்; Murugaṅ, as having the cock on his banner.

[சேவல் + கொடியோன்.]

சேவற்கொண்டை śēvar-koṇḍai, பெ.(n.) 1. சேவலின்
தலையில் உள்ள கொண்டை போன்ற அமைப்பு;

cock's crest. 2. கோழிக் கொண்டைச் செடி; cock-comb.
[சேவல் + கொண்டை]

சேவற்பூ śēvar-pū, பெ.(n.) கோழிக் கொண்டைச்
செடி; cock's comb.

சேவு śēvu, பெ.(n.) கடலை மாவைப் பிசைந்து
அச்சில் தேய்த்து எண்ணெய்யில் இட்டுச்
செய்யப்படும் கார அல்லது இனிப்புச்
சுவையுடைய தின்பண்டம்; a savoury or sweet in the
shape of stork stick- strips made of chick-pea past fried in oil.

[சேர் → சேர்வை → சேவை → சேவு]

சேற்றாமை śērrāmai, பெ. (n.) ஆமை வகை; common
terrapin.

[சேறு + ஆமை.]

சேற்றுப்பலகை śērru-p-palagai, பெ.(n.) 1. மண்
தாங்கிப் பலகை; wooden lintel. 2. சேறடித்த வயலைப்
பரம்படிக்கப் பயன்படும் பலகை; wooden plank to
flatten the slushed wet land.

[சேறு + பலகை]

சேற்றுப்புழுதி śērru-p-puḷuḍi, பெ.(n.) உழப்பட்ட
நிலம்; ploughed land.

[சேறு + புழுதி]

சேறாடு¹-தல் śēraḍu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வயலில்
விதைத்தற்குத் தொளி கலக்குதல்; to make a field
slushy for sowing paddy.

[சேறு + ஆடு-]

சேறாடு²-தல் śēraḍu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) துவைத்துக்
குழைத்தல்; to mash, reduce to pulp, as mangled bodies on
the field of battle.

[சேறு + ஆடு. சேறாடு = சேற்றைத் துவைத்துக்
குழைத்தல்.]

சேறு śēru, பெ.(n.) 1. நீருடன் கலந்து குழைந்த மண்,
சக்தி; mud, mire, slush, loam. 2. குழம்பு; liquid of thick
consisting as sandal paste. 3. பனம்பழம் தேங்காய்
முதலியவற்றின் செறிந்த உள்ளீடு; kernel, as of a
coconut. 4. விளாம்பழம்; wood-apple. 5. சீழ்; pus.

ம. சேறு, சேற், சேர்; க. கெசர்; தெ. செறுகு; து.
கெலர், கேது; பட. சேரு; குரு. கச்சர்; மா.க்வகு

[செறி → சேறு]

சேனாவரையம் śēṅāvaraiyam, பெ.(n.) தொல்காப்பியச்
சொல்லதிகாரத்துக்குச் சேனாவரையர் செய்த
உரை; a commentary on the *Ṣol-I-adigāram of Tolkāppiyam*
by Śēṅāvaraiyar.

[சேனாவரையர் → சேனாவரையம்]

சேனாவரையர் śēṅāvaraiyar, பெ.(n.) தொல்காப்பியச்
சொல்லதிகாரத்துக்குச் சிறந்த உரை செய்த

ஆசிரியர்; the renowned commentator on the *Śol-I-adigāram* of *Tolkāppiyam*.

[சேனை + அரையர்]

சை

சை¹ śai, பெ.(n.) சகர மெய்யும் ஐகார உயிரும் சேர்ந்த உயிர்மெய் எழுத்து; the compound of 'c' and 'ai'.

[ச் + ஐ = சை]

சை² śai, இடை (int.) இகழ்ச்சிக் குறிப்பு; expr. of contempt, abhorrence.

சை³ śai, பெ.(n.) தினை; millet.

சைகை śaigai, பெ.(n.) செய்தி தெரிவிக்கும் முறையில் கை, கண் முதலியவற்றால் காட்டும் குறிப்பு; signal gesture, hint, as winking of the eyes, hand.

[செய் + கை - செய்கை (செய்வது) → சைகை]

சையொத்திரு-த்தல் śaiyottiru-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) இணக்கமாயிருத்தல்; to be friendly.

[இசை + ஒத்திரு → சையொத்திரு]

சொ

சொக்கக்கட்டிவெள்ளி śokka-k-kaṭṭi-veḷḷi, பெ.(n.) தூய வெள்ளி; pure silver.

[சொக்கம் + கட்டி + வெள்ளி]

சொக்கட்டான் śokkaṭṭān, பெ.(n.) 1. உருட்டிப் போடும் கட்டைகளின் எண்ணிக்கைக்குத் தகுந்தபடி விளையாடும் தாய விளையாட்டு வகை; a game similar to backgammon.

ம. சொக்கட்டான்; கெ. சொடகமு

[சதுரம் என்பதைச் சவுக்கம், சதுக்கம் என்று கூறுவது உலக வழக்கு. சவுக்கம் + கட்டாம் → சவுக்கட்டாம் → சொக்கட்டாம் → சொக்கட்டான்]

சொக்கட்டான்மனை śokkaṭṭān-manai, பெ. (n.) சொக்கட்டான் ஆடும் பலகை; draught board for playing śokkaṭṭān.

[சொக்கட்டான் + மனை.]

சொக்கப்பனை śokka-p-paṇai, பெ.(n.) கார்த்திகைத் திருவிழாவில் கோயில்களுக்கு முன்பு எரிக்கும் பனையோலைக் கூடு; bonfire with palmyra leaves lit in front of temples of Kārttigai festival.

சொக்கன்¹ śokkan, பெ.(n.) 1. அழகன்; handsome person. 2. சிவன்; Śivaṅ as beautiful.

[சொக்கம் → சொக்கன்]

சொக்கன்² śokkan, பெ.(n.) வணிகனின் கையாள்; merchant's attendant, carrying a bag.

சொக்கன்³ śokkan, பெ.(n.) குரங்கு; monkey.

ம. சொக்கன்

சொக்காரன்¹ śokkāraṅ, பெ.(n.) ஓரினத்துப் பிறந்த உரிமைப் பங்காளி (தாயாதி); agnate.

[சொந்தம் → சொம் + காரன்]

சொக்காரன்² śokkāraṅ, பெ.(n.) சகலன்; wife's sister's husband.

[சொந்தக்காரன் → சொக்காரன்]

சொக்காரி śokkāri, பெ.(n.) சொத்திற்கு உரிமை பூண்டவள்; female agnate.

[சொக்காரன் → சொக்காரி]

சொக்கிடு-தல் śokkiḍu-, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) மயக்கப் பொடி தூவுதல்; to sprinkle magic powder for inducing stupor. தெ. சொக்கிடு

[சொக்கு + இடு-]

சொக்கு¹-தல் śokku-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அழகு, திறமை முதலியவற்றால் தன்வயம் இழத்தல்; மயங்குதல்; to become languid, sleepy; to be stupefied. 2. மனம் பிறர்வயமாதல்; to be enchanted, fascinated, captivated, subjected to the will of another. 3. பிறரை மயங்குமாறு ஒழுகுதல்; to behave in a captivating manner. 4. தூக்கத்தால் கண்கள் செருகுதல்; to be heavy with sleep.

க. சொக்கு (sokku); தெ. சொக்கு

[சொ → சொக்கு-]

சொக்கு²-தல் śokku-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) குழிவு அல்லது வளைவு விழுதல்; to be pressed in, bent in, as the surface of a wall, the edge of a mat, a basket.

சொக்கு³ śokku, பெ.(n.) 1. மயக்கம்; stupor, torpor, dullness, as produced by enchantment or drug. 2. வயப்படுகை; fascination, captivation.

ம. சொக்கு; க. சொக்கு; தெ. சொக்கு.

[சொ → சொக்கு]

சொக்கு⁴ śokku-, பெ.(n.) 1. தூய்மை; purity. 2. அழகு; beauty. 3. பொன்; gold.

ம. சொக்கு

[சொக்கம் → சொக்கு]

சொக்கு⁵ śokku, பெ.(n.) கன்னக் கதுப்பு; cheek.

E.cheek

சொக்குச்செட்டி śokku-c-ceṭṭi, பெ.(n.) கடுஞ்செட்டுள்ளவன், சிக்கனக்காரன்; miser.

[சுக்குச்செட்டி → சொக்குச்செட்டி]

சொக்குப்பொடி śokku-p-poḍi, பெ.(n.) பிறரை மயக்கித்

தன் வயப்படுத்துதற்குப் பயன்படும் மாயப்பொடி;
a magic powder causing stupor love-powder.

ம. சொக்குபொடி; தெ. த்சொக்குபொடி.

[சொக்கு + பொடி.]

சொக்குவித்தை śokku-vittai, பெ.(n.) மயக்குவித்தை;
art of causing sleep or stupefaction.

[சொக்கு + வித்தை]

சொச்சம் śoccam, பெ.(n.) 1. மிச்சம்; deficiency, balance,
arrears. 2. சில்வானம்; odd, a term appended to number,
sum, weight, etc. 3. வட்டி; interest on principal. 4. கழித்தல்
வகுத்தல்களில் வரும் மீதி; remainder, as in subtraction,
division.

சொட்டு¹-தல் śoṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) துளித்தல்; to fall
in drops, drizzle.

ம. சொட்டுக; க. தொட்டு, தடக்கனெ,
தெடாக்கனெ; தெ. தொட்ட; து. தடகு; கோத.
சொட்ட; துட. ச்விட்ட; பட. சொட்டு.

[சுல் (குத்தற் கருத்து வேர்) → சுள் → சுர் →
சுரு → சுறு → (சுற்று) → சுத்து → சுத்தி =
குத்துவது போல் தட்டும் சிறு சம்மட்டி. சுத்து
→ சொத்து → சொட்டு → சொட்டு-தல் =
தட்டுதல், தட்டுதல் போல் துளி ஒன்றில் விழுதல்]

சொட்டு²-தல் śoṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கொத்துதல்;
to peck as a crow. 2. சூழ்ச்சியால் கவர்தல்; to snatch
away, misappropriate secretly and slowly. 3. ஏமாற்றுதல்
(வஞ்சித்தல்); to cheat, circumvent.

ம. சொட்டுக

[சொல் → சொள் → சொட்டு-]

சொட்டு³-தல் śoṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. குட்டுதல்;
to strike with knuckles. 2. பால் கறத்தற்கு ஆட்டு
மடியைத் தட்டுதல்; to tap gently the udder of a goat for
inducing free flow of milk. 3. அடித்தல்; to beat, hit.

ம. சொட்டுக; தெ. சொட்டு

[சொட்டு → சொட்டு]

சொட்டு⁴ śoṭṭu, பெ.(n.) 1. சிறு உருண்டை வடிவ
சொட்டுந்துளி; drop. 2. துண்டு; small, piece, slice.

க. சொட்டு

[சொட்டு → சொட்டு]

சொட்டு⁵ śoṭṭu, பெ.(n.) 1. குட்டு; cuff, knock on the head.
2. குற்றங்குறை; defect, blemish, stigma. 3. குற்றத்தை
வெளிப்படக் கூறாது குறிப்பாற் கூறும் பேச்சு;
disparaging remark conveyed through a hint, insinuation. 4. பாழ்
(சுன்னம்); cipher. 5. வழக்கை; baldness.

ம. சொட்டு; க. சொட்ட; தெ. சொட்ட து.
சொண்ட், சோண்ட், சோண்டு.

[சுல் (துளைத்தல் கருத்து) → சொல் → சொள்

→ சொண்டு → சொட்டு]

சொட்டுச்சொட்டாக śoṭṭu-c-coṭṭāga, வி.அ. (adv.)
துளித்துளியாக; drop by drop.

[சொட்டு¹ → சொட்டு + ஆக.]

சொட்டுநீர்ப்பாசனம் śoṭṭu-nīr-p-pāśanam, பெ.(n.)
குழாய்களின் வழியே நீரைச் செலுத்தி, மரம்
செடி கொடிகளின் வேர்ப்பகுதியில் நீர்
சொட்டிக் கொண்டிருக்கும் வகையில் அமைந்த
பாசனமுறை; drip irrigation.

[சொட்டு¹ + நீர் + பாசனம்]

சொட்டுமருந்து śoṭṭu-marundu, பெ. (n.) இளம்
பிள்ளை வாத நோய் தாக்காமல் இருப்பதற்காக,
குழந்தை பிறந்த மூன்றாவது மாதத்திற்குப் பின்
6 திங்களுக்குகொரு நாள் மேனி ஐந்து ஆண்டுகள்,
குழந்தையின் வாயில் சொட்டுச் சொட்டாக
ஊற்றப்படும் மருந்து; polio drops. 2. கண், காது,
மூக்கு வாய் ஆகியவற்றில் சொட்டுச் சொட்டாக
விடப்படும் மருந்து; medicinal drops.

[சொட்டு¹ + மருந்து.]

சொட்டுப்போடு-தல் śoṭṭu-p-pōḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.)
1. அடிகொடுத்தல்; to give a slap. 2. குறை கூறுதல்;
to speak disparagingly of one's character. 3. தவறுதல்; to fail,
as in examination.

[சொட்டு + போடு-]

சொட்டுவை-த்தல் śoṭṭu-vai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1.
குட்டுதல்; to give a hit with knuckles. 2. இகழ்ச்சிக்கு
ஆளாகுதல்; to cast a slur.

[சொட்டு + வை-]

சொட்டைக்கத்தி śoṭṭai-k-katti, பெ.(n.) வளைந்த கத்தி;
crooked or curved knife.

[சொட்டை + கத்தி]

சொட்டைச்சொல் śoṭṭai-c-col, பெ.(n.) 1. பழிச்சொல்;
stigma. 2. எள்ளல் (பரிகாசம்); ridicule.

[சொட்டை + சொல்]

சொட்டைவியூ-தல் śoṭṭai-viḷu-, 2 செ.கு.வி. (v.i.)
1. தலையில் வழக்கை உண்டாதல்; to become bald,
as the head. 2. அதுங்கிப் போதல்; to be dented, marked
with dents, as a vessel.

[சொட்டை + வியூ-]

சொடக்கு¹-தல் śoḍakku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1.
நெட்டி வாங்குதல்; to crack as the joints, knuckles. 2. கை
நொடித்தல்; to snap, as the fingers. 3. பேன் நசக்குதல்;
to crack, as lice.

[சுடக்கு → சொடக்கு-]

சொடக்கு² śoḍakku, பெ.(n.) 1. கை, கால் முதலியவற்றை
நீட்டி உதறி அல்லது விரல்களை நெறித்து

எழுப்பும் சடசட என்ற ஒலி, நெட்டி; cracking the fingers, knuckles, etc. 2. சோம்பற்றன்மை; laziness, idleness. 3. கைநொடி; snapping the fingers. 4. கட்டை விரலையும் நடுவிரலையும் சேர்த்துச் சுண்டியெழுப்பும் ஒலி; கை நொடிப்பொழுது; time taken to snap one's fingers, moment.

ம. சொடக்கு

[சுடக்கு → சொடக்கு.]

சொடி-தல் ṣoḍi-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வெயிலில் வாடுதல்; to be burnt by the sun, as crops; to be blighted. 2. குழைதல்; to shrink, as the abdomen for want of food.

க. சடு

[சடு → சொடு → சொடி → சொடி-.]

சொண்டிச்சோறு ṣoṇḍi-c-cōru, பெ.(n.) சுண்டியுண்டையைப் பயன்படுத்திப் புளிக்க வைத்த சோறு; a kind of rice.

[சொண்டி + சோறு.]

சொண்டு¹ ṣoṇḍu, பெ.(n.) 1. பறவைமூக்கு; beak, bill. 2. உதடு; lip. 3. தடித்த உதடு; blubber lip. 4. அடி பருத்த ஏன (பாத்திர) விளிம்பு; thick brim of a pot or vessel. 5. மீன் மூக்கு; nose of fish.

ம. சுண்டு

[சுல் → சுள் → சொள் → சொண்டு]

சொண்டு² ṣoṇḍu, பெ.(n.) 1. குற்றம்; guilt, fault. 2. சொத்தை மிளகாய்; decayed chilly.

தெ. சொட்டு

[சுல் → சொல் → சொள் → சொண்டு]

சொண்டுக்கதை ṣoṇḍu-k-kadai, பெ.(n.) 1. உணவுக்காகச் சொல்லும் கதை; stories told for food, etc. 2. பிறரை மகிழ்விக்கப் புறங்கூறுகை; tale-bearing, blabbing, exposing secrets in order to please others.

[சொண்டு + கதை]

சொண்டுக்காரன் ṣoṇḍu-k-kāraṇ, பெ.(n.) தடித்த உதடன்; blubber-lipped person.

[சொண்டு + காரன்]

சொண்டுபண்ணு-தல் ṣoṇḍu-p-panṇu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) இகழ்ச்சி செய்தல்; to scorn, treat with contempt.

[சொண்டு + பண்ணு-]

சொண்டுபேசு-தல் ṣoṇḍu-pēṣu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. இகழ்ச்சியைச் சொல்லில் மறைத்துப் பேசுதல்; speak with hidden abuse. 2. பழித்தல்; to abuse.

[சொண்டு + பேசு-]

சொண்டு மிளகாய் ṣoṇḍu-miḷagāy, பெ.(n.) விதையில்லாத சொத்தை மிளகாய்த் தோல்; blighted pod of chilly.

[(சண்டு →) சொண்டு + மிளகாய்]

சொண்டுவில்-தல் ṣoṇḍu-vil-, 14 செ.கு.வி. (v.i.) புறங்கூறுதல்; to backbite.

[சொண்டு + வில்-]

சொணை ṣoṇai, பெ.(n.) இலை, காய் முதலியவற்றின் மேல் உள்ள சிறுமுள்; prickle, as in leaves, stalks, etc.

[சுணை → சொணை]

சொத்தட்டை ṣottaṭṭai, பெ.(n.) உளுத்த மரக்கட்டை; rotten piece of wood.

[சொத்தை + கட்டை - சொத்தட்டை]

சொத்தலி ṣottali, பெ.(n.) கொட்டையில்லாப் பனங்காய்; stoneless palmyra fruit.

[சொத்தல் → சொத்தலி]

சொத்தாட்சியலுவலர் ṣottatci-y-aluvalar, பெ.(n.) சொத்து ஒப்படைப்பு அலுவலர்; official receiver.

[சொத்தாட்சி + அலுவலர்]

சொத்து¹ ṣottu, பெ.(n.) 1. அசையும் பொருள் அசையாப்பொருள் என்ற இருவகை உடைமை; property, possessions, being of two kinds viz., tāvaramand śaṅgamam. 2. பொன்; gold.

க., தெ. சொத்து. சும் → சும்மை = செல்வத் தொகுதி

[சும் → சொம் → சொத்து. ஒ.நோ. தொகை = தொகுதி, செல்வம். வ. ஸ்வாம் = சொத்து.]

சொத்து² ṣottu, பெ.(n.) உடலிற்பூசும் அரத்தம் போன்ற செம்பசை; blood-like red paste.

சொத்துக்காரன் ṣottu-k-kāraṇ, பெ.(n.) 1. பொருளுக் குரியவன்; owner. 2. பணக்காரன்; rich man.

[சொத்து + காரன்]

சொத்துபற்று அறிக்கை ṣottu-parru-aṛikkai, பெ.(n.) சொத்திற்கான பொறுப்பு அறிக்கை; statement of assets and liabilities.

[சொத்துபற்று + அறிக்கை]

சொத்துவரி ṣottu-vari, பெ.(n.) வீடு, பணம், வேளாண்மை நிலம் நீங்கலாக உள்ள இதர நிலம் போன்ற சொத்துகளின் மதிப்பின் மீது வாங்கப்படும் வரி; wealth tax on the capital value of a person's assets exclusive of agricultural lands.

[சொத்து + வரி]

சொத்துவை-த்தல் ṣottu-vai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தொகுத்து வைத்தல்; to collect. 2. வழித்தோன்றல் முதலியவர்க்குச் சொத்து தொகுத்து வைத்தல்; to leave properties to heirs.

[சொத்து + வை-]

சொத்தை¹ *sottai*, பெ.(n.) 1. புழு வண்டு முதலியன அரித்தது; that which is decayed, worm-eaten, injured by insects. 2. ஊனம்; defect, as in limbs, teeth, fruits etc. 3. சீர்கேடு; being ruined in circumstances or character. 4. மெலிந்த உயிரி (பிராணி); emaciated person or animal. ம., து. சொத்த; க. சொத்த, சொத்தி, சொத்து, சொத்து; தெ. சொத்த; கோத. சொதி; பட. சொத்தெ

[சொள் → சொட்டை → சொத்தை = உள்ளீடற்றுக் கறுத்த பழம், புழுத்த காய் பூச்சியரித்த பல்]

சொத்தை² *sottai*, பெ.(n.) கன்னம்; cheek.

E. Cheek; OE. ce¹ce.

சொத்தைப்பல் *sottai-p-pal*, பெ.(n.) கெட்டுப்போன பல்; carious tooth; decayed tooth.

மறுவ. சூத்தைப் பல்

[சொத்தை + பல்]

சொத்தையிற்போடு-தல் *sottiyai-r-pōdu-*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) கன்னத்திலடித்தல்; to give one a slap on the cheek.

[சொத்தை + இல் + போடு-]

சொந்த *sonda*, பெ.எ. (adj.) 1. தன்பிறப்பால் அல்லது தன்னுடைய முன்னோரில் பிறப்பால் உரிமையுடைய; native. 2. உடன்பிறந்த; தன்னேர் உறவான; blood relation; own. 3. தனக்கே உரிய; தனிப்பட்ட; personal; private.

சம்மை = தொகுதி, கூட்டம்.

[சும் → சொம் → (சொந்து) → சொந்தம் = தன்னொடு கூடியது. சொந்தம் → சொந்த.] (தே. நே.6:168)

சொரசொரப்பு *sora-sorappu*, பெ.(n.) உராய்வை ஏற்படுத்தும் தன்மை; roughness of a surface.

[சுரசுரப்பு → சொரசொரப்பு]

சொரி¹-தல் *sori-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மழை முதலியன தொகுதியாக விழுதல்; to flow down, rain, spill. 2. மிகுதல்; to bear in plenty; to be abundant, profuse, copious. 3. உதிர்தல்; to drop off, as dry scales in small - pox; to be scattered, as rice from the husk.

ம. சொரியுக; க. சுரி; தெ. தொரகு, தொருகு, தொறகு; து. தொரியுனி; கோத. சோர்; குட. தோர்; கூ. ககார; பர். சோர்; கட. சோர்ப்; குரு. சுர்கானா; மா. சுர்கெ, சுர்க்ரெ; பட. சோரு

[சொல் → (சொர்) → சொரி → சொரி-தல் = உள்ளிருந்து விழுதல், சிந்துதல்]

சொரி²-தல் *sori-*, 2 செ.கு.வி. (v.t.) 1. பொழிதல்; to scatter pour forth, effuse, emit, shoot, as arrows, shed, as leaves fruits. 2. கொட்டுதல்; to empty, pour out, as corn from sack; to dump, as sand from cart. 3. மிகக் கொடுத்தல்; to give

a way in plenty.

[சொரி → சொரி-]

சொரி³-தல் *sori-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) சுழலுதல்; to whirl, revolve.

[சுரி → சொரி- சுரி-தல் = சுழிதல்]

சொரி⁴ *sori*, பெ.(n.) தினவு; itching, tingling.

[சொறி → சொரி]

சொரிந்தள-த்தல் *sorindala-*, 3 செ.கு.வி. (v.t.) பண்டங்களை மேலே தூவியளத்தல்; to measure gently without pressing down, as flowers, flour, etc.

[சொரி → சொரிந்து + அள-]

சொருகு¹-தல் *sorugu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சிக்கிக் கொள்ளுதல்; to be entangled, become connected inadvertently. 2. குடலிற் சிக்குதல்; to gripe in the bowels. 3. கருவிழி மறைதல்; to disappear, as the pupil of the eye in fainting. etc. 4. தங்குதல்; to repose.

[சொள் → (சொர்) → சொருகு → சொருகு-தல் = துளைக்குள் இடுதல், உள்ளீடுதல்]

சொருகு²-தல் *sorugu-*, 5 செ.கு.வி. (v.t.) 1. நுழைத்தல்; to put in, insert, tuck in. 2. தூக்கம் நோய் முதலியவை கண் விழிகளை ஒரு பக்கமாக ஒதுக்கி மறையச் செய்தல்; to turn the pupil of the eye till it disappears, as in sleep, giddiness.

ம. சொருகுக; க. சொருகு

[சொருகு → சொருகு]

சொருகு³ *sorugu*, பெ.(n.) 1. படகில் துடுப்பைப் பூட்டுதற்குரிய வளையம்; a ring to hold the ore in the boat. 2. உட்புறமிருந்து சிறு இரும்புச் சட்டத்தை அல்லது உருளையைத் தள்ளி, வீட்டுக்கதவைப் பூட்டுகை; small metal moving latch fitted on the door. 3. இரட்டைக் கதவில் ஒன்றை ஒரு சிறு இரும்பு உருளை அல்லது இரும்புச் சட்டத்தைத் தள்ளுவதன் மூலம் கதவு நிலையுடன் அல்லது கீழ்த் தரையில் உள்ள குழியுடன் பிணைப்பது; a movement of a latch which is used to fix the bolt to the door frame or whole on the floor.

[சொருகு → சொருகு]

சொல்¹(லு)-தல் *sol(lu)-*, 8 செ.கு.வி. (v.t.) 1. பேசுதல்; to say, speak, tell, mention, utter, express. 2. திருப்பிக் கூறுதல்; to recite, repeat, relate, quote. 3. கட்டளை யிடுதல்; to dictate, command. 4. அறிவுரைக் கூறுதல்; to advise. 5. அறிவித்தல்; to inform. 6. புகழ்தல்; to praise.

ம. சொல்லுக; க. சொல், சொல்லு; தெ. சொல்; இரு. சொல்லு; எர. சொன்னு

[சுல் → சொல் = ஒலி, மொழி. சொல் → சொல்(லு)-தல் = உரைத்தல்]

சொல்²(லு)-தல் *sol(lu)-*, 8 செ.கு.வி. (v.t.)

களைதல்; to remove, alleviate, put away.

[சுல் → சொல் → சொல்(லு)-தல்]

சொல்³ śol, பெ.(n.) 1. மொழி; word, term. 2. பேச்சு; saying, speech. 3. பழமொழி; proverb, maxim. 4. உறுதிமொழி; declaration, promise, assurance. 5. புகழ்; praise, encomium, panegyric. 6. மந்திரம்; incantation. 7. தீமொழி (சாபம்); curse. 8. கட்டளை; command, direction. 9. அறிவுரை; advice.

ம. சொல்லு, சொல்; க. சொல், சொல்லு; குட. சொல்லி (பெயர்); கோத. சொல் (ஆணை); பர். சுல்

[சுல் → சொல்]

சொல்⁴ śol, பெ.(n.) 1. பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல் என்ற நால்வகை மொழிகள்; part of speech, of which there are four, viz. *peyar-c-col*, *viṅai-c-col*, *iḍai-c-col*, *uri-c-col*. 2. தமிழ் மொழியில் உள்ள இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல் வடசொல் என நால்வகைப்பட்ட மொழிகள்; words in Tamil language, of four classes, viz., *iyar-col*, *tiri-śol*, *ṭṭṭai-c-col*, *vaḍa-śol*.

[சொல் → சொல்]

சொல்⁵ śol, பெ.(n.) 1. நாடகவரங்கிற் பேசப்படும் உட்சொல், புறச்சொல், வான் (ஆகாசச்) சொல் என்பன; speech or utterance on the stage, of three kinds, viz., *uṭ-col*, *puṛa-c-col*, *āgāśa-c-col*. 2. ஒலி; sound.

[சுல் → சொல்]

சொல்⁶ śol, பெ.(n.) நாமகன்; *Sarasvadi*, as Goddess of speech.

[சுல் → சொல்]

சொல்⁷ śol, பெ.(n.) நெருப்புபோல் அல்லது பொன்போல் விளங்கித் தோன்றும் நெல்; paddy.

[சுல் → சொல்]

சொல்தவறுதல்- śol-tavaṛu, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சொல் (வார்த்தை) பிறழ்தல்; to treak one's word.

[சொல் + தவறு-]

சொல்நயம் śol-nayam, பெ. (n.) தெளிவான சொல் கொண்டு இனிமையாகப் பேசுதல்; ingenuity or artfulness, in the use of words, verbal subtlety.

[சொல் + நயம்]

சொல்லகத்தியம் śol-l-agattiyam, பெ.(n.) இறந்து பட்ட ஓர் இசைநூல்; an ancient treatise on music, not extant.

[சொல் + அகத்தியம்]

சொல்லடைவு śol-l-aḍaivu, பெ.(n.) ஒரு நூலில் வழங்கும் சொற்களை அகரவரிசைப்படுத்தி நூலுடன் இணைக்கும் பட்டியல்; word index. (for texts, ext. literary works).

[சொல் + அடைவு]

சொல்லணி śol-l-aṇi, பெ.(n.) சொல்லினோசை முதலியன இன்பம்பட அமைக்கும் அணிவகை; figure of speech depending for its effect on sound alone, opp. to *porūl-aṇi*.

[சொல் + அணி]

சொல்லதிகாரம் śol-l-adigāram, பெ.(n.) சொல்லின் பாகுபாடு செய்கை முதலியவற்றைப் பற்றிக் கூறும் இலக்கணப் பகுதி; section dealing with etymology.

[சொல் + அதிகாரம்]

சொல்லழிம்பு śol-l-aḷunbu, பெ.(n.) இடக்கர்ச்சொல்; obscene word.

[சொல் + அழிம்பு]

சொல்லழுத்தம் śol-l-āḷuttam, பெ.(n.) 1. ஊன்றிச் சொல்லுகை; emphasis. 2. சொல்லுறுதி (வாக்குறுதி); word of promise; decisive speech.

[சொல் + அழுத்தம்]

சொல்லாக்கம் śol-l-ākkam, பெ.(n.) 1. புதிய கருத்துகளை உணர்த்த ஒரு மொழியில் சொல்லாக்கம் செய்து கொள்ளுகை; formation of words, word-building. 2. பேட்டி; interview. 3. கலந்துரையாடல்; conversation.

[சொல் + ஆக்கம்]

சொல்லாகுபெயர் śol-l-āgupeyar, பெ.(n.) 'உரை செய்தான்' என்பதில் உரையென்பது அம்மொழியால் உணரப்படும் பொருளுக்கு ஆகிவருவது போன்ற ஆகுபெயர்; a species of metonymy in which a term signifying word is used to denote a composition, oral or written as in.

[சொல் + ஆகுபெயர் - சொல்லாகுபெயர் = ஒரு சொல் அதனோடு ஏதேனும் ஒரு வகையில் தொடர்புடைய மற்றொன்றையும் குறிப்பிட்டு வழங்கி வருவது]

சொல்லாட்சி śol-l-āṭci, பெ.(n.) சொற்களைத் தொடரில் பயன்படுத்தும் பாங்கு; command over words.

[சொல் + ஆட்சி]

சொல்லாட்டி śol-l-āṭṭi, பெ.(n.) திறமையாய்ப் பேசுபவள்; woman of clever or skilful speech.

[சொல் + ஆட்டி - சொல்லாட்டி = சொல்லை ஆள்பவள்.]

சொல்லாட்டு śol-l-āṭṭu, பெ.(n.) பேச்சு; conversation; speech.

[சொல் + ஆட்டு. ஆடு → ஆட்டு]

சொல்லாடு-தல் śol-l-āḍu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பேசுதல்; to speak, talk.

[சொல் + ஆடு-. ஆடு → ஆடுதல் = பேசுதல், உரைத்தல்]

சொல்லாதசொல் śollāda-šol, பெ.(n.) 1. தகாத சொல்; improper word. 2. இடக்கர்ச் சொல்; obscene or indecent language 3. வசை; abusive language.

[சொல் + ஆத + சொல்]

சொல்லாமற் சொல் (லு) - தல் śollāmar-šoll(lu)-, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) தன் கருத்தைக் குறிப்பாற் கூறுதல்; to communicate one's thoughts indirectly or by sly remark or gestures.

[சொல்லாமல் + சொல்(லு)-]

சொல்லிக்காட்டு-தல் śolli-k-kāṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பாடம் ஒப்பித்தல்; to repeat a lesson. 2. விளக்கியறிவித்தல்; to describe, explain, define 3. குத்திக் காட்டுதல்; to remind one of one's faults; to call to mind one's misdeeds or defects.

[சொல் → சொல்லி + காட்டு-. காட்டு → காட்டு-தல் = அறிவித்தல், காண்பித்தல்]

சொல்லிக்கொடு¹-த்தல் śolli-k-koḍu-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. படிப்பித்தல்; to teach, explain. 2. அறிவித்தல்; to inform, make known.

[சொல் → சொல்லி + கொடு-. 'கொடு' - துணைவினை]

சொல்லிக்கொடு²-த்தல் śolli-k-koḍu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அறிவுரை கூறுதல்; to advise. 2. தூண்டி விடுதல்; to instigate

[சொல் → சொல்லி + கொடு-. 'கொடு' - து. வினை]

சொல்லிக்கொள்(ளு)¹-தல் śolli-k-kōḷ(lu)-, 16 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விடைபெறுதல்; to take leave. 2. ஒருவனுக்காகப் பிறனிடந் தாங்கிப் பேசுதல்; to recommend; to speak on one's behalf.

[சொல் → சொல்லி + கொள்(ளு)-. கொள் - துணைவினை]

சொல்லிக்கொள்(ளு)²-தல் śolli-k-kōḷ(lu)-, 10 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. முறையிடுதல்; to complain, make known. 2. தனக்குட் பேசுதல்; to speak to oneself. 3. பாடங்கேட்டல்; to learn from a teacher. 4. விடை பெறுதல்; take leave.

[சொல்லி + கொள்(ளு)-. 'கொள்' - துணைவினை]

சொல்லிசையளபெடை śollišai-y-aḷabedai, பெ.(n.) பெயர்ச் சொல் வினையெச்சச் சொல்லின் இசையை நிறைத்தற்பொருட்டு அளபெடுப்பது; an extension of vowel or consonant sound to give rhythm or melody either in noun or in past participle.

[சொல் + இசை + அளபெடை]

சொல்லிசைவு śollišaiṅu, பெ.(n.) சொல்லப்பட்டதற்கு

ஏற்றது; according to the said word.

[சொல் + இசைவு]

சொல்லிப்போடு-தல் śolli-p-pōḍu-, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வெளியிடுதல்; to give out, publish, as a secret. 2. காட்டிக் கொடுத்தல்; to betray.

[சொல் → சொல்லி + போடு-. 'போடு' - துணை வினை.]

சொல்லியனுப்பு¹-தல் śolli-y-aṅuppu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஆள்மூலம் சொல்லியனுப்புதல்; to send through a person, as a message.

[சொல் → சொல்லி + அனுப்பு-]

சொல்லியனுப்பு²-தல் śolli-y-aṅuppu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அழைத்துவரச் செய்தியனுப்புதல்; to send for.

[சொல் → சொல்லி + அனுப்பு-]

சொல்லிலக்கணம் śol-l-ilakkaṅam, பெ.(n.) சொல்லின் அமைப்பு, தன்மை, பாக்குபாடு முதலியவற்றைக் கூறும் நூல்; word's parsing.

[சொல் + இலக்கணம்]

சொல்லிவை-த்தல் śolli-vai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. முன்னறிவித்தல்; to inform before hand; to forewarn. 2. கற்பித்தல்; to teach.

[சொல் → சொல்லி + வை-]

சொல்லிழுக்கு śol-l-iḷukku, பெ.(n.) சொற்குற்றம்; incorrectness in speech.

[சொல் + இழுக்கு]

சொல்லிற-த்தல் śol-l-ira-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) வாக்கினைக் கடந்து நின்றல்; to transcend description.

[சொல் + இற-]

சொல்லின்பம் śol-l-iṅbam, பெ.(n.) சொற்கவை; euphony.

[சொல் + இன்பம்]

சொல்லுதவி śol-l-udavi, பெ.(n.) உறுதிமொழி தருதல் பரிந்துரை; word of recommendation or encouragement, dist. fr. poruḷ-udavi.

[சொல் + உதவி]

சொல்லுரிமை śol-l-urimai, பெ.(n.) 1. பேசுவதற்கான உரிமை; freedom of speech. 2. அழுத்தமாய்த் திருந்திய பேச்சு; fine, emphatic expression.

[சொல் + உரிமை]

சொல்லுருபு śol-l-urupu, பெ.(n.) வேற்றுமையுருபுக்கு மாற்றாக வழங்குஞ் சொல்; word functioning as case-suffix.

[சொல் + உருபு]

சொல்லுருமாறுபாடு śolluru-mārupāḍu, பெ.(n.) சொல்லின் ஒலிப்பு ஒருவருக்கு ஒருவர் மாறுபட்ட

<p>குரலில் ஒலிப்பது; sound difference from person to person on a particular word.</p>	<p>[சொல் → சொலி-]</p>
<p>[சொல் + உரு + மாறுபாடு]</p>	
<p>சொல்லுறுதி śol-l-urudi, பெ.(n.) வாக்கு நிறைவேற்றுகை; keeping one's word or promise.</p>	<p>சொலி²-த்தல் śoli-,4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒளிர்ந்தல்; to shine, be radiant. 2. எரிதல்; to burn, blaze up, as fire or anger.</p>
<p>[சொல் + உறுதி]</p>	<p>[சுல் → சுல்லி = அடுப்பு. சுள்ளெனல் = வெயில் சுடுதல். சுள் → சுள்ளை = மட்கலஞ் சுடுமிடம் = காளவாய். சுல் → (சொல்) → சொலி → சொலி-த்தல்]</p>
<p>சொல்லெச்சம் śol-l-eccam, பெ.(n.) சொல் எஞ்சி நிற்பது; ellipsis in a sentence.</p>	<p>சொலி³ śoli,பெ.(n.) மரமுதலியவற்றின் தோல், பட்டை; bark of a tree; the inner fibrous covering of a bamboo.</p>
<p>[சொல் + எச்சம்]</p>	<p>[தொலி → சொலி]</p>
<p>சொல்லெடுப்பு śol-l-eḍuppu, பெ.(n.) அழுத்தமாகச் சொல்லுகை; emphasis.</p>	<p>சொள்ளல் śoḷḷal,பெ.(n.) 1. சொத்தை; decayed. 2. பயனற்றவன்; useless person. 3. குற்றம், கறை, இழுக்கு; stigma.</p>
<p>[சொல் + எடுப்பு]</p>	<p>[சொல் → சொள் → சொள்ளல்]</p>
<p>சொல்லேருழவர் śol-l-ēr-uaḷavar, பெ.(n.) 1. அமைச்சர்; king's ministers. 2. புலவர்; poets. 3. சொல்லாகிய ஏரைக்கொண்ட உழவர் போன்ற புலவர்கள்; those who plough with words.</p>	<p>சொளுசொளு-த்தல் śoḷu-šoḷu,4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மழையால் தரை கூழ்போற் குழைதல், சேறாதல்; to become muddy, slippery as the ground by rain. 2. சோறு குழைதல்; to be sodden, as overboiled rice.</p>
<p>[சொல் + ஏர் + உழவர்]</p>	<p>[சொள் (=துளை) → சொளு → சொளு சொளு-த்தல். ஒ.நோ. நொள் → நொளு → நொளுநொளு-த்தல்]</p>
<p>சொல்வகை śol-vagai, பெ.(n.) 1. சொல்லியற் பகுப்பு; classification of words into parts of speech. 2. பேசுந்திறம்; method of speaking, as of a teacher, method of cross-examining, as of a barrister. 3. சுண்ணம், சுரிதகம், வண்ணம், வரிதகம் என நால்வகைக் கூத்துக்குரியவாய் வரும் பாட்டு; song accompanying dance, of four kinds viz., cunṇam, curitagam, vaṇṇam, varitagam.</p>	<p>சொளையமாடு-தல் śoḷaiya-māḍu-,5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. திருடுதல்; to steal. 2. திருடும் நோக்கத்துடன் வீட்டை வளைய வருதல்; to pry about a house with the intention of stealing.</p>
<p>[சொல் + வகை]</p>	<p>[சொளையம் + ஆடு-]</p>
<p>சொல்வளம் śol-vaḷam, பெ.(n.) சொற்பொலிவு; copiousness of vocabulary.</p>	<p>சொற்கா-த்தல் śor-kā-,4 செ.கு.வி. (v.i.) சொன்ன சொல்லை நிறைவேற்றுகை; to keep one's word.</p>
<p>[சொல் + வளம்]</p>	<p>2. அடக்கிப் பேசுதல்; to speak with due caution. 3. புகழைப் போற்றுகை; to guard one's reputation.</p>
<p>சொல்வளர்-த்தல் śol-vaḷar-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செய்தியைப் பலருமறியச் செய்தல்; to spread news. 2. வீணாகச் சொல்லைப் பெருக்குதல்; to talk or write unnecessarily and without point.</p>	<p>[சொல் + கா-]</p>
<p>[சொல் + வளர்-]</p>	<p>சொற்குற்றம் śor-kurram, பெ.(n.) 1. சொல் இலக்கணத்திற்கு மாறான குற்றம்; etymological error. 2. சொல்லின் தீமை; impropriety, offensiveness, in words.</p>
<p>சொலவடை śola-vaḍai,பெ.(n.) பழமொழி; proverb.</p>	<p>[சொல் + குற்றம்]</p>
<p>Poli., Russ. solava; Cz. solava; Skt.sloka</p>	<p>சொற்கேள்-தல் (சொற்கேட்டல்) śōr-kēḷ-,6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஏவற்படி நடத்தல்; to be obedient, to listen, to pay regard. 2. வசையைப் பொறுத்தல்; to put up with abuse or abusive words. 3. வசை பெறுதல்; to get abusive words. 4. கேட்டல்; to hear.</p>
<p>சொல் → சொலவு = மரபுக் கூற்று, பழமொழி.</p>	<p>[சொல் + கேட்டல்]</p>
<p>[சொலவு → சொலவடை]</p>	<p>சொற்கோவை śor-kōvai,பெ.(n.) 1. சொற்களின் தொகுப்பு; thesaurus vocabulary; stock of words. 2. உரை; speech.</p>
<p>சொலவு śolavu,பெ.(n.) 1. சொல்லுகை; saying, telling. 2. பழமொழி; proverb.</p>	<p>[சொல் + சொவை - சொற்கோவை = ஒரு மொழியிலுள்ள அல்லது ஒருவர் அறிந்து</p>
<p>[சொல் → சொலவு = மரபுக் கூற்று, பழமொழி, பழமொழி போன்ற செய்யுள் தொடர்]</p>	<p>[சொல் + சொவை - சொற்கோவை = ஒரு மொழியிலுள்ள அல்லது ஒருவர் அறிந்து</p>
<p>சொலி¹-த்தல் śoli-,4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உரித்தல்; to strip off, peel off. 2. பெயர்த்தல், பேர்த்தல்; to tear. 3. தோண்டுகை; to dig off. 4. பிளத்தல்; to split.</p>	<p>[சொல் + சொவை - சொற்கோவை = ஒரு மொழியிலுள்ள அல்லது ஒருவர் அறிந்து</p>

வைத்துள்ள சொற்களின் தொகுப்பு]	அணி; repetition of the same word with different meanings, as in a verse. [சொல் + பின் + வருநிலை]
சொற்சித்திரம் śor-cittiram, பெ.(n.) பேச்சுவன்மை; pictures quencess of language; play on words. [சொல் + சித்திரம்]	சொற்புத்தி śor-putti, பெ.(n.) அறிவுரை; advice; admonition. [சொல் + புத்தி] Skt.buddhi → த. புத்தி
சொற்சிதைவு śor-cidaivu, பெ.(n.) சொல்லின் மாறுபட்ட உருவம்; corrupt form of a word. [சொல் + சிதைவு]	சொற்புரட்டு śor-puraṭṭu, பெ.(n.) பொய்; falsehood, lie. [சொல் + புரட்டு]
சொற்சிலம்பம் śor-cilambam, பெ.(n.) சொற்களின் அழகிய கூட்டு; rhetorical. [சொற் + சிலம்பம்]	சொற்பெருக்கு śor-perukku, பெ.(n.) விரிவுரை; lecture. [சொல் + பெருக்கு]
சொற்கவை śor-cuvai, பெ.(n.) சொல்லினிமை; verbal sweetness. [சொல் + சுவை]	சொற்பொருட்பின்வருநிலை śor-poruṭ-piṅ-varu-nilai, பெ.(n.) ஒரு சொல் ஒரு பொருளிலேயே பலமுறை வரும் அணி; repetition of a word in the same meaning as in a verse. [சொல் + பொருள் + பின் + வருநிலை]
சொற்செல்(லு)-தல் śor-cel(lu)-, 13 செ.கு.வி. (v.i.) அதிகாரமுடையவனாதல்; to command obedience. [சொல் + செல்(லு)-]	சொற்பொருத்தம் śor-poruttam, பெ.(n.) செய்யுண் முதன்மொழிப் பொருத்தம் பத்தனுள், வகையுளி சேர்ந்ததும், சிறப்பில்லாததும், பல்பொருட் கேற்பதும், பொருளில்லாததும், திரிதல் கெடுதல் என்னும் உறழ்ச்சியுடையதும் ஆகாது, மூ வசையுடைய மங்கலச்சொல் செய்யுளின் முதற்கண் அமைதலாகிய பொருத்தம்; rule of propriety which enjoins that the commencing word of a poem must be trisyllabic and auspicious and must not be capable of being split in scanning, inelegant, ambiguous, menaingless, or defective in form one of ten śeyyūṇ-mudaṅ-moḷi-p-poruttam. [சொல் + பொருத்தம்]
சொற்படுத்து-தல் śor-paḍuttu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) இசைக்கு ஏற்பச் சொல்லமைத்தல்; to compose to a particular tune. [சொல் + படுத்து-]	சொற்பொருள் விரித்தல் śor-poruḷ-virittal, பெ.(n.) உத்திகள் முப்பத்திரண்டனுள் சொல்லின் பொருள் வெளிப்படையாக விளங்கும்படி விரித்துக் கூறும் உத்தி; elaborating the etymological and semantic significance of a word in a treatise, one of 32 utti. [சொல் + பொருள் + விரித்தல்]
சொற்பதம் śor-padam, பெ.(n.) 1. சொல்லளவு; implication, suggestion. 2. சொல்லாற் குறிக்கப்படும் நிலை; the state of being expressed in words. [சொல் + பதம்]	சொற்பொழிவு śor-poḷivu, பெ.(n.) நீண்ட மேடைப் பேச்சு, சொற்பெருக்கு; lecture. [சொல் + பொழிவு]
சொற்பயிற்சி śor-payirci, பெ.(n.) சொற்களைப் பல வகையில் பயன்படுத்தப் பெற்றுக்கொள்ளும் பயிற்சி; get word practice to use various places.	சொற்றிரிபு śor-riribu, பெ.(n.) சொல்லின் கண் நிகழும் மாறுபாடு; change in the form of a word. [சொல் + திரிபு]
சொற்பயன்பாடு śor-payanpāḍu, பெ.(n.) சொற்களைத் தெரிவுசெய்து ஆளுகை; use of words in proper place. [சொல் + பயன்பாடு]	சொற்றிருத்தம் śor-riruttam, பெ.(n.) 1. சொல்லின் சரியான பலுக்கம்; correct pronunciation distinct articulation. 2. எழுத்துப் பிழையின் திருத்தம்; correction of errors in writing. [சொல் + திருத்தம்]
சொற்பிழை śor-piḷai, பெ.(n.) 1. சொற்குற்றம்; verbal mistake. 2. எழுத்துப் பிழை; spelling mistake. [சொல் + பிழை]	சொற்றிறமை śor-riramai, பெ.(n.) 1. நாவன்மை; eloquence.
சொற்பிறப்பியல் śor-pirappiyal, பெ.(n.) சொல்லின் வேர், தோற்றம், வளர்ச்சி, மாற்றம் பற்றிய மொழியியற் பிரிவு; study of the origin and history of words and their meanings, etymology. [சொல் + பிறப்பு + இயல்]	
சொற்பிறப்பு வகைப்படு-த்தல் śor-pirappu-vagai-p-paḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) வேர்ச்சொற்பிறப்பினைத் தொகுத்தல்; etymological compilation classification. [சொற்பிறப்பு + வகைப்படு-த்தல்]	
சொற்பின்வருநிலை śor-piṅ-varu-nilai, பெ.(n.) ஒரு சொல் வெவ்வேறு பொருளிற் பல முறைவரும்	

2. பேச்சு நயம்; ingenuity or artfulness, in the use of words, verbal subtlety.

[சொல் + திறமை]

சொற்றொடர் śorōḍar, பெ.(n.) 1. ஒரு சொல் நீர்மைத்தான தொடர்; sentence. 2. தன்னளவிலோ ஒரு சொற்றொடரிலோ ஒரு தனித்த அலகாக முழுமையடையாத சொற்றொகுதி; phrase, clause.
[சொல் + தொடர்]

சொறி¹-தல் śori-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தினவு நீங்க நகத்தால் வறண்டுதல்; to scratch in order to allay itching. 2. கெஞ்சிக் கேட்டல்; to crave, solicit meanly.

ம. சொறியுக; க. துறி, குரு; தெ. துரத; து. கெரெபுனி, தொச்சி; பர். கிர்ப், சொத்; கோண். சோக்தானா, சொகன; ப. துரிசு, துருசு

[சுல் → சுர் → சுறு → சொறி → சொறி-தல்]

சொறி²-தல் śori-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) தினவுண்டாதல்; to itch, tingle.

[சொறி → சொறி]

சொறிசங்கு śori-śaṅgu, பெ. (n.) சுற்று வெளிப்புறம் வழவழப்பாக இல்லாமல் சொரசொரப்பாக இருக்கும் சங்கு; rough surfaced conch.

[சொறி + சங்கு]

சொறியீன் śori-mīn, பெ. (n.) இழுதுமீன், கூழ்மீன் (எலும்பில்லாமீன்); jelly fish.

ம. சொறியீன்

[சொறி + மீன்]

சொன்மடந்தை śoṅ-maḍandai, பெ.(n.) கலைமகள்; Kalaimaga] as the Goddess of Speech.

[சொல் + மடந்தை]

சொன்மலைவு śoṅ-malaivu, பெ.(n.) முன்னுக்குப்பின் முரணாகக் கூறுகை; self contradictory statement.

[சொல் + மலைவு]

சொன்மாலை śoṅ-mālai, பெ. (n.) 1. புகழ்ச்சி; encomium, eulogy, praise. 2. புகழ் மாலை; laudatory poem, panegyric. 3. சொற்களின் அணிவகுப்பு; garland of words.

[சொல் + மாலை]

சொன்றி śoṅri, பெ.(n.) சோறு; boiled rice.

[சொல் → சொன்றி]

சொன்னதானம் śoṅṅa-dānam, பெ.(n.) பொன்னைக் கொடையாக வழங்குகை; gift of gold or money.

[சொன்னம் + தானம்]

சொன்னபட்டி śoṅṅa-paṭṭi, பெ. (n.) நாக செண்பகம், சிறுமரவகை; common yellow, trumpet flower tree.

சொனகு śoṅagu, பெ. (n.) பெரும்புல் வகை; a kind of large grass.

[சுணை → சோணை → சொனகு = சுணையுள்ள புல்வகை]

சோ

சோ¹ ஷ், இடை (part.) வியப்புப் பொருளைத் தரும் இடைச்சொல்; an expletive signifying surprise.

சோ² ஷ், பெ.(n.) 1. வாணாகரன் நகர்; the city of Bāṅāśuran. 2. அரண்; fortification, fortress. 3. துன்பம்; distress. 4. மடி, சோம்பல்; idleness.

சோகசாவேரி śōga-śāvēri, பெ. (n.) பண்வகை; a specific melody - type.

சோகா-த்தல் śōgā-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) துன்புறுதல்; to grieve, suffer.

[சோ + கா-]

சோகை śōgai, பெ. (n.) 1. அரத்தக் குறைவால் முகம் வெளுத்து ஊதுமாறு செய்யும் நோய் வகை; anaemia, a disease characterised by pale and bloated face. 2. அறிவுக் குறைந்தவன் (அப்பிராணி); feeble or impotent person.

[சோ → சோகை]

சோகைமூஞ்சி śōgai-mūñji, பெ. (n.) 1. ஊதின முகம்; swollen face. 2. நீர்க்கோர்வையினால் வீங்கிக் காணும் முகம்; face grown turgid or swollen up as with water-bloated face.

[சோகை + மூஞ்சி]

சோங்கண் śōṅṅaṅ, பெ.(n.) மாறுகண்; squint eye.

மறுவ. சாய்ந்த கண்

[சோங்கு + கண் → சோங்கண்]

சோங்கல் śōṅṅal, பெ.(n.) 1. மறந்துவிடல்; forgetfulness. 2. மறதி; non-remembrance.

[சோங்கு → சோங்கல்]

சோடி¹-த்தல் śōḍi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வற்றுதல்; to dry up.
[சுடு → குடு → சோடு → சோடி → சோடி-த்தல் = காய்தல், வற்றுதல்]

சோடி²-த்தல் śōḍi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அணியழகு செய்தல்; to adorn, beautify, decorate, as a town, a street, a dwelling, a person. 2. கற்பித்தல்; to prepare carefully, concoct, arrange. 3. புனைந்து பேசுதல்; to exaggerate, elaborate, as speech.

க., பட. சோடிசு

[சுவடி → சோடி. சுவடித்தல் = அழகு செய்தல், ஒப்பனை செய்தல்]

சோணங்கி śōṅaṅgi, பெ.(n.) 1. மெலிந்த-வன்-வள்-து; lean person or animal. 2. சோர்வற்றவன்; one who get tired.

[சுணங்கு → சுணங்கி → சோணங்கி. சுணங்கு = மெலிவு]

[சுள் → சொள் → (சோள்) → சோணங்கி]

சோணமலை śōṅamalai, பெ. (n.) திருவண்ணாமலை; Tiruvannamalai hill in Tiruvannamalai District, sacred to śivaṅ.

சோம்பல் śōmbal, பெ.(n.) 1. மயக்கம்; drowsiness, stupor. 2. சின்னம்மைநோய் (வைசூரி); small-pox, as causing stupor.

சோம்பல் = மந்தத்தன்மை, மடிமைத்தன்மை

[சும்பு → சோம்பு → சோம்பல்]

சோம்பு-தல் śōmbu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வினை மடிந்திருத்தல்; to be idle, indolent, slothful. 2. அறிவு மந்தமாதல்; to be lethargic, apathetic, dull. 3. மனவறுதி குறைதல்; to be cast down, dejected, dispirited. 4. வாடுதல்; to droop, fade, as persons, plants. 5. கெடுதல்; to be spoiled, marred. 6. பின்வாங்குதல்; to stint.

சும் = அமைதி, சோம்பல், ஒன்றுஞ் செய்யாமை

[சும் → சும்பு → சும்பு → சோம்பு → சோம்பல்.]

சோமாறி śōmāri, பெ. (n.) இடத்திற்கு இடம் நேரத்திற்கு நேரம் சொல்லை மாற்றி மாற்றிப் பேசுபவன்; Person who frequently changes his words.

[சொல்மாறி → சோமாறி.]

சோமாறு-தல் śōmāru-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஒரு ஏனத்திலிருப்பதை மற்றொன்றிற்கு பகிர்ந்து வைத்தல்; to transfer part of the contents of one vessel to another. 2. திருடுதல்; to steal, pilfer, to exchange stealthily. 3. பிறர் உடை நகை முதலியவற்றை இரவல் வாங்கி மனம் போன போக்கில் பயன்படுத்துதல்; to use indiscriminately, as another's utensils, jewels, cloths etc. 4. ஒரே ஏனத்தைப் (பாத்திரத்தைப்) பல வேலை களுக்கும் பயன்படுத்துதல்; to use the same, utensil for various purposes. 5. ஒருத்தியைப் பலர் புணர்தல்; to cohabit with a woman in common with others. 6. பண்டமாற்றுதல்; to exchange goods and articles.

[சொம் + மாறு-]

சோர்¹-தல் śōr-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உடல் அல்லது மனம் மேற்கொண்டு செயல்பட ஆற்றலற்று தளர்தல்; to languish, droop; to be prostrate or relaxed, as the limbs in sleep; to be weary, exhausted. 2. மனந்தளர்தல்; to be dejected, dispirited, depressed in spirits. 3. மயக்கமாதல்; to faint, swoon.

க. சேர் (துளை); தெ. சோலு

சுள் → சள் → சளைத்தல் = சோர்தல்.

[சொள் → சோள் → சோர் → சோர்-தல் = குழைத்தல்]

சோர்²-தல் śōr-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நழுவுதல்; to slip off slip down, as clothes. 2. கண்ணீர் முதலியன வடிதல்; to trickle down, as tears, blood, milk. 3. விழுதல்; to fall drop; to be dropped. 4. கசிதல்; to exude, to ooze out. 5. கழலுதல்; to become loose, as rings; to grow slack, as a grip.

ம. சோருக; க. சோரு, சோரு; தெ. தொறகு, தொறுகு; து. சோருனி, தோருனி; கோத. சொர்; குட. தொர்; கோண். தோராணா; பர். சோர்; கட. சோர்; குரு. சுர்க்கை; மா. சுர்கை; பட. சோரு

[சொள் → சோள் → சோர் → சோர்-தல். சொள் → சொள்ளை = துளை]

சோர்³-தல் śōr-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வாடுதல்; to fade, wither. 2. மெலிதல்; to be emaciated, grow thin. 3. தள்ளாடுதல்; to totter. 4. தடுமாறுதல்; to falter, as words; to be confused. 5. துன்பப்படுதல்; to be stricken with grief. 6. இறத்தல்; to die.

[சுள் → சொள் → சோள் → சோர் → சோர்-தல்]

சோர்⁴-தல் śōr-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) விட்டொழிதல்; to give up, abandon.

[சொள் → சோள் → சோர் → சோர்-தல். சொள் = விழுதல், நீங்குதல்]

சோர்⁵-தல் śōr-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) உடம்பில் எண்ணெய் முதலியன இறங்குதல்; to be absorbed in the system, as oil.

[கொள் = வடிதல். சொள் → சோள் → சோர் → சோர்-தல்]

சோர்⁶-த்தல் śōr-, பெ.(n.) திருடுதல்; to steal, to embezzle.

[சூர் → சோர்-]

சோர்வு śōrvu, பெ.(n.) 1. அறுவகை உவர்ப்புக்களில் ஒன்றாகிய தளர்ச்சி; languishing, drooping, one of six uvarppu. 2. மெலிவு; weakness, debility. 3. மறதி; carelessness, negligence, forgetfulness. 4. இழுக்கு; fault, slip, remissness. 5. சொரிகை; falling pouring, as rain.

[சோர் → சோர்வு]

சோர்வுபார்-த்தல் śōrvu-pār, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஏமாறும் நேரம் பார்த்தல்; to watch for an opportunity to deceive a person.

[சோர்வு + பார்-]

சோலை śōlai, பெ.(n.) மனதிற்கு மகிழ்ச்சி ஏற்படுத்தும் வகையில் மரங்கள் செறிந்து நிழல் செய்யும் இடம்; flower garden, grove.

ம. சோல; பட. சோலெ; குரு. சாலா; மா. சலெ

[சுல் → (சோல்) → சோலை.]

சோலைதேவியார் śōlai-dēviyār, பெ.(n.) திருவரங்க இறைவனுக்கு மாலை சூட்டும் உரிமை பெற்றவர்கள்; ladies who got the right of garlanding the deity (*Thirumāl*) of *Thiru arañgam*.

[சோலை + தேவியார்]

சோலைநுகர்வு śōlai-nugarvu, பெ.(n.) வேனிற் காலத்துச் சோலையின் குளிர்ச்சியின்பம் நுகர்கை; enjoyment in the pleasure - grove during summer.

[சோலை + நுகர்வு]

சோலைமலை śōlai-malai, பெ.(n.) அழகர் மலை; *Aḷagarmalai near Madurai*.

[சோலை + மலை]

சோழக்கொண்டல் śōḷaga-k-koṇḍal, பெ.(n.) தென்கீழ்க் காற்று; the Southeast wind.

[சோழகம் + கொண்டல். கொண்டல் = காற்று]

சோழகம் śōḷagam, பெ.(n.) தென்காற்று; south wind, wind that blows during the South West monsoon.

[சோழம் + அகம்]

சோழகர் śōḷagar, பெ.(n.) கோவை மாவட்ட எல்லைப் பகுதியில் வாழும் பழங்குடியினர்; a tribal people in *Koyambuttūr dt*.

சோழங்கன் śōḷaṅgan, பெ.(n.) சோழன்; *Chōḷā king*.

[சோழன் → சோழங்கன்]

சோழசிகாமணிவதி śōḷaśigamaṇi-vadi, பெ.(n.) அரியலூர் வட்டாரத்தில் ஓர் அரசியின் பெயரால் அமைந்த பாசன வடிகால்; an irrigation drainage named after a *Chola* queen in the *Ariyalur* region.

[சோழன் + சிகாமணி + வதி]

சோழசிராமணி śōḷa-śirāmaṇi, பெ.(n.) நாமக்கல் மாவட்டச் சிற்றூர்; a village in *Namakkal* district.

[சோழன் + (சிரோன்மணி →) சிராமணி]

சோழநாடு śōḷa-nāḍu, பெ.(n.) சோழர் ஆண்ட தமிழ்நாட்டுப் பகுதி; the country of the ancient *Chōḷā* dynasty in South India.

[சோழன் + நாடு.]

சோழன் śōḷaṇ, பெ.(n.) முற்காலத்தில் புலியை அரசுச் சின்னமாகக் கொண்டு காவிரி ஆற்றைச் சார்ந்த பகுதிகளை ஆண்ட மன்னன்; any king of the *Chola* dynasty that ruled over the *cauvery* delta.

ம. சோழன், சோனன்; க. சோள; தெ. சோட

[சொல் (=நெல்) → சோல் → சோழன்]

சோழன்நலங்கிள்ளி śōḷaṇ-nalaṅgiḷḷi, பெ.(n.) கழகக் காலச் சோழ மன்னன்; a *Cōḷā* king in *śaṅgam* age.

மறுவ. சேட்சென்னி நலங்கிள்ளி, தேர்வண்கிள்ளி, புட்பகை.

[சோழன் + நலங்கிள்ளி.]

சோழிச்சூடு śōḷi-k-kūḍu, பெ.(n.) மாலையாகக் கோக்கவோ, விளையாடவோ பயன்படும் கடல்வாழ் சிறு உயிரிகளின் வெள்ளை அல்லது பழுப்பு நிற ஓடு, பலகறை; cowry.

மறுவ. சோவி

[சோகி → சோவி → சோழி]

சோழிக்கூடு śōḷi-k-kūḍu, பெ.(n.) நடுவில் துளையிடப் பட்டு, நான்கு மூலைகளிலும் கயிறுகளால் கட்டப்பெற்ற பலகை; a plank with a hole in the middle, tied at all four corners.

[சோலி → சோழி + கூடு]

தோணியின் விளிம்புக்கு வெளியே நீட்டி மலங்கழிக்கப் பயன்படுத்தும் பலகை.

சோழிச்சி śōḷi-cci, பெ.(n.) 1. சோழநாட்டுப் பெண்; woman of the *Chōḷa* country. 2. சோழிய வேளாளர் பெண்; a woman of *śōḷiya-vēḷāḷa* caste.

[சோழியன் → சோழிச்சி]

சோழிப்பல் śōḷi-p-pal, பெ.(n.) பலகறை போன்ற பல்; cowry-like tooth.

[சோழி + பல்]

சோழியக்காசு śōḷiya-k-kāśu, பெ.(n.) 13ஆம் நூற்றாண்டில் வழங்கியதும் ஒரு பணத்தின் நூற்றிலொரு பகுதியுமான நாணய வகை; an old coin of the 13th century, one - hundredth of a *panam*.

மறுவ. சோழியன்காசு

ம. சோழியர்காசு

[சோழியன் + காசு]

சோழியவெள்ளாளர் śōḷiya-vēḷāḷar, பெ.(n.) வேளாள வகையார்; a sub-caste of *Vēḷāḷas* of *Chōḷa* country.

[சோழியன் + வெள்ளாளர்]

சோழியன் śōḷiyan, பெ.(n.) 1. சோழ நாட்டான்; man of the *Chōḷa* country. 2. பார்ப்பனர், வேளாளர் முதலியோருட் சில வகுப்பினர்க்கு வழங்கும் பெயர்; the title of certain sub - castes of *Brahmins*, *Vēḷāḷas*, etc.

ம. சோழியன்

[சோழம் → சோழியன்]

சோளக்கூழ் śōḷa-k-kūḷ, பெ.(n.) சோளத் தவசத்தை மாவாக அரைத்துச் செய்யும் கூழ்; food prepared from maize.

[சோளம் + கூழ்]

சோளகம் śōḷagam, பெ.(n.) குடுமி வைக்கும் விழா; ceremony of tonsure.

வ. செளல

சோளச்சோறு śōḷa-c-cōḷu, பெ.(n.) சோளமணிகளை (தவசம்)க் கொண்டு சமைக்குஞ்சோறு; food prepared from maize.

[சோளம் + சோறு]

சோளத்தட்டை *śōḷa-t-taṭṭai*, பெ.(n.) சோளத்தின் அரிதாள்; stalks of maize.

[சோளம் + தட்டை]

சோளப்பொறி *śōḷa-p-pori*, பெ.(n.) உப்பும் மஞ்சள் பொடியும் தூவி வறுத்த சோளம்; popcorn.

[சோளம் + பொறி]

சோளம் *śōḷam*, பெ.(n.) உருண்டையான தனித்தனி மணிகளைக் கொண்ட ஒரு வகைத் தவசம்; maize, great millet.

ம. சோளம்; க., து., குட., சோள; தெ. சொள; துட. ச்விளம்; கோண். சொனா; கொலா. சொன்ன; பர். சென்ன; கட. சோனல்; பட. சோலு

[சுள் → (சொள்) → சோளம்]

சோற்றி *śōrri*, பெ.(n.) 1. மரத்தினுள் இருக்கும் மென்சோறு; pith of trees. 2. வயிரமற்ற கட்டை; soft wood. 3. பழத்தின் சதைப்பகுதி; fleshy part of some fruits. 4. பச்சிலை வகை; a medicinal herb.

[சோறு → சோற்றி]

சோற்றிறக்கம் *śōrri-rakkam*, பெ.(n.) பசியுணர்ச்சி; appetite for food.

[சோறு + இறக்கம்]

சோற்றுக்கடன் *śōrri-k-kaḍan*, பெ.(n.) 1. உண்ட சோற்றுக்குக் கைம்மாறாகச் செய்யும் நன்றி; duty or obligation in return for having been fed. 2. கடமையாக மாத்திரம் இடுஞ்சோறு; food provided only under duty.

[சோறு + கடன்]

சோற்றுக்கடை *śōrri-k-kaḍai*, பெ.(n.) 1. சோறு விற்குமிடம்; hotel. 2. சோறிடுகை; feeding.

ம. சோற்று கச்சவடம் (சோற்று வணிகம்)

[சோறு + கடை]

சோற்றுக்கற்றாழை *śōrri-k-karṛālai*, பெ. (n.) குட்டையான அடித்தண்டையும் வெண்ணிறச் சதைப் பற்றான மடல்களையும் கொண்ட ஒரு வகைக் கற்றாழை; thick leaved Indian aloë.

[சோறு + கற்றாழை]

சோற்றுக்குடலை *śōrri-k-kuḍali*, பெ.(n.) சோறு கொண்டு செல்லுங் கூடை; basket of plaited leaf for carrying boiled rice.

[சோறு + குடலை]

சோற்றுக்குவீங்கி *śōrri-ku-vingi*, பெ.(n.) சோற்றுக்கு ஏங்கியிருப்பவன்; one who hankers after food, used in derision about a person willing to eat anywhere.

ம. சோற்றுமாடன் (மிகுதியாக உண்டாலும் பொந்திகை கொள்ளாதவன்).

[சோறு + கு + வீங்கி]

சோற்றுக்குழி *śōrri-k-kulji*, பெ.(n.) இரைப்பை; stomach which is membranous sac or receptacle for receiving the food taken in.

[சோறு + குழி]

சோற்றுத்துருத்தி *śōrri-t-turutti*, பெ.(n.) உடம்பு (சோற்றால் நிரப்பிய துருத்தி); body, as a bladder filled with food.

[சோறு + துருத்தி]

சோற்றுப்பசை *śōrri-p-pasai*, பெ.(n.) 1. சோற்றால் ஆகும் பசை; rice paste. 2. வாழ்வுக்குப் (சீவனத்துக்குப்) போதுமான வருவாய்; income sufficient for one's maintenance.

[சோறு + பசை]

சோற்றுப்பட்டாளம் *śōrri-p-paṭṭālam*, பெ.(n.) எந்த வேலையும் செய்யாமல் உணவுக்காக மட்டும் ஒருவரை அண்டி வாழும் கும்பல்; hangers on for food.

[சோறு + பட்டாளம்]

சோற்றுப்படி *śōrri-p-paḍi*, பெ.(n.) சான்றாளர் (சாட்சி) முதலானவர்க்கு உணவு முதலிய வற்றிற்காகக் கொடுக்கும் தொகை; batta.

[சோறு + படி]

சோற்றுப்பதம் *śōrri-p-padam*, பெ.(n.) அரிசி வெந்த நிலைமை; the stage of which the rice is sufficiently boiled.

[சோறு + பதம்]

சோற்றுப்பனை *śōrri-p-panai*, பெ.(n.) வைரமற்ற பனை மரம்; palmyra with a soft interior.

[சோறு + பனை]

சோற்றுப்பாளையம் *śōrri-p-pāḷaiyam*, பெ. (n.) 1. முகாமில் சமையல் செய்யும் இடம்; that part of a camp where food is prepared. 2. பயனற்ற கூட்டம் (சோற்றை யுண்ண மட்டும் தகுதியுள்ள கூட்டம்); unserviceable or useless crowd of dependants, as fit only for eating.

ம. சோற்றுப்பாளையம்

[சோறு + பாளையம்]

சோறு¹ *śōru*, பெ.(n.) 1. சமைத்த அரிசி; boiled or cooked rice (used also to the sense of food in general). 2. பனை முதலியவற்றின் உள்ளீடு; pith in palms and other plants, as soft and white like boiled rice. 3. தாழை மடல் முதலியவற்றின் உள்ளீடு; filament, as of the flower of the screw - pine. 4. வீடு பேறு; final bliss, beatitude. 5. உணவு; food.

ம. சோறு, சோர்; க. சோறு; எர, சோறு; துட. த்வீர்

[சொல் (நெல்) → சோறு]

சோறு² *śōru*, பெ.(n.) தாழி (பரணி) நாண்மீன்; the second naksatra.

[சோறு¹ → சோறு²]

சோறு³ s̄ōru, பெ.(n.) வங்கியத்தின் (மிருதங்கத்தின்) நடுப்பாகத்திற் பூசங்கலவைச் சாந்து; paste used in drums.

[சோறு¹ → சோறு³]

சோறுபடை-த்தல் s̄ōru-paḍai, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சோறு பகிர்ந்தளித்தல்; to serve boiled rice on plates or leaves.

[சோறு + படை-]

சோறுமலர்தல் s̄ōru-malardal, பெ.(n.) 1. அரிசி நன்றாய்ப் பதப்படுகை; the state of rice being well - cooked. 2. சமைக்கும்போது சோறு பொங்கி வழிகை; the overflow of rice in boiling.

[சோறு + மலர்தல்]

சோறுமாட்டு s̄ōru-māṭṭu, பெ.(n.) பிற்காலச் சோழர் காலத்து வழங்கிய வரி வகை; a tax levied during the time of the later Cōlas.

[சோறு + மாட்டு]

சோறுவடி-த்தல் s̄ōru-vaḍi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சமைத்த சோற்றினின்று கஞ்சியை வடித்தல்; to strain conjee water from boiled rice.

ம. சோறுவார்க்குக்

[சோறு + வடி]

சோறுவாய்-த்தல் s̄ōru-vāy, 4 செ.கு.வி. (v.i.) செஞ்சோற்றுக் கடன் கழித்தல்; to render a suitable return to one who has provided food.

[சோறு + வாய்]

சோறுட்டல் s̄ōrūṭṭal, பெ.(n.) குழந்தைக்கு முதன் முறையாகச் சோறுட்டுகை; first feeding of an infant with boiled rice.

[சோறு + ஊட்டல்]

சோனகவாளை s̄ōnaga-vālai, பெ.(n.) ஒரு வகை வெண்ணிறமுள்ளதும் 26 விரலம் வரை வளரக்கூடியதுமான வாளை மீன்; sea-fish, burnished silvery, attaining 26 in. in length.

சோனை¹ s̄ōnai, பெ.(n.) 1. கார்முகில்; dark, moisture - laden clouds. 2. வானினின்று நீருற்றுச் சொரிவது போன்ற விடாப் பெரும் பெயல்; pouring rain, rain falling in torrents. 3. மலையடிவார விடா மழைச்சாரல்; constant drizzle from clouds gathering on hill - tops.

க. சோனை; தெ. சோன

[சுனை → (சொனை) → சோனை. சுல் (துளைத்தல்) → (சுன்) → சுனை = நீருற்று]

சோனை² s̄ōnai, பெ.(n.) கைப்பிடிச் சுவர்; parapet wall.

[சோ → சோனை. சோ = மதில்.]

சோனைகட்டுதல் s̄ōnai-kaṭṭutal, பெ.(n.) தூரத்தில் மழை பெய்யுங் குறிப்பாக ஓரிடத்தில் மேகம்

மூடியிருக்கை; darkening with moisture - laden clouds, as an indication of heavy shower at distance.

[சோனை¹ + கட்டுதல்]

சோனைமழை s̄ōnai-maḷai, பெ.(n.) 1. பெருமழை; heavy rain. 2. விடா மழை; continuous rain.

பட. சோனமே

[சோனை¹ + மழை]

சௌ

சௌடு s̄auḍu, பெ.(n.) 1. உவர்மண்; fuller's earth. 2. வண்டல்; sediment.

[சவடு → சௌடு]

ஞ

ஞண்டு ṅaṇḍu, பெ.(n.) 1. நண்டு; crab, lobster. 2. கற்கடக ஓரை; Cancer in the zodiac.

மறுவ. கற்கடகம், அலவன்

ம. ஞண்டு; க. எண்ட்ரகாயி, ஏடி, எசடி; தெ. எண்ட்ரி, எண்ட்ரகாயி, எண்ட்ரிக; குட. ஞண்டி; கோத. நய்ன்; கோண். ஏடே, யந்தீ; நா. எண்டெ; கொலா. எண்டெ, எந்தெ; பர். இர்தி; கட. இரித்

[ஞெண்டு → ஞண்டு]

ஞமகண்டன் ṅama-kaṇḍan, பெ.(n.) ஒரு காணாக் கோள்; an invisible inauspicious planet.

ஞமலி ṅamali, பெ.(n.) 1. நாய்; dog. 2. மயில்; peacock. 3. கள்; toddy.

ம. ஞமலி; க. நவல், நவில், நவலு, நவிலு, நெமலி, தெ. நமலி, நெமலி, நெமிலி, நெவிலி; து. நெயிலு; நா. நம்லி, லம்லி; பட. நவிலு; கொலா. நம்லீ, நம்லி

[ஞெமல் → ஞமலி]

ஞமன் ṅaman, பெ.(n.) கூற்றுவன்; Yamā, the god of Death.

ம. ஞமன்

[யமன் → ஞமன்.]

ஞா

ஞா¹ ṅā, 1. கட்டு; bind. 2. பொருந்து; joint.

ஞா²-த்தல் ṅā-, 4 செ.குன்றாவி (v.t.) கட்டுதல்; to tie, fasten.

ஞா³-த்தல் ṅā-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பொருந்துதல்; to stick, adhere.

ஞாஞ்சில் ñāñjil, பெ.(n.) 1. கலப்பை; plough. 2. மதிலுறுப்பு; a component part of a fortification.

ம. ஞெங்ஞொல்; க. நேகல், நேகில், நேகில; தெ. நாகலி, நாகெலு, நாகேலு; து. நாயெரு; குட. நெங்கி; கோத. நேல்க்; கோண். நாங்கேல்; கூ. நான்கெலி; குவி. நன்கெல்லி; நா. நாங்கர்; கொலா. நாங்கலி, நாங்ஙலி; பர். நாகில்.

Skt.lāṅgala; pāli.naṅgala

[நாஞ்சில் → ஞாஞ்சில்.]

ஞாண் ñāṇ, பெ.(n.) 1. கயிறு; string, cord. 2. வில்லின் நாண்; bowstring.

ம. ஞாண், ஞாணு; க. நேணு, நேண்; தெ. நாணு (ஒருவகைக் கழுத்தணி); து. நேணு; கோண். நோனே; கூ. நோணு, நோச

[நாண் → ஞாண்]

ஞாண்டு ñāṇḍu, பெ.(n.) நண்டு; crab.

மறுவ. அலவன், கற்கடகம்.

[நண்டு → ஞண்டு → ஞெண்டு → ஞாண்டு.]

ஞாயில் ñāyil, பெ.(n.) 1. கோட்டையின் ஏவறை; breast-work in fortification, bastion. 2. மதில்; fort-wall.

ம. ஞாயில்

ஞாயில்காவல் ñāyil-kāval, பெ.(n.) நகர்ப்பாதுகாப்பு; guarding a town, as keeping watch over its fortress.

[ஞாயில் + காவல்.]

ஞாயிற்றுக்கிழமை ñāyirru-k-kiḷamai, பெ.(n.) கிழமை (வார) நாட்களுள் முதலாவது; sunday, first day of the week.

[ஞாயிறு + கிழமை]

ஞாயிறு ñāyiru, பெ.(n.) கதிரவன்; the sun.

மறுவ. பகலவன், செங்கதிர்ச் செல்வன், கதிரவன்.

ம. ஞாயர்; க. நேசர், நேசரு; து. நெசரு (காலை); மா. நீறு (ஞாயிற்றொளி); துட. நொர்; Pkt.ṇesar.

[நாயர் → (நாயர்) → நாயிறு → ஞாயிறு (வ.மொ.வ.339).]

ஞாயிறுதிரும்பி ñāyiru-tirumbi, பெ.(n.) 1. சூரியகாந்தி; sun flower. 2. நெருஞ்சி; cow's thorn.

மறுவ - பொழுது வணங்கி

[ஞாயிறு + திரும்பி]

ஞாயிறுபோது ñāyiru-pōtu, பெ.(n.) உச்சிப் போது; midday.

[ஞாயிறு + (போத்து →) போது]

ஞாயிறு வணங்கி ñāyiru-vaṇaṅgi, பெ.(n.) கொள்ளுக் காய் வேளை; purple wild indigo.

[ஞாயிறு + வணங்கி]

ஞால்(னு)-தல் ñāl-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தொங்குதல்; to hang. 2. பொழுது சாய்தல்; to decline, descend, as the sun.

ம. ஞாலுக; க. நேல்; தெ. வாலு, வோலு; து. நேலுனி, நெல்புனி; குட. நேர், நேத்; கோத. நேத்; பட. நேனு

[நால் → ஞால்]

ஞாலம் ñālam, பெ.(n.) 1. நிலம் (பூமி); earth. 2. உலகம்; world, universe. 3. உயர்ந்தோர்; the great, the wise. 4. தோணி அசையாது நிலைத்து நிற்பதற்கு இடும் மண் முதலிய சமை; ballast of a dhoney, as sand.

ம. ஞாலம்; தெ. நேல; கோண். நேலி; கூ. நேல, நேத; குவி. நேல; நா. ஏல்; கொலா. என்; குரு. நால் (மட்டமான நிலம்)

[ஞால் → ஞாலம் (த.வ.146)]

ஞாலல் ñālal, பெ.(n.) மின்மினிப்பூச்சி; firefly or glowworm.

[ஞாலல் → ஞாலல்.]

ஞாலித்தட்டு ñāli-t-taṭṭu, பெ. (n.) சிற்றுருக்களோடு சேர்த்து மகளிர் கழுத்திலணியும் அணிவகை; a kind of woman's ornament, worn along with cirṟuru.

[ஞால் → ஞாலி + கட்டு.]

ஞாழ் ñāḷ, பெ.(n.) யாழ்; a stringed musical instrument.

[யாழ் → ஞாழ்]

ஞாழல் ñāḷal, பெ.(n.) 1. புலிநகக்கொன்றை; orange-cup-calyxed brasiletto climber wagaty. 2. மயிற் கொன்றை; peacock's crest. 3. பொன்னாவிரை; fetid cassia. 4. கோங்கு; false tragacanth. 5. மல்லிகை வகை; jasmine. 6. கொடி வகை; cinnamon. 7. குங்குமம்; saffron. 8. மரவாயிரம்; heart-wood. 9. ஆண்மரம்; hard, solid wood.

ம. ஞாழல்; க. நேழல், நெழல்

ஞாழல்பூ ñāḷalpū, பெ.(n.) குங்குமப்பூ; saffron.

ஞாழி ñāḷi, பெ.(n.) வள்ளைக்கொடி; aquatic convolvulus.

ஞாளம்¹ ñāḷam, பெ.(n.) தண்டு; flower-stalk.

[நாளம் → ஞாளம்]

ஞாளம்² ñāḷam, பெ.(n.) பொன்னாக்கத்தில் மாழை உருக்குவதற்கான குகை; crucible as in.

[நாளம் → ஞாளம்]

ஞெ

ஞெகிழ்-தல் ñegil-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கழலுதல்; to become loose, slip off, as bangles. 2. தளர்தல்; to languish, faint. 3. மனமிளகுதல்; to be tender hearted. 4. மலர்தல்; to blossom. 5. உருகுதல்; to melt, as wax. 6. மெலிதல்; to become thin, emaciated. 7. சோம்புதல்; to be lazy.

ம. ஞெகிழுக; மா. நெத்த்கெ

[நெகிழ் → ஞெகிழ்-]

ஞெகிழி ñegili, பெ.(n.) 1. கடைக்கொள்ளி; fire brand.

2. தீக்கடை கோல்; piece of wood used for kindling fire by friction. 3. தீ; fire. 4. விறகு; fuel, fire-wood. 5. கொடுவேலி; Ceylon leadwork. 6. சிலம்பு; tinkling anklet.

ம. ஞெகிழி; க. நெகள்; தெ. தெகடி, நெரெ
[நெகிழ் → ஞெகிழி]

ஞெமிர்-தல் ñemir-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பரத்தல்; to spread, extend. 2. தங்குதல்; to rest, stay. 3. முற்றுதல்; to be mature, ripe. 4. ஒடிதல்; to break, snap off. 5. நெரிதல்; to be crushed, compressed; to be pressed out, as pulp.

[நிமிர் → ஞெமிர்-]

ஞெலி¹-தல் ñeli-, 2 செ.குன்றாவி (v.t.) 1. தீக்கடைதல்; to rub one stick on another for producing fire by friction. 2. குடைதல்; to make hollow.

[நெலி → ஞெலி-]

ஞெலி²-தல் ñeli-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) உரசுதல்; to rub, grate, as bamboos.

[நெலி → ஞெலி-]

ஞெள்(ளு)-தல் ñel-, 15 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பள்ளமாதல்; to become hollow. 2. ஒலித்தல்; to sound. 3. உடன் படுதல்; to agree, yield, consent.

[நொள் (=பள்ளம்) → ஞெள்-]

த

தக்க takka, பெ.எ.(adj.) 1. தகுந்த, இயைபாக; appropriate, suitable. 2. மதிப்புறு; worthy of.

ம. தக்கம்

[தகு → தக்க]

தக்ககன் takkagan, பெ.(n.) குடும்பத்தலைவன்; head of the family.

[தக்கன் → தக்ககன்]

தக்கடி¹ takkaḍi, பெ.(n.) 1. ஏய்ப்பு; guile, deceit. 2. இரண்டகம்; treachery, insidiousness, villainy. 3. முரட்டுத்தனம்; rudeness, fierceness. 4. பொருந்தா உரையாடல்; crossness, unreasonableness, captiousness in argument. 5. பொய்; falsehood, lie.

மறுவ. வீண்குழப்பம், வாய்ச்செருக்கு.

தெ. தக்கிடி.

[தாக்கு + அடி → தாக்கடி → தக்கடி]

தக்கடி² takkaḍi, பெ.(n.) 1. துலைக்கோல்; balance on the principle of a steelyard. 2. பத்துச்சேர் கொண்ட நிறையளவு; a weight of ten seers.

தெ. தக்கெட.

தக்கடிவித்தை takkaḍi-vittai, பெ.(n.) 1. செப்படிவித்தை; juggling, sleight of hand. 2. ஏமாற்றுமுறை; deceitful tricks,

deception.

[தக்கடி + வித்தை]

தக்கது takkadu, பெ.(n.) தகுதியானது; that which is fit or proper.

[தகு → தக்கது.]

தக்கப்பண்ணு¹-தல் takka-p-paṇṇu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.)

1. நிலைக்கச் செய்தல்; to keep securely and permanently.

2. வயப்படுத்துதல்; to secure a thing, appropriate.

3. கருக் கலையாமல் பார்த்துக் கொள்ளல்; to retain the foetus in the womb, by preventing abortion.

5. பிறந்தகுழந்தை இறவாதபடி செய்தல்; to treat the new born and keep it alive.

[தகு + தக்கு → தக்க + பண்ணு-]

தக்கப்பண்ணு²-தல் takka-p-paṇṇu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) ஒருவனது தகுதியைக் காட்டுதல்; to show one's fitness.

தக்கம் takkam, பெ.(n.) 1. நிலைபேறு; stability. 2. பற்று; attachment. 3. பல்லாங்குழி விளையாட்டில் காய்கள் இல்லாதிருக்குங் குழி; empty cavity in the pallāṅguḷi board during a game. 4. ஏனத்தின் அடியில் தங்கின உணவு நீர்; semi-liquid food at the bottom of a vessel.

[தங்கு → தக்கு → தக்கம்]

தக்கவை-த்தல் takka-vai-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) ஒன்றை இழக்காமல் தொடர்ந்து வைத்திருத்தல்; to retain (a seat, title, etc., in a contest, election, etc.), to subjugate.

[தங்கு → தக்க + வை-]

தக்கார்¹ takkāṛ, பெ.(n.) 1. மேன்மக்கள்; worthy, virtuous persons, the noble. 2. நடுவுநிலையுடையார்; impartial, upright persons. 3. உறவினர்; relations.

தெ. தகுநவாரு; க. தக்கவாரு.

[தகு → தக்கு → தக்கார்]

தக்கார்² takkāṛ, பெ.(n.) பெருமையிற் சிறந்தோர்; great personality.

மறுவ. அறிஞர், உரவோர்.

[தக்கு + ஆர் → தக்கார்]

தக்கு¹-தல் takku-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) ஏற்றதாதல்; to be fit, suitable, becoming.

க., தெ. தகு.

[தகு → தக்கு]

தக்கு²-தல் takku-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நிலை பெறுதல்; to come to stay; to become permanent, to be lasting, as a possession or acquisition; to be retained. 2. பயன்படுதல்; to be profitable. 3. பிறந்த குழவி நிலைத்தல்; survive of the new born baby.

ம. தக்குக; க. தக்கு; தெ. தக்கு.

[தங்கு → தக்கு]

தக்கு³-தல் takku-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) வயப்படுதல்; to yield; to be submissive.

க., தெ. தக்கு.

[தங்கு → தக்கு]

தக்கை takkai, பெ.(n.) 1. அகப்புறமுழவு (தண்மை, தக்கை, தகுணிச்சம்) மூன்றனுள் ஒன்றாகிய ஒருவகைப்பறை; a kind of drum, one of the three agappuramuļavu. 2. பறை; drum. 3. காதிலிடுங் குதம்பை; roll of palm leaves or plug, put into a perforation of the ear-lobe to enlarge it. 4. நீரிலுள்ள நிலைத்திணையிலிருந்து அல்லது ஒருவகை மரத்திலிருந்து எடுக்கப்படும் எடையில்லாததும், நீரில் மிதக்கக்கூடிய தண்மை உடையதுமான பொருள், அடைப்பான்; cork. 5. அடைப்பு; plug to stop up a crack, leak, etc. 6. மரை; nut. 7. நெட்டி வகை; hard sola pith. 8. நெட்டி; sola pith. 9. தூண்டிலோடு சேர்த்து மிதக்கவிடும் மிதப்புச் சக்கைத்துண்டு; a piece of pith attached to a fishing rod. 10. சோளம், ஆமணக்கு முதலியவற்றின் உலர்ந்ததட்டை; dried stalk of great millet or castor plant, used as tinder. 11. கிழிந்த சீலையில் தைக்கும் ஒட்டுத்துண்டு; patch on cloth. 12. கட்டி; clot, congealed mass. 13. தெப்பம்; float, raft. 14. பாலமாக இடும் பனையின் அடிமரம்; trunk of a palm tree thrown across a channel to bridge it.

ம. தக்க.

[தணக்கு → தணக்கை → தக்கை = உலர்ந்தது = காய்ந்தது, அகன்றது]

தக்கைக்கல் takkai-k-kal, பெ.(n.) சுதைமா; lime-stone.

[தக்கை + கல்]

தக்கோலம் takkōlam, பெ.(n.) 1. நறுமணச்சரக்கு; a fragrant stuff. 2. தாம்பூலம்; betel leaf and areca-nut. 3. சிறுநாவல் (L.); ruddy black plum. 4. நாவல் (L.); jaman-plum. 5. திப்பிலி; long pepper. 6. வால்மிளகு; cubeb. 7. காட்டுவெற்றிலை; wild betel. 8. சாதிக்காய்; nutmeg. 9. பெரு நாவற்பூ; the fragrant and pleasant tasted flowers of a plant-calyptanthes jawbolana. 10. வெற்றிலை, பாக்கு, ஏலம், வால்மிளகு முதலியவற்றின் நறுமணக் கலவை; a fragrant mixture of cardamom and cubeb chewed with betel and nut. 11. சங்கக்குப்பி; smooth volkameria-Cleodendon inerme. 12. சீன மிளகு; china pepper, pimento acris.

மறுவ. தக்கோலப்பொட்டு.

ம. தக்கோலம்; க. தக்கோல.

தகடு¹ tagaḍu, பெ.(n.) 1. இலை; leaf blade. 2. பூவின் புறவிதழ்; outer petal.

[அடகு (இலை) → அகடு → தகடு]

தகடு² tagaḍu, பெ.(n.) மந்திரமெழுதிய செப்புத் தகடு; a metal plate engraved with mystic diagrams, as amulet.

தகடூர் tagaḍūr, பெ.(n.) கடையேழு வள்ளல்களில் ஒருவனான அதியமானின் தலைநகரம்; தற்காலத் தருமபுரி; capital of Adiyamān, a Tamilian chieftain of ancient times, now identified as Dharmapuri.

து. தகடு.

[தகடு + ஊர். தகடு = சக்கரம், தேர்ச் சக்கரம், வண்டிச் சக்கரம். தகடூர் = தேர்ச் சக்கரங்கள் மிகுதியாகச் செய்யப்பட்ட ஊர்.]

தகப்பன் (16)

தகர்¹-தல் tagar-, 4 செ.கு.வி. 1. நொறுங்குதல்; to be broken to pieces, as skull-bone, earthen vessels. 2. உடைதல்; to be shattered, demolished. 3. நெரிதல்; to be crushed, bruised. 4. சிதறுதல்; to be scattered, as the ranks of an army. 5. அழிதல்; to be breached, as a dam, a bank. 6. சாய்ந்து விழுதல்; to be uprooted.

ம. தகருக.

[தகல் → தகர்-]

தகர்²-த்தல் tagar-, 4 செ.கு.வி.(v.t.) 1. நொறுங்குதல்; to break to pieces. 2. புடைத்தல்; to strike, dash to the ground. 3. குட்டுதல்; to cuff, strike with the knuckles, as on the head. 4. நெரித்தல்; to bruise, fracture, as a bone. 5. சிதறடித்தல்; to break the ranks of an army, defeat, rout. 6. அழித்தல்; to ruin, destroy. 7. பரு முதலிய கட்டிகளைத் திறத்தல்; to break open a blister, a boil. 8. முறியடித்தல்; to break the record.

[தகல் → தகர்-]

தகர் tagar, பெ.(n.) 1. மேட்டுநிலம்; elevated ground. 2. நிலம்; earth. 3. பலாசுமரம்; palas tree.

[துகல் → தகல் → தகர் = நிலைபெறுதற் கருத்துவேர்]

தகர் tagar, பெ.(n.) 1. துருவாட்டேறு; raw of flesh sheep. 2. தூசு; dust, powder.

மறுவ. துகள்.

தகர் tagar, பெ.(n.) இடுமணல் மணற்குன்று; hillock.

தகரம் tagaram, பெ.(n.) 1. நறுமணமரம்; wax flower dogbane, *Tabernae montana*. 2. மயிர்ச் சாந்து; aromatic unguent for the hair. 3. நறுமணம்; fragrance. 4. தகரைச் செடி; a plant.

[தகர் + அம் - தகரம் = இடித்துத் தூளாக்கப்பட்ட நறுமணப்பொடி]

தகவு tagavu, பெ.(n.) 1. தகுதி; suitability, fitness, worthiness. 2. உவமை; similitude, resemblance, comparison. 3. குணம்; quality, state, condition, manner. 4. பெருமை; eminence, greatness. 5. அருள்; mercy, kindness. 6. நடுவு நிலை; justice, equity, impartiality. 7. வலிமை; strength, ability. 8. அறிவு; knowledge, wisdom. 9. தெளிவு; clarity.

10. கற்பு; chastity. 11. நல்லொழுக்கம்; discipline, good behaviour.

தெ. தகவு.

[தகு → தகவு]

தகா¹ tagā, பெ.(n.) 1. பசி நீர்வேட்கை; thirst; hunger, appetite. 2. மிக்க ஆசை; intense desire, eagerness, craving. 3. பேராசை, பெண்ணாசை; lust, venereal desire. 4. பொருளாசை; avarice, cupidity.

தகா² tagā, பெ.(n.) ஏமாற்று, ஏய்ப்பு; cheating, fraud.

[தகு → தகா]

தகாத tagāda, பெ.(n.) 1. தகுதியற்ற; முறையற்ற; பொருத்தமற்ற; unproper, unfair, unbecoming. 2. தரக்குறைவான; அருவருக்கத்தக்க; obscure; unvulgar.

[தகு + ஆ - தகா = தகுதியற்ற, முறையற்ற செயல்]

தகாமை tagāmai, பெ.(n.) 1. ஒழுங்கற்ற தன்மை; immorality. 2. தகுதியின்மை; ingravity. 3. இயல்பாக நிகழக் கூடாமை; unlikeliness.

[தகு + ஆ + மை]

தகு¹-தல் tagu-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஏற்றதாதல்; to be fit, appropriate, suitable, proper, worthy, adequate, proportionat. 2. மேம்படுதல்; to be excellent. 3. தொடங்குதல்; to begin, get ready. 4. கிட்டுதல்; to be obtained. 5. தகுதியாதல்; to be deserved.

க., தெ. தகு; ம. தகு.

[தக → தகு. (வ.மொ.வ.169)]

தகு²-தல் tagu-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) பொருந்துதல்; ஒத்திருத்தல்; to resemble.

[துள் → தள் → தழு → தகு. ஒத்தல், பொருந்துதல்]

தகுதி tagudi, பெ.(n.) 1. பொருத்தம்; fitness, suitability, appropriateness, adequacy, propriety. 2. குணம்; nature, property. 3. மேன்மை; worthiness, excellence, greatness. 4. நல்லொழுக்கம்; good conduct, morality. 5. நடுவுநிலைமை; equity, justice, impartiality. 6. பொறுமை; forbearance, patience. 7. ஆற்றல்; capacity, pecuniary, ability. 8. நிலைமை; position, status. 9. அறிவு; knowledge, learning, wisdom. 10. கூட்டம்; multitude. 11. தடவை; occasion, time.

[துள் → தள் → தழு → தகு → தகுதி. (மு.தா.197)]

தகுந்த tagunda, பெ.எ. (adj.) 1. பொருத்தமான; ஏற்ற; உரிய; appropriate; suitable. 2. தகுதியுடைய; worthy of.

[தகு → தகுந்த]

தகும் tagum, கு.வி.மு.(adv.) ஏற்றதாகும்; பொருந்தும்; (is) appropriate or worth or well deserved.

[தகு → தகும்]

தகை¹-தல் tagai-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. தடுத்தல்; to

stop, resist, check, deter. 2. ஆணையிட்டுத் தடுத்தல்; to obstruct or forbid by oath. 3. பிடித்தல்; to seize take hold of. 4. அடக்குதல்; to overpower, subdue. 5. உள்ளடக்குதல்; to shut in, enclose, include. 6. பிணைத்தல்; to bind, fasten, yoke. 7. ஒத்தல்; to resemble.

க. தகை.

[அகை- → தகை-]

தகை²-தல் tagai-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) தளர்தல்; to falter, faint, be weary.

மறுவ. திகைதல்.

[அகை- → தகை-]

தகை³-தல் tagai-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. தடுத்தல்; to check, resist, stop, deter. 2. கட்டுதல்; to bind, fasten. 3. சுற்றுதல்; to wind round, coil. 4. வாட்டுதல்; to tease, tire out. 5. அரிதல்; to mince.

தகை⁴ tagai, பெ.(n.) 1. கட்டுகை; binding, fastening. 2. மாலை; garland. 3. தடை; obstruction, check, hindrance. 4. கவசம்; armour, coat of mail. 5. தளர்ச்சி; weariness, faintness. 6. நீர்வேட்கை; thirst. 7. மூச்சிழைப்பு; shortness of breath, difficulty of breathing.

க. தகை.

[அகை- → தகை-]

தகைப்பு tagaiippu, பெ.(n.) 1. மதிர்கற்று; surrounding wall, fortress. 2. மாளிகைக் கட்டடம்; palatial building. 3. வீட்டின் கணுள்ள கட்டு, அடுக்ககம்; section of a house, apartment. 4. படைவகுப்பு; battle array of an army.

ம. தகய்ப்பு.

[தகை¹ → தகைப்பு.]

தகைமை tagaimai, பெ.(n.) 1. தகுதி; fitness. 2. பெருமை; greatness, excellence. 3. பண்பு; nature, quality, character. 4. மதிப்பு; esteem, worth. 5. அழகு; beauty, loveliness. 6. ஒழுக்கம்; conduct, behaviour. 7. ஒழுங்கு; manner, order, method. 8. நிகழ்ச்சி; fact, event.

க. தக்குமெ.

[தகு → தகை → தகைமை.]

தகையணங்குறுத்தல் tagai-y-ananguruttal-, பெ.(n.) தலைவியின் அழகு, தலைவனுக்கு வருத்த முறுத்தலைக் கூறும் அகத்துறை; theme describing a lover's distraction caused by the beauty of his lady-love.

[தகை + அணங்குறுத்தல்]

தகைவு tagaiyu, பெ.(n.) 1. தடை; restraint. 2. களைப்பு, இளைப்பு; fatigue, emaciation, weariness. 3. அழுத்தம்; stress.

[தகை → தகைவு.]

தங்கம் taṅgam, பெ.(n.) 1. அடர்த்தி மிகு மஞ்சள் நிற மூலகம், மாழை; இதன் குறியீடு Au. அணுவெண் 70; heavy yellow element, metal symbol Au. atomic No. 79.

2. பசும்பொன்; pure gold. 3. சிறந்தது; that which is precious of great worth. 4. அன்பின் மிகுதியால் விளிக்கப்படும் சொல்; a word of endearment.

மறுவ. பொன்.

ம. தங்கம்.

[தக → தகம் = எரிவு, சூடு. தகம் → தங்கம் = விளங்கும் பொன்.]

தங்கல் taṅgal, பெ.(n.) 1. செல்லும் செலவில் இடையில் தங்குதல்; stopping, halting. 2. காலக் கடத்தம்; delay, procrastination. 3. தங்குமிடம்; halting place, rest-house. 4. கெடி; stage in a journey. 5. நிலை பெறுகை; persistence, stability. 6. அடியிற் படிந்திருப்பது; precipitate; sediment. 7. சல்லடையில் கீழ்ச்சென்றது போக எஞ்சி நிற்பவை; residual material in a sieve.

ம. தங்கல்.

[தங்கு → தங்கல்.]

தங்கள் taṅgal, ப.பெ.(pron.) 1. உங்களுடைய; yours. 2. படர்க்கை ஈறு; third person suffix. 3. படர்க்கைப் பன்மை, மதிப்புறுநிலையில் முன்னிலைப் பன்மையாய் வரும்சொல்; third person plural used as second person honorific plural. 4. கடிதத்திற்கையெழுத்திடுவதற்கு முன் எழுதப்பெறும் ஒரு வழக்குமொழி; epistolary formula preceding signature.

[தாம் + கள் → தாங்கள் → தங்கள்]

தங்காள் taṅgāḷ, பெ.(n.) 1. தங்கை; younger sister. 2. அம்மா; a honorific term, meaning madam.

[தங்கை → தங்காள்]

தங்கி taṅgi, கு.வி.எ.(adv.) 1. இருந்து; stay. 2. ஆய்ந்துணர்ந்து; cognizing.

[தங்கு → தங்கி]

தங்கு-தல் taṅgu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வைகுதல்; to stay, sojourn, abide, remain. 2. நிலைபெறுதல்; to be stable, to be firmly established, to be retained in the mind. 3. உளதாதல்; to exist. 4. அடங்குதல்; to be under control; to be obedient. 5. தணிதல்; to be diminished, abated, quenched, as thirst. 6. காலந்தாழ்த்துதல்; to halt; to wait; to delay. 7. தடைப்படுதல்; to cease to flow, as the menses; to be obstructed, as water; to be stopped; to be fixed, as substance between the teeth, to adhere. 8. இருப்பாயிருத்தல்; to be reserved or kept back; to remain due. 9. அடியிற் படிதல்; to settle at the bottom, as sediment. 10. சார்ந்திருத்தல்; to rely, depend; to be dependent.

க. தங்கு; ம. தங்குக.

தங்குதடை taṅgu-taḍai, பெ.(n.) 1. தடங்கல்; impediment. 2. தடுமாற்றம்; hesitation.

[தங்கு + தடை]

தங்கை taṅgai, பெ.(n.) 1. தன்பின் பிறந்த பெண் மகள்; younger sister. 2. தங்கை முறையாள்; a female standing in the relationship of a younger sister to a person, as daughter of a paternal uncle or a maternal aunt. 3. குடியிற் பிறந்த பெண்; daughter of a clan. 4. இளையாள்; junior co-wife.

மறுவ. தங்கைச்சி.

க. தங்கி; ம. தங்கா.

[தம் + கை. கை = சிறிய]

தச்சக்கோல் tacca-k-kōl, பெ.(n.) பண்டைத் தமிழ்நாட்டின் செந்தரப்படுத்தப்பட்ட 33 விரலங்கொண்ட நீட்டலளவு; standardized linear measurement of ancient TamilNāḍu, equivalent to 33 inches of FPS units.

மறுவ. தச்சமுழம்.

[தச்சன் + கோல்]

தச்சமுழம் tacca-muḷam, பெ.(n.) பண்டைத் தமிழகத்தில் கட்டுமானத் தொழிலில் பயன்படுத்திய நீட்டலளவு கோல்; linear measurement scale used in the construction, industry of ancient TamilNāḍu.

[தச்சன் + முழம்]

தச்சன் taccaṅ, பெ.(n.) 1. மரத்தில் வேலை செய்பவன்; carpenter. 2. தச்சவேலை செய்யும் குடிமகன்; person of carpenter clan. 3. விசுவகருமாவுக்குரிய நெய்மீன் (விண்மீன்) (சித்திரை. நாள்); the 14th star *chittirai* as pertaining to *Viṣvakarma*.

[தை → தைச்சு + தைச்சன் → தச்சன்]

தச்சு taccu, பெ.(n.) 1. தச்சன்றொழில்; carpenter's work. 2. தச்சனது ஒரு நாள் வேலையளவு; day's work of a carpenter.

[தைச்சு → தச்சு]

தகம்பு taṣumbu, பெ.(n.) 1. குடம்; pot, water-pot. 2. மிடா; a big pot. 3. கோபுரவுச்சிக் கல(ச)ம்; ornamental metallic pot set at the top of a tower. 4. பொன்; gold.

[தக → தகம்பு]

தசை taṣai, பெ.(n.) 1. இறைச்சி (மாமிசம்); flesh, muscle. 2. வெப்பத்தால் குருதி மாறுதலடைந்து காற்றினால் இறுகி உண்டாகும் தசை; flesh formed from blood by the action of heat and wind. 3. முடைநாற்றம்; bad odour. 4. பழச்சதை; pulp or fleshy part of a fruit.

ம. தச.

[தயை → தசை.]

தஞ்சம் taṅjam, பெ.(n.) 1. அடைக்கலப்பொருள்; refuge; deposit. 2. எளிது; simple, matter. 3. தாழ்வு; degradation, discomfiture. 4. சிற்றளவினது; smallness, littleness. 5. பற்றுக்கோடு; support, help, prop. refuge. 6. உறுதி (நிச்சயம்); certainty. 7. பெருமை; greatness.

[தங்கு → தஞ்சு → தஞ்சம்]

தஞ்சுன் taññan, பெ.(n.) அறிஞன்; intellectual.

[தங்கு → தங்கன் → தஞ்சுன் - மூளையில் படிப்பறிவும், பட்டறிவும் தங்கிக் கிடக்குந் தன்மையன்]

தட்கு¹-தல் taṭku-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) தங்குதல்; to remain; to abide.

[தங்கு → தக்கு → தட்கு- தட்குதல் = எஞ்சுதல். அடியில் தங்குதல், மீந்துபோதல்.]

தட்கு²-தல் taṭku-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) கட்டுதல்; to bind, enchain.

[தள் + கு → தட்கு-]

தட்டகப்பை taṭṭagappai, பெ.(n.) 1. தோசைத் திருப்பி; spatula-like ladle for taking a baked dōsai from the frying pan. 2. சப்பையகப்பை; flat ladle.

[தட்டு + அகப்பை]

தட்டடி taṭṭaḍi, பெ.(n.) கூத்தாட்ட வகையுளொன்று; a kind of dance.

[தட்டு + அடி]

தட்டம் taṭṭam, பெ.(n.) 1. உண்கலம்; porringer eating plate. 2. தாம்பாளம்; salver. 3. பரந்த இதழையுடைய கோங்கு போன்ற பூ; flower, broad-petalled, as of kōṅgu. 4. துயிலும் இடம்; sleeping room. 5. படுக்கை; bed, bedding. 6. கச்சு; broad tape. 7. கைகொட்டுகை; clapping of the hands. 8. தாடி; beard. 9. அல்குல்; female genital organ. 10. வெள்ளை; whiteness.

க. தட்டே; ம. தட்டம்; தெ. தட்ட.

[தட்டு → தட்டம்]

தட்டம்மை taṭṭammai, பெ.(n.) வெப்புநோய் வகை; chicken pox, measles.

மறுவ. தட்டம்மன, சிச்சிலுப்பான், மணல்வாரி. தெ. தட்டம்ம.

[தட்டு + அம்மை = தட்டம்மை]

தட்டல் taṭṭal, பெ.(n.) 1. கை முதலியவற்றால் தட்டுகை; knocking, striking, clapping, tapping. 2. தாளமிடுகை; beating time. 3. தடுக்கை; checking, obstructing, rejecting. 4. முட்டுப்பாடு; lack, scarcity. 5. ஒன்றிலுள்ளதை வெளியிற்கொட்டுகை; emptying, discharging. 6. தாலம்; salver, tray. 7. ஐந்து என்பதன் குழுஉக்குறி; five, a slang term. 8. வயிறு தட்டல்; tapping the abdomen as in ascites.

[தட்டு → தட்டல்]

தட்டாரப்பூச்சி taṭṭāra-p-pūcci, பெ.(n.) 1. பளபளப்பான கண்களும், உருண்டையான தலையும், நான்கு அகண்ட இறகுகளும், நீண்டவாலும் கொண்ட, பறக்கும் பூச்சி; dragon-fly, Libellula rimaculata.

2. நுண்ணுயிரி வகை; miller moth.

மறுவ. தட்டான், வண்ணத்துப் பூச்சி, தும்பி.

தட்டான்¹ taṭṭān, பெ.(n.) பொற்கொல்லன்; gold or silversmith.

ம. தட்டார்; இ. தட்டான்; தெ. தட்ரவாடு; குட. தட்டெ; பட. தட்ட; துட. தொடங்கன், தொடங்கின்; பிரா. டாடார்.

[துட்டு → தட்டு → தட்டான்]

தட்டான்² taṭṭān, பெ.(n.) தட்டைப்பயிறு என்னும், ஒருவகை; a variety of green gram.

ம. தட்டபயறு.

தட்டி¹ taṭṭi, பெ.(n.) 1. காவல்; defence, safe-guard. 2. சிறை; jail, prison. 3. கதவு; door. 4. பிரம்பு முதலியவற்றாற் பின்னிய மறைப்புத்தடுக்கு; screen, as of cuscuss grass, rattan, etc. 5. கேடகம்; shield. 6. போர்க்கருவி வகை; a weapon. 7. இசைக் கருவி வகை; a kind of drum. 8. அரைச் சல்லடம்; drawers. 9. தாம்பாளம்; salver, tray.

ம., பட. தட்டி; க. தட்டி, தடகு, தடிகெ; தெ. தடசு, தடி; து. தட்டி, தடெ; H. taṭṭi; Pkt. taṭṭi.

[துள் → தள் → தட்டு. தட்டுதல் = தடுத்தல்.]

தட்டி² taṭṭi, பெ.(n.) விளம்பரம் செய்ய வைக்கப்படும் மூங்கில் போன்றவற்றால் செய்யப்படும் அமைப்பு; arch like, banner like structure of plaited bamboos etc.

[தட்டு → தட்டி]

தட்டிக்கழி-த்தல் taṭṭi-k-kali-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. விலக்குதல்; to repel, get rid of. 2. சாக்குப்போக்குச் சொல்லுதல்; to give lame excuses.

தட்டிக்கேள்-தல் (தட்டிக்கேட்டல்) taṭṭi-k-kēl-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அதிகாரத்துடனோ, உரிமையுடனோ குறையைச் சுட்டிக்கேட்டல்; 2. கண்டித்தல்; to remonstrate.

[தட்டு → தட்டி + கேள்-]

தட்டிக்கொடு-த்தல் taṭṭi-k-koḍu-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. அமைதி பண்ணுதல்; to quiet, lull by gently tapping. 2. ஊக்கப் படுத்துதல்; to cheer, encourage, urge on, as by patting. 3. தூண்டுதல்; to incite. 4. ஒருவர்மீது தட்டிக் குறிப்புக்காட்டுதல்; to indicate or betray a person by tapping him.

ம. தட்டிக்கொடுக்க.

[தட்டி + கொடு-]

தட்டிச்செல்லு-தல் taṭṭi-c-cel(l)u-, 13 செ.கு.வி.(v.i.) திறப்பாட்டால் வெல்லுதல்; to succeed.

[தட்டு → தட்டி + செல்-]

தட்டிப்பறி-த்தல் taṭṭi-p-pari-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.)
 1. அடித்துப் பிடுங்குதல்; to rob by force.
 2. வலக்காரமாய்ப் பறித்தல்; to get by stratagem.
 3. கவர்ந்து செல்லுதல்; to snatch away.

[தட்டு → தட்டி + பறி-]

தட்டிப்பார்-த்தல் taṭṭi-p-pār-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.)
 1. தேங்காய், சுட்டபானை, காசு (நாணயம்) முதலியவற்றைச் சுண்டிப்பார்த்து வரும் ஒலியிலிருந்து, அவற்றின் இயல்பை அறிதல்; to test the soundness, as of coconut or genuineness, as of coin, by tapping or flipping with the fingers.
 2. கழுக்கம் (மந்தணம்) அறிய முயலுதல்; to try to find out secrets.

[தட்டு → தட்டி + பார்-]

தட்டிப்புடை-த்தல் taṭṭi-p-pudai-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.)
 முறத்தாற் கொழித்து நெல், பதர் முதலியவற்றைப் பிரித்தெடுத்தல்; to separate grain from chaff by winnowing.

[தட்டு → தட்டி + புடை]

தட்டிப்போ-தல் taṭṭi-p-pō-, 8 செ.கு.வி.(v.i.)
 நிறைவேறாமல் தள்ளிப்போதல்; to fall through; miscarry.

[தட்டு → தட்டி + போ-]

தட்டிப்போடு¹-தல் taṭṭi-p-pōḍu-, 19 செ.குன்றாவி.(v.t.)
 கவிழ்ச்செய்தல்; to strike and spill, overturn.

[தட்டு → தட்டி + போடு-]

தட்டிப்போடு²-தல் taṭṭi-p-pōḍu-, 19 செ.குன்றாவி.(v.t.)
 1. தப்புதல்; to elude, escape.

[தட்டு → (தட்டி) + போடு-]

தட்டிப்போடுதல் taṭṭi-p-pōḍudal, பெ.(n.) இடித்து அல்லது நசுக்கிப்போடுகை; striking or pounding flat and putting as drugs to prepare decoction.

[தட்டு → தட்டி + போடு]

தட்டியழை-த்தல் taṭṭi-y-aḷai-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.)
 1. கைகொட்டிக் கூப்பிடுதல்; to call by clapping the hands.
 2. போருக்கழைத்தல்; to challenge to combat.

[தட்டு → தட்டி + அழை]

தட்டியள-த்தல் taṭṭi-y-aḷa-, 3 செ.குன்றாவி.(v.t.)
 தலையை வழித்துக் கூலம் முதலியவற்றை அளத்தல்; to measure grain, etc., striking off the heaped-up part at the top of a measure.

[தட்டு → தட்டி + அள-]

தட்டியிழை-த்தல் taṭṭi-yiḷai-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.)
 சமச்சீராக இழைத்தல்; to plane, scrape.

[தட்டு + இழை-]

தட்டியெழுப்பு-தல் taṭṭi-y-eḷuppu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.)
 1. தூங்குகிறவனைத் தட்டியெழுப்புதல்; to make

a sleeping man rise by tapping him. 2. தூண்டியெழுப்பி பெறச் செய்தல்; to arouse, to awake, to shake.

[தட்டு + எழுப்பு-]

தட்டியோட்டு-தல் taṭṭi-y-ōṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.)
 மாட்டையடித்து வண்டியை விரைவாகச் செலுத்துதல்; to drive bullocks by beating.

[தட்டு → தட்டி + ஓட்டு-]

தட்டிவிடு-தல் taṭṭi-vidu-, 18 செ.குன்றாவி.(v.t.)
 1. மகிழ்ச்சியூட்டுதல்; to cheer up by patting; to encourage.
 2. விரைந்துசெய்தல்; to hurry up. 3. கவிழ்ச்செய்தல்; to strike and spill. 4. குலையச் செய்தல்; to frustrate.
 5. மறுத்தல்; to disregard. 6. உழவில் ஏர்களை முன்பின்னாக மாற்றுதல்; to change the position of different yokes of oxen, in ploughing. 7. வெட்டிவிடுதல்; to chop off. 8. பின்வாங்கச் செய்தல்; to dissuade.

[தட்டு → தட்டி + விடு-]

தட்டு¹-தல் taṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கதவு முதலியவற்றைப் புடைத்தல்; to knock at, rapat; to tap, pat. 2. மோதுதல்; to strike against, dash against, run around, as a vessel. 3. கிட்டுதல்; to approach, come in contact with. 4. கொட்டுதல்; to strike or beat, as drum, tambourine. 5. உட்செல்லுமாறு அடித்தல்; to drive in by hammering. 6. அடித்து வீழ்த்துதல்; to beat down from trees, as fruits, leaves; to crush by beating, as palmyra fruit. 8. உடைதல்; to beat and break, as hutshells. 9. தட்டையாக்குதல்; to hammer out, flatten, as malleable metal. 10. தள்ளுதல்; to overturn, trip up. 11. தடுத்தல்; to obstruct, hinder, wand off.

மறுவ. பட்டுதல்.

[தள் → தட்டு-]

தட்டு²-தல் taṭṭu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தப்புதல்; to elude, escape. 2. பொருள்படாதிருத்தல்; to be unintelligible. 3. குறைவுபடுதல்; to be scanty; to be scarce, as rain, cash. 4. மேலேபடுதல்; to fall upon, as the rays of the sun. 5. தோன்றுதல்; to appear, to exist; to arise, as a doubt. 6. நினைவு எழுப்புதல்; to suggest a thought. 7. தடைபடுதல்; to be at fault; to fail; halt, as the hand in playing on an instrument, writing, performing an operation, as the tongue in reading or speaking. 8. தளைதட்டுதல்; to hobble; to be halting, as verse.

ம. தட்டுக; தெ., க., பட. தட்டு; கோத. தட்; துட. தொட்; து. தட்டு, தட்டாவுனி; மா. தட்சை; குரு. தட்னா.

[தள் (துட்டு) → தட்டு-]

தட்டு³ taṭṭu, பெ.(n.) 1. தட்டுகை; knocking patting, breaking. 2. அடி; stroke, beat, rap. 3. மோதுகை; striking against, collision. 4. தாளம்போடுகை; beating time. 5. விலக்குகை; warding off, averting, evasion.

6. முட்டுப்பாடு; scarcity, straits, lack. 7. தடை; opposition; impediment; frustration. 8. குற்றம்; defect, blemish, fault. 9. தீமை; evil. 10. மறைவு; screen, folded or plain. 11. வீட்டின் அறை; compartment, as of a house. 12. காவல்; guard. 13. வலக்காரம்; dexterous performance or manoeuvre, stratagem, trick. 14. ஊதியம்; profit. 15. பயிர்த்தட்டை; stalk of grain. 16. ஒத்த நிலம்; சமப்பரப்புப் பகுதி; area, plain surface. 17. சிறுசெய்; plot of a field, of a garden-bed. 18. தகடு; anything flat. 19. தட்டம்; salver of metal or wood, tray. 20. நிறைகோல் தட்டு; scales of a balance. 21. வட்டம்; circle. 22. வளைவு; curve or bend. 23. கேடகம்; shield, buckler. 24. குயவன் திரிகை; potter's wheel. 25. இயந்திரம்; hand mill. 26. முறம்; winnowing or sifting pan. 27. ஒருவகைக் கூடை; broad, shallow basket. 28. பரண்தட்டு; shelf. 29. தேர் முதலியவற்றின் நடுவிடம்; loft or range of a temple car, floor of a carriage; flat surface of a palanquin. 30. சுட்டடத்தின் மேனிலை; upper storey of a building. 31. உயர்விடம்; platform, balcony, piazza. 32. உட்காரும் தடுக்கு; mat to sit on. 33. கப்பற்றட்டு; deck, as of a ship. 34. அடுக்கு; lamina; layer; stratum. 35. நெடுங்கை; common rafter. 36. பலகணி முதலியவற்றின் தட்டு; panel of a door, pane of glass. 37. கழுத்தணித் தட்டு; square pieces of a necklace. 38. பறவை பிடித்தற்குரிய வலையைச் சேர்ந்த சதுரத்தட்டு; square frame to which snares are fastened to catch birds. 39. மரச்சட்டத்திலுள்ள துளை; mortise in a wooden frame-work. 40. தகரத்தில் துளையிட்டுச் செய்த கோலத் தட்டு; perforated tin stencil for drawing ornamental figures. 41. பூவிதழ்; petal of flowers. 42. பக்கம்; side, direction. 43. உப்பளம்; salte-pans.

ம. தட்டுக; க., தெ. தட்டு.

[துள் → தள் → தட்டு.]

தட்டுக்கல் taṭṭu-k-kal, பெ.(n.) 1. குயவர் பாண்டந் தட்டுகையில், உட்பக்கம் துணையாகக்கொள்ளும் (ஆதாரமாகக் கொள்ளும்) செதுக்கிய, சிறு கருங்கல்; a stone used by potter while beating clay into shape. 2. வெற்றிலைபாக்குத் தட்டுதற்குரிய, குழவியும் கல்லும்; a small mortar and pestle for pounding together areca-nut, betel, etc.

[தட்டு + கல்.]

தட்டுக்குச்சு taṭṭu-k-kuccu, பெ.(n.) 1. காதிலணியும் திருகாணியென்னும் அணிகலன்; a small ear-ornament. 2. காதுணித்துளை தூர்ந்துபோகாமல் இருக்க, அத்துளையில் செருகப்படும் குச்சி அல்லது ஓலைச்சுருள்; a short piece of splinter or palm leave roll to keep the hole in the ear for ornaments, alive.

மறுவ. தட்டுக்குச்சு.

[தட்டு + குச்சி → குச்சு.]

தட்டுக்கூடை taṭṭu-k-kūḍai, பெ.(n.) அகன்ற கூடை

வகை; broad, shallow basket.

[தட்டு + கூடை. வாயகன்ற, தட்டையான கூடை]

தட்டுக்கெடு-தல் taṭṭu-k-keḍu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மனங்கலங்குதல்; to be greatly alarmed, perplexed, distracted, bewildered. 2. வறுமையால் நிலை கெடுதல்; to be in great straits; to be shattered, broken down by poverty. 3. தடுமாறிப் போதல்; to be misled, mistaken. 4. இழப்படைதல்; to suffer loss. 5. தாறுமாறாதல்; to be disjointed.

[தட்டு + கெடு-]

தட்டுக்கேடு taṭṭu-k-kēḍu, பெ.(n.) 1. குழப்பம்; perplexity, bewilderment. 2. வறுமை; want, destitution. 3. இழப்பு; loss. 4. அழிவு; defeat, discomfiture, ruin.

மறுவ. தட்டுக்கேடு.

[தட்டு + கேடு. கெடு → கேடு.]

தட்டுக்கொட்டு taṭṭu-k-koṭṭu, பெ.(n.) 1. கொட்டு முழக்கு; playing of drums and pipes. 2. போலிநடிப்பு; empty show. 3. மினுக்குப்பொருள்; bauble, gewgaw. 4. சூழ்ச்சி; trick, stratagem.

[தட்டு + கொட்டு]

தட்டுத்தொறு-தல் taṭṭu-t-taḍumāru-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. இயல்பாகச் செய்ய முடியாமல் திணறுதல்; to struggle; fumble. 2. தடுமாறுதல்; to stumble and grope about totter.

[தட்டு + தடுமாறு-]

தட்டுப்படு-தல் taṭṭu-p-paḍu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தடைப்படுதல்; to be stopped, checked, obstructed. 2. குறைவுபடுதல்; to be lacking, wanting, as stores, money, rain. 3. புலன்களுக்கு செய்தியாதல்; to be perceived by the senses or the intellect.

[தட்டு + படு-]

தட்டுப்பாடு taṭṭu-p-pāḍu, பெ.(n.) குறைவு; shortage.

[தட்டு + பாடு. பாடு = சொல்லாக்க ஈறு]

தட்டுப்பிழா taṭṭu-p-piḷā, பெ.(n.) வட்டமாய் முடைந்த பெட்டிவகை; a round wicker basket or tray.

[தட்டு + பிழா]

தட்டுமடி taṭṭu-maḍi, பெ.(n.) ஆழமான கடலில் இடும் வலைவகை; fishing net used in deep sea, dist. fr. karai-maḍi.

[தட்டு + மடி]

தட்டுமுட்டு taṭṭu-muṭṭu, பெ.(n.) 1. அறைகலன்; furniture, goods and chattels, articles of various kinds. 2. கருவிகள்; apparatus, tools, instruments, utensils. 3. மூட்டைமுடிச்சு; luggage, baggage.

ம. தட்டுமுட்டு; தெ. தட்டுமுட்டு; து. முட்டு, தட்டுமுட்டு, தட்டிமுட்டு.

[தட்டு + முட்டு]

தட்டுவாணி¹ taṭṭu-vāṇi, பெ.(n.) 1. மட்டக் குதிரை; Indian-bred pony. 2. மராட்டிய நாட்டுக் குதிரை; horse of the Marāṭṭi country. 3. விலைமகள்; prostitute. 4. கணவனுக் கடங்காத மனைவி; jade.

[தட்டு + வாணி]

தட்டுவாணி² taṭṭu-vāṇi, பெ.(n.) கலைமகள்; goddess of knowledge.

தட்டை taṭṭai, பெ.(n.) 1. பரந்தவடிவம்; flatness. 2. முறம்; winnowing-fan. 3. திருகாணி என்னும் அணிகலன்; small ear-ornament like a tack, worn in the upper helix. 4. திணை முதலியவற்றின் தாள்; stalk, stubble. 5. மூங்கில்; spiny bamboo. 6. கிளிகடிசுருவி; a mechanism made of split bamboo for scaring away parrots from grain field. 7. கவண்; sling. 8. கரடிகைப் பறை; a kind of drum. 9. மொட்டை; baldness. 10. அறிவிலி; fool, empty-headed person. 11. தீ; fire. 12. கொட்டைக்கரந்தை; madras absinth.

ம. தட்ட; க. தட்டெ; தெ. தட்ட; குட. தட்டெ.

[தள் → தட்டு → தட்டை]

தட்டோடு taṭṭōḍu, பெ.(n.) 1. தட்டை ஓடு; pantile. 2. கூரையை மூடுமாறு இடும், வளைவுள்ள ஓடு; common country tile.

மறுவ. சீமையோடு.

தட்பம் taṭpam, பெ.(n.) 1. குளிர்ச்சி; cold, coolness. 2. விசிறுதல் முதலிய உடற் களைப்பைப் போக்கும் அருட்பணிவிடை; fanning and other acts necessary for cooling the body. 3. அன்பு, அருள்; love, mercy.

க. தண்பு.

[துள் → தள் → தண் → தணம். தண் → தட்பு → தட்பம்]

தட¹ taḍa, கு.பெ.எ.(adj.) மெல்லிய; soft, tender.

தட² taḍa, கு.பெ.எ.(adj.) பெரிய; large, broad, full. 2. வளைந்த; bent, curved.

தடகளப்போட்டிகள் taḍa-kaḷa-p-pōṭṭigaḷ, பெ.(n.) தடங்களின் வழியாக நடத்தப்படும் போட்டிகள்; track and field events.

[தடகளம் + போட்டி]

தடங்கண் taḍaṅgan, பெ.(n.) பெரியகண்; large-eyes.

[தட → தடம் + கண்]

தடங்கண்ணி taḍaṅgaṇṇi, பெ.(n.) பெருங்கண்களையுடையவள்; large eyed woman.

[தட → தடம் + கண்ணி]

தடங்கல் taḍaṅgal, பெ.(n.) 1. தடை; hindrance, impediment, obstruction. 2. தடை; objection. 3. அடைப்பு; confinement, detention, as of stray cattle. 4. காலநீட்டம் (தாமதம்);

delay. 5. வேலையின்றியிருக்கை; stagnation, inactive condition.

[தடு → தடக்கு → தடங்கு → தடங்கல்]

தடதட-த்தல் taḍa-taḍa-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தள்ளாடுதல்; to totter from age, weakness, etc. 2. குழறுதல்; to be disconcerted; to be confused in speech. 3. தளர்வாதல்; to be loose.

[தட → தடதட-]

தடதடத்தல் taḍa-taḍattal, பெ.(n.) 1. அச்சத்தால் நடுங்குதல்; becoming nervous. 2. நாக்குத்தட்டல்; sounding the tongue while tasting. 3. வாய் குழறுதல்; becoming confused in speech. 4. கைகால் சோர்வடைதல்; trembling of the limbs through weakness.

[தடதட → தடதடத்தல்.]

தடதடெனல்¹ taḍa-taḍenal, பெ.(n.) 1. விரைவுக் குறிப்பு; fluency, ease, as in reading; swiftness, as in walking. 2. ஒலிக்குறிப்பு; falling sound.

ம. தடபடல்; க. தடத-டனெ; தெ. த-டத-ட; து. த-டபட, த-டபடி.

[தடதட + எனல். தொகுத்தல் திரிபு]

தடபுடல் taḍa-puḍal, பெ.(n.) 1. விரைவு; hastiness, precipitancy. 2. சந்தடி, சுறுசுறுப்பு; bustle, clamour, hubbub, fuss, eclat. 3. ஆரவாரம் (அமளி); ostentation, show. 4. பேரிடர்; critical condition, as a person seriously ill.

[தடபட → தடபுட → தடபுடல்.]

தடம்¹ taḍam, பெ.(n.) 1. பெருமை; greatness, largeness. 2. அகலம்; width, expanse. 3. செல்வப்பகுதி; richness. 4. வளைவு; curve, bend.

தெ. தொளங்கு; ம. துலகு.

[துட்டு → தட்டு → தட்டம் → தடம்(மு. தா.117)]

தடம்² taḍam, பெ.(n.) 1. கரை; bank, shore. 2. நீர்நிலை; tank, bathing-ghat. 3. வேள்விக்குழி; sacrificial pit. 4. வரம்பு; ridge, as in a field; dam, causeway. 5. தாழ்வரை; mountain slope. 6. மலை; hill, mountain. 7. மூங்கில்; bamboo. 8. உயர்ந்தவிடம்; elevated place, prominence. 9. இடம்; place. 10. வெளியிடம்; open site. 11. வழி; road, way, path, route. 12. மனைவாயில்; door-way, gate. 13. சுவடு; foot-step, track. 14. பேருந்து வழித்தடம்; bus route.

த. தடம் → Skt. தட (t).

[தட்டு → தட்டம் → தடம்(மு.தா.117)]

தடம்புரள்(ளு)-தல் taḍam-puraḷ(ḷu)-, 12 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பாதநரம்பு பிசகுதல்; to be sprained in the foot. 2. தொடர் வண்டி தண்டவாளத்திலிருந்து இறங்குதல்; derailment. 3. கொண்ட கொள்கையிலிருந்து பிறழ்தல்; to deviate from the principles.

தடமண் taḍaman, பெ.(n.) சுதைமண்; earth used for plastering.

[தடம் + மண் → தடமண்]

தடம்மாறு-தல் taḍam-māru-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒழுங்கற்ற முறையில் நடத்தல். 2. ஓட்டப் பந்தயத்தில் செல்ல வேண்டிய தடத்தை விட்டுவிட்டு மாறியோடுதல்; to play foul in running race.

[தடம் + மாறு-]

தடயஅறிவியல் taḍaya-ariviyal, பெ.(n.) தடயங்கள் வழிக் குற்றங்களைத் துப்புத் துலக்க உதவும் அறிவியல் துறை; forensic science.

[துளம் → தளம் → தடம் → தடயம் + அறிவியல் - தடயஅறிவியல்]

தடயம்¹ taḍayam, பெ.(n.) 1. நடந்ததை அறிந்து கொள்ளும் வகையில் எஞ்சியிருப்பது அல்லது கிடைப்பது; trace. 2. பலபண்டம்; goods, furniture, articles, things. 3. அணிகலன்கள் (ஆபரணங்கள்); ornaments. 4. களவுபோய்த் திரும்பிக்கிடைத்த பொருள்; recovered stolen property. 5. சான்று; clue.

[தளம் → தடம் → தடயம்]

தடயம்² taḍayam, பெ.(n.) விலங்கு; fetters.

தடலடி taḍalaḍi, பெ.(n.) முரட்டுத்தனம்; rough and rude. மறுவ. அடாவடி, தடாலடி.

[அடாவடி → தடாதடி → தடாலடி → தடலடி]

தடவரல் taḍavaral, பெ.(n.) வளைவு; bending, curving.

[தடவு → தடவி + வரல் - தடவிவரல் → தடவரல்.]

தடவல்¹ taḍaval, பெ.(n.) 1. ஆறு என்ற எண்ணின் குழுஉக்குறி; six, a slang term. 2. பொங்கல் முதலிய உணவு வகை; a delicious preparation of rice.

தடவல்² taḍaval, பெ.(n.) பூசுதல்; anointing, smearing, rubbing.

தடவு¹-தல் taḍavu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. வருடுதல்; to stroke. 2. பூசுதல்; to anoint, as with liniment; to smear, spread on, plaster. 3. தகட்டுப்பணிகாரஞ் செய்தல்; to make into thin pancakes. 4. இருட்டில் கை கால் முதலியவற்றால், துழாவுதல்; to grope, feel one's way with hands or feet, as in the dark. 5. தேடுதல்; to seek. 6. குறைத்தளத்தல்; to measure closely or stintingly. 7. யாழ் முதலியன வாசித்தல்; to play, as on a lute. 8. திருடுதல்; to steal. 9. உரிமையல்லாதவளைப்புணர்தல்; to have illicit intercourse with a woman.

ம. தடவுக; க. தடவு, தொடே, தடகு; தெ. தடவு, தடமு; கோத. தட்வத்; துட. தொட்பொர்; குட. தவ்; பட. தடவு.

[தொடு → துடவு → தடவு]

தடவு² taḍavu, பெ.(n.) 1. தடா, பருமை; largeness. 2. பகுதி; portion. 3. வளைவு; curve, bend. 4. வேள்விக்குழி; sacrificial pit. 5. கணப்புச்சட்டி; pot with holes with burning grate. 6. நறும்புகைக் கால்; censer. 7. மரவகை; a tree.

[(துட்டு → தட்டு → தட்டம் → தடம் → தடவு]

தடாகம் taḍāgam, பெ.(n.) குளம்; pond, pool, tank.

ம. தடாகம்.

[தட்டம் → தடம் → தடாகம்; தடாகம் = அகலம், அகன்ற குளம் (வ.வ.170)]

தடாரி taḍāri, பெ.(n.) 1. உடுக்கை; drum shaped like an hour-glass. 2. கிணைப்பறை; a drum or tabor of the agricultural tract. 3. பம்பையென்னும் பறை; a kind of drum. 4. பறையென்னும் பொது; drum.

ம. தடாரி.

[தெடாரி → தடாரி = தெளிந்த கண்ணை உடைய பறை. (வே.க.298)]

தடி¹-தல் taḍi-, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. வெட்டுதல்; to hew down, cut down, cut off. 2. அழித்தல்; to kill, destroy. 3. குறைத்தல்; to reduce, diminish.

[தடு → தடி-]

தடி² taḍi, பெ.(n.) 1. நீட்டலளவு வகை; a linear measure. 2. குச்சி; stick.

மறுவ. அளவுத்தடி.

[தண்டு → தண்டி → தடி (வ.வ.171).]

தடி³ taḍi, பெ.(n.) 1. கழி; stick, staff, rod, cane. 2. தண்டாயுதம்; club, cudgel, bludgeon. 3. மரம் முதலியவற்றின் பிளந்த துண்டம்; a piece, as of wood. 4. அளவுகோல்; measuring rod. 5. உலக்கை; pestle. 6. தடிமன்; cold. 7. வில்; bow. 8. வயல்; rice-field. 9. பாத்தி; plot of a field. 10. தசை; flesh. 11. கருவாடு; dried fish. 12. உடும்பு; iguana. 13. ஆடவை ஓரை; Gemini in the Zodiac. 14. கீற்றகையெழுத்து; signature-mark of an illiterate person.

ம. தடி; க. தடி, தடி; தெ. தாடி, தடி; து. தட; கோத. தய், தச்; துட. தொடு; பட. தடி.

[தண்டு → தண்டி → தடி. (வ.மொ.வ.171)]

தடி⁴-த்தல் taḍi-, பெ.(n.) 1. பெருத்தல்; to grow large, full; to become stout, to swell. 2. மிகுதல்; to become enhanced; to increase, grow. 3. கெட்டிப்படுதல், உறைதல்; to thicken, as a liquid milk on boiling to congeal, to be inspissated. 4. திரளுதல்; to cohere, gather together, consolidate, assume a tangible form. 5. நச்சுக் கடியினால் தோல் வீங்குதல்; to swell in patches, as the skin by slight poison. 6. மரத்தல்;

to grow stiff or rigid, as the tongue by chewing betel; to be hard, as a board. 7. மனம் கடுத்தல்; to become hard, unfeeling. 8. உரக்கப்பேசுதல்; to be loud, harsh. 9. காலந் தாழ்த்தல்; to delay, linger, to be protracted.

ம. தடிக்குக; த. தட்டயிசு; தெ. தட்டமு; து. தட்டியுணி, தட்டியுனி; கோத. தட்வ்; கூ. டாட; Mar. dāt.

[தண்டு → தண்டி → தடி-. (வ.வ.171)]

தடிக்கல் taḍi-k-kal, பெ.(n.) தடிக்கை, வீங்குகை; swelling.

[தண்டி → தடி + கல் = தடிக்கல் = பருத்துப் புடைத்துத்தடிக்கை. (வ.வ.171)]

தடிசாத்து-தல் taḍi-šattu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கையெழுத்துக் குறியிடுதல்; to affix signature-mark. 2. தடியால் அடித்தல்; to beat with staff.

[தடி + (சார்த்து →) சாத்து-]

தடித்தனம் taḍi-t-taṇam, பெ.(n.) 1. முரட்டுத்தனம்; rashness, rudeness. 2. மட்டித்தனம்; foolishness, stupidity. 3. மடிமை; laziness.

[தடி + தனம். தடி = பருமை.]

தடிப்பானபேச்சு taḍippāna-pēccu, பெ.(n.) 1. முரட்டுப் பேச்சு; impudent talk. 2. நாணமில்லாப் பேச்சு; shameless speech.

[தடிப்பு + ஆன + பேச்சு.]

தடிப்பு taḍippu, பெ.(n.) 1. கெட்டித்தன்மை; thickness, as of liquids, inspissation. 2. வீக்கம்; swelling, as from a blow; protuberance, hypertrophy, callosity, inflammation. 3. பருமன்; thickness of a solid substance, as a board. 4. உடற்றழும்பு; a disease causing eruptions in the body - Urticaria. 5. பூரிப்பு; plumpness, as of a person, of the breast. 6. செருக்கு; pride.

ம. தடிப்பு; க. தடுமு; தெ. தட்டமு; து. தடிகெ; துட. தடி (அடி போன்றவற்றால் உடலில் ஏற்படும் வடு).

[தடி → தடிப்பு]

தடிபோடு-தல் taḍi-pōḍu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நிலமளத்தல்; to measure ground, as in the game of tipcat. 2. தேரை, மரக்கட்டையால் நெம்பிக் கிளப்புதல்; to apply the leverbeam to the wheels in starting a temple car. 3. வருந்தி முயன்று, ஒருவனை வேலையில் மூட்டுதல்; to set a person to work, with great difficulty. 4. இடையூறு செய்தல்; to raise objections; to put obstacles in the way.

[தடி + போடு-]

தடிமன்¹ taḍiman, பெ.(n.) நீர்க்கோவை; cold, catarrh.

மறுவ. தடுமல், தடுமம், தடுமன்.

[தண் = குளிர்ச்சி, நீர்க்கார்ப்பு; தண் → தடு → தடுமம் → தடிமம் → தடிமன் (மு.தா.299)]

தடிமன்² taḍiman, பெ.(n.) பருமன்; thickness.

தெ. தடமு.

[தண்டி → தடி → தடிமன் (வ.வ.171)]

தடிவழி taḍi-vali, பெ.(n.) 1. நெடுஞ்சாலை; highway. 2. வயல்களுக்கிடையே செல்லும் வரப்புப்பாதை; foot-path, on the ridge of fields.

[தடி + வழி]

தடு-த்தல் taḍu-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. தடை செய்தல்; to hinder, stop, obstruct; to forbid, prohibit, to resist. 2. அடைத்தல்; to dam, block up. 3. வேறுபிரித்தல்; to partition off. 4. நிறுத்தி வைத்தல்; to detain. 5. அடக்குதல்; to curb, check, restrain, control. 6. விலக்குதல்; to ward off, avert. 7. எதிர்த்தல்; to oppose. 8. மறுத்தல்; to contradict, rebut, repel. 9. பயனறச் செய்தல்; to baffle, frustrate. 10. எண்ணம் மாறச்செய்தல்; to dissuade.

ம. தடுக்குக; க. தடவு, தடசு; தெ. தடயு; து. தடெபினி, தடெபுனி; கோத., துட. தட்வ்; குட., பட., தடெ; குரு. டண்ட்னா.

[தள் → தடு-]

தடுக்கு taḍukku-, பெ.(n.) 1. இடறுகை; impeding, tripping. 2. தட்டி; screen. 3. பாய்; mat. 4. தகடு; thin flat layer. 5. இருக்கை (தவிசு); seat.

மறுவ. தட்டி, தவிசு.

ம. தடுக்கு; க. தடிகெ; தெ. தடக.

[தடு → தடுக்கு. (மு.தா.93)]

தடுத்தாட்கொள்(ளு)-தல் taḍu-t-tāṭ-koḷ(ḷu)-, 16 செ.குன்றாவி. (v.t.) எதிர் நோக்கும் வினையன்றி, வேறுவினை மேற்கொள்ளுங்கால், அவ் வினையைத் தடுத்து, தன்வயம் வைத்துக் கொள்ளல்; to prevent from doing unexpected thing and taking to one's side.

[தடுத்து + (ஆள்கொள்ளு →) ஆட்கொள்ளு-]

தடுப்பு taḍuppu, பெ.(n.) 1. இடையீடு, தடுக்கை; hindering, obstructing, resisting, prohibiting. 2. தடை; check, hindrance, restraint.

[தடு → தடுப்பு]

தடுப்புக்காவல் taḍuppu-k-kāval, பெ.(n.) குற்றம் செய்தவர் என்று நம்பப்படுபவரை, முன்னெச்சரிக்கையாகக் கேட்டாய்வின்றிக் குறிப்பிட்ட காலம்வரை, சிறையில் வைத்தல்; detaining a person without trail as a preventive measure; preventive detention.

[தடுப்பு + காவல்]

தடுப்பூசி taḍuppūṣi, பெ.(n.) முன்விழிப்போடு போடப்படும் ஊசி; vaccination, inoculation.

[தடுப்பு + ஊசி]

தடுமம் taḍumam, பெ.(n.) 1. குளிர்ச்சி; coolness. 2. நீர்க்கோப்பு; cold.

மறுவ. குளுமம், நீர்க்கோவை, தடுமணி.

[தண் → தடு → தடுமம். (மு.தா. 299).]

தடுமாற்றம் taḍu-mārram, பெ.(n.) 1. ஒழுங்கின்மை; disorder, as of things, derangement, inconsistency, as in speech. 2. தள்ளாடுகை; tottering, unsteadiness, stumbling, staggering, slipping. 3. மனக்கலக்கம்; perplexity, confusion, bewilderment, mental disorder. 4. ஐயுறவு; doubt, hesitation. 5. தவறு; mistake; proneness to mistake.

ம. தடுமாறு; தெ. தடமாடு.

[தடுமாறு → தடுமாற்றம்]

தடுமாறு-தல் taḍumāru-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒழுங்கற்றிருத்தல்; to be deranged. 2. நெறியின்றிக் கலந்து கிடத்தல்; to be thrown in a jumble. 3. சறுக்குதல், வழக்குதல்; to slip. 4. தள்ளாடுதல்; to totter, stagger, be unsteady. 5. சுண்டியெறிதல்; to be tossed about. 6. துன்பத்திற்குள்ளாதல்; to be troubled. 7. தாறு மாறாக்குதல், மலைப்பூட்டுதல், உள்ளங்குழம்புதல்; to be confused. 8. மனங்கலங்குதல்; to be puzzled. 9. சிக்கலாக்குதல், சிக்கவைத்தல், பின்னிக் கொள்ளுதல்; to be perplexed. 10. கெடுத்தல், குலைத்தல்; to be disconcerted. 11. ஐயங்கொள்ளுதல், தயங்குதல்; to hesitate, to doubt; to be in suspense. 12. தவறுதல்; to be mistaken, to be inconsistent, to err.

[தள் → தடு → தடுமாறு-]

தடுமாறுவம் taḍumāruvamam, பெ.(n.) 1. ஐயவணி; a figure of speech in which a close resemblance between two objects leads to one of them being spoken of as if it were mistaken for the other. 2. எதிர் நிலையணி; a figure of speech in which the usual form of comparison is inverted, the uvamāṇam being compared to the uvamēyam.

[தடுமாறு + உவமம்]

தடை¹ taḍai, பெ.(n.) 1. தடுக்கை; resisting, obstructing. 2. இடையூறு; hindrance, obstacle, impediment, interruption. 3. மறுப்பு; objection. 4. காப்பாடை; coat of mail. 5. காப்பு; armlet or anklet worn as a charm. 6. காவல்; guard, watch. 7. வாயில்; door, gate. 8. ஆணை; bund, embankment. 9. அடைப்பு; that which keeps a thing in its place, as a linchpin, catch, bolt, etc. 10. மந்திரத்தடை; charm, magic spell, as an obstacle. 11. மனைவி; wife. 12. எண்பது பலங்கொண்ட அளவு; a measure of weight = 80 palams. 13. வெண்ணாங்கு; creamy-leaved lance wood, m.tr., Pterospermum suberifolium. 14. வாழை மடல்; sheathing petioles of the plantain tree.

ம., தெ. தட; க. தடெ, தட; து. குட., பட.

தடெ; கோத. தட்வ்; துட. தட்ப்; கோண்.

தட்டி; குரு. டண்ட்னா; பிரா. தட்.

[தள் → தடு → தடை. (மு.தா.102)]

தடை² taḍai, பெ.(n.) வாழைப்பட்டை; the bark of banana tree.

தடையம் taḍai-yam, பெ.(n.) 1. நிறுக்கப் போகும் பொருளை வைத்திருக்கும் ஏனம் முதலிய வற்றிற்குரிய ஏடை; allowance weight to balance the vessel containing the articles to be weighed. 2. பெற்றுக் கொண்ட பொன்னுக்குத் தட்டார் கொடுக்கும் பொன்னிறைகல்; token weight given by a goldsmith, as showing the amount of gold delivered to him. 3. அணிகலன்கள்; ornaments. 4. தட்டு முட்டு; utensils, articles. 5. களவு முதலிய குற்றங்களில் தொடர்புடைய பொருள்; stolen property; material object concerned in a crime. 6. கொதுவைப்பண்டம்; pawned goods. 7. கத்திப்பிடி; hilt of a sword.

[தடை + அம்]

தடையாணை taḍai-y-ānai, பெ.(n.) 1. ஒன்றைச் செய்ய அல்லது செய்யற்க என, அறமன்றம் இடும் ஆணை; injunction. 2. பொது அமைதி கருதி ஊர்வலம், கூட்டம் போன்றவற்றை நடத்தத் தடைவிதித்து, அதிகாரிகளிடும் ஆணை; prohibitory order.

[தடு → தடை + ஆணை]

தண்டபிண்டம் taṇḍa-piṇḍam, பெ.(n.) பயனற்றவர்க்கு இடும் வீண்சோறு; food wasted on useless persons.

[தண்டம் + பிண்டம்]

தண்டம் taṇḍam, பெ.(n.) 1. ஒறுப்புக்கட்டணம்; fine. 2. கோல்; cane, staff, rod, walking-stick. 3. குடைக்காம்பு; handle of an umbrella or parasol. 4. உலக்கை; pestle. 5. படகுத்துடுப்பு; oar. 6. மத்து; churning rod. 7. ஓகியர் அமர்ந்த நிலையில் இடக்கையைத் தாங்கும் கவைக்கோல்; stick to hold the left hand of samyasis. 8. உடம்பு; body. 9. படை; army. 10. படை வகுப்பு வகை; array of troops in column. 11. திரள்; crowd. 12. எதிரிகளைக் கையாளும் நான்கு வகை வழிகளில், இறுதியாக ஒறுத்து அடக்குகை; one among the four ways of dealing the opponents. 13. ஒறுப்பு; punishment, penalty. 14. வரி; impost, tax. 15. தேவையில்லாமல் ஏற்படும் இழப்பு; loss; useless expense. 16. கருவூலம், மூலபண்டாரம்; treasury. 17. வணக்கம்; obeisance, adoration, prostration. 18. யானை கட்டும் இடம்; elephant's stable. 19. யானைசெல்வழி; elephant's track or way. 20. ஒரு நாழிகை நேரம்; a unit of time, nāḷigai. 21. வீண்; waste. 22. ஆளொன்றின் உயரமாய் நான்கு முழங்கொண்ட ஒரு நீட்டலளவை; pole as a linear measure = the height of a man = 4 cubits = 2 tanu.

தெ. தண்டமு.

[தள் → தள் → தண்டி → தண்டம். (வ.வ.171)]

தண்டல்¹ taṇḍal, பெ.(n.) 1. தண்டுகை; collecting, as tax.

2. தண்டும் பொருள்; collection, amount collected.
3. வரியைத் தண்டுபவன்; tax-collector. 4. வட்டியைப் பிடித்துக்கொண்டு தரும் கடன்; loan from which the interest is deducted in advance. 5. தவறுகை; failure, omission.
6. தடை; obstruction, hindrance. 7. எதிர்த்தலை; resisting, opposing.

[தண்டு → தண்டல்]

தண்டல்² taṇḍal, பெ.(n.) ஒறுப்பு; punishment.

[தண்டம் → தண்டல்]

தண்டல்³ taṇḍal, பெ.(n.) படகுத்தலைவன்; chief of a small vessel or ship.

தெ. தண்டெலு; ம. தண்டல்.

Mhr. taṇḍal; U. taṇḍel.

[தள் → தண்டு → தண்டம் → தண்டல்]

தண்டல்⁴ taṇḍal, பெ.(n.) சிறைச்சாலை; prison.

[தண்டம் → தண்டல்]

தண்டலர் taṇḍalar, பெ.(n.) 1. பகைவர்; enemies.
2. தண்டல்காரன், தண்டல் செய்பவர், வரி முதலியவற்றை தண்டுவோர்; collector of village revenue.

[தண்டு → தண்டல் + அர்.]

தண்டலை taṇḍalai, பெ.(n.) 1. சோலை; grove.
2. பூந்தோட்டம்; flower garden. 3. சிவன்கோயில் உள்ள இடம்; an ancient Siva shrine.

மறுவ. தண்டரை; தண்டலம்.

[தண்டல் → தண்டலை]

தண்டவாளம் taṇḍa-vālam, பெ.(n.) 1. உருக்கிரும்பு; cast steel. 2. இருப்புச் சட்டம்; iron rail, girder.
3. புடைவை வகை; a kind of saree.

க. தண்டவாளம்.

[தட்டை வாளம் → தண்டவாளம்]

தண்டற்காரன் taṇḍar-kāraṇ, பெ.(n.) 1. வரி முதலியன தண்டுவோன்; collector of village revenue; one who collects amounts due from creditors. 2. வரியீட்டல் செய்யும் சிற்றூர் பணியாளர்; a village servant under the headman of a village, employed in collecting revenue. 3. கந்துவட்டிக் கடனை திரட்டுபவர்; one who collects the repayments on loan.

தண்டனிடு-தல் taṇḍaṇ-iḍu-, 18 செ.குன்றாவி.(v.t.) நெடுஞ்சாண் கிடையாகவிழுந்து வணங்குதல், மார்பு நிலத்துற விழுந்து வணங்குதல்; to make obeisance by prostration.

[தண்டம் → தண்டன் + இடு-. (வ.வ.172)]

தண்டனை taṇḍaṇai, பெ.(n.) ஒறுப்பு; punishment, penalty.

[தண்டம் → தண்டன் → தண்டனம் → தண்டனை]

தண்டாமை taṇḍāmai, பெ.(n.) 1. நீங்காமை; in

separableness, unbroken contact, as with object, place or work.
2. படாமை; not touching.

[தண்டு → தண்டாமை]

தண்டாயம்¹ taṇḍāyam, பெ.(n.) சுமைத்தாங்குந் தண்டு; pole for carrying a burden or vehicle, yoke.

ம. தண்டாயம்.

[தண்டு + ஆயம்]

தண்டாயம்² taṇḍāyam, பெ.(n.) குறுடுவகை; a kind of pincers.

[தண்டு + ஆயம்]

தண்டாரம் taṇḍāram, பெ.(n.) 1. குயவர் சுழலாழி, தண்டச்சக்கரம்; potter's wheel. 2. மதயானை; elephant in rut. 3. வில்; bow. 4. வண்டி; carriage. 5. தோணி; boat.

[தண்டு → தண்டம் + ஆயம் → ஆரம் → தண்டாரம்]

தண்டி¹ taṇḍi, பெ.(n.) தண்டற்காரன்; collector of dues, tax-collector.

[தண்டு → தண்டி]

தண்டி²-த்தல் taṇḍi-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. ஒறுத்தல்; to chastise, scourge, punish. 2. வெட்டுதல்; to cut off, sever mutilate, hack. 3. கட்டளையிடுதல்; to order, direct. 4. வருத்திக்கொள்ளுதல்; to tack fames.

[தள் → தண் → தண்டு → தண்டம் → தண்டி-]

தண்டி³ taṇḍi, பெ.(n.) 1. பருமன்; thickness, bigness. 2. மிகுதி; abundance, plenty. 3. தரம்; degree of competence, quality, etc., of persons or things compared with each other.

[தடி → தண்டி]

தண்டிப்பு taṇḍippu, பெ.(n.) 1. தண்டனை; chastisement, punishment. 2. வெட்டுகை; cutting.

[தண்டி² → தண்டிப்பு]

தண்டியக்கொம்பு taṇḍiya-k-kombu, பெ.(n.) 1. நடக்கப் பழகுவோர் ஆதரவாகக் கொள்ளுகழி; staff to support beginners learning to dance. 2. கூரைதாங்குங் குறுக்குகட்டை; cross-pole for the roof of a house. 3. மக்கள் நெருக்கியுட் புகாதபடி இடும் குறுக்குமரம்; wooden cross-bar on props to prevent people from crowding upon a reserved place. 4. பல்லக்குக்கொம்பு; palanquin-poles.

[தண்டியம் + கொம்பு]

தண்டியம் taṇḍiyam, பெ.(n.) 1. கச்சூர்க்கட்டை; under-prop of a bracket. 2. வாசற்படியின் மேற்கட்டை; lintel. 3. புறக்கூரையைத் தாங்குகட்டை; corbel.

[தண்டு → தண்டியம். (வ.வ.171)]

தண்டியல் taṇḍiyal, பெ.(n.) 1. பெரிய வீடு; large house. 2. பல்லக்கு; palanquin.

[தண்டியம் → தண்டியல்.]

தண்டித்து taṇḍittu, பெ.(n.) நெல்லின் தாளினை இற்றுவிழ்ச் செய்யும் நோய்; a hardening disease in the stalks of paddy.

[தண்டு + ஈத்து.]

தண்டு¹-தல் taṇḍu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. சேர்த்தல், திரட்டுதல்; to collect, levy, gather, recover, as debts, rents, taxes etc., 2. வருத்துதல்; to insist, trouble. 3. இணைத்தல்; to join, attach. 4. நீங்குதல்; to leave, abandon.

[தள் → தண்டு-. தண்டுதல் = சேர்த்தல், திரட்டுதல்.]

தண்டு²-தல் taṇḍu-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தணிதல்; to decrease, diminish. 2. கெடுதல்; to perish. 3. தடைப்படுதல்; to be hindered. 4. விலகுதல்; to be in seclusion, to separate. 5. தொடுதல்; to come in contact. 6. மனமமைதல்; to be satisfied. 7. விருப்பங் கொள்ளுதல்; to be eager, keenly desirous. 8. சின மூண்டெழுதல்; to rise in fury.

ம. தண்டுக; தெ. தண்டு, தண்டு; து. தண்டியுனி; கோத. தண்ட்; துட. தொட்; பட. த- ண்டு.

[தள் → தண்டு-]

தண்டு³ taṇḍu, பெ.(n.) 1. கோல்; cane, staff, stick. 2. மரக்கொம்பு; branch of a tree. 3. திருமால் முதலியோருக்கான படைக்கலம்; bludgeon, club, as a weapon especially of Thirumāl. 4. தண்டாயம்; pole of a palanquin or other vehicle. 5. பல்லக்கு; palanquin. 6. உலக்கை; pestle. 7. செடி, முதலியவற்றின் தாள்; stalk, stem. 8. விளக்குத்தண்டு; lampstand. 9. வீணை; lute. 10. செவித்தண்டு; ear-lobe. 11. மூக்குத் தண்டு; bridge of the nose. 12. முதுகந்தண்டு; spinal cord. 13. ஆண்குறி; penis. 14. வரம்பு; ridge, embankment in fields. 15. பச்சோந்தி; chameleon. 16. தொளையுடைப் பொருள்; tube, anything tubular. 17. மூங்கிற்குழாய்; bamboo receptacle. 18. மூங்கில்; bamboo. 19. ஆடவையோரை; gemini in the zodiac. 20. செருக்கு; pride. 21. பூவிதழ்; petal of flowers. 22. படை; army, troops.

[தள் → தள் → தண்டு]

தண்டு⁴ taṇḍu, பெ.(n.) 1. திரட்டும் பணம், (தானியம்) போன்றவை; collection, as of money or grain. 2. படைதங்கும் இடம்; cantonment.

[தள் → தண்டு]

தண்டு⁵ taṇḍu, பெ.(n.) 1. நடுநாடி; a principal tubular vessel of the human body. 2. முதுகுத்தண்டு; spinal cord.

[தள் → தண்டு]

தண்டுக்கை taṇḍukkai, பெ.(n.) துடுப்பில் பொருத்தப் பட்டிருக்கும் தடி; paddles joint pole.

[தண்டு + கை]

தண்டுக்கோல் taṇḍu-k-kōl, பெ.(n.) 1. படகுத் துடுப்பு; oar, paddle. 2. படகு தள்ளுதற்குரிய சவளமரம்; iron-pointed pole for punting a boat.

[தண்டு + கோல்]

தண்டுக்கட்டு-தல் taṇḍu-kaṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) மந்திர வித்தையினால் ஆண் தன்மையைப் போக்குதல்; to deprive a man of his virility, by magic. 2. ஒரு செயலுக்குத் தீவிர முயற்சி மேற்கொள்ளல்; to venture for a particular deed earnestly. 3. அம்மன் கோயிலுக்கான சுடுமண் குதிரையைக் கோயிலுக்குத் தூக்கிச்செல்ல, இருபுறமும் மூங்கில்வாரைக் கோர்த்துக் கட்டுதல்; to attach bamboo beams on both sides of terracotta horse to enable it to convey to the temple.

[தண்டு + கட்டு-]

தண்டுகை taṇḍugai, பெ.(n.) வரி ஈட்டுகை; tax collecting.

[தண்டு → தண்டுகை]

தண்டுவடம் taṇḍu-vaḍam, பெ.(n.) மூளையிலிருந்து உடல் முழுதும் உணர்வுகளைக் கொண்டு செல்லும், முதுகெலும்பினுள் அமைந்திருக்கும் நரம்புத் தொகுப்பு; spinal cord.

[தண்டு + வடம்]

தண்டுவிடுதல் taṇḍu-vidudal, பெ.(n.) கட்டடிக் கப்பட்ட நெல்லில் கருக்காய், பதர் நீங்கத், தூற்றுதலில் மேற்கொள்ளும் செயல்; to clean the paddy to remove the husk.

[தண்டு + விடுதல்]

தண்டை taṇḍai, பெ.(n.) 1. குழந்தைகள், பெண்கள் ஆகியோர் காலில் அணிவதும், ஒன்றிற் கொண்டு தொட்டாற்போலுள்ள முனைகளைக் கொண்டதும், உருட்டுக்கம்பி வடிவிலோ, அல்லது குழல் வடிவிலோ அமைந்த, வெள்ளியாற் செய்த காலணி; a kind of hollow anklet, made of silver worn by children or girls. 2. வெள்ளியாற் செய்த குதிரைக் காலணிவகை; a silver ornament put round the feet of horses. 3. கேடகம்; shield. 4. வால்; tail.

க. தண்டெ.

[தண்டு → தண்டை (வ.வ.171).]

தண்டைமாலை taṇḍai-mālai, பெ.(n.) பூமாலை வகை; a kind of small wreath.

[தண்டு → தண்டை + மாலை]

தண்ணடை taṇṇaḍai, பெ.(n.) 1. நாடு; country. 2. மருதநிலத்தூர்; village in an agricultural tract. 3. சிற்றூர்; a small town. 4. பச்சிலை; green leaves, foliage, herbage. 5. காடு; forest. 6. உடுக்கை வகை; a kind of drum.

[தண் → தண்ணடை]

தண்ணம்¹ taṅgam, பெ.(n.) 1. ஒருகட்பறை; drum with one head, used at funerals. 2. மழு; battle-axe.

[தண் → தண்ணம்]

தண்ணம்² taṅgam, பெ.(n.) 1. குளிர்ச்சி; coldness, coolness. 2. காடு; forest.

[தண் + அம். தண் = குளிர்மை.]

தண்ணீர் taṅṅīr, பெ.(n.) 1. குளிர்ந்த நீர்; cold fresh water. 2. நீர்; water. தண்ணீர், சுடுதண்ணீர்.

[தண் + நீர் - தண்ணீர்]

தண்ணீர்காட்டு-தல் taṅṅīr-kāṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கால்நடைகளுக்கு குடிநீர் காட்டுதல்; to water, as beasts. 2. ஏமாற்றுதல், நீரைக் காட்டிக் குடிக்க வாட்டாது செய்தல்; to deceive, overreach, as showing water without allowing one to drink. 3. அலைக்கழித்தல்; to tantalize, harass.

[தண்ணீர் + காட்டு-]

தண்ணீர்த்துறை taṅṅīr-t-turai, பெ.(n.) நீர் நிலையில், இறங்குமிடம்; ghat, path of descent to a tank or river.

[தண்ணீர் + துறை. தண்ணீர்த்துறை]

தண்ணீர்தெளித்துவிடு-தல் taṅṅīr-telittu-vidu-, 18 செ.குன்றாவி.(v.t.) ஒருவனைத் தன் விருப்பப்படிச் செல்லும்படி விடுதல்; to leave one to oneself.

தண்ணீர்ப்பட்டபாடு taṅṅīr-p-paṭṭa-pāḍu, பெ.(n.) எளிதாகச் செய்யக்கூடிய செயல்; that which can be easily done or performed; easy work.

[தண்ணீர் + படு → பாடு]

தண்ணீர்விட்டான்கிழங்கு taṅṅīr-viṭṭāṅ-kilāṅgu, பெ.(n.) சதாமூலிக் கிழங்கு; water-root.

தண்ணுமை taṅṅumai, பெ.(n.) 1. அகப்புறமுழவுள் ஒன்றாகிய மத்தளம்; a kind of drum, one of aga-p-puramuḷavu. 2. முழவு; a large drum. 3. உடுக்கை; the hour glass drum. 4. ஒருகட்பறை; one-headed drum.

ம. தண்ணுமை.

[தண் → தண்ணுமை]

தண்பணை taṅ-panai, பெ.(n.) மருதநிலம்; agricultural tract.

தண்மை taṅmai, பெ.(n.) 1. குளிர்ச்சி; coldness, coolness. 2. அமைதி; calmness, self-possession, tranquillity of mind, gentleness. 3. இன்பம்; pleasantness, agreeableness. 4. மென்மை; slenderness, gentleness. 5. தாழ்வு; baseness, meanness, inferiority. 6. விளைவுக் குறைவு; poorness of yield. 7. அறிவின்மை; ignorance, shallowness.

ம. தண்ம; க. தண்பு; தெ. தழைபு; து. தம்பு; கோத. தண்; துட. தண்வ்; குட. தணிமி; பட. தணுபு.

[தண் → தண்மை. (மு.தா.299)]

தண்¹-த்தல் taṅa-, 3 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நீங்குதல்; to depart, go away. 2. போதல்; to go; to pass.

[தள் → தண் → தண்-]

தண்²-த்தல் taṅa-, 3 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. நீக்குதல்; to put away, remove. 2. பிரிதல்; to leave, separate from.

[தள் → தண் → தண்-]

தண்பு¹ taṅappu, பெ.(n.) செலவு; பிரிவு; to spend, to separate.

[தண் → தண்பு]

தண்பு² taṅappu, பெ.(n.) 1. நீங்குகை; parting, separation. 2. தடை; hindrance. 3. செல்லுகை; going, passing.

[தண் → தண்பு]

தணல்¹ taṅal, பெ.(n.) 1. கனிந்தநெருப்பு; live coals, embers, cinders. 2. நெருப்பு; fire.

[தழல் → தணல்]

தணல்² taṅal, பெ.(n.) நிழலிடம்; shade, shady-spot.

ம. தணல்.

[தண் = குளிர்ச்சி.]

தணி¹-தல் taṅi-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஆறுதல்; to be allayed, mitigated, alleviated, softened, appeased, pacified, soothed. 2. குறைதல்; to be reduced. 3. வற்றுதல்; to grow dry. 4. விளக்கு முதலியன அவிதல்; to die out, expire, as flame. 5. வேலை முதலிய வற்றினின்றும் நீங்குதல்; to be free, as from work. 6. காலந்தாழ்த்துகை, தயக்கம்; to delay, slacken. 7. தாழ்தல்; to yield, submit oneself. 8. ஒன்றோ டொன்று இசைதல்; to be adapted, as the angle of a hoe to the haft, as the coulter to the plough. 9. நிறைதல்; to abound; to be profuse. 10. பொந்திகையடைதல்; to be satisfied, fulfilled, as a desire. 11. பருத்தல்; to increase in size, grow fat.

தெ. தணியு; க. தணி; ம. தணியுக.

[தள் → தண் → தணி-]

தணி²-த்தல் taṅi-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. ஆற்றுதல்; to relieve, appease, satisfy, heal. 2. குறைத்தல்; to cause to diminish, to moderate. 3. தாழ்த்துதல்; to lower in height, set lower, strike, as a flag. 4. புதைத்தல்; to bury. 5. அவித்தல்; to extinguish, quench, as fire. 6. தீர்த்தல்; to remove, cure. 7. தண்டித்தல்; to punish.

[தள் → தண் → தணி-]

தணி³-த்தல் taṅi-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) பொறுத்தல்; to bear.

[தள் → தணி-]

தணிவு taṅivu, பெ.(n.) 1. குறைகை; abatement, modification,

mitigation, alleviation, diminution. 2. அமைதி; calmness, mildness, coolness, softness. 3. வணக்கம்; reverence, worship, submission. 4. நீர்வற்றுக்கை; becoming dry. 5. இழிவு; inferiority in quality or performance. 6. தாழ்வு; lowness, as of height, price.

[தள் → தண் → தணி → தணிவு. (மு.தா. 299)]

தணுப்பு tanuppu, பெ.(n.) 1. குளிர்ச்சி; chillness. 2. நீர்க்கோவை; cold.

[தண் → தணு → தணுப்பு]

தத்தங்கொடு-த்தல் tattan-koḍu-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) மகவுக்கொடை கொடுத்தல்; to give in adoption.

மறுவ. தத்துக்கொடுத்தல், மகவுக் கொடையளித்தல்.

[தத்தம் + கொடு-]

தத்தம்பண்ணு-தல் tattam-panṇu-, 12 செ.குன்றாவி.(v.t.)

1. நீர்வார்த்துக் கொடை கொடுத்தல்; to give away in charity by pouring water into the hands of the recipient. 2. இறந்தார்க்கு எள்ளுந் தண்ணீரும் இறைத்தல்; to give oblations to manes with water. 3. பொருளைத் திரும்பப் பெறாதபடி கொடுத்து விடுதல்; to give absolutely, lose entirely without any hope of regaining.

[தற்று → தத்து → தத்தம் + பண்ணு-]

தத்தளி-த்தல் tattaḷi-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. எதிர்பாராத

நேர்ச்சியில் (விபத்து) அகப்பட்டுத் திகைத்தல்; to struggle for life, to gasp for breath, as a drowning person; to be at one's wit's end; to be greatly agitated. 2. பஞ்சம் முதலியவற்றால் வருந்துதல்; to be in great straits, as persons in times of drought, famine or epidemic. 3. மனங்கலங்குதல்; to be agitated in mind. 4. மூச்சுத் திணறல்; to gasp for breath, to struggle for life.

தெ. தத்தலில்லுபடு; க. தத்தளிசு.

[தத்து + அளி-]

தத்து¹-தல் tattu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குதித்தல்; to

leap, jump, skip, hop. 2. தாவிச்செல்லுதல்; to go by leaps and jumps; to move by jerks and starts, as cockroaches. 3. தாவியேறுதல்; to jump over. 4. அடியால் அளத்தல்; to measure, as in pacing. 5. ததும்புதல்; to be agitated; to heave, shake, as water in a jar. 6. பரவுதல்; to spread. 7. ஒளி முதலியன வீசுதல்; to be emitted, as lusture.

ம. தத்துக.

[தத்தி → தத்து-]

தத்து² tattu, பெ.(n.) 1. தாவி நடக்கை; apringing

forward, hopping, moving by jerks, as cockroaches, as cattle tied by the forefeet. 2. மனக்கவலை; anxiety. 3. பிறப்பியத்தின்படி (சாதகத்தில்) நேரும்

இடுக்கண்; peril, misfortune, critical period of one's life, as shown by the horoscope. 4. தவறு; mistake, error. 5. வாய்க்காலின் குறுக்கே இடும் அணையில் நீர், சிறுகப் பாய்வதற்காகக் குடைந்த துவாரம்; a small opening in a dam thrown across a canal, through which a small quantity of water is allowed to flow during the drought season.

க. தத்து.

[தத்தி → தத்து-]

ததும்பு-தல் tadumbu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மிகுதல்; to

increase. 2. நிறைதல்; to fill, become full. 3. நிரம்பி வழிதல்; to overflow, to heave with fulness. 4. மன நிரம்புதல்; to be satisfied. 5. அசைதல்; to wave, as a flag; to wobble, swing to and fro, as breasts. 6. முழங்குதல்; to resound, roar.

[தள் → தள → தளம்பு → ததம்பு → ததும்பு-]

ததை¹-தல் tadai-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நெருங்குதல்; to be thickset, crowded, densely packed. 2. சிதைதல்; to be shattered, made fruitless.

[துதை → ததை (வே.க.261)]

ததை²-த்தல் tadai-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) நிறைதல்; to be full abundant.

[துதை → ததை-]

தந்துரை¹-த்தல் tandurai-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) மூலத்திற்

கூறப்படாத சொற்பொருள் முதலியவற்றை, வருவித்துரைத்தல்; to supply the ellipses and bring out the implications of a text, as in commentary.

[தா → தந்து + உரை-]

தந்துரை² tandurai, பெ.(n.) பாயிரம் (நன்.1) (நூற்குள்

நுதலிய பொருளல்லாதனவற்றைத் தந்து கூறுவது); preface, introduction, as giving what is not mentioned in the body of the work.

மறுவ. பாயிரம்.

[தா + உரை = தந்துரை.]

தந்தை tandai, பெ.(n.) தகப்பன்; father.

தெ. தந்தரி; க. தந்தெ; ம. தந்த.

[தம் + ஐ = தந்தை]

தப்பட்டை tappaṭṭai, பெ.(n.) 1. ஒருகட்பறை; one-

headed drum. 2. இடத்தோளில் மாட்டிக் கொண்டு, குறுந்தடியால் அடிக்கப்படும் சிறுபறை வகை; a small drum hung from the left-shoulder and beaten with a small stick.

மறுவ. சிறுகொட்டு.

தெ. தப்பெட்ட; க. தப்பட்டே; ம. தப்பிட்ட.

தப்படி tappaḍi, பெ.(n.) 1. தவறான செய்கை; false step.

2. விரைந்த நடையில் ஓரெட்டுத் தூரம்; one step

distance in fast walking. 3. ஐந்தடி அல்லது மூன்றடி கொண்ட கால்வைப்பு; stride pace of five or three feet.

க. தப்படி.

[தப்பு + அடி - தப்படி]

தப்பல்¹ tappal, பெ.(n.) குற்றம்; fault, mistake, crime.

தெ. தப்புட்டு; ம. தப்பல்.

[தப்பு → தப்பல்]

தப்பல்² tappal, பெ.(n.) அடி; blow.

[தப்பு → தப்பல்]

தப்பளம்¹ tappaḷam, பெ.(n.) எண்ணெய் முதலியன நிரம்பத் தேய்க்கை; smearing, rubbing, as oil.

[தப்பு → தப்பளம்]

தப்பளம்² tappaḷam, பெ.(n.) பல காய்கறிகளைப் புளியிலிட்டுப் பதப்படுத்திய குழம்பு; tamarind soup containing pieces of vegetables.

[தப்பு → தப்பளம் (மு.தா.122)]

தப்பளக்கட்டை tappaḷā-k-kaṭṭai, பெ.(n.) சப்பளாக் கட்டை தாளக்கருவி; a pair of wooden pieces a set of musical instruments.

[தப்பளம் + கட்டை. தப்பு → தப்பளம்.]

தப்பளை tappaḷai, பெ.(n.) 1. தவளை; frog. 2. பெருவயிறு; big belly. 3. அடித்த விடத்துப் பெருத்துத் தோன்றும் சதைப்பகுதி; protruding biceps when struck. 4. மீன் வகை; a kind of fish.

க. தப்பலெ.

[தவளை → தப்பளை]

தப்பறை tappaṟai, பெ.(n.) 1. பொய்; lie, falsehood. 2. ஏமாற்றுகை; deception fraud. 3. தப்பு; irregularity, error. 4. கெட்டப் பேச்சு; obscenity, obscene language.

தெ. தப்பற; l. tabbara.

[தப்பு + அறை. தப்பு = சூழ்ச்சி. அறைகை = பேசுகை; சூழ்ச்சியாகப் பேசுகை]

தப்பாமல் tappāmal, பெ.(n.) 1. தவறாமல்; without fail. 2. இம்மியும் பிசகாமல்; without the slightest deviation.

தப்பி-த்தல் tappi-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) குற்ற முதலிய வற்றினின்று விலகுதல்; to escape, get free.

தெ. தப்பிஞ்சுகொணு; ம. தப்புக.

[தப்பு = தவறுதல், விலகுதல்; தப்பு → தப்பி-]

தப்பித்தவறி tappi-t-tavarī, கு.வி.எ.(adv.) 1. தவறுதலாய்; by mistake, unintentionally. 2. தற்செயலாய்; by chance.

[தப்பு + தவறு → தப்புத் தவறு → தப்பித் தவறி]

தப்பிதம் tappidam, பெ.(n.) 1. தவறு; blunder, mistake, error, wrong. 2. நெறிதவறுங் குற்றம்; evil-doing, deviation from

moral rectitude, violation of rule.

மறுவ. தவறு.

தெ. தப்பிதமு; ம. தப்பிதம்; க. தப்பித.

[தப்பு + இதம்.]

தப்பு¹-தல் tappu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தவறுதல்; to err, mistake, blunder, fail. 2. பயன்படாது போதல்; to be unserviceable, fruitless or valueless. 3. பிறழ்தல்; to go wrong, as a tune, a recitation, a calculation. 4. விட்டுப்போதல்; to be omitted. 5. பேரிடரினின்றி காப்பாக நீங்குதல்; to escape injury; to be saved, rescued, preserved. 6. காணாமற்போதல்; to be lost. 7. இறத்தல்; to die. 8. தடவுதல்; to grope, feel about.

ம. தப்புக; தெ. தப்பு; க. தப்பு, தப்பிகு; து. தப்புனி.

[தப்பு → தப்பு-]

தப்பு²-தல் tappu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பிழை செய்தல்; to offend, commit, offence against. 2. அழித்தல்; to kill, destroy. 3. அடித்தல்; to strike. 4. துணி துவைத்தல்; to beat on a stone, as in washing clothes. 5. அப்பம் முதலியன தட்டுதல்; to beat into cakes, as flour, mud. 6. கையால் தட்டுதல்; to pat, clap. 7. தடவிப்பார்த்தல்; to feel about and search. 8. அப்புதல்; to smear, as sandal paste; to put on and rub, as cooling ingredients. 9. விட்டு விலகுதல்; to escape, slip away from. 10. செய்யத் தவறுதல்; to fail to do. 11. தண்டுதல்; to collect, as money.

தெ., க. தப்பு; து. தப்புனி; ம. தப்புக; U. தப்பனா.

[ஒருகா. தொப்பு → தப்பு- (மு.தா. 112)]

தப்பு³ tappu, பெ.(n.) 1. குற்றம், தவறு; fault, error, mistake, misdeed, misdemeanour, slip, failure. 2. பொய்; lie, falsehood. 3. ஏமாற்றுகை; fraud, deception. 4. தப்பித்துக் கொள்ளுகை; escape, flight, slipping away, release, extrication. 5. துவைக்கை; beating clothes in washing. 6. ஒருவகைப் பறை; a small tomtom.

தெ., க., ம., து. தப்பு.

[தொப்பு → தப்பு]

தப்பை¹ tappai, பெ.(n.) மாலிய அடியார் கையிற் கொள்ளுஞ் சிறுபறை வகை; tabret, used by vaishnava mendicants.

[தப்பு → தப்பை]

தப்பை² tappai, பெ.(n.) 1. மூங்கிலை நெடுகப் பிளந்த பிளாச்சு; reapers obtained by splitting the bamboos longitudinally. 2. முறிந்த எலும்பு பொருந்தும்படி வைத்துக்கட்டும் மூங்கிற் பற்றை; bamboo splints for a broken bone. 3. கூரைக்குரிய மூங்கிற்சட்டம்; bamboo splints for roofing.

தெ. தப்ப; க. தப்பெ.

[சப்பை → தப்பை. (மு.தா. 122)]

தபு¹-தல் tapu-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கெடுதல்; to perish, come to an end. 2. இறத்தல்; to die.

க. தவு.

[தகு → தவு → தபு. (வ.வ.171)]

தபு²-த்தல் tapu-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கெடுத்தல்; to destroy.

[தகு → தவு → தபு. (வ.மொ.வ.172)]

தபுதாரநிலை tabu-tāra-nilai, பெ.(n.) கணவன் தன் துணையிழந்து, துயருறும் நிலையைக் கூறும் புறத்துறை; theme describing the grief of a husband at the death of his wife.

தபுதி tabudi, பெ.(n.) அழிவு; ruin, death.

க. தவுதி.

[தபு → தபுதி]

தம் tam, இடை.(part.) பெரும்பான்மை படர்க்கைப் பன்மையுடன் சேர்ந்துவரும் சாரியை; flexional increment generally used along with the nouns of third pers. pl.

[தாம் → தம்]

தம்பட்டம் tambaṭṭam, பெ.(n.) தன் பெருமைகளைத் தாமே கூறிக்கொள்ளுதல்; tom-tom boast.

[தம் + பட்டம். தம் = தன். பட்டம் = தகுதிகள்]

தம்படி tambaḍi, பெ.(n.) அணாவில் பன்னிரண்டில், ஒன்றாகிய காசு; cash, a small coin-1/12 *anna*.

மறுவ. காசு, சல்லி.

தம்பலம் tambalam, பெ.(n.) 1. வெற்றிலை பாக்கு; betel with areca-nut. 2. தம்பல எச்சில்; red spittle caused by chewing betel; refuse of chewed betel.

தெ. தம்ம; த. தம்பல்.

[தம்பலம் → வ.தாம்பூல. தம்பரம் → தம்பலம். (தமி.வ. 58)]

தம்பி tambī, பெ.(n.) 1. இளையவன்; younger brother. 2. தம்பி முறையான்; younger male cousin, who is the son of a paternal uncle or maternal aunt. 3. வயதிற் சிறியவனைக் குறிக்கும் சொல்; term of endearment applied to a younger male.

தெ. தம்பு; க. தம்ம; ம. தம்பி.

[தம் + பின் - தம்பின் → தம்பி]

தம்மனை tam-m-ṇai, பெ.(n.) தாய்; mother.

[தம் + அன்னை - தம்மன்னை - தம்மனை]

தம்முன் tam-muṇ, பெ.(n.) அண்ணன்; elder brother.

[தம் + முன்]

தம்மோய் tam-mōy, பெ.(n.) தாய்; mother.

தம்-த்தல் tama-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தணிதல்; to be abated, appeased, dulled, as appetite. 2. விலை மலிதல்; to become

cheap. 3. நிரம்புதல்; to be filled up.

[நமுத்தல் → நமத்தல் → தமத்தல்]

தமக்கை tamakkai, பெ.(n.) 1. அக்காள்; elder sister. 2. தமக்கை முறையாள்; elder female cousin who is the daughter of a paternal uncle or a maternal aunt.

[தம் + அக்கை]

தமதமவெனல் tama-tama-v-eṇal, பெ.(n.) நெருப்பு முழங்கியெரியும் ஒலிக்குறிப்பு; Onom. expr. of crackling, roaring sound, as of burning fire.

[தகதகவெனல் → தமதமவெனல்]

தமப்பன் tam-appaṇ, பெ.(n.) தந்தை; father.

[தம் + அப்பன்]

தமர் tamar, பெ.(n.) 1. சுற்றத்தார்; relations, kindred. 2. தமக்கு வேண்டியோர்; friends, well-wishers. 3. சிறந்தார்; counsellors, men guiding one's affairs. 4. பணியாளர்; servants. 5. நம்மவர்; kith and kin.

க., ம. தமர்.

[தம் → தமர் = சுற்றத்தார்.]

தமர்ப்படு-தல் tamar-p-paḍu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. இணங்குதல்; to agree. 2. விரும்புதல்; to desire; to like.

[தம் → தமர் → தமர்ப்படு-]

தமர்மை tamarmai, பெ.(n.) நட்பு; friendship.

[தமர் → தமர்மை. "மை" பண்புப் பெயரீறு]

தமரவர் tamaravar, பெ.(n.) உறவினர்; neighbour.

[தமர் + அவர் → தமரவர்]

தமிழ்-த்தல் tami-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) தனியாதல்; to be alone, lonely.

[தனி → தமிழ்-]

தமிழ்² tami, பெ.(n.) 1. தனிமை; solitude, loneliness. 2. ஒப்பின்மை; inequality. 3. துணையின்மை; destitution, helplessness.

[தனி → தமிழ்.]

தமியன் tamiyaṇ, பெ.(n.) 1. தனித்திருப்பவன்; solitary, lonely person. 2. துணையற்றவன்; destitute person.

[தனி → தமிழ் → தமியன்]

தமிழ் tamiḷ, பெ.(n.) 1. இனிமை; sweetness, melodiousness. 2. நீர்மை; refined quality. 3. இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ் என மூவகையாக வழங்கும் மொழி; *Tamiḷ* language, being divided into iyaṛ-ṛamiḷ, iṣai-t-tamiḷ, nāḍaga-t-tamiḷ. 4. ஒப்பிலாது தனித்துநின்றல்; independent and that which has no parallel. 5. தமிழ் நூல்; *Tamiḷ* literature, *Tamiḷ* work. 6. தமிழர்; The *Tamiḷ*s. 7. தமிழ்நாடு; the *Tamiḷ* country.

[தம் + இல் → தம்மில் → தமிழ் → தமிழர்]

→ தமிழ்.]

தமிழ்மலை tamil-malai, பெ.(n.) திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள பொதிய மலை; mount podiyam in Thirunelvely, District.

[தமிழ் + மலை]

தமிழ்மறை tamil-marai, பெ.(n.) திருவள்ளூர் இயற்றிய திருக்குறள்; Thirukkural composed by Thiruvalluvar.

[தமிழ் + மறை]

தமிழன் tamilan, பெ.(n.) 1. தமிழைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டவனும்; one whose mother tongue is Tamil. 2. தமிழ் அனைத்து வாழ்விலும் பயன்படுத்த வல்லானும் தமிழனே; and who is capable of writing Tamil language in all walk of his life.

தமிழி tamilii, பெ.(n.) தமிழ்மொழியின், தொன்முது வரிவடிவம்; the earliest Tamil letter.

[தமிழி → தமிழி → தமிழி - வடமொழி வரவிற்கும், அசோகக் கல்வெட்டில் காணப்படும் பிராமி எழுத்திற்கும் முற்பட்ட எழுத்து. தமிழ்மொழியின் முதல் வரிவடிவம். இதன் காலம் கி.மு. 4.]

தமிழியல் tamil-iyal, பெ.(n.) தமிழ்மொழி, மக்கள், பண்பாடு முதலியன பற்றிய ஆய்வு; study related to Tamil language, people and culture, Tamilology.

[தமிழ் + இயல். தமிழர் தம் வாழ்வியற் புலம்]

தழுக்கு tamukku, பெ.(n.) செய்தி தெரிவிக்க முழக்கும் ஒருகட்ட பறை; a musical instrument in use for collecting people to pass on a message.

[தும்தொம் → தொழுக்கு → தழுக்கு]

தமையன் tam-aiyan, பெ.(n.) 1. தன் முன் பிறந்தவன், அண்ணன்; elder brother. 2. அண்ணன் முறையான்; elder male cousin, who is the son of a paternal uncle or maternal aunt.

ம. தமையன்.

[தம் + ஐயன், ஐயன் = அண்ணன்]

தயக்கம் tayakkam, பெ.(n.) 1. கலக்கம்; perplexity, dejection. 2. அசைவு; wavering, flexibility. 3. தடுமாற்றம்; staggering.

[துளங்கு → தளங்கு = அசைவு. தளங்கு → தயங்கு = கலங்கு. கலக்கம். (மு.தா. 147) தயங்கு → தயக்கம்.]

தயங்கு¹-தல் tayan-gu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒளிவிடுதல்; to glitter, shine. 2. தெளிவாயிருத்தல்; to be clear, lucid.

[துளங்கு → தளங்கு → தயங்கு-. (வ.வ.172)]

தயங்கு²-தல் tayan-gu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. திகைத்தல்; to be perplexed, agitated in mind, confused; to hesitate, waver. 2. வாடுதல்; to droop; to lose heart. 3. அசைதல்; to sway, move to and fro. 4. காலந் தாழ்த்துதல்; to delay.

5. நடுங்குதல்; to tremble.

[துளங்கு → தளங்கு → தயங்கு → தயங்கு = அசைதல். (வ.வ.172)]

தரகன் taragan, பெ.(n.) பண்டமாற்றில் இடை நின்று தீர்த்துக் கொடுப்போன்; broker.

ம. தரகன்.

[தரகு + அன் → தரகன். 'அன்' ஆண் பாலீறு]

தரகு taragu, பெ.(n.) 1. தரகர் பெறுங் கூலி; brokerage, fee, commission to a middleman. 2. பணமாக வாங்கும்போது குறைத்துக் கொடுக்க அனுமதிக்கப்படும் தொகை; discount allowed in cash payment. 3. 2 படி கொண்ட முகத்தலளவுக் கருவி; a measure = nearly 2 padi.

ம., க., தரகு.

தரங்கு¹ taraṅgu, பெ.(n.) 1. வழி; way, path, road. 2. இரு பலகைகள் இணைவதற்குச் செதுக்கும் வெட்டு; lap-joint.

தரங்கு² taraṅgu, பெ.(n.) 1. ஈட்டிமுனை; point of in lance. 2. மண்வெட்டியிலையினின்றும் நீண்டு, அதன் கையின் அடிப்புறத்தைச் சுற்றியிருக்கும், இரும்புக் கம்பி; the iron piece at the root of a mattock, wound round the handle.

[துளங்கு → தளங்கு → தரங்கு]

தரப்படுத்து-தல் tara-p-paḍuttu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) ஒரே சீராக்குதல்; standardize.

[தரம் + படுத்து-]

தரம்¹ taram, பெ.(n.) 1. தகுதி; fitness, match. 2. தக்க சமயம்; opportune, moment. 3. மேன்மை; superiority, excellence. 4. தலை; head. 5. வலிமை; strength. 6. தெப்பம்; float. 7. விழுக்காடு (வீதம்); rate, proportion. 8. வகுப்பு; sort, kind, class. 9. நிலப்பண்புக்கேற்றபடி வரி விதிக்கப் பெற்ற ஊர் நிலப்பிரிவு; different classes of village lands separately assessed according to the quality of the soil. 10. தீர்வை; assessment. 11. மட்டம்; level.

க., தர., ம. தரம்.

[தடம் → தரம் = முறை : தகுதி. (மு.தா. 234)]

தரம்² taram, பெ.(n.) 1. தடவை; time, turn. 2. வரிசை; row, series. 3. கூட்டம்; company, assembly, party, gang, herd, drove.

ம. தரம்; க. தர; தெ. தரமு.

[துடம் → தடம் = வளைவு, தடம் → தரம் = முறை.]

தரல் taral, தொ.பெ.(vb.n.) தருதல்; giving.

[தரு + அல் → தரல்]

தரவாரி tara-vāri, பெ.(n.) ஆங்கிலேயர் காலத்தின் வரிவசூல் முறை; settlement with each individual cultivator without the intervention of a third party.

தெ. தரவாரி.

[தரம் + வாரி]

தரவிணைக்கொச்சகம் taraviṇai-k-kocagam, பெ.(n.) இரண்டு தரவு கொண்ட கொச்சகக் கலிப்பா வகை; a species of koccaga-k-kali verse with two taravu.

[தரவு + இணை + கொச்சகம். தரவு = கலிப்பாவின் முதலுறுப்பு. கொச்சகம் = அம்போதரங்க உறுப்புக்களுள்ஒன்று]

தரவு taravu, பெ.(n.) 1. தருகை; giving, handing over. 2. கலிப்பாவின் முதலுறுப்பு; first member of kali verse. 3. கட்டளை (கல்வெட்டு); order. 4. ஆய்விற்குத் தரப்படுபவை; data.

[தா → தரு → தரவு.]

தரளம் taraḷam, பெ.(n.) 1. நடுக்கம்; tremulousness, quaking. 2. முத்து; pearl. 3. உருட்சி; திரட்சி; globularity.

[திரள் → தரள் + அம் = தரளம் = உருண்டு திரண்டது]

தராணி tarāṇi, பெ.(n.) எருக்கு; madar plant.

[தரை → தரா + ண் + இ → தராணி.]

தருக்கு¹-தல் tarukku-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. செருக்குக் கொளல்; to be proud, vain, arrogant. 2. களித்தல்; to be elated, intoxicated; to exult. 3. ஊக்கமிகுத்தல்; to be zealous, enthusiastic.

[தருக்கி → தருக்கு-]

தருக்கு²-தல் tarukku-, 5 செ.கு.வ.வி.(v.t.) 1. பெருகச் செய்தல்; to enhance, enlarge. 2. இடித்தல்; to pound. 3. வருத்துதல்; to injure, torment. 4. உடைத்து விடுதல்; to break, pierce. 5. மேற்கொள்ளுதல்; to take to, have resort to.

[தருக்கி → தருக்கு-. தருக்குதல் = செருக்குதல், மிகுத்துக் கூறுதல், போருக்கங் கொள்ளுதல், தாக்குதல், இடித்தல், தகர்த்தல், (வ.மொ.வ. 173)]

தருதல் tarudal, பெ.(n.) 1. கொடை; gift. 2. வழங்குதல்; to give.

தருநன் tarunan, பெ.(n.) கொடுப்பவன்; giver, donor.

மறுவ. வள்ளல், கொடையாளி.

[தரு → தருநன்]

தல்லி talli, பெ.(n.) தாய்; mother.

மறுவ. தள்ளி.

தெ. தல்லி.

[தள்ளுதல் = ஈனுதல் (உள்ளிருந்ததை வெளித்தள்ளுதல்) (வாழை) குலை தள்ளுதல் என்னும் வழக்கை நோக்குக. தள் → தள்ளை = தாய். (வ.வ.174). தள் → தள்ளி → தல்லி.

மகவினை ஈன்றவள்]

தலை¹ talai, பெ.(n.) 1. மனிதன் அல்லது விலங்குகளின் உடலின் மேலுறுப்பு; head the upper most part of the human or animal body. 2. சிறந்தது; that which is first, best, highest. 3. உயர்ந்தோன்; person of highest quality and rank. 4. தலைவன்; leader; husband. 5. முதல்; origin, beginning, source, commencement. 6. உச்சி; top, apex. 7. நுனி; end, tip. 8. முடிவு; finish, close. 9. ஒப்பு; resemblance. 10. வானம்; sky, ethereal region. 11. ஆள்; unit, person, hand. 12. அஞ்சலில் ஒட்டும் முத்திரைத் தலை; postage stamp, as bearing the figure of a king's head. 13. மண்டையோடு; skull. 14. தலைமயிர்; hair. 15. ஏழாம்வேற்றுமைச் சொல்லுருபு; (gram) word used as a locative case-suffix.

- கு.வி.எ. (adv.) மேலே; in addition to.

- இடை. (part.) வினைகட்கு முன் வரும் ஓர் இடைச்சொல்; prefix with the force of preposition.

தெ., ம., துட. தல; க. தலை.

[உல் → துல் → தல் → தலை]

தலை² talai, பெ.(n.) இடம்; place.

[தல் → தலை]

தலைக்காஞ்சி talai-k-kāñji, பெ.(n.) பகைவரை யழித்துப்பட்ட வீரனது தலையைப் புகழ்ந்து கூறும் புறத்துறை; theme describing the head of a great warrior, who destroyed his foes but lost his life.

[தலை + காஞ்சி]

தலைக்கீடு talai-k-kīḍu, பெ.(n.) 1. போலிக் காரணம்; pretext, alleged cause. 2. தலைப்பாகை; turban, warrior's head-dress.

மறுவ. சாக்குப்போக்கு.

[தலையிடு → தலைக்கீடு]

தலைக்குறை talai-k-kurai, பெ.(n.) சொல்லின் முதற்குறை; aphaeresis.

மறுவ. முதற்குறை.

[தலை + குறை. தலை = முதல்.]

தலைக்குனிவு talai-k-kunivu, பெ.(n.) மானக்கேடு; humiliation, loss of face.

[தலை + குனிவு]

தலைக்கூடு-தல் talai-k-kūḍu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒன்று சேர்தல்; to assemble, join, come into association. 2. நிறைவேறுதல்; to be accomplished, to succeed.

[தலை + கூடு]

தலைக்கோதை talai-k-kōdai, பெ.(n.) நெற்றிக் கட்டு மாலை; wreath worn by women on their foreheads.

மறுவ. நெற்றிப்பட்டம்.

[தலை + கோதை]

தலைக்கோல் talai-k-kōl, பெ.(n.) ஆடற் கணிகையர் பெறும் பட்டம்; title given to a dancing-girl, who is an adept in her profession.

[தலை + கோல்]

தலைக்கோலம் talai-k-kōlam, பெ.(n.) மகளிர் தலையணி வகை; a kind of head-ornament worn by women.

[தலை + கோலம்]

தலைக்கோலி talai-k-kōli, பெ.(n.) தலைக் கோல் பட்டம் பெற்ற, ஆடி முதிர்ந்த கணிகை; dancing woman who is an adept in her profession.

[தலை + கோலி]

தலைக்கோழி talai-k-kōli, பெ.(n.) வைகறையில் முதலிற் கூவுங்கோழி; cock that crows first in the early morning.

மறுவ. சாமக்கோழி.

[தலை + கோழி]

தலைகாட்டு-தல் talai-kāṭṭu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. சிறிது நேரம் வந்து தங்கியிருத்தல்; to attend for a short time, give attendance. 2. பலருமறிய வெளி வருதல்; to appear in public. 3. நன்னிலைமைக்கு வரத் தொடங்குதல்; to rise to prominence.

மறுவ. தலை தூக்குதல்.

[தலை + காட்டு-]

தலைகிழக்கா-தல் talai-kiṭakkā-, 6 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அழிவடைதல்; to perish. 2. தலைகீழாக மாறுதல்; to reversal of position. 3. மீண்டும் தோன்றுதல்; to reappear.

[தலை + கிழக்கு + ஆ-]

தலைகுனி-தல் talai-kuni-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நாணம் முதலியவற்றால் தலை கவிழ்ந்திருத்தல்; to bow down due to modesty, shyness. 2. மானக் கேட்டால் தலைகுனிதல்; to bow down due to shame.

[தலை + குனி-]

தலைகொடு-த்தல் talai-koḍu-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. செயலை முடிக்க முழுப்பொறுப்பேற்றல்; to undertake entire responsibility. 3. பிறர் செயல்களில் தேவை நேராதபோதும், இடைப் புகுதல்; to interfere unnecessarily in another's affairs. 4. பிறரது அல்லல் காலங்களில், தன் உயிர் பொருள்களின் கேடுகளை நோக்காமல், உதவிபுரிதல்; to help another in an emergency even at one's own risk.

மறுவ. தோள்கொடுத்தல்.

[தலை + கொடு-]

தலைச்சங்கம் talai-c-caṅgam, பெ.(n.) 1. கடல்

கொள்ளப்பட்ட தென்மதுரையில் இருந்ததாகச் சொல்லப்படும், முதலாந் தமிழ்ச்சங்கம்; the earliest Saṅgam, first of the three ancient Tamil academies, said to have flourished at South Madurai now under sea.

மறுவ. முதற்சங்கம்.

[தலை + சங்கம்]

தலைச்சிற-த்தல் talai-c-cira-, 3 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மிகப் பெருகுதல்; to increase. 2. மேன்மையுறுதல்; to become prominent.

மறுவ. தலை சிறத்தல்.

யாப்பிற்காகச் சகர ஒற்று மிகுந்தது. எனக் கொள்க. இது முற்காலவழக்கு. தற்காலத்தில் ஒற்றில்லாமல் பேசுவதும், எழுதுவதும் வழக்கமாகிவிட்டது.

[தலை + சிற-]

தலைச்சீலை talai-c-cīlai, பெ.(n.) 1. தலைப்பாகை; turban, head-dress. 2. மேலாடை; upper cloth.

மறுவ. தலைச்சாத்து.

[தலை + சீலை]

தலைச்சமை talai-c-cumai, பெ.(n.) 1. பாரம்; load. 2. தலையில் தூக்கிச்செல்லும் பாரம்; head-load.

மறுவ. தலைப்பாரம்.

[தலை + சமை]

தலைச்சுழி talai-c-cuḷi, பெ.(n.) தலையெழுத்து; fate.

[தலை + சுழி]

தலைச்சுற்றல் talai-c-curral, பெ.(n.) 1. தலைக் கிறுகிறுப்பு; vertigo, giddiness, dizziness. 2. உள்ளம் குழம்பிப்போய், முடிவெடுக்க முடியாமல் இருத்தல்; confused stage of mind, not possible to take a decision. 3. ஆட்டுநோய் வகை; turnsick, staggers, a disease of sheep.

[தலை + (சுற்று →) சுற்றல்]

தலைச்சூடி talai-c-cūḍi, பெ.(n.) கொன்றை; cassia tree.

[தலை + சூடி]

தலைசாய்¹-தல் talai-šāy-, 1 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நாணுதல்; to bow one's head, as in shame, modesty, etc., 2. இறத்தல்; to die. 3. உறங்குதல்; to sleep.

[தலை + சாய்-]

தலைசாய்²-த்தல் talai-šāy-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வணங்குதல்; to bow one's head in reverence. 2. கீழேபடுத்தல்; to lie down in rest.

[தலை + சாய்-]

தலைசுழி talai-šūḷi, பெ.(n.) 1. விதி; ஊழ்; fate. 2. மண்டையோடுகளின் இணைப்பு; joints of parts of skull with one another (lit.).

மறுவ. தலையெழுத்து, தலைவிதி.

தலைசெய்-தல் talai-šey-, 1 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தலைமை ஏற்றல்; to take the lead. 2. தலையெடுத்தல்; to grow, flourish, as a plant. 3. தலைவைத்துப்படுத்தல்; to lie down, as in sleeping.

[தலை + செய்-]

தலைத்தாள் talai-t-tā, கு.வி.எ.(adv.) முன்னிலையில்; before, in the presence of.

[தலை + தாள்]

தலைத்தோற்றம் talai-t-tōrram, பெ.(n.) வீரனொருவன் பகைவர் ஆனிரையைக் கைப்பற்றி வருதலறிந்து, அவனுறவு முறையார் மனமகிழ்தலைக்கூறும் ஒரு புறத்துறை; theme describing the exultation of a warrior's kinsmen over his exploits in capturing his enemy's cattle.

[தலை + தோற்றம்]

தலைதகர்-தல் talai-tagar-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) முனைமுறிதல்; to be broken at the top, as an instrument.

[தலை + தகர்-]

தலைதப்பு-தல் talai-tappu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) உயிர் பிழைத்தல்; to escape death.

மறுவ. உயிர்த்தப்புதல்.

[தலை + தப்பு-]

தலைதா-தல் (தலைதரு-தல்) talai-tā-, 15 செ.குன்றாவி. (v.t.) முதன்மை அளித்தல்; to raise one to eminence.

[தலை + (தரு →) தா-]

தலைதூக்கு-தல் talai-tūkku-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தலை காட்டுதல்; to show up. 2. சற்று மேல் நிலைக்கு வருதல்; to lift oneself up.

[தலை + தூக்கு-]

தலைதெறிக்க talai-terikka, கு.வி.எ.(adv.) பொறி கலங்கும்படி; head long, impetuously.

[தலை + தெறிக்க. (தெறிக்க = சிதற, கலங்க = விரைவுக்குறிப்பு.]

தலைதொடு-தல் talai-toḍu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தலையைத் தொட்டு ஆணையிடுதல்; to take an oath by touching one's head. 2. திருமுழுக் காட்டிற்காகத் தலையைத் தொட்டு அருள் புரிந்து, திருத்தந்தையாதல்; to become sponsor for a child in baptism.

[தலை + தொடு-]

தலைநறுக்கு talai-naṟukku, பெ.(n.) ஓலையின் முன்பாகம்; the head part of a palm leave.

[தலை + நறுக்கு → தலைநறுக்கு = பனை மடலின் தலைப்பகுதி. அஃதாவது அவிழ் பனையின், நுனிக்குருத்துப் பகுதி.]

தலைநாள் talai-nā, பெ.(n.) 1. இரலை; the first star of 27 stars. 2. முதல்நாள்; the first day. 3. முந்திய நாள்; the previous day. 4. முற்காலம்; early times, former days. 5. முற்பிறவி; previous birth.

மறுவ. முதல்நாள்.

[தலை + நாள்]

தலைநிமிர்த்து-தல் talai-nimirttu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. தலையை உயர்த்துதல்; to raise one's head. 2. நிலையை முன்னேற்றுதல்; to improve one's circumstances. 3. உரியபருவம் வரும் வரை வளர்த்தல்; to bring up a person, till he reaches manhood. 4. நிலைபெறச் செய்தல்; to establish one in business.

[தலை + நிமிர்த்து-]

தலைநோவு talai-nōvu, பெ.(n.) 1. தலைவலி; head-ache. 2. தலைநோய் வகை; neuritis.

மறுவ. தலைநோ, தலைநோய், மண்டைக் குத்து, மண்டையடி.

தெ. தலநொப்பி.

[தலை + நோவு]

தலைப்பட்டை talai-p-paṭṭai, பெ.(n.) மீனவர் அணியும் கூம்புவடிவ ஓலைக்குல்லா; conical basket-cap, worn by fisherman.

மறுவ. தலைக்குல்லா.

[தலை + பட்டை]

தலைப்படு-தல் talai-p-paḍu-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஒன்றுகூடுதல்; to unite, be in communion with. 2. எதிர்ப்படுதல்; to meet, cross. 3. மேற்கொள்ளுதல்; to undertake, enter upon. 4. பெறுதல்; to obtain, attain.

[தலை + படு-]

தலைப்பணி talai-p-pani, பெ.(n.) 1. ஒருவகை தலையணி; a kind of head ornament. 2. முதல் வேலை; first work.

மறுவ. தலைக்கோலம்; தலைச்சாமான்.

[தலை + பணி]

தலைப்பற்று¹ talai-p-parṟu, பெ.(n.) தாளிப் பனையின் ஓலை; large leaf of the tali-pot tree.

[தலம் → தலை + பற்று]

தலைப்பற்று² talai-p-parṟu, பெ.(n.) தலைக்கிடும் மருந்துப்பற்று; an application of ointment.

[தலை + பற்று]

தலைப்பனி talai-p-pani, பெ.(n.) முன்பனி; the early part of the dew season.

மறுவ. முதற்பனி.

[தலை + பனி]

தலைப்பாகை talai-p-pāgai, பெ.(n.) தலையிற் கட்டுந் துணி; turban.

[தலைப்பாகு → தலைப்பாகை]

தலைப்பாட்டு talai-p-pāṭṭu, பெ.(n.) கூத்தின் முதலில் தொடங்கும் பாட்டு; the song sung first in a dance.

மறுவ. முதற்பாட்டு.

[தலை + பாட்டு]

தலைப்பாடு talai-p-pāḍu, பெ.(n.) 1. கலந்திருக்கை; cordial intercourse. 2. தற்செயல் நிகழ்ச்சி; chance occurrence.

[தலைப்படு → தலைப்பாடு]

தலைப்பாமாறி talai-p-pā-māri, பெ.(n.) 1. பெருமோசக் காரன்; lit., one who changes turban consummate cheat. 2. திறன்மிக்க திருடன்; clever thief.

[தலைப்பா + மாறி]

தலைப்பிடித்தல் talai-p-piḍittal, பெ.(n.) கூட்டிக் கொடுத்தல்; ministering to the passions of others - pandering.

[தலை + பிடி-]

தலைப்பிரட்டை talai-p-piraṭṭai, பெ.(n.) 1. தவளை வளர்ச்சியின் நான்கு நிலைகளுள் ஒன்று; tadpole.

[தலை + பிரட்டை]

தலைப்பிரி-தல் talai-p-piri-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) நீங்குதல்; to separate, depart, deviate.

[தலை + பிரி-]

தலைப்பில் முடிந்து கொள்(ளு)-தல் talaippil-muḍindu-ko!-(lu)-, 7 செ.குன்றாவி.(v.t.) நினைவில் வைத்துக் கொள்ளுதல்; to remember, as by tying up a knot in the corner of one's cloth. 2. கணவனை அடக்கி ஆளும் பெண்; woman who keeps her husband under control.

[தலைப்பு + இல் + முடிந்து + கொள்(ளு)-]

தலைப்பிறை talai-p-pirai, பெ.(n.) வளர் பிறையில் முதல்நாள்; the first day of the bright fortnight.

மறுவ. முதற்பிறை.

[தலை + பிறை]

தலைப்பு talaippu, பெ.(n.) 1. நூலின் பெயர்; heading, title, as of a book. 2. தொடக்கம்; beginning. 3. முன்றானை; front part of a woman's cloth. 4. சீலைவிளிம்பு; end, edge or corner of a cloth.

[தூல் → தல் → தலை → தலைப்பு]

தலைப்புணர்-த்தல் talai-p-punar-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) பை முதலியவற்றின் வாயைக் கட்டுவதற்காகக் சுருக்குதல்; to pucker, gather.

மறுவ. சுருக்குப்போடுதல்.

[தலை + புணர்-]

தலைப்புரட்டு talai-p-puraṭṭu, பெ.(n.) 1. பெரும் பொய்;

audacious lie. 2. நச்சரவு (தொந்தரவு); annoyance, vexation, trouble. 3. குழப்பம்; agitation, as of river, torrent. 4. கருவம்; haughtiness, insolence.

மறுவ. அண்டப்புழு.

[தலை + புரட்டு → தலைப்புரட்டு]

தலைப்புற்று talai-p-purru, பெ.(n.) 1. தலையிலுண்டாகும் புற்றுநோய்; a disease attacking the scalp. 2. தலையிலுண்டாகும் ஒருவகைபுண்; canker on the head. 3. மண்டைக் கரப்பான்; scald head achor. 4. ஒரு எறும்பு; a species of ant.

[தலை + புற்று. புற்று = புரை வைத்த புண்]

தலைப்பெய்-தல் talai-p-pey-, 1 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கிட்டுதல்; to meet, approach. 2. பெய்துரைத்தல், இடைச் செருகல்; to interpolate, superadd. 3. கூடுதல்; to join.

[தலை + பெய்-]

தலைப்பெய்தல் talai-p-peyda, பெ.(n.) 1. மூலத்தைப் பிடித்தல்; getting to the origin.

[தலை + பெய்தல்]

தலைப்பெயர்-த்தல் talai-p-peyar-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) மீள்செய்தல்; to redeem, recover.

[தலை + பெயர்-]

தலைப்பெயல் talai-p-peyal, பெ.(n.) 1. முதன் மழை; first-rains.

[தலை + பெயல். வறட்சிக் காலத்தே முதன் முதலாகப் பெய்யும் புதுமழை]

தலைப்பெயனிலை talai-p-peyanilai, பெ.(n.) 1. மகப் பேறாகிய கடனையிறுத்து, தாய் இறந்த நிலையைக் கூறும் புறத்துறை (purap); theme describing the death of a mother on doing her duty of bringing forth a son. 2. போர்க்களத்தினின்று புறங்காட்டிச் சென்ற மகனது செயற்காற்றாது, தாய் இறந்துபட்ட நிலைகூறும் புறத்துறை (purap); theme describing the death of a mother in utter shame at the flight of her son from the battle-field.

[தலைப்பெய் + நிலை → தலைப் பெயனிலை]

தலைப்பேறு talai-p-pēru, பெ.(n.) 1. முதற் பிள்ளை; first issue, son or daughter. 2. முதல் மகப்பேறு; first confinement.

மறுவ. முதற்பேறு, முதன்மகப்பேறு.

[தலை + பேறு. பேறு = மகப்பெறுகை]

தலைப்போகு-தல் talai-p-pōgu-, 8 செ.கு.வி.(v.i.) இறுதி வரை செல்லல்; to reach the very end.

[தலை + போகு-]

தலைப்போடு-தல் talai-p-pōḍu-, 19 செ.குன்றாவி.(v.t.) மேற்கொள்ளுதல்; to engage in, take on oneself.

[தலை + போடு-]
 தலைப்போர் talai-p-pōr, பெ.(n.) 1. முற்செயல்; beginning, as of an act or process. 2. முன்னிடம்; front.
 [தலை + போர்]
 தலைபணி-தல் talai-pani-, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) வணங்குதல்; to bow one's head.
 மறுவ. தலைவணங்குதல்.
 [தலை + பணி-] → தலைபணி-தல்]
 தலைபிடிக்கி talai-piḍikki, பெ.(n.) கூட்டி வைப்போன்; one who procures for another the means of gratifying his passions.
 [தலை + பிடிக்கி]
 தலைபோதல் talai-pōdal, பெ.(n.) பெருங் கேடுறுகை; utter destruction.
 [தலை + போதல்]
 தலைமக்கள் talai-makkal, பெ.(n.) 1. மேன் மக்கள்; men of the first rank, great men, leaders. 2. படைத் தலைவர்; commanders of armies.
 மறுவ. உயர்ந்தோர்; சான்றோர்; அறவோர்; பெருமக்கள்.
 [தலை + மக்கள்]
 தலைமடி-தல் talai-maḍi-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) குறைதல்; to wane; to lose intensity.
 [தலை + மடி-]
 தலைமடை talai-maḍai, பெ.(n.) 1. கிளைக் கால் பிரியும் முதல்மடை; head sluice of a tank, where a small channel branches off from the main channel, opp. to kaḍai-maḍai. 2. நீர்ப்பாசனம் தொடங்கும் முதல்மடை; course of a channel where irrigation first begins.
 மறுவ. தலைமதகு, கண்ணாறு(கல்.), முதல்மடை.
 தெ. தலமடவ.
 [தலை + மடை (மடை = மதகு)]
 தலைமண-த்தல் talai-maṇa-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒன்றோடொன்று பின்னுதல்; to be intertwined together, entangled, as bamboos. 2. நெருங்கிக் கலத்தல்; to crowd, throng.
 [தலை + மண-]
 தலைமதகு talai-madagu, பெ.(n.) ஏரி, கால்வாய் முதலிய வற்றிலிருந்து தண்ணீர் திறந்து விடுவதற்கான கதவுள்ள, கட்டுமானம்; head sluice provided in the tanks and channel to let out water for irrigation, which has control to regulate supply of water.
 மறுவ. தலைமடை, தலைத்தூம்பு.
 [தலை + மதகு]
 தலைமாணாக்கன் talai-māṇākkāṇ, பெ.(n.) முதல்

மாணவன்; ideal pupil.
 [தலை + மாணாக்கன்]
 தலைமாறு talai-māru, பெ.(n.) மாற்றாளர்; substitute, exchange.
 [தலைமாற்று → தலைமாறு]
 தலைமுழுக்கு talai-muḷukku, பெ.(n.) 1. மெய்ம்முழுதுங் குளிக்கை; bathing head and all. 2. எண்ணெய் முழுக்கு; bathing with oil. 3. மகளிர் தீட்டு; catamenia, as requiring ceremonial bath. 4. நோய் நீங்கிய பிறகு செய்யும் முதல்குளியல்; first bath in the convalescent stage. 5. கைவிடுதல்; abandon.
 [தலை + முழுக்கு]
 தலைமுறை talai-murai, பெ.(n.) கால்வழி, வழிவழி; generation, lineal descent.
 மறுவ. கொடிவழி.
 [தலை + முறை]
 தலைமை talaimai, பெ.(n.) 1. முதன்மைத் தன்மை; headship, leadership. 2. மேன்மை; superiority, pre-eminence, excellence. 3. முதன்மையான நிலைமை; priority, as of rank, birth, etc., 4. உரிமை; ownership.
 [தல் → தலை + மை. "மை" பண்புப் பெயரீறு]
 தலையடிப்பு talai-y-aḍippu, பெ.(n.) 1. அலைக்கழிப்பு, தொந்தரவு; trouble, vexation, annoyance. 2. நெற்கதிரின் முதலடி; first threshing of paddy by beating the sheaves against the ground.
 [தலை + அடிப்பு]
 தலையணி talai-y-aṇi, பெ.(n.) 1. தலைப்பாகை; head dress. 2. தலைக்கவசம்; helmet.
 மறுவ. நெற்றிச்சட்டி; தலைக்கோலம்.
 [தலை + அணி]
 தலையணை talai-y-aṇai, பெ.(n.) 1. தலை வைத்துப் படுப்பதற்குப் பஞ்சு முதலியன அடைத்துத் தைத்த பை; pillow. 2. ஆற்றுப்போக்கில், முதலில் உள்ள அணை; the very first dam or anicut near the source of a river.
 ம. தலயண.
 [தலை + அணை → தலையணை]
 தலையழி-த்தல் talai-y-aḷi-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. அடியோடுகெடுத்தல்; to ruin utterly. 2. தலைமை தீர்த்தல்; to destroy one's power.
 மறுவ. முற்றுங்கெடுத்தல்; முழுவதும் ஒழித்தல்; அனைத்தையும் அழித்தல்.
 [தலை + அழி-]
 தலையழுக்கு talai-y-aḷukku, பெ.(n.) முதல் மாத விலக்கு; the first monthly menstural blood of a female-Catamenia.

[தலை + அழுக்கு]

தலையாகெதுகை talai-y-āgedugai, பெ.(n.) முதற்சீர் முழுதும் ஒன்றிவரும் எதுகை; rhyming of the initial foot in each line of a stanza.

[தலையாகு + எதுகை]

தலையாட்டம் talai-y-āṭṭam, பெ.(n.) 1. தலை நடுக்கம்; trembling of the head, as from palsy. 2. பேரச்சம்; extreme fear. 3. செருக்கு; arrogance. 4. குதிரைத் தலையணி வகை; plume of hair on a horse's head.

தெ. தலாயட்டமு; ம. தலையாட்டம்.

[தலை + ஆட்டம்]

தலையாட்டிப்பொம்மை talai-y-āṭṭi-p-pomma, பெ.(n.) எதற்கும் இணங்கி நடப்பவன்; lit., a doll moving its head to and fro. a servile person.

மறுவ. தஞ்சாவூர்ப்பொம்மை.

ஆமாம்சாமி போடுபவன்.

[தலை + ஆட்டி + பொம்மை = தலையாட்டிப் பொம்மை]

தலையாப்பு talai-y-āppu, பெ.(n.) வடிசோற்றின் மேற் பரந்துள்ள கஞ்சியாடை; thin layer of crust formed over boiled rice gruel.

மறுவ. கஞ்சியேடு.

[தலை + அப்பு = தலையாப்பு (அப்பு = நீர்)]

தலையாய talai-y-āya, பெ.கு.எ.(adj.) முதன்மை வாய்ந்த; மிகச்சிறந்த; foremost, principal.

தலையாரி talai-y-āri, பெ.(n.) ஊர்க் காவற்காரர்; village-watchman; one of the menial servants of a village administration, whose duty includes giving information of offences, guiding travellers etc.,

தெ., க. தலாரி; ம. தலயாளி.

மறுவ. மேலோர்.

தலையாலங்கானம் talai-y-ālaṅgā-ṅam, பெ.(n.) சோணாட்டில் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் போர்புரிந்து வெற்றி கொண்ட ஓர் ஊர்; a place in Tanjore district, where the Pāṇḍyan king Neḍuñ-ṣeḷiyan won a great victory.

மறுவ. ஆலங்கானம்; தலையாலங்காடு (அபிதா. சிந்.) ஆலங்காடு.

[தலை + ஆலங்கானம் = தலையாலங்கானம்.]

தலையிடு-தல் talai-y-iḍu-, 19 செ.குன்றாவி.(v.t.) கூட்டுதல்; to add, superimpose.

மறுவ. மூக்கு நுழைத்தல்.

[தலை + இடு-]

தலையில்விடி-தல் talai-y-il-vidi-, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) பிறர் பொறுப்பு தன்மேல் விழல்; toll to one's lot.

[தலையில் + விடி]

தலையெடு-த்தல் talai-y-eḍu-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தலை நிமிர்தல்; to stand with head erect, as in pride. 2. புகழ் பெறுதல்; to become eminent, celebrated, distinguished. 3. பெருகுதல்; to flourish, become prosperous. 4. தோன்றுதல்; to sprout, come into being. 5. இழந்த நிலையைத் திரும்ப வடைதல்; to recover, as a lost position.

[தலை + எடு-]

தலையெழுத்து¹ talai-y-eḷuttu, பெ.(n.) 1. மண்டையோடு இணையும் பகுதியில் தெரியும் வளைவுக்கோடு; the curved line in the joints of parts of skull. 2. நூன் முகப்பு; heading or title of a book.

[தலை + எழுத்து]

தலையெழுத்து² talai-y-eḷuttu, பெ.(n.) வாழ்க்கையை அமைப்பதாகக் கருதப்படும் விதி; ஊழாற்றல்; விலக்க இயலாத முடிவு; மாற்றமுடியா அமைவு; fate destiny.

[தலை + எழுத்து]

தலையெழுத்து³ talai-y-eḷuttu, பெ.(n.) உயிரெழுத்து; vowels, as the primary letters.

[தலை + எழுத்து = மொழியின் முதலெழுத்து]

தலையெத்தடவு-தல் talai-y-ai-t-taḍavu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) ஏமாற்றிப் பொருளைப் பெற்றுக் கொள்ளுதல்; lit., to stroke one's head. to cheat a person out of his money.

மறுவ. ஏமாற்றுதல், தலையிற் மிகையரைத்தல்.

[தலையை + தடவு-]

தலைவரிசை talai-variṣai, பெ.(n.) உயர்ந்த பரிசு; magnificent gift.

மறுவ. முதற்பரிசு, முதல்மரியாதை.

[தலை + வரிசை = முதற்றரமான பரிசு.]

தலைவன் talaivan, பெ.(n.) 1. முதல்வன்; chief, headman, lord. 2. அரசன்; king, ruler, governor. 3. கணவன்; husband. 4. ஆசிரியர்; preceptor. 5. அண்ணன்; elder brother. 6. சிறந்தோன்; great person. 7. கடவுள்; God. 8. அகப் பொருட்கிழவன்; hero of a love-poem. 9. கதைத்தலைவன்; hero of a story.

ம. தலவன்.

[தல் → தலை + வ் + அன். ஆ.பா.ஓ.ஈ.று]

தலைவி talaivi, பெ.(n.) 1. தலைமைப் பெண்; lady, mistress, matron. 2. மனைவி; wife. 3. அகப்பொருட்கிழத்தி; heroine of a love-poem. 4. கதைத்தலைவி; heroine of a story. 5. தலைவனின் மனைவி; wife of hero.

[தலை + வி(பெண்பால் விகுதி)]

தலைவிரித்தாடு-தல் talai-*virī-t-tāḍu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பரவலாக காணப்படுதல்; hepan brad leat. 2. பஞ்சம், கையூட்டு, வன்முறை முதலியவை கட்டுக் கடங்காமல் பரவிக்காணப்படுதல் அல்லது நிலவுதல்; (of famine, bribe, etc..) to be rampant.

[தலைவிரித்து + ஆடு-]

தலைவிளை talai-*viḷai*, பெ.(n.) வயலின் முதல் விளைச்சல்; first crop of a cultivated field.

மறுவ. முதல்போகம், முதலறுவடை, முதல் விளைச்சல்.

[தலை + விளை]

தவ்வ-தல் tavvu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குறைதல்; to lessen, decrease, shrink. 2. குவிதல்; to close the petals, as a flower. 3. கெடுதல், அழிதல், உருக்குலைதல்; to perish, decay, waste away. 4. தவறுதல்; to fail.

[தபு → தவ்வ-]

தவ்வெனல் tav-*v-eṇal*, பெ.(n.) 1. சுருங்குதற் குறிப்பு; expr. denoting shrinking, withering, fading. 2. மழையின் ஒலிக்குறிப்பு; expr. denoting sound, as of rain, pattering.

[தாவு → தவ்வ + எனல்]

தவ்வை tavvai, பெ.(n.) 1. தாய்; mother. 2. தமக்கை; elder sister. 3. மூதேவி (இலக்குமியின் மூத்தாள்); goddess of misfortune, as the elder sister of *Thirumagal*.

தெ. அவ்வ.

[அவ்வை → தவ்வை.]

தவ tava, கு.வி.எ.(adv.) மிக; much, intensely.

க. தவெ.

[தவ = மிகுதி குறித்து வழங்கும் உரிச்சொல்]

தவச்சாலை tava-*c-cālai*, பெ.(n.) தவஞ் செய்யும் இடம்; hermitage, as a place for the performance of austerities.

[தவம் + சாலை]

தவணை tavaṇai, பெ.(n.) 1. தொகை செலுத்துதல் முதலியவற்றிற்கு ஏற்படுத்திய கெடு; limited time, fixed term for payment of a due or instalment, period of revenue collection, especially of land tax. 2. தடவை, முறை; occasion, number of times.

தெ. தவந; ம. தவணை.

[தவண் → தவணை]

தவப்பெண் tava-*p-peṇ*, பெ.(n.) மடத்தில் வாழும் பெண், கன்னிப்பெண்; a virgin separated from the world-Nun.

[தவம் + பெண்]

தவல்(லு)-தல் taval(lu)-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) நீங்குதல்; to leave, depart.

[தவல் → தவல்(லு)-]

தவல்² taval, பெ.(n.) 1. குறைவு; diminishing, decreasing. 2. கேடு; failure. 3. குற்றம்; fault. 4. இறப்பு; death. 5. வறுமையால் வருந்துகை; suffering from poverty.

க. தவு.

[தவி → தவல்]

தவழ்-தல் taval-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஊர்தல், நகர்தல்; to creep, crawl, as infants, lizards, snakes. 2. தத்துதல்; to leap and flow, as waves. 3. பரத்தல்; to extend, traverse, spread on all sides.

க. தெவள்.

[தவ → தவழ்-]

தவளம் tavaḷam, பெ.(n.) 1. வெண்மை; white; ash-colour, grey. 2. வெண்மிளகு; white pepper, the mature seed of black pepper. 3. எரியணம் (கருப்பூரம்); camphor. 4. சங்கநஞ்சு; an arsenic.

[தவள் + அம். 'அம்' சொல்லாக்க ஈறு. ஒ.நோ. பவளம்]

தவறணை tavaṇṇai, பெ.(n.) (இலங்கை வழக்கு) மதுக்கடை; place where liquor is sold or consumed.

தவறு-தல் tavaru-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தப்பி விழுதல்; to slip, miss, fall, tumble over, trip, lose one's hold. 2. வாய்க்காமற்போதல்; to fail, miscarry, prove abortive. 3. வெற்றிவாய்ப் பிழத்தல்; to be unsuccessful. 4. குற்றப்படுதல்; to fail in duty; to fall from moral rectitude; to transgress, sin. 5. காணாமற் போதல்; to stray, lose the way; to be lost. 6. பிழையாதல்; to err, mistake, blunder. 7. சாதல்; to die. 8. குறைதல்; to fall short.

தவிசு¹ taviṣu, பெ.(n.) 1. தடுக்கு முதலிய இருக்கை; small seat, stool, mat to sit on. 2. பாய்; mat. 3. மெத்தை; mattress. 4. யானை முதலியவற்றின் மேலிடும் மெத்தை; cushion, padded seat, saddle, as on an elephant. 5. பீடம்; platform.

மறுவ. சிற்றிருக்கை.

Pers. divāsi.

[தவி → தவிசு]

தவிசு² taviṣu, பெ.(n.) நீர்மம்; distilled, liquid.

தவிப்பு tavippu, பெ.(n.) 1. வருந்துகை; anxiety, distress for a thing, languishing, as for a thing. 2. வேட்கை; thirst.

[தவி → தவிப்பு]

தவிர்-தல் tavir-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. விலகுதல்; to abstain, refrain. 2. இல்லாமற்போதல்; to cease, become extinct. 3. தங்கிவருதல்; to stay, abide. 4. தணிதல்; to subside, abate.

[தவி → தவிர்-]

தழங்கல் taḷaṅgal, பெ.(n.) 1. பேரொலி; roaring. 2. யாழ்நரம்போசை; sound of a lute.

மறுவ. ஆரவாரம்.

[துள் → தள் → தழ → தழங்கு + அல் - தழங்கல்]

தழங்கு-தல் taṅgu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) முழங்குதல்; to sound, roar, resound.

[துள் → தள் → தழ → தழங்கு- (மு.தா. 234)]

தழல் taḷal, பெ.(n.) 1. நெருப்பு; fire. 2. தணல்; live coals of fire, embers. 3. நளி (கார்த்திகை); the third star of 27. 4. கேட்டை; the 18th star of 27. 5. நஞ்சு; poison. 6. கிளிகடி கருவி; a mechanism for scaring away parrots. 7. கவண்; sling.

[தள் → தள → தழ → தழல். (வ.வ.169). ஒருகா. உள் → அள → அழல் → தழல்.]

தழற்சி taḷarci, பெ.(n.) 1. அழலுகை; heat, glow, burning. 2. வேக்காடு; inflammation. 3. கொதிப்பு; intense heat. மறுவ. அழற்சி.

[தள் → தழ → தழல் → தழற்சி]

தழற்சூழி taḷar-būmi, பெ.(n.) உவர்மண்; brackish soil.

[தழல் + பூமி]

தழனாள் taḷanāḷ, பெ.(n.) நளிநாள், விளக்கணி நாள் (விளக்கேற்றி வணங்கும் நாள்); the third star Kārttigai as having Agni's the presiding deity.

மறுவ. தீபத்திருநாள்.

[தழல் + நாள்]

தழால் taḷal, பெ.(n.) தழுவுகை; embrace, union.

[தழு(வு) + ஆல்]

தழிச்சு-தல் taḷiccu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தழுவுதல்; to embrace, include. 2. புகுதல்; to penetrate, as an arrow.

[துள் → தள் → தழ் → தழி → தழிச்சு-]

தழிஞ்சி taḷiñji, பெ.(n.) 1. போரில் படைக்கலங்களால் தாக்குண்டு, கேடுற்ற தன் படையாளரை முகமன் கூறியும், பொருள் கொடுத்தும், அரசன் தழுவிக்கோடலைக் கூறும் புறத்துறை; theme describing the honour and presents offered by the king to the soldiers maimed in battle. 2. ஒரு வீரன் தனக்குத் தோற்றோடுவோர்மேற் படையெடாத மறப் பண்பினைக் கூறும் புறத்துறை; theme describing the valour of a warrior who does not pursue and destroy a routed adversary in full retreat. 3. பகைவர்படை, தம் எல்லையிற் புகாதபடி அரியவழியைக் காத்தலைக் கூறும் புறத்துறை; theme describing the guarding of a narrow passage through which an enemy might enter.

[தழு → தழுவு → தழிஞ்சி (தமி.வ.267).]

தழுதணை taḷu-taṅai, பெ.(n.) 1. படர்தாமரை; ring-worm.

2. தோலுரியும் படர்தேமல்; a skin disease, in which the epidermis peels off. 3. எச்சிற்றழும்பு; a contagious skin disease caused by the excreta of reptiles or lizard.

ம. தழுதணம்.

தழுதழு-த்தல் taḷu-taḷu-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) நாக்குழறுதல்; to falter or stammer from ecstatic joy, love or other emotion.

[தழு + தழு-]

தழுதாழை taḷu-tāḷai, பெ. (n.) வளிமடக்கி (வாத மடக்கி); medicine for gastric trouble.

மறுவ. வளியடக்கி.

[தழு + தாழை → தழுதாழை]

தழும்பு taḷumbu, பெ.(n.) 1. வடு; scar, cicatrice, bruise, weal. 2. குறி; mark, impression, dent made in the skin. 3. சிதைவு; injury, blemish. 4. குற்றம்; stigma, defect in character.

ம. தழம்பு; க., தெ. சட்டு; கோத. தளம்.

[துள் → தழு → தழும்பு]

தழுவணி taḷu-v-aṅi, பெ.(n.) குரவைக்கூத்து; dancing with clasped hands.

[தழு → தழுவணி]

தழுவு-தல் taḷuvu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. அணைத்தல்; to clasp, embrace, hug, entwine. 2. மேற்கொள்ளுதல்; to adopt, as an opinion, course of life; to keep, observe, as a command. 3. அணைத்தாதரித்தல்; to treat kindly. 4. நட்பாக்குதல்; to make friendship. 5. சூழ்தல்; to surround. 6. உள்ளடக்குதல்; to compress; to contain; to keep within oneself. 7. பூசுதல்; to besmear rub on. 8. பொருந்துதல்; to mix with, join. 9. புணர்தல்; to copulate.

ம. தழுகுக; க. தழ்கெய்சு, தக்கெய்சு; து. தர்கொணுனி; துட. தெர்க்விள்; குட. தமப்; கோத. தப்; பட. தப்பு.

[(துள்) → தழு → தழுவு- தழுவுதல்.]

தழை-தல் taḷai-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தளிர்த்தல்; to sprout, shoot forth. 2. செழித்தல்; to thrive, grow luxuriant, as plants. 3. தாழ்தல்; to hang down; to bow down.

ம. தலெக்க; தெ. தளிர்சு.

[தள் → தழு → தழை (தமி. இல. வ. முன். பக். 52)]

தழைத்தமொழி taḷaitta-moḷi, பெ.(n.) கனிவான பண்பட்ட இன்சொல்; polite word.

[தழைத்த + மொழி]

தழைவு taḷaiṅgu, பெ.(n.) 1. தளிர்க்கை; sprouting, shooting, germinating. 2. செழிப்பு; luxuriance of growth. 3. குழை; leaves, foliage. 4. வளமை; plumpness, sleekness. 5. மிகுதி; increase, abundance.

[தழை → தழைவு. 'வு' = தொ.பெ.ஈறு]

தளர்-தல் (தட்டல்) tal-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. தடுத்தல்; to kinder, obstruct, stop. 2. நீர் முதலியவற்றைத் தளைத்தல்; to confine, as water in a tank; to dam up.

க. தள்.

[துள் → தள்-]

தள்ளாடு-தல் tal-|ādu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தளர்ச்சியாய் நடத்தல்; to move with faltering steps, as an aged person. 2. தடுமாறுதல்; to stagger, reel, as a drunkard. 3. ஆடுதல்; to rock, as a ship, vacillate, sway, as a tree in a storm. 4. மன மலைதல்; to waver, fluctuate, as the mind.

ம. தள்ளாட்டம்; பட. தள்ளாடு.

[துள் → தள் + ஆடு-]

தள்ளி talli, கு.வி.எ.(adv.) 1. விலகி; aside. 2. தொலைவில் (தூரத்தில்); away.

[தள்ளு → தள்ளி]

தள்ளிவிடு-தல் talli-vidu-, 18 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பொறுப்பு முதலியவற்றை விலக்குதல்; to evade, as responsibility. 2. உரியவிலை வாராவிடினும், குறைந்த விலை கேட்பாருக்குப் பொருள்களை விற்றுவிடுதல்; to sell to lower price and push the products out.

ம. தள்ளிவிடுக.

[(தள்ளு) → தள்ளி + விடு-]

தள்ளிவெட்டி talli-veṭṭi, பெ.(n.) மதிற்பொறி வகை; a military engine for defence.

[(தள்ளு) → தள்ளி + வெட்டி]

தள்ளு¹-தல் tallu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. விலகுதல்; to be removed. 2. தவறுதல்; to be lost, to fail. 3. குன்றுதல்; to shrink, diminish. 4. மறப்பாற் சோர்தல்; to be unconscious; to be forgetful. 5. தடுமாறுதல்; to stagger, reel, stumble. 6. வலியுடைத்தாதல்; to be able; to be capable of. 7. வெளியேறுதல்; to emerge, come out, protrude.

தள்ளு²-தல் tallu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. முன் செல்லுமாறு தாக்குதல்; to push, force forward, shove away. 2. புறம்பாக்குதல்; to expel, to cast off, excommunicate. 3. கைவிடுதல்; to forsake, abandon, relinquish, renounce. 4. ஏற்றுக் கொள்ளாதிருத்தல்; to reject, disapprove. 5. விலக்குதல்; to refute, confute. 6. பாராமுகமாயிருத்தல் ஒதுக்குதல்; to neglect. 7. வழக்கைத் தள்ளுபடி செய்தல், முடிவு செய்தல்; to dismiss, as a suit. 8. முறை மன்றம் வழக்கை ஏற்க மறுத்தல்; to refuse to admit, as a plaint. 9. வரி முதலியன தள்ளுபடி செய்தல்; to discharge from obligation, exempt, remit. 10. கழித்தல்; to deduct, subtract. 11. அழுக்குதல்; to press down. 12. வெட்டுதல்; to sever, cut off. 13. கொல்லுதல்; to kill. 14. மறத்தல்; to forget. 15. புத்தகவிதழ் திருப்புதல்; to turn over, turn back, as the leaves of a book. 16. காலங்கழித்தல்; to pass, as one's

days. 17. தோணி செலுத்துதல்; to launch, row, sail, as a vessel. 18. தூண்டுதல்; to incite, stimulate.

ம. தள்ளுக; க., பட. தள், தள்ளு; தெ. தலகு, தல்கு, தலுகு; து. தல்லுணி, தள்ளுனி; கோத. தள்; துட. தொள்.

[துள் → தள் → தள்ளு- (மு.தா. 54)]

தள்ளுப்புள்ளு tallu-p-puḷḷu, பெ.(n.) இழுபறி; scuffle, pushing and pulling.

மறுவ. தள்ளுமுள்ளு, தள்ளுமெள்ளு.

[தள்ளு + புள்ளு]

தள்ளுபடி tallu-paḍi, பெ.(n.) 1. தள்ளப் பட்டது; that which is rejected, dismissed, discarded, abandoned, cancelled, refused. 2. கணக்கிற் கழிக்கப்பட்டது; deduction, discount, allowance. 3. விலக்கு; exception, exemption.

[தள்ளு + படி]

தள தள - த்தல் taḷa-taḷa-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. விரிவடைதல், பருத்தல்; to plump, full, sleek, as the body. 2. ஒளிவிழுதல்; to be brilliant, transparent. 3. நெகிழ்தல்; to become loose, as a cloth worn upon the person.

ம. தளதள.

[துள் → தள் → தள → தளதள- (திரு. தமிழ். மர. 155)]

தளதளப்பு taḷa-taḷappu, பெ.(n.) 1. விரிவாகுகை, கொழுக்கை; being plump or full, as the face. 2. காந்தி, ஒளிர்வு; brilliance. 3. வீக்கம்; swelling.

[துள் → தள் → தள → தளதளப்பு. (தமிழ். இல.வ.முன். 32)]

தளம்¹ taḷam, பெ.(n.) 1. பருமன்; thickness, as of a board, heaviness. 2. வெண்சாந்து; white sandal paste. 3. செஞ்சாந்து; red sandal paste.

தெ. தளமு.

[தள் → தளம்]

தளம்² taḷam, பெ.(n.) 1. செங்கல், கருங்கல், சுதைமா பாவிய தரை; floor or pavement, as of brick, stone or cement. 2. மொட்டைமாடி; terrace roof, upper open space room or balcony. 3. தட்டு; loft, storey, deck of a ship. 4. மேடை; platform, mound. 5. அடுக்குமாடிகளில் முதல் தளம் இரண்டாம் தளம் என்றமைந்த குடியிருப்புகள்; various floors in residential flats or any building or tower.

ம. தளம்; க. தள; தெ. தளமு.

[தள் → தளம். த. தளம் → வ. தல]

தளம்³ taḷam, பெ.(n.) 1. இலை; leaf. 2. பூவிதழ்; petal. 3. முல்லை; jasmine. 4. போர்ப்படை; army. 5. கூட்டம்; multitude of men or beasts. 6. சாணை பிடியாத கெம்பு; unpolished ruby.

ம. தளம்; க. தள; தெ. தளமு.

[தள் → தளம்]

தளம்⁴ taḷam, பெ.(n.) சாடி; jar, water-pot.

தளம்⁵ taḷam, பெ.(n.) 1. அடிப்படை; basis; foundation.
2. அடி; அடிபரப்பு; base, lower-part. 3. சுண்ணாம்பு;
chunnam.

[தள் → தளம் = அடியிடம், அடிபரப்பு]

தளம்பு¹-தல் taḷambu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ததும்புதல்;
to wobble, flap, fluctuate, as water in a moving vessel.
2. இருபுறமும் மாறிச் சாய்ந்தாடுதல்;
to be unsteady, as a floating pot; to sway, as a spinning
top; to totter, stagger with the weight of a load;
to shake, as the top of a car when drawn : to move,
as drops of water on a leaf; to be shaky, as a load.
3. மனமலைதல்; to fluctuate, waver, hesitate, vacillate. 4.
பழக்கமுறுதல்; to get accustomed. 5. முட்டுப்படுதல்;
to be in straits for a livelihood.

[தளம்பு → தளம்பு (மு.தா. 68).]

தளம்பு² taḷambu, பெ.(n.) 1. மதகு; flood-gate, sluice.
2. சேறுகுத்தி; an instrument for working in mud.

தளர்-தல் taḷar-, 18 செ.கு.வி.(v.i.) 1. சோர்தல்;
to droop, faint, grow weary, enfeebled, infirm or decrepit.
2. நெகிழ்தல்; to grow slack, become relaxed, as a tie
or grasp. 3. உடற்கட்டுக் குலைதல்; to become
flappy from age. 4. மனங்கலங்குதல்; to suffer in
mind, to be troubled at heart. to lose one's presence of mind.
5. உயிரொடுங்குதல்; to lose one's vitality. 6. இறத்தல்;
to die. 7. நுடங்குதல்; to be flexible, tender. 8.
சோம்புதல்; to be remiss, to be indifferent in duty, to grow
careless, to degenerate. 9. தவறுதல்; to go astray.

ம. தளருக; க. தளர்; தெ. தலநம; து. தளம்பன்,
தளமள; காத. தளர்; குட. தளெ; மா.
தள்க்வரொ.

[தள் → (தள்) → தளர் (மு.தா.309)]

தளர்ச்சி taḷarcci, பெ.(n.) 1. நெகிழ்ச்சி; slackness,
looseness, flexibility. 2. களைப்பு, சோர்வு; weakness,
in firmity, decrepitude, faintness, langour, depression of spirits.
3. சோம்பல்; remiss. 4. ஏழ்மை; poverty.

ம. தளர்ச்ச.

[தள் → (தள்) → தளர் → தளர்ச்சி]

தளர்வு (297)

தளவடாம் taḷa-vaḍām, பெ.(n.) அரிசி கஞ்சியாலாகிய
மெல்லிய வடாகம்; thin rice-cake.

மறுவ. இலைவடகம்.

[தளம் + வாடு. வாடு → வாடகம் → வடகம்
→ வடாம்]

தளவம் taḷavam, பெ.(n.) 1. செம்முல்லை; golden jasmine.
2. முல்லை; Arabian jasmine.

ம. தளபம்.

[தள் → தளவு → தளவம் (மு.தா.154)]

தளவாடம் taḷa-vaḍam, பெ.(n.) வேலை செய்தற்கு
வேண்டிய கருவி முதலியன; tools, materials, requities
tackle, furniture.

ம. தளவாடம்.

[தள(ம்) + வாடம்]

தளவாய் taḷa-vāy, பெ.(n.) படைத்தலைவன்; military
commander, minister of war.

க. தளவாய்; தெ. தளவாயி.

[தளம்³ + வாய்]

தளவு taḷavu, பெ.(n.) 1. யானையின் வாய்; elephant's
mouth. 2. செம்முல்லை; golden jasmine. 3. முல்லை;
arabian jasmine. 4. ஊசிமல்லிகை; eared jasmine.

[தள் → தள → தளவு]

தளி¹-த்தல் taḷi-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) துளித்தல்; to drip, as rain.
[துளிர் → தளி-]

தளி²-த்தல் taḷi-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பூசுதல்; to smear,
as sandal. 2. தெளித்தல்; to sprinkle.

க. தளி, ம. தளிக்குக; க. தளி, தளிடு; து.
தலிபுனி; கோத. தெய்ன்; குட. தளி; கோண்.
தெக்கானா; குரு. தென்னா.

[தெளி → தளி-]

தளி¹ taḷi, பெ.(n.) 1. நீர்த்துளி; drop of water, rain drop.
2. தலைப்பெயன் மழை; first shower of rain. 3. முகில்;
cloud. 4. குளிர்; coolness.

[தெளி → தளி]

தளி² taḷi, பெ.(n.) 1. கோயில்; temple, sacred shrine.
2. இடம்; place, room.

ம., க. தளி.

த. தளி → Skt. sthālī

[தள் → தளி]

தளி³ taḷi, பெ.(n.) 1. விளக்குத்தகழி; oil-vessel of a lamp.
2. விளக்குத்தண்டு; lamp-stand.

ம. தளி.

[தகழி → தழி → தளி]

தளிகை¹ taḷigai, பெ.(n.) 1. உண்கலம்; eating-plate, platter.
2. சமையல்; cooking. 3. கடவுளுக்குப் படைத்த
குறிப்பிட்ட அளவுசோறு; a certain quantity of boiled
rice offered to idols in temples. 4. கூழ்க்கட்டி; solidified
rice porridge.

ம. தளிக; க. தளிகெ; தெ. தலிக, தளிக, தளிய,
தளிகெ; கோத. தலியா; துட. தரக.

[தள் → தளி → தளிகை]

தளிகை² taligai, பெ.(n.) நூல்தாங்கி; book stand.
[தளி → தளிகை]

தளிச்சேரி talī-c-cēri, பெ.(n.) கோயில் திருத்தொண்டு புரியும் மகளிர் இருக்கும் தெரு; street of the dancing-girl's attached to a temple.
[தளி + சேரி. தளி எனில் கோயில்]

தளிமம்¹ talimam, பெ.(n.) 1. படுக்கை; bed, sleeping place. 2. மெத்தை; mattress, cushion. 3. வீடுகட்டும் இடம்; house-site. 4. திண்ணை; pial. 5. வாள்; sword.
[தளி → தளிமம்]

தளிமம்² talimam, பெ.(n.) அழகு; beauty, loveliness.

தளுக்கு¹-தல் talukku-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பூசுதல்; to smear, rub in. 2. துலக்குதல்; to scour, polish, as furniture; to smooth, as an earthen floor.
தெ. தள்கு.
[துள் → தள் → தள → தளுக்கு-. ஒருகா. தெளி → தளி → தள → தளுக்கு-.]

தளுக்கு²-தல் talukku-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. சொலித்தல், மிளிர் தல்; to be bright, to glitter. 2. ஒளிர் தல்; to shine.
தெ. தள்கு.
[துள் → தள் → தள → தளுக்கு-.]

தளுக்கு³ talukku, பெ.(n.) 1. மினுக்கு; shining, glittering, splendour, brightness. 2. ஆரவாரப் பகட்டு; showiness, ostentation. 3. மூக்கணி; nose jewel small ornament like a tack worn in the upper helix. 4. மினுக்கு; liveliness vivacity, brightness. 5. சூழ்ச்சித்திறன்; தந்திரம்; artfulness. 6. காக்காய்ப்பொன்; mica.
க. தள்கு; தெ. தள்கு.
[துள → தள → தளக்கு. ஒருகா. துலக்கு → தலக்கு → தலுக்கு → தளக்கு-.]

தள்கு talugu, பெ.(n.) புள்கு; fraud, lie.
க. தள்கு.
[துள் → தள் → தள்கு.]

தளை talai, பெ.(n.) 1. கட்டு; tie, fastening, bandage. 2. கயிறு; cord, rope. 3. விலங்கு; fetters, shackles. 4. பிறப்பிற்குக் காரணமான (ஆதன்) ஆன்மவுறவு; bondage of the soul, causing birth. 5. மலர்முறுக்கு; closed condition, as of an unblown flower. 6. சிறை; imprisonment. 7. தொடர்பு; relationship, friendship, bond of union. 8. காற்சிலம்பு; anklet. 9. ஆண்மக் கண் மயிர்; hair of the males. 10. வயல்; paddy field, as divided into plots. 11. உடையாருத்தி ஓகம்; office of uḍaiyār in certain districts. 12. அறுவகைச் செய்யுளுறுப்புகளில் ஒரு சீரின் ஈற்றசைக்கும், அதனையடுத்துவருஞ் சீரின்

முதலசைக்கும் உள்ள தொடர்பு; metrical connection of the last syllable of any foot with the first of the succeeding, one of the six śeyyu-uruppu, divided into four classes, viz., āṣiriya-talai, veṇḍalai, kali-talai, vaṅji-talai.

ம. தள; க. தளெ.

[தள் → தளை (மு.தா. 101)]

தற்கரன் tarkaran, பெ.(n.) திருடன்; thief, robber.

[தன் + கரன்]

தற்கா-த்தல் tar-kā-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) தன்னைத் தான்காத்தல்; to take care of oneself, protect oneself.

[தன் + கா-]

தற்காலம் tar-kālam, பெ.(n.) 1. நிகழ்காலம்; present time. 2. குறித்தகாலம்; exact or precise time of an action or occurrence.

மறுவ. நடப்புக்காலம், நிகழ்காலம்.

[தன் + காலம்]

தற்குறி tarkuri, பெ.(n.) 1. எழுதத்தெரியாதவன், தன் கையெழுத்தாக இடும், இடதுகைப் பெருவிரல் அடையாளம்; signature-mark of an illiterate person. 2. எழுதப்படிக்கத் தெரியாதவன்; illiterate person.

மறுவ. கைநாட்டுப் பேர்வழி.

[தன் + குறி.]

தற்கொண்டான் tar-konḍān, பெ.(n.) கணவன்; husband.

[தன் + கொண்டான்]

தற்சமயம் tar-camayam, பெ.(n.) 1. குறித்த வேளை; particular juncture, exact moment required. 2. உற்றவேளை; best opportunity, favourable juncture.

தற்செய்-தல் tar-cey-, 1 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தானே நடைபெறுதல்; to occur in natural course; to prosper by providence. 2. நிறைவாக நல்குதல்; to be advantageous, profitable. 3. தன்னை வலிமை யாக்குதல்; to make one's position strong.

[தன் + செய்-]

தற்செயல்விடுப்பு tar-ceyal-viduppu, பெ.(n.) எதிர்பாராத சூழலில் எடுக்கப்படும் விடுப்பு; casual leave.

மறுவ. நேர்ச்சிவிடுப்பு.

[தற்செயல் + விடுப்பு.]

தற்செயலாய் tar-ceyal-āy, கு.வி.எ.(adv.) எதிர்பாராமல்; by chance or accident, providentially.

[தன் + செயல் + ஆய்.]

தற்பம் tarpam, பெ.(n.) 1. முனைப்பு; pride, arrogance. 2. துரிசு; sin. 3. ஏய்ப்பு; deceit. 4. மான்மணத்தி;

musk.

தற்பம்² tarpam, பெ.(n.) 1. துயிலிடம்; bed, sleeping place. 2. மெத்தை; mattress, cushion. 3. மனைவி; wife. 4. மேனிலை; upper-room.

தற்பரை tar-parai, பெ.(n.) 1. உமையவள்; Umai. 2. ஒரு நொடியில் அறுபதிலொரு பகுதி; the sixteenth part of a second. 3. ஒரு மாத்திரையளவின் முப்பதிலொரு பகுதி; the 30th part of a maṭṭirai. 4. ஆதன் தன்னைப் பதியாகக் கருதும் அறிவம்; the knowledge of the soul identifying itself with God.

தற்பாடி tar-pāḍi, பெ.(n.) 1. வானம்பாடி; Indian sky lark. [தன் + பாடி. தானே பாடிக்கொண்டிருக்கும் புள்]

தறி¹-த்தல் tari-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. துணித்தல் வெட்டுதல்; to lop, chop off, cut off, cut down. 2. கட்டவிழ்த்தல்; to untie, unfasten. 3. கெடுத்தல்; to frustrate, ruin. 4. பிரித்தல்; to separate. 5. கூலம் புடைத்தல்; to sift by a winnowing fan. ம. தறிக்க; க. தறி.

தறி² tari, பெ.(n.) 1. வெட்டுகை; cutting down, chopping off. 2. நடுதறி; wooden post, stake. 3. தூண்; pillar, column. 4. முளைக்கோல்; peg. 5. நெய்வதற்குரிய பொறி அமைப்பு; weaver's loom. 6. பறையடிக்கும் குறுந்தடி; stick for beating the drum. 7. கோடரி வகை; a kind of axe. 8. பொத்தான் கொக்கி; button-hook clasp of thread or metal. க., ம. தறி.

தறிதலை tari-dalai, பெ. (n.) அடங்காதவன்; impudents, unruly person. மறுவ. தறுதலை, முரடன்.

தறு-தல் taru-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. இறுக உடுத்துதல்; to wear tightly, as a cloth. 2. கட்டுதல்; to fasten. ம. தறுக. [தன் → தற → தறு-]

தறுகண் taru-gaṇ, பெ.(n.) 1. கொடுமை; cruelty, hard-heartedness. 2. அஞ்சாமையாகிய வீரம்; valour, bravery, fearlessness. 3. கொல்லுகை; slaughtering. மறுவ. தறுகண்மை, தறுகட்பம். [தறு → தறுகண்]

தறுகு-தல் tarugu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தடைப்படுதல்; to be hindered, checked. 2. தவறுதல்; to be frustrated; to fail. 3. திக்கிப் பேசுதல்; to stammer in speaking. 4. காலந்தாழ்த்துதல்; to linger, loiter. [தறு → தறுகு-]

தறுவாய் taru-vāy, பெ.(n.) 1. உற்றநேரம், வாய்ப்பு, தக்கவேளை; occasion, particular juncture, rare opportunity. 2. அரசியல் திருப்பு மையம்; crisis. 3. பருவம்; stage, as in life.

தெ. தருவாய; க. தறுவாய்.

[தறு + வாய் → தறுவாய் = தக்கநேரம்]

தன்மானம் taṇ-māṇam, பெ. (n.) தன்மதிப்பு; self - respect; self - dignity. [தன் + மானம்]

தன்முனைப்பு taṇ-muṇaiṇṇu, பெ.(n.) 'தான்' என்னும் உணர்வு, செருக்கு; ego. மறுவ. ஆணவம். [தான் → தன் + முனைப்பு]

தன்மை¹ taṇmai, பெ.(n.) 1. இயல்பு; nature, essence, property, inherent or abstract quality. 2. சிறப்பியல்பு, பண்பு; character. 3. நிலைமை; state, condition, position, circumstances. 4. முறை; manner, method, kind, description, order. 5. பெருமை; greatness. 6. ஆற்றல்; power. 7. நன்மை; goodness. 8. அழகு; beauty. 9. மெய்ம்மை; fact, truth, realisation.

தன்மை² taṇmai, பெ.(n.) மூவிடங்களுள் தன்னைக் குறிக்கும் இடம்; denoting the first person one of among the mūviḍam.

தன்வினை taṇ-viṇai, பெ.(n.) 1. தனதுசெயல்; one's action. 2. ஊழ்; fate. 3. இயற்றுதற் கருத்தாவின் வினையை உணர்த்துஞ் சொல்; verb denoting the direct action of an agent, opp. to pira-viṇai. [தன் + வினை]

தன்னம்¹ taṇṇam, பெ.(n.) சிறுமை; minuteness.

தன்னம்² taṇṇam, பெ.(n.) 1. ஆவின்கன்று; calf. 2. மான்கன்று; fawn. 3. மரக்கன்று; sapling. [தம் → தன் + அம் → தன்னம்.]

தன்னாட்சி taṇṇ-āṭci, பெ. (n.) தன்னாளுகைக்குரிய; self - governance. [தன் + ஆட்சி]

தன்னு-தல் taṇṇu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) சிறிது சிறிதாக எடுத்தல்; to take little by little, as from a heap; to unload a vessel a little at a time. 2. தோணியை மெல்லத் தள்ளுதல்; to move a vessel by degrees. 3. பொருந்துதல்; to approach. [தன் → தன்னு-]

தன்னுணர்ச்சி taṇṇ-uṇarcci, பெ.(n.) 1. தன்னறிவு; self-consciousness. 2. நினைவு; memory, recollection. [தன் + உணர்ச்சி]

தனது taṇadu, பெ.(n.) 1. உரிமை; that which is one's own. 2. நட்புரிமை; friendship, amity, intimacy. தெ. தனது; ம. தனது. [தன் + அது]

தனி **tani**, பெ.(n.) 1. ஒற்றை; singleness. 2. தனிமை; seclusion, solitude. 3. ஒப்பின்மை; uniqueness, matchlessness. 4. உரிமை; independence. 5. கலப் பின்மை; purity, genuineness. 6. உதவியின்மை; helplessness, loneliness, condition of being forsaken or forlorn. 7. சீட்டாட்டத்தில் ஒருவனே எல்லாச் சீட்டையும் பிடிக்கை; single handed winning of all the cards in card-game.

ம. தனி.

[தான் → தன் → தனி]

தனிநிலை **tani-nilai**, பெ.(n.) 1. தனித்த நிலை; solitariness. 2. ஆய்தம்; (Gram.) the letter. 3. ஒரு செய்யுளால் வரும் சிற்றிலக்கியம்; a poem of one stanza.

[தனி + நிலை]

தனிமம் **tanimam**, பெ. (n.) ஒரு தன்மை கொண்ட அணுக்களாலான பொருள்; element.

[தமி → தனி + அம் → தனிமம்]

தா

தா¹-தல் (தருதல்) **tā-**, 13 செ.குன்றாவி.(v.t.)

1. ஒப்போனுக்குக் கொடுத்தல்; to give, as to equals. 2. ஈந்தருளுதல்; to grant bestow. 3. அறிவு றுத்துதல்; to instruct. 4. பரிமாறுதல்; to serve. 5. அடைவித்தல்; to cause to get. 6. படைத்தல்; to create, form, construct. 7. மகப்பெறுதல்; to beget, generate, procreate. 8. நூல் முதலியன இயற்றுதல்; to produce, compose. 9. உணர்த்துதல்; to denote, express. 10. சம்பாதித்தல், பொருள் தேடுதல்; to acquire, gather. 11. கைப்பற்றுதல்; to capture. 12. அழைத்தல்; to call, summon. 13. மரம் முதலியன பயன் கொடுத்தல்; to yield, bring forth, as trees. 16. ஒரு துணைவினை; an auxiliary added to verbs.

ம. தா, தருக, தரிக; க. தா, தர், தார்; தெ. தெச்சு (கொண்டு வருதல்); து. தர்பாபுனி, தர்புன்னி; பட. தா; கோத. தார்; குரு. தனனெ; துட. தோர்; குட. தர், தா; இரு. தர்கெ; கோண். தததானா; கூ. தப, தா; குவி. தாசலி, தனை; கொலா. கொ-த, கொ-தர்; பிரா. கதரின்; க. தினிங்க்; Gk. dictomi; L. do.

[தள் → (தர்) → தரு → தா]

தா² **tā**, பெ.(n.) 1. வலிமை; strength, might. 2. துன்பம், நோவு, பேரிடர்; pain, distress, affliction. 3. கேடு, வீழ்ச்சி, அழிவு; decay, destruction. 4. பாய்கை, தாக்குகை, குதிக்கை; attacking, rushing, jumping. 5. பகை; hostility. 6. குற்றம்; fault, blemish. 7. குறை; defect, deficiency.

தா³ **tā**, பெ. (n.) 1. பிள்ளையைத் தந்தவன் (அப்பன்); father. 2. தாதா, தாதை (தாத்தா); grand father.

தெ., க. தாத.

[த. தா → வ. தா.]

தாக்கம் **tākkam**, பெ.(n.) 1. அடிக்கை, தாக்கு, மோதுகை, முட்டுகை; attack, assault, hit. 2. எதிர் தாக்குகை; reaction, counter-action. 3. வேகம், ஆற்றல், வலிமை, உடலுறுதி; force; strength; power, as of blow, medicine or fire; momentum. 4. கனத்திருக்கை; onerousness, heaviness. 5. வீக்கம்; swelling. 6. மிக்கிருக்கை; preponderance. 7. ஒன்றன் விளைவு; influence of things in other places.

[தாக்கு → தாக்கம்]

தாக்கல் **tākkal**, பெ.(n.) 1. அடித்து அழிக்கை, பாய்ந்து மோதுகை; striking, attacking, charging. 2. எதிர்க்கை; opposing.

[தாக்கு → தாக்கல்]

தாக்கு¹-தல் **tākku-**, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மோதுதல்; to come in contact, collide, strike against, as a vessel on a rock. 2. உறைத்தல்; to affect, as one's interest or health. 3. கடுமையாதல்; to be severe, harsh, as in reproof. 4. பழிவாங்குதல்; to take revenge. 5. தலையிட்டுக் கொள்ளுதல்; to interfere. 6. பலித்தல்; to involve, as consequences. 7. பெருகுதல்; to increase. 8. சுமையாதல்; to fall heavily, as charges, expenses; to press heavily, as a burden, as responsibility. 9. அதைத்தல்; to react, rebound. 10. நெளித்துப்போதல்; to hobble, limp.

தாக்கு²-தல் **tākku-**, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. எதிர்த்தல்; to attack, assault. 2. அடித்தல்; to strike, beat, dash. 3. வெட்டுதல்; to cut, cut off. 4. முட்டுதல்; to butt. 5. பாய்ந்துமோதுதல்; to pounce or dart upon, attack, charge. 6. தீண்டுதல்; to touch, strike, come in contact with, as heat; to burst on the sight, as lightning; to beat against; to penetrate, as a sting. 7. பற்றியிருத்தல்; to rest upon, depend on, lean against. 8. சரிக்கட்டுதல்; to adjust or settle, as accounts; to increase the profits of an article; to make up for losses. 9. பெருக்குதல்; (arith.) to multiply. 10. குடித்தல்; to consume, drink.

ம. தாக்குக; க. தாகு, தாகு, தாங்கு; தெ. தாகு; து. தாகுனி; பிரா. தக்; பட. தாக்கு.

[தள்ளுதல் → மூட்டுதல், தள் - தரு - தார் - தா - க்குதல்]

தாக்குப்பிடி-த்தல் **tākku-p-piḍi-**, 18 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. தாங்கி நிலைத்தல்; to withstand. 2. நிலைமைக்குத் தக்கவாறு ஈடுகொடுத்தல்; to brave. 3. பெருந் துன்பத்திற்கிடையில் விடாப்பிடியாக எடுத்துக் கொண்ட வேலையை முடித்தல்; to succeed in one's aim with inadequate means.

தாக்கோல் **tākkōl**, பெ.(n.) தாழ்க்கோல் பார்க்க; see tāl-k-kōl.

ம. தாக்கோல், தாக்கோலு; கோத. தாகோல் (பூட்டு); து. தார்கொலு, தர்கொலு, தர்கொலு.

[தாழ் → தாழ் + கோல்]

தாங்கல்¹ tāṅgal, பெ.(n.) 1. தாங்குகை; supporting. 2. துன்பம்; grievance. 3. மனக்குறை, வருந்துகை, இரங்குகை, உள்ளம் புண்ணாகுகை; displeasure, regret, umbrage. 4. சகிப்பு; enduring, bearing. 5. காலத்தாழ்ச்சி; delaying. 6. தயக்கம்; hesitation. 7. தூக்குகை; lifting raising. 8. நீர்நிலை; tank. 9. பாசனத்துக்குப் பயன்படும் இயற்கையேரி; small tank from which water is irrigated for paddy fields. 10. கோயிலை நோக்கி நிற்கையில், இடப்புறத்தே நற்சகுனமாகப் பல்லி கொட்டுகை; propitious chirping of a lizard to the left of a person facing a temple. 11. நிலம்; earth.

தாங்கு → தாங்கி

[தாங்கு + அல். 'அல்' ஈற்றுத் தொழிற் பெயர்.]

தாங்கல்² tāṅgal, பெ.(n.) உட்கிடைச் சிற்றூர்; hamlet appurtenant to a village.

[தங்கல் → தாங்கல்]

தாங்கல்³ tāṅgal, பெ.(n.) 1. பொறுத்தல்; enduring. 2. வலியைத்தாங்கல்; bearing pain.

[தாங்கு → தாங்கல்]

தாங்கள் tāṅgal, ப.பெ.(pron.) மதிப்பைக் குறிக்கும் முன்னிலைப் பன்மைச்சொல்; you, honorific plural.

ம. தாங்கள், தாங்ஙன்; க. தாபு; பட. தங்க.

[ஆம் → தாம் + கள் → தாங்கள்.]

தாங்கு¹-தல் tāṅgu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. உதவுதல், சார்தல், பற்றுதல்; to uphold, bear up, support. 2. புரத்தல்; to protect, guard. 3. இளைப்பாற்றுதல்; to give shelter, rest. 4. பொறுத்துக் கொள்ளுதல்; to endure. 5. சுமத்தல்; to bear. 6. ஏற்றுக் கொள்ளுதல்; to receive. 7. அணிதல்; to assume, wear, as crown... 8. மனத்திற் கொள்ளுதல்; to learn, understand, to bear in mind. 9. அன்பாய் நடத்துதல்; to care for, treat tenderly, show great kindness. 10. சிறப்புச்செய்தல்; to esteem, respect. 11. அழுத்துதல்; to press heavily. 12. உடையதாதல்; to maintain, possess, as a disposition. 13. பொறுத்தல், இசைவளித்தல்; to tolerate, suffer, permit. 14. பயிற்சி மேற்கொள்ளுதல்; to practise. 15. காலந்தாழ்த்துதல்; to delay. 16. நிறுத்துதல்; to stop. 17. தடுத்தல்; to hinder, prevent, resist, ward off. 18. பிடித்துக் கொள்ளுதல்; to hold, catch. 19. எதிர்த்தல்; to oppose, attack. 20. தள்ளுதல்; boat. 21. தட்டுதல்; to hit against, strike, graze, as a boil. 22. குதிரை முதலியவற்றின் வேகத்தை அடக்கிச் செலுத்துதல்; to drive with restraint, as horses. 23. கெஞ்சுதல்; to solicit, cringe.

ம. தாங்குக; க. தாங்கு; தெ. தாளு; து. தாங்குனி; குட. தாங்க; கோத. தாங்க்; துட. தொக்; பட. தாங்கு; பிரா. தோனிங்க்.

தாக்கு → தாங்கி

[தாங்கு + தல். 'தல்' ஈற்று தொழிற் பெயர்]

தாங்கு²-தல் tāṅgu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. சுமையாதல்; to be heavy. 2. நொண்டுதல்; to limp, hobble. 3. பேச்சுத் தடைப்படுதல்; to halt in speaking. 4. போதியதாதல்; to suffice. 5. மாறுபடுதல்; to be opposed, controverted. 6. கூடியதாதல்; to be possible; to afford, as an expense. 7. வருந்துதல்; to be distressed. 8. அணைத்தல்; to hug. 9. காத்தல்; to wait.

க. தாங்கு; ம. தாங்ங்.

[தா → தாங்கு-]

தாங்கு³ tāṅgu, பெ.(n.) 1. தாங்குகை; bearing, supporting. 2. அடிப்படை; support. 3. ஈட்டிக்காம்பு; staff of a pike.

[தா → தாங்கு-]

தாக்கோல் tāṭ-kōl, பெ.(n.) 1. தாழ்ப்பாள்; bolt, bar, latch. 2. திறவுகோல்; key.

ம. தாக்கோல்.

[தாழ் + கோல்]

தாட்டி¹ tāṭṭi, கு.வி.எ. (adv.) தடவை; times.

தாட்டி² tāṭṭi, பெ.(n.) 1. திறமை; cleverness, skill. 2. உறுதி; bravery, courage. 3. தடையின்மை; fluency, as in speaking or reading. 4. பெருமிதம்; ostentation; majesty. 5. முகவரி; spaciousness. 6. கெட்டிக்காரி; clever woman. 7. ஆண்மைத்தன்மை வாய்ந்தவள்; masculine woman. 8. வைப்பாட்டி; concubine.

தாடி tāḍi, பெ.(n.) 1. முகத்தின் தாழ்ப்பகுதி; chin. 2. முகவாயில் வரும் முடி; beard. 3. ஆ முதலியவற்றின் அலை தாடி; dewlap. 4. சேவற் கழுத்தில் தொங்கும் சதை; hanging excrescence under a cock's neck.

த. தாடி → Skt. ḍāḍikā (dh.)

[தாழ் → தாழி → தாடி.]

தாண்டு¹-தல் tāṇḍu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குதித்தாடுதல்; to dance, skip, jump. 2. செருக்கடைதல்; to be arrogant. 3. மிதமிஞ்சிப் பேசுதல்; to transgress limits in talking.

க. தாண்டு; ம. தாண்டுக.

[தாவு → தாண்டு]

தாண்டு²-தல் tāṇḍu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கடத்தல்; to leap across, jump over, cross, step over. 2. செலுத்துதல்; to drive. 3. மேற்படுதல்; to surpass, outdo, excel.

ம. தாண்டுக; க. தாடு, தாண்டு; தெ. தாடு; து. தாண்டுனி; கொலா. தாட்; கோத. தாட்; துட. தோட்; பட. தாண்டு.

[தூண்டு → தாண்டு-]

தாணி¹-த்தல் tāṇi-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பதித்தல்; to fasten, affix, enchase, as gem. 2. மண் முதலியவற்றைக் கெட்டிப்படுத்துதல்; to ram down, make firm, as earth round a tree; to hammer down. 3. துப்பாக்கி கெட்டித்தல்; to load, as a gun. 4. உறுதிப்படுத்துதல்; to confirm, strengthen. 5. விரைவிற கடைதல்; to ply hard, as in churning.

[தாள் → தாண் → தாணி-]

தாணி²-த்தல் tāṇi-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. திறமையாய் பொய்குற்றமேற்றுதல்; to impute crime falsely and skilfully. 2. இழையோட்டுதல்; to baste, tack.

[தாள் → தாண் → தாணி-]

தாத்து-தல் tāttu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கொழித்தல்; to winnow. 2. இழிந்ததை உயர்ந்ததற்கு மாற்றுதல்; to shift off bad articles for good. 3. செலவழித்தல்; to spend. 4. ஒளித்து வைத்தல்; to conceal, as stolen bullocks.

[தாற்று → தாத்து-]

தாம் tāṁ, ப.பெ.(pron.) 1. அவர்கள்; they. 2. மரியாதை குறிக்கும் முன்னிலைச் சொல்; you, a term of respect. 3. முதல் வேற்றுமையில் பன்மைப் பெயரைச் சார்ந்து வரும் சாரியை; particle suffixed to plural nouns of any person in the nominative case for emphasis.

[தம் → தாம் = தாம்]

தாம்பு tāmbu, பெ.(n.) 1. கயிறு; rope. 2. தாமணிக் கயிறு; rope to tie cattle, tether. 3. ஊஞ்சல்; swing.

க. தாவு.

[தடம் → தடம்பு → தாம்பு]

தாமணி tāmaṇi, பெ.(n.) மாடுகளைக் கட்ட உதவும் கவையுள்ள தாம்புக்கயிறு; long line of rope with halters attached for fastening cattle. 2. மாடு, கன்றுகளின் கழுத்திற் கட்டியிருக்கும் தும்பு; headstall of a halter. 3. கயிறு; rope, string. 4. கப்பற்பாயின் பின்பக்கத்துக் கயிறு; sheet in boat tackle.

[தாம்பு + அணி → தாம்பணி → தாமணி]

தாமம்¹ tāmaṁ, பெ.(n.) 1. கயிறு; rope, cord, string. 2. தாமணி; line to tie cattle. 3. பூமாலை; wreath, flower garland, chaplet, especially worn on shoulders. 4. வடம்; necklace of beads; string, as of pearls. 5. பெண்களின் இடுப்பில் பூணும் அணி; 16 அல்லது 18 கோர்வையுள்ளது; woman's waist ornament of 16 or 18 strings of beads. 6. ஒழுங்கு; row, line. 7. பூ; flower. 8. முடியின் ஐந்து உறுப்புகளுள் ஒன்று; an ornamental part of a crown, one of the five muḍi-y-uṟuppu. 9. கொன்றை; senna.

[தமம் → தாமம்]

தாமம்² tāmaṁ, பெ.(n.) யானை; elephant.

தாமம்³ tāmaṁ, பெ.(n.) 1. இடம்; position, place. துறக்கம்; final bliss. 3. நகரம்; city. 4. மருத நிலத்தூர்; town in agricultural tract. 5. போர்க்களம்; battle-field. 6. மலை; mountain. 7. ஒளி; lustre brilliancy, light. 8. புகழ்; fame, celebrity. 9. சந்தனம்; sandal. 10. உடல்; body. 11. பிறப்பு; birth.

[தள் → தார் → தா → தாமம்]

தாமரை tāmarai, பெ.(n.) 1. கொடிவகை; lotus. 2. தாமரை மலரின் இதழ்களை ஒப்ப நிறுத்தப்பட்ட காலாட்படை அமைப்பு; array of an army arranged in the form of a lotus flower. 4. ஒரு பேரெண். கோடி கோடி; a large number. (1,00,00,00,00,00,00,00,000). 5. புலி; tiger. 6. எச்சிற்றழும்பு; ring-worm.

ம. தாமர; க. தாமரை, தாவரை; தெ. தாமர, தம்மி; து. தாமரெ, தாவரெ; குட. தாவுரை, தாவரெ; குவி. தம்பரி; பர். தாமர்.

தாமிரம் tāmiram, பெ.(n.) செம்பு; copper.

ம. தாம்ரம்.

தாய் tāy, பெ.(n.) 1. அன்னை; mother. 2. ஐவகைத்தாயருள் ஒருத்தி; any one of ai-vagai-t-tāyar. 3. தாய்போல் கருதப்படும் அரசன்மனைவி, ஆசிரியர்மனைவி, அண்ணன் மனைவி, மகட்கொடுத்தவள் இவர்களுள் ஒருத்தி; one of araṣaṅ-tēvi, kuruvīṅ-tēvi, aṇṇaṅ-tēvi, makaṭ-koḍuttavaḷ, who hold the rank of mother.

ம., பட. தாய்; க. தாய், தாயி, தாயெ; தெ. தாயி; து. தாயி; துட. தோய்; குட. தாயி (பாட்டி); கோண். பாயொ, யாயான்; கூ. ஆய், அயாவி, அஃ; குவி. ஈய்; நா. ஆய்ம; கொலா. ஆய்; பர். ஆயன் (பெண்), இய; தட. ஆய், ஆயன்; மா. ஆய்ய (என்தாய்); பிரா. தாய்; Ass., Ori., Sind., Mar., Guj. āyī; Beng. āyi.

[த(ம்) + ஆய். தள் → தரு → தார் → தா → தாய்.]

தாயம் tāyam, பெ.(n.) 1. பிரிவினைக்குரிய தந்தைவழிப் பொருள்; patrimony, inheritance, wealth of an ancestor capable of inheritance and partition. 2. தந்தைவழிச் சுற்றம்; paternal relationship. 3. கவறு; cubical pieces in dice-play. 4. கவறுருட்ட விழும் வட்டம்; a fall of the dice. 5. பங்கு; share. 6. கவறுருட்ட விழும் ஒன்று என்னும் எண்; number one in the game of dice. 7. கொடை; gift, donation. 8. நல்வாய்ப்பு; good opportunity. 9. துன்பம்; affliction, distress. 10. தாக்காட்டு; delay, stop. 11. குழந்தை விளையாட்டு வகை; a child's game played with seeds or shells on the ground. 12. மேன்மை; excellence, superiority.

[தரு → தார் → தா → தாய் + அம். தாயம் = உரிமை.]

தார் tār, பெ.(n.) 1. மாலை; garland, wreath, chaplet. 2. பூ; flower, blossom. 3. பூவரும்பு; flower-bud. 4. பூங்கொத்து; cluster of flowers. 5. கிண்கிணி மாலை; string of bells for a horse. 6. சங்கிலி; chain. 7. கிளியின் கழுத்து வரை; neck-stripes of parrots. 8. கொடிப்படை;

van of an army. 9. படை; troops. 10. ஒழுங்கு; orderliness. 11. கயிறு; cord. 12. பிடர்மயிர்; mane. 13. தோற்கருவி வகை; a kind of drum. 14. ஏரி உள் வாயிலுள்ள புன்செய்; land inside a tank, used for dry cultivation. 15. சூழ்ச்சி; trick, tactical move.

ம. தாரு.

[தள் → தரு → தார்.]

தார்க்குச்சு tār-k-kuccu, பெ.(n.) நெய்வதற்கு உண்டைநூல் சுற்றிய சிறு நாணல் கொறுக்கை முதலியவற்றின் குற்றி; bobbin.

[தார் + குச்சு]

தார்ப்பாய்ச்சல் tār-p-pāyccal, பெ.(n.) மூலைக் கச்சம்; a mode of wearing cloth round the loins in the fashion of the divided skirt.

[தாறு → தார் + பாய்ச்சல்]

தாரம்¹ tāram, பெ.(n.) 1. அரும்பண்டம்; rare valuable articles or things. 2. பச்சைப்பாம்பின் நஞ்சு; venom of the whip-snake. 3. எல்லை; confines, limit. 4. சாதிவிங்கம்; vermilion.

[தள் → தரு → தார் → தாரம்]

தாரம்² tāram, பெ.(n.) 1. பண்வகை; the seventh note of the gamut, one of seven iṣai. 2. எடுத்தலோசை; highest musical pitch. 3. யாழினோர் நரம்பு; one of the seven strings of the lute. 4. ஒரு பண்; a musical mode. 5. மூலமந்திரம் (பிரணவம்); the mystic syllable Ōm. 6. வெள்ளி; silver. 7. தரா என்னும் மாழை; copper alloy. 8. வெண்கலம்; bell-metal. 9. இதளியம்; mercury, quick silver. 10. பார்வை; eye-sight. 11. விண்மீன்; star. 12. முத்து; pearl.

தாரம்³ tāram, பெ.(n.) 1. மனைவி; wife. 2. மணந்த நிலை; married state. 3. ஆடவை ஓரை (மிதுன ராசி); gemini.

[தா → தார் + அம் → தாரம்]

தாரம்⁴ tāram, பெ.(n.) தெய்வமரங்களுள் ஒன்றாகிய மந்தாரம்; a celestial tree.

[தரு → தார் + அம் → தாரம்]

தாரவெழுத்து tāra-v-eḷuttu, பெ.(n.) ஏழாவது இசையாகிய தாரத்தைக் குறிக்கும் 'ஒள' என்ற எழுத்து; the letter 'au' representing the seventh note of the gamut.

[தாரம் + எழுத்து]

தாராளம் tāraḷam, பெ.(n.) 1. மிகை ஈகைத் தன்மை; generosity, liberality, magnanimity. 2. விரிவு; roominess, spaciousness, amplitude. 3. நிறைவு; plenty, copiousness, sufficiency, completeness. 4. வெளிப்படை; frankness, candour, openness, freedom. 5. திறமை; fluency, readiness

in speech or utterance, proficiency, skilful execution in singing or playing on an instrument. 6. உறுதி, திட்பம்; confidence, boldness.

[தள் → தரு → தார் + ஆளம் → தாராளம்.]

தாரை¹ tārai, பெ.(n.) 1. வரிசை; row, range, line, series. 2. கோடு; stripe, streak. 3. ஒழுங்கு; order, arrangement, regularity. 4. வழி; way, path. 5. அடிச்சுவடு; foot-track. 6. நேரே ஓடுகை; running in a straight line. 7. குதிரைவேகம்; pace of a horse. 8. நீரொழுக்கு; stream, as of water. 9. பெரு மழை; downpour of rain. 10. மாட்டின் எருவாய்ப் பகுதி; region adjoining anus of bulls and cows. 11. விரைவு; speed. 12. நா; tongue. 13. போர்க்கருவி மடல்; blade of a weapon. 14. கூர்மை; sharpness. 15. சக்கரப்படை; discus weapon. 16. வயிரக் குணங்களில் ஒன்று; a quality of the diamond. 17. ஆடையின் விலக்கிழை; thread bareness.

[தார் → தாரை]

தாரை² tārai, பெ.(n.) நீண்ட ஊதுங்குழல்; long brass trumpet. 2. ஒரு வகைச் சின்னம்; long reed instrument. 3. நீர்வீசங்கருவி; water-squirt.

[தார் → தாரை]

தால் tāl, பெ.(n.) 1. நா; tongue. 2. தாலாட்டு; குழந்தைகளுக்கான உறக்கப்பாட்டு; songs to lull a child.

[ஞால் → தால் = தொங்கும் நா.]

தாலப்பருவம் tāla-p-paruvam, பெ.(n.) பிள்ளைத் தமிழ் இலக்கியத்தில் தலைவனைத் தாலாட்டுதலைக் கூறும் பகுதி; portion dealing with the cradle-songs of the hero, one of ten sections of piḷḷai-t-tamiḷ.

[தால் + பருவம் = தாலப்பருவம்]

தாலம் tālam, பெ.(n.) 1. உண்கலம்; eating plate, porringer, usually of metal. 2. தட்டம்; salver.

தாலாட்டு tālāṭṭu, பெ.(n.) 1. குழந்தைகளைத் தொட்டிலிலிட்டு உறங்கச் செய்யப் பாட்டுப் பாடுகை; lulling a child to sleep with songs. 2. தாலேலோ என்று முடியும் ஒருவகை இசைப்பாட்டு; lullaby, usually ending with tālēḷō. 3. தாலாட்டுதற்கு ஏற்றதாய்ச் சிற்றிலக்கியத் தலைவனுடைய சிறந்த செய்கைகளைத் தெரிவிக்கும், பல கண்ணிகளை உடையதொரு நூல்; a lullaby poem dealing with the exploits of a hero.

E. lull, scand; Sw. lulla; Ger. lallen; Gr. laleo; L. lullaby.

[தால் + அம் → தாலம் + ஆட்டு → தாலாட்டு]

தாலி tāli, பெ.(n.) திருமணத்தின்போது மணமகள் கழுத்தில், மணமகன் மூன்று முடிச்சுப்போட்டு இணைக்கும் மஞ்சள் சரட்டில் தொங்கும்,

பொன்னணி; golden ornament tied in yellow thread tied in the neck of bride by bridegroom during solomnisation of marriage.

க., தெ., ம. தாலி.

தாவணி¹ tāvaṇi, பெ.(n.) 1. பல மாடுகளைக் கட்டும் தும்புகள் பிணைத்த கயிறு; a long rope to tie cattle in a row. 2. மாட்டுச் சந்தை; cattle-fair. 3. மாட்டைக் கூட்டமாகக் கட்டுமிடம்; cattle-shed.

[தாம்பணி → தாவணி.]

தாவணி² tāvaṇi, பெ.(n.) 1. சிறுபெண்கள் சட்டை மேல் அணியும் மேலாடை; a piece of cloth worn generally by girls over their petticoats. 2. பிணத்தின் மேல் இடுந்துணியிலிருந்து, சுற்றத்தார் நினைவாகக் கொள்ளும் சிறுதுண்டு; pieces from the shroud kept as relic of the deceased. 3. குதிரையின் மேலாடை; saddle cloth.

[தாவு + அணி → தாவணி]

தாவல்¹ tāval, பெ.(n.) 1. தாண்டுகை; leaping, crossing. 2. பரப்பு; wideness, expanse.

[தாவு → தாவல்]

தாவல்² tāval, பெ.(n.) வருத்தம்; distress.

[தாவு → தாவல்]

தாவழக்கட்டு tāval-a-k-kaṭṭu, பெ.(n.) கால்நடைகளின் கழுத்தையும் முன் காலையும் பிணிக் குங் கயிறு; rope for tying the neck of cattle to the foreleg.

[தாழ் + வடம் → தாவடம் → தாவழம் + கட்டு]

தாவு¹-தல் tāvu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குதித்தல்; to jump up, leap, to skip over. 2. பரத்தல்; to spread. 3. தழைத்தல்; to be luxuriant. 4. பறத்தல்; to fly. 5. சாய்தல்; to move towards. 6. ஊடு செல்லுதல்; to radiate, as heat. 7. செருக்குதல்; to be proud, haughty.

[துவல் = விரைவு, துவலுதல் = விரைதல். துவவு → தூவு → தாவு-.]

தாவு²-தல் tāvu-, 5 செ.கு.வ.வி.(v.t.) 1. தாண்டுதல்; to leap over, cross. 2. பாய்ந்து எதிர்த்தல்; to spring upon, attack, prey upon. 3. கடத்தல்; to pace out a distance.

[தா → தாவு-.]

தாவு³-தல் tāvu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கெடுதல்; to perish, decay, usually used in negative forms. 2. ஒழிதல்; to be removed; to disappear.

த. தாவு; Skt. dhāv. (வ.மொ.வ.176) (இ.வே.)

[(தூவு →) தாவு-.]

தாவு⁴ tāvu, பெ.(n.) 1. பாய்கை; jumping, leaping. 2. செலவு; moving, going. 3. குதிரை நடைவகை;

galloping, a pace of horse. 4. எதிர்ப்பு; hostility, hostile attack. 5. வலிமை; strength, valour, power.

[தா → தாவு]

தாவு⁵ tāvu, பெ.(n.) 1. கேடு; ruin. 2. உறைவிடம்; resting place, lodging, shelter. 3. கப்பல்களின் ஒதுக்கிடம்; harbour. 4. பற்றுக்கோடு; support. 5. பள்ளம்; valley, depression. 6. வலி; pain. 7. வருத்தம்; distress.

தெ., க. தேவு.

[தாழ்வு → தாவு-.]

தாழ்-தல் tāl-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கீழே தாழ்தல்; to fall low; to be lowered, as a balance. 2. கூரை தணிந்திருத்தல்; to be low, as a roof. 3. மேலிருந்து விழுதல்; to flow down, descend. 4. சாய்தல்; to decline, as the sun. 5. அமிழ்தல்; to sink in water. 6. நிலைகெடுதல்; to sink in circumstances, in repute, to diminish in splendour or power, to decrease, decay, degenerate, deteriorate. 7. மனங் குலைதல்; to despond; to be dejected. 8. காலம்தாழ்த்தல்; to delay, to be behindhand, indolent. 9. தோற்றல்; failer. 10. தங்குதல்; to stay, rest, stop, halt. 11. நீண்டு தொங்குதல்; to hang down, to be suspended, as the arms, as locks of hair. 12. பதிதல்; to be inlaid, as gold; to set in, as colours; to abide in, as lustre in a gem. 13. ஆழ்ந்திருத்தல்; to be deep. 14. ஈடுபடுதல்; to be engrossed in an object or pursuit. 15. தழைத்தல்; to sprout. 16. வளைதல்; to bend, droop, to be bowed down. 17. மெல்லோசையாதல்; to become low or subdued, as a sound. 18. அழிதல்; to be ruined.

க. தாழ்; ம. தாமூக; தெ. தாமூ.

[தள் → தாள் → தாழ்-.]

தாழ்க்கோல் tāl-k-kōl, பெ. (n.) 1. தாழ்ப்பாள்; bar, bolt. 2. திறவுகோல்; key.

க. தாளுகோல்

[தாழ் + கோல்]

தாழ்ச்சி tālcci, பெ.(n.) 1. தாழ்கை; bending. 2. ஆழம்; depth. 3. வணக்கம்; humility, submissiveness. 4. கீழ்மை; inferiority, meanness, baseness, vileness. 5. குறைவு; deficiency, want, scarcity, arrears. 6. சீர்கேடு; deterioration, degradation; loss; decay of wealth, power, etc. 7. ஈடுபடுகை; being engrossed. 8. காலநீட்டிப்பு; delay, procrastination. 9. மானக்கேடு; dishonour, discredit, disgrace. 10. ஏலாமை; incompetency, inadequacy.

ம. தாழ்ச.

[துள் → தள் → தழு → தாழ் → தாழ்ச்சி]

தாழ்த்து-தல் tāl-ttu-, 5 செ.கு.வ.வி.(v.t.) 1. தாழ்ச்செய்தல்; to bring low, lower, let down, deepen. 2. குறைத்தல்; to reduce, deminish. 3. கீழ்ப்படுத்துதல்; to keep under control, compel obedience.

4. மானக்கேடு செய்தல்; to degrade, disgrace. 5. காலத்தாழ்வு செய்தல்; to delay, waste time. 6. தங்கச்செய்தல்; to make a person or object stay. 7. விதைத்தல்; to implant, plant, as seeds. 8. புதைத்தல்; to set, to bury, inter, sink. 9. நீரில் அமிழ்த்துதல்; to immerse, submerge.

ம. தாழ்த்துக.

[ஒருகா. ஆழ் → தாழ் → தாழ்த்து-]

தாழ்ப்பு tālppu, பெ.(n.) 1. இறக்குகை; lowering. 2. புதைக்கை; burying, inserting, planting. 3. நீரில் அமிழ்த்துகை; immersion. 4. காலத்தாழ்வு; delay.

[தள் → தழு → தாழ் → தாழ்ப்பு]

தாழ்மை tālmai, பெ.(n.) 1. பணிவு; humility. 2. கீழ்மை; inferiority, as in rank; lowliness of mind. 3. இழிவு; degradation, baseness. 4. வறுமை; poverty. 5. காலத் தாழ்ப்பு; delay.

ம. தாழ்மை, தாண்மை; க. தாளிமை; தெ. தாளமி; து. தாள்மை.

[தாழ் → தாழ்மை]

தாழ்வறை tāl-v-arai, பெ.(n.) நிலவறை; vault, underground cellar.

ம. தாழ்வறை; க. தாழ்வரி; து. தக்கு.

[தாழ் + அறை]

தாழ்வாரம் tālvāram, பெ.(n.) 1. தாழ்ந்த பகுதி; sloping roof. 2. வீட்டைச்சாரப் புறத்தே சாய்வாக இறக்கப்பட்ட இடம்; leanto, pent-house.

ம. தாழ்வாரம், தாழ்வரம்; க. தாழ்வாரம்; தெ. தாள்வாரம்.

[தாழ் + வாரம்]

தாழ்வு tālvu, பெ.(n.) 1. பள்ளம்; depth, as a pit. 2. குறுமை; shortness. 3. மானக்கேடு, இழிவு; degradation. 4. குற்றம்; fault, defect. 5. தொங்கல்; hanging, pendant. 6. வறுமை; poverty. 7. அடிவாரம்; foot, as of a mountain. 8. தங்குமிடம்; resting place, abode. 9. அடக்கம்; self-control, modesty. 10. துன்பம்; distress. 11. வணக்கம்; prostration in worship.

ம. தாழ்வு. துல் = துளைத்தல் கருத்து.

[துல் → துள் → தள் → தழ் → தாழ் → தாழ்வு.]

தாழ்க்கோல் tāla-k-kōl, பெ.(n.) 1. தாழ்ப்பாள்; bar, bolt. 2. திறவுகோல்; key.

ம. தாழ்க்கோல், தாக்கோல், தாக்கோலு; து. தார்கோலு, தர்கோலு, தர்கோலு; கோது. தாகோய் (பூட்டு).

[தாழ் + கோல்]

தாழ்ச்சங்கு tālañ-śaṅgu, பெ.(n.) 1. வாய்கன்ற சங்கு; conch having a wide mouth. 2. இளங்குழந்தை களுக்குப் பால் புகட்டும் ஒருவகைச் சங்கு; a conch used as spoon in feeding children.

தாழம்பூ tālam-pū, பெ.(n.) 1. தாழையின் மலர்; screw-pine flower. 2. தாழம்பூ மடல் வடிவமாகச் செய்யப்பட்ட மகளிர் தலையணி; woman's hair ornament in the shape of the bract of the screw-pine.

ம. தாழம்பூ, தாழம்பூவு; க. தாமெகூவு, தாழம்பூவு.

[தாழை + அம் + பூ]

தாழி¹ tāli, பெ.(n.) 1. இரண்டாவது விண்மீன் (பரணி); the second star. 2. கடல்; sea.

[நால் → நாலி → தாழி]

தாழி² tāli, பெ.(n.) 1. வாய்கன்ற சட்டி; large pan, pot or vessel with a wide mouth. 2. சாடி; jar. 3. இறந்தோரை அடக்கஞ் செய்துவைக்கும் பாண்டம்; burial urn.

ம. தாழி.

[தகழி = அகல், (வாய்கன்ற) உண்கலம். தகழி → தாழி]

தாழி³ tāli, பெ.(n.) 1. ஒப்பனைப்பூச்சு (அரிதாரம்); yellow orpiment. 2. சிவதை; Indian jalap. 3. திருமால் உலகம்; mālagam tirumal heaven. 4. முகப்பூச்சு; yellow orpiment. 5. குடம்; cauldron. 6. சாடி; jar.

தாழைச்சோறு tālai-c-cōru, பெ.(n.) தாழை மரத்திலுள்ள சதைப்பற்று; pith of the tālai plant.

தாழைவிழுது tālai-viludu, பெ.(n.) தாழை வேர்; aerial roots of the screw-pine.

[தாழை + விழுது]

தாள்¹ tāl, பெ.(n.) 1. கால்; foot. 2. மர முதலியவற்றின் அடிப்பகுதி; foot of a tree or mountain. 3. பூ முதலியவற்றின் அடித்தண்டு; stem, pedicle, stalk. 4. வைக்கோல்; straw. 5. விளக்குத்தண்டு; lampstand, candle-stick. 6. முயற்சி; energy, effort, perseverance, application. 7. படி; stairs. 8. தொடக்கம்; origin, commencement, beginning. 9. சட்டைக்கயிறு; tying string of a jacket. 10. விற்குதை; ends of a bow. 11. வால்மீன் சிறப்பு; a comet. 12. ஒற்றைத்தாள் (காகிதம்); sheet of paper. 13. தாழ்ப்பாள்; bolt, bar, latch. 14. கொய்யாக் கொட்டை; wooden catch turning on a central screw that fastens a pair of shutters. 15. மூட்டுவாயின் ஊடுருவச் செறிக்கும் கடையாணி; pin that holds a ten-on in a mortise. 16. திறவுகோல்; key.

தெ., க. தாழ்; ம. தாள்.

[துள் → தள் → தாள் (மு.தா. 212).]

தாள்² tāl, பெ.(n.) 1. தாடை; jaws. 2. கண்டம்; adam's apple. 3. அருவி; waterfall. 4. அலகு; measurement. 5. முதன்மை; first. 6. ஓட்டு; stick. 7. தேர்வுத்தாள்; examination paper.

தாளடி tāl-adi, பெ.(n.) 1. கதிர்த்தாள்; stubble. 2. முதலடி மகசூல் அறுத்தபின் நடக்கும் வேளாண்மை;

second cultivation. 3. சாகுபடிக்க காலம்; cultivation season; stubble ploughing season. 4. இருபூ நிலம்; double-crop land. 5. களத்திற் கதிரை இரண்டா முறை அடிக்கை; second beat of sheaves in threshing.

ம. தாளடி.

[தாள் + அடி]

தாளம் tālam, பெ.(n.) 1. பாடுகையிற் காலத்தை அறுதியிடும் அளவு; time measure. 2. கைத்தாளக் கருவி; a small cymbal for keeping time in music. 3. தாளத்திற் கிசையக் கூறும் அசைகள்; syllables sung in tune with drum-beats. 4. பனை; palmyra-palm. 5. கூந்தற்பனை வகை; jaggery-palm. 6. பூச்சுப்பொற்றுக்கள் (அரிதாரம்); yellow orpiment.

[தாள் → தாளம்]

தாளாண்மை tāl-āṇmai, பெ.(n.) 1. ஊக்கம்; energy, spirit. 2. விடாமுயற்சி; perseverance, application, diligence.

[தாள் + ஆண்மை]

தாளிக்கை¹ tālikkai, பெ.(n.) கறிக்குக் கடுகு முதலியவற்றை மணம் உண்டாக்கும்படியிடுகை; seasoning and flavouring curry.

[தாளி → தாளிக்கை]

தாளிக்கை² tālikkai, பெ.(n.) உயர்ந்த விலை; high price or value.

[தாளி → தாளிக்கை]

தாளிப்பனை¹ tāli-p-panai, பெ.(n.) கூந்தற் பனை வகை; South Indian talipot-palm.

மறுவ. கோடைப்பனை, கூந்தற் பனை, குடைப்பனை.

ம. தாளிப்பனை.

[தாளி + பனை]

தாளிப்பனை² tāli-p-panai, பெ.(n.) பூங்கொத்து; flower bunch.

[தாளி + பனை]

தாளு¹-தல் tālu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) பொறுத்தல்; to bear, suffer, tolerate.

தெ., க. தாளு; து. தாளுனி.

[தாள் → தாளு-]

தாளு²-தல் tālu-, 5 செ.குவி.(v.i.) 1. விலை பெறுதல்; to be worth. 2. இயலுதல்; to be possible, practicable.

[தாள் → தாளு-]

தாளுருவி tāl-uruvi, பெ.(n.) ஒரு வகைக் காதணி; small ear ornament.

[தாள் + உருவி]

தாற்று-தல் tārru-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கொழித்தல்;

to sift, winnow in a particular manner and separate large particles from small. 2. தரித்தல்; to bear.

தாற்றுக்கோல் tārru-k-kōl, பெ.(n.) 1. இருப்பு முட்கோல்; ox goad. 2. யானைத் துறட்டி; elephant goad.

[தாறு + கோல்]

தாறு¹ tāru, பெ.(n.) 1. வாழை முதலியவற்றின் குலை; bunch, cluster, as of plantains, dates, areca-nuts.

க. தாறு.

தாறு² tāru, பெ.(n.) உண்டை நூல் சுற்றுங் கருவி; weaver's bobbin, reel.

தாறு³ tāru, பெ.(n.) பின்கச்சுக் கட்டு; putting on a cloth in the fashion of the divided skirt.

தாறு⁴ tāru, பெ.(n.) 1. முட்கோல்; ox goad, sharp-pointed stick for driving oxen. 2. யானைத்துறட்டி; elephant goad. 3. தாற்றுக் கோலிலுள்ள இருப்பூசி; sharp iron-piece at the end of a goad. 4. விற்குதை; ends of a bow, notch.

[தார் → தாறு]

தாறு⁵ tāru, பெ.(n.) 1. அளவு; measurement. 2. அம்பின் அடிப்பாகம்; base part of arrow. 3. பாக்கு மரம்; areca-nut tree. 4. கைவரைவு; lines on the palm.

[தார் → தாறு]

தாறுக்கண்டு tāru-k-kaṇḍu, பெ.(n.) 1. தறி நாடா; weaver's shuttle. 2. உருண்டை நூற்கண்டு; weaver's bobbin, reel.

[தாறு + கண்டு]

தாறுமாறு tārumāru, பெ.(n.) 1. குழப்பம்; confusion, disorder. 2. எதிரிடை; perverseness, contrariety. 3. நன்னடத்தையற்றவன்; impropriety; transgression, as in speech or conduct. 4. மதிப்புரவுக் குறைவு; insolence, discourtesy.

ம. மாறுமாறு; தெ. தாருமாறு; க. தாறுமாறு.

[தாறு + மாறு. எதுகை நோக்கி வந்த மரபிணைமொழி]

தான்¹ tān, ப.பெ.(pron.) 1. படர்க்கை யொருமைப் பெயர்; he, she or it, a reflexive pronoun. 2. ஒருவன்; oneself.

ம., க., கோது. தான்; தெ., து. தானு; துட. தோன்; குட. தானி; கோண். தானா; கூ. தானு; குவி. தானா, தானு; குரு. தான்; மா. தான், தனி; பிரா. தேன்; பட. தா.

[தன் → தான்]

தான்² tān, இடை.(conj.) அதுவன்றி, இஃது ஒன்று என்று பொருள்படுவதோர் இடைச்சொல்; besides.

தான்தோன்றித்தனம் tāṅ-tōṅrittānam, பெ.(n.) தன் விருப்பம்போல் செயல்படுகை; free-wheeling.

[தான்தோன்றி + தனம்.]

தான்றி¹ tāṅri, பெ.(n.) எல்லை; substance limit, period, duration.

தெ. தநருடி.

தான்றி² tāṅri, பெ.(n.) 1. மரவகை; belleric myrobalan. 2. திரிபலையுள் ஒன்று; fruit of myrobalan, one of tiripalai.

தான்றி³ tāṅri, பெ.(n.) மறுதோன்றி; a plant.

[மறுதோன்றி → தான்றி]

தானப்புழு tāṅa-p-puḷu, பெ.(n.) திமிர்ப்பூச்சி; pin worms.

[தானம் + புழு]

தானம் tāṅam, பெ.(n.) 1. அடித்தல்; beating. 2. இடம்; place. 3. ஈகை; gift, charity. 4. துண்டித்தல்; cutting. 5. மேலுலகம்; heaven. 6. தேன்; honey. 7. நீராட்டுதல்; bathing. 8. வலி; valour. 9. யானைக்கொழுப்பு; rut.

தானி tāṅi, பெ.(n.) மூன்று சக்கர ஊர்தி; auto-riksha.

[தான் + இ → தானி]

தானிப்பு tāṅippu, பெ.(n.) பதிக்கை; enchasing.

தானியங்கி tāṅiyāṅgi, பெ.அ. (adj.) மனிதனால் தொடர்ந்து இயக்கப்படாமல் தானாக இயங்கக் கூடிய; automatic, auto mobile.

[தான் + இயங்கி]

தானை tāṅai, பெ.(n.) 1. படை; army. 2. படைக்கலப் பொது; weapon in general. 3. ஆடை; cloth. 4. கரந்துவரலெழினி; stage curtain. 5. முசண்டி என்னும் படைக்கலம்; a kind of sledge - hammer, a weapon.

[தார் → தான் → தானை]

தானைமறம் tāṅai-maram, பெ.(n.) 1. வீரனொருவன், பொரவெதிர்ந்த இருவகைப் படையும் பொருது மடியாமை, பரிகரித்த ஆற்றலின் உயர்ச்சி கூறும், புறத்துறை; theme of the warrior who appears between the armies in battle and saves them from further destruction by bringing them to terms. 2. உயிர்க்கேடுகட்கு அஞ்சாது, பூசலுக்கு முற்படும் வேந்தனது சிறப்புகளைக் கூறும் புறத்துறை; theme describing the heroism of a king who regardless of consequences rushes forward at the call of battle. 3. படையின் தறுகண்மையைப் புகழ்ந்து, பகைவரின் கேட்டிற்கு இரங்குதலைக் கூறும் புறத்துறை; theme of compassion for foes because they have to meet a valiant army.

[தானை + மறம்]

தானைமாலை tāṅai-mālai, பெ.(n.) ஆசிரியப் பாவால் அரசரது கொடிப்படையைப் பாடும் சிற்றிலக்கிய வகை; martial poem describing the van of an army in aśiriya-

p-pā.

[தானை + மாலை]

தானையம் tāṅaiyam, பெ.(n.) கால்நடைகளின் மந்தை; herd of cattle.

[தானை + அம் → தானையம்]

தானைவைப்பு tāṅai-vaippu, பெ.(n.) பாசறை; encampment.

[தானை + வைப்பு]

தி

தி¹ ti, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'த்' என்ற மெய்யும் 'இ' என்ற உயிரும் சேர்ந்துருவான உயிர் மெய்யெழுத்து; the compound of 't' and 'i'.

[த் + இ = தி]

தி² ti, பெ. (n.) ஒரு பெண்பாலீறு ஒருத்தி, குறத்தி என்பன போல வரும்; a feminine suffix.

திக்கு¹-தல் tikku-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. சொற்கள் தடைபடத் தெற்றிப் பேசுதல்; to stutter, stammer, 2. சொல் குழறுதல்; to err or hesitate as in recitation reading etc.

திக்கு² tikku பெ.(n.) 1. வடக்கு, கிழக்கு, மேற்கு, தெற்கு என்ற நாற்றிசையும் அவற்றின் கோணத்திசைகளும்; cardinal and intermediate points, eight quarters. 2. புகலிடம்; protection, shelter, aid, asylum, refuge. 3. வாய்ப்பு; season, opportunity. 4. எட்டு; eight in number.

[திக்கு → திசை]

திக்குத்திக்கெனல் tikku-t-tikkenal, பெ.(n.) 1. அச்சத்தால் நெஞ்சடித்தற் குறிப்பு; onom. expr of throbbing or beating of the heart through fear. 2. எதிர்பார்ப்பில் நெஞ்சடித்தற் குறிப்பு; onom. expr of throbbing or beating of the heart through anxiety. 3. தாளக்குறிப்பு; onom. expr of marking time, as in dance.

[திக்கு + திக்கு + எனல்]

திக்குமுக்காடு-தல் tikku-mukkāḍu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மூச்சவிட முடியாமல் முட்டுப்படுதல்; to be choked, stifled, smothered, strangled. 2. மகிழ்ச்சியில் ஏற்படும் திளைப்பு; happiness.

[திக்கு + முக்காடு]

திக்குமுக்கு tikku-mukku, பெ.(n.) மூச்சு முட்டுகை; choking, suffocation, strangulation.

திக்குவாயன் tikku-vāyan, பெ.(n.) தெற்றிப் பேசுபவன்; stammerer, stuturer.

[திக்கு + வாயன்]

திகழ்¹-தல் tikaḷ-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விளங்குதல்; to shine as diamonds, to glitter as stars; to be brilliant. 2. சிறப்புமிகுதல்; to be eminent; to excel.

திகழ்²-தல் tikaḷ, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) உள்ளடக்கிக் கொள்ளுதல்; to contain hold.

திகிரி tikiri, பெ. (n.) 1. வட்ட வடிவம்; circle, circular form. 2. உருளை; cylindrical. 3. வேட்கோத்திகிரி (சூயவன் சக்கரம்); potters wheel. 4. சக்கரப்படை; the discus weapon. 5. அரசாணை; royal authority. 6. தேர்; cart. 7. வண்டி; cart. 8. சூரியன்; sun.

திகிரியான் tikiriyān, பெ. (n.) சக்கரத்தைக் கையிற் கொண்டுள்ள திருமால்; Viṣṇu, as holding as discus.

திகில் tikil, பெ. (n.) 1. அச்சம்; fright. 2. திடீர் அச்சம்; sudden fear. 3. பேரச்சம்; panic.

திகுதிகெனல் tiku-tikenal, பெ. (n.) 1. நெருப்புப் பற்றியெரியுங் குறிப்பு; expr. signifying rapid kindling of fire. 2. புண்ணொரிச்சற் குறிப்பு; smarting of a sore. 3. சினக்குறிப்பு; expr. of getting excited with anger. 4. விரைவுக் குறிப்பு; expr. signifying coming on in rapid succession. 5. நீரொலிக் குறிப்பு; expr. signifying bubbling of water. 6. அச்சக்குறிப்பு; expr. signifying trembling with fear. 7. வயிற்றில் பசியால் உண்டாகும் எரிச்சல் உணர்வுக் குறிப்பு; burning sensation of hunger felt in the stomach.

திகை¹-த்தல் tikai- 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மயங்குதல்; to be taken aback, confused, perplexed be wildered. 2. நிலை மறத்தல்; அசத்தல்; to be astonished, amazed. 3. அடங்குதல்; to subside. 4. சோர்தல்; to be exhausted. [திசை → திகை]

திகை² tikai பெ. (n.) நிலைத்தடுமாறுகை; திகைப்பு; amazement. [திக்கு → திசை → திகை]

திகைப்பு tikaippu பெ. (n.) 1. திகை பார்க்க; see tikai. 2. மனமயக்கம்; perplexity. [திகை → திகைப்பு]

திங்கட்கண்ணியன் tiṅkaṭ-kanniyan, பெ. (n.) திங்களைத் தலையில் அணிந்துள்ள சிவன்; śivaṇ, as having moon on his head. [திங்கள் + கண்ணியன்]

திங்கட்கிழமை tiṅkaṭ-kiḷamai, பெ. (n.) கிழமையின் (வாரத்தின்) இரண்டாம் நாளான திங்கள்; Monday, the second day of the week. [திங்கள் + கிழமை]

திங்கட்குடையோன் tiṅkaṭ-kuḍaiyōn, பெ. (n.) நிலவைக் குடையாகக் கொண்ட காமவேள்; the Hindu god of love, as having the moon for his umbrella. [திங்கள் + குடையோன்]

திங்கட்குலன் tiṅkaṭ-kulan, பெ. (n.) திங்கட் குலத்தவனாகிய பாண்டியன்; Pāṇḍiyan as belonging

to the lunar race.

[திங்கள் + குலன்]

திங்கட்குழவி tiṅkaṭ-kuḷavi, பெ. (n.) பிறை நிலா; the crescent.

[திங்கள் + குழவி]

திங்கட்கோறு tiṅkaṭ-cōru, பெ. (n.) பிறை நிலா; the crescent.

[திங்கள் + குழவி]

திங்கள் tiṅgaḷ, பெ. (n.) 1. மதி; moon. 2. மாதம்; month, lunar month, 3. பன்னிரண்டு என்னும் எண்; the number twelve.

திசை tiśai, பெ. (n.) 1. திக்கு; cardinal points, region, quarter, direction. 2. அதிகாரத்துக் குட்பட்ட இடம்; principality, jurisdiction, dominion. 3. ஏழாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு; word used as inflexional suffix of the seventh case.

[திக்கு → திகை → திசை]

திசைச்சொல் tiśai-c-col, பெ. (n.) செந்தமிழ் நிலத்தைச் சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்தினின்றும் தமிழில் வந்து வழங்கும் சொல்; word borrowed by Tamil from the twelve countries bordering the ancient Tamil land.

[திசை + சொல்]

திசைதப்பு-தல் tiśai-tappu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வழி தவறுதல்; to miss the road, lose one's way, as a vessel.

[திசை + தப்பு-]

திசைப்புரட்டன் tiśai-p-puraṭṭan, பெ. (n.) பெரும் பொய்யன்; consummate cheat, liar.

[திசை + புரட்டன்]

திசைபரி tiśaipari, பெ. (n.) குளம்பி(காப்பி)க் கொட்டை; coffee seeds.

திசையடித்தல் tiśai-y-aṭṭital, பெ. (n.) நல்வாய்ப்புறுகை; being in fortunate circumstances.

[திசை - அடித்தல்]

திசைவேகம் tiśai-vēgam, பெ. (n.) கடக்கும் தொலைவை நேரத்தால் வகுத்து ஒரு நொடிக்கு அல்லது ஒரு நிமையத்துக்கு இவ்வளவு அடி என்று கூறுதல் (இயற்.) ஒரு பொருள் செல்லும் நேரக் கூறுபாடு; measurement of speed, velocity.

[திசை + வேகம்]

திட்டக் குழு tiṭṭa-k-kuḷu, பெ. (n.) அரசு மேற்கொள்ள வேண்டிய குழுகப் பொருளியல் வளர்ச்சித் திட்டங்களை வகுத்துக் கொடுக்கக் கூடிய வல்லுநர்கள் அடங்கிய குழு; a body of experts to advise the government in developmental policies and schemes, planning commission.

[திட்டம் + குழு]

திட்டம் tiṭṭam, பெ. (n.) 1. உறுதி; certainty, explicitness.

2. நிலைப்பாடு; permanence. 3. செவ்வை; equitableness, correctness, justness, exactness. 4. ஏற்பாடு; arrangement, adjustment. 5. முழுமை; completeness. 6. கட்டளை; rule, canon, standard. 7. மதிப்பு; estimate, guess, conjecture. 8. கட்டளையளவு; rate, allowance, determined quantity. 9. அரசிறை மதிப்பு, செலவு மதிப்பு, விளையுள் மதிப்பு முதலியன; estimated aggregate of the revenue of a village for the year from investigation of separate holdin; scheme of expenditure, memorandum from of the extent which is extended to cultivate. 10. தொல்வரவான இலவய நிலங்களை உரிமையினின்று நீக்குகை; a deduction of fixed extent of tax free land as inam. 11. அளவு; measure, quantity. 12. வேருமளவு; degree. 13. வரைவு; drawing.

[திட்டு → திட்டம்]

திட்டம்பண்ணு-தல் tiṭṭam-pannu-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அணியம் செய்தல்; to arrange, settle. 2. ஏற்படுத்துதல் (நியமித்தல்); to establish. appoint. 3. மதிப்பிடுதல்; to form an estimate of. 4. சரிப்படுத்துதல்; to mend, adjust, correct. 8. ஆணையிடுதல்; to command, commission. 6. செலவிடுதல்; to dispose of.

[திட்டம் + பண்ணு-;பண்ணு = செய்]

திட்டம்பார்-த்தல் tiṭṭam-pār-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. முயலுதல்; to try. 2. கருதுதல்; to guess, estimate, conjecture. 3. அன்று விற்ற தொகையையும் கணக்கையும் சரிபார்த்தல்; to verify the sale account of the date.

[திட்டம் + பார்-]

திட்டவட்டம் tiṭṭa-vatṭam, பெ. (n.) 1. செவ்வை; accuracy, precision, exactness, strictness. 2. ஏற்பாடு; arrangement, establishment, settlement. 3. வரையறை; restraint.

[திட்டம் + வட்டம்]

திட்டி tiṭṭi, பெ. (n.) மேடு; raised ground.

[திட்டு → திட்டி]

திட்டிவிடம் tiṭṭi-vidam, பெ. (n.) பார்வையால் நஞ்சூட்டிக் கொல்வதாகக் கருதப்படும் பாம்பு; a poisonous serpent whose look is considered fatal.

[திட்டி + விடம்]

திட்டு¹ tiṭṭu, பெ. (n.) 1. மேட்டு நிலம்; rising ground, bank, elevation. 2. சிறுகன்று; hillock. 3. ஆற்றிடைக்குறை; sand bank, ait in a river. 4. யானைகளைப் பிரித்துவைப்பதற்குக் கட்டப்பட்ட இடைச்சுவர்; wall separating elephant stables. 5. வயலிலுள்ள களை முதலியவற்றின் கொத்து; patch, bunch, as of weeds in a field. 6. 100 எண் கொண்ட குதிரை, காலாள் முதலியவற்றின்

தொகை; batch, unit of number as of 100 horses, soldiers.

ம., க. திட்டு

[திள் → திண்டு → திட்டு]

திட்டு²-தல் tiṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. பழித்தல்; to abuse, revile. 2. இகழ்தல்; to curse, utter imprecations.

க., ம. திட்டு

[திண்டு → திட்டு]

திட்டுக்கேள்-தல் tiṭṭu-k-kēl-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பிறரால் பழிக்கப்படுதல்; to be abused, cursed.

க., ம. திட்டு

[திட்டு + கேள்-]

திட்டை¹ tiṭṭai, பெ. (n.) 1. திட்டு¹ பார்க்க; see tiṭṭu¹ 2. திண்ணை; raised floor. 3. உரல்; mortar for pounding, 4. கண்; eye.

[திட்டு → திட்டை]

திட்டை² tiṭṭai, பெ. (n.) 1. வெள்ளெருக்கு; white madar.2. வெள்ளறுகு; white doop grass.

[திட்டு → திட்டை]

திட்பம் tiṭṭam, பெ. (n.) 1. சொற்பொருள்களின் உறுதி; solidity, soundness. 2. வலிமை; strength. 3. மனவுறுதி; firmness of mind. 4. உறுதி; certainty, clear knowledge. 5. காலநுட்பம்; moment, minute portion of time.

[திண்மை → திட்பம்]

திடஉணவு tiṭṭa-uṇavu, பெ. (n.) நீர்மமாக இல்லாமல் மென்று சாப்பிடக் கூடியதாக இருக்கும் இட்டலி, சோறு போன்ற உணவு; solid food.

[திண்மை → திடம் + உணவு]

திடங்கொள்(ளு)-தல் tiṭṭaṅko!-, 16 செ.கு.வி. (v.i.) உள்ளூரமடைதல்; bravery.

[திண் → திடம். திண் = வலிமை-]

திடஞ்சொல்(லு)-தல் tiṭṭaṅco!-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) உறுதி சொல்லுதல், தேற்றப்படுத்தல்; act of encourageing.

[திடம் + சொல்-]

திடப்படுத்து-தல் tiṭṭa-p-paḍuttu-, 15 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. வலுப்படுத்துதல்; to invigorate, strengthen. 2. உறுதிப்படுத்துதல்; to rectify, sanction, corroborate.

[திடம் + படுத்து-]

திடப்பொருள் tiṭṭa-p-porul-, பெ. (n.) கெட்டியான பொருள்; body (or) substance which is solid, not a liquid (or) gas.

[திடம் + பொருள்]

திடஉராய்வு tiṭṭa-urāyvu, பெ. (n.) ஒரு திடப்பொருள் மற்றொரு திடப்பொருளின் மேலே குறுக்காக நகரும்போது உண்டாகும் உராய்வு; solid friction.

[திடம் + உராய்வு]
 திடம் *tiḍam*, பெ. (n.) 1. வலிமை; strength, vigour, power. 2. உறுதி; firmness. 3. கலங்கா நிலை; courage, boldness, intrepidity. 4. மனவுறுதி; certainty, assurance, positiveness. 5. உண்மை; truth. 6. நிலை தவறாமை; steadiness, inflexibility.

[திட்டம் + திடம்]

திடர் *tiḍar*, பெ. (n.) 1. திட்ட¹ பார்க்க; see *tiṭṭu*¹. 2. தீவு; island. 3. குப்பை மேடு; rubbish heap. 4. புடைப்பு; prominence, protuberance.

[திடல் → திடர்]

திடல் *tiḍal* பெ. (n.) 1. திடர் பார்க்க; see *tiḍar*¹ 2. வெளியிடம்; openspace.

[திடர் → திடல்]

திடரெனல் *tiḍir-eṇal*, பெ. (n.) 1. விரைவு, எதிர்பாராத நிலை இவற்றை உணர்த்தற் குறிப்பு; expr. signifying suddenness, unexpectedness. 2. பொருள் விழும்போது உண்டாம் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. signifying sound of falling, etc.

[திடர் + எனல்]

திடுக்கிடு-தல் *tiḍukkiḍu-*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அச்சமுறுதல்; to be startled, alarmed, frightened. 2. நடுக்கமுறுதல்; to be shocked, to shudder, to start with fear or surprise; to start in sleep from nervous or muscular affection.

[திடுக்கு + இடுதல்]

திடுக்கெனல் *tiḍukkeṇal*, பெ. (n.) 1. திடரெனல் பார்க்க; see *tiḍireṇal*.

[திடுக்கு + எனல்]

திடுதிப்பெனல் *tiḍu-tippēṇal*, பெ. (n.) திடரெனல்¹ பார்க்க; see *tiḍireṇal*.

[திடுதிப்பு + எனல்]

திடுமல் *tiḍumal*, பெ. (n.) 1. பெண்ணின் அடங்காத தன்மை; termagancy, noisy boldness in a woman.

திண் *tiṇ*, பெ. (n.) வல்லமை; strength.

[தில் → திள் → திண்] (வ.மொ.வ.)

திண்டாட்டம் *tiṇḍaṭṭam*, பெ. (n.) 1. அலைக்கழிவு; restless wandering. 2. மனக்கலக்கம்; difficulty, trouble, misery, mental agony.

[திண்டு + ஆட்டம்]

திண்டி *tiṇḍi*, பெ. (n.) 1. பருமன்; size, bulk. 2. யானை; elephant. 3. தடித்தவள்; stout woman. 4. பசலை; Indian purslane. 5. அரசமரம்; peepul tree.

[திண்டு → திண்டி]

திண்டுமுண்டாடு-தல் *tiṇḍu-muṇḍāḍu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மூச்சுக் கட்டுதல்; to be choked, stifled, strangled. 2. துன்பத்திற்கு உள்ளாதல்; to be in great distress; to be caught in inextricable difficulties.

[திண்டு + முண்டு + ஆடு-]

திண்டுமுண்டு *tiṇḍu-muṇḍu*, பெ. (n.) எதிரிடைப் பேச்சு; contradiction; contractory speech; retort; tit for tat.

[திண்டு + முண்டு]

திண்ணகம் *tiṇṇagam*, பெ. (n.) 1. செம்மறி ஆட்டுக்கடா; ram. 2. துருவாட்டுக் கடா; ram of the *turuvāṭṭu* variety. 3. தட்டார் மெருகிடுங் கருவி வகை; goldsmith's polishing tool.

[திண் → திண்ணகம்]

திண்ணம் *tiṇṇam*, பெ. (n.) 1. உறுதி; certainty. 2. வலிமை; vigour, strength, solidity, robustness, power. 3. இறுக்கம்; tightness. 4. பொய்மை; falsehood.

[திண்மை → திண்ணம்]

திண்ணன் *tiṇṇaṇ*, பெ. (n.) 1. வலியன்; strong, robust, powerful man. 2. கண்ணப்ப நாயனார்க்கு அவர் பெற்றோரிட்ட பெயர்; the name given to *kannapa-nāyaṇār* by his parents.

[திண்மை → திண்ணன்]

திண்ணை *tiṇṇai*, பெ. (n.) 1. வீட்டின் வேதிகை; pial, a raised platform or veranda in a house. 2. மேடு; mound.

தெ = தின்னெ; க. தின்னெ; ம. தின்னை.

[திள் → திண்ட → திண்ணை]

திண்பொறு-த்தல் *tiṇ-poru-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சுமை தாங்குதல்; to be able to bear a burden. 2. தாக்குப் பொறுத்தல்; suffering the attack as of diseases. 3. வலி பொறுத்தல்; to endure pain.

[திண்(மை) → திண்பொறு-]

திண்மம் *tiṇmam*, பெ. (n.) திடவடிவம்; solidity.

[திண் → திண்மம்]

திண்மை *tiṇmai*, பெ. (n.) 1. வலிமை; strength, power, robustness. 2. உறுதி; hardness, compactness, firmness. 3. மெய்ம்மை; truth, reality, certainty. 4. கலங்கா நிலைமை; steadiness, constancy. 5. பருமன்; heaviness, bulkiness. 6. பொருளின் அணுக்கள் ஒன்றோடொன்று நெருங்கிச் சேர்ந்திருக்குந் தன்மை; closeness in constituent parts, density, close union of parts.

[திண்ணம் → திணம் → திண்மை]

K. *tiṇpu*

திணம் *tiṇam*, பெ. (n.) திண்மை பார்க்க; see *tiṇmai*.

[திண்மை → திணம்]

திணறு-தல் *tiṇaru-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மூச்சுத் தடுமாறுதல்; to be choked, stifled, suffocated.

[திணர் → திணறு-]

திணி¹-தல் tiṇi-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செறிதல்; to be crowded, dense, close. 2. இறுகுதல்; to become solid, compact, firm.

[திண் → திணி-]

திணி²-த்தல் tiṇi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செறிய உட்புகுத்துதல்; to cram, stuff. 2. பதித்தல்; to enchain, set. 3. நெருக்கி வருத்துதல்; to nagat, worry persistently. 4. இடைச் சேர்த்தல்; to insert. 5. அதிகமாக உண்பித்தல்; giving excess of food. 6. அடைத்தல்; plugging. 7. துறத்தல்; thirsting, stuffing in.

[திள் → திணி → திணி-]

திணி³ tiṇi-, பெ. (n.) 1. திட்பம்; solidity, strength, firmness. 2. செறிவு; denseness. 3. மண்ணுலகு; earth.

[திள் → திணி]

திணிப்பு tiṇippu-, பெ. (n.) வலிமை; strength force.

[திணிப்பு → திணிப்பு]

திணிமூங்கில் tiṇimūngil, பெ. (n.) கெட்டி மூங்கில்; solid hard bamboo.

[திணி + மூங்கில்]

திணை tiṇai, பெ. (n.) 1. நிலம் (பூமி); earth, land. 2. இடம்; place, region, situation, site. 3. வீடு; house. 4. குலம்; tribe caste, race, family. 5. ஒழுக்கம்; conduct, custom. 6. தமிழ் நூல்களிற் கூறப்படும் அகமும் புறமுமாகிய ஒழுக்கம்; conventional rules of conduct laid down in the Tamil works, of two classes, viz., aka-tiṇai and pura-tiṇai. 7. உயர்திணை யஹிணைகளாகிய பகுப்புகள்; class, as of names of two kinds, viz. uyartiṇai and akriṇai. 8. அகத்திணை; an idea in the mind. 9. புறத்திணை; an external object of perception. 10. ஐந்திணை; the five shorts.

[திண் → (திண்ணை) → திணை = கூட்டம், பருப்பு]

திணைநிலைப்பெயர் tiṇai-nilai-p-peyar, பெ. (n.) 1. குலமுறையைக் குறிக்கும் பெயர்; noun denoting class or caste. 2. ஐந்திணைத் தலைமக்கட்கு வழங்கும் பெயர்; name of the chieftains of aintinaṇai.

[திணை + நிலைப்பெயர்]

திணைநிலைவரி tiṇai-nilai-vari, பெ. (n.) ஐந்திணைச் செய்திகளை காமக்குறிப்புத் தோன்றப் பாடும் பாவகை; a kind of erotic composition dealing with the incidents and events peculiar to aintinaṇai.

[திணை + நிலைவரி]

திணைப்பெயர் tiṇai-p-peyar, பெ. (n.) ஐந்திணையில் வாழும் மக்கட்கு வழங்கும் பெயர்; names of the peoples occupying aintinaṇai.

[திணை + பெயர்]

தித்தி¹-த்தல் titti-, 4 செ.கு.வி. (n.) இனித்தல்; onom to be sweet, savoury delicious, pleasing.

[தித்தி → திந்தி → தித்தி-]

தித்தி² titti, பெ. (n.) 1. தித்திப்பு; sweetness. 2. சிறுதீனி; light food. 3. பேரீந்து; date palm. 4. இன்பம்; pleasure. 5. தேமல்; yellow spreading spots on the body. 6. சிற்றுண்டி; lunche on.

க. ; sihi

[திந்தி → தித்தி].

தித்தி³ titti, பெ. (n.) 1. துருத்தி; bellows. 2. தோற்பை; leather bag. 3. ஒரு வகை இசைக் கருவி; a kind of flute or pipe.

[துருத்தி → துத்தி → தித்தி] (வ.மொ.வ.10)

தித்தி⁴ titti, பெ. (n.) வேள்விக்குண்டம்; a sacrificial pit.

தித்திப்பு tittipu, பெ. (n.) 1. இனிப்பு; sweetness. 2. இனிப்புள்ள பண்டம்; any aweet eatable. 3. பூண்டின் முதற் பெயர்; plants first term. 4. தித்திப்பு நாரத்தை; sweet nārattai.

[தித்தி + பு]

தெ. தீபு

தித்தியம் tittiyam, பெ. (n.) 1. தித்தி⁴ பார்க்க; see titti⁴. 2. அரத்தை; galangal.

திப்பம் tippam, பெ. (n.) திப்பலி பார்க்க; see tippali.

திப்பலி tippali, பெ. (n.) மருந்துக்கொடி வகை; long pepper.

திப்பியம் tippiyam, பெ. (n.) 1. தெய்வத் தன்மையுடைய பொருள்; that - which is divine, sacred. 2. துறக்கம் (சுவர்க்கம்); heaven. 3. வியக்கத்தக்கது; that which is admirable. 4. சிறந்தது; that which is excellent. 5. ஒருவகை நெல்; a kind of paddy.

தி.பி. t-pi, பெ. (n.) திருவள்ளுவருக்குப் பின்; திருவள்ளுவர் ஆண்டு பார்க்க; see tiruvaḷḷuvarāṇḍu.

திம்மலி timmali, பெ. (n.) உடல் பருத்தவள்; stout, strong woman.

திமிர்¹-தல் timir-, 2 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. பூசுதல்; to smear, as sandal peste. 2. தடவுதல்; to rub. 3. அப்புதல்; to apply to, as a flower to the skin. 4. வாரியிறைத்தல்; to throw or scatter, as on one'sbody. 1. ஒலித்தல்; to sound, resound. 2. வளர்தல்; to grow, increase, become more intense M.timiruka. 3. நடுக்கமடைதல்; to tremble, shake.

திமிர்² timir-, பெ. (n.) 1. மரத்துப்போகை; numbness. தெ. திமிரி, ம. திமிர். 2. குளிரா லுண்டாம் விறைப்பு; stiffness from cold. 3. சோம்பல்; dullness, sluggishness of the system from idleness. 4. அறிவுடல்களின் சோர்வு; partial suspension

of the bodily and mental powers, from consternation, from taking an anaesthetic, anaesthesia. 5. உடற் கொழுப்பு; obesity. 6 மனக்கொழுப்பு; hautuer, wantonness. தெ. திமிரு. 7. மதம்; sexual excitement. 8. மயக்கம்; dizziness. 9. வலியின்மை; absence of pain.

திமிர்கொள்ளல் timir-kollal, பெ. (n.) உணர்ச்சி யுறல்; being deprived of sensation becoming senseless and motionless. 2. மதங்கொள்ளல்; becoming sexually excited.

[திமிர் + கொள்ளல்]

திமிர் ப்பிடி-த்தல் timir-pidi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மரத்தல்; to become numb. 2. கொழுத்தல்; to become corpulent, as the body. 3. செருக்குறுதல்; to become haughty.

[திமிர் + பிடி-]

திமிராயிரு-த்தல் timirāy-iru-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) உணர்ச்சியற்று இருத்தல்; being deprived of feeling or affected with palsy.

[திமிராய் + இரு-]

திமில்¹ timil, பெ. (n.) 1. மீன் படகு; catamaran, small boat. 2. மரக்கலம்; vessel, ship. 3. எருத்தின் முரிப்பு; hump, as of a bullock. 4. வேங்கை (மலை); East Indian kino.

திமில்² timil, பெ. (n.) திமிலம் பார்க்க; see timilam.

திமில்வாழ்நர் timil-vānar, பெ. (n.) செம்படவர் (படகுக்காரர்); fisherman as boatman.

[திமில் + வாழ்நர்]

திமிலம் timilam, பெ. (n.) பேரொலி; great-noise, tumult.

திமிலர் timilar, பெ. (n.) நெய்தனில மாக்கள்; fisherman, inhabitants of the maritime tract.

[திமில் → திமிலர்]

திமிலை timilai, பெ. (n.) 1. ஒரு வகைப் பறை; a kind of drum. 2. மங்கற் சிவப்பு நிறமுள்ளதும் 10 விரல் நீளம் வளர்வதுமான கடல் மீன்வகை; sea fish, dull reddish olive, attaining 10 in. in length.

[திமில் → திமிலை]

திமிறியடி-த்தல் timiṛi-y-aḍi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒருவன் பிடிப்பினின்றும் விடுவித்துக் கொள்ளுதல்; to wrench oneself from another's grip. 2. எதிர்த்துப்பேசுதல்; to contradict or oppose with vehemence. 3. குளிக்காற்றால் நடுக்க மிகுதல்; to be violent as the quaking due to ague.

[திமிறி + அடி-]

திரங்கு-தல் tiraṅgu-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வற்றிச் சுருங்குதல்; to be wrinkled, crumpled. 2. உலர்தல்; to dry up, as dead leaves. 3. சுருளுதல்; to be folded in, as the fingers of a closed hand; to be curled up, as the hair. 4. தளர்தல்; to faint, droop.

திரட்சி tiraṭci, பெ. (n.) 1. உருண்டை வடிவம்; globularity,

rotundity. 2. கூட்டம்; multitude, assemblage. 3. முத்து; pearl. [தில் → திர் → திரள் → திரட்சி] (வே.சொ.க.262)

திரட்டு¹-தல் tiraṭṭu-, 5 செ.கு.ன்றாவி. (v.i.) 1. உருண்டையாக்குதல்; a make round lumps, or balls, as of boiled rice, to work into round masses as pills; to make round or conical, as a turner with lathe. (M.tiraṭṭuka) 2. ஒன்று கூட்டுதல்; to collect, as taxes; to bring together, muster, gather as men, troops. 3. கலத்தல்; to mix. 4. குவித்தல்; to heap up, as grain; to amass, as wealth. 5. தொகுத்தல்; to compile from various authors, incorporate, embody. 6. சுருக்குதல்; to state succinctly. 7. கட்டுதல்; to construct, as dikes in rice fields.

[திரள் → திரட்டுதல்]

திரட்டு² tiraṭṭu-, பெ. (n.) 1. திரட்டுகை; gathering, accumulation. 2. தொகை நூல்; compilation. 3. சுண்டக் காய்ச்சிய மருந்து; a medicine which has been strengthened by the evaporation of its nonactive parts.

[திரள் → திரட்டு]

திரட்டு³ tiraṭṭu-, பெ. (n.) (இருது) பெண் பூப்பெய்தல்; puberty of girls.

திரட்டுக்கலியாணம் tiraṭṭu-k-kaliyanam, பெ. (n.) மகளிர் பூப்பெய்தல் விழா; the subsequent inter course which makes a marriage legally valid

[திரட்டு + கலியாணம்]

திரண்டகழுத்து tiraṇḍa-kaḷuttu, பெ. (n.) 1. உருண்டையாகவும் அழகாகவுமுள்ள கழுத்து; round beautiful neck.

[திரள் → கழுத்து = திரண்ட கழுத்து]

திரண்டபெண் tiraṇḍa-pen, பெ. (n.) பருவ மடைந்தவள்; matured girl.

[திரள் + பெண் = திரண்ட பெண்]

திரணை tiraṇai, பெ. (n.) 1. உருண்டை; ball, anything globular. 2. மாலையகை; a kind of garland. 3. கட்டட எழுதக வேலை; chaplet, cornice, coping. 4. வைக்கோற் புரிக்கற்றை; load on a bullock's back. 5. திண்ணை; pial. 6. கம்பி; wire, rod. 7. தக்காளி; tomato.

[திரளை → திரணை]

திரணை² tiraṇai, பெ. (n.) எழுதக வேலைக்குதவுங் கொத்துக் கரண்டி; mason's trowel for cornice work.

[திரளை → திரணை]

திரம் tiram, பெ. (n.) 1. தகரைச் செடி; ringworm plant. 2. உறுதி; firmness. 3. வலி; strength. 4. உரம்; hardness. 5. மலை; mountain. 6. நிலைவரம்; everlasting state. 7. நிலம் (பூமி); earth.

[தில் → திர் → திரம்] (வ.மொ.வ.)

திரள்¹(ளு) - தல் tiral-, 2 செ.கு.வி. (v.i.)

1. உருண்டையாதல்; to become round, globular.
2. மிகக்கூடுதல்; to assemble, congregate, to collect in large numbers.
3. மிகுதல்; to accumulate, to abound.
4. இறுகுதல்; to become dense; to grow thick.
5. வீங்குதல்; to form, as a tumour, a pustule; to swell up, bulge out.
6. பருத்தல்; to mature, as fruits; to grow to full size, as beasts, tubers.

ம. திரளுக

[துல் → தில் → திர் → திரள்(ளு)-] (வே.சொ.க. பக்.262)

திரள்² tirai, பெ. (n.) 1. உருண்டை; ball, round mass, globe.

- ம. திரளா. 2. கூட்டம்; crowd, assembly, multitude, flock, herd, shoal, aggregation.
3. குலை; cluster, clump, tuft.
4. படைய; army.
5. மிகுதி; abundance.
6. இயக்கம் நான்கனுள் விரைந்த செலவினையுடைய பாடல்; song with quick movement, one of four iyakkam.

[துல் → தில் → திர் → திரள்]

திரள்³(ளு)-தல் tiral-, 14 செ.கு.வி. (v.i.) பெண் பருவமெய்தல்; to arrive at puberty.

ம. திரளுக

[திரள் → திரள்(ளு)-தல்]

திரளுதல் tiralutal, பெ. (n.) 1. உருட்சியாதல்; gatter to getter. 2;பூப்பெய்தல்; attaining puberty.

[திரள் → திரள்ளுதல்]

திரி¹-தல் tiri-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அலைதல்; to walk about, wander.

2. சுழலுதல்; to turn, whirl.
3. திருகுறுதல்; to be twised, convolved.
4. சலித்தல்; to move.
5. போதல்; to proceed.
6. வேறுபடுதல்; to change; vary.
7. எழுத்து மாறுதல்; to be substituted, as a letter by another.
8. கெடுதல்; to perish.
9. பால் தன்மை கெடுதல்; to change in quality, to become sour.
10. மயங்குதல்; to be confused.

திரி²-தல் tiri-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) கைவிடுதல்; to leave, to abandon.

திரி³-த்தல் tiri-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அலையச் செய்தல்; to cause to wander.

2. சுழற்றுதல்; to turn, whirl.
3. முறுக்குதல்; to cause to return.
4. திரும்பச் செய்தல்; to cause to return.
5. வேறுபடுத்துதல்; to change, alter, vary.
6. மாவரைத்தல்; to grind as flour.
7. பலதிறப்படுத்துதல்; to diversity.
8. மொழி பெயர்த்தல்; to translate.
9. சேதித்தல்; to break, cut, smash.
10. எழுத்துகளை ஒற்றுமைப்பட அமைத்தல்; to repeat words and syllables in different meaning.

திரி⁴ tiri, பெ. (n.) 1. முறுக்குகை; twisting.

2. விளக்குத் திரி; roll or twist of cloth or thread for a wick.
3. தீப்பந்தம்; torch of twisted cloth.
4. வெடிக் குழாயின் திரி; candle.
5. மெழுகுத் திரி; candle.
6. புண்ணுக்கிடும் திரி; lint.
7. வெள்ளைப்

பூண்டு; Garlic. 8. காதுக்கிடும் திரி; small roll of cloth put into the pierce bore of child, widening the aperture.

திரிக்குழாய் tiri-k-kuḷay, பெ. (n.) தீப்பந்தத்திற்கு எண்ணெய் வார்க்குங் கருவி; oil can with a long nattoo spout for feeding a torch.

[திரி + குழாய்]

திரிகை¹ tirikai, பெ. (n.) 1. அலைகை; roaming. 2. இயந்திரம்; handmill. 3. குயவன்சக்கரம்; potter's wheel. 4. இடக்கை மேளம்; musical instrument. 5. நாட்டிய கூத்துவகை; a particular gesture in dance.

[திரி + கை]

திரிகை² tirikai, பெ. (n.) முந்திரிக்கொட்டை; cashew nut.

திரிகோணப்பாலை tiri-kōṇa-p-pālai, பெ. (n.) பாலைப்பண் வகை; one of the four modes of the ancient Tamil music.

[திரிகோணம் + பாலை]

திரிசங்குநிலை tiri-caṅku-nilai, பெ. (n.) இருபக்க வாய்ப்பையும் இழந்து இடையில் மாட்டி கொண்ட நிலை; இரண்டுங் கெட்டான் நிலை; the state of being left in the middle having lost both options, the situation of falling between two stools.

திரிசொல் tiriśōl, பெ. (n.) செய்யுளில் மட்டும் வழங்குதற்குரிய தமிழ்ச் சொல்; Indigenous Tamil word used only in literary works.

[திரி + சொல்]

திரிதல் tirital, பெ. (n.) 1. மூவகை மாற்றங்களுள் (விகாரங்களுள்) ஒரெழுத்து மற்றொன்றாக மாறுவது; change of one letter into another, one of three vikāram. 2. ஒன்றை மற்றொன்றாகக் கருதுவை; mistaking one object for another. 3. சுழலல்; whirling. 4. உலாவல்; trolling about.

[திரி → திரிதல்]

திரிதிரிப்பொம்மை tiritiri-p-pomma, பெ. (n.) மணற்குவியலில் திரிபோன்ற பொருளை மறைத்தும் எடுத்தும் விளையாடும் குழந்தை விளையாட்டு வகை; a children's game in which an object such as a wick is hidden in sand and is required to be found out.

[திரி + திரி + பொம்மை]

திரிபு tiripu, பெ. (n.) 1. வேறுபாடு; change, alteration. 2. தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் என்ற புணர்ச்சி வேறுபாடு; change in sandhi, as tōṅṅal, tiridal, keḍutal. 3. முதலெழுத்தொழிய இரண்டு முதலான எழுத்துகள் அடிதோறும் ஒத்திருக்கையிற் பொருள் வேறுபடப்படும் செய்யுள்; stanza whose initial letters excepting the first are identical in each line, opp. to yamagam. 4. தகரம்; tin.

[திரி → திரிபு]

திரிமனை tirimaṇai, பெ. (n.) புரிமனை; plaited ring of straw

or fibre for setting a pot on.

[திரி + மனை]

திரிபுக்காட்சி tiripu-k-kāṭci, பெ. (n.) 1. ஒன்றனை மற்றொன்றாக மாறியுணர்வை; optical illusion, erroneous apprehension of objects of sense, as mistaking a post for a thief. 2. பொய்க்காட்சி; unreal vision presented to the bodily or mental eye. 3. திரியக் காண்டல் அதாவது ஒன்றை வேறொன்றாக காணுதல்; logic.

[திரிபு + காட்சி]

திரிமரம் tirimaram, பெ. (n.) தவசமரைக்குந் திரிகை; wooden mill for grinding grain.

[திரி + மரம்]

திரியக்கு¹ tiriyaṅku, பெ. (n.) 1. அகப்பை; laddle. 2. குறுக்ககப்பை; a kind of laddle. 3. விலங்கு; beast and birds.

[திரி → திரிபு]

திரியக்கு² tiriyaṅku, பெ. (n.) 1. புணர்ச்சி வகை; posture of entercounter. 2. ஒரு வகை முத்தமிடல்; a kind of kissing - bent kiss.

திரியாமை tiriyaṅmai, பெ. (n.) 1. இரவு; night. 2. எழுனை; The Jamuna. 3. நீலக்கல்; a kind of black stone.

[திரி → திரியாமை]

திரிவு tirivu, பெ. (n.) 1. வேறுபாடு; change, alteration, variation. 2. தவறுகை; failure. 3. கேடு; ruin. 4. திரிபுக்காட்சி பார்க்க; see tirivu-k-kāṭci. 5. சரியல்லாததால் திரும்பத்தரப்பட்டது; that which is returned as bad, as a coin. 6. அசைவு; motion.

[திரி → திரிவு]

திரிவுக்காட்சி tirivu-k-kāṭci, பெ. (n.) 1. திரிபுக் காட்சி பார்க்க; see tirivu-k-kāṭci.

[திரிவு + காட்சி]

திரு¹ tiru, பெ. (n.) 1. திருமகள்; laksmī, the Goddess of wealth and prosperity. 2. செல்வம்; wealth, riches, affluence. 3. சிறப்பு; distinction, eminence. 4. அழகு; beauty. 5. காந்தி; brilliance. 6. பொலிவு; fertility. 7. பாக்கியம்; blessing, fortune. 8. தெய்வத் தன்மை; holiness; sacredness. 9. நல்வினை; good karma. 10. கணியங் கூறுவோன்; astrologer. 11. மாங்கலியம்; wedding badge. 12. பழைய தலையணி வகை; an ancient head-ornament. 13. மகளிர் கொங்கைமேல் தோன்றும் வீற்றுத் தெய்வம்; a deity supposed to be seated on women's breasts. 14. ஒருவரின் பெயர்க்குமுன் சேர்க்கப்படும் மதிப்புச் சொல்; honorific title used before a man's surname.

[துல் - பொருந்தற்பொருள். துல் → தில் → (திர்) → திரு = திரண்ட செல்வம்]

திரு² tiru, பெ. (n.) 1. திருநீறு; holy ashes. 2. திருகுதல்; turning as, trusted spurge. 3. ஒரு வகை

உப்பு; a kind of prepared salt. 4. அழகு; beauty. 5. பூண்டின் முதற்பெயர்; plants first term to denote its sacredness as. 6. அரசு; peepal tree.

[திர் → திரு. திரு = செல்வம், பொலிவு, நற்பேறு] (வ.மொ.வ.)

திருக்கடன்மல்லை tiru-k-kaḍan-mallai, பெ. (n.) மாமல்லபுரம்; Mamallapuram.

[திரு + கடல் + மல்லை]

திருக்கண்ணமுது tiru-k-kannāmudu, பெ. (n.) இனிப்பு நீர்ம உணவு (பாயசம்); sweet milk pudding.

[திரு + கன்னல் + அமுது]

திருக்கற்றளி tiru-k-karrai, பெ. (n.) கருங்கல்லால் அமைக்கப்பட்ட கோயில்; stone temple.

[திரு + கல் + தளி]

திருக்காட்சி tiru-k-kāṭci, பெ. (n.) இறைமைத் தன்மை; state of being divine.

[திரு + காட்சி]

திருக்காப்பிடு-தல் tiru-k-kāppiḍu-, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) கோயிற்கதவு மூடுதல்; to close the door of a temple.

[திருக்காப்பு + இடு-]

திருக்காப்பு tiru-k-kāppu, பெ. (n.) 1. தெய்வக் காவல்; divine protection. 2. கோயிற் கதவு; door of a temple. 3. திருமுறைகளைக் கயிற்றால் கட்டி வைக்கை; 4. அந்திரட்சை; ceremonies performed in the evening for protecting a child from the evil eye.

[திரு + காப்பு]

திருக்கார்த்திகை tiru-k-kārttigai, பெ. (n.) நளி (கார்த்திகை)த் திங்கள் ஆரல் (கார்த்திகை) விண்மீன் நாளில் விளக்கேற்றிக் கொண்டாடும் திருவிழா; a festival celebrated in the month of kārttitai on the day when the moon is in conjunction with Pleiades.

[திரு + கார்த்திகை]

திருக்கு¹ tirukku, பெ. (n.) இன்னல்; difficulty.

திருக்கு² tirukku, பெ. (n.) 1. முறுக்கு; twist. 2. முடக்கம்; bend, curve. 3. அணித்திருகு; tiny screw in jewels. 4. ஒருவகைத் துகில்; a garment. 5. மாறுபாடு; perverseness. 6. வஞ்சனை; fraud, deceit.

[திருகு → திருக்கு]

திருக்குறள் tiru-k-kural, பெ. (n.) பதினெண் கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்றும், அதிகாரத்துக்குப் பத்துக் குறள் வெண்பா கொண்ட 133 அதிகாரங்களில் அறம், பொருள், இன்பங்களைப் பற்றிக் கூறுவதும் திருவள்ளுவர் இயற்றியதுமான நூல்; the sacred kural, a classic work treating of virtue, wealth and love in 133 chapters of ten distichs each, by tiruvalluvar, one of patinen-kīl-k-kaṅaku.

[திரு + குறள்]

திருக்கூத்து tiru-k-kūttu, பெ. (n.) 1. சிவன் நடனம்; sacred dance of śivaṅ. 2. இறைவன் திருவிளையாட்டு; devine sport.

[திரு + கூத்து]

திருக்கை tirukkai, பெ. (n.) 1. முட்கள் அடர்ந்து நீண்ட கூரிய வாலையுடையதும், தட்டை யானதும் சுறாமீன் இனத்தைச் சேர்ந்ததுமான கடல்மீன் வகை; sting ray fish. 2. செம்பழுப்பு நிறமும் 18 விரலம் (அங்குலம்) வளர்வதுமான மீன்; electrical ray, reddish brown, attaining 18in. in length, *Nareine timilei*.

திருக்கைச்சிறப்பு tiru-k-kai-c-cirappu, பெ. (n.) ஏனாதிப் பட்டத்திற்கு அறிகுறியாய் அளிக்கும் விரற்செறி (மோதிரம்); signet-ring given as badge of the title *ēṅādi*.

[திருக்கை + சிறப்பு]

திருக்கைவழக்கம்¹ tirukkai-vaḷakkam, பெ. (n.) தெய்வத்திற்குப் படையல் செய்ததை வழங்குகை; distribution to worshippers of offerings in a temple on special occasions. 2. வேளாளத் தலைவர்களின் கொடையைச் சிறப்பித்துக் கூறும் ஒரு நூல்; a poem on the liberality of the *Vēḷālachiefs*.

[திரு + கை + வழக்கம்]

திருக்கைவழக்கம்² tirukkai-vaḷakkam, பெ. (n.) நாள்தோறும் கோயிலில் நடக்கும் பூசைக்கு வழங்கும் நாட்படி; fixed allowance for the daily routine services in a temple.

[திரு + கை + வழக்கம்]

திருகணி tirukaṇi, பெ. (n.) 1. திருகாணி-2 பார்க்க; see tirukāṇi-2. 2. சங்கின் சுழி; spiral formation of a conch.

க., ம. திருகணி

[திருகு + அணி]

திருகல் tirugal, பெ. (n.) 1. முருக்கு; twist, as of a horn; contortion. 2. மாறுபாடுகை; crookedness. 3. திருகல்முறுகல் பார்க்க; see tirugal-murugal. 4. ஆணை மீறுகை; infringement of a rule. 5. முறுகுகை; severity. 6. மாணிக்கக் குற்றவகை; a flaw in ruby.

[திருகு → திருகல்]

திருகல்முறுகல் tirugal-murugal பெ. (n.) 1. கோணல்; crookedness, crumpled condition. 2. மனக்கோணல்; perverseness. 3. இடர்ப் பாடுள்ள சொற்றொடர்; involved construction of a sentence.

[திருகல் + முறுகல்]

திருகாணி tirukāṇi, பெ. (n.) 1. அணியின் திருகுமரை; screw in ornaments. 2. பெண்கள் காதுலும் மூக்கிலும் அணியும் ஓரணிவகை; small ornament like a tack, worn by girls and women in the upper helix of the ear or in the nostril. 3. பிளவுப்பட்டதைப் போன்ற தலைப் பகுதியையும் மரையோடு கூடிய கீழ்ப் பகுதியையும் கொண்டதும் திருகி உள்ளே

செலுத்தக் கூடியதுமாகிய ஆணி; screw.

க. திருகாணி

[திருகு → ஆணி]

திருகு¹-தல் tirugu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. முறுக்குதல்; to twist, turn, wring. 2. பின்னுதல்; to braid, as hair. 3. பறித்தல்; to pluck, snatch, wrest away.

தெ. திருகு; க.திருகு.

துல் = வளைதற்பொருள்.

[துல் → தில் → திர் → திரு → திருகு → திருகு-தல்]

திருகு²-தல் tirugu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முறுகுதல்; to be intense, severe. 2. மாறுபடுதல்; to be crooked.

திருகு³ tirugu, பெ. (n.) 1. முறுக்கு; twist, wrench. 2. கோணல்; bend, curve. 3. சுரி; screw, swivel. 4. அணியின் திருகுமரை; thread of a screw. 5. மாறுபாடு; crookedness of mind. 6. ஏமாற்றுப்பேச்சு; prevarication. 7. குற்றம்; fault.

[துல் → தில் → திர் → திரு → திருகு]

திருகுசக்கரம் tirugu-śakkaram, பெ. (n.) குயவன் பாளை வளையப்பயன்படும் சக்கரம்; a whirling table machine exhibiting the effect of centripetal and centrifugal forces used by pottern.

[திருகு + சக்கரம்]

திருகுமணை tirugu-maṇai, பெ. (n.) தேங்காய் துருவும் மணை; coconut-scraper.

க. துருவுமணை

[திருகு + மணை]

திருகுளி tiruguḷi, பெ. (n.) 1. உளி வகை; carpenter's plane. 2. திருப்புளி; turn screw, screw driver. 3. திருகூசி பார்க்க; see tiru-kūṣi.

[திருகு + உளி]

திருகூசி tiru-kūṣi, பெ. (n.) 1. ஓலையில் துளையிடுங்கருவி வகை; drill to bore holes in an ola book. 2. கிணற்றுத் துலாவின் குறுக்கேயிடும் அச்சக் கட்டை; cross-beam in a well-sweep.

[திருகு + ஊசி]

திருச்சபை tiru-c-cabai, பெ. (n.) 1. தில்லையில் (சிதம்பரத்தில்) உள்ள ஆடவல்லான் அவை; the sacred shrine of *Bdavallān* at *Chidambaram*. 2. கிறித்தவர் கூடித் தொழுமிடம்; church, assemblage or congregation of Christians, select society of believers.

[திரு + சபை]

திருச்சிற்றம்பலம் tiru-c-cirrambalam, பெ. (n.) 1. தில்லையிலுள்ள பொன்னம்பலம்; the sacred shrine of *Ādavallān* at *Chidambaram*. 2. தேவாரம் முதலியவை பாடுவதற்கு முன்னரும் பின்னரும் கடிதம் முதலியவை எழுதுவதற்கு முன்னரும் சிவனியர்கள் வழங்கும் ஒரு வணக்கச் சொல்; an

invocatory expression of Saivaites used when reciting Tēvāram hymns or writing letter, document, etc.

[திரு + சிற்றம்பலம்]

திருச்சுற்று tiru-c-cirru, பெ. (n.) கோயிலைச் சுற்றியுள்ள பகுதி; temple enclosure.

[திரு + சுற்று]

திருச்சூலக்கல் tiru-c-cūla-k-kal, பெ. (n.) சிவன் கோயிலுக்குரிய தேவதான நிலங்களின் எல்லைகளில் நாட்டப்பெறும் முத்தலைச் சூலம் பொறித்த எல்லைக்கல்; demarcation stones with trident mart, for the lands belonging to Śiva temples.

மறுவ. திரிச்சூலக்கல்

[திரு + சூலம் + கல்]

திருஞானம் tiru-ñāṅam, பெ. (n.) 1. சிவனறிவு, மெய்யறிவு (சிவஞானம்); knowledge or perception of Śiva-ñāṅam. 2. பாலில் வெந்த அக்காரவடிசில்; food cooked in milk and sweetened with sugar. 3. கோயில் திருமேனி முன்பு பாடும் திருப்பாட்டு; sacred hymns sung before the chief deity in a temple.

[திரு + ஞானம். வ. ஞானம்]

திருட்டு tiruṭṭu, பெ. (n.) 1. தனக்குச் சொந்தம் இல்லாத ஒன்றை உரியோர் அறியாதபடி எடுக்கும் முறையற்ற செய்கை, களவு; theft, robbery. 2. கரவு (வஞ்சகம்); fraud, deception.

திருடு tiruḍu, பெ. (n.) களவு; theft, robbery.

திருத்தக்காரன் tirutta-k-kāraṅ, பெ. (n.) 1. நேர்மை யானவன்; correct, upright, moral person. 2. தெளிவாய்ப் பேசுபவன்; one who speaks clearly and neatly.

[திரு த்து → திருத்தக்காரன்]

திருத்தகு-தல் tiru-t-tagu, 4.செ.கு.வி. (v.i.) 1. தூய்மை பொருந்துதல்; to be sacred. 2. அழகு தகுதல்; to adorn, add beauty.

[திரு + தகு-]

திருத்தம் tiruttam, பெ. (n.) 1. எழுதப்பட்டவற்றில் அல்லது அச்சிடப்பட்டவற்றில் உள்ள தவறுகளை நீக்கி ஒழுங்குபடுத்தித் தரும் முறை, பிழை திருத்துகை; correction. 2. கட்டடம் முதலியவற்றைச் செப்பம் செய்கை; repair; improvement as of a building. 3. சட்டம் தீர்மானம் முதலியவற்றில் செய்யப்படும் மாற்றம்; amendment, as of law, proposal, etc. 4. ஒழுங்கு; orderliness, regularity. 5. செப்பம்; evenness, smoothness. 6. திட்டம்; exactness, precision.

[திருத்து → திருத்தம்]

திருத்தல் tiruttal, பெ. (n.) 1. திருத்தம்; correction, as of writing. 2. நெல்வயல்; paddy field.

[திருத்து → திருத்தல்]

திருத்தன் tiruttan, பெ. (n.) 1. தூய்மையானவன்; holy person. 2. கடவுள்; God, as holy.

[திருத்து → திருத்தன்]

திருத்து-தல் tiruttu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பேச்சு, எழுத்து ஆகியவற்றில் உள்ள தவறுகளை நீக்கிச் சரி செய்தல், செவ்வி தாக்குதல்; to correct, rectify, reform. 2. சீர்ப்படுத்துதல்; to mend, repair, refit. 3. மேன்மைப் படுத்துதல்; to improve, elevate. 4. செம்மையாகச் செய்தல்; perform excellently. 5. செம்மைபெற அணிதல்; to deck oneself properly in; to dress sprucely. 6. நன்கமைத்தல்; to arrange properly. 7. வயல் பண்படுத்துதல்; to prepare and make a land suitable for cultivation. 8. மெருகிடுதல்; to scour and polish. 9. ஆடை துவைத்தல்; to clean clothes. 10. மேற்பார்த்தல்; to supervise. 11. இலை காய் முதலியன நறுக்குதல்; to prepare vegetables, plantain-leaves, etc. by cutting them to size. 12. அழைத்தல்; to call, summon. 13. உறவாக்குதல்; to make friends, effect reconciliation.

திருத்து² tiruttu, பெ. (n.) 1. நன்செய் நிலம்; cultivated wet land. 2. காடு திருத்தி வேளாண்மைக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட நிலம்; reclaimed land.

திருத்துழாய் tiru-t-tuḷāy, பெ. (n.) துளசி; sacred basil.

[திரு + துழாய்]

திருத்தொண்டர் tiru-t-tonḍar, பெ. (n.) இறைவ னடியார்; devotees of God.

[திரு + தொண்டர்]

திருந்தார் tirundār, பெ. (n.) பகைவர்; foes, enemies.

[திருந்து + ஆர்]

திருந்திழை tirundiḷai, பெ. (n.) அழகிய அணிகலன் அணிந்த பெண்; woman as adorned with jewels.

[திருந்து + இழை]

திருந்து-தல் tirundu, 5.செ.கு.வி. (v.i.) 1. செவ்வி தாதல்; to be correct, perfect. 2. சீர்ப்படுதல்; to be amended, improved, reformed, as a person, to be settled, as hand-writing, to be trained, as the tongue of a child. 3. புதிதாக்கப்படுதல்; to be repaired, renovated. 4. பண்படுத்தப்படுதல்; to be improved, as land, soil, situation. 5. பயிற்சி மிகுதல்; to be disciplined, as the mind; to be educated, cultivated, experienced, proficient. 6. தொழில் முற்றுதல்; to be finished artistically. 7. அழகு பெறுதல்; to be beautiful elegant. 8. மேன்மையாதல்; to be worthy, honourable.

க. திந்து

திருநாள் tirunāl, பெ. (n.) 1. திருவிழா; day of festival, as a sacred day. 2. பிறந்த நாள் (நாளு); birthday, as of a king.

தெ. திருநால்ல
[திரு + நாள்]
திருநீறு tiru-nīru, பெ. (n.) தெய்வத் தன்மை கொண்ட சாம்பல்; sacred ashes, used for śaivaite mark.
[திரு + நீறு]
திருநெறித்தமிழ் tirunerī-t-tamil, பெ. (n.) தேவாரம்; the Tēvāram hymns.
[திரு + நெறி + தமிழ்]
திருநோக்கு tiru-nōkku, பெ. (n.) கடவுள், குரு முதலாயினாரது அருட்பார்வை; gracious look of a deity; auspicious look of a guru in the administration of tiṭcai.
[திரு + நோக்கு]
திருப்பணி tiru-p-pani, பெ. (n.) 1. கோயிற் பணி; service in a temple. 2. கோயில் கட்டுதல், புதுப்பித்தல் களாகிய வேலை; work of a temple-building, repairing, etc. 3. நெற்களத்தில் திருப்பணிக்காகப் பெறப்படும் கோயில் வருமானம்; temple-income derived from harvest field.
[திரு + பணி]
திருப்பதி tiruppadi, பெ. (n.) 1. இறைவன் கோயில் கொண்ட திருத்தலம்; any sacred shrine. 2. திருவேங்கடம் என்னும் மாலியத் தலம்; Tiruppadi, a Thirumāl shrine.
[திரு + பதி]
திருப்பம் tiruppam, பெ. (n.) 1. திரும்புகை; turning, averting. 2. திரும்பு கோடி; turning, as in a street, crossway. 3. பணப்பரிமாற்றம்; money-dealing. 4. சமையலறை; kitchen. 5. பொய்முடி; false hair.
[திரும்பு → திருப்பம்]
திருப்பாவாடை tiru-p-pāvāḍai, பெ. (n.) ஆடை மேல் கோயில் திருமேனிகளுக்குப் படைக்கும் சோற்றுக் குவியல்; heap of boiled rice spread on a cloth, as of fering to an idol.
[திரு + பாவாடை]
திருப்பு-தல் tiruppu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. திரும்பச் செய்தல்; to cause to return to send back. 2. இருக்கும் அல்லது செல்லும் திசையிலிருந்து மாற்றுதல்; to turn, deflect, cause to turn in a different direction. 3. முறுக்குதல்; to twist, wring, distort, as a limb. 4. மொழிபெயர்த்தல்; to translate, render into another language. 5. பாடத்தை மறுமுறை ஒதுதல் அல்லது ஒதுவித்தல்; to revise, as a lesson. 6. கவிழ்த்தல்; to turn upside down, invert. 7. மணிப்பொறிக்குத் திருகு கொடுத்தல்; to wind up a clock or watch. 8. மீட்டல்; to redeem, as a mortgage. 9. திருப்பிக் கொடுத்தல்; to give back, return, restore. 10. விதிர்த்தல்; to shake, revolve. 11. நோய் முதலியன தணித்தல்; to cure a disease; to avert a calamity by magic. 12. செய்வினையைத் திரும்பச் செலுத்துதல்; to sent back

an evil spirit against one who sent it, by counter magic. 13. ஏட்டின் பக்கத்தைத் தள்ளுதல்; to turn over; as the leaves of a book.

[திரும்பு → திருப்பு]

திருப்பு² tiruppu, பெ. (n.) 1. தடவை; turn. 2. ஒருமுறை போய் வருகை; trip.

க. திருகு

[திரும்பு + திருப்பு]

திருப்பூட்டு tiru-p-pūṭṭu, பெ. (n.) 1. மணமகளுக்குத் தாலி கட்டுகை; tying the wedding badge round the neck of a bride. 2. தாலி; wedding badge.

[திரு + பூட்டு]

திருப்பொறி tiru-p-pori, பெ. (n.) வேந்தர் முதலியோருக்குரிய உடலியலிலக்கணம்; auspicious mark as of sovereignty.

[திரு + பொறி]

திரும்பதிரும்ப tirumba-t-tirumba, பெ. (n.) அடிக்கடி; again and again, often, times.

திரும்பு¹-தல் tirumbu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. புறப்பட்ட இடத்திற்கோ பழைய நிலைக்கோ வருதல் அல்லது மீளுதல்; to turn, turn back, return. 2. மாறுதல்; to be changed as the mind. 3. விலகுதல்; to be averted, as an evil; to abate as a disease. 4. கதிரவன் சாய்தல்; to decline as the Sun. 5. வளைதல்; to turn, as an angle; to bend as a road or river; to be refracted, as light.

க. திருகு; ம. திரும்புக

திரும்பு² tirumbu, பெ. (n.) பாம்பு; snake.

திரும்புகால் tirumbu-kāl, பெ. (n.) மீளுங்காலம்; time of return.

[திரும்பு + கால்]

திருமடைப்பள்ளி tirumaḍai-p-palli, பெ. (n.) கோயிற் சமையலறை; temple kitchen.

[திரு + மடை + பள்ளி]

திருமண் tirumaṇ, பெ. (n.) 1. மாலியர் நெற்றியில் குறியிடு (திருநாமம் சாத்து) தற்குரிய வெள்ளிய மண்கட்டி; white earth used by māliyar in marking their fore-heads. 2. திருமாலடியார் நெற்றியில் இட்டுக்கொள்ளும் குறி; Vaiṣṇava religious mark.

[திரு + மண்]

திருமணம்பரிமாறு-தல் tiru-maṇam-parimāru, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தாளித்தல் (மாலியர் வழக்கு); to season curry with fried spices. 2. பொய் கலந்து பேசுதல்; to speak with falsehood.

[திருமணம் + பரிமாறு-]

திருமதி tiru-madi 5 பெ. (n.) மதிப்புத் தரும் வகையில் திருமணமான பெண்ணின் பெயருக்கு முன்னால்

இடப்படும் அடைமொழி; a title for a married woman; Mrs.

[திரு + மத் (Skt.) - மதி (tail)]

திருமந்திரம் tiru-madiram, பெ. (n.) 1. சிவன், திருமால் இவர்களுக்குரிய ஐந்தெழுத்து, எட்டெழுத்து மந்திரங்கள்; mystic formula sacred to Siva and Vi s nu, viz., pañjāksaram and aṣṭāksaram. 2. திருமூலநாயனார் செய்த ஒரு சிவனியத் திருமுறை; a treatise on Śaiva-Śiddhandaphilosophy by Tirumūla-nāyaṅār. 3. கோயில்; temple.

[திரு + மந்திரம்]

திருமந்திரவோலைநாயகம் tiru-madira-v-ōlai-nāyagam, பெ. (n.) அரசன் ஆணையைத் திருமந்திர ஓலை என்னும் அதிகாரி எழுதிய பின் அதை அரசன் ஆணையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்து இசைவு வழங்கும் அதிகாரி; chief ministerial officer of a king.

[திரு + மந்திரம் + ஓலை + நாயகம்]

திருமரம் tiru-maram, பெ. (n.) அரச மரம்; pipal.

[திரு + மரம்]

திருமலர் tiru-malar, பெ. (n.) தாமரைமலர்; lotus..

[திரு + மலர்]

திருமறுமார்பன் tiru-maṅu-mārban, பெ. (n.) 1. மார்பில் அழகிய மறுவையுடையவனாகிய திருமால்; Tirumāl, as having a mole on his chest. 2. அருகன்; Arhat.

[திரு + மறு + மார்பன்]

திருமால்குன்றம் tirumāl-kuṅgam, பெ. (n.) அழகர் மலை; Alagarhill.

[திருமால் + குன்றம்]

திருமுகத்துறை tiru-maga-t-turai, பெ. (n.) காவிரி கடலுடன் கலக்கும் துறை; mouth of Cauvery river.

[திருமுகம் + துறை]

திருமுகத்தேவை¹ tiru-muga-t-tēvai, பெ. (n.) அரண்மனைகளிற் செய்யும் வேலை; personal services in a temple or palace.

[திரு + முகம் + தேவை]

திருமுகத்தேவை² tiru-muga-t-tēvai, பெ. (n.) அரச வழி உரிமை பெற்ற சிற்றூரையோ, ஊரையோ, கண்காணித்துக் குற்றவாளிகளைச் சிறைபிடிக்கும் உரிமை; the right of government to imprisonment the accused in village or city.

[திரு + முகம் + தேவை]

திருமுகம்¹ tiru-mugam, பெ. (n.) அரசன் ஓலை வழி இடும் கட்டளை; order of the king through ōlā documents.

[திரு + முகம்]

திருமுகம்² tirumugam, பெ. (n.) 1. பெரியோரின் கடிதம்;

letter form a great person. 2. அரசனது ஆவணம்; royal order. 3. தெய்வத்திருமுன்; divine presence.

திருமுகத்தானம் tiru-muga-t-tānam, பெ. (n.) வேந்தரால் நேரில் அமர்த்தப்படும் மதிப்புறு பதவி; a post of honour to which appointment is directly made by a king.

[திருமுகம் + தானம்]

திருமுடி tiru-muḍi, பெ. (n.) 1. கோயில் திருமேனியின் (மூர்த்தியின்) தலைப்பகுதி; head of the chief idol in a temple. 2. வேட்டுவர் அல்லது கைக்கோளருக்குள் கொத்துவேலை செய்வோர்; caste of brick layer's among vēṭṭuvarorkaikkolar.

[திரு + முடி]

திருமுடியோன் tiru-muḍiyōṅ, பெ. (n.) வேந்தன்; king.

[திரு + முடியோன்]

திருமுத்து tiru-muttu, பெ. (n.) வேந்தன் முதலிய பெரியோர்களது பல்; tooth of a king or a great person, a term of respect.

[திரு + முத்து]

திருமுழுக்கு tiru-muḷukku, பெ. (n.) 1. இறைத் திருமேனி அல்லது அரசரின் குளியல்; bath of an idol or a king. 2. சிலை (மார்கழி) மாதத்தில் மலைமகள் நோன்பிருந்து மகளிர் முழுகும் நீராட்டு; bath taken by woman after fasting in honour of Pārvadi in the month of Markāḷi.

[திரு + முழுக்கு]

திருமுறை tirumuṛai, பெ. (n.) தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, திருமந்திரம், பதினோராந்திருமறை, பெரியபுராணம் எனும் சிவநெறி நூல்கள்; Tamil śaiva scriptures, 12 in number, viz., Tēvāram, Tiru-vāśagam, Tiru-v-iśaippā, Tiru-p-pallāṅḍu, Tiru-mantiram, patinōrān-tirumuṛai, Periyapurāṅgam.

[திரு + முறை]

திருமூப்பு tiru-mūppu, பெ. (n.) மூப்பினால் எய்தும் அரச பதவி; king-ship, as attained by right of seniority.

[திரு + மூப்பு]

திருமெய்காப்பு tiru-mey-kāppu, பெ. (n.) கோயில் காப்போன்; Temple watchman.

[திரு + மெய் + காப்பு]

திருமேனி tiru-mēni, பெ. (n.) 1. இறையரு; idol. 2. கடவுள், முனிவர் முதலியோரது உடல்; sacred person of a deity. 3. பெண்களின் காதணி; women's ornament. 4. குப்பைமேனி; Indian acalypha.

[திரு + மேனி]

திருமேனிக்கடுக்கன் tiru-mēṅi-k-kaḍukkan, பெ. (n.) கைம்பெண்கள் அணியும் காதணி வகை; an ear-ornament worn by widows.

[திருமேனி + கடுக்கன்]

திருமேனிகள் tiru-mēnigal, பெ. (n.) திருநீறு அணிந்துத் திருத்தொண்டு செய்யும் சிவனடியார்கள், நந்தவனக்குடிகள்; Śaiva devotees.

[திரு + மேனிகள்]

திருமொழி tiru-moḷi, பெ. (n.) 1. சான்றோர் சொல்; word or utterance of great persons. 2. நாலாயிரத் தெய்வப் பனுவலுள் உள்ள ஒரு பகுதி; a portion of Nālayira-t-teyva-p-paṇuval. 3. தோன்றியம் (ஆகமம்); agamās. 4. அறம்; dharmā.

[திரு + மொழி]

திருவக்கிரம் tiruva-k-kiram, பெ. (n.) படையல்; offerings to the deity in the temple.

[திரு + அக்கிரம்]

திருவடி¹ tiru-v-aḍi, பெ. (n.) 1. திருப்பாதம்; sacred feet, as of a deity, saint, etc., 2. இறையரு; the deity. 3. துறவி, முனிவர்; ascetic, saint, sage. 4. மாலவனின் திருவடியாயுள்ள அனுமன்; Hanumān, regarded as the feet of Viṣṇu. 5. மாலவனின் திருவடியான கலுழன் (கருடன்); Garuda, regarded as the feet of Viṣṇu. 6. திருவிதாங்கூர் அரசர்; title of the kings of Travancore.

[திரு + அடி]

திருவடி² tiru-vaḍi, பெ. (n.) நோவில்லாத புண்; indolent sore.

[திரு + வடி + வடு → வடி]

திருவடி³ tiru-vaḍi, பெ. (n.) கோமாளிக் கூத்து; tricks of a buffoon.

[திருகு → திரு + அடி]

திருவடி⁴ tiru-v-aḍi, பெ. (n.) ஆறாதகலும் புண், சா (மரண)ப்புண்; a chroni culcer or in curable ulcer which may ultimately cause death. 2. ஒரு வகைக் கள்ளி; a spurge in general.

திருவடிக்கம் tiru-vaḍikkam, பெ. (n.) மாலவன் கோயிலிற் படிக்கத்தினின்று எடுத்து வழங்கும் நீர் (தீர்த்தம்); water used in the worship of an idol and distributed of worshippers.

[திருபடிக்கம் → திருவடிக்கம்]

திருவடிக்காறை tiru-v-aḍi-kārai, பெ. (n.) காலணி வகை; anklet of an idol.

[திருவடி + காறை]

திருவடிதேசம் tiru-v-aḍi-tēṣam, பெ. (n.) திருவிதாங்கூர்ச் சீமை; a Travancore state.

[திருவடி + தேசம்]

திருவடிநிலை tiru-vaḍi-nilai, பெ. (n.) கடவுளர் முதலியோர் பாதுகை; sandals of an idol or a great person. 2. இறையருவின் பீடம்; pedestal for an idol.

[திருவடி + நிலை]

திருவடிபிடிப்பான் tiru-v-aḍi-piḍippān, பெ. (n.) கோயிலருச்சகன்; temple priest.

[திருவடி + பிடிப்பான்]

திருவடையாளம் tiru-v-aḍaiyālam, பெ. (n.) சிவசமயத்திற்குரிய திருநீறு முதலிய பொருள்கள்; holy ashes and rudrāksabeads as the peculiar emblems of Śaiva religion.

[திரு + அயாளம்]

திருவமால் tiruva-māl, பெ. (n.) மாயோன்; Tirumāl

[திருமால் → திருவமால்]

திருவமது tiru-v-amudu, பெ. (n.) படைக்கப்பட்ட உணவு (நிவேதன உணவு); boiled rice offered to an idol or a great person.

[திரு + அமுது]

திருவலகிடு-தல் tiru-v-alagiḍu-, 17 செ.குன்றாவி. (v.t.) கோயிலைப் பெருக்கித் தூய்மை செய்தல்; to sweep and clean a temple.

[திரு + அலகிடு-]

திருவலகு tiru-v-alagu, பெ. (n.) கோயில் பெருக்குந் துடைப்பம்; bloom used in temples.

[திரு + அலகு]

திருவள்ளுவர் tiru-valḷuvar, பெ. (n.) 1. திருக்குறளாசிரியர்; the author of the kural. 2. திருக்குறள்; the kural.

திருவள்ளுவர்திருநாள் tiru-valḷuvar-tirunāl, பெ. (n.) திருவள்ளுவரைச் சிறப்பிக்கும் முறையில் ஆண்டுதோறும் கறவ (தை) மாதம் இரண்டாவது நாள் (மாட்டுப் பொங்கல் நாள்) திருவள்ளுவர் திருநாளாகத் தமிழ்நாட்டில் அறிவிக்கப்பட்டுக் கொண்டாடப்படுகிறது; the festival of Tiruvalḷuvar.

[திருவள்ளுவர் + திருநாள்]

திருவள்ளுவராண்டு tiru-valḷuvarāṇḍu, பெ. (n.) திருவள்ளுவர் பெயரால் வழங்கப் பெற்றுவரும் ஆண்டு திருவள்ளுவர் காலம் கி.மு. முதல் நூற்றாண்டு என்பதும் அடிப்படையில், கிறித்துப் பிறப்பு ஆண்டொடு முப்பத்தோராண்டு கூட்டின் திருவள்ளுவர் ஆண்டாகும்; tiruvalḷuvar year.

திருவாக்கு tiru-vākku, பெ. (n.) தெய்வம் பெரியோர்களின் வாய்மொழி; sacred word, utterance or order, as of a deity, guru, king.

[திரு + வாக்கு]

திருவாசல் tiru-vāśal, பெ. (n.) 1. கோயிற் கருவறை வாயில்; gate or door way of a temple directly in front of the chief idol. 2. திருமால் கோயிலில் வடபுறமுள்ள துறக்க (சொர்க்க) வாசல்; gate of heaven, usually an the north side of a Viṣṇu temple.

3. வழிச்செல்வோர் தங்குதற்கு அமைந்த இடம்; rest house built from religion motives.
4. ஊர் ஆள்வினை (நிருவாக) அலுவலரின் அலுவலகம்; village munsiff's office.

[திரு + வாசல்]

திருவாசிகை tiru-vāšigai, பெ. (n.) 1. தெய்வத் திருமேனிக்கு மேல் அமைக்கும் அணிகல வளையம் முதலியன; ornamental arch over the head of an idol, ornamental orch under which anything sacred is carried. 2. ஒரு வகை மாலை; a kind of garland.

[திரு + வாசிகை]

திருவாட்டி tiru-v-āṭṭi, பெ. (n.) 1. செல்வநங்கை; lady of wealth and position. 2. மணமானவர் என்பதை உணர்த்தும் மகளிர்க்கான அடைமொழி.

[திரு + ஆட்டி. ஆள் + தி - ஆட்டி]

திருவாண்டெழுத்திடு-தல் tiru-v-āṇḍeḷut-t-tiḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அரசன் முடிசூடிய காலந் தொடங்கி ஆண்டு(வருட)க் கணக் கிட்டெழுதுதல்; to date an event from the time of a king's accession.

[திரு + ஆண்டு + எழுத்து + இடு-]

திருவாய்மலர்-தல் tiru-vāy-malar-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) மதிப்பு மிக்கவர், பெரியோர் பேசுதல்; to utter, declare, speak, used in reference to great person.

[திருவாய் + மலர்-]

திருவாலவாய் tiru-v-āla-vāy, பெ. (n.) (பாம்பினாற் சூழப்பெற்ற) மதுரை; Madura, as encircled by a serpent.

[திரு + ஆலவாய்]

திருவாளர் tiru-v-āḷar, பெ. (n.) ஒருவர் பெயர்க்கு முன்னால் வழங்கப்பெறும் மதிப்புரவுச் சொல்; title prefixed to a man's name.

[திரு + ஆளர்]

திருவிடைப்பாற்று tiru-viḍai-p-parṭu, பெ. (n.) கோயில் நிலம்; temple land.

[திரு + இடை + பற்று]

திருவிருந்து tiru-virundu, பெ. (n.) நல்விருந்து; sacred feast commemorating the lords supper. 2. நல்லருள்; holy communion.

[திரு + விருந்து]

திருவிருப்பு tiru-viruppu, பெ. (n.) கோயில் அமைந்த இடம்; temple premises temple site.

[திரு + இருப்பு]

திருவில் tiru-vil, பெ. (n.) (அழகிய வில்) வானவில்; rainbow, beautiful.

[திரு + வில்]

திருவிலான் tiru-vilāṇ, பெ. (n.) நல்லாழ் இல்லாதவன் (பாக்கிய மற்றவன்); god forsaken person.

[திரு + இல் + ஆன்]

திருவிலி tiru-vili, பெ. (n.) 1. ஏழை; unfortunate or poor person. 2. கைம்பெண்; widow, as having lost her sacred thread.

[திரு + இலி]

திருவிளக்கு tiru-vilakku, பெ. (n.) 1. கோயிற்றிரு விளக்கு; light burnt in the presence of a deity. 2. மங்கள விளக்கு; lighted lamp in a house, regarded as auspicious.

[திரு + விளக்கு]

திருவிளக்குநாச்சியார் tiru-viḷakku-nācciyār, பெ. (n.) 1. விளக்குத் தேவதை; lamp in a house, regarded as a deity. 2. கையில் விளக்கையேந்திய சிலை; metallic image holding a lamp in its hand.

[திருவிளக்கு + நாச்சியார்]

திருவிளையாடல் tiru-viḷai-y-āḍal பெ. (n.) 1. தெய்வ விளையாட்டு; sacred sports of a deity. 2. திருவிளையாடற்புராணம் பார்க்க; see tiru-viḷaiyāḍar-purāṇam. 3. சிற்றின்ப விளையாட்டு; amorous acts.

[திரு + விளையாடல்]

திருவிளையாடற்புராணம் tiru-vilai-y-āḍar-purāṇam பெ. (n.) சிவபெருமானின் அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடல் களைக் குறித்துப் பரஞ்சோதி முனிவர் பாடிய தொன்மம்; a purana on the 64 sports of Siva at Madura by Parañjōdi munivar.

[திருவிளையாடல் + புராணம்]

திருவிளாள் tiruviṇāḷ, பெ. (n.) திருமகள் (இலக்குமி); Lakshmi.

திருவினை tiru-viṇai, பெ. (n.) நல்வினை; good karma.

திருவுடம்பு tiru-v-uḍambu, பெ. (n.) 1. நல்லுடல்; kindly beautiful body. 2. திருமேனி; idol.

[திரு + உடம்பு]

திருவுண்ணாழிகை tiru-v-uṇṇāḷigai, பெ. (n.) திருக்கோயில் கருவறை; inner most sanctuary of a temple.

[திரு + உண்ணாழிகை]

திருவுரு tiru-v-uru, பெ. (n.) நல்லுடல் (திவ்ய சரீரம்); divine form; divine presence. 2. திருமேனி; idol image.

[திரு + உரு]

திருவுள்ளம் tiru-v-uḷlam, பெ. (n.) அரசன், குரு முதலிய பெரியோரது உள்ளக் கருத்து; will or pleasure of God, king, guru or other-great person.

[திரு + உள்ளம்]

திருவுளச்சீட்டு tiru-v-uḷa-c-ṣiṭṭu, பெ. (n.) குலுக்கிப் போட்டெடுத்தல் முதலிய வகையால் தெய்வச் சித்தமறியுஞ் சீட்டு; lot cast or drawn, believed to disclose the divine will.

[திருவுளம் + சீட்டு]

திருவுளத்தடை-த்தல் tiru-v-uḷa-t-taḍai-, 5 செ.குன்றாவி.

(v.t.) மனத்திங்கொண்டருளுதல்; to keep in mind; to intend said of a deity or a great person.

[திருவுளம் + தடை-]

திருவுளப்பாங்கு tiru-v-uḷa-p-pāṅgu, பெ. (n.) திருவுள்ளம் பார்க்க; see tiru-v-uḷam.

[திருவுளம் + பாங்கு]

திருவுளம்பற்று-தல் tiru-v-uḷam-parru-, 5 செ.குன்றாவி.

(v.t.) 1. ஏற்றுக் கொள்ளுதல்; to accept graciously.

2. கேட்க மனங்கொள்ளுதல்; to be pleased to hear.

3. உட்கருத்துக் கொள்ளுதல்; to consider to tent.

4. பணிந்து சொல்லுதல்; to be pleased to speak; as a deity, to speak.

[திருவுளம் + பற்று-]

திருவுளம்வை-த்தல் tiru-v-uḷam-vai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1.

அருளுதல்; to bestow, vouchsafe, grace, as a deity or guru.

2. விருப்பங்கொள்ளுதல்; to conceive desire, said of a great person.

[திருவுளம் + வை-]

திருவுறை tiru-v-uṟai, பெ. (n.) கோயில்; temple.

[திரு + உறை]

திருவூறல் tiru-v-ūral, பெ. (n.) 1. ஊற்றுநீர்; spring water.

2. வெயிற்காலத்திலே ஆற்றிடைக் குறையில் நடத்துந் திருவிழா; temple festival held in an islet of a river during summer.

[திரு + ஊறல்]

திருவெழுத்து tiru-v-eḷuttu, பெ. (n.) 1. அரசன்

கையெழுத்து; king's handwriting or signature.

2. கொச்சி திருவிதாங்கூர் அரசர்களின் கட்டளை;

writ or warrant of the kings of Cochin and Travancore. 3.

ஐந்தெழுத்து; sacred mantra of five letters.

[திரு + எழுத்து]

திருவேங்கடம் tiru-vēṅgaḍam, பெ. (n.) திருப்பதி யென

வழங்குந் தலம்; Tirupati.

[திரு + வேங்கடம்]

திருவேள்-தல் (திருவேட்டல்) tiruvēḷ, 16 செ.கு.வி. (v.i.)

திருமணம் புரிதல்; to marry.

[திரு + வேள்-]

திருவை tiruvai, பெ. (n.) அரைகல் இயந்திரம்; crinding

machine.

[திரி → திரிவை]

திருவைசாதம் tiruvai-śadam பெ. (n.) நள்ளிரவில்

கடவுளுக்கென்று வழங்கும் சோற்றுத் திரள்;

offering of food to a deity at midnight at the close of the daily worship.

திருவோடு tiru-v-ōḍu, பெ. (n.) இரந்துண்பார் கலம்;

shell of coco-de-mer, used as begging bowl by religious mendicants.

[திரு + ஓடு]

திருவோலை tiru-v-ōlai, பெ. (n.) திருமுகம்; royal letter.

[திரு + ஓலை]

திரை¹-தல் tirai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அகவை (வயது)

முதிர்வால் தோல் திரங்குதல்; to become wrinkled, as

skin by age. 2. சுருங்குதல்; to be wrinkled, creased, as cloth, as

a flag in the wind. 3. அலை எழுதல்; to roll as waves; to heave

up, as the sea; to break in ripples. 4. மிதந்தாடுதல்; to float in

water, as a vessel. 5. திரிதல்; to coagulate, form into clots, as milk.

6. திரளுதல்; to be drifted by the wind into

heaps as seaweed; to gather, bees round a flower.

7. ஆடைநூல் இழை விலகுதல்; to be threadbare.

8. மெதுவாதல்; to become smooth, as an earthen vessel

turned by a potter.

திரை²-த்தல் tirai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அலையெழுதல்; to

roll or rise as waves.

திரை³-த்தல் tirai-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. சுருங்குதல்; to gather up, contract, close, as the mouth of a

seck. 2. தன்னுளடக்குதல்; to cover, contain. 3. ஆடை

கொய்தல்; to plait the ends of a cloth, as in dressing. 4.

ஒதுக்குதல்; to tuck up, as one's cloth; to cause to gather, as

moss or scum on the water. 5. அணைத்தல்; to hug, strain.

[திரை → திரைத்தல்]

திரை⁴ tirai, பெ. (n.) 1. உடற்றோலின் சுருங்கல்;

wrinkle, as in the skin through age. 2. திரைச் சீலை;

curtain, as rolled up. 3. அலை; wave, billow, ripple. 4.

ஆறு; river, brook. 5. கடல்; sea. 6. ஏழென்னுங்

குழுஉக்குறி; seven, a slang term. 7. வெற்றிலைச்

சுருள்; roll of betel leaves. 8. வெற்றிலை; betel.

9. வைக்கோற் புரி; roll of twisted straw. 10. பஞ்சுச்

சுருள்; roll of cotton prepared for spinning.

திரை⁵ tirai, பெ. (n.) நிலம்; earth.

க. திரை

திரைப்பு tiraippu, பெ. (n.) 1. சுருங்குகை; wrinkling.

2. அலையெழுக்கை; rolling, ripling. 3. திரையால்

மறைந்த இடம்; place screened by a curtain.

[திரை + பு]

திரையல் tiraiyal, பெ. (n.) 1. சுருங்குகை; wrinkling.

2. வெற்றிலை; betel. 3. வெற்றிலைச் சுருள்; roll of betel

prepared for chewing.

[திரை + அல்]

திரையன் tiraiyan, பெ. (n.) 1. நெய்தனிலத் தலைவன்;

ruler for chief in a maritime tract. 2. கடல் வழியாக வந்து

தொண்டை நாட்டை ஆண்டதாகக் கருதும்

பழைய அரச வகுப்பினர்; an ancient chief of Tonḍai

nāḍu, who was believed to have come from across the sea.

[திரை + அன்]

திரையுறி tirai-y-urī, பெ. (n.) 1. பெரிய உறி; net

work of rope for keeping big pots suspended.

2. பின்னல் உறி; ptailed network of rope.

[திரை + உறி]

தில் til, இடை. (part.) விழைவு, காலம், ஒழியிசை

என்னும் பொருள்களில் வரும் ஓரிடைச் சொல்;

expletive signifying a desire, time or a suggestion.

தில்லாயம் tillāyam, பெ. (n.) புரட்டு; deception.

தில்லுமுல்லு tillu-mullu, பெ. (n.) பொய் புரட்டு; deceit, trick, deceitful words. ties.

தில்லெரி tilleri, பெ. (n.) படைக்கலக் கொட்டில்; artillery.

தில்லேலம் tillēlam, பெ. (n.) தில்லேல என்று முடியும் பாட்டு வகை; a kind of song ending in tillēla.

தில்லை¹ tillai, பெ. (n.) 1. மரவகை; blinding tree. 2. தில்லை மரவகை; mountain slender tiger's milk. 3. சிற்றம்பலம் (சிதம்பரம்); town of Chidambaram. 4. தில்லைநாயகம் பார்க்க; see tillai-nāyagam.

தில்லை² tillai, பெ. (n.) தில் பார்க்க; see til.

தில்லைநாயகம் tillai-nāyagam, பெ. (n.) சம்பா நெல்; a variety of campāpaddy.

[தில்லை + நாயகம்]

தில்லையம்பலம் tillai-y-ambalam, பெ. (n.) சிதம்பரத்திலுள்ள பொன்னம்பலம்; The shrine of Nadarāja at Chidambaram.

[தில்லை + அம்பலம்]

தில்லைவனம் tillai-vaṇam, பெ. (n.) சிதம்பரம்; Chidambaram, as formerly a tillai grove.

[தில்லை + வனம்]

திலகம் tilagam, பெ. (n.) 1. நெற்றிப்பொட்டு; tilka, a small circular mark on forehead. 2. சிறந்தது; that which is excellent, eminent; any cherished object. 3. மஞ்சாடி மரம்; barbadoes pride.

திவலை tivalai, பெ. (n.) 1. சிதறுந்துளி; small drop; spray. 2. மழைத்துளி; rain drop. 3. மழை; rain.

[துவலை + திவலை]

திவவு tivavu, பெ. (n.) 1. யாழ்த்தண்டிலுள்ள நரம்புக் கட்டு; bands of catgut in a yāl. 2. மலை மேலோரம் படிக்கட்டு; slipcut on the sides of a mountain.

திவள்(ளு)-தல் tival-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. துவளுதல்; to stagger, bend, as when unable to support a weight; to be supple or yielding. 2. வாடுதல்; to fade, wither. 3. கிடந்தசைதல்; to move, as on the ground; to swing. 4. விளங்குதல்; to shine. 5. நீர்நிலை முதலியவற்றிலே திளைத்தல்; to sport, as in water.

திவறு-தல் tivarū-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சாதல்; to die.

திளை¹-த்தல் tilai-, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெருங்குதல்; to be close, crowded. 2. நிறைதல்; to be full; to abound, as water in a river. 3. அசைதல்; to swing to and fro; to move. 4. விளையாடுதல்; to play. disport. 5. முழுகுதல்; to drive, to sport in water. 6. இடைவிடா தொழுகுதல்; to flow, fall unceasingly.

7. தொழிலில் இடைவிடாது பயிலுதல்; to practise constantly. 8. மகிழ்தல்; to rejoice. 9. பொருதல்; to fight.

துல் = பொருந்தற்கருத்து.

[துல் → தில் → திள் → திளை - .]
திளை = நிறைவு

திளை²-த்தல் tilai-, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) துய்த்தல்; to experience, enjoy, copulate with.

திளை³-த்தல் tilai-, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) கொதிக்கக் காய்ச்சுதல்; to boil.

திளை⁴-த்தல் tilai-, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) துளைத்தல்; perforate, bore.

[துளை → திளை]

திற்றி tirri-, பெ. (n.) 1. கடித்துத் தின்னற்குரிய உணவு; eatables that must be masticated before being swallowed. 2. இறைச்சி; meat.

[தின் → தின்றி → திற்றி]

திற¹-த்தல் tira-, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கதவு முதலியவற்றின் காப்பு நீக்குதல்; to open, as a door, one's eyes. 2. வழி முதலியவற்றின் அடைப்பு நீக்குதல்; to lay open; to make an opening, evenue or passage, as in a wall. 3. வெளிப்படுத்துதல்; to divulge, disclose, unveil, reveal, as a secret. 4. தாள், பூட்டு முதலியவற்றைத் திறத்தல்; to unlock, unbar, unbolt. 5. துளைத்தல்; to make a breach; to bore. 6. பிளத்தல்; to cut open. 7. நூல் முதலியவற்றை விரித்தல்; to open as a book.

திற²-த்தல் tira-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பிளவுபடுதல்; to split open; to form a gap passage or breach.

திறக்கு¹-தல் tirakku-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மீதுறல்; to be increased.

திறக்கு² tirakku-, பெ. (n.) செயல்; one's concerns, affairs. திறக்கெட்டவன் tiraṅ-keṭṭavaṇ, பெ. (n.) 1. வலியற்றவன்; weak person. 2. பயனிலி; incompetent, incapable man.

திறத்தவன்¹ tirattavaṇ, பெ. (n.) செல்வ நிலையிலுள்ளவன்; opulent, thriving, prosperous man. [திறம் + அத்து + அவன்]

திறத்தவன்² tirattavaṇ, பெ. (n.) 1. வலியற்றவன்; stout, strong person. 2. திறனறிவன் (சமர்த்தன்); clever, able person.

[திறம் + அத்து + அவன்]

திறத்தார் tirattar, பெ. (n.) ஒரு பகுதியார், பக்கத்தார்; people of one side.

திறத்தி tiratti, பெ. (n.) மருத்துவச்சி; mid-wife.

[திறம் + அத்து + இ]

திறத்திறம் tirattiram, பெ. (n.) நான்கு சுரமுள்ள பண்வகை; secondary melody type, quadratonic.

திறந்துபேசு-தல் tirantu-pēcu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மனத்தை விட்டுச் சொல்லுதல்; to speak, frankly or openly.

[திறந்து + பேசு-]

திறப்படு¹-தல் tira-p-paḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) கூறுபடுதல்; to be formed into divisions; to be arrayed; to be classified.

திறப்படு²-தல் tira-p-paḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) சீர்படுதல்; to improve, as soil, health, strength, knowledge; to be prosperous.

[திறம் + படு]

திறப்பண் tira-p-pan, பெ. (n.) குறைந்த நரம்புள்ள பண்; secondary melody types.

[திறம் + பண்]

திறப்பு tirappu, பெ. (n.) 1. வெளியிடம்; open, unfortified place. 2. திறவுகோல்; key. 3. பிளப்பு; cleft, opening.

திறம்¹ tiram, பெ. (n.) 1. கூறுபாடு; constituents, component parts, necessary elements. 2. வகை; kind, class, sort. 3. சார்பு; party, side. 4. ஐந்து சுரமுள்ள இசை; a secondary melody type, pentatonic. 5. பாதி; half. 6. வழி; way, path, manner. 7. வரலாறு; history. 8. குலம்; family. 9. சுற்றம்; relatives. 10. உடம்பு; body. 11. புனைவு; garb, costume. 12. கோட்பாடு; doctrine. 13. இயல்பு; quality, state, nature. 14. செயற்பாடு; matter, affair. 15. செய்தி; news, information. 16. வழிமுறை; means, method. 17. நற்பேறு (பாக்கியம்); opulence, wealth, fortune. 18. மிகுதி; fullness, plenteousness. 19. கூட்டம்; multitude, crowd. 20. ஆடு 80, பசு 80, எருமை 80, கூடின கூட்டம்; a herd of 80 sheep, 80 cows and 80 buffaloes. 21. மருத்துவத் தொழில்; mitwifery.

[துல் = பொருந்தற்கருத்து

துல் → தில் → (திர்) → திரம் = உரம், வலிமை, உறுதி.

திரம் → திறம்]

திறம்² tiram, பெ. (n.) 1. நிலைபேறு; firmness, stability. 2. வலிமை; strength, power. 3. திறமை; ability, cleverness, dexterity. 4. மேன்மை; goodness, excellence. 5. கற்பு; chastity. 6. ஒழுக்கம்; moral conduct; established order. 7. நேர்மை; uprightness.

திறம்பு¹-தல் tirambu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மாறுபடுதல்; to change; to be over-turned; to be sub-verted. 2. நரம்பு முதலியன பிறழ்தல்; to sprain.

திறம்பு²-தல் tirambu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) தவறுதல்; to swerve from, from deviate.

திறமை¹ tiramai, பெ. (n.) நற்பேறு; good fortune, wealth.

திறமை² tiramai, பெ. (n.) 1. அறிவுத்திறம்; ability, cleverness. 2. வலிமை; strength, vigour, power. 3. துணிவு; bravery, courage, manliners. 4. மேன்மை; goodness, excellence.

[திறம் + மை]

திறல் tirāl, பெ. (n.) 1. வலி; strength, vigour. 2. துணிவு; bravery, courage, valour. 3. வெற்றி; victory. 4. ஒளி; lustre, as of precious stones. 5. போர்; battle; war. 6. பகை; hostility, enmity.

க. திருளு

[திறம் → திறல்]

திறலோன் tiralon, பெ. (n.) பதினைந்தாண்டுள்ளவன்; a male person aged fifteen years.

[திறல் → திறலோன்]

திறவது tiravadu, பெ. (n.) 1. செவ்விது; that which is proper, that which is complete. 2. உறுதியானது; that which is certain, permanent.

[திறம் → திறவது]

திறவறி-தல் tira-v-ari-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வழிவகையறிதல்; to know ways and means. 2. மந்தணத்தை வெளியிடுந் தகுதியறிதல்; to know how to disclose secret things. 3. பட்டறி வெய்தல்; to be experienced.

[திறம் → அறி-]

திறவன் tiravan, பெ. (n.) திறத்தவன்; வகையறிந்தவன்; உடையன்; skilled person.

திறவு tiravu, பெ. (n.) 1. திறக்கை; opening unveiling. 2. வாயில்; gate-way. 3. வழி; way. 4. வெளியிடம்; open space. 5. காரணம்; reason, cause. 6. உளவு; spying.

[திற → திறவு]

திறவோன் tiravōn, பெ. (n.) மெய்யறிவு உள்ளவன்; person of discernment or discrimination.

[திற → திறவோன்]

திறாணி tirāṇi, பெ. (n.) திறமை; ability.

[திறன் → திறனி → திறானி → திறாணி]

திறுதிறெனல் tiru-tireṇal, பெ. (n.) அச்சத்தோடு நோக்கற் குறிப்பு; expr. of staring, looking wild with fear.

[திறு + திறு + எனல்]

திறை tirāi, பெ. (n.) கப்பம்; tribute.

தின்(னு)-தல் tin-, 13 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உண்ணுதல்; to eat, feed. 2. மெல்லுதல்; to chew. 3. கடித்தல்; to bite, gnash, as one's teeth. 4. அரித்தல்; to eat away as white ants to consume, corrode. 5. வருத்துதல்; to afflict, distress. 6. அழித்தல்; to destroy, ruin. 7. அராவுதல்; to file. 8. வெட்டுதல்; to cut.

9. அரித்தல்; to cause irritating sensation, as in the skin.
10. பெறுதல்; to undergo, receive.

துல் = துளைத்தற் கருத்து

துல் - துள் - துன்னுதல் = துளை போன்ற வாயுட்
செலுத்துதல்.

துன் - தின் - தின்னுதல்.

தின்பண்டநல்கல் *tippanḍa-nalkal*, பெ. (n.) முப்பத்தி
ரண்டறங்களுள் வழிச் செல்வோருக்கு உணவிடும்
அறச்செயல்; providing food for travellers, regarded as an
act of charity, one of *muppattiraṇḍaram*.

[தின்பண்டம் + நல்கல்]

தின்பண்டம் *tiṅ-panḍam*, பெ. (n.) 1. உணவுப் பொருள்;
eatables. 2. பணியாரம்; sweetmeat, confection.

தெ. தின்பண்டமு

[தின் + பண்டம்]

தின்மை *tiṅmai*, பெ. (n.) 1. தீமை; evil, misfortune.
2. சாவு; death. 3. தீயசெயல்; evil deed.

தின்றி *tiṅri*, பெ. (n.) தின்பண்டம் பார்க்க; see *tiṅ-
panḍam*.

[தின் → தின்றி]

தின்றிப்போத்து *tiṅri-p-pōttu*, பெ. (n.) மிகுதியாக
உண்பவன்; loc. *glutton*.

[தின்றி + போத்து]

தின்றுருட்டி *tiṅruṭṭi*, பெ. (n.) தின்றழிப்போன்;
extravagant fellow, spendthrift, prodigal.

[தின்று + உருட்டி]

தினவு *tinavu*, பெ. (n.) சொறி; itching sensation; eczema,
scaly eruptions; psoriasis.

தினை *tiṅai*, பெ. (n.) 1. சிறு தவச வகை; indian millet,
cereal. 2. தினைவகை; wild bermudagrass. 3. சாமை;
little millet. 4. ஒருவகைப் புல்; paddy field grass.
5. மிகச் சிறிய அளவு; a very small measure, as a grain
of millet, a trifle.

[துல்(→தில்) → தின் → தினை]

தினைப்புளம் *tiṅai-p-puṅam*, பெ. (n.) தினை விளையும்
புளம்; millet field.

[தினை + புளம்]

தினையளவு *tiṅai-y-aḷavu*, பெ. (n.) மிகச் சிறிய அளவு;
very small quantity, as much as a grain of millet.

[தினை + அளவு]

தீ

தீ¹-தல் *tī-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. எரிந்து போதல்;
to be burnt. 2. பயிர் முதலியன கருகுதல்; to be
withered or blighted, an growing crops in times of drought.

3. சோறு முதலியன காந்துதல்; to be charred or burnt,
as food in cooking. 4. சீற்றங்கொள்ளுதல்; to be hot with
anger; to be inflamed. 5. அழிதல்; to perish; to be ruined.
க. சீ.

[தேய்தல் = உரசுதல். தே → தீ. தீதல் = எரிதல்,
கருகுதல் (வ.வ.17)]

தீ²-தல் *tī-*, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. காந்த வைத்தல்;
to allow food to be charred in cooking; to burn.
2. காயச் செய்தல்; to dry up water, as the sun; to cause
humours to be absorbed in the body by means of external
application; to boil and dry fish so that it may keep. 3. பயிர்
முதலியன கருகச் செய்தல்; to cause to wither, an
growing crops. 4. சுடுதல்; to scar, cauterise.

தீ³-தல் *tī-*, பெ. (n.) 1. நெருப்பு; fire. 2. விளக்கு; lamp.
3. வேள்வித்தீ; sacrificial fire. 4. செரிமானச் சூடு;
digestive heat. 5. சினம்; anger. 6. தீமை; evil. 7. நஞ்சு;
poison. 8. நிரயம் (நரகம்); hell.

ம., க. சீ.

[தேய்தல் = உரசுதல். தே → தீ = நெருப்பு, விளக்கு,
சினம், தீமை, எரியகம் (நரகம்) (வ.வ.16).]

தீ⁴ *tī-*, பெ. (n.) அறிவு (ஞானம்); knowledge, understanding.

தீக்கடன் *tī-k-kaḍaṅ*, பெ. (n.) 1. இறுதிச் சடங்கு; duty
of performing the cremation ceremony, as of a son to his
parents. 2. தீச்செயல்; worst deed.

[தீ + கடன்]

தீக்கடை-தல் *tī-k-kaḍal-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) கடைந்து
நெருப்பு உண்டாக்குதல்; to produce fire by fire drill.

[தீ + கடை-]

தீக்கடைகோல் *tīkkaḍai-kōl*, பெ. (n.) கடைந்து
நெருப்புண்டாக்க உதவும் அரசு அல்லது
வன்னிமரத்தின் சிறுகட்டை; fire-drill, piece of wood
for producing fire by friction.

மறுவ. நெலிகோல்

[தீ + கடைகோல்]

தீக்கண் *tī-k-kaṅ*, பெ. (n.) சினம் கொண்ட கண்; fire-
eye.

[தீ + கண்]

தீக்கதிர் *tī-k-kadir*, பெ. (n.) 1. உலையாணிக் கோல்;
blacksmith's poker. 2. தீச்சுடல்; flame.

[தீ + கதிர்]

தீக்கரும்பு *tī-k-karumbu*, பெ. (n.) விறகு; firewood.

[தீ + கரும்பு]

தீக்கரும்பு *tī-k-karumam*, பெ. (n.) 1. தீயசெயல்;
evil deed. 2. தீக்கடன் பார்க்க; see *tī-k-kaḍaṅ*.
3. தீத்திறச்செயல்; fire sacrifice.

[தீ + கரும்பு]

தீக்கனா *tī-k-kaṅā*, பெ. (n.) தீமை விளைக்கும் கனவு;
ominous dream, dream of coming evil.

[தீ + கனா]

தீக்காய்-தல் *tī-k-kāy-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) குளிர் காய்தல்; to warm oneself at the fire.

[தீ + காய்தல்]

தீக்காரியம் *tī-k-kāriyam-*, பெ. (n.) வேள்வி; பொல்லாங்கு; calamity.

[தீ + காரியம்]

தீக்குச்சி *tīkkucci*, பெ. (n.) 1. தேய்த்தால் தீயுண்டாக்கும் மருந்தை நுனியிற் கொண்ட குச்சி; match. 2. தீங்கு விளைப்போன்; mischief maker. 3. காவலர்; police constable.

[தீ + குற்றி → தீக்குச்சி]

தீக்குச்சு *tīkkuccu*, பெ. (n.) தீக்குச்சி பார்க்க; see *tī-k-kucci*.

[தீ + குச்சி → குச்சு]

தீக்கடுக்கை *tīkkaḍukkai*, பெ. (n.) வெடி குண்டு; shell, bomb.

[தீ + குடுக்கை]

தீக்குண்டம் *tī-k-kunḍam*, பெ. (n.) வேள்வித் தீ வளர்க்கும் ஓம குண்டம்; sacrificial pit.

[தீ + குண்டம்]

தீக்குணம் *tī-k-kuṇam*, பெ. (n.) 1. தீயப்பண்பு; evil nature or disposition vice. 2. வெப்பம்; heat as the quality of fire.

[தீ + குணம்]

தீக்குருவி *tī-k-kuruvi*, பெ. (n.) தீக்கோழி பார்க்க; see *tī-k-kōḷi*.

[தீ + குருவி]

தீக்குழி *tī-k-kuḷi*, பெ. (n.) வேள்வி செய்தற் பொருட்டேனும் உயிர்விடற் பொருட்டேனும் இறங்குவதற்கு அமைக்கப்படும் நெருப்புக் குண்டம்; pit with live charcoals for persons to walk on or to throw themselves into in self-immolation.

[தீ + குழி]

தீக்குழிபாய்-தல் *tī-k-kuḷi-pāy*, செ.கு.வி. (v.i.) வேண்டுதலின் பொருட்டு தீக்குழியில் இறங்கி நடத்தல்; to walk on burning charcoals in a pit, as in fulfilment of a vow.

[தீக்குழி + பாய்-]

தீக்குளி-த்தல் *tī-k-kuḷi-*, செ.கு.வி. (v.i.) உடம்பில் தீயிட்டுக் கொள்ளுதல்; to plunge into flames, as in an ordeal.

[தீ + குளி-]

தீக்குறி *tī-k-kuri*, பெ. (n.) தீநிமித்தம்; bad sign or symptom, unpropitious omen.

[தீ + குறி]

தீக்கையோன் *tīkkaiyōṇ*, பெ. (n.) அரன்; Lord Sivaṇ.

[தீ + கையோன்]

தீக்கொள்ளி *tī-k-kuḷi*, பெ. (n.) கொள்ளிக் கட்டை; firewood.

[தீ + கொள்ளி]

தீக்கோழி *tī-k-kōḷi*, பெ. (n.) நெருப்புக் கோழி; ostrich.

[தீ + கோழி]

தீங்கனி *tīṅ-kani*, பெ. (n.) இனிய பழம்; delicious fruit.

[தீம் + கனி - தீம்கனி → தீங்கனி]

தீங்கு *tīṅgu*, பெ. (n.) 1. தீமை; evil, injury, harm; crime. 2. துன்பம்; misfortune, calamity, distress. 3. குற்றம்; fault, defect, blemish.

[தீ → தீமை → தீயின் தன்மை. தீ → தீங்கு]

தீட்டல் *tīṭṭal*, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தடவுதல்; to massage. 2. கோதுதல்; to smooth as the hair. 3. அரிசியைத் தவிடு போகக் குற்றுதல்; to remove bran and polish as rice by pounding.

தீட்டா-தல் *tīṭṭā-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தூய்மை யின்மை அடைதல்; to be defiled, polluted. 2. மாதவிடாயாதல்; to be in one's periods, as a woman.

[தீட்டு + ஆதல்]

தீட்டு¹-தல் *tīṭṭu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கூராக்குதல்; to whet, as a weapon; to sharpen or rub lenies on a board. 2. துலக்குதல்; to purify, polish. 3. அரிசி குத்தித் தூய்மை செய்தல்; to remove bran and polish, as rice by pounding. 4. பூசுதல்; to rub; smear, anoint. 5. கோதுதல்; to smooth, as the hair. 6. எழுதுதல்; to write inscribe. 7. சித்திரித்தல்; to paint, draw pictures. 8. சொல்லுதல்; to express. 9. அடித்தல்; to belabour, thrash.

தீட்டு² *tīṭṭu*, பெ. (n.) 1. கூராக்குகை; whetting. 2. சீட்டு; of a note, slip. 3. பூச்சு; plastering. 4. அடி; blow, stroke, cut. 5. தூய்மை; cleaning, polishing.

[தீண்டு → தீட்டு]

தீட்டு³ *tīṭṭu*, பெ. (n.) 1. தீண்டுகை; touching. 2. மகப்பேறு, சாவு முதலிய வற்றால் உண்டாவதாகக் கருதப்படும் கெடுதல்; defilement, pollution, as from catamenia, child birth, death of a relation. 3. மாதவிடாய்; woman's monthly course.

[தீண் → தீட்டி → தீட்டு] (தே.நே.க.143)

தீண்டு-தல் *tīṇḍu-*, 5 செ.கு.வி. (v.t.) தொடுதல்; to touch, feel, come in contact with. 2. தீட்டுப்படுத்துதல்; to pollute by contact; to defile, contaminate by touching. 3. பாம்பு முதலியன கடித்தல்; to infuse poison, envenom, as a snake by biting. 4. பற்றுதல்; to catch, seize, hold of. 5. அடித்தல்; to beat.

தீந்தமிழ் *tīn-tamiḷ*, பெ. (n.) இனிய தமிழ்; sweet elegant Tamil.

[தீம் + தமிழ்]

தீமை tīmai, பெ. (n.) 1. குறும்பு (சேட்டை); mischief.
2. குற்றம்; fault, guilt. 3. கொடுமை; cruelty, injury.
4. தீய செயல்; sinful deed. 5. நன்றல்லா நிகழ்வு;
inauspicious occasions, as of death.

[தீ → தீமை]

தீயோம்பு-தல் tī-y-ōmbu, செ.கு.வி. (v.i.) தீ வளர்த்தல்;
to tend the sacred fire.

[தீ + ஓம்பு-]

தீர்-தல் tīr-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உள்ளதொழிதல்;
to end, expire. 2. முற்றுப் பெறுதல்; to be completed.
3. நீங்குதல்; to leave, to separate. 4. போதல்; to go.
5. இல்லையாதல்; to be absent. 6. அழிதல்; to die.
7. கழிதல்; to pass, to be spent. 8. செலவாய்ப்போதல்;
to be exhausted. 9. உரிமையாதல்; to belong absolutely.
10. நிச்சயித்தல்; to be determined, decided. 11. தீர்மான
மாதல்; to be settled. 12. பட்டறிவு; experience. 13.
நீளமாதல்; extended. 14. முதிர்ந்தல்; to become ripe.

தீர்²-த்தல் tīr-, 11 செ.கு.வ. (v.i.) 1. விடுதல்; to leave,
quit. 2. முடித்தல்; to finish, complete. 3. அழித்தல்;
to destroy. 4. கொல்லுதல்; to kill. 5. நன்றாகப்
புடைத்தல்; to beat severely. 6. போக்குதல்; to remove,
cure. 7. கடன் முதலியன ஒழித்தல்; to clear off, pay
off, as debt. 8. ஒருவன்தான் திருமணஞ் செய்து
கொண்டவளை விலக்கி விடுதல்; to divorce.
9. வழக்கு முதலியன தீர்மானித்தல்; to settle, decide,
as dispute.

தீர்ப்பு tīrppu, பெ. (n.) 1. தீர்மானம்; settlement, conclusion.
2. முடிவு; completion, finality. 3. வழக்கின் தீர்ப்பு;
judgement, decree. 4. தண்டனை; sentence.
5. உறுதியுடைமை; determination, resolution. 6. நீக்கி
விடுதல்; removal, clearance. 7. கழுவாய்; antidote,
atonement.

[தீர் → தீர்ப்பு]

தீர்வு tīrvu, பெ. (n.) 1. தீர்வை பார்க்க; see tīrvai.
2. நீக்குகை; removal. 3. கைம்மாறு; expiation.
4. கழுவாய்; remedy.

[தீர் → தீர்வு]

தீர்வை tīrvai, பெ. (n.) 1. முடிவு; conclusion, result,
end. 2. உறுதி; certainty. 3. கைம்மாறு; expiation.
4. தப்பும்வழி; escape. 5. தணியெழுத்து; divine, fate.
6. நீதித்தீர்ப்பு; judgement. 7. திருமணஞ் செய்து
கொண்டவளை விலக்கி விடுவதற்குரிய செலவுத்
தொகை; divorce fee. 8. வரி; duty, tax, toll. 9. கணக்கு;
sums. 10. கிரிப்பிள்ளை; mongoose. 11. ஈமச்சடங்கு;
funeral rites.

[தீர் → தீர்வை]

தீவண்ணன் tī-vannan, பெ. (n.) சிவன் (அக்கினி
நிறத்தோன்); Siva, as fire-coloured.

[தீ + வண்ணன்]

தீவலஞ்செய்-தல் tīvalañ-cey-, 1 செ.கு.வி. (v.i.) திருமண
விழாவில் தீச்சடங்கு செய்தல்; to circum ambulate
fire, as in a marriage ceremony.

[தீவலம் + செய்-]

தீவளர்-த்தல் tī-valar-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நோன்புத்
தீ வளர்த்தல்; to tend the sacred fire. 2. உடன்
கட்டையேறல் முதலியவற்றிற்கு தீ வளர்த்தல்; to
light a fire, as in sattee.

[தீ + வளர்-]

தீவிய tīviya, பெ.எ. (adj.) இனிமை; sweetness.

[தீம் → தீவிய]

தீவுதல் tīvutal, பெ. (n.) இனிமை; pleasantness.

[தீம் → தீவுதல்]

தீற்றிப்போடு-தல் tīrri-p-pōḍu-, 20 செ.கு.வி. (n.)
கழுக்கமாக அறிவுரை செய்தல்; to give advice in
secret.

[தீற்று + போடு-]

தீற்று-தல் tīrru, பெ. (n.) 1. ஊட்டுதல்; to feed by
small mouthfuls. 2. சுண்ண முதலியவற்றால்
துவாரமடைத்தல்; to cover and fill up a hole or crevice
with mortar or clay. 3. பூசுதல்; to smear. 4. கயிற்றின்
முறுக்காற்றுதல்; to stiffen a cord with glue. 5. பல்
துலக்குதல்; to clean the teeth.

[தீன் → தீற்று]

து

துகள் tugal, பெ. (n.) 1. தூசி, தூளி; dust, particle of
dust. 2. பூந்தாது; pollen. 3. குற்றம்; fault, moral defect.
4. அணுத்துகள்; atomic particle.

[துகை → துகள் (வ.மொ.வ. 184)]

துகில் tugil, பெ. (n.) 1. நல்லாடை; fine cloth, rich attire. 2.
விருதுக்கொடி; ensign. 3. புடைவை; saree.

[துகிர் → துகில் (தமி.வ.57)]

துஞ்சல் tuñjal, பெ. (n.) 1. இறத்தல்; dying. 2. தூங்கல்;
sleeping. 3. உறங்கல்; dosing, drowsing.

துஞ்சு-தல் tuñju, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நெய் முதலியன
கட்டியாக உறைதல்; to become solidified, as ghee.

[துகில் → துகிலி]

துட்டு tuḍḍu, பெ. (n.) 1. 2 அல்லது 4 தம்படி
மதிப்புக்கொண்ட பணம்; money of the value of 2 or 4
pies. 2. பணம்; money. 3. தொன்மக் காலத்துக் காசு
வகை; an ancient copper coin.

[துள் → துட்டு (மு.த.141)]

துடக்கு¹-தல் tuḍakku-, செ.குன்றாவி.(v.i.) 1. கட்டுதல்; to tie, bind. 2. அகப்படுத்துதல்; to entangle, inveigle. 3. தொடர்பு படுத்துதல்; to bring together.

க. தொடல்

துடக்கு²-தல் tuḍakku-, செ.குன்றாவி.(v.i.) தொடங்குதல்; to begin.

க. தொடகு

[தொடக்கு → துடக்கு]

துடவை tuḍavai, பெ.(n.) 1. சோலை; grove. 2. தோட்டம்; garden. 3. விளைநிலம்; cultivated field. 4. மயில்; peacock.

[துடு → துடா → துடவை]

துடி¹-த்தல் tuḍi, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. படபடவெனச் சலித்தல்; to quiver, tremble. 2. மனம் பதைத்தல்; to be in a great flurry or agitation. 3. பரபரத்தல்; to be eager. 4. பசி முதலியவற்றால் மிக வருந்துதல்; to suffer acutely, as from the gnawings of hunger. 5. துடுக்காதல்; to be rude, roguish. 6. மின்னுதல்; to shine, glitter.

[துடு → துடி-]

துடி² tuḍi, பெ.(n.) 1. சலிப்பு; quivering. 2. வேகம்; speed. 3. அறிவுக் கூர்மை; cleverness. 4. சுறுசுறுப்பு; industry. 5. மேன்மை; superiority. 6. வலி; strength. 7. உடுக்கை என்னும் பறை வகை; a small drum shaped like an hour-glass. 8. துடி கொட்டுபவன்; drummer. 9. உதடு; lip.

துடிநிலை tuḍi-nilai, பெ.(n.) 1. போர்க்களத்தே மறவரது வீரம்பெருகத் துடி கொட்டுதலைக் கூறும் புறத்துறை; theme of arousing the courage of warriors by beating the tuḍi drum. 2. வழிவழியாய்த் துடி கொட்டி வருவோனது குணங்களைப் புகழும் புறத்துறை; theme of praising the faithful services of a hereditary drummer.

[துடி → துடிநிலை]

துடிப்பு tuḍippu, பெ.(n.) 1. பரபரப்பு; flurry, diligence. 2. நடுக்கம்; trembling. 3. நாடியடிக்கை; palpitation. 4. அகந்தை; pride. 5. சினம்; anger. 6. பிரம்பு முதலியவற்றின் வீச்சு; whirl, as of a whip.

[துடு → துடி → துடிப்பு (மு.தா.62)]

துடியன் tuḍiyan, பெ.(n.) 1. துடி கொட்டுஞ் சாதியான்; drummer who beats the tuḍi drum. 2. சினமுள்ளவன்; man of irritable temper. 3. சுறுசுறுப்புள்ளவன்; busy person industrious person.

[துடி → துடியன்]

துடுக்கு tuḍukku, பெ.(n.) 1. குறும்புத்தனம்; insolence, surliness. 2. சுறுசுறுப்பு; activity, quickness.

3. குறும்புச் செயல்; wicked act; mischief.

தெ., க. துடுக்கு

[துடு → துடுக்கு]

துடுப்பு tuḍuppu, பெ.(n.) 1. சட்டுவம்; spatula. 2. அகப்பை; ladle. 3. காந்தண்மடல் (அகப்பை போல்வது); petal of kantal, as resembling a ladle. 4. பூங்கொத்து; bunch of flowers. 5. வலிதண்டு; oar, paddle.

தெ. துடுப்பு; க. துடுப்பு; ம. துடுப்பு

[துள் → துளு → துளுப்பு → துடுப்பு]

துடை¹-த்தல் tuḍai-t-tal, பெ.(n.) 1. தடவி நீக்குதல்; to wipe. 2. பெருக்கித் தள்ளுதல்; to sweep, brush. 3. துவட்டுதல்; to dry by wiping, as wet hair. 4. ஒப்பமிடுதல்; to polish. 5. தீற்றுதல்; to rub, apply. 6. நீக்குதல்; to remove, dispel, to expel dismiss. 7. அழித்தல்; to ruin, destroy. 8. கொல்லுதல்; to kill. 9. கைவிடுதல்; to relinquish, desert. 10. காலியாக்குதல்; to exhaust.

தெ. துருட்சு; க. தொடெ; ம. துடெக்க

துடை² tuḍai, பெ.(n.) 1. தொடையென்னும் உறுப்பு; thigh. 2. சுவர்க்கட்டை; block built into a wall to support a beam. 3. சுவர்ப்புறத்து நீண்ட உத்திரம்; beam projecting from a wall. 4. விட்டம்; long cross beam. 5. அரசமரம்; pipal tree. 6. நச்சு மூங்கில்; poison bamboo.

[துடு → துடை]

துடைப்பம் tuḍaippam, பெ.(n.) 1. விளக்குமாறு; broom, beson.

ம. துடப்பம்

[துடை → துடைப்பு → துடைப்பம்]

துண்டம்¹ tuḍam, பெ.(n.) 1. துண்டு; piece, slice. 2. சிறுதுணி; a small piece of cloth. 3. சிறுவாய்க் கால்; small canal. 4. பிரிவு; section, division. 5. சிறிய வயற்பகுதி; a small plot of field. 6. மீன் துண்டம்; a piece of fish meat.

துண்டம்² tuḍam, பெ.(n.) 1. பறவை மூக்கு; beak, bill. 2. மூக்கு; nose. 3. முகம்; face. 4. யானைத் துதிக்கை; elephant's trunk. 5. சாரைப்பாம்பு; rat sanke. 6. வாளலகு; blade, as of a sword.

துண்டி-த்தல் tuḍi-, 11 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. வெட்டுதல்; to cut, sever. 2. கிழித்தல்; to tear up. 3. பிரித்தல்; to divide, separate. 4. சுருக்கிப் பேசுதல்; to cut short one's words, speak in few words. 5. மறுத்தல்; to dispute, disprove. 6. கண்டித்தல்; to rebuke sharply.

[துண்டு → துண்டி → துண்டித்தல்]

துண்டு¹ tuḍu, பெ.(n.) ஆடை வகையில் ஒன்று; a kind of towel.

[துள் → துண்டு]

துண்டு² tuṇḍu, பெ. (n.) 1. கூறு; piece, bit, fragment, slice, morsel. 2. பிரிவு; section, division strip. 3. கையொப்பச்சீட்டு; receipt. 4. சீட்டு; chit, billet, ticket, small note. 5. சிறுதுணி; small piece of cloth; towel. 6. இரண்டு பெரிய சிப்பமேனும் நான்கு சிறிய சிப்பமேனுங் கொண்ட புகையிலைக் கட்டு; bale of tobacco consisting of four small or two large cipam. 7. 20 கவுளி கொண்ட வெற்றிலைக் கட்டு; abale of betel leaves containing 20 kavuli. 8. இழப்பு; loss, as in trade. 9. தனி; separateness. 10. எச்சம்; balance.

[துண்டு → துண்டி]

துண்டு விழு - தல் tuṇḍu-viḷu-, செ.கு.வி. (v.i.) 1. வேண்டிய அளவுக்கு மேல் மிச்சப்பகுதி அமைதல்; to have a piece left over after a material has been cut into pieces or required length, as a cloth. 2. வேண்டிய அளவுக்குக் குறைபடுதல்; to be deficient. 3. இழப்பாதல்; to end in loss, as a trade.

[துண்டு + விழு-]

துணங்கை tuṇaṅgai, பெ. (n.) 1. முடக்கிய இரு கைகளையும் விலாப் புடைகளில் ஒற்றியடித்துக்கொண்டு அசைந்தாடும் ஒரு வகைக் கூத்து; a kind of dance in which the arms bent at the above are made to strike against the sides. 2. பேய்; devil. 3. திருவிழா; festival. 4. யாழ் விண்மீன் (திருவாதிரை); the sixth star.

[துளங்கு → துணங்கு → துணங்கை]

துணர் tuṇar, பெ. (n.) 1. பூ; flower. 2. பூங்கொத்து; bunch of flowers. 3. பூந்தாது; pollen of a flower. 4. குலை; bunch of fruits.

[துண் → துணர்]

துணி¹-தல் tuṇi-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வெட்டுண்ணுதல்; to be sundered, cut, severed. 2. நீங்குதல்; to be removed. 3. கிழிதல்; to be torn. 4. தெளிவாதல்; to become clear. 5. துணிவு கொள்ளல்; to dare, venture.

[துள் → துண் → துணி-]

துணி²-தல் tuṇi-, 2 செ.குன்றாவி. (v.tr.) 1. உறுதி செய்தல்; to resolve, determine, ascertain; to conclude. 2. தொடங்குதல்; to commence.

துணி³-த்தல் tuṇi-, செ.குன்றாவி. (v.tr.) வெட்டுதல்; to cut, sever, cut off.

[துள் → துண் → துணி-]

துணி⁴ tuṇi-, பெ. (n.) 1. துண்டம்; piece, slice, chop, fragment, bit, morsel. 2. ஆடை; cloth for wear. 3. தொங்கல்; hanging, pendants, decorations, as of cloth. 4. தேறிக்கட்டிய கொடி; flag of a car. 5. ஒளி; light. 6. மரவுரி; bark-cloth. 7. உறுதி; ascertainment, determination.

[துள் → துண் → துணி-]

துணிவு tuṇivu-, பெ. (n.) 1. ஆண்மை; confidence, boldness, daring, bravery. 2. மனத்திட்பம்; strength of mind. 3. துணிச்சல்; presumption, temerity, audacity. 4. உறுதி; ascertainment, certainty. 5. தெளிந்த அறிவு; determination, decision. 6. முடிவு; conclusion. 7. கொள்கை; opinion founded on facts, knowledge or evidence. 8. நம்பிக்கை; belief, trust. 9. பகுதி; branch, department. 10. நோக்கம்; purpose, design, aim. 11. தாளம்; time-measure. 12. தனியிடை எதிர்ப்பட்ட தலைவியைத் தெய்வமகளோ மண்ணக மகளோ என்று ஐயுற்ற தலைவன் மண்ணக மகளையென ஒருதலைத் துணிதலாகிய கைக்கிளை வகை; (akap.) theme in which the hero of a poem who meets the heroine for the first time in a lonely place and doubts that she must be a celestial nymph, resolves this doubts and finally realises that she is but a mortal. 13. துண்டம்; piece.

[துள் → துண் → துணி → துணிவு]

துணுக்கிடு-தல் tuṇu-k-kiḍu-, 17 செ.குன்றாவி. (v.t.) துடுக்கிடுதல்; to be started.

[துண் → துணுக்கு → துணுக்கிடு-]

துணுக்குறு-தல் tuṇu-k-kuru-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) அச்சமுறுதல்; to be startled, struck with fear, shocked.

[துணுக்கு + உறு-]

துணை¹ tuṇai, பெ. (n.) 1. கூட்டு; association, company. 2. உதவி; help, assistance, aid, succor, support. 3. காப்பு; protection, guidance. 4. கூட்டாயிருப்பவன்-வள்-து; partner, companion, amte. 5. உதவிபுரிவோன்; escort, covoy, helpmate. 6. நட்பினன்-ள்; friend. 7. இரட்டை; pair, couple, brace. 8. இரண்டு; two. 9. கணவன்; husband. 10. மனைவி; wife, mate. 11. உடன்பிறப்பு; brother or sister. 12. ஒப்பு; comparison, similitude. 13. அளவு; measure; extent; degree; quantity; number. 14. புணர்ச்சி; conjugal union.

ம. துணை

[துண் → துணை]

துணை²-தல் tuṇai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒத்தல்; to resemble, to be like.

[துண் → துணை-]

துணை³-த்தல் tuṇai-, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மாலை முதலியன கட்டுதல்; to string, or agar land. 2. ஒத்தல்; to resemble.

[துணை → துணை-]

துணைவி tuṇaivi, பெ. (n.) 1. மனைவி; wife, as a helpmate. 2. உடன்பிறந்தான்; sister. 3. பாங்கி; heroine's confidante, lady's maid.

[துணை → துணைவி]

தும்பு¹tuppu, பெ. (n.) 1. வலி; vigour, strength, valour. 2. அறிவு; intelligence. 3. திறமை; ability, dexterity. 4. முயற்சி; effort, activity. 5. முனைப்பு; zeal. 6. பெருமை; greatness, eminence. 7. நன்மை; good, benefit. 8. பொலிவு; beauty. 9. பற்றுக்கோடு; support. 10. துணை; assistance, help. 11. துணைக்கருவி; means, instrument. 12. படைக்கலப் பொது; weapon. 13. தன்மை; manner, fashion.

தும்பு²tuppu, பெ. (n.) 1. நுகர்ச்சி; enjoyment. 2. நுகர்பொருள்; object of enjoyment. 3. உணவு; food. 4. நெய்; ghee.

[து → தும்பு (வே.க.282)]

தும்பு³tuppu, பெ. (n.) தூய்மை; cleanness, purity.

[தூய் → துய் → தும்பு]

தும்பு⁴tuppu, பெ. (n.) பகை; enmity.

[து → தும்பு]

தும்பு⁵tuppu, பெ. (n.) 1. ஆராய்ச்சி; investigation. 2. உளவு; spying. 3. உளவடையாளம்; sign, trace, evidence, as of crime.

க. து. தும்பு (tubbu)

தும்பு⁶tuppu, பெ. (n.) 1. பவளம்; red coral. 2. அரக்கு; gumlac. 3. சிவப்பு; red, redness.

[தும்பு → தும்பு]

தும்பு⁷-தல் tuppu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) உமிழ்தல்; to spit.

ம. தும்புக

தும்புரவு tuppuravu, பெ. (n.) 1. ஐம்பொறி நுகர்ச்சி; enjoyment or gratification of the senses. 2. நுகர்ச்சிப் பொருள்; objects of enjoyment. 3. பட்டறிவு; experience.

[தும்பு² + உரவு]

தும்பி¹tumbi, பெ. (n.) 1. யானை; elephant. 2. வண்டு; bee. 3. ஆண் வண்டு; male bee. 4. தட்டான் பூச்சி; dragon fly.

ம. தும்பி; க. தும்பி; து. தும்பி.

தும்பி → வ. தும்பீ

[தும்பு → தும்பி]

தும்பிக்கை tumbi-k-kai, பெ. (n.) யானைத் துதிக்கை; elephant's trunk.

[தும்பி + கை]

தும்பியு து-தல் tumbi-y-ūdu-, 7 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வண்டுபோல ஒலித்தல்; to puz, make a humming noise. 2. ஓசையோடு வலிந்து மூச்சு வாங்குதல்; to breath with a shrill sound, as one senseles from a fall or blow. 3. எச்சில் வழலை நீர் முதலியவற்றை

ஊதிக்குமிழியுண்டாக்குதல்; to blow bubbles from the mouth, as with spittle, soapy water etc.

[தும்பி + ஊது-]

தும்பு¹tumbu, பெ. (n.) 1. குற்றம்; fault, blemish, defect. 2. நாகரிகமில்லாச் சொல்; uncivil, vulgar or slanderous language.

[துன்பு → தும்பு]

ஒ. நோ. வன்பு → வம்பு.

தும்பு²tumbu, பெ. (n.) 1. ஓரம்; border, fringe. 2. நரம்பு முதலியவற்றில் விழுஞ் சிம்பு; frayed ends, as of agut. 3. நார்; fibre. 4. வரம்பு; propriety, relevancy. 5. கயிறு; rope, tether. 6. கரும்பு; sugar-cane. 7. வல்லம்பர், நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டிமார் இவர்கள் பெண்டிர் அணியும் ஒருவகைத் தாலியுறு; small globular pendant suspended from the tāli of vallampar and Nāṭṭu-k-kōṭṭai chetti women. 8. தூசி; dust.

ம. தும்பு; தெ. தும்மு

[தல் → துள் → துண்பு → தும்பு]

தும்புக்கயிறு tumbu-k-kayiru, பெ. (n.) 1. தென்னை பனை முதலியவற்றின் நாரால் திரிக்கப்பட்ட கயிறு; rope of coconut, palmyra or other fibres. 2. மாட்டுத் தும்பு; halter, tethering, rope.

[தும்பு + கயிறு]

தும்பு தட்டு-தல் tumbu-taṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நையப்புடைத்தல்; to thrash.

[தும்பு + தட்டு-]

தும்பை tumbai, பெ. (n.) 1. மருந்தாகப் பயன்படும், சிறிய வெள்ளை நிறப் பூக்களையுடைய குத்துச் செடிவகை; white dead nettle. 2. செடி வகை; bitter toombay, a common weed. 3. செடி வகை; black gaub. 4. பெருவீரச் செயல் புரிவதன் அறிகுறியாக வீரர் போரிலணியும் அடையாளப்பூ; agar lands of flowers worn by warriors when engaged in battle, as a mark of their valour. 5. தும்பைத் திணை பார்க்க; see tumbai-t-tinai. 6. போர்; battle. 7. கூட்டம்; assembly, crowd.

தெ. தும்பு; க. தும்பை

[தும்பு → தும்பை]

தும்பைத்திணை tumbai-t-tinai, பெ. (n.) பெருவீரச் செயல்காட்டிப் பகைவரோடு போர் செய்தலைக் கூறும் புறத்திணை வகை; major theme of a king or warrior heroically fighting against his enemy.

[தும்பை + திணை]

தும்மல் tummal, பெ. (n.) 1. தும்முகை; sneezing. 2. மூச்சு; breath.

[தும்மு → தும்மல்]

தும்மு-தல் tummu-, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சளி முதலியவற்றால் மூச்சுக்காற்றுத் தடைப்பட்டு வாய் மூக்கு வழிகளால் ஒலியுடன் வெளியேறுதல்; to sneeze.

2. மூச்சு விடுதல்; tobreath.
 தெ. தும்முட; ம. தும்புக.
 துமிதல் tumi-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வெட்டுண்ணுதல்; to becutoffsevered. 2. அழிதல்; toperish, tobecrushed.
 துமி⁷ tumi, பெ. (n.) 1. மழைத்துளி; raindrops. 2. தூறல்; light, drizzlingrain. 3. நீர்த்துளி; dropofwater; spray.
 துய்¹-த்தல் tuy-, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. புலன்களால் நுகர்தல்; to enjoy by means of the senses. 2. நுகர்தல்; to experience, suffer, as the fruits of actions. 3. உண்ணுதல்; to eat, feed. 4. நூல் நூற்றல்; tospinout.
 (துள் துளைத்தற் கருத்துவேர்.)
 [துள் → துய் → துய்த்தல்]
 துய்த்தல்² tuyttal, பெ. (n.) நாடகச் சந்தி ஐந்தனுள் இறுதியானது; satisfactory end of the plot of a drama, oneoffivenātaka-canti.
 துய்ப்பு tuyppu, பெ. (n.) நுகர்ச்சி; enjoyment.
 [துள் → துய் → துய்ப்பு]
 துயக்குதல் tuyyakku-, 6 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தளரச் செய்தல்; to slacken, relax. 2. கட்டுதல்; to tie, fasten.
 [துயங்கு → துயக்கு-]
 துயர்¹ tuyar, பெ. (n.) 1. துன்பம்; sorrow, grief. 2. அரசர்க்குரிய சூதாடு கருவி; infirmities of kings, as playing at dice.
 துயரம் tuyaram, பெ. (n.) 1. மனவருத்தம்; sorrow. 2. துயரம், இன்னல்; trouble. 3. இரக்கம்; pity.
 [துயர் → துயரம்]
 துயில்¹(லு)-தல் tuyil, 6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உறங்குதல்; to sleep. 2. தங்குதல்; stay. 3. இறத்தல்; to die. 4. மறைதல்; to set, as the sun.
 துயில்² tuyil, பெ. (n.) 1. தூக்கம்; to sleep. 2. கனவு; dream. 3. இறப்பு; death. 4. தங்குகை; stay. 5. புணர்ச்சி; cohabitation. 6. ஆடை; cloth.
 துர¹-த்தல் tura-, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஒட்டிச் செலுத்துதல்; to drive, as an elephant. 2. எய்தல்; to shoot, as an arrow, to propel. 3. போக்குதல்; to disperse, scatter. 4. தூண்டுதல்; to direct, urge, encourage. 5. அடித்தல்; to beat. 6. முடுக்கி உட்செலுத்துதல்; to drive in, hammer down, as an ail. 7. துளைத்தல்; to tunnel, bore.
 துல் = துளைத்தற் கருத்துவேர்.
 துர²-த்தல் tura-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முயலுதல்; to be active, to make efforts. 2. போதல்; to go. 3. வீசுதல்; to blow, rage, as a tempest. 4. எரிதல்; to burn, as fire.
 துரத்து-தல் turattu, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வெருட்டியோட்டுதல்; to drive away.

2. அப்புறப்படுத்துதல்; to remove, reject.
 3. திருடன் முதலியோரைப் பிடிக்கப் பின் தொடர்தல்; to pursue, as a thief. 4. வண்டிமாடு முதலியவற்றைத் தூண்டி விரைந்தோடச் செய்தல்; to drive, cause to move fast, as bullocks.
 [துர → துரத்து-]
 துரப்பணம் turappanam, பெ. (n.) துளையிடுங் கருவி; auger, drill, tool for boring holes.
 [துர → துரப்பணம்]
 துரவு¹ turavu, பெ. (n.) 1. நீர்ப்பாசனத்துக்கு உதவும் பெருங்கிணறு; sultan well, large well for irrigation purposes. 2. மணற்கேணி; well made by excavating sand, unwallled well.
 ம. துரவு; தெ. தொருவு (பெருங்கிணறு)
 [துர → துரவு]
 துரு turu, பெ. (n.) 1. இருப்புக் கறை; rust. 2. களிம்பு; verdigris. 3. குற்றம்; flaw. 4. செம்மறியாடு; sheep.
 துருத்தி¹ turutti, பெ. (n.) 1. ஆற்றிடைக்குறை; ait, isle tin ariver. 2. கவறாட்டத்து வழங்கும் ஒரு குழுஉக்குறி; a throw in the game of liche.
 [துரு → துருத்தி]
 துருத்தி² turutti, பெ. (n.) 1. தோல்; skin, leather. 2. உறையூதுகருவி; bellows. 3. தோற்பை; leather bag or bottle for carrying water, leather bag. 4. நீர் வீசுங்கருவி; a kind of leather squirt for sprinkling water. 5. முழுமையும் ஆட்டுத் தோலாலியன்ற காற்றுக் கருவி; bass-pipe, made of the entire skin of a sheep or goat with two pipes, one to blow with the other to let out air. 6. ஒத்து; a reed instrument. 7. வயிறு; stomach.
 [துருத்து → துருத்தி]
 துருத்து-தல் turuttu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வெளித் தோன்றுதல்; to bulge, protrude.
 [துரு → துருத்து-]
 துருப்பிடி¹-த்தல் turu-p-pidi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) இரும்பிற் கறை பற்றுதல்; to rust, gaterrust.
 [துரு + பிடி-]
 துருப்பிடி²-த்தல் turu-p-pidi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) குற்றவடையாளம் கண்டுபிடித்தல்; to detect trace, search.
 [துரு + பிடி-]
 துரும்பு turumbu, பெ. (n.) 1. கூளம்; bits of straw. 2. சக்கை; refuse stales, as of sugar-cane. 3. சீராக; splinder. 4. கண்ணுக்கு மையிடுங் கருவி; brush for painig eyes. 5. ஒரு வகுப்பு; a caste.
 [துரு → துரும்பு]
 துருவம்¹ turuvam, பெ. (n.) 1. அசையா நிலை; Immutability, steadiness, firmness. 2. உறுதி;

certainty. 3. துருவ விண்மீன்; the pole of any great circle of the sphere. 4. அழியாத் தன்மை; eternity. 5. ஊழ்; fate. 6. ஒடுக்கவழி; narrow path. 7. 34 விரல் அளவுள்ள குழி; apitin deep. 8. ஒப்பு; resemblance.

துருவம்² turuvam, பி.பெ. (n.prob.) மலைக்கோட்டை; hill, fortress.

துருவல் turuval, பெ. (n.) 1. தேடுகை; searching. 2. தேங்காய் முதலியவற்றின் துருவுத் திரள்; scrapings, as of coconut-plup. 3. கடைகை; churning. 4. துளைக்கை; boring, drilling.

[துருவு → துருவல்]

துருவு-தல் turuvu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தேடுதல்; to seek, enquire into, search out, trace, pursue. 2. தொளைத்தல்; to bore, drill, perforate. 3. தேங்காய் முதலியன கடைந்து சீவுதல்; to scrape, as the pulp of a cocount. 4. கடைதல்; to churn. 5. துன்புறுத்துதல்; to harass.

தெ. துருமு; க. துருவு

துல் (துளைத்தற் கருத்துவேர்)

[துள் → துருவு-]

துரை turai, பெ. (n.) 1. தலைவன்; chief, lord; master, ruler; gentleman, nobleman. 2. ஐரோப்பியன்; European.

தெ. தொர; க. தொரெ

[துர → துரை]

துல்லியம் tulliyam, பெ. (n.) 1. ஒப்பு; similitude, resemblance, equality. 2. மிகச் சரியானது; accurancy, exactness. 3. ஒப்பக் கையெழுத்து; sign-manual.

[துல் → துல்லியம்]

துல் (பொருந்தற் கருத்துவேர்)

துலக்கம் tulakkam, பெ. (n.) 1. வெளிச்சம்; lustre, brightness, splendor. 2. மெருகு (W.); polish, finish, gloss. 3. தெளிவு; clearness, limpidness, transparency, neatness.

[துலக்கு → துலக்கம்]

துலக்கு-தல் tulakku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மெருகிடுதல்; to polish, burnish. 2. ஒளிர்ச் செய்தல்; to cause, to shine, to illumine, enlighten. 3. தூய்மை பண்ணுதல்; to clean, cleans. 4. வெளிப்படையாக்குதல்; to explain; to clear up a thing; to expose, reveal. 5. தீட்டுதல்; to whet, sharpen.

தெ. தொலகு.

கல் = தெளிவுக் கருத்துவேர்.

[துல் → துலங்கு → துலக்கு]

துலங்கு-தல் tulaṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒளிர்ச் செய்தல்; to shine, glitter, to be bright. 2. ஒப்பமிடப் படுதல்; to be polished, burnished, furbished. 3. தெரிய வருதல்; to be illustrious, conspicuous. 4. தெளிவாதல்; to be clear, perspicuous. 5. சிறத்தல்; to be excellent, splendid.

தெ. துலக்கின்சு; க. தொலகு

[துலங்கு → துலங்கு-]

துலாக்கோல் tulā-k-kōl, பெ. (n.) நிறைகோல்; balance, steelyard.

[துலா + கோல்]

துலாம் tulām, பெ. (n.) 1. நிறைகோல்; balance, steelyard, scales. 2. துலாராசி; libra in the zodiac. 3. துலைத் திங்கள்; the seventh month. 4. உத்தரக்கட்டை; main beam in the roof of a house. 5. துலாக்கட்டை; joist. 6. தூண் மேலுள்ள போதிகையின் கீழ் வாழைப்பூ வடிவிலமைந்த ஒப்பனையுறுப்பு; ornamental pontion in the capital of a pillar, shaped like plantain flower. 7. ஏற்றமரம்; well-sweep, picotah. 8. ஏறத்தாழ 100 பலம் எடையுள்ள ஒரு நிறை; bazar weight = 1 bullock load = 100 palams, varying in different localities. 9. இருநூறு பலமுள்ள நிறை (நான். பால. 145); a measure of weight = 200 palams. 10. 5 வீசை கொண்ட நிறை; a measure of weight = 5 viss.

[துலா → துலாம்]

துலை tulai, பெ. (n.) 1. நிறைகோல்; steelyard.

2. துலையோரை; libra in the zodiac. 3. ஒரு வகைக் கொடை; a kind of donation. 4. 100 பலங்கொண்ட நிறை; a measure of weight = 100 palams. 5. நிறை; weight. 6. ஒப்பு; resemblance; equality. 7. ஏற்றமரம்; well-sweep, picotah. 8. மடைமுகம்; flood-gate. 9. தோட்டம்; garden.

[தொலை → துலை]

துவ்வாமை tuvvaṁmay, பெ. (n.) 1. நுகராமை; non-eating, non-enjoyment. 2. வறுமை; poverty, indigence. 3. வேண்டாமை; absence of desire. 4. வெறுப்பு; disgust, dislike.

[துவ்வு + ஆ + மைம "ஆ" எதிர்மறை இடைநிலை]

துவ்வு¹-தல் tuvvu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நுகர்தல்; to eat, enjoy.

துவ்வு²-தல் tuvvu-, 6 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வலியுறுதல்; to be strong. 2. பற்றுக்கோடு; support.

[து → துவ்வு-]

துவ்வு³ tuvvu-, பெ. (n.) 1. உணவு; food. 2. ஐம்பொறி நுகர்ச்சி; gratification of the senses. 3. அனுபவம்; enjoyment, experience.

[து → துவ்வு]

துவட்டு-தல் tuvaṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. நீரைத் துடைத்தல்; to wipe off, moisture, as after bathing. 2. கறி முதலியன துவட்டுதல்; to boil or stew with a little water, as curry, meat, etc., 3. கறிப்பண்டங்களைத் தொட்டுக் கொள்ளுதல்; to taste in small quantities, as pickles for giving relish to food.

4. கசக்குதல்; to crush, bresshard; to overwork.

துவரை tuvarai, பெ. (n.) 1. துவரஞ்செடி; pigeon-pea, dhall. 2. கருந்துவரை; toposiebony of bengal. 3. காட்டத்தி; gaub.

[துவர் → துவரை]

துவள்¹(ளு)-தல் tuval(lu)-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஓசிதல்; to be flexible, supple, as a tender tree. 2. தெளிதல்; to bend, shrink, twist warp, as boards in the sun. 3. வாடுதல்; to fade, wither, as plants under scorching sun. 4. கசங்குதல்; to become rumped, as a new cloth. 5. துடித்தல்; to quiver, tremble. 6. வருந்துதல்; to be distressed. 7. ஒழிதல்; to disappear. 8. அடர்தல்; to be dense, close. 9. இறுகுதல்; to be thick in consistancy, as milk. 10. ஒட்டுதல்; to be sticky, to adhere, as oil. 11. புணர்தல்; to unite sexually. 12. மெல்லிதாயிருத்தல்; to bethin.

[துவள் → துவளு-]

துவள்²(ளு)-தல் tuval(lu)-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) தொடுதல்; to touch.

துவை¹-த்தல் tuvai-, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. யாழ் ஒலித்தல்; to sound asalute; to resound. 2. ஆரவாரத்தல்; to make a great noise. 3. புகழ்ப்படுதல்; to be praised.

துவை²-த்தல் tuvai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மிதித்துழக்குதல்; to tread down. 2. இடித்தல்; to beat, as moist or green things as clay in a mortar; to mash, pound. 3. ஆடை துவைத்தல்; to beat, as clothes in washing. 4. குற்றுதல்; to husk. 5. கடைதல்; to chum. 6. சேர்த்துவைத்தல்; together, together.

[துவ → துவை → துவைத்தல்]

துழாவு¹-தல் tu|avu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கையாலளைதல்; to stir with the hand. 2. கிளறுதல்; to stir with the ladle; to turn over, as paddy spread in the sun. 3. தடவுதல்; to feel, grope, search for with the hands out stretched. 4. நாடுதல்; to cast a searching look into, seek. 5. ஆராய்தல்; to investigate, examine closely. 6. தண்டு வலித்தல்; to paddle or row a boat. 7. வெட்டுதல்; to cut.

[துழவு → துழாவு-]

துழாவு²-தல் tu|ävu-, 6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தடுமாறுதல்; to be disturbed in mind; to be perplexed. 2. அளவளாவுதல்; to talk endearingly.

[துழவு → துழாவு-]

துள்ளல் tu||al, பெ. (n.) 1. துள்ளுகை; frishing, leaping. 2. கூத்து; dance, dancing. 3. கூத்தன்; dancer. 4. ஆடு; goat, sheep. 5. ஆட்டு நோய் வகை; a disease of sheep. 6. நீர்கொதுகு; a kind of gnat, water insect. 7. சந்தத்தின் முடுகிசை; lively or quick movement, in verse or singing.

[துல் → துள் → துளி → துள்ளல்]

துள்ளு-தல் tu||u-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குதித்தல்; to leap, frisk, spring up, jump up; to be restive. 2. தாவிச்செல்லுதல்; to trip along in a frolicsome manner. 3. செருக்குதல்; to be haughty, arrogant. 4. கவலையற்று வாணாள் கழித்தல்; to lead a happy-go-lucky life. 5. பதைத்தல்; to tremble, quiver. 6. மிகுதல்; to be abundant.

[துல் → துள் → துள்ளு-]

துளர்¹-தல் tu|ar-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) நில முதலியவற்றைக் கொத்துதல்; to hoe.

[துளம் → துளர்-தல் (வ.மொ.வழு. 41)]

துளர்²-தல் tu|ar-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) மணம் முதலியன வீசுதல்; to spread, as fragrance.

[துளம் → துளர்-தல் (வ.மொ.வழு. 41)]

துளர்³ tu|ar, பெ. (n.) பயிரின் களை; weeds.

துளிர்¹-த்தல் tu|ir-, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தளிர்த்தல்; to bud, sprout, shoot, put forth leaves. 2. செழித்தல்; to prosper thrive.

தெ. தளிர்சு; க. தெளிர்; ம. துளிர்க்க

[துள் → துளிர் → துளிர்-த்தல்]

துளி² tu|i, பெ. (n.) 1. துளிக்கை; raining, dripping. 2. திவலை; rain drop, globule of water. 3. மழை; rain. 4. சொட்டளவு; minim, drop, as a measure. 5. சிறிதளவு; pinch. 6. நஞ்சு; poison.

[துள் → துள்ளி → துளி]

துளம்பு-தல் tu|umpu, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அசைதல்; to shake, to be agitated. 2. ததும்பு-தல்; to brim over, overflow; to fill, as tears in the eyes. 3. துள்ளுதல்; frisk. 4. திமிறுதல்; to struggle and qrench oneself away. 5. விளங்குதல்; to sparkle, glitter, shine. 6. இளகுதல்; to melt. 7. மேலெழுதல்; to rise up; to come to the surface. 8. வருந்துதல்; to be troubled. 9. மிகுதல்; to abound.

[துள் → துளம்பு → துளம்பு-]

துளை-த்தல் tu|ai-, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. துளையிடுதல்; to make hole, bore, drill, punch. 2. ஊடுருவுதல்; to pierce, as with an arrow. 3. வருத்துதல்; to torment, tease. 4. செயற்பாடு உசாவுதல்; to demand particulars of details.

[துள் → துளை-]

துள் = துளைத்தற் கருத்துவேர்.

துளை tu|ai, பெ. (n.) 1. புழை; hole, orifice, aperture, perforation. 2. உட்டொளை; hollow, as of a tube. 3. மூங்கில்; bamboo. 4. வாயில்; gateway, passage. 5. சுருட்சி; curl, as of hair. 6. வயிரக் குற்றங்களுளொன்று; a flaw in diamond.

ம. துள; தெ. தொள; க. தொள; து. தொளு

[துன் → துளை]

துளைப்பு tuḷaippu, பெ. (n.) 1. துளைக்கை; drilling, perforating. 2. இடைவிடாத் தொந்தரவு; frequent molestation, ceaseless annoyance.

[துள் → துளை → துளைப்பு]

துற்று-தல் turru, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உண்ணுதல்; to eat. 2. கவ்வுதல்; to seize with mouth. 3. குற்றுதல்; to pound. 4. நெருங்குதல்; to come near, advance closely, lie close. 5. மேற்கொண்டு நடத்தல்; undertake.

க. துத்து; தெ. துத்த

[துன் → துற்று → துற்றர்]

துற்று turru, பெ. (n.) 1. உணவு; boiled rice, food. 2. கவளம்; ball of boiled rice, as a mouthful. 3. கூட்டம்; crowd, multitude.

[துறு → துற்று]

துற¹-த்தல் tura, பெ. (n.) 1. பற்றற்றுத் துறவு பூணுதல்; to renounce worldly pleasures; to become an ascetic. 2. கைவிடுதல்; to leave, relinquish, forsake, quit, abandon, desert, reject, discard.

துற²-த்தல் tura, 3 குன்றாவி. & செ.கு.வி. (tr. intr.) நீங்குதல்; to neglect, dispense with, omit, avoid.

[துர → துற → துறத்தல்]

துறக்கம் turakkam, பெ. (n.) மேலுலகு; heaven.

[துர → துறக்கம்]

துறட்டி turatti, பெ. (n.) 1. அங்குசம்; iron clock, elephant goad. 2. காய் முதலியன பறிக்குந் துறட்டுக்கோல்; pole with an iron hook fixed at one end to pluck fruits and leaves. 3. சிக்கு; entanglement.

[துறகு → துறட்டி]

ப. க. தொறடு; வ. த்ரோட்டி;

துறட்டி - வ. த்ரோட்டி, த்ரோத்ர.

துறட்டு turattu, பெ. (n.) 1. முண்மரவகை; straight thorned linear-leaved coapershrub. 2. சிறு மரவகை; silky backed round leaved capertree. 3. சிக்கல்; entanglement, complication, as in a lawsuit. 4. இடையூறு; danger.

[துறகு → துறட்டு]

துறவறம் tura-varam, பெ. (n.) 1. பற்றற்றுநிலை; ascetic life. opp. to illaram. 2. துறவிகளுக்கு வகுக்கப் பட்டுள்ள நெறிமுறை; the duties enjoined on ascetics.

துறவன் turavan, பெ. (n.) துறவி; ascetic.

[துறவு → துறவன்]

துறவி turavi, பெ. (n.) துறவு பார்க்க; see turavu.

[துற → துறவு → துறவி]

துறவு turavu, பெ. (n.) 1. மந்தணம்; private affairs, secrets. 2. வாய்ப்பான நிலை; favourable juncture. 3. வெளியிடம்; open ground.

[துற → துறவு]

துறு - த்தல் turu-, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. திணித்தல்; to cram as food into the mouth.

2. அழுக்குதல்; to tuff, press or crowd into a bag or box.

3. அமைத்தல்; to place, setup.

ம. துறு; க. துறுகு; தெ. துறுகு

[துறு → துறுத்து (பி.வி.) துறத்தல்]

துறுவல் turuval, பெ. (n.) 1. நெருங்குகை; thronging, rowding. 2. உண்கை; eating. 3. நுகர்ச்சி; enjoyment of the senses, experience.

[துறு → துறுவல்]

துறை turai, பி.பெ. (n. prob.) 1. இடம்; place, location, situation, space, position. 2. வழி; way, path, as of virtue or justice. 3. பகுதி; branch, section, category. 4. வழி; method, means. 5. கடற்றுறை; seaport, harbour, roadstead. 6. கடல்; sea. 7. ஆறு; river. 8. வண்ணானொலிக்குமிடம்; place where washermen wash clothes. 9. நீர்த் துறை; ghat, bathing shut. 10. அவை கூடுமிடம்; place of meeting, rendezvous. 11. நூல்; branch of knowledge. 12. அகமும் புறமும் பற்றிய தமிழ்ப் பொருட்கூறு; subject or theme in akam and puram. 13. ஒழுங்கு; proper arrangement, codification. 14. பாவினத்தொன்று; a minor variety of any of the purkasses or verse, one of three parinam. 15. பாட்டுவகை; a kind of singing. 16. வரலாறு; history.

[துறு → துறை]

துன்னல்¹ tunnal, பெ. (n.) 1. தையல்; sewing.

[துன் → துன்னல். துன்னல் = துளை]

துன்னல்² tunnal, பெ. (n.) 1. நெருங்குகை; close together. 2. சிறுதிவலை; small drops of water.

[துன்னு → துன்னல்]

துன்னு¹-தல் tunnu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.)

1. பொருந்துதல்; to be fitted, joined, attached.

2. செறிதல்; to be thick, crowded, to press close.

துன்னு²-தல் tunnu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. அணுகுதல்; to approach, approximate, adhere to.

2. மேவுதல்; to join, to undertake. 3. செய்தல்; to do.

4. அடைதல்; to gain, reach, attain. 5. உசாவுதல்; to consider, take counsel.

துல் (பொருந்தற் கருத்துவேர்)

[துல் → துன்னு-]

துனி¹-த்தல் tuni-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. வெறுத்தல்; to loath, abhor. 2. கலாய்த்தல்; to be angry at, displeased with. 3. நெடிது புலத்தல்; to be sulky, as in a love-qurel.

[துல் → துன் → துனி-]

தூனி² tūni, பெ. (n.) 1. வெறுப்பு; disgust, dissatisfaction, loathing. 2. சினம்; anger, displeasure. 3. புலவிநீட்டம்; protracted sulk in a love quarrel. 4. பிரிவு; separation, as from a lover. 5. துன்பம்; affliction, sorrow, distress. 6. நோய்; disease. 7. கரிசு; sin. 8. குற்றம்; flaw. 9. இடையூறு; obstacle, hindrance, trouble. 10. வறுமை; poverty. 11. அச்சம்; fear, dread.

[தூல் → தூன் → தூனி]

தூ

தூ¹ tū, பெ. (n.) 1. தூய்மை; purity, cleanliness. 2. தூயது; that which is pure. 3. வெண்மை; brightness, whiteness.

[தூய் (தூய்மை) → தூ]

தூ² tū, பெ. (n.) 1. வலிமை; strength. 2. பற்றுக் கோடு; support, prop. 3. பகை; hostility, enmity.

[தூ → தூ]

தூக்கம்¹ tūkkam, பெ. (n.) மெய்மறந்து, மனத்தின் செயலற்று இறந்தவனைப்போல் கிடக்கச் செய்யும் ஒரு நிலைமை, உறக்கம்; sleep, drowsiness, sleeping. 2. அயர்வு; fatigue, weariness. 3. சோம்பு; laziness, lassitude, dullness. 4. வாட்டம்; drooping, as of plants. 5. முகச் சோர்வு; downcast, dejected countenance. 6. விலைபோகாமலிருக்கும் நிலை; lowness of price absence of demand; dullness of market. 7. காற்று முதலியவற்றின் தணிவு; cessation; mitigation; abatement, as of wind; subsidence, as of fever. 8. கால நீட்டிக்கை; delay. 9. அணிகலத் தொங்கல்; pendants in jewels. 10. ஒருவகை மாலை; a kind of garland. 11. ஒப்பனைத் தொங்கல்; ornamental hanging. 12. நான்கு உருளை கொண்ட சட்டத்தின் மேல் நாட்டிய துலாத்திலிருந்து கையில் குழந்தையையுடைய மாந்தனொருவனைத் தொங்கவிட்டுக் காளிகோயிலைச் சுற்றி மும்முறை இழுப்பிக்கும் சடங்கு; a vow by which a person with a child in his arms is suspended from a pole mounted on a four-wheeled contrivance and drawn thrice round a kāli temple. 13. காதணி வகை; a kind of fear-ornament.

[தூங்கு → தூக்கம்]

தூக்கல் tūkkal, பெ. (n.) 1. விலை முதலியவற்றின் ஏற்றம்; rise, increase, as in price. 2. உயரம்; height. 3. நிறுக்கை; weighing. 4. தூக்குகை; lifting. 5. நேராகத் தூக்குகை; carrying straight.

[தூக்கு → தூக்கல்]

தூக்கு¹-தல் tūkku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உயர்த்துதல்; to lift, lift up, raise, take up, hold up; to hoist, as a flag. 2. நிறுத்துதல்; to weigh, balance.

3. ஆராய்ச்சி செய்தல்; to consider, reflect, investigate. 4. ஒப்பு நோக்குதல்; to compare. 5. மனத்திற் கொள்ளுதல்; to have in view; to expect. 6. தொங்கவிடுதல்; to hang suspend. 7. கை கொடுத்துதவுதல்; to lift up, as one from a pit; to lend a helping hand. 8. நங்கூரம் வலித்தல்; to weigh anchor. 9. அசைத்தல்; to shake, agitate, cause motion. 10. தாங்கும் வலியிலதாகச் செய்தல்; to take by storm; to over power, as a strong sweet smell. 11. ஒற்றறுத்தல்; to set to time-measure.

[தூங்கு + தூக்கு]

தூக்கு² tūkku, பெ. (n.) 1. தொங்கற் பொருள்; pendant, anything suspended. 2. உறி; suspended net-network of rope supporting a pot. 3. சுவடித் தூக்கு; satchel, hanging frame for holding ola books. 4. மாட்டற் கொக்கி; hook or rope to suspend anything; cord for carrying a parcel. 5. நிறைகோல்; balance. 6. துலையோரை; libra in the zodiac. 7. எடை; weight. 8. ஜம்பது பலம்; a bazaar weight = 50 palams. 9. 100 பலம்; standard weight = 1 tūlām - 100 palams. 10. கைத்தூக்குப் பண்டம்; anything carried by hand, as in a basket. 11. காத்தண்டு; yoke, piece of timber shaped to fit a person's shoulders and support pail, etc., at each end. 12. தூக்குமட்டப் பலகை; wooden frame of a plumb line. 13. தூக்கு நூல்; plumb line. 14. உயர்ச்சி; height. 15. ஏற்றம்; rise, as in prices. 16. செங்குத்து; perpendicularity, steepness. 17. ஒப்பு; comparison, similitude. 18. ஆராய்ச்சி; deliberation, weighing in the mind, pondering. 19. செய்யுள்; poem. 20. பாக்களைத் துணிந்து நிறுக்குஞ் செய்யுளுறுப்பு; a pause which helps in determining the metrical nature of a verse. 21. கூத்து; dancing. 22. இசை; music. 23. செந்தூக்கு, மதலைத் தூக்கு, துணிபுத் தூக்கு, கோயிற்றுக்கு, நிவப்புத் தூக்கு, கழாற்றுக்கு, நெடுந்துக்கு என்று எழு வகைப்படும் தாளவகை; a musical mode, of which there are seven kinds according to tālam, viz., sen-tūkku, matalai-t-tūkku, tunipu-t-tūkku, kōyirūkku; nivappu-t-tūkku, kaḷārūkku, nedundūkku. 24. தாளத்தில் இரண்டு மாத்திரைக் காலம்; a variety of time-measure consisting of two mātras, corresponding to kuru. 25. ஆசிரியர்; guru.

[தூங்கு + தூக்கு]

தூக்கு³ tūkku, பெ. (n.) மேற்புறம் வளைவான பிடியுள்ள உருண்டை வடிவச் சிறு வானி; a vessel with an arch-shaped handle.

[தூங்கு → தூக்கு]

தூங்கல் tūngal, பெ. (n.) 1. தொங்கல்; pendant, hanging. 2. தூக்கமயக்கம்; drowsiness, light sleep. 3. சோம்பு; dullness. 4. சோர்வு; depression. 5. உணவுக்குத் தொங்குவோன்; one who hangs about for food.

6. யானை; elephant.7. துலை; balance.8. தாழ்கை; lowness.9. நெருங்குகை; closeness.10. கூத்து; dancing.11. வஞ்சியோசை; the slow measure of vañji metre.

[தூங்கு → தூங்கல்]

தூங்கு-தல் tūngu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தொங்குதல்; to hang.2. ஊஞ்சலாடுதல்; to swing.3. அசைதல்; to sway from side to side, as an elephant.4. கூத்தாடுதல்; to dance.5. இடையறாது விழுதல்; to pour, rain.6. ஒலித்தல்; to sound.7. துயிலுதல்; to sleep, slumber.8. அசைவு தோன்றாது சுற்றுதல்; to spin, as a top.9. சாதல்; to die.10. வாடுதல்; to droop, as a plant.11. மந்தமாதல்; to be sluggish.12. காலத்தாழ்வாதல்; to delay.13. நிலையாகத் தங்குதல்; to tarry, remain.14. செறிதல்; to be crowded, dense.15. மிகுதல்; to abound.16. மெத்தென நடத்தல்; to walk slowly.17. அழுந்துதல்; to rest profoundly.

தூசி¹ tūši, பெ. (n.) 1. கொடிப்படை; van of an army.2. குதிரை; horse.3. போர்; battle.4. கூத்துத் தொழிலின் வேறுபாடு; a kind of gesture in dancing.5. உச்சி; that which is topmost.

[தூசு → தூசி]

தூசி² tūši, பெ. (n.) 1. சிறுமை; trifle.2. புழுதி; dust.3. காற்றில் பறந்து வரும் சிறு துகள்; small particle.

[தூசு → தூசி]

தூசிப்படை tūši-p-paḍai, பெ. (n.) கொடிப்படை; van of an army.

[தூசு + படை]

தூசு¹ tūšū, பெ. (n.) தூய்மை; cleanness.

[தூய்(மை) → தூசு]

தூசு² tūšū, பெ. (n.) 1. ஆடை; cloth.2. பஞ்சு; cotton.3. நெய்மீன் (சித்திரை) விண்மீன்; the 14th star, part of virgo.

தூசு³ tūšū, பெ. (n.) முன்னணிப்படை; van of an army.

தூண் tūṇ, பெ. (n.) 1. கட்டடம், பாலம் முதலியவற்றின் மேல்பகுதியைத் தாங்கி நிற்கும் செங்குத்தான அமைப்பு; pillar.2. பற்றுக் கோடு; mainstay, support.

ம. தூண்

[தூள் → தூள் → தூண் = திரண்ட கம்பம்]

தூண்டிக்கொடு-த்தல் tūṇḍi-k-koḍu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நினைவுட்டுதல்; to remind.2. குறிப்பாக அறிவித்தல்; to hint, give the cue.3. கோடல் சொல்லுதல்; to slander.4. குற்றத்தை வெளியிடுதல்; to expose one's crime.

[தூண்டி + கொடு-]

தூண்டில் tūṇḍil, பெ. (n.) 1. மீன்பிடிக்கப் பயன்படும், கொக்கி இணைக்கப்பட்ட கோல்; fishing tackle.2. கொக்கி; hook.3. வரிக்கூத்து வகை; a kind of masquerade-dance.

[தூண்டு → தூண்டி → தூண்டில்]

தூண்டு-தல் tūṇḍu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விளக்குத் தூண்டுதல்; to trim, as burning lamp.2. கிளப்பிவிடுதல்; to excite, stir up.3. செலுத்துதல்; to spur, goad.4. அனுப்புதல்; to send.5. ஏவுதல்; to command.6. நினைப்பூட்டுதல்; to remind.7. குறுதல்; to pound, as with a pestle.8. தள்ளுதல்; to push, force forward.

[தூண் → தூண்டில் → தூண்டு-]

தூணம் tūṇam, பெ. (n.) 1. பெரும் தூண்; pillar.2. பற்றுக் கோடு; prop, support.

[தூண் + அம் - தூணம்]

தூணி tūṇi, பெ. (n.) நான்கு மரக் காலளவு; a measure of capacity = 4 marakkal.

வ. ஸ்தூண

[தூள் → தூண் → தூண் → தூணி]

தூது tūtu, பெ. (n.) 1. அரச தூதர் தன்மை; embassy.2. தூதுமொழி; purport of an embassy.3. தூது செல்வோன்; ambassador.4. செய்தி; message.5. காமக் கூட்டத்துக் காதலரை இணக்குஞ் செயல்; negotiati on in love intrigues.6. பாணன் முதலிய உயர்திணைப் பொருளையேனும் கிள்ளை முதலிய அஃறிணைப் பொருளையேனும் ஊடனீக்கும் வாயிலாகக் காதலர்பால் விடுதலைக் கலிவெண்பாவாற் கூறும் இலக்கியம்; a kind of poem in Kali-venbā which purports to be a message of love sent through a companion, a bird, etc., to effect a reconciliation.7. தூது அனுப்பும் முறையில் இயற்றப்பட்ட ஒரு சிற்றிலக்கிய வகை; a genre in which one sends message.

வ. தூத

[தூது → தூது]

தூதுணம் tūduṇam, பெ. (n.) 1. கூழாங்கல்லை உண்ணும் புறா வகை; a dove that eats pebbles.2. தூக்கணங்குருவி; weaverbird.

[தூதுண் → தூதுணம்]

தூதுவளை tūdu-valai, பெ. (n.) முள்ளுள்ள இலைகளைக் கொண்ட கொடிவகை; climbing brinjal.

மறுவ. கூதளம்

[தூது + வளை]

தூர்¹(ரு)-தல் tūr-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிரம்புதல்; to be filled up.2. அடைபடுதல்; to be closed.3. அழிதல்; to be extinguished, to perish.4. மறைதல்; to disappear.5. நெருங்குதல்; to come to close quarters.

[தூரு → தூர்]

தூர்²-த்தல் tūr-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அடைத்தல்; to fill up, close up, as a well. 2. மறைத்தல்; to hide, cover. 3. உட்செலுத்துதல்; to insert. 4. மிகப் பொழிதல்; to pour four times in showers as arrows.

[துரு → தூர் → தூர்-. (வே.க.288)]

தூர்³-த்தல் tūr-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பெருக்கித் தூய்மைசெய்தல்; to sweep.

ம. தூல்குக

தூர்⁴tūr, பெ. (n.) 1. வேர்; root. 2. அடிப்பகுதி; bottom. 3. அடிமரம்; stump of a tree. 4. பனையின் வேர்ப்பற்றுள்ள அடிப்பகுதி; root like formation about the stump of palmyras. 5. பனைவடலி முதலியன; tree, especially young palmyras and coconuts. 6. கிணற்றில் தேங்கிய வண்டல் முதலிய கசடுகள்; rubbish at the bottom of a well. 7. சேறு; dregs, mud. 8. ஏனத்தின் (பாத்திரத்தின்) அடிப்பகுதி; bottom of a vessel.

[துரு → தூர் (வே.க.288)]

தூர்வை¹tūrvai, பெ. (n.) 1. கிணற்றடை தூர்; accumulation of rubbish in a well. 2. கொத்தப் பட்ட மண்; loosened earth, from digging or ploughing. 3. செத்தை; straws, dry leaves, etc. 4. கிணற்றைச் சார்ந்த நிலம்; ground adjacent to a well.

[தூர்¹ → தூர்வை]

தூவு-தல் tūvu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தெளித்தல்; to sprinkle, strew. 2. இறைத்தல்; to scatter, spread out, as grain for fowls. 3. மிகச் சொரிதல்; to shower forth, as arrows. 4. அளக்கும்போது இலேசாக மேற்பெய்தல்; to put loosely in a measure, as flour while measuring. 5. பூத்தாவி வழிவடுதல்; to strew or offer flowers in worship. 6. ஒழிதல்; to rest, cease.

தூள் tūl, பெ. (n.) 1. எந்தக் கடினமான பொருளையும் உலக்கை அல்லது குழவி கொண்டு இடித்தோ அல்லது அரைத்தோ எடுத்த பொடி, துகள்; dust, power, particle. 2. மருந்துப்பொடி; medicinal power. 3. கறிப் பொடி; curry powder. 4. மூக்குப் பொடி; snuff. 5. பூந்தாது; pollen. 6. திருநீறு; the sacred ashes. 7. சிறியவை; anything small collectively, as fish, stones, roots etc. 8. சிறியமுத்து; lowest class of pearls, as very small.

தூளி¹-த்தல் tūli, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) திருநீற்றை உடல்முழுவதும் பூசுதல்; to besmear one's body with the dry sacred ashes.

[தூள் → தூளி]

தூளி²tūli, பெ. (n.) 1. புழுதி; dust. 2. பூந்தாது; pollen.

[தூள் → தூளி-]

தூளி³tūli, பெ. (n.) ஆர்ப்பு; noise, tumult.

[தூள் → தூளி]

தூளி⁴tūli, பெ. (n.) குழந்தையைத் தூங்கவைக்க நீண்ட துணியின் இரு முனையையும் கட்டி ஒன்றில் தொங்கவிட்டிருக்கும் அமைப்பு; ஏணை; cradle made with a long piece of cloth.

தூற்று¹-தல் tūruru-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சிதறுதல்; to scatter, disperse, spread or strew. 2. தூசிபோமாறு நெல்லைத் தூவுதல்; to winnow. 3. புழுதி முதலிய இறைத்தல்; to throw up, as dust in the air. 4. பரப்புதல்; to spread. 5. பலருமறியப் பழிகூறுதல்; to publish abroad evil reports; to defame, slander. 6. அறிவித்தல்; to make known. 7. வீண்செலவு செய்தல்; to squander, lavish, waste.

[துவற்று → தூற்று-]

தூறல்¹tūral-, பெ. (n.) 1. சிறு மழை; rain. 2. மழைத்துளி; drop of rain.

தூறல்²tūral, பெ. (n.) பழிச்சொல்; slander, abuse.

[தூறு → தூறல்]

தூறு¹-தல் tūru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மழைத்துளி விழுதல்; to drizzle. 2. செய்தி பரத்தல்; to spread as news. 3. கிளைத்தல்; to sprout forth, branch forth, become bushy. 4. சடை பற்றுதல்; to become shaggy and rough.

[துவறு → தூறு-]

தூறு²-தல் tūru-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) பழித்தல்; to traduce, slander.

[துவறு → தூறு-]

தூறு³tūru-, பெ. (n.) 1. புதர்; bushes, shrubbery, thick underwood. 2. குவியல்; heap. 3. குறுங்காடு; low jungle. 4. சுடுகாடு; burning ground. 5. திராய்; Indian chickweed. 6. மஞ்சள்; turmeric. 7. தென்னை, பனை முதலியவற்றின் வேரொட்டிய அடி; bottom root of coconut tree, palmyra tree, etc.

[தூள் → தூறு → தூறு]

தெ

தெ te, 'த்' என்ற மெய்யெழுத்தும் 'எ' என்ற உயிரெழுத்தும் கூடிய கூட்டெழுத்து; the syllable formed by adding the short vowel 'e' to the consonant 't'.

[த் + எ - தெ]

தெக்கணம்¹tekkanam, பெ. (n.) 1. தெற்கு; south. 2. வலப்பக்கம்; right side.

ம. தெண்ண

[தக்கு + அணம் → தக்கணம். தக்கு = தாழ்வு,

தக்கணம் → தெக்கணம்]

தக்கணம் → Skt. daksina

தெக்கணம்²tekkanam, பெ. (n.) இந்தியாவில்

விந்தியத்தின் தென்பகுதி; southern part of India.
[தக்கணம் → தெக்கணம்]

தெக்கு-தல் tekku-, 5 செ. குன்றாவி (v.t.)
1. கொள்ளுதல்; to receive, take. 2. கொழித்தல்; to winnow
ம. தெக்குக; க. தெகெ, தெகு; தெ. திடியு, திடுசு; து. தெகுனி; கொலா. திப்; நா. திவ்வ
[தக்கு + தெக்கு, தக்கு → வளைதல். தாழ்தல்]

தெகிடி tegidi, பெ.(n.) 1. சூது விளையாட்டு வகை; a game in gambling. 2. புரட்டு; fraud, deception.
[நெகிழி → நெகிடி → தெகிடி]

தெகிழ்-தல் tegil-, 3 செ.கு.வி.(v.i.) 1. விளங்குதல்; to be manifest; to shine. 2. வாய்விடுதல்; to blossom, open, as the mouth. 3. நிறைதல்; to be full.
[திகழ் → தெகிழ்]

தெகிள் tegil, பெ.(n.) மென்மை; soft
[நெகிள் → தெகிள்]

தெகிள்உளி tēgil-uḷi, பெ.(n.) மென்மையான குழைவு உளி; chisel which is soft.
[தெகிள் + உளி]

தெகுட்டு-தல் teguṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தெவிட்டுதல்; to cloy, glut.
[தெவிட்டு → தெகுட்டு]

தெகுள்-தல் (தெகுடல்) tekuḷ-, 12 செ.கு.வி. (v.i.)
1. நிறைதல்; to be full. 2. பெருகுதல்; to increase, overflow.
[திகழ் → தெகுள்]

தெங்கநாடு teṅga-nāḍu, பெ.(n.) கடல் கொண்ட தமிழ்நிலப்பகுதியுள் ஒன்று; an ancient province in the Tamil land, said to have been submerged by the sea.
[தெங்கு + நாடு]

தெங்கு¹ teṅgu, பெ.(n.) 1. தென்னை; coconut palm. 2. போர்ச்சேவலின் தன்மை குறிக்கும் குழுஉக் குறியுளொன்று; qualify of a fighting cock, a slang term.
ம. தெங்கு; க., து. தெங்கு; குட. தெங்கிமர; பட. தெங்கெ மொர
[தில் → தெல் → தென். தென் → தென்னை = பெரும்பாலும் கோணி வளரும் மரம், தென் தெங்கு → தெங்கு (வே.க.144)]

தெங்கு² teṅgu, பெ.(n.) தித்திப்பு; sweetness
[தீம் → தெம் + கு - தெம்கு → தெங்கு]

தெசி-த்தல் teṣi-, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) கைவிடுதல்; to abandon.
[தெளி → தெசி]

தெட்டத்தெறி-த்தல் teṭṭa-t-teri-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) இரண்டாய் முறிதல்; to break asunder snap in twain.

[தெட்ட + தெறி-.]

தெட்டி teṭṭi, பெ.(n.) வஞ்சிப்பவள்-ன்; deceitful person.
2. யானை; elephant.

தெட்டு-தல் teṭṭu-, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வஞ்சித்தல்; to deceive, cheat, defraud, swindle. 2. பறித்தல்; snatch.

தெட்பம் teṭṭam, பெ.(n.) 1. தெளிவு; clearness. 2. மூதறிவு; ripe wisdom. 3. முதிர்ச்சி; maturity, ripeness. 4. மனத்தேற்றம்; presence of mind, courage.
[தெள் → தெண் → தெப்பு → தெட்பம்]

தெடாரி teḍāri, பெ.(n.) கிணைப்பறை; a drum of labor of the agricultural tract.
[தடாரி → தெடாரி]

தெண்டுதடி teṇḍu-taḍi, பெ.(n.) சுமைமிகுந்த பொருள்களை மேலே கிளப்புங் கம்பி; lever.
[தெண்டு + தடி]

தெண்ணர் teṇṇar, பெ.(n.) அறிவிலிகள்; senseless or dense persons, fools.
[தெள் → தெண் → தெண்ணு → தெண்ணர்]

தெண்மை teṇmai, பெ.(n.) 1. தெளிவு; clearness, lucidity, transparency. 2. அறிவின்தெளிவு; clearness of intellect.
[தெள் + மை - தெண்மை]

தெப்பக்கடை teppa-k-kaṭṭai, பெ.(n.)
1. வண்டியச்சக்கோத்த மரம்; wooden shaft over the axle of a cart. 2. மிதவை; raft, log & of a craft. 3. கிணற்றடியில் வைத்துக்கட்டும் மரச்சட்டம்; protecting wooden frame at the bottom of a well. 4. ஏற்றமரத்தில் நீர்ச்சாலைக் கட்டவுதவும் மரக்கட்டை; wooden piece for attaching a bucket to a picotah.
[தெப்பம் + கட்டை]

தெப்பக்குளம் tepp-k-kuḷam, பெ.(n.) தெப்பத் திருவிழா நடைபெறும் தடாகம்; tank attached to a temple in which the deity is floated on rafts during festival.
ம. தெப்பக்குளம்
[தெப்பம் + குளம்.
தெப்பம் = மிதவை]

தெப்பத்திருவிழா teppa-t-tiruvilā, பெ.(n.) தடாகத்திற்கு கோயிற்றிருமேனியைத் திருக்குளத்தின் மீது எழுந்தருளப் பண்ணிக் கொண்டாடும் திருவிழா; floating festival in which a deity of a temple is taken on rafts in a tank.
[தெப்பம் + திருவிழா]

தெப்பம் teppam, பெ.(n.) மிதவை; raft, float.
ம. தெப்பம்; க., து., பட. தெப்ப; தெ.தேப, தெப்ப; Mar. tāphā, tarāphā; Pkt. tappa; Skt. tarpa, talpa.

தெம்பு tempu, பெ.(n.) 1. உடல் வலிமை; physical strength.
2. துணிபு; daring, bravery. 3. செருக்கு; arrogance, pride.
4. சுறுசுறுப்பு; energy, enthusiasm.

[எம்பு → தெம்பு]

தெம்மாங்கு temmāṅgu, பெ.(n.) தென்னாட்டில்
நாட்டுப்புறத்தார் பாடும் இசைப் பாட்டுவகை;
a kind of ditty peculiar to the rustics of Southern India.

[தென்பாங்கு → தெம்மாங்கு]

தெம்முனை tem-munai, பெ. (n.) போர்க்களம்; the front
line of battle field.

[தெவ் + முனை.

தெவ் = பகை. தெவ் + முனை - தெவ்முனை
தெம்முனை]

தெய்வக்கண்ணோர் teya-k-kannōr, பெ. (n.) மெய்யறி
வுடையவர்; persons having perfect spiritual knowledge.

[தெய்வம் + கண்ணோர்]

தெய்வக்கணம் teyva-k-kaṇam, பெ. (n.) தேவக்
கூட்டம்; celestial host.

[தெய்வம் + கணம்]

தெய்வக்கல் teyva-k-kal, பெ. (n.) தெய்வவுரு
அமைத்தற்குரிய சிலை; stone used for making idols.
தொலையாக கற்பின்.

[தெய்வம் + கல்]

தெய்வக்காப்பு teyva-k-kāppu, பெ. (n.) பாட்டுடைத்
தலைவனைத் தெய்வங் காக்க வென்று கூறும்
பிள்ளைத்தமிழ்ப் பகுதி; a section in pillai-t-tamil in which
gods are invoked to protect the hero of the poem.

[தெய்வம் + காப்பு]

தெய்வக்கிளவி teyva-k-kiḷavi, பெ. (n.) 1. தெய்வீகப்
பேச்சு; divine speech. 2. வடமொழி; Sanskrit, as the
language of the gods.

[தெய்வம் + கிளவி]

தெய்வக்குற்றம் teyva-k-kurram, பெ. (n.) நேர்த்திக்
கடனை நிறைவேற்றாமையால் அல்லது
வழிபாட்டு நெறிமுறைகளைப் பின்பற்றா
மையால் தெய்வங்கட்குண்டாகுஞ் சினம்;
divine displeasure as due to non-performance of enjoined rites.
தொலையாக கற்பின்.

[தெய்வம் + குற்றம்]

தெய்வங்கொண்டாடி teyvaṅ-konḍāḍi, பெ. (n.) தெய்வம்
பேய் முதலியவற்றால் உணர்வேற்றப் பட்டு
ஆடுபவர்; a person possessed by a deity. evil spirit etc.

[தெய்வம் + கொண்டு + ஆடி]

தெய்வங்கொள்கை teyvaṅ-koḷkai, பெ. (n.) கடவுள்

உண்டென்னுங் கொள்கை; theistic belief

[தெய்வம் + கொள்கை]

தெய்வச்சிந்தனை teyva-c-cindanai, பெ. (n.)
இறையூழ்கம்; divine meditation. contemplation of the deity.

[தெய்வம் + சிந்தனை]

தெய்வச்சுரபி teyva-c-curabi, பெ. (n.) காமதேனு;
celestial cow.

[தெய்வம் + சுரபி]

Skt. surabhi → த.சுரபி.

தெய்வச்செயல் teyva-c-ceyal, பெ. (n.) 1. தெய்வத்தின்
செய்கை; providential occurrence. act of God.
2. தற்செயல்; chance.

[தெய்வம் + செயல்]

தெய்வத்தன்மை teyva-t-taṅmail, பெ. (n.) கடவுளின்
இயல்பு; divine nature, godliness.

[தெய்வம் + தன்மை]

தெய்வத்துணை teyva-t-tuṅnai, பெ. (n.) கடவுளின்
துணை; God's help.

[தெய்வம் + துணை]

தெய்வத்துந்துமி teyva-t-tundumi, பெ. (n.) தேவலோக
முரசு; celestial drum.

தெய்வப்பகை teyva-p-pagai, பெ. (n.) குழந்தைகளை
வருத்துகின்ற தீய கோள்கள்; the evil planet believed
to affect babies

[தெய்வம் + பகை]

தெய்வப்பசு teyva-p-paṣu, பெ. (n.) காமதேனு; celestial
cow.

[தெய்வம் + பசு]

Skt. pasu த, பசு

தெய்வப்பாடல் teyva-p-pāḍal, பெ. (n.) 1. தேவர் பாடும்
பாடல்; song of the gods. 2. தெய்வத்தைப் பற்றிய
பாடல்; songs in praise of the gods, as at the opening of a
dance. 3. அருட்பாடல்; inspired song or hymn.

[தெய்வம் + பாடல்]

தெய்வப்பாவை teyva-p-pāvai, பெ. (n.) கொல்லி
மலையில் தேவரால் நிறுவப்பட்ட நோக்கு
வோரைத் தன்வயப்படுத்தும் தெய்வப் படிமை;
a women - shaped statue in the Kollī mount, believed to have
been made by demons.

[தெய்வம் + பாவை]

தெய்வப்புணர்ச்சி teyva-p-puṅarcci, பெ. (n.)
தலைவனும் தலைவியும் இயல்பினாற் கூடும்
முதற்கூட்டம்; union of lovers brought about by destiny.

மறுவ. இயற்கைப் புணர்ச்சி

[தெய்வம் + புணர்ச்சி]

தெய்வப்புலமை teyva-p-pulami, பெ. (n.) இறைத்

தன்மை வாய்ந்த புலமை; poetic gift, as divinely inspired.

[தெய்வம் + புலமை]

தெய்வப்பெண்டிர் teyva-p-penḍir, பெ. (n.) தெய்வ நங்கை; celestial nymph.

[தெய்வம் + பெண்டிர்]

தெய்வம் teyvam, பெ. (n.) 1. கடவுள்; God, deity. 2. தெய்வத்தன்மை; divine nature. 3. தெய்வத்தன்மையுள்ளது; that which is divine. 4. ஊழ்; fate destiny. 5. தெய்வமணம் பார்க்க; see teyva-maṇam. 6. தெய்வாதனம் பார்க்க; see teyvāṇam. 7. ஆண்டு; year. 8. மணம்; fragrance. 9. புதுமை; newness.

ம. தெய்வம். தேவன். தைவம், தெய்யம்; க. தேவ

[தோய் → தேய். தேய்த்தல் = உரசுதல், தேய்த்தல் (பி.வி.)

தேய் → தேய்வை = உரசும் சந்தனக் கட்டை

தேய் → தே → தீ = நெருப்பு

தேய் → தேயு (வ)

தீயானது முதற்காலத்தில் தெய்வமாக வணங்கப்பட்டதினால் தீயின் பெயரினின்றி தெய்வத்தைக் குறிக்கும் பெயர்கள் திரிந்தன,

சுள் → சுர் → சுரம் → சுரன் = தேவன்

தேய் → தே = தெய்வம், தலைவன்.

தே → தேவு → தேவன்,

தேய் → (தேய்) → தெவ்வு → தெய்வம் (முதா. 205)

தெய்வமணம் teyva-maṇam, பெ. (n.) 1. இறை மணம்; divine fragrance. 2. வேள்வி செய்வோன் வேட்பிக்கின்றாருள் ஒருவற்குத்தன் பெண்ணைத் தீ முன்னர்க் காணிக்கையாகக் கொடுப்பது; a form of marriage in which the sacrificer gives away his daughter to an officiating priest before the sacrificial fire, as the latter's fee.

[தெய்வம் + மணம்]

தெய்வமணி teyva-maṇi, பெ. (n.) சிந்தாமணி; celestial wishing gem. 2. பொன்னாக்கி; philosopher's stone. 3. குதிரைக்கழுத்தி லுள்ள நற்சுழி; auspicious curl on a horse's neck. 4. நற்சுழியுள்ள குதிரை வகை; horse with a lucky curl.

[தெய்வம் + மணி]

தெய்வமயக்கம் teyva-mayakkam, பெ. (n.) தெய்வ மேறிய மருள் நிலை; inspiration of obsession by a spirit

[தெய்வம் + மயக்கம்]

தெய்வமாடு-தல் teyvam-ādu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தெய்வத்தன்மையுறுதல்; to be possessed or inspired by a spirit.

[தெய்வம் + ஆடு-]

தெய்வமுறு-தல் teyvam-uru-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தெய்வ உணர்வு மேலிடல்; to become possessed by a spirit. 2. தெய்வத்தன்மையுறுதல்; to gain godhood.

[தெய்வம் + உறு-]

தெய்வமுனி teyva-muṇi-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நாரதர் போன்ற தேவ முனி; celestial sage as Nāradar.

[தெய்வம் + முனி]

தெய்வமேறு-தல் teyvam-ēru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தெய்வ உணர்வு மேலுறுதல்; to be possessed by a spirit.

[தெய்வம் + ஏறு-]

தெய்வயானை teyva-yāṇai, பெ. (n.) 1. இந்திரனின் யானை; தேவயானை; Indira's elephant. 2. குமரக்கடவுள் தேவியருள் ஒருத்தி; a wife of Lord Murugan.

[தெய்வம் + யானை]

தெய்வவணக்கம் teyva-vaṇakkam, பெ. (n.) 1. கடவுளை வணங்குகை; worship of God. 2. நூன்முதலிற் கூறப்படும் கடவுள் வாழ்த்து; Invocation of a deity at the beginning of a treatise.

[தெய்வம் + வணக்கம்]

தெய்வவாக்கு teyva-vāṅku, பெ. (n.) 1. கடவுள் திருமொழி; word of God. 2. உருவிலிச் சொல்; voice or utterance of an invisible speaker.

[தெய்வம் + வாக்கு]

Skt. vāc → த.வாக்கு

தெய்வவீடு teyva-vīḍu, பெ. (n.) வானூர்தி; celestial vehicle.

[தெய்வம் + வீடு]

தெய்வாதனம் teyvāṇam, பெ. (n.) ஒரு கால் மடித்து ஒரு கால் ஊன்றியிருக்கும் இருக்கை வகை; a kind of yogic posture in which one leg is bent and the other leg is planted erect.

தெரி¹-த்தல் teri-, 4 செ.குன்றாவி (v.i.) 1. வெளிப்படுத்துதல்; to make evident, bring to view. 2. சொல்லுதல்; to tell, declare, inform. 3. குறிப்பிட்டு விளக்குதல்; to explain specifically. 4. எழுதுதல்; to write, inscribe. 5. கொழித்தல்; to sift. 6. தெரிந்தெடுத்தல்; to choose, select. 7. பங்கிடுதல்; to partition, divide. 8. காலங்கழித்தல்; to pass, as a certain period of time.

[தெள் → தெளி → தெரி.]

தெரிக்கல் teri-k-kal, பெ. (n.) விளக்கிச் சொல்லுகை; narration in detail.

[தெரி → தெரிக்கல்]

தெரிகவி terikavi, பெ. (n.) தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட செய்யுள் திரட்டு; a poetic selection, anthology.

[தெரி + கவி]

தெரிசொல் *teri-šol*, பெ. (n.) 1. ஆணை. உண்மை; order, truth, promise. 2. தெரிந்த கரணியம்; cause, discovered, or alleged. 3. அருஞ்சொல் விளக்கம்; glossary.

[தெரி + சொல்]

தெரிதரல் *teridaral*, பெ. (n.) 1. அறிதல்; understand. 2. தோற்றுதல்; to appear.

[தெரி → தெரிதரல்]

தெரிந்துசெயல்வகை *terindu-šeyal-vagai*, பெ. (n.) மன்னன் தான் செய்யும் வினைகளை ஆராய்ந்து செய்யுந் திறம்; the king's duty of acting after due deliberation.

[தெந்து + செயல் + வகை]

தெரிந்துணர்ச்சி *terindunarcci*, பெ. (n.) அறிந்துணரும் உணர்வு; judgment, discretion, wisdom.

[தெரிந்து + உணர்ச்சி]

தெரிந்துதெளிதல் *terindu-telī-dal*, பெ. (n.) 1. அமைச்சர் முதலாயினவரைப் பல்வகையானும், ஆராய்ந்து தெளிவகை; to select, by a king of ministers, after careful consideration of their qualification.

[தெரிந்து + தெளி-தல்]

தெரிநிலை *teri-nilai*, பெ. (n.) 1. தெளிவுபட அறிவிக்கும் நிலை; the state of clear indication. 2. ஆராய்ந்து அறியும் நிலை; the state of being investigated. 3. தெரிநிலை வினை பார்க்க; see *terinilai-vigai*. 4. எல்லா விரலும் விரிந்து வளைந்து நிற்கும் இணையா வினைக்கை வகை; a gesture with one hand in which all the fingers are stretched and slightly bent.

[தெரி + நிலை]

தெரிநிலைவினை *terinilai-vigai*, பெ. (n.) காலத்தை வெளிப்படையாகத் தோற்றுவிக்கும் வினை; verbs explicitly denoting tense by a tense-sign, opp. to *kurippu-vigai*.

[தெரிநிலை + வினை]

தெரிநிலைவினைப்பெயரெச்சம் *terinilaivigai-p-peyareccam*, பெ. (n.) செயலும் காலமும் விளக்கிப் பெயரை அவாவி நிற்பது; verbal noun which sets as an adjective.

[தெரிநிலைவினை + பெயரெச்சம்]

தெரிநிலைவினைமுற்று *terinilai-vigaimurru*, பெ. (n.) செயல், காலம், இடம் எனும் மூன்றனையும் விளக்கி முற்றுப்பெற்று நிற்பது; a verb which gives complete meaning.

[தெரிநிலை + வினைமுற்று]

தெரிநிலைவினையெச்சம் *terinilai-vigai-yaccam*, பெ. (n.) செயல், காலம் இரண்டை மட்டும் காட்டி, வினை எஞ்சி நிற்பது; a verbal clause which shows only, the tense, and the dea.

[தெரிநிலை + வினையெச்சம்]

தெரிப்பு *terippu*, பெ. (n.) 1. அறிவிப்பு; informing, acquainting, communicating. 2. ஆராய்வு; investigation. 3. சொல்லுகை; saying, mentioning. 4. சீட்டு; note of hand. 5. கொழிப்பு; sifting with a fan. 6. பிரிப்பு; dividing. 7. கொக்கான் விளையாட்டில் கற்களைத் தெரிந்தெடுக்கை; selecting stones in the *kokkān* play. 8. கொழிக்கப்பட்டவை; things sifted, assorted or chosen. 9. எழுதுவகை; writing, inscription.

[தெரி → தெரிப்பு]

தெரிபடு-தல் *teri-paḍu*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தெரிந்தெடுக்கப்படுதல்; to be selected. 2. தோன்றுதல்; to appear.

[தெரி + படு-]

தெரியல் *teriyal*, பெ. (n.) 1. தெரிந்து கொள்ளுகை; selection. 2. பூமாலை; flower garland.

[தெரி → தெரியல்]

தெரியாத்தனம் *teriya-t-tanam*, பெ. (n.) அறியாமை (கொ.வ.); ignorance.

[தெரி + ஆ + தனம் 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை]

தெரியிழை *teriyilai*, பெ. (n.) 1. தேர்ந்த அணிகலன்; choiced ornament. 2. பெண்; woman, as wearing choice ornaments.

[தெரி + இழை]

தெரிவி-த்தல் *terivi-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. அறிவித்தல்; to explain, point out, show, teach. 2. வெளிப்படுத்துதல்; to bring to light, manifest, reveal, display.

[தெரி + வி, 'வி' பிறவினை ஈறு]

தெரிவை' *terivai-*, பெ. (n.) 1. 25 முதல் 31 வரையான அகவைக்குட்பட்ட பெண்; a woman between the age of 25 and 31 years. 2. 31 முதல் 40 வரையிலான அகவைக்குட்பட்ட பெண்; any woman between the age of 31 and 40 years. 3. பெண்; woman.

ம. தெரிவ; க. தரளே (பெண்); தெ. தெரவ

தெரு *teru*, பெ. (n.) 1. வீதி; street. 2. வழி; highway, public road.

ம. தெரு; தெ. தெருவு

தெருக்கதவு *teru-k-kadavu*, பெ. (n.) தெருப் பக்கத் திலமைந்த கதவு; street door.

[தெரு + கதவு]

தெருக்கால் *teru-k-kāl*, பெ. (n.) வீட்டருகில் பரவாந் நடும் முழுத்தக்கால்; a pole planted near a marriage-house in the previous night of a wedding ceremony.

[தெரு + கால்]

தெருக்குத்து *teru-k-kuttu*, பெ. (n.) தெருவுக்கு நேராக அமைந்திருக்கும் வீடு; considered inauspicious portion of a house, being opposite to a street.

[தெரு + குத்து]

இத்தகைய வீடுகள் செழிப்படையா என்பது நம்பிக்கை.

தெருக்கூத்து *teru-k-kūttu*, பெ. (n.) 1. தெரு வெளியில் நடக்கும் நாடகம்; dramatic performance or dance in a street. 2. எல்லோராலும் நகைக்கத்தக்கது; that which is a public disgrace.

[தெரு + கூத்து]

தெருட்சி *teruṭci*, பெ. (n.) 1. அறிவு; knowledge, wisdom, understanding. 2. தெளிவு; clearness. 3. முதற்பூப்பு; attaining puberty.

[தெரிதல் → தெரியல் → தெருள் → தெருட்சி]

தெருட்டல் *teruṭṭal*, பெ. (n.) யாழ் நரம்பை உருட்டும் இசைக்கரண வகை; rubbing the lute-string to test the tone.

[தெருட்டு + அல், அல் தொ.பெ.ஈறு]

தெருட்டு¹-தல் *teruṭṭu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. அறிவுறுத்துதல்; to inform, make known. 2. மனம் தெளியச் செய்தல்; to convince, persuade, enlighten the mind. 3. ஊடல் தீர்த்தல்; to pacify, make up a love-quarrel. 4. வற்புறுத்துதல்; to confirm, assure. 5. நரம்பை அழுத்தத் தீண்டித் திருகிவிடுதல்; to rub and test the tone of a lute string.

[தெருள் → தெருட்டு-]

தெருமரல் *teru-maral*, பெ. (n.) 1. மனச்சுழற்சி; giddiness, confusion, perplexity, distress. 2. அச்சம்; fear.

[தெருமரு → தெருமரல்]

தெருமறிச்சான் *teru-mariccān*, பெ. (n.) திருவிழாக் காலங்களில் தீண்டாக்குலத்தினர் வாராதபடி தெருவையடைத்து வைக்குந்தட்டி; 'tattis' placed across a street preventing the untouchables from entering during a festival.

[தெரு + மறிச்சான்]

தெருள் (ரு)-தல் *teru!(ru)-*, 16 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உணர்வுறுதல்; to know, to gain true knowledge. 2. தெளிதல்; to perceive, ascertain, understand clearly. 3. பூப்பெய்துதல்; to arrive at puberty as a girl. 4. புகழடைதல்; to be renowned. 5. விளங்குதல்; to be clear lucid.

தெருளான் *teruḷān*, பெ. (n.) அறிவிலி; fool.

[தெருள் + ஆ + 'அன்' ஆ எதிர்மறை. இடைநிலை]

தெல்லி *telli*, பெ. (n.) 1. மீன்பிடித்து இடுவதற்கான சிறுகூடை; angler's basket. 2. சிறுவயல்; a small field.

தெலுங்கு *teluṅgu*, பெ. (n.) ஆந்திரநாட்டு மொழி; language of Andhra Pradesh.

மறுவ. வடுகு. ஆந்திரம்

[தெலுகு → தெலுகு → தெலுங்கு]

தெவ் *tev*, பெ. (n.) 1. பகை; enmity, hostility. 2. போர்; war, battle, fight. 3. பகைவன்; opposing power, enemy.

தெவ்வர் *tevvar*, பெ. (n.) பகைவர்; enemy, foe.

[தெவ் + ஆர் = தெவ்வர்]

தெவ்வர் முனைப்பதி *tevvar-munaippadi*, பெ. (n.) பாசறை; camp of an invading hostile army.

[தெவ்வர் + முனைப்பதி]

தெவ்வினை *tev-vinai*, பெ. (n.) போர்; war, battle.

[தெவ் + வினை]

தெவ்வு-தல் *tevvu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கொள்ளுதல்; to get, take, obtain. 2. கவர்தல்; to seize, grasp, steal. 3. நிறைத்தல்; to fill. 4. மன்றாடிக்கேட்டல்; to beg hard, importune.

[தெவு → தெவ்வு]

தெவ்வேந்தர் *tev-vēndar-*, பெ. (n.) பகையரசர்; enemy king.

தெவிட்டல் *teviṭṭal-*, பெ. (n.) உமிழப்பட்டது; that which is spit or vomited.

[தெவிட்டு → தெவிட்டல்]

தெவிட்டு-தல் *teviṭṭū-*, 5 செ.கு.வி. (v.t.) 1. தேக்கிடுதல்; to be satiated, glutted as the stomach, to be cloyed. 2. அசையிடுதல்; to chew the cud. 3. உமிழ்தல்; to spit. 4. நினைத்தல்; to think. 5. வாயாலெடுத்தல்; to vomit, loathe. 6. திரளுதல்; to gather in a crowd. 7. தங்குதல்; to abide, stay, remain. 8. ஒலித்தல்; to make noise. 9. நிறைதல்; to become full.

க. தேகட்டு.

தேம் = இனிமை.

தேம் → தும் → திவு = இனிமை.

திவு → தெவு - தெவிட்டல்.

தெழி-த்தல் *teḷi-*, 4 செ.கு.வி. (v.t.) 1. அதட்டுதல்; to drive or control by shouting. 2. முழக்குதல்; to sound forth, cause to sound, as a drum. 3. அடக்குதல்; to subdue, suppress. 4. பிரித்தல்; to separate. 5. வருந்துதல்; to trouble, distress.

தெள்விளி *teḷ-viḷi*, பெ. (n.) 1. தெளிந்தவோசை; clear sound or tone. 2. தெளிந்த சொல்; clear, distinct utterance or word. 3. கூவி வெருட்டும் ஓசை; ringing shout, as in scaring birds. 4. இசைப் பாட்டு; musical song.

[தெள் + விளி]

தெள்ளிமை *teḷḷimai*, பெ. (n.) 1. தெளிவு; clearness, obviousness, perspicuity. 2. அறிவு நுட்பம்; intelligence, sagacity, penetration, cleverness.

[தெளிமை → தெள்ளிமை]

தெள்ளியர் *teḷḷiyar*, பெ. (n.) தெளிந்த அறிவினர்; the learned, the wise, as persons of clear understanding.

[தெள் → தெள்ளியர்]

தெள்ளு¹-தல் tellu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தெளிவாதல்; to be clear, lucid, pure, refined as language; 2. அறிவு முதிர்ந்தல்; to be mature in knowledge or experience.

[தெள் → தெள்ளு]

தெள்ளு²-தல் tellu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஆராய்தல்; to examine, sift. 2. கொழித்தல்; to sift, as grain. 3. புடைத்தல்; to sift gently in a winnowing fan. 4. அலைக்கொழித்தல்; to waft, as the sea; to cast upon the shore.

[தெள் → தெள்ளு]

தெள்ளுதமிழ் tellu-tamil, பெ. (n.) செந்தமிழ்; pure tamil.

[தெள் → தெள்ளு + தமிழ்]

தெள்ளேணம் tellēṇam, பெ. (n.) கை கொட்டிப் பாடியாடும் மகளிர் விளையாட்டு வகை; a girl's play accompanied by singing and clapping of hands.

[தெள் → தெள்ளு + தமிழ்]

தெளி¹-தல் telī-, 3 செ.கு.வி. (v.t.) 1. கசடு நீக்கித் தெளிவுறுதல்; to clear from a sediment. 2. நோயினின்று குணமடைதல்; to recover from illness. 3. மூர்ச்சை தெளிதல்; to regain consciousness. 4. ஒன்றையே சிந்தித்தல்; to ponder, ruminate on only one thing. 5. துளைத்தல்; to pierce, perforate. 6. தானே அறிதல்; to know or experience one self.

ம. தெளிவுக; க. திளி; தெ. தெலி; து. தெலியுனி

தெளி²-தல் telī-, 3 செ.கு.வி. (v.t.) 1. தெளிவாதல்; to become clear, limpid, transparent, as water by the settling of sediment. 2. அமைதியுறுதல்; to become serene, as the mind. 3. ஒளிர்ந்தல்; to be bright, as the countenance. 4. வெண்மையாதல்; to become white, as clothes by washing. 5. ஒழிதல்; to clear away, disappear, as famine, as an epidemic. 6. ஐயநீங்குதல்; to clear up, as doubt; to become evident, obvious, as the meaning of a passage. 7. முடிவுக்கு வருதல்; to come to a conclusion. 8. குணப்படுத்துதல்; to be cured, as disease. 9. செழித்தல்; to grow stout, fat, sleek, as persons or animals; to thrive, as vegetation. 10. மேல்வரும்படி காணுதல்; to turn out, as clear profit; to accrue, as gain; to be clear gain after allowing for all expenses.

[தெள் → தெளி]

தெளி³-தல் telī-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஆராய்தல்; to consider, investigate. 2. அறிதல்; to know, understand. perceive, experience. 3. நம்புதல்; to trust, confide in. 4. துளைத்தல்; to pierce, perforate.

[தெள் → தெளி]

தெளி⁴-த்தல் telī-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. துப்புரவாக்குதல்; to clear, free, as from turbid or feculent matter; to clarify, refine, clean. 2. தெளிவித்தல்; to make known, affirm clearly, cause to believe. 3. ஊடலுணர்த்துதல்; to pacify,

make up. as a love-quarrel. 4. வெளிப் படுத்துதல்; to make, manifest, reveal. 5. உறுதிசெய்தல்; to determine. 6. தூவுதல்; to strew scatter, sprinkle, as water. 7. விதைத்தல்; to sow, as seed. 8. கொழித்தல்; to cast up in sifting, as sand, as pearls. 9. புடைத்தல்; to winnow, separate large from small particles by a fan. 10. சாறுவடித்தல்; to extract the essence. 11. உருக்கியோட வைத்தல்; to melt, as in refining gold. 12. நீக்குதல்; to dispel, as fear, sorrow, delirium

[துளித்தல் = துளி விழுதல் (தன்வினை); துளிகளைச் சிந்துதல். தெளித்தல். தெறித்தல், இறைத்தல், சிந்துதல், (பிறவினை). துளி → தெளி, தெளித்தல் = துளி துளியாய்ச் சிந்துதல் (மு.தா.60)]

தெளிந்தவறிவு telinda-v-arivu, பெ. (n.) பகுத்தறிவு, நுண்ணறிவு; to mature understanding, clear intellect, discernment, profound wisdom.

[தெளிந்த + அறிவு]

தெளிந்துவரு-தல் telindu-varu-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நோய்குணமடைதல்; to progress from illness showing improvement. 2. நீர் தெளிவாகுதல்; to become clear as water. 3. மயக்கங்தெளிதல்; to recover gradually from giddiness (சா.அக)

[தெளிந்து + வரு-]

தெளிநீர் telī-nīr, பெ. (n.) 1. தெளிவடைந்த நீர்; cleared liquid or water. 2. தூயநீர்; pure water. 3 பனி நீர்; dew water. 4. வாவை நீர்; distilled water.

[தெளி + நீர்]

தெளிப்பு telippu, பெ. (n.) 1. தூய்மை செய்கை; clearing, clarification, refinement, purification. 2. கொழிக்கை; separating grains on a winnowing fan. 3 வடிக்கை; straining off; decanting. 4. தூவுகை; sprinkling, scattering, strewing. 5. விதைப்பு; sowing of seeds.

[தெளி → தெளிப்பு]

தெளிப்புநீர்பாசனம் telippu-nīr-pāśanam, பெ. (n.) குழாய் மூலம் வரும் நீரைப் பீய்ச்சி அடிக்கும் கருவி மூலம் சிதறச் செய்து பயிரின் அடிப்பகுதி நனையும்படிச் செய்யும் பாசனமுறை; sprinkling irrigation.

தெளிவி-த்தல் telivi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அறிவித்தல்; to announce. 2. தெரியப் பண்ணுதல்; to make one to understand. 3. விளக்குதல்; to explain.

[தெளி → தெளிவி. 'வி' பிறவினையீறு]

தெளிவாள் telivāl, பெ. (n.) கூர்வாள்; sharp sword.

[தெளி + வாள்]

தெளிவு telivu, பெ. (n.) 1. துலக்கம்; clarify, transparency, limpidness. 2. ஒளி; bright, brilliance, as of a gem, pearl etc. 3. பொருள் வெளிப்படப்புவப்படுதலாகிய செய்யுட்குணம்; perspicuity, clearness, as a merit of poetic composition.

4. உடற்செழிப்பு; plumpness. sleekness. 5. சாறு; juice, essence. 6. பதநீர்; sweet toddy. 7. அறிவு; knowledge, wisdom. 8. நனவு; concious, walking state. 9. மனத்தெளிவு; clarity of mental vision. 10. ஆராய்ந்து கொண்ட முடிவு; conclusion, decision reached after full deliberation. 11. நம்பிக்கை; confidence. 12. மனவமைதி; placidity, tranquillity, serenity of mind. 13. நற்காட்சி; clear vision of truth. 14. உளக்குறிப்பு; thought, meaning, intention. 15. நீக்கம்; clearing, passing away, as of clouds, darkness, fear, sleep, etc. 16. செலவு போக உள்ள மேல்வரும்படி; net profit, profit gain after deducting expenses and waste. 18. ஏது; evidence, proof.

ம. தெளிவு; க.தெளிவு; தெ.தெலுபு. தெலிவி;
து. தினுவளிகெ.

தெளிவுரை telivurai, பெ. (n.) 1. தெளிவான பேச்சு; clear speech. 2. பாட்டுக்கெழுதும் உரை வகையுளொன்று; a kind of commentary for poem.

[தெளிவு + உரை]

தெற்குவாசல் terku-vāśal, பெ. (n.) 1. தென் திசையிலமைந்த வாயில்; door in south side. 2. தென் திசையில் வாசலமைந்த வீடு; house facing south side.

[தெற்கு + வாசல்]

தெற்றி terri, பெ. (n.) 1. திண்ணை; raised verandah. 2. மாடம்; mansion, palace. 3. மேட்டிடம்; elevated ground. 4. நெற்றியம்பலம் பார்க்க; see terri-y-ambalam.

[தில் → திள் → திண் → திண்மை = பருமன்.
தில் → துல் → தெல் → தெறு → தெற்று = செறிவு.

தெற்று → தெற்றி = திண்ணை, மேட்டிடம்.]

தெற்றியம்பலம் terri-y-ambalam, பெ. (n.) 1. மேட்டிடமாக அமைந்த சித்திரக்கூடம்; raised hall in place or temple.

[தெற்றி + அம்பலம்]

தெற்றியிலக்கை terri-y-ilakkai, பெ. (n.) 1. ஊர்ப் பொதுவிலொரு பகுதியை மேட்டிடமாகச் செய்து பயன்படுத்துவோர் செலுத்தும் வரி; tax paid by the people, who use the common elevated land in the village.

[தெற்றி + இலக்கை]

தெற்றுக்கால் terri-k-kāl, பெ. (n.) 1. முட்டிக் கால்; knocking knee. 2. முட்டிக் காலுள்ளவன்-ள்-து; knock-kneed person or animal.

[தெற்று + கால்]

தெற்றுப்பல் terri-p-pal, பெ. (n.) 1. ஒன்றோடொன்று பின்னியிருக்கும் பல்; snagged tooth. 2. மிகையான பல்; supernumerary tooth.

[தெற்று + பல்]

தெற்றுமாற்று terri-mārru, பெ. (n.) 1. ஏமாற்று; tricks, shifts, deception.

தெற்றுரை terrurai, பெ. (n.) 1. மாறுபடுமொழி;

inconsistent speech.

[தெற்று + உரை]

தெற்றுவாசல் terri-vāśal, பெ. (n.) திட்டி வாசல்; wicket.

[தெற்று + வாசல்]

தெற்றென terrena, கு.வி.எ. (adv.) 1. விரைவாக; speedily, hastily. 2. உடனே; forthwith, immediately. 3. தெளிவாக; clearly.

ம. தெற்றன, தெற்றென

[தெற்று + என]

தெற்றெனவு terrenavu, பெ. (n.) 1. தெளிவு; certainty, clearness. 2. வெட்கமின்மை; immoedesty.

[தெற்று + எனவு]

தெறல் teral, பெ. (n.) 1. அழிக்கை; ruining. 2. சினத்தல்; being angry. 3. வெம்மை; heat. 4. வருந்துகை; affliction.

[தெறு → தெறல்]

தெறி-த்தல் teri-, 4 செ.கு.வி. (v.t.) 1. தாக்கப்பட்டு வெளிப்படுதல்; to strike and fly off. 2. பிதுங்குதல்; to start, as eyes. 3. பொறி அல்லது துளியாய்ச்சி தறுதல்; to be sprinkled, as drops or particles of water; to splash up, as spray; to fly off, as sparks. 4. முறிதல்; to break. 5. அறுதல்; to burst asunder, snap in twain, as a rope. 6. குலைதல்; to be scattered, as an army. 7. துள்ளுதல்; to spring, leap, hop, as a stag. 8. பிளத்தல்; to split. 9. முற்றுதல்; to be complete, full. 10. வேறுபடுதல்; to be broken off, as friendship, to be disunited. 11. நீங்குதல்; to be removed, cured, as a disease. 12. தவறுதல்; to fail, end unsuccessfully. 13. குறும்பு பண்ணுதல்; to be mischievous. 14. செருக்குத் திமிராயிருத்தல்; to be proud. 15. நரம்பு துடித்து நோவுண்டாதல்; to give the throbbing pain.

[தெறு → தெறி-]

தெறிக்கப்பேசு-தல் terikka-p-peśu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) பொறுமையின்றி கடுத்துப் பேசுதல்; to speak, rashly and inconsiderately.

[தெறிக்க + பேசு-]

தெறித்தவன் terittavan, பெ. (n.) 1. செறுக்குள்ளவன்; headstrong, proud man. 2. கொடியவன்; cruel man.

[தெறு → தெறி → தெறித்தவன்]

தெறித்துநடை teritu-naḍai, பெ. (n.) துள்ளு நடை; hopping gait.

[தெறித்து + நடை. தெறி → தெறித்து]

தெறித்துப்போ-தல் terittu-p-pō-, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குடும்பத்தைவிட்டு விலகி விலை மகளாதல்; to desert one's home and become a prostitute. 2. பிணி தீர்தல்; to be cured. 3. ஒளியாற் கண்கூசி மழுங்குதல்; to be dazzled by excess of light.

[தெறி → தெறித்து + போ-]

தெறிபடு-தல் teri-paḍu, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சிதறுண்ணுதல்; to be scattered, as cattle.

2. அலைந்துலைதல்; to be tossed about, as a vessel at sea. 3. தோற்றோடுதல்; to be descomfited, routed, as an army. 4. கலங்குதல்; to be puzzled, confounded. 5. திக்கறுதல்; to be desolate, forsaken. 6. தவறுதல்; to fail, come to naught.

[தெறி + படு-]

தெறிவில் *teri-vil*, பெ. (n.) சுண்டு வில்; a small bow for shooting pellets.

ம. தெறிவில்லு

[தெறி¹ + வில்]

தெறு-தல் *teru-*, 6 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சுடுதல்; to burn, scorch. 2. தண்டஞ்செய்தல்; to punish. 3. அழித்தல்; to destroy. 4. கொல்லுதல்; to kill. 5. வருத்துதல்; to trouble, plague. 6. நெரித்தல்; to crush, bruise. 7. காய்ச்சுதல்; to boil down. 8. சினத்தல்; to be angry at or with. 9. கொட்டுதல்; to sting, as a wasp. 10. மிகுத்தல்; to increase.

தெறுநர் *terunar*, பெ. (n.) 1. பகைவர்; foes, enemies. 2. கொலையாளர்; murderers.

[தெறு¹ → தெறுநர்]

தெறுபொருள் *teruvar*, பெ. (n.) திறைப் பொருள்; indemnity, tribute.

[தெறு → பொருள்]

தென் *ten*, பெ. (n.) 1. தெற்கு; south, southern region. 2. அழகு; beauty. 3. கற்பு; chastity. 4. இசை; harmony, music. 5. இசைப்பாட்டு; song. 6. இனிமை; sweetness. 7. வலப்பக்கம்; right side.

ம., க., தெ. தென்

[தில் → தெல் → தென். தென்னுதல் = கோணுதல், சாய்தல். தென்னை மரம் பெரும்பாலும் கோணி வளரும். எனவே, தென்னை எனப் பெயர் பெற்றது. தமிழ் நாட்டின் தென் திசையில் அதிகமாக இருந்ததால் திசைக்கும் தென், தெற்கு எனப் பெயருக்கும் காரணமாயிற்று]

தென்கரைநாடு *tenkaraināḍu*, பெ. (n.) காவிரிக்குத் தென்கரையாகச் சோழ மண்டலத்துள் அமைந்த நாடு; country situated in *chola mandalam*, which is south of cavery.

[தென் + கரை + நாடு]

தென்கலையார் *ten-kalaiyār*, பெ. (n.) தென்கலைத் திருமண் இடும் மாலியப் பிரிவினர்; the *vainava* sect wearing *ten-kalai-tiruman*.

[தென் + கலையார்]

தென்காற்று *tenkārru*, பெ. (n.) தென்றல்; balmy breeze, as blowing from the south.

ம. தென்னிகாற்று

[தென் + காற்று]

தென்கிழக்கு *ten-kilakku*, பெ. (n.) தென்கீழ்த் திசை; south east.

ம. தென்கிழக்கு

[தென் + கிழக்கு]

தென்கோடு *ten-kōḍu*, பெ. (n.) பிறைநிலவின் தென்முனை; Southern cusp of the moon.

[தென் + கோடு]

தென்படு-தல் *ten-paḍu-*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. புலப்படுதல்; to meet, appear, strike one's eyes. 2. பயிற்சியடைதல்; to be versed, experienced.

தென்பாண்டிநாடு *ten-paṇḍi-nāḍu*, பெ. (n.) 1. நாஞ்சி நாடாகக் கருதப்படும் பாண்டி நாட்டுத் தென்பகுதி; the Southern Pāṇḍya country identified with *nāñjil-nāḍu*.

[தென் + பாண்டி + நாடு]

தென்பால் *ten-pāl*, பெ. (n.) 1. தெற்குப் பாகம்; the southern part.

ம. தென்பால்

[தென் + பால்]

தென்பாற்பரதம் *ten-pār-paradam*, பெ. (n.) ஒன்பது கண்டங்களுள் ஒன்று; a continent, one of nine.

[தென் + பால் + பரதம்]

தென்புலக்கோன் *ten-pula-k-kōṇ*, பெ. (n.) கூற்றுவன்; *Yamaṇ*, as the lord of the south.

[தென்புலம் + கோன்]

தென்புலத்தார் *ten-pulattār*, பெ. (n.) தென்றிசையில் வாழ்ந்து மறைந்த முன்னோர்; the manes, as living in the south.

[தென் + புலத்தார்]

தென்புலத்தார்வேள்வி *ten-pulattār-vēlvi*, பெ. (n.) 1. ஐவகை வேள்வியுள்ளொன்றாய் நாள்தோறும் தென்றிசையிலுள்ளார் (பிதிரர்); பொருட்டுச் செய்யும் நீத்தார் கடன்; one of *ai-vagaivēlvi*; daily offering of libations to the manes.

[தென் + புலத்தார் + வேள்வி]

தென்புலம் *ten-pulam*, பெ. (n.) 1. தென்றேயம்; the southern country. 2. தென்றிசையிலுள்ளவருலகம்; region of the manes. 3. கூற்றுவனுலகு; the abode of the God of death, world of *Yamaṇ*. 4. தமிழகத்தின் தெற்கிலிருந்த பாண்டி நாடு; Pāṇḍiya country.

ம. தென்புலம், தெக்கன்புரி

[தென் + புலம்]

தென்புலர் *ten-pular*, பெ. (n.) காலத்தூதர்; *Yamaṇ*'s messengers.

[தென்புலம் → தென்புலர்]

தென்மதுரை *tenmadurai*, பெ. (n.) 1. தலைச் சங்கமிருந்து கடல் கொள்ளப்பட்ட நகரம்; Southern *Madurai* the reputed city where the first *Sangam* met, supposed to have been submerged by the sea. 2. தென்பாலுள்ள மதுரை; *Madurai* dist. fr. *Vada Madurai*.

[தென் + மதுரை. மதி → மதிரை → மதுரை = மதிக்குலத்தவனான பாண்டியன் முதல் தலைநகர் (தென் மதுரை)]

தென்மலை *ten-malai*, பெ. (n.) பொதிய மலை; *Mount Podiyam*, believed to be the residence of *Agattiyar*: opp. to *vaḍamalai*.

[தென் + மலை]

தென்முனி *ten-muni*, பெ. (n.) அகத்தியன்; *Agattiyar*, as residing in the south.

ம. தென்முனி

[தென் + முனி]

தென்முனை *ten-munai*, பெ. (n.) தென்கோடி முனை; the South pole.

[தென் + முனை]

தென்மொழி *ten-moḷi*, பெ. (n.) 1. தென்னாட்டில் பேசப்படும் மொழி; South Indian language. 2. தமிழ்; Tamil, as the speech of the South.

ம. தென்மொழி

[தென் + மொழி. தென்குமரிக் கண்டத்தில் தோன்றிய தமிழ் மொழி]

தென்றமிழ் *tenramil*, பெ. (n.) தமிழ்மொழி; Tamil, as the language of the south.

[தென் + தமிழ்]

தென்றல் *tenral*, பெ. (n.) 1. தென்காற்று; south wind, balmy breeze from the south. 2. கோடைத் தென்காற்று; south-west monsoon in June-September.

ம. தென்றல்

[தென் → தென்றல்]

தென்றி *tenri*, பெ. (n.) 1. தெற்கு; south. 2. தென்றல் பார்க்க; see *tenral*.

[தென் → தென்றி]

தென்றிசைமுதல்வன் *tenriṣai-mudalvan*, பெ. (n.) தென் திசையின் தலைவனான கூற்றுவன்; *Yaman* as regent of the south.

ம. தென்னல்; க. தெம்பரல், தென்காலி, தம்பெலர்; தெ. தெம்மா (காற்று)

[தென் + திசை + முதல்வன்]

தென்று-தல் *tenru-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சிதறுதல்; to be scattered, split to pieces. 2. இனம்பிரிதல்; to stray away, as from a group.

ம. தென்னுக.

[தெறி → தெற்று → தென்று-;]

தென்னகர் *ten-nagar*, பெ. (n.) கூற்றுவன் நகரம்; *Yaman* capital, as being in the south.

ம. தென்னகர்

[தென் + நகர்]

தென்னங்காடி *tennañ-gāḍi*, பெ. (n.) தென்னங்களைப் புளிக்க வைத்து அதனின்றி வடிக்கப் படும் சாறு; coconut vinigar.

[தென்னை + காடி]

தென்னங்கீற்று *tennañ-kirru*, பெ. (n.) தென்னை மட்டையின் ஓலையைமிடைந்த கீற்று; split coconut leaf.

[தென்னை + கீற்று]

தென்னங்கிடுகு *tennañ-kiḍugu*, பெ. (n.) தென்னங்கீற்றால் முடைந்த தட்டி; screen made of braided coconut leaf.

[தென்னை + கிடுகு]

தென்னங்குருகு *tennañ-kurugu*, பெ. (n.) தென்னையின் உள்ளீடு; heart of the coconut tree.

[தென்னை + குருகு]

தென்னங்குருத்து *tennañ-kurutu*, பெ. (n.) தென்னை மரத்துத் தளிர்; tender terminal bud on the top of the coconut tree - coconut cabbage (சா.அக.).

[தென்னை + குருத்து]

தென்னங்குரும்பை *tennañ-kurumbai*, பெ. (n.) 1. தென்னை மரத்தில் முதன்முதலாக விடும் இளங்காய்; the germ or the first setting of the young coconut. 2. பக்குவப்படாத தேங்காய்; immature coconut.

[தென்னை + குரும்பை]

தென்னங்கோழை *tennañ-kōḷai*, பெ. (n.) தேங்காய்க் குடுவை; coconut with the milk and kernal taken out.

[தென்னை + கோழை]

தென்னம்பாளை *tennam-pālai*, பெ. (n.) 1. தென்னம்பூ உள்ளடங்கிய உறை; coconut flower with the integument covering it. 2. தென்னம்பூவினுறை; integument or spathe of the blossom, which covers it until it expands.

[தென்னை + பாளை]

தென்னம்பிள்ளை *tennam-piḷḷai*, பெ. (n.) தென்னங்கன்று; coconut sapling.

[தென்னை + பிள்ளை]

தென்னர்நிலம் *tennar-nilam*, பெ. (n.) 1. பகைவர் நாடு; enemy's country. 2. போர்க்களம்; battle field.

[தென்னர் + நிலம்]

தென்னவன் *tennavan*, பெ. (n.) 1. தென் புலத்தை யாண்ட பாண்டியன்; *Paṇḍiyan*, as ruling in the south. 2. இராவணன்; *Rāvaṇan*. 3. கூற்றுவன்; *Kūrṭuvan*.

ம. தென்னவன்

தென்னிலம் tennilam, பெ. (n.) போர்க்களம்; battle-field.

[தென்னர் + நிலம் = தென்னர்நிலம்.
தென்னர்நிலம் → தென்னிலம்]

தென்னு-தல் tennu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வளைதல்; to bent. 2. நெம்புதல்; to lift, as with a lever. 3. கிளம்புதல்; to rise.

தே

தே¹ tē, த் என்ற மெய்யெழுத்தும் ஏ என்ற உயிரெழுத்தும் சேர்ந்த கூட்டெழுத்து; the syllable formed by adding the long vowel 'ē' to the consonant 't'

[த் + ஏ]

தே² tē, பெ. (n.) 1. தெய்வம்; the deity. 2. தலைவன்; chief, lord.

ம. தே.

[தேய்தல் = உரசுதல். தேய் → தே = (உரசிப் பற்றும்) நெருப்பு, (நெருப்பாகிய) தெய்வம், (தேய்வம் போன்ற) தலைவன் (வ.வ.16)]

தேக்கந்தீவு tēkkan-tīvu, பெ. (n.) ஏழு தீவுகளு ளொன்று; an annular continent named after the tree called tēkku, one of sevanisland.

[தேக்கு → தேக்கம் + தீவு]

தேக்கம் tēkkam, பெ. (n.) 1. தேங்குகை; being brimful. 2. நிறைவு; fullness, satiety. 3. நீரோட்டத்தின் தடை; obstruction of the flow of water.

[தேங்கு → தேக்கு → தேக்கம்]

தேக்கர் tēkkar, பெ. (n.) மிகுதி; abundance.

தேக்கரண்டி tē-k-karaṇḍi, பெ. (n.) 60 தனி கொள்ளளவு கொண்ட சிறுகரண்டி; a small spoon holding 60 drops of liquid; tea spoon.

[தே + கரண்டி]

தேக்கிடு-தல் tēkkiḍu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உணவின் மிகுதியால் அதில் வெறுப்பு நிலையடைதல்; to be satiated, as a person with rich food. 2. ஏப்பமிடுதல்; to belch, eructate. 3. நீர் முதலியன உள் நிரம்பி வெளிவருதல்; to brim over.

[ஏ → தே → தேக்கு + இடு-]

தேக்கு¹-தல் tēkku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நீர் முதலியவற்றை ஓரிடந் தேக்கக் கட்டுதல்; to stop the flow, as of water; to dam up. 2. நிரம்பப் பருகுதல்; to drink to the full. 3. தடை பண்ணுதல்; to obstruct.

[தேங்கு → தேக்கு-]

தேக்கு²-தல் tēkku-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிறைதல்; to be full, copious, abundant, replete. 2. ஏப்பம் விடுதல்; to belch. 3. தெவிட்டுதல்; to be sated, gluttoned, cloyed, satiated.

[தேங்குதல் - உயர்தல், மிகுதல். தேங்கு → தேக்கு. தேக்குதல் = அடிவயிற்றிலுள்ள காற்றை எழுப்புதல், ஏப்பம் விடுதல்]

தேக்கு³ tēkku, பெ. (n.) தேக்குமரம்; teak wood tree.

ம.தேக்கு; க. தேகு, தேக, தேங்கு; தெ. டேகு, தேகு; கோண். டேகா, தேகர கொலா. தேக்.

[தேங்குதல் = உயர்தல், மிகுதல், தேங்கி → தேக்கு, உயர்ந்த அல்லது உயர்வான மரம் (மு.தா.73)]

தேங்குமுகந்தளத்தல் tēṅga-mugantalatal, பெ. (n.) படி முதலியவற்றால் அளக்கும் அளவு வகை; measuring grain, etc., with a standard measure.

[தேங்கு + முகந்து + அளத்தல்]

தேங்கல் tēṅgal, பெ. (n.) 1. நிறைதல்; full. 2. அச்சக் குறிப்பு; gesture of fear. 3. மிகுதல்; overwhelm. 4. குலைதல்; collapse.

[தேங்கு + அல். 'அல்' தொழிற்பெயர்]

தேங்கனி tēṅgaṇi, பெ. (n.) தேங்காய்; coconut.

[தேங்கு + கனி → தெங்குகனி → தேங்கனி. தேங்காய் பார்க்க]

தேங்காய் tēṅgāy, பெ. (n.) தென்னை மரத்தின் காய்; fruit of coconut tree.

ம. தேங்ங, தெங்ஙங்காயி; க. தெங்கின காயி, தேங்காயி; தெ. டெங்காய, தெங்காய; குட. தெங்கெ; கோத. தெங்காய்; துட. தொக்; பட. தெங்கெ.

[தென்னை + காய் → தென்னங்காய் → தெங்கங்காய் → தேங்காய்]

தேங்காய்க்கண் tēṅgāy-k-kaṇ, பெ. (n.) தேங்காயின் மேலிடத்துள்ள முக்கண்; the three eyes of the coconut.

ம. தேங்ஙாக்கண்ணு

[தேங்காய் + கண்]

தேங்காய்க்கண் திற-த்தல் tēṅgāy-k-kaṇ-tira-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தேங்காய்க்குள் மருந்தைப் புகட்டுவதற்காக அதன் கண்ணைத் துளைத்தல்; to make a hole through one of three eyelets on the top of the shell in order to insert medicine or other drugs into it after clearing the water contained it.

[தேங்காய் + கண் + திற-]

தேங்காய்ப்பால் tēṅgāy-p-pāl, பெ. (n.) 1. தேங்காய்த் துருவலினின்று பிழிந்த பால்; coconut juice pressed from the scraped kernal. 2. தேங்காய்த் துருவலினின்று பிழிந்து சருக்கரையிட்டுச் சமைக்கப்படும் பருகம்; a sweet preparation of cocount juice.

ம. தேங்ஙாப்பால்
[தேங்காய் + பால்]

தேங்காய்ப்பாலவியல் tēṅgāy-p-pāl-aviyal, பெ. (n.)
தேங்காய்ப்பாலோடு பல கறிகள் ஒன்று சேர்த்துச்
சமைத்த கறிவகை; a vegetable curry cooked with coconut
juice.
மறுவ. சொதி (நெல்லை)
[தேங்காய் + பால் + அவியல்]

தேங்காய்மொத்தி tēṅgāy-motti, பெ. (n.) மாட்டின்
முன்னங்காலின் இடையிலுள்ள தசைத் திரட்சி;
lump of flesh in the middle of the forelegs of cattle or buffaloes
(செ.அக.)
[தேங்காய் + மொத்தி]

தேங்காயெண்ணெய் tēṅgāy-eṇṇey, பெ. (n.) தேங்காயின்
எண்ணெய்; coconut oil.
ம. தேங்ஙாணி; பட. தெங்கொண்ணெ.
[தேங்காண் + எண்ணெய்]

தேங்கு¹-தல் tēṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிறைதல்; to fill,
become full, rise to the brim. 2. தங்குதல்; to stay, stagnate. 3.
மிகுதல் (விண்); to be crowded, abundant, copious.
[தெண்டுதல் = நெம்புதல், மேற்கிளப்புதல்.
தெண்டு → தெங்கு → தேங்கு. தேங்கு-தல்
= உயர்தல், மிகுதல்]

தேங்குழல் tēṅgulaḷ, பெ. (n.) பணியார வகை; a kind of
vermicular confection made of rice paste.
ம. தேங்குழல்
[தேன் + குழல்]

தேங்குழற்செப்பு tēṅgulaṟ-ceppu, பெ. (n.) தேங்குழல்
பிழியுங் கருவி; cylindrical utensil for preparing tēṅgulaḷ.
மறுவ. தேங்குழல் அச்சு
[தேன் + குழல் + செப்பு]

தேசத்தலைவர் tēṣa-t-talaivar, பெ. (n.) நாடு முழுதும்
செல்வாக்குள்ள தலைவர்; national leader.
[தேசம் + தலைவர்]

தேசத்தொண்டு tēṣa-toṇḍu, பெ. (n.) நாட்டு நலனை
முன்னிறுத்திச் செய்யும் ஊழியம்; patriotic service.
[தேசம் + தொண்டு]

தேசப்பழமை tēṣa-p-paḷamai, பெ. (n.) நாட்டு வழக்கம்;
ancient or established customs or usages of a country.
[தேசம் + பழமை]

தேசம் tēṣam, பெ. (n.) 1. இடம்; place. 2. நாடு; country,
province, territory, land, district. 3. நாவலந் தீவில் அமைந்த
56 தேசங்கள்; countries of ancient India, 56 in number.
ம. தேசம்
[துகு → திகு → திகை = முடிவு, எல்லை.
திகைதல் = முடிதல், தீர்தல், தீர்மானமாதல்,

திகை → திசை = முடிவு, எல்லை, பக்கம்.
திசை → (தேச) தேசம்]

தேசியக்கொடி tēṣia-k-koḍi, பெ. (n.) ஒரு நாட்டுக்குரிய
அடையாளக்கொடி; national flag.

[தேசம் → தேசியம் + கொடி]

தேசியச்சின்னம் tēṣiya-c-cinṇam, பெ. (n.) நாட்டை
அடையாளப்படுத்தற்குக் கையாளப்படும் கொடி,
பண் முதலியன; national flag, national anthem etc., to mark
as an emblem of a country.

[தேசம் → தேசியம் + சின்னம்]

தேசியப்பண் tēṣiya-p-paṇ, பெ. (n.) நாட்டுப்பற்றை
வெளிப்படுத்துவதும், நாட்டுச் சின்னமாக
விளங்குவதுமாகிய பாடல்; national anthem.

[தேசம் → தேசியம் + பண்]

தேசியப்பறவை tēṣiya-p-paravai, பெ. (n.) ஒரு
நாட்டுக்குரியதாக அறிவிக்கப்படும் பறவை;
national bird.

[தேசம் → தேசியம் + பறவை]

தேசியம் tēṣiyam, பெ. (n.) 1. நாட்டின் முழுமையையும்
ஒற்றுமையையும் நோக்கமாக வுடைய போக்கு;
nationalism. 2. ஓர் இனமக்கள் தங்கள் தனித்துவத்தை
வலியுறுத்தி அரசியலில் தனியுரிமைகோரும்
போக்கு; nationalism advocated by ethnic groups. 3. நாடு
முழுவதற்கும் உரியது அல்லது நாடு முழுவதையும்
சார்ந்தது; that which belongs to the nation.

[தேசம் → தேசியம்]

தேசியமாணவர்ப்படை tēṣiya-māṇavar-p-padaḷ, பெ. (n.)
படைப்பயிற்சி பெறும் மாணவ இளைஞர் படை;
national cadet corps (NCC).

[தேசியம் + மாணவர் + படை]

தேசியவியக்கம் tēṣiya-v-iyakkam, பெ. (n.) நாட்டின்
நலன் கருதி இயங்கும் இயக்கம்; national movement.

[தேசம் → தேசியம் + இயக்கம்]

தேட்டக்காரன் tēṭṭa-k-kāraṇ, பெ. (n.) 1. வருவா
யுள்ளவன்; person who has amassed riches. 2. திருடன்;
thief, pick pocket.

[தேட்டம் + காரன்]

தேட்டம் tēṭṭam, பெ. (n.) 1. ஈட்டுகை; acquiring,
earning, accumulation. 2. துருவிக் கொள்ளுகை;
seeking, search, pursuit. 3. திரட்டப்பட்ட
பொருள்; acquisiting; that which is earned or hoarded.
4. கவலை; anxiety, solicitude. 5. விருப்பம்; earnest desire,
appetite, longing.

ம. தேட்டம்

[தேடு → தேட்டு → தேட்டம்]

தேட்டாளன் tēṭṭalaṅ, பெ. (n.) வருவாயுள்ளவன்; thriving, wealthy person. 2. புதல்வன்; son.

[தேட்டு + ஆளன்]

தேட்டு tēṭṭu, பெ. (n.) 1. விருப்பம்; earnest desire. 2. வருவாய் ஈட்டுகை; earning. 3. துருவிக் கொள்ளுகை; seeking. 4. சாப்பாடு முதலிய வற்றின் நிறைவு; richness, as of dinner. 5. பேணுகை; supporting.

[தேடு → தேட்டு]

தேடல் tēdal, பெ. (n.) ஒன்றைக் கண்டறிவதற்கான தொடர் முயற்சி; pursuit; striving, search.

[தேடு → தேடல்]

தேடியதேட்டம் tēḍiya-tēṭṭam, பெ. (n.) தாமே ஈட்டிய செல்வம்; self acquired property.

[தேடு → தேடி + தேட்டம்]

தேடு-தல் tēḍu-, 5 செ.கு.வி. (v.t.) 1. துருவி நாடுதல்; to seek, search for, enquire after. 2. ஈட்டுதல்; to acquire, earn, procure. 3. பேணல்; to take care of, cherish, foster, provide for.

ம. தேடுக; குட. தெட்; துட. தொடக்

[தோண்டு → தேண்டு → தேடு.

ஒ.நோ: நோண்டு → நேண்டு → நேடு. நேடுதல் - தோண்டுதல் - தோண்டிப் பார்த்தாற்போல் தேடுதல். தேடிப்பார்த்தல் (வே.க.287)]

தேடுபொறி tēḍupōri, பெ. (n.) இணையத்தில் தேடிக்காண உதவும் மென்பொருள்; search engine to browse from internet.

தேம் tēm, பெ. (n.) 1. இனிமை; sweetness, pleasantness. 2. மணம்; fragrance, odour. 3. தேன்; honey. 4. தேனீ; honey bee. 5. கள்; toddy. 6. மதம்; must of an elephant. 7. நெய்; oil.

ம. தேம்

[தேன் → தேம்

ஒ.நோ: மேன்பாடு → மேம்பாடு]

தேம்பல் tēmbal, பெ. (n.) 1. வாட்டம்; fading, being faded. 2. குறைந்த நிலை; reduced or diminished state. 3. வருத்தம்; difficulty. 4. பழம்பூ; faded flower. 5. விம்மியழுகை; heaving sob.

[தேம்பு → தேம்பல்]

தேம்பா tēmbā, பெ.எ. (adj.) 1. குறையாத; not decrease. 2. அழியாத; not ruined. 3. தேயாத; not wane. 4. சுருங்காத; not shrink.

தேம்பாவணி tēm-bā-v-aṅi, பெ. (n.) கிறித்துவின் தந்தை குசையின் வரலாற்றைப் பற்றி வீரமாமுனிவர் 1726ஆம் ஆண்டில் பாடிய தொரு தமிழ்ப் பாவியம்; an epic poem on the life of Joseph, the father of Christ,

by Beschi @ Vīramāmuṅivar, written in 1726 A.D.

[தேன் → தேம் + பா + அணி. தேம்பா + அணி எனலுமாம்]

தேம்பு-தல் tēmbu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வாடுதல்; to fade; wither, droop; to be tired; to faint. 2. மெலிதல்; to grow thin; to be emaciated. 3. விம்மியழுதல்; to sob violently. 4. வருந்துதல்; to be in trouble; to suffer. 5. அழிதல்; to perish. 6. ஆண்டழிக்க உரியதாதல்; to be fit for enjoyment.

ம. தேம்புக

[தேம்பல் + தேம்புதல்]

தேமல் tēmal, பெ. (n.) 1. சுணங்கு; whitening of the skin with epithelial debris; yellow spreading spots about the breasts of women. 2. வெள்ளை நோய்; ringworm. 3. தோலைப் பற்றி வரும் நோய்வகை; fish - skin a disease.

ம. தேமல்

[தேம்பு + தேமல்]

தேய்-தல் tēy-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உரைசுதல்; to wear away by friction; to be rubbed. 2. குறைதல்; to lessen, decrease, wane, as the moon; to waste away, as the oil in a burning lamp; to become exhausted. 3. மெலிதல்; to be emaciated; to grow thin, as a child. 4. வலிகுன்றுதல்; to become weakened. 5. கழிதல்; to lapse, pass, wear away, as time. 6. அழிதல்; to be effaced, erased, obliterated by rubbing; to be destroyed. 7. சாதல்; to die.

ம. தேயுது; க. தேய்; தெ. தேயு; து. தேயுனி; பட. தேயி; குட., கோத. தேய்.

உல் - வெப்பம்.

[உல் → உள் → ஒள் → ஒள் → ஒளி → உல் → துல் → துள் → தொள் → தோள் → தோல் → தேய்-தல்]

தேய்கடை tēy-kaḍai, பெ. (n.) 1. தேய்ந்தது; that which is worn out, as an implement. 2. வளர்ச்சியற்றது; that which is stunted in growth.

[தேய்வு → தேய்வடை → தேய்கடை]

தேய்கடைப்பிள்ளை tēy-kaḍai-p-piṅṅai, பெ. (n.) 1. வளர்ச்சியில்லாத குழந்தை; child of stunted growth or dwarfish in size. 2. மெலிவடைந்த குழந்தை; an emaciated child.

[தேய்கடை + பிள்ளை]

தேய்கல் tēy-kal, பெ. (n.) உரைகல்; touch-stone.

ம. தேப்புகல்லு; தே. தேங்கல்லு

[தேய் + கல்]

தேய்ப்புக்கட்டை tēyppu-k-kaṭṭai, பெ. (n.) சாந்து பூசித் தேய்ப்பதற்குப் பயன்படும், மரப்பலகையாலோ, தகரத்தாலோ ஆன கருவி; an instrument made of wood or tin to rub, after plaster the mortar.

[தேய்ப்பு + கட்டை]

தேய்ப்புத்தாள் tēyppu-t-tā], பெ. (n.) உப்புத்தாள் (நாஞ்); sand paper.

ம. தேப்புதாள்

[தேய்ப்பு + தாள்]

தேய்ப்புப்பலகை tēyppu-p-palagai, பெ. (n.) சாணை பிடிக்கும் பலகை; whetstone.

ம. தேப்புபலகை

[தேய் + தேய்ப்பு + பலகை]

தேய்பிறை tēy-pirai, பெ. (n.) 1. குறைமதி; waning moon. 2. கரும்பக்கம்; dark fortnight.

ம. தேய்பிறை, தேவற

[தேய் + பிறை]

தேய்பிறையிரும்பு tēy-pirai-y-irumbu, பெ. (n.) அரிவாள்; sickle, as a crescent-shaped iron instrument.

[தேய் + பிறை + இரும்பு]

தேய்மானம் tēy-māṅam, பெ. (n.) 1. தேய்வு; loss by wear and tear. 2. பொன்னை உரைத்தலால் உண்டாம் குறைவு; loss sustained in testing gold by rubbing on a touch-stone. 3. சிக்கனம்; frugality, parsimony. 4. சோம்பல்; laziness.

ம. தேமானம்; க., தெ., தேமான

[தேய் + மானம்]

தேய்வு tēyvu, பெ. (n.) 1. குறைபாடு; wearing away, lessening, abrasion, diminution, wasting. 2. கழிவு; disgrace, degradation. 3. மெலிவு; emaciation. 4. அழிவு; decay, decline, downfall. 5. பல் தேய்வு; erosion of teeth.

[தேய் + தேய்வு]

தேய்வுக்கட்டை tēyvu-k-kattai, பெ. (n.) தேய்ந்த சந்தனக் கட்டை; a piece of sandalwood worn out by trituration.

[தேய்வு + கட்டை]

தேயம் tēyam, பெ. (n.) 1. நாடு; country, land, district. 2. இடம்; place, location, room.

[திகைதல் - முடிதல், திசை - முடிவு, எல்லை, திசை. திகை → திசை → தேசம்.]

தேயு tēyu, பெ. (n.) 1. நெருப்பு; fire. 2. நெருப்பினால் உடம்பிலேற்படும் செயல்கள்; the five actions of fire in the human system. 3. பசி; hunger. 4. சோர்வு; faintness. 5. அச்சம்; fear. 6. தூக்கம்; sleep. 7. கேள்வி; hearing.

[தேய் → தேயு]

தேர்-தல் tēr-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஆராய்தல்; to examine, investigate inquire into. 2. அறிதல்; to understand, know. 3. சிந்தித்தல்; to consider, deliberate, ponder well. 4. தெரிந்தெடுத்தல்; to elect. 5. தேடுதல்; to seek. 6. உறுதி செய்தல்; to ascertain, form a conclusion. 7. கொள்ளுதல்; to acquire, obtain. 8. ஐயுறுதல்; to doubt, question.

[தெரிதல் → தெர் → தேர் → தேர்-தல்]

தேர் tēr, பெ. (n.) 1. உருளி, தேர்; car, chariot. 2. சிறுதேர்; boy's small car. 3. உருள் விண்மீன்; the 4th star. 4. கானல்; mirage. 5. பாடை; funeral fier.

ம., தெ. தேரு, தேர்; க., து., பட. தேரு

tēr, chariot. comp. Mongol tereg, chariot (C.G.D.F.L.620)

[தேங்குதல் = உயர்தல், மிகுதல். தேங்கு → தேக்கு = உயர்ந்த அல்லது உயர்வான மரம், தேக்கு → தே → தேர் = உயரமான ஊர்தி]

தேர்க்கால் tēr-k-kāl, பெ. (n.) தேர்ச்சக்கரம்; wheel of a chariot.

[தேர் + கால்]

தேர்க்குடம் tēr-k-kuḍam, பெ. (n.) 1. தேரின் சக்கரக்குடம்; hub of a chariot-wheel. 2. தேரின் ஒப்பனைத் தூண்; brass knobs in the form of inverted pots, as ornaments to a chariot.

[தேர் + குடம்]

தேர்க்கொடி tēr-k-koḍi, பெ. (n.) தேரிற்கட்டிய பதாகை; flag hoisted at the chariot.

[தேர் + கொடி]

தேர்க்கொத்தர் tēr-k-kottar, பெ. (n.) தேர் இழுக்கிறவர்கள்; one who drag temple car.

[தேர் + கொத்தர்]

தேர்க்கொற்றன் tēr-k-korraṅ, பெ. (n.) தேரோட்டுவோன்; charioteer.

[தேர் + கொற்றன்]

தேர்கடை tērkaḍai, பெ. (n.) தீர்மானம்; decision.

[தேர் + கடை]

தேர்ச்சி tērcci, பெ. (n.) 1. ஆராய்ச்சி; examination, investigation. 2. கல்வி; learning. 3. தெளிவு; discernment; 4. கலந்தாய்வு; deliberation, council. 5. பயிற்சி; experience. 6. தேர்வில் தேறுகை; success in examination.

ம. தேர்ச்சி

[தேர் + சி = தேர்ச்சி - சொல்லாக்க ஈறு]

தேர்ச்சிவரி tērcei-vari, பெ. (n.) உறவு முறையார்க்குத் தன் துயரங்களைத் தெரிவிக்கும் கூத்து வகை; a dramatic action in which a person expresses in detail all his sufferings to his relatives.

[தேர்ச்சி + வரி]

தேர்த்தட்டு tēr-t-taṭṭu, பெ. (n.) தேரின் உட்பரப்பு; central seating space of a chariot.

ம. தேர்த்தட்டு

[தேர் + தட்டு]

தேர்த்தாணை tēr-t-tāṅai, பெ. (n.) தேர்ப்படை; chariot division of an army.

[தேர் + தாணை]

தேர்தல் tērtal, பெ. (n.) அவைகளுக்கு உறுப்
பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கை; election.

[தேர் → தேர்தல்]

தேர்ந்தவன் tērdavan, பெ. (n.) திறமையானவன்; skilled
person in certain matter.

[தேர் → தேர்ந்த + அவன்]

தேர்ப்பாகன் tēr-p-pāgan, பெ. (n.) 1. தேரோட்டி;
charioteer. 2. அறிவன் (புதன்); the planet mercury.

ம. தேர்ப்பாகன்

[தேர் + பாகன்]

தேர்மண்டபம் tēr-maṇḍapam, பெ. (n.) தேர்
நிறுத்துமிடம்; the stand of a temple car.

[தேர் + மண்டபம்]

தேர்மறம் tēr-marāṁ, பெ. (n.) அரசனது போர்த்
தேரின் சிறப்பினைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ. 7,
10); theme eulogising a king's war-chariot.

[தேர் + மறம்]

தேர்முட்டி tērmuṭṭi, பெ. (n.) கோயில் திருத்தேர் தங்கி
நிற்குமிடம்; the stand of a temple car.

[தேர் + முட்டி]

தேர்வடம் tēr-vaḍam, பெ. (n.) தேரிழுத்தற்குரிய பெரிய
கயிறு; cable, thick rope for drawing a car.

[தேர் + வடம்]

தேர்வண்மை tēr-vaṇmai, பெ. (n.) புலவர் முதலியோர்க்கு
அரசர் அளிக்குந் தேர்க்கொடை; gift of chariots made
by kings to poets.

[தேர் + வண்மை]

தேர்வலவன் tēr-valavan, பெ. (n.) தேர்ப்பாகன்;
charioteer.

[தேர் + வலவன்]

தேர்வாணைக்குழு tērvāṇai-k-kuḷu, பெ. (n.) அரசுப்
பணிக்குத் தக்கவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்
பொறுப்புடைய, அரசால் அமர்த்தம் பெற்ற
உறுப்பினர்களைக் கொண்ட அமைப்பு; public
service commission (to select employees for government service).

[தேர்வாணையம் + குழு]

தேர்வாணையம் tērvāṇaiyam, பெ. (n.) தேர்வாணைக்
குழு பார்க்க; see tērvāṇai-k-kuḷu.

[தேர்வு + ஆணையம்]

தேர்வுநிலை tērvu-nilai, பெ. (n.) 1. அரசுப் பணியில்,
குறிப்பிட்ட ஆண்டுகள் பணியாற்றியவருக்கு,
அதேபணியிடத்தில் தரும் உயர்நிலை; selection grade.
2. வருமான அடிப்படையில் உள்ளாட்சி
அமைப்புகளுக்கு வழங்கும் உயர்நிலை; selection
grade to local bodies on the basis of higher revenue raised.

[தேர்வு + நிலை]

தேர்வீதி tēr-vīdi, பெ. (n.) தேரோடுந் தெரு; main street
through which the car of an idol or a kong passes.

ம. தேர்வீதி; க. தேர்பீதி

[தேர் + வீதி]

தேர்வு tērvu, பெ. (n.) 1. ஆராய்ச்சி; examination, search.
2. பயிற்சி; thorough acquaintance, proficiency, practice,
experience; the discerning faculty. 3. சுவை; beauty, sweetness,
as of expression. 4. தெரிந்தெடுக்கை; election, as to a
council.

[தேர் → தேர்வு]

தேரடி tēraḍi, பெ. (n.) 1. தேர்ச்சக்கரம்; wheel, as the support
of the car. 2. திருமாலின் சக்கரப்படை; disc weapon
of ṭirumāli.

[தேர் + அடி]

தேரடிப்பணம் tēraḍi-p-panam, பெ. (n.) 1. தேர்த்
திருவிழாவன்று மாப்பிள்ளைக்குச் செய்யும்
பரிசளிப்பு; present given by a person to his son-in-law
on the day of car-festival. 2. தேர்த் திருவிழாவன்று
தேர்த்தச்சன் தேர்க்கொற்றன் முதலியோர்க்கு
வழங்கும் பரிசில்; present given on the day of car festival to
the architect who finished the chariot and its driver.

[தேரடி + பணம்]

தேரர் tērar, பெ. (n.) புத்தத் துறவி (பிட்சு); buddha bhiksu.

தேரூந்தூர் tēraḷuntūr, பெ. (n.) சோழ நாட்டில் உள்ள
தேவாரப் பாடல் பெற்ற சிவன் கோயில்; a place in
chōḷanāḍu which is in Tēvāram.

[தேர் + அமுந்தூர்]

தேரேர் tērarēr, பெ. (n.) கானல் நீர்; mirage, as of a
phantom car.

[தேர் + அல் + தேர். 'அல்' எதிர்மறை வினை
இடைநிலை]

தேராணி tēr-āṇi, பெ. (n.) தேரின் அச்சாணி; linchpin of
a chariot.

[தேர் + ஆணி]

தேராதுதெளிதல் tērādu-teḷidal, பெ. (n.) ஆராயாது
ஒன்றை மற்றொன்றாக உறுதி செய்கை; mistaking
one object for another without investigation, as a post for a man.

[தேர் + ஆ + து + தெளி-. 'ஆ' எதிர்மறை
இடைநிலை 'து' வினையெச்ச விசுதி]

தேரார் tērār, பெ. (n.) 1. அறிவிலி; the ignorant.
2. கீழ்மக்கள்; the low, the base. 3. பகைவர்; foes, enemies.

[தேர் + ஆர்]

தேராளர் tērāl, பெ. (n.) 1. தேர்வீரன்; chariot warrior.
2. தேர் இழுத்தற்கு அனுப்பும் ஆட்கள்; persons who
are by custom, sent by the mirasdar, to drag temple cars.

ம. தேராறி, தேராள்

[தேர் + ஆள்]

தேரி tēri, பெ. (n.) 1. மணற்குன்று; sand hill.
2. மணற்றரை; sandy tract.

ம. தேரி; க. தெவரி (மேட்டு நிலம்); பட.
தெவரு (வரப்பு)

[தேர் = உயரமான ஊர்தி. தேர் → தேரி]

தேரூழியம் tēr-ūiyam, பெ. (n.) கோயிற்றேரை
இழுப்பதற்கு ஊர்வாரியாக ஆள்களைத் திரட்டி
அனுப்பும் ஊழியம்; service where by each village is
required to provide a fixed quota of men to drag the great temple
cars.

[தேர் + ஊழியம்]

தேரை tērai, பெ. (n.) 1. தவளை; frog. 2. தவளை
வகை; Indian toad. 3. தூண்டிலிலுணவு; fish bait. 4.
தேங்காய் நோய் வகை; coconut blight. 5. கல்லில்
ஒடுங் கோட்டுக் குற்றம்; a defect of stone consisting of
a granular line.

ம. தேர

தேரைபோ-தல் tērai-po-, 8 செ.கு.வி. (v.i.) தேங்காயை
உள்ளீடற்றதாக்கும் நோய் பற்றுதல்; to be blighted
and eaten up, as coconut.

[தேரை + போ-]

தேரையர் tēraiyar, பெ. (n.) தமிழ் மருத்துவ நூல்கள்
பல இயற்றிய சித்தல்; a saint who composed many medical
treatises in Tamil verse.

[தேரை + அர்]

தேரோட்டம் tērōṭṭam, பெ. (n.) தேர்த்திருநாள்; car festival.

ம. தேரோட்டம்

[தேர் + ஓட்டம்]

தேரோர் tērōr, பெ. (n.) 1. தேர்வீரர்; chariot warriors.
2. தேரேறிவந்து ஏர்க்களத்தையும் போர்க்
களத்தையும் இசைக்கருவிகளுடன் பாடியாடும்
புலவர்; a class of minstrels who go on chariots and with drum
accompaniment sing the praises of the cultivators at the threshing-
floor or of the warriors on the battle field.

[தேர் + ஓர்]

தேரோன் tērōṅ, பெ. (n.) ஞாயிறு; the sun, as having a chariot.

[தேர் + ஓன்]

தேவகதி tēva-gadi, பெ. (n.) உயிர்கடக்கும் பிறப்பு
நிலைகளுளொன்று; the order of divine belings, one of
four kati.

[தேவர் + கதி]

தேவகுமாரன் tēva-kumāraṅ, பெ. (n.) இயேசு; christ, as
the son of God.

Skt.kumāra → த.குமரன்.

[தேவர் + குமாரன்]

தேவகுரு tēva-guru, பெ. (n.) வியாழன்; Brhaspati, as
priest of the celestials.

[தேவர் + குரு]

தேவகுலம் tēva-kulam, பெ. (n.) கோயில்; temple.

[தேவர் + குலம்]

தேவசபை tēva-śabai, பெ. (n.) இந்திரன் அவை; Indiran's
audience-hall.

[தேவ(ர்) + சபை]

தேவசன்னிதி tēva-śannidi, பெ. (n.) 1. தெய்வத்தின்
திருமுன்பு; divine presence. 2. கோயில்; temple.

Skt.san-ni-dhi → த.சன்னிதி

[தேவர் + சன்னிதி]

தேவசிந்தனை tēva-śindanai, பெ. (n.) தெய்வத்தை
நினைத்துச் செய்யும் ஊழ்கம்; religious meditation.

[தேவர் + சிந்தனை]

தேவசேனாபதி tēva-śēṅābadi, பெ. (n.) முருகக் கடவுள்;
Murugan as the commander of the celestial host.

Skt.sēṅā-pati → த.சேனாபதி

[தேவர் + சேனாபதி]

தேவசேனை tēva-sēṅai, பெ. (n.) 1. இந்திரன் மகள்;
daughter of Indiran. 2. தேவக்கூட்டம்; celestials.

Skt.sēṅā → த.சேனை

[தேவர் + சேனை]

தேவடிமை tēvaḍimai, பெ. (n.) கணிகையர்; dancing girl, as
a servant of God. 2. வேலைக்காரி; servant maid.

Skt.datta → த.தத்தம்

[தேவ + அடிமை]

தேவதத்தம் tēvatattam, பெ. (n.) 1. கோயிலுக்குச்
செய்யும் நன்கொடை; that which is given to a temple.
2. அருச்சுனனுக்கு இந்திரன் கொடுத்த சங்கு;
Arjunās conch, as given by Indiran.

[தேவ + தத்தம்]

தேவதத்தன் tēvatattan, பெ. (n.) 1. எவனையேனு
மொருவனைக் குறிக்குஞ் சொல்; a word used
to denote an imaginary person. 2. கொட்டாவியை
உண்டுபண்ணும் வளி; the vital air of the body which
produces yawning.

தேவதாசன் tēvadāśaṅ, பெ. (n.) 1. தெய்வத்தொண்டன்;
devotee, servant of god. 2. அரிச்சந்திரன் மகன்; the son
of Harichandran.

Skt.dāsa → த.தாசன்.

[தேவர் + தாசன்]

தேவதாசி tēvadāśi, பெ. (n.) 1. கோயிற் பணி விடை

புரியுங்கணிகை; dancing girl, dedicated to the service of a God. 2. தேவலோகத்து நாட்டிய அரம்பையர்; celestial dancing-girls.

Skt.dāsi → த.தாசி.

தேவதானம் tēvatānam, பெ. (n.) கோயிற்கு விடப்பட்ட இறையிலி நிலம்; endowment of tax-free land to a temple.

ம. தேவதானம்

Skt.stlānā → த.தானம்.

[தேவ + தானம்]

தேவதுந்துபி tēva-tundubi, பெ. (n.) ஓர் இசைக்கருவி; drums of the Gods.

[தேவ + துந்துபி]

தேவதூதன் tēva-dūdan, பெ. (n.) 1. தெய்வச் செய்தி கொணர்வோன்; divine messenger. 2. தூதனாகிய தேவன்; Holy Angel.

[தேவர் + தூதன்]

தேவதேவன் tēva-dēvan, பெ. (n.) பரம்பொருள்; the supreme being.

[தேவர் + தேவன்]

தேவநகர் tēva-nagar, பெ. (n.) 1. கோயில்; temple. 2. துறக்கம்; city of the Gods.

[தேவர் + நகர். நகுதல் = விளங்குதல். நகு → நகர் = விளங்கும் மாளிகை, மாளிகையுள்ள பேரூர்]

தேவநாகரி tēva-nāgari, பெ. (n.) வடநாட்டில் உண்டாகி வழங்கும் ஆரிய மொழியின் வடிவெழுத்து; North Indian Sanskrit script.

Skt.nāgari → த.நாகரி.

[தேவ + நாகரி]

தேவநாயகன் tēva-nāyagan, பெ. (n.) தேவர்கள் தலைவன்; the Lord of celestials.

ம. தேவநாயகன்

[தேவ + நாயகன்]

தேவநிலம் tēvanilam, பெ. (n.) தேவதைகளுக்கென்று விடப்பட்ட ஆறிலொரு மனைப் பகுதி; portion of a house-site allotted to several deities, being one-sixth of a square plot.

[தேவ(ர்) + நிலம்]

தேவநீதி tēvanīdi, பெ. (n.) தெய்வத் தண்டனை; divine punishment.

Skt.niti → த.நீதி.

[தேவ(ர்) + நீதி]

தேவநேயன்¹ tēvanēyan, பெ. (n.) இறைவன் மேல் அன்பு கொண்டோன்; devotee.

[தேவன் + நேயன்]

தேவநேயன்² tēvanēyan, பெ. (n.) வடமொழிப் பிணிப்பினின்று தமிழைக் காக்கப் பிறப்பு எடுத்ததாகக் கூறியவரும், செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி தொகுப்பது தம் வாழ்நாள் பணியென்று கொண்டவரும் மாந்தன் பிறந்தகம் குமரிக் கண்டமே என்று நிறுவியவரும் தமிழ் திரவிடத்திற்குத் தாய் ஆரியத்திற்கு மூலம், ஞால முதன் மொழி என்னும் முப்பெரும் முடிவுகளை நிறுவத் தம் வாழ்நாள் முழுமையும் ஆய்வு மேற்கொண்ட வருமான இருபதாம் நூற்றாண்டின் தனித் தமிழ்ப் பேரறிஞர்; purist Tamil scholar of 20th century, who devoted his life time to establish the purity and the antiquity of Tamil, who considered his birth is for the same cause, who considered compilation of the etymological dictionary of Tamil language as his life time mission, who asserted *Kumari* continent was the birth place of human race, Tamil is the mother of *Dravidian* languages, Tamil has roots of *Aryan* languages, and Tamil is the primary classical language of the world.

[தேவன் + நேயன்]

தேவப்பசு tēva-p-paṣu, பெ. (n.) காமதேனு; the celestial cow.

[தேவ(ர்) + பசு]

Skt. paṣu → த. பசு

தேவபாடை tēva-pāḍai, பெ. (n.) வடமொழி; Sanskrit, as the language of the Gods.

[தேவ(ர்) + பாடை]

Skt. bhāsha → த. பாடை

மொழி இயற்கையாய் உருவானது மன்று; கடவுளால் படைக்கப்பட்டது மன்று; மக்களால் உருவாக்கப்பட்டதே. அவ்வாறிருக்க ஒரு மொழியைத் தேவமொழி என்பது ஏமாற்று வேலை யென்றறிக.

தேவமணி tēvamani, பெ. (n.) 1. கண்ண(கிருட்டிண)னின் அணிகலன்களுள் ஒன்றான அகன்மணி; pearls one among *Kannan's* ornaments. 2. சிவன்; *Lord Sivan*. 3. குதிரைச் சுழியினொன்று; curved and circular marks on the body of the horse.

ம. தேவமணி

[தேவ(ர்) + மணி]

தேவமந்திரி tēvamandiri, பெ. (n.) வியாழன்; இந்திரனின் அமைச்சர்; *Bhraspati*, as *Indiran's* minister.

ம. தேவமந்திரி

[தேவ(ர்) + மந்திரி]

தேவயுகம் tēvayugam, பெ. (n.) 12,000 தெய்வ வாண்டு கொண்ட காலவளவு; period consisting of 12,000 divine years.

ம. தேவயுகம்
Skt.yuga → த.யுகம்
[தேவ + யுகம்]

தேவர் tēvar, பெ. (n.) 1. கடவுளர்; deities, objects of worship. 2. உயர்ந்தோரைக் குறிக்குஞ் சொல்; a term of respect for persons, of high station. 3. திருவள்ளுவர்; Tiruvalluvar. 4. சீவகசிந்தாமணி என்னும் பாவி யத்தின் ஆசிரியரும், 9 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவருமான திருத்தக்கத் தேவர் என்னும் சமண முனிவர்; Tiruttakka-t-tēvar, the Jaina author of śivaga-cintāmaṇi. 5. அரசர், துறவியர் முதலியோரது, பெயர்ப்பின் வழங்கும் சிறப்புப் பெயர்; a word appended to the names of kings, ascetics, etc. 6. மறவர் சாதியினரின் பட்டப்பெயர்; title of marava caste. 7. நால்வகைத் தேவதை வகையார்; celestial of four classes.
[தேவ(ம்) → தேவர்]

தேவர்கோன் tēvarkōṇ, பெ. (n.) தேவர்களுக்கு அரசனான இந்திரன்; Indiran, the lord of the celestials.
[தேவர் + கோன்]

தேவர்நாடு tēvar-nāḍu, பெ. (n.) துறக்கம்; heaven.
[தேவர் + நாடு]

தேவரடியார் tēvar-aḍiyar, பெ. (n.) தனிப் பெண்டிர்; temple dancing girls.
ம. தேவடிச்சி
[தேவர் + அடியார்]

தேவரம்பை tēvarambai, பெ. (n.) 1. தேவ உலகத்து மகளிருளொருத்தி; a celestial damsel. 2. தெய்வப் பெண்; damsels in svarga.
[தேவ + அரம்பை. அர் → அரம் = அச்சம், துன்பம். அரமகள் = துன்புறுத்தும் தெய்வப்பெண். அர் → அரம் → அரம்பை]

தேவரீர் tēvarīr, பெ. (n.) பெரியோரை முன்னிலைப் படுத்துஞ் சொல்; you, yours, a term of respect.
[தேவர் → தேவரீர்]

தேவருணவு tēvar-uṇavu, பெ. (n.) அமுதம்; nectar, ambrosia, as the food of Gods.
[தேவர் + உணவு]

தேவன் tēvan, பெ. (n.) 1. கடவுள்; god. 2. அருகன்; Arhat. 3. அரசன்; king. 4. கொழுந்தன்; husband's brother. 5. மறவர், கள்ளர், அகம்படியார்க்கு வழங்கப்பட்டப் பெயர்; a title of maravar, kaḷḷar and akambadiyar. 6. ஈட்டிக்காரன்; lancer. 7. பரிசைக்காரன்; shield-bearer. 8. மடையன்; fool, idiot.
ம. தேவன்
[தேய் → தேயு = நெருப்பு. தேய் → தேய்வு

→ தேவு = தெய்வம், தெய்வத் தன்மை. தேவு
→ தேவன் = கடவுள், அரசன், கணவன், தலைவன் (வ.வ.17)]

த. தேவன் → Skt. dēva.

தேவனுலகம் tēvanulagam, பெ. (n.) துறக்கம்; svarga, heaven.

[தேவன் + உலகம்]

தேவாசிரியன் tēvāśiyāṇ, பெ. (n.) திருக்கோயில்களில் மன்னர், அமைச்சர் முதலியோர் தனியாக வழிபாடு செய்வதற்கென அமைந்த மண்டபம்; a square or rectangular hall with a flat roof supported by pillars, which is made for the king and his ministers to worship separately.

தேவாதிதேவன் tēvādi-tēvaṇ, பெ. (n.) முதற்கடவுள்; the God of Gods.

தேவாமுதம் tēvāmudam, பெ. (n.) தேவருணவு; ambrosia, food of the immortals.

[தேவர் + அமிழ்தம் → அமுதம்]

தேவாரம்¹ tēvāram, பெ. (n.) 1. வழிபாடு; worship. 2. வீட்டில் வைத்து வணங்கப்படும் கடவுள்; deity worshiped privately in a house.

ம. தேவாரம்

தேவாரம்² tēvāram, பெ. (n.) சிவனைப் போற்றி அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர் என்ற நாயன்மார் மூவரால் அருளிச் செய்யப்பெற்ற பதிகங்கள் கொண்டதும் தமிழ்மறை என்று கொண்டாடப் படுவதுமான சிவநெறித் திருமுறை; a collection of devotional songs in honour of Sivan, composed by Appar, Cambandar and Cundarar, otherwise known as Tamil marai.

ம. தேவாரம்

[தேவ → ஆரம்]

தேவாலயம் tēvālyam, பெ. (n.) 1. கடவுளர்க்குரிய கோயில்; temple, place of worship, church, sacred shrine, as Gods house. 2. மேருமலை; mount Meru.

[தேவ + ஆலயம்].

Skt. ālaya.

இக்காலத்து இச்சொல் பெரும்பாலும் கிறித்துவக் கோயிலைக் குறித்து நின்றது.

தேவி tēvi, பெ. (n.) 1. தெய்வமகள்; Goddess. 2. உமையம்மை; Goddess Umāiyammai. 3. காளிதேவி; Goddess Kāli. 4. மூதேவி; Goddess of Misfortune. 5. பெரியம்மை; Goddess of smallpox. 6. மனைவி; wife. 7 தலைவி; queen, lady, a term of respect.

ம. தேவி

[தேவன் (ஆண்பால்) → தேவி (பெண்பால்)]

தேவிகோட்டம் tēvi-kōṭṭam, பெ. (n.) காளி கோயில்;

temple of Kāḷi.

[தேவி + கோட்டம்]

தேவு tēvu, பெ. (n.) 1. தெய்வம்; deity. 2. தெய்வத் தன்மை; godhead.

[தேய் → தேயு = நெருப்பு. தேய் → தேய்வு → தேவு = தெய்வம், தெய்வத் தன்மை (வ.வ.17)]

தேவேந்திரன் tēvēndiran, பெ. (n.) தேவர்களுக்கு அரசன்; Indiran, the God of the celestials.

தேவை tēvai, பெ. (n.) 1. செயல்; affairs, business. 2. வற்புறுத்தல்; compelling need or necessity. 3. விருப்பம்; desire. 4. முடுக்கம்; haste. 5. அடிமைத் தனம்; slavery, bondage. 6. மகட்கொடுத்தவர் திருமணத்தின் பின் மணமகனை அழைத்துச் செய்யும் முதல் விருந்து; first wedding feast held in the parent's house or a bride.

தேள் tēḷ, பெ. (n.) 1. கொடுக்காற் கொட்டி வருத்தும் பூச்சி வகை உயிரி; scorpion. 2. நளி ஓரை; scorpio in the zodiac.

ம. தேள், தேரை; க. சேழ், தேழ்; தெ. தேலு; து. சேளு, தேளு; குட. தேளி; மா. தேலெ; பிரா. தேன்க்

[துள் → (தெள்) தேள் = குத்தும் நச்சுயிரி வகை (மு.தா. 124)]

தேள்கொட்டு-தல் tēḷ-koṭṭu-, 15 செ.குன்றாவி. (v.t.) தேள் கடித்தல்; the stinging of a scorpion.

[தேள் + கொட்டு-]

தேற்றம் tērram, பெ. (n.) 1. உறுதி; certainty; assurance; determination. 2. தெளிவு; clearness. 3. மனங் கலங்காமை; presence of mind. 4. ஆறுதல்; comfort, consolation. 5. குளுறவு; oath. 6. செழிப்பு; thriving, luxuriant growth.

[தேறு → தேற்றம்]

தேற்றமானவன் tērramāṇavan, பெ. (n.) 1. துணிவுடையோன்; courageous person. 2. உடம்பு தேறினவன்; invalid picking up strength; convalescent.

[தேற்றம் + ஆனவன்]

தேற்றவாளி tērraravāḷi, பெ. (n.) 1. திடமுடையவன்; strong person. 2. ஆறுதல் சொல்வோன்; comforter, consoler, encourager. 3. தூய நல்லாவி; the Holy Spirit (chr.).

தேற்றார் tērrār, பெ. (n.) 1. அறிவிலி; the ignorant. 2. பகைவர்; foes, enemies.

[தேற்று + ஆ + அர். 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை]

தேற்று-தல் tērru-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. தெளிவித்தல்; to make clear, convince, assure, relieve from doubt. 2. தெளிந்தறிதல்; to know, understand. 3. குளுறுதல்; to swear, take an oath. 4. தேற்றாவிதையால் நீர் தெளியச் செய்தல்; to clear, clarify, as with tērrā-ñ-kōṭṭai. 5. தூய்மை செய்தல்; to refine. 6. ஆற்றுதல்; to comfort, console. 7. வலுவுண்டாக்குதல்; to communicate strength; to nourish, cherish, invigorate. 8. துணிவேற்றுதல்; to encourage, hearten. 9. குணமாக்குதல்; to cure, give relief.

ம. தேற்றுக

[தெள் → தெரி → தேர் → தேறு = தெளிவு. தேறுதல் = தெளிதல். தேறு → தேற்று (மு.தா.148)]

தேறல் tēral, பெ. (n.) 1. தெளிவு; clearness. 2. தெளிந்த கள்; pure, clarified toddy. 3. தேன்; honey. 4. சாறு; clarified juice.

ம. தேறல்; க. தேட, தேடெ; தெ. தேட; து. தேடு

[தெள் → தெரி → தேர் → தேறு → தேறல்]

தேறினவன் tēriṇavan, பெ. (n.) 1. பட்டறிவு மிக்கவன்; person of experience. 2. கலை முதலியவற்றில் தேர்ச்சி பெற்றவன்; one well versed in an art; an adept.

[தேறு → தேறினவன்]

தேறு-தல் tēru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தெளிதல்; to be accepted as true. 2. நீர் தெளிதல்; to be clarified, made clear, as water. 3. மயக்கந் தெளிதல்; to be strengthened; to be recover from swooning, from intoxication or from drooping. 4. முதிர்்தல்; to be thorough, accomplished, mature, as the mind, to reach perfection. 5. செழித்தல்; to thrive, improve, flourish, as vegetation. 6. ஆறுதல்; to be comforted, console, solace, soothe. 7. துணிவு கொள்ளுதல்; to cheerup, take courage. 8. தேர்ச்சியடைதல்; to be successful in examination. 9. சொல் நிறை வேறுதல்; to prove, to result, amount to, as profit; to turn out. 10. சோறு முதலியன விறைத்தல்; to become stiff, hard, as boiled rice, fruits. 11. தங்குதல்; to stay, abide.

ம. தேறுக; க. தேட, தேடெ; தெ. தேறு; து. தேரு; கோத. தேர்.

தேறுதல் = தெளிதல்

[தெள் → தெரி → தேர் → தேறு → தெளிவு. தேறு → நீரைத் தெளிவிக்கும் தேற்றாங்கொட்டை தேர் → தேறு → தேறுதல் (மு.தா.பக்.148)]

தேள் tēḷ, பெ. (n.) 1. மது; honey. 2. கள்; toddy.

3. இனிமை; sweetness. 4. இனிப்புச் சாறு; sweet juice. 5. மணம்; fragrance, odour. 6. வண்டு வகை; a kind of beetle or bee. 7. பெண்வண்டு; a female beetle or bee. 8. தேனிறால்; honey-comb.

ம. கோத. தேன்; க. தேனு, சேனு; தெ. தேனெ; து. தீய; குட. தேனி; துட. தோன்; கொலா, நா. தேனெ; பர். தீன்றெய்; கட. தீன், தீனு; மா. தெனி; பிரா. க. னேன்; பட. சேனு.

Pkt. tiriṣa.

[தெல் → தென் → தேன்]

தேன்குடுக்கை tēṅ-kuḍukkai, பெ. (n.) 1. தேன் அடைத்து வைத்திருக்கும் மூங்கிற்கூடு; bamboo container for storing honey.

[தேன் + குடுக்கை]

தேன்குழல் tēṅ-kuḷal, பெ. (n.) உளுத்தமா, அரிசி மாவினால் முறுக்குப்போலச் செய்யப்படும் சிற்றுண்டி வகை; a preparation made out of the flours of black gram and rice in the proportion of 1:4 and ghee.

ம. தேன்குழல்

[தேன் + குழல்]

தேன்மொழி tēṅ-moḷi, பெ. (n.) 1. தேன் போன்ற இனிமையான பேச்சு; words as sweet as honey. 2. இனிய மொழியை உடையவள்; a woman of sweet words.

ம. தேன்மொழி

[தேன் + மொழி]

தேனன் tēṅaṅ, பெ. (n.) திருடன்; thief, robber.

[ஏய் → ஏய்ப்பு = ஏமாற்றுகை. ஏய் → ஏயம் = தள்ளத்தக்கது. ஏயம் → தேயம் = களவு. தேய் → தேயன் → தேனன்]

ம. தேனன் → Skt. stēna

தேனி-த்தல் tēṅi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இனித்தல்; to be sweet. 2. மகிழ்தல்; to be happy.

[துல் → (தெல்) → தென் = (தெளிவு, கள்) இனிமை, தென் → தேன் = தெளிவு, கள், மது. தேன் → தேம் → தீம் → தீவு = இனிமை. தேன் → தேனி. தேனி-த்தல் = இனித்தல் (மு.தா. பக்.148)]

தேனிரும்பு tēṅ-irumbu, பெ. (n.) உயர்ந்த இரும்பு; superior iron.

[தேன் + இரும்பு]

தேனிறை-த்தல் tēṅi-ilai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தேன்கூடு கட்டுதல்; to construct a bee-hive.

[தேன் + இறை-]

தேனிறால் tēṅ-irāḷ, பெ. (n.) தேனைச் சேர்த்து வைக்க

மெழுகால் தேனீக்கள் செய்யும் கூடு; honey-comb.

[தேன் + இறால்]

தேனீ tēṅī, பெ. (n.) 1. தேன் தொகுக்கும் ஈ; honey bee. 2. தேன் கூட்டும் வண்டு; honey bee.

ம. தேநீச்ச; க. சேனு நொண; கோண். தேனெ, பர். தீனி; குரு. தீந்; மா. தெனி

[தேன் + ஈ = தேனீ]

தேனூறு-தல் tēṅūru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) இனிமையாதல்; to be honey sweet.

[தேன் + ஊறு-]

தேனெய் tēṅey, பெ. (n.) தேன்; honey.

[தேன் + நெய்]

தேனெறும்பு tēṅ-erumbu, பெ. (n.) 1. பெரிய எறும்பு வகை; a large emmet, as found of sweet things. 2. நஞ்சுள்ள எறும்பு வகை; a small poisonous ant.

ம. தேனூறும்பு

[தேன் + எறும்பு]

தை

தை¹tai, பெ. (n.) த் என்ற மெய்யும் ஐ என்ற உயிரும் சேர்ந்த கூட்டெழுத்து; the syllable formed by adding the diphthong 'ai' to the consonant 't'.

தை²-த்தல் tai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தையலிடுதல்; to sew, stitch. 2. ஆணி முதலியன அடித்தல்; to nail, fasten beams with nails, spikes or pegs; to pin. 3. இலை முதலியன குத்தியிணைத்தல்; to plait or stitch, as leaves into plate. 4. பொருத்துதல்; to join. 5. முள் முதலியன ஊடுருவுதல்; to pierce penetrate, prick, as a thorn, an arrow. 6. மாலை தொடுத்தல்; to tie, weave, as a wreath. 7. கோத்தல்; to string, as beads. 8. ஒப்பனை செய்தல்; to adorn, decorate. 9. உருவாக்குதல்; to make, create. 10. பதித்தல்; to set, enchase. 11. இடுதல்; to place, put, as a mark on the forehead. 12. உடுத்துதல்; to wear, put on. 13. சித்திரித்தல்; to paint. 14. சூழ்தல்; to surround, cover, encircle. 15. வலை பின்னுதல்; to make a net. 16. அடைத்தல்; to close, shut.

[துள் - (தள்) → (தய்) + தை. தைத்தல் = துணி, பலகை முதலியவற்றை இணைத்தல்]

தை³tai, பெ. (n.) 1. தமிழாண்டின் தொடக்க மாதம்; first month of Tamil era. 2. திருவள்ளுவராண்டின் தொடக்க மாதம்; first month of Thiruvalluvar era.

[விரிவான செய்திக்கு செ.சொ.பி அகர முதலி நான்காம் மடலம் - மூன்றாம் பாகம் (தெ - தெள) பார்க்கவும்]

தைந்நீராடல் tai-n-nīrādal, பெ. (n.) சுறவத் திங்களில் கன்னிப் பெண்களின் நீராடற் சடங்கு; ceremonial ablution of maidens in the lunar month of tai.

[தை + நீர் + ஆடல்]

தைப்பூசம் tai-p-pūṣam, பெ. (n.) சுறவத் திங்களில் முழுநிலவோடு கூடிய கொடிற்றுத் திருவிழா; the full moon in the month of tai, a day of festival.

[தை + பூசம்]

தைப்பொங்கல் tai-p-poṅgal, பெ. (n.) சுறவ மாதப் பிறப்பன்று பொங்கலிட்டுக் கொண்டாடப்படும் தமிழர் திருவிழா; Tamizhar festival on the first day of tai, celebrated with poṅgal.

[தை + பொங்கல்]

தையல் taiyal, பெ. (n.) 1. தைப்பு; sewing, stitching. 2. தையல்வேலை; needle work, embroidery. 3. ஒப்பனைத் துணி; lace. 4. புனையப்படுவது; that which is adorned, decorated. 5. கட்டழகு; symmetrical beauty or gracefulness. 6. பெண்; woman. 7. முகில்; cloud.

[தை⁶ → தையல்]

தையற்காரன் taiyaṛkāraṅ, பெ. (n.) சிவன்; Sivan as having Parvadi on his left.

ம. தையல்காரன்

[தையல் + காரன்]

தொ

தொ to, த் என்ற மெய்யும் ஒ என்ற உயிரும் கூடிய கூட்டெழுத்து; the compound of 't' and 'o'.

[த் + ஒ]

தொக்கடவு tokkaḍavu, பெ. (n.) குறுக்குவழி; short cut.

[தொக்கடை - தொக்கடவு]

தொக்கடி tokkaḍi, பெ. (n.) 1. மரத்திற் பழங்களைப் பொதிந்து வைக்கும் ஓலை மறைவு; a kind of ōla covering to protect fruits on the tree. 2. பழம் வைக்கும் சிறு கூடை; a small ōla-basket for fruits.

தொக்கார் tokkāṛ, பெ. (n.) 1. கூட்டத்தார்; assembly, company. 2. தோழர்; friends, adherents.

[தொக்கு⁵ → தொக்கார்]

தொக்கு¹ tokku, பெ. (n.) 1. பொருட்டின்மை (அற்பம்); small matter, trifle. 2. எளிமை; ease. 3. இளப்பமானவன்; butt of ridicule. 4. நேர்மை; attractiveness, neatness.

தொக்கு² tokku, பெ. (n.) 1. துவையல் வகை; chutney, a kind of strong rilish.

மாங்காய்த் தொக்கு, தக்காளித் தொக்கு.

தொகு¹-தல் togu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கூடுதல்; to assemble, collect, accumulate. 2. ஒன்றாதல்; to form, as a whole or lump; to aggregate. 3. அடுக்கி வருதல்; to appear repeatedly. 4. மொத்தமாதல்; to be summed up, totality; to aggregate. 5. நெருங்குதல்; to be compact, crowded. 6. மறைதல்; to be elided, as a particle in the combination of words. 7. சுருங்குதல்; to be contracted. 8. ஒடுங்குதல்; to merge. 9. குட்டையாதல்; to be shortened. 10. வீணாதல்; to be of no avail; to fail of its purpose.

ம. தொகுக

தொகு²-தல் togu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒத்தல்; to accept, agree. 2. உள்ளடங்குதல்; to be included.

தொகு³-த்தல் togu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. திரட்டிக் கூட்டுதல்; to cause to assemble; to bring together, to gather. 2. எண் கூட்டுதல்; to sum up; to total, to add. 3. சொல்லின் முதலிடை இறுதியில் எழுத்துகளை நீக்குதல்; to omit, elide, as a letter or letters in the beginning, middle or end of a word. 4. ஈட்டுதல்; to earn. 5. செய்தல்; to do, make. 6. சுருக்குதல்; to abridge, summarise.

ம. தொகுக

[துல் = பொருந்தல், தொகுத்தல் சுருத்துவேர். துல் → துள் → தொழு → தொகு]

தொகுதி togudi, பெ. (n.) 1. கூட்டம்; assembly, collection, aggregation. 2. வரிசை; series, class, as of persons or things. 3. சவை; society. 4. சேர்க்கை; company, association. 5. குலம்; genus. 6. பொத்தகப் பகுதி; volume, as of a journal. 7. மந்தை; flock, herd, swarm. 8. பகுதி; section, as of a book. 9. உருபு முதலியவற்றின் மறைவு; elision. 10. மொத்தவெண்; aggregate, total.

[தொழு → தொகு → தொகுதி]

தொகுதிப்பெயர் togudi-p-peyar, பெ. (n.) 1. குழுவைக் குறிக்கும் பெயர்; noun of multitude, collective noun. 2. குழு உக்குறிப் பெயர்; slang, cant, conventional name. 3. மொத்தவெண்; aggregate, total.

[தொகுதி + பெயர்]

தொகுதியெண் toguti-y-en, பெ. (n.) மேல் வாயிலக்கம்; numerator.

[தொகுதி + எண்]

தொகுப்பு toguppu, பெ. (n.) 1. தொகை; sum, total. 2. எல்லை; boundary. 3. கூட்டம்; multitude, crowd.

[தொகு → தொகுப்பு]

தொகுப்பூதியப்பணியாளர் toguppūtiya-p-ṇiyālar, பெ. (n.) ஒட்டுமொத்தச் சம்பளத்தில் பணியாற்றும் பணியாளர்; person appointed in consolidated pay.

[தொகுப்பூதியம் + பணியாளர்]

தொகுப்பூதியம் toguppūtiyam, பெ. (n.) அரசுப் பணியில் சில வகைப் பணியாளருக்கு அடிப்படைச் சம்பளமோ அகவிலைப்படியோ இல்லாமல் மொத்தமா வழங்கப்படும் மாதச் சம்பளம்; consolidated pay without the distinction of basic pay, allowance, etc. in govt. services.

[தொகுப்பு + ஊதியம்]

தொகுபு togubu, வி.எ. (adv.) கூடி; combine.

[தொகுப்பு → தொகுபு]

தொகை togai, பெ. (n.) 1. கூட்டம்; assembly, collection. 2. சேர்க்கை; association. 3. விலங்கு முதலியவற்றின் திரள்; flock, herd, swarm, school. 4. கொத்து; bunch. 5. மொத்தம்; sum, amount, total. 6. பணம்; property, stock, money. 7. எண்; number. 8. கணக்கு; calculation, account, measure. 9. கூட்டல்; addition. 10. தொகுத்துக் கூறுகை; summary, epitome, substance of a narrative, abstract of a subject. 11. உருபு முதலியன மறைகை; omission, as of an inflectional sign in combination of words. 12. வேற்றுமைத் தொகை, வினைத் தொகை, பண்புத்தொகை, உவமைத்தொகை, உம்மைத் தொகை, அன்மொழித்தொகை என்று அறுவகையாய் ஒரு சொன்னீர்மைப்பட்ட தொடர்ச்சொல்; compound word of six kinds. 13. ஆசிரியம்; a class of verse. 14. நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், கலித்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு என்னும் நூல்கள்; ancient anthologies, numbering eight. 15. ஐம்புலன்களின் கூட்டத் தாலாகிய ஆதன்; individual soul, as a product of aim-pulan. 16. புலவர் கழகம்; academy. 17. கலந் திருப்பதை இனம் இனமாகப் பிரித்தெடுக்கை; assortment.

(துல் = பொருந்தல், தொகுத்தல், கருத்துவேர்)

[துல் → துள் → தொள் → தொழு = மாட்டு மந்தை. தொழு → தொகு. ழ - க, போலித் திரிபு.]

ஒ.நோ. மழவு → மகவு. முழை → முகை. தொகு → தொகுப்பு = கூட்டம், தொகை. தொகு → தொகை (வே.க. 2, பக்.129-130)]

தொகைகட்டு-தல் togai-kattu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.)

1. மொத்தமிடுதல்; to sum up; to make out the total; to cast up. 2. கணக்கு முடிவு செய்து பணம் கொடுத்தல்; to deliver up; to make over, as money; to pay, as into the treasury; to make a final payment.

[தொகை + கட்டு-]

தொகைநிலை togai-nilai, பெ. (n.) 1. திரளாக நிற்கை; assembling, forming a class. 2. சுருங்கி நிற்கை; contraction. 3. வென்ற வேந்தன் தன் படைகட்குச் சிறப்புச் செய்யுமாறு அதனை ஒருங்கு தொகுக்கும் உழிஞைத் துறை; theme of a victorious king bringing his armies

together to honour them. 4. போரில் இருதிறத்தாரும் ஒருங் கொழிந்ததைக் கூறும் புறத்துறை; theme of the contending kings destroying each other on the battle field. 5. பகைவேந்தரெல்லாம் ஒருங்கு பணிதலைக் கூறும் புறத்துறை; theme of the simultaneous surrender of hostile kings at the feet of a victorious king.

[தொகை + நிலை. தொகு → தொகை]

தொகைப்பிசகு togai-p-piṣagu, பெ. (n.) 1. கணக்குத் தவறு; error in reckoning an account. 2. தவறு; mistake, blunder.

[தொகை + பிசகு]

தொகைப்பொருள் togai-p-porul, பெ. (n.) 1. பிண்டப் பொருள்; gist, summary. 2. தொகைநிலைத் தொடரின் பொருள்; meaning of a compound word.

[தொகை + பொருள்]

தொகையகராதி togai-y-agarādi, பெ. (n.) 1. சதுர கராதியுள் தொகையுடைப் பொருளைக் காட்டும் பகுதி; a section of Caduragarādi being a catalogue of the categories of different branches of knowledge. 2. எண்ணுப் பெயர் சார்ந்த தொகைச் சொற்களின் பொருள் விளக்கும் அகரமுதலி; a dictionary of numerical terms.

[தொகை + அகராதி]

தொகையடியார் togai-y-adiyār, பெ. (n.) சிவனடியார் களுள் ஒன்பது பிரிவினராயுள்ள கூட்ட வடியார்; the nine group of Saiva saints.

[தொகை + அடியார்]

தொகைவிரி togai-viri, பெ. (n.) நூல்யாப்பு நான்குள் விரித்துக் கூறியதனைத் தொகுத்தும் தொகுத்துக் கூறியதனை விரித்தும் கூறும் முறை; the method adopted in writing a treatise by summarising the facts elaborately treated by others and elaborating the facts briefly treated by them, one of four nūl-yāppu.

[தொகு → தொகை. தொகை + விரி]

தொங்கட்டான் toṅgaṭṭān, பெ. (n.) 1. தொங்கலாயுள்ள மகளிர் அணிவகை; any ornament that hangs; a pendant. 2. உடையைத் தளர்வாகக் கட்டுகை; a mode of tying cloth loosely. 3. கடிகார எடை; pendulum of a clock.

[தொங்கு → தொங்கட்டம் → தொங்கட்டான்]

தொங்கல் toṅgal, பெ. (n.) 1. தொங்குகை; hanging. 2. தொங்கற்பொருள்; anything pendent, hangings. 3. அணிகலத்தொங்கல்; pendent part of an ornament. 4. காதணிவகை; an ear-ornament. 5. தொங்க விட்டுள்ள ஆடை முந்தி; outer end of woman's cloth either hanging or brought round the neck; end of a man's cloth thrown over the shoulder. 6. அணியழகுப் பதாகைகள், தோரணங்கள்; decorative handings, as of cloth; festoons. 7. பருத்த பூமாலை; thick garland.

8. ஐம்பாற் கூந்தலுள் ஒருவகை; a mode of dressing woman's hair, one of aim-pāl. 9. ஆண் மக்களின் மயிர்; man's hair. 10. மயிற்றோகை; tail of a pea-cock. 11. மயிற்குஞ்சம்; pea-cock's feathers, as arranged for a fan or a parasol. 12. வெண் குடை; white umbrella, as an emblem of royalty. 13. சேறாடி குடை சாமரம் முதலிய விருது; insignia of royalty. 14. பிணத்தை நீராட்டக் கொண்டு வரும் நீர்க்குடங்களின் மீது பிடிக்கப்படும் துணி; cloth spread above the water-pots while carrying water to wash a corpse. 15. வயிற்றுத் தங்கல்; any undigested matter sticking to the bowels. 16. விழக்கூடிய நிலையில் ஒட்டிநிற்கை; anything sticking and hanging ready to fall. 17. முனை; projection, cape, headland. 18. மூலை; street corner, end of a street, extremity. 19. பெண்களின் மேலாக்குச் சீலை; cloth worn as upper garment by women. 20. முந்துகை; going in advance. 21. அணிகலன்களின் கடைப்பூட்டு; clasp of an ornament. 22. குறை; shortage. 23. களை கணின்மை (ஆதரவின்மை); helplessness. 24. ஒன்றைப் பற்றியிருக்குந் தன்மை; dependence.

ம. தொங்கல்; க. தொங்கல்; து. தொங்கே. தொங்கெலு; பட. தொங்கலு

[தொங்கு → தொங்கல். 'அல்' தொ. பெ. ஈறு.]

தொங்கன் toṅgan, பெ. (n.) கள்ளன்; robber, thief.

ம. தொங்ஙன; தெ. தொங்க, டொங்க; நா., கொலா. டொங்க; பர். டொங்கல; கோண். தொங்க; கொண். டொங்ரி; குவி. தொங்க.

[தொங்கு → தொங்கி → தொங்கன்]

தொங்காரப்பாய்ச்சல் toṅgāra-p-pāyccal, பெ. (n.) குதிரை முதலியவற்றின் ஓட்டம்; gallop, as of a horse.

[தொங்கு → தொங்கி + பாய்ச்சல் = தொங்கிப் பாய்ச்சல் → தொங்காரப் பாய்ச்சல்]

தொங்காரம் toṅgāram, பெ. (n.) ஏளனம்; contempt.

ம. தொங்காரம்

தொங்கு-தல் toṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நாலுதல்; to hang, to be suspended, to hang down. 2. நிலைத்து நின்றல்; to continue remain long in possession, as another's property; to be permanent. 3. இருத்தல்; to stay, abide. 4. அண்டிக்கிடத்தல்; to be dependent, service. 5. துணிவாதல்; to be effective, strong. 6. உண்டது வயிற்றில் தங்குதல்; to stay in the bowels, as anything eaten. 7. கிடைத்தல்; to be obtained, to come into possession. 8. குதித்தல்; to leap, to skip, as a child; to gallop. 9. சாதல்; to die. 10. முடிவு பெறாது தாமதித்திருத்தல்; to be in suspense. 11. உதவியற்றிருத்தல்; to be helpless.

ம. தொங்ங்கு; க., தெ., பட. தொங்கு; குட. துங்க்; கோத. தொங்க் துட. தங்க்.

[நாலு → நாலு → தாலு → தொலு

→ தொங்கு-, (அடி ஒன்றிப்படாமல் வானத்து நின்றல்; ஒன்றைப் பற்றிக்கொண்டு தொங்குதல் போல ஒருவனை நெருங்கி வேண்டல்)]

தொங்குந்தோட்டம் toṅgum-tōṭṭam, பெ. (n.) உலக வியப்புகள் எட்டனுள்ளொன்றான, பாபிலோன் நகரத்தமைந்துள்ள தோட்டம்; hanging garden of Babylon one of the eight wonders of the world.

[தொங்கும் + தோட்டம்]

தொங்குபாலம் toṅgu-pālam, பெ. (n.) இரு நீண்ட கம்பிகளுக்கிடையே பிணைக்கப்பட்டிருக்கும், இடையில் தூண்களில்லாத இருப்புப் பாலம்; suspension bridges.

[தொங்கு + பாலம்]

தொங்குபுழுதி toṅgu-puḷudi, பெ. (n.) வயலில் இறுகாது இளகி நிற்கும் புழுதி; loose mud, as in fields immediately after ploughing.

மறுவ ஈளைக்கழனி, ஈளைப்புலம்

[தொங்கு + புழுதி]

தொங்குபெட்டி toṅgu-peṭṭi, பெ. (n.) வில் வண்டியின் பின்பக்கம் அமைக்கப்படும் பெட்டி; a box at the rear of a spring cart.

[தொங்கு + பெட்டி]

தொட்டகுறை toṭṭa-kurai, பெ. (n.) முற்பிறவியில் தொடங்கிவிட்ட வினைக்குறை; karma or action commenced in a previous birth and left unfinished, opp. to viṭṭa-kurai.

[தொடு → தொட்ட + குறை]

தொட்டல் toṭṭal, பெ. (n.) 1. கட்டுகை; tying, binding. 2. உண்ணுகை; eating. 3. தோண்டுகை; digging. 4. தீண்டுகை; touching.

[தொடு → தொட்டு → தொட்டல்]

தொட்டாற்சுருங்கி toṭṭār-suruṅgi, பெ. (n.) தொட்டால் தன் இலைகளைச் சுருக்கிக் கொள்ளும் தன்மையுடைய சிறு இலைகளைக் கொண்ட மருந்துக்குதவும் செடி; sensitive plant.

[தொட்டால் + சுருங்கி. சுருங்கு → சுருங்கி]

தொட்டி toṭṭi, பெ. (n.) 1. நீர்த்தொட்டி; water-trough, tub, cistern, reservoir. 2. அழி; manger, crib. 3. குப்பைத் தொட்டி; refuse bin. 4. அம்பாரி; howdah. 5. கள்; toddy. 6. வைப்பு நஞ்சு வகை; prepared arsenic.

ம., க., தெ., து., பட. தொட்டி

[தொண்டு → தொடு → தொட்டி]

தொட்டிக்கட்டு totti-k-kattu, பெ. (n.) வீட்டமைப்பில் நடுவில் திறந்தவெளியுடைய சதுரக்கட்டு; open quadrangular section in the centre of a house.

தொட்டிக்கட்டுவீடு totti-k-kattu-vīdu, பெ. (n.) நாற்புறமும் தாழ்வாரமும் இடையில் முற்றமும் அமைந்த வீடு; house with an open quadrangular section in the centre.

[தொட்டி + கட்டு + வீடு]

தொட்டிக்கால் totti-k-kāl, பெ. (n.) 1. உள் வளைந்த கால் அல்லது படப்புக்கால்; bandy legged. 2. முட்டிக் கால் தட்டி; knock knee.

மறுவ. கவட்டைக்கால்

[தொட்டி + கால்]

தொட்டிப்பணம் totti-p-panam, பெ. (n.) வேலைக் காரர்க்கிடும் தண்டத் தொகை; fine for default of workmen.

[தொட்டி + பணம்]

தொட்டிப்பாலம் totti-p-pālam, பெ. (n.) மேட்டு நிலத்துள் நீர் பாயுமாறு கட்டப்படும் ஒரு வகைப் பாலம்; a kind of aqueduct, as trough-like.

[தொட்டி + பாலம்]

தொட்டிமை totti-mai, பெ. (n.) 1. ஒற்றுமை; uniformity, unison. 2. அழகு; beauty.

[துள் → தொள் → தொடு → தொட்டி → தொட்டிமை (மு.தா.2, பக்.89)]

தொட்டியம் tottiyam, பெ. (n.) 1. மதுரை மாவட்டத்தின் மேற்குப் பகுதி (Nels); a country identified with the western portion of Madurai District. 2. ஒரு மொழி; a language. 3. கெடுதல் சூழியக் கலை; witchcraft and legerdemain.

தொட்டியவித்தை tottiya-vittai, பெ. (n.) தொட்டியச் சாதியார் செய்யும் கெடுதல் சூழியம், கருவேலை முதலிய கலை முறைகள்; the various performances in sorcery witch craft etc., done by the class of people known as tottiyas.

[தொட்டிய(ர்) + வித்தை. விச்சை → வித்தை. ஒ.நோ. அச்சன் - அத்தன்]

தொட்டில் tottil, பெ. (n.) குழந்தைகளைப் படுக்க வைத்து ஆட்டற்குரிய மஞ்சம் அல்லது தூளி; cradle, swinging cot for an infant.

ம., க., து. தொட்டில்; தெ., தொட்டிலா.

தொட்டில்ஏற்றம் tottil-ērram, பெ. (n.) உழவுத் தொழிலில் கால்வாயிலிருந்து மேட்டுப் பகுதிக்கு ஏற்றத்தின் உதவியால் நீர் பாய்ச்சும் முறை; methods of irrigation

in cultivation by spring water from the channel to the ridge with the help of picottah.

[தொட்டில் + ஏற்றம்]

தொட்டில்ராட்டி tottil-rāṭṭi, பெ. (n.) மேல் கீழாகச் சுற்றும் இராட்டின விளையாட்டு வகை; a kind of merry-go-round.

[தொட்டில் + இராட்டு]

தொட்டு tottu, இடை (part.) 1. குறித்து; touching, concerning, in reference to. 2. தொடங்கி; beginning with, from, since, thenceforward.

[தொடு → தொட்டு]

தொட்பம் toṭpam, பெ. (n.) திறம்; cleverness skill.

[ஒட்பம் → தொட்பம்]

தொடக்கம் toḍakkam, பெ. (n.) 1. தோற்றம்; origin. 2. ஆதி; beginning, commencement. 3. முயற்சி; means for an attempt. 4. செல்வம்; wealth. 5. வகுப்பு, குலம்; class.

[தொடு → தொடங்கு → தொடக்கம் (மு.தா.86)]

தொடக்கறை toḍakkarai, பெ. (n.) உடல்; human body.

[தொடக்கு + அறை]

தொடக்கு-தல் toḍakkuṭ-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கட்டுதல்; to tie. 2. அகப்படுத்துதல்; to catch hold of ensnare. 3. அணிதல்; to wear, put on. 4. பொருத்துதல்; to make to agree.

க. தொடகு; தெ. தொடகு

தொடங்கி toḍangi, இடை (part.) ஆதிமுதல்; from, ever since.

தொடங்கு¹-தல் toḍangu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தோற்றுவித்தல்; to begin, commence, originate. 2. முயலுதல்; to undertake, enter upon, engage in. 3. ஒத்தல்; to resemble.

ம. தொடங்குக; துடங்குக; க. தொடங்கு; தெ. தெடகு. தொட்டு; து. தொடங்குனி; கூ. தோண்ட; மா. தெட்கெ.

[தொடு → தொடங்கு]

தொடர்-தல் toḍar-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இடையறாது வருதல்; to follow uninterruptedly; to continue in unbroken succession. 2. பிணைந்து நின்றல்; to be linked. 3. அமைதல்; to form. 4. மிகுதல்; to increase. 5. நெருங்குதல்; to be close-knit.

க. தொடர்

[தொடு → தொடர்-]

தொடர்கோவை toḍar-kōvai, பெ. (n.) 1. தொடரி; chain. 2. கட்டளை; commanding word. 3. தொடர்; connection. 4. நூல்; thread. 5. பஞ்சு; cotton thread.

6. பழைமை; ancient. 7. பிசின்; paste. 8. பூமாலை; garland. 9. மணம்; smell. 10. விலங்கு; animal.

[தொடர் + கோவை]

தொடர்ச்சி toḍarcci, பெ. (n.) 1. தொடர்கை; pursuit, following, continuance. 2. தொடர்பு; association, connection, touch. 3. உறவு முறை; relationship. 4. கொடிவழித் தொடர்பு; hereditary succession, lineal descent. 5. நட்பு; friendship, intimacy. 6. வரிசை; series, train, range, row, chain. 7. பூங்கொத்து; cluster or bunch of flowers. 8. கரணிய கருமியப் பொருட்டு; chain of cause and effects. 9. வழக்குத் தொடர்ச்சி; claim in a law-suit. 10. பேய்பிடிக்கை; demoniacal possession. 11. தொடுக; illicit connection, concubinage. 12. முயற்சி; effort.

[தொடு → தொடர் → தொடர்ச்சி]

தொடர்ச்சொல் toḍar-c-col, பெ. (n.) 1. தொடர் மொழி; compound word. 2. சொற்களின் தொடர்; phrase; clause; sentence.

[தொடர் + சொல்]

தொடர்ந்து toḍarndu, பெ. (n.) 1. இடைவிடாமல்; continuously, without break. 2. அடுத்து, உடனே; following immediately, after.

[தொடர் → தொடர்ந்து]

தொடர்ந்தேற்றி toḍarntēri, பெ. (n.) 1. விடா முயற்சி; perseverance, persistence. 2. தொடர்ச்சி; continuity.

[தொடர்ந்து + ஏற்றி]

தொடர்ப்பாடு toḍar-p-pāḍu, பெ. (n.) 1. தொடர்ச்சி; continuity. 2. பற்று; connection, attachment. 3. காம நுகர்ச்சி; sexual enjoyment.

[தொடர் → தொடர்பாடு]

தொடர்பு toḍarpara, பெ. (n.) முழுவதும்; entirely, without the least trace.

[தொடர்பு + அற]

தொடர்மொழி toḍar-moḷi, பெ. (n.) 1. இரண்டெழுத்துக்கு மேற்பட்ட எழுத்துகளைக் கொண்ட சொல்; a word of more than two letters. 2. சொற்களால் ஆகுந்தொடர்; a phrase, clause or sentence made up of words.

[தொடர் + மொழி]

தொடர்வண்டி toḍar-vaṇḍi, பெ. (n.) பல பெட்டி களைக் கொண்ட வண்டித் தொடர்; train.

[தொடர் → தொடர்பாடு]

தொடரல் toḍaral, பெ. (n.) கடல்; sea.

[தொடு → தொடர் + அல் = தொடரல்]

தொடரி¹ toḍari, பெ. (n.) 1. செடி வகை; a species of

jujube. முட்செடி வகை; a thorny straggling shrub. 3. புலித்தொடக்கி; tiger stopper.

[தொடு → தொடர் → தொடரி]

தொடரி² toḍari, பெ. (n.) மாழை வளையத் தொடர்; chain.

[தொடு → தொடல் → தொடர் → தொடரி (வே.க.2, பக்.137)]

தொடரியம் toḍar-iyam, பெ. (n.) பொருள் முற்றுப் பெறுமாறு எழுவாய், பயனிலை ஆகியவற்றைக் கொண்ட சொற்கூட்டு; set of words completed in itself, containing subject and predicate.

[தொடர் + இயம்]

வாக்கியம் என்பது வடசொல்

தொடரியல் toḍariyal, பெ. (n.) சொற்றொடர் அமைப்பின் விதிமுறைகளையும் சொற்றொடர்களுக்கிடையிலான உறவையும் விளக்கும் மொழியியற்பிரிவு; syntax.

[தொடர் + இயல்]

தொடலை toḍalai, பெ. (n.) 1. தொங்கவிடுகை; hanging, suspension. 2. மாலை; garland. 3. மகளிர் விளையாட்டு வகை; a girls' game. 4. மணிக் கோவைகளால் தொடுக்கப்பட்ட மேகலை; jewelled girdle.

[தொடு → தொடல் → தொடலை (வே.க.251)]

தொடி toḍi, பெ. (n.) 1. வளைவு; curve, bend. 2. கைவளை; bracelet. 3. தோள்வளை; armet. 4. வீரவளை; armet, warrior's armet. 5. பூண்; ring, ferrule, ornamental knob of an elephant's tusk. 6. பாறைக் கிணறுகளில் படியாக உதவ வெட்டப்படும் சுற்றுவட்டம்; circular projections in stone wells serving as steps. 7. பலம் என்னும் பண்டைய எடையளவு; a standard weight.

தொடியோள் toḍi-yōl, பெ. (n.) பெண்; woman.

[தொடி → தொடியோள்]

தொடு-தல் toḍu-, 17 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தீண்டுதல்; to touch, come in contact with feel or perceive by the touch. 2. பிடித்தல்; to handle, take hold of, use. 3. பொருந்துதல்; to be connected, united with or joined to. 4. அணிதல்; to put on, as a ring, clothes. 5. தோண்டுதல்; to dig, scoop out, excavate. 6. துளைத்தல்; to pierce through. 7. தொடங்குதல்; to begin. 8. செலுத்துதல்; to discharge, as an arrow or other missile. 9. உண்ணுதல்; to eat. 10. நினைத்தல்; to think. 11. இசைக் கருவி இசைத்தல்; to play, as a musical instrument; to beat, as a drum. 12. கட்டுதல்; to fasten, insert. 13. அடித்தல்; to strike, beat. 14. பிழிதல்; to strain, squeeze out as juice. 15. ஆணையிடுதல்; to swear upon. 16. எடுத்தல்; to take up, lift. 17. வெளுத்தல்; to wash, as

clothes. 18. மகளிரொடு கூடுதல்; to have intercourse. 19. செருப்பணிதல்; to wear, as shoes.

[தள் → தொள் → தொடு-]

தொடுக்கம் toḍukkam, பெ. (n.) பொன்; gold.

தொடுகடல் toḍu-kaḍal, பெ. (n.) கீழ்க்கடல்; eastern ocean.

[தொடு + கடல்]

தொடுகயிறு toḍu-kayirū, பெ. (n.) உழவுக் கயிறு; rope used in ploughing.

ம. தொடு கயறு

[தொடு + கயிறு]

தொடுகழல் toḍu-kaḷal, பெ. (n.) செருப்பு; slippers.

[தொடு + கழல்]

தொடுகறி toḍukari, பெ. (n.) உணவுடன் சேர்த்துச் சாப்பிடுவதற்கான காய்கறி போன்ற உணவு பொருள்; dish prepared to go with courses of a meal.

[தொடு + கறி]

தொடுகை toḍugai, பெ. (n.) 1. தொடுதல்; touching. 2. பிடித்தல்; taking hold of.

[தொடு → தொடுகை]

தொடுத்துவிடு-தல் toḍuttu-viḍu-, 18 செ.கு.வி. (v.i.)
1. சேர்த்துக் கட்டுதல்; to fasten together, to take on.
2. நெறிதவறிச் சேர்த்தல்; to unite persons irregularly in marriage. 3. நீக்குதல்; to put out, as an apprentice.
4. ஒவ்வொன்றாய் அல்லது ஒவ்வொருவராய்ப் போம்படி செய்தல்; to cause to go in single file.

[தொடுத்து + விடு-]

தொடுதுணை toḍu-tunai, பெ. (n.) உதவி; help.

[தொடு + துணை]

தொடுதோல் toḍu-tōl, பெ. (n.) செருப்பு; sandals, slippers.

[தொடு + தோல்]

தொடுப்பி toḍuppi, பெ. (n.) புறங்கூறுவோன்; slanderer, tale-bearer.

[தொடு → தொடுப்பி]

தொடுப்பு toḍuppu, பெ. (n.) 1. எய்கை; discharging. 2. தொடர்ந்திருக்கை; continuity. 3. கட்டுகை; fastening, changing, linking. 4. கட்டு; tie, bandage. 5. தொடரி; chain. 6. விதைப்பு; sowing. 7. கலப்பை; plough. 8. தந்திரம்; stratagem. 9. வளைத்து உழுகை; ploughing in rounds. 10. குறளை; slander, aspersion. 11. தொடுக; illicit connection. 12. கூட்டுறவு; close intimacy. 13. செய்கைத் தொடர்ச்சி; pursuit, prosecution. 14. காலணி; sandals. 15. கள்ளக்கணவன் அல்லது கூத்தி; paramour, concubine. 16. கட்டுக் கதை; fabrication, concoction. 17. மரக்கொம்பு; branch of a tree. 18. பழக்கம்; practice. 19. தொடக்கம்; commencement.

ம. தொடுப்பு

[தொடு → தொடுப்பு]

தொடுபதம் toḍu-padam, பெ. (n.) சோறு; boiled rice.

[தொடு + பதம்]

தொடுபிடியாக toḍu-piḍi-y-āka, வி.எ. (adv.) 1. இடை விடாமல்; continuously; in quick succession. 2. விரைவாக; with all speed, expeditiously.

[தொடு + பிடி + ஆக]

தொடுவழக்கு toḍu-valakku, பெ. (n.) 1. தொடர்ந்து வரும் வழக்கு; a long - pursued litigation. 2. விடாது பற்றிவரும் வழக்கம்; persistent habit.

[தொடு + வழக்கு]

தொடுவாய் toḍu-vāy, பெ. (n.) 1. கூடுமிடம்; confluence or junction, as of two rivers or of a river with the sea. 2. புறங்கூறுகை; slander, aspersion.

[தொடு + வாய்]

தொடுவான்¹ toḍu-vāṅ, பெ. (n.) பிணையடி மாடுகளைத் தொடுக்குங் கயிறு; rope attached to a pole with a swivel to which the inner yoke of oxen is tied, the others being tied to ox.

[தொடு → தொடுவான்]

தொடுவான்² toḍu-vāṅ, பெ. (n.) அடிவானம்; horizon, as the place where the heavens touch the earth.

[தொடு + வான். வான் = வானம்]

தொடுவிலங்கு toḍu-vilaṅgu, பெ. (n.) இருவரைத் தளைக்கும் கை விலங்கு; fetters binding two persons to each other.

[தொடு + விலங்கு]

தொடுவு toḍuvu, பெ. (n.) 1. கொல்லை; paddock, in closed ground adjoining a house. 2. களவு; theft.

[தொடு → தொடுவு. வீட்டைத் தொடர்ந்த கொல்லை (மு.தா.86)]

தொடுவை toḍuvai, பெ. (n.) 1. தொடுத்திருப்பது; which is joined or appended. 2. புதிய யானையைப் பயிற்றும் யானை; tame elephant to which a wild one is enchained for taming. 3. பாங்கன்; associate, crony. 4. வைப்புக் காதலர்; man and woman living in concubinage.

தொடை¹ toḍai, பெ. (n.) 1. வீரரின் ஐம்பெருங் செய்கைகளுளொன்றாகிய அம்பெய்கை; discharging, shooting. 2. பின்னுகை; braiding, weaving. 3. இடையறாமை; unbroken succession or continuity. 4. கட்டுகை; fastening, tying. 5. எற்று; kicking, stroke. 6. தொடர்ச்சி; series, train, succession. 7. வடம்; string. 8. சந்து; joints of the body. 9. கொத்து; cluster, bunch. 10. பூமாலை; flower garland. 11. மலர் முறுக்கு; compactness of an unblown flower. 12. யாழ் நரம்பு; lute string. 13. வில்லின் நாண்; browstring. 14. அம்பு; arrow. 15. படிக்கட்டி; stairs, step. 16. கருத்து முரண்; question, criticism. 17. தொடர்மொழி; see

toḍar-moḷi. 18. தாறு; bunch of fruits. 19. மதிற்சுற்று; surrounding wall, bulwark, fortification. 20. சுவர்ப் புறத்து வைத்த உத்திரந்தாங்கு கட்டை; block projecting from a wall to support a beam. 21. பாட்டு; stanza, verse. 22. மோனைத் தொடை, எதுகைத் தொடை, முரண் தொடை, இயைபுத் தொடை, அளபெடைத் தொடை என்ற ஐவகையான செய்யுள் தொடுக்கும் வகை; mode of versification of five kinds viz., mōṇai-t-toḍai, edugai-t-toḍai, muraṇ-toḍai, iyaibu-t-toḍai, alapeḍai-t-toḍai. 23. சட்டம்; law.

ம. துட; க., து., குட., பட. தொடெ; தெ. தொட; துட. த்வட; குவி. துந்து (இடுப்பு); கொலா. துட. (இடுப்பு)

[தொடு → தொடை]

தொடை² toḍai, பெ. (n.) 1. மாந்தரின் இடுப்புக்கும் முழங்காலுக்கும் இடையே உள்ள பகுதி; of human beings thigh. 2. விலங்குகளில் பின்னங்கால்களின் மேல் உள்ள சதைப்பற்று மிகுந்த பகுதி; of animals upper part of the hind legs, shank.

[தொடு → தொடை]

தொடைக்கயிறு toḍai-k-kayiru, பெ. (n.) கலப்பை நுகத்தொடு எருதை இணைக்கும் சிறுகயிறு (இ.வ.); small rope used in tying the plough-ox to the yoke.

[தொடு → தொடை + கயிறு]

தொடைதட்டு-தல் toḍai-taṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தொடையில் அடித்துக் கொண்டு வீர முரைத்தல்; to show one's bravery or defiance by striking the thigh. 2. சண்டைக்கழைத்தல்; to make a challenge to battle.

[தொடை + தட்டு-]

தொடைநடுங்கி toḍai-naduṅgi, பெ. (n.) மிக அஞ்சுபவன்; extremely timid person, coward.

[தொடை + நடுங்கி]

தொடைநிமிண்டு-தல் toḍai-nimiṇḍu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தொடையைக் கிள்ளுதல்; to pinch the thigh, as a punishment. 2. தூண்டி விடுதல்; to stimulate. 3. நினைவுபடுத்தல்; to call one's attention, remind, as by pinching.

[தொடை + நிமிண்டு-]

தொடைமுரண் toḍai-muraṇ, பெ. (n.) முரண்தொடை; antithesis, in the first foot of a verse.

[தொடை + முரண்]

தொடையல்¹ toḍaiyal, பெ. (n.) 1. தொடர்ச்சி; succession, continuation. 2. கட்டுகை; fastening, tying, weaving. 3. தோளணி மாலை; flower garland worn over shoulders. 4. தேன்கூடு; honey comb.

[தொகு → தொடு → தொடை →

தொடையல்]

தொடையல்² toḍaiyal, பெ. (n.) அழிவு; ruin, destruction.

[தொடை → தொடையல்]

தொண்டகம் toṇḍagam, பெ. (n.) 1. குறிஞ்சி நிலப்பறை; a small drum used in kuriñci tracts. 2. ஆகோட்பறை; drum beaten while capturing the enemy's cows.

தொண்டர் toṇḍar, பெ. (n.) 1. அடிமைகள்; slaves. 2. அடியார்; devotees, as slaves of God. 3. உலகப் பற்றில் ஈடுபட்டவர்; persons who are slaves to worldly pleasures.

[துல் → துள் → தொள் → தொழு → தொழும்பு → தொண்டு → தொண்டர்]

தொண்டர்சீர்பரவுவார் toṇḍar-cīr-paravuvār, பெ. (n.) பெரிய புராணமியற்றிய ஆசிரியராம் சேக்கிழார் தம் பட்டப் பெயர்; the title given to Cēkkiḷār, the author of *Periyapurānam*.

[தொண்டர் + சீர் + பரவுவார்]

தொண்டலம் toṇḍalam, பெ. (n.) 1. யானைத் துதிக்கை; elephant's trunk. 2. கள்; toddy.

[துல் → துள் → தொள் → தொண் → தொண்டு → தொண்டலம்]

தொண்டாடு-தல் toṇḍāḍu-, 11 செ.கு.வி. (v.i.) பணி செய்தல்; to serve.

[தொண்டு + ஆடு-]

தொண்டான் toṇḍāṇ, பெ. (n.) தோலால் செய்யப் பட்டு கமலைச் சாலின் கீழ்ப்புறம் நீர் வெளியேறும் பகுதியில் கட்டப்பட்டிருப்பது; trunk of leather container which used for drawing water from well.

தொண்டி¹ toṇḍi, பெ. (n.) 1. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ளதும் முன்பு சோழர்க்குரிய தாயிருந்ததுமானதொரு துறைமுகப் பட்டினம்; an ancient sea-port of the Cholas in Ramanatha puram district. 2. மலை நாட்டில் சேரர்க்குரிய பழையதொரு துறைமுகப்பட்டினம்; an ancient sea-port of the Cheras in Malabar.

தொண்டி² toṇḍi, பெ. (n.) 1. துளை; hole. 2. வேலிகளைத் தாண்டாதிருக்க மாட்டின் கழுத்தில் கட்டித் தொங்கவிடப் பட்டிருக்குங் கட்டை; block of wood suspended from the neck of an animal to prevent it from passing through hedges.

[துல் - துளைத்தல் கருத்து. துல் → துள். துள் → தொள். தொண்டு → தொண்டி = துளை. ஒ.நோ. தொண்டை (throat) = தொளையுள்ளது (ஒ.மொ.120)]

தொண்டியோர் *tonḍiyōr*, பெ. (n.) 1. சோழ குலத்தோர்; the *Cholas*. 2. சேரர்; the *Cheras*.

[தொண்டி → தொண்டியோர் (மு.தா.156)]

தொண்டில் *tonḍil*, பெ. (n.) யானைக் கை; trunk of elephant.

[தொள் → தொண்டு → தொண்டில்]

தொண்டு *tonḍu*, பெ. (n.) 1. அடிமைத்தனம்; slavery.

2. கடவுள் வழிபாடு; devotedness to a deity; devoted service.
3. அடிமையாள்; slave, devoted servant.
4. ஒழுக்கங்கெட்டவன்-ள்; person of loose character.
5. கொண்டித்தொழு; cattle pound.
6. ஒரு வகை உள்ளான்; a kind of snipe.
7. தேங்காய் பலா முதலியவற்றின் மேற்றொலி; husk, as of coconut.
8. பூடுவகை; a plant.

க. தொள்ட்டு; தெ. தொட்டி.

[துல் → துள் → தொள் → தொழு → தொழும்பு → தொண்டு]

தொண்டு கிழவன் *tonḍu-kilavan*, பெ. (n.) முதிர்ந்த கிழவன்; ripe, old man.

[தொண்டு + கிழவன்]

தொண்டு துரவு *tonḍu-turavu*, பெ. (n.) 1. பணி விடை; service. 2. உளவு; movements, concerns, affairs of a person, as watched, by a thief or spy.

[தொண்டு + துரவு]

தொண்டு நிறுவனம் *tonḍu-niruvanam*, பெ. (n.) ஒன்றின் நன்மைக்காக அல்லது வளர்ச்சிக்காகப் பணியாற்றும் அமைப்பு; service organization or society, voluntary agency.

[தொண்டு + நிறுவனம்]

தொண்டை *tonḍai*, பெ. (n.) 1. மிடறு; throat, gullet. 2. குரல்வளை; windpipe, larynx. 3. குரல்; voice, singing voice. 4. யானைத் துதிக்கை; elephant's trunk.

[தொள் → தொண் → தொண்டை = தொளையுள்ளது (ஒ.மொ.119, 120)]

தொண்டைக்கட்டு *tonḍai-k-kaṭṭu*, பெ. (n.) 1. கரகரப்பால் தொண்டை அடைத்துக் கொள்ளுகை; hoarse throat. 2. உண்ணவும் பேசவும் முடியாதவாறு தொண்டை புண்படுகை; sore-throat, pharyngitis. 3. தொண்டை நோய்வகை; inflammation of the larynx, laryngitis.

[தொண்டை + கட்டு]

தொண்டைக்கம்மல் *tonḍai-k-kammal*, பெ. (n.) 1. தொண்டை யழற்சி; inflammation of the throat. 2. குரலடைப்பு; hoarseness. 3. குரல் கம்மல்; inflammation of the larynx a condition attended with dryness and soreness of the throat, hoarseness cough etc.

[தொண்டை + கம்மல். கமறுதல் → கம்மல்]

தொண்டைக்கழலை *tonḍai-k-kaḷalai*, பெ. (n.) தொண்டைக்குள்ளாக இருக்கும் கேடயக் கோளம் பருத்து அதனால் கழுத்தின் முன்பாகம் கழலைக் கட்டியைப் போற்காணப்படும் வீக்கம்; enlargement of thyroid body causing a swelling in the front part of the neck.

[தொண்டை + கழலை]

தொண்டைக்குத்து *tonḍai-k-kuttu*, பெ. (n.) 1. உண்ணாக்கு வளர்ச்சி; elongation of the uvula touching the throat. 2. தொண்டை வலி; shooting pain of the throat.

[தொண்டை + குத்து]

தொண்டைக்கோளம் *tonḍai-k-kōḷam*, பெ. (n.) 1. வாயின் அடிப்பாகத்தில் முன் தொண்டையின் இரு பக்கத்திலும் வாதுமைக் கொட்டையைப் போல் தடித்த சதைப்பற்று; a small almond shape mass of flesh between the pillars of the fauces on either side in the region of the pharynx. 2. தொண்டை அல்லது கழுத்திலிருக்கும் கோளங்கள்; glands in general of the throat or the neck. 3. கழுத்தின் நிணநீர்க் கோளம்; lymph glands of the neck. 4. கேடயக்கோளம்; thyroid gland.

[தொண்டை + கோளம்]

தொண்டைதிறத்தல் *tonḍai-tirattal*, பெ. (n.) 1. இசைக் குரல் இனிமைப்படுகை; clearing of the throat, becoming clear in tone, as in singing. 2. உரக்கக் கத்துகை; bawling out.

[தொண்டை + திறத்தல்]

தொண்டைமண்டலம் *tonḍai-maṇḍalam*, பெ. (n.) காஞ்சியைத் தலைநகராகக் கொண்டதும் ஆர்க்காடு, செங்கற்பட்டு, நெல்லூர் மாவட்டங்களை உள்ளடக்கியதுமான தமிழகப் பகுதி; an ancient division of the Tamil country, which included the districts of Arcot, Ceṅgelpaṭṭu and Nelliṛe with Kāñjipuram as the capital.

[தொண்டை + மண்டலம்]

தொண்டையடைப்பான் *tonḍai-adaippān*, பெ. (n.) தொண்டை முழுவதும் வீங்கி விழுங்க முடியாமலும், உள்காற்று தொடர்பால் வாய், குரல்வளை முதலிய இடங்களில் அழற்சி கண்டு மூச்சு விட முடியாமலும் மிகுதியான காய்ச்சல் காய்ந்து கோழை சளி கோளாறினால் ஏற்படும் ஒருவித அடைப்பான் நோய்; a disease in which large swelling occurs along the whole throat so as to obstruct completely the passage of food solid or liquid. It is marked by suffocation and high fever on a result dangerous phlegm in the system. 2. ஆடு, மாடுகளுக்கு உண்டாகும் அடைப்பான் நோய்; inflammation of the throat in cattle. 3. குரலடைக்கும் ஒரு நோய்; a malignant sore throat.

[தொண்டை + அடைப்பான்]

தொண்டையுடைதல் *tonḍai-uḍaital*, பெ. (n.)
பருவத்தாற் குரல் மாறுகை; breaking of voice; as at
manhood.

[தொண்டை + உடைதல்]

தொண்டைவிடு-தல் *tonḍai-vidu-*, 20 செ.கு.வி. (n.)
1. தெளிவாய்க் குறிப்பிடுதல்; to let out the voice, as in
singing; to utter clearly and loudly. 2. பெருங்குரலிடுதல்;
to bawl, howl.

[தொண்டை + விடு-]

தொண்ணை *tonnai*, பெ. (n.) பெருந்தடி; stout stick or club.

[துள் → தொள் → தொண் → தொண்ணை]

தொண்மணி *tonmaṇi*, பெ. (n.) முத்து, மாணிக்கம்
போன்ற ஒன்பது வகையான மணிக்கற்கள்; the
nine gems or precious stones.

[தொண்பது → தொண் - ஒன்பது. தொண்
+ மணி]

தொத்திப்பிடி-த்தல் *totti-p-piḍi-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.)
1. ஒட்டிக் கொள்ளுதல்; to cling to. 2. சார்பாகப்
பற்றுதல்; to cleave to for support. 3. அடைக்கலம்
புகுதல்; to take refuge with one; to seek one's friendship
obsequiously. 4. கூட்டி விடுதல்; to bring, fetch, as a woman
to her paramour.

[தொந்தி + பிடி-]

தொத்தியேறு-தல் *totti-y-ēru-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கை
கால்களாற் பற்றியேறுதல்; to climb by clinging, as a
horse. 2. தன் மேம்பாடு காட்டுதல்; to assume authority
or dominance, as climbing on others.

[தொத்தி + ஏறு-]

தொத்து-தல் *tottu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தொத்தியேறு-தல்
பார்க்க; see *totti-y-ēru-*. 2. ஒட்டுதல்; to cling, adhere.
3. தொங்குதல்; to hand. 4. கூடுதல்; to be obtained. 5.
படர்தல்; to climb up, spread, as the vine.

[தொற்று → தொத்து]

தொத்துநோய் *tottu-nōy*, பெ. (n.) ஒட்டு நோய்; infection
or contagious disease.

[தொற்று + நோய் → தொற்றுநோய் →
தொத்து நோய்]

தொதவம் *todavam*, பெ. (n.) நீலமலையில் பேசப்படும்
திருந்தாத தமிழிய(திராவிட)க் குடும்ப மொழி
களுளொன்று; one of the uncultivated languages of
Dravidian family spoken at *Nilgiris* hills.

[தொழு → தொது → தொத → தொதவம்]

தொந்தம் *tondam*, பெ. (n.) 1. இரட்டை; pair.
2. பழைமை; oldness. 3. நெருக்கம்; intimacy.

4. சேர்க்கை; addition, adherence. 5. பாலியற் தொடர்பு;
sexual union. 6. கால்வழி; hereditary (சா.அக.).

[தொத்து → தொந்தம்]

தொந்தி *tondi*, பெ. (n.) 1. பெருவயிறு; large, belly,
abdomen. 2. தசை மடிப்பு; fold or callop of fat.
3. நோய்வகை; obesity, enteroptosis. 4. பரவ மகளிர்
அணியுங்கைக்காப்பு; bracelet of parava women.

ம. தொந்தி

தொந்திப்பு *tondippu*, பெ. (n.) 1. நட்பு; union, friendship.
2. தீராப்பகை; perpetuation of hatred. 3. நோய்க் கலப்பு;
complication of disease.

தொப்பறை *toppārai*, பெ. (n.) எளியநிலை; miserable
condition.

தொப்பாரம் *toppāram*, பெ. (n.) 1. துணியிற் கட்டித்
தோள்மேற் கொண்டுபோகப்படும் பெரு
மூட்டை; a large bundle of things tied in a cloth, as carried
over the shoulders; pack. 2. புற்கட்டு; a large truss of grass.
3. நெடுஞ்சப்பாத்து; a kind of spurge.

[தோள் + பாரம் → தோள்பாரம் →
தொப்பாரம் → தொப்பாரம்]

தொப்புட்கொடியறவு *toppuḍ-koḍi-y-uravu*, பெ. (n.)
மொழிவழியான இனவுணர்வு; ethnical relationship
through mother tongue.

[தொப்புள்கொடி + உறவு]

தொப்புள்கொடி *toppul-koḍi*, பெ. (n.) தாய்க்கும்,
கருவிலிருக்கும் குழந்தைக்கும் தொடர்புடைய
தாயிருக்கும் நஞ்சுக்கொடி; the navel string or umbilical
cord.

[தொப்புள் + கொடி]

தொம்பரை¹ *tombarai*, பெ. (n.) ஊர்சுற்றி; a vagabond.

[தொம்பன் → தொம்பரை]

தொம்பரை² *tombarai*, பெ. (n.) நெற்குதிர; granary.

[தொம்பறை → தொம்பரை]

தொம்பறை *tombarai*, பெ. (n.) 1. களஞ்சியம்; granary,
barn. 2. பெருவயிரன்; pot-bellied person, as resembling a
grain basket.

தொம்பன் *tomban*, பெ. (n.) கழைக்கூத்தன்; a person
belonging to the tribe of tumblers, acrobats and bole-dancers.

க. தொம்பம்

[தூம்பு = மூங்கில் - தூம்பு → தொம்பு →
தொம்பன்]

தொம்பையாய்-தல் *tombai-pāy-*, 1 செ.கு.வி. (v.i.) நெல்
நாற்றின் வேர்ப்பாகம் பருத்து மண் இறுகலாகப்
பிடித்திருத்தல்; to grow stout in root stuck in hardened clay,
as rice-plant.

[தொம்பை + பாய்-]

தொம்மை *tommaï*, பெ. (n.) பருமன்; bulkiness, corpulence.

தொய்-தல் *toy-*, 1 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இளைத்தல்; to languish, pine, grow weak. 2. சோர்தல்; to be weary, fatigued; to fail in energy; to droop, faint, flag. 3. துவளுதல்; to become slack, to be loose, supple, yielding. 4. வளைதல்; to bend through weakness or want of support. 5. வயிறு முதலியன வாடுதல்; to sink in, as the belly through hunger or disease. 6. கெடுதல்; to perish; to be ruined. 7. பயன் குறைதல்; to be past the prime, as trees; to be reduced in fruitlessness. 8. மூச்சுத் திணறுதல்; to breathe short and hard, as while suffering from asthma. 9. வினை செய்தல்; to labour, do work.

துல் = வளைதற் கருத்துபவர்.

[துல் → துள் → தளர் - தளர்ச்சி தொள் → தொய் (மு.தா.281)]

தொய்படு-தல் *toy-paḍu*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) நனைதல்; to be moistened, wet.

[தொய் + படு-]

தொய்யல் *toyyal*, பெ. (n.) 1. சோர்கை; fainting, languishing, despondency. 2. துன்பம்; affliction. 3. சேறு; mud. 4. உழவு; ploughing.

[தொள்ளல் → தொய்யல்]

தொய்யவிடு-தல் *toyya-viḍu-*, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கயிறு முதலானவற்றைத் தளரவிடுதல்; to slacken, as a rope. 2. விலையேறுதற்பொருட்டு விற்பனைப் பொருளைக் கட்டி வைத்தல்; to hold back for a time with a view to raise the price, as merchandise. 3. நிறுத்தி வைத்தல்; to put off, delay.

[தொய்ய + விடு-]

தொய்வு *toyvu*, பெ. (n.) 1. இளைப்பு; fatigue. 2. ஈனை; asthma. 3. மூச்சு முட்டல்; hard breathing.

[தொய்வு = தடைபடல்]

தொல் *tol*, பெ.அ. (adj.) 1. பழைய; old. 2. இயற்கையான; natural. 3. தொன்மையான; ancient.

தொல்கதை *tol-kadai*, பெ. (n.) தொன்மம்; purāna.

[தொல் + கதை]

தொல்காப்பியம் *tol-kāppiyam*, பெ. (n.) மிகப் பழையதும் தொல்காப்பியனார் இயற்றியதுமான தமிழிலக்கண நூல்; the most ancient Tamil grammar extant, by *Tolkāppiyār*.

[தொல் + காப்பியம்]

தொல்காப்பியர்காலம் *tol-kāppiyar-kālam*, பெ. (n.) தொல்காப்பியர் வாழ்ந்த காலம்; the age of

Tolkāppiyar.

[தொல்காப்பியர் + காலம்]

தொல்காப்பியனார் *tol-kāppiyār*, பெ. (n.) காப்பியக் குடியிற் பிறந்தவரும் அகத்தியனார் மாணாக் கரும் தொல்காப்பிய மியற்றியவருமாகிய ஆசிரியர்; author of *Tolkāppiam*, reputed to be a disciple of *Agattiyar*, as born in *kāppiya-k-kōḍi*.

[தொல்காப்பியர் → தொல்காப்பியனார்]

தொல்குணம் *tolguṇam*, பெ. (n.) பழமையாகிய பண்பு; characteristic of antiquity.

[தொல் + குணம்]

தொல்பதி *tolpadi*, பெ. (n.) பழமையான ஊர்; ancient city.

[தொல் + பதி]

தொல்பொருள் *tol-poṟul*, பெ. (n.) பண்டைய மக்களின் பண்பாட்டைக் காட்டும் வகையில் கிடைக்கும் கட்டடப் பகுதிகள், கருவிகள், கலங்கள் போன்றவையும் அவற்றின் சிதைவும்; archaeological value.

[தொல் + பொருள். தொல் - பழைய]

தொல்பொருளராய்ச்சி *tol-poṟul-ārāiccy*, பெ. (n.) பழம் பண்பாட்டினை வெளிப்படுத்தும் ஆய்வு; archaeology.

[தொல்பொருள் + ஆராய்ச்சி]

தொல்மரம் *tolmaram*, பெ. (n.) ஆலமரம்; banyan tree.

தொல்லகம் *tollgam*, பெ. (n.) முன்னோர் வாழ்ந்த இடம்; place of birth of one's ancestors.

தொல்லெழில் *tol-l-eḷil*, பெ. (n.) இயற்கையழகு; natural beauty.

[தொல் + எழில்]

தொல்லை¹ *tollai*, பெ. (n.) பழமை; antiquity, ancientness.

தெ. தொல்லை

[தொல் → தொல்லை (மு.தா.274)]

தொல்லை² *tollai*, பெ. (n.) 1. துன்பம்; trouble, perplexity, difficulty. 2. செயல், வினை, வேலை; work.

ம. தொல்ல

[துல் → துள் → துன்பு. துல் → தொல் → தொல்லை (மு.தா.285)]

தொல்லையார் *tollaiyār*, பெ. (n.) தேவர்; celestials, as the ancients.

[தொல்லை → தொல்லையார்]

தொல்லையைகம் *tollai-vaiyagam*, பெ. (n.) துறக்கம்; heaven, as the ancient world.

[தொல்லை + வையகம்]

தொல்வரவு *tol-varavu*, பெ. (n.) பழைய குடிவரவு; birth

in an ancient family.

[தொல் + வரவு]

தொலகை tolagai, பெ. (n.) செம்பாதி யாய்ப் பிளந்து எடுக்கப்பட்ட மூங்கிற் கழி; bamboo rod, attained by making into two halves.

தொலி-த்தல் toli-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உரித்தல்; to stip off, as rind, bark; to flay. 2. உமி அல்லது தோடு போக உரித்தல்; to husk, hull, pound. 3. புடைத்தல்; to beat severely.

[தோல் → தொல் → தொலி]

தொலியல் toliyal, பெ. (n.) உமி போக்கிய அரிசி; husked rice.

[தொலி + அல். தொலி = தோல். தோல் அல்லாத அரிசி]

தொலை-தல் tolai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அழிதல்; to become extinct, perish, die. 2. முடிதல்; to be exhausted, terminated, expended, liquidated. 3. வழி முதலியன கழிதல்; to end, as a way or distance; to expire, as time. 4. முற்றுதல்; to be over, finished. 5. சோர்தல்; to be weary. 6. தோற்றல்; to be defeated, outrivalled; to fail in comparison. 7. வருந்துதல்; to suffer. 8. காணாமற் போதல்; to be lost. 9. நீங்குதல்; to leave; to depart for good.

துல் = வளைதற்கருத்துவேர்

[துல் → தொல் → தொலை-]

தொலைக்காட்சி tolai-k-kāṭci, பெ. (n.) ஒரு நிகழ்ச்சியையோ காட்சியையோ ஒளிப்பதிவு செய்து மின்காந்த அலைகளாக மாற்றி ஒளிபரப்பி அதைப்படமாகக் காணும் முறை; television.

[தொலை + காட்சி]

தொலைக்காட்சி நிலையம் tolai-k-kāṭci-niliyam, பெ. (n.) ஒரு நிகழ்ச்சியையோ காட்சியையோ ஒளிப்பதிவு செய்து மின்காந்த அலைகளாக மாற்றி ஒளிபரப்பும் நிலையம்; television station.

[தொலைக்காட்சி + நிலையம்]

தொலைகடல் tolai-kaḍal, பெ. (n.) சாக்காடல்; dead sea.

[தொலை + கடல்]

தொலைச்சு-தல் tolaiccu-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கொல்லுதல்; to kill, destroy. 2. முடித்தல்; to exhaust. 3. செலுத்துதல்; to pay, discharge as a debt.

[தொலை → தொலைச்சு-]

தொலைத்தொடர்பு tolai-t-toḍarbu, பெ. (n.) தொலை பேசி தொலைவரி முதலியன மூலம் ஓரிடத்திலிருந்து செய்திகளை அனுப்புதலும் பெறுதலுமான

செயற்பாடு; tele-communication.

[தொலை + தொடர்பு]

தொலைதூரக்கல்வி tolai-t-tūra-k-kalvi, பெ. (n.) கல்வி நிறுவனங்களில் சேர்ந்து பயிலாமலேயே கல்விப்பட்டம் பெறும் பல்கலைக்கழக அமைப்பு; distance education; correspondence education.

தொலைந்துபோ-தல் tolaindu-pō-, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இறத்தல்; to die. 2. காணாமற் போதல்; to loss.

[தொலைந்து + போ-]

தொலைநகல் tolai-nagal, பெ. (n.) தொலைப்பதிவு பார்க்க; see tolai-p-pativu.

[தொலை + நகல்]

தொலைநோக்கி tolai-nōkki, பெ. (n.) தொலைவில் உள்ள பொருள்களைத் தெளிவாகப் பார்ப்பதற் கேற்ற வகையில் ஆடிகள் பொருந்திய குழல் வடிவக் கருவி; binoculars, telescope.

[தொலை + நோக்கி]

தொலைப்பதிவு tolai-pativu, பெ. (n.) தொலை எழுதி மூலம் அனுப்பப்படும் தந்தி முறைச் செய்தி; telex.

[தொலை + பதிவு]

தொலைபு tolaipu, பெ. (n.) அழிகை; perishing, destruction.

[தொலை → தொலைபு]

தொலைபேசி tolai-pēṣi, பெ. (n.) பேச்சொலியை மின்னலையாகவும் மின்னலைகளைப் பேச்சொலியாகவும் மாற்றி கம்பிமூலம் அனுப்பித் தொலைவில் உள்ளவர்களை தொடர்புகொண்டு பேசிக் கொள்வதற்குதவும் கருவி; telephone.

[தொலை + பேசி]

தொலைபேசித்தொடர்பகம் tolai-pēṣi-t-toḍarbagam, பெ. (n.) தொலைபேசிகளுக்கிடையே தேவைப் படுகிற இணைப்பை ஏற்படுத்தித் தருகிற நிலையம்; telephone exchange.

[தொலைபேசி + தொடர்பகம்]

தொலையெழுதி tolai-y-eḷuti, பெ. (n.) ஒரு முனையில் தட்டச்சு செய்து அனுப்பப்படும் செய்தியை மறுமுனையில் தானாகத் தட்டச்சுப் பதிவு செய்யும் மின் கருவி; teleprinter.

[தொலை + எழுதி]

தொலைவரி tolai-vari, பெ. (n.) மின்கம்பி வழியே யனுப்புஞ் செய்தி; telegram.

[தொலை + வரி]

தொலைவிலுணர்தல் tolaiviluṇardal, தொ.பெ. (vbl.n.) ஐம்புலத் தொடர்பின்றித் தொலைவிலிருப்பவர்

உள்ளத்தை மன ஆற்றலால் இயக்குந்திறம்;
telepathy.

[தொலைவில் + உணர்தல்]

தொலைவு *tolaiyu*, பெ. (n.) 1. முடிவு; completion.
2. அழிவு; end, extinction, destruction. 3. தோல்வி;
defeat, failure. 4. சோர்வு; fatigue, weariness.
5. குறைகை; dwindling, decrease. 6. சேய்மை நிலை
(தூரம்); distance.

[தொலைவு → தொலைவு]

தொழி¹ *toḷi*, பெ. (n.) பழைய போக்கில் அணியம்
செய்யப்படும் உப்பள முறையில் இருக்கும்
தொட்டானின் மறுபெயர்; another name for *toḷḷāṅ* in
old method of salt preparation.

தொழி²-த்தல் *toḷi*, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சினத்தல்; to be angry,
enraged. 2. ஒலித்தல்; to sound, tinkle.

தொழிமரம் *toḷimaram*, பெ. (n.) சேற்றுக் காலாக உழுத
நிலத்தைச் சமஞ் செய்ப்ப பயன்படுத்தும் பரம்புப்
பலகை; board used to smoothened the ploughed surface of a
wet land for *cēṟru-k-kāl* cultivation.

[தொளி = சேறு; தொளி → தொழி + மரம்]

தொழில் *toḷil*, பெ. (n.) 1. செயல்; act, action, deed, work.
2. பணி; office, calling, profession. 3. ஏவல்; order,
command. 4. திறமை; workmanship. 5. உழவு, தொழில்,
வரைவு, வணிகம், விச்சை, சிற்பம் என்ற
அறுவகைப்பட்ட செயல்; occupations pertaining
to *karumapumi*, six in numbers viz., *uḷavu*, *toḷil*, *varaivu*,
vanigam, *viccai*, *siṟpam*. 6. அருளிப் பாட்டுச் செயல்;
three fold functions of god. 7. வினைச் சொல்; verb.
8. வேலை; occupation, work. 9. தந்திரம்; treachery, intrigue,
cunning. 10. பயன்படுத்தும் முறை; method of using. 11.
களவு; theft. 12. பெருமை; greatness.

ம. தொழில்.

துல் - துளைத்தல் கருத்துவேர்; நிலத்தைத்
தோண்டுதல் முதல்.

[துல் → துள் → தொள் → தொளில் →
தொழில்]

தொழில் துறை *toḷil-turai*, பெ. (n.) 1. தொழில்
தொடங்குதல், மேம்படுத்துதல் முதலியவற்றை
பேணும் அரசுத் துறை; department of industry of
Government. 2. தொழில் தொடர்புடையது; industrial
sector.

[தொழில் + துறை]

தொழில்நிறுவனம் *toḷil-niruvanam*, பெ. (n.) பேரளவில்

முதலீடு செய்து தொழில் நடத்தும் நிறுவனம்;
industrial concern.

[தொழில் + நிறுவனம்]

தொழில்நுட்பக்கல்லூரி *toḷil-nuṭpa-k-kallūri*, பெ. (n.)
பொறிகள் தொடர்புடைய தொழில்முறைக்
கல்வியைப் பாடமாகக் கொண்டு தொழிற் பயிற்சி
அளிக்கும் கல்லூரி; educational institution providing training
in traders connected with machines and tools; polytechnic.

[தொழில்நுட்பம் + கல்லூரி]

தொழில்நுட்பம் *toḷil-nuṭpam*, பெ. (n.) ஆக்கத்தில்
பயன்படுத்தக்கூடிய தொழில் பற்றிய அறிவும்
வழிமுறைகளும்; technology.

[தொழில் + நுட்பம்]

தொழில்மாறுதல் *toḷil-māṟudal*, பெ. (n.) 1. வேலை
மாறுகை; changing one's profession or work.
2. வேலையினின்று நீக்கப்படுகை; dismissal.

[தொழில் + மாறுதல்]

தொழிலாளி *toḷilāḷi*, பெ. (n.) 1. வேலைக்காரன்; laborer.
2. வினைத் திறனுள்ளவன்; a capable worker.
3. குடிமகன் அல்லது ஊர்ப்பிள்ளை; barber.

[தொழில் + ஆளி]

தொழிலெடு-த்தல் *toḷil-edu-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.)
1. பணியேற்றல்; to obtain office, enter upon an occupation.
2. குறும்பு காட்டத் தொடங்குதல்; to begin doing
mischief.

[தொழில் + எடு-]

தொழிலோர் *toḷilōr*, பெ. (n.) தொழிலாளர்; artisans,
labourers.

[தொழில் → தொழிலோர்]

தொழிற்கை *toḷirkai*, பெ. (n.) கையால் மெய்ப்பாடு
காட்டுகை; hand-pose.

[தொழில் + கை]

தொழிற்சாலை *toḷir-šālai*, பெ. (n.) வினைக்களம்;
workshop, place of business, office.

[தொழில் + சாலை]

தொழிற்பகை *toḷir-pagai*, பெ. (n.) தொழிற்
போட்டியால் உண்டான பகை; professional revenge.

[தொழில் + பகை]

தொழிற்பட்டிகை *toḷir-paṭṭigai*, பெ. (n.) மகளிர்
அரையிலணியும் ஒப்பனையோடு கூடிய பட்டிகை
என்னும் அணி; ornament which woman wear in their waist.

[தொழில் + பட்டிகை. தொழில் =
வேலைப்பாடு, ஒப்பனை]

தொழிற்படு-தல் *toḷirpaḍu-*, 20 செ.கு.வி. (v.i.)
1. செயற்படுதல்; to be formed, constructed, produced; to
be operated upon. 2. வேலையிற் புகுதல்; to engage in an
office, enter upon a work.

[தொழில் + படு-]

தொழிற்பண்பு toḷir-panbu, பெ. (n.) செய்கை குறிக்கும் பண்புச் சொல்; action, considered as a quality naḍattal dist. fr. kuṇa-p-panbu.

[தொழில் + பண்பு]

தொழிற்புரட்சி toḷir-puraṭci, பெ. (n.) புதிய கருவிகளின் கண்டுபிடிப்பால் தொழில் துறையில் ஏற்பட்ட பெரும் மாற்றம்; industrial revolution.

[தொழில் + புரட்சி]

தொழிற்புலையர் toḷir-pulaiyar, பெ. (n.) கீழ்ச்சாதியர்; one who is considered an outcaste because of his base actions.

[தொழில் + புலையர்]

தொழிற்பெயர் toḷir-peyar, பெ. (n.) 1. வினைப்பெயர்; verbal noun. 2. வினையாலணையும் பெயர்; personal noun derived from a verbal root.

[தொழில் + பெயர்]

தொழிற்பேட்டை toḷir-pēṭṭai, பெ. (n.) குடியிருப்புப் பகுதியிலிருந்து விலகிப் பேரளவில் தொழிற் சாலைகள் அமைப்பதற்காக அரசு ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கும் இடம்; cluster of industries in a place set aside by the government; industrial estate.

[தொழில் + பேட்டை]

தொழின்முதல் toḷin-mudal, பெ. (n.) ஏவுதற்குரியோன்; directing agent.

[தொழில் + முதல்]

தொழின்மொழி toḷin-moḷi, பெ. (n.) வினைச்சொல்; verb.

[தொழில் + மொழி]

தொழீஇ toḷii-, பெ. (n.) 1. தொழில் செய்பவன்; working woman. 2. பணிப்பெண்; maid servant, female slave.

[தொழில் + இ]

தொழு-தல் toḷu-, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) வணங்குதல்; to worship, adore, pay homage to.

க. துளில்; ம. துழுக

[துல் → துள் → தொள் → தொழு-]

தொழு²toḷu-, பெ. (n.) 1. மாட்டுக்கொட்டில்; cattle stall, manger. 2. பட்டிமாடுகளை அடைக்கு மிடம்; pound. 3. சிறு குற்றவாளி களுக்குத் தண்டனையாகக் கால்களை மாட்டி வைக்கும் குட்டையென்னும் மரச்சட்டம்; stocks. 4. சிறைக்கூடம்; prison. 5. இல்வாழ்க்கை; married life. 6. குட்ட நோய் வகை; a kind of leprosy. 7. தொழு பஹி; rēvati naṭsatiram. 8. கட்டுடுவை யிருக்கும் ஏணி; stand for toddy jars.

9. உழலை மரம்; turnpike. 10. காட்டு விலங்குகளை அடைக்குங்கூடு; cage for wild animals. 11. நீர் நிலை; tank, pond.

துல் - பொருந்துதல், தொகுத்தல் கருத்து

[துல் → துள் → தொள் → தொழு (வே.க.258)]

தொழுக்கன் toḷu-k-kan, பெ. (n.) அடிமை; slave.

[தொழு → தொழுக்கன்]

தொழுகள்ளன் toḷu-kallaṅ, பெ. (n.) பாசாங்கு செய்பவன்; fawning hypocrite.

[தொழு + கள்ளன்]

தொழுகுலத்தோர் toḷu-kulattōr, பெ. (n.) தொழுவதைத் தொழிலாகக் கொண்ட குலத்தவர்; persons who make their family worthy of worship.

தொழுகுலம் toḷu-kulam, பெ. (n.) 1. தொழுவதைத் தொழிலாகக் கொண்ட குலத்தவர்; community that makes its family worthy of worship. 2. குலதெய்வம்; family deity. 3. குலமாகத் தொழத்தக்கவர்; persons who make their family worthy of being worshipped.

[தொழும் + குலம்]

தொழுகை toḷugai, பெ. (n.) 1. வணங்குகை; worshipping, adoration. 2. தெய்வ விண்ணப்பம்; prayer.

[தொழு → தொழுகை]

தொழுத்தை toḷuttai, பெ. (n.) 1. அடிமைப் பெண்; slave-woman. 2. கற்பில்லாதவள்; immoral woman. 3. பணிப்பெண்; maidservant.

[தொழு → தொழுத்தை]

தொழுதகு-தல் toḷutagu-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நன்கு மதித்தல்; to esteem, admire. 2. விரும்புதல்; to love, desire.

[தொழு + தகு-]

தொழுதகுதெய்வம் toḷutagu-teyvam, பெ. (n.) அருந்ததி; Arundhati as worthy of worship.

[தொழுதகு + தெய்வம்]

தொழுதகை toḷuta-kai, பெ. (n.) இருகை குவித்துக் கும்பிடுகை; worshipping, by folded hands.

[தொழு → தொழுத + கை]

தொழுதகையீர் toḷudagaīr, பெ.எ. (adv.) வணக்கத் திற்குரியீர்; his worshipped, a respective term.

[தொழுதகை → தொழுதகையீர்]

தொழுதி toḷuti, பெ. (n.) 1. கூட்டம்; multitude, crowd, herd. 2. பறவைக் கூட்டம்; flock of birds. 3. பறவையொலி; chirping of birds. 4. திரட்சி; denseness, fullness, as of a birds feather.

[தொழு → தொழுதி (வே.க.255)]

தொழுதுகொண்டிரு-த்தல் toḷutu-konḍiru-, 3 செ.கு.வி.

(v.i.) கலந்துபோதல்; to get inextricably, mixed up.
[தொழுது + கொண்டு + இரு-]
தொழுநோய் to|u-nōy, பெ. (n.) குட்ட நோய் வகை; a kind of leprosy.
[தொழு + நோய்]
தொழுப்பிறப்பு to|u-p-pirappu, பெ. (n.) தன் தொழுவிலேயே பிறந்து வளர்ந்த மாடு; that which is born and bred on one's own farm, as an ox.
[தொழு + பிறப்பு]
தொழுப்பு to|uppu, பெ. (n.) உழுதொழில் வளைப்பு; winding furrows in ploughing.
[தொடுப்பு → தொழுப்பு]
தொழும்பன் to|umban, பெ. (n.) 1. அடியவன்; slave. 2. இழிஞன்; base person.
[தொழு → தொழும்பு → தொழும்பன்]
தொழும்பி to|umbi, பெ. (n.) அடிமைப்பெண்; slave-woman.
[தொழு → தொழும்பி]
தொழும்பு to|umbu, பெ. (n.) 1. அடிமை; slavery, servitude. 2. அடிமைத் தொழில்; servile work, drudgery. 3. அடிமையான்; slave. 4. கடவுளின் அருளிப்பாடு; devotion to the service of God.
[தொழு → தொழும்பு]
தொழுகளிரர் to|u-magalir, பெ. (n.) குற்றவேல் மகளிர்; maidservants.
[தொழு + மகளிர்]
தொழுமாடு to|u-māḍu, பெ. (n.) 1. சல்லிக்கட்டு மாடு; bull trained for the baiting sport. 2. சல்லிக்கட்டு; sport of bull-baiting.
[தொழு + மாடு]
தொழுவம் to|uvam, பெ. (n.) மாட்டுக் கொட்டில்; cattle stall, manger.
ம. தொலுட்டு; தெ. தொர்கு பட்டு; பட. தோ
[துள் → தொள் → தொழு → தொழுவம் → தொழுவம்]
தொழுவர் to|uvar, பெ. (n.) 1. தொழில் செய்வார்; servants. 2. உழவர்; agriculturists, plough men.
[தொழுவன் → தொழுவர் (வே.க.285)]
தொழுவறை to|u-v-arai, பெ. (n.) மாட்டுக்கொட்டில்; cattle-shed.
[தொழு + அறை]
தொழுவன் to|uvan, பெ. (n.) 1. பயிரிடுவோன்; cultivator, husbandman. 2. தொழிலாளி; a workman, artisan.
[தொழு → தொழுவன்]
தொழுவாடு to|u-vāḍu, பெ. (n.) 1. வழக்கம்; habit. 2. இயற்கை; nature.

[தொழு + வாடு]
தொழுவு to|uvu, பெ. (n.) வணங்குகை; worshipping, adoration.
[தொழு → தொழுவு]
தொழுவரம் to|u-v-uram, பெ. (n.) ஆடு, மாடு முதலிய வற்றின் சாணம்; manure.
[தொழு + உரம்]
தொழுவை to|uvai, பெ. (n.) மடு; deep place in a river or a channel.
[தொழு → தொழுவை]
தொள்கு to|gu, பெ. (n.) 1. துளையுள்ள வலை; net for trapping. 2. தோண்டப்பட்ட சேறு; slush, mire. 3. பள்ளம்; excavation, pit.
[துள் → தொள் → தொள்கு (வே.க.283)]
தொள்ளம் to|lam, பெ. (n.) 1. தெப்பம்; float, raft. 2. சேறு; mud, mire.
[துள் → தொள் → தொள்ளம்]
தொள்ளாடி to|āḍi, பெ. (n.) 1. நலிந்தோன்; weak, infirm person or thing. 2. நெகிழ்ந்த உடல்வாகு கொண்டவன்-ள்-து; flaccid person or beast. 3. நலிவுறுகை; growing lax, as the muscles.
[தொள் → தொள்ளாடி]
தொள்ளாடு-தல் to|āḍu-, 6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வலி தளர்தல்; to become weak. 2. தள்ளாடுதல்; to move with faltering steps, as an aged person.
[துள் → தொள்ளாடி → தொள்ளாடு-]
தொள்ளை to|ai, பெ. (n.) 1. துளை; hole. 2. குழி; pit. 3. துளையுடைப்பொருள்; anything tubular. 4. மரக்கலம்; sailing vessel. 5. குற்றம்; fault, defect. 6. மரக்கால்; standard measure of capacity. 7. அறியாமை; ignorance.
ம. தொள்ள; க., பட. தொள்ளை
துல் = துளைத்தல் கருத்து.
[துல் → தொள் → தொள்ளை]
தொள்ளைக்காது to|ai-k-kādu, பெ. (n.) 1. பெருந்துளையுள்ள காது; ear with a big perforation in its lobe, opp. to ilik-kādu. 2. அணி நீங்கிய தொளைக்காது; perforated ear left unadorned and empty.
[தொள்ளை + காது]
தொளத்தி to|atti, பெ. (n.) தளத்தி; loose-fitting.
[தொள் → தொள → தொளத்தி]

தொள தொள - த்தல் to|atola-, 4 செ.கு.வி. (v.i.)

1. துளையில் இறுக்கமாயில்லாமை, தளர்த்தல்; to be loose-fitting, lax.
2. இளகிப் போதல்; to be soft, as from over-ripeness, from moisture; to be thin, as pap.
3. உளறுதல்; to babble, rattle away.
4. மன உறுதியற்று இருத்தல்; to wavers, to be undecided.

[தொள் → தொளதொள-;]

தொளதொளெனல் to|atolenal, பெ. (n.) 1. நெகிழ்வுக் குறிப்பு; expr. of being slack, loose. 2. உளறுதற் குறிப்பு; rattling talk.

[தொளதொள + எனல்]

தொளாமணி to|āmani, பெ. (n.) துளைக்காத முழு மணி; a pearl which is not pored.

[துள் → தொள் + ஆ + மணி. 'ஆ' எதிர் மறை இடைநிலை]

தொளிவிரைப்பு to|i-viraipu, பெ. (n.) வயலைச் சேறாக்கி விதைக்கை; sowing in the slush of a field, opp. to puluti-viraippu.

[தொளி + (விதைப்பு →) விரைப்பு]

தொளுக்கு-தல் to|ukku-, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. தொடுத்துதல்; to tie loosely.
2. தளரக் கட்டுதல்; to wear or attach loosely, as clothes.

தொளை-த்தல் to|ai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. துளையிடுதல்; to perforate, bore. 2. தொந்தரவு செய்தல்; to tease. 3. செய்தி தெரிதற் பொருட்டு ஆழம் பார்த்தல்; to probe.

[துளை → தொளை-;]

தொற்றம்பு torrampu, பெ. (n.) ஊடுருவிச் செல்லாமல் உடம்பின் மேல்படும் அம்பு; arrow which causes only a surface wound.

[தொற்று + அம்பு]

தொற்றி torri, பெ. (n.) 1. ஏறுகை; to climb. 2. ஒட்டு; combine. 3. தொற்றேவல்; commanding word. 4. பற்று; grip. 5. பொருத்து; joint. 6. மூலைக்கையோடணைத்த மரம்; a piece of wood attached to the hip of roof.

தொற்று-தல் torru-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தொடுத்துதல்; to attach, tack. 2. ஒட்டித்தொடர்தல்; to affect, as a contagious disease.

தொற்றுநோய் torru-nōy, பெ. (n.) 1. ஒருவரைத் தொடுவதினாலும் முடை நாற்றத்தை நுகர்வ

தாலும் ஒருவரிடமிருந்து மற்றொரு வருக்கு ஒட்டும் நோய்; disease communicated by mediate or immediate contact or by effluvia from one person to another person - contagious disease. 2. பழைய நோய்; an old disease. 3. குட்டம்; leprosy.

[தொத்து → தொற்று + நோய்]

தொற்றுநோயாளி torru-nōyāli, பெ. (n.) 1. ஒட்டுநோயுற்றவன்; one attacked of contagious disease.

[தொத்து → தொற்று + நோயாளி]

தொற்றுப்பல் torru-p-pal, பெ. (n.) மிகுதியாகத் தோன்றும் பல்; irregular, extra tooth.

[தொற்று + பல்]

தொறு toru, பெ. (n.) 1. ஆவின் கூட்டம்; herd of cows. 2. தொழு; cattle-stall. 3. இடைச்சாதி; shepherd caste. 4. கூட்டம்; crowd, multitude.

[தொழு → தொறு]

தொறுத்தி torutti, பெ. (n.) இடைச்சி; shepherdess.

[தொழு → தொறு → தொறுத்தி]

தொறுநிலை toru-nilai, பெ. (n.) 1. ஆக்கள் (பசுக்கள்) கட்டும் கொட்டம்; shed.

[தொறு + நிலை]

தொறுப்பட்டி toru-p-paṭṭi, பெ. (n.) ஆயிரம் மாடுகள் அடைக்கப்பெறும் அளவுள்ள நிலம், ஒரு தொறுப்பட்ட நிலம்; a measure of land, as sufficient for thousand cattle to fold.

[தொறு + பட்டி]

தொறுப்போ-தல் toru-p-pō-, 8 செ.கு.வி. (v.i.) ஆநிரை கவரப்படுதல்; to be captured in herds, as cattle.

[தொறு + போ-;]

தொறுவன் toruvan, பெ. (n.) இடையன்; shepherd.

[தொழுவன் → தொறுவன்]

தொறுவிடம் toru-v-iḍam, பெ. (n.) மாட்டுத் தொழு; cattle shed.

[தொழு → தொறு + இடம்]

தொன்மரம் tonmaram, பெ. (n.) ஆலமரம்; common banyan, as the ancient tree.

[தொல் → தொறுவு]

தொன்மை tonmai, பெ. (n.) 1. பழமை; oldness, antiquity. 2. உரைவிரவிப் பழையமையாகிய கதை பொருளாகச் செய்யப்படுவது; narrative poem interspersed with prose, having for its subject an ancient story.

[தொல் → தொன்மை (வே.க.274)]

தொன்மொழி tonmoli, பெ. (n.) 1. பழமொழி; proverb, maxim. 2. பழையமையான மொழி; ancient language.

[தொல் + மொழி]

தொன்று tonru, பெ. (n.) 1. பழமை; oldness, antiquity. 2. பழையது; that which is old, ancient. 3. ஊழ்; fate.

[தொல் → தொன்று]

தொன்றுதொட்டு *tonru-tot̃tu*, கு.வி.எ. (adv.) பழங்காலம் முதல்; from of old, from time immemorial.

[தொன்று + தொட்டு]

தொன்னிலம் *tonnilam*, செ. (n.) பண்டை நாடு; ancient country.

தொன்னை *tonnai*, பெ. (n.) 1. இலைக்கலம்; a cup made of plantain or other leaf pinned up at the corners. 2. எச்சிற்கல்லை போன்ற இழிந்தோன்; mean wretch.

தெ., க. தொன்னெ

[துல் - துளைத்தற் கருத்து. துள் → துள் → துன் → தொன் → தொன்னை = துளையுள்ளது போன்ற இலக்கலம் (வே.க.2, பக்.146)]

E. tun = 1 large cask for wine, beer, etc, esp. formerly as measure of capacity (252 wine gallons) [brewer's fermenting - vat; OE. tunne, OHG = ON = tunna, F. Gaulish tunna]

தொனி *toni*, பெ. (n.) துளையிலிருந்து உண்டாகும் ஒலி; sound, noise, intonation, twang, peal.

தோ

தோக்கை *tōkkai*, பெ. (n.) 1. முன்றானை; front end of a cloth. 2. கொய்சகம்; plaited folds of a woman's cloth. 3. சீலை; cloth, garment. 4. மேற்போர்வை; upper covering, scarf, cloak.

[தொகு → தோகு → தோகை → தோக்கை]

தோகை *tōgai*, பெ. (n.) 1. மயிற்பீலி; tail of a pea-cock. 2. மயில்; pea-cock. 3. பெண்; woman. 4. சிறகு; feather, plumage. 5. விலங்கின் வால்; tail of an animal. 6. ஆடை; cloth for wear, garment. 7. முன்றானை; front end of a cloth. 8. கொய்சகம்; plaited folds of a woman's cloth. 9. நெல், கரும்பு, வாழை முதலியவற்றின் தாள்; sheath, as of sugarcane, of a plantain stem. 10. பெருங் கொடி; long flag, streamer, banner. 11. தொங்கல்; anything hanging down, as a flag, as woman's hair. 12. பனங் கிழங்கின் வாற்றோல்; hallow head of a palmyra root. 13. ஆண் குறியின் நுனித்தோல்; foreskin, prepuce. 14. பெண்மயிர்; women's hair. 15. மீன் வகை; a kind of fish.

[துல் → பொருத்தற் கருத்துவேர் → தொகு → தொகை → தோகை = தொங்கும் கரும்பு, சோளம் முதலியவற்றின் தாள், தொங்கும் மயிற்பீலி (வே.க.2, பக்.131)]

தோகைப்பாகன் *tōgai-p-pāgan*, பெ. (n.) சிவபெருமான்; Lord Sivan.

[தோகை + பாகன். தோகை = பெண்]

தோசை *tōsai*, பெ. (n.) அரிசிமாவில் செய்யும்

ஒருவகைச் சிற்றுண்டி; rice-cake tiffin.

[தோய்த்து செய்வது தோசை. (தோய் → தோயை → தோசை)]

தோசைக்கல் *tōsai-k-kal*, பெ. (n.) அடுப்பில் வைத்துத் தோசை சுடுங்கலம்; griddle, pan for baking tōsai, usually or iron.

[தோசை + கல்]

தோட்டக்காரன் *tōṭṭa-k-kāran*, பெ. (n.) 1. தோட்ட வேலை செய்பவன்; gardener, husbandman. 2. தோட்டத்தின் சொந்தக்காரன்; proprietor of a garden. 3. தோட்டத்தின் காவற்காரன்; watchman of a garden.

[தோட்டம் + காரன். 'காரன்' - பெயரீறு]

தோட்டக்குழி *tōṭṭa-k-kūḷi*, பெ. (n.) கொல்லைக் கொட்டாரத்தில் அவரை, புடலை போடும் குழி; pit at the backyard to sow, beans and snake guard.

[தோட்டம் + குழி]

தோட்டக்குடிசை *tōṭṭa-k-kuḷiṣai*, பெ. (n.) கொடிவீடு, வேனிற்கொட்டகை; summer-house.

[தோட்டம் + குடிசை]

தோட்டக்கூறு *tōṭṭa-k-kūru*, பெ. (n.) 1. மரங்கள் வளர்ப்பதற்குத் தகுதியான நிலப்பகுதி; land fit for growing trees. 2. மா, பலா, வாழை முதலிய பயன்தரு மரங்கள் வளர்க்கப்பட்ட தோட்டத்தின் ஒரு பகுதி; a part of a garden where, mango, jack and banana trees are grown.

[தோட்டம் + கூறு]

தோட்டந்தூரவு *tōṭṭanduravu*, பெ. (n.) தோட்டமும் பாசனத்துக்குதவும் பெருங்கிணறும்; land property and large well for irrigation purpose.

[தோட்டம் + தூரவு]

தோட்டப்பாழானநிலம் *tōṭṭa-p-pāḷāna-nilam*, பெ. (n.) பயன்தரும் மரங்களோடு இருந்து, பின்னர்ப் பாழாகி, வறிதாகக் கிடக்கும் நிலம்; barren land where once trees grew flourisly.

[தோட்டம் + பாழான + நிலம்]

தோட்டம் *tōṭṭam*, பெ. (n.) 1. வளர்ப்புச் செடிகளின் தொகுதி; garden, orchard, plantation. 2. சோலை; grove. 3. வீட்டுக் கொல்லை; back yard, enclosure.

ம. தோட்டம்; க. தோட. தோண்ட; தெ., பட., து., குட. தோட; கோத. தோட்டம்; துட. த்வோடம்; கூ. டுட; குவி. தொந்த; துட. தோண்ட.

துல் = துளைத்தல் கருத்துவேர்

[துள் → தொள் → தோள் → தோண்டு → தோடு → தோட்டம்] (வே.க.2:157).

தோட்டல் *tōṭṭal*, பெ. (n.) 1. துளைக்கை; to drill.

2. தோண்டுதல்; to dig.

[தொள் → தோள் → தோட்டல்]

தோட்டி tōṭṭi, பெ. (n.) 1. ஆணை; authority. 2. காவல்; watch, guard. 3. கதவு; door. 4. மனைவாயில்; gateway, gate. 5. குழகழிருக்கை; town surrounded with a moat. 6. கட்டழகு; exquisite beauty. 7. செங்காந்தள்; Malabar glory lily. 8. நெல்லி; emblic myrobalan. 9. பிணம் எரிக்கும் குலத்தவர்; person who burnt the corpse in the cremation ground.

தோட்டிச்சி tōṭṭicci, பெ. (n.) தோட்டிப் பெண்; a woman of tōṭṭi-p-paraiyan caste.

[தோட்டி (ஆ.ப.) - தோட்டிச்சி (பெ.பா.)]

தோட்டிமை tōṭṭimai, பெ. (n.) வெட்டியான் வேலை; occupation of a village messenger or scavenger.

[தோட்டி → தோட்டிமை]

தோட்டுப்பாய் tōṭṭu-p-pāy, பெ. (n.) நெல் காயப் போடும் பெரிய பாய்; mat use to dry the paddy in the sun.

[தோடு + பாய். தோடு = ஓலை, இலை, கோரை. இதைத் தோட்டப்பாய் என்பது தஞ்சை வழக்கு]

தோட்புரவு tōṭṭpuravu, பெ. (n.) தோட்டமாக அமைந்த நிலத்திற்குரியதாக அரசு பெறும் வரி; tax collected by the government for the land fit to grow trees.

தோடயம் tōṭṭayam, பெ. (n.) நாடகத்தின் முன் மொழிப்பாட்டு; song at the beginning of a drama invoking the aid of the gods.

தோடா tōṭṭā, பெ. (n.) 1. கையணி வகை; an armlet. 2. கல்வித் திறமைக்குப் பரிசிலாகப் பெறும் பொற்கங்கணம்; gold bracelet, as a reward or merit.

தோடாழ்குளம் tōṭṭā-kuḷam, பெ. (n.) கையைக் கூப்பி மூழ்கி நீர்நிலை காட்டுங்காலத்துக் கையமிழக் கூடிய ஆழமுள்ள குளம்; a tank deep enough to immerse a person standing with outstretched hands.

[தோடு + ஆழ் + குளம்]

தோடு tōṭṭu, பெ. (n.) 1. ஓலை; palm leaf. 2. காதோலைச் சுருள்; ōlā roll worn in the perforation of the ear. 3. காதணி; ear jewel. 4. பூவிதழ்; flower petal. 5. பூ; flower. 6. கதிர்த்தாள்; sheath of grain. 7. பழத்தினோடு; shell of a fruit, as of a wood-apple. 8. தொகுதி; collection, assemblage, crowd, cluster, bunch. 9. கறிக்காக அரியப்பட்ட காயின் வட்டப்பகுதி; round slice of fruits used for curry. 10. வட்டத்திரணை; round moulding.

துல் = பொருந்தற்கருத்து

[தொள் → தோள் → தோடு]

தோண்டான் tōṇṇān, பெ. (n.) ஓநாய்; wolf.

தெ. தோடேலு

தோண்டி tōṇṇi, பெ. (n.) நீர் சேந்தும் கல வகை; pot of earth or metal, used for drawing water. 2. சிறுகுடம்; small pot.

ம. தோண்டி துல் = துளைத்தற்கருத்து.

[துல் → துள் → தோள் → தோண்டு → தோண்டி]

தோண்டு-தல் tōṇṇu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அகழ்தல்; to dig, hollow, excavate. 2. குடைதல்; to scoop out, bore. 3. முகத்தல்; to draw or fetch water from a well. 4. செய்தியை உசாவியறிதல்; to draw out details. 5. பண்ட மிறக்குதல்; to unload, as a ship.

ம. தோண்டுக; க., தெ. தோடு; து. தோடுணி; குட., கோத. தோட்; துட. த்விட்

துல் = துளைத்தற்கருத்து.

[துல் → துள் → தோள் → தோண்டு-]

தோண்டுச்சால் tōṇṇu-c-cāl, பெ. (n.) நாற்றங்காலில் தேங்கின நீரை வடிக்கத் தோண்டும் சிறுகால்; a small channel to drain the excess water in a seed-bed.

[தோண்டு + சால்]

தோண்மை tōṇṇmai, பெ. (n.) தோள் வலிமை; strength of one's arm.

[தோள் + வலிமை → தோண்மை]

தோணி tōṇi, பெ. (n.) 1. ஓடம்; boat, dhoney. 2. கப்பல்; ship. 3. மிதவை; float, raft, canoe. 4. நீர்த்தொட்டி; water trough.

ம. தோணி; க., து. தோணி; தெ. தோணி; கோண். தொங்கா; கட. தொன; த. தோணி; Pali. doṇi; Sinh. doṇa; Skt. drōṇi.

துல் = துளைத்தற்கருத்து.

[துல் → துள் → தொள் → தோள் → தோண் → தோணி. குடையப்பட்ட மரக்கலம், அதுபோற் பலகைகளாற் பொருத்திச் செய்த கலம் (தி.ம.746)]

தோணிப்பாலம் tōṇi-pālam, பெ. (n.) தோணிபோல் அமைக்கப்படும் கற்பாலம்; Irish bridge, as scooped like a boat.

[தோணி + பாலம்]

தோணியம் tōṇiyam, பெ. (n.) அம்பு; arrow.

தோணியுழுந்து tōṇi-y-uḷundu, பெ. (n.) கப்பல் வழியாய் இறக்குமதியாகும் உழுந்து; imported black gram, as brought by boat.

[தோணி + உழுந்து. தோணி = கப்பல்]

தோணோக்கம் tōṇōkkam, பெ. (n.) 1. மகளிர் விளையாட்டு வகை; a game played by girls. 2. காதினடித்தண்டு; ear-lobe.

[தோள் + நோக்கம். தோள் → தோண்]

தோதகம் tōdagam, பெ. (n.) 1. வருத்தம்; vexation, pain. 2. வஞ்சகம்; guilt, fraud, deceit. 3. சாலவித்தை; sleight of hand, jugglery. 4. கற்பொழுக்கமின்மை; immodesty, jwdness.

தோதகன் tōdagam, பெ. (n.) 1. ஒழுக்கமற்றவன்; quarrelsome, immodest person. 2. வஞ்சகன்; deceiver. 3. கடுகடுப்புள்ளவன்; unhappy, vexed person.

தோதவத்தி tōdavatti, பெ. (n.) தூய ஆடை; clean clothes.

தோது tōdu, பெ. (n.) 1. தொடர்பு; connection. 2. பொருத்தம்; affinity, suitability. 3. ஒப்பு; equality, similitude, paralled. 4. போட்டி; rivalry, dispute. 5. நலம் வாய்ப்பு; convenience. 6. விழுக்காடு; established rate. 7. வழி வகை; device, means.

க. தோது; தெ. தோது

[தோது → தோது]

தோப்புமரம் tōppu-maram, பெ. (n.) தோப்புகளில் கூட்டமாகவும், பல இன, தன் இன மரங்களுடன் வளரும் மரம்; tree which grows in the tope in single or in group with other kinds of trees.

[தொகுப்பு + தோப்பு]

தோப்புறா tōppurā, பெ. (n.) நிலவரி; land tax.

தோபனி tōpani, பெ. (n.) 1. மிகுபனி; excess dew. 2. உறைந்த பனி; snow, ice.

[தோல் + பனி]

தோம் tōm, பெ. (n.) 1. குற்றம்; fault, defect, blemish. 2. தீமை; moral evil, vice. 3. துன்பம்; trouble.

தோமரம் tōmaram, பெ. (n.) 1. தண்டுக்ருவி; large club. 2. கைவேல்; lance, javelin, dart. 3. வாச்சியம்; drum. 4. இருப்பு உலக்கை; iron pestle.

தோய்¹-தல் tōy-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முழுதல்; to bathe, commonly in cold water. 2. நனைதல்; to become wet, soaked. 3. நிலத்துப் படிதல்; to trial, as a long garment. 4. உறைதல்; to be curdled, as milk; to be thickened, clotted, coagulated, as blood. 5. செறிதல்; to be dense, crowded. 6. அகப்பட்டுக் கொள்ளுதல்; to commit oneself in speaking, used in the

negative.

ம. தோயுக; க. தோய், துய், தொய்யு, தொய், தோ; தெ. தோகு, தோகு; து. தொய்புனி, தொய்புனி, தோய்புனி; கோத. தோய்; துட. த்விய்.

[தொய் → தோய்]

தோய்²-தல் tōy-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பொருந்துதல்; to come in contact with, reach, touch. 2. அணைதல்; to unite, embrace, coclate. 3. முகத்தல்; take in, as water. 4. கலத்தல்; to mix, blend, mingle, associate with, keep company. 5. நடட்டல்; to be in frindship with. 6. கிட்டுதல்; to approach. 7. ஒத்தல்; to resemble. 8. துவைச்சலிடுதல்; to temper by dipping in water, as heated metal.

க. தோ.

தோய்³-தல் tōy-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நனைத்தல்; to dip, soak. 2. துவைச்சலிடுதல்; to temper, as iron. 3. உறையச் செய்தல்; to thicken, curdle. 4. சாயமேற்றுதல்; to dye, tinge, stain, imbue. 5. ஆடை துவைத்தல்; to wash, cleanse.

ம. தோய்க்குக

[துவை → தோய்-]

தோய்வு tōyvu, பெ. (n.) 1. ஏற்றபடி கலத்தல்; mixing or combining in due proportions. 2. கலப்பு; mixture, the act of mixing. 3. எண்ணெய் தேய்த்துக் கொள்ளாது குளித்தல்; ordinary bath without anointing oil.

[தோய் → தோய்வு]

தோயம் tōyam, பெ. (n.) 1. நீர்; water. 2. கடல்; sea.

ம. தோய

[தொள் → தோள் → தோய் → தோயம். ஒ.நோ. புள் → பொள் → பொய் → பொய்கை (மு.தா.268)]

த. தோயம் Skt. tōyā.

தோரணக்கால் tōraṇa-k-kāl, பெ. (n.) 1. ஒப்பனைத் தொங்கல் கட்டுங்கால்; pole supporting ornamental arches of twigs or leaves. 2. திருவாசிக்கால்; pillar of the aureola over the idol.

[தோரணம் + கால்]

தோரணம் tōraṇam, பெ. (n.) 1. தெருவிற் குறுக்காகக் கட்டும் ஒப்பனைத் தொங்கல்; festoons of leaves and flowers suspended across streets and entrances an auspicious occasions. 2. ஒப்பனை வளைவுள்ள வாயில்; ornamented gateway surmounted with an arch. 3. நீராட்டுமிடத்திற் கட்டும் வரம்பு; mound raised near a bathing place for a mark. 4. துவை தாங்கி; beam of a balance.

ம. தோரணம்

துல் = துவைத்தற்கருத்து

[துல் → துள் → துருவு → தூர் → தோர்
→ தோரணம். தூர்தல் = புகுதல், துருவுதல்,
குறுக்காகச் செல்லுதல்]

தோரண விளக்கு tōraṇa-viḷakku, பெ. (n.)
தோரணமாகப் பந்தங்களைக் கட்டி திருவிழாக்
காலங்களில் தூக்கிச் செல்லும் தீப்பந்தம்; rod carried
overhead, supporting a row of lights to grace procession.

[தோரணம் + விளக்கு]

தோரணவீதி tōraṇa-vīdi, பெ. (n.) தோரணங்களால்
ஒப்பனை செய்யப்பட்ட தெரு; streets decorated with
festoons.

[தோரணம் + வீதி]

தோரம் tōram, பெ. (n.) இரண்டு கையும் பதாகையாக்கி
அகம்புறமொன்றி முன் தாழ்ந்து நிற்கும்
இணைக்கை வகை; a gesture with both hands in their
padāgai pose, in which they are stretched out and lowered a
little in the front.

[தூர் → தூர்தல் → புகுதல். குறுத்தல்.
தூர் → தூர் → தோர் → தோரம்]

தோராயம் tōrāyam, பெ. (n.) ஏறத்தாழ; approximate,
estimate, guess.

தோராவழக்கு tōrā-valakku, பெ. (n.) ஓயாத வழக்கு;
endless wrangle.

[(தோல்வி) தோல் → தோர் + ஆ + வழக்கு
'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை]

தோரியம் tōriyam, பெ. (n.) 1. கூத்து; dancing.
2. இசைக் கருவி; musical instrument.

தோரியமகள் tōriya-magaḷ, பெ. (n.) 1. ஆடி முதிர்ந்த
பெண்; expert dancing girl. 2. பின்பாட்டுப் பாடுவோர்;
playback singers.

[தோரியம் + மகள்]

தோரை tōrai, பெ. (n.) 1. ஒருவகை மலைநெல்; a kind
of paddy raised in hilly tracts. 2. மூங்கிலரிசி; bamboo
seed, as resembling rice. 3. கைவரை; lines on the palm
and the fingers of the hand. 4. மயிற்பீலி விசிறி; bunch
of peacock's feathers, used as a fan. 5. அணிவடம்;
strings of jewels. 6. நான்கு விரற்கிடை அளவுள்ள
நீட்டலளவை வகை; a standard linear measure, of
four fingers, breath. 7. மங்கல நிறம்; pale reddish colour.
8. செங்காய் கொண்ட பனை வகை; a palmyra tree
producing reddish fruit. 9. குருதி; blood.

தெ. தோர

[துவர் → தோரை]

தோல்-தல் (தோற்றல்) tōl-, 13 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தோல்வி
யுறுதல்; to be defeated, discomfited, vanquished, as in battle,
game, dispute etc., 2. ஒப்பிற்றாழ்தல்; to fail in comparison. 3.
இணங்குதல்; to yield, flinch, give way voluntarily.

தோல்தனம் tōltaṇam, பெ. (n.) அறிவுக் குறைவு;
imprudence.

[தோல் + தனம். தோல்வியுறுதற்குக்
காரணமாதலால் அறிவுக்குறைவு தோல்
தனம் எனப்பட்டது]

தோல்நோய் tōl-nōy, பெ. (n.) 1. தோல் தொடர்பான
நோய்; skin disease in general. 2. சொறி, சிரங்கு,
புண், தேமல், படை, கொப்புளம், புற்று முதலிய
நோய்கள்; pruritus itch, sore macula, ringworm boil, ulcer,
cancer etc., 3. முறையற்ற உடலுறவு கொள்வதால்
ஏற்படும் நோய்; skin affection arising from venereal and
syphilitic.

[தோல் + நோய்]

தோல்முட்டை tōl-muṭṭai, பெ. (n.) 1. கருவில்லாத
முட்டை; empty shell of egg. 2. தோடு கடினமாதற்கு
முன்பு இடப்பட்ட முட்டை; egg laid before the shell
is hard.

ம. தோல்முட்டை; பட. தோலுமொட்டெ

[தோல் + முட்டை]

தோல்வி tōlvi, பெ. (n.) வெற்றியின்மை; discomfiture, loss,
defeat.

ம. தோன்ம, தோல்ம. தோல்வி

துல் = பொருந்ததற் கருத்துவேர்

[துல் → தொல் → தொலை. தொலைதல் =
தளர்தல், தோற்றல். தொலை → தொலைவு
= தோல்வி. தொல் → தோல் → தோல்வி]
(வே.க.2. பக்.125)

தோலாட்டம் tōl-āṭṭam, பெ. (n.) பொருட்டின்மை;
meanness.

தோலாவழக்கு tōlā-valakku, பெ. (n.) முடிவுறாப் பேச்சு;
never-ending dispute.

[தோல் + ஆ + வழக்கு]

தோலாள் tōlāḷ, பெ. (n.) பயன்பாடிலாள்; good-for nothing
woman.

[தோல் - தோலாள். தோல் = மீந்தோல்,
உமி போன்று பயனற்றது. அதுபோல்
பயனற்றவள். தோற்பை போல

உள்ளீடற்றவள் எனினுமாம்]

தோலியாய்ப்போ-தல் tōliyāi-p-pō-, 8 செ.கு.வி. (v.i.)

1. தோல் போலாதல்; to be reduced to skin and bone. 2. இளைத்தல்; to be emaciated.

[தோல் → தோலி + ஆய் + போ-]

தோலிலேயூட்டு-தல் tōlilē-y-ūttu-, 12 செ.குன்றாவி.

(v.t.) 1. தோலிற் சுத்தி வைத்தல்; to wrap in a skin as a process in absorption. 2. தோலுக்குள் ஊசியால் குத்திப் புகும்படி செய்தல்; to inject in surgery introduction of medicine into the substance of skin, injection intra dermic injection as opposed subcutaneous injection.

[தோல் + இல் + ஊட்டு-]

தோலின் றுன்னர் tōliṅ-ruṅṅar, பெ. (n.) தோல்வேலை

செய்வோர்; leather workers.

[தோல் + இன் + துன்னர். 'இன்' சாரியை துல்
→ துன் → துன்னர்]

தோலிரி¹-த்தல் tōl-uri, 3 செ.கு.வி. (v.i.) மேற்றோலுரிதல்;

to exfoliate of the epidermis to peel off skin.

ம. தோலுரியுக.

[தோல் + உரி]

தோலிரி²-த்தல் tōluri-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மேற்

றோலைப் போக்கல்; to peel off, as skin of fruits. 2. உடம்பின் தோலையுரித்தல்; to flay as skin of dody, escoriating. 3. தோல் போக்கல்; to husk, as grains or pulse, to decoritcate. 4. சட்டை கழற்றல்; to cast away the outer skin as snakes do.

[தோல் + உரி-]

தோலிழிஞை tōl-iḷiṅjai, பெ. (n.) கிடுகு படையைச்

சிறப்பித்துக் கூறும் புறத்துறை; theme in praise of a shield.

[தோல்³ + உழிஞை]

தோவாளம் tōvālam, பெ. (n.) கிணற்றைச் சுற்றி

எழுப்பிய சுவர்; parapet wall of a well.

தோழ்தல், பெ. (n.) மாட்டுக் கொட்டில்; cattle stall.

[துல் → துள் → தொள் → தொழு → தோழ்]

தோழ்ப்பாடி tōl-p-pāḍi, பெ. (n.) தீயவன்; போக்கிலி

(போக்கிரி); wicked person.

[தோல் → தோழ் + பாடி]

தோழம் tōlam, பெ. (n.) 1. கடல்; sea. 2. பேரெண்; a large

number.

தெ. தோயமு

[தோயம் → தோழம்]

தோழர் tōlar, பெ. (n.) 1. தோழன் பார்க்க; see tōlan.

2. அரசியல் இயக்கங்கள் சிலவற்றில் ஓர் உறுப்பினர் மற்றொரு உறுப்பினரையோ, சார்பாளரையோ அழைக்கும் விளிச்சொல்; comrade, a calling word in certain political movements.

[தோழன் → தோழர். 'அர்' உயர்வுப் பன்மையீறு]

தோழன் tōlan, பெ. (n.) வினைவலபாங்கன், பாங்கன்; friend, companion, intimate acquaintance, comrade.

ம. தோழன்; க., தெ. தோடு; து. தோழ; கொலா. தோரென் (தம்பி); நா. தோரென்; (உடன்பிறந்த); பர். தொளெய (உடன் பிறந்தவன்); கட. தோரென் (தம்பி); கோண். தொர் (உதவி); கூ. தோஞ்சு; குவி. தோனெசி. துல் = பொருந்தற்கருத்து

[துல் → துள் → தொள் → தொழு → தோழம் → தோழன்]

தோழா tōlā, பெ. (n.) விளிச்சொல்; calling word.

[தோழன் → தோழா (விளி) (ச.வி. 35)]

தோழி tōli, பெ. (n.) 1. பாங்கி; a lady's maid. 2. செவிலித்

தாயின் மகள்; heroine confidante, being the daughter of her fostermother. 3. மனைவி; wife. 4. பணிப்பெண்; maidservant.

[தோழன் (ஆ.பா.) → தோழி (பெ.பா.)]

தோள் (ளு)-தல் tōl(ḷu)-, 10 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1.

துளைத்தல்; to perforate bore through. 2. தோண்டுதல்; to dig out, scoop. 3. நீக்குதல்; to remove.

க. தோடு

[துல் → துள் → தொள் → தோள்-]

தோள் tōl, பெ. (n.) 1. கையின் திரண்ட மேற்பகுதி

(புயம்); shoulder. 2. கை; arm.

ம. தோளு; க. தோள், தோளு; து. தோளு; கோத. தோள்; துட. த்விள் பொதி (தோள்வளை); த. தோள்; Skt. tōs.

[தொள் → தோள் (மு.தா. 208)]

தோள்கொடு-த்தல் tōl-kōḍu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1.

சுமையைத் தாங்குதல்; to take on one's shoulders, the as the pole of a palanquin. 2. உதவி செய்தல்; to offer help in an emergency.

[தோள் + கொடு-]

தோள்நாளம் tōl-nālam, பெ. (n.) தோட் பக்கத்துள்ள

தூய்மையிலா அரத்தக் குழாய்; subclavian vein.

[தோள் + நாளம்]

தோள்படிகொள்(ளு)-தல் tōl-paḍi-kol(lu)-, 7 செ.குன்றாவி.

(v.t.) ஒன்றைப் பற்றாகக் கொள்ளுதல்; to go a step further, proceed further.

தோள்பை tōl-pai, பெ. (n.) தோளில் தொங்கவிடும்படி பட்டை வைத்துத் தைத்த பை; shoulder bag.

[தோள் + பை]

தோள்மாற்று-தல் tōl-mārru-, 5 செ.கு.வி. (v.t.) 1. சுமையை ஒரு தோளின்று மற்றொரு தோளுக்கு மாற்றுதல்; to change one shoulder to another, as a load. 2. பிறன் சுமையைத் தான் தூக்கி உதவிபுரிதல்; to relieve another in bearing a load.

[தோள் + மாற்று-]

தோள்வலி tōl-vali, பெ. (n.) தோள் வலிமை; strength or power of the arm. 2. தோள் நோவு; pain in the shoulder.

[தோள் + வலி]

தோள்வளை tōl-valai, பெ. (n.) தோளில் அணியும் வளைவகை; ring worn on the upper arm.

[தோள் + வளை]

தோளணி tōlani, பெ. (n.) தோட்பக்கத்தில் அணியப் படும் அணிகலவகை; ornaments worn on the upper arm.

[தோள் + அணி]

தோளாமணி tōlā-maṇi, பெ. (n.) துளையிடப்படாத மணி; uncut gem.

[துல் → துள் → தொள். துல் - துளைத்தற் கருத்துவேர். தோள் + ஆ + மணி]

தோளி tōli, பெ. (n.) 1. நன்னீர் மீன் வகை; fresh-water fish. 2. நீலிச்செடி; common indigo. 3. அரக்கு; lac.

[தோலி → தோளி]

தோற்கடகு tōr-kaḍagu-, பெ. (n.) தோற்கேடகம்; leather shield.

[தோள் + கடகு. கிடுகு → கடுகு → கடகு]

தோற்கருவி tōr-karuvi, பெ. (n.) ஐவகை இசைக் கருவி களுள், தோலாற் செய்யப்பட்ட இசைக் கருவி வகை; musical instrument made of leather, as drum, tabor, one of five isai-k-karuvi.

[தோல் + கருவி]

ஐவகை இசைக் கருவிகள்

1. தோற்கருவி. 2. துளைக் கருவி. 3. நரம்புக் கருவி. 4. கஞ்சக் கருவி. 5. மிடற்றுக் கருவி.

தோற்கிடங்கு tōr-kiḍangu, பெ. (n.) தோல்பதனிடுமிடம்; tannery.

[தோல் + கிடங்கு. கீழ் → கிழ் → கிட →

கிடங்கு]

தோற்கொம்பு tōr-kombu, பெ. (n.) 1. விலங்கின் கட்டுக் கொம்பு; movable horn fixed in the skin. 2. கொம்பு ஆடுதலாகிய மாட்டுக் குற்றவகை; a defect in cattle in which the horns are not firm.

ம. தோல்கொம்பு

[தோல் + கொம்பு]

தோற்செருப்பு tōr-ceruppu, பெ. (n.) செருப்பு வகை; a kind of shoe.

[தோல் + செருப்பு]

தோற்செவி tōr-cevi, பெ. (n.) 1. புறச்செவி; auricle of the ear. 2. புறச்செவியுள்ள விலங்குகள்; creatures having external ears.

[தோல் + செவி]

தோற்பறை tōr-parai, பெ. (n.) 1. குதிரைக்குக் கொள் வைக்கும் பை; leather bag used in feeding horses. 2. நீரிறைக்கும் கருவி வகை; leather bucket for drawing water..

ம. தோல்பற

[தோல் + பறை]

தோற்பாவை tōr-pāvai, பெ. (n.) தோலாற் செய்த ஆட்டும் பாவை; leathern puppet marionette.

[தோல் + பாவை + கூத்து]

தோற்புரை tōr-purai, பெ. (n.) 1. தோலின் துளை; pores of the skin. 2. மேற்றோல்; cuticle. 3. சவ்வுள்ள உடலிடம்; membrane.

[தோல் + புரை]

தோற்பெட்டி tōr-peṭṭi, பெ. (n.) 1. தோலாற் செய்த பேழை; leather bag. 2. சாதிக்காய் மரப்பெட்டி; dealwood case covered with thick brown paper.

[தோல் + பெட்டி]

தோற்பை tōr-pai, பெ. (n.) 1. தோலாற் செய்த பை; leathern bag. 2. துளையுள்ள தோற்கவிப்பு; perforated leathern cap. 3. உடம்பு; body.

[தோல் + பை]

தோற்றக்கவி tōr-ra-k-kavi, பெ. (n.) நாடகத்திற் கட்டியங்காரன் பாடும் பாட்டு; verse sung announcing the appearance of a person on the stage.

[தோற்றம் + கவி]

தோற்றம் tōrram, பெ. (n.) 1. கட்சி; appearance. 2. பார்வை; vision, sight, perceptibility. 3. உயர்ச்சி; conspicuousness, prominence, distinctness in appearance. 4. விளக்கம்; splendour, brightness. 5. தொடக்கம்; origin, rise, beginning, source. 6. பிறப்பு; birth, avatar. 7. வகுப்பு; class. 8. படைப்பு; creation. 9. சாயை; reflection, semblance. 10. புகழ்; fame, reputation. 11. வலிமை; vigour, strength, power, force. 12. புனைவு (வேடம்); costume, guise. 13. உருவம்; form. 14. சொன்மாலை; panegyric. 15. உறுப்பு; member, limb, part. 16. தன்மை; nature. 17. எண்ணம்; idea. 18. உய்த்துணர்வு, ஊகம்; guess, estimate. 19. நாடக முன்னிகழ்வு; entrance on the stage; debut. 20. எழுந்தருளுகை (உதயம்); rising, as of a heavenly body. 21. மாயை; phantom, apparition; illusion. 22. அசையும் சொத்து அசையாச் சொத்து என்ற இருவகைத் திணை; phenomenon, of two classes, viz., movable and immovable properties. 23. உயிர்த் தோன்றல்; genesis of life.

ம. தோற்றம்; க. தோறிகெ

[தோன்று→தோற்று→தோற்றம்]

தோற்றரவு tōrraaravu, பெ. (n.) 1. காட்சி; appearance. 2. உருவாதல் (உற்பத்தி); coming into existence. 3. அறிகை; conspicuousness, emineance, dignity. 4. தோற்றம் (அவதாரம்); incarnation. 5. பொய்த் தோற்றம்; phantom, apparition spectre.

[தோற்றம் + அரவு. 'அரவு' தொழிற் பெயரீறு]

தோற்றல் tōrral, பெ. (n.) 1. தோன்றுகை; appearance. 2. புகழ்; praise. 3. வலிமை; vigour, strength.

[தோன்று→தோற்று→தோற்றல்]

தோற்றான் tōrrān, பெ. (n.) மயில் துத்தம்; blue vitriol.

தோற்றானம் tōrrānan, பெ. (n.) 1. தோற்கலம்; leather vessel. 2. வெடி மருந்துப்பை; cartridge bag.

[தோய் + தானம்]

தோற்றுருத்தி tōrrurutti, பெ. (n.) 1. உலைத் துருத்தி; leather bellows. 2. உடம்பு; body..

[தோல் + துருத்தி]

தோற்றுவாய் tōrru-vāy, பெ. (n.) பின்வருவதை முன்னர்க் கூறும் குறிப்பு; introduction to a topic, indication.

தோற்றுவி-த்தல் tōrruvi-, பி.வி. (caus.v.) 1. கண்ணொளி

உண்டாக்கல்; to make the vision clear. 2. உண்டாக்கல்; to bring to existence. 3. பிழைக்க வைத்தல்; to restore to life. 4. தோன்றுபடிச் செய்தல்; to cause to appear.

[தோற்று → தோற்றுவி]

தோன்றல் tōrral, பெ. (n.) 1. தோற்றம்; appearance. 2. தலைமை; superiority, greatness. 3. உயர்ச்சி; height, loftiness. 4. விளக்கம்; splendour. 5. தலைவன்; chief, great person. 6. முல்லைநிலத் தலைவன்; chief of a jungle tract. 7. வேந்தன் (அரசன்); king. 8. மகன்; son. 9. தமையன்; elder brother.

ம. தோன்னல்

[தோன்று → தோன்றல்]

தோன்றாத்துணை tōrrā-t-tunai, பெ. (n.) பிறரறியாமல் உதவுவோன்; unseen helper, as God.

[தோன்று + ஆ + துணை. 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை]

தோன்றி tōrrī, பெ. (n.) 1. செங்காந்தள்; Malabar glory lily. 2. வெண்காந்தள்; the white species of gloriosa superba. 3. குருதி; blood. 4. ஒரு மலை; ancient name of a hill.

தோன்று-தல் tōrru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கட்டிலனாதல்; to be visible. 2. அறியப்படுதல்; to come to mind. 3. உண்டாதல்; to appear, seem, spiring up, come into existence. 4. பிறத்தல்; to be born. 5. நிலை கொள்ளுதல்; to exist. 6. வருதல்; to come, turn up. 7. சாரியை முதலியன சொற்களிடையே வருதல்; to be inserted, as cariyai.

ம. தோன்னுக; க., கோத. தோர்; தெ. தோசு; து. தோசுனி, சோ சுனி; பட. தோரு; துட. த்வீன், த்வீர்; பர். தோந்த்; கட. தோண்ட்; மா. துண்ட், தொண்ட்.

ஸதுல் = பொருந்தற்கருத்து. துல் ஹ் துன்று ஹ் தோன்று. தோன்றுதல் = கண்ணொடு பொருந்துதல், தெரிதல், உருக்கொளல், உதித்தல், பிறத்தல் (வே.க.2. பக்.126)

ந

ந na, பெ. (n.) 1. சிறப்புப் பொருளுணர்த்தும் இடைச்சொல்; a particle denoting excellence as. நப்பின்னை, நக்கீரன், நக்கடகம். 2. மிகுதிப் பொருளுணர்த்தும் இடைச்சொல்; expressing abundance, excess.

[ந் + அ = ந]

நக்கண்ணையார் na-k-kaṇṇaiyār, பெ. (n.) புகழ்பெற்ற சங்கப்புவவர்; an eminent śaṅgam poetess.

[நல் + கண்ணையார்]

நக்கத்தனம் nakka-t-taṇam, பெ. (n.) இவறன்மை (இ.வ.); miserliness, stinginess.

[நக்கு → நக்க + தனம்.]

நக்கரி-த்தல் nakkari-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நகர்ந்து செல்லுதல்; to move along in a sitting posture, as a lame or sick person. 2. தவழ்தல்; to creep with difficulty, as a weak child, a wounded reptile. 3. படுகிடையாதல்; to be bedridden. 4. படுக்கையிற் புரண்டு கிடத்தல்; to roll in bed.

[நகர் → நக்கர் → நக்கரி-,]

நக்கரை-தல் nakkarai-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) மிகக்கரைதல்; to shout loudly.

[நல் + கரை-,]

நக்கல்¹ nakkal, பெ. (n.) 1. கடித்தல், மெல்லல், விழுங்கல், பருகல், நக்கல் என்னும் உணவு உட்கொள்ளும் ஐந்து முறைகளுள் ஒன்று; food taken by licking. 2. நக்கியுண்ணும் இளகியம்; electuary taken by licking with the tongue. 3. நாவால் பருகல்; electuary which is taken by the tongue. 4. எச்சில்; leaving, scrapings. 5. உண்ணுகை; eating. 6. தீண்டுகை; touching. 7. இவறன்; miser.

[நாக்கு → நக்கு → நக்கல்] நக்கல் = நக்கி உண்ணல்.

நக்கல்² nakkal, பெ. (n.) 1. சிரிப்பு; laughing. 2. ஏளனம், பகடி; mockery. 3. ஒளி; brightness, splendour.

[நகு → நகல் → நக்கல் = இகழ்ச்சி.]

நக்கன் nakkāṇ, பெ. (n.) நரி; fox.

க. நக்கெ; தெ. நக்க.

[நக்க → நக்கன்]

நக்கி¹ nakkī, பெ. (n.) 1. ஏழை; poor. 2. இவறன்; miser.

ம. நக்கி.

[வறுமையாலும், மிகைச் சிக்கனத்தாலும் நக்கியுண்பவர். நக்கு + இ]

நக்கி² nakkī, பெ. (n.) உணவினை நக்கியுண்ணும்

தன்மையன்; destitute person as one who licks scrapings.

ம. நக்கி.

[நாக்கு → நக்கு → நக்கி]

நக்கீரர் nakkīrar, பெ. (n.) இறையனார் களவியல் நூலின் உரையாசிரியர்; the commentator of iraiyaṅṅar kaḷaviyal a grammar on agapporu! by Irayaṅṅār.

மறுவ. நக்கீரனார்.

[நல் + கீரர் → நக்கீரர் → நக்கீரர்]

நக்கு¹-தல் nakku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நாவினாற் தடவுதல், அல்லது துழாவுதல்; to lick, lap. 2. தீண்டுதல்; to touch. 3. அழித்தல்; to consume. 4. சுடுதல்; to burn.

தெ. நகு; க. நக்கு; து. நக்குனி; கோண். நாகானா; குவி. நாகலி; கூய். நாக, நாகி; கொண்டா. நாக், கோட; நாகானா.

[நாக்கு → நக்கு-]

நக்கு²-தல் nakku-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வறுமைப்படுதல்; to be destitute.

க. நக்கு, நெக்கு; தெ. நாகு; ம. நக்குக; து. நக்குனி; கோத. நக்கி, நக்; துட. நொக்; கோத. நக்கி (nakkī); து. நக்குனி; து. நக்குனி; கொலா. நக்; நாய்கி. நாக் (nāk.); பாலி. நேக் (nēk); கத்யா. நாக் (nāk.); கோண். நாகானா; குவி. நாகலி; கூய். நாக, நாகி; கொண்டா. நாக்; கோட. நாகானா.

[நக்கு + தல்.]

நக்குணி nakkūṇi, பெ. (n.) 1. உணவிற்குத் திண்டாடுவோன்; mean cadger of food. 2. சிறுபையன்; little boy. 3. பாம்புவகை; a small snake.

[நக்கு + உண்ணி → நக்குண்ணி → நக்குணி.]

நகச்சொல்(லு)-தல் naga-c-col(lu)-, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) கூடி மகிழுமாறு இனிய சொற்களைக் கூறுதல்; to utter pleasant words.

[நகு → நக + சொல்(லு)-தல்]

நகட்டு-தல் nagatṭu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. இடம் விட்டுப் பெயரச்செய்தல்; to push away, shove. 2. காலந் தாழ்த்துதல்; to delay, procrastinate. 3. நன்றாய் புடைத்தல்; to thrash. 4. அரைத்தல்; to pound, grind. 5. ஆவலுடன் உண்டுவிடுதல்; to eat up with avidity.

[நகர் → நகர்த்து → நகட்டு-தல்]

நகடு nagaḍu, பெ. (n.) உடல் வெளுக்கை; pale complexion.

[நகு → நக → நகடு]

நகுதல் = மிளிர்்தல், விளங்குதல், வெண்மையாதல், அரத்த மின்மையால் உடல் வெண்மையாய்த் திகழ்தல்.

நகர்¹-தல் nagar, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஊர்தல்; to creep, as a reptile. 2. தவழ்தல்; to crawl or move along in a lying or sitting posture, as an infant. 3. மறைவாய்ப் பேசுதல்; to steal away, skulk.

[நக → நகர்-தல்.]

நகர்² nagar, பெ. (n.) 1. நகரம்; town, city. 2. மாளிகை; house, abode, mansion. 3. கோவில்; temple, sacred shrine. 4. அரண்மனை; palace. 5. (சடங்கு) நிகழ்வு செய்யுமிடம்; dais for performing ceremonies. 6. சிறப்பு நிகழ்வுகள் நிகழும் மண்டபம்; a furnished hall or place, decorated for ceremonial functions. 7. மனைவி; wife.

தெ., து. நகரு; ம. நகர்

த. நகர் → Skt. nagara.

நகுதல் = விளங்குதல், திகழ்தல், ஒளிர்்தல். நகு → நகர் = விளங்கித் தோன்றும் மாளிகை, அரண்மனை, உயர்கட்டடம். நகர் = விளங்கித் தோன்றும் கட்டடங்களாற் சிறந்து விளங்கும் ஊர்.

[நகு → நகல் → நகர்]

நகர்த்து-தல் nagarttu-, 5. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விரும்பி யேற்றுச் சிறிது தள்ளுதல்; to push with difficulty, shove a long. 2. சிறுகச் சிறுகக் களவாடுதல்; to pilfer steal little by little. 3. காலம் கடத்துதல்; to delay. 4. நன்றாகப் புடைத்தல்; to thrash, give a good drubbing. 5. செவ்வையாகச் செய்தல்; to do well.

[நகர் → நகர்த்து-]

நகர் (த.வி.) → நகர்த்து (பி.வி.)

நகர்வு nagarvu, பெ. (n.) புலம் பெயர்வு, இருப்பிட மாற்றம்; migration.

[நகர் → நகர்வு]

நகர்வுச்சான்றிதழ் nagarvu-c-cāṅṅridaḷ, பெ. (n.) புலம் பெயர்வு உறுதிச் சீட்டு; migration - certificate.

[நகர்வு + சான்றிதழ்]

நகரசபை nagara-śabai, பெ. (n.) நகராட்சிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்ட அவை; municipal council.

மறுவ. நகரமன்றம்.

[நகரம் + சபை]

நகரத்தார் nagarattār, பெ. (n.) 1. நகர வாசிகள்; townsmen, inhabitants of city. 2. நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியார்; nāṭṭu-k-kōṭṭai-chetṭi. 3. வணிகர்கள்; merchants.

[நகரம் + அத்து + ஆர்]

நகரம் nagaram, பெ. (n.) 1. பேரூர்; city, town, capital, metropolis. 2. அரண்மனை; palace. 3. கோயில்; temple. 4. வாழிடம்; residence, place. 5. வளமனை, மாடமாளிகை அனைத்தும் நிறைந்து, விளங்கித் தோன்றுவது; fabulous place, elaborate wealthy houses and the unique historical temples are found in a prosperous city as town.

த. நகரம் → Skt. nagara

[நகு → நகல் → நகர் → நகரம்]

'நகல்' - ஒளி பொருந்திய கட்டடங்கள் மிகுந்த இடம்.

"அம்" - பெருமைப் பொருள் பின்னொட்டு.

நகரமாந்தர் nagara-māṅṅdar, பெ. (n.) 1. நகர் வாழ்நர்; city people. 2. அரசருக்குரிய எண் பெருந் துணைவருள் தலைமைபெற்ற நகர்வாழ்நர்; chief citizen, one of enperun-tunaivar.

[நகு → நகல் → நகர் → நகரம் + மாந்தர்]

நகராட்சி nagarāṭci பெ. (n.) நகரத்துக்கான உள்ளாட்சி அமைப்பு; municipality.

[நகர் + ஆட்சி]

நகரி nagari, பெ. (n.) 1. நகரம்; city, capital. 2. அரசருக்குரிய புறம்போக்கு நிலம்; land belonging to government (R.T).

த. நகரி → Skt. nagari

[நகு → நகல் → நகர் → நகரி] - நகர மாளிகையையும் செல்வச்செழிப்பு நிறைந்து திகழும் வளமனைகளும் விளங்கித் தோன்றும் ஊர்.

[நகர் + இ]

நகரியம் nagar-iyam பெ. (n.) குறிப்பிட்ட தொழிலகத்தை ஒட்டி உருவாகிய நகர்; நிருவாகத்திற்காக அமைக்கப்படும் உள்ளாட்சி ஆளுகை; township.

[நகர் + இயம்]

நகல் nagal, பெ. (n.) 1. சிரிக்கை; smiling, laughing. 2. மகிழ்ச்சி; rejoicing, gladness. 3. நட்பு; friendship. 4. ஏளனம்; ridicule, derision. 5. மினுமினுக்கம்; brilliance.

க.து. நகலி.

[நகு → நகல்.]

நகழ்-தல் nagal- 4 செ.கு.வி. (v.i.) கடும் வலியால் துன்பப்படுதல்; to suffer acute pain.

நகள்(ளு)-தல் nagal(lu)- 2 செ.கு.வி. (v.i.) நகர்ந்து செல்லுதல்; to creep, crawl along.

[நகர் → நகள்]

நகு¹-தல் nagu- 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சிரித்தல்; to laugh, smile. 2. மகிழ்தல்; to rejoice. 3. மலர்தல்; to bloom, as a flower. 4. கட்டவிழ்தல்; to open or expand. 5. ஒளிர்ந்தல்; to shine, glitter. 6. புள்ளிசைத்தல்; to hoot, as an owl; to sing, as a bird.

க. நகு (g); தெ. நவ்வு; நகவு.

[நிறம் = ஒளி. நெல் = பொன்போல் ஒளிரும் தவசம். நெல் → நெகு → நகு (வே.க.க3:24).]

நகு²-தல் nagu- 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. இழிவாகக் கருதுதல்; to despise. 2. தாழ்த்துதல்; to surpass, overcome, defeat.

[நெகு → நகு - (வே. க. 3. 24)]

நகை¹-த்தல் nagai- 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) சிரித்தல்; to laugh.

ம. நகெக்க.

[நகு → நகை-]

நகை² nagai பெ. (n.) 1. சிரிப்பு; smile, laughter. 2. மகிழ்ச்சி; cheerfulness. 3. இன்பம்; delight, gratification, pleasure, joy. 4. இகழ்ச்சிச் சிரிப்பு, இகழ்ச்சிப் பேச்சு, அவமதிப்பு; contemptuous laughter, sneer, derision, scorn. 5. இளிப்பு; grinning. 6. ஏளனம்; pleasantry. 7. நட்பு; friendship. 8. நயச்சொல்; pleasant word. 9. வினையாட்டு; play. 10. மலர்; flower. 11. பூவின் மலர்ச்சி; blossoming of flowers. 12. ஒளி; brightness, splendour. 13. பல்; teeth. 14. பல்லீறு; the gums. 15. முத்து; pearl. 16. முத்துமாலை; garland of pearls. 17. அணிகலன்; jewels. 18. ஒப்பு; resemblance, comparison.

க. நகெ (g) நக (g); தெ., ம., து. நக.

[நகு → நகை (வே. க. 3:24)]

நகைச்சுவை nagai-c-cuvai, பெ. (n.) 1. சிரிப்பும்; மகிழ்ச்சியும் மிளிரும் வண்ணம் உள்ள பேச்சு - செயல்; humour, comic. 2. சிரிப்பு உண்டாகும்படிப் பேசுதல்; humorous talk, joke.

[நகு → நகை + சுவை]

நகைமுகம் nagai-mugam, பெ. (n.) 1. சிரித்த முகம்; cheerful countenance. 2. உடன்பட்டமை தோன்றும் முகப்பொலிவு; smile of acquiescence.

[நகு → நகை + முகம்]

நகையாட்டு nagai-y-āṭṭu-, பெ. (n.) பிறரை மகிழ வைக்கை; the art of humour.

[நகு → நகை + ஆடு (த.வி.) → ஆட்டு (பி.வி.)]

நகையாடு-தல் nagai-y-āṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சிரித்தல்; to smile, laugh. 2. எள்ளல், நக்கல்; to jeer, rail at, to joke.

[நகு → நகை + ஆடு-]

நங்கை naṅgai, பெ. (n.) 1. பெண்ணிற் சிறந்தாள்; lady, woman of quality or distinction. 2. மகன் மனைவி; son's wife. 3. அண்ணன் மனைவி; elder brother's wife. 4. பெண் பாலைக்குறிக்க அஃறிணைப் பெயரோடு சேர்க்கப்பட்டுச் சொல்; a word added to akriṇai nouns to denote feminine gender.

ம. நங்ங.

[நம் + கை-]

நச்சர் naccar, பெ. (n.) திருக்குறள் உரையாசிரியருள் ஒருவர்; a commentator on Tirukkural.

[நசை → நச்சு + அர்]

நச்சரி-த்தல் naccari-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஒருவரிடம் ஒன்றை வேண்டி, எரிச்சலைத் தரும் வகையில் தொடர்ந்து கேட்டல் அல்லது வற்புறுத்துதல்; to pester.

[நச்சு → நச்சரி-]

நச்சுதல் = விரும்புதல்.

நச்சரிப்பு naccarippu, பெ. (n.) வெறுப்புண்டாகும் வண்ணம் அலப்பி அல்லது பிதற்றிப் பேசுகை; chattering, babbling.

மறுவ. தொண்தொணப்பு.

நச்சினார்க்கினியர் naccinārkkiniyar, பெ. (n.) தொல்காப்பியம், பத்துப்பாட்டு, கலித்தொகை, சீவகசிந்தாமணி போன்ற நூல்களுக்கு உரையெழுதியவர்; author of commentaries on folkāppiyam, kalittogai, pattu-pāṭṭu, śivaga śintāmaṇi and other ancient classics.

[நச்சு - நச்சினார்க்கு + இனியர் = விரும்பினோர்க்கு இனியர்.]

நச்சு¹-தல் naccu-, 5 செ.குன்றா.வி. (v.t.) விரும்புதல்; to desire, long for, like, love.

தெ., க. நச்சு, நர்சு; கோத. நச்.

[நுல் = பொருந்துதல் கருத்துவேர். (நுல்) → நல் → நள் → நம் → நயத்தல் = விரும்புதல். நய → நசு → நசை = விருப்பம். நசு → நச்சு-தல்.]

நச்சு²-தல் naccu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அலப்புதல்; to babble, prate.

தெ. நசுகு; க. நக்த.

[நசு → நச்சு]

நச்சு³-தல் naccu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. துன்பம் செய்தல்; தொல்லைப் படுத்துதல்; to tease. 2. எரிச்சலூட்டுதல்; to vex. 3. கவலையூட்டுதல்; to trouble.

தெ. நட்ச்சு.

[நசு → நச்சு-]

நச்சு⁴ naccu, பெ. (n.) 1. ஆசை; desire, hankering, liking. 2. விரும்பப்படும் பொருள்; desired object. 3. நஞ்சு (விடம்); poison.

தெ., க. நச்சு.

[நசை → நச்சு.]

நச்சுகை naccugai, பெ. (n.) எப்பொழுதும் மடந்தையர்பால், இணைவிழைச்சில், நாட்டங் கொள்ளுகை; growing lust.

[நச்சு → நச்சுகை]

நச்சுச்சொல் naccu-c-col, பெ. (n.) 1. செய்யுளில் வழங்கக்கூடாத தீச்சொல்; inauspicious words to be avoided in a poetic composition. 2. கொடுஞ்சொல்; malicious language.

[நஞ்சு + சொல் = நஞ்சுச்சொல் → நச்சுச்சொல்]

நச்சுமுறிவு naccu-muṛivu, பெ. (n.) உடலிலும், உணவிலுமுள்ள நஞ்சுத்தன்மையைப் போக்கும் மருந்து; anti-oxidants.

[நஞ்சு → நச்சு + முறிவு]

நச்செள்ளையார் na-c-celīyār, பெ. (n.) பதிற்றுப் பத்தினுள், ஆறாம்பத்துப் பாடிய பெண்பாற் புலவர்; இவரது முழுப்பெயர் காக்கைப் பாடினியார் நச்செள்ளையார்; an ancient Tamil poetess, author of the 6th decad of Patirru-p-pattu.

[நல்செள்ளை → நச்செள்ளை + ஆர்]

(ஆர் = உயர்வுப் பன்மைப் பின்னொட்டு).

நசி¹-தல் naši-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அழிதல்; to be destroyed. 2. நசுங்குதல்; to be crushed, bruised, mashed, crumpled. 3. திரைதல்; to be frayed, as a worn cloth. நசிந்த புடைவை. 4. குறைவு காணுதல்; to be palliated, extenuated. 5. அடக்கிப் பேசப்படுதல்; to be kept back, spoken indistinctly or with hesitation. 6. நிலைமை சுருங்குதல்; to be reduced in circumstances.

த. நசி → வ. நச் (nas).

[நை → நயி → நசி-] (வேக.3-31)

நசி²-தல் naši-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) ஓர் இனம் அல்லது

குடும்பம், கலை முதலியவை எண்ணிக்கையில் குறைந்து, வளர்ச்சியில் பின்தங்கி, செல்வாக்கு அல்லது மதிப்பை இழந்து நலிவடைதல்; to become extinct, to decline.

த. நசி → வ. நச் (nas).

[நை → நயி → நசி-]

நசி³-த்தல் naši-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அரைத்தல்; to crush, bruise, mash, crumple. 2. அழித்தல்; to demolish, destroy, consume. 3. கசக்குதல்; to squeeze, press. 4. அடக்கிப்பேசுதல்; to suppress, conceal, keep back, speak with hesitation. 5. எளிதாக்குதல்; to make light of treat as of small account.

ம. நசிக்க.

[நயி → நசி]

நசிவு našivu, பெ. (n.) நலிவு, அழிவு, கேடு; destruction, decadence, loss, injury. 2. நெரிவு; bruise, contusion. 3. வசைபாடுகை, பழிகூறுகை, இடித்துரைக்கை; reproach. 4. இகழ்கை; disparagement.

[நை → நயி → நசி → நசிவு]

நசுக்கு-தல் našukku-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அழுத்தித் தேய்த்தல், நசுங்கச் செய்தல்; to squeeze; press with the hand, crush, squash, crumple, as paper. 2. கழப்பிப் பேசுதல்; to keep back, as a matter, to tell indistinctly, to evade. 3. தடுத்தல்; to object, rebut, try to defeat. 4. வலிமையால் கீழே தள்ளுதல்; to knock down. 5. அடித்தல்; to beat, thrash. 6. கீழ்ப்படுத்துதல்; to reduce, as haughtiness of a person, to subdue, to ruin, as a family. 7. போராட்டம் உரிமை போன்றவற்றை ஒடுக்குதல்; to squash revolt, freedom etc.

க. நசிகு.

[நை → நசி → நசுங்கு → நசுக்கு-]

நசுக்குணி našukkuṇi, பெ. (n.) 1. சிறியது; that which is small. 2. கூழையன்; stunted person. 3. சுணங்கி; delaying person. 4. பின்னிடுவோன்; loitering person. 5. தொல்லை செய்வோன்; trouble some person.

[நசுக்கு → நசுக்குணி]

நசுங்கு-தல் našungu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நசுக்கப் படுதல், உருக்குலைதல்; to be mashed, to get crushed, bruised. 2. கசங்குதல்; to be crumpled, folded, bent, as a cloth. 3. பிதுங்குதல்; to be squeezed, pressed, crowded. 4. கருமம் கெடுதல்; to be suppressed, dropped, as an affair. 5. நழுவி விடுதல்; to fall through, become hushed, die away, as a rumour. 6. நிலைகுலைதல்; to be reduced as in circumstances.

[நை → நயி → நசி → நசுங்கு-]

நகநக-த்தல் naṣu-naṣu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தடுமாறுதல்; to waver, to be undecided in speech or action. 2. விடாது துறிக் கொண்டுருத்தல்; to be continually drizzling. 3. ஈரமாயிருத்தல்; to be damp, as a floor. 4. தொடக்க குழைதல்; to be yielding to the touch. 5. கையிறுக்க மாயிருத்தல்; to be illiberal. 6. தொல்லை (தொந்தரவு) செய்தல்; to tease, trouble.

க. நசெநசெ.

[நொய் → நொசு → நசு → நகநக-]

நஞ்சு nañju, பெ. (n.) 1. உயிர்க்கொல்லி; poison, venom. 2. தீயது; that which is malignant, beneficial, pernicious, fatal. 3. நஞ்சுக் கொடி; umbilical cord. 4. பாம்பின் நஞ்சு; snake poison. 5. விலங்குகளின் நச்சுநீர்; the poisonous fluid, secreted by certain animals. 7. மூவகை நஞ்சு; the three kinds of poisons. 8. மரவகை; spurge laurel tree.

மறுவ. கருப்பு. தீது.

க., து. நஞ்சு.

[நை → நைஞ்சு → நஞ்சு]

நஞ்சுறு-தல் nañjuru, 20 செ.கு.வி. (v.i.) மனமுருகுதல்; to melt; as heart through love.

மறுவ. நெஞ்சுருகல்.

[நைந்து → நைஞ்சு → நஞ்சு + உறு-]

மனம், அன்பு மிகுதியால் நைந்து, உருகுந் தன்மையைக் குறிக்கும்

நஞ்சுட்டு-தல் nañjūṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.t.) 1. படைக் கருவி முதலியவற்றுக்கு நச்சுத்தன்மை ஏற்றுதல்; to imbue with poison, as a weapon. 2. நஞ்சு கலந்து கொடுத்தல்; to administer poison.

[நஞ்சு → ஊட்டு-]

நஞ்செடு-த்தல் nañjeḍu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நஞ்சு முறித்தல்; to neutralize the effects of poison.

[நஞ்சு + எடு-]

திண்மம் ஆக இருந்த நஞ்சை எடுத்து நலப்படுத்தல் அல்லது பக்குவமாக்குதல்.

நட்டகண் naṭṭa-kaṇ, பெ. (n.) கண் இமைக்காதும், கருவிழி அசையாதும் இருக்கும் நிலை; eye that remains still without winking that has no reflex action.

நட்டணை naṭṭanai, பெ. (n.) 1. கூத்து; dancing. 2. கோமாளிக் கூத்து; mimic gestures in a dance buffoonery. 3. கணவன், மனைவி இருவரும் ஒற்றுமையின்மை; difference of opinion between husband and wife. 4. நடிப்பு; imitative action. 5. கொடுமை; cruelty.

க. நடணா.

[நடி → நடம் → நட்டம் → நட்டணை]

ஒ.நோ. தண்டம் → தண்டணை.

நட்டநடு naṭṭa-naḍu, பெ. (n.) சரியான நடுவம்; the very centre, middle.

தெ. நட்ட நடுவு

மறுவ. நடுவான நடு.

[நட்டு → நட்ட + நடு.]

நட்டநடுநொள் naṭṭa-naḍu-nāḷ, பெ. (n.) உரியகாலம்; the due appointed time.

மறுவ. ஏற்றபொழுது.

[நட்ட + நடு + நொள்.]

நட்டபாடை naṭṭa-pāḍai, பெ. (n.) குறிஞ்சிப் பண்வகை; a melody-type of the kuṟiñji class.

[நடம் → நட்டம் + skt பாடை → பாடை]

நட்டம்¹ naṭṭam, பெ. (n.) 1. நேர்நிலை; erectness, uprightness; perpendicularity. 2. (கோவண) நீர்ச்சீலை மட்டும் கட்டிக்கொண்டு, ஆடையின்றி இருக்கை; semi-nakedness. 3. அம்மணம்; nakedness. 4. வெந்நீர்; hot water.

[நடு → நட்டு + அம்]

நட்டம்² naṭṭam, பெ. (n.) நடனம்; dance, dancing.

த. நட்டம் → வ. நருத். Pkt. நட்ட.

[நடி → நடம் → நட்டம்]

நட்டவர் naṭṭavar, பெ. (n.) நண்பர்; friendship.

[நள் → நள் + து - நட்டு → நட்டவர்]

நட்டார் naṭṭār, பெ. (n.) 1. உற்றார்; relations. 2. நண்பர்; friends.

[நள் → நடு → நட்டார்]

நட்டு naṭṭu, பெ. (n.) சரியான நடுவம்; exact middle.

மறுவ. நட்டநடு.

[நடு → நட்டு]

நட்டுவம் naṭṭuvam, பெ. (n.) நாட்டியம் கற்பிக்கும் தொழில்; the profession of training dancing girls and directing their dancing.

மறுவ. நட்டவம், நடனம்.

த. நட்டுவம் → Skt. naṭa-tva.

தெ. நட்டுவ.

[நடு → நட்டு + அம்.]

'அம்' = சொல்லாக்க ஈறு.

நட்டோர் naṭṭōr, பெ. (n.) 1. நண்பர்; friends. 2. உறவினர்; relation.

[நள் → நட்டு + ஓர்.]

நட்பு¹ naṭpu, பெ. (n.) 1. தோழமை; friends, amity. 2. உயர்ந்த அரசருக்குரிய இன்றியமையாத ஆறு கூறுகளுள் ஒன்று; allies, one of six important aspects to king or Government. 3. நண்பன்; friend. 4. ஐவகைக் கோள் நிலையுள், நட்பைக்குறிக்குந் தன்மை; friendly aspect of a planet, one of five kōṇilai. 5. உறவு; relationship, kinshi. 6. சுற்றம்; relation kindred. 7. யாழின் நான்காம் நரம்பு; the fourth string of a lute. 8. கைக்கூலி (பரிதானம்); bribe. 9. மாற்றரசரோடு நட்புச் செய்கை; reconciliation with enemy kings. 10. காதல்; love.

மறுவ. கேண்மை.

க. நண்பு.

[நுல் - பொருந்தற் கருத்துவேர். நுல் - நள் = சேர்தல், செறிதல். நள் → நண் → நண்பு → நட்பு.]

நட்பு² naṭpu, பெ. (n.) புணர்ச்சி; sexual union.

[நள் → நண்பு → நட்பு.]

நட்புறவு naṭpuravu, பெ. (n.) இருவர் அல்லது இரு நாடுகளுக்கு இடையில் மலரும் நல்லுறவு; amity or friendship between persons or countries.

மறுவ. நல்லுறவு.

[நட்பு + உறவு.]

நட - த்தல் naḍa-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிற்கும் இடத்தைவிட்டு நீளுதல்போற் காலடி வைத்துச் செல்லுதல்; to walk, go, pass, proceed. 2. ஒழுகுதல்; to behave. 3. பரவுதல்; to spread. 4. காலத்தில் நிகழ்தல்; ஏற்படுதல்; to happen, occur, ensure, take place as performance, occurrence or event. 5. நிகழ்ந்து வருதல்; to rage, as war, to be rife, as disease, to prevail as influence, to be in progress, as a performance. 6. நிறைவேறுதல்; to be fulfilled, to be effective. 7. நிகராதல்; to be reckoned as equal, to go along with. 8. குடும்பம், ஆட்சி, அலுவலகம் முதலியவை இயங்குதல்; to function, run. 9. நாடகம் நிகழ்த்தப்படுதல்; திரைப்படம் காட்டப்படுதல்; to run of film. 10. குறிப்பிட்ட அகவை உடையதாக இருத்தல்; to run of age.

க. நாட; தெ. நடுச்சு; ம. நடக்கு; து. நட்புணி

[நெடு → நெட → நட. நடு > நட-, (வே.க. 3:49)]

நடக்கை naḍakkai, பெ. (n.) 1. செல்கை; walking proceeding. 2. வழக்கு; custom, usage. 3. ஒழுக்கம்; conduct behaviour, character. 4. அளவியல் கூறுகளில் ஒன்று; traverse survey.

ம. நட.

[நட → நடக்கை (வே.க. 3:49)]

நடத்து-தல் naḍattu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நடக்கச் செய்தல்; to cause to go or walk, as a child. 2. அழைத்துப் போதல்; to take a person in one's company to lead. 3. கடமையாற்றுதல்; to carry on, transact, manage perform execute, administer, treat. 4. செலுத்துதல்; to drive, as an animal a vehicle. 5. கற்பித்தல்; to teach, as a lesson. 6. அரைத்தல்; to grind. 7. தாக்குதல்; to make a baton charge. 8. விழா நடத்துதல்; to organise a function. 9. ஒருவரை உரியமுறையில் நடத்துதல் (கவனித்தல்); to treat well.

க. நடசு; க. நடத்துக.

[நட → நடத்து -, (வே.க. 3:49)]

நடத்துநர் naḍattunar, பெ. (n.) பேருந்தில் பயணச்சீட்டு வழங்கி வண்டியை உரியவிடத்தில் நிறுத்தி, பயணிகளை இறக்கி ஏற்றும் பணியினைச் செய்யும் ஊழியர்; conductor.

மறுவ. ஊர்திவழித்துணைவர்.

[நடத்து → நடத்துநர்.]

[ஒ.நோ. ஓட்டு → ஓட்டுநர்; இயக்கு → இயக்குநர்.]

நடத்தை naḍattai, பெ. (n.) 1. இயல்பு; nature. 2. நற்குணம்; goodness. 3. ஒழுக்கம்; behaviour.

நடப்பு¹ naḍappu, பெ. (n.) 1. போக்குவரவு; going and coming. 2. நடத்தை; behaviour, conduct, demeanour. 3. தவறான தொடர்பு; criminal intimacy as between a man and woman. 4. இக்காலம்; present time, current time. 5. செல்வாக்கு; influence, prosperity.

ம. நடப்பு., து. நட்பு.

[நட → நடப்பு]

நடப்பு² naḍappu, பெ. (n.) 1. அவ்வப்போது நிகழ்வது, நடப்புக் கணக்கு; current account. 2. நிகழும் ஆண்டு; next year. 3. குறிப்பிடும் இடத்தில் நிகழ்வது; நிகழ்வது பற்றிய விளக்கம்; state of affairs. 4. இறப்புச் சடங்கு; death ceremony.

ம., து. நடப்பு.

[நட → நடப்பு]

நடப்புக்கணக்கு naḍappu-k-kaṇakku, பெ. (n.) நடப்புச் செலவுகளுக்காக வைப்பகத்தில் வைத்துள்ள இருப்புக்கணக்கு; current account.

[நட → நடப்பு + கணக்கு]

நடப்புச்செய்தி naḍappu-c-ceydi, பெ. (n.) இன்றைய நிகழ்ச்சி; current permanence.

[நடப்பு + செய்தி]

நடப்புச்செலவு naḍappu-c-celavu, பெ. (n.) நடைமுறைச்

செலவு (அன்றாடச் செலவு); current expense.
[நடப்பு + செலவு]

நடப்புவிலை naḍappu-vilai, பெ. (n.) இற்றை விலை; current price.
மறுவ. இன்றைய விலை.
ம. நடப்புவிலை.
[நடப்பு + விலை.]

நடம் naḍam, பெ. (n.) நடனம், கூத்து; dance.
[நள் → நளி → நளிதல் = ஒத்தல்.
நளி → நட-]

நடமாட்டம்¹ naḍam-āṭṭam, பெ. (n.) 1. வலிமை; activity; energy, as in old age. 2. செல்வாக்கு; influence. 3. பழக்கம்; acquaintance in any affair. 4. கூடுமிடம்; resort, haunting.
தெ. நடயாட.
[நடை → நடம் + ஆட்டம்]

நடமாட்டம்² naḍam-āṭṭam, பெ. (n.) 1. நடந்து செல்கை; walk, act of walking. 2. எழுந்து நடத்தல்; ability to move around.
தெ. நடயாட்ட.
[நடை → நடம் + ஆட்டம்]

நடமாடு¹-தல் naḍam-āḍu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நோய் நீங்கி உலாவுதல்; to go about; move about; as after sickness. 2. மீளாத்துயர், வருத்தம் முதலியவற்றுள் அடைபட்டிருந்து வெளிவருதல்; to rise, come out, as from depressed circumstances. 3. தீய விலங்குகள், ஊர்வன நோய், தீய ஆவி முதலானவை உலவுதல்; to haunt or frequent, as evil spirits; to infest as beasts or reptiles. 4. தீயவர் திரிதல்; to walk about thieves to walk about evil person. 5. புழங்குதல்; to circulate, as coin as a report. 6. நோய் முதலியன பரவியிருத்தல்; to prevail, as epidemics.
தெ. நடயாடு.
[நடை → நடம் + ஆடு-]

நடமாடு²-தல் naḍa-māḍu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கூத்தாடுதல்; to dance.
[நடை → நடம் + ஆடு-]

நடல் nadal, பெ. (n.) ஊன்றுகை; planting.
[நடு + அல் → நடல்]

நடலம் naḍalam, பெ. (n.) 1. ஊகம்; assumption.

2. ஆணவம், செருக்கு; vanity, insolence. 3. வீண் செலவிடுகை abuse of property, recklessness spuwandering. 4. இகழ்ச்சி; irreverence, derision, scoffing. 5. நடப்பு (பாசாங்கு); pretence, hypocrisy. 6. மிதமிஞ்சிய நாகரிகங் காட்டுகை; overnicety. 7. கூர்நனிச் சுவை; fastidious ness.
[ஒருகா: நடனம் → நடலம்]

நடவடிக்கை naḍavaḍikkai, பெ. (n.) 1. நடத்தை; செயல்பாடு, நடந்துகொள்ளும் முறை; behavior, conduct. 2. குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காக மேற்கொள்ளும் பணி அல்லது ஏற்பாடு; measures, proceedings. 3. அலுவலகம் முதலியவற்றில் மேற்கொள்ளும் பணி அல்லது அலுவல்; work activities. 4. ஒருவரின் நடத்தையின் மீது மேற்கொள்ளப்படும் செயற்பாடு; action.
மறுவ. ஒழுக்கம், ஒழுகலாறு, செயல்.
க., நடபடி கெ; து. நடபாட.
[நடைபடி → நடவடி → நடவடிக்கை]

நடவு¹-தல் naḍavu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. செலுத்துதல்; to cause to go, drive, lead on, conduct, discharge. 2. கருமம், நடத்துதல்; to manage, administer, direct, transact, perform.
தெ., க. நடுபு; து. நடபாவுணி.
[நட → நடவு-]

நடவு² naḍavu, பெ. (n.) 1. நாற்றைப் பிடுங்கி வயலில் நடுகை; transplantation of seedlings. 2. நட்டபயிர்; growing crop. 3. நடவுகணக்கு(R.T.); an account containing particulars of transplanting.
து. நடட்டி.
[நள் → நடு → நடவு]

நடவுப்பயிர் naḍavu-p-payir, பெ. (n.) 1. நடுவதற்கு அணியமாக வைக்கப்பட்ட நாற்று; crop which is kept ready for transplantation. 2. முதலில் நட்ட பயிர்; crop that has been transplanted once only.
[நடு → நடவு + பயிர்]

நடன் naḍan, தொ.பெ. (vdl.n.) கூத்தாடுபவர்; dancer.
[நள் → நளி → நட. நடத்தல் = ஒத்துச்செய்தல். நட + அம் → நடம் → நடன்]

நடனம் naḍanam, பெ. (n.) 1. கூத்து; dancing, acting. 2. குதிரைக்கதி; gaits of a horse. 3. பாசாங்கு; pretence, hypocritical act. 4. மாயக்கல்வி(வித்தை); jugglery, magic.
த. நடனம் → Skt. naṭana. நட்டன.
[நடி + அனம் → நடனம்]
[ஒ.நோ. படி + அனம் → படனம்]

நடி¹-த்தல் naḍi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கூத்தாடுதல்; to dance,

to act on the stage. 2. கோலங்கொள்ளுதல்; to assume manifestations or forms, as a deity. 3. பாசாங்கு செய்தல்; to make pretence, affect importance.

த. நடி → Skt. naṭa.

[நள் → நடி-]

நடி² naḍi, தொ.பெ. (vbl.n.) ஆட்டம்; dancing.

த. நடி → Skt. நட (நட்ட) Pkt. நருத்

[நள் → நளி → நடி-]

நடிகள் naḍigan, பெ. (n.) நாடகமேடையிலும் திரைப் படத்திலும் நடிப்பவன்; actor.

[நடி → நடிகள்]

நடு¹-தல் naḍu-, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஊன்றுதல்; to set up, as a pillar. 2. வைத்தல்; to place. 3. நிலைநிறுத்துதல்; to establish as fame.

க., நட; தெ. நாடு; ம. நடுக; து. நடபினி.

[நெடு → நடு]

நடு² naḍu, பெ. (n.) 1. இடை; middle. 2. நடுவம்; centre. 3. இடைப்பட்டது; that which is intermediate, as in place or time, that which intervenes. 4. வானத்தின் உச்சி; zenith, topmost part of the heavens. 5. உள்ளமுறை கடவுள்; indwelling God. 6. இடுப்பு; waist. 7. நடுநிலை; impartiality, uprightness. 8. அறம்; equity justice. 9. மிதம்; medium, moderation. 10. வழக்கு; lawsuit. 11. நிலம்; earth, as the middle world. 12. புருவநடு; space between the eye brows.

க., து. நடு; தெ. நடுமு; ம. நடு.

[நள் → நட்டு → நடு]

[ஓ.நோ.) வள் → வட்டு → வடு]

நடுக்கம் naḍukkam, பெ. (n.) 1. நடுங்குகை; trembling, shivering, quaking, shivering. 2. மிகு அச்சம்; agitation, trepidation, great fear. 3. துன்பம்; distress. 4. கிறுகிறுப்பு; dizziness. 5. மயக்கம்; giddiness.

க. நடுக; ம. நடுக்கம்.

[நுள் = அசைதல், வளைதல். நுள் → நுட → நுடங்குதல் - அசைதல், வளைதல். நுடங்கு → நடுங்கு → நடுக்கு → நடுக்கம்.]

நடுக்கு¹-தல் naḍukku-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நடுங்குதல்; to shiver, tremble.

[நடு → நடுக்கு-]

நடுக்கு²-தல் naḍukku-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நடுங்கச் செய்தல்; to shake, cause to quiver. 2. மயக்கங்கொடுத்தல்; to cause dizziness or sickness, as betel, tobacco.

[நடுங்கு (த.வி.) - நடுக்கு (பி.வி.)]

நடுகல் naḍu-kal, பெ. (n.) போரில் இறந்த வீரரின், உருவமும் பெயரும், பீடும் எழுதிப் பெரும்பாலும், அவ் வீரரைப் புதைத்தவிடத்தல், நடுஞ்சிலை அல்லது கல்; memorial tablet set up over the grave of a deceased warrior and inscribed with his figure and achievement.

மறுவ. வீரக்கல்.

[நடு + கல்]

நடுகூலி naḍu-kūli, பெ. (n.) நாற்று நடுவதற்குத் தரும் கூலி; wages for transplanting.

[நடு + கூலி]

[கூலம் → கூலி]

நடுங்கு-தல் naḍuṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அசைதல்; to shake, shiver, quiver. 2. அஞ்சுதல்; to tremble through fear, to be agitated. 3. நாத்தடுமாறுதல்; to stutter, falter waver. 4. மனங்குலைதல்; to lose heart. 5. அதிர்தல்; to quake, as the earth. 6. பதறுதல்; to be anxious, apprehensive. 7. கொண்டாடு தற்குரியாகத் தலையசைத்தல்; to nod one's head as a sign of appreciation. 8. ஒப்பாதல்; to be similar.

க., நடுகு; தெ. நடுகு; ம. நடுங்குக; து. நடுகுணி.

[நுள் - அசைதல். நுள் → நுட → நுடங்கு = அசை. நுடங்கு → நடுங்கு-தல்.]

நடுநாயகம் naḍu-nāyagam, பெ. (n.) 1. அணிகலன்களின் இடையில் பதிக்கும் மணி; central gem of an ornament. 2. சிறந்தவன்; exalted, eminent person. 3. இறைவன்; God.

[நடு + நாயகம்]

நடுநாள் naḍu-nāḷ, பெ. (n.) 1. நண்பகல்; mid-day. 2. இடையாமம்; mid-night. 3. சித்திரை விண்மீன்; 14th star.

மறுவ. பானாள்

[நடு + நாள்.]

நடுநிசி naḍu-niṣi, பெ. (n.) நள்ளிரவு; mid-night.

மறுவ. சாமப்பொழுது.

[நடு + Skt. நிசி.]

நடுநிலை¹ naḍu-nilai, பெ. (n.) 1. இடைநிலைமை; intermediate state or degree, middling position. 2. நயன்மை; strict justice, equity. 3. பிணக்குத் தீர்த்தல்; mediation arbitration. 4. சிவனியத்திற்குரிய ஓகபூசை நிலைகளுளொன்று; one of the position in the mystic worship of the śaivamsystem. 5. நடுவுரைத்தல்; arbitration.

[நடு + நிலை]
நடுநிலை² naḍu-nilai, பெ. (n.) 1. விருப்பு வெறுப்பு இல்லாத சமநிலைப் பண்பு; impartiality. 2. நடுத்தரப் போக்கு; neutrality.

[நடு + நிலை]

நடுப்பகல் naḍu-p-pagal, பெ. (n.) காலையுமல்லாது மாலையுமல்லாது சூரியன் உச்சியை அடைந்த பகல் வேளை; mid-day, noon.

மறுவ. நண்பகல், உச்சிப்பொழுது.

[நடு + பகல்.]

நடுப்பாதை naḍu-p-pāḍai, பெ. (n.) நடைவழியின் நடுவிலுள்ள பகுதி; centre of a path way.

மறுவ. நடுவழி.

[நடு + பாதை]

நடுவண் naḍuvan, வி.எ. (adv.) இடையில்; நடுவில்; in the centre.

க. நடுவண்.

[நடுவண் → நடுவண்]

நடுவணரசு naḍuvaṇaraṣu, பெ. (n.) இந்திய ஒன்றியவரசு; central government.

மறுவ. மய்யவரசு.

[நடுவண் + அரசு]

நடுவர் naḍuvar, பெ. (n.) 1. பேச்சுப்போட்டி போன்ற வற்றில் வெற்றி பெற்றவரைத் தெரிவு செய்பவர்; judge in a competition. 2. விளையாட்டுப் போட்டிகளில், இரு அணிகளுக்கும் பொதுவாக இருந்து போட்டியை நடத்துபவர்; umpire, referee.

[நடு → நடுவர்]

நடுவழி naḍu-vali, பெ. (n.) 1. பயணத்தின் இடை; middle of a journey. 2. வழியின் நடு; middle of the path-way.

[நடு + வழி]

நடுவன் naḍuvan, பெ. (n.) 1. கூற்றுவன் (இயமன்); Yama, as the just awarder of rewards and punishments. 2. முறை மன்றத்தில் தீர்ப்பெழுதும் அறமுதல்வன் (நீதிபதி); judge, arbiter. 3. நடுவர் பார்க்க; see naḍuvar.

[நடு + வு → நடுவு + அன் → நடுவன்]

நடுவு¹ naḍuvu, பெ. (n.) 1. இடை; middle, that which is intermediate. 2. நடுவு நிலைமை; impartiality, uprightness. 3. நயன், முறை (நீதி); justice.

க., நடுவு. தெ. நடுமு.

[நடு → நடுவு]

நடுவு² naḍuvu, பெ. (n.) 1. பெண்கள் இடுப்பு; hip of a woman. 2. நடுவுநிலை பார்க்க; see naḍuva-nilai.

[நடு → நடுவு]

நடுவுநிலை naḍuvu-nilai, பெ. (n.) 1. ஒரு தலைச்சாராமை; equity, justice, strict neutrality, impartiality. 2. அமைதியைக் காட்டும் சுவை (சாந்தம்); the sentiment of tranquility.

மறுவ. ஒருபாற்கோடாமை.

[நடு → நடுவு + நிலை]

ஒரு நாடு அல்லது அரசு, வேறு இரு அரசுகளுக்கிடையே நிகழும் போரில், கலந்து கொள்ளாத நிலை, நடுவுநிலை ஆகும்.

நடுவெளி naḍu-veli, பெ. (n.) 1. இடைவெளி; centre of an open plain, interspace. 2. பரவெளி; the immense space, as filled by the Supreme Being.

[நடு + வெளி]

நடை naḍai, பெ. (n.) 1. காலால் நடக்கை; walk, act of walking. 2. கோள்களினியக்கம்; motion, course, as of a planet. 3. செலவு (பயணம்); journey. 4. அடி வைக்கும் நிலை; gait, mode of walking or going, pace. 5. வழி; route, road. 6. வாசல்; gate. 7. இடைகழி; corridor, vestibule. 8. கப்பலேறும் வழி; gangway. 9. ஒழுக்கம்; conduct, behaviour, career. 10. வழக்கம்; custom, usage, fashion. 11. மொழியின் போக்கு; style in language. 12. வாசிப்பினோட்டம்; fluency reading. 13. இயல்பு; nature. 14. அடி; foot. 15. கூத்து; dance, dancing. 16. தொழில்; occupation. 17. செல்வம்; wealth. 18. ஒழுக்கநூல்; religious or moral treatise. 19. நாள் வழிபாடு (நித்திய பூசை); daily worship in a temple. 20. கோயில்; temple. 21. தடவை; turn, time. 22. நீண்டநாள்; long-time. 23. செயல்; deed. 24. ஒழுக்கம்; moral.

க. நடெ; தெ. நட; ம. நட.

நடைபாதை naḍai-pāḍai, பெ. (n.) நடக்கும் பாதை (நெல்லை); path, footway, frequented path.

மறுவ. நடைவழி.

[நடை + பாதை]

நடைபாவாடை naḍai-pāvāḍai, பெ. (n.) நடத்தற் பொருட்டு வழியில் விரிக்கும் ஆடை; cloth spread on the floor for walking upon, as in a procession.

[நடை + பாவு + ஆடை]

நடைமுறை naḍai-murai, பெ. (n.) 1. ஒரு திட்டம் கொள்கை முதலியவற்றைச் செயல்படுத்தும் முறை; practice. 2. பழக்கம்; that which is in practice. 3. வழி முறை; method.

நடைமேடை naḍai-mēḍai, பெ. (n.) நடந்துசெல்லும் பொருட்டு, சாலையோரங்களில் தொடர்வண்டி நிலையங்களில் அமைக்கப்பட்ட பகுதி; platform.

[நடை + மேடை]

நண்டு *naṇḍu*, பெ. (n.) 1. நீரோரத்தில் வாழும் உயிர்வகை; crab, lobster. 2. நண்டு வடிவான ஓரை; cancer in the zodiac. 3. குளிர்மை; cold. 4. கள்ளி; milk, spurge.

தெ. எண்டிரி; ம. நண்டு.

[நொண்டு → நண்டு]

நண்டுதல் = கிண்டுதல், கிளறுதல், நண்டு = வண்டலிலும், மணலிலும் கிண்டினாற் போல், கீறிச்செல்லும் நீருயிரி. (வே.க.3.17).

நண்டுவாய்க்காலி *naṇḍu-vāy-k-kāli*, பெ. (n.) கவ்விக் கொட்டுத் தன்மையுள்ள நச்சுயிரி; scorpion of a larger kind.

[நண்டு + வாய் + காலி]

நண்ணு¹-தல் *naṇṇu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கிட்டுதல்; to draw near, approach, reach. 2. பொருந்துதல்; to be attached to united with, to adhere. 3. செய்தல்; to do, make.

[நள் → நண் → நண்ணு-]

நண்ணு²-தல் *naṇṇu-*, 5 செ.கு.வி. (v.t.) இருத்தல்; to reside, live.

[நள் → நண் → நண்ணு-]

நண்பகல் *naṇ-pagal*, பெ. (n.) 1. நடுப்பகல்; midday. 2. ஆறுபொழுதுகளிலொன்று; one of the six division of the day. 3. பத்து நாழிகை முதல் இருபத்து நாழிகை வரையுள்ள கால அளவு; a period of four hours from 10 a.m. to 2 p.m.

[நள் + பகல் → நண்பகல்]

நண்பன் *naṇpan*, பெ. (n.) 1. தோழன்; friend, companion, associate. 2. காதலன்; lover. 3. குறிஞ்சிநிலத் தலைவன்; chief of a hilly tract.

[நள் → நண் → நண்பு → நண்பன்]

நணுகு - தல் *naṇugu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அண்மித்தல்; to approach, draw nigh, arrive at. 2. ஒன்றிக்கலத்தல்; to become attached to or united with.

[நள் → நண் → நணுகு-]

நத்தம்¹ *nattam*, பெ. (n.) 1. ஆக்கம்; growth. 2. ஊர்; town, village. 3. ஊரின் குடியிருப்பிடம்; residential portion of a village. 4. ஊரில் ஆரியரல்லாதார்தம் வாழ்விடம்; portion of a village inhabited by the non-Brahmins, (opp. to *akkirakāram*) 5. ஊரின் மனையடி; land reserved as house-sites. 6. இடம்; place, site. 7. வாழை; plantain. 8. எருக்கு; *yercum*. 9. கடிக்கார முள்; *gnomon* of a dial.

[நந்து + நத்து + அம்]

நத்தம்² *nattam*, பெ. (n.) 1. அழிந்துபோன ஊர்; devastated village. 2. பாலை நிலத்தூர்; village of arid tract.

[நொள் → நொது → நொந்து → நந்து → நத்தம் → நத்தம்]

நது-த்தல் *nadu-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அவித்தல்; to extinguish, quench. 2. மறைத்தல்; to eclipse, as rays; 3. கெடுத்தல்; to destroy.

[நொள் → நொது → நது-]

நந்தல்¹ *nandal*, பெ. (n.) 1. அழிவு, கேடு; decay, decline. 2. இகழ்ச்சி, ஏளனம்; scorn, disdain.

[நொய் → நொய்ந்தல் → நொந்தல் → நந்தல்.]

நொய்ந்தல் = கெடுதல், அழிதல்.

நொந்தல் = கெடுதல், பதனழிதல்.

நந்தல்² *nandal*, பெ. (n.) ஆக்கம்; increase, prosperity.

[உந்து → துந்து → நுந்து → நொந்து → நந்து. நொந்துதல் = தூண்டுதல், ஊக்குதல், வளர்தல்.]

நந்தாவிளக்கு *nandā-vilakku*, பெ. (n.) கோயிற் கருவறை முதலியவற்றிலுள்ள அணையா விளக்கு; perpetual or everburning lamp kept in the inner sanctum of a temple or in a palace.

[நுந்தா விளக்கு → நந்தா விளக்கு]

[உந்து → நுந்து = தூண்டுதல்.]

நந்தி *nandi*, பெ. (n.) 1. எருது; bull. 2. சிவகணத் தலைவராகிய நந்திதேவர்; *Nandi*. chief attendant of *śivan*, having a bull's face. 3. விடையோரை; taurus in the zodiac. 4. சிவன்; *śivaṇ*. 5. பல்லவ அரசர் சிலர்தம் பெயர்; some *pallava* kings. 6. மைசூர்ச் சீமையில் பாலாற்றின் பிறப்பிடமாகிய நந்திதுர்க்கம் என்னும் மலை; *nandidroog* a mountain in *mysore* in which the *pālār* takes its rise. 7. சமணர் பட்டப் பெயர்; jaina title. 8. நந்தி நாகரம் பார்க்க; see *nandi-nāgaram*. 9. பதினெண் தொன்மத்து ளொன்று; a secondary *purāṇa*, one of 18 *upa purāṇam*. 10. நந்தி கிராமம் பார்க்க; see *nandi-kirāṇam*. 11. நந்தியாவட்டம் பார்க்க; see *nandiyā-vaṭṭam*.

[உந்து → துந்து → நுந்து → நந்து → நந்தி → துந்து → துந்தி → தொந்தி = பெருத்த வயிறு நந்தி = பெருத்த காளை விலங்கு. (தமிழ் வரலாறு -1, பக்.66.)]

நந்து¹-தல் *nandu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கெடுதல்; to become spoiled, to perish, decay, waste. 2. சாதல்; to die. 3. அவிதல்; to be extinguished, put out, as a lamp. 4. மறைதல்; to set, disappear. 5. வசைபாடுதல், பழிதாற்றுதல்; to be insulted, abused.

க. நந்து.

[நொய் → நொய்ந்து → நொந்து → நந்து -]

நந்து²-தல் *nandu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வளர்தல்; to increase, grow, wax. 2. தழைத்தல்; to be luxuriant, fertile.

3. விளங்குதல்; to prosper, flourish. 4. செருக்குதல்; to be proud, glow with pride or splendour.

[உந்து → துந்து → நுந்து → நொந்து → நந்து.]

நப்பசலையார் nappaśalaiyār, பெ. (n.) கழகக்காலப் புலவருள் ஒருவர்; an eminent śaṅgam poet.

[நல் + பசலையார்.]

நப்பண்ணனார் nappañṇanār, பெ. (n.) கழகப் புலவர்; a poet of śaṅgam period.

இவர் பரிபாடலில் உள்ள பத்தொன்பதாம் பாடலை இயற்றியவராவார்.

[நல் + பசலையார்.]

நப்பாசை nappāśai, பெ. (n.) ஒன்று எப்படியாவது நிகழாதா என்ற எதிர்பார்ப்பு; fond hope.

[நயப்பு → நப்பு + ஆசை]

நயப்பு = விருப்பம்.

நப்பாலத்தனார் nappālattanār, பெ. (n.) கழகக்காலப் புலவர்; a poet of śaṅgam period.

[நல் + பாலத்தன் + ஆர்.]

நம்பகம் nambagam, பெ. (n.) நம்பிக்கைக்கு உரிய தாகுகை; trust, worthiness.

தெ. நம்பகமு.

[நம்பு + அகம்.]

நம்பல் nambal, பெ. (n.) 1. விருப்பம்; desire. 2. நம்புகை; trusting, believing.

[நம்பு + நம்பல்.]

நம்பி nambi, பெ. (n.) 1. அனைவராலும் விரும்பப் படுபவன், ஆணிற்கிறந்தோன்; the elite among men, used as a term of respect. 2. நிறைஞன் அல்லது நிறைவன் (பூரணன்); a perfect soul. 3. கடவுள்; the Supreme Being. 4. நம்பியான்; The title of officiating temple priest. 5. ஒரு செல்வப்பெயர்; a term of endearment. 6. நம்பியாண்டார் நம்பி பார்க்க; see nambi-y-āṅḍār nambi. 7. "அகப்பொருள் விளக்கம்" என்னும் நூலை இயற்றிய நாற்கவிராச நம்பி; the author a treatise on agapporuḷ viḷakkam. 8. தம்பூரச் சிகை; a medical plant used in alchemy.

ம. நம்பி

[நம்பு → நம்பி]

நம்பிக்கை nambikkai, பெ. (n.) 1. உறுதியான தன்னார்வம், முனைப்பு; hope, trusty confidence, faith, assurance. 2. ஆணை; பூட்கை; oath, vow. 3. நம்பியொப்பு விக்கப்பட்டது; that which is confidential that which is

entrusted. 4. உண்மை; truth.

க., நம்பிகெ; ம. நம்பிக்க.

[நம்புகை → நம்புக்கை + நம்பிக்கை]

நம்பியகப்பொருள் nambi-y-aga-p-poruḷ, பெ. (n.) நாற்கவிராச நம்பி இயற்றிய அகப் பொருளிலக்கணம்; a grammar of Agapporuḷ by Nārkaṅkavirāśanambi.

[நம்பி + அகம் + பொருள்]

நம்பியாண்டார்நம்பி nambi-y-āṅḍār-nambi, பெ. (n.) சிவனியப்புலவர்; a śaivism poet.

நம்பியாரூரர் nambi-y-ārūrār, பெ. (n.) தோழமை நெறியில் நின்று ஒழுகி, கடவுள், ஆதன் (ஆன்ம) உறவு முறையை உலகிற்குத் தமது வாழ்வின் வாயிலாக, வாழ்ந்து காட்டியவர்; a śaivism saint Nambiyārūrār called śundarar, established the friendly relationship with God and soul to the world.

நம்பிள்ளை nam-piḷḷai, பெ. (n.) ஈடு என்று வழங்கும் திருவாய்மொழியின் உரைகாரர்; a celebrated Vaiṣṇava ācārya whose exposition of Tiruvāy-moḷi was the basis of the commentary known as iḍu.

[நம் + பிள்ளை]

நம்பு¹-தல் nambu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விரும்புதல்; to long for, desire intensely. 2. நம்பிக்கை வைத்தல்; to trust, confide in, relay on, believe, have faith in. 3. எதிர்பார்த்தல்; to hope, expect. 4. ஒப்பு தலளித்தல்; to accept.

க., து. நம்பு; தெ., நம்மு; ம. நம்புக.

நயத்தல் = விரும்புதல்

நயம் = விருப்பம்.

[நயம் → நயம்பு → நம்பு]

நம்பு² nambu, பெ. (n.) 1. விருப்பம், ஆர்வவேட்கை; desire. 2. நம்பிக்கை; hope.

மறுவ. நசை.

[நயம்பு → நம்பு]

நம்மாழ்வார் nammāḷvār, பெ. (n.) ஆழ்வார்கள் பதின்மருள் தலைமையானவரும், திருவாய்மொழி முதலிய தெய்வப்பனுவலின் ஆசிரியருமான திருமாலடியார்; a Tirumāl śaint, author of Tiruvāymoḷi and other works, foremost of Aḷvār.

[நம் + ஆழ்வார்]

நழுட்டு¹-தல் namuṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தினவுண்டாதல்; to itch.

[நமட்டு → நழுட்டு.]

நழுட்டு²-தல் namuṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) நெருடுதல்; நிமிண்டுதல்; to pinch.

மறுவ. கிள்ளுதல்.

[நழுட்டு + நழுட்டு-]

நமை¹-த்தல் namai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வருத்துதல்; to vex, trouble. 2. சூட்டுதல்; to put on wear. 3. தினவெடுத்தல்; to itch.

[நழு → நமை-]

நமை²-த்தல் namai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கட்டளையிடுதல்; to command.

நமைச்சல் namaiccal, பெ. (n.) உடலில் ஏற்படும் சொறியத்தூண்டும் உணர்வு; itch.

மறுவ. அரிப்பு, தினவு.

[நமை → நமைச்சல்.]

நய¹-த்தல் naya-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விரும்புதல்; to desire greatly, long for. 2. இன்புகழ்ச்சி கூறுதல், பாராட்டுதல்; to compliment, appreciate. 3. மதித்தல்; உயர்வாகக் கருதுதல்; to respect, esteem. 4. மகிழ்ச்சி யூட்டுதல்; திருவுள்ளங்கொள்ளுதல்; to please. 5. தட்டிக் கொடுத்தல்; to coax. 6. கெஞ்சுதல்; to be seech implore. 7. அன்பு செய்தல்; to love, show affection for. 8. பின் செல்லுதல்; to act upon, to follow.

நள் = சேர்தல்.

நைப்பு = விருப்பம்.

நைப்பு → நயப்பு = விரும்பப்படுகை.

[நள் → நய் → நய-]

நய²-த்தல் naya-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மகிழ்தல்; to be glad, to rejoice. 2. இனிமையுறுதல்; to be sweet, pleasing. 3. இணங்கிப் போதல்; to be congenial, to be agreeable. 4. பயன்படுதல்; to be advantageous, profitable, useful. 5. மலிதல்; to be cheap. 6. மேம்படுதல்; to excel, surpass, improve.

[நைப்பு → நயப்பு = விருப்பப்படுகை.]

நள் → நய் → நய-]

நயங்காட்டு-தல் nayaṅ-kāṭṭu-, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) இனிய சொற்கள் முதலியவற்றால் வயப்படுத்துதல்; கவர்ச்சியூட்டும்படிப் பேசுதல்; to coax, allure.

[நயம் + காட்டு-]

நயச்சொல் naya-c-col, பெ. (n.) 1. இனியசொல்; sweet, pleasing words. 2. நயக்கிளவி அசதியாடல்; banter, humorous ridicule or test. 3. முகமன்; courteous, civil words, winning speech. 4. கவர்ச்சிப் பேச்சு; wheedling talk.

[நயம் + சொல்.]

நயப்பி-த்தல் nayappi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விரும்பும்படி செய்தல்; to induce to love or desire. 2. அறிவுறுத்தி இணங்கவைத்தல்; to persuade, win another's consent, secure compliance or approval. 3. ஏற்கச் செய்தல்; to approve. 4. மலிவாக்குதல்; to render cheap, cheapen. 5. பயன்படுத்துதல்; to improve, benefit.

[நயப்பு → நயப்பி-]

நயப்பு nayappu, பெ. (n.) 1. அன்பு; love. 2. பற்றாசை, நேசம்; affection. 3. ஆர்வவேட்கை, ஆசை; desire. 4. இன்பம்; delight, pleasure. 5. தலைவியெழிலைப் புகழ்க்கை; praising the beauty of a heroine. 6. மலிவு; cheapness. 7. முன்னேற்றம்; improvement. 8. நன்மை; goodness. 9. மேம்பாடு; superiority.

[நைப்பு → நயப்பு.]

நயம்¹ nayam, பெ. (n.) 1. நல்லெண்ணம்; good intention. 2. அருள்; grace. 3. விருப்பம்; desire. 4. மகிழ்ச்சி; happiness, joy, gladness. 5. நன்மை; goodness. 6. நய நாகரிகம்; பண்புநயம்; civility attention, courtesy. 7. அன்பு; love, affection, tenderness. 8. பத்தி (பக்தி); piety, devotion. 9. நற்பயன்; benefit, profit, advantage, interest, gain. 10. மேம்பாடு; superiority, excellence. 11. மலிவு; cheapness. 12. மிகுதி; abundance. 13. பயன்; result, effect. 14. நுண்மை; fineness. 15. இனிமை; sweetness.

க., து. நய; ம. நயம்; தெ. நயமு.

[நய → நயம்.]

நயம்² nayam, பெ. (n.) 1. அடிப்படையுடைய மெய்ம்மை; principle. 2. அறம், முறைமை (நீதி); policy. 3. மறை நூல்; vēdam. 4. ஒற்றுமை நயம்; வேற்றுமை நயம், புரிவின்மை நயம், இயல்பு நயம் என காரணகாரியத் தொடர்பிற் கொள்ளும், நால்வகை முறை; the four kinds of causal relation. viz., orrumai-nayam, vērumai-nayam, purivṅmai-nayam, iyalbu-nayam.

[நய → நயம்.]

நயன்மை nayanmai, பெ. (n.) முறைமை; justice.

மறுவ. அறம்.

[நயன் → நயன்மை.]

நரகல் naragal, பெ. (n.) 1. மலம்; ordure. 2. தூய்மையின்மை (அசுத்தம்); filth, anything disgusting or offensive to the sight.

த. நரகல் → Skt. naraga.

[நரகு + அல்.]

நரம்பு narambu, பெ. (n.) 1. மூளையிலிருந்து உடலின் பல பாகங்களுக்கும் உணர்வுகளைக் கொண்டு செல்லும் மெல்லிய இழை; nerve, tendon. 2. அரத்தக் குழாய்; vein, blood-vessel. 3. யாழ் நரம்பு; catgut, chord, string of a lute. 4. இலைநரம்பு; இலையின் அடிப்பரப்பில் காணப்படும் நீரைக் கொண்டு செல்லும் மெல்லிய இழை போன்ற பகுதி; fibre, as of leaves, *tendrils of a vine*. 5. வில்லின் நாண் முதலியன; string, as of a bow. 6. பலா முதலிய பழங்களில், உள்ளிருக்குந் தண்டு; continuation of the stem through the jackfruit, custard apple and other fruits. 7. நார்; fibre, sinew.

மறுவ. தசைநார்.

தெ. நரமு; துளு; க. நர. நரவு; ம., நரம்பு; கொலாமி. நரம்; பார்சி. நர்ப்; கொண்டி. நரல், நரலுக; கொண்டா. நரம், குவி. நரோமி; கூர்க். நரி; மால்டோ., நரு.

த. நரம்பு → L. nervus., Greek. neuron., Eng. nerve.

[நள் + நாளம் → நாரம் → நரம்பு.] [மு.தா. பக்.2-78]

நரம்புச்சுளுக்கு narambu-c-cu!ukku, பெ. (n.) நரம்புப் பிறழ்ச்சி; sprain.

[நரம்பு + சுளுக்கு.]

நரம்புச்சுற்று narambu-c-curru, பெ. (n.) நரம்பின் வீக்கம்; varicose veins, varix.

[நரம்பு + சுற்று]

நரம்புத்தளர்ச்சி narambu-t-talarcci, பெ. (n.) நரம்பி லுண்டாகும் உறுதிக்குலைவு; nervous debility.

[நரம்பு + தளர்ச்சி]

இந்நோயினை எளிதில் கண்டுபிடிக்க இயலாது. உடலில் உண்டாகும் மிகு களைப்பும், ஆற்றல் குறைவும், இதன் அறிகுறியாகும். நரம்புத் தளர்ச்சியின் விளைவால், கட்டுப்பாடின்றி உடலுறுப்புக்களில், நடுக்கம் ஏற்படும். தூக்கமின்மையும் இந்நோயின் அறிகுறி யென்று, சா.அக. கூறும்.

நரம்புப்பிடிப்பு narambu-p-pidippu, பெ. (n.) 1. உடலிலுள்ள பொருத்துகள் நீட்டி மடக்க முடியாமலிருக்கை; stiffness of joints. 2. இழுப்பு; spasm.

[நரம்பு + பிடிப்பு.]

நரல்¹-லுதல் naral-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒலித்தல்; to sound, make noise, creak, roar. 2. கத்துதல்; to low, as cows, to caw, as crows to hum, as many voices, to cry. 3. பேசுதல்; to speak, to tell.

க. நரல்.

[ஒருகா. ஞரல் → நரல் → நரல்(லு)-]

நரல்² naral, பெ. (n.) காய்ந்த குப்பை (செத்தை); dry rubbish, as dead leaves.

நரல்³ naral, பெ. (n.) மக்கள் கூட்டம்; crowd of people.

நரவுலகு nara-v-ulagu, பெ. (n.) மக்கள் வாழும் நிலவுலகு; earth, as the world of human being.

[நர + உலகு]

நரி¹-தல் nari-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) வருந்துதல்; to torture, torment.

[நலி → நரி-]

நரி²-த்தல் nari-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நரித்தன்மையடைதல்; to be foxy.

நரி³-த்தல் nari-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. எள்ளி நகையாடுதல்; to deride. 2. இழிவாகக் கருதுதல், இகழ்ந்து கூறுதல்; to despise.

இது பிறவினை.

நரி⁴-த்தல் nari-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வருந்துதல்; to torment. 2. நொறுக்குதல்; to crush.

[நெரி → நரி-]

மேலே சொல்வது, சொல்லால் வருத்துதல். இது, செயலால் வருத்துதல் ஆகும்.

நரி⁵ nari, பெ. (n.) 1. சிறுவிலங்கு வகை; jackal. 2. புலி; tiger. 3. நாற்றுப்பாவின் மறுநாள், நீர் வடியும்படி கட்டியிழுக்கும் நரிவாலுருவமான வைக்கோற் புரிக்கருவி; a contrivance made of straw with a fox-like tail, for draining off water in a field after transplantation.

தெ. நரியடு; க. து., நரி.

ம. நரி.

[நரை → நரி-]

நரிநவ்வல் nari-nāval, பெ. (n.) சிறுநாவல்; small jaumoon.

[நலி → நரி + நாவல் → நவ்வல்.]

நரிவிருத்தம் nari-viruttam, பெ. (n.) திருத்தக்கதேவரால், நரியின் கதையொன்றைப் பற்றி, இயற்றப்பட்ட ஒரு நூல்; a poem founded on the story of a fox, by Tiruttakkatevar.

[நரி + விருத்தம்.]

நருக்கு¹-தல் narukku-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நொறுக்குதல்; to mash, crush, crush or grind to pieces. 2. கொல்லுதல்; to kill. 3. துண்டாக்குதல்; to cut in pieces, mince, as vegetables.

தெ. நருகு; ம. நருக்குகறு.

[நருங்கு → நருக்கு + தல். தல்லீற்றுத் தொழிற்பெயர்.]

நருக்கு²-தல் narukku-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) குட்டுதல்; to thump, hit with the knuckle.

[நருங்கு → நருக்கு-]

நருக்கெனல்narukkenal, பெ. (n.) 1. விரைவுக்குறிப்பு; suddenness, abruptness, or promptness. 2. குத்தல் - வலிக்குறிப்பு; sharp, darting pain.

[நருக்கு + எனல்.]

நருங்கல்narungal, பெ. (n.) வளர்ச்சிக் குறைவு; stunted growth.

[நெருங்கு → நருங்கு → நருங்கல்]

நருங்கு-தல்narungu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நொறுங்குதல்; to be mashed, crushed to pieces. 2. தேய்கடையாதல்; to be deficient in growth, to decay, to grow lean, as a child; to fail, as a business, a harvest.

[நொருங்கு → நருங்கு-]

நரை-த்தல்narai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மயிர் வெளுத்தல்; to become grey haired, to grow grey, as hair. 2. பயிர் வெளிறுதல்; to fade, as standing crops from draught. 3. நிறம் வெளுத்தல்; to be pale in colour.

க. நரெ; தெ. நரையு; ம. நரெக்க.

[நல் → நர் → நர → நரை-]

நல்கல்nalgal, பெ. (n.) 1. கொடுக்கை; besto wing. 2. பெருங்கொடை; liberal gift. 3. அன்பு; love. 4. அருள்; favour, kindness.

[நல்கு + அல்.]

நல்குரவுnalguravu, பெ. (n.) 1. வறுமை; poverty, indigence. 2. துணையின்மையால் கைவிடப்படுகை; destitution.

மறுவ., வறுமை.

[நல் + கூர்வு → குரவு.]

நல்லறம்nallaram, பெ. (n.) 1. மேன்மையான கொடை; beneficence, charity. 2. சமயக்கொடை; religion charity. 3. நல்லொழுக்கம்; virtuous life, morality.

மறுவ., அறக்கொடை

[நல் + அறம்.]

நல்லார்nallār, பெ. (n.) 1. நற்குணமுடையோர்; the good. 2. பெரியார்; the great person. 3. கற்றவர்; the learned person. 4. மகளிர்; women.

[நல் + ஆர்]

நல்லிணக்கம்nallinakkam, பெ. (n.) 1. இயைந்து போகுந்தன்மை; concordance. 2. பொறுத்துக் கொள்ளுகை; tolerance.

[நல் + இணக்கம்.]

நல்லினம்nallinam, பெ. (n.) 1. நல்லோர் கூட்டம்; good persons or society. 2. ஆநிரை; herd of cows, opp to pullinam.

[நல் + இனம் → நல்லினம்.]

நல்லுயிர்nalluyir, பெ. (n.) கணவன்; husband as wife's soul.

[நல் + உயிர்.]

மனைவிக்கு உயிர் போன்ற தன்மையன்.

நல்லூண்nallūṇ, பெ. (n.) 1. நலம் பயக்கும் உணவு; good and healthy food. 2. உடலுக்கு எஞ்ஞான்றும் தீமை செய்யாத உணவு; harmless food. 3. தெய்வ நலம் கெழுமியதும், இறைத்தன்மை வாய்ந்ததுமான அருளுணவு; devine and merciful food.

[நல் + ஊண். உண் → ஊண்]

நல்லூழ்mallūḷ, பெ. (n.) நற்பேறு; virtue.

மறுவ. நல்வினை.

[நல் + ஊழ்.]

நல்லெண்ணம்nallenṇam, பெ. (n.) நல்ல சிந்தை; good intention, good faith, bonafides.

[நல் + எண்ணம்.]

நல்லெண்ணெய்nallenṇey, பெ. (n.) எள்ளிலிருந்து எடுக்கும் எண்ணெய்; sesame oil.

[நல் + எள் + நெய் → எண்ணெய்.]

நல்லோர் கட்டு-தல்nallēr-kattu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) நல்ல நாளில் பருவத்திற்குரிய உழவைத் தொடங்குதல்; to commencement of seasonal ploughing at an auspicious day.

[நல் + ஏர் + கட்டு-]

நல்லேறுnallēru, பெ. (n.) 1. காளை; bull. 2. ஆண் எருமை; buffalo bull.

[நல் + ஏறு]

நல்லொழுக்கம்nalloḷukkam, பெ. (n.) 1. நன்னடக்கை; moral conduct. 2. மும்மணிக் கொள்கைகளுள் மூன்றாவதாகத் திகழும் நல்லறிவையும், நற்காட்சியையும், ஒருசேரக்கொண்டு ஒழுக்கும் ஒழுக்கம்; right conduct one of irattina-t-tirayam.

[நல் + ஒழுக்கம்]

நல்லோர்nallōr, பெ. (n.) 1. நல்லவர்; the good. 2. மகளிர்; women.

[நல் → நல்லோர்]

நலக்கு-தல்nalakku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கசங்கச் செய்தல்; to crumble as cloth or paper. 2. அழுக்காக்குதல்; to soil slightly, sully, tarnish.

க. நலுகிக.

[நலுங்கு → நலங்கு → நலக்கு.]

நலங்குnalaṅgu பெ. (n.) 1. திருமணத்தில் மணமக்களை அவையிலிருத்தி, ஒருவர்க்கொருவர் சந்தனம் முதலியன கொண்டு பூசி விளையாடச் செய்கின்ற கொண்டாட்டம்; festive ceremony in a marriage in which the bride and bridegroom daubs each other with sandal, saffron and other things. 2. நறுங்கூட்டு; to macerated mass of fragrant

stuffs. 3. வைசுரிப் புண்ணுக்கிடும் மருந்து; a medicine applied to pustules of small - pox.

தெ. நலகு.

[நலம் → நலங்கு]

நலம் *nalām*, பெ. (n.) 1. நன்மை, ஒழுக்கம்; virtue. 2. அழகு; beauty, fairness, handsomeness. 3. அன்பு; love, affection. 4. ஆசை; hope, faith. 5. இன்பம்; delight. 6. இரக்கம், அருட்குணம்; kindness. 7. பயன், ஆதரவு; benefit, favour. 8. குணம், இயல்பு, தன்மை; nature, characteristic. 9. பயன், மேன்மை, ஊதியம்; advantage, utility; profit. 10. புகழ்; reputation, fame. 11. உயர்வு; excellence. 12. கண்ணோட்டம்; connivance, partiality; indulgence. 13. வளவாழ்வு; நலவாழ்வு; prosperity, welfare, health. 14. நிறம்; colour. 15. செம்மை நிறம்; red colour. 16. நளி (விருச்சிகம்); *scorpio* in the zodiac. 17. எருத்துவிதை; testicle of a bull. 18. சுக்கு; dried ginger.

[நல் → நலம்.]

நலம்பாராட்டல் *nalām-pārāṭṭal*, பெ. (n.) தலைவியின் அழகை வியந்துரைக்கும் அகத்துறை; praising the beauty of one lady love.

[நலம் + பார் + ஆட்டல்]

நலவு *nalavu*, பெ. (n.) 1. நன்மை; goodness. 2. மன்னிப்புக் கேட்கும் மொழி; pardon apology.

க., நலவு.

[நல் → நலவு]

நலி-தல் *nalī-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மெலிதல்; to waste, pine away. 2. அழிதல்; to perish. 3. சரிதல்; to slide, to *roel*; to fall down. 4. பலுக்கலில் (உச்சாரணத்தில்) ஓசை நடுநிலையாதல்; to be pronounced in a middle tone. 5. வருந்துதல்; to suffer, to be in distress. 6. தோற்றல்; to yield before a foe; to fail. 7. நல்ல நிலைமை வீழ்ச்சி அடைந்து தாழ்வடைதல்; to decline in progress, prosperity, etc.

[நசி → நலி-]

நலிவு *nalivu*, பெ. (n.) 1. துன்பம்; trouble, distress, affliction. 2. கேடு; ruin, destruction. 3. அழிவு; the state of being eunacuated suffering.

[நசி → நலி → நலிவு]

நலுங்கு-தல் *nalunṅu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெகிழ்தல்; to slip off. 2. மெலிதல்; to become lean. 3. நலிவுறுதல்; to be distressed.

[நலி → நலிங்கு → நலுங்கு-]

நவ்வி *navvi*, பெ. (n.) 1. பெண்மான்; female deer, hind. 2. மான்குட்டி; young of a deer. 3. இளமை; youth, tender age. 4. அழகு; beauty, handsomeness. 5. அத்தநாள்; the

13th *star*, part of *corvus*.

[நவ்வு → நவ்வு → நவ்வி] (வே.க.3.5)

நவ்வு-தல் *navvu*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. முழுதும் நம்புதல்; to trust unreservedly. 2. ஆசையோடு எதிர்பார்த்த திருத்தல்; to expect eagerly.

[நம்பு → நவ்வு-]

நவரை *navarai*, பெ. (n.) 1. 90 நாளில் பயிராகும் நெல்; paddy maturing in 90 days. 2. கருங்குருவை நெல்; black paddy possessing medical virtues.

[நவல் → நவர் → நவரை.]

நவிர் *navir*, பெ. (n.) 1. ஆண்மயிர்; mans hair. 2. மருத யாழ்த்திறம் நான்கனுள் ஒன்றாகிய தக்கேசிப்பண்; a melody-type of the marudam class, one of four *marudayāṭṭiram*. 3. வாள்; sword. 4. முண்முருக்கு; Indian coral tree. 5. திரணம்; blade of grass.

க. நவிர்.

[நவு → நவிர்.]

நவிலு-தல் *navilu-*, 7 செ.குன்றாவி. (v.t.) நாவினால் ஒலித்துப் பயிலுதல்; to make a sound with help of tongue in practice.

[நவில் → நவிலு-]

நவிழ்-த்தல் *naviḷ-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) அவித்தல்; to extinguish.

[நவி → நவிழ்-]

நவு-தல் *navu-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெகிழ்தல்; to be come soft; to be saddened by boiling; to be weary, as the limbs by labour. 2. மக்கிப்போதல்; to rot, decay as clothes, books, wood.

[நலி → நவி → நவு-]

நழுவு-தல் *naluvu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வழுவதல்; to slip, as a garment. 2. தந்திரமாய் நீங்குதல்; to steal or skulk away, escape. 3. பிடி கொடாது பேசுதல்; to evade, shift, shuffle, give an indirect answer.

[நழு + நழுவு-]

நள்'(ளு)-தல் (நட்டல்) *nal'(lu)-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சேர்தல், அடைதல்; to approach, join, associate with. 2. நட்புக்கொள்ளுதல்; to contract friendship, befriended. 3. விரும்புதல்; to like accept. 4. செறிதல்; to dense.

[நல் → நள் → நள்(ளு)-]

நள்² *nal*, பெ. (n.) 1. நடு; middle, centre. 2. உச்சிப்பொழுது; a midday. 3. இரவு; night.

க. நள்.

[நுள் → நள்.]

[நள் = உள், நடு.] [ஓ.நோ. அகடு = உள், நடு.]

நள்ளி^{naḷli}, பெ. (n.) 1. நண்டு; crab. 2. (கர்க்கடக) அலவ ஓரை; cancer in the zodiac. 3. கடைவள்ளல் ஒருவன்; a liberal chief, one of seven kaḍai-vaḷḷal.

க. நள்ளி.

[நள் → நள்ளி.]

நளி^{ṇali}, பெ. (n.) 1. செறிவு; closeness, density. 2. பெருமை; greatness, vastness. 3. அகலம்; width, breadth, extent. 4. கூட்டம்; crowd, multitude. 5. செருக்கு; conceit, vanity. 6. தண்மை; உறைகுளிர்ச்சி; coldness, frigidity. 7. வெள்ளைச் சாரணை; white train thema.

[நல் → நள் → நளி (வே.க.3:52).]

நளி^{ṇali}, பெ. (n.) தேள்; scorpion.

[நள் → நளி.]

நளிர்^{ṇalir}, பெ. (n.) 1. குளிர்; cold. 2. நண்டு; lobster.

[நள் → நளி → நளிர்-]

நற்கடைப்பிடி^{ṇarḱaḍai-p-piḍi}, பெ. (n.) பழுதற்ற சிந்தனை; pure thought.

நற்கணம்^{ṇar-kaṇam}, பெ. (n.) நற்கூட்டம் வானுலகில் இருப்பதாகக் கூறப்படும் தேவர்கள்; Hindu Gods numbering thirty three crores, good gang.

[நல் + கணம்]

நற்காட்சி^{ṇar-kāṭci}, பெ. (n.) சமண சமயத்தின் மும்மணிக் கோட்பாடுகளுள் ஒன்று; right understanding one of mummaṇi-k-kōṭpāḍu.

[நல் + காட்சி]

நற்காலம்^{ṇar-kālam}, பெ. (n.) பருவமழை பொய்க்காது பெய்து, பயிர்விளையுங் காலம்; if the monsoon rain falls timely, the crops grow rich in right time.

[நல் + காலம்]

நற்சான்றிதழ்^{ṇar-cāṇṇiḍal}, பெ. (n.) ஒருவரின் நடத்தை குறித்து அளிக்கும் சான்றிதழ்; conduct certificate.

[நல் + சான்றிதழ்]

நற்செய்தி^{ṇar-ceydi}, பெ. (n.) 1. நல்ல செய்தி; good tidings, happy event. 2. ஏசுபெருமானின் வாழ்வு, அறவுரை குறித்து, புதிய ஏற்பாட்டில் நால்வர் எழுதிய குறிப்புகள்; gospel.

[நல் + செய்தி → நற்செய்தி]

நற்றாய்^{ṇarṇāy}, பெ. (n.) பெற்றதாய்; ones own mother.

[நல் + தாய் → நற்றாய்]

நற்றாய்^{ṇarṇāy}, பெ. (n.) செவிலித்தாய்; foster mother.

[நல் + தாய் → நற்றாய்]

தோழியின் நற்றாயாகிய செவிலியை, அன்பு மிகுதி பற்றிக் கூறப்படுவது.

நற்றிணை^{ṇarṇiṇai}, பெ. (n.) பன்னாடு தந்த பாண்டியன் மாறன்வழுதி தொகுப்பித்தும், எட்டுத் தொகையுள் ஒன்றானதும், அகப்பொருளைப் பற்றியதுமான தொகைநூல்; a classical anthology in Tamil, treating of aga-p-poru! compiled by paṇṇāḍu-tanda-pāṇḍiyan-māraṇ-vaḷuḍi, one of eṭṭu-t-togai.

[நல் + திணை → நற்றிணை]

நற்றிறம்^{ṇarṇiṇam}, பெ. (n.) 1. அற(நீதி)நெறி; righteous course. 2. நோன்பு; vow.

[நல் + திறம் → நற்றிறம்]

நறவம்^{ṇaravam}, பெ. (n.) 1. தேன்; honey. 2. கள்; toddy. 3. பால்; milk. 4. நன்மணம்; fragrance. 5. சாம்பிரா; ornotto. 6. மயிற்கொன்றை; peacocks crest. 7. மணந்தருங் கொடி வகை; a kind of creeper. 8. குங்குமம்; saffron. 9. ஞாழல்; fetetid cassia.

[நறவு + அம் → நறவம்]

நறுந்தொகை^{ṇarundogai}, பெ. (n.) அதிவீரராம பாண்டியனியற்றிய ஓர் அற(நீதி)நூல்; a minor didactic work by a Pāṇḍiyarṅking, Kulasēgaran, who ruled at Korḱai.

மறுவ. வெற்றிவேற்கை.

[நறும் + தொகை]

நறுநெய்^{ṇarū-ney}, பெ. (n.) ஆவின் நெய்; cows ghee of the best quality.

[நறும் + நெய்]

நறும்புகை^{ṇarūmbugai}, பெ. (n.) நன்மணங்கமழும் தீச்சுடர்; incenser perfume.

[நறும் + புகை]

நறுமண்^{ṇarū-man}, பெ. (n.) மகளிர் கூந்தலிற்றேய்த்துக் கொள்ளும், இனியமணங் கமழும் மண்; a fragrant earth, used in dressing womens hair.

[நறும் + மண்]

நறுமுறு-த்தல்^{ṇarū-muṇu-}, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முறுமுறுத்தல்; to grumble, mutter, murmur. 2. உறுமுதல்; to growl, as cats, dogs. 3. பொறாமை கொள்ளுதல்; to envy.

[நறு + முறு-]

நறை *narai*, பெ. (n.) 1. தேன்; honey. 2. கள்; toddy. 3. நறுநாற்றம்; fragrance. 4. நறும்புகை; incense. 5. நறுமணப் பண்டம்; spices. 6. நறுமணக்கொடி வகை; a fragrant creeper. 7. குற்றம்; fault defect.

க., ம. நறு.

[நல் → நறு → நறை.]

நன்காடு *nan-kādu*, பெ. (n.) சுடுகாடு; cremation ground, used euphemistically.

[நல் → நன் + காடு]

நன்கு *nangu*, பெ. (n.) 1. நல்லது; that which is good. 2. மிகுதி; abundance. 3. அழகு; beauty. 4. உடல்நலம்; health. 5. இன்னலம்; welfare. 6. நன்னிமித்தம் (நற்சகுனம்); good omen. 7. மகிழ்ச்சி; happiness.

[நல் → நன் → நன்கு]

நன்கொடை *nan-koḍai*, பெ. (n.) 1. வெகுமதி; donation. 2. பணிக்கொடை; gratuity. 3. அறச்செயலுக்கான உதவி அல்லது மானியம்; benefaction, present. 4. முழு உரிமையுடன் கொடுக்கப்பட்ட கொடை; gift with full power of disposal conferred on the donee.

[நல் → நன் + கொடை → நன்கொடை.]

நன்செய் *nan-ṣey*, பெ. (n.) நெல், கரும்பு, வாழை போன்றவை விளையும் கழனி; special products such as paddy, sugarcane, banana cultivated in wet land.

[நல் → நன் → செய்]

நன்சொல் *nan-ṣol*, பெ. (n.) 1. இன்சொல்; compliment, civil words. 2. நன்னலம் நல்கும் நல்லுரை; good advice. 3. ஆறுதல் அல்லது தேறுதலுரை; profitable discourse, words of comfort.

[நன்மை + சொல்]

நன்மக்கள் *nan-makkaḷ*, பெ. (n.) சிறப்புறு மக்கட் செல்வம்; good children. 2. சான்றோர்; the good, the virtuous, the eminent.

[நல் + மக்கள்]

நன்மனம் *nan-manam*, பெ. (n.) 1. மனத்திருத்தி; perfect goodwill, heartiness. 2. நல்லதையே நினைக்கும் மனம்; mind with good thinking. 3. பிறருக்குத் தீங்கு புரியாத, இறையுணர்வு, இயல்பாய் வாய்த்த மனம்; a mind with pious thoughts.

[நல் + மனம்]

நன்மை *nanmai*, பெ. (n.) 1. நலம்; goodness. 2. சிறப்பு; excellence. 3. உதவி, உறுதுணை; help, aid. 4. நற்செயல்; benefit, benefaction. 5. பயன், பயனுடைமை. பயனோக்கம்; utility, usefulness. 6. அறநூல், அறமுறைமை, நன்னெறி (சன்மார்க்கம்); virtue,

morality. 7. ஆக்கம்; auspiciousness, prosperity, welfare. 8. நன்னிகழ்வு (மங்களம்); happy occasion. 9. நற்குணம், நல்லியல்பு; good nature, good temper. 10. பூப்பெய்துகை; puberty. 11. நல்வினை; good karumam. 12. வாழ்த்து மொழி; word of blessing, benediction. 13. மிகுதி; abundance. 14. மேம்பாடு; superiority. 15. புதுமை; that which is new. 16. அழகு; beauty. 17. வழிபாட்டினிறுதியில் வழங்கும் நற்பொருள் அல்லது நல்லருள்; eucharist.

க. நல்மெ.

[நல் → நன் → நன்மை]

நன்றி *nanri*, பெ. (n.) 1. நன்மை (குடா.); goodness. 2. உதவி; help. 3. அருட்பண்பு, அன்புச் செயல்; kindness. 4. நலன், பயன்; benefit, favour. 5. செய்ந்நன்றி; gratitude. 6. அறம்; virtue, merit.

[நல் → நன் → நன்றி]

நன்று *nanru*, பெ. (n.) 1. நல்லது; that which is good goodness. 2. சிறப்பு; excellence. 3. பெரிது; greatness, largeness. 4. அறம்; merit, virtue. 5. இன்பம்; happiness, felicity. 6. நல்வினை; good deed. 7. ஆதரவு, பயன்; benefit. 8. வாழ்வினாக்கம்; prosperity. 9. வீடுபேறு, துறக்கம்; heaven. 10. ஒப்புக்கை குறிப்பு (அங்கீகாரக் குறிப்பு), ஏற்றுக் கொள்ளுதற் குறிப்பு; signification of approval.

[நல் → நன் → நன்று]

நன்மொழி *nan-moḷi*, பெ. (n.) 1. இன்மொழி; kind, good word. 2. உறுதிமொழி; spiritual or religious teachings. 3. தேவபாணி; sacred songs.

[நன்மை + மொழி]

நன்னடை *nannadai*, பெ. (n.) நல்லொழுக்கம்; good conduct.

[நல் + நடை]

நன்னிலை *nannilai*, பெ. (n.) 1. நல்ல நிலைமை; good position or condition. 2. நல்லொழுக்கம்; moral conduct. 3. தவம்; religious austerities. 4. உலகம்; the world.

[நல் + நிலை]

நன்னிறம் *nanniram*, பெ. (n.) வெண்ணிறம்; a white colour.

[நல் + நிறம்]

நன்னுதல் *nannudal*, பெ. (n.) அழகிய நெற்றியை உடைய பெண்; damsel, lady as having a beautiful forehead.

[நல் + நுதல்]

நன்னூல் *nannūḷ*, பெ. (n.) 13ஆம் நூற்றாண்டின்

தொடக்கத்திலிருந்த பவணந்தி முனிவர் இயற்றிய இலக்கண நூல்; a Tamil grammar by Pavaṇandi-munivar, early in the 13th-C.

[நல் + நூல்]

நனந்தலை nanan-talai, பெ. (n.) 1. அகன்றவிடம்; expanse. 2. மண்டலம்; region, dominion. 3. நடு; middle. 4. உச்சந் தலை; crown of the head. 5. உச்சி; the highest point, 6. திசை; cardinal point, direction.

[நல் → நன் + அம் + தலை]

நனவுnanavu, பெ. (n.) 1. விழிப்புநிலை (சாக்கிரம்); wakefulness, opp.to kanavu. 2. தேற்றம்; certainty. 3. மெய்மை; truth, reality. 4. பகல்; daylight. 5. விழிப்பு; wakefulness. 6. கனவு; dream. 7. மயக்கம் நீங்கல்; being free from drowsyness.

[நல் → நன் → நனவு]

நனிnani, வி.எ. (adv.) அளவிற்கு அதிகமாய், மிகுதியாய்; well abundantly.

மறுவ. மிகை.

[நல் → நன் → நனி]

நனைnanai, பெ. (n.) 1. பூவரும்பு; flower-bud. 2. தேன்; honey. 3. கள்; toddy. 4. எறும்பு; ant. 5. கச்சோலம்; an aromatic drug. 6. யானை வெறி; elephant must.

தெ. நான்.

[நல் → நன் → நனை (வே.க.3:3)]

நா

நாnā, பெ. (n.) 1. தவசக்கதிர்; ear of corn, ear of grain. 2. படகு வலிக்குந் துடுப்பின் பலகை; blade of a oar.

நாக்கு nāḱḱu, பெ. (n.) 1. உணவைச் சுவைத்து உண்ணவும் பேசவும் பயன்படும் வாய்க்குள் அமைந்திருக்கும் தொங்கு தசைப்பகுதி; tongue is a muscular organ of speech and taste.

க., நாலகை. தெ., நாலுக. மா., நாக்கு. து.

[நால் → நால்கு → நாகு → நாக்கு]

வாய்க்குள் தொங்கும் உறுப்பு (வே.க.329)

நாக்குத்தப்பு-தல்nāḱḱu-t-tappu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பேச்சுறுதி தவறுதல்; to fail in a promise. 2. பொய் சொல்லுதல்; to speak falsely.

மறுவ. தவறிப்பேசுதல், மாற்றிப்பேசுதல்.

[நாக்கு + தப்பு-]

நாக்குநீள்(ளு)-தல்nāḱḱu-niḱḱu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விருப்பமிகுதல்; to be greedy, to have unbounded desires. 2. கடுமையாய்ப் பேசுதல்; to be reckless in speech, to have a long tongue. 3. அளவு கடந்து பேசுதல்; to talk endlessly.

4. வரம்பு மீறுதல்; to speak in an impertinent.

[நாக்கு + நீள்(ளு)-]

நாக்குப்புரள்(ளு)-தல்nāḱḱu-p-puraḱḱu-, 16 செ.கு.வி. (v.i.) சொல் தவறுதல்; to fail in one's word.

[நாக்கு + புரள்(ளு)-]

நாக்குமாறிnāḱḱu-māri, பெ. (n.) முன்னுக்குப்பின் முரணாகப் பேசுவன்-ன்; man who talks inconsistently.

மறுவ. பேச்சுமாறி.

[நாக்கு + மாறி]

நாக்குவழி-த்தல்nāḱḱu-vaḱḱi, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பயன்பெறாமல் போதல்; to be useless. 2. போதிய அளவின்றிக் குறைதல்; to insufficient caused as contempt.

[நாக்கு + வழி-]

நாக்குமுறு-தல்nāḱḱu-kulaḱḱu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நாத்தழுதல்; to falter or stammer, as in the ecstatic joy or other emotion.

[நா + குமுறு-]

நாகச்சுழி nāga-c-cuḱḱi, பெ. (n.) முன்னந்தலையில் அமையும் மயிர்ச்சுழி; cuḱḱi formed in front part of the head.

[நாகம் + சுழி]

நாகம்nāgam, பெ. (n.) 1. நல்ல பாம்பு; cobra. 2. பாம்பு; serpent. 3. நஞ்சு; poison. 4. நாகவுலகம்; nether region. 5. யானை; elephant. 6. குரங்கு; monkey. 7. கருங்குரங்கு; black monkey. 8. காரீயம்; black lead. 9. துத்தநாகம்; zinc. 10. நஞ்சு வகை; a prepared arsenic. 11. நற்றூசு; fine cloth, as resembling a snake's slough. 12. மாட்டு வாலிலுள்ள தீச்சுழி வகை; an unlucky hair curi in the tail of cattles. 13. குறிஞ்சிப்பண் வகை; a melody of the kuḱḱi class. 14. சுந்தகம்; sulphur.

த. நாகம் → Skt. nāga.

[நகர்வு = ஊர்ந்து செல்லுதல். நகர் → நாகம் = பாம்பு, ஊர்ந்து செல்லும் நச்சுயிரி]

ஒ.நோ.: E snake; E snican, to creep

நாகர்nāgar, பெ. (n.) 1. பாதி மக்கள் வடிவும், பாதி நாகவடிவுமாயமைந்தார்; the race of serpents, half human in form. 2. ஒரு பழைய இனத்தார்; a powerful scythian race having the serpent as their having totem. 3. ஐந்தலை அல்லது ஏழுதலை நாகத் தலையணி வகை; a gold ornament having the design of a God under the hood of the five or seven headed cobra, worn by woman on the crown of the head.

[நகு → நகர் → நாகர்]

நாகரிnāgarī, பெ. (n.) 1. தேவநாகரி; the Sanskrit script. 2. குருக்கத்தி; a plant, common delight of the wood.

[நகர் → நாகர் → நகரி → நாகரி]

நாகரிகம்nāgarigam, பெ. (n.) 1. நகரவொழுக்கம்; manners speech and dress pertaining to a city. 2. நகர சம்பந்தமான செப்பம்; civilization. 3. மென்னய நடை; politeness, refinement of manners. 4. பண்பட்ட பழக்க வழக்கம்; urbanity. 5. கண்ணோட்டம்; friendly regard. 6. வீண்பகட்டு, பிலுக்கு; affectation foppishness.

[நகர் + அகம் → நகரகம் → நகரிகம் → நாகரிகம்]

நாகுnāgu, பெ. (n.) 1. இளமை; youthfulness, tenderness, juvenility. 2. பெண்மை; femininity. 3. இளம்பெண், பெண்; youngwoman, woman. 4. எருமை, மரை, பெற்றம் என்பவற்றின் பெண்; female of erumai, marai and pergam. 5. நத்தை; snail, sea-snail. 6. சங்கு; conch. 7. மரக்கன்று; sapling. 8. ஆவின் பெண்கன்று; female calf, heifer. 9. பெண்மீன்; female fish. 10. கடல் நத்தை; sea-snail.

[நகு → நகு → நாகு]

நாச்சியார்nācciyār, பெ. (n.) 1. அரசி அல்லது தலைவி; lady, queen, mistress. 2. பெண்தெய்வம்; Goddess. 3. ஆண்டாளர்; the Vaiṣṇava female saint of Srivilliputtūr.

தெ. நாஞ்சாரு.

[நாய்ச்சிமார் → நாச்சியார்]

நாட்கழிவுnāṭ-kaḷivu, பெ. (n.) 1. காலக்கழிவு; passing of time. 2. சம்பளம் போடுகையில் நாளைக்குறைத்துவிடுகை; deduction of days while counting for payment of wages. 3. வீணே பயின்றிப் பொழுது போக்குகை; passing the time uselessly.

[நாள் + கழிவு]

நாட்கால்நாṭ-kāl, பெ. (n.) நன்முழுத்தக்கால் (முகூர்த்தக் கால்); a post set up with ceremony on an auspicious day to erect a wedding pavilion.

[நாள் + கால்]

நாட்செலவுnāṭ-celavu, பெ. (n.) 1. நாள் கழிகை; passage of time. 2. அன்றாடச் செலவாகும் பணச்செலவு; daily expenses. 3. நாட்செலவிற்காக நாள்தோறும் மகனுக்கோ மகளுக்கோ சிறு செலவிற்கான காசு; pocket money.

மறுவ. கைச்செலவு.

[நாள் + செலவு]

நாட்டம்nāṭṭam, பெ. (n.) 1. கண்; eye. 2. பார்வை; sight. 3. ஆராய்ச்சி; examination, investigation. 4. கணிய நூல்;

astrology. 5. செவ்வழி யாழ்த்திற வகையுளொன்று; a secondary melody - type of the mullai class. 6. அழகு; beauty. 7. விருப்பம்; desire. 8. நோக்கம்; intention, pursuit, aim, quest. 9. சிறப்பு நோக்கு; special sight. 10. ஐயம்; suspicion. 11. அசைவு, இயக்கம்; movement.

ம. நாட்டம்.

[நாடு → நாட்டம்]

நாட்டவன்nāṭṭavan, பெ. (n.) 1. திணைப் பிறப்புரிமை யாளர்; native. 2. நாட்டுப்புறத்தான்; rustic.

[நாடு → நாட்டு + அவன் → நாட்டவன்.]

நாட்டாண்மைக்காரன்nāṭṭāṇmai-k-kāraṇ, பெ. (n.) 1. நாடு, இனம் முதலியவற்றின் தலைமைக்காரன்; headman of a village, of a tribe, etc., as the leading man in a nādu. 2. சில இனத்தவருக்குரிய பரம்பரைத் தலைவன்; hereditary overlord of a tribe.

[நாட்டாண்மை + காரன்]

நாட்டாமைnāṭṭāmai, பெ. (n.) குளத்தில் வாழும் ஆமை; trutle living in a pond.

[நாடு + ஆமை]

நாட்டார்nāṭṭār, பெ. (n.) 1. தேசத்தார்; people of a country peoples. 2. நாட்டு மக்கள்; assembly of country people. 3. நாட்டாண்மைக்காரர்; chief men. 4. கள்ளர், செம்படவர் முதலிய இனத்தவரின் பட்டப்பெயர்; title of certain castes as kaḷḷar, ṣembaḍavar. 5. தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திலிருந்த ஒரு வேளாண் வகுப்பார்; an ancient division of cultivators in South Arcot district.

ம. நாட்டார்.

[நாடு → நாட்டான் → நாட்டார்]

நாட்டார்வழக்காற்றியல்nāṭṭār-vaḷakkārriyal, பெ. (n.) சிற்றூர்ப்புறத்து மக்களின் வழக்காறுகளை ஆராயும் துறை; study of folklore.

[நாடு → நாட்டான் + வழக்காறு + இயல்]

கல்லாதவர் நாவில் வழங்கும் நல்ல தமிழ்ச் சொற்களை ஆராயும் துறை.

நாட்டார்nāṭṭāl, பெ. (n.) கூலிவேலை செய்வோன்; labourer.

நாடு = சிற்றூர்ப்புறம்.

சிற்றூர்ப்புறத்தே நாள்தோறும் கூலி வேலை செய்து பிழைப்பவன்.

நாட்டாளன் nāṭṭāṇ, பெ. (n.) 1. தேசத்தான்; inhabitant of country. 2. நாட்டுப்புறத்தான்; countryman, rustic. 3. வேளாண்மையை மேற்பார்க்கும் அலுவலர்; a revenue officer under native administration whose duty it was to superintend cultivation.

[நாடு + அன் → நாடன் → நாட்டான்]

நாட்டியநன் னூல் nāṭṭiya-nannūl, பெ. (n.) தமிழ் நாட்டியம் தொடர்பான இசைக் களஞ்சிய நூல்; a treatise on dance.

[நன் → நடி → நடு → நடடு → நாட்டு + இயம் → நாட்டியம் + நன்னூல்]

நாட்டியம் nāṭṭiyam, பெ. (n.) 1. கூத்து; dancing, acting. 2. கைமுதலியவற்றார் காட்டுங் குறிப்பு; hint, signal.

[நூல் - பொருந்தற் கருத்துவேர். நூல் → நன் → நளி → நடி → நடு → நடடு → நாட்டு + இயம்]

நாட்டு-தல் nāṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நடுதல்; to set up, fix, plant, place in the ground, as a pole, to erect; to insert. 2. நிலைநிறுத்துதல்; to establish, as laws, customs, rules, fame, reputation; to lay down, as a theory, an opinion. 3. வாழவைத்தல்; to establish one in life. 4. படைத்தல்; to create. 5. எழுதுதல்; to write inscribe as placing a style upon a plam leaf.

க., தெ. நாடு; ம. நாட்டுக.

[நடு → நடடு → நாட்டு-]

நாட்டுக்கட்டை nāṭṭu-k-kattai, பெ. (n.) உழைத்து உரமேறிய கட்டுடல் வாய்க்கப்பெற்ற சிற்றூரைச் சார்ந்த ஆண் அல்லது பெண்; sturdy man of the countryside; buxom country girl.

[நாடு + கட்டை]

நாட்டுக்கணக்கன் nāṭṭu-k-kaṇakkāṇ, ஊர்க்கணக்கன்; village accountant.

[நாடு + கணக்கன்]

நாட்டுக்குடி மக்கள் nāṭṭu-k-kudimakkal, பெ. (n.) சிற்றூரில் வாழ்பவர்; village peoples.

மறுவ. நாட்டுப்புறத்தார்.

[நாடு + குடிமக்கள்]

நாட்டுக்கூட்டம் nāṭṭu-k-kuṭṭam, பெ. (n.) மக்கள் கூட்டம்; assembly of countrymen.

ம. நாட்டுக்கூட்டம்.

[நாடு + கூட்டம்]

நாட்டுச்சரக்கு nāṭṭu-c-carakku, பெ. (n.) 1. வெறிநீர் (சாராயம்); arrack. 2. அயல்நாட்டு மதுபோல், சிற்றூர்ப்புறத்தே உருவாக்கும் பழக்கலவைக் காடி; a local fruit beverage imitating the foreign wine.

மறுவ. நாட்டுறல்.

[நாடு + சரக்கு]

நாட்டுச்சருக்கரை nāṭṭu-c-carukkarai, பெ. (n.) 1. கரும்புச் சாற்றில் காய்ச்சி எடுத்த பழுப்புச் சருக்கரை வகை; a kind of sugarcane brown suger. 2. தூய்மையாக்கப்பட்ட வெள்ளைச் சருக்கரை; white sugar purified from brown sugar.

மறுவ. சிவப்புச்சருக்கரை.

[நாடு + சருக்கரை]

நாட்டுப்பண்டுமம் nāṭṭu-p-panḍuvam, பெ. (n.) ஊரக மருத்துவம்; country medical practice.

[நாடு + பண்டுமம்]

நாட்டுப்பழம் nāṭṭu-p-paḷam, பெ. (n.) 1. நாட்டு வாழைப் பழம்; plantains of the plains. 2. ஒட்டுக்கனியல்லாத பழம்; fruits other than graft-mangoes.

[நாடு + பழம்]

நாட்டுப்புறத்தான் nāṭṭu-p-purattāṇ, பெ. (n.) 1. பட்டிக் காட்டான்; rustic, unpolished person. 2. நகர வாழ்க்கையையும், அறிவியல் பயன்பாட்டையும் அறியாதவன்; one who from side country.

[நாடு + புறத்தான்]

நாட்டுப்புறப்பாடல் nāṭṭu-p-pura-p-pāḍal, பெ. (n.) நாட்டார் வழக்காற்றில் உள்ள பாடல்; folk-song.

[நாடு + புறம் + பாடல்]

நாடகசாலை nāḍaga-śālai, பெ. (n.) 1. கூத்து நிகழ்த்தும் அரங்கம்; stage, play-house, theatre. 2. கோவிலுக்கு நன்கொடையாளர் இறைவனைக் காணவரும்போது, அவர்க்கு முன் திருக்கோயில் நடனமகளிர், நாட்டியஞ்செய்து மதிப்புடன் அழைத்து வரும் கோயில்; honour done to a donor to a temple, by which he is received with dancing women as he approaches the foot way of the temple.

[நடி + அகம் → நாடகம் + சாலை]

நாடகத்தமிழ் nāḍaga-t-tamiḷ, பெ. (n.) முத்தமிழுள் கூத்துப் பற்றி வழங்கும் தமிழிலக்கியப் பகுதி; the class of tamiḷ literature which pertains to dances or to dramatic representation of literary stories, one of mu-t-tamiḷ.

[நாடகம் + தமிழ்.]

நாடகநூல் nāḍaga-nūl, பெ. (n.) நாடகவிலக்கணத்தைக் கூறும் நூல்; literature about grammer of the play.

[நாடகம் + நூல்]

நாடகம் nāḍagam, பெ. (n.) 1. தாளவொத்துக்கு இயைய நடிக்கும் நடம்; measursed dance. 2. கதை தழுவி வரும்

கூத்து; dramatic performance play, drama. 3. இன்பியல் துன்பியல் எனும் இருவகைக் கூத்து; comedy and tragedy of play or drama.

த. நாடகம் → Skt. nātaga.

[நடி + அகம் → நாடகம் = நடம் கதை தழுவி வருங்கூத்து "நாடக வழக்கினும் உலகியல் வழக்கினும் பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கம்". (வே.க.3:54.)]

நாடன் nāḍaṇ, பெ. (n.) 1. தேசத்தான்; habitant, countryman. 2. ஆளுந்தலைவன்; ruler, lord of a country. 3. குறிஞ்சி நிலத் தலைவன்; chief of kuṛiṅgi tract. 4. கார்த்திகை விண்மீன்; the third (star) viṇmiṅ.

[நாடு + அன் → நாடன்]

நாடி nāḍi, பெ. (n.) 1. (வாதம்) வளி அல்லது ஊதை, பித்தம், சளி முதலானவற்றைக் குறிக்கும் நரம்பு; நாழிகைக் கணக்கில் குருதியோடும் குழாய்; pulse, of three kinds, viz., valī-nāḍi (vādam), pitta-nāḍi, silēṭṭuma-nāḍi. 2. உடல் முறுக்கு; vitality. 3. உட்டுளையுள்ள இடை, பிங்கலை, சுழிமுனை என்ற மூச்சுக் குழாய்கள்; tubu-lar, organs of breath, of which there are three viz., iḍai, piṅgalai, sulimūnai. 4. அரத்தக்குழாய் முதலியன; artery, vein tendon, sinew, muscle, ligament. 5. யாழ் நரம்பு; lute - string. 6. உட்டொளையுடையது; anything tubular, tubular stalk, as of a plant. 7. பூவின்தாள்; flower - stalk. 8. மயிர்; human hair. 9. நாழிகை (24 நிமையம்); the indian hour of 24 minutes.

[நாள் + நாளி → நாழி → நாடி]

நாடித்துடிப்பு nāḍi-t-tuḍippu, பெ. (n.) 1. குருதியோட்டத்தினால் உடம்பிற் பலவிடங்களிற் காணும் படபடப்பு; the beating of the pulse felt at several parts of the body owing to the circulation of blood. 2. நாடி வேகமாய் அடித்தல்; rapid pulsation.

[நாடி + துடிப்பு]

நாடிபார்-த்தல் nāḍi-pār-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நாடித் துடிப்பைப் பார்த்தல்; to feel the pulse.

[நாளி → நாடி + பார்-,]

நாடு¹-தல் nāḍu, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தேடுதல்; to seek, enquire after. 2. விரும்பித்தேடுதல்; to seek. 3. தொடர்தல்; to pursue. 4. ஆராய்தல்; to examine. 5. துருவித்தேடுதல்; to investigate. 6. விரும்புதல்; to desire earnestly. 7. தெரிதல்; to know understand. 8. ஒத்தல்; to resemble. 9. அளத்தல்; to measure. 10. கிட்டுதல்; to reach, approach. 11. நினைத்தல்; to think consider. 12. மோப்பம் பிடித்தல்; to scent, as dogs.

ம. நாடுக; து., நாடுனி.

[நோள் → நோட்டம் = ஆராய்தல், தேடுதல்.

நோட்டம் → நோடு → நாடு -.]

நாடு² nāḍu, பெ. (n.) 1. முல்லைக்கும் நெய்தற்கும் இடைப்பட்ட மருதநிலம்; agricultural tract. 2. மக்கள் வாழ்மிடம்; city, locality, situtaion. 3. தேசம்; country. 4. தேசப்பகுதி; district, province. 5. ஊர்; town, village (எ-டு) கூறைநாடு. 6. சிற்றூர்; small village. 7. நாட்டுப்புறம்; rural tracts opp. to nagar-p-puram. 8. நிலப்பரப்பு; earth, land. 9. உலகம்; world. 10. முடியரசு நாடு; kingdom. 11. அரசியல்; மாநிலம்; state.

ம. தெ; து. நாடு; ம. நாடு.

[நண் → நள் → நடு = உள்ளிடம். நடு → நாடு.]

நாடு³ nāḍu, பெ. (n.) 1. இடம்; place. 2. இடப்பரப்பு; open place, space, area. 3. அறை; room. 4. பக்கம்; side. 5. கால்பங்கு; 25 விழுக்காடு; quarter.

[நள் → நடு → நாடு]

நாடுநீங்கு-தல் nāḍu-niṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அரசன் இறத்தல்; to die, said of a king.

[நாடு + நீங்கு-]

நாடோடி nāḍōḍi, பெ. (n.) 1. நாட்டுகட்குரியது; that which is common to a country. 2. இயல்பு வழக்கிற்குரியது; customary. 3. நடைமுறை யொழுங்கிற்குட்பட்டது; habitual routine. 4. பொதுவானது (சாதாரணமானது); that which is average merit. 5. ஊர் சுற்றித்திரிபவன்; ஒன்றிற்கும் உதவாதவன்; vagabond, stroller.

மறுவ. ஊர்சுற்றி

க. நாடாடி.

[நாடு + ஓடி.]

நாடோடி இலக்கியம் nāḍudi-ilakkiyam, பெ. (n.) நாட்டுப்புற இலக்கியம்; folklore.

[நாடோடி + இலக்கியம்]

நாண் nāṇ, பெ. (n.) 1. கயிறு; string. 2. வில்லின் நாண்; bow string. 3. மங்கலவணியில் கோத்த சரடு; woman's necklet containing the marriage badge. 4. அரைஞாண்; waist-string.

க. நேண்.

ஒருகா. ஞாண் → நாண்

நாண்மங்கலம் nāṇ-maṅgalam, பெ. (n.) 1. அறத்தினை யுண்டாக்கும் செங்கோலினையும், அருளினையும் விரும்பியோன் பிறந்த நாளின் சிறப்பைச் சொல்லும் புறத்துறை; theme celebrating the birthday of a just and benign ruler. 2. அரசற்கு யாண்டு இத்துணை சென்றது என்று கல்வெட்டில் எழுதும் மங்கலம்; the ceremony of writing down the regnal year of a king.

மறுவ. வெள்ளணி மங்கலம்.

[நாள்மங்கலம் → நாண்மங்கலம்]

நாண்மதி *nān-madi*, பெ. (n.) (முழுநிலவு) வெள்ளுவா;
full moon.

[நாள் + மதி]

நாண்மலர் *nān-malar*, பெ. (n.) அன்றலர்ந்த பூ; fresh,
new - blown flower.

[நாள் + மலர் → நாண்மலர்]

நாண்முல்லை *nān-mullai*, பெ. (n.) போரின் பொருட்டுக்
கணவனைப் பிரிந்து இல்லின் கண்ணே, தலைவி
தற்காத்துத் தங்கிய நிலைமை கூறும் புறத்துறை;
theme describing how the heroine protected her honour, living in the
very house where her lord left her for joining a battle.

[நாண் + முல்லை]

நாண்ம *nānam*, பெ. (n.) 1. மகடுஉக்குணம் நான்கனுள்
ஒன்றான வெட்கம்; shyness, coyness, as a feminine quality,
one of four *magadū-k-kuṇam*. 2. வெட்கம், கூச்சம்;
bashfulness in certain relationships as the mother-in-law, towards
her son-in-law, as a man in a gathering of women, embarrassment.
3. உண்மைக்குத் தலை வணங்கும் தன்மை,
போற்றரவு, பெருமதிப்பு; delicate regard, esteem,
respect. 4. பழிச்சொல் முதலியவற்றால் உண்டாகும்
மானக்கேடு; shame, sensitive, dread of evil; keen moral sense.
5. தணிகை; yielding, as a disease to its antidote. 6. செடி
கொடி முதலியவற்றுக்கு உண்டாகும் கூச்சம்;
shrinking, as a sensitive plant to a touch, shying, as a startled animal.

தெ., நாண; ம. நாணம்.

[நள் → நண் → நாண் + அம்]

நாணயம் *nāṇayam*, பெ. (n.) 1. முத்திரையிட்ட காசு;
stamped coin. 2. நேர்மை; uprightness, honesty, probity, honour,
as in money-dealings, punctuality. 3. இயற்கை நிகழ்ச்சி;
extraordinary facts or supposed facts in nature, as of the cobra
shrinking from the sight of the *nagatāḷi* root. 4. செயல்
முதலியன குறித்த பயன் தவறாமை; supposed virtue
of an action or plant, as the presenting of a herb to the eyes,
as a cure for ophthalmia. 5. கட்டுப்பாடு; restriction rule. 6.
நேர்த்தியானது, ஒழுங்கானது; that which is of good
quality, as a commodity.

த. நாணயம் → *Skt.* *nāṅga*.

க. நாணய, தெ. நாணயமு,

ம. நாணியம்.

[நாள் + நயம்.]

நாணல் *nāṇal*, பெ. (n.) நாணுகை; feeling bashful, modest.

[நாண் → நாணம் → நாணல் = வெட்கத்தால்

வளைகை; மெய்கூசுகை]

நாணல் *nāṇal*, பெ. (n.) 1. புல் வகை; *kaus*, a large and
coarse grass. 2. எழுதுவதற்குப் பயன்படும் புல்வகை;
penreed-grass. 3. தருப்பை வகை; *lalong-grass*, *Imperata*
arundinacea. 4. பெருநாணல்; large reed.

த. > நாணல் + *Skt.* நாட

[நாளம் → நாணம் → நாணல் = உட்டுளையுள்ள
புல் வகை]

நாணி-த்தல் *nāṇi-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நாணங்கொள்ளுதல்;
வெட்கப்படுதல்; to be shy, bashful.

[நாணு → நாணி-.]

நாணிக்கொள்ளு-தல் *nāṇi-k-koḷḷu-*, 16 செ.கு.வி. (v.i.)
நான்று (கழுத்தில் சுருக்கிட்டுக்) கொள்ளுதல்; to
hang oneself.

[நால் → நாண் → நாணி + கொள்ளு-.]

நாணிலி *nāṇili*, பெ. (n.) நாணமற்றவன்-(ள்); a shameless
person.

[நாண் + இலி]

நாத்தூண்நங்கை *nāttūṇ-naṅgai*, பெ. (n.) கணவனுடன்
பிறந்த மங்கை; husband's sister.

[நாற்றூண் → நாத்தூண் + நங்கை.]

நா நலம் *nā-nalam*, பெ. (n.) சொல்வன்மை;
சொல்லாற்றல்; பேச்சுநயம்; eloquence.

மறுவ. பேச்சாற்றல், பேச்சுத்திறன்.

[நா + நலம்]

நாய் *nāy*, பெ. (n.) 1. ஒரு விலங்கு; dog. 2. சூதாடுங் கருவி;
game pieces, used in dice.

க., ம., து. நாய்.

நாவைத் தொங்கப்போட்டுக் கொள்ளும்
இயல்பு மிக்கதால் வந்த பெயர்.

நாய்க்குடை *nāy-k-kuḍai*, பெ. (n.) காளான் வகையு
ளொன்று (இ.வ.); a kind of mushroom.

[நாய் + குடை]

நாய்க்குணம் *nāy-k-kuṇam*, பெ. (n.) 1. இழிகுணம்;
meanness, low-minded. 2. முரட்டுத்தனம்; rudeness,
churlishness.

[நாய் + குணம்]

நாய்ப்பல் *nāy-p-pal*, பெ. (n.) கோரைப்பல்; canine tooth.

[நாய் + பல்]

நாய்ப்பாகல் nāy-p-pāgal, பெ. (n.) கொடி வகை; bryony.

[நாய் + பாகல்]

நாய்க்கன் nāyakkāṇ, பெ. (n.) 1. வடுகருள் ஒரு சாரார் தம் இனப்பெயர்; title of certain Telugu castes. 2. வன்னியர், வேடர், இருளர் முதலிய தமிழினப் பெயர்; title of certain Tamil castes, as vaṅṅiyar, vēḍar, iruḷar. 3. ஓர் தலைமையாளர்; captain, soldier, headman.

[நாயன் → நாயகன் → நாயக்கன்]

நாயகம் nāyagam, பெ. (n.) 1. தலைமை; headship, superiority, supremacy, pre-eminence. 2. மேம்பாடு; greatness, honour, esteem. 3. சிறப்பின்மிக்கது; the choicest or the most prized of a class of things. 4. கிரந்தி நாயகம்; a plant.

த. நாயகம் → Skt. nāyaka.

[நாயன் → நாயகன் = தலைவன், கணவன், அரசன், கடவுள், நயம் → நாயம் → நாயகம் = அனைவராலும் விருப்பப்படும் தலைவன், அரசன், கடவுள், (மு.தா.170).]

நாயகன் nāyagan, பெ. (n.) 1. தலைவன்; lord, master, chief. 2. கணவன்; husband. 3. அரசன்; king. 4. கடவுள்; the supreme being. 5. நடத்துவோன்; leader, conductor. 6. இருபது யானைகட்கும் இருபது குதிரைகட்கும் தலைவன்; head of 20 elephants and 20 horses. 7. பத்து ஊர்களுக்குத் தலைவனாக அமர்த்தப்பட்டவன்; a person appointed to the headship of ten villages. 8. பாட்டுடைத்தலைவன் அல்லது கதை நாயகன்; hero of a poem or story.

த. நாயகன் → Skt. nāyaka.

[நாயன் → நாயகன் = தலைவன், கணவன், அரசன், கடவுள் (மு.தா.170).]

ஒருகா : நாயகம் → நாயகன்

நாயகி nāyagi, பெ. (n.) 1. தலைவி; lady. 2. மனைவி; wife, mistress. 3. பார்வதி; pārvati. 4. பண்வகை; a kind of tune. 5. கதைத் தலைவி; heroine, as of a story.

[நாயகன் → நாயகி.]

நாயன் nāyan, பெ. (n.) 1. கடவுள்; the Supreme Being. 2. அரசன்; king. 3. தலைவன்; master, lord.

[நய → நாயம் → நாயன் = தந்தை, தலைவன், அரசன், கடவுள்.]

நாயனார் nāyanār, பெ. (n.) 1. தலைவர்; Lord, Master. 2. கடவுள்; God. 3. சிவபெருமான்; Siva. 4. தந்தை; father. 5. சிவனடியார்; title of canonized śaiva saint. 6. சில இனத்தாரின் பட்டப்பெயர்; title of certain caste, as Jaiṅgar, kaikkōḷar, uḍaiyār and a section of vēḷḷār.

ம. நாயனார்.

[நாயன் → நாயனார்.]

நாயுருவி nāy-uruvi, பெ. (n.) பூடுவகை; a plant growing in hedges and thickets.

நார் nār, பெ. (n.) 1. மட்டை முதலியவற்றின் நார்; fibre, as from the back of a leaf-stalk. 2. கயிறு; string, cord, rope, as made of fibre. 3. வில்லின் நாண்; bowstring. 4. பன்னாடை; web about the foot of a coconut or palmyra leaf. 5. அன்பு; love, affection, as a bond. 6. கல்நார்; asbestos. 7. நரம்பு; nerve.

க., ம. நார்; து. நாரூ; தெ. நார.

Nēpāli-nāri.

[யா - கட்டு. யா → யார் → நூர் → நார்.]

நார்க்கயிறு nār-k-kayiru, பெ. (n.) கொச்சுக்கயிறு; coir rope.

[நார் + கயிறு]

தென்னைநாரால் பின்னப்பட்டதும், வலிமையான சிறிய நாரிழைகளால் நன்கு முறுக்கேற்றியதுமான, கொச்சுக்கயிறு.

நார்க்கழிவு nār-k-kalivu, பெ. (n.) மக்கிய தென்னை நார் உரம்; decomposed coconut fibre fertilizer.

[நார் + கழிவு.]

நார்க்கத்து nār-c-cattu, பெ. (n.) செரிமானமண்டலத்தின், சீரான இயக்கத்திற்குத் தேவையான சீரை, வாழைத்தண்டு போன்றவற்றிலிருக்கும், நார்ப் பொருள்; fibrous matter, found in certain greens, banana pith, etc.

[நார் + சத்து]

நால்¹(லு)-தல் nāl(lu)-, 16 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தொங்குதல்; to hang, swing; to be suspended, hung up. 2. சுழுத்திற் சுருக்கிட்டுக் கொள்ளுதல்; to hang oneself.

[நால் → நாலுதல் = சரிந்து அல்லது தளர்ந்து தொங்குதல்.]

நால்²nāl, பெ. (n.) நான்கு; the number four.

க., ம. நால்; தெ. நல்லு.

[நல் → நால்.]

நால்வகுப்பு nāl-vaguppu, பெ. (n.) மறவர், அரசர், வணிகர், வேளாளர் என்று தொழிலை அடிப்படையாக வைத்துப் பிரித்த குழுகாயப் பகுப்பு; the four division of the society viz., kings, virtuous persons, merchants agriculturists.

[நால் + வகுப்பு]

நால்வர் nālvar, பெ. (n.) திருநெறிய தமிழ் என்னும் திருப்பதிகத் தமிழ்நெறியைத் தோற்றுவித்து, வளர்த்து, நிலைநாட்டிய திருஞானசம்பந்தர்,

திருநாவுக்கரசர், திருநாவலூரார், மாணிக்கவாசகர்; the canonized śaiva, śaints, Tiruṇāṇa-sambandar, Tirunāvuk-karaśar, Tirunāvalūrar, Mānikkavāśagar.

மறுவ. சமயக்குரவர்.

நா ல டி ய ா ர் nālaḍiyār, பெ. (n.) பதினெண் கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்றாயதும், சமண முனிவர்களால் இயற்றப்பட்டதும், அறம், பொருள், இன்பம் இவற்றை, 400 வெண்பாக்களாற் கூறுவதுமாகிய நூல்; a Tamil classic treating of virtue, wealth and love, being a collection of 400 veṇbās or quatrains composed by Jaina ascetics, one of paḍiṇ-eṇ-kiḷkkaṇaku.

[நால் + அடி + ஆர்]

நாலினāli, பெ. (n.) 1. கந்தைத்துணி; rag. 2. கார்த்திகைப்பூ அல்லது கிழங்கு; malabar Tlory-lily. 3. முத்து; pearl. 4. தகரை; ring worm plant.

[நால் → நாலி]

நாலு¹-தல்nālu-, பெ. (n.) 1. சரிந்து அல்லது தளர்ந்து தொங்குதல்; to saggy; to dangle.

[நல் → நால் → நாலு-]

[ஒருகா. ஞால் → நால் → நாலு-]

நாலு²nālu, பெ. (n.) 1. நான்கு; the number four. 2. பல; many, manyfold. 3. சில; a few.

[நால் → நாலு]

நா வ ட க் க ம் nā-v-aḍakkam, பெ. (n.) 1. மந்திரத்தால் வாயைப் பேசுவொட்டாமற் செய்கை; silencing one by magic. 2. அமைதி; reserve, silence. 3. நாவின் சுவையை அடக்குகை; suppressing the sense of taste.

ம. நாவடக்கம்.

[நா + அடங்கு → அடங்கு → அடக்கம்.]

நாவல்¹nāval, பெ. (n.) 1. மரவகை; jaumoon-plum-, *Cugenia fambolana*. 2. மலை மரவகை; arnott's mountain black plum. 3. போர்க் கழைக்கை; challenging for fight. 4. வெற்றிக் குறிப்பாக இடும் ஒலி; a shout of victory in the form of nāvalō-nāval. 5. நெற் போரிடுவோர் மகிழ்ச்சியினாலிடுமொலி; a shout of joy made while heaping grain on the threshing-floor. 6. நெற்போர் தெழிக்கும் பகட்டினங்களைத் துரப்பதொரு சொல்; a shout of driving the oxen while treading sheaves on the threshing-floor. 7. துயரக்குறிப்பு; exclamation of grief. 8. என்காயை அழிக்கும் பூச்சிவகை; a kind of insect which blights the gingelly crops.

ம. ஞாவல்.

[ஞாவல் → நாவல்.]

நாவல்²nāval, பெ. (n.) துவர்ப்புக் கலந்த இனிப்புச் சுவையுடைய கருநீலச் சிறுபழம். மேற்குறிப்பிட்ட பழத்தைத் தரும் உயரமான மரம்; jaumoon-plum (the fruit and the tree).

யா = கருமைக் கருத்துவேர்.

[யா + வு → யாவு; யாவு + அல் → யாவல் → யாவல் → ஞாவல் → நாவல்.]

நாவற்கனி நம் மண்ணுக்குரியது. கன்னங்கரியது.

யகர ஞகரத்திரிபு = யாவல் → ஞாவல்.

ஞகர நகரத்திரிபு = ஞாவல் → நாவல்.

நாவலந்தண்பொழில்nāvalan-ḍanpoḷil, பெ. (n.) ஏழு தீவுகளுள் ஒன்று; India.

மறுவ. நாவலந்தேயம், மூவர் தண்பொழில்.

[நாவல் + அம் + தண்பொழில்.]

நாவலர்¹nā-valar, பெ. (n.) 1. புலவர்; poets, orators, the learned. 2. அமைச்சர்; ministers. 3. நாவன்மையுடையவர்கள்; attributed persons.

[நா → நாவலர் = நாவன்மையுடையவர்.]

நாவலட்சினā-varaṭci, பெ. (n.) நீர்வேட்கை; thirst, as causing dryness of the tongue.

மறுவ. நாக்குலர்வு.

[நா + வறட்சி.]

நாவன்மைnā-vaṇmai, பெ. (n.) பேச்சாற்றல்; power of speech; eloquence. தங்களது நாவன்மையினால் மக்களைக் கவர்ந்தவர்கள் பலர்.

[நா + வன்மை.]

நாவாய்¹nāvāy, பெ. (n.) மரக்கலம்; vessel, ship.

த. → நாவாய் → வ. நௌ.

நாவுதல் = கொழித்தல். நாவு → நாவாய்.

கடல் நீரைக் கொழித்துச் செல்லும் பெருங்கலம்.

நாவு-தல்¹nāvu-, 5 செ.கு.வி. (v.t.) 1. கொழித்தல் (நெல்லை); to winnow and clear grain from stones. 2. நாவளைத்தல்; to thrust out the tongue and move it sideways. 3. நாவாற் குறிகாட்டி ஏளனஞ் செய்தல்; to mock by thrusting out the tongue.

[நா → நாவு → நாவு- = கொழித்தல்]

நாவுக்கரசர்¹nāvukkaraśu, பெ. (n.) 1. திருநாவுக்கரசர் நாயனார்; a canonised Saiva Saint (7th cc). 2. நாவால் (பேச்சாற்றலால்) புகழ் பெற்றோர்; superstitiously attributed to speak of some person.

[நாவுக்கு + அரசு]

நாழ்நாடி, பெ. (n.) 1. குற்றம்; fault. 2. செருக்கு; pride.
3. இல்லாதது சொல்லுகை; fabrication, concoction.
4. திறமை; skill.

[நலி → நாழ்]

நாழிநாடி, பெ. (n.) 1. உட்டுளைப்பொருள்; tubularity, tube.
2. ஒரு முகத்தல் படி அளவு; a measure of capacity, one
measure. 3. காற்படி; one fourth of a measure. 4. நாழிகை;
Indian hour = 24 minutes. 5. நூனாழி; weaver's shuttle.
6. அம்பறாத்தூணி; quiver. 7. நாழிவடிவான
முற்கொழுங்கால் நாண்மீன் (புரட்டாதி); the 25th
star.

ம., க. நாழி.

[நாளம் → நாளி → நாழி]

நாழிகைநாடி, பெ. (n.) 1. 24 நிமையம் கொண்ட
நேரம்; Indian hour = 24 minutes; measure of time Consisting of
38^{1/2} nimayam. 2. தெய்வப்படிமை இருக்கும் சிற்றறை
அல்லது திருவுண்ணாழிகை; face of an idol or innermost
sanctuary of a temple.

த., நாழிகை → Skt. nāḍigā.

க., நாளிகை. நாளிகை (g); ம., நாழிகை.

த. நாழிகை. வ. நாடிகா.

[நாள் → நாழி → நாழிகை (வ.வ.21).]

நாள்நாடி, பெ. (n.) 1. ஒரு பகலும் இரவும் சேர்ந்த 24 மணி
நேரக் காலப் பிரிவு; day of 24 hours. 2. காலம்; time.
3. வாணாள்; life-time, life. 4. நல்லநாள்; auspicious day.
5. காலை; early dawn. 6. முற்பகல்; forenoon. 7.
விண்மீன்; lunar austerism. 8. நிலவு நிலை; lunar day,
period of the moon's passage through an asterism. 9. புதுமை;
freshness, newness. 10. இளமை; youth, juvenility, tenderness.
11. அன்றலர்ந்த பூ; new-blown flower.

தெ. நாடு; ம. நாள்.

[நள் → நாள்.]

நாள்வை-த்தல்நாடி-vai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மணநாள்
உறுதி செய்தல்; to fix an auspicious day, as for a marriage.

[நாள் + வை-.]

நாளங்காடிநாடி-aṅgāḍi-, பெ. (n.) பகற்கடை; day-bazar,
opp. to al-l-aṅkāḍi.

[நள் → நாள் + அங் + காடி.]

நாளம்நாடி, பெ. (n.) 1. உட்டுளை; tubularity. 2. தண்டு;
pipe or tube, hollow stalk as of a lotus. 3. நரம்பு; vein, nerve.
4. பொன்னரிதாரம்; yellow orpiment.

[நுள் → நள் → நாள் → நாளம் = உட்டுளை,

உட்டுளைப் பொருள், தண்டு, (வே.க.3:18).]

நாளிடு-தல்நாடி-idu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) நன்னாள்
குறித்தல்; to fix or appoint an auspicious day, as for a marriage.

[நாள் + இடு-.]

நாளிதழ்நாடி, பெ. (n.) செய்தித்தாள்; news paper.

மறுவ. நாட்டுநடப்பு.

[நாள் + இதழ்.]

நாளெல்லைநாடி-ellai, பெ. (n.) 1. அந்திநேரம்; sunset, close
of the day. 2. இறுதிக்காலம், (சாக்காலம்); the end of
the one's days, time of death.

மறுவ. கதிரவன் மறைவு, வாழ்வினிறுதி.

[நாள் + எல்லை]

நாளோட்டு-தல்நாடி-ōṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. காலங்
கழித்தல்; to pass one's days. 2. காலத்தாழ்வு செய்தல்;
to delay, procrastinate.

[நாள் + ஓட்டுதல்]

நாற்பொருள்நாடி-poruḷ, பெ. (n.) அறம், பொருள்,
இன்பம், வீடு எனும் நால்வகைப் பொருள்; the four
fold virtues viz., aṛam, poruḷ, iṅbam, viḍu.

[நால்பொருள் → நாற்பொருள்]

நாற்றங்கால்நாடி-nārraṅgāḷ, பெ. (n.) நெல் முதலியவற்றின்
நாற்றுக்களை வளர்க்கும் இடம்; nursery for paddy
and other seedlings.

நாற்றம்நாடி-nārram, பெ. (n.) 1. நன்மணம்; good smell, scent,
odour. 2. மூக்காலறியப்படும் புலனறிவு; sense of
smell, one of aim-pulan. 3. தீ நாற்றம் அல்லது முடை
நாட்டம்; offensive smell, stench. 4. வசம்பு; sweet flag.
5. கள்; toddy. 6. தொடர்பு; connection. 7. தோற்றம்;
origin, appearance.

க. து. நாட; ம. நாற்றம்.

[நாறு → நாற்று → நாற்றம்]

நாற்றுநாடி-nārru, பெ. (n.) பிடுங்கி நடக்கூடிய பயிர்; seedlings
reared for transplantation.

[நாறு → நாற்று]

நாறடி-த்தல்நாடி-nāraḍi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தரக்குறைவாக
நடந்து மதிப்பின்மையை உருவாக்குதல்; to talk or
behave in an extremely brazen manner.

[நல் → நறு → நாறு + அடி-.]

நாறல்நாடி-nāraḷ, பெ. (n.) 1. நாறுகை; stinking, being
offensive in smell. 2. முடை நாற்றம்; stench, bad smell.
3. நாற்றமுடையது; stinking object. 4. தோன்றல்; coming
to existence. 5. முளைத்தல்; spiriting out.

[நாறு → நாறல்]

நான் nāṅ, ப.பெ. (pro.n.) தன்மையொருமைப் பெயர்; first person, singular one of three idam.

தெ. நா; க. நான்; ம. நான்.

[யான் → நான்]

நான்மறை nāṅ-marai, பெ. (n.) ஆதனை வேதிக்கும் (பக்குவப்படுத்தும்) நான்கு மறைகள்; the four vēdās.

[நால்மறை → நான் மறை]

நான்மறையோன்¹ nāṅ-maraiyōṅ, பெ. (n.) முப்பு வல்லுநர்; the greatest scientist capable of finishing muppū.

[நால்மறை → நான்மறையோன்]

நாலுதல் = விரிதல், நீட்டித்தல்.

நான்மறையோன்² nāṅ-maraiyōṅ, பெ. (n.) 1. நான்முகன் (பிரமன்); *Brahmaṇ*.

[நான்மறை → நான்மறையோன்]

நானம் nāṅam, பெ. (n.) 1. நறுமணப்பண்டம்; fragrant substance. 2. மான் (கத்தூரி) மணத்தி; mush. 3. புனுகுப் பூனை; civet. 4. மான்மணத்தி (கத்தூரிமான்); mush deer. 5. பூசுவன; unguents for the body, perfumed oil for bathing scented hair oil. 6. நறுமணப்பொடி; fragrant powder. 7. கவரி மான்; yāk Bos grunniens.

நானிலம் nāṅilam, பெ. (n.) குறிஞ்சி, முல்லை, நெய்தல், மருதம் என்னும் நால்வகைப்பட்ட பிரிவுடைய நிலம்; earth, as consisting of the four kinds of tracts, viz. kuṛiṅji, mullai, neydaḷ, marudam.

நால் → நான்கு + நிலம் → நாநிலம் → நானிலம்.

நால்வகை நிலத்தொகுதி (சொ.அ.பக்.45).

நி

நிகமம் nigamam, பெ. (n.) 1. முடிவு; conclusion. 2. வேதம்; vedam. 3. நகரம்; town, city. 4. நெடுந்தெரு, பொதுச் செல்வழி; street thoroughfare. 5. கடைவீதி; bazaar. 6. வணிகம்; trade. 7. வணிகக் கூட்டம்; group of traders.

நிகமி-த்தல் nigami-, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) முடித்தல்; to conclude.

நிகர்¹-த்தல் nigar-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒத்தல்; to be similar, alike.

நிகர்²-த்தல் nigar-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மாறுபடுதல்; to rival; 2. விளங்குதல்; to shine; to be visible.

நிகர்³ nigar, பெ. (n.) 1. ஒப்புமை; comparison, likeness, simile. 2. ஒப்பு; equal, parallel, match. 3. ஒளி; lustre, brightness, splendour. 4. போர்; battle, fight. 5. கூட்டம்; crowd.

து. நிசாச, தெ. நிகநிக, நிகாரிஞ்சு.

நிகர்த்த nigartta, பெ.அ. (adj.) ஒத்த; similar.

[நிகர் → நிகர்த்த.]

நிகர்த்து-தல் nigarttu, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) நன்றாகப் புடைத்தல்; to tharsh, give a good drubbing.

[நகர்த்து - நிகர்த்து-]

நிகர்மலர் nigar-malar, பெ. (n.) 1. புதுப்பூ; fresh flower. 2. ஒளியுடைய பூ; flower with brightness.

[நிகர் + மலர்.]

நிகர்வு nigarvu, பெ. (n.) ஒப்பு; comparison.

[நிகர் → நிகர்வு.]

நிகர்¹ nigara, இடை. (part.) ஓர் உவம உருபு; a term of comparison.

[நிகர் → நிகர.]

நிகர்² nigara, இடை. (part.) ஒளி; light; lustre.

[நிகு → நிகர.]

நிகரம் nigaram, பெ. (n.) 1. கூட்டம்; company, assemblage, flock, multitude. 2. குவியல்; heap. 3. மொத்தம்; total. 4. அரும்பொருட்குவை; treasure. 5. கொடை; gift.

[நிகர் → நிகரம்]

நிகரார் nigarār, பெ. (n.) பகைவர்; enemies.

[நிகர் → நிகரார்]

நிகழ்-தல் nigal-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நேருதல்; to happen, occur. 2. நடந்துவருதல்; to be current, passing, as time. 3. செல்லுதல்; to enter, pass. 4. தங்குதல்; to abide, continue. 5. நிறைவேறுதல்; to be performed, transacted, carried on.

நிகழ்காலம் nigal-kālam, பெ. (n.) வினை நடைபெறுகிற காலம் தொழில் தொடங்கப்பெற்று முற்றுப்பெறாத நிலைமை; present tense.

[நிகழ் + காலம்.]

நிகழ்ச்சி nigalcci, பெ. (n.) 1. நேர்ச்சி; occurrence, incident, event. 2. நிலைமை; situation. 3. செயல்; business. 4. இக்காலம்; present moment.

[நிகழ் → நிகழ்வு → நிகழ்ச்சி.]

நிகழ்ச்சிநிரல் nigalcci-niral, பெ. (n.) நடைபெறப் போகும் நிகழ்ச்சிகளின் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட தொகுப்பு; agenda; list of programmes.

[நிகழ்ச்சி → நிரல்.]

நிகழ்த்து¹-தல் nigaḷttu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)
1. அருஞ்செயல் புரிதல்; to create a record.
2. விந்தை ஏற்படுத்துதல்; to work a miracle.
3. நாடகம், நாட்டியம் முதலியவற்றை நடித்து,
நடத்துதல்; to perform. 4. உரை வழங்குதல்; to deliver
a speech etc., 5. சொற்பொழிவாற்றுதல், கலந்துரை
யாடல்; to conduct a discussion.

நிகழ்த்து²-தல் nigaḷttu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)
1. நடப்பித்தல்; to effect, perform, transact set on foot bring to
pass. 2. சொல்லுதல்; to speak, say mention narrate, declare.

நிகழ்வு nigaḷvu, பெ. (n.) 1. வாழ்க்கையில் இயற்கையாக
நிகழ்வது, நடைபெறுவது; happening, occurrence.
2. நிகழ்ச்சி; incident. 3. நடப்பு; event.

நிகழும் nigaḷum, வி.எ. (adv.) 1. நடைபெற்றுக்
கொண்டிருக்கிற; current, in force. 2. செல்லுகின்ற,
ஒழுகும்; on going, adapt.

நிச்சம் niccām, வி.எ. (adv.) 1. எப்பொழுதும்; always,
perpetually. 2. நிலைத்த; constantly. 3. நாளும்; daily.

Pkt. niccām; Skt. nitya

நில் → நிறறம் = நிலைப்பு

நிறறம் → நித்தம் → நிச்சம்

ஒ.நோ: முறம் → முற்றில் → முச்சில். (வே.க.3:46.)

நிணம் niṇam, பெ. (n.) கொழுப்பு; fat. 2. ஊன்; flesh.
3. ஊனீர்; serum.

க. நிணை; ம. நிணம்; து. நிணம்; கோத. நிணிக்;

நிணல் niṇal, பெ. (n.) சாயை; shade.

[நில் → நில → நிழல் → நிணல்.]

நிணறு niṇaru, பெ. (n.) 1. உருக்கம்; affection, love.
2. நலம்; benefit, good.

தெ. நெனறு.

[நில் → நிணம் → நிணர் → நிணறு.]

நித்தம்¹ nittam, பெ. (n.) 1. என்றும் அழியாதுள்ள
நிலை; eternity. 2. ஓமகுண்டம்; sacrificial pit. 3. நித்திய
கருமம் பார்க்க; see nittiyakarumam.

[நில் → நிறறம் → நித்தம்.]

நித்தம்² nittam, வி.எ. (adv.) எப்போதும்; constantly,
perpetually, eternally.

[நில் → நிறறம் → நித்தம்.]

நித்தம்³ nittam, பெ. (n.) நாட்டியம்; dance.

Skt. nr̥tta.

நித்தன் nittan, பெ. (n.) 1. கடவுள்; the supreme being, as
eternal. 2. சிவன்; Lord Sivan. 3. அருகன்; Arhat.

[நில் → நிறறல் = நிற்கை, நிலை.

நிறறல் → நித்தல் → நித்தன் =

நிலையானவன், என்றுமுள்ளவன்.]

நித்தியம் nittiyam, பெ. (n.) நிலையானது; eternity,
permanence. 2. முத்தி; everlasting bliss. 3. கடல்; sea, ocean.

[நில் → நித்தம் → நித்தியம்.]

நித்தியகண்டம் nittiya-kaṇḍam, பெ. (n.) நாள்தோறும்
வரும் ஏதம்; daily peril.

[நித்தியம் + கண்டம். நில் → நிறறல் → நித்தல் →
நித்தம் → நித்தியம்.]

நித்தியல் nittiyal, பெ.அ. (adj.) நாள்தோறும்; daily.

[நித்தம் → நித்தயம் → நித்தியல்.]

நித்தியவாசி nittya-vāsi, பெ. (n.) இறைவன்; God, as the
eternal being.

[நித்தியம் + வாசி

நித்தல் → நித்தம் → நித்தியம்

வதி → வசி → வாசி.]

நித்தியன் nittiyān, பெ. (n.) கடவுள்; God, as eternal.

[நித்தம் → நித்தியம் → நித்தியன்.]

நித்திலம் nittilam, பெ. (n.) முத்து; pearl.

நிழற்றுதல் = ஒளி வீசுதல்.

நிழற்றி = ஒளி உமிழ்வது

நிழற்றி → நிழத்தி → நித்தி → நித்திலம்

நித்திலமாலை nittila-mālai, பெ. (n.) முத்து மாலை;
pearl garland.

[நித்திலம் + மாலை.]

நிம்பாணி nimbāṇi, பெ. (n.) இணைக்கும்படி
இருபக்கமும் கூருள்ள ஆணி; coupling nail.

[நெம்பு + ஆணி → நெம்பாணி → நிம்பாணி.]

நிம்பு-தல் nimbu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) நெம்புதல்; to
lift with a lever.

[நெம்பு-, → நிம்பு-]

நிமயம் nimayam, பெ. (n.) 1. கண்ணிமைப்பொழுது;
twinkling of the eye, moment, instant; 2. அறுபது நொடி
கொண்ட காலவளவு; minute of time = 1/60 hour.

[நிமையம் → நிமயம்]

நிமிட்டு-தல் nimittu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கிள்ளுதல்; to pinch, as in punishment. 2. நெருடித் தூண்டுதல்; to trim, as a wick. 3. கசக்குதல்; to rub or crush between the hands, as grain.

[நிமிடு → நிமிட்டு-]

நிமி-தல் nimi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வாய் நெளிதல்; to twitch, as the lips of a child in crying.

[நெளி → நிமி-]

நிமிண்டு¹-தல் nimiru-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கசக்குதல்; to crush, squeeze between the hands, as grain. 2. கிள்ளுதல்; to pinch, nip off, with the fingers. 3. பிறர் அறியாமல் சிறிது சிறிதாகக் கவர்தல்; to pilfer little by little.

[நிமி → நிமிண்டு-]

நிமிண்டு²-தல் nimiru-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கட்டை விரலுக்கும் சுட்டுவிரலுக்கும் இடையே பிடித்து அழுத்தி முன்பின் அசைத்தல்; to pinch, to trim as a wick, etc.

[நிமி → நிமிண்டு-]

நிமிர்(ரு)-தல் nimiru-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உயர்தல்; to stand upright; to raise or hold the head erect. 2. நீளுதல்; to be out-stretched, as the arm. 3. வளர்தல்; to grow tall, as a youth to increase in height to shoot up. 4. ஏறுதல்; to exceed the limit, as foot in verse. 5. பரத்தல்; to extend, expand, spread out. 6. நுடங்குதல்; to bend, shake. 7. நடத்தல்; to walk, proceed. 8. ஓடுதல்; to run. 9. மிகைத்தல்; to be excessive. 10. தொலைவாதல்; to be far, distant. 11. பொன்போல் உயர்ந்ததாதல்; to be of superior quality, as gold. 12. நெருங்குதல்; to be close, thick, crowded. 13. உறுதியாதல்; to be bold, firm decided. 14. இறுமாத்தல்; to be proud, affected, arrogant. 15. முயலுதல்; to be active, make an effort. 16. கோள் முறைமாறித் திரும்புதல்; to return from retrograde motion-, as a planet.

க. நிமிர்.

நிமை¹ nimai, பெ. (n.) இமை; eyelid.

[இமை → நிமை.]

உம்முதல் = பொருந்துதல், கூடுதல்.

நிமை²-த்தல் nimai-, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) இமைத்தல்; to wink.

[இமை → நிமை.]

நிமைகொட்டு-தல் nimai-kottu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கண் இமை மாறி மாறி வேகமாக மூடவும் திறக்கவும் செய்தல்; to close and open the eye lids alternatively and also repeatedly-nictating. 2. சாடை காட்டுதல்; to have a hint or intimation by the motion of eyelids.

[நிமை + கொட்டு-]

நிமையம் nimaiyam, பெ. (n.) 1. கண்ணிமைப் பொழுது; twinkling of the eye; moment, instant. 2. அறுபது நொடி கொண்ட கால அளவு; minute of time = 1/60 hour.

[இமை → நிமை → நிமையம்.]

நிரப்பம் nirappam, பெ. (n.) 1. முழுமை; fullness, repletion, perfection. 2. சிறப்பு; superiority, excellence. 3. ஒப்புமை; Symmetry. 4. சமம்; uniformity. 5. கற்பு; chastity.

[நிரம்பு → நிரப்பு → நிரப்பம்.]

நிரப்பிவிடு-தல் nirappi-vidu-, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நிறைவு செய்தல்; to complete, fulfil. 2. குலடையச் செய்தல்; to impregnate. (Loc.) 3. நிறைகுடத்தடியில் நெற்பரப்புதல்; to strew paddy round a nirai kudam.

நிரம்ப niramba, வி.எ. (adv.) 1. நிறைய; fully. 2. மிகுதியாக; abundantly, highly.

[நிரம்பு → நிரம்ப.]

நிரம்பு-தல் nirambu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிறைதல்; to become full, complete, replete. 2. மிகுதல்; to abound, be abundant, coplous. 3. முடிவுறுதல்; to be over; to end, terminate. 4. பூப்படைதல்; to attain puberty as a girl. 5. முதிர்தல்; to mature, as grain.

க. நெர.

நிர → நிரம்பு → நிரம்புதல் = நிறைதல்

நிரயம் nirayam, பெ. (n.) அளறு, நரகம்; hell.

நிரல்¹ niral, பெ. (n.) 1. வரிசை; row, order, arrangement. 2. ஒப்பு; equality, similarity.

ம. நிர.

[நில் → நில → நிர → நிரல்.]

நிரல்²(லு)-தல் niral(lu)-, 11 செ.கு.வி. (v.i.) ஒழுங்குபடுதல்; to be placed in a row, arranged in order.

நிரல்பட nirai-pada, வி.எ. (adv.) வரிசைப்படி; in proper order.

[நிரல் + பட.]

நிரவடி-த்தல் niraival-adi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உழுத நிலத்தைச் சமனாக்குதல்; to cover, fill up, level, as furrows.

[நிரவு → நிரவல் + அடி-]

நிரலிப்பிடி-த்தல் niraivi-p-pidi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நிரப்புதல்; to fill up, make full. 2. சிறுகச் சிறுகக் கடனைத் தீர்த்தல்; to discharge by small instalments as a debt. 3. குளமுதலியவற்றைத் தூர்த்து நிலமாக்கி அடாவடியாய்த் தனதாக்கிக் கொள்ளல்; to fill up a

tank and appropriate the land to one self, generally unjustly.

[நிர → நிரவு-]

நிரவு-தல் niravu, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சமனாக்குதல்; to level, fill up, as a hole or well. 2. குறை தீர்த்தல்; to make up a deficiency. 3. பொதுப்படையான மதிப்பீடு பார்த்தல்; to average. 4. சரிபடுத்துதல்; to equalise, as threads for weaving; to adjust. 5. அழித்தல்; to demolish, as a fort; to level down.

[நிர → நிரவு-]

நிருங்கு-தல் niruṅgu-, 9 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நொறுங்குதல்; to be mashed, crushed to pieces. 2. தேய்கடையாதல்; to be deficient in growth; to decay; to grow lean, as a child; to fail, as a business, a harvest.

[நலிவு → நலுங்கு → நருங்கு → நிருங்கு-]

நிரை¹-தல் nirai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வரிசையாதல்; to be in a row; to form a column. 2. முறைப்படுதல்; to be regular, orderly. 3. திரளாதல்; to crowd, swarm.

[நிர → நிரை-]

நிரை²-தல் nirai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நிரப்புதல்; to make full, crowd fill up by adding thing to thing. 2. ஒழுங்காக்குதல்; to place in row. 3. ஒலை முதலியவற்றை வரிசையாக வைத்து மறைத்தல்; to hide or cover as with plaited leaves. 4. முடைதல்; to plait.

[நிர → நிரை.]

நிரை²-த்தல் nirai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஒழுங்காய் நிறுத்துதல்; to arrange in order, classify. 2. நிரப்புதல்; to crowd, cluster. 3. பரப்புதல்; to spread, over. 4. கோத்தல்; to string together. 5. நிறைவேற்றுதல்; to fulfil, accomplish, perform. 6. தனித்தனியாகச் சொல்லுதல்; to enumerate, say, declare. 7. ஒலித்தல்; to sound.

[நிர → நிரை.]

நிரை⁴ nirai, 4 பெ. (n.) 1. வரிசை; row, column, line, train, series. 2. ஒழுங்கு; order, regularity, arrangement system. 3. கொடிப்படை; van of an army. 4. படை வகுப்பு; array of an army, military division. 5. மறைசொற்களை மேன்மேலும் கூட்டியோதும் முறை; a mode of reciting vedic text. 6. கோபுரம்; temple tower. 7. கூட்டம்; collection. 8. ஆன்மந்தை; herd of cows. 9. ஆன்; cow. 10. நிரையசை (காரிகை) பார்க்க; see nirai-y-aṣai. 11. விளையாட்டு வகை; a kind of game. 12. எடை; weight. 13. வலிமை; strength.

ம. நிர. தெ. தெறி. க. நிரி.

[நிர → நிரை.]

நிரைகோடல் nirai-kōḍal, பெ. (n.) போர்த்த

தொடக்கமாகப் பகைவர் ஆன்மந்தையைக் கவர்கை; seizing the cattle of one's enemy, considered as the chief mode of declaring war in ancient times.

[நிரை + கோடல். நிர → நிரை. கொள் + தல் = கொள்தல் → கொள்ளல் (கொள்ளுதல்) → கொள் + தல் → கோடல்.]

நிரைதல் niraidal, பெ. (n.) மறைப்பு; keep out of sight, hide.

நிரைபசை niraibaṣai, பெ. (n.) முற்றியலு கரத்தாலேனும் குற்றியலு கரத்தாலேனும் தொடரப்படும் நிரையசை; a nirai-y-aṣai followed by 'u' or shortened 'u'.

[நிரை → நிரைபு. நிரைபு + அசை.]

நிரைபெயர்-த்தல் nirai-peyar-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பகைவர் கைக்கொண்ட ஆனிரைகளைத் திரும்பக் கைப் பற்றல்; to recover cattle seized by one's enemy.

[நிரை + பெயர்-]

நிரைமீட்சி nirai-miṭci, பெ. (n.) பகைவர் கவர்ந்த ஆனிரை மீட்கை; recovering the cattle seized by one's enemy.

[நிரை + மீட்சி.]

நிரை = கூட்டம், ஆன்மந்தை.

மீள் → மீட்சி.

நிரையசை nirai-y-aṣai, பெ. (n.) இணைக் குறிலாலேனும் ஒற்றடுத்த இணைக் குறிலாலேனும் குறில் நெடிலாலேனும் ஆகிய செய்யுளசை; metrical syllabule made up either of two short vowels as veri. or of two short vowels followed by a consonant as nīram, or of a short and a long vowel as curā, or of a short and a long vowel followed by a consonant as viḷām.

[நிரை + அசை.]

நிரையம் niraiyam, பெ. (n.) மாந்த பிறவியில் தீவினை செய்வோர் இறப்புக்குப்பின் சென்றடைவதாகக் கருதப்படுவது; hell.

நில்¹-தல் (நிற்றல்) nil-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கால்கள் ஊன்ற உடம்பு முழுவதும் நெடிதாக நிமிர்ந்திருத்தல்; to stand. 2. உறுதியாயிருத்தல்; to be steadfast; to persevere, persist in a course of conduct. 3. மேற்செல்லாதிருத்தல்; to stop, halt, tarry. 4. இடங்கொண்டிருத்தல்; to stay, abide, continue. 5. ஒழிதல்; to cease, to be discontinued, stopped or suspended. 6. அடங்கியமைதல்; to be subdued. 7. எஞ்சியிருத்தல்; to remain to be left, as matter in a boil, as disease in the system; to be due, as a debt. 8. காலந்தாழ்த்துதல்; to wait, delay. 9. ஒழுக்கத்தில் உறுதியாயிருத்தல்; to persist in a course of conduct. 10. நிலைத்திருத்தல்; to be permanent. 11. நீடித்தல்; to lengthen time, distance etc.

ம. நில்லு; க. நில்லு, நில்; து. நில்புன், நிலிபுனி;

கொலா., நா. இல்; கோண். நித்தானா; கூ. நிசல; மால. இலை.

[நீள் → நிள் → நில்.]

நில்² nil, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பொறுத்து நின்றல்; to wait. 2. வினை செய்யாது விடுதல்; to stop.

நிலஅளவர் nila-aḷavar, பெ. (n.) நிலங்களை அளந்து பதிவுசெய்து ஆவணமாக்கும் அலுவலர்; surveyor (of land).

[நிலம் + அளவர்.]

நிலஉடமை nila-uḍamai, பெ. (n.) தனிப்பட்ட முறையில் நிலம் சொத்தாக இருப்பது; landed property.

[நிலம் + உடமை. உடைமை → உடமை.]

நிலக்கரி nila-k-kari, பெ. (n.) நிலத்தடியில் படிவுகளாக இருப்பதும் வெட்டியெடுத்து எரிபொருளாகப் பயன்படுத்துவதுமான கறுப்பு நிறக்கரிப்பொருள்; coal, pitcoal.

[நிலம் + கரி.]

நிலக்கரிச்சுரங்கம் nila-k-kari-c-curaṅgam, பெ. (n.) நிலத்தடியில் படிந்தமைந்த கரியை வெட்டு தற்கான சுரங்கம்; coal mine.

[நிலக்கரி + சுரங்கம்]

கல் - குத்தற் கருத்துவேர்

கல் → கர் → சுரங்கு → சுரங்கம்]

நிலக்கறையான் nila-k-kaṛaiyaṅ, பெ. (n.) கரையான் வகை; the common white ant.

[நில் → நிலம் = நீர்போல் நீண்டோடாது ஒரேயிடத்தில் நிற்கும் பூதவகை. கல் → கர் → கரை → கறை. கறையான் = அரிப்பது, அரித்துக் கரைப்பது, குறைப்பது. நிலம் + கறையான்.]

நிலங்கீறு-தல் nilaṅ-kīru-, 7 செ.கு.வி. (v.i.) பொழுது புலருதல் (நெல்லை); to dawn.

[நிலம் + கீறு-.]

நிலக்குழி nila-k-kuḷi, பெ. (n.) 1. உரல்குழி; pit in the ground in which a mortar is fixed. 2. எழுத்துக்குழி (அட்சரக்குழி); the figure of a letter marked in sand for a child to trace over.

[நிலம் + குழி.]

நிலக்கூலி nila-k-kūli, பெ. (n.) நிலவாடகை; rent for land.

[நிலம் + கூலி.]

நிலச்சரிவு nila-c-carivu, பெ. (n.) மேடான இடத்திலிருந்து மண், மலையிலிருந்து பாறை, கல் முதலியவை திடுமெனப் பெயர்ந்து விழுதல்;

land slide.

[நிலம் + சரிவு.]

நிலத்துளக்கு nila-t-tuḷakku, பெ. (n.) நிலநடுக்கம்; earthquake.

[நிலம் + துளக்கு. துளங்கு → துளக்கு = அசைவு, அதிர்வு.]

நிலத்தோர் nila-t-tōr, பெ. (n.) மாந்தர்; human being.

நிலநடுக்கம் nila-naḍukkam, பெ. (n.) (உள்ளடுக்குகள் நொறுங்கி நகர்வதன் மூலம்) நிலத்தின் மேற்பரப்பு அடையும் அதிர்வு; earth tremor, earthquake.

[நிலம் + நடுக்கம்.]

நிலநடுக்கோடு nila-naḍu-k-kōḍu, பெ. (n.) இரு முனையங்களிலிருந்தும் நிலப்பந்தைச் சம அளவில் பிரிக்கக் குறுக்கு வாட்டில் இருப்பதாகக் கொள்ளும் கற்பனைக்கோடு; equator.

[நிலம் + நடு + கோடு.]

நிலப்படுகை nila-p-paḍugai, பெ. (n.) ஆற்றோரத் தமைந்துள்ள நீர்வளம் மிக்க நிலம்; land on the banks of a river fit for cultivation.

[நிலம் + படுகை.]

நிலப்படை nila-p-paḍai, பெ. (n.) (பண்டைக் காலத்திருந்த) நால்வகைப் படையுள்ளொன்றான தரைப்படை; military one among the four divisions; of armed force in olden days.

[நிலம் + படை.]

நிலப்பலா nila-p-palā, பெ. (n.) வேர்ப்பலா; common jack fruit.

[நிலம் + பலா.]

நிலப்பாகல் nila-p-pāgal, பெ. (n.) பாகல் வகை (மலை); balsam-apple, climber-mormordica humilis.

மறுவ. மிதிபாகல்.

[நிலம் + பாகல்.]

நிலப்பெயர் nila-p-peyar, பெ. (n.) வாழும் நாட்டின் அடிப்படையில் ஒருவனுக்கிடும் பெயர்; names of persons derived from their countries, as aruvāṅcōḷiyaṅ.

[நிலம் + பெயர்.]

நிலப்பெயர்ச்சி nila-p-peyarcci, பெ. (n.) இடமாறுகை (யாழ்.அக.); change of place.

[நிலம் + பெயர்ச்சி.]

நிலபுலம் nila-pulam, பெ. (n.) புன்செய், நன்செய் நிலம்;
(property in) dry and wet lands.

[நிலம் + புலம்.]

புல் → புலம் = பொருந்தியிருக்கும் நிலம்.]

நிலம்¹ nilam, பெ. (n.) 1. நீர் போல் இயங்காது
ஒரேயிடத்தில் நிலையாக நிற்கும் பூதவகை;
the earth. 2. மண்; ground, land. 3. நிலத்தின் புறணி;
soil. 4. தரை; ground. 5. நன்செய் அல்லது புன்செய்
ஆகிய வயல்; விளை நிலப்பரப்பு; field. 6. நீரும்
நிலமுஞ் சேர்ந்த ஞாலம்; the world. 7. இடம்; place.
8. நிலத்தினுள்ளார்; inhabitants of the world. 9. நிலமகள்;
Godness of earth. 10. நாடு; region. 11. நிலத்துண்டு;
piece of land. 12. யாப்பின் நிலைக்களம்; prosody point.
13. செய்யுளடியெழுத்து; poetical syllable. 14.
எழுத்தசை சீரென்னும் இசைப்பாட்டிடம்;
source of musical sound, as letters, syllables and metrical feet.
15. வரிசை; rank. 16. புலனறிவு; object of sense. 17.
மேன்மாடம் அல்லது மேல்தளம்; storey of upper
floor of a building. 18. அகத்திணையில் முதற்பொருள்
இரண்டினுள் ஒன்று; one of the mudarporul (nature of
land and season) in Agattinai.

[நில் → நிலம்]

ம., நிலம்; க., து., குட., பட., நெல., தெ. நேல.; துட.
நெலன்; கோத. நெலம், நெதல்; பர். நெந்தில்,
நெதில்

நிலம்புலம் nilam-pulam, பெ. (n.) பல்வகை நிலம்; different
kinds of lands.

[நிலம் + புலம்.]

நிலம்பெயர்கை nilam-peyargai, பெ. (n.) வேற்று
நாட்டிற்குச் செல்லுதல்; to go abroad.

[நிலம் + பெயர்கை.]

நிலமக்கள் nila-makkaḷ, பெ. (n.) மண்ணின் மைந்தர்கள்;
son of the soil.

[நிலம் + மக்கள்.]

நிலமகள் nila-magaḷ, பெ. (n.) நிலமாகிய பெண்; Goddess
of earth.

[நிலம் + மகள்.]

நிலமட்டம் nila-maṭṭam, பெ. (n.) 1. தரைமட்டம்; ground
level. 2. நீர்மட்டம்; water-level.

[நிலம் + மட்டம்.]

நிலமண் nila-man, பெ. (n.) மனைத்தளத்தை
நிரப்புமண்; earth forming the floor of the house.

[நிலம் + மண்.]

நிலமதிப்பு nila-madippu, பெ. (n.) தரை மதிப்பு; ground

value.

[நிலம் + மதிப்பு.]

நிலமயக்கம் nila-mayakkam, பெ. (n.) மண்கலப்பு; mixing
of soils.

[நிலம் + மயக்கம்]

நிலமானியம் nila-māṇiyam, பெ. (n.) கொடையாய்
வழங்கிய இறையிலி நிலம்; emolument given as land.

[நிலம் + மானியம்]

வ. மானியம்; த. இறையிலி.

நிலமுதல் nila-mudal, பெ. (n.) நில அடங்கற்குறிப்பு;
land register.

[நிலம் + முதல்]

நிலமெடு-த்தல் nilam-edu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வீடு
கட்டுதற்கோ, கோயிலமைப்பதற்கோ, கிணறு
தோண்டுகற்கோ அன்றி பிறவற்றிற்கோ உரிய
இடத்தைக் கணியம் மூலம் கணித்தறிந்த தேர்வு
செய்தல்; to select by astrological calculations an aus-picious
site for a house, temple or well.

[நிலம் + எடு.]

நிலவடி nila-v-āḍi, பெ. (n.) கையினாலடிக்கும்
கதிரடிப்பு; threshing grain with the hand. 2. களத்திற்
கையாலடித்த கூலமணி; grain threshed by the hand on
the threshing-floor.

[நிலம் + அடி.]

நிலவடுப்பு nila-v-aḍupu, பெ. (n.) நிலத்தில் அமைக்கும்
அடுப்பு வகை; a pit or hole dug in the ground, used as the
fire-place.

[நிலம் + அடுப்பு]

நிலவரம் nilavaram, பெ. (n.) 1. (நாடு, வீடு
முதலியவற்றின்) நடப்புநிலை, சூழ்நிலை; condition
(of the country, home, etc.). 2. (விற்பனை, அளவு
முதலியவற்றின்) நிலைமை; report.

நிலவரி nilavari, பெ. (n.) விளைச்சல், நீர்ப்பாய்வு
அடிப்படையில் விளை நிலத்துக்காக அரசு
தண்டும் ஆண்டு வரி; சாலை; land revenue.

[நிலம் + வரி.]

நிலவலையம் nila-valaiyam, பெ. (n.) நில மண்டிலம்;
terrestrial globe, the earth.

[நிலம் + வலையம்]

நிலவழி nila-vaḷi, பெ. (n.) ஊர்திகள் செல்லவும், மக்கள்
நடக்கவும் ஏற்றதாகத் தரையில் அமைக்கப்படும்
வழி; road intended for vehicles and public.

[நிலம் = தரை. வழி = பாதை]

[நிலம் + வழி.]

நிலவளி nila-vaḷi, பெ. (n.) இயற்கை, எரிவளி; natural
gas used as fuel.

[நிலம் + வளி.]

நிலவறை nila-v-arai, பெ. (n.) 1. நிலத்துள் அமைந்த அறை; cellar, subterranean hall. 2. எரி எண்ணெயைத் தேக்கி வைக்க நிலத்தடியில் அமைக்கப்படும் அறை; bunker.

[நிலம் + அறை. நில் → நில → நிலம். அறு → அறை.]

நிலவாடகை nila-vāḍagai, பெ. (n.) மேலெழுப்புங் கட்டடத்துக்கன்றி நிலத்துக்கு மட்டுமேயுரிய வாடகை; தரை வாடகை; ground rent.

[நிலம் + வாடகை. நிலம் = தரை.]

நிலவாடை nila-vāḍai, பெ. (n.) மண்ணின் மணம்; fragrance of soil.

[நிலம் + வாடை]

நிலவாரம் nila-vāram, பெ. (n.) மேல்வாரம்; owner's share of the produce of land.

[நிலம் + வாரம்.]

நிலவியல் nila-v-iyal, பெ. (n.) நிலத்தின் மேற்பரப்பாக அமைந்திருக்கும் மண், பாறை போன்றவற்றை விளக்கும் ஆய்வுத்துறை; soil science, geology.

[நிலம் + இயல்]

நிலவு¹-தல் nilavu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிலைத்திருத்தல்; to be permanent, fixed. 2. நின்று சிறத்தல்; to stay. 3. வழங்குதல்; to exist, to be in use, in vogue or in circulation, as a word; to be extant, in force of practice, as a religion. 4. ஒளிவிடுதல்; to emit rays; to shine. 5. பரவுதல்; to spread, extend, pervade.

[நூல் → நில் → நில → நிலவு (வே.க. 3:45)]

நிலவு² nilavu, பெ. (n.) 1. நிலா; moon. 2. நிலவொளி; moon light.

[நூல் - ஒளிர் தற்கருத்துவேர்.]

நூல் → நில் → நிலா → நிலவு]

நிலா nilā, பெ. (n.) 1. திங்கள் (நிலவு); moon. 2. நிலவொளி; moon light. 3. ஒளி; light, splendour.

ம. நிலா. தெ. நெல.

[நிலவு + நிலா.]

நிலை¹-தல் nilai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீண்ட காலத்திற்கு நீடித்து அமைதல்; stay for long; last. 2. (பார்வை) ஓர் இடத்திலேயே பதிதல்; (of eyes) get fixed on something or someone; 3. (பெயர் சொல் முதலியவை) உறுதிப்பட்டு வழங்குதல்; gain currency. 4. (குழந்தையைக் குறிப்பிடும்போது) உயிரோடு தங்குதல்; (of one's children) be left alive.

[நீள் → நிள் → நில் → நிலை]

நிலை² nilai, பெ. (n.) 1. நிற்கை; standing, staying. 2. உறுதி; firmness, fixedness, stability, permanence, durability. 3. தன்மை; character; quality; temper; nature. 4. நிலைமை; condition, state, situation. 5. தொழில்; profession, vocation, calling. 6. இடம்; place, seat, location. 7. தங்குமிடம்; stopping place, station, stand, residence. 8. நிலம்; earth. 9. நிலைத்திணை பார்க்க; see nilai-t-tinai. 10. வீடு, தேர்களின் தட்டு; storey, floor, as of a building; sitting room in a car. 11. கதவுநிலை; door-frame. 12. தூண்; pillar. 13. விளக்கு முதலியவற்றின் தண்டு; standard, as of a lamp. 14. ஒழுக்க நெறி; prescribed path. 15. வழக்கு; usage, custom. 16. வாழ்க்கை நிலை; stages of religious life. 17. குலம்; family, tribe. 18. கால்வழியுரிமை (பரம்பரைப் பாத்தியம்); inheritance, hereditary right. 19. இசைப்பாட்டு வகை; a kind of song. 20. பொழுது; time. 21. முழுத்தம்; a unit of time. 22. ஒருவகை நிலவளவு; a land measure for dry lands. 23. ஒருவன் நிற்கக்கூடிய நீராழம்; depth of water allowing one to stand in opp. to niḥcu. 24. அணிகலத் தொங்கல்; a pendant of a jewel.

தெ. நெலவு. க. நிலி. ம. நில.

[நீள் → நிள் → நில் → நிலை]

நிலைக்குத்து-தல் nilai-k-kuttu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) இறக்குந் தறுவாயில் விழிமுதலியன அசைவின்றி நின்றல்; to be fixed or rigid, as the eye at the dying stage.

[நிலை + குத்து-. நில் → நிலை. குல் → குத்து]

நிலைக்குழு nilai-k-kulu, பெ. (n.) சிக்கல்கள் எப்போது எழுந்தாலும் அதைப் பற்றி ஆய்வு செய்ய அமைக்கப்படும் நிலையான குழு; (any) standing committee.

[நிலை + குழு. நில் → நிலை. குல் → குள் → குழு.]

நிலைகுலை-தல் nilai-kulai-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிலைமை தவறுதல்; to be ruined in circumstances. 2. நெறிவழுவதல்; to swerve from the path of virtue. 3. தயங்குதல்; to be discouraged; to lose self-command; to be disconcerted, perplexed. 4. நிலைமை தளர்தல்; to lose hold; to be unstrung. 5. சிதறுண்ணுதல்; to be routed, as an army.

[நிலை + குலை-. நில் → நிலை.]

குல் → குலை → குலை-;]

நிலைகொள்(ளு)-தல் nilai-ko!(lu)-, 16 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உறுதியாதல்; to be permanent; to remain firm. 2. தன்னிலையடைதல்; to come into its natural state, as a diseased mind. 3. நிற்குமளவு ஆழமாதல்; to be just deep enough to allow one to stand in.

க. நிலிகொளா.

[நிலை + கொள்-;]

நிலைத்திணை *nilai-t-tinai*, பெ. (n.) 1. இயங்கு திணைக்கு எதிரிடையான இயங்கா (அசையா) திணை; the category of the immovables, as the vegetable kingdom. opp. to *iyangu-tinai*.

[நிலை + திணை]

நில் → நிலை - நிலைத்து நிற்பது, இயங்காதது.

நிலைநாட்டு-தல் *nilai-naṭṭu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) நிலைகொள்ளும்படி செய்தல், நிலைக்கச் செய்தல், நிறுவுதல்; enforce (peace, law and order; establish rights, facts etc.).

[நிலை + நாட்டு-]

நிலைநில்-தல் (நிலைநிற்பல்) *nilai-nil-*, 14 செ.கு.வி. (v.i.) கொள்கை முதலியவற்றில் உறுதியாய் நிற்பல்; to stand firm, as in one's principles; to maintain consistency.

[நிலை + நில்-]

நிலைப்பு *nilaiappu*, பெ. (n.) 1. உறுதிப்பாடு; permanence, continuance, durability. 2. விடாமுயற்சி; perserevance, persistence.

[நிலை → நிலைப்பு]

நிலைமை *nilaimai*, பெ. (n.) 1. படித்திறம்; condition; state, as of affairs, of one's feelings. 2. இயல்பு; quality; property; character. 3. வாழ்விலுள்ள நிலை; station, rank, degree. 4. நிற்குநிலை; standing posture. 5. திண்மை; strength. 6. உறுதி; firmness. 7. மெய்; truth, veracity, probity. 8. புகழ்; fame. 9. துறக்கம்; final bliss. 10. நிலவுடைமை; landed property.

[நில் → நிலை → நிலைமை]

நிலையம் *nilaiyam*, பெ. (n.) 1. தங்குமிடம்; house, habitation, abode, seat, place, room. 2. கோயில்; temple. 3. மருதநிலத்தூர்; agricultural town or village. 4. இலக்கு; object, aim; direction. 5. படி; degree, stage. 6. கூத்து; acting; dancing; dramatic exhibition. 7. தொடர்வண்டி நிலையம்; railway station. 8. பேருந்து நிலையம்; bus stand. 9. வாடகை வண்டிகளுள்ள கடை; a shop providing vehicle for hire, as bicycles. 10. நிலையம்; plant அனுமின் நிலையம்.

[நில்-நிலை-நிலையம் = நிற்குமிடம், தங்குமிடம்]

நிலையாமை *nilaiyāmai*, பெ. (n.) உறுதியாயிராமை; நிலையாயில்லாமை; instability, as of riches, transitoriness. 2. உறுதியின்மை; fickleness, wavering.

[நிலை + ஆ + மை]

(ஆ - எதிர்மறை இடைநிலை.)

நில-த்தல் *niva-*, 12 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உயர்தல்; to rise; to be elevated; to become high. 2. வளர்தல்; to grow.

3. படர்தல்; to spread. 4. மேலாதல்; to be exalted, distinguished. 5. மேல்வழிதல்; to swell, overflow inundate. 6. தோன்றுதல்; to appear, occur, arise.

க. நெகபு.

நிழல் *niḷal*, பெ. (n.) 1. சாயை; shade, shadow. 2. படிவடிவம் (பிரதி பிம்பம்); image, reflection, as in a mirror. 3. அச்சு; type, representation, counterpart. 4. ஒளி; lustre. 5. குளிர்ச்சி; coolness. 6. அருள்; grace, favour, benignity. 7. நயன்மை; justice. 8. புகலிடம்; protection, asylum, refuge. 9. இடம்; place. 10. இடம்; wealth, prosperity, affluence. 11. மரக்கொம்பு; branch of a tree. 12. நோய்; disease, ailment. 13. பேய்; devil.

ம. நிழல், நிழலிக்க (எதிர்ஒளி வருதல்); க.நெழல், நெரள், நெள்ளு; தெ. நிட; து. நெரெளு, கிரெளு; கோத. நொல்; து. நெச்; குட. நெள; கொலா. நீண்ட; நா. நீண்ட; பர். நீளு; கட. நிகர்; கோண். நிரா; பட. நாலு.

[நூல் → நில் → நில → நிழல் (வே.க.3:22.)]

நிழற்றல் *niḷaral*, பெ. (n.) நிரம்பா மென்சொல்; lisping, as of children.

[மிழற்று → நிழற்று → நிழற்றல்]

நிற்க *nirka*, வியங்.வி. (opt.v.) 1. இயங்கிக் கொண்டிருக்கிற அல்லது நடந்து கொண்டிருக்கின்ற ஒருவரை நிற்க வைக்கக் கூறும் ஏவற் சொல்; a word used to stop the person, who walking or doing. 2. அமர்ந்திருக்கிற ஒருவரையோ பலரையோ நோக்கி எழச் சொல்லும் ஏவற் சொல்; a word used to stand up the person, who in sitting down. 3. போக்குவரத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் காவல் துறையினர் கையில் காட்டி நிறுத்தும் வட்டப் பலகையில் எழுதியிருக்கும் சொல்; a word on the sound board used to show and control by the traffic police man. 4. (மடலில்) ஒரு செய்தி முடிவடைந்து அடுத்தது தொடங்குகிறது என்பதைத் தெரிவிக்கப் பயன்படும் சொல்; a connective used mostly in letters to indicate the ending of a subject and the beginning of another. 5. ஒழுக்குதல்; behavior.

[நில் → நிற்க.]

நிற்ப *nirpa*, பெ. (n.) (உலகப் பிறப்பிருவகையுள்) மரஞ்செடி கொடிகளாக நிற்பன; immovable as the vegetable kingdom.

[நில் - நிற்பன - நிற்ப. கடைக்குறை.]

நிற்பல் *nirral*, பெ. (n.) நிற்கை; staying.

[நில் → நிற்பு = நிற்பல்]

நிற-த்தல் nira-, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிறம் பிடித்தல்; to take on colour as fruits or leaves to be tinged as flowers. 2. நிறம் முற்றுதல்; to deeper in colour. 3. புதுப் பொலிபோடு இருத்தல்; to be distinguished, brilliants to be bright and fresh in appearance. 4. பயனளித்தல்; to have effect.

[நில் → நிற-,]

நிறம் niram, பெ. (n.) 1. வண்ணம்; complexion, colour. 2. சாயம்; dye, tincture. 3. இயல்பு; quality, property, temper, nature. 4. ஒளி; light, lustre. 5. புகழ்; fame, reputation. 6. இசை; harmony in music. 7. மார்பு; bosom, breast. 8. நடுவிடம்; middle place. 9. உயிர்நிலை; vital spot. 10. உடல்; body. 11. தோல்; skin.

க. நெற; தெ. நெறனு (மந்தனம்); து. நெரவு (ஆண் பிறப்புறுப்பு); கோண். (ஆண் விலங்கின் பிறப்புறுப்பு).

[நில் → (நிரை) → நிறை = நிறைதல் = நிறைந்திருத்தல். நிறை → நிறம் = வண்ணம் நிறைந்திருக்கும் நிலை.]

நிறமி niramī, பெ. (n.) (தோல், முடி, இலை முதலியவற்றிற்கு) நிறம் தரும் இயற்கையான நுண்பொருள் அல்லது (பொருளுக்கு) நிறம் கொடுக்கும் நுண்ணிய வேதிப்பொருள்; pigment (which gives something a particular colour)

[நிறம் → நிறமி.]

நிறு-த்தல் niru-, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தூக்குதல்; to weight, poise, balance. 2. தீர்மானித்தல்; to decide, determine. 3. படைத்தல், அமைத்தல்; to create, construct. 4. வைத்தல்; to put, set, place. 5. துலைதூக்கி எடை பார்த்தல்; to weight by using a balance.

[நில் → நிறு. நில் → நிலு → நிலுவை = தங்குகை, கட்டளை, எச்சம், நிலு → நிறு-,]

நிறுத்தி nirutti, வி.எ. (adv.) 1. தடை செய்தல்; to stop. 2. தகுந்த இடைவெளிவிட்டு, மெதுவாக; giving pause, slowly.

[நில் → நிறுத்து + இ.]

நிறுத்து¹-தல் niruttu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நிமிர நிற்கச் செய்தல்; to setup, raise erect, plant. 2. நிலை நாட்டுதல்; to fix on a firm basis; to set up, establish in life. 3. முடிவுசெய்தல்; to determine, resolve. 4. மனத்தை ஒரு நிலையில் இருத்துதல்; to concentrate, as the mind. 5. பணியமர்த்தல்; to appoint, place in office. 6. பேணுதல்; to maintain, support. 7. சீர்திருத்துதல்; to restore to better circumstances; to re-establish; to reform. 8. தழுவிக்கொள்ளுதல்; to keep one on friendly terms. 9. ஒப்புவித்தல்; to place under ones charge. 10. மேற்செல்லாதிருக்கச் செய்தல்; to stop as a

person; to arrest progress. 11. தள்ளி வைத்தல்; to put off; defer, postpone. 12. படிக்கும்போதும் பாடும்போதும் உரியவிடங்களில் நிறுத்துதல்; to make proper pauses, as in reading or singing. 13. விலக்குதல்; to dismiss, suspend. 14. செய்யா தொழிதல்; to put an end to. 15. அவித்தல்; to put out, extinguish, as a lamp.

க. நிரிக; ம. நிறுத்துக.

[நில் → நிறு → நிறுத்து.]

நிறுத்து²-தல் niruttu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. (ஒரு நோக்கத்திற்காக) நிற்கச் செய்தல்; to stop (a vehicle, etc.). 2. (பேச்சை) மேற்கொண்டு நிகழாதபடி செய்தல்; to stop (in activity). 3. (மின் விசிறி, மின் விளக்கு போன்றவற்றின்) செயல்பாட்டை நிற்கச் செயல்; to stop (the functioning of something); to switch off. 4. (வண்டி, படைவீரர் முதலியவற்றை ஓரிடத்தில்) இருக்கவிடுதல்; to park (a vehicle); station (an army, a sentry). 5. (ஒருவரைக்) காத்திருக்கச் செய்தல்; to make (some one) wait (so as to join him or her later). 6. (மற்றொருவர் முன் ஒருவரைக்) காணும்படி வைத்தல்; to produce (someone before someone). 7. (மனத்தை ஒன்றில்) நிலைக்கச் செய்தல்; to focus (mind on something). 8. (தேர்தலில்) போட்டியிட வைத்தல்; to put up (a candidate in an election) to field.

[நில் → நிறு → நிறுத்து.]

நிறுவனம் niruvanam, பெ. (n.) 1. ஊழியர், தொழிலாளர் முதலியோரைக் கொண்டு வணிகம், தொண்டு முதலியவற்றை மேற்கொள்வதற்கான ஆளுகை அமைப்பு; firm, concern. 2. கல்வி, ஆய்வுப்பணி அமைப்பு; (educational, research) institution, establishment.

[நில் → நிறு → நிறுவு

நிறுவு → நிறுவனம்.]

நிறுவு-தல் niruvu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. (மாதிக்கை, தாளிக்கை, அமைப்பு போன்றவற்றை முதன் முதலாக) தொடங்குதல், ஏற்படுத்துதல்; to found, to start, to constitute. 2. (கட்டடம், வரவேற்பு வளைவு முதலியவற்றை ஓரிடத்தில்) உருவாக்குதல், எழுப்புதல்; to be erect, to set up. 3. (எந்திரம், பொறி, சிலை முதலியவற்றைக் கொண்டுவந்து ஓரிடத்தில்) பொருத்துதல், அமைத்தல்; to install (a statue, machinery etc.). 4. (ஒரு கருத்தைத் தக்க சான்றுகளுடன்) நிலை நாட்டுதல், வலியுறுத்தல்; establish (a fact one's argument etc.).

[நில் → நிறு → நிறுவு.]

நிறை¹-தல் nirai-, 2. செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிரம்புதல்; to become full, to be replete. 2. மிகுதல்; to abound; to be copious, plentiful, profuse. 3. எங்கும் நிறைந்திருத்தல்; to be every where; to

pervade. 4. பொந்திகையாதல்; to be satisfied, contended. 5. அமைதியாதல்; to be silent.

க. நிரி; ம. நிறியக.

[நில் → நிறு → நிறை.]

நிறை² nirai, பெ. (n.) 1. சிதைவுபடா முழுமை (பூர்த்தி); completion, completeness. 2. எண்வகைப் பாடற் பயன்களுள் ஒன்று; fulness repletion, copiousness, one of eight pādarpayan. 3. மாட்சிமை; excellence splendour. 4. அடுத்தடுத்து வரும் பண்; note repeated often in singing a musical piece. 5. இரண்டு தாக்குடைய தாளவகை; a time-measure consisting of two beats. 6. நீர்ச்சால்; large water-pot. 7. நாட்கதிரும் நெல்லும் ஒரு பாணையிலிட்டு நிறைக்கும் நிகழ்வு; the ceremony of filling up a pot with nāt-kadir and paddy. 8. ஆசை; desire.

க. நெறெ.

[நில் → நிறை-.]

நிறைகோல் nirai-kōl, பெ. (n.) துலைக்கோல்; balance.

[நிறை + கோல்.]

நிறைவு niraiṅṅ, பெ. (n.) 1. முழுமை; fullness, completeness, perfection. 2. மிகுதி; abundance, copiousness, profusion. 3. நிரப்புகை; filling, diffusing. 4. பொந்திகை; satisfaction, contentment. 5. மகிழ்ச்சி; joy, gladness. 6. மாட்சிமை; excellence, glory. 7. துறக்கம் (மோட்சம்); final bliss.

தெ. நெரவு.

[நில் → நிறை → நிறைவு.]

நிறைவேற்று-தல் niraiṅṅ-ṅ, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. முடிவு பெறும்படி அல்லது பயன் கிடைக்கும்படி நடவடிக்கை மேற்கொள்ளுதல்; செயற்படுத்துதல்; to carry out, to fulfil, to implement. 2. (கடமையை, வேலையைச்) செய்தல், நிகழ்த்துதல்; to perform (ones duty).

[நில் → நிறை → நிறைவேற்று-.]

நிறைவேறு-தல் niraiṅṅ-ṅ, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. (மேற்கொண்ட நடவடிக்கையால்) முடிவு அல்லது பயன் கிடைத்தல்; to be completed, to get fulfilled. 2. (கடமை) செய்யப்பட்டு முடிதல்; (of duty) to be done. 3. (தீர்மானம், சட்டமுன்வடிவு முதலியவை) பெரும்பான்மை உறுப்பினர்களின் ஒப்புதல் பெறுதல்; (of a bill, amendment) to be passed.

[நில் → நிறை → நிறைவேறு-.]

நின் nin, பெ. (n.) உனது; yours.

[நீன் → நின்.]

நின்றுபோ nirṅṅ-pō, வி.எ. (adv.) ஓரிடத்தைக் கடக்குமுன் விழிப்பாய்க் கட; stop and go.

[நின்று + போ.]

நினை-த்தல் ninaṅṅ, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கருதுதல்; to think. 2. கருதிக்கலத்தல்; to consider, reflect, ponder. 3. நினைவிற் கொணர்தல்; to remember. 4. ஒன்றித்திருத்தல் (தியானத்தல்); to meditate. 5. அறிதல்; to know, understand. 6. நோக்கமாகக் கொள்ளுதல்; to intend, design, have in view. 7. போலச் செய்தல் (பாவித்தல்); to imagine, fancy.

க. நெனே.

நினைவு ninaṅṅ, பெ. (n.) 1. எண்ணம்; thought, idea. 2. உசாவு, கலப்பு; reflection, consideration. 3. நினைவாற்றல்; recollection, remembrance. 4. கற்பனை; imagination. 5. நோக்கம்; object, design, purpose. 6. விழிப்பு (கவனம்.); care, attention, thoughtfulness. 7. ஒன்றிப்பு (தியானம்); meditation, contemplation. 8. வருத்தம்; anxiety, distress. 9. அரசர்கட்டளை (கல்.); order, command as of a king. 10. நினைவுப் பொருள்; memorandum, memento. 11. ஊகம்; supposition. 12. கருத்து; notion. 13. கருத்துருவம்; conception. 14. கற்பனை; fancy.

ம. நினம்.

[நினை → நினைவு.]

நினைவேந்தல் ninaṅṅ-v-ēndal-, பெ.(n.) 1. சான்றோரையோ மதிப்புமிக்க குடும்பப் பெரியோரையோ அவரின் மறைவையொட்டி அவரின் பெருமைகளை நினைவு கூர்வதான நிகழ்ச்சி, இரங்கற்கூட்டம்; condolence meeting after the death of respected leader or family head. 2. மறைந்தவரின் நினைவுநாள்; anniversary commemorative of a person's death.

[நினைவு + ஏந்தல்]

நீ

நீ nī-, ம.பெ. (pron.) முன்னிலையொருமைப் பெயர்; second person singular.

ம. நிங்ஙன்; க., து., கோத. நிம்; தெ. ஈறு, மீறு; து. இரு, மிரு; கொலா. நிர்; நா. நிர்; பர். இம்; கட. இம்; கோண். இம்மக், நிம்மத் நிமெக்; கூ. ஈறு; குவி. மீம்பு; குரு. நீம்; மால. நம்; பிரா. நும்; நீன் → நீ (கடைக்குறை)

நீக்கம் nikkam, பெ. (n.) 1. நீங்குகை; separation, removal, disengagement, liberation. 2. பிளப்பு; interstice, gap, chink, crack. 3. நீளம்; length. 4. முடிவு; end, close. 5. தறுவாய்; occasion, opportunity.

[நீங்கு → நீக்கு → நீக்கம்.]

நீக்கு-தல் nīkku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஒழித்தல்; to remove, exclude, put aside, dismiss. 2. (ஒருவரைப் பதவியிலிருந்து) வெளியேற்றுதல், (ஒருவரின் பெயரைப் பட்டியல் போன்றவற்றிலிருந்து) எடுத்தல்; remove, dismiss (a person from his post) / strike off (one's name). 3. விடுவித்தல்; to extricate, liberate, exempt. 4. கழித்தல்; to deduct. 5. ஒதுக்குதல்; to turn, draw aside, as a curtain. 6. அழித்தல்; to kill, despatch, destroy. 7. அகலவைத்தல்; to spread out, as the legs, fingers. 8. திறத்தல்; to open, force apart. 9. பிரித்தல்; to separate. 10. கைவிடுதல்; to give up, abandon. 11. மாற்றுதல்; to change. 12. ஏற்கெனவே இருக்கும் தடையை மாற்றிக் கொள்ளுதல்; வேண்டாம் என விடுதல்; lift (sanctions, prohibition etc.)

தெ., க. நீகு; ம. நீக்குக.

[நீங்கு → நீக்கு-]

நீங்கள் nīṅgal, பெ. (n.) முன்னிலைப்பன்மைப் பெயர்; you.

[நீன் → நீம் → நீங்கள்.]

நீங்கு-தல் nīṅgu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பிரிதல்; to leave, go, depart, separate from. 2. ஒழித்தல்; to give up, abandon. 3. கடத்தல்; to pass over.

தெ., க. நீகு; ம. நீன்னுக.

[நீள் → நீங்கு-]

நீச்சம் nīccam, பெ. (n.) முடைநாற்றம்; stink, reek.

நீச்சு nīccu, பெ. (n.) 1. நீந்துகை; swimming. 2. வெள்ளம்; flood. 3. நீந்தக்கூடிய ஆழம்; swimming depth, as of water.

[நீந்து → நீச்சு.]

நீட்டம் nīṭṭam, பெ. (n.) 1. நீளம்; length. 2. ஓசையின் நீட்சி; elongation of sound.

[நீள் → நீட்டு → நீட்டம். (மு.தா.286)]

நீட்டல் nīṭṭal, பெ. (n.) 1. நீளச்செய்கை; lengthening, extending, stretching. 2. (இலக்.) குற்றுயிரை நெட்டுயிராக இசைக்கும் செய்யுள் திரிபு வகை; (gram.); poetic licence which consists in the lengthening of a short vowel into a long one. 3. அளவை நான்கனுள் நீட்டியளக்கும் முழம் காதம் போன்ற அளவு; linear measure, one of four *alavai*. 4. பெருங்கொடை; liberality.

[நீள் → நீட்டு → நீட்டல்]

நீட்டாணம் nīṭṭānam, பெ. (n.) 1. உப்புநீர், சாறு; soup. 2. குழம்பு; pottage.

[நீட்டு + ஆணம்.]

நீட்டி¹-த்தல் nīṭṭi-, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நீளச் செய்தல்; to lengthen. 2. காலந்தாழ்த்துதல்; to delay. 3. முடித்தல்; to finish, complete. 4. நெடும்பொழுது செல்லல்; to elongate.

[நீள் → நீளு → நீடு → நீட்டு → நீட்டி-]

நீட்டிப்பு nīṭṭippu-, பெ. (n.) உரிய காலம் முடிந்த பின்பும் தொடர்வதற்கான காலநீட்டிப்பு; extension (time).

[நீளடி → நீட்டு → நீட்டிப்பு-]

நீட்டு-தல் nīṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நீளச் செய்தல்; to lengthen, reach forth, extent, to stretch out. 2. முடக்காமல் நேர் நிறுத்துதல்; to straighten. 3. திருப்படையல் முதலியன படைத்தல்; to offer, as oblations. 4. கொடுத்தல்; to give. 5. செருகுதல்; to insert, drive into. 6. நீளப்பேசுதல்; to speak at length or too much. 7. இசை முதலியவற்றில் கால நீட்டித்தல்; to prolong, as a note. 8. கால நீட்டித்தல்; to delay, procrastinate, retard, defer.

[நீள் → நீட்டு-]

நீடம் nīṭam, பெ. (n.) பறவைக் கூடு; birds nest.

[நீள் → நீடு + அம் தொடர்ந்து தங்குமிடம்.]

நீடி-த்தல் nīṭi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீளுதல்; to lengthen time, distance. 2. நிலைநிற்றல்; to endure, last, to be permanent.

[நீடு → நீடி-]

நீடிப்பு nīṭippu, பெ. (n.) பதவி, வேலை போன்றவற்றில் ஒருவர் உரியகாலம் முடிந்த பின்பும் தொடர்ந்து இருப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் அளிக்கப்படும் கால அதிகாரிப்பு; extension (of service, permit, visa etc.)

[நீள் → நீளு → நீடு → நீடி → நீடிப்பு.]

நீடு-தல் nīṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீளுதல்; to grow long; to be lengthened; to be extended through space or time. 2. பரத்தல்; to spread; to extend. 3. பெருகுதல்; to abound; to be copious. 4. செழித்தல்; to thrive, grow well. 5. மேம்படுதல்; to rise high. 6. நிலைத்தல்; to last long; to endure; to be permanent. 7. இருத்தல்; to exist, subsist. 8. காலம் நீட்டித்தல்; to delay. 9. கெடுதல்; to become decayed.

தெ. நெகது., க. நீடு., ம. நீடுக.,

[நீள் → நீடு. (மு.தா.287).]

நீடு nīṭu, பெ. (n.) 1. நெடும் பொழுது; long time. 2. நெடுங்காலம்; a long time. 3. நிலைத்திருக்கை; permanence.

[நீளு → நீடு.]

நீண்ட nīṇḍa, பெ.அ. (adv.) (நீளத்தில்) அளவைவிட அதிகமான, (காலத்தில்) அதிகமாகச் செல்கிற; (in length and time) long.

[நீள் → நீண்ட.]

நீண்மை nīṇmai, பெ.(n.) பழைமை; antiquity, oldentimes.

[நீள் - நீண்மை.]

நீணிலம் nīṇilam, பெ.(n.) பெருநிலப்பரப்பு; large area.

நீணு-தல் nīṇu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நெடுந்தொலைவு செல்லுதல்; to go a long distance.

[நீள் → நீளு → நீணு-;]

நீத்தம் nīttam, பெ. (n.) 1. நீந்தற்குரிய ஆழிய இடம்; swimmingdeeperplace. 2. வெள்ளம்; flood. 3. ஆழம்; depth. 4. கடல்; sea. 5. மிகுதி; excess, abundance.

[நீந்து → நீத்தம்]

நீந்து-தல் nīndu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கை கால் களாலடித்து நீரில் மிதந்து செல்லுதல்; to swim in water. 2. பெருகுதல்; to overflow.

[நீஞ்சு → நீந்து-;]

நீப்பு nīppu, பெ. (n.) 1. துறவு; relinquishment, renunciation. 2. பிரிவு; separation, parting.

[நீ → நீப்பு]

நீம் nīm, பி. பெ. (pron.) முன்னிலைப் பன்மைப்பெயர்; you.

[நீன் → நீ → நீம்.]

நீயிர் nīyir, பி. பெ. (pron.) முன்னிலைப் பன்மைப்பெயர்; you.

நீர்¹-த்தல் nīr-, 11 செ.கு.வி. (v.i.) (நீர்மத்தின்) அடர்த்தியைக் குறைத்தல்; (மோர் போன்ற வற்றில்) நீர் கலந்து நீர்த்தன்மை உடையதாக்குதல்; to dilute (a liquid) make thin (by adding water). 2. (சண்ணாம்பில்) நீர் சேர்த்துக் குழைத்தல்; slake (lime).

[நீள் → நீர்-;]

நீர்² nīr, பெ. (n.) 1. ஐம்பூதங்களிலொன்றான நீர்; water, one of the five elements. 2. கடல்; sea, ocean. 3. சாறு; juice, liquor. 4. பனிநீர்; rosewater. 5. உடலிலுள்ள அரத்தம், பித்தநீர் முதலிய நீர்மப்பொருள்; humours of the body, as serum, lymph. 6. சிறுநீர்; urine. 7. ஈரம்; dampness, moisture, humidity. 8. ஒன்பான் மணியொன்றின் ஒளி; water in gem. 9. குணம்; nature, disposition. 10. நிலை; state, condition. 11. முறைமை; order, manner.

ம., க. கோத., து. கட., குவி. நீர்; தெ. நீர்., நீள்ளு; து. பர். நீர்; கொலா. இர்; பிரா. திர்., Skt. niru = water, juice, liquor.

நீர்³ nīr, பெ. (n.) முன்னிலைப் பன்மைப்பெயர்; you.

[நீன் → நீ → நீர்.]

நீர்க்கட்டு-தல் nīr-k-aṭṭu-, பெ. (n.) 1. சிறுநீர் தடைப் பட்டிருக்கும் நோய்; retention or stoppage of urine, stricture of urethra. 2. நீராலுண்டாகும் உடல் வீக்கம்; dropsy. 3. நீர்க்கோவை (இ.வ.); tonsillitis. 4. நீர்நோய் வகை (இ.வ.); inflammation of a synovial membrane, synovitis.

[நீர் + கட்டு-;]

நீர்க்கடன் nīr-k-aḍan, பெ. (n.) நீத்தார் பொருட்டுச் செய்யும் நீர்க்கரணம் (சடங்கு); libations of water with sesame seeds and quitch grass or kaus, offered to one's manes.

[நீர் + கடன்.]

நீர்க்கால் nīr-k-kal, பெ. (n.) 1. நீரோடும் வழி; water course. (C.E.M). 2. வாய்க்கால்; canal.

[நீர் + கால்-;]

நீர்க்குத்து nīr-k-kuttu, பெ. (n.) 1. சிறுநீர் தடைப்படுவதால் நீர்வழியிலேற்படும் குத்தல் வலி; an acute pain caused in the urethra from suppression or retention of urine. 2. கல்லடைப்பினால் நீர்த்தாரையில் உண்டாகும் குத்தல் வலி; pin prick pain felt in the urethra due to obstruction of calculus in the urethra, a urinary disease. 3. கொப்பூழ் (தொப்புள்); naval.

[நீர் + குத்து.]

நீர்க்குறி nīr-k-kurī, பெ. (n.) 1. தேரையர் செய்ததொரு தமிழ் மருத்துவ நூல். இது சிறுநீரை ஆராய்ந்து நோயைப் பற்றிக் கூறும்; a Tamil medical work compiled by Theraiyar, it treats of diagnostic examination of urine in detail before ascertaining or determining the disease. 2. சிறுநீர் ஆய்வு; the medical examination of urine-urinos copy, uroscopy. 3. தண்ணீர் ஏறுவதையும் இறங்குவதையும் காண்பிக்கும் அடையாளம்; a mark indicating the raise and fall of water-water mark. 4. பணத்தாள் முதலியவற்றில் பின்னொளியில் தோன்றப்படுமாறு பொறிக்கப்பட்டிருக்கும் எழுத்துகள் அல்லது உருவ வடிவம்; water mark shows on back light in papers like currency note.

[நீர் + குறி.]

நீர்க்கோவை nīr-k-kōvai, பெ. (n.) 1. சளி; cold. 2. சிலேட்டும (கப) நோய்; bronchial catarrh. 3. நீராலுண்டாகும் உடம்பு வீக்கம்; dropsy.

[நீர் + கோவை.]

நீர்க்கோழி nīr-k-kōḷi, பெ. (n.) நீர்வாழ் பறவை வகை; water fowl.

[நீர் + கோழி.]

நீர்ச்சீலை nīr-c-cīlai, பெ. (n.) குளித்துணி; loin cloth.

[நீர் + சீலை.]

மறுவ. கோவணம்.

நீர்த்தாரை nīr-t-tārai, பெ. (n.) 1. சாக்கடை; gutter.
2. மழைத்தாரை; rain water.

[நீர் + தாரை.]

நீர்த்துறை nīr-t-turai, பெ. (n.) நீர்நிலையில்
இறங்குமிடம்; ghat, a path of descent to a tank or river; ford,
ferry; watering-place for cattle; place for bathing or washing clothes.

[நீர் + துறை.]

நீர்த்தூம்பு nīr-t-tūmbu, பெ. (n.) மதகு; sluice.

[நீர் + தூம்பு.]

நீர்த்தெளி nīr-t-teḷi, பெ. (n.) திருக்கோயிலிற் செய்யும்
குடமுழுக்கு; ceremony of consecration or purification in a
temple.

[நீர் + தெளி.]

நீர்த்தேக்கம் nīr-t-tēkkam, பெ. (n.) ஆற்றின் குறுக்கே
அணை கட்டி நீரைத்தேக்கி வைத்திருக்கும் இடம்;
ஆற்றுநீர் அல்லது மழைநீர் தேக்கி வைக்கப்
பட்டிருக்கும் ஏரி, குளம் முதலியவை; dam, reservoir,
tank.

[நீர் + தேக்கம்.]

நீர்நிலை nīr-nilai, பெ. (n.) ஏரி குளம் முதலியன; tank,
lake, pond etc.

[நீர் + நிலை.]

நீர்ப்படை nīr-p-padai, பெ. (n.) நடுகல்லை நீராட்டித்
தூய்மை செய்தலைக் கூறும் புறத்துறை; theme of
bathing a nadukal before consecration.

[நீர் + படை.]

நீர்ப்பத்தாயம் nīr-p-pattāyam, பெ. (n.) நீர்த்தொட்டி;
cistern reservoir of water.

[நீர் + பத்தாயம்.]

நீர்ப்பிடிப்பு nīr-p-piḍippu, பெ. (n.) 1. ஏரியில்
நீர்பற்றுமிடம்; water-spread of a tank. 2. நிலத்தில் நீர்
வடியாது நிற்கும் நிலை; water-logged condition, as of
land. 3. நீரளவு; quantity of water. 4. காய்கனிகளிலுள்ள
சாறு; juice of fruits or vegetables.

[நீர் + பிடிப்பு.]

பிடி - கைப்பற்றுதல், நிறுத்திக் கொள்ளுதல்,
வயப்படுத்தல், பிடி → பிடிப்பு.

நீர்மட்டம்¹ nīr-maṭṭam, பெ. (n.) (அணை, ஏரி
முதலியவற்றில்) நீர் இருக்கும் அளவின் உயரம்;
level of water (in a reservoir, lake, etc.)

[நீர் + மட்டம்.]

நீர்மட்டம்² nīr-maṭṭam, பெ. (n.) 1. கொத்தன் நிலாவட்டம்
பார்க்குங் கருவி; bricklayers level. 2. சாதி மட்டப்
பலகை; spirit-level.

தெ. நீருமட்டமு; க. நீர்மட்ட.

[நீர் + மட்டம்.]

நீர்மாலை nīr-mālai, பெ. (n.) உயிர் நீங்கிய உடலைக்
(பிணத்தை) குளிப்பித்தற்கு நீர்கொண்டுவருஞ்
சடங்கு அல்லது செய்கை; ceremony of bringing water
for bathing a corpse before cremation or burial.

[நீர் + மாலை.]

நீர்முட்டு nīr-muṭṭu, பெ. (n.) பூச்சிக் கடியினாலேனும்,
கண்ணோவினாலேனும் கண்ணினின்று நீர்
வடிசை (M.L.); incessant watering in the eyes, as in cases of
bites, or corneal inflammation.

[நீர் + முட்டு.]

நீர்மை nīrmai, பெ. (n.) 1. நீரின்றன்மை; property of
water, as coolness. 2. தன்மை; property, nature, inherent
quality. 3. சிறந்த குணம்; goodness, essential excellence.
4. எளிமை; affability. 5. அழகு; beauty. 6. ஒளி; brilliance,
lustre. 7. நிலைமை; state condition. 8. ஒப்புரவு; observance
of proper rules or established custom.

[நீர் → நீர்மை.]

நீர்விட்டுப்போ-தல் nīr-vittu-p-pō-, 8 செ.கு.வி. (v.i.)
1. பதனழிந்து சுவை கெடுதல்; to become tasteless or
spoiled, as boiled rice. 2. மிகுதியாக வியர்த்தல்; to perspire
profusely, as in fever.

[நீர் + விட்டுப்போ-.]

நீர்வீழ்ச்சி nīr-viḷcci, பெ. (n.) மலையருவி; water-fall.

[நீர் + வீழ்ச்சி.]

நீர்வேட்கை nīr-vēṭkai, பெ. (n.) நீர்விடாய்,
தாகமெடுத்தல்; thirst.

[நீர் + வேட்கை.]

நீர்ட்டு-தல் nīr-aṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தாரை வார்த்தல்;
to pour water in making a gift.

[நீர் + அட்டு-.]

நீரடைப்பு nīr-aḍaiṭṭu, பெ. (n.) சிறுநீர்த் தடைநோய்;
retention of urine.

[நீர் + அடைப்பு.]

நீராக்கு-தல் nīr-ākkū, 9 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒருவனை

இரக்கங்கொள்ளும்படி செய்தல்; to make one pity.
2. மாழை முதலியவற்றை நீர்மமாக்குதல்; to melt the metal into liquid state. 3. பால் முதலியவற்றிற்கு நீர் கலத்தல்; to dilute, as milk. 4. நெட்டுருப் பண்ணுதல்; to get by heart.

[நீர் + ஆக்கு-]

நீராவி nīr-āvi, பெ. (n.) வெப்பத்தினால் மாறிய நீரின் ஆவி; steam.

[நீர் + ஆவி. ஆவு-முன்செல், மேலேறு. ஆவு → ஆவி=புகை, நீராவி.]

நீராளம் nīr-ālam, பெ. (n.) 1. நீர்த்தன்மை; fluidity. 2. நீர்மிகுதி; abundance of water. 3. நீருடன் கலந்த உணவு; liquid food. 4. மயக்கமளிக்காத, தித்திப்புக்கள்; sweet toddy.

[நீர் → நீராளம்.]

நீரியல் nīr-iyal, பெ. (n.) நிலத்தின் அடியிலும் மேற்பரப்பிலும் இருக்கும் நீரைப்பற்றியும் அந்த நீருள்ள இடத்தின் அமைப்பைப் பற்றியும் விளக்கும் அறிவியற்பிரிவு; hydrology.

[நீர் + இயல்.]

நீரிழிவு nīr-iḷivu, பெ. (n.) மூத்திரம் சர்க்கரைத் தன்மை கலந்து மிதமிஞ்சி இறங்கும் நோய்; diabetes.

[நீர் + இழிவு.]

நீரோட்டம்¹ nīr-ōṭṭam, பெ. (n.) 1. ஓடும் நீர்; running water, current. 2. மணியின் உள்ளொளி; lustre or water of a gem. 3. நீர் செல்லுங்கால்; rivulet, channel.

[நீர் + ஓட்டம்.]

நீரோட்டம்² nīr-ōṭṭam, பெ. (n.) 1. (கடல், ஆறு போன்ற வற்றில்) வெளியே தெரியாத, விசையோடு செல்லும் நீரின் இயக்கம்; current (in a river or sea).

[நீர் + ஓட்டம்.]

நீரோட்டம்³ nīr-ōṭṭam, பெ. (n.) 2. (உருவாத் தாள், தாள் முதலியவற்றில்) வெளிச்சத்திற்கு எதிராய்ப் பார்த்தால் மட்டுமே புலப்படக்கூடிய வகையில் அச்சடிக்கப் பட்டிருக்கும் உருவம் அல்லது எழுத்து; watermark (in a currency note, paper etc.).

[நீர் + ஓட்டம்.]

நீலம் nīlam, பெ. (n.) 1. நீலநிறம்; blue azure or purple colour. 2. நீலச்சாயம்; blue die, indigo. 3. தொன் மணியுளொன்று; sapphire. 4. மாணிக்க வகை; a kind of gem. 5. ஒன்பது செல்வத்துளொன்று; one of the nine treatise of kubēra. 6. கருப்பு; black colour. 7. இருள்; darkness. 8. கருங்குவளை; blue nelumbo. 9. நீல ஆடை; blue cloth. 10. நஞ்சு; poison. 11. மருந்தாகப் பயன்படும் தாமிரக் காடிப் படிசு அடை; verdigris.

12. கண்ணிலிடும் மை; collyrium. 13. பனைமரம்; palmyra tree. 14. பழைய காசு வகை; an old coin.

[நிழல் = சாயல், இருட்டு, நிழல் → நீழ் → நீல் → நீலம். நீர் → நீல் → நீலம் = கடலின் நீறம்.]

நீலி nīli, பெ. (n.) 1. கருநிறம்; black hue. 2. கொற்றவை; Durgai. 3. மலை மகள்; Pārṣvati. 4. ஒரு பெண் பேய்; a female devil. 5. கொடியவள்; wicked woman. 6. அவுரி; indigo plant. 7. மேகவண்ணப் பூவுள்ள மருதோன்றி (I); western ghats blue nail dye. 8. கருநொச்சி (மலை); three-leaved chaste tree. 9. பாம்பின் நச்சுப் பற்களுளொன்று; a poison fang of a snake. 10. துரிசு; blue vitriol.

நீவு-தல் nīvu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தடவிக் கொடுத்தல்; to stroke, rub gently, handle softly. 2. கோதுதல்; to smooth by passing the fingers over. 3. துடைத்தல்; to wipe off. 4. பரப்புதல்; to spread. 5. பூசுதல்; to daub, smear.

நீழல் nīḷal, பெ. (n.) 1. காற்று; wind. 2. குளிர்ந்தம், ஒளி ஒதுக்கம், சாயல்; shade.

[நிழல் → நீழல்.]

நீள் nīl, பெ. (n.) 1. நீளம்; length, extension, elongation. 2. நெடுங்காலம்; long time, duration. 3. உயரம்; height, tallness, loftness. 4. ஆழம்; depth. 5. ஒளி; light, lustre. 6. ஒழுங்கு; order, series, row.

தெ. நீலுகு (உடலுறுப்புக்களை நீட்டுதல்); கோத. நீர், நீன்; நீட் (நீளுதல்); துட. நீர் (நீட்டுதல், விரித்தல்).

[நெகிள் → நிகள் → நீள்.]

நீள்சதுரம் nīl-śaduram, பெ. (n.) செவ்வகம்; rectangle.

[நீள் + சதுரம்.]

நீளம் nīlam, பெ. (n.) 1. நெடுமை; extension, length. 2. தொலைவு; distance remoteness. 3. தாமதம்; delay, procrastination.

க. நீள, ம. நீளம்.

[நீள் → நீளம்.]

நீளி-த்தல் nīli-, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீளுதல்; to be lengthened, extended. 2. நெடுங்காலமிருத்தல்; to be long as time or life; to be prologued; to last long endure. 3. சுணங்குதல்; to be protracted, delayed.

க. நீள்.

[நீள் → நீளி-]

நீறாகு-தல் nīrāgu-, 7 செ.கு.வி. (v.i.) சாம்பலாய்ப் போதல்; to be burnt to ashes.

[நீறு + ஆகு-]

நீறு-தல் nīru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சுண்ணமாதல்; to become slaked, as lime. 2. சூரணமாதல்; to be turned to ashes or calcined, as metals or stones. 3. அழிதல்; to perish,

to be ruined.

ம. நீறுக.

[நுல் → நீள் → நீல் → நீர் → நீறு-,]

நு

நுக்கு¹-தல் nukku-, 5 செ.குன்றா.வி. (v.t.)

1.பொடியாக்குதல்; to break in pieces, grind to powder, crush. 2. புடைத்தல்; to thrash, beat soundly.

தெ க., க. நுக்கு; ம. நொக்குக.,

[நொறுக்கு → நுக்கு → நுக்கு-தல்]

நுக்கு²-தல் nukku-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மிகுதியாய்ப்

பெய்தல்; to pour heavily.

ம. நொக்குக; க., தெ. நுக்கு

[நொறுக்கு → நுக்கு → நுக்கு - தல்]

நுக்கு nukku, பெ. (n.) எட்டி மரம்; strychnine-tree.

மறுவ. காஞ்சிரை.

நுகத்தடி nuga-t-tadi, பெ. (n.) ஏர், வண்டி போன்ற வற்றினை இழுத்துச் செல்வதற்காக மாட்டின் கழுத்தில் பிணைக்கப் பயன்படுத்தப்படும் நீளமான உருட்டுக்கட்டை; yoke.

மறுவ. நுகக்கோல், முகத்தடி.

ம. நுகத்தடி

[நுகம் + தடி]

நுகம் nugam, பெ. (n.) 1. காளையின் கழுத்தில் பூட்டப்படும் மரம்; yoke. 2. சுமை (பாரம்); burden, weight. 3. வலிமை; power, strength. 4. பதினைந்தாவது விண்மீனாகிய விளக்கு (சுவாதி) விண்மீன்; the 15th star. 5. கொடு நுகம் (மகநாள்); the 10th star. 6. கதவுக்குக் காப்பாக இடப்படும் கணையமரம்; protecting bar of a door.

ம. நுகம்; க. நொக(9); வ. யுக(9); குட. நொக;

து. நுக, நொக; தெ. நொக.

[உ → உக → உகம் = இணை, நுகம். உகம் - நுகம் = ஏரிலும் வண்டியிலும் காளையகளைப் பூட்டும் மரம்.]

நுகர்¹-தல் nugar-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. துன்பப் படுதல்; suffering.

[நுல் → நுள் → நுழு → நுகு → நுகர் → நுகர் - தல். நுல்-தல்=துளைத்தல்]

நுகர்²-தல் nugar-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. துய்த்தல்; to enjoy; to experience, as the fruits of actions.

2. உண்ணுதல்; to eat, drink. 3. செய்தல்; to do perform.

[நுல் (துளை) → நுள் → நுழு → நுகு → நுகர் → நுகர் - தல் (வே.க.)]

நுகர்ச்சி nugarcci, பெ. (n.) 1. வினைப்பயன் துய்ப்பு (அனுபவம்); to enjoyment, experience of pleasure or pain, as from former deeds. 2. உண்ணுகை; eating, feeding. 3. துய்ப்புணர்ச்சி; sensation.

[நுகர் → நுகர்ச்சி]

நுகர்பொருள் nugar-poral, பெ. (n.) அன்றாடத் தேவைகளுக்காக மக்கள் வாங்கிப் பயன்படுத்தும் பொருள்; consumer goods.

[நுகர் + பொருள்]

நுகர்வு nugarvu, பெ. (n.) நுகர்ச்சி பார்க்க; see nugarcci.

நுகர்வோர் nugarvōr, பெ. (n.) தன் பயன் பாட்டுக்காகப் பொருளை வாங்குபவர்; consumer.

[நுகர்வு → நுகர்வோர்]

நுகும்பு nugumbu, பெ. (n.) 1. பனை, வாழை முதலிய வற்றின் மடல் விரியாத குருத்து; unexpanded tender leaf of palmyra, plantain, etc. 2. பனையோலை; palmyra leaf.

[நுல் (=இளமை, மென்மை) → நுள் → (நுழு) → நுகு → நுகும்பு = பனங்குருத்து. ஓ. நோ : தொழு → தொகு (வே.க.)]

நுகை¹-தல் nugai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தளர்தல்; to become lax, loose, as a garment. 2. இளகுதல்; to become soft, as the earth from rain.

[நுள் → நுகு → நுகை → நுகை-தல் (ச.வி.)]

நுகை²-த்தல் nugai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தளரச் செய்தல்; to relax, loosen, slacken, mitigate. 2. இளகச்செய்தல்; to soften.

[நுள் → நுகு → நுகை → நுகை-த்தல் (ச.வி.)]

நுகை nugai, பெ. (n.) 1. தளர்; loose. 2. இளகு; soft.

[நுள் → நுகு → நுகை (ச.வி.)]

நுகைவு nugaivu, பெ. (n.) 1. தளர்வு; looseness, laxity. 2. தளர்ந்தது; anything loose. 3. மென்மையானது (மிருது); softness, mellowness. 4. தணிவு; mitigation, relaxation, as of a disease. 5. மனக்கனிவு; tenderness of mind. 6. பொருளுதவி; pecuniary.

[நுகை → நுகைவு]

நுங்கள் nuṅgal, ப.பெ. (pron.) 1. முன்னிலைப் பெயராகிய நீங்கள் என்பது வேற்றுமை யுருபேற்கும்போது அடையும் உருவம்; the form which nīṅgal assumes in oblique

cases. 2. உங்கள்; your.

[நும் → நுங்கள்]

நுங்கு¹-தல் nuṅgu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விழுங்குதல்; to swallow, devour. 2. வயிறாரப் பருகுதல்; to drink in large draughts. 3. கைக் கொள்ளுதல், கைப்பற்றுதல்; to take possession of capture. 4. உட்கொள்ளுதல்; to include, suck.

து. நிற்குநி, நிற்குடுநி, திற்குநி, திற்குடுநி; க. நுங்கு; குரு. நுநுக்நா; மா. நுந்கெ; பிரா. நுகுசிங் (nugushing).

[நுல் (துளை) → நுள் → நுழு → நுகு → நுங்கு → நுங்கு - தல் = துளை போன்ற வாய்க்குளிட்டு விழுங்குதல் (வே.க.)]

நுங்கு²-தல் nuṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கெடுதல்; to perish; to be destroyed.

நுங்கு³ nuṅgu, பெ. (n.) 1. இளம் பனங்காயின் உள்ளீடான இனிப்புச் சுவையுடைய வழவழப்பான சதைப்பகுதி; pulpy kernel of a tender palmyra fruit. 2. நுங்குக்காய்; tender palmyra fruit.

தெ. நுங்கு; ம. நொங்ங.

[நுல் = இளமை, மென்மை. நுல் → நுள் → நுழு → நுகு → நுங்கு = இளம்பனங்காய்]

நுங்குக்கட்டி nuṅgu-k-kaṭṭi, பெ. (n.) முற்றின நுங்கின் உள்ளீடு; hard pulp of the seed of a palmyra fruit.

மறுவ. கொட்டை நுங்கு.

[நுங்கு + கட்டி]

நுங்குக்குவளை nuṅgu-k-kavaḷai, பெ. (n.) நுங்கு எடுத்தப் பனங்காய்; shell of a young palmyra fruit after the pulp has been removed.

மறுவ. நுங்குக்கோம்பை, நுங்குக்கோளை.

[நுங்கு + குவளை]

நுங்குகை nuṅgugai, பெ. (n.) விழுங்குகை; the act of swallowing-Deglutition.

[நுங்கு → நுங்குகை]

நுங்குநீர் nuṅgu-nīr, பெ. (n.) பனையினங்காயின் தண்ணீர்; water of young palmyra fruit.

[நுங்கு + நீர்]

நுங்கை nuṅgai, பெ. (n.) 1. உன் தங்கை; your younger sister. 2. உன்தாய்; your mother.

[நும் → நுங்கை. முன்னிலைப்பெயர்]

நுசுப்பு nuṣuppu, பெ. (n.) மகளிர் சிற்றிடை; waist of a woman.

[நுல் → நுள் → நுளு → நுகு → நுகுப்பு = நுணுகிய,

மகளிர் இடை; சிறுத்த இடை. நுல் = சிறுமை, மென்மை. ஒ.நோ : உளு → உசு.]

நுட்பம் nuṭpam, பெ. (n.) 1. நுணுக்கம், நுண்மை; minuteness, fineness. 2. அறிவு நுட்பம், அறிவுக் கூர்மை; subtlety, insight, acuteness. 3. பொருளின் நுட்பம்; precision, accuracy. 4. கரந்துறை கோள்களுள் ஒன்று; an invisible planet. 5. காலநுட்பம்; minute point of time. 6. ஒரு கருத்தைக் குறிப்பினாலுணர்த்தும் பொருளணி; figure of speech which expresses an idea by implication. 7. நுண்ணிய ஆராய்ச்சி தோன்ற எழுதப்பெற்ற உரை; critical commentary.

[நுட்பு → நுட்பம்] [நுட்பு + அம்]

நுட்பு nuṭpu, பெ.எ. (adj.) நுண்மை; minuteness.

[நுண் → நுண்பு → நுட்பு (வே.க.) நுள் + பு - நுட்பு (சு.வி.)]

நுடக்கம்¹ nudakkam, பெ. (n.) 1. அசைவு; shaking, waving, as of a flag in the wind; tremulousness. 2. துவட்சி; flexibility, pliability. 3. தள்ளாட்டம்; tottering, as of an old man. 4. கூத்து; dancing. 5. வளைவு; bend, flexure.

[நுடங்கு → நுடக்கம்]

நுடக்கம்² nuḍakkam, பெ. (n.) 1. நுட்பம்; minuteness. 2. முடக்கம்; condition of being bent as limbs.

[நுடங்கு → நுடக்கம்]

நுடக்கு¹-தல் nuḍakku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கழுவுதல்; to wash. 2. துவட்டுதல்; to wipe off moisture. 3. மாய்த்தல்; to destroy. 4. கரைத்தல்; to dissolve. 5. மடக்குதல்; to bend, fold.

[நுடங்கு → நுடக்கு]

நுடக்கு² nuḍakku, பெ. (n.) அசைவு; shaking, waving as of a flag in the wind.

[நுடங்கு → நுடக்கு]

நுடங்கு¹-தல் nuḍaṅgu, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அசைதல்; to shake, wave, to be tremulous. 2. துவளுதல்; to be flexible, pliable. 3. தள்ளாடுதல்; to totter, tremble. 4. ஆடுதல்; to dance. 5. வளைதல்; to be bent. 6. நுட்பமாதல்; to be fine, thin, at tenuated. 7. அடங்குதல்; to be contained. 8. ஈடுபடுதல்; to be fascinated.

[நுள் (வளைவு) → நுட → நுடங்கு → நுடங்கு - தல் (மு.தா.)]

நுடங்கு²-தல் nuḍaṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மெலிதல்; to be feeble thin or weak.

[நுடங்கு¹ → நுடங்கு² - தல்]

நுடங்கு³ nuḍaṅgu, பெ. (n.) 1. அசைவு; tremulousness. 2. நுட்பம்; thinness, smallness. 3. துவளுதல்; to be flexible.

[நுடங்கு¹ → நுடங்கு³]

நுடம் nuḍam, பெ. (n.) 1. வளைவு; bent. 2. கால், கை

வளைவு; crookedness.

[நுள்(வளைவு) → நுட → நுடம் (மு.தா.)]

நுண்¹ nuṇ, பெ. (n.) 1. அணு; minute particle of matter. 2. நுண்மை; minuteness.

ம. நுண்ம; கோத. நுந்க்.

[முள் → நுள் → நுண் = கூர்மை, நொய்மை, சிறுமை, முள் = ஊசி, ஊசிபோன்ற உறுப்பு (சு.வி.40)]

[நுல் (கூர்மை, சிறுமை) → நுள் → நுண் (வே.க.)]

[முன் → முனி → நுனி → நுணி → நுண்]

நுண் - L min. இதனின்று minor, minority, minish, minin, minimum, ministrel, minute, minus முதலிய பல சொற்கள் பிறக்கும். (ஒ.மொ.நா.326).

நுண்² nuṇ, கு.பெ.எ. (adj.) 1. நுட்பமான; fine. 2. நுணுக்கமான; minute. 3. கூரிய; sharpness. 4. நொய்ய; lightness. 5. பருப்பொருளல்லாத; minuteness.

க. நுண்; து. நொண்ணத, நொண்ணகே; தெ. நுநு.

[நுல் (கூர்மை, சிறுமை) → நுள் → நுண்]

நுண்கணிதம் nuṇ-kanidam, பெ. (n.) இடத்தையும் காலத்தையும் பொறுத்து மாறுபடும் அளவுகளைக் கணக்கிடுவதற்கான ஒரு வகைக் கணிதப் பிரிவு; calculus.

[நுண் + கணிதம்]

நுண்கலை nuṇ-kalai, பெ. (n.) அழகியலை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஓவியம், இசை, சிற்பம் போன்ற கலை; fine arts like painting, music etc.

[நுண் + கலை]

நுண்காட்சி nuṇ-kāṭci, பெ. (n.) கூர்ந்து பார்க்கும் காட்சி; observation.

[நுண் + காட்சி]

நுண்கிருமி nuṇkirumi, பெ. (n.) நுண்ணுயிர்; virus, bacteria, germ.

[நுண் + Skt. கிருமி]

நுண்டுக்கில் nuṇḍugil, பெ. (n.) பட்டாடை வகை; a kind of fine silk cloth.

[நுண் + துகில்]

நுண்ணாய்வாளர் nuṇṇāy-vāḷar, பெ. (n.) துல்லியமான திறனாய்வாளர்; critic.

[நுண் + ஆய்வாளர்]

நுண்ணிய nuṇṇiya, பெ.எ. (adj.) 1. மிகச் சிறிய; tiny. 2. நுட்பமான; fine. 3. நுணுக்கமான; minute.

[நுண் → நுண்ணிய]

நுண்ணியம் nuṇṇiyam, பெ. (n.) நுண்ணறிவுடைமை; acute intellect.

[நுண் → நுண்ணியம்]

நுண்ணியர் nuṇṇiyar, பெ. (n.) 1. அறிவுடையோர்; intellectual people. 2. நுட்பமானவர்; subtle man. 3. பெரியோர்; great persons. 4. மந்திரிகள்; the ministers.

[நுண் + நுண்ணியர்]

நுண்ணுயிர் nuṇṇuyir, பெ. (n.) 1. நுண்ணோக்கியின் மூலம் மட்டுமே அறிந்திடக்கூடிய பலவகையான மிகச் சிறிய உயிரினம்; micro organism. 2. சிற்றுயிர்; delicate life of small creatures.

E. germ; F. microbe; G. mikrobe(f); It. microbo.

[நுண் + உயிர்]

நுண்ணுருக்கு-தல் nuṇ-ṇ-urukku-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) கரையவுருக்குதல்; to melt thoroughly.

[நுண் + உருக்கு-தல்]

நுண்ணோக்கி nuṇṇōkki, பெ. (n.) கண்ணுக்கு எளிதாகப் புலப்படாத மிகச் சிறிய பொருட்களையும், நுண்ணுயிரி (கிருமி)களையும் காண்பதற்கு ஏற்றவாறு பெரிதுபடுத்திக் காட்டக்கூடிய ஆடிகளைக் கொண்ட (அறிவியல்) கருவி; microscope.

[நுண் + நோக்கி]

நுண்பிண்டி nuṇ-piṇḍi, பெ. (n.) புழுதி; dust.

[நுண் + பிண்டி, பிண்டி = பொடி, புழுதி]

நுண்புலம் nuṇ-pulam, பெ. (n.) நுண்ணறிவு; insight.

[நுண் + புலம்]

நுண்பொருள் nuṇ-porul, பெ. (n.) 1. நுண்ணிய பொருள்; minute things, dist. fr. paru-p-porul. 2. நுட்பமான கருத்து; subtle meaning or idea.

[நுண் + பொருள்]

நுண்மணல் nuṇ-maṇal, பெ. (n.) சிறுமணல்; fine sand.

[நுண் + மணல்]

நுண்மை nuṇmai, பெ. (n.) 1. நுணுக்கம், நுட்பம்; minuteness. 2. மிகுதி; excess. 3. கூர்மை; sharpness. 4. வேலை நுட்பம்; refinement, nicety, exquisiteness, as in workmanship. 5. அறிவு நுட்பம்; acuteness, subtlety, discrimination. 6. பொருணுட்பம்; precision, accuracy. 7. சிற்றுண்டி; delicacies, dainties. 8. கழுக்கம் (இரகசியம்); mystery.

க. நுண்மை; ம. நுண்ம

[நுல் = (கூர்மை, சிறுமை, மென்மை) → நுள் → நுண் → நுண்மை] (வே.க.)

நுணக்கம்¹ nuṅakkam, பெ. (n.) 1. கூர்மை; sharpness. 2. நுண்மை; minuteness. 3. நுடக்கம்; bending.

[நுணங்கு → நுணக்கம்]

நுணக்கம்² nuṅakkam, பெ. (n.) 1. வாட்டம்; withering, fading.

[நுணங்கு → நுணக்கம்]

நுணகம் nuṅagam, பெ. (n.) பொன்; gold.

[நுணுக்கம் → நுணகம்]

நுணங்கியோர் nuṅaṅgiyōr, பெ. (n.) நுணுகிய அறிவுடையோர்; persons of subtle or sharp intellect.

[நுணங்கு → நுணங்கியோர்]

நுணங்கு¹-தல் nuṅaṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அசைதல்; to shake, move. 2. மெல்லியதாதல்; to be thin, minute, attenuated. 3. நுட்பமாதல்; to be subtle, fine, refined. 4. வளைதல்; to be bent. 5. துவளுதல்; to be pliable, flexible. 6. செறிதல்; to be dense, close, crowded.

[நுள் (அசைதல், வளைதல்) → நுண் → நுணங்கு → நுணங்கு-தல் (மு.தா.)]

நுணங்கு²-தல் nuṅaṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வாடுதல்; to drop, fade, wither.

[உணங்கு → நுணங்கு]

நுணங்கு³ nuṅaṅgu, பெ. (n.) 1. நுண்மை; minuteness, subtlety, fineness. 2. நுடக்கம்; flexure, bending. 3. தேமல்; yellowish spreading spots on the skin.

[நுண் → நுணங்கு. நுண் = மிகச் சிறியது, கூரியது (வே.க.)]

நுணங்கு⁴ nuṅaṅgu, பெ. (n.) பெண்; woman.

[நுண் → நுணங்கு. நுண்ணிய இடையை யுடைய பெண்]

நுணல் nuṅal, பெ. (n.) 1. தவளை; frog. 2. கடல்மீன் வகை; a herring greenish, Clupea brachysoma.

[நுல் (துளை) → நுல் → நுழு → நுழல் → நுணல் = மணலிற்குள் நுண்ணிதாய் முழுகிக் கிடக்கும் தவளை வகை.]

நுணவை nuṅavai, பெ. (n.) 1. எள்ளுருண்டை; a ball of sesame confection. 2. நெல் முதலியவற்றின் மா; flour of rice and other grains.

[நுள் → நூ = சிறிய எள். நூவு = எள். நுள் → நுணவை = மாவு, எள்ளுருண்டை (சு.வி.40)]

நுணா nuṅā, பெ. (n.) 1. மஞ்சணாறி மரம்; Indian mulberry,

Morinda citrifolia. 2. மஞ்சணாறிச் செடி; dyeing mulberry, Morinda tinctoria. 3. மஞ்சணாறிக் கொடி; small achroot, Morindaum, bellata. 4. தணக்கு வகை; whirling-nut.

[நுணல் → நுணா = நுணல் போன்ற காய் காய்க்கும் மஞ்சணாறி மரம் (வே.க.)]

நுணாவு-தல் nuṅāvu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தடவித் தெரிதல்; to rub and feel with the fingers. 2. நுனி நாவால் தடவியுணர்தல்; to feel with the tip of the tongue, as the gums or palate.

க. நொணை.

[நுண் → நுணா → நுணாவு → நுணாவு-தல் = விரல் நுனியால் அல்லது நாவினால் தடவியறிதல்]

நுணி¹-தல் nuṅi-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) தேய்தல்; to waste away; to be thinned down.

[நுண் → நுணி → நுணி-தல்]

நுணி²-த்தல் nuṅi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கூர்மை யாக்குதல்; to sharpen to a point. 2. பொடியாக்குதல்; to powder. 3. நுணுகி ஆராய்தல்; to examine carefully.

[நுண் → நுணி → நுணி-தல்]

நுணுக்கம்¹ nuṅukkam, பெ. (n.) 1. நுண்மை; fineness, minuteness. 2. கூர்மை; sharpness. 3. கூர்றிவு; acuteness, acumen, subtlety. 4. வேலைத் திறம்; exquisiteness, as of a work. 5. பொருளடக்கம்; comprehensiveness. 6. யாழின் உள்ளோசை; vibrating note of a yāḷ.

[நுணுங்கு → நுணுக்கம் = கூர்மை கூர்றிவு, நுண்மை, நுட்பம், வேலைத் திறம்]

நுணுக்கம்² nuṅukkam, பெ. (n.) 1. கஞ்சம் (உலோபம்); niggardliness.

[நுணக்கு → நுணுக்கம்]

நுணுக்கு¹-தல் nuṅukku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நுண்மை யாக்குதல்; to make very small, as beads. 2. பொடி செய்தல்; to powder, pulverise. 3. அரைத்தல்; to pound, grind. 4. சிதைத்தல்; to shatter to pieces. 5. சிறிதாயெழுதுதல்; to write a small hand. 6. கையைக் குலுக்குதல், கஞ்சத்தனம் (உலோபம்) செய்தல்; to be niggardly, to stint. 7. யாழில் இன்னிசையெழுப்புதல்; to produce soft notes from the yāḷ. 8. கூர்மையாக்குதல்; to sharpen to a point, as a stick. 9. அறிவை(புத்தியை)க் கூர்மையாக்குதல்; to sharpen the wits. 10. நுண்ணிதாக வேலை செய்தல்; to execute minutely or finely, as a work.

[நுண் → நுணுகு → நுணுக்கு → நுணுக்கு-தல் = கூர்மையாக்குதல்]

நுணுக்கு² nuṅukku, பெ. (n.) 1. நுண்மை; smallness, fineness, subtlety. 2. நுட்பமானது; any small or minute thing. 3. பொடியெழுத்து; small hand writing.

[நுண் → நுணுகு → நுணுக்கு]

நுணுகி nuṇugi, வி.எ. (adv.) 1. கூர்ந்து; with a sharp focus.
2. மெலிந்து; lean.

[நுண் → நுணுகு → நுணுகி]

நுணுகு¹-தல் nuṇugu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நுட்பமாதல்; to be slender, delicate, as a woman's waist; to be minute.
2. மெலிதல்; to become thin. 3. கூர்மை யாதல்; to be sharp, keen, acute as one's intellect.

[நுண் → நுணுகு → நுணுகு-தல்]

நுணுகு² nuṇugu, பெ. (n.) 1. நுண்மை; minuteness.

[நுண் → நுணுகு]

நுணுங்கு¹-தல் nuṇuṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நுணுகு-தல் பார்க்க; see nuṇugu-. 2. பொடியாதல்; to be powdered, pulverised.

[நுணுகு → நுணுங்கு → நுணுங்கு-தல்]

நுணுங்கு² nuṇuṅgu, பெ. (n.) பொடி; powder.

[நுணுகு → நுணுங்கு]

நுணை nuṇai, பெ. (n.) கோட்சொல்; back-biting.

ம. நுணா.

நுதம்பு¹-தல் nudambu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நனைந் திளாகுதல்; to become soft or moist, as soap in water, to be mashy.
2. ஈரமாதல்; to become damp, as furniture, in wet weather.

[நுதம் → நுதம்பு → நுதம்பு-தல்]

நுதம்பு² nudambu, பெ. (n.) 1. கள்; toddy. 2. சோறு; boiled rice.

[நுதம் → நுதம்பு]

நுதல்¹(லு)-தல் nudal-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கருதுதல்; to denote; to mean, intend. 2. கூறுதல்; to speak, tell.
3. தோற்றுவித்தல்; to bring into being, create.

[நுதல் → நுதலு-தல் = முற்கூறுதல்]

நுதல்² nudal, பெ. (n.) சொல்; word.

நுதல்³ nudal, பெ. (n.) 1. நெற்றி; forehead. 2. புருவம்; eyebrow. 3. தலை; head, skull. 4. மேலிடம்; top, upper part.

ம. நுதல்; க. நொசல்; தெ. நுதரு; து. நெசலு; கொண். நெத; மா. நிதலு.

[நுதி = நுனி, நுதி → (நுத்தி) → நெத்தி → நெற்றி]

நுதி nudi, பெ. (n.) 1. நுனி; tip, point, end. 2. அறிவுக் கூர்மை; acumen, sharpness of intellect. 3. தலை; head. 4. புகழ்; fame. 5. வணக்கம்; regard. 6. முன்பு; front. 7. கூர்மை; sharpness.

[நுனி → நுதி. நுனி = உச்சி, நுனை, கூர்மை, நுண்மை]

நுது-த்தல் nudu-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அவித்தல்; to put out, quench, extinguish. 2. அழித்தல்; to destroy.

3. நீக்குதல்; to remove.

க. நொந்து

[நுதி → நுது → நுது-த்தல்]

நுதுப்பு nuduppu, பெ. (n.) தணிக்கை; quenching, suppressing.

[நுது → நுதுப்பு]

நுந்து-தல் nundu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தள்ளுதல், முன் தள்ளுதல்; to prople, thrust forth, cast away.
2. தூண்டுதல்; to trim, stir up.

க. நொந்து; வ. நுத்(d)

[உந்து → நுந்து → நுந்து-தல்]

நுந்தை nundai, பெ. (n.) உன் தந்தை; your father.

[நும் → நுந்தை]

நும் num, ப.பெ. (pron.) வேற்றுமையுருபிற்குமுன் நீயிர் என்ற முன்னிலைப் பன்மை கொள்ளு முருவம்; the form which niyir, the second personal pronoun plural, assumes in oblique cases.

[நீம் → நாம் → நும்.]

நும்பி numbi, பெ. (n.) நும் தம்பி; your younger brother.

[நும் → நும்பி]

நும்முன் num-muṇ, பெ. (n.) 1. உம் முன்னோன்; your ancestor, as father.

[நும் + முன்-நும்முன் = உமக்கு முன் பிறந்தவன்-ள்-ர்.]

நுமையன் num-aiyaṇ, பெ. (n.) 1. உம் தமையன்; your elder brother. 2. உன் தந்தை; your father. 3. உன் பாட்டன்; your grand father. 4. உன் தலைவன்; your master.

[நும் + ஐயன்]

நுரை¹ nurai, பெ. (n.) 1. நீர்க் குமிழிகளின் தொகுதி; froth, foam, scum, spume, lather. 2. குமிழி; bubble. 3. வெண்ணெய்; butter. 4. வயிரக்குற்ற வகை; flaw in a diamond. 5. வெண்மை; whiteness.

ம. நுர; க. நொரெ; தெ. நுருகு; கோத. நொர்; குட. நெரெ; து. நுரே.

F. ecume; G. schaum(m), gischt (f); It. schiuma.

நுரையீரல் nurai-y-īral, பெ. (n.) மார்பினிரு புறத் துள்ளும், தூய்மையில்லாக் காற்றை வெளியிட்டுத் தூய்மையான காற்றை உட்கொண்டு குருதியைத் தூய்மை (சுத்திகரிப்பது) செய்வதுமான உறுப்பு; lungs.

[நுரை + ஈரல்]

நுவ்வை nuvvai, பெ. (n.) 1. நும் தங்கை; your younger sister. 2. தமக்கை; elder sister.

[நும் + தவ்வை]

நுவணம் nuvaṇam, பெ. (n.) கல்வி நூல்; treatise.

[நுவல் → நுவள் → நுவண் → நுவணம்]

நுவணை¹ nuvaṇai, பெ. (n.) 1. நுட்பம்; minuteness, fineness.
2. கல்வி நூல்; treatise.

[நுவல் → நுவள் → நுவண் → நுவணை (வே.க.)]

நுவணை² nuvaṇai, பெ. (n.) 1. இடித்தமா; flour.
2. பைந்தினை; black Italian millet.

க. நவணை, நவணி

[நுவ்வு → நூ → நுவல். நுவ்வு = எள். நுவல் → (நோல்) → நோலை = எள்ளுருண்டை. நுவல் → நுவள் → நுவண் → நுவணை (மு.தா.)]

நுவல்¹-தல் (நுவறல்) nuval-, 13 செ.குன்றாவி. (v.t.)
1. நுண்ணிய அறிவுச் செய்தியைச் சொல்லுதல்; to say, speak, declare, utter. 2. விரும்புதல்; to desire.

[நூவு → நுவ்வு → நுவல் → நுவல்-தல் (வே.க.)]

நுவல்² nuval, பெ. (n.) 1. சொல்; word, saying.
2. நுண்மை; minuteness.[நுவல்¹ → நுவல்²]

நுவற்சி nuvarci, பெ. (n.) சொல்லுகை; saying, utterance.

[நுவல் → நுவற்சி]

நுவறு-தல் nuvaru-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) நுண்ணிதாக
அல்லது பொடியாக அராவுதல்; to file.

[நுவல் → நுவறு → நுவறு-தல் (வே.க.)]

நுழாய் nuḷāy, பெ. (n.) 1. இளமை; tenderness. 2. இளம்
பாக்கு; immature arecanut.[நுல் = இளமை, சிறுமை. நுல் → நுள் → நுழு →
நுழாய் (வே.க.)]நுழாய்ப்பாக்கு nuḷāy-p-pāku, பெ. (n.) முற்றாதபாக்கு;
immature arecanut.[நுல் = இளமை, சிறுமை. நுல் → நுள் → நுழு →
நுழாய் + பாக்கு, நுழாய்ப்பாக்கு = இளம்பாக்கு
(வே.க.)]நுழுந்து¹-தல் nuḷundu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தலை
மயிரைச் சுருட்டி நுழைத்து முடித்தல்; to tie, as a
coil of hair. 2. நுழைத்தல், செருகல்; to insert, stick in, tuck
in. 3. மறைத்து வைத்தல், எளிதில் அறியக் கூடாத
இடத்தில் நுழைத்து வைத்தல்; to keep in a place not
easily found out. 4. கவர்தல்; to carry away by stealth.[நுல் (துளை) → நுள் → நுழு → நுழுது →
நுழுந்து → நுழுந்து-தல் (வே.க.)]நுழுந்து²-தல் nuḷundu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பதுங்குதல்;
to skulk slink or sneak away. 2. மறைதல், நழுவுதல்; to slip
out of sight, as one among many. 3. நகர்தல்; to crawl, creep,
as reptiles.

[நுழுது → நுழுந்து → நுழுந்து-தல்]

நுழை¹-தல் nuḷai-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இடுக்கமான
இடைவழியுட்கெல்லுதல்; to creep through a narrow
passage; to penetrate. 2. நுண்ணிதாக விளங்குதல்; to
be impressed in one's mind. 3. வலக்காரமாக அல்லது
கழுக்கமாக ஒரு வேலையில் சேர்தல்; to get into,
take up, as an office. 4. இடைச் செருகப்படுதல்; to be
interpolated.ம. நுழுக; க. நொளெ; கொலா. நொலாந்க்; குட.
நுக்க்; குரு. நுநா; து. நுரும்கே; மா. நுடே; தெ.
நுசலு.[நுல் (துளை) → நுள் → நுழு → நுழை →
நுழை-தல்]நுழை²-தல் nuḷai-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கடத்தல்; to
pass. 2. மட்டுக்கட்டுதல்; to stint, limit down or lessen the
due measure or quantity. 3. சாடை சொல்லுதல்; to make
innuendos.

ம. நுழுக; க. நொளெ;

[நுழை¹-தல் → நுழை²-தல்]நுழை³-தல் nuḷai-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நுண்மையாதல்; to
be minute, fine. 2. கூரிதாதல்; to be keen acute.[நுல் (நுண்மை, கூர்மை) → நுள் → நுழு → நுழை
→ நுழை-தல்]நுழை⁴ nuḷai, பெ. (n.) 1. சிறுவழி; narrow way.
2. பலகணி; window. 3. குகை; cave. 4. துளை; opening,
aperture.

[நுல் (துளை) → நுள் → நுழு → நுழை]

நுழை⁵ nuḷai, பெ. (n.) 1. நுண்மை; minuteness, fineness.
2. அறிவு நுட்பம்; intellectual sharpness.[நுல் (நுண்மை, கூர்மை) → நுள் → நுழு →
நுழை]நுழைபுலம் nuḷai-pulam, பெ. (n.) நுண்ணிய அறிவு;
intellectual acumen.

[நுழை + புலம்]

நுழைவாசல் nuḷai-vāṣal, பெ. (n.) திட்டிவாசல்; low or
small gate, wicket.[நுழை + வாசல். வாயில் → வாயல் → வாசல் →
திரிவு]நுழைவாயில் nuḷai-vāyil, பெ. (n.) 1. நுழைவாசல்
பார்க்க; see nuḷai-vāṣal. 2. கட்டடம், திடல்
முதலியவற்றினுள் செல்வதற்கு வெளி எல்லையில்
உள்ள திறப்பு; entrance.

[நுழை + வாயில்]

நுழைவு¹nu|aivu, பெ. (n.) 1. நுண்மை; minuteness, fineness. 2. நுண்ணறிவு; keen understanding or perception.

[நுல் (நுண்மை) → நுள் → நுழு → நுழை → நுழைவு]

நுழைவு²nu|aivu, பெ. (n.) 1. இடம் பெறுவதற்குரியது அல்லது அனுமதிக்கப்படுவதற்குரியது; entrance. 2. சேர்க்கை; admission.

நுழைவு = 1. E. entrance; F. entee; G. eintritt(m), eingangm; It. ingresso. 2. F. admission; G. zulassung, einweisung; It. ammissione.

[நுல் (துளை) → நுள் → நுழு → நுழை → நுழைவு]

நுழைவுச்சீட்டு nu|aivu-c-ciṭṭu, பெ. (n.) ஒன்றில் நுழைவதற்கு அல்லது இடம் பெறுவதற்குரிய அனுமதிச்சீட்டு; entrance ticket.

[நுழைவு + சீட்டு]

நுழைவுத்தேர்வு nu|aivu-t-tērvu, பெ. (n.) வேலைக்கோ, படிப்புக்கோ அனுமதிக்கும் முன் நடத்தப்பெறும் தேர்வு; entrance examination.

[நுழைவு + தேர்வு]

நுள் nu|, பெ. (n.) கிள்ளு; pinch.

[முள் → நுள்]

நுள்ளு¹-தல் nu||u-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கூரிய உகிராற் கிள்ளுதல்; to pinch, nip.

ம. நுள்ளுக; கோத. நுள்ளி; தெ. நுல் (ஓ).

[நுல் = கூர்மை. நுல் → நுள் → நுள்ளு-தல் (வே.க.)]

நுள்ளு² nu||u, பெ. (n.) 1. கிள்ளு; pinch, nip 2. சிறுதுண்டு அல்லது துணுக்கு; bit.

[நுல் = கூர்மை, சிறுமை. நுல் → நுள் → நுள்ளு (வே.க.)]

நுளம்பு¹ nu|ambu, பெ. (n.) 1. சிறு கொசு; gnat, eye-fly. 2. பெருங்கொசு; mosquito. 3. மாட்டு ஈ; cow-fly.

ம. நுழம்பு; தெ. நுகம்; க. நொள, நொளவு, நொண, நொணவு (a fly), நொசி (a minute insect that destroy wool, any cloth, and paper); கொலா; பிரா. நுல்லெ; பர். நுற்றி; கோண். நுல்லெ (a flea); மா. நுடொ (very small gnat).

[நுல் = கூர்மை, சிறுமை. நுல் → நுள் → நுளம் → நுளம்பு = சிறிய உலங்கு (வே.க.)]

நுளம்பு²-தல் nu|ambu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அசட்டை செய்தல்; to treat with contempt.

நுளை nu|ai, பெ. (n.) 1. வலைகொண்டு மீன் பிடிக்கும்

மீனவர்; a caste of fishermen. 2. ஈனம், இழிவு; inferiority, baseness, meanness. 3. குருடு; blindness.

[நுல் (துளை) → நுள் → நுளை = நுளையர் குலம்].

நுளையன் nu|aiyan, பெ. (n.) 1. மீனவன், நெய்தலில் தான்; fisher - man, inhabitant of the maritime tract. 2. இழிந்தோன்; mean fellow. 3. நெய்தல் நில ஆண்மகன்; male of maritime tract.

[நுல் (துளை) → நுள் → நுளை = நுளையன்]

நுறுங்கு¹-தல் nuṟuṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பொடி யாதல்; to be powdered. 2. சிதைதல்; to be bruised, squeezed.

[நுல் → நுள் → நுறு → நுறுங்கு → நுறுங்கு- தல். நுல் = நுண்மை, சிறுமை. (வே.க.)]

நுறுங்கு² nuṟuṅgu, பெ. (n.) குறுநொய்; grit.

ம. நுறுங்

[நுறு → நுறுங்கு]

நுன் nuṇ, பெ. (n.) உன், உனது; yours.

[நூன் → நுன்]

நுனி¹ nuṇi, பெ. (n.) 1. நுளை; tip, point. 2. நுண்மை; minuteness, fineness, smallness. 3. நாக்கு, கத்தி முதலியவற்றின் முன்பகுதி; point, tip of one's tongue, a knife. 4. மேசை முதலியவற்றின் இரு பக்கங்களும் இணையும் இடம்; முனை; edge, corner. 5. உச்சி; top.

ம. நுனி

[நுல் → நுன் → நுனி. நுல் = நுனிமை, முன்மை, கூர்மை]

நுனி²-த்தல் nuṇi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கூராக்குதல்; to sharpen to a point, whet. 2. கூர்ந்து நோக்குதல் அல்லது ஆராய்தல்; to examine carefully, to look intently.

[நுல் → நுன் → நுனி → நுனி-த்தல். நுல் = நுன்மை, முன்மை, கூர்மை]

நுனிநா nuṇi-nā, பெ. (n.) நாக்கின் நுனி; tip of the tongue.

[நுனி + நா]

நுனிப்பந்தி nuṇi-p-pandi, பெ. (n.) கடைப்பந்தி; guests at the extreme end of a row.

[நுனி + பந்தி. பந்தி = வரிசை]

நுனிப்பு nuṇippu, பெ. (n.) கூர்ந்தறிகை; examining carefully.

[நுனி → நுனிப்பு]

நுனை nuṇai, பெ. (n.) 1. முனை; point. 2. நுனி; tip. 3. முடிவு; end.

[நுனி → நுனை. நுல் → நுனி = உச்சி]

நூ

நூ¹nū, பெ. (n.) எள்; sesame.

தெ. நூ. நூவு, நூவு, நூவ்வு; கொலா. நூவ்வூ;

நா. நூவ்வ்; கோண். நூநக்.

[நூல் → நூ. நூள் = எள்]

நூ²nū, பெ. (n.) யானை; elephant.

நூ³nū, பெ. (n.) அணிகலன்; ornament.

நூக்கம் nūkkam, பெ. (n.) உயரம்; height, elevation.

[நூங்கு → நூக்கம்]

நூக்கி nūkki, வி.எ. (adv.) 1. சார்த்தி; to shut. 2. செலுத்தி; to insert. 3. தள்ளி; to push. 4. முறித்து; to break.

[நூக்கு → நூக்கி.]

நூக்கு-தல் nūkku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. முன் தள்ளுதல்; to shove, push, thrust aside. 2. ஊசலாட்டுதல்; to swing. 3. அசைத்தல்; to shake. 4. தூண்டுதல்; to impel, incite. 5. எறிதல்; to throw, discharge, as a weapon. 6. முறித்தல்; to break, cut down. 7. நீக்குதல்; to remove, redress. 8. கழுவாய் (பரிகாரம்) செய்தல்; to treat, as a patient. 9. சாத்துதல்; to shut, close, as a door.

க. தெ. நூகு; து. நூகுநி; குட., கொலா. நூக்.

[நூங்கு-தல் → நூக்கு-தல்]

நூங்கு¹nūṅgu, பெ. (n.) 1. பெருமை; greatness.

2. மிகுதி; abundance, intenseness. 3. உயர்வு; high.

[ஊங்கு → நூங்கு]

நூங்கு²-தல் nūṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மிகுதல்; to be great, intense or abundant, to exceed.

[ஊங்கு → நூங்கு → நூங்கு-தல்]

நூ நெய் nūney, பெ. (n.) எள் எண்ணெய், நல்லெண்ணெய்; sesame oil.

தெ. நூனெ.

[நூ + நெய். நூவ்வு → நூ = எள்]

நூப்பு nūppu, பெ. (n.) தணிப்பு; reduction, subduing, abatement.

[நூக்கு → நூப்பு]

நூபம்¹nūbam, பெ. (n.) எருது; bull, bullock.

நூபம்²nūbam, பெ. (n.) எருக்கு; madar.

[நூபம் → நூபம்]

நூர்-தல் nūr-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அவிதல்; to go out; to be extinguished, as a lamp, to become extinct, as a family. 2. ஆறுதல்; to be appeased or suppressed, as hunger, anger. 3. பதனழிதல்; to be spoiled; to begin to rot; to grow too soft.

[நூது → நூர் → நூர்-தல்]

நூல்¹-தல் (நூற்றல்) nūl-, 9 செ.குன்றாவி. (v.t.) நூலிழையுண்டாக்குதல்; to spin.

[நூல் → நூல் → நூல்-தல். நூல்=நுண்மை (வே.க.)]

நூல்²-தல் (நூற்றல்) nūl-, 9 செ.குன்றாவி. (v.t.) செய்யுளியற்றுதல்; to compose, as a poem.

[நூவல் → நூல் → நூல்-தல். (வே.க.)]

நூல்³nūl, பெ. (n.) 1. பஞ்சிநூல்; yarn, cotton thread, string. 2. பூனூல்; sacred thread. 3. மங்கல நாண்; the cord of the wedding badge. 4. எற்றுநூல் முதலியன; carpenter's or mason's line. 5. பொருத்தனைக்காக தெய்வச் சிலைக்குக் (விக்கிரகம்) கட்டும் நூல் (R.C); string tied round an image in token of a vow. 6. ஆண்குறியிலுள்ள நரம்பு; sinew in the private parts of a male. 7. ஆண்குறி; male organ.

ம., க. நூல்; தெ., து. நூலு; கோத. நூல்; துட. நூச (nū-s); குட. நூலி; கொலா. நூவ்; பர். நூல்; கட. நூல்; கோண். நூல்; கூ. நூடு; குவி. லூலூ; குரு. நோஏநா.

[நூல் → நூல் = நுண்ணிய இழை.

நூல் = நுண்மை, கூர்மை (வே.க.)]

நூல்⁴nūl, பெ. (n.) 1. வாழ்க்கையில் கடைபிடிக்க வேண்டிய நெறி முறைகளைக் கூறும் நூல் (சாத்திரம்); systematic treatise, science. 2. தோன்றியம் (ஆகமம்); agama. 3. பண்டை நாடகத் தமிழ் நூல்களில் ஒன்று; an ancient treatise on drama and dancing. 4. கலந்தாய்வு (ஆலோசனை); deliberation.

ம. நூல்; க., தெ., து. நூலு.

[நூள் → நூள் → நூவள் → நூவண் + அம் - நூவணம் = நூட்பம், மாவு, கல்வி நூல். நூவணை = நூட்பம், மாவு, கல்வி நூல். நூல் → நூவல்]

நூல்⁵ nūl, (n.) எண்ணுமெண்ணம்; deliberation.

[நூலு-தல் → நூதல் → நூல்]

நூல் அஞ்சல் nūlaṅgal, பெ. (n.) 1. நூல்கள், இதழ்கள் அஞ்சலில் அனுப்பும் முறை; the system of sending printed books, journals etc. by postal.

நூல்கண்டு nūl-kaṅḍu, பெ. (n.) நூல் உருண்டை; skein

of thread.

[நூல் + கண்டு. கண்டு = நூற்பந்து]

நூல்கேள்-தல் (நூல்கேட்டல்) nūl-kēḷ-, 12 செ.கு.வி. (v.i.) பாடங்கேட்டல்; to read a book or learn a science under a teacher.

[நூல் + கேள்-தல்]

நூல்சோர்-த்தல் nūl-ṣōr-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) நூலைப் பதனிடும்; to refine a thread.

[நூல் + சோர்-த்தல்]

நூல்நிலையம் nūl-nīlayam, பெ. (n.) நூல்கள் துறை வாரியாகப் பிரிக்கப்பட்டு, எண்கள் இடப்பட்டு அடுக்கப்பட்டுள்ளதும், அங்கேயோ, வீட்டிற்குக் கொண்டு வந்தோ படிப்பதற்கான பொத்தகக் களையுடையதுமான இடம்; library.

[நூல் + நில் → நிலை → நிலையம்]

நூல்பிடி-த்தல் nūl-piḍi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சுவரொழுங்கு பார்க்க நூலைப்பிடித்தல்; to apply plumb-line.

[நூல் + பிடி-த்தல்]

நூல்போ-தல் nūl-pō-, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கல்வியிற் றேர்ந்தவனாதல்; to acquire proficiency in learning. 2. கைம்பெண்ணாதல் (விதவையாதல்); to become widowed.

[நூல் + போ-தல்]

நூல்போடு-தல் nūl-pōḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சரியான முறைமை (நியாயஞ்) செய்தல்; to administer strict justice. 2. பூணூல் திருமணஞ்செய்தல் (பிரா.); to invest a person with sacred thread.

[நூல் + போடு-தல்]

நூல்யாப்பு nūl-yāppu, பெ. (n.) 1. தொகுத்தல், விரித்தல், தொகைவிரி, மொழியாக்கம் (மொழிபெயர்ப்பு) என நான்கு வகையாக இயற்றப்படும் நூலினமைப்பு; composition of a treatise, of four kinds viz. toguttal, vrittal, togai-viri, molī-y-ākkam. 2. ஒருவகைப் புடைவை; a kind of saree.

[நூல் + யாப்பு]

நூல்வல்லோர் nūl-vallōr, பெ. (n.) 1. கல்வியாளர்; scholars, literati. 2. அமைச்சர்கள்; ministers.

[நூல் + வல்லோர்]

நூல்வழக்கு nūl-valakku, பெ. (n.) 1. செய்யுள் வழக்கு; literary usage. 2. நூலில் கூறப்பட்ட முறை; authority of ancient books.

[நூல் + வழக்கு]

நூல்விடு-தல் nūl-vidu-, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.)

வானில்தாள் பட்டம் பறக்கும்போது நூல் உராய்வு ஏற்படின் அறாமல் இருப்பதற்கு விரைவாக நூலைவிடுதல்; to let fly the paper kite.

[நூல் + விடு-தல்]

நூலகர் nūlagar, பெ. (n.) நூலகத்தைப் பொறுப்பாகக் கவனித்துக் கொள்ளும் அலுவலர்; librarian.

[நூல் → நூலகர்]

நூலறிபுலவர் nūl-aṟi-pulavar, பெ. (n.) அற (நீதி) நூல்களை நன்கு உணர்ந்த அறிஞர்; expert as versed in the science of polity.

[நூல் + அறி + புலவர்]

நூலறிவு nūl-aṟivu, பெ. (n.) கல்வியறிவு; knowledge gained from books, theoretical knowledge.

[நூல் + அறிவு]

நூலுத்தி nūl-utti, பெ. (n.) உத்தி (தந்திரவுத்தி); devices adopted in standard literary works.

[நூல் + உத்தி]

நூலுறிஞ்சி nūl-uṟiñji, பெ. (n.) 1. நெய்வோன்; weaver, a term of contempt. 2. நெய்வோர் கருவியினொன்று; a weaving implement.

[நூல் + உறிஞ்சி]

நூலெடு-த்தல் nūl-eḍu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நூலை விலைக்கு வாங்குதல்; to buy thread. 2. நூலைச் சிக்கெடுத்தல்; to disentangle a thread.

[நூல் + எடு-த்தல்]

நூலெற்று-தல் nūl-eṟru-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மரத்தின் நேர்மையறிய நூலால் தெறித்து அடையாளக் குறியிடுதல்; to snap a carpenter's line for marking a board.

[நூல் + எற்று-தல்]

நூலேணி nūl-ēṇi, பெ. (n.) 1. நூற்கயிற்றாலமைந்த ஏணி; ladder made of threads. 2. பாய்மரத்து ஏணி; shrouds of a vessel. 3. கடல் மீன் வகை; a kind of sea-fish purplish, Lutjanus linealatus.

[நூல் + ஏணி]

நூலோட்டு-தல் nūl-ōṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) பெருந்தையலிடுதல்; to tack, stitch loosely, baste.

[நூல் + ஓட்டு-தல்]

நூலோர் nūlōr, பெ. (n.) 1. நூலாசிரியர்; authors. 2. கற்றோர்; learned men. 3. அமைச்சர்கள்; ministers.

[நூல் → நூலோர்]

நூவு nūvu-, பெ. (n.) 1. எள்; sesame.

தெ. நூவு

[நூல் (சிறுமை) → நூல் → நூ → நூவு. நூ = எள்]

நூவுநெய் nūvu-ney, பெ. (n.) எள்ளெய் (நல்லெண்ணெய்); gingelly oil.

தெ. நூனெ

[நூவு+நெய். நூவு = எள்]

நூழில்¹ nūlil, பெ. (n.) 1. கொன்று குவிக்கை; slaughter, massacre, carnage. 2. வீரனொருவன் பகை மன்னர் படையைக் கொன்று தன் வேலைத் திரித்து ஆடுதலைக் கூறும் புறத்துறை; theme in which a victorious warrior dances waving his spear after having slain his enemies. 3. மிடைந்த போர்; thick of a fight. 4. பொருள் கருதி வழிபறிப்பார் மக்களைக் கொன்று குவிக்குமிடம்; place where footpads heap up the bodies of persons slain by them. 5. குவிவு; heap, pile. 6. கொடிப் பிணக்கு; thicket of creepers. 7. கொடி வகை; a fragrant creeper. 8. கொடிக் கொற்றான்; a parasitic leafless plant. 9. குழியுள்ள செக்கு; Oil-press. 10. திரை; wave, billows. 11. யானை; elephant. 12. துளை; hole, opening. 13. குழி; hollow.

[நூல் (துளை) → நூள் → நூழு → நூழ் → நூழில் (வே.க.)]

நூழில் nūlil, பெ. (n.) கரந்து செல்லும்வழி; subterranean passage.

நூழிலர் nūlilar, பெ. (n.) செக்கார், வாணியர்; oil-mongers.

[நூழில் → நூழிலர். நூழில் = செக்கு]

நூழை¹ nūlai, பெ. (n.) 1. சிறுவாயில்; postern. 2. துளை; chink, hole, bore. 3. பலகணி; a kind of lattice-window. 4. குகை; cave.

[நூல்(துளை) → நூள் → நூழு → நூழை → நூழை]

நூழை² nūlai, பெ. (n.) நுண்மை; acuteness, fineness, minuteness.

[நூள் → நூழு → நூழை → நூழை (வே.க.)]

நூழைவாயில் nūlai-vāyil, பெ. (n.) சுருங்கைவழி; subterranean passage.

ம. நூழ வாயில்

[நூழை + வாயில்]

நூற்கண்டு nūr-kaṇḍu, பெ. (n.) நூற்பந்து; ball of thread.

[நூல் + கண்டு]

நூற்கழி nūr-kali, பெ. (n.) 1. நூற்சுருட்டு; skein of thread. 2. நூல்கற்றிய கழி; reel of thread.

[நூல் + கழி]

நூற்குஞ்சம் nūr-kuñjam, பெ. (n.) 1. புடைவை அகலத்தின் அரைக்காற் பாகம்; a measure in the width of cloth = 120 threads of the warp. 2. நூற்சுருள்; skein. 3. பருத்தி நூலாலான குஞ்சம்; tassel of cotton thread.

[நூல் + குஞ்சம்]

நூற்சுருள் nūr-curul, பெ. (n.) நூற்சுருட்டு; skein or dew of thread.

மறுவ. நூற்சுருணை.

நூல் + சுருள். சுருள் + து = சுருட்டு.

[ஓ.நோ. இருள் + து = இருட்டு]

நூற்படுபுவன் nūr-paḍu-pulavan, பெ. (n.) நூல் இயற்றும் புலவன்; composing as a poem.

[நூல் + படு + புலவன். பாடு → படு.]

நூற்படை nūr-paḍai, பெ. (n.) நூற்பாவு; warp.

மறுவ. நூற்படுகு

[நூல் + படை]

நூற்பந்து nūr-pandu, பெ. (n.) 1. நூற்சுருட்டு; ball of thread. 2. நூலாலான விளையாட்டுப் பந்து; play-ball made of thread.

[நூல் + பந்து. பம் + து - பந்து = துள்ளுவது]

நூற்பழக்கம் nūr-paḷakkam, பெ. (n.) கல்விப் பயிற்சி; book-learning.

[நூல்+பழக்கம். பழகு → பழக்கம்.]

நூற்பா nūr-pā, பெ. (n.) 1. குத்திரம்; metre telse in form.

நூற்பாலை nūr-pālai, பெ. (n.) 1. பஞ்சிலிருந்து நூலை நூற்கும் தொழிற்சாலை; spinning mill. 2. நெசவாலை; weaving mill.

[நூற்பு + ஆலை]

நூற்பொருள் nūr-porul, பெ. (n.) 1. நூலிற் கூறப்படும் பொருள்; subjects treated of or doctrines inculcated in, a treatise. 2. நூலட்டவணை; table of contents.

[நூல் + பொருள்]

நூற்றந்தாதி nūr-randādi, பெ. (n.) ஈறுமுதலி (அந்தாதி)த் தொடையாகப் பாடப்படும் நூறு வெண்பா அல்லது 100 கவித்துறை கொண்ட சிற்றிலக்கிய வகை; a poem consisting of hundred veṅḅāorkali-t-turāin andādi-t-toḍai.

[நூறு + அந்தாதி]

நூற்றல் nūr-ral, தொ.பெ. (vbl.n.) செய்யுளியற்றுதல்; composing as a poem.

[நூல்தல் → நூற்றல்]

நூறல் nūral, தொ.பெ. (vbl.n.) அழித்தல்; to destroy.

[நூல் (நுண்மை) → நூள் → நூறு → நூறு → நூறல் = பொடியாக்குதல் போல் அழித்தல் (வே.க.)]

நூறி nūri, கு.வி.எ. (adv.) 1. அறைந்து கொண்டு; to strike, beat. 2. வெட்டி; to cut down.

[நூறு → நூறி]

நூறு¹-தல் nūru-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அழித்தல்; to destroy, kill. 2. அறைதல், அறைந்து கொள்ளுதல்; to strike, beat, as one's breast. 3. துணித்தல், வெட்டுதல்; to cut down butcher. 4. நெரித்தல்; to crush. 5. தூளாக்குதல், பொடியாக்குதல்; to pulverise, reduce to powder. 6. இடித்தல்; to demolish. 7. வளைந்து கொள்ளுதல்; to surround. 8. துரத்துதல்; to drive-out, expel.

தெ. நூறு; ம. நூறு, நூறுக.

[நூல் (நுண்மை) → நூள் → நூறு → நூறு → நூறு-தல்]

நூறு² nūru, பெ. (n.) 1. இடித்த மா, பொடி, தூள் முதலியன; powder; flour; dust. 2. சுண்ணாம்பு; lime.

ம. நூறு; து. நூற்ற.

[நூல் → நூள் → நூறு → நூறு (வே.க.)]

நூறு³ nūru, பெ. (n.) நூறு என்ற எண்; hundred.

ம., க., தெ. நூறு; கோத. நூர்; துட.நூர்; குட. நூரி; து. நாத; கோண். நூர்.

Skt. satha; **Gk.** ekaton; **L.** centum; **G.** hundred; **E.** hundred.

[நூல் → நூள் → நூறு → நூறு]

நூன்முகம் nūn-mugam, பெ. (n.) 1. பாயிரம்; preface, introduction. 2. நூலின் தொடக்கம்; opening or beginning of a treatise. 3. நூற்றுறை; scope or contents of any treatise.

[நூல் + முகம்]

நூனெறி nūneri, பெ. (n.) நூல் கூறும் வழிகள்; the way of treatise.

[நூல் + நெறி]

நெ

நெக்கல்¹ nekkal, பெ. (n.) 1. தளர்ந்த நிலை; that which is relaxed. 2. அழுகல்; anything rotten or decayed.

3. அளிந்த பழம்; over ripe-fruit.

[நெகு → நெக்கல். நெகிழ்தல் = சுழலுதல், கரைதல், மனமிரங்குதல். ஒ.நோ: நகு → நக்கல்]

நெக்கல்² nekkal, பெ. (n.) 1. உருகுகை; melt. 2. கரைகை; dissolve.

[நெகு → நெக்கல்]

நெக்கு¹-தல் nekku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கிளப்புதல்; to raise a thing by a lever. 2. துரத்தியடித்தல், விரட்டுதல்; to chase away in battle.

[எக்கு → நெக்கு → நெக்கு-தல்]

நெக்கு²-தல் nekku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கூட்டம் நெருக்குதல்; to press, push. 2. ஏனத்தில் உள்ள நீரை முழுவதுமாக அலசிக் கொட்டுதல்; to throw water out of a vessel with spoon, etc.

[நெருக்கு → நெக்கு → நெக்கு-தல்]

நெக்கு³ nekku, பெ. (n.) தள்ளு; push, thrust.

[நெருக்கு → நெக்கு]

நெக்கு⁴ nekku, பெ. (n.) 1. நெகிழ்ச்சி; being soaked, as the ground after rain; relaxing, dissolving. 2. உடைந்து விள்ளுகை; being broken to pedces.

[நெகு → (நெகிழ்) → நெக்கு]

நெக்குருகு-தல் nekkurugu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அன்பால் நெஞ்சம் இளகுதல்; to melt, as the heart in love.

[நெகு → நெக்கு + உருகு-தல். நெக்குருகுதல் = மனம் நெகிழ்தல், உருகுதல்]

நெக்குவிடு¹-தல் nekku-vidu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பிளவுபடுதல்; to be broken, cracked. 2. பொருத்துவாய் விடுதல்; to part at the joint, as wood-work.

[நெகு → நெக்கு + விடு-தல்]

நெகிடி negidi, பெ. (n.) நெருப்புக்குவை; fire lighted to give warmth or keep off wild beasts.

தெ. நெகடி.

[நெகிழி → நெகிடி]

நெகிழ்¹-தல் negil-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பிணைப்புத் தளர்தல்; to become loose. 2. நழுவுதல்; to slip off, as a garment. 3. நிலைகுலைதல்; to be injured, ruined. 4. பூ, மலர்தல்; to expand, blossom. 5. குழைதல்; to become soft and mashy, as overboiled rice; to lack cohesion, as earth wet by rain. 6. இளகுதல்; to melt. 7. மனமிரங்குதல்; to relent, as the heart in pity. 8. மெலிதல்; to grow lean and weak. 9. வெட்டுதல் முதலியவற்றிற்கு ஏற்றதாதல்; to give way, yield, as to the axe in cutting. 10. சுண்ணீர், பால் முதலியன கசிதல்; to exude, flow out, as tears from the eyes as

milk from the breast. 11. பொடியாதல்; to be reduced to powder.

[நெகு → நெகிழ் → நெகிழ்-தல்]

நெகிழ்²-தல் negi|-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) நீங்குதல்; to forsake.

[நெகு → நெகிழ் → நெகிழ்-தல்]

நெகிழ்³-த்தல் negi|-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தளர்த்துதல்; to make loose, to relax. 2. மலர்த்துதல்; to cause to expand or open, as a blossom. 3. பிரித்தல்; to separate, detach. 4. நசுக்குதல்; to crush, bruise. 5. எய்தல்; to discharge as an arrow.

[நெகு → நெகிழ் → நெகிழ்-தல்]

நெகிழ்ச்சி negi|cci, பெ. (n.) 1. தளர்ச்சி, தளர்கை; loosening, slackening.

[நெகிழ் → நெகிழ்ச்சி.

நெகிழ்தல் = தளர்த்தல்]

நெகிழ்த்து-தல் negi|ttu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அவிழ்த்தல்; untie, unbind. 2. உருக்கல்; to melt. 3. நீக்கல்; to remove. 4. நசுக்கல்; crush, bruise. 5. பிரித்தல்; detach. 6. மலர்த்தல்; to cause to expand or open as a blossom. 7. ஆடை அணிந்திருப்பதில் அல்லது பிடிப்பில் உள்ள இறுக்கத்தை தளர்த்துதல்; loosen a knot, etc.

[நெகிழ் → நெகிழ்த்து → நெகிழ்த்து-தல்]

நெகிழ்வு negi|vu, பெ. (n.) 1. குறைவு; deficiency. 2. தளர்வு; loose. 3. பிரிவு; loosening. 4. மலருகை; unfold. 5. விட்டு நீங்குகை; left.

[நெகிழ் → நெகிழ்வு]

நெகிழம் negi|lam, பெ. (n.) நெகிழும் தன்மையுள்ள பொருள்; plastic.

[நெகிழ் → நெகிழம்]

நெகிழி¹ negi|i, பெ. (n.) காற் சிலம்பு; tinkling foot-rings.

[நெகிழி → (நெகிழ்) → நெகிழி. நெகிழி = சிலம்பு]

நெகிழி² negi|i, பெ. (n.) 1. நெருப்பு; fire. 2. வேதி இழைமப்பொருள்; plastic (synthetic material).

[நெகிழி = நெருப்பு. நெகிழி → நெகிழி]

நெகு-தல் negu-, 6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கழலுதல்; to slip off. 2. மனமிரங்குதல்; to relent, as the heart. 3. காதலால் உருகுதல்; to melt. 4. கரைதல்; to become soft, relaxed, loosened, soaked and ready to break.

5. பொடியாதல்; to be ground well, macerated. 6. கெடுதல்; to be ruined, scattered, broken. 7. வருந்துதல்; to suffer, to be distressed.

கோத. நெக்; தெ. நெவ்வ

[நுல் (நோதல்) → நுள் → நொள் → நெள் → நெழு → நெகு → நெகு-தல் (வே.க.)]

நெச்சி necci, பெ. (n.) கடுக்காய்; gallnut.

நெசவாலை neša-v-ālai, பெ. (n.) துணி நெய்யும் தொழிற்சாலை; weaving mill or factory.

நெசவாளர் neša-v-ālar, பெ. (n.) துணி நெய்பவர்; weaver.

[நெய் → நெயவு → நெசவு + ஆளர்]

நெசவு nešavu, பெ. (n.) 1. நெய்தற்றொழில்; weaving, act of weaving. 2. நெசவின் இழையமைப்பு; texture, intertexture, web.

ம. நெய்க; க. நெயி; தெ. நேத.

[நெய் → நெயவு → நெசவு]

நெஞ்சகம் neñjagam, பெ. (n.) மனம்; mind, heart.

[நெஞ்சு + அகம்]

நெஞ்சடித்தல் neñjadittal, பெ. (n.) அச்சம் முதலியவற்றால் நெஞ்சாங்குலை (இதயம்) படபடக்கை; palpitation of the heart, as in fear.

[நெஞ்சு + அடித்தல்]

நெஞ்சடை-த்தல் neñjadai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மூச்சுத் திணறுதல்; to suffocate. 2. தொண்டை அடைத்தல்; obstruction of throat as bronchitis.

[நெஞ்சு + அடை-த்தல்]

நெஞ்சம் neñjam, பெ. (n.) 1. மனம்; mind. 2. அன்பு; love.

ம. நெஞ்சு; கோத. நஞ்சு; துட. நிச்; குட. நெஞ்சி; கூ. நிஞ்ச; குவி. லிந்ச்.

[நெஞ்சு → நெஞ்சம்]

நெஞ்சழி-தல் neñjali-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மனம் நிலை குலைதல்; to be unstrung, to be overwhelmed, as the heart with sorrow or fear. 2. மதி மயங்குதல்; to lose consciousness, as from drunkenness; to faint, as from fear. 3. தன்னடக்கங்கெடுதல்; to lose self-control; to be overcome, as with lust.

[நெஞ்சு + அழி-தல்]

நெஞ்சமுத்தம் neñjaluttam, பெ. (n.) 1. மன இறுக்கம்; hard heartedness. 2. நெஞ்சறுதி; firmness of mind.

[நெஞ்சு + அழுத்தம்]

நெஞ்சறை neñjarai, பெ. (n.) மார்பினுள்ளிடம்; chest, thorax.

[நெஞ்சு + அறை]

நெஞ்சாங்குலை neñjānguḷai, பெ. (n.) 1. மார்பு; chest, breast. 2. நெஞ்சம்; heart. 3. ஈரற்குலை; viscera, entrails. 4. மார்புக்குழி; pit of the stomach.

[நெஞ்சு + ஆம் + குலை]

நெஞ்சாங்குழி neñjān-guḷi, பெ. (n.) தொண்டைக்குழி; நெஞ்சுக்கும் வயிற்றுக்கும் இடைப்பட்ட நடுக்குழி; pit of the throat.

[நெஞ்சு + ஆம் + குழி]

நெஞ்சார neñjāra, கு.வி.எ. (adv.) மனமார; wilfully, on purpose.

[நெஞ்சு + ஆர-நெஞ்சார]

நெஞ்சு neñju, பெ. (n.) 1. அன்பு செய்யும் மனம்; mind, conscience. 2. மனதிற்கிருப்பிடமான நெஞ்சாங்குலை; heart. 3. நெஞ்சாங்குலையுள்ள மார்பு; breast, bosom, chest. 4. நடு; centre, heart of a thing. 5. திடாரிக்கம்; உறுதி; bravery, courage. 6. திண்ணக்கம்; audacity, venturesomeness. 7. தொண்டை; throat. 8. மனச்சான்று; conscience.

ம. நெஞ்சு; கோத. நஞ்சு; துட. நிகு; குட. நெஞ்சு; கூ. நஞ்சு; குவி. லிந்ச.

[நெய் → நெய்வு → நெய்ஞ்சு → நெஞ்சு (வே.க.)]

நெஞ்சுகல-த்தல் neñju-kala-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒருவரோடு கலந்துரையாடுதல்; to consult. 2. மனமொன்றுபடுதல்; to agree, to be of one mind.

[நெஞ்சு + கல-த்தல்]

நெஞ்சுகாய்தல் neñju-kāydaḷ, பெ. (n.) 1. நெஞ்சு வறளுகை; becoming dry, as the breast in disease, causing thirst. 2. மனஞ்சோர்மை; fainting, as the heart through sorrow or fear.

[நெஞ்சு + காய்தல்]

நெஞ்சுதட்டு-தல் neñju-taṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அறை கூவுதல்; to pat one's breast in defiance, as a challenge. 2. தற்பெருமை கூறி மார்பு தட்டுதல்; to pat the breast in boast.

[நெஞ்சு + தட்டு-தல்]

நெஞ்சுபதறு-தல் neñju-padaṟu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மனம் நடுக்குறுதல்; to be agitated in mind.

[நெஞ்சு + பதறு-தல்]

நெஞ்சுகைதல் neñju-pugaidal, பெ. (n.) வறட்டு இருமுகை; dry cough

[நெஞ்சு + புகைதல்]

நெஞ்சுபுண்ணா-தல் neñju-puṇṇā-, 6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மனம் வருந்துதல்; to be distressed or wounded at heart. 2. தொண்டை புண்ணாதல்; to have sore throat.

[நெஞ்சு + புண்ணா-தல்]

நெஞ்சுரம் neñjuram, பெ. (n.) 1. மனக்கடுமை; hard heartedness. 2. மன வலிமை; boldness, courage. 3. தடித்தனம்; audacity.

[நெஞ்சு + உரம் -நெஞ்சுரம்]

நெஞ்சுருகு-தல் neñjurugu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மனமிளகுதல்; to melt, as heart.

[நெஞ்சு + உருகு-தல்]

நெஞ்செதிர் neñjedir, வி.எ. (adv.) நேரெதிரில்; directly in front.

[நெஞ்சு + எதிர்]

நெஞ்செரி-தல் neñjeri-, 2. செ.கு.வி. (v.i.) 1. சினத்தால் மனங்கொதித்தல்; to burn with anger. 2. பொறாமைப்படுதல்; to feel envy, to be jealous.

[நெஞ்சு + எரி-தல்]

நெஞ்செரிப்பு neñjerippu, பெ. (n.) பொறாமை; jealousy.

[நெஞ்சு + எரிப்பு]

நெஞ்சைப்பிள-த்தல் neñjai-p-piḷa-, 3 செ.கு.வி. (v.t.) துயரம் முதலியன மனத்தை வருத்துதல்; to break one's heart, as grief.

[நெஞ்சு + ஐ + பிள-த்தல்]

நெஞ்சொடுகிளத்தல் neñjoḍu-kiḷattal, பெ. (n.) தலைவனோ தலைவியோ தன் நெஞ்சொடு சொல்லுதலாகிய அகப்பொருட்டுறை; theme of rebuking one's heart for going after one's unresponsive lover.

[நெஞ்சு + ஒடு + கிளத்தல்] ஒடு → ஒடு.

நெட்டங்கம் neṭṭaṅgam, பெ. (n.) 1. செருக்கு; pride, haughtiness. 2. செருக்கினாற் பழித்துரைக்கும் மொழி; words of insolent censure.

[நெடு → நெட்டு + Skt. அங்கம்.]

நெட்டு = செருக்கு]

நெட்டநெடியது neṭṭa-neḍiyadu, பெ. (n.) வெகு நீளமானது; lengthy.

[நெடு → நெட்டு → நெட்ட → நெடியது]

நெட்டம்¹ *neṭṭam*, பெ. (n.) 1. நெடுமை; tallness, length.
2. செங்குத்து; perpendicularity.

ம. நீட்டெணை; கோத. நெடெந்; க. நெட்டகெ,
நெட்டாந, நெட்டாநெ; து. நெட்டகெ; தெ.
நிட்ட, நிட்ர, நிட்ரமு, நெட்ரமு; பர். டிட்ட; மரா.
நீட்.

[நெடு → நெட்டு → நெட்டம்]

நெட்டம்² *neṭṭam*, பெ. (n.) 1. மிளகு (மலை.); black pepper.
2. வெள்ளை மிளகு; white pepper.

நெட்டாங்கு *neṭṭāṅgu*, பெ. (n.) 1. நீளவாட்டு; lengthiness.
2. அழகு காட்டுகை; mimicry.

[நெடு → நெட்டு → நெட்டாங்கு]

நெடு + ஆங்கு]

நெட்டாயம் *neṭṭāyam*, பெ. (n.) 1. நெட்டுக்குத்தாகச்
செங்கல்லை அடுக்குகை; stretchers, piling up bricks,
perpendicularly or upright opp-to-kaṭṭāyam. 2. நீளம்; length.

ம. நெட்டாயம்

[நெடு → நெட்டு → நெட்டாயம்]

நெட்டி *neṭṭi*, பெ. (n.) 1. உடற் பொருத்து; joints of the body.
2. எலும்பு; bone. 3. சொடக்கு; cracking noise of the finger
- joints. 4. சோம்பல்; idleness, laziness.

தெ. நெடிக.

[நெடு → நெட்டி]

நெட்டிடை *neṭṭidai*, பெ. (n.) நெடுந் தொலைவு; long
distance.

[நெடு + இடை. இடை = தொலைவு]

நெட்டிப்பூ *neṭṭippū*, பெ. (n.) கிடைச்சி பூ; pith flower.

[நெட்டி + பூ]

நெட்டிமுறி-த்தல் *neṭṭi-muri*-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சோம்பல்
முறித்தல்; to stretch oneself. 2. மடக்கிய அல்லது
நீட்டிய விரல்களை அழுத்தி ஒலியுண்டாகுமாறு
செய்தல், சொடுக்குப் போடுதல்; make a sharp crackling
sound by pressing a finger.

[நெட்டி + முறி-த்தல்]

நெட்டில் *neṭṭil*, பெ. (n.) மூங்கில்; bamboo.

து. நெடிறு

[நெடு → நெட்டி → நெட்டில்]

நெட்டு¹-தல் *neṭṭu*-, 5 செ.கு.வா.வி. (v.t.) 1. தள்ளுதல்;
to thrust, push. 2. ஒன்றில் தாக்குதல்; to strike, as a stone

or ball. 3. மிக வுண்ணுதல்; to eat or drink to excess, used
in contempt.

தெ. நெட்டு

[நீள் → நெள் → நெடு → நெட்டு →
நெட்டு-தல்]

நெட்டு² *neṭṭu*, பெ. (n.) 1. நெடுமை; length, tallness.
2. நெடுந்தொலைவு; long distance. 3. அகலம்; extent
as of the breadth of a pial. 4. ஓரிடத்திற்குப் போய்த்
திரும்பும் தடவை; times, number, turn, as in going, and
coming. 5. உப்பு மேடை; platform for the storage of salt.
6. காம்பு; stalk, peduncle. 7. செருக்கு; pride. 8. குலை;
bunch, cluster.

[நீள் → நெள் → நெடு → நெட்டு (மு.தா.)]

நெட்டுக்குத்து *neṭṭu-k-kuttu*, பெ. (n.) செங்குத்து;
perpendicularity.

[நெட்டு + குத்து]

நெட்டுயிர்¹-த்தல் *neṭṭuyir*-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பெருமூச்சு
விடுதல்; to sigh, fetch a deep breath.

[நெடு → நெட்டு + உயிர்-தல்]

நெட்டுயிர்² *neṭṭuyir*, பெ. (n.) உயிர் நெடில்; long vowel.

[நெட்டு + உயிர்]

நெட்டுரு *neṭṭuru*, பெ. (n.) மனப்பாடம்; rote-learning.

[நெடு + உரு]

நெட்டுலை *neṭṭulai*, பெ. (n.) விடாச் சமையல்; incessant
cooking.

[நெடு + உலை]

நெட்டெழுத்து *neṭṭeluttu*, பெ. (n.) 1. இரண்டு மாத்திரை
அளவு கொண்ட உயிரெழுத்து; long vowel. 2. பெயர்
முழுமையும் அடங்கிய கையெழுத்து; signature in
full, autograph.

[நெடு → நெட்டு + எழுத்து]

நெட்டெழுத்துக்காரன் *neṭṭeluttu-k-kāraṅ*, பெ. (n.)
1. ஆவண (பத்திர) மெழுதுவோன்; document-writer.

[நெட்டெழுத்து + காரன்]

நெட்டை¹ *neṭṭai*, பெ. (n.) இறந்தவுடல்; carcass.

[நெடு → நெட்டை]

நெட்டை² *neṭṭai*, பெ. (n.) 1. மெய்க்குற்றம் ஐந்தனுள்
ஒன்றான சோம்பல் முறிக்கை; stretching oneself, one
of five mey-k-kurram. 2. சொடுக்கு விடுகை; cracking
the finger-joints.

[நெட்டி → நெட்டை]

நெட்டையன் *neṭṭaiyan*, பெ. (n.) நெடியவன், உயரமானவன்; tall man.

க. நீடியன்

[நெட்டை → நெட்டையன்]

நெட்டோலை *neṭṭōlai*, பெ. (n.) திருமுகம்; epistle, message.

[நெடு + ஓலை]

நெடலை *neḍalai*, பெ. (n.) நாரை வகை; a kind of stork bird.

[நெடு → நெட → நெடலை]

நெடி¹-த்தல் *neḍi-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பொழுது நீட்டித்தல்; to make delay. 2. காலந்தாழ்த்தல்; to delay in time.

[நெடு → நெடி → நெடி-த்தல்]

நெடி² *neḍi*, பெ. (n.) 1. மினகாய் முதலியன கமறல் நாற்றம்; pungent odour causing a choking sensation, as of fried chillies. 2. காரம்; strong pungent smell. 3. கெட்ட நாற்றம்; stench. 4. மருந்தின் காரல் மணம்; the pungent smell of medicinal drugs of medicine.

க. நீடி.

நெடி³ *neḍi*, பெ. (n.) சிள்வண்டு; cricket.

[நுல் → நுள் → நெள் → நெடி]

நெடித்தற்பொழுது *neḍittar-poḷudu*, பெ. (n.) காலத்தாழ்வு; delay, procrastination.

[நெடி → நெடித்தல் + பொழுது]

நெடிது *neḍidu*, பெ. (n.) நெடுங்காலம்; long time, long period.

[நெடு → நெடி → நெடிது]

நெடிய *neḍiya*, பெ.எ. (adj.) 1. நீளமான; long. 2. உயரமான; tall, high. 3. காலத்தால் நீண்ட; long in time.

[நெடு → நெடிய]

நெடியோன்¹ *neḍiyōṇ*, பெ. (n.) 1. நெட்டையானவன்; tall person. 2. உலகை மூன்றடியால் அளந்த திருமால்; *Thirumāḷ*. 3. பெரியவன்; great person. 4. துளசி; sacred basil. 5. மூக்கிரட்டைப்புல்; the pungent smell of medicinal spreading hogweed.

[நெடு → நெடி → நெடியோன்]

நெடியோன் குன்றம் *neḍiyōṇ-kunṇam*, பெ. (n.) திருவேங்கடமலை; Tirupadi, as Viṣṇu's hill.

[நெடியோன் + குன்றம்]

நெடில் *neḍil*, பெ. (n.) 1. நீளம்; length. 2. நெட்டெழுத்து; long vowel, opp. to *kuṇṇil*. 3. மூங்கில்; bamboo. 4. மிக்கது; that which is great or excessive. 5. நீளமானது; long. 6. பதினைந்து முதல் பதினெழுழுத்து வரை கொண்ட கட்டளை நெடிலடி; a kind of metrics. 7. ஐஞ்சீரடி; line of five metrical feet.

[நெடு → நெடில்]

நெடிலடி *neḍil-aḍi*, பெ. (n.) ஐஞ்சீரான் வரும் அடி; line of five metrical feet.

[நெடில் + அடி]

நெடிலி *neḍili*, பெ. (n.) 1. கடற்பருந்து வகை; a large sea-heron. 2. புல்வகை; a kind of grass.

[நெடில் → நெடிலி]

நெடிலெதுகை *neḍil-edugai*, பெ. (n.) அடிதோறும் நெடிலெழுத்து எதுகையாய் வருவது; a kind of rhyme.

[நெடில் + எதுகை]

நெடிற்றொடர் *neḍiṇṇōḍar*, பெ. (n.) நெட்டெழுத்தை யீற்றுக்கயலெழுத்தாகத் தொடர்ந்து வருங் குற்றுகரவீற்று மொழி; the letter which comes after the long vowel.

[நெடில் + தொடர்]

நெடிண்மோனை *neḍiṇ-mōṇai*, பெ. (n.) அடிதோறும் நெடில் முதலெழுத்து ஒத்து வருவது; a kind of alliteration.

[நெடில் + மோனை]

நெடு¹-த்தல் *neḍu-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. காலம், பொழுது முதலியன நீளுதல்; to be long, as time. 2. மழை முதலியன விடாது தொடர்தல்; to continue, as rain. 3. நெட்டையாதல்; to become tall.

[நீள் → நீடு → நெடு → நெடு-த்தல்]

நெடு² *neḍu*, பெ.எ. (adj.) 1. நீண்ட; long. 2. பெரிய; big. பெருமை பெற்ற; great. 4. ஆழமான; deep. 5. உயரமான; high. 6. மிகுந்த; much, excessive. 7. நீண்ட கால நெடும்பகை; long cherished enmity. 8. காலந்தாழ்க்கும்; delay. 9. புகழ்ச்சியான; praise.

கோத. நெற்றெண்ணன்; துட. நோற், நோறி; க. நிடு, நிட்டு; து. நிடி, நிடு, நிடுப்ப; தெ. நிடு, நிடுட, நிடிவி, நிடுபு.

[நுல் (நீட்சி) → நெல் → நெள் → நெடு (வே.க.)]

நெடுக்கு neḍukku, பெ. (n.) 1. நீட்சி; extension.
2. நீளவாட்டு; length, as of a wall.

[நெடு → நெடுக்கு]

நெடுக neḍuga, வி.எ. (adv.) 1. நீளமாக; lengthwise,
longitudinally. 2. நேராகத் தொடர்ந்து; straighton.
3. முழுத் தொலைவும்; whole distance.

[நெடு → நெடுகு → நெடுக]

நெடுகலும் neḍugalum, கு.வி.எ. (adv.) 1. எப்பொழுதும்;
continually, constantly, all day long. 2. நீளத்திலே;
lengthwise. 3. காலம் முழுவதும்; whole time.

[நெடு → நெடுகல் → நெடுகலும் (வே.க.)]

நெடுகு-தல் neḍugu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீளுதல்;
to extend, to be lengthened, to grow tall, high or long.
2. காலத்தாழ்வாதல்; to be protracted, delayed.
3. காணாமற் போதல்; to run a way, to disappear, as
things lent or lost. 4. சாதல்; todie. 5. ஓங்கி வளர்தல்;
grow in high. 6. நீடித்தல்; lengthen time, distance, etc.

[நெடு → நெடுகு → நெடுகு-தல் (வே.க.)]

நெடுங்கடை neḍu-ṅ-gaḍai, பெ. (n.) 1. பெரிய வாயில்;
lofty gateway. 2. பால்கணி; portico.

[நெடும் + கடை. கடை = இடம், வாயில்]

நெடுங்கண் neḍu-ṅ-gaṇ, பெ. (n.) 1. தொலை(தூர)
பார்வையுள்ள கண்; farsighted eye. 2. பின்னிய
ஓலையின் நீண்ட கண்; long squares in braiding
olas. 3. நீண்ட மட்டையினிறுதியில் விரியும்
பனையோலைப் பிரிவு; separation in the
sections of the palmyra leaf far from the stem.
4. தேங்காயின் தாய்க்கண்; top most of the three eyes
of a coconut. 5. நீண்ட விழி; longeye.

[நெடு + கண்]

நெடுங்கணக்கு neḍu-ṅ-gaṇakku, பெ. (n.) 1. அரிச்சுவடி;
alphabet. 2. நெடுநாட்கணக்கு; along account or
reckoning. 3. வாராக் கடன்; bad debt.

[நெடும் + கணக்கு. கணக்கு = எழுத்து]

நெடுங்கதை neḍu-ṅ-gatai, பெ. (n.) 1. பழங்கதை; ancient
story. 2. புதினம் (நாவல்); novel. 3. நீண்ட கதை; long
story or short novel.

[நெடு → நெடும் + கதை]

நெடுங்கயிறு neḍu-ṅ-gayiru, பெ. (n.) 1. நீளமான கயிறு;
longrope. 2. நீண்ட வலை; large net. 3. பெருந்தாழ்வு
(தாமதம்); long delay.

[நெடு → நெடும் + கயிறு. கள் → கய் → கயில்
→ கயிறு. கள் = கட்டுதல், பிணைத்தல்]

நெடுங்கரை neḍu-ṅ-garai, பெ. (n.) நீண்ட கரை; long
bank.

[நெடு → நெடும் + கரை. கரு → கரை → கரு =
மேடு, உயரம்]

நெடுங்கழுத்தன் neḍu-ṅ-gaḷuttan, பெ. (n.) 1. நீண்ட
கழுத்துள்ள ஒட்டகம்; camel. 2. நீண்ட கழுத்துள்ள
கோவேறு கழுதை; mule.

[நெடு → நெடும் + கழுத்தன்]

நெடுங்காலம் neḍu-ṅ-gālam, பெ. (n.) நீண்ட காலம்;
long time.

[நெடும் + காலம்]

நெடுங்காலி neḍu-ṅ-gāli, பெ. (n.) கால் நீண்ட ஆன்
(பசு); long legged cow.

[நெடும் + காலி]

நெடுங்கிடை neḍu-ṅ-giḍai, பெ. (n.) நோயால் நீண்ட
நாட்கள் படுக்கையிற் கிடக்கை; being bed-ridden for a
long time, as from a disease.

[நெடும் + கிடை]

நெடுங்குரலன் neḍu-ṅ-guralan, பெ. (n.) பெருங்
குரலுடைய கழுதை; ass, as braying loudly.

[நெடு → நெடும் + குரலன்]

நெடுங்கூவிளி neḍu-ṅ-gūvili, பெ. (n.) யானை
முழங்குவது போன்ற பெருமுழக்கம்; loud noise, as
of an elephant.

[நெடு → நெடும் + கூ + விளி]

நெடுங்கேடு neḍu-ṅ-gēḍu, பெ. (n.) தீராக்கேடு; endless
ruin.

[நெடு → நெடும் + கேடு]

நெடுங்கை neḍu-ṅ-gai, பெ. (n.) 1. நீண்ட கையை
யுடைய யானை; elephant, as having a long trunk.
2. முழந்தாள் தொடும் தடக்கை கொண்டவன்; a
man having a long hand.

[நெடு → நெடும் + கை]

நெடுங்கையன் neḍu-ṅ-gaiyan, பெ. (n.) யானை; elephant
from its long trunk.

[நெடு - மை + கையன்]

நெடுங்கொடி neḍu-ṅ-goḍi, பெ. (n.) நீண்ட கொடி; a
long flag.

[நெடும் + கொடி]

நெடுங்கொடி முல்லை neḍu-ṅ-gōḍi-mullai, பெ. (n.) நீண்ட கொடி முல்லை; a long running jasmine.

[நெடுங்கொடி + முல்லை]

நெடுங்கோடு neḍu-ṅ-gōḍu, பெ. (n.) நீண்ட கோடு, வரி; a long dividing or describing line.

[நெடும் + கோடு]

நெடுங்கோணி neḍu-ṅ-gōṇi, பெ. (n.) ஒட்டகம்; camel.

[நெடும் + கோணி. கொள் → கோண் → கோணி]

நெடுஞ்சாண்கிடை neḍu-ṅ-jāṅ-kidai, பெ. (n.) உடல் முழுவதும் நிலத்தில் படும்படிக் கிடக்கை; lying on the ground at full length.

[நெடுஞ்சாண் + கிடை]

நெடுஞ்சாலுழவு neḍu-ṅ-jāi-uḷavu, பெ. (n.) நீட்டுப் போக்குழவு; ploughing lengthwise.

[நெடும் + சால் + உழவு. நீள வாட்டத்தில் உழும் உழவு]

நெடுஞ்சாலை neḍu-ṅ-jālai, பெ. (n.) அரசுத்துறையின் நேரடிக்கண்காணிப்பில் இருக்கும் முதன்மையான பொதுச்சாலை; highway.

[நெடும் + சாலை]

நெடுஞ்சிமை neḍu-ṅ-jimai, பெ. (n.) நெடிய குவடு; நீண்ட மலையுச்சி; a long mount, hillock, summit of mountain.

[நெடும் + சிமை. சிமை = மலையுச்சி]

நெடுஞ்சினை neḍu-ṅ-jinai, பெ. (n.) நீண்ட அல்லது நெடிய (மரத்தின்) கிளை; a long branch of tree.

[நெடும் + சினை. சினை = கிளை, கோடு]

நெடுஞ்சுடர் neḍu-ṅ-juḍar, பெ. (n.) நெடிய கொழுந்தினையுடைய நெருப்பு; a long flame fire.

[நெடும் + சுடர். நீண்ட தீச்சுவாலையை உடைய நெருப்பு]

நெடுஞ்சுருட்டை neḍu-ṅ-juruṭṭai, பெ. (n.) சுருட்டைப் பாம்பு வகை; a variety of *Echis carinata*, long carpet-snake.

[நெடும் + சுருட்டை]

நெடுஞ்சுவர் neḍu-ṅ-juvar, பெ. (n.) நெடிய சுவர்; a long wall.

[நெடும் + சுவர்]

நெடுஞ்சுழி neḍu-ṅ-juḷi, பெ. (n.) ஆற்றின்கண் ஏற்படும் நீர்ச்சுழி; whirlpool in river water.

[நெடும் + சுழி. சுழி = சுழன்று காணப்படுவது]

நெடுஞ்சூடு neḍu-ṅ-juḍu, பெ. (n.) அதிகமான வெப்பம்;

a long heat; warmth burn or scald.

[சுள் → சுர் → சுடு → சூடு. சூடு = அதிக வெப்பம்]

நெடுஞ்சொல் neḍu-ṅ-jol, பெ. (n.) புகழ், புகழ்ச்சொல் (கீர்த்தி); fame, renown.

[நெடும் + சொல்]

நெடுந்தகை neḍu-n-dagai, பெ. (n.) 1. பெரிய மேம்பாடுள்ளவன்; person of great worth. 2. பெரிய நிலையையுடையவன்; person of great status. 3. அளத்தற்கரிய தன்மையையுடையவன்; person of great quality.

[நெடு → நெடும் + தகை]

நெடுந்தட்டு neḍu-n-daṭṭu, பெ. (n.) 1. வானில் பறக்கவிடும் தாளப்பட்டவகை; a kind of paper-kite. 2. பொறுக்க முடியாதது; that which is unendurable.

[நெடும் + தட்டு]

நெடுந்தாயம் neḍu-n-dāyam, பெ. (n.) அடுத்து ஆடும்படி விழுந்தாயம்; a winning cast of dice, as giving the right to throw again.

[நெடும் + தாயம்]

நெடுந்துயில் neḍu-n-duyil, பெ. (n.) 1. நீண்ட தூக்கம்; long sleep. 2. இறப்பு; death.

[நெடும் + துயில். துயில் = தூக்கம், சாவு]

நெடுந்துருத்தி neḍu-n-durutti, பெ. (n.) நீளமான நீர்வீசங்கருவி வகை; a long squirt.

[நெடும் + துருத்தி. துருத்தி = நீர்வீசங் கருவி]

நெடுந்தூக்கு neḍu-n-dūkkū, பெ. (n.) தூக்கு ஏழனுள் எழுசீர் கொண்டது; a measure of time, composed of seven sīr one of seven tūkkū.

[நெடும் + தூக்கு. தூக்கு = செய்யுள்]

நெடுந்தெய்வம் neḍu-n-deyvam, பெ. (n.) பெருமையுடைய புகழும் வாய்ந்த தெய்வம்; great deity.

[நெடும் + தெய்வம்]

நெடுந்தோட்டி neḍu-n-dōṭṭi, பெ. (n.) பெரிய துறட்டி; a large goad.

[நெடும் + தோட்டி. தோட்டி = துறட்டி, கூரிய கருவி]

நெடுநாரை¹ neḍu-n-ārai, பெ. (n.) செந்நாரை; a kind of red stork.

[நெடும் + நாரை]

நெடுநாரை neḍu-nārai, பெ. (n.) பெரிய மர வகை; fragrant cherry-nutmeg, *Polyalthia fragrans*.

மறுவ. கோடாஞ்சி

[நெடும் + நாரை]

நெடுநாள் neḍu-nāḷ, பெ. (n.) நெடுங்காலம்; long time.

மறுவ. நீண்டநாள்

[நெடு + நாள்]

நெடுநிகழ்ச்சி neḍu-nigaḷcci, பெ. (n.) நீண்டகால நிகழ்வு; long period, long duration of time, opp. to kuṟu-nigaḷcci.

மறுவ. நெடுங்காலம்

[நெடும் + நிகழ்ச்சி]

நெடுநிரை neḍu-nirai, பெ. (n.) நீண்ட அணிவகுப்பு; a long battle array.

[நெடும் + நிரை. நிரை = வரிசை]

நெடுநீர் neḍu-nīr, பெ. (n.) 1. அகலமான கடல்; sea, as wide. 2. நீட்டித்துச் செய்யும் இயல்பு; dilatoriness, disposition to procrastinate.

[நெடும் + நீர்]

நெடுநீளம் neḍu-nīḷam, பெ. (n.) நேர்நீளம்; straight length.

[நெடும் + நீளம்]

நெடுநெடுவென்று neḍu-neḍu-v-enru, வி.எ. (adv.) குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு உயரமாக; very tall.

[நெடு + நெடு + என்று]

நெடுநெடெனல் neḍu-neḍenal, பெ. (n.) வளர்ச்சிக் குறிப்பு; expr. signifying tall growth.

[நெடு + நெடு + எனல்]

நெடுநேரம் neḍu-nēram, பெ. (n.) மிகுநேரம்; long time.

[நெடும் + நேரம்]

நெடுநோக்கு neḍu-nōkku, பெ. (n.) வருங்காலத்தில் ஏற்படக்கூடிய நலனைக் கருத்தில் கொண்ட கணிப்பு; farsightedness.

[நெடும் + நோக்கு - நெடுநோக்கு = முற்காண்பறிவு, தொலைநோக்கு]

நெடுப்பம் neḍupam, பெ. (n.) நீளம், நீட்சி; length, height.

தெ. நிகழ்ப்பு; ம. நெடுப்பு.

[நெடு → நெடுப்பு → நெடுப்பம்]

நெடுப்பு neḍuppu, பெ. (n.) நீளிப்பு; long.

[நெடு → நெடுப்பு]

நெடும் neḍum, பெ.எ. (adj.) காலம் அல்லது நீளத்தைக்

குறித்து வரும் நீண்ட; long in time and length.

[நெடு → நெடும்]

நெடும்பயணம் neḍu-m-bayanam, பெ. (n.) 1. நீண்ட தொலைவு செல்லுகை; long journey or voyage. 2. இறப்பு; death.

[நெடும் + பயணம். பயணம் = செலவு]

நெடும்பழக்கம் neḍu-m-baḷakkam, பெ. (n.) 1. நீண்ட கால வழக்கம்; extensive practice, wide experience. 2. நீடித்த நட்பு; long acquaintance.

[நெடும் + பழக்கம். பழக்கம் = பயிற்சி]

நெடும்பழி neḍu-m-baḷi, பெ. (n.) அழியாத பழி; lasting disgrace.

[நெடும் + பழி. பழி = பழிச்சொல்]

நெடும்பா neḍumbā, பெ. (n.) ஆடாதோடை; Medicinal shrub.

நெடும்பாடு neḍu-m-bāḍu, பெ. (n.) பெருங்குறைவு; serious defect.

[நெடும் + பாடு. பாடு = துன்பம். குறைவு]

நெடும்புகழ் neḍu-m-puḷaḷ, பெ. (n.) பெரும்புகழ்; great fame.

[நெடு → நெடும் + புகழ்]

நெடுமடல் neḍu-maḍal, பெ. (n.) திருநீறு வைக்கும் ஏன (பாத்திர) வகை; a (metallic) vessel for sacred ashes.

[நெடும் + மடல். நீண்ட ஏன வகை]

நெடுமடை neḍu-maḍai, பெ. (n.) வெள்ளத் தடுப்பு அணை; flood-gate.

[நெடும் + மடை]

நெடுமழை neḍu-maḷai, பெ. (n.) பெரு மழை; heavy rain.

[நெடும் + மழை]

நெடுமன் neḍuman, பெ. (n.) 1. நீண்டது; long. 2. நீண்ட பாம்பு; long snake.

[நெடு → நெடுமன்]

நெடுமாந்தடி neḍu-mā-n-daḍi, பெ. (n.) 1. நீளமான கழி; a long stick or staff. 2. பயனற்றவன்; a good for nothing fellow.

[நெடும் + மா + தடி]

நெடுமி neḍumi, பெ. (n.) 1. நெடியவன்; tall-woman. 2. ஓங்கி நீளமாக வளர்ந்த மரம்; tall tree, as palm-tree. 3. மழை; rain.

[நெடு → நெடுமி]

நெடுமிசை neḍu-miṣai, பெ. (n.) உச்சி; top, highest point.

[நெடு + மிசை. மிசை = உயர்ச்சி]

நெடுமிடல் neḍu-miḍal, பெ. (n.) 1. வலிமை மிக்கவன்;

very strong man. 2. அதியமான் நெடுமானஞ்சியின் இயற்பெயர்; proper name of Adiyamāṅ-neḍumāṅaṅji.

[நெடும் + மிடல். மிடல் = வலி, வலிமை]

நெடுமூக்கு neḍu-mūkku, பெ. (n.) 1. யானையின் துதிக்கை; elephant's trunk, as a long nose. 2. நீண்டமூக்குடைய காக்கை; crow with long beak.

[நெடும் + மூக்கு. நீண்ட மூக்காகிய யானையின் துதிக்கை]

நெடுமூச்சு neḍu-mūccu, பெ. (n.) பெருமூச்சு; a long breath.

[நெடும் + மூச்சு]

நெடுமை neḍumai, பெ. (n.) 1. நீளம்; length, extension. 2. உயரம்; tallness, height, as of a person or tree. 3. காலம் முதலியவற்றின் நீட்சி; continuation, protraction. 4. பெருமை; greatness. 5. அளவின்மை; boundlessness, excessiveness. 6. ஆழம்; depth. 7. கொடுமை; cruelty. 8. பெண்டிர் தலைமயிர்; woman's hair.

ம. நெடு; தெ. நிடு

[நெடு → நெடுமை]

நெடுமொழி neḍu-moḷi, பெ. (n.) 1. புகழ்ந்து கூறும் சொல்; eulogy, encomium, praise. 2. தன்மேல் பாட்டுரை; boast, as of a victorious hero. 3. வஞ்சினம்; vow. 4. தொல்பழங்கதை; purāṇic story. 5. யாவரும் அறிந்த செய்தி; well-known fact.

[நெடும் + மொழி]

நெடுவசி neḍu-vaṣi, பெ. (n.) போர் வீரனது புண்ணைத் தைத்தலால் ஏற்படும் தழும்படி; scar of stitches in sewing up a warrior's wound.

[நெடு + வசி. வசி = ஊசி, ஊசித் தழும்படி]

நெடுவரி neḍu-vari, பெ. (n.) நீண்ட வரிசை அல்லது ஒழுங்கு; long row or line.

[நெடும் + வரி. வரி = வரிசை]

நெடுவரை neḍu-varai, பெ. (n.) உயர்ந்த மலை; a high mountain.

[நெடு + வரை. வரை = மலை]

நெடுவாய் neḍu-vāy, பெ. (n.) உள்ளான் மீன்; a sea - fish.

[நெடும் + வாய். நீண்ட வாயையுடைய மீன் வகை]

நெடுவாலன் neḍu-vālan, பெ. (n.) 1. கயிறு; rope. 2. குரங்கு; monkey.

[நெடும் + வால் + அன்]

நெடுவாலி neḍu-vāli, பெ. (n.) உடும்பு; iguana.

[நெடும் + வால் + இ. நீண்டவாலையுடைய உடும்பு. இ - சொல்லாக்க ஈறு]

நெடுவிரல் neḍu-viral, பெ. (n.) 1. நாய்ப்பாகல்; bryony. 2. ஆடாதோடை; medicinal shrub. 3. நீண்ட விரல்; long finger.

[நெடும் + விரல்]

நெடுவீடு neḍu-vīḍu, பெ. (n.) துறக்கவுலகம்; salvation.

[நெடும் + வீடு]

நெடுவெள்ளூசி neḍu-veḷ-|-ūṣi, பெ. (n.) 1. புண், காயம் போன்றவற்றைத் தைக்கும் ஊசி; surgical needle for stitching wounds. 2. நெட்டை என்னும் கருவி; a kind of weapon.

[நெடும் + வெள்ளூசி. வெள்ளூசி = மருத்துவர் புண்களைத் தைக்கும் ஊசி]

நெடுவேள்குன்றம் neḍu-veḷ-kuṅṅam, பெ. (n.) சோழ நாட்டிலுள்ள திருச்செங்குன்று; a straight hill in Chola country.

[நெடு + வேள் + குன்றம்]

நெண்டு¹-தல் neṇḍu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. எதிர்க்க களித்தல், குமட்டல்; to rise upon the stomach, keck. 2. நொண்டுதல்; to limp.

[நுல்(துளை) → நுள் → நொள் → நொண்டு → நெண்டு → நெண்டு-தல். (வே.க.)]

நெண்டு²-தல் neṇḍu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) தோண்டுதல்; to dig.

[நொண்டு → நெண்டு-தல்]

நெத்தியடி netti-y-adi, பெ. (n.) செயலிழக்கச் செய்யும் திடீர்த் தாக்குதல்; crushing defeat.

[நெற்றி → நெத்தி + அடி]

நெதி nedi, பெ. (n.) தேனிப்பு, ஊழ்கம், உள்ளொடுக்கம்; meditation.

நெதியம் nediyaṁ, பெ. (n.) செல்வம்; wealth riches.

[நெதி → நெதியம்]

நெதியாளன் nedi-y-āḷan, பெ. (n.) செல்வன்; capitalist; financier.

[நெதி + ஆளன்]

நெம்பு¹-தல் nembu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கழி அல்லது கருவியை ஒரு பொருளின் அடியிற் செலுத்தி மேலே உயரும்படி கிளப்புதல்; to lift with a lever. 2. உடைத்துத் திறத்தல்; to force open.

[எம்பு-தல் → நெம்பு-தல்]

நெம்பு² nembu, பெ. (n.) 1. மேலெழுப்புகை; lifting with a lever.

2. இருபக்கமும் கூர்மையுடைய இணைப்பாணி; joining dowel or nail. 3. ஓடாணி; pins for jewels. 4. ஏணிப் பழு; rung or round of a ladder. 5. ஏற்றத்தின் மடலாணி; ribs joining together the two beams of a well-sweep, serving also as steps for the man who treads it. 6. விலா எலும்பு; ribs.

ம. நும்பு; தெ. நெம்மு.

[எம்பு → நெம்பு]

நெம்புகோல் nembu-kōl, பெ. (n.) ஒரு புள்ளியை மூலமாகக் கொண்டு ஒரு பொருளினை உயர்த்தவோ நகர்த்தவோ பயன்படுத்தப்படும் கடப்பாரை அல்லது தண்டு; the lever.

[நெம்பு + கோல்]

நெம்புதடி nembu-taḍi, பெ. (n.) பொருளைக் கிளப்ப அதனடியில் செலுத்துங்கோல்; lever, in mechanics.

[நெம்பு + தடி]

நெமிரல் nemiral, பெ. (n.) சோறு; rice.

[நிமிரல் → நெமிரல்]

நெய்¹-தல் ney-, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. துணி, பாய் முதலியவற்றை உருவாக்குவதற்காகத் தறியில் நீளவாட்டில் நூலையோ, கோரையையோ செலுத்திக் குறுக்குவாட்டில் கோத்துப் பின்னூதல், நூலை ஆடையாகச் செய்தல்; to weave, as clothes. 2. தொடுத்தல்; to string, to link together.

ம. நெய்க; தெ. நேயு; க. நேய், நேயி, நெய்யு; கோத. நெச் (nec); துட. நிச் (nic); குட. நெய் (ney); து. நெயுநி; கூ. நெப; குவி. நெறை (nen'hai); குரு. எஸ்நா (essnā); மா. எசெ (ese = to plait).

[நுள் → நெள் → நெய் → நெய்-தல், நுள்ளுதல் = அடைதல், பொருந்துதல், செறிதல் (த.ம.)]

நெய்²-த்தல் ney-, 4 செ.குவி. (v.i.) 1. பளபளத்தல்; to be glossy, polished. 2. ஒட்டும் நீர்ப்பொருளாக உருகும் கொழுப்பு வைத்தல், கொழுத்தல்; to be fleshy, fat, plump. 3. ஒட்டும் பசைத்தன்மையுடையதாயிருத்தல்; to become greasy, unctuous or sticky. 4. ஒட்டுதல்; to stick, to affix.

[நுல் (பொருந்தல்) → நுள் → நெள் → நெய் → நெய்-த்தல் (வே.க.)]

நெய்³ ney, பெ. (n.) 1. ஆவின் அல்லது எருமையின் வெண்ணையை உருக்கி உண்டாக்கும் பொருள்; ghee, clarified butter. 2. வெண்ணெய்; butter. 3. ஒட்டும் நீர்ப்பொருள் (எண்ணெய்); Oil. 4. புழுக்குநெய்; civet. 5. நெய்போல் ஒட்டுந்தேன்; honey. 6. நெய்போலுறையும் அரத்தம்; blood. 7. நெய்யாய் உருகும் கொழுப்பு; grease, fat. 8. உளம் ஒட்டும் நட்பு; friendship, love.

9. 14 ஆம் விண்மீனாகிய நெய்ம்மீன்; the 14th star.

ம., க. நெய்; தெ. நெய்யி; வ. ஸ்நிஹ்- ஸ்நேஹு; கோத. நாய் (nay=ghee); துட. நீய்; கொலா., கட., பா., நா. நெய்; கூ. நீச (nijū); குவி. நீயூ (nīyū); குரு. நேத (nēta=grease, fat); மா. நென்ய.

[நுல்(பொருந்தல்) → நுள் → நெள் → நெய்]

நெய்க்குரணி neykkurani, பெ. (n.) அழிஞ்சில்; sage-leaved alangium.

நெய்க்கொட்டான் ney-k-koṭṭān, பெ. (n.) பூவந்தி; soap-nut.

மறுவ. நெய்க்கொட்டை.

[நெய் + கொட்டான்]

நெய்க்கொட்டை ney-k-koṭṭai, பெ. (n.) மரவகை; soap-nut, Sapindus trifoliatum.

[நெய் + கொட்டை]

நெய்ச்சட்டி ney-c-caṭṭi, பெ. (n.) 1. செங்கழுநீர்; purple Indian waterlily. 2. கீரைவகை; a kind of greens. 3. பவளக் குன்றிமணி; crab's eye.

மறுவ : செங்கழுநீர்

நெய்ச்சீட்டி ney-c-citṭi, பெ. (n.) 1. காட்டுச் சீரகம்; wild cumin. 2. மரவகை; round sage-leaved Indian linden. 3. பவளக் குன்றிமணி; crab's eye.

நெய்ச்சுண்டு ney-c-cuṇḍu, பெ. (n.) 1. கலயத்தில் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும் நெய்; small quantity of ghee sticking to a pot. 2. நெய்யளக்க உதவுஞ் சிறிய அளவுக்கருவி; small vessel for measuring ghee.

[நெய் + சுண்டு. சுண்டு = ஒரு சிற்றளவு]

நெய்சாயம் ney-šāyam, பெ. (n.) மெருகெண்ணெய்; varnish.

[நெய் + சாயம். சாயம் = வண்ணம்]

நெய்த்துடுப்பு ney-t-tuḍuppu, பெ. (n.) 1. வேள்விகளில் பயன்படுத்தும் நெய்க்கரண்டி; spatula, used especially in Vedic sacrifices. 2. தீவட்டிக்காரர் பயன்படுத்தும் எண்ணெய்க்கலம்; vessel for oil used by torch bearers.

[நெய் + துடுப்பு. துடுப்பு = சட்டுவம், அகப்பை, கரண்டி]

நெய்த்தோர் neyttōr, பெ. (n.) நெய்ப்பதமுள்ள அல்லது நெய்போலுறையும் அரத்தம்; blood.

க. நெத் + தரு; தெ. நெத்துரு; துட. நெத்ஸ்; கோத. நெத்ர் (netr); குட. நெத்த; து. நெத்தரு; கொலா. நெத்ரு; நா. நெத்துரு; பர். நெதிர்; கட. நெத்துர்; கோண. நத்தூர்; கூ. நெகுதரி; குவி. நெதொரி; பிரா. திதர்.

[நெய் + துவர் → நெய்த்தோர். துவர் = சிவப்பு, அரத்தம்]

நெய்த்தோர்² neyttōr, பெ. (n.) ஒதியமரம்; Indian ash tree.

நெய்த்தோலி ney-t-tōli, பெ. (n.) வெண்ணிறமுள்ள சிறிய கடல் மீன் வகை; anchovy, silvery, Engraulis indicus.

[நெய் + தோலி]

நெய்தல்¹ neydaḷ, பெ. (n.) 1. வெள்ளாம்பல்; white Indian water-lily. 2. கருங்குவளைமலர்; blue nelumbo. 3. செங்கழுநீர்க்கிழங்கு; tuber of red Indian water-lily.

ம. நெய்தல்; து. நைதிவெ; க. நெய்தல்.

[நெய் → நெய்தல்]

நெய்தல்² neydaḷ, பெ. (n.) 1. கடலும் கடல் சார்ந்த இடமும்; maritime tract. 2. நெய்தற்றிணையின் உரிப் பொருளாகிய இரங்கல்; sorrow of lovers due to separation, assigned by poetic convention to the maritime tract. 3. சாப்பறை; funeral drum. 4. ஒரு பேரெண்; a big number.

க. நெய்தல்

[நெய் → நெய்தல் = நெய்தல் கொடி வளரும் கடற்கரை (வே.க)]

நெய்தல்திணை neydaḷ-tiṇai, பெ. (n.) கடலும் கடல்சார்ந்த நிலப்பகுதியில் வாழும் மக்களின் ஒழுக்கலாறுகளைக் குறிப்பிடுவது; the livelyhood and life style of the people who live on the sea and seashore.

[நெய்தல் + திணை. திணை = ஒழுக்கம், நிலம்]

நெய்தற்பறை neydaḷ-paraḷ, பெ. (n.) 1. நெய்தல் நிலத்து மக்கள் முழக்கும் மீன்கோட்பறை, நாவாய்பறை; drum peculiar to maritime tracts. 2. சாப்பறை; funeral drum.

[நெய்தல் + பறை. பறை = கொட்டிசைக் கருவி]

நெய்தை neydaḷ, பெ. (n.) பெருமை; greatness, dignity, importance.

[நெய்- → நெய்தை]

நெய்நெட்டி ney-netṭi, பெ. (n.) சம்பங்கோரை; elephant grass.

[நெய் + நெட்டி. நெட்டி = கோரைவகை. நெய்போல் பளபளப்பான சம்பங்கோரை]

நெய்ப்பந்தம் ney-p-pandaṃ, பெ. (n.) 1. நெய்யூற்றி எரிக்கும் பந்தம்; torch burning ghee. 2. இறந்தவரின் உடலுக்குக் கொள்ளி வைப்பதற்காக நெய்யில் நனைத்த தீப்பந்தம்; torch fed with ghee used for lighting funeral pyre. 3. இறந்தவரின் உடலைச் சுற்றி பெயரன், பெயர்த்திகள் பிடிக்கும் நெய்யில் நனைத்த பந்தம்; torch fed with ghee holding grand son and grand daughter at the time of funeral.

[நெய் + பந்தம். பந்தம் = தீவட்டி, தீத்திரள்]

நெய்ப்பற்று ney-p-parru, பெ. (n.) 1. நெய்யின் ஒட்டுந் தன்மை; greasiness, stickiness of ghee. 2. கொழுப்பு; fat corpulence.

[நெய் + பற்று. பற்று = பசை]

நெய்ப்பான ney-p-pāṇa, கு.பெ.எ.(adj.) கொழுத்த; filled with fat, fatty.

[நெய் → நெய்ப்பான]

நெய்ப்பு neyppu, பெ. (n.) 1. நெய்ப்பதமுடையத்தா யிருக்கை; unctuousness, oiliness. 2. பளபளப்பு; shining appearance, gloss, polish. 3. கொழுப்பு; fatness, plumpness. 4. சீழ்; pus, matter.

[நெய் → நெய்ப்பு. நெய் = பளபளப்பு]

நெய்மீன் ney-m-miṇ, பெ. (n.) 1. பதினான்காம் விண்மீன் (சித்திரை); the 14th star. 2. வெள்ளிறால் மீன்; white prawn.

[நெய் + மீன். நெய்யின் தன்மை கொண்ட மீன்]

நெய்யணி ney-y-aṇi, பெ. (n.) மகப்பேற்றின் பிறகு குழந்தைக்குச் செய்யும் மங்கல நீராட்டுச் சடங்கு; the ceremonial oil-bath taken after the birth of a child.

[நெய் + அணி. எண்ணெய் கலந்த நீரால் குழந்தையைக் குளிப்பாட்டும் விழா]

நெய்யரி ney-y-ari, பெ. (n.) தென்னை, பனை முதலிய மரங்களில் மட்டைகளை மரத்தோடு பிணைக்கும் வலைபோன்ற பகுதி, பன்னாடை; the fibrous covering about the base of the palmyra or coconut stalk.

[நெய் + அரி. அரி = பனங்கருக்கு]

நெய்யல் neyyal, பெ. (n.) நெசவு செய்கை; weaving.

[நெய் + நெய்யல்]

நெய்யாடல் ney-y-āḍal, பெ. (n.) 1. திருவிழாக் காலங்களில் மங்கலமாக ஆடும் எண்ணெய் முழுக்கு; oil bath.

[நெய் + ஆடல். ஆடல் = நீராடல். அல்-ஈற்றுத் தொழிற் பெயர்]

நெய்யுலை ney-y-ulai, பெ. (n.) உணவு சமைத்தற்காக நெய் காய்ச்சுகின்ற உலை; pot of ghee heated for cooking.

[நெய் + உலை. உலை = நெருப்புள்ள அடுப்பு]

நெய்வார் neyvār, பெ. (n.) நெசவு செய்பவர்; the caste of weavers.

க. நெய்வவரு.

[நெய் → நெய்வு + ஆர்]

நெய்வான்மீன் ney-vāṇ-miṇ, பெ. (n.) 14ஆம் விண்மீன் (சித்திரை); the 14th star.

மறுவ. நெய்ம்மீன்
[நெய் + வான்மீன். விண்ணில் உள்ள 27 நாண்மீன் தொகுதிகளுள் ஒன்று]

நெய்விழுது ney-viḷudu, பெ. (n.) 1. உறைந்த நெய்; congealed ghee. 2. புதிதாகத் திரண்ட வெண்ணெய்; butter freshly prepared from cream.
[நெய் + விழுது. விழுது = வெண்ணெய், நீர்விட்டரைத்துத் திரட்டியது]

நெய்வு neyvu, பெ. (n.) நெசவு; weaving.
[நெய் + நெய்வு]

நெரடு-தல் neraḍu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கடினமாதல்; to be rough, hard. 2. தட்டுப்படுதல்; to be halting.
[நெருடு → நெரடு-தல்]

நெரி¹-தல் neri-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெருங்கியுரசி நொறுங்குதல்; to be crushed, broken, smashed, to crack. 2. நிலை கெடுதல்; to be routed. 3. நெருக்குதல்; to be crowded together. 4. வளைதல்; to arch, curve, bend. 5. நசுங்குதல்; to crack.
ம. நெரியுக
[நுல் (பொருந்தல்) → நுள் → நெள் → நெரு → நெரி → நெரி-தல்]

நெரி²-த்தல் neri-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நொறுக்குதல்; to break to pieces. 2. நசுக்குதல்; to crush, press, squeeze. 3. கையால் கூலம் (தவச) முதலியவற்றை நிமிண்டுதல்; to rub or crush with the hand, as ears of grain. 4. துன்பம் முதலியவற்றால் மகளிர் கைவிரல்களை அழுத்திச் சேர்த்தல்; to break the knuckles, as women in distress. 5. கை விரல்களைச் சொடுக்குதல்; to crack, as the fingers. 6. நிலைகெடச் செய்தல்; to rout. 7. திறமையாய் நடத்துதல்; to acquit oneself creditably. 8. நெருங்குதல்; to approach. 9. குவித்தல்; to crowd together. 10. இறுக்கி அழுத்துதல்; strangle throttle.

நெரி³ neri, பெ. (n.) 1. நெரிவு; crack, bruise, smash. 2. புடைவையின் கொய்சகம்; close and short plaits of cloth in wearing. 3. சொரசொரப்பு; roughness.

நெரி⁴ neri, பெ. (n.) 1. புண்புறப்பாடு முதலியவற்றால் கைகாற் சந்துகளில் உண்டாகும் புடைப்பு; temporary swelling in joints due to boil, etc. 2. நோய்வகை; debility.
[நெறி → நெரி]

நெரிக்கோரை neri-k-kōrai, பெ. (n.) கோரைவகை; a kind of sedge.

[நெரி + கோரை. கோரை = புல்வகை]

நெரிசம் neriśam, பெ. (n.) ஈட்டி; spear.

நெரிசல்¹ neriśal, பெ. (n.) 1. நெரிந்தது; anything broken or cracked. 2. நெருக்கமாக இருக்கும் கூட்டம்; the state of being overcrowded, as of a place. 3. மனவேறுபாடு; misunderstanding.
[நெரி¹ → நெரியல் → நெரிசல்]

நெரிசல்² neriśal, பெ. (n.) 1. கண்ணோவு வகை; corneal ulcer. 2. பசலை நோய்; dull colour of the skin.
[நெரி → நெரிசல். நெரிதல் = நிலை கெடுதல்]

நெரிபிடி-த்தல் neri-pidi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கொய்சகம் வைத்தல்; to plait one's cloth in wearing.
[நெரி + பிடி-த்தல்]

நெரிபுருவம் neri-puruvaṁ, பெ. (n.) கண்புருவம்; eye-brow.
[நெரி + புருவம்]

நெரியல் neriyal, பெ. (n.) மிளகு; black pepper.
[மிரியல் → நெரியல். மிரியல் = மிளகு]

நெரிவு nerivu, பெ. (n.) 1. சொடுக்கு; cracking. 2. நசுக்குகை; pressing, crushing. 3. பகை; variance, discord, disunion.
[நெரி → நெரிவு]

நெருக்கடி nerukkaḍi, பெ. (n.) 1. நெருக்கம்; pressure. 2. இக்கட்டான நேரம்; busy time; time of preoccupation, critical time. 3. போக்குவரவு ஊர்திகள், மக்கள் போக வர இயங்க இடம் போதாத நிலை; want of space. 4. தேவையான பொருட்கள் கிடைக்காத நிலை, பற்றாக்குறை; financial squeeze or straits. 5. நெருக்கும் மக்கட்கூட்டம்; overcrowded of people. 6. சடுத்த நிலை; urgency. 7. வறுமைத்தொல்லை; poverty. 8. கடுந்துன்பநிலை; difficulty.
[நெருக்கு → நெருக்கடி]

நெருக்கம் nerukkam, பெ. (n.) 1. இடைவெளியில்லாத செறிவு; denseness, crowded state. 2. ஒடுக்கம்; narrowness, straitness, tightness. 3. வேலைக் கடினம், வேலையினால் ஏற்படும் துன்பம்; pressure of business, closeness of application. 4. இடைவிடாமை; frequency, constancy. 5. விரைவு; urgency. 6. துன்பம்; distress, trouble. 7. வலுக்கட்டாயம்; compulsion, restraint. 8. கொடுமை; oppression, tyranny. 9. நோய் முதலியவற்றின் கடுமை; severity, as of the times, the weather or an epidemic. 10. கையிறுக்கம்; closefistedness. 11. நெருக்கமான உறவுகள், அண்மை; nearness, closeness. 12. இறுதிக் காலம், (இறப்பு வாயில்);

approach of death. 13. நெருங்கிய பழக்கம்; closeness, intimacy. 14. குறைந்த வேறுபாடு, மிகுந்த ஒற்றுமை; affinity, closeness.

[நெருக்கு → நெருக்கம்]

நெருக்கு¹-தல் nerukku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. செறியச் செய்தல்; to put close, to set thick.
2. சுருக்குதல்; to circumscribe, contract.
3. ஒருவரை ஒருவர் இடித்துத் தள்ளுதல்; to press hard, exert pressure upon.
4. நசுக்குதல்; to squeeze, bruise, mash.
5. வருந்துதல்; to oppress, persecute, distress.
6. வருத்திக் கேட்டல்; to urge, importune, solicit earnestly, as a creditor.
7. அழுக்குதல்; to choke, smother, throttle.
8. கட்டாயப்படுத்துதல்; to compel, force, coerce.
9. தாக்குதல்; to attack, assail, assault.

[நெருங்கு-தல் → நெருக்கு-தல்]

நெருக்கு²-தல் nerukku-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விடாப் பிடியாயிருத்தல்; to be frequent persevere. 2. உரத்தல்; to rage, prevail, as famine; to be severe, as epidemics; to be abundant, as rain.

[நெருங்கு-தல் → நெருக்கு-தல்]

நெருங்கல் neruṅgal, பெ. (n.) 1. செறிவு; throng, press. 2. கண்டிப்புச் சொல்; reprimand.

[நெருங்கு + அல்]

நெருங்கிய neruṅgiya, பெ.எ. (adj.) உறவு, நட்பு, தொடர்பு முதலியவற்றால் நெருக்கமான; close, intimate.

[நெருங்கு → நெருங்கி → நெருங்கிய]

நெருங்கு¹-தல் neruṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அண்மையாதல்; to be near, approximate. 2. செறிதல்; to be close together, to crowd. 3. நெருங்கியவுறவாதல்; to be close, as relationship, connection. 4. ஒடுக்க மாதல்; to be confined, narrow, as a road or doorway. 5. நசுங்குதல்; to be pressed, compressed, squeezed. 6. தொடர்தல்; to be frequent. 7. முனைப்பாதல்; to be vehement, to prevail, as disease, famine, wild beasts, robbers. 8. நிகழ்ச்சி அல்லது ஒன்றைச் செய்வதற்குரிய நேரம் விரைந்து வருதல், விரைவாதல்; to be urgent. 9. மீதூர்தல்; to increase; to grow excessive; to be overwhelming.

[நூல் (பொருந்தல்) → நூள் → நிள் → நிர் → நெர் → நெரு → நெருங்கு → நெருங்கு-தல் (வே.க.)]

நெருங்கு²-தல் neruṅgu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. கிட்டதல், அணுகுதல்; to approach; to go near.
2. இடித்துக் கூறுதல்; to rebuke.
3. சினத்தல்; to be angry with.
4. உறவில், கொள்கையில் வேற்றுமை குறைந்து ஒற்றுமைப்படுதல்; come closer in understanding etc.

நெருஞ்சி neruñji, பெ. (n.) முட்கள் நிறைந்த காய்களையும், மஞ்சள் நிறப் பூக்களையும்,

சிறுசிறு இலைகளையும் கொண்ட, கொத்தாகத் தரையில் படர்ந்து வளரக்கூடிய செடி வகை; cow's thorn, a small prostrate herb, *Tribulusterrestris*.

நெருஞ்சிப்பாகல் neruñji-p-pāgal, பெ. (n.) மிதி பாகல்; a kind of balsam pear.

[நெருஞ்சி + பாகல். நெருஞ்சிமுள் போன்ற (மேல்பகுதி) தோற்றமுடைய பாகல்]

நெருஞ்சிப்பூ neruñji-p-pū, பெ. (n.) ஓரணிகலன்; an ornament.

[நெருஞ்சி + பூ]

நெருடு¹-தல் neruḍu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. நிமிண்டுதல்; to roll in the hand; to rub gently with the fingers.
2. நிமிண்டி இழை பொருத்துதல்; to roll two broken ends of yarn between the fingers and join them.
3. திரித்தல்; to twist.
4. கை, கால் ஆகியவற்றால் தடவுதல்; to feel with the hand.
5. ஏய்த்தல்; to deceive, cheat.
6. ஒன்றின் மீது சிறிய பொருள் அல்லது சம்பரப்பு அழுத்தி உராகதல்; have an uneasy sensation.
7. ஒத்துக்கொள்ளாத தயக்கம் ஏற்படும் வகையில் சிறிது வேறுபடுதல், கருத்து வேறுபாடு; feel uneasy because something is uneven.

[நூல் → நூள் → நிள் → நிர் → நெர் → நெரு → நெருடு → நெருடு-தல்]

நெருடு² neruḍu, பெ. (n.) 1. நிமிண்டுகை; rubbing with the fingers. 2. இழை பொருத்துகை; twisting two ends of yarn between the fingers and joining them. 3. தடவுகை; feeling with the hands. 4. ஆடையிற் பிதிர்ந்தெழும் நூல் முடிச்சு; knots in a cloth from the joinings of the yarn. 5. கருகலானது; that which is knotty or abstruse, as a passage. 6. கரடான சொல்லுடையது; that which is ragged, as style. 7. கரடு முரடானது; that which is rough, as a road. 8. ஏய்ப்பு (வஞ்சனை); guile, deceit, intrigue.

க., து. நரடு.

நெருதலைநாள் neru-talai-nāi, பெ. (n.) நேற்று; yesterday.

[நெருதலைநாள் → நெருதலைநாள்]

நெருநல் nerunal, பெ. (n.) கு.வி.எ. (n.) நேற்று; yesterday.

ம. இந்நாளே; கோத. நெர்; துட. ஈநெர்; க. நிந்நெ; குட. நிந்நாநீ; தெ. நிந்நா; கோண். நிந்நே; பிரா. தரோ.

[நெருநாள் → நெருநல்]

நெருநாள் neru-nāi, பெ. (n.) நேற்று; நெருங்கியநாள்;

yesterday.
[நுல்(பொருந்தல்) → நுள் → நிள் → நிர் → நெர் → நெரு → நெருநாள் (வே.க.)]

நெருப்பன் neruppan, பெ. (n.) 1. கடுஞ்சினமுடையோன்; angry man. 2. கலகக்காரன்; incendiary; firebrand. 3. பொல்லாதவன்; dangerous man.
[நெருப்பு + அன்]

நெருப்பி neruppi, பெ. (n.) 1. கடுஞ்சினமுடையாள்; angry woman. 2. கலகக்காரி; firebrand. 3. பொல்லாதவள்; dangerous woman.
[நெருப்பு + இ]

நெருப்பு neruppu, பெ. (n.) 1. தீ; fire. 2. இடி; thunderbolt. 3. உடற்கூடு; feverishness, abnormal heat of the body. 4. சினம் முதலியவற்றின் கடுமை; strong feelings, as great grief, envy, jealousy, anger.
தெ. நிப்பு; ஆரபி. நார்; கொலா. நிப்க; மா. நரெ.
1. [நுல் (துளை) → நொல் → நெல் → நெலி → நெலி-தல் = கடைதல். நெல் → நெர் → நெரு → நெருப்பு = மூங்கில் ஒன்றோடொன்று உரசிப் பற்றும் தீ (வே.க.நூல்²)]
2. [நுல் (ஒளி) → நெல் → நெரு → நெருப்பு = உரசிப் பற்றும் தீ (வே.க.நூல்³)]

நெருப்புக்கொள்ளி neruppu-k-kolli, பெ. (n.) 1. தீக்கொள்ளி; firebrand. 2. கெட்டவன்; atrociously wicked man. 3. கலகக்காரன்; incendiary, firebrand. 4. தேள்கடி; scorpion sting.
[நெருப்பு + கொள்ளி]

நெருப்புச்சட்டி neruppu-c-cāṭṭi, பெ. (n.) கணப்புச் சட்டி; firepan.
[நெருப்பு + சட்டி]

நெருப்புக்குடு neruppu-c-cūḍu, பெ. (n.) தீப்பட்ட புண்; burns and scalds.
[நெருப்பு + குடு]

நெருப்புத்தண்ணீர் neruppu-t-taṇṇīr, பெ. (n.) வெடியுப்பு சாரம் (அமிலம்); nitric acid.
[நெருப்பு + தண்ணீர்]

நெருப்புத்தணல் neruppu-t-taṇal, பெ. (n.) கட்டை நெருப்பு; live coal.
[நெருப்பு + தணல்]

நெருப்புப்பூ-த்தல் neruppu-p-pū-, 6 செ.கு.வி. (v.i.)

நீறுபூத்தல்; to smoulder, as live charcoal.

[நெருப்பு + பூ-த்தல்]

நெருப்பெறும்பு nerupperumbu, பெ. (n.) கடித்தவிடத்து நெருப்புப்பட்டதுபோல வலியுண்டாக்கும் ஒருவகைச் சிவப்புச் சிற்றெறும்பு; a kind of small red ant whose bite is very painful.

[நெருப்பு + ஏறும்பு]

நெல் nel, பெ. (n.) 1. உணவுக்குப்பயன்படும் அரிசியைத் தரும் பயிர் வகை; rice plant. 2. நெல்மணி; grain of paddy. 3. உணவு; food. 4. எட்டு எள்ளளவு கொண்ட நீட்டலளவை; standard of linear measures = 8 sesame seeds. 5. வாகை; siris.

ம., க., கோத. நெல்; துட. நெசு; குட. நெல்லீ.

[நுல்(ஒளி) → நெல்]

நெல்லடை nel-l-aḍai, பெ. (n.) பத்திலொரு பங்காய் நெல்லாகச் செலுத்தும் அரசிறை; tithe of paddy given as revenue.

[நெல் + அடை]

நெல்லம்புல் nel-l-am-bul, பெ. (n.) வைக்கோல்; rice - straw.

க. நெல்லுகுல்லு

[நெல் → நெல்லம் + புல்]

நெல்லரி nel-l-ari, பெ. (n.) அரியப்பட்ட கைப்பிடியளவான நெற்கதிர்; sheaf of rice - corn.

[நெல் + அரி]

நெல்லரிகிணை nel-l-ari-kiṇai, பெ. (n.) மருதநிலப் பறை வகை; harvest drum of the agricultural tract.

[நெல்லரி + கிணை]

நெல்லி nelli, பெ. (n.) 1. மரவகை; gooseberry tree, emblic myrobalan. 2. திரிபலையிலொன்றான நெல்லிக்காய்; fruit of emblic myrobalan.

ம., க., து., குட., தெ. நெல்லி; பர். நெல்ல; கோண். நல்லி, நெல்லி.

நெல்லிச்சி nellicci, பெ. (n.) வரிக்கூத்து வகை; a masquerade dance.

[நெல்லி + சி]

நெல்லிவட்டு nelli-vaṭṭu, பெ. (n.) நெல்லிக்காயாகிய விளையாட்டுக் கருவி வகை; game-pieces of nelli fruits.

[நெல்லி + வட்டு]

நெல்லுப்புல் nelli-p-pul, பெ. (n.) சாமை; little millet.

[நெல் → நெல்லு + புல். புல் = புன்செய், தவசம், புல்லரிசி. நெற்பயிரைப்போல் தோன்றும் சாமை வகை]

நெல்லுமுறி nellu-muri, பெ. (n.) முற்றின நெற்பயிர்; ripe paddy crop.

[நெல் → நெல்லு + முறி]

நெல்லுறை nellu-l-urai, பெ. (n.) 1. அளந்த நெல் லளவைக் குறிக்க இடும் பிடிநெல்; handful of paddy put down as a mark in measuring. 2. நெற்கதிர்; a receptacle for paddy.

[நெல் + உறை]

நெல்வட்டி nel-vatti, பெ. (n.) நெல்லாகக் கொடுக்கும் வட்டி; interest paid in paddy.

[நெல் + வட்டி]

நெலி-தல் neli-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) கடைதல்; to churn.

மறு. நெலிதல்.

[நுல் (துளை) → நொல் → நெல் → நெலி → நெலி-தல் (வே.க.)]

நெள்ளல் nellal, பெ. (n.) 1. பள்ளம்; pit. 2. குழிவு; hollowness.

[நுல் (துளை) → நுள் → நொள் → நெள் → நெள்ளல் (வே.க.)]

நெளி¹-தல் nelj-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. புழு, பாம்பு முதலியவை வளைந்து நகர்தல்; to crawl. 2. சுருளுதல்; to bend, roll in. 3. குழிதல்; to be hollow. 4. வெட்கத்தால் நேராக நிற்காமல் உடல் வளைதல்; to wriggle, writhe. 5. வருந்துதல்; to suffer. 6. குலைதல்; to be put into confusion, to be routed. 7. அதுங்குதல்; to be dented, bent out of shape, as vessels. 8. மிகுதியாதல்; to swarm, abound, as children. 9. ஏனம் முதலியவை அடிபட்டுப் பள்ளமாதல்; get dented, buckle. 10. புரளுதல்; to roll over, to tumble over.

[நுள் (வளைவு) → நெள் → நெளி = வளைவு (மு.தா.) நெளி → நெளிதல்]

நெளி²-த்தல் nelj-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வளைத்தல்; to cause to bend, to be inclined, to be crumpled; to twist. 2. கோணுதல்; to wriggle or distort the body in walking, commonly in affectation. 3. அசைத்தல்; to shake. 4. வேலையைக் குழப்புதல்; to shirk work. 5. ஏனம் முதலியவற்றில் நெளிவு ஏற்படுத்துதல்; cause a dent.

நெளி³-த்தல் nelj-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) செருக்குறுதல்; to make affected gestures in pride or contempt, to be insolent.

நெளி⁴ nelj, பெ. (n.) வளைந்த விரலணி வகை; a kind of ring, as having a peculiar curve.

[நுள் → நெள் → நெளி = வளைவு, வளைந்த அணி (மு.தா.)]

நெளிதம் nelidam, பெ. (n.) 1. சிறுமை, புன்மை; insignificance. 2. இலேசு; lightness, ease.

[நெளி¹ → நெளிதம்]

நெளிப்பு nelippu, பெ. (n.) 1. செருக்கு (சுருவம்) முதலியவற்றால் செய்யும் உடலசைவு (அங்க சேட்டை); affected gestures of the body, as of a vain person. 2. இறுமாப்பு; pride. 3. ஏளனம் (பரிகாசம்); ridicule. 4. துன்பம்; trouble, affliction.

[நெளி + பு]

நெளியல் neliyal, பெ. (n.) 1. வளைவு; crookedness, deformity. 2. வளைந்தது; anything bent or warped.

[நெளி + அல் - நெளியல்]

நெளியலன் neliyalan, பெ. (n.) கூனன்; humpback.

[நெளியல் = வளைவு]

நெளியலி neliyali, பெ. (n.) கூனி; humpback.

[நெளியலன் (ஆ.பா.) → நெளியலி (பெ.பா.)]

நெளிர்¹-தல் nelir-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) ஓசையிடுதல்; to make noise.

நெளிர்² nelir, பெ. (n.) எடுத்தலோசை; voice at a high pitch, high tone.

நெளிவு¹ nelivu, பெ. (n.) 1. வளைகை; crawling, writhing. 2. துன்பம்; suffering. 3. இணங்குகை; bending, yielding. 4. கழுக்கம் (மர்மம்); ins and outs, real nature. 5. வளைந்த விரலணி வகை; a kind of ring, as having a peculiar curve. 6. உள் மடங்கிப்பின் நேராகும் இடத்தில் உள்ள வளைவு; bend, curve. 7. கூந்தலின் சுருளான நிலை; curl. 8. ஏனம் முதலியவற்றில் அடிபட்டதால் ஏற்படும் வடிவக்குறைவு; dent is a vessel.

[நெளிதல் = வளைதல், வருந்துதல் நெளி → நெளிவு]

நெளிவு² nelivu, பெ. (n.) செருக்கு, இறுமாப்பு; pride.

[நெளித்தல் = செருக்குறுதல். நெளி → நெளிவு]

நெளிவுகளிவு nelivu-šulivu, பெ. (n.) 1. கழுக்கம் (மர்மம்); ins and outs, real nature. 2. ஏற்றத்தாழ்வு; excess and deficiency. 3. வாங்குதல், விற்றல் போன்றவற்றில் விட்டுக் கொடுத்துப்போக வேண்டிய நிலை; ins and outs of a business, learning or knowing the ropes.

[நெளிவு = வளைவு, வளைகை. நெளிவு + களிவு. களிவு = சினம்]

நெளிவெடு-த்தல் nelivedu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)

வளைவு நீக்குதல்; to mend anything bent or warped, to correct an irregularity.
[நெளிவு + எடு-த்தல்]

நெற்குழி ner-kuli, பெ. (n.) நெல்லிட்டு வைக்கும் நிலவறை, நெற்குதிர்; under-ground pit for paddy.
[நெல் + குழி. குழி = பள்ளம், கிடங்கு]

நெற்குறி ner-kuri, பெ. (n.) நெல்லைக் கொண்டு கட்டுவிச்சி கூறும் கணியம், குறி சொல்லுதல்; fortune-telling by kurava women by means of paddy.
[நெல் + குறி. குறி = குறிப்பு]

நெற்கூடு ner-cūdu, பெ. (n.) கடாவடிப்படாத நெற்கதிர்த்தொகுதி; stack of unthreshed sheaves of paddy.
[நெல் + கூடு]

நெற்செய்-தல் ner-cey-, 1. செ.கு.வி. (v.i.) நெற்பயிரிடுதல்; to cultivate paddy.
[நெல் + செய். செய்தல் = பயிர்செய்தல், உண்டாக்குதல்]

நெற்பு nerpu, பெ. (n.) 1. சீழ்; pus. 2. மெலிவு; weakness lankiness.
[நூல் + நெல் → நெள் → நெற்பு. நெள் → நெளிவு]

நெற்பொரி ner-pori, பெ. (n.) வறுப்பதால் விரிந்து மலரும் அரிசி; popped paddy.
[நெல் + பொரி. பொரி = பொரித்த நெல் முதலியன.]

நெற்போர் nerpōr, பெ. (n.) கடாவடி அடிக்காத வைக்கோற் போர்; large stack of half-threshed sheaves of paddy.
[நெல் + போர்]

நெற்றி nerri, பெ. (n.) 1. தலைமுடிக்குக்கீழும்புருவங்கட்கு மேலுமுள்ள முகத்தின் பகுதி; நுதல்; forehead. 2. முன்பகுதி; front. 3. உச்சி; top. 4. வானம்; sky. 5. கட்டடத்தின் மேனிலை முகப்பு; front side of the storey of a building, facade. 6. தண்டிகை முதலியவற்றின் தலைப்பு; end or extremity of a board, timber etc. 7. மரத்திலிருந்து கிளைகள் பிரிகின்ற இடம்; the upper part of the trunk of a tree where it branches off. 8. முன்னணி, முன்படை; van of an army. 9. தலை; head. 10. முகம்; face.
ம. நெற்றி; க., தெ., து. நெத்தி; துட. நித்தி; கோத. நெக் (nec); குட. நெத்தி; கொலா. நெத்தி; நா. நெத்தி; கோண். நேக் (nēc); மா. நெபெ.
[நூல் (முன்மை) → நொல் → நெல் → நெறி → நெற்றி]

நெற்றி² nerri, பெ. (n.) முயற்சி; effort.

[நெற்று + இ]

நெற்று¹-தல் neru-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மோதுதல்; to thrust, dash. 2. இலக்கில் தட்டுதல்; to strike a mark, as with balls. 3. இடறுதல்; to stumble.

தெ. நெட்டு; கோண். நத்தாநா; குட. நேட்ட. (nētt).

[எற்று-தல் → நெற்று-தல். எற்றுதல் = மோதுதல்]

நெற்று²-தல் neru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) முதிர்தல்; to mature, ripen.

[நெறி-தல் → நெற்று-தல்]

நெற்று neru, பெ. (n.) 1. தேங்காய் முதலியவற்றின் முதிர்ந்து காய்ந்த காய்; a dried, mature seed or nut. 2. நெறிப்பு; stiffness. 3. உலர்ந்த பழம்; dry-fruit.

[நெறி → நெறு → நெறு → நெற்று]

நெறி¹-த்தல் neri-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. புற இதழ் ஒடித்தல்; to strip a flower of its calyx. 2. சினத்தால் நெற்றியைச் சுருக்கிப் புருவத்தை வளைத்தல்; to contract, as the brow in anger. 3. நிமிர்த்துதல்; to prick up, as the ears. 4. கையாற் பிடித்து விடுதல்; to press firmly with the hand. 5. இரண்டு கைவிரல்களையும் கோத்துச் சொடுக்கு ஓசை கேட்க வைத்தல்; to crack the fingers.

து. நெசிபுநி

நெறி²-த்தல் neri-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முறுக்காயிருத்தல்; to be stiff. 2. மயிர்சுருளல், மயிர் குழலுதல்; to curl in ringlets, as hair. 3. நெனித்தல்; to cause to bend.

நெறி³-த்தல் neri-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நோக்குதல்; to look.

நெறி⁴ neri, பெ. (n.) 1. முடக்கம், வளைவு; bend, curve, turning, as of a road. 2. சுருள்; curliness of hair. 3. கருமணல், அறல்; black sand. 4. வழி; way, road, path.

ம., க. நெறி

நெறி⁵ neri, பெ. (n.) 1. சமயம்; religion. 2. சமயக் கொள்கைக்காவோ தனி மாந்த ஒழுக்கத்துக் காகவோ ஏற்படுத்தப்பட்ட முறை; precept, rule, principle. 3. நல்லொழுக்கம்; path of virtue, righteousness. 4. செய்யுண்டை; style of poetic composition. 5. குலம்; line, lineage. 6. சூழ்ச்சி (உபாயம்); method, means. 7. கோயில்; temple. 8. வீடுபேறு; salvation. 9. மனநிலை; state of mind, temper. 10. ஆணை, ஆளுகை; rule, sovereignty. 11. குதிரை முதலியவற்றின் நடை; pace, as of a horse. 12. வரிசை; order, row, series. 13. அறம், முறைமை (நீதி); justice.

ம., க. நெறி

நெறி⁶ *neri*, பெ. (n.) நெறிக்கட்டி; inflammation of the gland.
[நெரி → நெறி. இது ர - றகரப் பிழைத்திரிபு]

நெறி⁷ *neri*, பெ. (n.) 1. தாழ்ப்பாள்; bolt, staple. 2. மண்டைக்குழி; temples. 3. புறவிதழொடிக்கை; stripping flower of its calyx.
[நெரி → நெறி]

நெறிக்கட்டி *neri-k-katti*, பெ. (n.) புண் கட்டிக்காக உடற்சந்துகளிலுண்டாகும் புடைப்பு; inflammation of the lymphatic gland.
[நெரி → நெறி + கட்டி]

நெறிப்படு-தல் *neri-p-padu-*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒழுங்கு படுத்தல்; to be put in order; to be kept within bounds. 2. நல்லொழுக்கத்தில் நிலைபெறுதல்; to be established in a good moral or religious course. 3. ஒன்றன் வழிப்படுதல்; to follow one's lead. 4. உள்ளடங்குதல்; to come under one's power or control.
[நெறி + படு-தல். படுதல் = அகப்படுதல், நிலைபெறுதல்]

நெறிப்படுத்து-தல் *neri-p-paduttu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வழிமுறைக்கு உட்படுத்துதல்; operate in a particular way.
[நெறி + படுத்து-தல். இதுபிறவினை]

நெறிப்பிறழ்வு *neri-p-piraivu*, பெ. (n.) கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஒழுக்க முறையில் இருந்து மாறுகை; delinquency.
[நெறி + பிறழ்வு]

நெறிப்பு *nerippu*, பெ. (n.) 1. சிலிர்ப்பு; sprouting. 2. முரிப்பு; break. 3. பெண்டிரின் மயிர் நெறிப்பு; curl and woman's hair.
[நெறி → நெறிப்பு]

நெறிபடு-தல் *neri-padu-*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) நெருங்குதல்; to be close together.
[நெறி + படு-தல்]

நெறிமாறு-தல் *neri-māru-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வழிதப்புதல்; to lose one's way.
[நெறி + மாறு-. மாறுதல் = வேறுபடுதல்]

நெறிமுதல் *neri-mudal*, பெ.எ. (adj.) வழியின் கண்ணே உள்ள; way side.
[நெறி + முதல். நெறி = வழி]

நெறிமுறை *neri-murai*, பெ. (n.) செயற்படும்போது பின்பற்றுவதற்கென வகுக்கப்பட்ட வழிமுறை; proper method.
[நெறி + முறை. நெறி = வழி]

நெறிமை *nerimai*, பெ. (n.) 1. முறை (விதி); rule. 2. நன்னெறி; rectitude, honesty. 3. வழக்கு; usage, literary usage.
[நெறி → நெறிமை]

நெறியிலார் *neriyilār*, பெ. (n.) 1. கீழ்மக்கள்; lowmen; persons inferior in status. 2. கேடர்; ruined, miserable men.
[நெறி + இலார். இல்லார் → இலார்]

நெறியாள்கை *neri-y-ālgai*, பெ. (n.) நாடகம், திரைப்படம் போன்றவற்றின் இயக்கம்; direction of a film, drama, etc.
[நெறி + ஆள்கை, ஆள்கை = ஆளுவது]

நெறியாளர் *neri-y-ālar*, பெ. (n.) 1. ஆய்வு மாணவர் களுக்கு வழிகாட்டும் ஆசிரியர்; guide for one's doctoral dissertation. 2. நாடக, திரைப்பட இயக்குநர்; drama, film director.
[நெறி → நெறியாளர்]

நெறியுரை *neri-y-urai*, பெ. (n.) அறவுரை; motto.
[நெறி + உரை]

நே

நே *nē*, பெ. (n.) 1. அன்பு; love. 2. ஈரம்; compassion, mercy, kind, grace.
[நுள் → நெள் → நெய் → நே = அன்பு, ஈரம்]

நேகவரை-த்தல் *nēga-v-ari-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நன்றாகத் தூளாகும்படி அரைத்தல், மாவாக்குதல்; reducing to dust or fine powder when grinding, pulverising, machined into a pulp.
[நொய் → நோ → நே(ஆ) க + அரை-த்தல்]

நேசகன் *nēśagan*, பெ. (n.) வண்ணான்; washerman.
[நேயம் → நேசம் + அகன் = நேசகன். துணியை ஈரமாக்கிவெளுப்பவன்]

நேசம் *nēśam*, பெ. (n.) 1. அன்பு, இணக்கம்; love, affection, piety. 2. ஆர்வம்; desire, as for learning. 3. தகுதி; suitability. 4. விருப்பம்; appetite.
ம. நேசம்
[நேயம் → நேசம். நேயம் = அன்பு]

நேசமாக்கு-தல் *nēśam-ākku-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஒன்று கூடுதல்; to ally.
[நேயம் → நேசம் + ஆக்கு-தல்]

நேசன் *nēśan*, பெ. (n.) 1. நண்பன்; friend, ally. 2. கடவுளடியார் (பத்தன்); votary, devotee.

[நேயம் = அன்பு. நேயம் → நேசம் → நேசன்]

நேசி¹-த்தல் nēṣi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அன்புவைத்தல், விரும்புதல்; to love. 2. காதலித்தல்; to love of the opposite sex. 3. ஆர்வங்கொள்ளுதல்; to affect.

[நேசம் → நேசி → நேசி-த்தல்]

நேசி² nēṣi, பெ. (n.) 1. அன்புடையவள், காதலி; female friend. 2. அன்பன்; friend, companion, husband, lover.

[நேசம் + இ - நேசி. இல்லாளி - என்பதில் ஆண், பெண் குறிக்கும் ஈறாய் வந்த இகர ஈறு போன்றது இது. நேசி² - love முன்னிலை ஏவல்]

நேடி nēḍi, பெ. (n.) மூங்கில் (மலை); bamboo.

[நூல் = துளை. நூல் → நூள் → நள் → நாள் → நாளம் = உட்டுளை, உட்டுளைப் பொருள், தண்டு. நாளம் → நாளி = உட்டுளையுள்ள மூங்கில். நாளி → நாடி → நேடி = மூங்கில். (வே.க.)]

நேடு-தல் nēḍu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தேடுதல்; to seek, look out for. 2. பொருளீட்டுதல்; to earn. 3. விரும்புதல்; to desire, wish. 4. எண்ணுதல்; to consider, think, lay to heart. 5. இலக்காகக் கொள்ளுதல்; to aim at, pursue.

ம. நேடுக; க. நிட்டிக; குட. நேட்.

[நோண்டு → நேண்டு → நேடு → நேடு-தல். நோண்டுதல் = தோண்டித் தேடுதல்]

நேம்பு-தல் nēmbu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கொழித்தல்; to winnow.

தெ. நேமு; ம. நேம்புக; கோண். ஏமாநா; கூய். ஏம்ப; குரு. நாபநா.

[நோம்பு → நேம்பு. நோம்பு-தல்]

நேமி nēmi, பெ. (n.) 1. வட்டம்; circle. 2. தேருருளை; wheel of a chariot. 3. சக்கரப் படைக்கலம்; discus. 4. செங்கோலாழி (ஆணைச் சக்கரம்); wheel of sovereignty. 5. சக்கரவாள மலைத்தொடர்; mythical range of mountains. 6. சக்கரம் போன்ற நிலவுலகம்; earth. 7. உலகைச் சூழ்ந்தகடல்; sea, ocean. 8. விரற்செறி; ring. 9. சக்கரவாகப் பறவை; cakra bird. 10. சக்கரப் படையுடைய திருமால்; Tirumāl. 11. சமணத் தலைவர் இருபத்து நால்வருள் ஒருவர்; an Arhat, one of 24 Tirttaṅkarar.

நேயர் nēyar, பெ. (n.) 1. வானொலி, தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளை விரும்புபவர்; radio listeners, television viewer. 2. தாளிகை(பத்திரிகை)களை விரும்பிப் படிப்பவர்; reader of magazine.

[நேயம்¹ → நேயர்]

நேர்¹-தல் nēr-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பொருந்துதல்; to be fit or appropriate. 2. நிரம்புதல்; to be complete. 3. இவ்வாறு செய்யவேண்டும் என்ற நோக்க மில்லாமல் நிகழ்தல்; to happen, occur, transpire. 4. எதிர்ப்படுதல்; to appear, come to view. 5. இளைத்துப்போதல்; to grow thin, lean; to be emaciated. 6. மென்மையாதல்; to be soft; to yield to the touch.

குட. நேர் (to come to view).

[நூல் (பொருந்தல்) → நூள் → நிள் → நிர் → நெர் → நேர் → நேர்-தல்]

நேர்²-தல் nēr-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. எதிர்தல்; to meet. 2. நெருங்குதல்; to approach, come near to. 3. தீண்டுதல்; to seize, take hold of. 4. பெறுதல்; to obtain. 5. கொடுத்தல்; to grant, bestow. 6. உடன்படுதல்; to agree, consent. 7. ஒத்தல்; to resemble, equal. 8. உறுதிசெய்தல்; to resolve, vow, take vow. 9. அமர்த்துதல் (நியமித்தல்); to appoint, designate, appropriate, assign. 10. தண்டனைக் குட்படுத்துதல்; to consign, doom. 11. வேண்டுதல்; to entreat, pray. 12. சொல்லுதல்; to say; to speak. 13. கடவுளிடம் வேண்டுதலுக்காக (பிரார்த்தனைக்காக) வைத்தல்; பொருத்தனை பண்ணுதல்; to appropriate, as an offering to God; to consecrate, dedicate. 14. எதிர்த்தல்; to oppose, resist, encounter, attack. 15. அறுத்தல்; to cut off, sever.

க. நேர்; ம. நேருக; கோத. நெர் (opposite). நேர் (to come to view); து. நெரியுநி, நெரெவுநி (to assemble); தெ. நேர்சு (to learn).

[நூல் (பொருந்தல்) → நூள் → நிள் → நிர் → நெர் → நேர் → நேர்-தல்]

நேர்³ nēr, பெ. (n.) 1. வளைவு அல்லது விலகல் எதுவும் இல்லாதது, செவ்வை; straightness, directness. 2. அறம் (நீதி); rightness, justness, impartiality. 3. நல்லொழுக்கம்; morality, virtue, honesty. 4. திருந்திய தன்மை; refinement, nicety. 5. மாறுபாடு; opposition. 6. உடன்பாடு; agreement, consent, settlement. 7. நிலைப்பாடு; firmness. 8. முன்; front. 9. உயிர் அல்லது உயிர் மெய் தனித்த நேரசை; a metrical syllable consisting of a short or long letter, singly or followed by a consonant.

ம. நேர்; க. நேர்; குட. நேர் (truth, fact); து. நேரே.

நேர்⁴ nēr, பெ. (n.) 1. நீளம்; length, extension. 2. பொருந்திய வரிசை; row, series, regularity. 3. பாதி; half, moiety. 4. நுண்மை; minuteness, smallness, fineness, slenderness. 5. செலவு (கதி); tendency, course, direction. 6. ஊர்த்துவநிலை; verticality. 7. தனிமை; solitariness,

solitude. 8. நிகர்; equal. 9. நேரடி; direct.

ம., க. நேர்; தெ. நேரு; து. நேரெ.

நேர்⁵ nēr, பெ. (n.) 1. கொடை; gift. 2. மிகுதி; excess, excessiveness. 3. வலிமை; strength. 4. உவமை; comparison, similarity. 5. மென்மை; soft.

நேர்⁶ nēr, பெ. (n.) திருச்சுற்று; manner.

நேர்கட்டு-தல் nēr-kattu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) சரிகட்டுதல்; to settle amicably.

[நேர் + கட்டு-தல்]

நேர்காட்டு¹-தல் nēr-kāṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. எதிர்த்தல்; to face, look forward. 2. ஒரு திசையை நோக்கிச் செலுத்துதல்; to aim at, direct towards. 3. வரிசையாக வைத்தல்; to put or lay down in a straight or direct posture. 4. முன் காட்டுதல்; to expose, as to beasts of prey. 5. நீர்க்கால் மாற்றுதல்; to lead the water in a channel for irrigation. 6. ஏர் நடத்துதல்; to lead a team at ploughing.

[நேர் + காட்டு-தல். நேர் = வரிசை]

நேர்காட்டு²-தல் nēr-kāṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கொல்லுதல்; to kill, murder. 2. மரம் முதலியவற்றைச் சரியாகப் பிளத்தற்கு வெட்டிக்காட்டுதல்; to make the first gash or cleft down a tree for splitting. 3. இறக்குந் தறுவாயில் இருத்தல்; to lay out a person about to breathe his last. 4. விழுங்குதல்; to swallow.

[நேர் + காட்டு-தல்]

நேர்காட்டு³-தல் nēr-kāṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நீட்டிநிமிர்ந்து படுத்தல்; to stretch oneself at length in lying down to sleep.

[நேர் + காட்டு-தல்]

நேர்காணல் nēr-kāṇal, பெ. (n.) நேர்முகத்தேர்வு; interview.

[நேர் + காணல்]

நேர்கோடு nēr-kōḍu, பெ. (n.) வளையாத கோடு; straight line.

[நேர் + கோடு. கோடு=வரி (line)]

நேர்ச்சி¹ nērci, பெ. (n.) 1. போக்கு; tendency, direction. 2. தகுதி; adaptation, fitness, appropriateness. 3. உடன்பாடு (சம்மதம்); consent, agreement, harmony. 4. கடவுளுக்கு வேண்டிக்கொள்கை; vow. 5. நட்பு; friendliness, amity, love. 6. சிறப்பு; excellence, elegance. 7. நிகழ்ச்சி; event, function.

[நேர் → நேர்ச்சி]

நேர்ச்சி² nērci, பெ. (n.) 1. கருதிச் செய்யப்படாத செயல்; accident. 2. எதிர்பாராமல் நேரும் ஏதம் முதலிய செயல்பாடு; unexpected incidents; calamity, casualty.

நேர்த்தம் nērttam, பெ. (n.) 1. நட்பு; friendship. 2. உடன்பாடு; agreement.

[நேர் → நேர்த்தம் (வே.க.)]

[நேர்த்து + அம்]

நேர்த்தரவு nēr-taravu, பெ. (n.) செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்தோம் என்று நேரிற்கூறும் ஆணை; pardon granted by one's master in person.

நேர்த்தி nērtti, பெ. (n.) 1. சிறப்பு; excellence, elegance. 2. திருத்தமுள்ளது; that which is correct, equitable or just. 3. முயற்சி; effort, labour. 4. பொருத்தனை, கடனுக்கு நேர்ந்துகொள்கை; vow. 5. நேரான நிலை; straight. 6. திருந்திய நிலை; correctness, perfectness.

[நேர் → நேர்த்தி]

நேர்ந்துவிடு-தல் nērndu-vidu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) மெலிதல்; to grow thin, wither, as a limb.

[நேர் → நேர்ந்து + விடு-தல்]

நேர்நஞ்சு nēr-nañju, பெ. (n.) கன்மதமென்னும் மருந்துச் சரக்கு; rock alum.

நேர்நிறை nēr-nirai, பெ. (n.) 1. சமமான எடை; equal weight. 2. அறம், முறைமை; impartiality, justice. 3. கற்பு; chastity. 4. தளை உறுப்புகளில் ஒன்று; metrical syllable.

[நேர் + நிறை]

நேர்ப்பை nērpašai, பெ. (n.) குற்றுகர முற்று கரங்களோடு இயைந்து வரும் நேர்ப்பை; nēr-ašai with 'u' or shortended 'u' added at its end.

[நேர் → நேர்ப்பு + அபை]

நேர்ப்பு¹-தல் nēr-paḍu-, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சந்தித்தல்; to meet; to be in conjunction with, as planets. 2. நன்கு கற்றல், பயிலுதல்; to learn well. 3. உடன் படல்; to agree, assent. 4. கிடைத்தல்; to be obtained.

[நேர் + படு-தல். படுதல் = தோன்றுதல்]

நேர்ப்பு²-தல் nēr-paḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிகழ்தல் (சம்பவித்தல்); to occur. 2. ஏற்புடையதாதல்; to be appropriate, worthy. 3. வாய்த்தல்; to tall in one's way. 4. காணப்படுதல்; to appear. 5. எதிர்ப்படுதல்; to come in front, meet. 6. நட்பாதல்; to be in harmony or on good terms. 7. ஒழுங்குபடுதல்; to be in order.

[நேர் + படு-தல். படுதல் = நிகழ்தல்]

நேர்பாடு nēr-pāḍu, பெ. (n.) 1. தற்செயலான நிகழ்ச்சி; chance occurrence. 2. வழிவகை (உபாயம்); means, method. 3. உடன்பாடு, இயைபு; consent, compliance. 4. முறைமை, அறம் (நீதி); justice. 5. நீளம்; length.

[நேர் + பாடு. பாடு = நிகழ்ச்சி, முறைமை]

நேர்பிடி¹-த்தல் nēr-piḍi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நேர்வழி செலுத்துதல்; to lead through a straight course. 2. முடிவுக்குக் கொண்டுவருதல்; to bring to a successful issue, as an untoward business. 3. சரிப்படுத்துதல்; to mend, rectify, to adjust; to accomplish properly. 4. அமைதிப்படுத்துதல்; to reconcile; to bring to an agreement, as contending parties.

[நேர் + பிடி-த்தல். பிடித்தல் = வயப்படுத்துதல், அகப்படுத்துதல், மேற்கொள்ளுதல்.]

நேர்பிடி²-த்தல் nēr-piḍi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நலமாதல் (சுகமாதல்); to be cured, as a disease. 2. சாதல்; to terminate by death.

[நேர் + பிடி-த்தல். பிடித்தல் = அடங்குதல், செலவாதல், நலமாதல்]

நேர்மாறு nēr-māru, பெ. (n.) சொல்லுவதற்கு முற்றும் எதிரானது; just opposite.

[நேர் + மாறு]

நேர்முகம் nēr-mugam, பெ. (n.) 1. எதிர்முகம்; front. 2. ஒருவரை நேரடியாகச் சந்தித்து நிகழ்த்தும் (பேட்டி) தேர்வு; interview. 3. நேருக்கு நேர் நிகழ்த்துவது; நேரடிகண்காணிப்பில் இயங்குவது; direct; face to face. 4. உடன்பாடு; agreement, assent.

[நேர் + முகம். முகத்துக்கு நேர் பேசுவது]

நேர்மை nērmai, பெ. (n.) 1. செம்மை; straightness, directness. 2. உண்மை; faithfulness, fidelity, honesty. 3. முறைமை (நீதி); impartiality; justness, propriety. 4. அறம்; morality, virtue. 5. நுண்மை; fineness, thinness, minuteness. 6. திருத்தம்; accuracy, exactness, correctness. 7. சமம்; equality, uniformity. 8. இசைவு; harmony, agreement. 9. நன்னிலை; good condition. 10. இணக்கம்; friendship, familiarity.

[நேர் → நேர்மை]

நேர்வழி nēr-vaḷi, பெ. (n.) 1. ஓரிடத்தைச் சென்றடையும் நேரான பாதை; straight road, direct course. 2. நல்லொழுக்கம்; upright conduct.

[நேர் + வழி]

நேர்வாக்கில் nēr-vākkil, பெ. (n.) 1. நேராக; straight. 2. நேராகப் பார்த்தபடி; frontal view.

[நேர் + வாகு + இல் - நேர்வாக்கில்]

நேர்விடை nēr-vidai, பெ. (n.) 1. உடன்பாட்டை நேரே குறிக்கும் விடை; affirmative answer. 2. நேராகச் சொல்லும் விடை; direct, straight answer.

[நேர் + விடை]

நேர்வு nērvu, பெ. (n.) 1. நிகழ்ச்சி; happening. 2. உடன்பாடு; consent. 3. கொடுக்கை; giving. 4. வேண்டுகை; soliciting. 5. எதிர்கை; opposing. 6. பொருகை; fighting. 7. சரிந்து விழுகை; dropping.

[நேர் → நேர்வு]

நேர nēra, இடை. (part.) ஓர் உவமவுருபு; a particle of comparison.

[நிகர → நேர. நேர் → நேர.]

நேரகாலம் nēra-kālam, பெ. (n.) 1. ஏற்றகாலம்; right time, suitable time. 2. பிறப்பியத்தின் (சாதகத்தின்) படி கெடுதியான காலம்; dangerous or critical time, as determined from one's horoscope. 3. ஊழ் (விதி) காலம்; special time when fate exercises its influence, commonly evil. 4. தற்காலம்; present time.

[நேரம் + காலம்]

நேரடி¹ nēr-aḍi, பெ. (n.) ஐந்துவகை செய்யுளடிகளில் நாற்சீரால் வருவது; a line of four metrical feet, one of five kinds of aḍi.

[நேர் + அடி]

நேரடி² nēr-aḍi, பெ. (n.) 1. மற்றொன்றின் மூலம் அல்லாத பங்கேற்பு, இடையில் எதுவும் குறுக்கிடாத பங்கேற்பு; direct (without any intervention of or mediation of someone or something). 2. நேருக்கு நேர்; நேர்முகம்; face to face. 3. கோயில் விழா, விளையாட்டுகள் முதலியவை ஒலிபரப்பாகும்போது அல்லது நடைபெறும் இடத்திலிருந்து உடனடியாக அனுப்பப்படுவது; live broadcasting. 4. போக்குவரத்துப் பற்றிக் கூறும்போது இடையில் நிறுத்தங்கள் இல்லாமல் ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோர் இடத்திற்கு மட்டும் என்று அமைவது; with reference to public transport through.

[நேர் → நேரடி]

நேரம் nēram, பெ. (n.) 1. வினை நேருங்காலப் பகுதி; time. 2. தக்க சமையம்; வேளை (தருணம்), பொழுது; opportunity, season. 3. இருசாமங்கொண்ட அரைநாள்; பகலிற் பாதியாகிய காலவளவு; a measure of the day = 2 śāmam 1/2 pagal = about six hours. 4. மணி; hour. 5. இத்தனை மணியெனக் கணக்கிடும் காலவளவு; length of time.

ம. நேரம்; இ. தேர்.

குட. நேர; து. நேர்டே

[நேர் → நேரம்]

நேரலன்¹ nēr-alan, பெ. (n.) பகைவன்; enemy.

நேரலன்² nēralan, பெ. (n.) 1. நேர்மையானவன்; impartial, just person. 2. வளையாதது, நேரானது, நிறுதிட்டமானது; that which is straight or erect.

[நேரல் → நேரலன். நேர் → நேரல்]

நேரலை nēralai, பெ. (n.) நிகழ்ச்சிகளை நேரடியாக ஒளிபரப்புதல்; Direct telecasting from programming site, as it happens to go out live on TV.

நேராக nēr-āka, கு.வி.எ. (adv.) 1. பிறர் மூலமாக வன்றித் தானே; directly in person. 2. தெளிவாக; before one's eyes, in sight. 3. உண்மையாய்; honestly, straight for wardly. 4. முழுமையும்; completely. 5. புறப்பட்ட விடத்திலிருந்து வேறு எங்கும் செல்லாமல்; straight from. 6. வளையாமல், திரும்பாமல் காட்டிய வழியிலேயே; straight a head.

[நேர் → நேராக]

நேராதார் nērādār, பெ. (n.) பகைவர்; enemies.

நேரி¹ nēri, பெ. (n.) தமிழ்நாட்டிலுள்ளதும் சோழர்க் குரியதுமான ஒரு மலை; a hill in the Tamil country belonging to the Chōlās.

நேரி² nēri, பெ. (n.) மக்களாட்சி முறையில் தங்களின் அரசைத் தாங்களே தேர்ந்தெடுக்க மக்களில் குறிப்பிட்ட அகவைக்கு மேற்பட்டவர்கள் அனைவருக்கும் உள்ள அடிப்படை உரிமை; மேற்குறிப்பிட்ட உரிமையைக் காட்டும் முத்திரைக் குத்தப்படும் சீட்டு; Vote(s).

[நேர் + இ. (படைத்.பாவாணர்)]

நேரிடு-தல் nēr-idu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பொருந்துதல்; to be fit or appropriate. 2. எதிர்ப்படுதல்; to appear, come to view. 3. கைகூடுதல்; to succeed, prove successful, come to hand.

[நேர் → நேரிடு-தல்]

நேரிய nēriya, பெ.எ. (adj.) சீரிய; சிறந்த; excellent; of high order or quality.

[நேர் → நேரிய]

நேரியது nēriyadu, பெ. (n.) நேரானது; anything straight, true, exact.

[நேர் → நேரியது]

நேரியர் nēriyar, பெ. (n.) 1. வாக்காளர்; voter. 2. நேர்மையானவர்; honest person.

[நேரி → நேரியர்]

நேரியன் nēriyan, பெ. (n.) 1. நுண்ணறிவுள்ளவன்; a man of subtle intellect. 2. அணுவுக்கு அணு வாயிருப்பவன்; the most subtle Being.

[நேர் → நேரியன்]

நேரிழை nēr-ilai, பெ. (n.) அழகிய, நேர்த்தியான அணிகலன் அணிந்த பெண்; lady, as adorned with fine jewels.

[நேர் + இழை. பொருத்தமான அணிகலன் அணிந்த பெண்]

நேருக்குநேர் nērukku-nēr, வி.எ. (adv.) நேராகச் சந்தித்து, நேரில் போய்ப் பார்த்து; personally; face to face.

[நேர் → நேருக்கு + நேர்]

நேரொ-த்தல் nēr-o-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இணையா யிருத்தல்; to be a match, to be similar. 2. மாறு பாடின்றியிருத்தல்; to be unchanging. 3. மிகப் பொருந்தியிருத்தல்; to be exactly suited, as a wife to her husband.

[நேர் + ஒ-த்தல்]

நேளி nēli, பெ. (n.) தாமரை; lotus.

[நளி → நேளி. நளி = அகலம்]

நேற்று nērru, வி.எ. (adv.) 1. நிகழும் நாளுக்கு முன்னாள்; yesterday.

ம. நேற்று; க. நென்னெ; தெ. நின்னெ;

[நுல் (பொருந்தல் → நுள் → நிள் → நெள் → நெரு → நெருநல். நெருநற்று → நேற்று (வே.க.)]

நை

நை¹-தல் nai-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நசங்குதல்; to be crushed, bruised. 2. தளர்தல்; to droop, languish, faint. 3. வாடுதல்; to fade. 4. மனம் வருந்துதல்; to be wounded in one's feelings; to be distressed. 5. இரங்குதல்; to feel pity. 6. சுருங்குதல்; to a dwindle, decrease. 7. தனக்கே உரிய மாத்திரை அளவில் குறைதல்; to be shortened in quantity, as a vowel. 8. நிலைகெடுதல்; to be injured, spoiled, over-ripe, as fruits; to be frayed, worn out, as cloth. 9. கெடுதல்; to waste away, perish. 10. இற்றுப்போய் நூல்நூலாகப்

பிரிதல்; to frayed; became threadbare. 11. துன்பம்; sadness. 12. தன்வயப்படாமை; to forget oneself; to lose command of oneself.

[நொய் → நை. ஒ.நோ. பொய் (உட்டுளை) → பை.நை. → நைதல் (வே.க.)]

நை²-த்தல் nai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நசுக்குதல்; to crush. 2. அழித்தல்; to destroy. 3. எரித்தல்; to burn.

[நொய் → நை]

நை³ nai, இடை. (int.) இகழ்ச்சிக்குறிப்பு; expr. signifying disdain or mockery.

நைகொதி nai-kodi, பெ. (n.) அரைகுறையான கொதிப்புள்ளது; being half-boiled; being insufficiently or badly boiled.

[நை + கொதி]

நைந்து naindu, வி.எ. (adv.) மனமிரங்கி; pity.

[நயந்து → நைந்து]

நைப்பாசை naippāšai, பெ. (n.) நிறைவேறாது எனத்தெரிந்தும் அது எப்படியாவது நிறைவேறிடாதா என்று எதிர்பார்ப்பு; fond hope.

[நம்பு + ஆசை - நம்பாசை → நப்பாசை → நயப்பாசை → நைப்பாசை]

நைப்பு naippu, பெ. (n.) ஈரப்பசை; moisture.

[நசிப்பு → நைப்பு]

நைபடு-தல் nai-paḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) நசுக்கப் படுதல்; to be crushed.

[நய் → நை + படு-தல்]

நைபவர் naipavar, பெ. (n.) 1. வறியவர்; pauper. 2. நிலைமை தாழ்ந்தவர்; cheap person.

[நய்பு + அவர் - நய்பவர் → நைபவர்]

நையாண்டி naiyāṇḍi, பெ. (n.) 1. நாடோடிப்பாட்டுவகை; a kind of popular song. 2. கேலி; scoff, ridicule, mockery, sarcasm. 3. சிரிப்புச் சொல்; jest drollery.

ம. நையாண்டு.

[நகை + ஆண்டி - நகையாண்டி → நையாண்டி-]

நையாண்டிமேளம் naiyāṇḍi-mēlam, பெ. (n.) நாட்டுப்புறக் கலைகளான கரகம், காவடி முதலியவற்றுக்கு இசைக்கப்படும் ஒருவகை இசைக் கருவி; an ensemble of musical instruments.

[நையாண்டி + மேளம்]

நைவு naivu, பெ. (n.) 1. வாடினது; anything injured or spoiled. 2. மிகப் பழுத்தது; over-ripenness. 3. வருந்துகை; suffering. 4. நோய்; disease.

[நை → நைவு]

நொ

நொ¹-தல் no-, 17 செ.கு.வி. (v.i.) & 16 செ.குன்றாவி. (v.t.) துன்புறுதல்; to suffer.

[நோ → நொ → நொ-தல்]

நொ² no, பெ. (n.) 1. துன்பம்; pain, distress, suffering. 2. நோய்; disease, sickness.

ம., க. நோ

[நோ → நொ. ஓரெழுத்து ஒருமொழி]

நொ³ no, பெ. (n.) மெத்தெனப் பறக்கும் பறவையினம்; a kind of flying bird softly, gently.

நொக்கு¹-தல் nokku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உண்ணுவதால் உணவுகுறையச் செய்தல்; to reduce by eating, as the quantity of grain. 2. அடித்தல்; to beat. 3. மிகுதியாகத் திட்டுதல்; to abuse violently.

[நுல் (துளை) → நுள் → நுழு → நுகு → நொகு → நொக்கு → நொக்கு-தல் (வே.க.)]

நொக்கு² nokku, பெ. (n.) வெடிப்பு; fissure, cleft.

[நுல் (துளை) → நுள் → நுழு → நுகு → நொகு → நொக்கு]

நொக்கென nokkena, வி.எ. (adv.) உடனே; instantly; immediately.

[நொக்கு + என]

நொங்கு¹-தல் noṅgu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) விழுங்குதல்; to swallow.

ம. நொங்ங

[நுல் (துளை) → நுள் → நுழு → நுகு → நுங்கு → நொங்கு → நொங்கு-தல்]

நொங்கு²-தல் noṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மெலிதல்; to become weak and emaciated.

[நுல் = மென்மை, சிறுமை, நுண்மை. நுல் → நுள் → நுளு → நுழு → நுகு → நுங்கு → நொங்கு → நொங்கு-தல். (வே.க.)]

நொச்சி¹ nocci, பெ. (n.) 1. வெண்ணொச்சி; five-leaved

chaste tree. 2. கருநொச்சி; three-leaved chaste tree. 3. எயில் காக்கும் வீரர் சூடிய நொச்சிப்பூவைப் புகழும் புறத்துறை; a minor theme eulogising the nocci garland worn by the warriors defending a fort. 4. எயில் காவல்; defence of a fort. 5. மதில்; surrounding wall, fortress. 6. சிற்றூர்; village, hamlet.

ம. நொச்சி; க., து. நெக்கி; தெ. நொச்சிலி.

நொச்சி² nocci, பெ. (n.) மருத்துவக் குணங்கொண்ட ஒரு மருந்து மரம்; a kind of medicinal plant.

மறுவ : சிந்துவாரம், ஐந்திலை நொச்சி.

நொசி¹-தல் noši-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நுண்மையாதல்; to be thin, slender, minute, as unable to bear a weight. 2. செயற்கு அருமையாதல்; to be difficult of observance, as a vow. 3. வருந்துதல்; to be in pain; to suffer. 4. வளைதல்; to bend; to be slanting.

[நுல் (நோதல்) → நுள் → நொள் → நொய் → (நொயி) → நொசி → நொசி-தல் (வே.க.)]

நொசி²-தல் noši-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நைதல்; to be frayed, worn out, as cloth. 2. குறைவுறுதல்; to be insufficient, deficient.

[நொய் → நொசு → நொசி → நொசி-தல் (வே.க.)]

நொசிப்பு nošippu, பெ. (n.) கல்லறை; intense contemplation.

[நொசி → நொசிப்பு]

நொசிவு¹ nošivu, பெ. (n.) 1. நுண்மை; slenderness; fineness. 2. நொய்ம்மை; lightness.

[நுல் = நுண்மை, மென்மை, இளமை. நுல் → நுள் → நுளு → நுகு → நுகி → நொசி → நொசிவு (வே.க.)]

நொசிவு² nošivu, பெ. (n.) 1. வருத்தம்; suffering. 2. வளைந்த நிலை; state of being bent.

[நுல் (நோதல்) → நுள் → நொள் → நொய் → (நொயி) → நொசி → நொசிவு (வே.க. நுல்⁴)]

நொட்டாங்கை noṭṭāṅgai, பெ. (n.) இடது கை; left hand.

மறுவ. ஒரட்டாங்கை.

[ஒரட்டுக்கை = இடதுகை. ஒரட்டுக்கை → ஒரட்டாங்கை → நொரட்டாங்கை → நொட்டாங்கை]

நொட்டை¹ noṭṭai, பெ. (n.) சுவை மிகுதியால் அண்ணத்தில் நாவைச் சேர்த்துக் கொட்டுகை; smack, as a sign of keen relish or anticipation.

க. லொட்டெ.

ஒலிக்குறிப்புச் சொல்.

நொட்டை² noṭṭai, பெ. (n.) குற்றம்; fault.

[நுள் (துளை) → நொள் → நொட்டை (மு.தா.)]

நொட்டைச்சொல் noṭṭai-c-col, பெ. (n.) குறைச்சொல்; fault-finding words.

மறுவ. நொண்டச்சொல்.

[நொட்டை + சொல்]

நொட்டைவிடு-தல் noṭṭai-vidu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) உண்டு முடித்த பின் பொந்திகை(திருப்தி)யைக் காட்டும் முறையாக நாக்கால் கொட்டி ஒலி எழுப்புதல்; utter a sound expressive of relish after a good meal; smack one's lips.

[நொட்டை + விடு-தல்]

நொடி¹-தல் noḍi-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) சொல்லுதல்; to say, tell, speak, declare.

ம. நொடிக்க; க., து. நுடி; தெ. நொடி.

[நொடி → நொடி → நொடி-தல். இது தன்வினை]

நொடி²-தல் noḍi-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒடிதல்; to break. 2. மனம்தளர்தல்; to be broken. 3. பொடியாகுதல்; to broken to pieces.

[நொடி → நொடி-தல்]

நொடி³-த்தல் noḍi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உறுப்பை ஆட்டுதல், சைகைக் காட்டுதல்; to gesticulate, use action, in speaking. 2. பால் முதலியன சுரத்தல்; to collect, as milk in the udder of a cow. 3. வணிகத்தில் இழப்படைதல் (நட்டமடைதல்); to break down completely, as a concern. 4. சக்கரம் முதலியன கட்டுக் குலைதல்; to break, snap, as a wheel. 5. நடக்கும்போது கால் சிறிது வளைதல்; to bend slightly, as the legs in walking. 6. ஒடித்தல்; to break. 7. சாய்த்தல்; to tilt. 8. ஒப்புதல் இல்லை என்பதைத் தெரிவிக்க தலையை ஒரு பக்கமாகத் திருப்பித் தோள்பட்டையில் இடித்தல்; to turn one's head and hit the chin on the shoulder as a gesture of disapproval. 9. செல்வநிலை தாழ்ந்து வறுமையடைதல்; to impoverish. 10. பொடியாகுதல்; to broken to pieces. 11. நிலை கெடுதல்; to destroy, to ravish.

ம. நொடிக்க; க., து. நுடி; தெ. நொடி.

[நுள் (வளைவு) → (நொள்) → நொடி → நொடி-த்தல் (மு.தா.)]

நொடி⁴-த்தல் noḍi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சொல்லுதல்; to say, tell, speak, declare. [க. நுடி; தெ. நொடுகு]

2. சைகையால் அழைத்தல்; to call by signs. 3. மனத்தாங்கல் உண்டாம்படிக்கோள் சொல்லுதல்; to insinuate so as to stir up ill-will. [தெ. நொடுச்சு]. 4. பழித்தல்; to make unfavourable allusions; to use sarcasm. 5. கட்டை விரலையும் நடு விரலையும் சேர்த்துச் சொடக்குதல்; to snap, as with the thumb and the middle finger. 6. அழித்தல்; to destroy, annihilate, reduce to primitive elements or atoms.

ம. நொடிக்க; க., து. நுடி; தெ. நொடி.

[நொடி → நொடி-. → நொடி-த்தல். இது

பிறவினை]

நொடி⁵ *nodī*, பெ. (n.) 1. ஓசை; noise. 2. கண்ணை இமைப்பதற்கு அல்லது விரலை நொடிப்பதற்கு ஆகும் நேரம் போன்ற மிகக் குறைவான நேரம்; instant, as the time-measure of the snap of the finger. 3. நொய்த்துன்பம்; ailment. 4. வினாடி; second.

ம., தெ. நொடி.

[நுள் → (நொள்) → நொடி (மு.தா.)]

நொடி⁶ *nodī*, பெ. (n.) 1. பொடி; powder. 2. புழுதி; dust.

[நுள் → நொள் → நொடி (சு.வி.)]

நொடிவிழு-தல் *nodī-viḷu-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வண்டிப் பாதையில் குழிப்பள்ளம் விழுதல்; to be full of cross-ruts, as a road. 2. கோணலாதல்; to become crooked.

[நொடி + விழு-தல்]

நொடு-த்தல் *nodu-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விலை சொல்லி விற்றல்; to sell. 2. சொல்லுதல்; to tell.

[நுள் → நொள் → நொடு → நொடு-த்தல் (சு.வி.45)]

நொடுநொடு-த்தல் *nodu-nodu-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. துடித்தல்; to be fidgety, restless. 2. துடுக்கா யிருத்தல்; to be rude, mischievous roguish.

[(நுள்) → நொடு → நொடுநொடு → நொடுநொடு-த்தல் (மு.தா.)]

நொடை *nodai*, பெ. (n.) 1. விலை; price. 2. விற்பனை; selling, sale. 3. விற்பனைப் பொருள், பல பண்டம்; merchandise.

[நொடு → நொடை]

நொண்டங்காய் *noṅṅāy*, பெ. (n.) 1. புளியங்காயின் பிஞ்சு; tender fruit of tamarind. 2. புளியின் செங்காய்; tamarind fruit almost ripe.

[நொண்டு + அம் + காய்]

நொண்டல்¹ *noṅṅal*, பெ. (n.) நொண்டுகை; limping.

[நொள் → நொண்டு → நொண்டல்]

நொண்டல்² *noṅṅal*, பெ. (n.) நுகர்கை; experiencing, as pleasure or pain.

[நுல் → நுள் → நொள் → நொண்டல்]

நொண்டி *noṅṅi*, பெ. (n.) நொண்டியடித்துக் கொண்டு சென்று எதிர் அணியினரைத் தொடும் விளையாட்டு; the game of hopping with folded leg.

[நொண்டு → நொண்டி]

நொண்டிக்கால் *noṅṅi-k-kāl*, பெ. (n.) 1. முடக்கால்; lame foot or leg. 2. பொய்க்கால்; stilts.

[நொண்டி + கால்]

நொண்டிநாடகம் *noṅṅi-nāḍagam*, பெ. (n.) கள்வனொருவன் படையிலுள்ள குதிரை யொன்றைத் திருட முயன்றபோது கால்தறியுண்டு பின் நல்வழிபெற்ற செய்தியைச் சிந்துச் செய்யுளாற் புனைந்து கூறும் நாடக நூல்; a comic poem in śindu verse in which a thief is represented as having lost his leg in the act of stealing a horse from amidst an army and reforming himself after wards.

ம. நொண்டி நாடகம்

[நொண்டி + நாடகம்]

நொண்டியடி-த்தல் *noṅṅi-y-aḍi-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நொண்டி விளையாடுதல்; to play the game of *noṅṅi*. 2. ஆட்டத்தில் புரட்டுச் சொல்லுதல்; to utter falsehood in a game. 3. சோறு முதலியன இன்மையால் வருந்துதல்; to suffer from want, as of food.

[நொண்டி + அடி-த்தல்]

நொண்டு-தல் *noṅṅu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) முகத்தல்; drawing water.

[நுள் (துளைத்தல்) → நொள் → நொண்டு → நொண்டு-தல் = மொள்ளுதல், முகத்தல்]

நொண்ணொணவெனல் *noṅṅa-noṅṅa-v-eṅal*, பெ. (n.) 1. மூக்காற் பேசுதற் குறிப்பு; expr. signifying the sound of speaking through the nose. 2. தொந்தரவு செய்தற் குறிப்பு; expr. signifying teasing.

[நொண் + நொண் - நொண் நொண் + எனல்]

நொதல் *nodal*, தொ. பெ. (vbl. n.) சோறு நொந்து போதல்; to be spoiled as boiled rice.

[நொய் → நொ → நொதல் (வே.க.)]

நொதி¹-த்தல் *nodī-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. புளித்த மாவு முதலியன பொங்குதல்; to ferment, effervesce, turn sour, as liquid-food; to bubble up slowly, as water over a gentle fire. 2. சீழ் பிடித்தல்; to fester, suppurate. 3. ஈரமாதல்; to be damp. 4. நீர் முதலியவற்றில் ஊறிப் போதல்; to be soaked; to be macerated. 5. நுரைத்தல்; to foam, froth, spume, sparkle as spirituous liquors.

[நுல் → நுள் → நொள் → நொடு → நொது → நொதி → நொதி-த்தல்]

நொதி² nodi, பெ. (n.) 1. புளித்த காடி போன்றவை; ferment. 2. உயிரினங்களின் உடம்பில் வேதியியல் மாற்றங்களை உண்டாக்கிடும் (கிரியா) ஊக்கி யாகச் செயல்படும் குறிப்பிட்ட உயிரணுக்களின் சுரப்பு; enzyme.

[நுல் (நெகிழ்ச்சி) → நுள் → நொள் → நொடு → நொது → நொதி]

நொதி³ nodi, பெ. (n.) அருவருக்கத்தக்க சேறு; mud, mire, slough.

[நுல் (நெகிழ்ச்சி) → நுள் → நொள் → நொளில் = சேறு. நொள் → நொடு → நொது → நொதி = சேறு (வே.க.)]

நொது-த்தல் nodu-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அழிதல்; to put out, quench, extinguish. 2. தளர்தல்; to relax, to be soft.

[நுல் (நெகிழ்ச்சி) → நுள் → நொள் → நொடு → நொது → நொது-த்தல் (வே.க.)]

நொதுநொது-த்தல் nodu-nodu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குழைதல்; to be soft, as rice overboiled. 2. சீழ்கட்டுதல்; to fester, suppurate. 3. ஈரமாதல்; to be damp. 4. நுரைத்தல்; to foam, froth, spume, sparkle, as spirituous liquors.

[நொது → நொது-த்தல் (வே.க.)]

நொதுமல் nodumal, பெ. (n.) 1. புறக்கணிப்பு (உதாசீனம்); indifference, neutrality. 2. அன்பிலார் கூற்று; world of an indifferent person. 3. மென்மை; smoothness, as of a fine cloth.

[நொது → நொதுமல்]

நொதுமலர் nodumalar, பெ. (n.) அயலார்; strangers.

[நொதுமல் → நொதுமலர்]

நொதுமலாட்டி nodu-malāṭṭi, பெ. (n.) ஏதிலாட்டி யாகிய பூவிலை மடந்தை; பூவிற்கும் பெண்; flower selling woman.

[நொதுமல் + ஆட்டி. ஆட்சி = பெண் ஆட்சி → ஆட்டி]

நொந்தல் nondal, பெ. (n.) 1. வலிவின்மை; weakness. 2. வறுமை; poverty.

[நொந்துதல் → நொந்தல்]

நொந்தலை nondalai, பெ. (n.) 1. வலிமைக் குறைவு; weakness. 2. வறுமை; straitened circumstances, poverty.

[நொய் → நொ → நொந்தலை]

நொந்தார்¹ nondār, பெ. (n.) பகைவர்; enemies.

[நொ → நொ → நொந்தார்]

நொந்தார்² nondār, பெ. (n.) வருந்துபவர்; sorrower.

[நொந்து- → நொந்தார்]

நொந்தீவார் nondivār, பெ. (n.) வெறுப்பார்; disliker.

[நொந்து → நொந்தீவார்]

நொந்து-தல் nondu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அழிதல்; to perish. 2. பதனழிதல்; to become spoilt. 3. வருந்துதல்; to suffer; to afflict. 4. வறுமை; penury.

க. நொந்து.

[நொது → நொந்து → நொந்து-தல்]

நொந்துகொள்(ளு)-தல் nondu-ko!(lu)-, 16 செ.கு.வி. (v.i.)

1. வருத்தப்படுதல்; regret one self. 2. குறைபட்டுக் கொள்ளுதல்; curse one self. 3. குறை கூறுதல்; charge, blame.

[நொந்து → கொள்(ளு)-தல்]

நொந்துபோ-தல் nondu-pō-, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிலை கெடுதல்; to be impoverished to be reduced in circumstances. 2. பதனழிதல்; to become spoilt.

[நொ → நொந்து + போ-தல்]

நொப்பு noppu, பெ. (n.) 1. தடைசெய்கை; hindering, preventing, frustrating. 2. குட்டி, பால் குடியாதவாறு ஆட்டின் முலைக்காம்பில் சுற்றும் ஓலை அல்லது துணி; strip of ola or cloth wound round the dugs of a goat to prevent the kids from sucking. 3. வெள்ளப் பெருக்கில் வரும் செத்தை, அழுக்கு முதலியன; debris of a flood.

நொய் noy, பெ. (n.) 1. குறுநொய்; grits, groats. 2. இலேசு; brittleness, fragility, delicateness. 3. மென்மை; softness, lightness. 4. நுண்மை; smallness, minuteness. 5. பன்னீர்; rose water. 6. தவிடு; bran.

[நுல் → நுள் → நொள் → நொய்]

நொய்தல் noyda, பெ. (n.) நுண்மை; minuteness, fineness.

[நொய் + தல் - நொய்தல்]

நொய்து noydu, பெ. (n.) 1. கனமில்லாது; இலேசானது; that which is light. 2. மெல்லியது; that which is soft. 3. இழிவானது; that which is poor, mean. 4. விரைவு; quickness.

[நொய் → நொய்து]

நொய்ய்ப்பம் noyppam, பெ. (n.) 1. திறமை; skill, ability. 2. இலேசு; delicateness, tenderness.

[நுள் (மென்மை, கூர்மை) → நொள் → நொய்ய் → நொய்ய்ப்பம்]

நொய்ய்மீன் noy-m-min, பெ. (n.) மணல் நிறமுள்ள ஆற்றுமீன் வகை; fresh-water fish, sandy in colour, Lepidocepha-lichthys thermalis.

[நுல் = மென்மை. நுல் → நுள் → நொய்ய் + மீன் - நொய்ய்மீன் = மென்மையான, பளபளப்புடன் கூடிய சிறிய மீன்]

நொய்ய்மை noymmai, பெ. (n.) 1. தளர்ச்சி; looseness. 2. உறுதியின்மை; flimsiness, weakness, futility, as of arguments. 3. கனமின்மை; lightness. 4. மென்மை; softness, slenderness. 5. மனத்திடமின்மை; weakness of mind, pusillanimity, effeminacy, cowardice. 6. மனவுருக்கம்; tender-heartedness, sensibility, delicacy of feeling, quick perception of an injury or affront. 7. வறுமை; poverty, indigence. 8. நுண்மை, சிறுமை; minuteness, thinness, smallness. 9. இழிவு; triviality, insignificance, meanness. 10. நேர்த்தி; niceness, fineness in workman-ship. 11. குற்றம்; injuriousness, offensiveness, as of language.

[நுல் = நெகிழ்ச்சி, சிறுமை, மென்மை. நுல் → நுள் → நொள் → நொய்ய்]

ஒ.நோ: தொள் → தொய்ய். நொய்ய் → நொய்ய்மை (வே.க.)]

நொய்ய்¹ noyya, பெ.எ. (adj.) 1. மென்மையான; soft, tender. 2. வலியற்ற; weak. 3. சிறுமையான; small, mean, poor. 4. வசையான; lampoon. 5. நூட்டமமான; minute.

[நொய்ய் → நொய்ய்மை = சிறிய]

நொய்ய்² noyya, வி.எ. (adv.) கடுமையாக; severely.

[நை → நைய → நொய்ய்]

நொய்யரிசி noy-y-ariši, பெ. (n.) குறு நொய்ய்; grits, groats.

[நொய்ய் + அரிசி]

நொய்யவன் noyyavan, பெ. (n.) 1. வறியவன்; the pauper. 2. எளியவன்; humble man. 3. வலுவிழந்தவன்; weak person. 4. புல்லன்; ignorant person.

[நுள் (எளிமை, சிறுமை) → நொள் → நொய்ய் → நொய்யவன் (மு.தா.)]

நொய்யார் noy-y-ār, பெ. (n.) விலைமகளிர்; prostitute, solewomen.

[நொய்ய் + ஆர். நொய்யது = இழிவு, சிறியது. ஆர் = பன்மை விசுதி]

நொய்யு noyvu, பெ. (n.) மனவருத்தம்; distress of mind.

[நுள் (நோதல்) → நொள் → நொய்ய் → நொய்யு (மு.தா.)]

நொரு noru, பெ. (n.) 1. முதிர்ந்த பயிரின் அடியில் அல்லது கணுவில் தோன்றும் இளங்கதிர்; after-shoot from the roots of nice, millet, ect., after the main stalk has come to maturity. 2. காய்ப்பு மாறினபின் அரும்பும் பிஞ்சு; small after-fruits, as of pumpkin plants. 3. சிறு பிஞ்சு; small fruit.

[நுரு → நொரு. நுரு = இளம்பிஞ்சு]

நொருக்காய் noru-k-kāy, பெ. (n.) காய்ப்பு மாறின பின் அரும்பும் பிஞ்சு; small after-fruits, as of pumpkin plants.

மறுவ. குருக்காய்.

[நொரு + காய். நொரு = சிறுபிஞ்சு]

நொலையல் nolaiyal, பெ. (n.) பூரிக்கையென்னும் அப்பவகை; a kind of unleavened cake.

[நுல் (துளை) → நொல் → நொலை → நொலையல் (வே.க.)]

நொவ்வல் novval, பெ. (n.) 1. துன்பம், வருத்தம்; mental anguish, sadness. 2. நோவு; pain.

[நொவ்வு → நொவ்வல். நொவ்வு = வருத்தம்]

நொவ்வி novvi, பெ. (n.) 1. தளர்வு; droop. 2. நொய்ய்மை; meanness. 3. நோய்; disease. 4. துன்பம்; distress.

[நோ → நொ → நொவ்வி]

நொவ்விதாக novvitāga, வி.எ. (adv.) விரைவாக; rapidly, quickly.

[நொவ்வு → நொவ்விதாக. நொவ்வு = விரைவு]

நொவ்வியார் novviyār, பெ. (n.) கீழ் மக்கள்; dishonest person, rogue.

[நொவ்வு → நொவ்வியார். நொவ்வு = மெலிதல், நோதல், இழிவாதல்]

நொவ்வு-தல் novvu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மெலிதல்; to become thin, slender, emaciated. 2. நோதல்; to ache, pain. 3. துன்புறுதல்; to afflict, to pester. 4. வருந்துதல்; to suffer.

[நொ → நொவ்வு → நொவ்வு-தல்]

நொள்¹(நு)-தல் nol-, 10 செ.குன்றாவி. (v.t.) மொள்ளுதல், முகத்தல்; to bale out, as water, to measure out, as grain.

தெ. நொல்லு (to level, collect); பர். ஒல்க் (olc); கூய். நெல்ப; குரு. நொல்லநா (nollnā); மா. லொலெ.

[நுல் (துளை) → நொள் → நொள்(நு)-தல் (வே.க.)]

நொள்²(நு)-தல் nol-, 10 செ.குன்றாவி. (v.t.) விழுங்குதல்; to swallow, devour.

ம. நுண; க. நொண; தெ. நொல்லு; குரு. நுல்க்நா.

நொள்³ no|, பெ. (n.) துளைபோன்ற வாய்; mouth.

[முள் → மொள் → நொள். ஒ.நோ. நோரு. (தெ.) = வாய் (சு.வி.45)]

நொள்கு-தல் nolku-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சுருங்குதல்; to contract, as thread. 2. இளைத்தல்; to languish, become tired.

[நுல் (நெகிழ்வு) → நுள் → நொள் → நொள்கு → நொள்கு-தல்]

நொள்ளல்¹ nol|al, பெ. (n.) 1. பார்வையற்றுக் கண்குழிந்த நிலை; the state of being blind and sunken-eyed. 2. குழிவு; hallowness.

[நுல் (துளை) → நுள் → நொள் → நொள்ளல் (வே.க.)]

நொள்ளல்² nol|al, பெ. (n.) நுளம்பு; gnat.

[நுல் → நுள் → நுள்ளல் → நொள்ளல் = சிறிய உலங்கு (நுளம்பு). நுல் = சிறுமை, கூர்மை (வே.க.)]

நொள்ளாப்பு nol|äppu, பெ. (n.) வருத்தம்; pain, grievance.

[நுல் (நோதல்) → நுள் → நொள் → நொள்ளாப்பு (வே.க.)]

நொள்ளை¹ nol|ai, பெ. (n.) 1. குருடு; blindness. 2. நாகரவண்டு; green beetle. 3. விலங்குவகை; a beast.

க. நொள்ளை.

[நுல் (துளை) → நுள் → நொள் → நொள்ளை = கண் குழிந்த குருடு (வே.க.)]

நொள்ளை² nol|ai, பெ. (n.) கைக்குழந்தை; infant, baby.

[நுல் = சிறுமை. நுல் → நுள் → நொள் → நொள்ளை (வே.க.)]

நொளுக்கல் nolukkal, பெ. (n.) 1. முற்றாத நிலை; immature condition, as of areca-nuts. 2. இளம்பாக்கு; tender, immature areca-nuts.

[நொள்கு → நொளுக்கல்]

நொளுநொளெனல் nolü-nol|enal-, பெ. (n.) குழைதற் குறிப்பு; onom. expr. signifying masy state.

[நொளு + நொளு + எனல்]

நொளுப்பு noluppu, பெ. (n.) வேலையில் குழப்புகை; shirking work; shinking from duty.

[நுல் (நெகிழ்ச்சி) → நுள் → நொள் → நொளு → நொளுப்பு (வே.க.)]

நொற்பம் norpam, பெ. (n.) 1. நுட்பம்; minuteness.

2. எளிமை; insignificance.

[நுல் = நுண்மை, எளிமை. நுல் → நொல் → நொற்பு → நொற்பம் (வே.க.)]

நொற்பன் norpan, பெ. (n.) 1. சிறியன்; mean person. 2. எளியன்; humble person.

[நொற்பம் → நொற்பன், நொற்பம் = எளிமை, நுட்பம்]

நொறிதல் noridal, பெ. (n.) விரைவு; quickness.

[நொறில் → நொறிதல்]

நொறில் noril, பெ. (n.) 1. விரைவு; quickness, speed. 2. நுடக்கம்; suppleness, pliability. 3. ஒடுக்கம்; shutting, closing, contracting.

நொறுக்கித்தள்ளு-தல் nerukki-t-tallu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நன்றாயடித்தல்; to beat soundly. 2. மிகத்திட்டிடுதல்; to abuse roundly. 3. நற்றிறங் காட்டுதல்; to exhibit great ability, as in eloquence or music. 4. செய்வதருமை என்ற செயலைச் சிறப்பாகச் செய்தல்; to well with apparent case smash.

[நொறுக்கு + தள்ளு - தல்]

நொறுக்கு¹-தல் norukku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சிறுசிறுபகுதிகள் ஆகுமாறு உடைத்தல்; பொடியாக்குதல்; to break, crack, crush, smash to pieces. 2. அரத்தக்காயம் பண்ணுதல்; to bruise. 3. நையப்புடைத்தல்; to beat soundly. 4. மிகுதியாய் உண்ணுதல்; to eat in large quantities.

க. நூர்கு (9).

[நொறுங்கு → நொறுக்கு → நொறுக்கு-தல். இது பிறவினை வடிவம்]

நொறுக்கு² norukku, பெ. (n.) 1. பொடியாக்குகை; crushing. 2. நன்றாயடிக்கை; beating soundly, thrashing.

க. நூர்கு.

[நொறுங்கு → நொறுக்கு]

நொறுக்குத்தீனி norukku-t-tiṇi, பெ. (n.) உணவாக அல்லாமல் அவ்வப்போது தின்னும் முறுக்கு, சீடை, கடலை போன்ற தின்பண்டம்; small eats, snacks.

[நொறுக்கு + தீனி]

நொறுங்கு¹-தல் noruṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உடைந்து சிறுசிறு பகுதியாதல்; பொடியாதல்; to be broken, crushed, smashed to pieces. 2. பின்னிரங்குதல்; to be broken down in spirit, to become contrite.

[நுல் → நுள் → நுறு → நொறு → நொறுங்கு → நொறுங்கு-தல். இது தன்வினை வடிவம்]

நொறுங்கு² noruṅgu, பெ. (n.) 1. நொய்; broken grain, grits. 2. தூள்; powder. 3. நுண்மை; minuteness smallness.

[நுல் → நுள் → நுறு → நொறு → நொறுங்கு. நுல் = நுண்மை, சிறுமை]

நொறுநாட்டியம் noru-nāṭṭiyam, பெ. (n.) 1. பொருட் படுத்தத்தகாத மிகச் சிறு குற்றங்களைக் கூறுந் தன்மை; meticulousness, over-scrupulousness. 2. விறலுஞ் சுவையுந் தோன்ற நடிக்கும் நுண்வினை நடனம்; a kind of dance. 3. துப்புரவு, சுவை, ஒழுக்கம் முதலியவற்றில் அளவிற்கு மிஞ்சிக் கவனஞ் செலுத்துகை; to take too much of purity flavor and behavior.

[நொறு + நாட்டியம். நடி → நடம் → நடட்டம். வ. நாட்டிய (நாட்டிய → நாட்டியம்)]

நொறுநொறு-த்தல் noru-norū-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உடையுந் தன்மையாதல்; to be brittle, fragile, crisp, as biscuit.

[நொறு + நொறு - நொறுநொறு → நொறுநொறு-த்தல்]

நொறுநொறெனல் noru-noreṇal, பெ. (n.) நொறுங்கு தற்குறிப்பு; onom. expr. signifying brittleness or crispness.

[நொறு + நொறு + எனல்]

நொறுவை noruvai, பெ. (n.) பல்லால் நொறுக்கித் தின்னும் சிற்றுண்டி; dainties, things of luxury.

[நுல் → நுள் → நுறு → நொறு → நொறுவை (வே.க.)]

நொறுவைக்கள்ளி noruvai-k-kallī, பெ. (n.) வீண் செலவு செய்பவள்; extravagant woman.

[நொறுவைக்கள்ளன் → நொறுவைக்கள்ளி]

நொன்றி norri, பெ. (n.) மான்; deer.

[நொல் (→ நொள்) → நொன் + றி நொள் → நொன்றி]

நொன்னை norṇai, பெ. (n.) 1. நையாண்டி; mimicking, mocking. 2. ஏளனம்; taunt, ridicule, sarcasm.

[நொல் + நை]

நோ

நோ¹-தல் nō-, 17 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நோவுண்டாதல்; to feel pain ache, suffer, smart. 2. வருந்துதல்; to be grieved, distressed in mind; to feel. 3. துன்பத்தைச் சொல்லுதல்; to complain. 4. சமைத்தவண்டி பதனழிதல்; to be injured, bruised, as a plant, fruit; to be spoiled, as boiled rice. 5. வறுமைப்படுதல்; to be impoverished; to grow poor.

6. துன்பப்படுதல்; to suffer. 7. மெலிதல்; to lean. 8. நொய்ய தாகுதல்; to light. 9. தளர்தல்; to loose.

ம. நோ(க); க. நோ; தெ. நொச்சு, நொகுலு; கோத. நொவு; துட. நு; து. நோபுனி; கொலா. ஒய் (wound); நா(ச). ஒய் (to be painful); பர். நொவ்; கட. நொய் (to be painful); கோண். நொய்யாநா; கூ. நோவ; குவி. நோகி; குரு. நுஞ்ச்நா; மா. நுஞ்சே.

[நுள் → நொள் → நொய் → நோய் → நோ → நோ-தல் (ச.வி.40)]

நோ²-தல் nō-, 15 செ.கு.வா.வி. (v.t.) வெறுத்தல்; to hate.

[நோய் → நோ → நோ-தல்]

நோ³ nō, பெ. (n.) 1. வலி; aching, pain, smart. 2. துன்பம்; distress, grief. 3. நோய்; illness. 4. சிதைவு; injury, bruise, as in the body, a tree, a fruit. 5. நலிவு, வலிமை குறைவு; weakness, infirmity.

[நோய்¹ → நோ]

நோக்கம்¹ nōkkam, பெ. (n.) 1. கண்; eye. 2. பார்வை; eyesight, look, gaze, glance, view. 3. கோள் (கிரக) நோக்கு; aspects of a planet. 4. தோற்றம்; appearance, expression, cast of countenance.

[நோக்கு → நோக்கம்]

நோக்கம்² nōkkam, பெ. (n.) 1. உயர்ச்சி; height, elevation. 2. அழகு; beauty, attractiveness. 3. காவல்; watch. 4. இலக்கு, கருத்து; design, object, intention, aim, motive. 5. அறிவு; sense, intelligence. 6. கவனம்; attention, observation. 7. விருப்பம்; desire. 8. குறிப்பு; indication, sign.

ம. நோக்கம்

[நோக்கு → நோக்கம் = ஒரு பொருளின் மேல் உள்ள நாட்டம்]

நோக்காடு nōkkāḍu, பெ. (n.) 1. நோவு, வலி; pain, pang, agony. 2. அரசு நோக்காடு; pangs of child-birth. 3. நோய்; sickness, disease. 4. மனநோய்; mental worry. 5. வறுமை; reduced circumstances, poverty.

[நோ + காடு → நோக்காடு. கடு → காடு. கடுகுதல் = மிகுதல்]

நோக்கு¹-தல் nōkku-, 5 செ.கு.வா.வி. (v.t.) 1. கூர்ந்து பார்த்தல்; to see, look at, behold, view. 2. சிறப்பாய்க் கருதுதல்; to consider, reflect. 3. கவனித்தல்; to regard, pay attention to. 4. கவனித்துத் திருத்துதல்; to arrange, put in order. 5. காத்தல்; to keep product, save. 6. கவனித்துச் செய்தல்; to do, perform. 7. ஒத்தல்; to resemble. 8. ஒப்பிட்டுப் பார்த்தல்; to compare. 9. படித்தல்; to read. 10. விரும்புதல்; to desire. 11. அணுகுதல்; approach.

ம. நோக்குக; க. நோடு; இ. தேக்.

[நுல் (=கூர்மை) → நுள் → நொள் → நோள் → நோட்கு → நோக்கு → நோக்கு-தல் (வே.க.)]

[நொள் → நொழு → (நொழுகு) → நோக்கு → நோக்கு-தல் (சு.வி.45)]

நோக்கு²-தல் nōkku, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கண்காணித்தல்; to supervise. 2. நுழைந்து பார்த்தல்; to peep in or into, to put the head in and look. 3. நுட்பமாய்ப் பார்த்தல்; to see minute. 4. அகக்கண்ணால் பார்த்தல்; to see inner eyes.

நோக்கு³ nōkku, பெ. (n.) 1. நோக்குங் கண்; looking eye. 2. கருத்தோடு கூடிய பார்வை; கண்ணோட்டம்; look, sight; point of view. 3. சிறப்பாகப் பார்த்தற்கேற்ற அழகு; beauty. 4. சிறந்த கருத்து; meaning, intention. 5. கூரிய அறிவு; knowledge. 6. சிறப்பாகக் கருத்த்கேற்ற பெருமை; greatness. 7. சிறந்தநடை; mode, style. 8. வேடிக்கை கூத்துகளுள் ஒன்று; a kind of dance. 9. நோக்கம்; objective; goal.

ம. நோக்கு; இ. தேக்.

[நுல் (=கூர்மை, நுண்மை, இளமை) → நுள் → நொள் → நோள் → நோட்கு → நோக்கு. ஒ.நோ. கொள் → கொள்கு → கொட்கு → கொக்கு = வளைந்த கழுத்துள்ள பறவை (வே.க.)]

[முள் → மொள் → நொள் → (நொழு) → (நொழுகு) → நோக்கு = நுழைந்து பார்த்தல், நுட்பமாய்ப் பார்த்தல், அகக்கண்ணால் பார்த்தல் (சு.வி.45)]

நோஞ்சல் nōñjal, பெ. (n.) மெலிவு; emaciation, slim.

[நோய் → நோய்ஞ்சல் → நோஞ்சல்]

நோட்டம் nōṭṭam, பெ. (n.) 1. தட்டிப்பார்த்தல் முதலிய முறைகளைக் கொண்டு புரியும் பொன் வெள்ளிக்காசு பண ஆய்வு; examination of coins, assaying. 2. பொன்மணி முதலியவற்றின் ஆய்வு; scrutiny of gems, precious metals, etc. 3. விலைமதிப்பு; value. 4. மதிப்பு; criticism, as by a rival artist or workman. 5. போட்டி; competition. 6. வெல்ல முயல்கை; attempt at wit; endeavour to excel, hinder or baffle another in speech. 7. மதிப்பிடும் அல்லது தெரிந்து கொள்ளும் நோக்கம் கொண்ட பார்வை; searching glance.

ம. நோட்டம்; கு. நோட்ட; கோத. நொட்(examine); க. நோடு; து. நோட.

[நுல் → நுள் → நொள் → நோள் → நோடு நோட்டம் (வே.க.) = ஆய்வு, ஆராய்ச்சி]

நோடு-தல் nōḍu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஆராய்ந்து பார்த்தல்; to research. 2. சுவனித்தல்; to take care of.

க. நோடு. F.L. notum, to know; E. note.

[நுல் (= நுண்மை) → நுள் → நொள் → நோள் → நோடு → நோடு-தல் (இவ்வினை இன்று வழக்கற்றது) = தேடுதல், ஆய்தல் ஆராய்தல், பார்த்தல் (மு.தா.)]

நோண்டு-தல் nōṇḍu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விரல், குச்சி போன்றவற்றால் கிளறுதல்; to stir, dig up, grub up, root out. 2. முகத்தல்; to bale out, scoop out. 3. குடைந்தெடுத்தல்; to pick off, as a scab of an ulcer; to pick out, as wax from the ear. 4. துருவிவினவுதல்; to enquire minutely, endeavour to draw out by repeated questions, pump one. 5. சிறுகத் திருடுதல்; to pilfer. 6. பயிரைக் கிள்ளுதல்; to pluck, as cars of grain. 7. ஒரு தொழிலைச் சிறிது சிறிதாகச் செய்தல்; to do a thing little by little. 8. தேவையற்ற ஒன்றைச் செய்தல்; to rummage about. 9. தோண்டுதல்; to dig.

ம. நோண்டுக; து. நோட்ட்ருநி.

[நுல் (துளை) → நுள் → நொள் → நோள் → நோண்டு → நோண்டு-தல் (வே.க.)]

நோதல்¹ nōdal, தொ.பெ. (vbl.n.) 1. பூடு முதலிய வற்றுக்கு வருங்கேடு; disease affecting trees or plants. 2. எழுத்து முதலியவற்றின் மழுங்கல்; obliteration or other defect in a marked line, letter, figure or painting. 3. சாயஞ்சிதறுகை; spreading of dye in a cloth beyond the intended line. 4. ஏழமை; poverty.

[நோ → நோதல்]

நோதல்² nōdal, பெ. (n.) 1. துன்புறல்; to suffer. 2. நொந்து சொல்லுதல்; to be injured speech.

[நோ → நோதல்]

நோம்பு¹-தல் nōmbu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கொழித்துப் பிரித்தல்; to separate by winnowing, as stones from rice.

[நேம்பு → நோம்பு-தல். (பேச்சு வழக்கு) நேம்புதல் = கொழித்துப்பிரித்தல்]

நோய்¹ nōy, பெ. (n.) 1. மனிதனின், விலங்கின், பயிரின் உடல் நல பாதிப்பு; பிணி; malady, distemper, ailment, sickness, disease. 2. துயரம்; sorrow. 3. துன்பம்; affliction, trouble. 4. குற்றம்; fault. 5. அச்சம்; dread, fear. 6. நோவு; ache, pain, smart.

ம. நோயி.

[நுல் (நோதல்) → நுள் → நொள் → நோள் → நோய் (வே.க.)]

நோய்²-த்தல் nōy-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பிணியால் வருந்துதல்; to be or become sickly or diseased. 2. நோயால் மெலிதல்; to be broken in constitution; to be debilitated. 3. மரம், பயிர் வாடுதல்; to wither, as trees, crops. 4. நிலம்

சாரமற்றுப்போதல்; to become poor or worn out, as lands.
 [நோய் → நோய்-த்தல்]
 நோய்க்குறி *nōy-k-kurī*, பெ. (n.) நோயின் அடையாளம்; symptom of a disease.
 [நோய் + குறி]
 நோய்ச்சலம் *nōy-ñjal*, பெ. (n.) 1. மெலிந்தவன்-ள்-து; sickly, emaciated person or animal. 2. நோய்; disease.
 [நோய் → நோய்ச்சல்]
 நோய்ச்சான் *nōy-ñjān*, பெ. (n.) மெலிந்தவன்; person emaciated by disease.
 [நூல் (மெலிதல்) → நூள் → நொள் → நோள் → நோய் → நோய்ந்தான் → நோய்ச்சான் (மு.தா.)]
 நோய்நாடு-தல் *nōy-nōḍu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) நோய் இன்னது என்று கண்டுபிடித்தல்; diagnosis.
 [நோய் + நாடு-தல்]
 நோய்நொடி *nōy-noḍi*, பெ. (n.) 1. பிணியும் துன்பமும்; disease with its sufferings. 2. நோயும் நோயின் பாதிப்பும்; illness and its effect.
 [நோய் + நொடி. மரபுத்தொடர்]
 நோய்முகன் *nōy-mugaṇ*, பெ. (n.) காரிக்கோள் (சனி); Saturn.
 [நோய் + முகன்]
 நோய்வாய்ப்படு-தல் *nōy-vāy-p-paḍu-*, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) நோயினால் தாக்கப்படுதல்; to fall ill.
 [நோய் + வாய் + படு-தல்]
 நோயியல் *nōy-iyal*, பெ. (n.) நோயின் கரணியங்களையும், அவை செய்யும் உடலியல், உடலமைப்பியல் பற்றிய மாறுதல்களையும் ஆராயும் மருத்துவ இயல்; pathology.
 [நோய் + இயல்]
 நோல்¹-தல் (நோற்றல்) *nōl-*, 10 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பொறுத்தல்; to endure, suffer patiently, as hunger. 2. மேற்கொள்ளல்; to practise. 3. வலிமை; strength.
 நோல்²-தல் *nōl-*, 17 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தவஞ்செய்தல்; to do penance, practice, austerities. 2. நோன்பை மேற்கொள்ளுதல்; to observe a religious fast.
 தெ. நேட்சு; க. நோன்; ம. நோல்க.
 நோலாதவர் *nōlāḍavar*, பெ. (n.) தவஞ்செய்யாதார்; one who does not having penance.
 [நோல் → நோலாதவர். நோல் = தவம் செய்தல். ஆ-எதிர்மறை இடைநிலை]
 நோலாதார் *nōlādār*, பெ. (n.) பொறாமைக்காரர்கள்;

jealous persons.
 [நோலுதல் = பொறுத்தல். நோல் + ஆ + த் + ஆர்]
 நோலாமை *nōlāmai*, பெ. (n.) 1. செய்த தீவினைக்கு வருந்தாமை; un-repentance. 2. பொறாமை; jealous.
 [நோல் + ஆ + மை]
 நோலை *nōlai*, பெ. (n.) 1. எள்ளுருண்டை; sesame ball. 2. எட்கசிவு; a preparation of sesame seed.
 [நூல் → நூல் (எள்) → நோல் → நோலை (வே.க.)]
 நோவல் *nōval*, பெ. (n.) அப்பம்; bread.
 நோவாளிமடம் *nōvāḷi-maḍam*, பெ. (n.) மருத்துவ மனை; hospital.
 [நோவாளி + மடம்]
 நோவு *nōvu*, பெ. (n.) 1. வலி; pain, hurt, anguish. 2. துன்பம்; mental anguish. 3. நோய்; disease. 4. மகப்பேற்று நோய்; ஈன்வலி; labour pains. 5. இரக்கம்; pity. 6. மஞ்சள்; turmeric.
 ம., க., து. நோவு
 [நோ → நோவு]
 நோவெடுத்தல் *nōveduttal*, பெ. (n.) மகப்பேற்று வலி உண்டாகை; commencement of labour pains.
 [நோவு + எடுத்தல். வலி எடுத்தல்]
 நோழிகை *nōḷigai*, பெ. (n.) நெசவுநூலின் தாறு; wearer's clew of yarn.
 [நாழிகை → நோழிகை
 நாழிகை = நாடா]
 நோளை *nōlai*, பெ. (n.) நோய்நிலை; பிணியுண்ட நிலை; sickly condition, used in compound words.
 [நூல் (நோதல்) → நூள் → நொள் → நோள் → நோளை (வே.க.)]
 நோற்கிற்பவர் *nōḷkirpavar*, பெ. (n.) 1. பொறுப்பவர்; endured person. 2. தவஞ்செய்யவல்லார்; ascetics.
 [நோல் → நோற்கிற்பவர்.
 நோல்தல் = பொறுத்தல்]
 நோற்பு *nōḷpu*, பெ. (n.) 1. பொறுமை; bearing, endurance. 2. தவஞ்செய்கை; performing penance.
 [நோல் → நோற்பு]
 நோற்றல் *nōḷḷal*, பெ. (n.) நோன்பைச் செய்யும் செயல்; taking ceremonial fasting.
 நோறு *nōḷu*, பெ. (n.) வாய்; mouth.
 தெ. நோறு.
 [நோல் + து]

நோன்-தல் nōṇ-, 13 செ.கு.வி. (v.i.) தவஞ்செய்தல்; to practise austerities.

[நோல் → நோன்]

நோன்பி nōṇbi, பெ. (n.) உணவுட்கொள்ளா திருப்போன்; ascetic, strict observer of austerities.

[நோன்பு + இ]

நோன்புநொṇbu, பெ. (n.) 1. ஓரிருவேளை அல்லது நாள் முழுமையும் உண்ணாதிருக்கை; ceremonial fasting, abstinence from food. 2. தவம்; penance, religious austerity.

ம. நோன்பு; க., து. நோம்பு.

[நோன் → நோன்பு]

நோன்மை nōṇmai, பெ. (n.) 1. பொறுமை; bearing, endurance, as of affliction; tolerance. 2. வலிமை; vigour, strength, force, might. 3. பெருமை; greatness. 4. தவம்; penance.

[நோன் → நோன்மை]

நோன்றல் nōṇral, பெ. (n.) பொறுத்தல்; patience, endurance.

[நோன் → நோன்றல்]

நோனாதுநொṇādu, பெ. (n.) ஆற்றாது, பொறாது; inability to bear.

[நோல் → நோன் → நோனாது]

நோனாமை nōṇāmai, பெ. (n.) 1. தவஞ் செய்யாமை; non-performance of religious austerities. 2. பொறுமை யின்மை; non-endurance. 3. அழுக்காறு; envy, grudge.

[நோன் + ஆ + மை. 'ஆ' எ.மறை இடைநிலை. 'மை' பண்புப்பெயர் ஈறு]

நோனார் nōṇār, பெ. (n.) 1. ஆற்றாதார்; incapable persons. 2. பகைவர்; enemies. 3. தவமில்லாதவர்; those who neglect religious duties.

[நோன் + ஆ + ஆர். ஆ - எதிர்மறை இடைநிலை]

நௌவி nauvi, பெ. (n.) மான்; deer.

[நவ்வி = மான். நவ்வி → நௌவி]

பு

பஃது pakdu, பெ. (n.) பத்து; ten.

[பத்து → பஃது]

[பல் + து > பஃது]

பஃறுளி pakruḷi, பெ. (n.) குமரியாற்றின் தெற்கேயிருந்த கடலாற் கொள்ளப் பட்டதாகக் கருதப்படும் ஓர் யாறு; an ancient river south of the river *kumari*, said to have been swallowed by sea.

[பல் + துளி]

பக்கம் pakkam, பெ. (n.) 1. பக்கம்; side. 2. பின்வாசற்கதவு; back door.

[பக்கம் + அகம்]

(அகம் : சொல்லாக்க ஈறு)

பக்கணம்¹ pakkṇam, பெ. (n.) 1. வேடர் குடியிருப்பு; quarters of vēḍar caste. 2. ஊர்; town, village. 3. அயல்நாட்டுப் பண்டம் விற்குமிடம்; place where foreign goods are sold.

[பாக்கம் → பாக்கணம் → பக்கணம்]

பக்கணம்² pakkṇam, பெ. (n.) சிற்றுண்டி; comestibles, eatables.

[பகு → பக்கு + ஆணம். பக்காணம் → பக்கணம்]

பக்கம் pakkam, பெ. (n.) 1. சாரி, மருங்கு; side. 2. விலாப்புறம்; side of the body extending from the shoulder to the hip. 3. அருகு; neighbourhood, nearness. 4. இடம்; place. 5. நாடு; country, region. 6. வீடு; house. 7. சிறகு; wing, feather. 8. அம்பிறகு; wing of the arrow. 9. வால்; tail. 10. நட்பு; affection, friendship. 11. அன்பு; love, kindness. 12. சுற்றம்; relation. 13. தலைமுறை; family. 14. படை; army. 15. அரசயானை; royal elephant. 16. பிறை நாள்; lunar day. 17. பதினைந்து நாள் கொண்ட காலம்; lunar fortnight. 18. கூறு; portion, section. 19. பொத்தகத்தின் பக்கம்; page. 20. நூல்; treatise. 21. கோட்பாடு; theory, opinion. 22. துணி பொருளுள்ள இடம்; (log) minor term in a syllogism. 23. தன்மை; state, quality. 24. கையணி; ornament for the hand. 25. நரை; greyness of the hair.

[பகு → பக்கு → பக்கம்]

பக்கரை pakkurai, பெ. (n.) 1. அங்கவடி; அடிக்கொளுவி; stirrup. 2. சேணம்; saddle. 3. பை; bag, pocket.

தெ. பக்கர; க. பக்கரெ.

பக்கல் pakkal, பெ. (n.) 1. நாள்; the day. 2. மாதநாள்; particular day of a month. 3. பக்கம்; side. 4. இனம்; class.

[பக்கு → பக்கம் → பக்கல் வே.க.]

பக்கறை pakkurai, பெ. (n.) 1. துணியுறை; canvas covering. 2. குழப்பம்; confusion.

[பகு - பக்கல் - பக்கர் - பக்கறை பிளவுபடல், குழப்பமடைதல்]

பக்கிடு¹-தல் pakkidu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வெடித்தல்; to

part, crack, give way, split. 2. வகுப்படுதல்; to form a scab.
3. திடுக்கிடுதல்; to throb, as the heart through fear.

[பகு → பக்கு + இடு-]

பக்கிடு²-தல் pakkidu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) ஆறிவரும்
புண்களின் மேல் வடுவுண்டாதல்; to part, crack,
give way, split.

[பக்கு → பக்கிடு-]

பக்கிள் pakkil, பெ.(n.) கோட்டான்; rock horned owl.

பக்கு paku, பெ.(n.) 1. பிளப்பு; fracture, break, crack.
2. கவர்படுகை; double-dealing, duplicity. 3. பை; bag.
4. மரப்பட்டை; outer bark of a tree. 5. புண்ணின்
அசறு; scab of a sore. 6. பல்லின் பற்று; tartar on the
teeth. 7. காய்ந்து போன மூக்குச்சளி; dried mucus
of the nose. 8. சோறு முதலியவற்றிலுண்டாகும்
பொருக்கு; scum formed on a prepared dish.

தெ. பக்கு.

[பகு → பக்கு]

பக்குவம் pakkuvam, பெ.(n.) 1. குறிப்பிட்ட உணவுக்கே
உரிய திண்ம அல்லது நீர்ம நிலையோ
சுவையோ மாறிவிடாமல் இருக்கவேண்டிய
அளவான தன்மை; (the right) proportion; consistency.
2. நிலைத் திணைகளில் காய்த்தல், பூத்தல்
முதலியவற்றுக்கான பருவம்; stage or season (for an
event in the growth of a plant). 3. ஒருவரின் நிலை அறிந்து
செயல்படும் தன்மை; proper manner; maturity.

[பகு → பக்கு → பக்குவம்]

பகட்டு¹-தல் pagattu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. போலி
வெளிச்சம் காட்டுதல்; to shine with a false glitter, as plated
articles. 2. தற்புகழ்ச்சி செய்தல்; to brag. 3. பொலிவு
பெறுதல்; to be beautiful; to be attractive. 4. போலிப்
பெருமை காட்டுதல்; to make a vain show; to be foppish.
5. வெறுப்படைதல்; to loathe.

[பகட்டு → பகட்டு-]

பகட்டு²-தல் pagattu-, 5 செ.கு.ன்றாவி.(v.t.)
1. மயக்குதல்; to charm, fascinate, allure, wheedle.
2. கண் மயங்கப் பண்ணுதல்; to make drowsy.
3. வஞ்சித்தல்; to deceive, circumvent, misrepresent, as in
selling goods. 4. அதட்டுதல்; to menace, bully, hector, threaten
in order to effect an object.

[பல் → பல்கு → பகு → பகம்.]

பல் → பகுர் → பல்குதல் → பெருத்தல்.

பல் → பகு → பகம் → பக்கு.

பகடு → பகட்டு]

பகட்டு³ pagattu, பெ.(n.) 1. வெளிச்சம்; lustre, brightness,
splendour. 2. தற்பெருமை; bragging. 3. போலிப்
பெருமை; foppery, affectation, ostentation. 4. கவர்ச்சி;
attraction, fascination, allurements. 5. ஏமாற்று; pretence,
deception, plausibility. 6. அதட்டு; bluff, bluster.

தெ. பகடு.

பகட்டு⁴ pagattu, பெ.(n.) கவர்ச்சித் தன்மை மிகுந்த
போலிப் பெருமை; show; glamour.

[பகல் → பகற்று → பகட்டு]

பகடி¹ pagadi, பெ.(n.) 1. எள்ளல்; mockery, ridicule. 2. நகை
யாட்டு; jest, witty repartee. 3. நகைச்சுவையாளன்;
jester, buffoon. 4. புறப்புனைவாளன்; pretender, imposter.
5. கூத்தாடி; pole-dancer, dancer. 6. வரிக்கூத்து வகை;
a masquerade dance.

[பகட்டு → பகட்டி → பகடி]

பகடி² pagadi, பெ.(n.) கடையை வாடகைக்கு
எடுத்தவரை வெளியேற்ற அவருக்குத் தரப்படும்
கூடுதற்பணம்; an amount paid to the present occupant (of
business premises) to vacate.

[பகுதி → பகுடி → பகடி]

பகடு pagadu, பெ.(n.) 1. பெருமை; greatness, hugeness,
largeness. 2. பரப்பு; expansiveness. 3. வலிமை;
strength. 4. எருது; bull, ploughing ox. 5. எருமைக் கடா;
buffalo bull. 6. ஏர்; a team of oxen harnessed to a plough.
7. ஆண் யானை; male elephant. 8. தோணி; boat.
9. தெப்பம்; raft. 10. மூட்டுப் பொருத்துகள்; joints.

[புல் → பல் → பர் → பருடு → பகடு]

பகடை¹ pagadai, பெ.(n.) 1. சூதின் தாயத்திலொன்று;
ace upon dice. 2. எதிர்பாராத ஆகூழ்; sudden smiles of
fortune.

தெ. பகட; ம. பகட; க. பகடெ; து. பகட.

[பகடம் → பகடை]

பகடை² pagadai, பெ.(n.) 1. போர்வீரன்; warriors.
2. போரற்றக்காலத்தில் செருமான் தொழிலை
மேற்கொண்ட ஒரு சாரார்; warriors as well as cobblers.

பகடை³ pagadai, பெ.(n.) 1. போர்; battle.
2. போரினால் ஏற்படும் துன்பம்; sufferings from the war.
3. துன்பம், மனக்கலக்கம், வருத்தம்; grief, perturbation,

agitation of mind.

பகம் pagam, பெ.(n.) 1. மிகு செல்வம், மறம், புகழ், திரு, அறிவு, நெஞ்சுறுதி என்ற அறுகுணங்கள்; the six attributes wealth, maṛam, pugaḷ, tiru, ṅṅam, vairākiyam. 2. பெண்குறி; pudendum muliebre.

[பல் + பல்கு + பகு → பகம்]

பகர்¹-தல் pagar-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. சொல்லுதல்; to tell, utter, declare, say, announce, pronounce, publish. 2. விற்றல்; to hawk, sell. 3. கொடுத்தல்; to give. 4. உணர்த்துதல்; indicate.

[பகு → பகர் → பகர் - பொருள்களைப் பகுத்து விலை கூறுதல். (மு.தா. 292. வே.க.)]

பகர்²-தல் pagar-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) ஒளிவிடுதல்; to emit lustre.

[பகல் → பகர்] (வ.மொ.வ.25)

பகர்-தல்³ pagar-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) பெயர்தல்; to shift, move.

ம. பகருக.

[பகர் → பகர்தல்]

பகர்⁴ pagar, பெ.(n.) 1. ஒளி; radiance, splendour. 2. பங்கம் பாளை; killer worm.

மறுவ. ஆடுதீண்டாப்பாளை.

[பகல் → பகர் (வ.மொ.வ.25)]

பகர்பவர் pagarbavar, பெ.(n.) விற்பவர்; sales-man.

[பகர்தல் → பகர்பவர்]

பகரம்¹ pagaram, பெ.(n.) 1. ஒளி; lustre, splendour, brilliance. 2. அழகு; beauty.

மறுவ. கொக்குமந்தாரை.

[பகர் → பகரம்]

பகரம்² pagaram, பெ.(n.) மாற்று; instdead, in exchange.

[பகர் → பகரம்]

பகரவளைவு pagara-valaivu, பெ.(n.) 'ப' என்னும் எழுத்தை ஒருபக்கமாகத் திருப்பியது போல் இருக்கும் அடைப்புக்குறி; square bracket.

[பகரம் + வளைவு]

பகல்¹ pagal, பெ.(n.) 1. பகுக்கை; dividing, separating. 2. நடு; middle. 3. நடுவுநிலைமை; middle position, impartiality. 4. நுகத்தாணி; middle or main peg in a yoke. 5. முழுத்தம்;

period of two nāḷigai. 6. அரையாமம்; half of a yāmam. 7. நண்பகல்; midday, noon. 8. காலைமுதல் மாலை வரையுள்ள காலம்; day, day time, as divided from the night. 9. இளவெயில்; the morning sun. 10. அறுபது நாழிகை கொண்ட நாள்; day of 24 hours. 11. ஊழிக் காலம்; the day of destruction of the universe. 12. கதிரவன்; sun. 13. பேரொளி; light, radiance, splendour. 14. பேரொளி; light, radiance, splendour. 14. வெளி; open place; openness. 15. நாள்; day.

[பகு → பகல் (வ.மொ.வ.25)]

ம. பகல்; க. பகல்; தெ. பகளு.

பகல்² pagal, பெ.(n.) அக்குள்; armpit.

மறுவ. கழுக்கட்டு.

பகல்³ pagal, பெ.(n.) 1. பிறரோடு கூடாமை; unsociability. 2. கட்சி; party.

[பகு → பகல்]

பகலிருக்கை pagal-irukkai, பெ.(n.) 1. நாளோலக்க மண்டபம்; council hall, durbar. 2. தனிமையான இடம்; lonely, retiring place solitary place.

[பகல் + இருக்கை]

பகலோன் pagalōṇ, பெ.(n.) கதிரவன்; sun.

[(பகல் + ஒன்)ஒன் - ஆண்பால் ஒருமையீற்று.]

பகவன் pagavan, பெ.(n.) 1. கடவுள், தெய்வம்; god. 2. தேவன்; divine being, god. 3. அருகன்; arhat. 4. புத்தன்; buddhan. 5. நான்முகன்; brahmā. 6. திருமால்; Thirumāḷ. 7. சிவன்; sivaṇ. 8. கதிரவன்; sun. 9. குரு; priest. 10. திருமாலடியாரான முனிவர்; ascetic devotees of Tirumāḷ.

[பகவன்.பகு → பகம் → பகவன் (வ.மொ.வ.25)]

பகவான் pagavāṇ, பெ.(n.) கடவுள்; தெய்வம்; god.

[பகவன் → பகவான்]

பகவு pagavu, பெ.(n.) 1. துண்டு; slice, bit. 2. பங்கு; share, portion. 3. வெடிப்பு; crack.

[பகு → பகவு] (வ.மொ.வ.26).

பகழி pagali, பெ.(n.) 1. அம்பு; arrow. 2. அம்புக் குதை; foot of an arrow.

ம. பகழி.

[பகல் → பிளத்தல். பதவி → பகழி]

பகளி pagali, பெ.(n.) ஐம்பது வெற்றிலை கொண்ட ஒரு கட்டு; pack of betel leaves.

[பகல் → பகலி + பசளி = பாதி]

பகன் pagan, பெ.(n.) சுதிர்க்கடவுளருள் ஒருவன்; a sun-god.

பகன்றை paganrai, பெ.(n.) 1. சீந்தில்; gulancha. 2. சிவதை; indian jalap. 3. நறையால் என்னும் பூடுவகை; a plant. 4. கிலுகிலுப்பை; rattle wort. 5. பெருங்கையால் என்னுங்கொடி; a kind of herbal creeper.

பகாரம் pagāram, பெ.(n.) 1. அழகு; beauty, splendour. 2. பகரம் என்னும் எழுத்தைக் குறிக்கும் ஒலிவடிவம்; the pronunciation of letter 'ப' (P).

[பகரம் → பகாரம்]

பகிர்¹-தல் pagir-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பங்கிடுதல்; to divide into shares, distribute, parcel out, apportion. 2. பிளத்தல்; to break, split.

பகிர்² pagir, பெ.(n.) 1. பங்கு; share, section, portion. 2. துண்டம்; piece. 3. வெடியுப்பு; saltpetre. 4. வெடிப்பு; crevice.

[பகு → பகிர்] (செல்வி. 75. ஆனி. பக். 531).

பகிர்வு pagirvu, பெ.(n.) பங்கீடு; sharing, distribution, as of power etc.

[பகு → பகிர் → பகிர்வு] (வே.க.).

பகீரெனல் pagirenal, பெ.(n.) 1. அச்சக்குறிப்பு; expr. signifying the state of being greatly terrified. 2. திடீரென மனக்கலக்கமுறுதற் குறிப்பு; the state of being perturbed suddenly.

[பகீர் + எனல்]

பகு¹-தல் pagu-, 6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பிளவுபடுதல்; to be split, divided. 2. பிரிவு படுதல்; to be at variance disunited; to separate.

புல் - துளையுள்ளது.

புல் → பொல் → பொள்ளுதல் (துளைத்தல்).

பொள் → பொழு → பொகு; பொகுதல் = துளைபடுதல்.

பொகு → பகு; பகுதல் = பிளவுபடுதல்.

பகு²-த்தல் pagu-, 11 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பங்கிடுதல்; to distribute, apportion, allot. 2. வகைப்படுத்துதல்; to classify. 3. வகுத்துத்தெளிவாய்க் கூறுதல்; to explain analytically.

4. கொடுத்தல்; to give. 5. வெட்டுதல்; to divide, cut into pieces. 6. பிடுங்குதல்; to root out, tear off. 7. கோது நீக்குதல்; to remove impurities.

[பொகு → பகு → பகுத்தல்]

ம. பகுக்க; தெ. பகுலுட்சு.

பகுத்தறிவு paguttarivu, பெ.(n.) 1. பகுத்தறியும் திறன்; reasoning; power of discrimination. 2. நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் அல்லாமல் எதையும் சிந்தித்து ஏற்றுக்கொள்வதை அடிப்படையாகக் கொண்ட முறை; rationality.

பகுதி¹ pagudi, பெ.(n.) 1. பகுப்பு; portion, part, allotment, division. 2. வேறுபாடு; difference. 3. திறை; tribute. 4. வருவாய்; income. 5. வரி; revenue. 6. இதழின் வரிசை எண்; number, as of a periodical.

தெ. பகிதி; க. பகதி; ம. பகுதி.

[பகு → பகுதி]

பகுதி² pagudi, பெ.(n.) 1. வருவாய் வட்டத்தின் உட்பிரிவு; administrative sub-division of a taluq. 2. உரிமைப்பட்டது; that which belongs to a person.

[பகு → பகுதி]

பகுதியெண் pagudi-y-en, பெ.(n.) கீழ்வாய் இலக்க வெண்ணிற் கீழிருக்கும் எண்; denominator of a fraction.

[பகுதி + எண்]

பகுப்பு paguppu, பெ.(n.) பிரிவு, பிரிப்பு; division, classification.

[பகு → பகுப்பு] (வ.மொ.வ. 25).

பகுபதம் pagu-padam, பெ.(n.) முதனிலை, ஈறு முதலியனவாகப் பிரிக்கக்கூடிய மொழி; divisible word; word which can be analysed into root, suffix, etc.,

[பகு + பதம்]

[skt. pada → த.பதம்.]

பகுவாய் pagu-vāy, பெ.(n.) 1. அகன்றவாய்; wide open mouth. 2. தாழி; large-mouthed vessel; 3. பிழா; a vessel for boiling water. 4. பிளந்தவாய்; spilted mouth.

[பகு + வாய்]

பகை¹-த்தல் pagai-, 11 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மாறுபாடு கொள்ளுதல்; to hate, oppose. 2. அடித்தல்; to beat, strole. 3. சார்தல்; to depend.

க. பகெ.

[பகு → பகை → பகைத்தல்]

பகை² pagai, பெ.(n.) 1. உடன்பாடிண்மை; hatred, enmity. 2. பகைஞன்; enemy, opponent. 3. மாறு; disagreement, counteraction contrast, contrariety. 4. மானக்கேடு; injury, discourtesy. 5. தன்னுயர்ச்சிக்குக் கேடுவிளைக்கும் காமம், காழ்ப்புணர்வு முதலிய உட்பகை; mental defects, as internal enemies preventing the advancement of the soul.

[பகு → பகை] (வே.க.)

பகைமை pagaimai, பெ.(n.) எதிர்ப்பு; hatred, enmity antagonism.

[பகை + மை. (மை - பண்புப் பெயரீறு]

பகைவன் pagaiṅṅaṅ, பெ.(n.) 1. எதிரி; foe, enemy. 2. போரில் எதிர்ப்படையில் உள்ளவன்; enemy in a war.

[பகு → பகை → பகைவன்]

பங்கம் paṅgam, பெ.(n.) 1. தோல்வி; defeat, discomfiture. 2. குற்றம்; defect. 3. அழகன்மை; distortion, contortion of the limbs, deformity. 4. மானக்கேடு; disgrace, detriment to one's reputation. 5. வெட்கம்; indecency, shame. 6. கேடு; violation, desecration, profanation, injury, ruin. 7. இடர்; trouble, obstacle. 8. துண்டு; piece. 9. பங்கு; portion. 10. பிரிவு; division. 11. நல்லாடை; superior garment of ancient times. 12. சிறுதுகில்; a small piece of cloth. 13. குளம்; tank. 14. அலை; wave.

[பங்கு → பங்கம்]

பங்களிப்பு paṅgaḷippu, பெ.(n.) ஒன்றிற்குத் தன் பங்காகத் தரப்படுவது; contribution.

[பங்கு + அளிப்பு]

பங்கறை paṅgarai, பெ.(n.) 1. அழகின்மை; ugliness, deformity. 2. அழகில்லாதவ-ன்-ள்; an ugly person.

[பங்கு + அறு + ஐ] உறுப்புக் குறையை உறுப்பறை என்பது போல் மூளிபட்ட நிலை பங்கறை எனப்பட்டது.

பங்காளி paṅgāḷi, பெ.(n.) 1. உடன் கூட்டா யிருப்பவன்; shareholder, partner, co-parcener. 2. தாய் வழி உறவின் முறையர்; agnate, kinsman.

[பங்கு + ஆளி. பங்கு → பங்காளி]

பங்கி-த்தல் paṅgi-, 11 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. வெட்டுதல்; to mutilate; to cut off. 2. பகுத்தல்; to partition, divide. 3. பங்கிடுதல்; to opportion.

[பங்கு → பங்கி → பங்கி-]

பங்கிடு-தல் paṅgiḍu-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பகுத்துக் கொடுத்தல்; to divide, parcel out, distribute, apportion, allot.

2. ஏற்படுத்துதல்; to destine.

[பகு → பங்கு + இடு - தல்]

பங்கீடு paṅgiḍu, பெ.(n.) 1. பங்கிடுகை; dividing, sharing, allotting, distributing. 2. வகுத்தற் கணக்கு; division. 3. திட்டம்; adjustment; settlement of a dispute; disposal of affairs. 4. வழி; measures, means.

[பகு → பங்கு + இடு > (முதல் நீண்டது)]

பங்கு paṅgu, பெ.(n.) 1. பாகம்; share portion, part. 2. பாதி; moiety half. 3. பக்கம்; side, party. 4. இரண்டு அல்லது இரண்டரை ஏக்கர் நன்செயும் பதினாறு ஏக்கர் புன்செயுங் கொண்ட நிலம்; sixteen acres of dry land and two or two and a half of wet land.

ம. பங்கு.

[பகு → பக்கு > பங்கு] (வே.க.).

பங்குனி paṅguṅi, பெ.(n.) கதிரவ ஆண்டின் பன்னிரண்டாம் மாதம்; the 12th month of the solar year, march-April.

[பல்குனி → பங்குனி]

பச்சடி paccadi, பெ.(n.) 1. பச்சையாகவே அணியப் படுத்திய தொடுகறி; a kind of relish generally made of minced vegetables. 2. நற்பேறு; prosperity, command of money.

தெ. பச்சடி; க. பச்சடி; ம. பச்சடி.

[பசுமை → பச்சை + அடிசில் = பச்சடி]

[பச்சு → பச்சடி] (மு.தா.46)

பச்சரிசி paccariṣi, பெ.(n.) 1. நெல்லைப் புழுக்காமற் காயவைத்துக் குத்தியெடுத்த அரிசி; rice hulled without boiling, opp. to puluṅgal. 2. மாமரவகை; a kind of mango.

[பச்சை + அரிசி.]

பச்சிலை paccilai, பெ.(n.) 1. பச்சையிலை; green, fresh leaf. 2. மரவகை; Mysore gamboge 1. tr., 3. பச்சிலை களால் ஆகிய மருந்து; medicament consisting of leaves. 4. பன்றிவகை; tube-in-tube, wood. 5. நறைக்கொடி; a fragrant creeper. 6. ஒருவகைப்புகைச் சரக்கு; a fumigating substance. 7. ஒரு வகைத் துகில்; a kind of ancient garment.

க. பச்செல; ம. பச்சில; க. பச்சாரி (மரவகை).

[பச்சை + இலை]

பச்சை paccai, பெ.(n.) 1. பசுமைநிறம்; green colour; greenness. 2. ஒன்பான் மணிகளுள் ஒன்றான பச்சைக்கல்; emerald. 3. பயறு; pulse or cereals. 4. வெற்றிலை; betel leaf. 5. சிறுமரவகை; cyprus tamarisu. 6. நறுமணப் புல்வகை; a fragrant grass. 7. பச்சைகுத்திய அடையாளம்; tattoo. 8. பசப்பு நிறம்; paleness, as of a maid separated from her lover.

9. திருமால்; *Tirumāl*. 10. திருமாலின் தோற்றரவுள் ஒருவன்; a *vyūha* manifestation of *visṇu*. 11. புதன்; the planet mercury. 12. நன்கொடை; present, as to a newly married pair. 13. காணிக்கை; offering to a superior or a deity. 14. கப்பம்; tribute. 15. கைம்மாறு; compensation, return. 16. சமைத்தற் குரிய உணவுப் பொருள்; provisions. 17. வேகாதது; rawness, as food uncooked. பச்சைப் புலால். 18. முற்றாதது; tenderness, unripeness, greenness, as of fruit. 19. உலராதது; that which is not seasoned, dried or tanned. பச்சைமரம். 20. ஆறாதது; that which is fresh or not healed. 21. தூய்மை செய்யப்படாதது; that which is impure, curde, as ore. 22. தோல்; skin, hide. 23. போர்வை; covering, as of the body of a *yā*. 24. குளிர்ச்சி; freshness, as water not boiled; coolness. 25. இழிவுமக்கு; vulgarity. 26. வெளிப்படையானது; that which is frank, open. 27. மிகுதி; intensity, excess. 28. பயன்; profit. 29. அநாகரிகம்; rudeness, curdiness, wildness.

[பச்சுமை → பச்சு → பச்சை] (மு.தா. 46)

பச்சைக்குழந்தை *paccai-k-kuḷandai*, பெ.(n.) 1. இளங் குழவி; tender, new-born infant. 2. வளரிளங் குழந்தை; baby, young child.

[பச்சை + குழந்தை]

பச்சைப்பாண்டம் *paccai-p-pāṇdam*, பெ.(n.) சூளையில் வைத்துச் சுட்டெடுக்காத மண்பாண்டம்; unburnt earthen vessel.

பச்சைமண் *paccai-man*, பெ.(n.) 1. ஈரமுள்ள மண்; moist earth. 2. மட்பாண்டங்களுக்காகப் பிசைந்த மண்; tempered clay, as for pots, opp. to *cuṭṭa-man*. 3. இளங் குழந்தை; young infant; tender child. 4. வேகாத மண்; unburnt mud.

[பச்சை + மண்]

பச்சையம் *paccaiyam*, பெ.(n.) (தாவர.) இலைகளுக்குப் பச்சை நிறம் தரும் இயற்கைப் பொருள்; chlorophyll. மறுவ. பாசியம்.

[பச்சை → பச்சையம்]

பசு-த்தல் *pasa-*, 1 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பசுமையாதல்; to be green. 2. காமத்தால் மேனி பசுலை நிறமாதல்; to turn sallow or pale, as the skin through love-sickness. 3. காமநோய் முதலியவற்றால் ஒளிமங்குதல்; to lose lustre, complexion or colour through love sickness. 4. மங்கிப்போதல்; to become dim, as twilight. 5. பொன்னிறங் கொள்ளுதல்; to become goldent, as the sky in the evening. 6. காம மேலீட்டினால் உடம்பின் நிறம் வேறுபட்டுப் பொன்னிறப் புள்ளியுண்டாதல்; change of complexion by appearance of yellow dots or patches in the body said to due to excess of sexual passion or lonely sickness.

[பசப்பு → பசு-]

பசுகன் *pasakan*, பெ.(n.) சமையற்காரன்; cook.

பசப்பு-தல் *pasappu-*, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) இன்முகங் காட்டி ஏய்த்தல்; to deceive, allure, fascinate, gain the affection.

[பசு → பசப்பு]

பசப்பு² *pasappu*, பெ.(n.) 1. பச்சைநிறம்; green colour. 2. மகளிர்க்குப் பிரிவாற்றாமையால் உண்டாம் நிறவேறுபாடு; sallowness of women due to love-sickness. 3. ஈரப்பற்று; moisture. 4. நலமான நிலை; healthy condition. 5. வளம்; wealth, prosperity. 6. பொன்னிறம்; gold colour.

[பசுமை → பசப்பு]

பசம்பை *paśambai*, பெ.(n.) 1. கழுத்து; neck. 2. மர மிணைக்கை; dove-tailing in cabinet work.

பச்சலை *pasalai*, பெ.(n.) 1. அழகுத்தேமல்; beauty spots on the skin of a woman. 2. பொன்னிறம்; gold colour. 3. காம நோயால் உண்டாகும் நிற வேறுபாடு; sallowness, paleness of complexion from love-sickness. 4. இளமை; infancy, tenderness. 5. கவலையின்மை; carelessness, indifference.

க. பசலெ.

[பசுமை → பச்சலை]

பசி *paṣi*, பெ.(n.) 1. உயிர்த்துன்பம் பன்றிரண்டனூள் ஒன்றாகிய உணவு வேட்கை; hunger, appetite, craving for food, one of *uyir-t-tuṅbam*. 2. வறுமை; poverty. 3. தீ; fire.

க. பசி; ம. பயி.

பசுங்காய் *paṣu-ṅ-kāy*, பெ.(n.) 1. முற்றாத தவசம்; immature paddy or other grain in the ear. 2. இளங்காய்; unripe fruit. 3. பாக்குவகை; a kind of arecanut.

[பசுமை + காய்]

பசுப்பு *paṣuppu*, பெ.(n.) 1. பசுமை; greenness. 2. பசுமை கலந்த மஞ்சள் நிறம்; greenish yellow.

தெ. பசுபு.

[பசு → பசுப்பு]

பசுமை *paṣumai*, பெ.(n.) 1. பச்சைநிறம்; greenness, verdure. 2. குளிர்ச்சி; coolness moistness. 3. இளமை; youth, tenderness. 4. அழகு; elegance, beauty, pleasantness. 5. புதுமை; newness, freshness, rawness. 6. சாரம்; essence, essential part of a thing. 7. நன்மை; good, advantage. 8. செவ்வி; season, righttime. 9. உண்மை; truth reality. 10. பசுமை கலந்த பொன்னிறம்; greenish yellow. (தெ. பசிமி.) 11. செவ்வம்; easy

circumstances, prosperity. 12. பொன்னாடை (சால்வை) வகை; cashmere shawl. 13. மயிர்; hair.

[பசு → பசுமை]

பசுமைப்புரட்சி paṣumai-p-puraṭci, பெ.(n.) புதுமை முறைகளால் குறுகிய காலத்தில் அதிக விளைச்சல் ஏற்படும் வகையில் வேளாண்மையில் நடக்கின்ற பெரும்மாற்றம்; great change that took place with in a short period in agriculture resulting in large yields; green revolution.

[பசுமை + புரட்சி]

பசை paṣai, பெ.(n.) 1. ஒட்டுநிலை; stickiness, tenacity, adhesiveness. 2. பிசின்; glue, paste, cement. 3. சாரம்; glutinous substance in fruits, roots, etc; sap; juice. 4. ஈரம்; moisture. 5. பத்தி; devotion. 6. அன்பு; love, affection. 7. பற்று; desire, attachment. 8. இரக்கம்; compassion mercy. 9. பயன்; gain, profit. 10. செல்வம்; property, possession. 11. கொழுப்பு; strength, vigour. 12. முழவின் ஒரு பக்கத்தில் ஒட்டும் பசைப் பண்டம்; paste applied to a drum head to improve the sound.

ம. பசு; தெ. பசு; க. பசு.

[பசுமை → பசை]

பஞ்சடை-தல் pañjaḍai-, 1 செ.கு.வி.(v.i.) பசி முதலிய வற்றால் பார்வை மங்குதல்; to grow dim, as the eyes of one who is famished with hunger or dying.

[பஞ்சு + அடை-]

பஞ்சணை pañjanai, பெ.(n.) பஞ்சுமெத்தை; cushion stuffed with cotton, cotton mattress.

[பஞ்சு + அணை]

பஞ்சம் pañjam, பெ.(n.) சிறுவிளைக்காலம்; scarcity, favuine, dearth.

ம. பஞ்சம்.

பஞ்சமரபு pañja-marabu, பெ.(n.) அறிவனார் இயற்றிய ஓர் இசைத்தமிழ் நூல்; a tamil musical treatise by Arivaṅṅār.

[பஞ்சம் + மரபு]

பஞ்சரம் pañjaram, பெ.(n.) 1. பறவையடைக்குங் கூடு; bird-cage, nest. 2. உடம்பு; human body. 3. மட்கலம் வளையுங்கூடம்; pottery. 4. இடம்; place, location, place of abode. 5. கோயிற் கருவறையின் ஒருபகுதி; a portion of the inner sanctuary in a temple. 6. கழுகு; eagle.

பஞ்சை pañjai, பெ.(n.) வறக்கடம்; famine. 2. நல்குரவு; indigence, poverty. 3. ஏழை; indigent person. 4. வலிமை யற்றவன்; emaciated, weak person. 5. இவற்றன்மை யுள்ளவன்; mean minded person. 6. பாண்டிய வேளாளரின் ஒரு வகையினர்; a sub division of paṇḍya vḷḷālas.

தெ. பஞ்சு; க. பஞ்சு.

[பஞ்சம் → பஞ்சை]

பட்டங்கட்டு-தல் paṭṭaṅkaṭṭu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பட்டப் பெயர் சூட்டுதல்; to confer a title. 2. அரசு முதலிய பதவியளித்தல்; to invest with office, dignity, authority; to install, crown. 3. திருமணத்தில் மணமக்கள் நெற்றியிற் பொற்பட்டம் கட்டுதல்; to fasten a gold band on the foreheads of the bridal pair in a marriage. 4. மறவர் சாதியில் இறந்தோனது பிணத்தை எடுப்பதற்கு முன் அவனுடைய முதன்மைப் பிறங்கடையும், அப்பிறங்கடையின் மனைவியும் தவசங்களோடு கலந்த இரண்டு சாண வுண்டையை வீட்டின் சுவரில் ஒட்டியும், பிறகு எட்டாநாள் அதனை நீரிற் கரைத்துத் தாமே இறந்தோன் சொத்துக்கு உரிமையுடையவ ரென்று தெரிவிக்குஞ் சடங்கு செய்தல்; to perform the ceremony of indicating the succession to the estate of a deceased person among Maravas, wherein, before the corpse is removed. the chief heir and his wife take two balls of cowdung mixed with various kinds of grain and stick them on to the wall of their house and throw them in water on the eighth day after death. 5. எரியூட்டுமுன் பிணத்தைச் சுற்றி வருதல்; to perform the ceremony of going round the deceased during cremation.

[பட்டம் + கட்டு-]

பட்டடை paṭṭaḍai, பெ.(n.) 1. அடைகல்; anvil. 2. கொல்லன் களரி; smithy, forge. 3. குவியல்; stock, heap, pile, as of straw, fire wood or timber. 4. தவசவுறை; cornrich, enclosure of straw for grain, wattle and daub, granary. 5. தவசங்கள் இடுவதற்கு ஓலைகளாலமைந்த படுக்கை; layer or bed of olas for grain. 6. ஆணி முதலியன செல்லுதற்கு அடியிலிருந்து தாங்கும் கருவி; anything held against another, as a support in driving a nail; prop to keep a thing from falling or moving. 7. கரையிலிருக்கும் போது நிலத்தில் பதியாதபடி அடியில் வைக்கும் தோணி தாங்கி; frame of timbers to place under a dhoney when ashore, to keep it from the ground. 8. தலையணை யாக உதவும் மணை; support for the head in place of a pillow. 9. உட்காரும் பலகை; piece of board temporarily used as a seat. 10. கால்வாய் கடத்தற்கு உதவும் பலகை; plank used for crossin a channel. 11. தேர்த்தட்டு; the platform of the car that carries the idol. 12. அதிர்வேட்டுக் குழாய்கள் பதிக்கப்பட்ட கட்டை; block of wood provided with irontrubes for explosion of gunpowder. 13. தொடர்ந்து வெடிக்கும் அதிர்வேட்டு; repeated explosin of gunpowder stuffed in irontrubes. 14. சுவரிலிடும் மண்படை; a layer or course of earthwork, as in raising mud-

wall. 15. குடிவாரம்; portion allowed to plough men from the proceeds of a harvest. 16. பயிர்த் தொழில் செய்கை; cultivation, irrigation. 17. இறைப்புப் பாசனமுள்ள நன்செய்த்தாக்கு; plot of wet land cultivated mainly by lift irrigation. 18. ஐந்தாம் சுரமாகிய இளியிசை; the fifth note of the gamut. 19. ஒரு வகை இசைக்கணம்; one of the movements in playing a title.

தெ. பட்டிகை; க. பட்டடெ.

[பட்டு → பட்டடை]

பட்டணம் paṭṭanam, பெ.(n.) 1. படகுள்ள நெய்தல் நிலத்தூர்; coastal town with boats. 2. நகரம்; town, city, large-town. 3. காவிரிப்பூம்பட்டினம்; an ancient chola town. 4. சென்னைப் பட்டினம் (சென்னைப் பட்டணம்); chennai.

[பட்டம் → பட்டணம்]

பட்டம் = படகு வகை.

வ. பட்டண. (வ.மொ.வ. 1, 95).

பட்டப்பெயர் paṭṭa-p-peyar, பெ.(n.) 1. சிறப்புப் பெயர்; title, honorific name. 2. புனைந்து வழங்கும் பெயர்; title nickname.

[பட்டம் + பெயர்]

பட்டம்¹ paṭṭam, பெ.(n.) 1. பருவம்; fitting season. 2. வாள்; sword. 3. படைக்கருவிவகை; a weapon. 4. நீர்நிலை; tank, pond. 5. வழி; way. 6. சதுக்கம்; junction of four roads. 7. நாற்றங்காற் பகுதி; a portion of seed-bed. 8. விலங்குகளின் துயிலிடம்; sleeping place for animals. 9. படகுவகை; boat, coracle. 10. கவரிமா; yak. 11. விளையாட்டு வகை; a game.

பட்டம்² paṭṭam, பெ. (n.) 1. சிறப்பிற்கு அறிகுறியாக நெற்றியிலணியும் பொற்றகடு; plate of gold worn on the forehead, as an ornament or badge of distinction. 2. பெண்களின் நுதலணி; an ornament worn on the forehead by women. 3. ஆட்சி; regency; reign. 4. படிப்பிற்காக வழங்கும் கல்விச் சான்றிதழ்; educational certificate.

பட்டமரம் paṭṭa-maram, பெ.(n.) உலர்ந்து போன மரம்; dead tree.

[படு → பட்ட + மரம்]

பட்டயம்¹ paṭṭayam, பெ.(n.) 1. வாள்; sword. 2. செப்புப் பட்டயம்; royal grant inscribed on a copper plate. 3. பட்டா; deed conferring a title; document given to a ryot showing on what terms he is to cultivate for the year.

[பட்டை → பட்டையம் → பட்டயம்]

பட்டயம்² paṭṭayam, பெ.(n.) உயர்ந்த (குறிப்பிட்ட) படிப்புக்காகக் கல்வி நிறுவனம் வழங்கும் சான்றிதழ்; diploma.

[பட்டையம் → பட்டயம்]

பட்டறை paṭṭarai, பெ.(n.) 1. இயந்திரம்; machine. 2. நெல்லுக்குத்தும் இயந்திரம்; rice-hulling machine. 3. தொழிற்சாலை; factory. 4. வீட்டின் உத்தரம்; beam of a house. 5. வீட்டின் தளத்திலிருந்து எழுப்ப வேண்டும் அளவில் எழுப்பிய சுவர்; wall of the required height from the flooring of a house.

[பட்டடை → பட்டறை]

பட்டறைச்சீலை paṭṭarai-c-cilai, பெ.(n.) உப்புத்தாள்; sand-paper.

மறுவ. பட்டைச்சீலை.

[பட்டறை + சீலை]

பட்டன் paṭṭan, பெ.(n.) 1. புலவன்; learned man, scholar. 2. கோயிற் பூசகன்; priest of a temple. 3. தெய்வம்; spiritual master, god. 4. பட்டர் பிரான் என்னும் பெரியாழ்வார்; periyālvār, a vaishnava saint as the lord of the learned.

பட்டா paṭṭā, பெ.(n.) வண்டிச் சக்கரத்தின் மேலிட்ட இரும்புப் பட்டம்; outer rim of a wheel.

மறுவ. கட்டு.

[பட்டு + பட்டா] (மு.தா. 123).

பட்டாங்கு paṭṭāngu, பெ.(n.) 1. இயல்பாக உள்ள நிலைமை; changeless. 2. உண்மை; truth. 3. மெய்நூல்; scriptural text. 4. மெய்போற் பேசும் பகடிப்பேச்சு முதலியன; jest, farce, waggery, specious falsehood, sophistry. 5. ஓவிய வேலைப் பாடு அமைந்த சீலை; printed cloth worn by women.

மறுவ. சித்திரச்சீலை.

[படு → பட்டாங்கு]

பட்டாடை paṭṭāḍai, பெ.(n.) பட்டுடை; silk cloth, woven silk.

[பட்டு + ஆடை]

பட்டாம்பூச்சி paṭṭām-pūcci, பெ.(n.) 1. வண்ணத்துப்பூச்சி; butterfly. 2. தட்டாரப்பூச்சி; dragon-fly.

[பட்டு + ஆம் + பூச்சி]

பட்டி¹ paṭṭi, பெ.(n.) 1. ஆன்கொட்டில்; cow-stall. 2. ஆட்டுக் கிடை; sheep-fold. 3. நிலவளவு வகை; a measure of land, as sufficient for a sheep-fold. 4. கொண்டித் தொழு; cattle-pound. 5. சிற்றூர்; hamlet, village. 6. இடம்; place. 7. காவலில்லாதவன்-ள்; lawless, unbridled person. 8. களவு; theft. 9. பட்டிமாடு; straying bull. 10. பரத்தை; harlot, prostitute. 11. நாய்; dog. 12. பலகறை; small sea-shells. 13. மகன்; son. 14. தெப்பம்; float, raft.

க., ம. பட்டி; து. படிசெ; தெ. படுச.

பட்டி² paṭṭi, பெ.(n.) 1. சீலை; cloth. 2. கணக்காலிலிருந்து முழங்கால் வரையில் சுற்றிக் கட்டிக் கொள்ளும் கிழிப்பட்டை; puttee, cloth wound round the legs is place of high boots. 3. புண்ணைக் கட்டும் சீலை; bandage, ligature. 4. மடிப்புத் தையல்; hemming. 5. வெற்றிலைப் பாக்குச்சுருள்; folding of betel with arecanut.

[பட்டு → பட்டி] (மு.தா.123)

பட்டிக்கடா paṭṭi-k-kaḍā, பெ.(n.) 1. பொலியெருது; covering bull. 2. எருமைக்கடா; he-buffelo.

[பட்டி + கடா]

பட்டிக்காடு paṭṭi-k-kāḍu, பெ.(n.) மிகவும் சிற்றூர்; hamlet, petty village.

[பட்டி + காடு]

பட்டிகை¹ paṭṭigai, பெ.(n.) 1. தெப்பம்; raft, float. 2. தோணி; boat, dhoney.

[பட்டி → பட்டிகை]

வ. பட்டிகா. (வ.மொ.வ. 195)

பட்டி = தெப்பம்.

பட்டிகை² paṭṭigai, பெ.(n.) 1. மேகலை; women's girdle, belt of gold or silver. 2. அரைக்கச்சை; a belt. 3. முலைக் கச்சு; stays for the breast. 4. சீலை; cloth; புண் கட்டும் சீலை; bandage, ligature. 5. தோளிலிடும் ஓகப்பட்டி; a shoulder-strap, used in yogic postures. 6. கருவறை முதலியவற்றின் மதிலடியைச் சுற்றி அமைக்கப்படும் ஓவிய வேலைப்பாடுள்ள பகுதி; an ornamental structure around the wall, as in the inner sanctuary of a temple. 8. சீந்தில்; gulancha. 9. செவ்வந்தி; garden chrysan themum. 10. தாழை; fragrant screw-pine. 11. பாதிரி; trumpet-flower tree. 12. தேற்றா என்னும் மரவகை; clearing-nut tree.

[பட்டி → பட்டிகை] (வ.மொ.வ.196).

பட்டிகை³ paṭṭigai, பெ.(n.) இடையிலுடுத்தும் ஆடை; a kind of loin cloth.

பட்டிபார்-த்தல் paṭṭi-pār-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தச்ச வேலையில் மரப்பலகை மற்றும் நிலைப்பேழை, வாசற்கால் முதலியவற்றில் வண்ணம் பூசமுன் துளைகளோ ஒழுங்கற்ற பகுதிகளோ இருப்பின் அவற்றைச் சமப்படுத்துவதற்கு 'மக்கு' என்னும் மெழுகுப் பொருள் கொண்டு சரி செய்தல்; in carpentry fill the holes crevices in a surface with wax before painting. 2. அனைத்து இயந்திர ஊர்திகளிலும் அவற்றின் புற அமைப்பில் நசுங்கல், புடைப்பு கீறல் முதலியன ஏற்படின் அவற்றை இரும்புத்தகடு கொண்டு பற்றவைத்துச் சரிசெய்தல்; tinkering.

[பட்டி + பார்-;]

பட்டிமண்டபம் paṭṭi-maṇḍabam, பெ.(n.) 1. கலைபயிற் கூடம்; hall for the meeting of scholars. 2. ஓலக்க மண்டபம்; hall of royal audience.

[பட்டி + மண்டபம்]

பட்டியல்¹ paṭṭiyal, பெ.(n.) 1. வரிச்சல்; lath, reaper. 2. தூணின் கீழ்வைக்குங் கல்; pedestal, as of a stone pillar. 3. திண்ணை விளிம்புக் கல்; the edge stone of the raised platform at the entrance of a house.

[பட்டி → பட்டியல்] (வ.மொ.வ.196)

பட்டியல்² paṭṭiyal, பெ.(n.) விளத்தங்களை (விவரங்களை) ஏதேனும் ஓர் அடிப்படையில் ஒன்றன் கீழ் ஒன்றாகத் தரும் வரிசை முறை; list; inventory.

[பட்டி → பட்டியல்]

பட்டினம் paṭṭinam, பெ.(n.) 1. நெய்தல் நிலத்து ஊர்; maritime town. 2. காவிரிப் பூம்பட்டினம்; kāviri-p-pūmpaṭṭinam. 3. ஊர்; small town. 4. யாக்கை; body.

[பட்டினம் → பட்டினம் → பட்டினம்]

பட்டினி paṭṭini, பெ.(n.) உணவு கொள்ளாமை; fasting, abstinence, starvation.

ம. பட்டினி.

[படி(மை) → பட்டினி]

படிமை - தவம் - நோன்பு - உண்ணாமை.

பட்டு¹ paṭṭu, பெ.(n.) சிற்றூர்; hamlet, small town or village.

பட்டு² paṭṭu, பெ.(n.) 1. பட்டாடை; silk cloth, wovensilk. 2. பட்டுப்பூச்சியால் உண்டாகும் நூல்; silk yarn. 3. கோணிப்பட்டை; sack cloth of indian hemp.

தெ. ம. பட்டு; க. பட்டை.

[பள் → பட்டு]

பட்டை¹ paṭṭai, பெ.(n.) 1. மரத்தோல்; bark of a tree. 2. வாழைப்பட்டை; outer rind of the plantain tree. 3. சின்கோனா மரப்பட்டை; chinchona bark. 4. பொடிப் பட்டை; dried plantain rind folded for keeping snuff. 5. மரவுரி; bark tree. 6. இறைகூடை; well-basket.

தெ. பட்ட, பட்டமு; க. பட்டெ; ம. பட்ட.

[பட்டு → பட்டை] (வ.மொ.வ.196)

பட்டை² paṭṭai, பெ.(n.) 1. தகடு; plate, slab, tablet. 2. தட்டையான தன்மை; flatness. 3. பொன்னிழைப் பட்டை; lace-border. 4. பட்டைக் கோடு; painted stripe, as on a temple wall. 5. விலங்குகளின் கலப்பு நிறக்கோடு; dapple, piebald colour. 6. தோள் முதலிய உறுப்பின் தட்டையான பகுதி; flat part of the body, as the shoulder blade. 7. கழுத்துப் பட்டை; collar. 8. மணியிற்றீரும் பட்டை; facet of a gem. 9. அணிகலனில் ஓர் உறுப்பு; a particular section in ornaments. 10. பனங்கை; palmyra timber. 11. வரிச்சல்; reapers of a roof. 12. சலாகை; flat rod. 13. பட்டுநாடா; ribbon. 14. போதிகை; frieze. 15. செப்புப்பட்டயம்; copper plate for inscribing royal grants or orders. 16. பொன்னிழைக் கற்றை; thick fillet of gold thread.

தெ. பட்ட, பட்டெ; க. பட்டெ.

ம. பட்டம்; து. பட்டி; கொலா. பட்டெ.

நாய்க். பட்டி; பாலி. பெட்டி.

சூய். பட்டி. குர். பட்டா.

[பட்டு → பட்டை]

பட்டைச்சாராயம் paṭṭai-c-cārāyam, பெ.(n.) 1. வெள்வேல் முதலிய மரங்களின் பட்டையிலிருந்து இறக்குஞ் சாராயம்; arrack from the astringent bark of certa in trees, especially velvēl.

[பட்டை + சாராயம்]

பட்டைச்சீலை paṭṭai-c-cīlai, பெ.(n.) உப்புத்தாள்; sand-paper.

[பட்டை + சீலை]

பட்டைச்சோறு paṭṭai-c-cōru, பெ.(n.) 1. இறைவனுக்குப் படைக்கப்படும் சோற்றுக்கட்டி; offering of rice boiled and set in a cup-like form. 2. கிண்ணத்தில் நிரப்பிக் கவிழ்க்கப்பட்ட சோற்றுக்கட்டி; rice boiled and set in a cup-like form.

பட்டையம் paṭṭaiyam, பெ.(n.) அரசன் கொடுக்கும் செப்பு ஆவணம்; title deed.

[பட்டயம் → பட்டையம்]

பட்டோலை¹ paṭṭōlai, பெ.(n.) 1. எழுதுதற்கு அமைக்கப் பட்ட ஓலை; ola, with the rib removed, folded and prepared for writing. 2. ஒருவர் சொல்ல எழுதிய ஓலை; first draft of a petition, etc., especially what is written to dictation. 3. அரசன் ஆணையை அறிவிக்கும் ஆவணம்; document, edict, royal proclamation. 4. பேரேட்டின் மொத்த வரவு செலவுக் குறிப்பு; consolidated statement of ledger accounts. 5. அட்டவணை; list, catalogue of articles, inventory. 6. மருத்துவரின் மருந்துக்குறிப்பு; doctor's prescription.

ம. பட்டோல.

[படு + ஓலை → பட்டோலை]

பட்டோலை² paṭṭōlai, பெ.(n.) 1. ஊர் நிலக்கணக்கில் பதிந்தபடி, ஆணையாகவும், ஆவணமாகவும் எழுதப்பெறுவது; documentation of village lands as per village land account. 2. அவ்வோலை எழுதும் பதவி; document units.

பட்டி paṭṭu, பெ.(n.) குணம்; quality.

[பண்பு → பட்டி]

படகம் paḍagam, பெ.(n.) 1. அகமுழவுகளுள் ஒன்று; drum of the agamuḷavu class. 2. சிறுபறைவகை; small drum, tabor. 3. போர்ப்பறை; kettle-drum, war-drum. 4. கலகம்; rebellion.

படகு paḍagu, பெ.(n.) 1. சிற்றோடம்; small boat. 2. பாய் கட்டிய தோணி; dhoney, large boat.

தெ. படவ; ம. படகு.

Low. L. bargia, Gr. baris; O.Fr. barge, a boat. Low L. barca, Fr. barge, E. bark, barge, a ship of small size. barge-bark.

[படம் → படகு] (வ.மொ.வ. 195).

படங்கம் paḍaṅkam, பெ.(n.) கூடாரம்; tent.

[படங்கு → படங்கம்] (மு.தா. 123).

படங்கு paḍaṅgu, பெ.(n.) . ஆடை; cloth for wear. 2. கூடாரம்; tent. 3. மேற்கட்டி; awning, canopy. 4. பெருவரிச்சல்; broad lath at the ridge or eaves of a roof.

[படம் → படங்கு] (மு.தா. 123).

படப்பம் paḍappam, பெ.(n.) மருங்கிலூர் சூழ்ந்த நகரம்; town surrounded by villages.

[ஒ.நோ. மடப்பம் → படப்பம்]

பட்டி paḍappu, பெ.(n.) 1. வைக்கோற்போர்; hayrick. 2. கொல்லை; enclosed garden.

[பள் → படு → படப்பு]

படப்பை paḍappai, பெ.(n.) 1. தோட்டக் கூறு; garden; enclosed garden. 2. புழைக்கடை; backyard. 3. பக்கத்துள்ள இடம்; adjoining region or locality. 4. ஊர்ப்புறம்; vicinity or outskirts of a town. 5. நாடு; rural parts, country. 6. மருத நிலத்தூர்; agricultural town or village. 7. ஆன்கொட்டில்; cow stall. 8. பனங் கொட்டையைத் திரட்டி உலர்த்துங் கொல்லை; enclosure for collecting and drying palmyra fruits.

[படப்பு → படப்பை]

படம்¹ paḍam, பெ.(n.) 1. சீலை; cloth for wear. 2. சித்திரச் சீலை; painted or printed cloth. 3. சட்டை; coat, jacket. 4. போர்வை; upper garment cloak. 5. உடல்; body. 6. சித்திரமெழுதிய படம்; picture, map. 7. திரைச்சீலை; curtain, screen of cloth, especially around a tent. 8. பெருங் கொடி; large banner. 9. விருதுக் கொடி; distinguishing flag, ensign.

[பட்டம் → படம்] (வ.மொ.வ.196)

படம்² paḍam, பெ.(n.) 1. பாம்பின் விரிந்த தலையிடம்; cobra's hood. 2. காற்றாடி; kite made of cloth or paper.

[பட்டம் → படம்] (வ.மொ.வ.196)

படம்³ paḍam, பெ.(n.) கதையின் அடிப்படையில் அமைந்த காட்சிகளைக் கலைநுணுக்கங்களோடு ஒளிப்படச் சுருளில் பதிவுசெய்து திரையில் காட்டும் திரைப்படம்; a film, a movie, cinema.

படர்¹-தல் paḍar-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஓடுதல்; to run. 2. கிளைத்தோடுதல்; to spread, as a creeper; to ramify, branch out in different directions. 3. பரவுதல்; to overspread, as spots or eruptions on the skin; to spread as light, fire, rumour epidemic. 4. பெருகுதல்; to be diffused as air, know ledge; to pervade, as perfume. 5. அகலுதல்; to expand; to be wide, as chest, face. 6. வருந்துதல்; to suffer; to be distressed.

[படல் → படர் → படர்-]

படர்²-தல் paḍar, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. விட்டுநீங்குதல்; to leave, abandon. 2. அடைதல்; to reach, arrive at. 3. நினைத்தல்; to think of consider. 4. பாடுதல்; to sing, dwell on.

[படல் → படர்-]

படர்³ paḍar, பெ.(n.) 1. செல்லுகை; passing, proceeding. 2. ஒழுக்கம்; upright conduct or behaviour. 3. வருத்தம்; sorrow, affliction, distress, anxiety, trouble. 4. தேமல்; spreading spots on the skin. 5. நோய்; pain, disease. 6. தூறு; thick bush, especially of creepers. 7. நினைவு; thought, reflection. 8. பகை; hostility, enmity. 9. மேடு; rise,

elevation mount, hillock. 10. வழி; path. 11. துகிற் கொடி; flag.

[படல் → படர்]

படர்⁴ paḍar, பெ.(n.) 1. படைவீரர்; warriors, soldiers. 2. காலதூதர்; yama's messengers. 3. ஏவல் செய்வோர்; servants, attendants. 4. இழிமக்கள்; people of low caste.

[படல் → படர்]

படர்க்கை paḍarkkai, பெ.(n.) இடம் மூன்றனுள் தன்மை, முன்னிலைகள் அல்லாத இடம்; third person, one of three itam q.v.

படர்ச்சி paḍarcci, பெ.(n.) 1. செலவு; passing, proceeding, going. 2. நல்லொழுக்கம்; moral conduct. 3. கொடியோடுகை; running, extending, creeping, as a vine. 4. ஊழ்வினை; fate. 5. பரந்த வடிவு; expanse, open space. 6. பரவுகை; spreading, as darkness light, fire, sports, eruptions.

படர்தாமரை paḍar-tāmarai, பெ.(n.) 1. தோல் மேற்படரும் நோய் வகை; ringworm, tinea. 2. தேமல்வகை; tetter, herpes. 3. மனவமைதியில்லாதவன்-ள்; a person of restless temperament.

மறுவ. படுதாமரை.

[படர் + தாமரை]

படல் paḍal, பெ.(n.) 1. பனையோலையாலேனும் முள்ளாலேனும் செய்யப்பட்ட அடைப்பு; small shutter of braided palm leaves or thorns. 2. மறைப்புத் தட்டி; a kind of hurdle or wattled frame for sheltering cattle; sun-shade; a kind of tatty against sun. rain or wind, used in a shed, bazaar or hovel, or before a shop. 3. தேர் முதலியவற்றில் இடும் பூந்தடுக்கு; frames of various designs adorned with flowers and fastened on to a temple-car, etc. 4. ஓலைக்குடைவகை; a kind of ola umbrella. 5. பாய்மரத்தில் இணைக்கப்பட்ட குறுக்குக் கட்டையிலுள்ள குழி; hole of a yard-arm or sailyard. 6. உறக்கம்; sleep.

ம. படல்; க. படி; குட. படி; து. படி.

[படம் → படல்] (வ.மொ.வ.197)

படலம் paḍalam, பெ.(n.) 1. கூட்டம்; mass, as of clouds; heap, drift, as of dust, stellar group. 2. நூலின் பகுதி; chapter or section in a poem or treatise. 3. மேற்கூரை; canopy. 4. கூடு; the hollow, as of a crown. 5. கண்படலம்; film or cataract in the eye. 6. அடுக்கு; lamina, layer, scale, cuticle. 7. நிலவுகம்; region, world. 8.

மணிக் குற்றம்; flaw, obscurity, dimness or opaque spot in a gem. 9. அணிவகுப்பு; train, retinue. 10. பொட்டு, திலகம்; putting a dot mark on forehead. 11. மூடி; cover. 12. மாசு; stain. 13. சவ்வு; membrane.

[படல் → படலம்] (மு.தா.123, 124)

படலை¹ paḍalai, பெ.(n.) 1. படர்கை; spreading, expanding. 2. பரந்த இடம்; expanses. 3. வாயகன்ற பறை; broad-headed drum. 4. தழை; leaves.

[படர் → படல் → படலை]

படலை² paḍalai, பெ.(n.) 1. கூட்டம்; mass, heap, file, drift. 2. குதிரைக் கிண்கிணி மாலை; string of small tinkling bells for a horse. 3. குலையிலுள்ள சீப்பு; a bunch of fruits.

ம. படல.

[படல் → படலை] (மு.தா.124).

படன் paḍan, பெ.(n.) 1. படைவீரன்; warrior. 2. காலதூதன்; yama's messenger. 3. இழிந்தோன்; degraded person. 4. பேய்; goblin.

[படு → படன்]

படாகை paḍāgai, பெ.(n.) 1. கொடி; flag. 2. நாட்டின் உட்பிரிவு; division of a country; district. 3. நிலச் சாகுபடிக்கு வசதியாயிருக்கும்படி குடிகள் நிலத்திற் கருகாக ஊர்ப்புறத்தில் அமைத்துக் கொள்ளும் குடிசைகள்; a cluster of cottages at some distance from a village, erected for the convenience of carrying on agriculture operations. 4. கூட்டம்; multitude, collection.

[படம் → படாம் → படாகை]

படாம் paḍām, பெ.(n.) 1. சீலை; cloth. 2. திரைச்சீலை; curtain, screen. 3. பெருங்கொடி; large flag. 4. முகபடாம்; cloth adorning the face of an elephant.

[படம் → படாம்]

படாரி paḍāri, பெ.(n.) சிற்றூர்க் காவல் தெய்வம்; a goddess to protect the welfare of the village.

[பிடாரி → படாரி]

படி¹-தல் paḍi-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அடியிற்றங்குதல்; to settle, as dust or sediment. 2. பாலேடு முதலியன உண்டாய்ப் பரவுதல்; to gather, as cream. 3. தங்குதல்; to rest, as clouds upon a mountain; to alight; to roost, as birds. 4. வயமாதல்; to be subjugated; to be trained, disciplined or tamed. 5. கையெழுத்துத் திருந்தியமைதல்; to become orderly, settled, as handwriting. 6. கீழ்ப்படிதல்; to obey. 7. குளித்தல்; to bathe, to sink in water; to be immersed. 8. கண்மூடுதல்; to close, as eyes. 9. அமுங்குதல்; to become compressed, flattened, as olas, leaves, leather. 10.

தணிதல்; to subside, as water. 11. கலத்தல்; to be joined, united. 12. வணக்கக் குறியாகக் கீழேவிழுதல்; to fall prostrate.

ம. படியு; து. படிபுனி.

[படு → படி → படி-;]

படி²-த்தல் paḍi, 11 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. எழுதப் பட்டிருப்பதைச் சொற்களாக்கிப் பலுக்குதல்; chant. 2. கற்றல்; to learn, study, repeat in order, commit to memory. 3. சொல்லுதல்; to say, tell. 4. வணங்கிப் போற்றுதல்; to praise. 5. பழகுதல்; to practice, habituate oneself to.

ம. படிக்க; து. படிபுனி.

[படு → படி-;]

படி³ paḍi, பெ.(n.) 1. ஏணிப்படி; மாடிப்படி; step, stair; rung of a ladder. 2. நிலை; grade, rank, class, order, sphere. 3. தன்மை; nature. 4. குதிரைக் கலனை; stirrup. 5. துலையின் படிக்கல்; weight for scales. 6. நூறுபலங் கொண்ட நிறையளவு; a weight = 100 palam. 7. நாழி; the ordinary measure of capacity = 8 ollocks, kottu of jaffna. 8. அன்றாடு கட்டளை; fixed daily allowance for food. 9. அன்றாடச் செலவுக்காகக் கொடுக்கும் பொருள்; batta, subsistence money. 10. வழி; device, means. 11. நிலைமை; state, condition. 12. தன்மை; manner, mode. 13. வாயில் நிலையின் கீழ்க் குறுக்குக் கட்டை அல்லது மேற்குறுக்குக் கட்டை; sill or lintel. 14. உடம்பு; body. 15. வழிமரபு; family, lineage. 16. தகுதி; fitness. 17. முறைமை; order. 18. வேதிகை; low platform for conducting ceremonies. 19. தாழ்வாரம்; verandah. 20. நீர்நிலை; reservoir of water.

தெ., க., து. படி; ம. படி (t); கோட. பரிகட்.

[புள் → பள் → படு → படி]

மு.தா. 221.

படி⁴ paḍi, பெ.(n.) 1. பகை; hatred. 2. ஒத்த படி; true copy, as of a manuscript. 3. உவமை; resemblance, comparison.

க. படி.

[புள் → பள் → படு → படி] (மு.தா.221).

படிக்கட்டு paḍi-k-kaṭṭu, பெ.(n.) 1. மாடிப் படிக்கட்டு; steps, stairs, flight of steps, stairs of masonry. 2. நிறைகல்; weights, weighing stones or stamped weights.

மறுவ. படிக்கூடு.

தெ. படிக்கட்டு; க. படி; கோடா. பரிகட்.

[படி + கட்டு]

படிக்கம் paḍikkam, பெ.(n.) 1. எச்சிலுயிழுங் கலம்;

spittoon. 2. திருமுழுக்காட்டு நீர் முதலியவற்றைச் சேர்க்கும் ஏனம்; pot for receiving water used for an idol.

தெ. க. படிசு; ம. படிக்கம்.

[படி → படிக்கம்]

படிக்காசு paḍi-k-kāšu, பெ.(n.) நாட்செலவுக்குக் கொடுக்கும் பணம்; subsistence allowance for a day.

[படி + காசு]

படிக்காரம் paḍikkāram, பெ.(n.) சீனக்காரம்; alum, alumen.

தெ. படிக்காரமு; க. படிக்கார; து. படிக்கார.

[படு → படி + காரம்]

படிக்கால் paḍi-k-kāl, பெ.(n.) ஏணி; ladder.

[படி + கால்].

படிகம் paḍigam, பெ.(n.) பளிங்கு; crystal, prism.

படிசம் paḍiṣam, பெ.(n.) 1. தூண்டில்; fish-hook, angling instrument. 2. தொண்டைப் புண்களை அறுக்குங் கத்தி; a surgical knife used for throat operations.

[படி → படி → படிசம்]

படித்துறை paḍi-t-turai, பெ.(n.) படிக்கட்டுக் களமைந்த நீர்த்துறை; bathing ghat provided with steps.

[படி + துறை]

மறுவ. தண்ணீர்த்துறை

படிமம் paḍimam, பெ.(n.) 1. சிலை; image. 2. சான்று; example, model. 3. வடிவம்; form, shape. 4. தவக் கோலம்; guise of an ascetic. 5. நோன்பு; penance, austerities. 6. ஆவியாற் பற்ற படுதல்; temporary possession by a spirit. 7. தூய்மை; purity.

[படி → படிமை → படிமம்] (வ.மொ.வ.பக்.29).

படிமேடை paḍi-mēḍai, பெ.(n.) படிப்படியா யுயர்ந்தமைந்த இருக்கை வரிசை; gallery.

[படி + மேடை]

படியாள் paḍi-y-āḷ, பெ.(n.) 1. படி வாங்கிப் பயிரிடும் குடித்தனக்காரன்; hired servant, one whose wages are paid in grain; farm labourer who receives his wages in kind. 2. மேல்வாரத்துக்குரியவரால் கொடிவழியாக வாழ்விக்கப்படும் உழவர்குடி; a division among paraiyas hereditarily attached as servants to some land holding family which must support them in times of drought and famine.

மறுவ. படிக்காரன்.

[படி → படியாள்]

படியோலை paḍi-y-ōlai, பெ.(n.) மூலவோலையைப் பார்த்து எழுதிய ஓலை; duplicate of an ola document.

[படி + ஓலை]

படிவம் paḍivam, பெ.(n.) 1. வழிபடுதெய்வம்; the tutelary deity. 2. உடம்பு; body. 3. உருவம்; form, shape. 4. வடிவழகு; symmetry of form or figure; beauty. 5. தவக் கோலம்; guise of an ascetic. 6. தோற்றம்; appearance. 7. நோன்பு; penance, austerities. 8. அச்சிட்ட மடிப்புத்தாள்; printed paper form.

[படி → படிவு → படிவம்]

(வ.மொ. வ. பக். 29).

படிற்றுரை paḍirūrai, பெ.(n.) பொய்யுரை; false word.

[படிற்று → படிற்று + உரை]

படிறன் paḍiṟan, பெ.(n.) 1. பொய்யன்; liar. 2. வஞ்சகன்; deceiver, cheat. 3. திருடன்; thief. 4. வஞ்சகன், காமுகன்; rake, lascivious person. 5. கொடுமை யானவன்; cruel, terrific person. 6. தீம்பன்; mischievous person.

[படிற்று + அன்]

படிறு paḍiṟu, பெ.(n.) 1. பொய்; lying, falsehood. 2. வஞ்சனை; deceit, fraud. 3. அடங்காத்தனம்; unruliness, lawlessness. 4. குறும்பு; mischief. 5. திருட்டு; stealth. 6. களவுப் புணர்ச்சி; clandestine union. 7. கொடுமை; Guilty, wickedness.

படிரம் paḍiṟam, பெ.(n.) 1. சந்தனம்; sandalwood. 2. சிவப்பு; red or ruddy colour. 3. வயிறு; belly. 4. உயரம்; height. 5. வயல்; field. 6. ஊதைக்கூறான நோய்; disease due to windy humour. 7. கருங்காலி; blackwood.

படு¹-தல் paḍu-, 6 செ.கு.வி.(v.i.) 1. உண்டாதல்; to come into existence. 2. தோன்றுதல்; to appear. 3. தோன்றுதல்; to rise, as a heavenly body. 4. நிகழ்தல்; to occur, happen. 5. மனதில் தோன்றுதல்; to strike one, occur to mind. 6. பூத்தல்; to blossom. 7. ஒன்றன் மீது ஒன்று உறுதல்; to hit or strike against; to touch. 8. மொய்த்தல்; to swarm, as bees. 9. அகப்படுதல்; to be caught, as fishes, birds or other game to be entrapped, as rats. 10. புகுதல்; to enter. 11. பெய்தல்; to rain. 12. பெரிதாதல்; to be big. 13. மேன்மை யடைதல்; to become great, distinguished. 14. அழிதல்; to perish. 15. மறைதல்; to set, as a heavenly body. 16. சாதல்; to die. 17. புண் காய்தல்; to be healed or cured as an eruption or boil. 18. வாடுதல்; to

fade, wither, as trees. 19. சாய்தல்; to incline, leanover. 20. துன்பமடைதல்; to suffer. 21. தொங்குதல்; to hang. 22. ஒலித்தல்; to sound. 23. பாய்தல்; to exude, as must from an elephant. 24. புதைக்கப்படுதல்; to be buried, as treasure.

தெ., க., படு., ம., படு., தோட. போர்; குட. பாட்.; து. படையுனி; கொலா. பாட்டீ; பார்ஜி. பாட்.

[பள் → படு → படு-]

படு²-தல் paḍu-, 18 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. உடன்படுதல்; to agree to; to be connected with. 2. ஒத்தல்; to resemble. 3. பொறுத்தல்; to put up with, endure. 4. முட்டுதல்; to dash against. 5. பெரிதாதல்; becoming large.

[படு + -]

படு³-த்தல் paḍu, 18 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. செய்தல்; to do, make, effect. 2. அகப்படுத்தல்; to catch, ensnare, entrap. 3. மட்டமாக்குதல்; to level. 4. நிலைபெறச் செய்தல்; to make stable, permanent, establish. 5. சேர்ப்பித்தல்; to entrust to one's care. 6. வளர்த்தல்; to cause to grow to raise up. 7. உடம்பிற் பூசுதல்; to smear, daub. 8. பரப்புதல்; to spread out, as bedding. 9. தளவரிசை செய்தல்; to pave, as floor; to lay horizontally. 10. துன்புறுத்துதல்; to tease, worry. 11. அழித்தல்; to kill, destroy. 12. ஒழித்தல்; to forsake, leave, put an end to. 13. வீழ்ச் செய்தல்; to cast down, fell. 14. போரடித்தல்; to thresh, as grain. 15. எழுத்துக்களின் பலுக்கத்தைத் தாழ்த்துக் கூறுதல்; to pronounce in a low pitch. 16. பறையறைதல்; to beat, as a drum.

படு⁴ paḍu, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கிடத்தல்; to lie down to sleep or otherwise; to roost, as birds.

படுக்கை paḍukkai, பெ.(n.) 1. படுத்தல்; lying down. 2. பாயல்; bed, bedding, couch, sleeping place, litter, lair. 3. சரக்கு மூட்டை மேல் நீர்ப்படாதிருக்கத் தோணியி னடியிற் பரப்பும் புல் அல்லது ஓலை; straw or olas or boards placed in a boat to protect goods from the bilge water. 4. தவசம் முதலியன வைத்தற்கு உதவுமாறு அடியிற் பரப்பிய பொருள்; olas or straw laid down as a bed on which to place grain, tobacco, palmyra fruit, earthen ware, etc; 5. பட்டடை; anvil. 6. சிற்றுார்த் தெய்வத்தின் பொருட்டு ஒரு நாளில் கொண்டாடப்படுந் திருவிழா; one day festival opp. to koḍai. 7. சிறுதெய்வங்களுக்கு முன் இடும் படைப்பு; offerings laid before a deity.

[படு → படுக்கை]

படுகண்ணி paḍu-kanni, பெ.(n.) அணிகலனிற் கொக்குவாய் மாட்டப்படும் உறுப்பு; the eye in which the hook of an ornament is fastened.

[படு + கண்ணி]

படுகர் paḍugar, பெ.(n.) 1. இழிந்தேறும் வழி; path of ascent and descent. 2. பள்ளம்; pit, hole, hollow. 3. நீர்நிலை; tank. 4. வயல்; rice field. 5. மருதநிலம்; agricultural tract. 6. நீலமலையில் வாழும் பழங்குடியின மக்கள்; a padugar caste lie in nīlamalai.

[படு → படுகர்]

படுகளம் paḍu-kaḷam, பெ.(n.) 1. போர்க்களம்; battle-field. 2. தொந்தரவு; trouble, mischief.

[படு + களம்]

படுகிடை paḍu-kiḍai, பெ.(n.) 1. நோய்மிகுதியால் எழுந்திருக்க முடியாத நிலை; being bed-ridden. 2. தன்னெண்ணம் நிறைவேற ஒட்டாரமாகப் படுத்துக் கிடக்கை; sitting protest.

[படு + கிடை]

படுகை paḍugai, பெ.(n.) 1. ஆற்றோரத்து நிலம்; land on the banks of a river fit for cultivation. 2. நீர்நிலை; reservoir of water.

[படுகர் → படுகை]

படுஞாயிறு paḍuñāyiru, பெ.(n.) 1. மறையும் கதிரவன்; setting sun. 2. மாலையில் உண்டாகி நள்ளிரவில் நீங்குந் தலைநோவு; headache which begins at sunset and ceases only after midnight.

க. படுநேசறு; ம. படிஞாயிறு.

[படு + ஞாயிறு]

படுத்து-தல் paḍuttu, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. துன்பஞ் செய்தல்; to cause to suffer; to put to trouble; to put under pressure. 2. அடையச் செய்தல்; to cause to get. 3. உண்டாகுதல்; to effect, bring into existence.

[படு → படுத்து-]

படுபொருள் paḍu-poruḷ, பெ.(n.) 1. புதைபயல்; buried treasure. 2. மிகுதியாய்த் தேடிய பொருள்; amassed wealth. 3. நிகழ்வது; that which happens.

[படு + பொருள்]

படை¹-த்தல் paḍai, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. உண்டாக்குதல்; to create, form, produce. 2. பரிமாறுதல்; to serve or distribute, as food to guests. 3. தெய்வங்களுக்குப் படைத்தல்; to offer, as boiled rice, to gods or manes. 4. பொருளீட்டுதல்; to acquire, secure. 5. பெற்றிருத்தல்; to get, obtain. 6. கலத்தல்; to mix. 7. அடித்தல்; to thrash.

க. படை.

[படு → படை-]

படை² paḍai, பெ.(n.) 1. தானை; army. 2. மூலப்படை, கூலிப்படை, நாட்டுப்படை, காட்டுப்படை, துணைப்படை, பகைப்படை என்ற அறுவகைப் படை; forces for the defence of a kingdom, of six kinds, viz., mūla-p-paḍai, kūli-p-paḍai, nāṭṭu-p-paḍai, kāṭṭu-p-paḍai,

tunai-p-paḍai, pagai-p-paḍai. 3. திரள்; mob, rabble, croud. 4. பரிவாரம்; relations and attendants. 5. படைக்கலம்; weapons, arms of any kind. 6. கருவி; instrument, implement, tool. 8. நல்லறிவு, நற்காட்சி, நல்லொழுக்கம் என்னும் முப்பொருள்; triad of excellent things. 9. முசண்டி; a sledge like weapon, used in war. 10. கலப்பை; ploughshare. 11. குதிரைக் கலனை; saddle. 12. யானைச்சூல்; covering and trappings of an elephant. 13. போர்; battle, contest, war engagement. 14. கல் முதலியவற்றின் அடுக்கு; layer, stratum, as in building a wall; flake. 15. செதிள்; scale. 16. சமமாய்ப் பரப்புகை; spreading evenly. 17. படுக்கை; bed. 18. உறக்கம்; sleep. 19. மேகப்பற்று; ring worm.

க. படை; ம. பட; து. படை; தெ. படவ, படவமழு; தொட. பார்.

[படு → படை]

படை³ paḍai, பெ.(n.) 1. அடிமை; slaves. 2. மதிலினடுக்கு; stratum of fort. 3. எய்வன, எறிவன, குத்துவன, வெட்டுவன என்னுந் தொடக்கத் தனவற்றிற்குப் பொதுப் பெயர்; common name for the weapon.

படைக்கலம் paḍai-k-kalam, பெ.(n.) 1. போர்க்கருவி; weapons, arms. 2. எறிபடை; missile. 3. எஃகு; steel.

[படை + கலம்]

படைச்சால் paḍai-c-cāl, பெ.(n.) 1. உழவுசால்; furrow in ploughing. 2. தொலைவின் ஒர் அளவு; a unit of distance used.

[படை + சால்]

படை = கலப்பை.

படைஞர் paḍaiñar, பெ.(n.) படைவீரர்; soldiers.

[படை → படைஞர்]

படைப்பு paḍaiḍippu, பெ.(n.) 1. படைப்புத் தொழில்; creation. 2. படைக்கப்பட்டது; that which is created. 3. பெறுகை; acquiring, possessing. 4. செல்வம்; wealth. 5. காணிக்கையாகப் படைத்தல்; offering of food as to a god. 6. உணவு பரிமாறுகை; serving of food. 7. காடு; forest.

[படை → படைப்பு]

படையல் paḍaiyal, பெ.(n.) 1. காணிக்கையாக்கும் உணவு; offering. 2. அடிக்கும் அடி; beating, used in burlesque.

[படை → படையல்]

படைவீடு paḍai-vīḍu, பெ.(n.) 1. பாசறை; encampment, soldier quarters in an encampment. 2. தலைநகரம்; capital. 3. படைக்கொட்டில்; armoury, arsenal, magazine. 4. திருப்பரங்குன்றம், திருச்சீரலைவாய், திருவாவினன் குடி, திருவேரகம், பழமுதிர் சோலை, திருத்தணிகை என்ற அறுவகைப்பட்ட குமரக்கடவுளிருப்பிடம்; the six shrines of Muruga, viz., Tiruppāraṅgunṅam, Tiruccīralaivāy, Tiruvavinṅkuḍi, Tiruvēragam, Tiruthanikāi.

[படை + வீடு]

பண் paṇ, பெ.(n.) 1. இசை; melody type. 2. ஏழுசுரமுள்ள இசை; primary melody type, hepta tonic. 3. இசைப்பாட்டு; music. 4. யாழ் முதலிய நரம்புக் கருவிகள்; a stringed musical instrument. 5. கூத்துவகை; a masquerade dance. 6. ஓசை; sound. 7. குதிரைக் கலனை; saddle for a horse. 8. ஒப்பனை; decoration. 9. யானை குதிரைகட்குச் செய்யும் ஒப்பனை; trappings of an elephant or horse. 10. குதிரை முதலியவற்றின் நடை; gait, as of a horse. 11. தேர்க்குச் செய்யும் அணியழகு; fittings and decoration of a car. 12. தகுதி; fitness, adaptation, good quality, suitability. 13. அமைவு; docility, training. 14. மரக்கலத்தின் இடப்பக்கம்; larboard side of a dhoney. 15. பருவம்; time, season. 16. தொண்டு; service, work, business, employment. 17. நீர்நிலை; tank.

[பள் → பண்]

பண்டம் paṇḍam, பெ.(n.) 1. பொருள்; substance, article, store, provision. 2. ஏனம் முதலியன; materials; utensils. 3. பணியாரம்; cake. 4. பயன்; profit, advantage. 5. பொன்; gold. 6. செல்வம்; wealth, riches. 7. ஆடு மாடுகள்; cattle. 8. உண்மை; truth, certainly.

தெ. பண்டமு; க. பண்ட; ம. பண்டம்.

[பண் → பண்டு → பண்டம்]

(வ.மொ.வ.பக். 29). பண்டம் பண்ணப்பட்ட பொருள்

பண்டமாற்று paṇḍamāṟru, பெ.(n.) ஒரு பொருளைக் கொடுத்து (தேவையான) மற்றொரு பொருளைப் பெறுதல்; exchange of goods for goods barter.

[பண்டம் + மாற்று]

பண்டாரம்¹ paṇḍāram, பெ.(n.) 1. கருவூலம்; stores, wares, treasure. 2. கருவூலச் சாலை; public treasury, repository. 3. களஞ்சியம்; granary. 4. அரசு; government. 5. இனிய தின்பண்டம்; varied

and delicious food. 6. பல்பண்டம்; articles of food. 7. பொது; that which is public. 8. பூசாரிகள் கடவுட் படைப்பியமாகக் கொடுக்கும் மஞ்சள் நிறப் பொடி; yellow powder kept in a little box by priests of village deities and given to worshippers.

தெ. பண்டாரமு.

[பண் → பண்டு பண்டம் = பண்ணப்பட்ட பொருள். பண்டம் → பண்டாரம்](வ.மொ.வ.29)

பண்டாரம்² paṇḍāram, பெ.(n.) 1. சமயக் கடைப் பிடியாளன்; religious mendicant. 2. சிவமடத்தைச் சார்ந்த துறவி; a saiva monk. 3. பூக்கட்டி விற்கும் பிரிவினர்; a section of people śaivaites who sell garlands of flowers.

தெ. பண்டாரமு; ம. பண்டாரம்.

பண்டிதம் paṇḍitam, பெ.(n.) 1. கல்வித் திறம்; education. 2. மருத்துவம்; art of healing the medical art.

[பண்டிதன் → பண்டிதம் = புலமை](வ.மொ.வ.29)

பண்டிதன் paṇḍitan, பெ.(n.) 1. புலவன்; man of learning and erudition, pandit. 2. வெள்ளைக்காரர் ஆட்சிக் காலத்தில் வழக்கு மன்றங்களில் அறநூல்களை எடுத்துக் கூற அமர்த்தப்பட்டிருந்த பணியாளன்; law officer formerly appointed in east India company's courts for the interpretation of Hindu laws. 3. மாத்துவப்பார்ப்பனன்; mādhva brāhmin, as formerly engaged as pandits in the law courts. 4. மருத்துவன்; doctor, physician, medical man. 5. முடிதிருத்துவோருக்குரிய பட்டப் பெயர்; title assumed by barbers. 6. அறிவன் (புதன்); the planet mercury. 7. வெள்ளி; the planet venus. 8. வரிக்கூத்து வகை; a kind of masquerade dance.

[பண்டு → பண்டம் → பண்டிதன் = பல பொருள்களை அறிந்த புலவன். பண்டிதன் → பண்டிதம் = புலமை]

பண்டு paṇḍu, பெ.(n.) முற்காலம்; former time, previous time.

தெ. பண்டு.

[பள் → பண்டு]

பண்டுவம் paṇḍuvam, பெ.(n.) மருத்துவம்; medical treatment.

[பண்டு → பண்டுவம்]

பண்டுவன் paṇḍuvan, பெ.(n.) முடிதிருத்துவோர்க்குரிய பட்டப் பெயர்; title assumed by barbers.

[பண்டுவம் → பண்டுவன்]

பண்டை paṇḍai, பெ.(n.) 1. பழமை; oldness. 2. முற்காலம்; former time, previous time.

[பண்டு → பண்டை]

பண்ணத்தி paṇṇatti, பெ.(n.) உரையும் பாட்டுமாகச் செய்யப்படும் ஒருவகைப் பனுவல்; literary composition in mixed prose and verse.

[பண் → பண்ணத்தி]

பண்ணவன் paṇṇavan, பெ.(n.) 1. கடவுள்; god. 2. தேவன்; deva or god, a superhuman being. 3. அருகன்; arhat. 4. முனிவன்; sage. 5. குரு; spiritual preceptor. 6. திண்ணியன்; strong man. 7. பாணன்; bard, lyrist.

[பண் → பண்ணவன்]

பண்ணாடி paṇṇāḍi, பெ.(n.) பண்ணையை ஆளுமை செய்பவன்; master in fields.

[பண்ணையாளி → பண்ணாளி → பண்ணாடி. பண். வயல்.]

பண்ணியம் paṇṇiyam, பெ.(n.) 1. பண்டம்; stores, provisions. 2. பணியாரம்; cakes, pastry, confectionery. 3. விற்கப்படும் பொருள்; merchandise.

[பண் → பண்ணியம் = பண்ணப்பட்ட பல்வேறு பொருள்.] (வ.மொ.வ.29)

பண்ணு-தல் paṇṇu-, 12 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. செய்தல்; to make, effect, produce, accomplish. 2. அணியப் படுத்துதல்; to fit out, make suitable. 3. ஒப்பனை செய்தல்; to adorn. 4. இசைவாசித்தல்; to sing in an instrument, as a tune. 5. இசையமைத்தல்; to tune musical instruments. 6. சமைத்தல்; to cook.

க. பண்ணு.

பண்ணை paṇṇai, பெ.(n.) 1. மருதநிலம்; agricultural tract. 2. வயல்; paddy field. 3. தோட்டம்; garden, cultivated plot of ground. 4. நீர்நிலை; tank, pond, lake. 5. ஓடை; stream. 6. மரத்திற்கு அடியில் நீர் பாய்ச்சுமாறு இடும்பாத்தி; a basin or trench for water round the root of a tree. 7. சொந்த வேளாண்மை; direct cultivation. 8. வாரக்குடி; establishment of farm labourers. 9. பனந் தோப்புக் குடிசை; hut in a palmyra tope, as for storing sugar and toddy. 10. மக்கட்கூட்டம்; multitude of people. 11. மகளிர் கூட்டம்; bevy of ladies. 12. தொகுதி; group. 13. பெருங்குடும்பம்; large family. 14. அவை; assembly. 15. மிகுதி; excess. 16. மகளிர் விளையாட்டு;

girls' play. 17. விலங்கு துயிலிடம்; lair, sleeping place of beast. 18. விலங்கின் மேற்சேணம்; saddle of a beast. 19. மரக்கலம்; large dhoney. 20. ஒருவகைக் கீரை; a kind of greens having glistening white spikes. 21. கூரல்மீன் குடலிலிருந்து செய்யப்படும் ஒரு வகைப் பிசின்; a kind of glue made of the intestines of the kūrāl fish.

க. பண்ணெய்; ம. பண; கோத. பண்.

[பண் → பண்ணு → பண்ணை]

பண்ணை வீடு paṇṇai-vēḍu, பெ. (n.) 1. பெரிய நிலக்கிழாரின் வீடு; house of big landlord. 2. மடைப்பள்ளி; kitchen. 3. பண்டசாலை; store - house.

பண்படு-தல் paṇpaḍu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. சீர் திருந்துதல்; to become refined or reformed. 2. நிலம் முதலியன செப்பமாதல்; to be suitable for tillage, as land. 3. அமைதல்; to be obedient, submissive. 4. உதவுதல்; to help, save.

[பண் + படு-]

பண்பாடு paṇpāḍu, பெ. (n.) திருந்திய ஒழுக்கம்; உள்ளத்தின் செம்மை; culture.

[பண்படு → பண்பாடு]

பண்பு paṇbu, பெ. (n.) 1. வண்ணம், வடிவு, அளவு, சுவையென்னும் நாற்குணம்; quality of four kinds, viz., vaṇṇam, vaḍivu, aḷavu, śuvai. 2. இயல்பு; nature, property. 3. மனத்தன்மை; disposition, temper. 4. பிறரியல்பை யறிந்து நடக்கும் நற்குணம்; good quality, courtesy. 5. வகை; mode, state, manner. 6. பண்புப் பெயர்; noun denoting quality. 7. அழகு; beauty. 8. முறை; usage according to sāstrās, customs, manners. 9. செய்கை; action, deed.

கோத. பண்பண்.

[பண் → பண்பு]

பண்புத்தொகை paṇbu-t-togai, பெ. (n.) சிறப்பிப்பதும் சிறப்பிக்கப் படுவதுமாகிய சொற்களால் ஆகிய தொகை; an appositional compound word in which the first member stands in adjectival relation to the second.

[பண்பு + தொகை]

பணம்¹ paṇam, பெ. (n.) 1. அரசால் வெளியிடப்படுவதும், மதிப்புக் குறிக்கப்படுவதும், மாழை, தாள் ஆகியவற்றால் ஆகியதுமான, வாங்கல், விற்றல் ஆகிய செயல்பாடுகளுக்குக் கருவியாகப் பயன்படும் ஊடகம்; money. 2. (ஒருவரிடம்) அதிகப் பண இருப்பு; possession of money and wealth.

படம் → பணம் = தகடான காசு (வ.மொ. வ.2:27)

பணம்² paṇam, பெ. (n.) 1. பொருட்செல்வம்; wealth.

2. பொற்காசு; coin, money, gold coin. 3. பழைய அளவை முறை கொண்ட வெள்ளி மற்றும் பொற்காசு வகை; gold and silver coin used in ancient Tamil country. 4. வணிகச்சரக்கு; commodity for sale. 5. விலை; price. 6. வேலை; business. 7. வீடு; house.

க. ஹண.

பணயம் paṇayam, பெ. (n.) பந்தயமாகவோ ஈகமாகவோ திரும்பப் பெறல் அரிது என்று தெரிந்தும் எளிதாக நினைத்துத் துணிந்து முன்வைக்கிற ஒன்று; staking ones property, life, etc.,

[பிணையம் → பணையம்]

பணவிடை paṇa-vidai, பெ. (n.) ஒருவர் மற்றொரு வருக்குப் பணத்தை அஞ்சல் அலுவலகத்தின் மூலமாகக் கட்டணம் செலுத்தி அனுப்பும் முறை; money order (sent through post office).

[பணம் + விடை]

பணி¹-தல் paṇi, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தாழ்தல்; to be low in height, as a house, a roof or a branch; to be short; as a person or post; to be lowered. 2. பெருமிதமின்றி யடங்குதல்; to be humble; to be submissive, as in speech. 3. இறங்குதல்; to decline, as a heavenly body; to descend lower, as a bird. 4. பரத்தல்; to spread. 5. தாழ்ச்சியாதல்; to become inferior. 6. குறைதல்; to fall, as prices, wages. 7. எளிமை யாதல்; to be reduced in circumstances.

ம. பணியுக.

[பண் → பணி]

பணி²-த்தல் paṇi, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. தாழ்த்துதல்; to lower or lead down, degrade, humbled. 2. குறைத்தல்; to reduce, as price. 3. மிதித்தல்; to set foot on, tread.

[பணி → பணி-]

பணி³ paṇi, பெ. (n.) 1. செயல்; act, action, performance. 2. தொழில்; work, service, trade, art, pursuit. 3. தொண்டு; services to a deity, as by a devotee; services to a temple, as construction of buildings, etc. 4. பணிகை; bowing, reverencing. 5. பரக்கை; expanding, spreading. 6. கடினமான வேலை; difficult task. 7. நுகர்ச்சிப் பொருள்; object of enjoyment. 8. அணிகலன்; jewel, ornament. 9. மலர்களால் அணியழகு செய்தல்; decoration with flowers. 10. பட்டாடை; silk cloth. 11. தோற்கருவி; drum. 12. வேலைப்பாடு; workmanship. 13. வகுப்பு; row, class, order.

ம. பணி.

[பண்ணு → பணி]

பணிக்கன் paṇikkaṇ, பெ.(n.) 1. ஆசிரியன்; teacher. 2. படைக்கலம் பயிற்றுவோன்; fencing master, one who teaches the use of arms. 3. கூத்துப் பயில் விப்போன்; director or manager of a play; instructor, as of actor; dancing master. 4. தலைமைக் கொற்றன்; master builder. 5. தச்சன்; carpenter. 6. யானைப் பாகன்; mahout, elephant driver. 7. முடிதிருத்து வோர் தலைவன்; headmen of the barber caste. 8. நச்சு மருத்துவன்; physician for snake-bite. 9. சாராயங் காய்ச்சுவோன்; one who distills arrack. 10. ஒரு சாதிப் பெயர்; a caste-title. 11. வெல்லக் காய்ச்சுதல் முதலியன செய்யும் ஒரு பிரிவினர்; a distiller. 12. பள்ளர்சாதியில் ஒரு வகையினர்; a sub-division of the paṇḍar caste.

ம. பணிக்கன்.

[பணி → பணிக்கன்]

பணிமனை paṇimaṇai, பெ.(n.) பேருந்துகளை பழுது பார்க்கவும் நிறுத்தி வைக்கவும் பயன்படுத்தப்படும் இடம்; shed (for buses either for repairs or for parking); workshop; depot.

[பணி + மனை]

பணிமொழி paṇi-moḷi, பெ.(n.) கட்டளை; word of command.

[பணி + மொழி]

பணியாரம் paṇiyāram, பெ.(n.) தின்பண்டம்; cakes, pastry, fritters.

தெ. பண்யாரமு.

[பண் → பணியாரம்]

பணியாளர் paṇi-y-āḷar, பெ.(n.) (அலுவலகத்தில்) பணிபுரிபவர்; பணிக்கு அமர்த்தப்பட்டவர்; employee.

[பணி + ஆளர்]

பணிவிடை paṇi-vidai, பெ.(n.) 1. குற்றேவல்; service. 2. திருப்பணி; temple service, temple construction. 3. தொழில்; work, business, occupation office, work of an artist. 4. கட்டளை; commission, order command.

[பணி + விடை]

பணிவு paṇivu, பெ.(n.) 1. கீழ்ப்படிவை; submission, subordination. 2. வணக்கம்; humility, veneration. 3. குறை; defect, demerit. 4. தாழ்விடம்; low place, depression.

[பணி → பணிவு]

பத்தம்¹ pattam, பெ.(n.) 1. கட்டு; bond tie, thickness, largeness. 2. உண்மை; truth, opp. to apattam.

[பற்று → பத்து → பத்தம்]

பத்தம்² pattam, பெ.(n.) 1. உணவு; food. 2. செய்நன்றி யறிகை; gratitude.

[பதம் → பத்தம்]

பத்தர்¹ pattar, பெ.(n.) தட்டார் பட்டப் பெயருள் ஒன்று; a caste title of goldsmiths.

[பற்று → பற்றர் → பத்தர்]

பத்தர்² pattar, பெ.(n.) 1. அடியார்; devotees, votaries. 2. அன்புடையார்; persons who are loyal to god, king or country. 3. வீரச்சிவனியரில் புலாலுண்ணாத வகுப்பினர்; a caste of viraśaiva vegetarians.

[பற்று → பற்றர் → பத்தர்]

பத்தாயம் pattāyam, பெ.(n.) 1. நெல் முதலிய தவசம் இட்டுவைக்குங் களஞ்சியம்; receptable for grain, etc, grain bin. 2. பெரும்பெட்டகம்; a very large box. 3. விலங்கு முதலியன அடைக்குங்கூடு; cage for keeping animals. 4. எலி முதலியன பிடிக்கும் பொறி; trap for catching animals, rats, etc.,

ம. பத்தாயம்.

[பற்று → பத்து → பத்தாயம்]

பத்தி¹ patti, பெ.(n.) 1. வரிசை; row, train, column, rank, range, file, colonade, series. 2. வகுப்பு; class; arrangement; division. 3. மாதிசை முதலியவற்றின் நீளவாட்டுப் பகுதி; columns in writing or print. 4. பாத்தி; garden beds in rows. 5. முறைமை; mode, method order, way, plan, manner; established rule or custom. 6. அணியழகான வேலைப்பாடு; fineness in workmanship. 7. வீட்டிறப்பு; sloping verandah-roof. 8. தூண்களின் இடைவெளி; room or space between pillars. 9. யானையின் நடைவகை; gait of an elephant.

[பற்று → பற்றி → பத்தி]

பத்தி² patti, பெ.(n.) 1. கடவுள் முதலியோரிடத்திலுள்ள பற்று; devotion to god, guru, king, etc. 2. வழிபாடு; service; worship. 3. ஒழுக்கம்; moral conduct.

[பற்று → பத்து → பத்தி]

பத்திமை pattimai, பெ.(n.) இறைப் பற்றுடைமை; devotion, devoutness piet. 2. காதல்; affection, love.

[பத்தி → பத்திமை]

பத்தியம் pattiyam, பெ.(n.) 1. மருந்துக் கிசைந்த உணவு; prescribed diet for a patient. 2. நலம்; that which is good or agreeable. 3. உன்னிப்பு; seriousness, earnestness, attention. 4. படிப்பணம்; batta, subsistence allowance. 5. கையூட்டு; bribe. 6. பூவாது காய்க்குமரம்; tree that bears fruit without blossoming.

[பற்று → பத்து → பத்தியம்]

பத்து¹-தல் pattu-, செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. ஆடு, மாடு முதலியவற்றை ஓர் இடத்திலிருந்து போகும்படி ஓட்டுதல், விரட்டுதல்; chaseaway (stray cattle). 2. போ, வா என்னும் வினையோடு (கால்நடைகளை) கூட்டிப்போதல்; கூட்டி வருதல்; take or lead the cattle to some place.

பத்து² pattu, பெ.(n.) 1. ஒன்பதோடு ஒன்று கூடிய எண்; one more than nine. 2. நாலாயிரப்பனுவலில் பத்துப்பதிகம் கூடிய பகுதி; group of ten patikam in nālayira-p-pirapandam. 3. பத்தாம் பிறைநாள்; the tenth day of a lunar fortnight. 4. இறந்த பத்தாநாட் செய்யும் இறப்புச் சடங்கு; funeral ceremony on the tenth day of a person's death.

தெ.பதி; க.பத்து; கோட.பத்; தோட.பாட்; குட.பத்தி; து.பத்து; கொலா.பதி.

பத்து³ pattu, பெ.(n.) 1. மூலிகை அரைத்து அல்லது மண் போன்றவற்றைக் குழைத்து உடலில் பூசிக் காயவிட்டு ஒட்டிக் கொள்ளவைத்தல்; herbal or mud plaster (on an affected part of the body). 2. சமையல் ஏனங்களில் ஒட்டியிருக்கும் உணவுப் பொருளுக்கு; food particles sticking (to cooking utensils).

[பற்று → பத்து]

பத்தை pattai, பெ.(n.) 1. சிறுதுண்டு; thin piece, as of bamboo; slice, as of coconut. 2. மண்ணோடு கூடிய பசும்புற்றுண்டு; turf. 3. குயவன் மட்பாண்டத்தைச் சக்கரத்தினின்று அறுக்கும் கருவி; a potter's tools with which the pot is removed from the wheel.

தெ.பட்ட.

[பட்டை → பற்றை → பத்தை] (மு.தா. 123).

பதக்கம் patakkam, பெ.(n.) சரடு முதலியவற்றிற் கோக்கப்படும் கல்லிழைத்த தொங்கற் கழுத்தணி; a pendant set with gems and suspended from the necklace.

[பட → பத → பதக்கம்] (வ.மொ.வ. 199) Skt. பதக.

பதடி pataḍi, பெ.(n.) 1. பதர்; cheff, blighted grain. 2. உமி; husk. 3. பயனின்மை; futility. 4. வில்; bow.

[பதர் → பதடி]

தெ.பதடு.

பதநீர் pata-nīr, பெ.(n.) புளிப்பேறாதபடி, சுண்ணாம்பு பிடப்பட்ட கலசத்துளிறக்கிய இனிப்புக்கள்; sweet toddy drawn in a pot lined with lime to prevent fermentation.

[பதம் + நீர்]

பதம்¹ patam, பெ.(n.) 1. பக்குவம்; proper consistency, required degree of hardness or softness, quality of fitness. 2. உணவு;

cooked food. 3. சோறு; boiled rice. 4. அவிழ்; a grain of boiled rice. 5. தண்ணீர்; water. 6. ஈரம்; dampness, moisture. 7. சள்; toddy. 8. அறுகம்புல்; tender grass. 9. இளம்புல்; tender grass. 10. இனிமை; gentleness, sweetness. 11. இன்பம்; joy, delight. 12. அழகு; beauty. 13. ஏற்ற சமயம்; fit occasion, opportunity. 14. தகுதி; suitability. 15. பொழுது; time. 16. நாழிகை; Indian hour of 24 minutes. 17. கூர்மை; sharpness, as of the edge of a knife. 18. அடையாளம்; sign, indication. 19. அளவை; measure. 20. பொருள்; thing, substance. 21. காவல்; watch. 22. கொக்கு crane. 23. முயற்சி; effort. 24. மாறுகோலம்; disguise.

ம.பதம்; கொத.பதம்; மால்ட்.பதொ.

[பதி → பதம்] (செல்வி 75, ஆடி பக். 601)

பதம்² patam, பெ.(n.) 1. கால்; foot, leg. 2. செய்யுளடி; foot or line of a stanza. 3. நாலிலொன்று; quarter. 4. நாழி (பூரட்டாதி); the 27th star. 5. இசைப் பாட்டு வகை; a kind of musical composition. 6. இடம்; place, site, location. 7. பதவி; situation, rank. 8. தெய்வப்பதவி; state of future bliss. 9. வழி; way, road, path. 10. தரம்; circumstance, capacity. 11. வரிசை; row, order, series. 12. வீடு கட்டுதற்கு இடமறிய வரையும் மனைநூலின் வரைபடக் கட்டடங்கள்; compartments drawn on a chart for determining the site for building a house. 13. ஒளி; light, brightness.

ம.பதம்; குட.பத; து.பதநுனி, பதனுனி; மால்ட்.பொத்தொ.

[பதி → பதம்]

பதர் patar, பெ.(n.) 1. உள்ளீடற்ற நெல்; chaff, husk empty ears of grain. 2. பயனின்மை; unsubstantiality; emptiness; worthlessness; insipidity; inferiority. 3. பயனற்றவன்; worthless person. 4. குற்றம்; fault, defect. 5. அறிவிலி; stupid.

ம.பதர்; க.ஹதர்.

[பதவு → பதர்]

பதவி padavi, பெ.(n.) 1. நிலை; station, situation, position, rank. 2. வழி; road path, way. 3. புண்ணிய உலகம்; worlds of the gods, lower staves of bliss. 4. சிவனுலகு, இறைவனருகிருத்தல் சிவனுருவம்,

சிவன் திருவடிப் பேறு என்ற நால்வகை முத்தி நிலை; final states of bliss. four in number, viz. calōkam, cāmīpam, cārupam, cāyucciam.

[பதம் → பதவு → பதவம் → பதவி]
(தென்மொழி. மே. 71. பக். 22)

பதற்றம் *padarṅgam*, பெ.(n.) முன்பின் திட்டமின்றிப் பரபரப்புக் கொள்ளுதல்; rushness, hurry.

ம. பதறுக; க. பதறு; தெ. பதரு, பதுரு, பதுருசு; மால்ட். பத்ரரெ, பத்கரெ.

[பதறு → பதற்றம்]

பதறு-தல் *padarū-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கலங்குதல்; to be fluried, confused, agitated. 2. முன்பின் திட்ட மின்றிப் பரபரப்புக் கொள்ளுதல்; to be impatient, over hasty; to hurry.

[பதற்றம் → பதறு-]

பதனம் *patanam*, பெ.(n.) 1. மிகுவிழிப்பு; care, cause, attention, circumspection. 2. பாதுகாப்பு; safety, security, protection.

[பதம் → பதன் → பதனம்]

(தென்மொழி, மே.71)

பதாகை *patākai*, பெ.(n.) 1. விருதுக் கொடி; ensign, banner, standard. 2. பெருங்கொடி; large flag. 3. நான்கு விரலுந் தம்முள் ஒட்டி நிமிரப் பெருவிரலைத் தூக்கி நிறுத்தும் இணையாவினைக்கை வகை; gesture with one hand in which the thumb is bent while the other fingers are held close and upright. 4. ஐந்து விரல்களையும் நெருக்கி நேரே நீட்டும் ஆடற்கை வகை; (nātyā) gesture with one hand in which the fingers are stretched directly forward.

[படாகை → பதாகை](மு.தா. 125.)

பதி¹-தல் *pati-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. முத்திரை எழுத்தச்சு முதலியன அமுத்துதல்; to be imprinted, impressed, marked, stamped engraven, indented. 2. தாழ்ந்திருத்தல்; to be low-lying, as land, to be depressed, sunk, hollow, worn away. 3. ஆழ்தல்; to sink in, as the foot or a wheel in mud, to enter, penetrate, as into a soft body. 4. ஊன்றுதல்; to be absorbed, engrossed involved, as the mind in any object. 5. தங்குதல்; to perch, roost, to occupy, settle, abide. 6. கோள் முதலியன இறங்குதல்; to decline after meridional transits to be near setting, as a heavenly body, to descend, alight, as a bird. 7. விலை தணிதல்; to be low, as price. 8. அதிகாரம் பெறுதல்; to be invested with power, authority. 9. அமைதியாதல்; to be mild, gentle or tractable, to become submissive, modest or humble. 10. அச்சத்தால் பின்னிடுதல் அல்லது இணங்குதல்; to quail, finch.

ம. பதி.

பதி²-த்தல் *pati-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. அமுத்துதல்; to imprint, impress, stamp, engrave, as in mind, to plunge. 2. மணி முதலியன இழைத்தல்; to infix, insert, ingraft, inlay, as gems, to enchase. 3. குழியாக்குதல்; to excavate, sink. 4. தாழ்த்துதல்; to lower height, price, etc, to set lower, insert deeper. 5. பதியம் போடுதல்; to plant a shoot, runner or creeper. 6. எழுதுதல்; to enter in a register. 7. அதிகாரங் கொடுத்தல்; to invest with power, authority or prerogative.

[பதி - (த.வி) → பதித்தல் (பி.வி)]

பதி³ *pati*, பெ.(n.) 1. பதிகை; penetration, transfixion, thrust. 2. நாற்று; sapling for transplantation. 3. உறைவிடம்; a bode, residence. 4. வீடு; home, house. 5. கோயில்; temple. 6. குறி சொல்லுமிடம்; an oracular shrine. 7. ஊர்; town, city, village. 8. நிலம்; the earth. 9. குதிரை; horse. 10. பதி விளக்கு; lamp fixed on a pot while exorcizing devils. 11. நாள்; day, time.

பதிப்பு *patippu*, பெ.(n.) 1. பதிய அமுத்துகை; imprinting, indentation. 2. நூல் அச்சிடுகை; editing, printing, as a work. 3. அச்சிடப்பட்ட நூல்; that which is edited.

[பதி → பதிப்பு]

பதியம் *patiyam*, பெ.(n.) 1. நாற்று; sapling or cluster of saplings planted, layer or runner in serten. 2. நாற்று முடியை இரண்டொரு நாட்குச்சேற்றில் பதித்து வைக்கை; temporary planting of a cluster or saplings in mud. 3. ஊன்றிநடுஞ்செடி, கொடி, சினை முதலியன; slip, shoot, graft. 4. இலைப்பாசி; species of duckweed.

[பதி → பதியம்]

பதிவாளர் *pativālar*, பெ.(n.) 1. சில அரசுத் துறைகளில் குறிப்பிட்ட விளத்தங்களை அதிகார முறைப்படி ஆவணங்களில் பதிவு செய்வதற்கு உரிய பொறுப்பில் உள்ள அதிகாரி; official responsible for registering and maintaining records as relating to land records, births and deaths, etc.; registrar. 2. (உயர்கல்வி நிறுவனங்களில்) கல்விப்பணி அல்லாத ஆள்வினைப் பொறுப்பு களுக்கு உரிய உயர் அதிகாரி; registrar (of a university, etc.).

[பதிவு → பதிவாளர்]

பதிவு *pativu*, பெ.(n.) 1. அமுந்துகை; impression, indentation. 2. பள்ளம்; lowness of a surface, depression. 3. தோன்றுவதற்கு முன்னுள்ள திங்களது நிலை; situation of the moon before its rise. 4. வான்மீன்களின் சாய்வு; declination of a heavenly body. 5. பதுக்கம்; stooping, crouching, lurking, as a thief or a beast ready to spring on its prey; ambush. 6. நிலைவரம்; permanence. 7. தீர்மானிக்கப்பட்ட செலவு; allotment, as in a budget. 8. வழக்கம்; custom, habit. 9. கணக்குப் பதிகை; registering, entering, as in account. 10. பதியப்பட்டது;

registry, entry. 11. மனம் ஊன்றுகை; angrossment, absorption in an object or pursuit. 12. அமைதி; submission, obedience, humility. 13. விலைத்தணிவு; lowness of price. 14. பதியம்; sapling, layer of a plant.

[பதி → பதிவு]

பதிவேடு pati-vēḍu, பெ.(n.) அலுவலகங்களில் நடவடிக்கைகளை முறையாக எழுதிவைக்கும் சுவடி; register (as in an office).

[பதிவு + ஏடு]

பதுக்கல் padukkal, பெ.(n.) வெளிச்சந்தையில் எளிதில் கிடைக்காத பொருளை அல்லது நேரிய விலைக்கு விற்க வேண்டிய பொருளை விற்காமல் சட்டத்திற்கு மாறாக மறைத்து வைத்திருப்பது; hoarding.

பதுக்கு-தல் padukku-, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. ஒளித்தல்; to hide, secrete, conceal. 2. பொருள், பணம் முதலியவற்றை அதிக அளவில் சட்டத்துக்கு புறம்பாக மறைத்து வைத்தல்; hoard.

[பதுக்கு → பதுக்கு-]

பதுக்கை padukkai, பெ.(n.) 1. கற்குவியல்; pile of stones. 2. இலைக்குவியல்; heap of leaves. 3. மணற்குன்று; sand-bank; elevation. 4. சிறுதாறு; thicket, bushes, low jungle. 5. பாறை; rock.

[ஒருகா : பதுங்கு → பதுக்கை]

பதுமை padumai, பெ.(n.) 1. பாவை; puppet, doll. 2. உருவச் சிலை; idol.

[படிமை → பதிமை → பதுமை]

பதை-த்தல் padai-, 11 செ.கு.வி.(v.i.) 1. துடித்தல்; to throb, as in sympathy; to flutter, quiver, beat, as the heart through fear, pain or grief. 2. வருந்துதல்; to be in agony, as a creature in fire; to suffer intensely. 3. நடுங்குதல்; to shake. 4. பதற்றப்படுதல்; to be anxious. 5. செருக்கடைதல்; to be conceited.

க. பதை.

[பதை → பதை-]

பந்தம் pantam, பெ.(n.) நுனியில் துணி சுற்றப்பட்டு எண்ணெய்யில் முக்கியெடுத்த எரிப்பதற்கு ஏந்தான கம்பு; தீப்பந்தம்; torch (made of some combustible substance).

[பற்று → பத்து → பந்து → பந்தம்]

பந்தயம் pantayam, பெ.(n.) 1. விளையாட்டுப் போன்ற வற்றில் பலர் கலந்துகொள்வதாகவும் ஒருவர் வெற்றி பெறுவதாகவும் அமையும்

நிகழ்ச்சி; போட்டி; contest, competition. 2. ஒன்றைக் குறித்த முடிவு இவ்வாறுதான் இருக்கும் என்று வெவ்வேறு கருத்துக் கூறுபவர் இடையே பணம் முதலியவை கட்டி நடக்கும் போட்டி; bet.

ம. பந்தயம்; கொ. பந்திகம்; தோட. பத்யம்; க. பந்த, பந்த்ய; து. பந்த; தெ. பந்தமு, பந்தெழு பந்தகின்ச.

[பந்தம் → பந்தயம்]

பந்தல் pantal, பெ.(n.) 1. நான்கு பக்கமும் கழிகளை நட்டு அதன் மேல் படுக்கைவாட்டில் குறுக்கும் நெடுக்குமாகக் கம்புகள் வைத்துக் கீற்றுக்களைப் போட்டு அல்லது கனமான துணியைக் கட்டிச் செய்யும் அமைப்பு; a temporary shed with a roof made of plaited coconut leaves or cloth (for a function; pupose, etc.)

ம. பந்தல்; க. பந்தர், பந்தர, (பந்தல்); குடகு. பந்த; தெ. பந்திரி, பந்திலி; கொலா. பந்திலி.

பந்தி pandi, பெ.(n.) 1. ஒழுங்கு; row, order, series, line. 2. உண்பற்கு அமர்ந்தவர் வரிசை; line of person seated for dining. 3. குதிரை முதலியவற்றின் சாலை; stable for horses or elephants.

[பத்தி → பந்தி]

பந்து¹ pandu, பெ.(n.) சுற்றம்; relation, kinsman.

[பந்தம் → பந்து]

பந்து² pandu, பெ.(n.) 1. உண்டை வடிவான விளையாட்டுக் கருவி; ball used in play. 2. சுருள்; roll, as of string or thread. 3. நீர் வீசங்கருவி வகை; water squirt. 4. மட்டத்துருத்தி; bellows. 5. திரிகை; mill, handmill, potter's wheel. 6. கட்டு; tie, fastening. 7. சூழ்ச்சி செய்தல்; conspiracy.

ம. பந்து; தெ. பந்தி.

[பற்று → பந்து]

பம்பரம் pambaram, பெ.(n.) 1. வேகமாகச் சுழற்றி விளையாடும் கருவி; top. 2. பாற்கடலைக் கடைதற்குத் தேவர்கள் மத்தாகக் கொண்ட மந்தார மலை; mt. mandara used by Gods as a rod for churning the ocean of milk.

பம்பல் pambal, பெ.(n.) 1. பரந்த வடிவு; expanse, spaciousness. 2. ஒலி; sound. 3. களிப்பு; jovialty, festivity. 4. பொலிவு; luxuriance, abundance. 5. அறுவடை; harvest. 6. துளி; drop.

[பம்பு → பம்பல்]

பம்பு-தல் pambu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. செறிதல்; to be close, thick, crowded. 2. நிறைதல்; to be full. 3. பரவுதல்; to spread, over spread, as vegetation, water, darkness. 4. எழுதல்; to rise, ascend. 5. ஒலித்தல்; to sound.

[பம்பு → பம்புதல்]

பம்மல் pammal, பெ.(n.) 1. மூட்டம்; lowering, as of clouds. 2. தையல் நூலோட்டம்; basting, stitching coarsely. 3. சென்னைக்கு அருகிலுள்ள ஓர் ஊர்; a town near chennai.

[பம்மு → பம்மல்]

பம்மு-தல் pammu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. முகில் முதலியன மூட்டம் போடுதல்; to lower, as clouds. 2. மறைதல்; to lurk, skulk. 3. செறிதல்; to be close, thick, crowded. 4. ஒலித்தல்; to sound.

பய-த்தல் paya-, 12 செ.கு.வி.(v.i.) 1. விளைதல்; to yield, produce, put forth fruit. 2. உண்டாதல்; to come into existence; to be made. 3. பயந்தருதல்; to take place; to be productive of good or evil. 4. கிடைத்தல்; to be obtained.

[பயம் → பய → பய-;]

பயறு payaru, பெ.(n.) மொச்சை, உளுந்து, துவரை போன்றவற்றின் முழுப் பருப்பு; pulses of various kinds.

பயன் payan, பெ.(n.) 1. செயலின் விளைவு; result of an action; consequence. 2. ஒருவரால் அல்லது ஒரு செயலை செய்வதால் விளையும் நன்மை; ஏந்து; பயன்பாடு; benefit; use.

பயன்பாடு payanbāḍu, பெ.(n.) பயந்தரும் அல்லது பயன்படக்கூடிய தன்மை, பயன்பாடு; use, utility.

பயிர்ப்பு payirppu, பெ.(n.) 1. அருவருப்பு; disgust, abhorrence. 2. மகடுஉக் குணம் நான்கனுள் கண்டறியாதன கண்டுழியுண்டாம் மனங்கொள்ளா நிலை; delicacy, modesty, shrinking from anything strange, one of four magadū-k-kuṇam. 3. மனங் கொள்ளாமை; disagreement, estrangement. 4. பிசின்; resin. 5. தூய்மையற்றது; unpurity, uncleanness.

[பயிர் → பயிர்ப்பு]

பயில்-தல் payil-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தேர்ச்சியடைதல்; to become trained, accustomed. 2. பழகுதல்; to gain acquaintance, move as friends. 3. நிகழ்தல்; to occur, take place. 4. நெருங்குதல்; to be close, thick, crowded. 5. பொருந்துதல்; to join, unite. 6. ஒழுக்குதல்; to

behave, conduct oneself. 7. நடமாடுதல்; to roam about. 8. தங்குதல்; to stay, abide, reside, to haunt.

ம. பயிலுக.

பயிலகம் payilagam, பெ.(n.) தட்டச்சு, சுருக்கெழுத்து முதலியன பயிறுதற்குரிய நிறுவனம்; institute of training (in typing, shorthand, etc.).

பயிலரங்கம் payil-araṅgam, பெ.(n.) கலந்துரையாடல் மூலமும் செய்முறைப் பயிற்சி மூலமும் குறிப்பிட்ட துறையை அறிந்து கொள்வதற்காக நடத்தப்படும் குறுகிய காலப் பயிற்சி; workshop on a particular subject.

[பயில் + அரங்கம்]

பயிற்சி payirci, பெ.(n.) வேலை, விளையாட்டு போன்றவற்றில் பட்டஅறிவு பெறத் தேவையான செயல் குறிப்புகளைப் பல முறை செய்து பழக்கப்படுத்திக் கொள்ளும் முறை; training.

பயிற்று-தல் payirru-, 5 செ.கு.வா.வி.(v.t.) 1. பழக்குதல்; to train, habituate accustom. 2. கற்பித்தல்; to teach, instruct. 3. பலகாற் கூறுதல்; to repeat many times. 4. சொல்லுதல்; to speak, utter, tell. 5. செய்தல்; to do, perform. 6. கொளுவுதல்; to cause to hold.

[பயில் → பயிற்று-]

பர-த்தல் para-, 10 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பரவுதல்; to spread, extend; to be diffused, as water, air, odour, epidemic, clouds or light. 2. தட்டை யாதல்; to be flattened, as by hammering; to be broad, as a plane surface. 3. அலமருதல்; to be bewildered, perplexed.

தெ. பரட்சு; க. பரெ; ம. பரக்க; து. பரதுனி.

[பா → பார் - பர-]

பரட்டை parattai, பெ.(n.) தலை முடி எண்ணெய்ப்பசை இல்லாமல் தாறுமாறாகப் பரந்து கிடப்பது; unkempt appearance.

[பர → பரட்டை]

பரண்¹ paran, பெ.(n.) பொருள்களைப் போட்டு வைப்பதற்காக அறையின் மேற் கூரையிலிருந்து கட்டித் தொங்கவிடப் பட்டிருக்கும் மரச்சட்டம் அல்லது அது போன்று கட்டப்பட்ட சுதைமாத் தளம்; loft of wooden plants or cement slabs for storing odds and ends.

[பரம் → பரண்]

பரண்² paran, பெ.(n.) 1. காவல் மேடை; watch tower. 2. மேற்றட்டு; rack over a fireplace, loft under the roof of a house. 3. மச்சு; upper storey.

[பரம் → பரண்]

பரத்தை parattai, பெ.(n.) 1. பொதுமகள்; harlot, strumpet, prostitute, courtesan. 2. பரத்தமைத்தனம்; adulterous conduct, profligacy, infidelity.

[பர → பரத்தை] (மு.தா.125)

பரதவர் paradavar, பெ.(n.) 1. நெய்தல் நில மாக்கள்; inhabitants of maritime tract, fishing tribes. 2. தென் திசைக்கண் ஆண்ட ஒருசார் குறுநில மன்னர்; a dynasty of rulers of the Tamil country.

[படவர் → பரவர் → பரதவர்] (ஓ.மொ. 224).

பரதன் paratan, பெ.(n.) 1. மீன்பிடிப்போன்; fisherman. 2. கடலோடி; mariner, seaman.

[பரதவன் → பரதன்] (தமி.வ.93)

பரப்பு-தல் parappu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பரவச் செய்தல்; to spread, as grain, to lay out, as goods, to diffuse, as odour. 2. செய்தி முதலியன பரப்புவதல்; to disseminate, as news; to propagate, as opinions. 3. விரித்தல்; to distend; to expand, as wings. 4. ஒழுங்கின்றி வைத்தல்; to place confusedly, as books on a table. 5. நிலை பெறுத்தல்; to establish. 6. பெருகக் கொடுத்தல்; to give lavishly.

தெ., க. பரப்பு.

[பர → பரப்பு-]

பரபர்ப்பு paraparappu, பெ.(n.) 1. மனத்தில் அல்லது செயலில் ஏற்படும் அமைதியும் பொறுமையும் இழந்த நிலை; துடிப்பு; state of excitement. 2. பலரின் கவனத்தை ஈர்த்து ஆர்வத்தைத் தூண்டும் நிலை; something sensational.

பரவு-தல் paravu-, 9 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பரப்புவதல்; to lay open to view, as goods in a declare. 2. புகழ்தல்; to praise, extol. 3. போற்றுதல்; to worship, adore. 4. பாடுதல்; to sing. 5. சொல்லுதல்; to declare.

க. கரவு.

[பர → பரவு → பரவு-] (மு.தா. 72)

பரி¹-தல் pari-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பற்றுவைத்தல்; to covet. 2. காதல் கொள்ளுதல்; to be affectionate. 3. இரங்குதல்; to sympathise. 4. சார்பாகப் பேசுதல்; to plead, intercede. 5. வருந்துதல்; to be troubled, distressed; to suffer. 6. பிரிதல்; to part, separate. 7. அறுதல்; to be sundered. 8. முறிதல்; to break off. 9. அழிதல்; to be destroyed; to perish. 10. ஓடுதல்; to run. 11. வெளிப்படுதல்; to go out; to escape.

பரி²-தல் pari-, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) அஞ்சுதல்; to fear.

2. வருந்திக் காத்தல்; to guard with difficulty. 3. பகுத் தறிதல்; to discern, discriminate. 4. அறிதல்; to know. 5. அறுத்தல்; to cut asunder. 6. அழித்தல்; to destroy. 7. நீங்குதல்; to be free from, as sin. 8. கடத்தல்; to pass beyond, crossover. 9. உதிர்த்தல்; to shake down. 10. வாங்கிக் கொள்ளுதல்; to get, take. 11. மேற் கொள்ளுதல்; conduct something. 12. விரும்புதல்; to want; wish.

[பரி → பரி-]

பரி³ pari, பெ.(n.) 1. செலவு; motion, gait. 2. வேகம்; speed, rapidity, quickness. 3. குதிரைக்கதி; pace of a horse. 4. குதிரை; horse. 5. குதிரைமரம்; wooden horse used as a contrivance for directing the course of water. 6. உயர்ச்சி; height, elevation, tallness. 7. பெருமை; greatness. 8. கறுப்பு; blackness, darkness. 9. மாயம்; delusion, deception. 10. பருத்தி; cotton plant.

க. பரி.

பரி⁴-த்தல் pari-, 11 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. சுமத்தல்; to bear, carry, sustain. 2. ஆள்வினைபுரிதல்; to carry on, conduct, manage. 3. பாதுகாத்தல்; to guard, protect. 4. பொறுக்கி யெடுத்தல்; to pick up. 5. அணிதல்; to wear.

பரிகம் parigam, பெ.(n.) 1. அகழி; ditch. 2. மதிலுண் மேடை; mound within a rampart. see parigai. 3. மதில்; fortification. 4. அழிக்கை; killing, destroying.

பரிகலம் parikalam, பெ.(n.) 1. தெய்வம், பெரியோர் இவர்கள் நுகர்ந்தெஞ்சிய மிச்சம்; remains of the offerings to garland, food etc., made to a deity or a guru. 2. குரு முதலியோர் உண்டகலம்; plate or eating vessel used by a holy person.

[பரிகரம் → பரிகலம்]

பரிசம் pariṣam, பெ.(n.) 1. மணமகளுக்கு மணமகன் வீட்டாரளிக்கும் பணம், அணிகலன்கள் ஆகியன; jewels etc. presented bride-price. 2. மணமகன் வீட்டார் மணமகன் வீட்டார்க்கு அளிக்கும் பொருட் கொடை; dowry. 3. கூத்திக்குக் கொடுக்கும் முன்பணம்; a concubines fee.

பரிசல் pariṣal, பெ.(n.) சிற்றோடம்; coracle, wicker-boat covered with leather, used to cross the rivers.

[புரி = திரித்தல், முறுக்கல்]

புரி → பரி → பரிசு = வட்ட கூடையோடம்

பரிசு → பரிசல்]

பரிசில் pariṣil, பெ.(n.) கொடை; gift, donation, by a king to a poet, present.

[பரிசல் → பரிசில்]

பரிசு¹ pariṣu, பெ.(n.) 1. குணம்; quality, nature, property. 2. தன்மை; manner, way, method, mode, fashion. 3. நெறிமுறை; order, rule. 4. பெருமை; honour, dignity. 5. சிற்றோடம்; coracle, wicker-boat covered with leather, used to cross rivers. 6. கொடை; gift, donation, present, boon. 7. மானம்; dignity.

பரிசு² pariṣu, பெ.(n.) 1. வெற்றிக்கு உரிய அல்லது பாராட்டுக்கு உரிய செயலுக்கு வழங்கப்படுவது; prize; award. 2. குலுக்கல் முறையில் விழும் பணம்; (of lottery) prize money. 3. அன்பளிப்பு; gift.

புரி - விருப்பப்படுத்து, மகிழ்வு, விரும்பு.

புரி → பரி → பரிசு

மகிழ்விக்கக் கொடுக்கும் அன்பளிப்புப் பொருள் (தேவநேயம்:10:202)

பரிசுச்சீட்டு pariṣu-c-ṣiṭṭu, பெ.(n.) குலுக்கல் முறையில் தேர்ந்தெடுத்துப் பணம் பரிசாகத் தருவதற்கு விற்கப்படும், வரிசை எண் அச்சிட்ட தாள்; lottery ticket.

[பரிசு + சீட்டு]

பரிதி paridi, பெ.(n.) 1. ஒளிவட்டம்; halo round the sun or moon. 2. வட்டவடிவு; circle, circumference. 3. கதிரவன்; sun. 4. தேருருளை; wheel of a car. 5. சக்கராயுதம்; discus. 6. ஒளி; light, lustre, radiance, brightness. 7. வேள்வித்தூண்; sacrificial stake. 8. ஓமாலிகையைச் சுற்றியிடப்படும் நாணற்புல்; the bunches of reed grass laid round a sacrificial fire. 9. திருக்குறளுரை யாசிரியருள் ஒருவர்; one of the commentators of the kuṛaḷ.

புரிதல் = வளைதல்

புரி → பரி → பரிதி

பரிதி - வட்டவடிவு (வ.மொ.வ.2:33)

பரிந்துரை¹ parindurai, பெ.(n.) கருத்து, ஓர்வு ஆகியவற்றை பயன்படுத்திக் கொள்ளும்படி அல்லது நடைமுறைப்படுத்தும்படி முன்வைத்தல்; make recommendation, recommend.

பரிந்துரை² parindurai, பெ.(n.) 1. இவ்வாறு செய்யலாம் என்னும் முறையில் வழங்கும் கருத்து; ஓர்வு; recommendation. 2. ஒருவருக்கு சார்பான எழுத்து அல்லது பேச்சு; recommendation (for a post, etc.).

பரிமாற்றம் parimāṛram, பெ.(n.) 1. மாற்றிக் கொள்ளுதல்; exchanging interchanging. 2. நெறி முறைகளைக் கைக்கொள்ளல்; observance of prescribed rules and conventions. 3. நடத்தை; behaviour, conduct. 4. நோய் பரவியிருக்கை; prevalence, as of disease. 5. கலந் திருக்கை; intercourse familiarity. 6. கள்ளப் புணர்ச்சி; illicit intercourse.

[பரி + மாற்றம்]

பரிமாறு¹-தல் parimāru-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மாற்றிக் கொள்ளுதல்; to give and take, exchange, interchange. 2. உணவு படைத்தல்; to distribute, serve, as food to guests. 3. நுகர்தல்; to enjoy. 4. பணிமாறுதல்; to render service by fanning, blowing an instrument, etc. 5. கையாளுதல்; to use, as utensil, to handle, as furniture. 6. உட்கொள்ளுதல்; to partake of, as food or drink. 7. புணர்தல்; to copulate with.

[பரிமாறு → பரிமாறு-]

பரிமாறு²-தல் parimāru-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நடமாடுதல்; to go frequently; to resort, as men or animals. 2. பரவுதல்; to prevail, as epidemic. 3. பரவுதல்; to move about. 4. செலாவணியாதல்; to circulate, as money. 5. ஒழுக்குதல்; to conduct oneself. 6. உலாவுதல்; to walk about, as a convalescent person.

[பரிமாறு → பரிமாறு-]

பரிய pariya, பெ.அ.(adj.) பருத்த; thick, large, brig.

க. பிரிய.

[பல் → பர் → பரு → பரிய → பெரிய]

பரிவட்டம் parivaṭṭam, பெ.(n.) 1. ஆடை; garment, cloth, robe. 2. கோயில் மதிப்புரவாக வணங்குவோர் தலையைச் சுற்றிக்கட்டும் கடவுளாடை; vestment of a deity tied round the head of its devotee, as a mark of honour. 3. பணிக்கு அடையாளமாக அரசன் அளிக்கும் நிலைக்கவசம்; robes given by a king to a person on his appointment to an office. 4. துயர (துக்க) காலத்தில் தலையிற் கட்டுஞ் சீலை; head-dress worn in mourning. 5. நெய்வார் கருவி வகை; a weavers instrument.

மறுவ. ஊர்கோள், வட்டம், பரிவேடம்.

[பரி + வட்டம்]

பரிவாரம் parivāram, பெ.(n.) 1. சூழ்வோர்; train, retinue, attendants. 2. படை; army, body of troops. 3. ஏவலாளர்; servants. 4. மறவர் அகம்படியருள் ஒரு பிரிவினர்; a sub-division of Maṛavar and agambadiyar castes. 5. கோயம்புத்தூர், திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை, திருநெல்வேலி மாவட்டங்களிலுள்ள தொட்டிய பெரு நிலக்கிழார்கள்; the Tottiya zamindars in the districts of coimbatore, Trichirapally, Madura and Thinnevelly. 6. உறை; case, sheath.

பரிவு parivu, பெ.(n.) 1. அன்பு; affection. 2. பத்தி; devotion, piety. 3. இன்பம்; delight, pleasure. 4. ஈரநெஞ்சு; sympathy. 5. வருத்தம்; distress, affliction. 6. குற்றம்; fault, defect. 7. முதிர்ச்சி; ripeness.

[பரி → பரிவு]

பரு¹-த்தல் paru-, செ.கு.வி.(v.i.) 1. சதைப்பற்று மிகுதல்; பெருத்தல்; grow fat. 2. (தடி முதலியவை) சுற்றளவில்

பெரிதாக இருத்தல்; be thick and round.

பரு² paru, பெ.(n.) 1. முகமுதலியவற்றில் உண்டாஞ் சிறுகட்டி வகை; pimple, as on the face; pustule; blotch. 2. சிலந்திப் புண்; boil. 3. கணு; node. 4. கடல்; sea. 5. மலை; mountain. 6. மேலுலகம்; heaven. 7. நெல்லின் முளை; sprout of paddy plant.

பருக்கை parukkai, பெ.(n.) 1. பருமனாகை; becoming bulky. 2. சோற்றவிழ்; single grain of cooked rice. 3. பருக்கைக் கல்; small pebbles. 4. பளிங்கு; crystal. 5. புல்லன்; a mean fellow.

பருகு-தல் parugu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. குடித்தல்; to drink. 2. உண்ணுதல்; to eat, devour. 3. நுகர்தல்; to enjoy.

[பருகு → பருகு-]

பருத்தி parutti, பெ.(n.) 1. பஞ்சு உண்டாகும் செடிவகை; indian cotton-plant. 2. பஞ்சு; cotton.

[பரு → பருத்தி]

பருந்து parundu, பெ.(n.) 1. பறவை வகை; common kite. 2. வளையல்; bracelet.

க. பர்து; ம. பருந்து.

மறுவ: பாறு, சேனம், கங்கம், பாரசிகை.

பருப்பு paruppu, பெ.(n.) 1. உடைத்துக் காயவைத்துச் சமையலுக்குப் பயன்படுத்தும் துவரை, உளுந்து போன்றவற்றின் விதை; dhal; tentil. 2. வெந்த துவரம் பருப்பு; cooked dhal. 3. சில வகைத் தாவரங்களில் ஓட்டுக்குள் இருப்பது அல்லது தோல் மூடி வெளியில் தெரியும் படியாக இருப்பது; nut (of some plants). 4. தேங்காயின் வெண்ணிறச் சதைப் பகுதி; kernel (of coconut).

பருப்பொருள்¹ paru-p-porul, பெ.(n.) கண்ணால் காணக் கூடியதும் தொட்டு உணரக் கூடியதுமான பொருள்; object that can be seen or felt; concrete object.

பருப்பொருள்² paru-p-porul, பெ.(n.) செய்யுளில் வெளிப்படையாகத் தெரியும் பொருள்; obvious meaning.

பருமன் paruman, பெ.(n.) 1. ஒரு பொருளுக்கான எடையைத் தரும் பரிமாணம்; கணம்; thickness. 2. (ஒருவரின் உடலைக் குறிக்கையில்) சரிக்குச் சரியைவிடச் சதைப் பற்ற மிகுந்த நிலை; (of ones body) bulkiness; plumpness.

பருமை parumai, பெ.(n.) 1. பருத்திருக்கை; thickness, bulkiness, corpulence. 2. பெருமை; greatness. 3. பருமப் படியான தன்மை; roughness, coarseness, grossness. 4. இன்றியமையாமை; seriousness, importance, gravity.

க. பெர்மெ.

[பரு → பருமை]

பருவம்¹ paruvam, பெ.(n.) 1. காலம்; time, term, period, season. 2. காருவா அல்லது வெள்ளுவா; new or full moon. 3. கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில் முதுவேனில் என்ற ஆறு பருவங்கள்; the six seasons of two months each. kār, kūdir, muṇ-pani, piṇ-pani, iḷa-vēṇil mudu-vēṇil. 4. மாதம்; month. 5. மழைக்காலம்; rainy season, that of the north-east monsoon. 6. தக்க காலம்; suitable, proper time, opportunity, time or period for any action or pursuit. 7. பயிரிடுதற்குரிய காலம்; proper season for agricultural operations. 8. ஆண்டு; year. 9. அகவை; age, period of life. 10. இளமை; youthfulness, juvenility. 11. பயனளிக்குங்காலம்; fruit-bearing period. 12. ஆடவர் பெண்டிற்குரிய வெவ்வேறு வாணாட்கால நிலைகள்; various stages of life in males and females. 13. கணு; knot, joint in the human body or plants. 14. நூலின் ஒரு கூறு; section of a book; chapter. 15. நிலைமை; state of things; aspect, position, circumstances. 16. உயர்ச்சி; elevation. 17. அளவு; degree, rate, proportion. 18. கதிரவன் ஒவ்வொரு ஓரையிலும் புகும் காலம்; time of the sun's entering a new sign of the zodiac. 19. உவாமறுநாள், என்மி, ஒன்மி உவாமுன்னிருநாள், காருவா அல்லது வெள்ளுவா என்னும் ஒவ்வொரு இருகிழமையிலும் வரும் ஐந்து சிறப்பு நாட்கள்; the five religious ceremonial days in each fortnight, viz. muṭṭhāmpirai, Eṭṭāmpirai, onpaṭhāmpirai, paṭhinmūndrām, kāruvā or velluvā. முதலாம் பிறை, எட்டாம் பிறை, ஒன்பதாம் பிறை, பதின்மூன்றாம் பிறை, காருவா அல்லது வெள்ளுவா. 20. பருவப்பனை (நெல்லை); season of palimyra-tree. 21. கம்மதியர் திருவிழாவகை; a muhammadan festival. 22. பக்குவம்; suitability.

[பருவம் = பழுத்தல் காலம். பழு → பரு → பருவு → பருவம்]

பருவம்² paruvam, பெ.(n.) 1. ஒருவர் அல்லது ஒன்று தோன்றியதிலிருந்து கடந்து வருகிற வளர்ச்சி நிலை; stage (in the development of s.o. or sth); season-hood. 2. பெண் இல்லற வாழ்க்கையில் பங்கேற்பதற்கு உரிய முதிர்ச்சி; (of women) puberty; coming of age. 3. வேளாண்மையில் குறிப்பிட்ட தொழிலுக்கான காலம்; தட்பவெப்ப நிலையில் குறிப்பிட்ட நிலைக்கான காலம்; (of agriculture climate) season.

பருவமழை paruva-maḷai, பெ.(n.) உரிய காலத்திற் பெய்யும் மழை; seasonal rain. (monsoon rain).

[பருவம் + மழை]

பருவரல் paruvaryl, பெ.(n.) 1. துன்பம்; suffering, affliction. 2. பொழுது; time.

[பருவா → பருவரல்]

பல்¹ pal, பெ.(n.) 1. வாயில் வைத்துக் கடித்து மெல்லுவதற்கு ஏற்றவகையில் இரு தாடைகளிலும் வரிசையாக அமைந்திருக்கும் தட்டையான அல்லது கூரிய முனை கொண்ட உறுதியான வெண்ணிற உறுப்பு; tooth, fang. 2. யானை பன்றி முதலியவற்றின் கொம்பு; tusk. 3. நங்கூர நாக்கு; fluke of an anchor. 4. சக்கரம் வாள் முதலியவற்றின் பற்போன்ற கூர்; cog of a wheel; tooth of a saw or sickle. 5. சீப்புப்பல்; tooth of a comb. 6. காலிறங்காத சேலையில் கோத்து வாங்கும் மொக்கு; scollop in the border of a garment; indentation; notch. 7. வெள்ளைப்பூண்டு முதலியவற்றின் தனித்தனியான உள்ளீடு; the inner tooth-like piece, as of garlic. 8. தேங்காய் உள்ளீட்டின் சிறுதுண்டு; small piece of coconut pulp.

தெ. பலு; க. ஹல்; ம. பல்.

மறுவ : எயிறு, முறுவல், நகை, மூரல்.

பல்² pal, பெ.அ.(adj.) மிகுந்த, பல; many.

[பல் → பல்] (செல்வி, வைகாசி 74. பக்.310)

பல்கலைக்கழகம் pal-kalai-k-kaḷagam, பெ.(n.) 1. தேர்வுகள் நடத்துதல், பட்டப்படிப்பு வகுப்புகள் நடத்துதல் போன்ற பணிகளைச் செய்வதும் ஆராய்ச்சி நடுவமாக விளங்குவதுமான உயர்கல்வி நிறுவனம்; university. 2. ஆராய்ச்சியை மட்டும் மேற்கொள்கிற உயர் கல்வி நிறுவனம்; centre for advanced research (on the model of a university).

[பல் + கலை + கழகம்]

பல்கு-தல் palgu-, செ.கு.வி.(v.i.) 1. பலவாதல்; to increase, as in number or quantity. 2. மிகுதல்; to multiply enhance, intensity.

[பல் → பல்கு-,] (செல்வி, வைகாசி '74 பக். 510)

பல்லக்கு pallakku, பெ.(n.) 1. ஆட்கள் தூக்கிச் செல்லும் ஊர்தி வகை; palanquin. 2. பல்லக்கு போன்ற புனைவுடைய பாடை; funeral bier.

க. பல்லக்கி; ம. பல்லக்கு; பிரா. பல்லங்க; க. பரியங்க்க.

[பல் → பல்லக்கு] (செல்வி, வைகாசி, '74 பக். 510).

பல்லாங்குழி pallāṅkuḷi, பெ.(n.) 1. பதினான்கு குழி கொண்ட ஒருவகை விளையாட்டிற்கு உதவும் பலகை; a thick plank with 14 hollows used in a particular kind of game. 2. சோகி முதலியவற்றால் பல்லாங்குழிப் பலகையில் ஆடும் விளையாட்டு; the game played with cowries, etc., on a pallāṅkuḷi.

ம. பல்லாங்குழி.

மறுவ. பாண்டி.

[பன்னான்கு + குழி → பல்லாங்குழி]

பல்லாண்டு pa-lāṅḍu, பெ.(n.) 1. பலயாண்டு; many years. 2. நீடுவாழ்க என்னும் வாழ்த்து; a benediction of longevity.

[பல் + ஆண்டு]

பல்லி palli, பெ.(n.) 1. சுவரில் ஊர்ந்துசெல்லும் சிற்றூயிரி வகை; wall lizard. 2. பூடுவகை; a creeping plant. 3. சிற்றூரின் அரைக் கூறு; half of the unite of village. 4. கற்சிலைப்புள்; a bird.

க. ஹல்லி.

புல்லுதல் - பொருந்துதல், ஒட்டுதல்

(புல்லி) → பல்லி = சுவரில் ஒட்டிக் கொண்டிருப்பது. (வ.மொ.வ.2:33)

பல்லியம் palliyam, பெ.(n.) பல்வகை வாச்சியங்கள்; musical instruments of all sorts.

[பல் → பல்லியம்]

பல pala, (pron.) ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவை; many, several, diverse.

க. ஹல; ம. பல.

[பல் → பல]

பலகணி pala-kaṇi, பெ.(n.) 1. சாளரம்; lattice window. 2. கண் வாயில்; wicket.

[பல் → பல + கண் + இ]

மறுவ. காலதர், சாளரம், குறுங்கண், நூழை, சாளரவாயில், நூழை.

பலகை palagai, பெ.(n.) 1. மரப்பலகை; board, plank. 2. உழவிற் சமன்படுத்தும் மரம்; levelling plank. 3. சூதாட உதவுவதும் கோடுகள் வரையப்பட்டதுமான பலகை; gaming table. 4. நெடும்பரிசை; long shield, buckler. 5. பறைவகை; a drum. 6. யானைமேற்றவிசு; seat on an elephants back, howdah. 7. எழுதுபலகை; tablet, slate. 8. ஒருவகை வரிக்கூத்து; masquerade dance. 9. தொட்டிச்செய்நஞ்சு வகை; a mineral poison. 10. வயிரத்தின் குணங்களுளொன்று; a quality of the diamond.

க. ஹலகை.

பலசரக்கு pala-sarakku, பெ.(n.) பலவகைப் பண்டம்; groceries, goods of various kinds; food stuffs.

க. ஹலசரகு.

[பல + சரக்கு]

பலுக்கு-தல் palukku-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தெளிய

ஒலித்தல் உச்சரித்தல்; to be pronounced clearly. 2. தற்புகழ்ச்சி யாகப் பேசுதல்; to boast. 3. பேசுதல்; to speak.

தெ. பலுகு.

[பணி → பனி → பலி → பலு → பலுக்கு → பலுக்கு-]

பவ்வம் pavvam, பெ.(n.) 1. கடல்; ocean. 2. நீர்க்குமிழி; water bubble. 3. நுரை; froth, foam, spume.

[பா → பாவு → பவ்வு → பவ்வம்]

பவழம் pavaḷam, பெ.(n.) அணிகலன்களில் பதிப்பதற்குப் பயன்படுத்தும் இளஞ்சிவப்பு நிறத்தில் கிடைக்கும் கடல்வார் உயிரினங்களின் எலும்பிலிருந்து பெறும் விலை மதிப்புடைய பொருள்; (pink or red) coral.

பவளம் pavaḷam, பெ.(n.) ஒன்பான் மணியுள் ஒன்று; red coral, stony axis of stem of gor-gonian one of onbāṅ-maṅi.

மறுவ. துகிர், துப்பு, அரத்தம், துவர்.

[பவளம்]

பவளவிழா pavaḷa-viḷā, பெ.(n.) எழுபத்தைந்தாம் ஆண்டின் நிறைவை ஒட்டிக்கொண்டாடப்படும் விழா; celebration marking the completion of 75th year; (in India) platinum jubilee.

[பவளம் + விழா]

பவானி pavāṅi, பெ.(n.) 1. உமாதேவி; parvati. 2. காவிரியிற் கலப்பதோர் கிளையாறு; a tributary of the kāvēri.

பழக்கம் paḷakkam, பெ.(n.) 1. பயிற்சி; initiation, training, exercise, use. 2. வழக்கம்; habit, practice, custom. 3. அறிமுகம்; conversation, intimacy, intercourse, acquaintance, association. 4. ஒழுக்கம்; manners, behaviour. 5. திறமை; expertness, cleverness, dexterity acquired by practice. 6. அமைதிக்குணம்; tameness; domestication.

[பழகு → பழக்கம்]

பழக்கு-தல் paḷakku-, 8 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பழகச் செய்தல்; to train, domesticate. 2. பழக்கம் ஏற்படும்படி செய்தல்; make a habit of (sth.); habituate (oneself to sth.).

க. பழக்கிச.

[பழக்கம் → பழக்கு-]

பழகு-தல் paḷagu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பயிலுதல்; to practise, to become initiated; to be used; to be habituated. 2. உறவு கொள்ளுதல்; to become acquainted, to be familiar. 3. பதப்படுதல்; to become fitted, tempered, wholesome, as a utensil or tool. 4. சாதுவாதல்; to become broken or trained, as an animal; to be tamed, as a savage. 5. இணக்கமாதல்; to agree as a house village, etc. 6. ஊடாடுதல்; to be customary, familiar. 7. நாட்படுதல்;

to be old.

பழங்கண் paḷaṅ-kan, பெ.(n.) 1. துன்பம்; distress, affliction, sorrow, vexation. 2. மெலிவு; loss of strength, or power, weariness, lassitude emaciation, thinness. 3. ஒலி; sound.

[பழ-மை + கண் → பழங்கண்]

பழங்குடி paḷa-ṅ-kuḍi, பெ.(n.) பழமையான குடி; ancient family.

[பழமை + குடி]

பழசு paḷaśu, பெ.(n.) நாட்பட்டது; that which is old or damaged by time.

க. பழசு.

[பழமை → பழசு]

பழஞ்சொல் paḷa-ṅ-col, பெ.(n.) பழமொழி; proverb, maxim.

[பழம் + சொல்]

பழம்¹ paḷam, பெ.(n.) 1. கனி; fruit, ripe fruit. 2. அகவை முதிர்ந்தோன்; very aged person. 3. நற்பயன்; fruitfulness, success. 4. ஆட்டக்கெலிப்பு; winning points, as in a game of tick-tack. 5. முக்கால்; three quarters.

[பழு → பழம்]

பழம்² paḷam, பெ.அ.(adj.) முந்திய; கடந்தகால; பழைய; ancient; old; olden (days).

[பழமை → பழம்]

பழம்பெரும் paḷa-m-perum, பெ.அ.(adj.) அகவை முதிர்ந்த பட்டறிவு மிகுந்த; veteran.

[பழம் + பெரும்]

பழம்பொருள் paḷam-poruḷ, பெ.(n.) 1. கடவுள்; god. 2. புதையல்; hidden treasure. 3. பழையபொருள்; an ancient thing.

[பழம் + பொருள்]

பழமை paḷamai, பெ.(n.) 1. தொன்மை; oldness, ancientness, antiquity. 2. தொன்மையானது; that which is ancient, as a place; that which is antiquated or old fashioned. 3. வழங்காதொழிந்தது; what is obsolete. 4. சார மின்மை; staleness, vapidness, insipidity. 5. முதுமொழி; old saying, proverb. 6. நெடுநாட்பழக்கம்; long established intimacy. 7. நாட்பட்டதால் ஏற்படுஞ் சிதைவு; decay from age. 8. பழங் கதை; ancient history; chronicle. 9. மரபு; long established usage or custom.

[பழமை → பழமை]

பழமொழி paḷa-moḷi, பெ.(n.) 1. முதுசொல்;

மக்களிடையே நீண்டகாலமாக வழங்கி வருவதும், பேச்சு வழக்கிலும், எழுத்து வழக்கிலும் சான்றாகக் காட்டப்படுவதுமான கருத்துத் தொடர்; proverb, maxim. 2. பதினெண் சீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்றும், முன்றுறை யரையனார் இயற்றியதும் ஒவ்வொரு செய்யுளும் ஒவ்வொரு பழமொழியுடன் கூடியதாய் அறநெறி கூறுவதும் 400 செய்யுட்கள் கொண்டதுமான நூல்; an ancient didactic work of 400 stanzas, by munṛurai-y-araiyaṅar each explaining a principle of conduct by means of a proverb, one of patinen-ki-k-kaṇakku.

[பழமை + மொழி]

மறுவ. பழமொழி நானூறு.

பழனம் paḷaṇam, பெ.(n.) 1. வயல்; paddy field. 2. மருதநிலம்; agricultural land. 3. பொய்கை; tank.

[பழம் → பழன் → பழனம்]

பழி¹-த்தல் paḷi-, 11 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. இகழ்தல்; to blame, censure, ridicule, revile. 2. புறங்கூறுதல்; to slander, calumniate.

பழி² paḷi, பெ.(n.) 1. இகழ்ச்சி; blame, censure, reproach, ridicule. 2. அலர்; slander, calumny. 3. குறை; complaint, imputation charge, disparagement. 4. குற்றம்; fault, crime. 5. கரிசு; sin guilt. 6. பழிதீர்த்தல்; revenge, vengeance, vindictiveness. 7. பொய்; falsehood, deceit. 8. பகை; discord. 9. ஒன்றுக்கும் உதவாதவன்; worthless fellow.

பழிச்சு-தல் paḷiccu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. புகழ்தல்; to praise, extol, eulogise. 2. வணங்குதல்; to adore, worship. 3. வாழ்த்துதல்; to bless. 4. கூறுதல்; to announce, tell.

[வழுத்து → பழிச்சு → பழிச்சு-]

பழிப்பு paḷippu, பெ.(n.) 1. இகழ்ச்சி, அவமதிப்பு; scorn, contempt, blasphemy. 2. குற்றை; slander. 3. குற்றம்; blame, guilt. 4. குறை; defect.

[பழி → பழிப்பு]

க. பழிவு.

பழிவாங்கு-தல் paḷi-vāṅgu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) தீமைக்குத் தீமை செய்தல்; to wreak vengeance, avenge.

[பழி + வாங்கு]

பழு-த்தல் paḷu-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பழமாதல்; to ripen, grow ripe, as fruits, grain. 2. முதிர்ந்தல்; to grow mature, arrive at perfection as in knowledge, science. 3. மூப்படைதல்; to become old. 4. பக்குவமாதல்; to become fit, as for salvation. 5. கைவருதல்; to be trained; to become experienced. 6. பரு முதலிய முற்றுதல்; to suppurate, come to head, as a boil. 7. மனங்கனிதல்; to melt, as heart. 8. நிறம் மாறுதல்; to change colour by age, as ivory, horn, grain; to become pale or yellowish, as the body by

disease; to be discoloured as the teeth. 9. வெற்றியடைதல்; to become successful. 10. செழித்தல்; to prosper. 11. மிகுதல்; to abound. 12. காரம் முதலியன கொடாமையால் (மகப்பெற்ற) புனிற்றீன்ற வயிறு பெருத்தல்; to become flably and weak, as the abdomen of a woman after-child-birth for want of stimulants. 13. பழுப்பு நிறமாதல்; to take a fine brilliant colour, as gold, red-hot iron. 14. குழைதல்; to become flexible, pliant. 15. செலவழிதல்; blow money on something.

க. பண்.

[புல் → புள் → பள் → பளு → பழு + பழு-]

பழுது paḷutu, பெ.(n.) 1. பயனின்மை; unprofitableness. 2. குற்றம்; defect, blemish, flaw, fault. 3. சிதைவு; damage, injury, ruin. 4. பதனழிந்தது; anything tainted rotten, putrid, marred. 5. பிணமாயிருக்குந்தன்மை; the state of being a corpse. 6. பொய்; lie. 7. வறுமை; poverty. 8. தீங்கு; evil. 9. உடம்பு; body. 10. ஒழுக்கக்கேடு; moral evil, turpitude. 11. இடம்; place. 12. நிறைவு; fullness.

[பாழ் → பழுது]

பழுதை paḷudai, பெ.(n.) 1. வைக்கோற்புரி; thick twist of straw, used as a rope. 2. கயிறு; rope. 3. பாம்பு; snake, as resembling straw.

[வல் → பல் → பலு → பழு → பழுதை]

பழுப்பு paḷuppu, பெ.(n.) 1. பொன்னிறம்; ripeness; yellowness of fruits; change of colour; natural colour of gold. 2. அரிதாரம்; yellow orpiment. 3. முதிர்ந்து மஞ்சணிறம் அடைந்த இலை; leaf burned yellow with age. 4. சிவப்பு; pink, reddish colour; light pink, as of cloth. 5. சீழ்; pus.

[பழு → பழுப்பு]

பழுவம் paḷuvam, பெ.(n.) 1. காடு; forest. 2. தொகுதி; multitude, crowd.

[புல் → பல் → பலு. பழு → பழுவம்]

பழையர் paḷaiyar, பெ.(n.) 1. முன்னோர்; the ancients. 2. கள்விற்போர்; toddy sellers.

க. பழையர்.

[பழைமை → பழையர்]

பள்ளி paḷli, பெ.(n.) 1. தாழ்வான இடம்; lower place. 2. சிற்றூர்; small village. 3. இடையர்சேரி; herdsman's village. 4. நகரம்; town. 5. முனிவர் இருப்பிடம்; hermitage, cell of recluse. 6. கோயில்; temple. 7. சமண, புத்தக் கோயில்; temple, place of worship, especially of Jains and buddists. 8. அரசருக்குரிய அரண்மனை முதலியன; place, anything belonging to royalty. 9. வேலைக் களம்; workshop. 10. மக்கட்படுக்கை; sleeping place or bed. 11. தூக்கம்; sleep. 12. விவங்கு

துயிலிடம்; sleeping place of animals. 13. பள்ளிக்கூடம்; school. 14. அறை; room, chamber. 15. அறச்சாலை; alms-house. 16. சாலை; enclosure. 17. வன்னியர்; the vanniya caste. 18. குறும்பர்; petty rulers. 19. பயிலகம்; institute offering training.

க. பள்ளி.

புல் = துளைத்தல்

புல் → புள் → பள் → பள்ளி

பளி - பள்ளம் - தாழ்விடம், தாழ்நிலம் (தேவநேயம். ப. 10:97)

பள்ளை pallai, பெ.(n.) 1. குள்ளம்; that which is short and stocky, as a person or an animal. 2. ஆடு; sheep or goat. 3. வயிறுபருத்த விலங்கு; pot-bellied animal.

[பள் → பள்ளை]

பள்ளையம் pallaiyam, பெ.(n.) 1. உண்கலம்; dish. 2. சிறுதெய்வத்துக்குப் படைக்கும் படையல்; offerings to demons or inferior deities.

ம. பள்ளயம்.

[பள் → பள்ளையம்]

பளகர் palagar, பெ.(n.) 1. மூடர்; stupid persons. 2. குற்றமுடையவர்; guilty persons.

[பளகு → பளகர்]

பளபளப்பு palapalappu, பெ.(n.) ஒளியால் ஏற்படும் மினுமினுப்பு; glitter; sheen.

[பளபள → பளபளப்பு]

பளிங்கு¹ palingu, பெ.(n.) 1. படிகம்; crystal, crystal quarte. 2. கண்ணாடி; mirror. 3. வெள்ளி; the planet venus. 4. கருப்பூரம்; camphor.

பிரா. பளிக, ஸ்படிக.

மறுவ. படிகம், பளிங்கு, பருக்கை, காழ்.

[பளி → பளிங்கு] வே.க.101.

பற்றம் parram, பெ.(n.) 1. கற்றை; collection, mass, as of hair. 2. கூட்டம்; crowd, multitude. 3. கனம்; thickness, bulk. 4. வீக்கம்; swelling. 5. துணையாகப் பிடிக்கை; grasping, takinghold, bearing. 6. நன்றியறிவு; gratitude.

[பற்று → பற்றம்]

பற்று¹-தல் parru-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பிடித்தல்; to grasp, seize catch, hold. 2. ஏற்றுக் கொள்ளுதல்; to receive, accept, embrace. 3. மனத்துக் கொள்ளுதல்; to embrace, adhere to. 4. தொடுதல்; to touch. 5. உணர்தல்; to apprehend, comprehend. 6. ஓட்டுதல்; to drive, as sheep

bullocks.

க. பட்டு; ம. பற்று.

[பற்று → பற்று-]

பற்று²-தல் parru-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நிறம் பிடித்தல்; to hold, as colour. 2. தீ முதலியன மூளுதல்; to be kindled, as fire, anger, desire, to be ignited. 3. பயனுறுதல்; to have effect, as drugs. 4. தகுதியாதல்; to be fitting, qualified. 5. ஒட்டுதல்; to stick. 6. பொருந்துதல்; to become joined to or welded together as metals soldered. 7. போதியாதல்; to be sufficient. 8. உறைத்தல்; to smart, to fed pungent, as pepper in the eyes. 9. உண்டாதல்; to form, as rust flower, etc.

பற்று³-தல் parru-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. நோய் முதலியவை ஒருவரை தொற்றுதல்; (of disease, etc.) catch; infect (with). 2. (ஏனங்கள் முதலியவற்றில்) படிதல்; ஒட்டுதல்; stick (to the bottom of a vessel). 3. (ஒருவரிடமிருந்து பணம், பொருள் முதலிய வற்றைக்) கட்டாயப்படுத்திப் பறித்தல்; sponge (sth. off).

பற்று⁴ parru, பெ.(n.) 1. பிடிக்கை; grasp, grip, seizure. 2. ஏற்றுக்கொள்கை; acceptance. 3. அகப்பற்று, புறப்பற்றுக்களாகிய நேயங்கள்; adherence, attachment, affection, clinging of the minds of sensual objects. of two kinds. viz., aka-p-parru, pura-p-parru. 4. தொடர்பு; connection, affinity bond. 5. ஓட்டு; piece put on or nailed on for strength. 6. பற்றாகு; solder. 7. பசை; paste, glue. 8. அட்டகலத்திற் பற்றிப் பிடித்திருக்கும் சோற்றுப் பருக்கை; particles of boiled rice adhering to the cooking pot. 9. சோற்றுப் பருக்கையொட்டியுள்ள ஏனம்; pot containing particles of food adhering to it, as impure. 10. உரிமையிடம்; place under one's possession. 11. தங்குமிடம்; resting place. 12. பல ஊர்களுடைய நாட்டுப்பகுதி; portion of a country consisting of many villages. 13. பெற்றுக் கொண்ட பொருள்; receipt, things received. 14. பற்றுக்கோடு; support. 15. அன்பு; love, devotion. 16. நட்பு; friendship. 17. வீட்டுநெறி; path to salvation. 18. செல்வம்; riches, treasure. 19. இல்வாழ்க்கை; family life. 20. கொள்கை; purpose, intention, principle.

க. பட்டு; ம. பற்று.

பற்றுக்கோல் parru-kōl, பெ.(n.) 1. ஊன்றுகோல்; walking stick. 2. மாடுகளுக்குச் சூடு போட உதவும் இருப்புக்கோல்; iron-rod used to brand oxen. 3. ஈயம் பற்றவைக்கும் கருவி; soldering iron. 4. கம்மக் கருவியினொன்று; black smiths pole. 5. பொருளைப் பிடித்து எடுப்பதற்கான இடுக்கி அல்லது இடுக்கி போன்ற கருவி; a kind of tongs.

[பற்று + கோல்]

பற்றுதல் parrutal, பெ.(n.) 1. அன்பு; love, attachment

fondness. 2. பத்தி; devotion, devotedness. 3. நம்பிக்கை; confidence, fidelity. 4. பிடித்துக் கொள்ளுதல்; to hold.

[பற்று → பற்றுதல்]

பற-த்தல் para-, 3 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பறவை, பஞ்சு முதலியன வானத்திற் செல்லுதல்; to fly, hover, flutter or float in the air, as light bodies. 2. வேகமாய்ச் செல்லுதல்; to move with celerity or great velocity; to hasten. 3. விரைதல்; to be in a hurry, to be overhasty. 4. அமைதியற்று வருந்துதல்; to be greatly agitated. 5. சிதறியொழிதல்; to be scattered, dispersed, to disappear.

க. பறு; ம. பறக்க.

[பற → பற-]

பறட்டை parattai, பெ.(n.) 1. செழிப்பற்றது; that which is dry or wilted. 2. தூற்று மயிர்; tangled locks, shaggy, bushy hair. 3. பறட்டைக்கீரை; a kind of greens. 4. இன்மையைக் குறிக்கும் ஒரு விளையாட்டுக் குறியீடு; a term used in a game, meaning 'nothing'. 5. ஒரு இகழ்ச்சிமொழி; a term of reproach.

க. பறட்டை.

[பர → பரடு → பரட்டை → பறட்டை] (மு.தா. 133).

பறண்டை parandai, பெ.(n.) 1. ஒருவகை வாச்சியம்; a musical instrument. 2. கைமுட்டியின் மொழி; in knuckle.

[பற → பறண்டு → பறண்டை]

பறவை paravai, பெ.(n.) 1. புள்; bird. 2. சிறகு; wing, feather. 3. வண்டு; bee. 4. காக்கை (அவிட்டம்); the 23rd star. 5. அம்மை வகை; a kind of measles. 6. பறக்கும் பாம்பு; flying snake.

[பற → பறவை]

பறி¹-தல் pari-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஓடிப்போதல்; to slip out run away, as a horse; to flow out quickly, as water. 2. நிலைபெயர்தல்; to be displaced suddenly; to be capsized; to give way; to be titted; to be uprooted. 3. வெளிப்படுதல்; to escape, as breath in sighing as air from a bottle; to fly off, as steam, as heat from the system. 4. எய்யப்படுதல்; to be discharged as an arrow. 5. ஒலியுடன் வெளிப்படுதல்; to explode; to be voided, as wind from the stomach or bowels. 6. முன்செல்லுதல்; to move forward as the sight in reading, the feet in walking. 7. கட்டவிழ்தல்; to be loosened, as bonds. 8. இல்லாமற் போதல்; to be lost, as property, office or influence. 9. தொலைவு நிலையாதல்; to be at a distance. to get to a distance.

[பற → பறி-]

பறி²-தல் pari-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஓட்டிப் போதல்; to sink in, as the belly by starvation. 2. திரட்டப்படுதல்; to be gathered, collected as tribute, debt. 3. அறுதல்; to

be cut off, torn apart, as roots. 4. உண்டாதல்; to sprout, shoot up. 5. தணிதல்; to subside, fall down, as temperature. 6. தீர்மானப்படாதிருத்தல்; to remain unsettled.

பறி³-த்தல் pari-, 11 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. செடியிலிருந்து இலை முதலியவற்றை வலிய நீக்குதல்; to pluck, crop, pick off with a twist. 2. பிடுங்குதல்; to weed, eradicate, to pull out, as an arrow. 3. வலிதிற் கவர்தல்; to take by force, to usurp, grasp., extort, rub, plunder, confiscate. 4. தோண்டுதல்; to dig, excavate. 5. பாரம் இறக்குதல்; to unload. 6. அழித்தல்; to destroy. 7. நீக்குதல்; to abandon to dismiss.

[பற → பறி → பறி-]

பறி⁴ pari, பெ.(n.) 1. மீன் பிடிக்குங் கருவி; contrivance for catching fish. 2. பிடுங்குகை; plucking, cropping, picking off. 3. கொள்ளை; seizure, plunder, depredation, pillage, extortion. 4. இறக்கின பாரம்; goods unloaded or discharged, as from a cart, a boat. 5. பனையோலைப் பாய்; mat of palm leaf. 6. உடம்பு; body. 7. பொன்; gold, a slang term.

[பறி → பறி]

பறிபோ-தல் pari-pō-, 8 செ.கு.வி.(v.i.) கொள்ளையிடப் படுதல்; to be plundered.

[பறி + போ-]

பறிமுதல் parimudal, பெ.(n.) 1. அரசால் கவர்ந்து கொள்ளப்பட்ட பொருள்; confiscated property. 2. கொள்ளையிடப்பட்ட பொருள்; things plundered from a person.

[பறி + முதல்]

பறிவு parivu, பெ.(n.) 1. கழிவு; discharge, sudden dislodgement, slipping out. 2. அதிர்கை; snapping, explosion. 3. நிலை பெயர்கை; giving way, as a post. 4. ஓட்டிப்போகை; sinking, falling in, as of the belly.

[பறி → பறிவு]

பறிவை parivai, பெ.(n.) 1. சீந்தில்; moon creeper. gulancha. 2. நந்தியாவட்டம்; east indian rosebay; wax flower. 3. செடிவகை; a plant. 4. தாழை; fragrant screw-pine.

[பறி → பறிவை]

பறை¹-தல் parai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சொல்லுதல்; to speak; say.

பறை²-தல் parai-, 3 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அழிதல்; to vanish; disappear. 2. தேய்தல்; to be wasted, worn out or impaired.

பறை³ parai, பெ.(n.) 1. முரசு; kettle-like drum. 2. ஒரு சாதியின் பெயர்; a name of the caste, as drum beatess. 3. வட்டம்; ring. 4. சொல்; word, saying, statement. 5. விரும்பிய பொருள்; desired object. 6. ஒரு

முகத்தலளவை; a measure of capacity. 7. மரக்கால் முதலியவற்றின் வாய்ப்பட்டம்; ring round the mouth of a vessel. 8. ஒரு சிற்றிலக்கியம்; a dramatic composition. 9. வரிக்கூத்து வகை; a masquerade dance. 10. குகை; cave.

ம. பற.

[பறை¹ → பறை]

பறையறை-தல் parai-y-arai-, 3 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. செய்தி தெரிவிக்குமாறு பறையடித்தல்; to publish by beat of drum.

[பறை + அறை-]

பன்மை panmai, பெ.(n.) 1. ஒன்றல்லாதது; plural, opp. to orumai. 2. தொகுதி; plurality, multitude. 3. ஒருபடிப் பட்டிரமை; inconsistency, inconstancy. 4. நேர் குறிப்பின்மை; indefiniteness. 5. பொது வகையானது; anything of middling quality. 6. பார்த்தும் பாராமை; connivance.

[பல் → பன் → பன்மை]

பன்றி panri, பெ.(n.) 1. கொழுத்த உடலையும் குட்டையான கால்களையும் சற்று நீண்டு குவிந்த வாயையும் உடைய கறுப்பு அல்லது வெள்ளை நிறத்தில் காணப்படும் விலங்கு வகை; hog; swine; pig. 2. பன்றி வடிவான பொறிவகை; a kind of hog shaped machine.

தெ. க. பன்டி; ம. பன்னி; து. பஞ்சி.

மறுவ : அரி, மைம்மா, கைம்மா, கோட்டுமா, கரம், அத்திரி, இருளி, கனலி, கருமா, மோழல், கோணி, கேழல், எறுழி, களிற்று, போழ்முகம், கிடி.

[பல் → பல் → பன் → பன்றி]

பன்னக்காரன்¹ panna-k-kāran, பெ.(n.) கீற்றுமுடைவோன்; braider or worker in leaves, olais or straw.

[பன்னம் + காரன்.]

பன்னக்காரன்² panna-k-kāran, பெ.(n.) வெற்றிலை வாணிகன்; a dealer in betel-leaves.

[பன்னம் → பன்னக்காரன்]

பன்னசாலை pannasālai, பெ.(n.) இலைவீடு, ஓலைவீடு; leafy hermitage.

[பன்ன + சாலை]

பன்னம் pannam, பெ.(n.) 1. இலை; leaf. 2. இலைக்கறி; curry made of leaves. 3. சாதிபத்திரி; mace. 4. வெற்றிலை; betel leaf.

[பன் → பன்னம்]

பன்னரிவாள் pannarivāl, பெ.(n.) கருக்கரிவாள்; sickle.

[பன் → பன்னரிவாள்]

பன்னாங்குழி pannān-kulji, பெ.(n.) பல்லாங்குழி; a think plank with 14 hollows, used in a particular kind of game.

[பன்னான்கு + குழி → பன்னாங்குழி]

பன்னாடை pannāḍai, பெ.(n.) 1. தெங்கு, பனை இவற்றின் மட்டைகளை மரத்தோடு பிணைத்து நிற்கும் வலைத்தகடு போன்ற நார்ப்பொருள்; fibrous cloth like web about the bottom of the leaf stalk of a palmyra or coconut tree. 2. நல்லதைத் தள்ளி அல்லதைக் கொள்ளும் பேதை அல்லது முட்டாள்தல்; fool, as losing sight of what is essential and firmly grasping what is useless. 3. இழை நெருக்கமில்லாத் துணிவகை; a cloth of loose texture.

மறுவ. நாரி, நெய்யரி, நாரரி, பன்னாடை.

[பனை + ஆடை = பனையாடை → பன்னாடை]

பன்னு-தல் pannu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பஞ்செஃகுதல்; to touse with the fingers, as cotton. 2. ஆராய்ந்து செய்தல்; to do anything with consideration or skill. 3. புகழ்தல்; to praise. 4. பேசுதல்; to speak say, talk, declare. 5. படித்தல்; to read. 6. நின்று நின்று பேசுதல் அல்லது படித்தல்; to speak, talk or read haltingly, as a learner. 7. பாடுதல்; to sing. 8. நரம்புக் கருவி குயிற்றுதல்; to play on stringed instruments. 9. பின்னுதல்; to weave. 10. கொய்தல்; to cut, reap. 11. அரிவாளைக் கூராக்குதல்; to sharper, as sickle.

[பல் → பன் → பன்னு-]

பனங்கூடல் panān-kūḍal, பெ.(n.) பனங்காடு; palmyra grove.

[பனை + கூடல்]

பனி¹ pani, பெ.(n.) 1. நீர்; water. 2. கண்ணீர்; tears. 3. மழை; rain. 4. மஞ்சு; mist, fog, haze.

பனி²-த்தல் pani-, 11 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பனிகொள்ளுதல்; to be bedewed. 2. துளித்தல்; to flow out; to be shed, poured up. 3. குளிர்ந்தல்; to become cool. 4. குளிரால் நடுங்குதல்; to shiver with cold. 5. நடுங்குதல்; to tremble; to be agitated; to quake.

பனி³ paṇi, பெ.(n.) 1. இனிமையானது; that which is refreshing, soothing, gratifying. 2. அச்சம்; fear, dread. 3. நடுக்கம்; trembling, agitation, quaking. 4. நோய்வகை; a kind of disease. 5. காய்ச்சல்; fever. 6. துன்பம்; distress, suffering. 7. துக்கம்; sorrow.

மறுவ. இமம், துகினம், மஞ்சு, நீகாரம், பனி,

ஏமந்தம்.

பனுவல் panuval, பெ.(n.) 1. நல்லதாக ஆக்கப்பட்ட பஞ்சு; toused cotton. 2. பஞ்சிநூல்; cotton thread. 3. சொல்; word; discourse. 4. பாட்டு; stanza, musical composition. 5. நூல்; treatise on scientific subjects. 6. கேள்வி; learning through oral instruction. 7. ஆராய்ச்சி; research. 8. கல்வி; learning.

[பன்னு → பனுவல்]

பனை panai, பெ.(n.) 1. மரவகை; palmyra-palm. 2. ஒரு பேரளவு; a large measure, opp. to tinai. 3. பனை விண்மீன்; the 17th star. 4. மூன்று விரல் நீளம் வளர்வதும் கறுப்பு நிறமுள்ள துமான நன்னீர் மீன் வகை; a fresh water fish, rifle green, attaining 3 in. in length.

க. பனெ; ம. பன.

[பல் → பன் → பனை]

பா

பா¹-த்தல் pā-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) பகுத்தல்; to divide, distribute.

[பகுத்தல் → பாத்தல்]

பா² pā, பெ.(n.) பாட்டு, செய்யுள்; poem, verse (written according to the roles of metre).

பாக்கம் pakkam, பெ.(n.) 1. நெய்தல் நிலத்தூர்; sea-side village. 2. ஊர்; town., village. 3. அரசனிருப்பு; royal residence.

[பகு → பக்கம் → பாக்கம்]

பாக்கு pāku, பெ.(n.) 1. அடைக்காய்; areca-nut. 2. கமுகு; areca-palm. 3. பாக்குக்கு மாற்றாகப் பயன்படும் பட்டையையுடைய ஒருவகைச் செடி; a hill shrub with yellow flowers, having a bark that is used as a substitute for areca-nut.

பாக்குரல் pākural, பெ.(n.) தம்பலமிடிக்கும் கையுரல்; small mortar in which betel and areca-nut are mashed.

[பாக்கு + உரல்]

பாகசாலை pāgaśālai, பெ.(n.) மடைப்பள்ளி; kitchen.

[பாகம் + சாலை]

பாகம்¹ pāgam, பெ.(n.) 1. சமையல்; cooking, dressing food. 2. வெப்பத்தால் வாடுதல்; heating. 3. பக்குவம்; maturity, ripeness. 4. மூவகைச் செய்யுள் நடையாகிய கொடி முந்திரி பாகம், கதலி பாகம், தேங்காய்ப் பாகம்; poet style of poetry, three in number. viz., kodimundiripāgam, kadali-pāgam, thēnkāipāgam. 5. மனநிலை; state of mind.

[பகு → பாகம்]

பாகம்² pāgam, பெ.(n.) 1. பகுக்கை; sharing, dividing. 2. கூறு; part, portion. 3. பாதி; half, moiety. 4. பாகை; degree. 5. பக்கம்; side, place. 6. காயம்; injury. 7. பிச்சை; alms, charity. 8. பறைவகை; a kind of drum.

[பகு → பாகம்]

பாகன் pāgan, பெ.(n.) யானைப் பாகன்; elephant driver, mahout. 2. தேர் முதலியவற்றை நடத்துவோன்; charioteer, muleteer, horseman, rider. 3. அறிவன் (புதன்); the planet mercury.

மராத்த. பாகா; ம. பாவான்.

[பாங்கன் → பாகன்]

[பாகம் → பாகன்] (செல்வி, திசம்.79. பக். 582)

பாகி pāgi, பெ.(n.) கட்டுரையில் பொருள் நிரலுக்கு ஏற்ப அமைக்கப்படும் பத்தி; paragraph.

பாகு pāgu, பெ.(n.) 1. குழம்பான உணவு; any liquid food. 2. இளகக் காய்ச்சிய வெல்லம்; treale, molasses, sugar syrup. 3. சருக்கரை; coarse sugar, palm sugar. 4. பால்; milk. 5. பாக்கு; areca-nut. 6. அடுப்பு (பரணி) என்னும் விண்மீன்; the second star.

தெ. பாகு.

[பகு → பாகு]

பாகுபாடு pāgupāḍu, பெ.(n.) பிரிவுபடுகை; division, sub-division, class.

[பாகுபடு → பாகுபாடு]

பாகை pāgai, பெ.(n.) கோணத்தை அளக்கப் பயன்படும் அலகு, வட்டத்தின் 360 சமபாகத்தில் ஒரு பாகம்; degree (to measure angles.).

[பாகு → பாகை]

பாங்கர் pāngar, பெ.(n.) 1. இடம்; place, location. 2. பக்கம்; side, neighbourhood. 3. பாங்கர்க்கொடி; a climber.

[பாக்கு → பாங்கு → பாங்கர்] (மு.தா.104).

பாங்கன் pāngan, பெ.(n.) 1. தோழன்; friend, associate, companion. 2. கணவன்; husband.

ம. பாங்ஙன்.

[பாக்கு → பாங்கு → பாங்கர். பாங்கு → பாங்கன்] (மு.தா.104).

பாங்கு pāngu, செ.கு.வி.(v.i.) 1. (செயலைச் செய்யும்) முறை, வகை; way, manner (of doing sth.). 2. பக்குவம்,

நயம்; grace, tact. 3. உரிய தன்மை நிறைந்தது; characteristic features, features (appropriate to Sth)

[பங்கு → பாங்கு] (வ.மொ.வ. 193).

பாசம் pāśam, பெ.(n.) 1. கயிறு; cord. 2. கயிறு வடிவான படைக்கல வகை; noose, snare, as a weapon. 3. படையணிவகுப்பு வகை; a kind of battle-array. 4. தளை; tie, bondage. 5. மும்மலம்; bond, or the obstructive principle which hinders the souls from finding release in union with siva, one of the three patārttam. 6. அன்பு; love. 7. பற்று; attachment. 8. பத்தி; devotion. 9. தையல்; sewing, stitching. 10. கவசம்; mail coat or mail. 11. ஊசித்தொளை; eye of a needle. 12. நூல்; thread. 13. சுற்றம்; friends and relations. 14. சீரகம்; cumin.

[பசை → பாசம்] (வ.மொ.வ. 42).

பாசறை pāśarai, பெ.(n.) 1. பகைமேற் சென்ற படை தங்குமிடம்; encampment or tent of an invading army. 2. பசிய இலையாற் செறிந்தமுழை; bushy cave., cavern. 3. மர வகை; a kind of tree. 4. மணியாசப் பலகை; a piece of board for smoothing plaster.

[பசு(மை) → பாசு → அறை]

பாசனம் pāśanam, பெ.(n.) 1. ஏனம்; vessel. 2. உண்கலம்; dish or plate for eating. 3. மட்பாண்டம்; mud vessel. 4. மரக்கலம்; boat. 5. அடிப்படை; support, basis. 6. தங்குமிடம்; receptacle. 7. சுற்றம்; relations, kindred. 8. மீட்பு; deliverance.

[பாசம் → பாசனம்]

பாசாங்கு pāśāngu, பெ.(n.) 1. போலிநடிப்பு; dissimulation, hypocrisy, pretence, humbug. 2. வஞ்சகம்; trickery, deception.

[பாய் → பாய்ச்சல் → பாச்சல் → பாச்சம்]

ஒ.நோ. நீச்சல் → நீச்சம். பாச்சல் காட்டுதல் → பாச்சங்காட்டுதல் = பாய்வதுபோல் மெய்ப்பாடு செய்து பாயாமல் ஏமாற்றுதல். பாச்சாங்காட்டுதல் → பாச்சாங்கு → பாசாங்கு = ஒற்றைச் செய்யாமலே செய்வதுபோல் ஏமாற்றுதல்]

பாசி pāśi, பெ.(n.) 1. பசுமையுடையது; that which is green. 2. நீர்ப்பாசி; moss, lichen, duckweed. 3. கடற்பாசி; seaweed. 4. பூஞ்சாளம்; saprophyte, mouldiness due to dampness. 5. குழந்தைகளின் கழுத்தணிக்கு உதவும் மணி வகை; variegated glass beads or green earthen beads for children's necklaces. 6. மேகம்; cloud.

க. பாசி.

[பாசு → பாசி] (மு.தா. 46).

பாட்டம் pāṭṭam, பெ.(n.) 1. தோட்டம்; garden. 2. முகில்; cloud. 3. அச்சலச்சலாய்ப்பெய்யும் மழை; shower of rain. 4. வரி; tax, rent. 5. கிட்டிப்புள்ளு விளையாட்டில் ஒரு பகுதி; part of the play of tip-cat. 6. கிட்டிப்புள்ளின் விளையாட்டு முறை; turn in the play of tip-cat. 7. குத்தகை; contract of lease. 8. குத்தகைப்படி தரவேண்டிய நெல்; (land) lease; the grain to be given by the tenant as per agreement. 9. குறுக்காக விருக்கும் நிலை; crosswise position. 10. பறவைகளின் கூட்டம், தொகுதி; throng.

[பாடு → பாட்டம்]

பாட்டி pāṭṭi, பெ.(n.) 1. பெற்றோரின் தாய்; grandmother. 2. கிழவி; aged women.

[பாட்டன் → பாட்டி]

பாட்டு pāṭṭu, பெ.(n.) 1. பாடுகை; singing chanting. 2. இசைப்பாடல்; song, hymn, that which is sung or adapted to music. 3. இசை; music. 4. செய்யுள்; verse or stanza, poem word. 5. சொல்; word. 6. வசைமொழி; abuse.

[பா → பாடு → பாட்டு]

பாட்டை pāṭṭai, பெ.(n.) 1. பாதை; road, way. 2. இசை முதலியவற்றின் நடை; style, as of music. 3. ஒழுக்கம்; conduct, behaviour.

தெ. பாட; க. பாடெ.

[பதி → பாதம் → பாதை → பாட்டை]

பாடசாலை pāṭa-śālai, பெ.(n.) கல்விக்கூடம்; school or college for learning.

மறுவ. பள்ளிக்கூடம்.

[பாடம் + சாலை]

பாடம்¹ pāṭam, பெ.(n.) 1. சுமைவைத்து அழுத்துகை; compression, as of a heap of tobacco, olas or skins by a weight placed on it. 2. பதப்படுத்துகை; tanning. 3. ஒன்பான்மணி முதலியவற்றின் ஒளி; as leather; curing; as tobacco lustre of precious stones and metals. 4. முடிமாலை; a garland for the head, chaplet. 5. வெற்றிலை; betel. 6. (மனித உடல் விலங்கின் தோல், புகையிலை முதலியவை) கெட்டுப் போகாமல் நீண்ட நாள் நிலைக்கும்படி மேற்கொள்ளப்படும் முறை; (of body) embalming; (of leather; tobacco, etc.) tanning, curing etc. 7. மனப்பாடம்; text committed to memory.

[படி → பாடம்]

பாடம்² pāṭam, பெ.(n.) 1. படிக்கும் நூற்பகுதி; lesson.

2. படிப்பு; reading, perusal, study in general. 3. மூல பாடம்; text of a poem or a treatise. 4. வேதபாடம்; study of the *vēda*. 5. பாராமலொப்பிக்கும்படி கைவந்தது; that which is learnt by rote or well read.

[படி → பாடம்]

பாடல் *pāḍal*, பெ.(n.) 1. பாடுகை; singing; versifying. 2. இசைப்பா; song, lyric. 3. செய்யுள்; poem, poetry. 4. புகழ்; fame, renown.

[பாடு → பாடல்]

பாடாண்டிணை *pāḍāṇḍiṇai*, பெ.(n.) பாட்டுடைத் தலைவனது, புகழ், வலி, கொடை, அளி முதலியவற்றைப் புகழ்ந்து கூறும் புறத்துறை; (*purap.*) theme praising a hero's fame, power, munificence, etc.

[பாடாண் + திணை]

பாடி *pāḍi*, பெ.(n.) 1. நகரம்; town, city. 2. சேரி; hamlet; quarters. 3. நாடு; district. 4. முல்லை நிலத்தூர்; pastoral village. 5. படை; army, troop. 6. கவசம்; armour, coat of mail. 7. உளவாளி; spy.

தெ. பாடு; க., ம. பாடி.

[படு → பாடி]

பாடிகாவல் *pāḍi-kāval*, பெ.(n.) 1. ஊர்க்காவல்; system of watch in a village. 2. தலையாரி; village watchmen. 3. ஊர்க் காவற்கு வாங்கும் வரி; contribution for village watching. 4. வழக்கு உசாவி ஒப்பநாடிச் செய்யுந் தண்டம்; punishment enforced by a tribunal. 5. பாதுகாவல்; safe custody or detention.

[பாடி + காவல்]

பாடு-தல் *pāḍu-*, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பண்ணிசைத்தல்; to sing to chant. 2. வண்டு முதலியன இசைத்தல்; to warble, as birds; to hum, as bees or beetles. 3. பாப்புனைதல்; to make verses, compose poems. 4. பாட்டு ஒப்பித்தல்; to recite verses from a book. 5. பாராட்டுதல்; to speak endearingly. 6. போற்றுதல்; to praise. 7. கூறுதல்; to declare, proclaim. 8. வைதல்; to abuse. 9. பாடியோட்டத்திற் பாடுதல்; to sing in the game of *pāḍi-y-ōṭṭam*.

க. ஹாடு.

[பா → பாடு]

பாடுபடல் *pāḍupaḍal*, பெ.(n.) வேலை செய்தல்; to work hard.

பாடுபெயல் *pāḍu-peyal*, பெ.(n.) விடாமழை; incessant rain.

[பாடு + பெயல்]

பாடுபொருள் *pāḍuporuḷ*, பெ.(n.) பாடலின் கருவாக அமையும் பொருள்; subject matter (of a poem, etc.).

பாண்டம் *pāṇḍam*, பெ.(n.) பெரும்பாலும் மண்ணால் செய்யப்பட்ட கலம்; mostly earthen pot.

[பண் → பாண்டம்]

பாண்டி *pāṇḍi*, பெ.(n.) 1. ஒருதேயம்; a kingdom. 2. பன்னான்கு குழிப்பலகை; a thick plank with 14 hollows, used in a particular kind of game. 3. மூங்கில்; பலகை; bamboo.

பாண்டியம் *pāḍiyam*, பெ.(n.) 1. எருது; bull. 2. எருது கொண்டு உழும் உழவு; agriculture, ploughing.

[பாண்டில் → பாண்டியம்]

பாண்டில் *pāṇḍil*, பெ.(n.) 1. வட்டம்; circle. 2. விளக்குத் தகழி; bowl of a lamp. 3. கிண்ணி; small bowl or cup. 4. கஞ்சதாளம்; a pair of cymbals. 5. குதிரை பூட்டிய தேர்; horse-drawn chariot. 6. இரண்டுருளுடைய வண்டி; two wheeled cart. 7. தேர்வட்டை; felly of the wheel of a chariot. 8. வட்டக்கட்டில்; circular bedstead or cot. 9. கண்ணாடி; glass, mirror. 10. வட்டத் தோல்; circular piece of hide used in making a shield. 11. நாடு; country, territory. 12. குதிரைச் சேணம்; saddle. 13. எருது; bull. 14. விடையோரை; taurus of the zodiac. 15. விளக்கின் கால்; stand of a lamp, standard.

பாண்டு *pāṇḍu*, பெ.(n.) 1. வெண்மை; whiteness, paleness. 2. காமாலை; jaundice. 3. நோய்வகை; anaemia. 4. நீர்க் கோவை; dropsy, ascites. 5. பாரதக் கதையில் இடம் பெற்றுள்ள பாண்டவர் ஐவரின் தந்தையுமான ஓர் அரசன்; a king and father of *pāṇḍava* princes. 6. சிறுபூனை; a common way-side weed.

பாணர் *pāṇar*, பெ.(n.) பாடல் வல்ல ஒரு சாதியர்; an ancient class of tamil bands and ministrals.

[பண் → பாண் → பாணர்]

பாத்தி *pātti*, பெ.(n.) 1. பகுதி; division, section, classification. 2. சிறுசெய்; parterre, pan, small field. 3. பங்கு; part, portion, share. 4. வீடு; house, dwelling abode.

[பாத்து → பாத்தி]

பாத்து *pāttu*, பெ.(n.) 1. சோறு; boiled rice. 2. கஞ்சி; rice gruel. 3. ஐம்புலவின்பம்; pleasures of the five senses.

[பற்று → பத்து → பாத்து]

பாத்தூண் *pāttūn*, பெ.(n.) 1. பகுத்துண்கை; sharing one's food with others. 2. இரப்போர்க்கு இடும் ஐயம்; alms.

பாதம் *pādam*, பெ.(n.) 1. நிழற்கோள் (இராகு); an ascending node. 2. ஐந்தாம் ஆறாம் மாதத்திற் கருவழிதல்;

foetus aborted in the fifth or sixth month of pregnancy. 3. கால்; leg. 4. காற்பங்கு; quarter part. 5. சரியை முதலிய நாலு நிலைக்கும் பொதுப்பெயர்; a course of actions. 6. செய்யுட்களின்படி; line of the poetry. 7. தடை; abstract. 8. நீர்; water. 9. பாகம்; பங்கு; part, portion. 10. முதற்கொழுங்கால்; a star. 11. வட்டத்தின் கால்பங்கு; quarter part of the circle. 12. அன்றன்று ஆகும் நல்லுழம்; auspicious day by day. 13. விழுதல்; to fell.

[பதி → பாதம்]

பாதி pādi, பெ.(n.) 1. இரண்டு சம்பாகமாகப் பகுக்கப்பட்ட பொருட்பகுதி; half / moiety. 2. நடு; middle. 3. பகுக்கை; dividing, sharing. 4. துண்டு; a piece.

மறுவ : பால், பாயல், பயல், பங்கு, அருத்தம், கூறு, பாகம், பாதி.

[பகுதி → பாதி]

பாதிரி pādīri, பெ.(n.) 1. பொன்னிறமுள்ள பூவுடைய மரவகை; yellow-flowered fragrant trumpet-flower tree, 1. tr. *stereospermum chelonoedis*. 2. சிவப்புப்பூ மரவகை; (L.) purple-flowered fragrant trumpet-flower tree, m.tr. *stereospermum suaveoleons*. 3. வெள்ளைப் பூவுடைய மரவகை; white flowered trumpet-flower tree, m.tr. *stereospermum xylocorpus*.

மறுவ. பாடலம், பாதிரி, புன்காலி.

தெ. பாதிரி; க. பாதிரி.

[பாதிரி → பாதிரி]

பாதீடு pādīḍu, பெ.(n.) 1. பங்கீடுகை; dividing, sharing, apportioning. 2. தலைவன் விருப்பப்படி போர்வீரர் பகைவரிடமிருந்து கவர்ந்த நிரையைத் தமக்குள் பங்கிடுவதைக் கூறும் புறத்துறை; theme describing the apportioning of cows captured from an enemy among the soldiers as directed by their chief.

[பாது + இடு → பாதீடு, பாதீடு]

பாதுகாப்பு pātukāppu, பெ.(n.) 1. தீங்கு, அழிவு, சேதம் போன்றவை நேராமல் தடுக்கும் காவல் அல்லது கண்காணிப்பு; protection, defence; security. 2. (ஒருவர் உணரும்) பத்திரமான நிலை; security; safety. 3. பொறுப்போடு மேற்கொள்ளப்படும் கவனிப்பு; custody.

பாதை pādai, பெ.(n.) 1. வழி; way, read. 2. ஒற்றையடிவழி; beaten track, foot-path. 3. முறை; method, manner, way, mode. 4. மிதவை; flat, bottomed boat.

பாம்பு pāmbu, பெ.(n.) 1. ஊர்ந்து செல்லும் உயிரிவகை;

snake, serpent. 2. நிழற்கோள் (இராகு அல்லது கேது); ascending or descending node of the moon. 3. பகல் முழுத்தங்களிலொன்று; a mugūrttam of the day-time. 4. நாணலையும் வைக்கோலையும் பரப்பி மண்ணைக் கொட்டிச் சுருட்டப்பட்ட திரணை; ropes of twisted reeds and straw with earth inside. 5. நீர்க்கரை; bank of a river or tank. 6. தாளக் கருவி வகை; a kind of cymbals.

தெ. பாமு; க. து. பாவு; ம. பாம்பு

பம்புதல் - பரவுதல்

[பம்பு → பாம்பு]

பாய்¹-தல் pāy-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தாவுதல்; to spring, leap, bound, gallop, prance. 2. நீர் முதலியன வேகமாய்ச் செல்லுதல்; to flow, issue or gush out, as waterfall. 3. மேலின்று குதித்தல்; to jump down, as from a hill. 4. நீருண் மூழ்குதல்; to plunge, dive, as into water. 5. எதிர் செல்லுதல்; to move towards, as the needle attracted by a loadstone. 6. பரவுதல்; to spread, as water, darkness; to radiate, as light; to extend. 7. விரைந்து படிதல்; to settle or faster on, as the light, the mind, the imagination. 8. தாக்குதல்; to attack, spring at, pounce on. 9. விரைந்தோடுதல்; to run, dart, fly, flit across. 10. துரிதப்படுதல்; to hurry. 11. அகங்கரித்தல்; to be proud, arrogant. 12. மடிப்பு விரித்தல்; to unfold, as a cloth. 13. கூத்தாடுதல்; to dance. 14. ஓடிப்போதல்; to flee, abscond.

[பா → பாய்]

பாய்²-தல் pāy-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குறிப்பிட்ட திசையில் வேகத்துடன் தாவுதல்; தரையிலிருந்து கிளம்பி ஓர் இலக்கு நோக்கி விரைந்து விழுதல்; spring, leap, bounce. 2. (நீர் முதலிய நீர்மம் அல்லது மின்சாரம், ஒளி போன்றவை) ஒன்றின் ஊடாக வேகத்துடன் செல்லுதல்; (of water; etc. or electricity, light, etc.) flow; rush. 3. (கத்தி, ஈட்டி போன்றவை) வேகத்துடன் ஒரு பரப்பில் படுதல் அல்லது பட்டு உட்செல்லுதல்; (of knife, etc.) pierce : (of bullet etc., 4. ஊடுருவி இறங்குதல்; seep into; percolate; go in. 5. குற்றத்துக்குப் பொறுப்பாக்குதல்; bounce on; jump down someone's throat.

[பா → பாய்]

பாய்³ pāy, பெ.(n.) 1. பரவுகை; spreading, extending. 2. பரப்பு; extension, expanse. 3. கோரை முதலியவற்றால் முடைந்த விரிப்பு வகை; mat. 4. கப்பற்பாய்; sail.

பாய்ச்சல் pāyccal, பெ.(n.) 1. தாவுகை; bounding, galloping, rushing. 2. குதிப்பு; jump, prance. 3. எழுச்சி; springing forth. 4. நீரோட்டம்; current, stream, torrent. 5. சொரிகை; issue, discharge, gush, as of tears. 6. பெருகுகை; overflowing. 7. பாசனம்; irrigation. 8. முட்டுகை; butting. 9. கீழ்ப்படியாமை; disobedience. 10. குத்துகை; piercing. 11. செருகுகை; sheathing, as a sword. 12. வெடுவெடுப்பு; rudeness.

[பாய் → பாய்ச்சல்]

பாய்ச்சு-தல் pāyccu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. நீரை வெளிச்செலுத்துதல்; to lead or conduct water; to irrigate. 2. தள்ளுதல்; to push over, upset, throw down. 3. குத்துதல்; to thrust, plunge into. 4. உட்செலுத்துதல்; to infuse, inject, introduce, as poison; to put in; to cause to enter.

ம. பாய்ச்சுக.

[பாய் → பாய்ச்சு]

பாய்ச்சலக்கை pāycculakkai, பெ.(n.) 1. இருவர் மாறி மாறி இடைவிடாது இரண்டு உலக்கையாற் குத்துகை; alternate stroke of two pestles when two persons work jointly in husking grain. 2. இருவர் எதிர் நின்று ஒற்றையுலக்கை கொண்டே தவசங் குத்துகையில் அவரவர் முறையில் உலக்கையை மாறிவாங்குகை; exchange of pestle at every stroke when two persons jointly husk grain.

[பாய்ச்சு + உலக்கை]

பாய்ச்சை pāyccai, பெ.(n.) சிள்வண்டு; cricket.

பாயிரம் pāyiram, பெ.(n.) 1. முகவுரை; preface, introduction, preamble, prologue. 2. பொருளடக்கம்; synopsis, epitome. 3. வரலாறு; origin, history.

[பயிர் → பயிரம் → பாயிரம்]

அழைப்பு = போருக்கு அழைக்கும் முகவுரை (தேவநேயம் 10 : 134).

பார்¹-த்தல் pār-, 11 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கண்ணால் நோக்குதல்; to see, look at, view, notice, observe. 2. ஆராய்தல்; to examine, inspect, search into, scrutinise. 3. அறிதல்; to know. 4. எதிர்பார்த்தல்; to look for, expect. 5. விரும்புதல்; to desire, long for. 6. தேடுதல்; to search for, seek. 7. வணங்குதல்; to worship. 8. மதித்தல்; to estimate, value. 9. கவனித்தல்; to heed, pay attention to. 10. மேற்பார்த்தல்; to look after, take care of, manage, superintend. 11. பார்வையிடுதல்; to peruse, look through, revise. 12. மருந்து முதலியன கொடுத்தல்; to treat, administer medicine. 13. மந்திரித்தல்; to charm a way by incantations exorcise. 14. கருதுதல்; to intend, design, attempt, purpose, aim at. 15. கடைக்கணித்தல்; to look at with compassion.

க. பாரு. ம. பார்க்க

[பா → பார்]

பார்² pār, பெ.(n.) 1. பரப்பு; expanse. 2. தேர்ப்பரப்பு; central platform of a chariot. 3. வண்டியினடிப்பாகத்துள்ள நெடுஞ்சட்டம்; long bar of the body of a cart. 4. உலகம்; earth. 5. நிலம் என்னும் பூதம்; earth, as an element. 6. நாடு; land, country. 7. வன்னிலம்; hard ground. 8. பாறை; rock, rocky stratum, shelf of rock. 9. வரம்பு; bank, border., ridge. 10. முத்து விளையுந்திட்டு; pearl bank. 11. பாத்தி பல கொண்ட பகுதி; group of parterers. 12. அடுக்கு; stratum, layer, bed. 13. தடை; obstruction, obstacle.

[பா → பார்]

பார்ப்பு pārppu, பெ.(n.) 1. பறப்பவற்றின் இளமை; fledgling. 2. தவழ்பவற்றின் இளமை; young of the tortoise, frog, toad, lizard, etc., 3. விலங்கின் குட்டி; young of quadrupeds.

[பார் → பார்ப்பு]

பார்வை pārvai, பெ.(n.) 1. காட்சி; looking, seeing, sight, vision; glance, look. 2. கண்; eye. 3. தோற்றம்; appearance, view, aspect. 4. நேர்த்தி; that which is attractive, interesting or neat in appearance. 5. மதிப்பு; estimate, value. 6. நோக்கி மந்திரிக்கை; incantation uttered by a magician with his gaze fixed on his subject. 7. கருவித்தை; magic, black art, which craft. 8. கண்ணோட்டம்; benignity, kindness. 9. ஆய்வு (சோதனை); review, revision, examination. 10. மேற்பார்வை; supervision, superintendence. 11. கவனம்; attention, observation.

தெ. பாருவ.

[பார் → பார்வை]

பார்வையாளர் pārvai-y-ālar, பெ.(n.) 1. திரைப்படம், கலை நிகழ்ச்சி, விளையாட்டு போன்றவற்றைக் காண வருபவர், கண்டுகளிப்பவர்; viewer; audience; spectator. 2. (ஒரு நிகழ்ச்சி, பணி போன்றவற்றை நேரில் கண்டு) தரவல், பரிந்துரை போன்றவை தருவதற்காக அனுப்பப்படுபவர்; observer.

[பார்வை + ஆளர்]

பாரம் pāram, பெ.(n.) 1. பொறுக்கை; bearing, sustaining. 2. கனம்; weight, heaviness. 3. சுமை; burden, load. 4. இடவேறுபாடு பற்றி 20 அல்லது 21 அல்லது 28 துலாங்கொண்ட நிறைவகை; a standard weight = 20, 21 or 28 tulām in different localities. 5. பொறுப்பு; accountability, responsibility, charge, trust. 6. பெருங் குடும்பம்; big family, considered a burden. 7. கொடுமை; oppressiveness, heinousness. 8. காய்ச்சல் முதலிய வற்றால் உண்டாகும் தலைக்கனம்; heaviness of head, dullness or lethargy from cold or fever. 9. பெருமை; respectability, nobility, greatness. 10. கடமை; duty, obligation.

11. ஒப்புவிக்கை; commitment, surrender to authority. 12. குதிரைக்கலனை; saddle. 13. கவசம்; coat of mail. 14. தோணி; boat. 15. காவுதடி; yoke for carrying a load.

[பார் → பாரம்]

பாராட்டு-தல் pārāṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. புகழ்தல்; to applaud, commend, eulogise. 2. அன்பு செய்தல்; to caress, fondle, to entertain. 3. பெருமித முரைத்தல்; to boast, make a parade of; to magnify, exaggerate. 4. கொண்டாடுதல்; to celebrate. 5. பலகாலுஞ் சொல்லுதல்; to repeat, say over and over. 6. விரித்துரைத்தல்; to expatiate; to dwell on. 7. மனத்தில வைத்தல்; to mind; to be affected by; to take to heart.

பாராமுகம் pārāmugam, பெ.(n.) 1. ஒருவரைப் பார்த்ததாகக் காட்டிக்கொள்ளாத போக்கு; deliberate mattention; ignoring. 2. வேண்டுமென்றே ஒதுக்கிப் புறக்கணிக்கும் போக்கு; indifference; neglect.

பாராளுமன்றம் pārāḷu-manṅam, பெ.(n.) 1. நாடாளுமன்றம்; parliament.

பாரி¹-த்தல் pāri-, 11 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பரவுதல்; to spread, expand, to around. 2. பருத்தல்; to be bulky, huge. 3. மிகுதியாதல்; to increase. 4. தோன்றுதல்; to arise, appear, come into being. 5. ஆயத்தப்படுதல்; to prepare.

பாரி²-த்தல் pāri-, 11 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. வளர்த்தல்; to foster. 2. தோன்றச் செய்தல்; to cause to appear. 3. அமைத்துக் கொடுத்தல்; to cause to be obtained. 4. உண்டாக்குதல்; to make, form, construct, create, constitute. 5. நிறைத்தல்; to fillup, complete. 6. அணிதல்; to wear as ornaments. 7. போற்றி வணங்குதல்; to worship with flowers. 8. வளைத்தல்; to bend, as a bow. 9. உறுதிமொழி யெடுத்தல்; taking pledge. 10. விரும்புதல்; to desire. 11. காட்டுதல்; to show, manifest. 12. பரப்புதல்; to diffuse. 13. பரக்கக்கூறுதல்; to dwell at length. 14. வெளிப்படுத்தல்; to reveal.

பாரிப்பு¹ pārippu, பெ.(n.) 1. பருமன்; bulkiness, largeness, hugeness. 2. பரப்பு; expanse, extent. 3. விருப்பம்; desire, pleasure. 4. வீரச்செயல்; heroic deed, feat of strength.

பாரிப்பு² pārippu, பெ.(n.) 1. கனம்; heaviness, weight, gravity. 2. அதிகப்படுகை; seriousness.

பாரை pārāi, பெ.(n.) 1. கடப்பாரை; crowbar. 2. புற்செதுக்குங்கருவி; small hoe for cutting grass. 3. எறி

படைவகை; a kind of missile. 4. செடிவகை; a plant. 5. மீன்வகை; horse mackerel.

க. ஹாஷு; ம. பார; து.பேதரங்கி.

பால் pāl, பெ.(n.) 1. பகுதி; part, portion, share, section, fraction. 2. பிரித்துக்கொடுக்கை; dividing, apportioning. 3. பாதி; moiety; middle. 4. பக்கம்; side. 5. வரிசை; line, row. 6. குலம்; caste. 7. திக்கு; point of the compass, quarter. 8. இடம்; place, region, location, situation. 9. குணம்; quality, property, condition. 10. இயல்பு; nature, state. 11. உரிமை; right, title. 12. ஊழ்; fate destiny. 13. தகுதி; fitness. 14. ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால், ஒன்றன்பால், பலவின்பால் என்ற பிரிவு; classification of nouns and verbs, five in number, viz., āṅ-pāl, peṅ-pāl, palar-pāl, oṅraṅ-pāl, palaviṅ-pāl. 15. ஒருமை, பன்மை என்ற இருவகைப் பாகுபாடு; classification of number in nouns and verbs, two in number, viz., orumai, paṅmai. 16. அகத்திணை, புறத்திணை என்ற பாகுபாடு; classification into agattiṅai and puṅattiṅai. 17. இடையர், குறும்பர்களின் வகை; a subdivision of idaiyar and kuṅrubar caste.

தெ. பாலு; க. பால்.

[பகு → பகல் → பால் = பகுதி] (தேவநேயம் 10:19)

பால்மணம் pāl-manam, பெ.(n.) 1. பாலின் நறுமணம்; smell of milk. 2. கஞ்சி காய்ச்சுகையில் பக்குவமானவுடன் உண்டாகும் மணம்; smell of rice-gruel at a proper stage of boiling. 3. பால்சூடி குழந்தையின் வாயிலிருந்து வீசும் பால்மணம்; smell of milk of a suckling child. 4. முற்றின அம்மைப் பாலின் நாற்றம்; odour emitted from fully developed pustules of small-pox.

[பால் + மணம்]

பால்மாறு-தல் pāl-māru-, 9 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பால்வற்றிப் போதல்; to become dry of milk. 2. தாய்ப்பாலுண்ணாது பிறவுணவு கொள்ளுதல்; to be weaned.

[பால் + மாறு-]

பாலடை pāl-aḍai, பெ.(n.) குழந்தைகட்குப் பாலூட்டுஞ் சங்கு; conch shell or any metallic imitation of it for feeding infants.

[பால் + அடு → அடை]

பாலாறு pāl-āru, பெ.(n.) கருநாடகத்திலுள்ள நந்தி துருக்கத்தில் தோன்றிச் சேலம் வட ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களின் வழியாய் ஓடும் ஓர் ஆறு; the river pālār which rises in the Nandidurg hills in karnāḍaga and flows though the districts of salem, North Arcot and chingleput.

[பால் + ஆறு]

பாலுண்ணி pāl-uṅṅi, பெ. (n.) உடம்பில் உண்டாம் ஒருவகைச் சதை வளர்ச்சி (கொ.வ.); wart.

பாலை pālai, பெ.(n.) 1. முல்லையும் குறிஞ்சியும் முறைமையில் திரிந்த நிலம்; arid, desert tract. 2. பாலைத் தன்மை; aridity, barrenness. 3. புறங்காடு; burning-ground. 4. பாலை நிலத்து உரிப் பொருளாகிய பிரிவு; temporary separation of a lover from his sweetheart. 5. இருள்மரம்; ironwood of ceylon. 6. முள் மகிழ்; woolly ironwood. 7. காட்டிருப்பை; indian guttapercha. 8. உலக்கைப் பாலை; wedge leaved ape-flower. 9. மரவகை; silvery-leaved ape flower. 10. ஏழிலைப் பாலை; seven leaved milk plant. 11. குடசப் பாலை; conessi-bark. 12. காட்டலரி; mango like cerbera. 13. வெட்பாலை; blue dyeing rosebay, wolly dyeing rosebay. 14. கருடப் பாலை; india rubber wine. 15. பெருமரவகை; brazilian nutmeg. 16. கொடிப்பாலை; green wax flower. 17. பெரும் பண்வகை; a specific melody-type. 18. ஒரு வகை யாழ்; a kind of lute. 19. பாலை யாழிற் பிறக்கும் செம்பாலை, படுமலைப்பாலை, செவ்வழிப்பாலை, அரும்பாலை, கொடிப்பாலை, மேற்செம்பாலை, விளரிப்பாலை ஆகிய எழுவகைப் பண்; a group of melodies, of which there are seven classes, viz., cempālai, padumālaipālai, cevalipālai, A rumpālai, koḍippālai, mērcempālai, viḷarippālai. 20. கழை என்னும் விண்மீன்; the 7th star. 21. மாழ்கு என்னும் விண்மீன்; the 5th star. 22. கவறாட்டத்து வழங்கும் ஒரு குழுஉக் குறி; a symbolic word used in dice-play.

மறுவ. பாலை (மரம்), சீவந்தி, சீவனி, பாலை, கருவிளத்தின் பெயர், கண்ணி, கிகிணி.

பாலைத்திணை pālai-t-tiṇai, பெ.(n.) ஐந்திணைகளுள் ஒன்று; அது; பாலை முதற்பொருள்; பாலைக்கருப் பொருள், பாலை உரிப் பொருளென மூன்று வகைப்படும்; desert tract.

[பாலை + திணை]

பாவடி pāvadi, பெ.(n.) அகன்ற பாதம்; broad foot.

[பா + அடி]

பாவலர் pāvalar, பெ.(n.) செய்யுளியற்றுபவர்; poets, bards.

[பா + வல்லவர் → பாவலர்]

பாவாடை pāvāḍai, பெ.(n.) உள்ளாடையாகப் பெண்களும் வெளிப்புற ஆடையாகச் சிறுமியரும் அணியும், இடுப்பிலிருந்து கணுக்கால் வரை தொங்கும்படியான உடை; a kind of skirt worn as outer garment by young girls, as inner garment by women.

ம. தெ. பாவட

பாவு + ஆடை

பாவீடு pāvīḍu, பெ.(n.) மேலே தளம் போட்ட வீடு; terraced house.

[பா(வு) + வீடு]

பாவு-தல் pāvu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. தளவரிசையிடுதல்; to lay in order; to pave; ceil with boards. 2. பரப்புதல்; to spread. 3. நாற்றுக்கு நெருக்கி விதைத்தல்; to seed closely for transplantins. 4. நாற்று நடுதல்; to transplant. 5. தாண்டுதல்; to leap or jump over.

[பரவு → பாவு-]

பாவை pāvai, பெ.(n.) 1. பதுமை; puppet, doll. 2. அழகிய உருவம்; image, picture, portrait. 3. கருவிழி; pupil of the eye. 4. பெண்; woman, lady, damsals. 5. குரவமலர்; flower of the common bottle flower tree. 6. நோன்பு வகை; a religious observance. 7. இஞ்சிக்கிழங்கு; root of the ginger plant.

தெ. பாப; க. பாபெ; ம. பாவ.

பாழ்¹-த்தல் paḷ-, 11 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அழிவடைதல்; to go to ruin, to be laid waste. 2. பயனறுதல்; to become useless. 3. சீர்குன்றுதல்; to be accursed, as a place or a house.

[பழ → பாழ்-] (வே.க.153)

பாழ்² pāḷ, பெ.(n.) பெருமை; largeness. 2. முனிவர் வாழிடம்; dwelling of saint.

[பழ → பாழ்]

பாழ்³ pāḷ, பெ.(n.) 1. அழிவு, கேடு; ruin desolation, devastation. 2. நட்டம்; damage, waste, loss. 3. கெடுதி; corruption, decay putrifaction. 4. இழிவு; baseness, wretchedness, evil. 5. அந்தக்கேடு; that which is ugly or graceless. 6. வீண்; profitlessness. 7. வெறுமை; barrenness, inanity. 8. இன்மை; non-existence, nothingness. 9. ஒன்றுமற்ற இடம்; vacuity. 10. விளையாநிலம்; barren land. 11. குற்றம்; fault. 12. வெற்று நிலம்; wasteland. 13. வானம்; vast expanse of space. 14. மூலஇயற்கை; primordial matter, as the cause of the manifest universe. 15. ஆதன்; the soul. 16. இல்பொருள்; that which does not exist; naught.

க. ஹாள்.

[பழ → பாழ்]

பாழ்படு-தல் pāḷ-paḍu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கேடுறுதல்; to be ruined or desolated; to become waste. 2. ஒளிமங்குதல்; to lose lustre.

[பாழ் + படு-]

பாழி¹ pāḷi, பெ.(n.) 1. வெறுமை; desolation, waste; void. 2. விண்; space. 3. கடல்; sea. 4. அகலம்; expanse, wideness. 5. பெருமை; superiority, eminence. 6. வலிமை; power. 7. போர்; fight, battle.

[பாழ் → பாழி]

பாழி² pāḷi, பெ.(n.) 1. இடம்; place. 2. கோயில்; temple. 3. நகரம்; town, city. 4. மருதநிலத்தூர்; town of an agricultural tract. 5. பகைவநூர்; enemies country. 6. முனிவர் மாடம்; hermitage. 7. குகை; cave, mountain, cavern. 8. மக்கள் துயிலிடம்; sleeping place for human beings. 9. விலங்கு துயிலிடம்; lair, litter of a beast. 10. சிறுகுளம்; small tank, pond. 11. இறங்குதுறை; flight of steps leading into a tank. 12. இயல்பு; nature. 13. எலிவளை; rat-hole.

[பாழ் → பாழி]

பாழும் pāḷum, பெ.அ.(adj.) 1. பாழடைந்த; desolate; ruined. 2. பாழாய்ப்போன; useless, wretched.

பாளை pāḷai, பெ.(n.) 1. தெங்கு முதலியவற்றின் பூவை மூடிய மடல்; spathe of palms. 2. செம்பாளை; நெல்; a reddish kind of paddy. 3. பதர்; empty ears of grain, chaff. 4. சுறா ஈரல்; shark's liver.

க. ஹாளெ.

[பிள் → பீள் → பீளை → பாளை]

பாளையப்பட்டு pālaiya-p-paṭṭu, பெ.(n.) அரசனுக்குப் போரில் உதவவேண்டும் என்ற கட்டுப்பாட்டு வரையறையுடன் பாளையக்காரருக்கு விடப்பட்ட ஊர்த் தொகுதி; estate, village or group of villages of a feudal chieftain or poligar held originally on condition of rendering military service whenever required by his suzerain.

க. பாளையபட்டு.

[பாளையம் + பட்டு]

பாளையம் pālaiyam, பெ.(n.) 1. படை; army. 2. பாசறை; war-camp. 3. பொற்றை சூழ்ந்த ஊர்; village surrounded by hillocks.

தெ. பாளையம்; க. பாளையம்; ம. பாளையம்.

பாற்கதிர் pār-kadir, பெ.(n.) நிலா; moon-light.

[பால் + கதிர்]

பாற்காரி pār-kāri, பெ.(n.) 1. பால் விற்பவள்; woman who sells milk. 2. குழந்தைகளுக்குத் தன் முலைப்பால் கொடுத்து வளர்க்கும் செவிலித்தாய்; wet nurse.

[பால் + காரி]

காரி - சொல்லாக்க ஈறு.

பாற்பசு pār-paṣu, பெ.(n.) கறவைப்பசு; milch cow.

[பால் + பசு].

பாற்பட்டார் pār-paṭṭār, பெ.(n.) துறவியர்; ascetics, noted for their extreme discipline.

[பாற்படு-, → பாற்பட்டார்]

பாற்று-தல் pārṭu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. நீக்குதல்; to remove. 2. அழித்தல்; to ruin.

[பாறு → பாற்று-]

பாற்றுளி pārṭuḷi, பெ.(n.) வித்தமிழ்து; semon.

மறுவ. விழியம்.

[பால் + துளி]

பாறல் pārāḷ, பெ.(n.) 1. ஆனேறு; bull. 2. விடையோரை; taurus of the zodiac. 3. பொதியெருது; pack-bull. 4. மழைப்பாட்டம்; heavy shower.

[பாறு → பாறல்]

பாறு¹-தல் pārṭu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அழிதல்; to be destroyed, ruined. 2. சிதறுதல்; to be scattered. 3. நிலை கெட்டோடுதல்; to run, flee. 4. கிழிபடுதல்; to be torn into pieces. 5. அடிபறிதல்; to give way, to be uprooted. 6. ஒழுங்கற்றுப் பரந்துகிடத்தல்; to be in disorder; to be dishevelled. 7. பொருதல்; to fight.

பாறு² pārṭu, பெ.(n.) 1. கேடு; ruin, damage. 2. பருந்து; hawk, kite, falcon. 3. கமுகு; eagle. 4. மரக்கலம்; ship, sailing, vessel.

[பாறு-, → பாறு]

பாறை pārāi, பெ.(n.) 1. நிலத்திலுள்ள கருங்கற்றிரள்; rock, crag, ledge, stratum of stone or mineral fossil.

பான்மயக்கம் pāṅ-mayakkam, பெ.(n.) ஒருபால் ஏனைப்பாலின் கண் மயங்குதலாகிய வழுவின் அமைதி; approved use of one pāl for another.

[பால் + மயக்கம்]

பான்மை pāṅmai, பெ.(n.) 1. குணம், தன்மை, இயல்பு; nature, quality, property, state. 2. பகுதி; division, portion, class. 3. தகுதி; fitness, propriety. 4. முறைமை; order, regularity.

[பால் → பான்மை]

பாளை pāṅai, பெ.(n.) 1. மண்மிடா; large earthen pot or vessel. 2. ஓர் அளவு; a measure of capacity. 3. நான்கு செம்பு கொண்ட எண்ணெயளவு; oil measure = 4 cembu.

தெ. பாந; ம. பாந.

பிக்கம் pikkam, பெ.(n.) இருவேலி; cuscus grass.

பிக்கல்பிடுங்கல் pikkal-piḍuṅgal, பெ.(n.) தொல்லை, தொந்தரை; trouble, worry.

க. பீகலாட (சண்டை, தொல்லை); தெ. பிக்கு (குழ்ச்சி, வஞ்சகச்செயல்), பிகபிதலு (குழப்பம்).

[பிய் → பிக்கல். பிள் → பிடு → பிடுங்கல்.]

பிக்காகம் pikkāgam, பெ.(n.) மாமரம்; mango tree.

பிக்கு¹-தல் pikku-, 8 செ.குன்றாவி.(v.t.) சிறுதுண்டு களாக்குதல்; to break in to pieces.

ம. பிக்குக; தெ. பிகுலு, பிவுலு; கூ. பிஞ்சு.

[பிள் → பிள்கு → பிக்கு-]

பிக்கு² pikku, பெ.(n.) 1. தொல்லை, சிக்கல், தடை; trouble, intricacy, perplexity, hindrance. 2. பிசகு; fault, wrong. 3. குழப்பம்; embarrassment. 4. ஒவ்வாமை; unsuitability.

க. பிகலாட; தெ. பிக்கு.

[பிள் → பிணை (கூட்டம்). பிள் → பிக்கு]

பிங்கம் piṅgam, பெ.(n.) இளங்கன்று; young calf.

[பிஞ்சு = இளமையானது. பிஞ்சு → பிங்கு → பிங்கம்.]

piṅga, a young animal. c.f.D.piṅju, pi||ē.

பிங்கலம் piṅgalam, பெ.(n.) 1. பொன்னிறம்; gold colour, yellow. 2. அரிதார நிறம்; tawny, reddish brown. 3. பொன்; gold. 4. வடக்கு; north. 5. பிங்கல முனிவர் இயற்றிய நிகண்டு; an ancient Tamil lexicon named after the author.

க., து. பிங்கல, பிங்கள.

[பிங்கம் → பிங்கலம்]

த. பிங்கலம் > Skt. piṅgala.

பிங்கு-தல் piṅgu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பின்னால் செல்லுதல், அகலுதல், விலகுதல்; to go back, to retreat, to go away. 2. தோல்வியுறுதல்; to fail. to be backing.

மறுவ. பிந்துதல்.

க. பிங்கு, பிஞ்சு; பட. கிங்கு (அழுந்துதல்)

[பின் → பிங்கு → பிங்கு-]

பிச்சப்பழம் picca-p-palam, பெ.(n.) சருக்கரைக் கொம்மட்டிப் பழம்; sweet water melon.

[பிச்சம் + பழம். பள் → பழு → பழம்]

பிச்சம் piccam, பெ.(n.) 1. இறகு; feather. 2. ஆண்பால் மயிர்; man's hair-tuft. 3. பீலிக்குஞ்சம்; bunch of

peacock's feathers, used as a fan. 4. பீலிக்குஞ்சக் குடை; umbrella with crest of peacock's feathers. 5. எஞ்சி நிற்பது; remnant. 6. நெற்றிக்குறி இடும் (தரிக்கும்) போது தவறிவிழும் சிதைவு; the deviations in the drawing of sacred marks on the forehead. 7. எட்டி; strychnine tree. 8. இருவேரி; cuscus grass.

தெ. பிஞ்சு.

[புள் → பிள் → பிய் → பிச்சு → பிச்சம் = மென்மையானது.]

த. பிச்சம் > Skt. piccha.

பிச்சன் piccan, பெ.(n.) 1. மனநலம் குன்றியவன் (பைத்தியக்காரன்); maniac, mad-man. 2. மருண்டவன்; one who is captivated, enamoured or fascinated. 3. சிவன்; Śivan.

ம. பிச்சன்; க. பெச்ச; தெ. பிச்சி; பட. புச்சு.

[பித்து → பித்தன் → பிச்சன்]

பிச்சி picci, பெ.(n.) 1. சாதிமல்லிகைப்பூ; large flowered jasmine. 2. முல்லைப்பூ; trichotomous-flowering smooth jasmine. 3. சிறுசெண்பகம்; canaga flower tree.

மறுவ. பித்தி, பித்திகம், பித்திகை.

ம. பிச்சி, பிச்சிகம்.

[பித்திகை → பித்தி → பிச்சி]

பிச்சிலம் piccilam, பெ.(n.) 1. குழம்பு; curry-broth. 2. ஈரம்; moisture, dampness. 3. கஞ்சி; conjee.

[பிசுபிசுத்தல் = பசைத்தன்மையாதல், ஈரத்தன்மையடைதல். பிசு → பிச்சு → பிச்சிலம்]

பிசுக்கு-தல் piṣakku-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. அழுக் காக்குதல்; to soil. 2. கசக்குதல்; to press between the fingers, squeeze, crush.

க. பிசுகு, பிசுங்கு, கிசுகு, கிசுகு, கிசுகு, கிசுகு; தெ. பிசுகு, பிசுகு; பட. பிசுகு.

[பிசங்கு → பிசக்கு-]

பிசுகு-தல் piṣagu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தவறுதல்; to fail, err, blunder. 2. உறுப்புப் பிறழ்தல்; to be dislocated as a joint; to sprain. 3. வழக்கி விழுதல்; to make a false step, trip. 4. தடைப்படுதல்; to be hindered.

கோத. பெச்சு (தவறு); கொலா. பெசு (தவறு).

[புள் → பிள். பிள்ளுதல் = பிளத்தல், துண்டு படுதல், வேறுபடுதல்.

புள் → பிள் → பிய் → பியகு → பிசுகு.]

பிசல் piṣal, பெ.(n.) 1. பிடர்; nape of the neck. 2. எருது

முதலியவற்றின் திமில்; hump as of an ox. 3. தோள்; shoulder.

[பின் → (பில்) → பிள் → பியல் = பிடர். பியல் → பிசல் = தலையின் பின்புறம், திமில், தோள்]

பிசறு-தல் pišaru-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கலத்தல்; to mingle, mix with the hand.

[பிள் → பியை → பிசை → பிசறு.]

பிசாக pišāšu, பெ.(n.) பேய்; devil, goblin, spirit of malevolent character.

[பிள் → பிண் → பிணம் = கட்டுவிட்ட (decomposed) சவம் (வே.க.3,113) பிள் → பியம் → பிசம் → பிசக → பிசாக = பிணத்தினின்று உருவாவதாகக் கருதப்படுவது, பேய்.]

பிசி piši, பெ.(n.) 1. பொய்; falsehood. 2. உவமேயத்தை உவமானப் பொருளால் குறிப்பித்துக் கூறுவது; a kind of enigma in which an object is indicated by description of something resembling it. 3. கேட்போர் அல்லது படிப்போர் விடையிறுக்கும் வகையில் மறைச் செய்தியை, விளக்கும் குறிப்புகளடங்கிய சொற்றொடர் அல்லது சிறுசெய்யுள், விடுகதை, பிதிர்; riddle, enigma, puzzle.

க. பிசி.

[பிள் → பிள் → பிய் → (பியி) → பிசி]

பிசிர்-தல் pišir-, 3 செ.கு.வி.(v.i.) சிதறுதல்; to drizzle, sprinkle, as rain.

ம. பிதர் (மழை); து. பிசனி (ஒழுக்குதல்)

[பிள் → பிசு → பிசுக்கு = சிறுதுண்டு (மு.தா. 130). பிள் → பிசு → பிசர் → பிசிர். பிசிர்தல் = துண்டு துண்டாக, துளிதுளியாகச் சிதறுதல்]

பிசிர்தட்டு-தல் pišir-taṭṭu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அடிப்படை (பண்ணோடு) இசையோடு இணையாமல், வாய்ப்பாட்டு அல்லது இசைக்கருவியிலே படும் ஏற்ற இறக்கம்; discordant note. 2. மாழை அல்லது மர வேலைப்பாட்டில் போதிய மென்மை வராதபோது காணப்படும் சிறு சொரசொரப்பு அல்லது சிறாம்பு; frayed end, rough end.

[பிசிர் + தட்டு-. துள் → தள் → தட்டு.]

பிசின் pišin, பெ.(n.) 1. வெட்டுக் குருத்து; saplings of a lopped tree. 2. பிரம்பு; rattan palm. 3. மரத்திலிருந்து வடிந்து உறைந்த பால்; gum, exudation from certain trees. 4. சுறாலை (சாம்பிராணி); benzoin. 5. ஒட்டுகை; stickiness, viscousness. 6. பஞ்சி நூல்; cotton thread.

[பிசு → பிசின் = பசைத்தன்மை, பசைத் தன்மையுள்ள மரபால்]

பிசினி pišini, பெ.(n.) கருமி கஞ்சன் இவறன் (உலோபி); niggard. 2. இவறற்றன்மை (உலோபம்); miserliness, niggardliness. 3. கோட் சொல்லுவோன்; tale-bearer.

தெ. பிசினி.

[பிசு → பிசுனன் → பிசினி]

பிசுக்கு pišukku, பெ.(n.) இவறன்மை (உலோபம்); miserliness, niggardliness. 2. பொருள் வாங்கிய பின் சிறிது கூடுதலாகப் போடும் பொருள் (குசர்); extra quantity on a purchase, allowed by a merchant to his customers. 3. பசையுறு பொருள்; sticky substance.

மறுவ. கொசுறு.

[பிசு → பிசுகு → பிசுக்கு (வே.க.3,112)]

பிசுபிசு¹-த்தல் pišupišu-, 11 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பசைத் தன்மையாதல்; to be moist. sticky; to be glutinous, viscous adhesive or oily. 2. மழை தூறிக் கொண்டிருத்தல்; to drizzle, sprinkle.

தெ. பிசபிசலாடு, பிசனு (பசை); து. பிசிபிசி (சகதி), பிசிபிசி (பசைத் தன்மை); பட. பிசிபிசி (அழுகற்குறிப்பு).

பிசுபிசு²-த்தல் pišu-pišu-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) போராட்டம், கதவடைப்பு முதலியன எதிர்பார்த்த விளைவினை ஏற்படுத்தாமல் போதல்; to fizzle out.

[பிசு பிசு - ஒலிக்குறிப்புச் சொல். பிசுபிசுத்தல் = பசைத் தன்மை யாதல், விறைப்புக் குன்றிபோதல், எதிர்பார்த்த பயன் விளையாமல் போதல்]

பிசுபிசுப்பு pišupišuppu, பெ.(n.) தொட்டால் ஒட்டிக் கொள்ளும் பசைத்தன்மை; stickiness, greasiness.

[பிசுபிசுத்தல் → பிசுபிசுப்பு. 'பு' தொ.பெ.ஈறு]

பிசுனாரி pišunāri, பெ.(n.) செல்வம் சேர்க்கும் பொருட்டுத் தேவைகளையும் குறைத்து வாழ்பவன்; miser.

மறுவ. இவறன்மாலையன், கஞ்சன்.

[பிசு → பிசுகு → பிசுக்கு. பிசு → பிசுனன் → பிசுனாரி.]

பிசை-தல் pišai-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) மா முதலியவற்றைச் சிறிதாக நீர்விட்டுக் கையால் நன்றாகத் துழாவுதல்; to work with the thumb and fingers in mixing, to knead. 2. கையாற் பிசைதல்; to squeeze or mash between the palms; to crush and separate as kernels of grain from the ear. 3. கசக்குதல்; to rub, as the eyes. 4. தேய்த்தல்; to rub or apply on the skin, as soap. 5. உரசுதல்; to strike against one another, as two bamboo branches moving in the wind.

க., தெ. பிசுகு; து. பிசுகுனி, பிசுனி; பர். பிச்சு; கட. பிசுகோல்பு; கோண். பிசுகானா; குரு. பிக்கானா; கோத. பிச்சு; பட. பிசுகு, பிசுகு.

[புள் → பிள் → பியை → பிசை]

பிஞ்சம் piñjam, பெ.(n.) 1. இறகு; feather. 2. மயிற்றோகை; peacock's tail. 3. சத்திக் கொடி; a kind of creeper.

க. பிஞ்சிய, பிஞ்சு, பின்செ, பெஞ்செ, பெஞ்செய.

த. பிஞ்சம் > Skt. piñcha.

பிஞ்சு piñju, பெ.(n.) 1. இளங்காய்; young, tender fruit. 2. இளமையானது; that which is young and tender. 3. அணியின் அரும்புக் கட்டடம்; small bud - shaped work in an ornament. 4. கால்; quarter, one fourth.

ம. பிஞ்சு; க. பிஞ்சு, பிஞ்செ; தெ. பிந்திய, பிந்தெ.

[புள் → (பிள்) → பீள் = இளங்கதிர். இளமைப் பூட்டை - இளங்கதிர். பீட்டை → பூட்டை (மு.தா.39) புள் → (பிள்) → பின் → (பிஞ்சு) → பிஞ்சு.]

பிஞ்சை piñjai, பெ.(n.) மஞ்சள்; turmeric.

[பிங்கம் → பிஞ்சம் → பிஞ்சை]

பிங்கு-தல் piñku-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கத்துதல்; to make noise.

பிட்டகம் piṭṭagam, பெ.(n.) 1. பல்லழுக்கு; tooth dirt. 2. வெள்விழியில் வெண் புள்ளிகள் தோன்றும் கண்ணோய் வகை; an eye is covered with white specks or dots.

[புள் → புழுக்கை → பிழுக்கை. (புள்) → பிள் → (பிய்) → பீ. பிள் → பீள் → பீளை = கண்மலம் (மு.தா.262). பிள் → பிட்டு → பிட்டகம்]

பிட்டம் piṭṭam, பெ.(n.) 1. பின்பக்கம்; hinder part. 2. இடுப்பின் பூட்டு; hip-joint. 3. எருவாயை ஒட்டியிருக்கும் திரண்ட சதைப் பகுதி குண்டி; buttocks, posteriors. 4. முதுகு; back. 5. பரப்பு; surface.

[புள் → புட்டி = குடுவை, குப்பி, குடுவை போன்ற பறவையுடம்பின் பிற்பகுதி. புட்டி → பிட்டி = பிட்டம். குண்டு → குண்டி. புட்டம் → பிட்டம் (வ.வ.38)]

பிட்டி piṭṭi, பெ.(n.) 1. சிறு கூடை; small basket. 2. குழந்தை நோய்வகை; croup, a disease of children.

ம. வட்டி; க., தெ., து. புட்டி; கட. புட்டு.

பிட்டு piṭṭu, பெ. (n.) வேகவைத்த அரிசி மாவால் ஆன சிற்றுண்டி வகை; tiffin of steamed rice flour sweetened or spiced.

பிட்டுவை-த்தல் piṭṭu-vai-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) மறைக்கப் பட்டதை வெளிப்படையாக அல்லது விளக்கமாகச் சொல்லுதல்; to expose.

[புள் → பிள் → பிடு = கையால் பிளத்தல்.

பிடு → பிட்டு + வை. பிட்டுவைத்தல்]

பிடகம் piḍagam, பெ.(n.) 1. கூடை; basket. 2. முப்பிடகம்; Buddhist scripture. 3. நூல்; treatise. 4. கொப்புளம்; boil. 5. இரவல்; alms, charity.

து. பிடாரி, பிடரி, பிடார். (பிரம்புக்கூடை, மரப்பெட்டி)

[பிள் → பிளா → பிழா = வாயகன்ற ஓலைக் கொட்டான். பிழா → பிடா = வாயகன்ற நார்ப் பெட்டி. (மு.தா. 261).]

த. பிடகம் → Skt. piṭaka.

பிடகை piḍagai, பெ.(n.) பூந்தட்டு; plate for holding flower.

[பிடகு → பிடகை (வ.வ.41)]

பிடவு piḍavu, பெ.(n.) முதுகு; back.

[பின் → பிறம் → பிடம் → பிடவு]

பிடா piḍā, பெ.(n.) நார்ப்பெட்டி; wicker basket.

து. பிடாரி, பிடரி, பிடார்.

[பிள் → பிளா → பிழா = வாயகன்ற ஓலைக் கொட்டான். பிழா → பிடா = வாயகன்ற நார்ப் பெட்டி (மு.தா.261).]

பிடாங்கு piḍāṅgu, பெ.(n.) வெடி, வேட்டு; report of a gun.

[பிடு → பிடுகு → பிடுங்கு → பிடாங்கு = குழாய்வெடி (வேட்டு) (வே.க.3,111)]

பிடாலம் piḍālam, பெ.(n.) காட்டுப்பூனை; wild cat.

பிடி¹-த்தல் piḍi-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கைப்பற்றுதல்; to catch, grasp, seize, clutch. 2. வயப்படுத்துதல்; to secure. 3. அகப்படுத்துதல்; to capture, ensnare, entrap, catch. 4. கட்டுதல்; to tie fasten. 5. புகலடைதல்; to take refuge in, depend on, cling to. 6. அடைதல்; to obtain, take possession. 7. உட்கொள்ளுதல்; to contain, hold. 8. மேற்கொள்ளுதல்; to assume, as a form. 9. தாங்குதல்; to bear, carry, support. 10. நிறுத்திக் கொள்ளுதல்; to keep back, deduct, detain with hold. 11. நிழற்பட மெடுத்தல்; to take a photograph. 12. மெய்ப்பாடு (அபிநயம்) முதலியன செய்து காட்டுதல்; to expound, as by gesture, song, etc., 13. பற்றிக்கொள்ளுதல்; to take on, as a colour. 14. தெரிதல்; to grasp, understand, comprehend. 15. விலைக்கு மொத்தமாகக் கொள்ளுதல்; to buy, purchase wholesale, as at a market. 16. பொருத்துதல்; to join in a continued row or series; to nail on; to line with; to face aggrement. 17. உறுதியாகக் கொள்ளுதல்; to hold fast, adhere to. 18. குறிக்கொள்ளுதல்; to undertake. 19. விதை வாங்குதல்; to geld. 20. அழுத்தித் தடவுதல்; to massage, rub. 21. மூடிய கையளவு கொள்ளுதல்; to make a handful.

[பிள் + பிண்டு → பிண்டி → பிடி (வே.க. 3, 81-83)]

பிடி²-த்தல் piḍi-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒட்டிக் கொள்ளுதல்; to stick, adhere, cling. 2. விரும்புதல்; to be agreeable, attractive pleasing to the senses or mind. 3. ஏற்றதாதல்; to be suitable, adapted, conformable. 4. செலவாதல்; to be required for expense. 5. நிகழ்தல்; to take place, occur. 6. அடங்குதல்; to find room, go in.

[புள் → (பிள்) → பிண்டி → பிடி]

பிடி³-த்தல் piḍi-, 11 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கையால் இறுக்கித் திரட்டுதல் அல்லது திரளையாக்குதல்; to make ball with the hand. 2. கையால் இறுக்கித் திரட்டிப் படிமையமைத்தல்; to make image by pressing things with the hand. 3. கையால் இறுக்கித் திரட்டுதல் போல் ஒன்றை இறுகப் பற்றுதல்; to hold, as of umbrella. 4. ஒன்று இன்னொன்றைப் பற்றுதல்; to catch, as of a cat a rat. 5. கோணியைப் பிடித்து வாங்குதல்; to buy, purchase thing to a gunny bag. 6. விலைக்கு மொத்தமாகக் கொள்ளுதல்; to buy, purchase whole sale, as at market. 7. கயிற்றைப்பிடித்து வாங்குதல்; to get animal by holding a rope which tied with it, as of cattle, dogs, etc., 8. கலத்தில் நீர் கொள்ளுதல்; to fetch water in a vessel. 9. கழங்கு விளையாடுதல்; to play with molucca-beans in a girls game. 10. பொருத்துதல்; to join in a continued row or series, to nail on, to line with, to face a garment. 11. சுளுக்குவிழுதல்; to contract, as a nerve or muscle by rheumatism or cramp. 12. இறுக்கமாயிருத்தல்; to tight, as a dress.

[பிள் → பிண்டு → பிண்டி → பிடி (வே.க.3,81,83)]

பிடி⁴ piḍi, பெ.(n.) 1. பற்றுக்கை; hold, clutch, pinch, seizure by the hand. 2. மனத்திற் பதிகை; comprehension. 3. நம்பிக்கை; confidence, reliance, trust. 4. மதக் கொள்கை; religious belief opinion or tenet. 5. கைமுட்டி; fist, closed - hand. 6. மற்பிடி; catch, grip in wrestling. 7. படைக்கலப் பிடி; handle, haft, hilt. 8. குதிரையின் வாய்க்கருவியிற் கோக்கும் குசை; rein. 9. வழிவகை; means, device. 10. உறுதி; firmness; stubbornness. 11. உதவி; help, refuge, support. 12. உள்ளங்கைப் பிடி அளவு; handful, small, quantity. 13. பணியாரவகை; a kind of cake. 14. நால்விரல் கொண்ட ஓர் அளவு; measure of length being the width of the hand. 15. பேய்; devil. 16. மெய்ப்பாடு முதலியவற்றின் எடுப்பு; exposition, as by gesture, song, etc.,

ம., தெ., து. பிடி; க., பட. கிடி; கொலா.

பிடியா (சிறுகட்டு); குட. புடி; கோத. பிரெ.

[பிண்டி → பிடி]

பிடி⁵ piḍi, பெ.(n.) பெண்யானை; female of elephant.

ம. பிடி, (பெண் ஒட்டகம், பெண்பன்றி); க.. பிடி; தெ. பிடி (பெண்பால்விலங்கு); கோத. பிழிமாவ் (பெண்மான்).

[புள் → (பிள்) + (பிண்) → பிண → பிணா → பிணவு → பிணவல் = விரும்பப்படும் பெண், விலங்கின் பெண். பிண் → பிணை = விருப்பம். பிள் → பிடி = பெண்யானை. (மு.தா.168)]

Skt. pillakā, a female elephant. cf. D. piḍi.

பிடிக்கொம்பன் piḍi-k-komban, பெ.(n.) சிறு கொம்புள்ள விலங்கு; short-horned beast.

[பிடி + கொம்பன். கொம்பு → கொம்பன். 'அன்' உடைமைக் குறித்த ஈறு]

பிடிகடா piḍikaḍā, பெ.(n.) காயடிக்கப்பட்ட கடா; castrated bull.

[பிடி + கடா]

பிடிக்குவி piḍi-kuruvi, பெ.(n.) வெற்றிலை; betel leaf.

[பிடி + குருவி]

பிடிகூலி piḍi-kūli, பெ.(n.) தவசம் அளக்கும் போது மூட்டை பிடிப்பதற்குரிய கூலி; wages in measuring grain.

[பிடி + கூலி. கூல் → கூலம். கூல் → கூலி]

பிடிகொடு¹-த்தல் piḍi-koḍu-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தான் பிடிபடும்படி நிற்பல்; to allow oneself to be caught. 2. பேச்சு முதலியவற்றில் அகப்படுதல்; to commit oneself, as in speaking.

[பிடி + கொடு-]

பிடிகொடு²-த்தல் piḍi-koḍu-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) இழத்தல்; to lose, to be deprived of.

[பிடி + கொடு-]

பிடிசுற்று-தல் piḍi-ṣurru-, 6 செ.கு.வி.(v.i.) பல் வகைச் சோற்றை (சித்திரான்னங்)களைச் சுற்றி யெறிந்து மணமக்கட்குக் கண்ணேறு (திருட்டி) கழித்தல்; to wave verity rice around the bride and bridegroom for averting the evil eye.

[பிடி + சுற்று-]

பிடித்தம் piḍittam, பெ.(n.) 1. கழிவு; with holding a part of payment deduction. 2. சிக்கனம்; frugality, thrift. 3. மனப் பொருத்தம்; amicableness; agreement. 4. விருப்பம்; liking, relish.

க. கிடித; து. பிடித, பிட்டத.

[பிடி → பிடித்தம்]

பிடிதம் piḍidam, பெ.(n.) இரவல் (பிச்சை); alms.

[பிடி → பிடிதம்]

பிடிதுணி piḍi-tuṇi, பெ.(n.) வெப்பமான ஏனங்களைப் பிடித்து இறக்க உதவும் கரித்துணி; piece of cloth used in handling hot vessels.

பிடிப்பு¹ piḍippu, பெ.(n.) 1. ஒரு நிலையில் நிலைக்க பிடிபாடாக அமைவது, பற்றுக்கை; grasping, holding, seizure, catching. 2. ஒட்டுகை; adhesion, sticking, glutinousness, cohesiveness. 3. ஈடுபாடு, பற்று; attachment, involvement. 4. கருத்து; idea. 5. சேர்க்கப்பட்ட பொருள்; money amassed, accumulation, encroachment. 6. உறுதி; rigidity, pertinacity. 7. பிணைப்பு; bond, tie. 8. கைப்பிடி; handle. 9. உதவி, பயன்பாடு; favour. 10. பிடிபாடு, பிடிமானம் (ஆதாரம்); support.

ம. பிடிப்பு; க. பிடிப்பு.

[புள் → (பிள்) → பிண் → பிடி → பிடிப்பு. 'பு' தொ.பெ.ஈறு]

பிடிப்பு² piḍippu, பெ.(n.) ஊதை நோயினாலுண்டாகும் மூட்டு அல்லது கைகாற் பிடிப்பு; rigidity of the joints from the effects of rheumatism, gonorrhoeal, rheumatism, muscular cramps, contraction of nerves.

[புள் → (பிள்) → பிண் → பிடி. பிடித்தல் = பற்றுதல், அகப்படுத்துதல். பிடி → பிடிப்பு]

பிடிபடு-தல் piḍi-paḍu-, 20 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பிடிக்கப் படுதல்; to be caught, taken, seized. 2. புலப்படுதல்; to be grasped, understood, comprehended. 3. அடைதல்; to attain, get. 4. இணங்குதல்; to suit, to be suitable, to agree with.

[பிடி + படு. 'படு' து.வி.]

பிடிமானம் piḍi-māṇam, பெ.(n.) 1. பிடித்தம் செய்யப்பட்ட கழிவு; with holding a part of payment deduction. 2. கைப்பிடி; hilt, handle.

ம. பிடிமானம்.

[பிடி + மானம். 'மானம்' தொழிற்பெயர் விகுதி, அடைமானம், செரிமானம், சேர்மானம், தீர்மானம் முதலிய தொழிற்பெயர்களில் மானம் என்பது ஈறு (விகுதி) அளவாக நின்றது. (மு.தா. 203).]

பிடியல் piḍiyal, பெ.(n.) 1. சிறு துகில்; small garment. 2. நல்லாடை; fine garment.

[பிடி → பிடியல்]

பிடியாணை piḍi-y-āṇai, பெ.(n.) குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட வரை அல்லது வழக்கு (விசாரணை)க்கு முறை (நீதி)மன்றம் வர மறுப்பவரைச் சிறை (கைது) செய்ய அழைத்து வருமாறு காவல் துறைக்கு முறைமன்றம் பிறப்பிக்கும் ஆணை; warrant of arrest.

[பிடி + ஆணை]

பிடியாப்பு piḍiyāppu, பெ.(n.) மேழியிலுள்ள கைப்பிடி;

handle of the hoe.

[பிடி → பிடியாப்பு]

பிடியாள் piḍi-y-āḷ, பெ.(n.) 1. பிடித்தடைக்கப்பட்டவன்; person seized or taken into custody. 2. அமஞ்சி (இலவச) வேலைக்காரன்; workman pressed into service. 3. கூலிக்காக அமர்த்தப்பட்டவன்; day labourer.

[பிடி + ஆள்]

பிடிவிடு-தல் piḍi-vidu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கைப்பிடிப்பு விடுதல்; to let go one's hold or grasp. 2. பற்று (அபிமானம்) நீங்குதல்; to give up attachment of one's religious opinion of faith.

[பிடி + விடு-]

பிடுக்கு piḍukku, பெ.(n.) ஆணின் இனப்பெருக்கச் சுரப்பி உறுப்பு (பீசம்); testicle.

மறுவ. விதை.

ம. பிடுக்கு; து. பிட்டு.

[புள் → பிள் → பிடு → பிடுகு.]

பிடுகு piḍugu, பெ.(n.) இடி; thunderbolt.

ம., தெ. பிடுகு, பிட்டு; பட. குடுகு.

[பிள் → பிடு → பிடுகு = வானம் வெடிப்பது போன்ற இடி. (வே.க.311)]

பிடுங்கல் piḍuṅgal, பெ.(n.) 1. வலிந்து எடுக்கை; pulling out. 2. பொருள்பறித்தல்; extortion. 3. தொந்தரவு; annoyance, vexation. 4. இடையூறு செய்பவ-ன்-ள், தொந்தரவு செய்பவ-ன்-ள்; troublesome person.

[பிடுங்கு → பிடுங்கல். 'அல்' தொ.பெ. ஈறு]

பிடுங்கிவிடு-தல் piḍuṅgi-vidu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) ஓடிப் போதல்; to run away.

[பிடுங்கி + விடு-]

பிடுங்கு¹-தல் piḍuṅgu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பறித்தல்; to pull out, pull off, pluck up, extract. 2. கவர்தல் (அபகரித்தல்); to extort, wrest. 3. தடையை உடைத்துக் கொண்டு விரைந்து செல்லுதல்; to break through any obstruction and rush through with force, as a flood. 4. கொத்துதல்; to bite, peck, strike. 5. கொட்டுதல்; to sting. 6. வருத்துதல்; to vex, annoy.

ம. பிடுங்குக.

[பிள் → பிடு → பிடுகு = வானம் வெடிப்பது போன்ற இடி. பிடு → பிடுகு → பிடுங்கு.]

பிடுங்கு²-தல் piḍuṅgu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மிகுதியாதல்; to be rife. 2. தொந்தரவு கொடுத்தல்; to give trouble.

[பிள் → பிடு → பிடுங்கு]

பிண்டகம் piṇḍagam, பெ.(n.) நறும்புகை; fragrant smoke.

[புள் → (பிள்) → பிண்டு → பிண்டம் = திரட்சி (மு.தா.209). பிண்டம் → பிண்டகம் = திரண்ட சுறாலைக் கட்டி, அதனின்றி வரும் நறும் புகை.]

பிண்டகன் piṇḍagan, பெ.(n.) முன்னோர்க்கு (பிதிரர்க்கு)ப் பிண்டமிட்டுச் சடங்கு செய்வோன்; one who offers an oblation of cooked rice to the manes.

[பிண்டம் → பிண்டகன் = பிண்டம்படைப்போன் வே.க.3,82]

பிண்டம்¹ piṇḍam, பெ.(n.) 1. உண்டை; anything globular or round, lump or mass, ball, globe. 2. உருவற்ற கரு; embryo, foetus. 3. உடல்; body. 4. சோற்றுத்திரள்; ball of boiled rice. 5. மூதாதையர் (பிதிரர்) பொருட்டுக் கொடுக்கப்படும் சோற்றுண்டை; ball of cooked rice, offered to the no more people of the family at a funeral ceremony 6. பல பொருள்களின் தொகுதி; collection, multitude, aggregate. 7. நூற்பா (சூத்திரம்), இயல், ஒத்து என்ற மூன்றுறுப்புக் கொண்ட நூல்; treatise with subdivisions of śūttiram, iyal and öttu.

க., து. பிண்ட; தெ. பிடை, பிடைமு.

[பொள் → பிள் → பிண்டு → பிண்டி → பிண்டம் (வ.வ.236) புல் → பொல்லு = தடி. புள் → (பிள்) → பிண்டு → பிண்டம் = திரட்சி (மு.தா. 209).]

த. பிண்டம் > Skt. piṇḍa.

பிண்டம்² piṇḍam, பெ.(n.) 1. கற்கண்டு; sugar candy. 2. விலா; rib. 3. வெண்ணெய்; butter. 4. இறைச்சி; meat.

[புள் → (பிள்) → பிண்டு → பிண்டம் = திரட்சி, திரண்ட கற்கண்டு, திரண்டு வரும் வெண்ணெய், திரண்டிருக்கும் இறைச்சி, திரண்ட விலாப்புறம்]

பிண்டம்விழுதல் piṇḍam-viḷudal, பெ.(n.) காய்விழுதல், கருச்சிதைதல்; abortion.

[பிண்டம் + விழுதல். 'தல்' தொ.பெ.ஈறு.]

பிண்டி¹-த்தல் piṇḍi-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) திரளுதல்; to gather into shape.

[புல் → புள் → பிள் → பிழம்பு = திரட்சி, வடிவு, உடல், பிள், பிண்டு. ஒ.நோ. கள் → கண்டு; நள் → நண்டு. சள் → சுண்டு; வள் → வண்டு; பிண்டு → பிண்டி (வே.க.3. 81. 82)]

பிண்டி² piṇḍi, பெ.(n.) 1. நுண் பொடி; flour, meal, powder. 2. பிண்ணாக்கு; oil cake.

தெ. பிண்டி; து. புண்டி.

[பிள் → பிண்டு → பிண்டி]

பிண்டி³ piṇḍi, பெ.(n.) 1. வடிவம்; form. 2. கூட்டம்; collection, multitude, class, quantity. 3. கழை (புனர்பூசம்); the seventh star. 4. இணையா வினைக்கை வகை; (nātya) a gesture with one hand.

து. பிண்டி.

[பிள் → பிண்டு → பிண்டி. ஒ.நோ; கண்டு → கண்டி; துண்டு → துண்டி (வே.க.3. 82)]

பிண்டிப்பகவன் piṇḍi-p-pagavan, பெ.(n.) அருகன்; Arhat.

[பிண்டி + பகவன். பகு → பகல் → பகவு → பகவன் = பகுத்தளித்துக் காப்பவன்]

பிண்ணாக்கு piṇṇāku, பெ.(n.) 1. இலுப்பை எள் முதலியவற்றின் எண்ணெய் நீங்கிய சக்கை; oil cake made of the residue of oil seeds. 2. எள்ளுப் பிண்ணாக்கு; oil cake of pressed sesame.

ம. பிண்ணாக்கு.

[பிள் + நாக்கு - பிண்ணாக்கு = ஆட்டிய எள் பிண்டத்தின் நாக்குப் போன்ற பிளவு (வ.வ.237)]

த. பிண்ணாக்கு > Skt. piṇyākā.

பிணக்கம் piṇakkam, பெ.(n.) 1. மாறுபாடு; disagreement. 2. ஊடல்; sulks, bouderie. 3. நெருக்கடி; press of a crowd, pressure. 4. பின்னுகை; twisting, interlacing, plaiting.

[பிணங்கு → பிணக்கு → பிணக்கம்]

பிணக்காடு piṇa-k-kāḍu, பெ.(n.) 1. பிணத்தை எரிக்குமிடம்; cremation-ground. 2. போர்க்களம்; battle field.

[பிணம் + காடு. கடு → காடு]

பிணக்கு-தல் piṇakku-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கட்டுதல்; to fasten. 2. பின்னச் செய்தல்; to intertwine.

பிணங்கு-தல் piṇaṅgu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மாறுபடுதல்; to be at variance. 2. ஊடுதல்; to be in the sulks. 3. செறிதல்; to be close, dense; 4. பின்னுகை; to be linked together, intertwined.

க. கெண்கு.

[புள் → பிள் - பிரி → விலகுதல்]

[பிள் → பிணகு → பிணங்கு.]

இணங்கு என்னும் சொல்லிற்கு எதிராக அதன் எதுகையாக அமைந்த சொல் பிணக்கு

பிணம் piṇam, பெ.(n.) உயிரற்ற மனித உடல்; corpse,

carcass. 2. பேய்; devil, disembodied soul spirit.

மறுவ. சவம்.

ம. பிணம்; க.பெண, கெண; தெ. பீனாகு, பீங்கு; து. புண; கோத. பெண்ம்; துட. ஈண்; கட. பீனிகை; குவி. பீலிங்கு; பட. கெண.

[புள் → புய். புய்த்தல் = பிரித்தல். புள் → பிள் → (பிண்) → பிணி. பிணிதல் = இறத்தல். பிள் → பிண் → பிணம்]

பிணவல் piṇaval, பெ.(n.) 1. பெண்; female. 2. பன்றி, மான், நாய் முதலியவற்றின் பெண்; female of the dog, pig, deer or yak.

பிணவறை pina-varai, பெ. (n.) சிறிது காலம் பிணங்கள் வைத்திருக்கும் கட்டடம்; mortuary.

பிணி¹-தல் piṇi-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) வாழ்வு முடிதல்; to die.

மறுவ. சாதல், இறத்தல், மரித்தல், மாண்டுபோதல்.

[புள் → பிள் → பிரி → பிரிவு. புள் → பிள் → பிண் → பிணி.]

பிணி²-த்தல் piṇi-, 11 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. சேர்த்துக் கட்டுதல்; to tie, fasten with ropes, fetter, link. 2. வசப்படுத்துதல்; to win over, keep one spell-bound.

[பிணைதல் = புணர்ச்சி. புணித்தல் = சேர்த்துக் கட்டுதல். புள் → புண் → புணி → பிணி]

பிணி³ piṇi, பெ.(n.) 1. கட்டுகை; fastening, binding. 2. கட்டு; bond, link, tie. 3. பற்று; attachment. 4. பின்னல்; plait, twist. 5. கட்டுநெகிழாமொட்டு, அரும்பு; bud. 6. நெசவுத் தறியின் நூற்படை; higher or lower row of threads in a weaver's loom, raised or lowered to admit the shuttle.

[புள் → புணி → பிணி]

பிணி⁴ piṇi, பெ.(n.) 1. நோய் அறிகுறியுடன் கூடிய உடல் நலிவு, உடல் நலக்கேடு, உடல் நலம் குன்றிய நிலை; an unhealthy state of body, a disorder, illness or ailment with distinctive symptoms, disease, malady, sickness. 2. நோவு, இடர், துன்பம்; suffering, affliction. 3. பசிப்பிணி; hunger.

மறுவ. நோய்சடவு.

[புள் → புண் → புணி. புணித்தல் = சேர்த்துக் கட்டுதல். புணி → பிணி = கட்டுகை, கட்டு, கட்டி நெருக்குவது போன்ற நோய் 'பிணித்தலையுடையது பிணியாயிற்று'.

பிணிமிதி-த்தல் piṇi-midi-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) நெசவுப் பாவை மிதித்தல்; to tread the loom, a weaver's technical

word.

[புணிமிதி-த்தல் → பிணிமிதி-த்தல்]

பிணிமுகம் piṇimugam, பெ.(n.) 1. மயில்; peacock. 2. அன்னம்; swan. 3. பறவை; bird.

[பிணி + முகம். பிணித்தல் = சேர்த்துக் கட்டுதல், வயப்படுத்துதல். பிணிமுகம் = வயப்படுத்தும் தன்மை கொண்ட அழகான முகத்தையுடைய பறவை, விலங்கு.

பிணியகம் piṇi-y-agam, பெ.(n.) காவலிடம்; well-guarded place.

[பிணி + அகம்]

பிணிவீடு piṇi-viḍu, பெ.(n.) இடையூறு நீங்குகை; escape from difficulties and distress.

[பிணி + வீடு. விடு → வீடு]

பிணை¹-தல் piṇai-, 3 செ.கு.வி.(v.i.) 1. சேர்தல், ஒன்று படுதல், இணைதல்; to entwine, conjoin, unite. 2. செறிதல், நெருக்கமாதல்; to be crowded together, dense. 3. புணர்தல்; to copulate.

[புல் → புள் → புண் → புணர். புண் → புணி → புணித்தல் = சேர்த்துக்கட்டுதல். புண் → புணை. புணைத்தல் = கட்டுதல். புணை → பிணை. (வே.க.3,64,65)]

பிணை² piṇai, பெ.(n.) 1. விலங்கின் பெண்; female of animals. 2. பெண்மான்; doe, hind, female deer.

[புள் → பிள் → பிண் → பிணி → பிடி = பெண்யானை.]

பிணை³ piṇai, பெ.(n.) தெப்பம்; raft, boat.

[புல் → புள் → புண் → புணி. → பிணி. புணித்தல் = சேர்த்துக்கட்டுதல்.]

பிணைக்கட்டை¹ piṇai-k-kaṭṭai, பெ. (n.) பதம்படுத்தும் போது பாவு தரைமட்டத்திற்கு மேலிருக்குமாறு தாங்கும் தாங்கி; weaver's instrument which stands to keep the warp up.

பிணைக்கட்டை² piṇai-k-kaṭṭai, பெ.(n.) முன்னங்காலில் படும்படி கொண்டி மாட்டின் கழுத்தில் கட்டப்படும் கட்டை; log tied to the neck of stray cattle.

[பிணை + கட்டை. கழுத்தோடு பிணைக்கப் படும் கட்டை]

பிணைகைதி piṇaikaidi, பெ.(n.) பணத்திற்காகவோ வேறு கட்டாயத்திலோ பிடித்து வைக்கப்பட்டிருப்பவர்; person one who is forcibly taken as captive.

[பிணை + கைதி]

U. gaidi > த. கைதி.

பிணைத்தொகை pinai-togai, பெ.(n.) பணய ஆளை (பணயக்கைதியை) விடுவிப்பதற்குக் கேட்கும் தொகை; ransom.

[பிணை + தொகை]

பிணைப்பு pinaippu, பெ.(n.) நட்பு, உறவு, அன்பு முதலியவற்றால் ஏற்படும் நெருக்கம்; closeness; ties or bond (of affection).

[பிணை → பிணைப்பு]

பிணைமாடு pinai-māḍu, பெ.(n.) இணைக்கப்பட்ட எருதுகள்; a pair of oxen yoked together.

[பிணை + மாடு. புல் → புள் → புண் → புணை. புணைத்தல் = கட்டுதல். புணை → புணையல் = மாட்டுப்பிணைப்பு. புணை → பிணை]

பிணையல் pinaiyal, பெ.(n.) ஒன்று சேர்க்கை; joining together. 2. மலர்மாலை; flower garland. 3. கதவின் இணைப்புக்குடுமி; hinge. 4. புணர்ச்சி; copulation. 5. இணைக்கை; (nāṭya) gesture with both hands. 6. பொறுப்பில் வெளிவருதல்; bail.

[பிணை → பிணையல். 'அல்' தொ. பெ. ஈறு]

பித்தக்காங்கை pitta-k-kāṅgai, பெ.(n.) பித்தத்தால் உண்டாகுஞ் சூடு; heat caused by the over-secretion of bile.

[பித்தம் + காங்கை. காய் → காய்ங்கு → காங்கு → காங்கை]

பித்தபாணி pittapaṇi, பெ.(n.) பனை, மாமரங்களின் பிசின்; gum of the mango or palmyra tree.

பித்தம் pittam, பெ.(n.) 1. ஈரலினின்று தோன்றும் நீர்வகை; bile, gall. 2. பித்தமென்னும் பிணிக்கூறு; bilious humour. 3. மயக்கம்; bewilderment, delirium. 4. மனக்கோளாறு (பைத்தியம்); lunacy, madness.

ம. பித்தம்; க., பட. பித்த; தெ. பித்தமு.

[பே → பேம் = அச்சம்]

பித்தன் pittan, பெ.(n.) 1. மனக்கோளாறுடையவன் (பைத்தியக்காரன்); crazy man, mad man. 2. மூடன்; fool, idiot. 3. சிவபெருமான்; பேரருளாளன்; Śivan. 4. திருடன்; thief, robber.

து. பித்தப்பெ.

பித்திகை pittigai, பெ.(n.) 1. சுவர்; wall. 2. அண்டச்சுவர்; wall of the universe. 3. சாதிமல்லிகை; large flowered jasmine. 4. சிறுசெண்பகம்; cananga-flower tree.

[பித்தி → பித்திகை]

பித்திகையென்பு pittigai-y-enbu, பெ.(n.) மண்டையோட்டின் இருபக்கத்து எலும்பு; parietal bone of the cranium.

[பித்திகை + என்பு. எலும்பு → என்பு]

பித்துக்கொள்ளி pittu-k-kolli, பெ.(n.) 1. கிறுக்கன், கிறுக்கி (பைத்தியம் பிடித்தவன்-ள்); madcap. 2. அஞ்சும் தன்மையுடையவன்-ள்; faint hearted person.

[பித்து + கொள்ளி. கொள் → கொள்ளி]

பித்தை pittai, பெ.(n.) மக்கள் தலைமயிர்; lock of hair.

மறுவ. உளை, நவிர், குடுமி, ஓரி, குழல், கார், குஞ்சி, தளை, பங்கி.

[பித்தி → பித்தை]

பிதகம் pidagam, பெ.(n.) இடி; thunder bolt.

[பிள் → பிடு → பிடுகு → பிதுகு → பிதகம்]
த. பிதகம் > Skt. bhidaka.

பிதற்று-தல் pidarru-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. அறிவின்றிக் குழறுதல்; to chatter, babble, prate. 2. இசிவு நோய் அவதியால் (அவசத்தால்) விடாது பேசுதல்; to rave, as delirious person.

[பித்து → பிதற்று.]

பிதிர்¹-தல் pidir-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. உதிர்ந்தல்; to be separated into small particles; to fall to powder. 2. சிதறுதல்; to become scattered. 3. கிழிதல்; to be torn. 4. பரத்தல்; to spread. 5. மனங்கலங்குதல்; to be bewildered.

[பிடு → (பிது) → பிதுங்கு → பிதுக்கு → பிதுக்கம். பிதுங்குதல் = பெயர்தல், பெயர்ந்து வெளிவருதல். (பிது) → பிதிர், பிதிர்தர் = பெயர்தல், (மு.தா. 261).]

பிதிர்² pidir, பெ.(n.) பூந்தாது; pollen of a flower. 2. பொடி; powder. 3. திவலை; drop of water. 4. துண்டம்; piece. 5. பொறி; spark. 6. காலநுட்பம்; moment of time. 7. கைந்நொடி; snap of the finger.

[புள் → பிள் → பிடு → பிது → பிதிர்.]

பிதிர்³ pidir, பெ.(n.) 1. விடுகதை; conundrum, puzzle. 2. வியப்புச் செயல்; acts of wonder. 3. சேறு; mud.

[புள் → பிள் → பிடு → பிது → பிதிர்]

பிதுங்கு-தல் piduṅgu, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அழுக்குதலால் உள்ளீடு வெளிக் கிளம்புதல்; to protrude, bulge, shoot out, gush out, to be expressed. 2. சுவரிற் செங்கல் வெளிநீண்டிருத்தல்; to jut out beyond the plumb-line, as bricks in a wall. 3. ஒலித்தல்; to sound.

[பிடுங்குதல் = பெயர்த்தல், பறித்தல். பிடு → (பிது) → பிதுங்கு. பிதுங்குதல் = பெயர்த்தல், பெயர்ந்து வெளிவருதல் (மு.தா. 261).]

பிந்து-தல் pindu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பின்னால் செல்லுதல், பின்னாதல்; to go behind, to be behind, to fall in the rear. 2. சீழாதல்; to go down, as in a class, to happen subsequently. 3. பிறப்பு, தோற்றம் ஆகியவற்றில் காலத்தால் பிந்தியதாதல்; to be subsequent in time, birth or origin. 4. தாழ்த்தல்; to be inferior in rank, etc., 5. விரைவு குறைதல்; to be backward, tardy, slow to loiter, delay, lag, to lose time, as a clock or watch.

[பின் → பின்னம் → பின்னர். பின் → பின்னே. பின் → பின்பு. பின் → பின்று → பிந்து (மு.தா. 293).]

பிய்தல் piy-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கிழிதல்; to be tattered, torn off, torn into bits as leaf or cake. 2. பிரிந்து போதல்; to be drawn apart, loosened, parted, separated. 3. பஞ்சு முதலியன பன்னப்படுதல்; to be carded, as cotton. 4. ஊடறுதல்; to be torn open, as hedge. 5. சிதைவுறுதல்; to be put to rout, as an army.

[புள் → புய். புய்த்தல் = பிரித்தல், பிடுங்குதல். புய் → பிய். (மு.தா. 261)]

பிரட்டன் pirattan, பெ.(n.) நெறியினின்று வழுவினவன்; one who has strayed from virtue.

[புள் → புரு → புரள். புரள்தல் = சொல் மாறுதல். புரள் → புரட்டு → புரட்டன். (மு.தா. 234) புரட்டன் → பிரட்டன்]

பிரடை piradai, பெ.(n.) 1. யாழ் முதலியவற்றின் முறுக்காணி; plug of a lute. 2. முறுக்காணி வில்லை; screw-nut.

க. பிரடெ; தெ. பிரட.

[புள் → புரு → புரள் → புரளை → புரடை → பிரடை. (மு.தா. 242).]

பிரண்டை pirandai, பெ.(n.) கொடி வகை; square-stalked vine.

ம. பிரண்ட, பிரண்டி, பரண்ட.

[புரு → புரள் → புரண்டை → பிரண்டை = புரண்டிருக்கும் அல்லது முறுக்குண்டிருக்கும் கொடி (மு.தா. 242).]

பிரப்பு pirappu, பெ.(n.) 1. குறுணிமேனி கொள்கலங்களிற் பரப்பிவைக்கும் படையல் பொருள்; food of various kinds or rice placed before a deity in receptacles of the capacity of a kurunji. 2. குறுணியளவான பொருளைக்

கொள்ளும் ஏனம் (பாத்திரம்); a vessel of the capacity of a kurunji.

[பரம்பு → பிரம்பு → பிரப்பு = பிரப்பினால் முடையப்பட்ட கூடை.]

பிரம்பு pirambu, பெ.(n.) 1. நீண்ட ஒல்லியான தண்டுப்பகுதியைக்கொண்டதும்பனைவகையைச் சார்ந்ததுமான கொடிவகை; rattan. 2. கொடிவகை; switchy rattan. 3. மூங்கில்; bamboo. 4. கடல்; sea. 5. நெய்; ghee. 6. தேர்முட்டி; raised platform with steps, giving access to a temple car. 7. வரம்பு; ridge in the field.

[பரம்பு → பிரம்பு]

பிராட்டி pirāṭṭi, பெ.(n.) 1. தலைவி; lady, mistress. 2. தேவி; goddess.

[புல் → பல் → பரு → பெரு → பெருமை. பெரு → பெருமான். பெருமான் (ஆ.பா.) - பெருமாட்டி (பெ.பா.) பெருமாட்டி → பிராட்டி]

பிரான் pirān, பெ.(n.) 1. தலைவன்; Lord, king, chief, master. 2. கடவுள்; god. 3. சிவபெருமான்; śivan.

ம. பிரான்.

[புல் → பல் → பரு → பெரு → பெருமை. பெரு → பெருமான் → பிரான்.]

பிரி-தல் piri-, 3 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கட்டவிழ்தல்; to become disjoined or parted, unfastened. 2. பகுக்கப் படுதல்; to be split, as words into parts. 3. தொடர்பறுதல்; to dissociate. 4. வேறுபடுதல்; to vary, as pāl; to disagree, as person. 5. முறுக்கவிழ்தல்; to be untwisted, as a rope, to be ripped or loosened as a seam or texture. 6. வகைப்படுதல்; to be classified, analysed. 7. தண்டுதல் (வசூலித்தல்); to collect, realise, as a sum of money.

ம. பிரியுக; க. பிரி.

[புல் → பில் → (வில்) → விலகு → விலக்கம். விலகு → விலங்கு. விலங்குதல் → விலகுதல். புள் → புய். புய்த்தல் → பிரித்தல்.]

பிரித்தெடு-த்தல் pirittedu-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) சாறு முதலியவற்றைப் பிழிந்தெடுத்தல்; to obtain juice etc. 2. தேர்ந்தெடுத்தல்; to select by separate things.

[பிரித்து + எடு-]

பிரிதல் piridal, பெ.(n.) உரிப்பொருள் ஐந்தனுள் பாலைத் திணைக்குரிய தலைவன் தலைவியை நீங்கியிருக்கை; (agap.) theme of separation of a lover from his lady-love, appropriate to pālai-t-tinai, one of five uri-p-porul.

[பிரி → பிரிதல். 'தல்' தொ.பெ.ஈறு]

பிரிநிலை pirinilai, பெ.(n.) வேறுபடுத்திக் காட்டும் நிலை; exclusion.

[பிரி + நிலை]

பிரிமணை pirimanai, பெ.(n.) பாண்டம் வைக்கும் மணை; a circular ring made of straw for keeping pots on.

[புல் → புர் = முறுக்கு, சுருள். புரி → புரிக்குடு = வைக்கோற்புரி, நெற்கூடு. புரி → புரிமணை → வைக்கோற்புரி வளையம் (வே.க.3, 95, 96) புரிமணை → பிரிமணை]

பிரிவினை pirivinaï, பெ.(n.) கூறுகளாகப் பிரிகை, பிரிக்கப்பட்ட கூறு; partition.

[பிரி → பிரிவு → பிரிவினை (மு.தா. 261).]

பிரிவு pivu, பெ.(n.) 1. பிரிகை; separation severance. 2. வகுத்தற்கணக்கு; (arith.) division. 3. பாகம்; partition. 4. ஒற்றுமையின்மை; disunion disagreement, dissension. 5. பகுதி; section chapter, as of a book; paragraph. 6. அவிழ்க்கை; lossening, ripping, parting. 7. மூலமதத்தின் வேறுபட்ட உள்வேறுபாடு (உட்பேதம்); secession, schism. 8. வேறுபாடு; distinction, difference. 9. இடையீடு; gap interspace.

ம. பிரிவு; கோத. பிரிய்வ் (பிரிந்திருக்குமிடம்)

[புள் → புள் → பிரி → பிரிவு (மு.தா. 261) 'வு' பெயராக்க ஈறு]

பிருடை pirudai, பெ.(n.) 1. யாழ் முதலியவற்றின் முறுக்காணி; tuning key of a lute string. 2. அடைக்குந்தக்கை; cork. 3. சூழலாணி; screw.

க., தெ. பிரடெ.

[புள் → புரு → புரள் → புரளை → புரடை → பிரடை → பிருடை = யாழ் முறுக்காணி (மு.தா. 242)]

பிரை pirai, பெ.(n.) உறைமோர்; fermented butter-milk used for curdling milk, curdling agent.

[(புள்) → புளி = புளித்துப் பொங்குவது. புளி → புளிச்சி = புளிச்சை. (புள்) → (புர) → புரை → பிரை = புளித்தமோர், பாலைப் புளிக்க வைக்கும் மோர். (மு.தா. 63).]

பில்கு-தல் pilgu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. சிறுதுவலை வீசுதல்; to drip, as dew. 2. பொசிதல்; to exude, as honey from flowers. 3. கொப்பளித்தல்; to gargle, spit. 4. வழிதல்; to flow.

[புல் → புள் → பூறு. பூறுதல் = துளைத்தல். பூறு → பீறு. பீறுதல் = துளைத்தல், பிளத்தல். புல் → புள் → பிள் → பிடு. பிடுதல் = துண்டு துண்டாகப் பிளத்தல்.]

பில்லங்கம் pillangam, பெ.(n.) 1. குரங்கு; monkey. 2. தவளை; frog.

பில்லு pillu, பெ.(n.) 1. புல்; grass. 2. நெசவுப்பாவைச் செம்மை செய்யுங் கருவிவகை; weaver's brush.

[புல் → பில் → பில்லு.]

பில்லை¹ pillai, பெ.(n.) 1. திரண்டுருண்டது; that which is sound, as a patch of sandal paste. 2. வில்லை; a tablet or tabloid. 3. ஆணியின் திருகுவரை; nut of a screw. 4. ஏவலர் (சேவகர்) முதலியோர் அணியும் வில்லை; badge, as of a peon. 5. சதுர ஓடு; square tile. 6. தலையிலணியும் அணிவகை; a head ornament.

த. பில்லை > U. billa.

[புல் → புர் → புரி. புரிதல் = வளைதல். புரி = சுருள்.]

[புல் → பில் → பில்லை = வட்டமானது, உருண்டையானது.]

பில்லை² pillai, பெ.(n.) மங்கிய மஞ்சள் நிறம்; dull yellow.

[புல்லை → பில்லை]

பிலக்கச்செய்-தல் pilakka-c-cey-, 1 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. காற்றுப் புகாதபடி கெட்டியாய் இறுகச் செய்தல்; to solidify to make hard. 2. காற்றுப் புகாதபடி சிலை மண் செய்தல்; to lute with earth and cloth.

[பில → பிலக்க + செய்-]

பிலகாரி pilakāri, பெ.(n.) பெருச்சாளி; bandicoot.

[பிலம் + காரி. பிலம் = வளை, பிலகாரி வளையுள் இருப்பது, வளையையுடையது.]

பிலம் pilam, பெ.(n.) 1. கீழுலகம் (பாதாளம்); nether region. 2. அளை (குகை); cave, cavern. 3. கீழறை; subterranean room or passage. 4. எலி முதலியவற்றின் வளை; hole, as of a rat or snake.

[புள் → பிள் → விடு → விடர் = குகை. புள் → புழை → புடை → புடங்கு. புல் → (பில்) → பிலம் = நிலக்குகை (மு.தா. 274).]

த. பிலம் > Skt. bila.

பிலக்கணம் pilākkaṇam, பெ.(n.) இறந்தவர் பொருட்டு மகளிர் அழும் புலம்பற் பாடல்; song of lamentation by women in a house of mourning.

மறுவ. ஒப்பாரி.

பிலிற்று-தல் pilirru-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. தூவுதல்; to drizzle, drop, sprinkle. 2. வெளிவிடுதல்; to let out, as milk from the udder, to spill. 3. கொப்பளித்தல்; to gargle.

[புல் → பில் → பிலிற்று. பிலிற்றுதல் = சிந்துதல், பீச்சுதல் (மு.தா. 262).]

பிலீகம் piilgam, பெ.(n.) மண்ணீரல்; spleen.

[புல் → (பில்) → பிலம் = நிலக்குகை (மு.தா.274) புல் → பில் → பிலிகம் → பிலீகம்]

பிலுக்கு pilukku, பெ.(n.) பகட்டு; foppishness, ostentation,

coquetry.

தெ. பெலுகு.

[புல் → பொல் → பொலி. பொலிதல் = செழித்தல். புல் → பில் → பிலுக்கு = பொலிவினை வெளிக்காட்டும் தன்மை.]

பிழம்பு piḷambu, பெ.(n.) 1. திரட்சி; aggregate, mass; column or pillar, as of fire. 2. வடிவு; form. 3. உடல்; body.

[புல் → பொல்லு = தடி. புள் → (பிள்) பிண்டு → பிண்டம் = திரட்சி. புள் → (பிள்) → பிழ → பிழம்பு.]

பிழா piḷā, பெ.(n.) 1. தட்டுப் பிழா; round wicker basket. 2. இறை கூடை; baling basket. 3. கொள்கலம்; large vessel receptacle.

[பிள் → பிளா → பிழா.]

பிழி¹-தல் piḷi-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. சொரிதல்; to shed, pour, as rain. 2. கையால் இறுக்கிச் சாறு வெளியேறச் செய்தல்; to squeeze, express, press out with the hands.

ம. பிழியு; க. பிழி, பிளி, தெ. பிடுசு; து. பிண்டுனி (திருகுதல், முறுக்குதல்), புண்டுனி (ஈரமான ஆடையைப் பிழிதல், பழம் முதலியவற்றின் சாற்றைப் பிழிதல்; கோத. இண்ட் (ஆடையைப் பிழிதல்); குட. புண்ட்; கொலா. பீண்ட், பிண்ட்; நா. பீண்ட் (பால்கறத்தல்); கட. பீச் (பால்கறத்தல்); கூய். பிரிப; குவி. பீசலி (பால்கறத்தல்); பிரா. பிரிஞ்சிங்; பட. இண்டு (ஆடையைப் பிழிதல்)

[புல் - பில் → பிலிற்று → பிலிற்றுதல் = சிற்றுதல், பிச்சுதல் பில் → பிள் → பிழி → பிழி-தல்]

பிழி² piḷi, பெ.(n.) கள்; toddy, fermented liquor.

மறுவ. அரி, ஈழம், நறை, தெளிவு, தேறல், பிரசம்.

[புள் → புளி → புளித்துப் பொங்குவது. (புள்) → (புர) → புரை → பிரை = புளித்த மோர், பாலைப் புளிக்கவைக்கும் மோர் (மு.தா. 63) புளி → பிளி → பிழி.]

பிழிவு piḷivu, பெ.(n.) கூந்தற் பனைத் தெளிவு; toddy extracted from talipot.

மறுவ. தெளிவு.

[பிழி → பிழிவு]

பிழுக்கைமாணி piḷukkai-māṇi, பெ.(n.) 1. இளைஞன்; a young pīramācāri. 2. சிறுபிள்ளை; small boy.

மறுவ. விடலை.

[பிழுக்கை + மாணி. முள் → மள் → மழ = இளமை. மள் → மண் → மணி = சிறியது. மணி → மாணி = குறள் வடிவம், சிறுவன்.]

பிழை-த்தல் piḷai-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குற்றஞ் செய்தல்;

to do wrong. 2. நடக்காது போதல்; to fail. 3. தவறிப் போதல்; to be missing, as a child; to be lost, as an article. 4. உய்தல்; to be emancipated from sins and births; to obtain salvation. 5. துன்பத்தினின்று தப்புதல்; to escape, as from an evil or a danger. 6. உயிர் வாழ்தல்; to live, to survive. 7. வாழ்க்கை நடத்துதல்; to get on in, life, subsist.

ம. பிழெக்க.

[புள் → பிள். பிள்ளுதல் = துண்டு படுதல், மனம் வேறுபடுதல். பிள் → (பிழ்) → பிழை]

பிழைதிருத்தம் piḷai-tiruttam, பெ. (n.) பிழையும் அதன் திருத்தமும் அடங்கிய பட்டியல்; list of errata corrigendum.

பிழைப்பு piḷaiḷippu, பெ.(n.) 1. வாழ்க்கை; (wretched) life, subsistence. 2. வாழ்க்கையின் அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ளத் தேவையான வற்றை ஈட்டுதல்; livelihood, existence.

[பிழை → பிழைப்பு]

பிழைமணம் piḷai-manam, பெ.(n.) ஒழுங்கற்ற திருமணம் அல்லது சேர்க்கை; illegal marriage or union.

[பிழை + மணம். முள் → (மள்) → மண → மணம். மணத்தல் = கலத்தல், கூடுதல்]

பிழைமொழி piḷai-moli, பெ.(n.) குற்றமுள்ள சொல்; wrong, faulty word.

[பிழை + மொழி]

பிள்ளு-தல் piḷi(lu)-, 6 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பிளவுண்டாதல்; to burst, open; to be rent or cut. 2. துண்டுபடுதல்; to be broken to pieces. 3. மனம் வேறுபடுதல்; to be at variance; to disagree.

[புள் → பொள் → பொளி. பொளிதல் = வெட்டுதல், பிளத்தல். புள் → பிள் → பிடு. பிடுதல் = கையாற் பிளத்தல். புள் → பிள் (மு.தா. 259).]

பிள்ளுவம் piḷivam, பெ.(n.) யானை; elephant.

பிள்ளை piḷḷai, பெ.(n.) 1. குழந்தை; child, infant, offspring. 2. மகன்; son. 3. இளைஞன்; youth, lad, boy. 4. மகள்; daughter. 5. இளமை; tender, young age. 6. சிறுமை; smallness littleness. 7. குலம் (சாதி); caste. 8. கோட்டில் வாழ் விலங்கின் இளமை; young of arboreal animals, as the monkey. 9. நாயொழித்த விலங்கினிளமை; young of beasts except the dog. 10. பறப்பன, தவழ்வனவற்றினிளமை; young of birds, and certain reptiles, as crocodile, tortoise etc., 11. கரிக்குருவி; king crow. 12. காகம்; crow. 13. நெல்லும் புல்லும் ஒழிந்த ஓரறிவுயிரின் இளமைப்

பெயர்; young of *ō-ari-v-uyir* excepting 'nel' 'நெல்'.
14. மாலிய ஆசிரியர்களின் சிறப்புப் பெயர்; title of certain ancient *Vaiṣṇava Acāryās*. 15. வயிரவன்; *Bhairava*.
16. வேளாளர் பட்டப்பெயர்; a title of the *veḷḷāla* caste.
17. சங்கின் ஏறு; male conch. 18. மரப்பாவை; doll.
19. மக்கள், சிலவிலங்கு, சிலபறவை, சிலமரம் இவற்றின் பெயர்களோடு சேர்த்துச் சொல்லுஞ் சொல்; word suffix to the names of the persons and of some animals, birds and trees.

[புள் → புரு = குழந்தை. புள் → பிள் = பிள்ளை, பிள்ளைமையழகு. பிள் → பீள் → கரு, கருப்பைக் குழவி, இளமை. பிள் → பிள்ளை. (மு.தா. 40, 41).]

பிள்ளைத்தண்டு *piḷḷai-t-taṇḍu*, பெ.(n.) தெய்வத் திருவுருவங்களைத் தூக்கிச் செல்ல உதவும் சிறுகொம்பு; a small-sized pole, used in carrying idols.

[பிள்ளை + தண்டு. பிள்ளை = சிறிய. துள் → தள் → தண் → தண்டு]

பிள்ளைத்தமிழ் *piḷḷai-t-tamiḷ*, பெ.(n.) ஆண்பாற் பிள்ளைத் தமிழ் பெண்பாற் பிள்ளைத் தமிழ் என இருவகைப் பட்டு, பிள்ளையின் பல பருவங்களைப் பற்றிக் கூறும் சிற்றிலக்கிய வகை; a poem describing the various stages of childhood of two kinds viz., *āṇpār-piḷḷai-t-tamiḷ*, *peṇpār-piḷḷai-t-tamiḷ*.

[பிள்ளை + தமிழ்]

பிள்ளைத்தாய்ச்சி *piḷḷai-t-tāycci*, பெ. (n.) 1. கருவுற்ற பெண்; pregnant woman. 2. கைக்குழந்தையையுடைய தாய்; a woman having a babe-in-arms.

பிள்ளைத்தெளிவு *piḷḷai-t-teḷivu*, பெ.(n.) பிள்ளைத் தன்மையுள்ள போர்வீரனொருவன் போரிற்பட்ட தன் புண்ணைப் பார்த்து மகிழ்ந்து கூத்தாடுதலைக் கூறும் புறத்துறை; (*puṛap.*) theme describing the dance of a young warrior, exultant at the wounds he received in battle.

[பிள்ளை + தெளிவு. தெள்ளுதல் = தெளிவாதல். தெள் → தெளி. தெளிதல் = ஐயம் நீங்குதல்]

பிள்ளைப்பூச்சி *piḷḷai-p-pūcci*, பெ.(n.) சேற்றில் வாழும் பூச்சிவகை; *gryllo-ṭalpa*, a genus of insects, including crickets, which live in mud.

[பிள்ளை + பூச்சி]

பிள்ளைப்பெயர்ச்சி *piḷḷai-p-peyarcci*, பெ.(n.) 1. பிள்ளைத் தன்மையுள்ள போர்வீரனொருவன் தீ நிமித்தங் களுக்கு அஞ்சாது போருக்குச் செல்வதையும் அதற்காக அரசன் அவனைப் புகழ்வதையும் கூறும் புறத்துறை; (*puṛap.*) theme describing the march in spite of evil omens, of a youthful warrior to battle and the meed of

praise he receives from his king.

[பிள்ளை + பெயர்ச்சி. பெயர் → பெயர்ச்சி]

பிள்ளையாட்டு *piḷḷai-y-āṭṭu*, பெ.(n.) வாளாற் பொருது மேம்பட்ட அரசினங்குமரனைக் கண்டு அந்நாட்டி லுள்ளார் உவந்து பறையொலிக்க அரசு கொடுத்தலைக் கூறும் புறத்துறை; (*puṛap.*) theme describing the citizens rejoicing at the valour of a victorious prince and bestowing the kingdom upon him to the accompaniment of drum.

[பிள்ளை + ஆட்டு. ஆடு → ஆட்டு]

பிள்ளையார் *piḷḷaiyār*, பெ.(n.) 1. மகன்; son, used honorifically. 2. யானைமுகன் (விநாயகர்); *Gaṇēsa*. 3. முருகக் கடவுள்; *Lord Murugan*. 4. ஆளுடைய பிள்ளையார்; the child saint *Sambandha mūrti*. 5. பெருவயிறன்; man with a big belly, used in contempt. 6. நூறு அல்லது ஆயிரத்தைக் குறிக்குங் குழுவாக குறி; cant for 100 or 1000.

ம. பிள்ளையார்; து. பிள்ளாரி.

[பிள்ளை + ஆர். 'ஆர்' உயர்வுப் பன்மை ஈறு]

பிள்ளையார்குழி *piḷḷaiyār-cuḷi*, பெ.(n.) 1. எழுத்தத் தொடங்குங்கால் மங்கலமாக வரையப்படும் 'உ' என்ற குறி; a propitiatory mark made at the commencement of any writing. 2. செயல் தொடங்குவதைக் குறிப்பது; usage to denote the commencement of any work.

[பிள்ளையார் + குழி. சுள் → குழி]

பிள்ளைவங்கு *piḷḷai-vaṅgu*, பெ.(n.) பாய்மரம் நிற்குங் குழி; cavity or socket to hold the mast of a dhoney.

[பிள்ளை + வங்கு. வள் → (வண்) → வணங்கு → வாங்கு → வங்கு]

பிள்ளைவலி *piḷḷai-vali*, பெ.(n.) பிள்ளைப்பேற்றுத் துன்பம் (பிரசவவேதனை); labour, pains of childbirth.

மறுவ. இடுப்பு வலி.

[பிள்ளை + வலி]

பிள-த்தல் *piḷa-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. போழ்ப்படுதல்; to be split, cleaved, rent, cracked. 2. பிரிவுபடுதல்; to be disunited. 3. வெடிபடுதல்; to be blasted, blown up. 4. ஊடுருவப்படுதல்; to be pierced penetrated. 5. மனமுடைதல்; to be broken, as heart. 6. திறந்திருத்தல்; to be open, as jaws or a wound; to gape.

[புள் → புள் → பிள். பிள்ளுதல் = இரண்டாகவோ பலவாகவோ பிளந்து விடுதல், துண்டுபடுதல், மனம் வேறுபடுதல், நட்புப்பிரிதல். பிள் → பிள. (வே.க.3,108,109)]

பிளந்துகட்டு-தல் piḷandu-kattu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.)
(பாராட்டும் வகையில்) அருமையாக அல்லது
சிறப்பாகச் செய்தல்; to do extremely well.

[பிள → பிளந்து + கட்டு-, கள் → கட்டு]

பிளப்பு piḷappu, பெ.(n.) 1. பிளவு; crevice, cleft. 2.
வெடிப்பு; splitting.

[பிள → பிளப்பு. 'பு' தொ.பெ.ஈறு]

பிளவை piḷavai, பெ.(n.) 1. பிளக்கப்பட்ட துண்டு; piece,
slice. 2. புண்கட்டி; boil, abscess, carbuncle.

[பிள → பிளவை. 'வை' பெ.ஆ.ஈறு]

பிளாச்சு piḷaccu, பெ.(n.) 1. மூங்கில் முதலியவற்றின்
நீளவாக்கில் பிளப்பட்ட பிளவு; bamboo split, lath.
2. பிளந்த விறகு; fire-wood. 3. பனங்கிழங்கின் பிளவு;
slice of edible palmyra root.

[பிள் → பிள → பிளவு = வெடிப்பு, பிரிவு.
பிள → பிளவை = பிளக்கப்பட்ட துண்டு. பிள
→ பிளாச்சு = கிழித்த மூங்கிற் பட்டி. (வே.க.3,
109)]

பிளாச்சுக்கட்டை piḷaccu-k-kattai, பெ.(n.) கவலைப்
பாதையின் நடுவிலுள்ள மேலுருளை; wooden log
kept to rest the pulling rope in 'kapila' water lift.

[பிள் → பொள் → பொளி. பொளிதல் =
வெட்டுதல், பிளத்தல். புள் → பிள → பிளாச்சு.
பிளாச்சு + கட்டை. கள் → கட்டை]

பிளி piḷi, பெ.(n.) 1. கள்; toddy. 2. அழிஞ்சில் மரம்; a tree.

[பிழி → பிளி]

பிளிர்-த்தல் piḷir-, 11 செ.குன்றாவி.(v.t.) கொப்புளித்தல்;
to gargle.

[புள் → பிள் → பிரி → பிரிவு. புள் →
பிள் → பிடு → பிது → பிதிர். பிதிர்-தல் =
பெயர்தல், பிதுங்குதல். புள் → பிள் → பிளிர்]

பிளிரல் piḷiral, பெ.(n.) கிளைக்கை; branching.

[புள் → பிள் → பிரி → பிரிவு → பிரிவினை.
புள் → பிள் → பிளிர் → பிளிரல். 'அல்'
தொ.பெ.ஈறு]

பிளிற்று-தல் piḷirru-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஆரவாரித்தல்;
to make a roaring noise. 2. வெகுளுதல்; to fret with anger.

[பிளிற்று → பிளிற்று-]

பிளிறல் piḷiral, பெ.(n.) பேரோசை; great noise.

[பிளிற்று → பிளிறல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு]

பிளிற்று¹-தல் piḷirru-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) முழங்குதல்; to trumpet;
to roar, as an elephant.

[பிள் → பிள → பிளவு. பிள → பிளறு →
பிளிற்று = வாயை அகலத்திறந்து எழுப்பும் ஒலி,
பேரொலி.]

பிளிற்று²-தல் piḷirru-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) கிண்டுதல்; to
turn up, hoe up, as the soil.

பிற்சாயம் piṛcāmam, பெ.(n.) இரவின் கடைச்சாயம்;
the fourth and last watch of the night.

[பின் + சாயம். யாமம் → சாயம்]

பிற்சேர்க்கை piṛcērkai, பெ. (n.) புத்தகம் அல்லது
ஆவணத்திற்கும் கொடுக்கப்படும் தொடர்புடைய
சேர்க்கைப் பகுதி; appendix addendum.

பிற்பக்கம் piṛ-pakkam, பெ.(n.) 1. பின்புறம்; back side.
2. தேய்பிறை; dark fortnight.

[பின் + பக்கம்]

பிற்பாடு piṛpādu, வி.அ.(adv.) 1. பின், பிறகு; afterwards.
2. பிற்காலத்தில்; later.

[பின் + பாடு. படு → பாடு]

பிற்போக்கு piṛ-pōkku, பெ.(n.) 1. தொடர்ச்சி; uninterrupted
succession, chain. 2. வலியிழந்த நிலை; down fall, as of a
people. 3. அறிவு, குணம் முதலியவற்றிற் பிந்துகை;
retrogression; backward state; deterioration, as of one's abilities.
4. முன்னேற்றங் குறியாது பழைய முறையிற்
போகை; reaction.

பிறறைநிலை piṛrai-nilai, பெ.(n.) 1. பிற்பட்ட நிலை;
subsequent state. 2. வழிபாட்டு நிலை; attitude of
obedience.

[பிறறை + நிலை. நில → நிலை]

பிறக்கம்¹ piṛakkam, பெ.(n.) 1. ஒளி; brightness, splendour. 2.
உயர்ச்சி; loftiness, elevation. 3. குவியல்; heap.

[பிறங்கு → பிறக்கு → பிறக்கம்]

பிறக்கம்² piṛakkam, பெ.(n.) 1. மரக்கிளை; branch of a tree.
2. மான்கொம்பு; horn of deer. 3. அச்சம்; awe, fear.

[பிள் → பிள → பிற → பிறங்கு = பிரிந்து
செல்லும் மரக்கிளை, மரக்கிளை போல் பிரிந்து
காணப்படும் மான்கொம்பு, மனவமைதியில்
பிரிவுபட்ட அச்சவுணர்வு]

பிறக்கிடு-தல் piṛakkidu-, 17 செ.குன்றாவி.(v.t.)
கொண்டையிலே முடித்தல்; to fasten in one's hair.

[பிறக்கு + இடு-]

பிறக்கு piṛakku, பெ.(n.) 1. பின்பு; back, rear, behind.
2. முதுகு; back. 3. குற்றம்; fault, blemish.

[பின் → பிற → பிறவு → பிறக்கு (மு.தா. 293)]

பிறகிடு-தல் piragiḍu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தோற்றல்; to flee; to be defeated. 2. கழிதல்; to be past, time or event. 3. பின்வாங்குதல்; to back slide.

[பிறகு + இடு-]

பிறகு¹ piragu, பெ.(n.) 1. பின்புறம்; back, rear. 2. முதுகு; back.

[பின் → பிற → பிறவு → பிறகு (மு.தா.293)]

பிறகு² piragu, கு.வி.எ.(adv.) 1. பின்பு; afterwards, after. 2. சற்றுப் பொறுத்து; presently, shortly. 3. பின்னோக்கி; backward. 4. தாழ்வாக; below, in an inferior position.

[பின் → பிற → பிறவு → பிறகு]

பிறங்கடை piraṅḡadai, பெ.(n.) 1. மகன்; son. 2. வழித் தோன்றல்; descendant. 3. மருகன்; nephew. 4. அயலிடம்; strange place.

[பின் → பிற → பிறவு → பிறகு → பிறக்கு. பிறக்கு → பிறங்கு → பிறங்கடை = பின்னால் வரும் உரிமையாளன் (வாரிசு) (மு.தா.283) பிறங்கு + அடை = ஒரு குலம் அழியாமல் விளங்குவதற்குக் காரணமாயுள்ளது (சு.வி.18).]

பிறங்கல்¹ piraṅḡal, பெ.(n.) 1. பெருமை; greatness. 2. மிகுதி; abundance. 3. உயர்ச்சி; height, eminence. 4. நிறைவு; fullness. 5. திரள்; pile, heap, mass. 6. ஒளி; brightness, splendour. 7. துறக்கம்; heaven. 8. அரசன்; king. 9. ஒலி; sound.

[பிறங்கு → பிறங்கல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு]

பிறங்கல்² piraṅḡal, பெ.(n.) 1. மலை; hill, mountain. 2. சிறுமலை; mound, hillock. 3. கற்பாறை; rock.

[பிறங்கு → பிறங்கல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு]

பிறங்கு-தல் piraṅḡu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. விளங்குதல்; to shine, glitter, glisten. 2. உயர்தல்; to be high, lofty, elevated. 3. சிறத்தல்; to be great, exalted, dignified. 4. மிகுதல்; to grow full, complete, abundant. 5. பெருகுதல்; to overflow, inundate. 6. செறிதல்; to be densely crowded, close together. 7. பெருத்தல்; to grow large in size. 8. நிலைமாறுதல்; to change, move. 9. ஒலித்தல்; to sound.

[புல் → பொல் → பொலி → பொலிவு. (மு.தா.135) புல் → புள் → பிள் → பிற → பிறங்கு.]

பிறந்தகம் piraṅḡagam, பெ.(n.) 1. பிறந்த வீடு, குறிப்பாகப் பெண்களுக்குப் பிறந்த வீடு, புக்ககத்திற்கு எதிரானது; house or family in which one is born. the parental house, generally of women, opp. to pukḡagam. 2. மணமகனுக்கு மணமகள் வீட்டார் அளிக்கும்

வரிசை; gift received by a bridegroom from his bride's family. 3. தலைக் குழந்தைக்குத் தாயைப் பெற்ற பாட்டி அளிக்கும் பரிசு; gift to the first born child from its maternal grand mother.

[பிற → பிறந்த + அகம்]

பிறந்தகோலம் piraṅḡa-kōlam, பெ.(n.) 1. ஆடையற்ற மேனி, பிறந்த மேனி; stark nakedness. 2. முழுதும் துறக்கை; renunciation.

[பிறந்த + கோலம்]

பிறந்தமேனி piraṅḡa-mēni, பெ.(n.) 1. பிறந்த கோலம் பார்க்க; see piraṅḡa-kōlam. 2. மாசின்மை; genuineness; spotless simplicity, as of a child.

[பிற → பிறந்த + மேனி]

பிறந்தை piraṅḡadai, பெ.(n.) 1. பிறவி; birth. 2. துன்பம்; distress. 3. கரிசு (பாவம்); sin. 4. இயல்பு (சுபாவம்); nature, natural state. 5. பிறந்தகம்; birth place.

[பிற → பிறந்தை = பிறவி, இனம் (genus) (மு.தா. 262)]

பிறப்பி¹-த்தல் piraṅḡappi-, 18 செ.குன்றாவி.(v.t.) கருப்பை யினின்று குழந்தையை வெளிப்படுத்தல்; to cause to be born, to get the foetus out the womb.

[பிறப்பு → பிறப்பி-, 'பி' பி.வி.ஈறு]

பிறப்பி²-த்தல் piraṅḡappi-, 18 செ.குன்றாவி.(v.t.) நடைமுறைப் படுத்துவதற்கு ஏற்றவகையில் ஆணை வெளியிடுதல்; to issue an order, to promulgate an ordinance.

[பிற → பிறப்பி-]

பிறப்பு piraṅḡappu, பெ.(n.) 1. பிறத்தல்; birth, nativity. 2. தோற்றம் (உற்பத்தி); origin, production. 3. இனம் (சாதி); order or class of beings including animals and vegetables, caste. 4. தொடக்கம்; beginning, commencement, as of a month, or a year. 5. உடன் பிறந்தவர்; brother or sister. 6. மகளிரணியும் முளைத்தாலி; necklace of small seed-like gold pieces. 7. வெண்பாவின் இறுதியில் நிரையசை யொன்றுடன் உகரமான நேரசை கூடிவரும் வாய்பாடு; (pros.) a formula of a foot of one nirai-y-aṣai followed by a nēr-aṣai ending in, occurring as the last foot of a veṅḡā. 8. அச்சம்; fear, alarm. 9. மயக்கம்; confusion, bewilderment. 10. நெருக்கம்; closeness, thickness, denseness.

[பிள் → பிற → பிறப்பு (மு.தா. 262) 'பு' தொ. பெ.ஈறு]

பிறப்புரிமை piraṅḡappurimai, பெ. (n.) ஒருவருக்குப்

பிறப்பால் வரும் சிறப்புரிமை; birth right.

பிறவி piravi, பெ.(n.) 1. பிறப்பு; birth. 2. இயல்பு; natural disposition. 3. மறுபிறவி; transmigration, subjection of the soul to births.

ம. பிறவி.

[பிள் → பிற → பிறவி. 'வி' பெ.ஆ.ஈறு]

பிறவிடுதி pira-vidudi, பெ.(n.) பிறவிடம் (பரஸ்தானம்); staying at another's house before a journey.

[பிற(ர்) + விடுதி]

பிறவினை pira-vinai, பெ.(n.) பிறரைக் கொண்டு செய்விக்கும் செயலை யுணர்த்தும் வினை; (gram.) causative verb, opp. to taṅ-vinai.

[பிற + வினை]

பிறழ்-தல் piraḷ-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மாறுதல்; to vary, change in form, aspect, colour or quality. 2. முறைகெடுதல்; to be irregular, misplaced, out of order. 3. வாக்கு மாறுதல்; to break one's word. 4. மாறுபட்டுக் கிடத்தல்; to lie in disorder. 5. துள்ளுதல்; to flop, leap, as, fish. 6. புடை பெயர்தல்; to move. 7. பெயர்தல்; to be dislodged, dislocated. 8. விளங்குதல்; to shine, glitter, to twinkle. 9. முரிதல்; to break, as waves into foam. 10. திகைத்தல்; to be perplexed. 11. நடுங்குதல்; to tremble; to be tremulous. 12. இறந்துபடுதல்; to die.

[புரள் → புரட்டு → புரட்டன். புரள் → புரட்சி. புரள் → பிறள் (மு.தா. 234). பிறள் → பிறழ்-]

பிறழ்ச்சி piraḷcci, பெ.(n.) 1. மாறுகை; change, variation, alteration in form or quality. 2. ஒழுங்கின்மை; disarrangement, irregularity, disorder. 3. வாக்குறுதி மாறுகை; breaking of a promise. 4. புடைபெயர்ச்சி; movement. 5. விளங்குகை; sheen, glitter. 6. நடுக்கம்; shivering, quaking, trembling.

[புரள் → பிரள் → பிறள் → பிறழ் → பிறழ்ச்சி. 'சி' தொ.பெ.ஈறு]

பிறழ்வு piraḷvu, பெ.(n.) பிறழ்ச்சி பார்க்க; see piraḷcci.

[பிறழ் → பிறழ்வு. 'வு' தொ.பெ.ஈறு]

பிறள் piraḷ, பெ.(n.) மற்றவள்; another woman, some other woman.

[பிள் → பிற → பிறம் → பிறன். பிறன் (ஆ.பா.) - பிறள் (பெ.பா.) 'ள்' பெ.பா.ஈறு]

பிறன் piraṅ, பெ.(n.) 1. மற்றையான்; another man, some other man. 2. புதியவன்; stranger, alien. 3. அயலான்;

neighbour. 4. மனம் வேறுபட்டவன்; estranged person. 5. பகைஞன்; enemy.

[பின் → பிற → பிறிது → பிற → பிறகு = வேறு. பிறகு → பிறக்கு = வேறாக. பிறம் → பிறன் = வேறொருவன், மற்றவன், அயலான். 'ன்' ஆ.பா.ஈறு]

பிறன்மனை piraṅ-manai, பெ.(n.) 1. அயலான் வீடு; another's house. 2. அயலான் மனைவி; another's wife.

[பிறன் + மனை]

பிறனில் piraṅ-il, பெ.(n.) பிறன்மனை பார்க்க; see piraṅ-manai.

பிறாண்டு-தல் piraṅḍu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) உகிர் (நகம்) முதலியவற்றால் கீறுதல்; to scratch, as with nails.

[புள் → (புறு) → பூறு → பீறு. பீறுதல் = நகத்தால் கீறுதல் (மு.தா. 256). புள் → (புறு) → பிறு → பிறாண்டு]

பிறை piraḷ, பெ.(n.) 1. இளந்திங்கள் (இளஞ் சந்திரன்); crescent moon, waxing moon. 2. பிறைவடிவமான மகளிர் தலையணிவகை; a crescent shaped ornament, worn by women on the head. 3. னு, னு, பூ முதலிய தமிழ் வடிவெழுத்துகளின் கீழ்ப்பகுதியாயுள்ள பிறை போன்ற குறி; a crescent like loop forming part of certain Tamil letters.

மறுவ. வளர்பிறை.

ம. பிற; க. பெரெ; கோத. பெர்.

[புள் → புரு → புருவம் = வளைந்த கண் பட்டை. புரு → புரி. புரிதல் = வளைதல். புரு → (புறு) → புறை → பிறை.]

பிறைகுடி piraḷ-ḡūḍi, பெ.(n.) சிவபெருமான் (பிறையைத் தலையில் அணிபவன்); Śivan, as wearing the crescent.

[பிறை + குடி. குடு → குடி. குடுதல் = தலையில் அல்லது கொண்டையில் அணிதல். 'இ' வினைமுதலீறு]

பின் piṅ, பெ.(n.) 1. பின்பக்கம்; back, rear part. 2. இடம்; place. 3. கடை; end as in place or time. 4. பிந்தின காலம்; that which is subsequent on time. 5. தம்பி; younger brother.

[இன் → இனி = இனிமேல், பின்பு. இன் → இன்னும் = இதற்கு மேலும். இன் → பின்]

பின்கட்டு¹ piṅ-kaḷḷu, பெ.(n.) கைகளைப் பின்புறமாகச் சேர்த்துக் கட்டுகை; binding one's arms together at the back.

க. கிங்கட்டு.

[பின் + கட்டு-குள் → கள் → கட்டு]

பின்கட்டு² piṅkaḷḷu, பெ.(n.) வீட்டின் பின்புறக் கட்டடம்; rear apartment or back portion of a house.

[பின் + கட்டு. கள் → கட்டு]

பின்காட்டு-தல் piṅ-kāṭṭu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. முதுகு காட்டுதல்; to turn back, go away, as in displeasure. 2. தோற்றோடுதல்; to retreat.

மறுவ. புறக்கிடு.

[பின் + காட்டு-, காண் (த.வி.) - காட்டு (பி.வி.). பின் → பிற்கு. பிறம் → பிறவு → பிறகு = முதுகு.]

பின்பற்று-தல் piṅ-parṭu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பின் செல்லுதல்; to follow. 2. பிரியப்படுதல்; to set one's heart on, love. 3. போல செய்தல் (அனுசரித்தல்); to imitate, emulate. 4. இணங்குதல்; to conform to.

[பின் + பற்று-]

பின்பாட்டு piṅpāṭṭu, பெ.(n.) 1. (பாடகருக்குப்) பின்னால் இருந்து உடன் பாடும் பாட்டு; vocal support to a singer. 2. (கலைஞருக்கு ஏற்ப) பின்புறம் இருந்து பாடும்பாட்டு; vocal accompaniment (to a performer). 3. ஒருவன் சொன்னதையே பின்பற்றுதல்; servile imitation.

[பின் + பாட்டு. பாடு → பாட்டு]

பின்புத்தி piṅ-putti, பெ.(n.) 1. அறிவுக் குறை; want of foresight, imprudence, indiscretion. 2. காலங்கடந்த பின் எண்ணம்; after-thought, doing things in haste and repenting at leisure.

து. பிரபுத்தி.

[பின் + புத்தி]

பின்வாங்கு-தல் piṅ-vāṅgu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பின்போதல்; to recede, drawback, retire. 2. தோல்வியடைதல்; to retreat, as in battle; to give way as in a contest. 3. ஒப்பந்தத்தினின்று நெகிழ்தல்; to withdraw backslide, as from a bargain or an engagement.. 4. நெறி தவறுதல்; to deviate from morality.

[பின் + வாங்கு. வள் = வளைவு. வள் → வரு → வார் → வா → வாங்கு]

பின்னோர்குரவை piṅṅēr-k-kuravai, பெ.(n.) தேர்வீரரை வென்ற அரசனுடைய தேரின் பின்னே நின்று கொற்றவையும் கூளிச் சுற்றமும் களித்தாடுதலைக் கூறும் புறத்துறை; (purap.) theme of Koravai and her retine dancing in joy behind the chariot of a victorious king.

[பின் + தேர் + குரவை. தேர் = உயரமான ஊர்தி. குல் → (குல) → குலவை → குரவை = வட்டமாக நின்றாடுங் கூத்து]

பின்னடைவு piṅṅaḍavu, பெ.(n.) பின்தங்கும் நிலை; lagging behind.

[பின் + அடைவு. அடை → அடைவு]

பின்னணி piṅṅaṇi, பெ.(n.) 1. பின் வரிசை; rear, rear rank. 2. பிற்படை; rear guard.

[பின் + அணி. அண் → அணி = வரிசை]

பின்னம் piṅṅam, பெ.(n.) 1. மாறுபாடு; opposition. 2. வேறுபாடு; disagreement, variance, difference. 3. வேறாந்தன்மை; distinctness, separateness. 4. உறுப்புக் கோணல்; distortion, disfiguration, deformity. 5. தடை; frustration, obstacle.

[பின் = திரும்ப, வேறு. பின்னம் = திரும்பவும். பின்னொன்று = வேறொன்று. பின் → பிற → பிறிது. பிறம் → பிறன் = வேறொருவன், மற்றவன், அயலான் (மு.தா.132) பின் → பின்னம்]

த. பின்னம் > Skt. bhinna.

பின்னல் piṅṅal, பெ.(n.) 1. பின்னுகை; braiding, plaiting, matting, wreathing, twining. 2. தொடர்ச்சி; series, succession, as of waves. 3. பின்னப்பட்டது; web, weft, texture, lace. 4. அரைஞாண்; waist-cord. 5. சிக்கு; entanglement, tangle. 6. பின்னப்பட்ட முடி; plaited hair (of a woman). 7. சடை; matted hair. 8. நூல் இழை முதலியவை கொண்டு பின்னும் கைவேலை; knitting (work). 9. தவறு; mistake, error. 10. பருத்தி; cotton.

[புல் → (புன்) → பின் → பின்னல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு]

பின்னறிவு piṅṅarivu, பெ.(n.) பின்னால் நடப்பதை அறிகை; hind sight.

[பின் + அறிவு]

பின்னாடிபேசு-தல் piṅṅāḍi-pēṣu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) புறங்கூறுதல்; to speak behind one's back, back-bite.

[பின்னாடி + பேசு-]

பின்னிடு-தல் piṅṅiḍu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பின்செல்லுதல்; to retire, fall back. 2. பின்புறமாதல்; to get behind. 3. தோற்றல்; to yield; to be defeated, as in a contest. 5. தாக்கித்திரும்புதல்; to recoil, rebound. 6. காலத் தாழ்வாதல்; to be late. 7. பின்வாங்குதல்; to retreat, resile from, withdraw.

[பின் + இடு-, 'இடு' து.வி.]

பின்னில்¹-தல் piṅṅil-, 14 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பிறகிடுதல்; to stand back; to be reluctant. 2. இணங்குதல்; to yield, submit. 3. இரந்து நிற்றல்; to beg humbly for a favour. 4. பின்செல்லுதல்; to wait on, follow.

[பின் + நில்-]

பின்னில்²-தல் pinnil-, 14 செ.குன்றாவி.(v.t.) மறுத்தல்; to refuse.

[பின் + நில்-]

பின்னிலை pinnilai, பெ.(n.) 1. குறை வேண்டுகை; seeking a redress. 2. வழிபாடு; submitting reverently. 3. பிற்காலத்து வருவது; that is to come in the future. 4. பின்னே சென்று போர்புரிகை; fighting, chasing the enemy. 5. பின்தங்கி யிருக்கின்ற நிலை; state of being far behind to others.

[பின் + நிலை]

பின்னு-தல் pinnu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கூந்தல், ஓலை முதலியவற்றை மிடைந்திணைத்தல்; to plait, braid, lace, knit, weave, entwine, inter-weave. 2. பிணித்தல்; to bind, hold fast. 3. தழுவுதல்; to embrace. 4. கூறுதல்; to say, tell. 5. அடித்தல்; to beat.

[பில் → பொல் → பொரு → பொருந்து → பொருத்து. புல் → (புன்) → பின். (மு.தா. 180) பின் + உ = பின்னு. 'உ' ஒலித்துணையுயிர்]

பின்னை pinnai, பெ.(n.) 1. தங்கை; younger sister. 2. தம்பி; younger brother.

[பின் → பின்னை = தம்பி. பின் → பின்னவன் = தம்பி. பின் → பின்னவள் = தங்கை.]

பின்னோக்கு¹-தல் pinnoḱku-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வருவதை யெதிர்பார்த்தல்; to have an eye on the consequences. 2. பின்புறம் பார்த்தல்; to look back. 3. பின்வாங்குதல்; to retreat, back side.

[பின் + நோக்கு-]

பினத்தல் pinattal, தொ.பெ.(vbl.n.) பிதற்றல்; raving.

[பிதற்று → பினற்று → பினத்து (மு.தா.10) → பினத்தல் 'தல்' தொ.பெ.ஈறு]

பினாத்து-தல் pinattu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) நோய் நிலையில் உளறுதல்; to talk incoherently, as a patient in delirium.

[பித்து → பிதற்று. பிதற்றுதல் = உளறுதல். பிதற்று → பினற்று → பினாத்து (மு.தா. 10)]

பீ

பீச்சல் piḱcal, பெ.(n.) 1. வயிற்றுக் கழிச்சல்; looseness of the bowels. 2. பீச்சுகை; squirting, syringing.

[புல் → பில் → பிலிற்று. பிலிற்றுதல் = சிந்துதல். பில் → பீல் → பீர் = ஒரு பீச்சு. பீல் → பீற்று → பீச்சு. ஒ.நோ. கீற்று → கீச்சு (மு.தா.102) பீச்சு → பீச்சல்]

பீச்சு-தல் piḱcu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. நீர் மப்பொருளைக் கருவிமூலம் வேகமாக வெளியேற்றுதல்; to squirt. 2. பால்கறத்தல்; to milk, as a cow.

தெ. பீச்சுக.

[புல் → பில் → பிலிற்று. பிலிற்றுதல் = சிந்துதல், பீச்சுதல். பில் → பீல் → பீர் = ஒரு பீச்சு. பீல் → பீற்று → பீச்சு.]

பீட்டன் piḱṭan, பெ.(n.) 1. இரண்டாம் பாட்டன்; great grand father. 2. இரண்டாம் பேரன்; great grandson. 3. பாட்டன்; grand father.

பீட்டி piḱṭi, பெ.(n.) பாட்டி; grand mother.

[பீட்டன் (ஆ.பா.) - பீட்டி (பெ.பா.)]

பீடம் piḱam, பெ.(n.) 1. இருக்கை (ஆசனம்); seat, stool, chair, raised seat. 2. மேடை; platform, dais. 3. அரியணை (சிங்காதனம்); throne. 4. காவு (பலி) பீடம்; altar. 5. சிலை வைப்பிடம் (விக்கிரகபீடம்); pedestal. 6. குறைவட்டத்தின் எஞ்சிய பகுதி; complement of a segment. 7. குதம், பிட்டம்; anus.

[புள் → (பிள்) → பிண்டு → பிண்டம் = திரட்சி. (மு.தா.51). புள் → பிள் → பீடு → பீடம் = திரண்டது, உயர்ந்தது, உயர்ந்து அமையும் இருக்கை]

பீடர் piḱar, பெ.(n.) பெருமையுடையவர்; persons of eminence.

[பீடு → பீடர். 'அர்' ப.பா.ஈறு]

பீடி-தல் piḱi-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. துன்புறுத்துதல்; to give pain, afflict, annoy, exert evil influence. 2. பற்றுதல்; captured.

[புள் → பொள் → பொளபொள. பொள பொளத்தல் = நெகிழ்தல். புள் → பிள் → பிடு → பீடு = குழைவு, துன்பம். பீடு → பீடி-]

பீடிகை¹ piḱigai, பெ.(n.) 1. இருக்கை, பீடம்; seat, stool, bench. 2. தேர் முதலியவற்றின் தட்டு; pedestal, seat, as of a car. 3. அரியணை; throne. 4. தவத்தோர் பீடம்; seat for an ascetic. 5. முகவுரை; introduction.

[புள் → (பிள்) → பிண்டு → பிண்டம் = திரட்சி. புள் → பிள் → பீடு → பீடம் = இருக்கை, மேடை. பீடம் → பீடிகை]

பீடிகை² piḱigai, பெ.(n.) 1. பூந்தட்டு; flower tray. 2. பூண்

கொள்கலம்; jewel-casket.

[பிழா → பிழவு → பிடவு → பிடகு
→ பிடகை = பூந்தட்டு. (வ.வ. 41) பிடகை →
பீடிகை]

பீடிகைத்தெரு piḍigai-t-teru, பெ.(n.) கடைவீதி; market,
bazaar.

[பீடிகை + தெரு]

பீடு piḍu, பெ.(n.) 1. பெருமை; greatness. 2. வலிமை;
might, strength.

தெ. பீரு.

[புல் → பொல்லு = தடி. புள் → (பிள்) →
பிண்டு → பிண்டம் = திரட்சி. (மு.தா.51) புள்
→ பிள் → பீள் → பீடு]

பீத்தல் piṭṭal, பெ.(n.) தற்பெருமைப் பேச்சு; swagger,
boast.

[பில் → பீல் → பீர் = ஒரு பீச்சு. பீல் →
பீறு. பீற்று → பீற்றல் = பீத்தல் = நீர்ப்பொருள்
தொடர்ந்து வெளியேறுதல் போல தன்னைப்
பற்றி மிகுதியாகச் சொல்லுதல்]

பீதம் piḍam, பெ.(n.) அச்சம்; fear, dread.

[பே → பேய் = அச்சம், அஞ்சப்படும் ஆவி. பே
→ பீ (வ.வ.42) = அச்சம். பீ → பீதம்]

பீதி piḍi, பெ.(n.) 1. அச்சம்; fear. 2. நோவு தரும் நோய்;
painful disease.

[பே → பீ → பீதி.]

த. பீதி > Skt. bhīti.

பீயாக்கு-தல் pi-y-āku-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.)
அழிவுண்டாக்குதல்; to damage.

[பீ + ஆக்கு-, ஆகு (த.வி.) - ஆக்கு (பி.வி.)]

பீர் piṛ, பெ.(n.) 1. பீர்க்கு; sponge-gourd. 2. மரவகை; a
kind of tree.

க. கீர்.

[புல்லுதல் = துளைத்தல். புல் → புர் → புரை
= உட்டுளைப் பொருள். புள் → பிர் → பீர்]

பீரம்¹ piṛam, பெ.(n.) 1. பீர்க்கு; sponge gourd. 2. பசலை
நிறம்; paleness through love-sickness. 3. பூவரசு; portia
tree. 4. வாகை; siris.

[பீர் → பீரம்]

பீரம்² piṛam, பெ.(n.) தாய்ப்பால்; mother's milk.

[பீர் → பீரம்]

பீலகம் piḷagam, பெ.(n.) எறும்பு; ant.

பீலி¹ piḷi, பெ.(n.) 1. மயிற்றோகை; peacock's feather.
2. மயில்; peacock. 3. சிற்றால வட்டம்; peacock-fan,
circular fan. 4. வெண்குடை; white umbrella.

ம., க., து. பீலி.

[புல் → பில் → பிலி. பிலிற்றுதல் = தூவுதல்,
உதிர்த்தல். பிலி → பீலி.]

பீலி² piḷi, பெ.(n.) 1. பொன்; gold. 2. மகளிரிடும்
கால்விரலணி; toe-ring of a woman. 3. சிறு சின்னம்;
small trumpet. 4. இசைக்கருவி; musical instrument.
5. பெருஞ் சவளம்; large lance. 6. மலை; mountain.
7. மதில்; fortification, wall of a fort. 8. நத்தையோடு;
shell of conch.

க. பிலி.

[புல் → பூல் → பூ = பொலிவு, அழகு. புல்
→ பொல → பொலிவு. பொல் → பொற்பு.
பொல்லுதல் = பொலிதல். பொல் → பொலம்
→ பொலன். பொல் → பொன் = பொலிவு,
அழகு, பொலியும் தங்கம். புல் → பில் → பீல்
→ பீலி]

பீலி³ piḷi, பெ.(n.) 1. பனங்குருத்து; the first leaf or shoot of a
palmyra. 2. பனங்கிழங்கின் உட்குருத்து; heart of the
palmyra root, being the embryo of the future leaf; palmyra sprout.
3. நீர்பாய் தொட்டி; water through or spout for irrigation.
4. பந்தயமுறி; dice for casting lots.

[பீலி¹ → பீலி³]

பீழ்-தல் piḷ-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) பிடுங்குதல்; to uproot.

[பிள் → பிடு → பிடுங்கு. பிடுங்குதல் =
பெயர்த்தல், பறித்தல். பிள் → பீள் → பீழ்]

பீழை piḷai, பெ.(n.) துன்பம்; distress, affliction, pain.

பீள் piḷ, பெ.(n.) 1. கரு; embryo, foetus. 2. இளங்கதிர்; tender
ears of corn. 3. இளமை; tenderness.

[புள் → பிள் → பீள் = இளங்கதிர், இளமை
(மு.தா.38)]

பீளல் piḷal, பெ.(n.) பெண்குறி; pudendum muliebre.

[பிள் → பீள் → பீளல்]

பீற்றல் piṛral, பெ.(n.) 1. கிழியல்; rent, rip, slit. 2. கந்தை;
rag, tatter. 3. கடனாளி; debtor.

[பீறு → பீற்று → பீற்றல்]

பீற்று-தல் piṛru-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) வீண்பெருமை
பேசுதல்; to swagger, boast, hector.

[பிதற்று → பீற்று-]

பீறு¹-தல் pīru-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கிழித்தல்; to tear, rip, slit. 2. கீறுதல்; to lecerate, scratch. 3. பிளத்தல்; to split.

[பிள் → பீள் → பீர் → பீறு]

பீறு² pīru, பெ.(n.) 1. கிழிவு; rent, tear. 2. பிட்டம், குதம்; anus.

[பிள் → பீறு]

பு

புக்ககம் pukkagam, பெ.(n.) கணவன் வீடு; the house into which a girl is married, opp. to pīrandagam.

மறுவ. புகுந்த வீடு.

[புழு → புகு + அகம். திருமணமானவுடன் பெண் கணவன் வீட்டிற்குச் செல்லும் மரபடிப்படையில் உருவான சொல்]

புக்கம் pukkam, பெ.(n.) விடியல்; day dawn.

[பகு → பக்கு = பிளப்பு. பக்கெனல் = வெடித்தற்குறிப்பு. பகு → பக்கு → பக்கம் → புக்கம்.]

புக்கில் pukkil, பெ.(n.) 1. தங்குமிடம்; abode. 2. வீடு; house, dwelling, permanent abode. 3. புகலிடம்; place of refuge. 4. உடம்பு; body as a temporary abode for the soul.

[பகு → பக்கு + இல்.]

புகட்டு-தல் pugattu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. உட்புகுத்துதல்; to insert, introduce. 2. ஊட்டுதல்; to infuse, instil; to feed; to pour down the throat, as milk. 3. அறிவுறுத்துதல்; to impress on the mind, teach, instruct.

[புகவொட்டு → புகட்டு. புகட்டுதல்]

புகர்¹ pugar, பெ.(n.) 1. கபிலநிறம்; tawny colour, brown, cloud colour. 2. கபில நிறமுள்ள மாடு; tawny coloured bull or cow. 3. நிறம்; colour.

ம. புகர்; தெ. பொகரு.

[புகு → புகல் → புகர் = புள்ளி. புள்ளிகளால் தோன்றும் மங்கல் நிறம். அந்நிறமாடு]

புகர்² pugar, பெ.(n.) 1. ஒளி; brightness, light. 2. அழகு; beauty. 3. வெள்ளி (சக்கிரன்); venus. 4. அருவி; waterfall. 5. உயிர்; life.

க. பொகரு.

[புகு → புகல் → புகர்]

புகர்³ pugar, பெ.(n.) 1. புள்ளி; spot. 2. குற்றம்; fault, defect, blemish. 3. கறை; stain.

[புகு → புகர்.]

புகர்⁴ pugar, பெ.(n.) சோறு; food.

[புகு → புகா = உணவு. புகா → புகவு = உணவு. புகா → புகர்.]

புகர்⁵ pugar, பெ.(n.) கொக்கு; crane.

[புல் → புர் → புரள். புல் → புர் → புரி. புல் → புழு → புகு → புகர்.]

புகர்⁶-தல் pugar-, 3 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பாராட்டுதல்; to praise. 2. புகழ்தல்; to extol. 3. கைதட்டிப் பாராட்டுதல்; to applaud.

ம. புகர், புகர்ச; க. பொகர்; தெ. பொகடு, பொவடு; து. புகருணி, புகழுணி, பொருநி, பொகழுணி; கூய். போங்க; மால. பொகல.

[புகு → புகல் → புகர்]

புகர்க்கலை pugar-k-kalai, பெ.(n.) புள்ளிமான் கலை; spotted male deer.

[புகர் + கலை. புகர் = புள்ளி. கலை = ஆண்மான்.]

புகர்முகம் pugar-mugam, பெ.(n.) 1. யானை; elephant, as having a spotted face. 2. ஒரு வகை அம்பு (பாணம்); a kind of arrow.

[புகர் + முகம். உ → மு → முகு → முகம்]

புகர்வு¹ pugarvu, பெ.(n.) சோறு; cooked rice.

[புழு → புகு. புகுதல் = துளைத்தல்போல் உட்செல்லுதல். புகு → புகா = (உட்புகும்) உணவு. புகா → புகவு = புகுகை, உணவு (வே.க.3, 104) புகவு → புகர்வு]

புகர்வு² pugarvu, பெ.(n.) உணவுக்குரிய பண்டம்; edible item.

[புகா → புகவு → புகர்வு]

புகல்¹(ஊ)-தல் pugal(lu)-, 3 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. சொல்லுதல்; to say, declare, state. 2. விரும்புதல்; to desire. 3. தெரிதல்; to learn.

ம. புகலுக.

[புல்லுதல் = நட்புச் செய்தல். புல் → புர் → புரி. புரிதல் = விரும்புதல். புல் → புள் → (புளு) → புகு → புகல். (வே.க.3, 87)]

புகல்²-தல் pugal-, 14 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒலித்தல்; to sound. 2. மகிழ்தல்; to rejoice.

[புல் → புல்கு. புல்குதல் = நண்பராய் மருவுதல். புல் → புள் → (புளு) → புகு → புகல் = விருப்பம், கொண்டாடுகை (வே.க.3, 87)]

புகல்³ pugal, பெ.(n.) 1. சொல்; word. 2. விருப்பம்; desire.

3. கொண்டாடுகை; rejoicing. 4. பாடும்முறை; mode of singing. 5. வெற்றி; victory. 6. புகழ்; fame, renown.

க. புகல், புகில்.

[புல் → புள் → (புளு) → புகு → புகல் (வே.க.3, 87)]

புகல்⁴ pugal, பெ.(n.) 1. புகுகை; entering, going in. 2. இருப்பிடம்; residence, dwelling. 3. துணை; assistance, help. 4. பற்றுக்கோடு; support, prop. 5. அடைக்கலம் (சரண்); refuge, asylum. 6. உடம்பு; body. 7. வழிவகை (உபாயம்); means. 8. போக்கு; excuse.

[புழு → புகு. புகுதல் = துளைத்தல் போல் உட்செல்லுதல், உட்படுதல். புகு → புகல்]

புகல்வி pugalvi, பெ.(n.) விலங்கின் ஏறு; male of an animal.

[புகுதல் = ஏறுதல். புகு → புகவு = மேலேறுகை. புகு → புகல் → புகல்வி = விலங்கின் ஆண். ஒ.நோ: ஏறு → ஏற்றை (மு.தா. 66)]

புகல்வு pugalvu, பெ.(n.) 1. விருப்பம்; desire. 2. மனச்செருக்கு; pride arrogance.

க. புக்கு, புர்கு; தெ. பொகரு.

[புல் → புள் → (புளு) → புகல் = விருப்பம், கொண்டாடுகை. புகல் → புகல்வி (வே.க.3, 87, 88)]

புகலி pugali, பெ.(n.) 1. புதிதாகக் குடியேறியவன்; newcomer; settler. 2. சீகாழி; sīkāḷi.

[புகு → புகல் = புகுகை, இருப்பிடம். புகல் → புகலி.]

புகலிடம் pugaliḍam, பெ.(n.) 1. இருப்பிடம்; dwelling, residence. 2. ஊர்; town, village. 3. தஞ்சம்; refuge, retreat, asylum.

[புகல் + இடம்.]

புகவு pugavu, பெ.(n.) 1. புகுகை; entering. 2. மேலேறுகை; mounting, as a vehicle.

[புழு → புகு. புகுதல் = துளைத்தல் போல் உட்செல்லுதல். (வே.க.3, 104) புகு → புகவு → புகவு]

புகழ்மாலை pugali-mālai, பெ.(n.) தலைவர் புகழைத் தெரிவிக்கும் சொன்மாலை; garland of verse in praise of a deity or a person.

மறுவ. புகழாரம்.

[புகழ் + மாலை]

புகழாவாகை pugala-vāgai, பெ.(n.) 1. அகத்தி; west Indian pea-tree. 2. செருக்கு (அகங்காரம்); conceit.

[புகழ் + ஆ + வாகை.]

புகார்¹ pugār, பெ.(n.) 1. ஆற்றுமுகம்; mouth of a river. 2. காவிரிப் பூம்பட்டினம்; the town of Kāviri-p-pūmpaṭṭinam, as situated at the mouth of the river Kāvēri.

[புழு → புகு → புகார் = ஆறுகடலொடு கலக்குமிடம், காவிரி கடலொடு கலந்த இடத்துக் காவிரிப்பூம்பட்டினம் (வே.க.3, 105).]

புகார்² pugār, பெ.(n.) 1. பனிப்படலம்; mist, fog, haze. 2. மந்தாரம்; cloudiness of the weather, overcast sky. 3. மழை பெய்யும் முகில்; rain-cloud. 4. மங்கியநிறம்; duskiness, dinginess, dimness.

[புகர் → புகார்]

புகு¹-தல் pugū-, 3 செ.கு.வி.(v.i.) 1. செல்லுதல்; to go, proceed. 2. தொடங்குதல்; to begin. 3. தாழ்நிலையடைதல்; to come to a mean or abject condition. 4. வாழ்நாளடைதல்; to enter upon, as a particular age or stage of life. 5. ஏறுதல்; to mount upon, ride. 6. நிகழ்தல்; to happen, come to pass. 7. உட்படுதல்; to undergo. 8. அகப்படுதல்; to caught.

[புழு → புகு-.]

புகு²-த்தல் pugū-, 15 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. போகவிடுதல்; to cause to enter. 2. உட்செலுத்துதல்; to insert, put in.

[புகு-தல் (த.வி.) - புகு-த்தல் (பி.வி.)]

புகுடி¹ pugudi, பெ.(n.) 1. கழி; back water, estuary. 2. வாயில்; gate, doorway.

[புள் → புழு → புகு → புகுதி = மனைவாயில், வழி, வருவாய். புகுதி → புகுடி (மு.தா.288)]

புகுடி² pugudi, பெ.(n.) புருவம்; eye-brow.

[புல் → புர் → புரு → புருவு → புருவம் = கண்களின் மேலுள்ள மயிர்வளைவு. புருவு → புருவு → புகுடி]

புகுதி pugudi, பெ.(n.) 1. மனைவாயில்; front door or main entrance of a house. 2. நிகழ்வு; occurrence, event. 3. ஆழ்ந்தறியும் நுண்ணறிவு; penetrating intellect. 4. வழி; way. 5. வருவாய்; income.

[புள் → புழு → புகு → புகுதி]

புகுது-தல் pugudu-, 3 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. புகுதல், உட்செல்லுதல், நுழைதல்; to enter. 2. நிகழ்தல்; to happen, come to pass.

[புள் → புழு → புகு → புகுது (மு.தா.2, 126)]

புகுந்தகம் pugundagam, பெ.(n.) புக்ககம்; the home into which a girl is married.

[புகு → புகுந்த + அகம்]

புகுந்துபார்-த்தல் pugundu-pār-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) ஆழ்ந்து நோக்குதல்; to look into a thing carefully, scrutinise, examine closely.

[புகு → புகுந்து + பார்-]

புகுமுகம்புரிதல் pugu-mugam-puridal, பெ.(n.) (அகம்.) ஒருவரையொருவர் எதிர்ப்பட்ட விடத்துத் தலைவன் தன்னை நோக்குதலை விரும்பும் தலைவியின் உள்ள நிகழ்ச்சி; the desire of a maiden that her lover should return her gaze, when they meet each other for the first time.

[புகு + முகம் + புரிதல். 'தல்' தொ. பெ. ஈறு]

புகை¹-தல் pugai-, 3 செ.கு.வி.(v.i.) 1. புகையெழுதல்; to smoke. 2. ஆவியெழுதல்; to emit vapour or steam. 3. செய்தி வெளிப்படத் தொடங்குதல்; to begin to be spoken of or made public; to come out. 4. வருந்துதல்; to burn, as the heart; to be chagrined; to grieve. 5. சினங்கொள்ளுதல்; to fume with anger; to be furious. 6. பயிர் முதலியன தீய்தல்; to be blighted, as crops; to wither, as plants. 7. குடி முதலியன அழிதல்; to be ruined as a family. 8. மாறுபடுதல்; to become unfavourable. 9. தொண்டை முதலியன கரகரத்தல்; to be irritated, as the throat.

ம. புகயுக; க. பொகெ, புகு, பொகூ, கொகூ; தெ. பொகையு, பொவடி, பொகக, பொகுக, புகெயுனி; பட. கொகெ.

[புள் → புகு = துளைக்குட் செல், உட்செல்.

புகு → புகை (க.வி. 36)]

புகை²-த்தல் pugai-, 11 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. புகையச் செய்தல்; to cause to smoke, to emit smoke. 2. புகையை உட்புகுத்தி உயிரிகளை (பிராணிகளை)க் கிளப்பி அகப்படுத்தியழித்தல்; to entrap and destroy, as by letting smoke into rat-holes. 3. கெடுத்தல்; to ruin.

ம. புகைக்க; க. கொகெ.

[புகை-தல் (த.வி.) - புகை-த்தல் (பி.வி.)]

புகை³ pugai, பெ.(n.) 1. எரிகின்ற பொருளினின்றொழும் கரும்படலம்; smoke, fume. 2. பனிப்படலம்; mist, haze. 3. ஆவி; vapour, steam. 4. தென் கீழ்த்திசைப் பாலன் குறி; sign of the guardian of the South East. 5. யோசனைத் தொலைவு; distance of a yōjana. 6. கண்ணில் விழும் படல வகை; cataract of the eye. 7. துன்பம் (துக்கம்); distress. 8. மாணிக்கத்தின் குற்ற வகை; flaw in a ruby. 9. சுறாலைப்புகை (சாம்பிராணித் தூபம்); incense. 10. சுறாலை புகைக்கும்போது அடிக்கும் மணி (தூபமணி); gong struck while incense is burnt. 11. புகை வட்டம்; a hell.

[புள் → புகு = துளைக்குட் செல், உட்செல். புகு → புகை]

புகைக்கொடி pugai-k-kodi, பெ.(n.) வால் மீன்; comet.

[புகை + கொடி. கொள் → கொடு → கொடி = வளைந்து படரும் நிலைத் திணை வகை. புகை கொடிப்போல் நீண்டு காட்சியளிக்கும் கோள்]

புகைச்சல் pugaiccal, பெ.(n.) 1. புகை; smoke. 2. இருள்; darkness, obscurity, dullness, gloominess. 3. பார்வை மழுக்கம்; dimness of sight. 4. வயிற்றில் உண்டாகும் காந்தல்; burning sensation in the stomach. 5. தொண்டையிலுண்டாகும் கரகரப்பு; sore-throat. 6. செய்தி சிறுகச்சிறுக வெளிப்படுகை; coming out little by little, getting publicity gradually. 7. மனவெரிச்சல்; umbrage, chagrin, heat-burning, ill-will.

ம. புகச்சல்.

[புகை → புகைச்சல். 'சல்' தொ.பெ.ஈறு]

புகைப்படம் pugai-p-paḍam, பெ.(n.) ஒளிப்படம்; photograph, as seemingly smoked.

மறுவ. நிழற்படம்.

[புகை + படம்.]

புகையூட்டு-தல் pugai-y-ūṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கூந்தல் முதலியவற்றுக்கு நறுமணப் புகையூட்டுதல்; to perfume the hair with incense. 2. நோவுற்ற உடற்பகுதியில் மருந்துப் புகையேற்றி மருத்துவம் செய்தல்; to tincture, or medicate with smoke.

[புகை + ஊட்டு. உண் (த.வி.) - ஊட்டு (பி.வி.)]

புகைவு¹ pugaiṅgu, பெ.(n.) 1. புகைச்சல்; smoking. 2. மனவெரிச்சல்; heart-burning. 3. வறட்டிருமல்; dry-cough.

மறுவ. நெஞ்சுகரித்தல்.

[புகை → புகைவு. 'வு' தொ.பெ.ஈறு]

புகைவு² pugaiṅgu, பெ.(n.) தொண்டையிலேற்படும் அழற்சி; irritation of the throat.

[புகை → புகைவு]

புங்கர்க்காழகம் puṅgar-k-kāḷagam, பெ.(n.) மெல்லிய ஆடை வகை; a fine cloth.

[புங்கம் + காழகம்]

புங்கவம் puṅgavam, பெ.(n.) 1. ஆனேறு, விடையெருது; bull. 2. சிவன் ஊர்தி (நந்தி); nandi, Siva's bull. 3. சிறந்தது; that which is excellent.

[புங்கம் → புங்கவம்]

புங்கவன் puṅgavan, பெ.(n.) 1. சிறந்தோன்; eminent person, chief. 2. குரு; priest, preceptor. 3. தேவன்; god. 4. புத்தன்; Buddha, 5. அருகன்; Arhat. 6. செய்நஞ்சு வகை; a kind of arsenic.

[புங்கம் → புங்கவம்]

புங்கவி puṅgavi, பெ.(n.) 1. தெய்வப்பெண்; goddess. 2. மலைமகள் (பார்வதி); Pārvadi.

[புங்கவன் (ஆ.பா.) - புங்கவி (பெ.பா.)]

புங்கன் puṅgan, பெ.(n.) மூடன்; fool.

ம. புங்கன்.

புச்சி¹ pucci, பெ.(n.) எருக்கு; madar.

[புல் → புள் → புழு = துளைத்தரிக்கும் சிற்றுயிரி. புல் → புள் → (புன்சி) → புச்சி.]

புச்சி² pucci, பெ.(n.) கோழி; fowl.

புசிகரம் puṣi-karam, பெ.(n.) 1. பேணுதல்; nourishing. 2. உணன்; food.

[புசி → புசிகரம்]

புசிப்பு puṣippu, பெ.(n.) 1. உண்ணுகை; eating, feeding, taking food. 2. உண்பன, தின்பன, நக்குவன, பருகுவன ஆகிய நால்வகை யுணவு; food, of four kinds, viz., uṅbana, tiṅbana, nakkuvana, paruguvana. 3. வினைப்பயனுகர்ச்சி; experiencing the fruits of past actions.

புஞ்சம் puṅjam, பெ.(n.) 1. திரட்சி, குவியல்; collection, heap, quantity, lump. 2. கூட்டம், கும்பல்; flock, crowd, swarm. 3. நெசவில் 240 இழை கொண்ட நூற்கொத்து; (weav.) subdivision of the warp containing 240 threads of skein. 4. நெய்த ஆடையின் அளவு வகை; cloth of the length of 36 cubits and 38 to 44 inch in width and 14 lbs in weight.

க. புஞ்சி; து. புஞ்ச, புஞ்சொ.

[புல் → புள் → பிள் → பிழம் = திரட்சி, வடிவு. புல் → (பிள்) → (பிண்டு) → பிண்டம் = தொகுதி, முழுமை, உடம்பு. புல் → பல் → பலா = பரும் பழமரம். புல் → புன் → (புன்சு) → புஞ்சம்]

த. புஞ்சம் > Skt. puṅja.

புட்டம்¹ puṭṭam, பெ.(n.) புடைவை; cloth.

தெ. புட்டமு.

[புடை → புடம் → புட்டம் = புடைவை (வே.க.3.77).]

புட்டம்² puṭṭam, பெ.(n.) 1. உடலின் பின்புறத்தில் புடைப்பாக உள்ள பகுதி, (ஆசனப்பக்கம்); buttocks. 2. பெண்குறி; pudendum muliebre.

க., தெ. புட்டி.

[புட்டி புட்டம் = குடுவை போற் புடைத்த மாந்தன் உடம்பின் பின் பக்கம்.] ஒ.நோ. குண்டு → குண்டி. புட்டம் → பிட்டம்.]

புட்டவியல் puṭṭaviyal, பெ.(n.) 1. சீலையில் ஏடு கட்டி வேக வைத்தல்; heating in steam using a special apparatus. 2. புழுக்கம்; sultriness heat.

[புட்டு + அவியல்]

புட்டா puṭṭā, பெ.(n.) பாவின் உடற்பகுதியில் செய்யப்படும் பூவேலைப்பாடு; flower design done in the chintz.

புட்டி¹ puṭṭi, பெ.(n.) 1. பருமை; stoutness, robustness. 2. கொழுப்பு; fatness, plumpness.

[புல் → புது. புது → புதல் = செறிந்ததூறு, புல்லினம், மருந்துப்பூடு. புது → புதை → புடை. புடைத்தல் = பருத்தல், வீங்குதல். புடை → புடம் → புட்டம் → புட்டி = பருமை, பருத்துக் காணப்படும் கொழுப்பு (வே.க.3, 76, 77)]

த. புட்டி > Skt. puṭi.

புட்டி² puṭṭi, பெ.(n.) குப்பி; bottle, flask.

க. புட்டி; தெ. புட்டி, புட்டிக; பட. புட்டி; கோத. பொடி; து. புடி.

[புள் → புட்டி = உட்டுளையுள்ளது, ஒரு வகைக்கலம், சிறுபடி, குடுவை, குப்பி (வ.வ.2, 37)]

புட்டில் puṭṭil, பெ.(n.) 1. அம்பறாத் தூணி; quiver. 2. விரலுறை; cover for fingers; gloves. 3. உறை; sheath, scabbard, cover. 4. கூடை; basket, flower basket. 5. இறைகூடை; baling basket. 6. முறம்; winnow. 7. குதிரையுணவு கட்டும் பை; food bag for horses. 8. கெச்சையென்னும் அணி; tinkling anklet of a horses. 9. தக்கோலத்தின் காய்; cubeb.

ம. புட்டில்; க. புட்டி, புட்டி, புட்டெ; தெ. புடி (பூக்கூடை), புடிக, புட்டிக, புடிகெ, புட்டி; து. புட்டி, புடயி, புடாயி, புட்டி; கூ. புடி (பெரிய கூடை)

புடம் puḍam, பெ.(n.) 1. புடமிடுங்கலம்; the refining or sublimating vessel or cup. 2. மூடி; cover. 3. வெயிலில் வைத்தல் முதலிய வழிகளாற் பக்குவப்படுத்துகை; calcination in fire or in the sun; preservation by being buried under the earth or in a heap of grain. 4. இடம்; place, spot. 5. பக்கம்; side. 6. உள்வளைவு; concavity, bend. 7. இலைக்கலம், தொன்னை; leaf-cup. 8. கண்ணிமை;

eye-lid. 9. கோவணம்; loin-cloth. 11. மூடுகை; closing.

[புழை → புடை = துளை, எலிவளை. புடை → புடம். ஒ.நோ. நடை → நடம். புடம் = பொன்னைக்காய்ச்சித் தூய்மைப்படுத்தும் சிறுகலம், தொன்னை (வே.க.3. 106-108)]

த. புடம் > Skt. puṭa.

புடம்போடு-தல் puḍam-pōḍu-, 19 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. தங்கம் போன்ற மாழை (உலோகம்)களை நெருப்பில் உருக்கி தூய்மைப்படுத்துதல்; to purify by melting (esp. gold), to refine metal. 2. மூலிகை போன்றவற்றை நெருப்பிலிட்டு எரித்து நீறா (பஸ்பம்)க்குதல்; to calcine. 3. மிக வருத்துதல்; to subject to extreme torture.

[புடம் + போடு-]

புடமண் puḍaman, பெ.(n.) தூய்மையான அழுக்கற்ற மண்; pure mud.

[புடம் + மண்]

புடமிடு-தல் puḍam-idu-, 19 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பொன் முதலியவற்றைத் தூய்மைப்படுத்துதல் (சுத்தி செய்தல்); to refine metals. 2. வெய்யிலில் வைத்தல் முதலிய வழிவகைகளாற் பக்குவப் படுத்துதல்; to calcinate to preserve by burying under the earth, etc., 3. எரித்தல்; to cremate.

[புடம் + இடு-, படமிடப்பட்டது மாற்றுயர்ந்த பொன் எனப்படும்.]

புடவி¹ puḍavi, பெ.(n.) 1. உலக உருண்டை; earth. 2. உலகம்; world.

க. பொடவி; தெ. புட.

[புல் → புது → புதை. புதை → புடை = புடைவி → புடவி.]

புடவி²-த்தல் puḍavi-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) வீங்குதல்; to be swollen, as from a blow.

[புடை → புடைவி → புடவி = பருத்த ஞாலம், உலகம், (வே.க.377). புடவி → புடவி(த்தல்) -.]

புடவைகளை-தல் puḍavai-kaḷai-, 3 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தூய்மையில்லாத (அழுக்கு) சீலையை நீக்குதல்; to cast off dirty or impure clothes. 2. மாதவிடாய் நிகழ்தல்; to be subject to catamenia.

[புடைவை → புடவை + களை-, கள் → களை]

புடவைபோடு-தல் puḍavai-pōḍu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) கோடிபோடுதல்; to offer ceremonially a new cloth to widow in mourning.

[புடைவை → புடவை + போடு-]

புடை¹-த்தல் puḍai-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. அரிசி முதலியவற்றைத் தவிடு தூசி முதலியன போம்படி முறத்திலிட்டுத் தட்டுதல்; to winnow, sift. 2. அடித்தல்; to beat, strike; to thresh, as grain. 3. குத்துதல்; to pierce; to thrash. 4. கொட்டுதல்; to beat, as a drum; to tap, as on a tambourine. 5. சிறகடித்தல்; to flap, as the wings. 6. நூல் முதலியன எற்றுதல்; to snap, as a carpenter's string. 7. துவைத்தல்; to wash, as by beating. 8. குட்டுதல்; to cuff with the knuckle. 9. உடைத்தல்; to break. 10. நீந்துதல்; to swim.

[புது → புதை → புடை]

புடை² puḍai, பெ.(n.) 1. பக்கம்; side. 2. இடம்; place, room, location; site. 3. பகுதி; portion, section. 4. முறை; method. 5. கிணற்றுப் புடைப்பு; side of a wall. 6. எலிவளை; rat-hole. 7. துளை (துவாரம்) முதலியன; hole, cave. 8. திரட்சி; bulkiness. 9. பழமுதலியவற்றின் பருத்த பாகம்; protuberance, as in a fruit. 10. ஏழனுருபு; (gram.) a case-ending of the locative.

[புல் → புது → புதல் = செறிந்த தூறு, புல்லினம், மருந்துப்பூடு. புது → புதை = அம்புக் கூடு, மரச்செறிவு, செடியடர்ந்தி. புதை → புடை.]

புடை³ puḍai, பெ.(n.) 1. அடி; blow. 2. அடித்துண்டாக்கும் ஒலி; sound, noise, as from a stroke. 3. பகை; enmity. 4. போர்; war, battle.

க. பொடெ; தெ. போடு.

[புல் → புது → புதை → புடை]

புடைநகர் puḍai-nagar, பெ.(n.) புறநகர்; suburb.

[புதை → புடை = இடம், பக்கம், புடை + நகர். புடைநகர் = நகருக்குப் பக்கத்தில் அமைந்த ஊர்]

புடைப்பு¹ puḍaiḍḍu, பெ.(n.) 1. அடிக்கை; stroke. 2. கொழிக்கை; sifting. 3. வீங்குகை; swelling, protuberance from a blow. 4. மந்தணம் (இரகசியம்) முதலியன வெளியாகை; becoming public or well-known.

தெ. போடு (போர்); கட. போடு (சண்டை)

[புடை → புடைப்பு. 'பு' தொ.பெ.ஈறு]

புடைப்பு² puḍaiḍḍu, பெ.(n.) 1. வீங்கியிருக்கும் அல்லது தடித்திருக்கும் நிலை; swelling. 2. துருத்திக் கொண்டிருக்கும் நிலை; protrusion.

தெ. புட்ட (எறும்புப்புற்று)

[புடை → புடைப்பு. 'பு' தொ.பெ.ஈறு]

புடைப்பெண்டிர் puḍai-p-eṇḍir, பெ.(n.) வைப்பாட்டிகள்; concubines.

[புடை + பெண்டிர்]

புடைபடு-தல் puḍai-paḍu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.)
1. இடம்படுதல்; to be roomy, spacious. 2. மிகுதியாதல்;
to be excessive. 3. திரண்டு பருத்தல்; to swell in size; to
become round.

[புடை + படு-]

புடைபெயர்¹-தல் puḍai-peyar-, 3 செ.கு.வி.(v.i.)
1. நிலைமாறுதல்; to change in condition or position, to
become topsy-turvy or overturned. 2. வெளியேறுதல்;
to go beyond; to transgress limits. 3. அசைதல்; to move,
change place. 4. தொழிற்படுதல்; to do an action.
5. எழுந்திருத்தல்; to rise up, get up.

[புடை + பெயர்-]

புடைவை puḍaivai, பெ. (n.) 1. ஆடை; garment. 2.
பெண்கள் இடுப்பில் சுற்றி மேனியை மூடும்
வகையில் கட்டிக்கொள்ளும் மேலாடை, மகளிர்
சீலை; saree.

ம. புட, புடவர் தெ. புட்டமு(துணி); கோத.
பொர்வ; குட. பொடேய; skt.phuṭṭikā(ஒருவகைத்
துணி)

புடை → புடைவை சுற்றிக் கட்டும் ஆடை
(வே.க.3, 77).

புண் pun, பெ.(n.) 1. உடல் தோலில் உண்டாம் ஊறு;
raw sore, ulcer, wound. 2. தசை; flesh. 3. வடு; scar, scratch.
4. மனநோவு; soreness of heart.

[புல் → புள் → பிள் → பிழம்பு = திரட்சி.
புல் → புள் → புண்]

புண்ணாக்கு-தல் puṇ-ṇ-āḱku-, 15 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1.
புண் உண்டாக்குதல்; to do or cause to ulcer, make wound.
2. பிறர் மனத்தை நோகச் செய்தல்; to hurt, wound
one's feelings.

புண்ணுடம்பு puṇ-ṇ-uḍambu, பெ.(n.) 1. ஈன்றணிமை
யினால் அமைந்த பச்சையுடம்பு; body of a mother,
on account of recent child birth. delicate body of woman
after delivery. 2. கரிசு (பாவ) உடம்பு; sinful body.
3. புண்கள் நிறைந்தவுடம்பு; body full of sores.

[புண் + உடம்பு]

புணர்-தல் puṇar-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பொருந்துதல்;
to join, unite. 2. கலவி செய்தல்; to cohabit, copulate.
3. அளவளாவுதல்; to associate with, keep company with.
4. மேற் கொள்ளுதல்; to undertake.

ம. புணருக.

[புல் → புள் → புண் → புணர்-] (வே.க.3,
64)

புணர்²-த்தல் puṇar-, 11 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. சேர்த்தல்;
to combine, connect, unite. 2. எழுத்து முதலியன
சந்திக்கும்படி செய்தல்; (gram.) to combine letters or
words, in sandi. 3. நிகழ்த்துதல்; to do, make bring about. 4.
பாகுபடுத்தல்; to analyse, choose, resolve. 5. கூட்டிச்
சொல்லுதல்; to speak connectedly. 6. கட்டுதல்; to fasten,
tie. 7. படைத்தல்; to create. 8. சிற்றிலக்கியமாகச்
செய்தல்; to compose, as a pirapandam.

[புல் → புள் → புண் → புணர்-, புணர்தல்
(த.வி.) - புணர்த்தல் (பி.வி.)]

புணர்ச்சி¹ puṇarcci, பெ.(n.) 1. சேர்க்கை; combination,
association, union. 2. ஒரு நாட்டவராயிருத்தல்; co-
residence. 3. கலவி; coition. 4. முன்பின் தொடர்பு;
connection of the different parts of a subject.

[புல் → புள் → புண் → புணர் → புணர்ச்சி.
'சி' தொழிற்பெயர்]

புணர்ச்சி² puṇarcci, பெ.(n.) எழுத்து முதலியவற்றின்
சேர்க்கை (சந்தி) சொற்கூட்டு; (gram.) coalescence of
letters or words in 'sandi'.

[புணர் → புணர்ச்சி. 'சி' தொ.பெ.ஈறு]

புணர்ச்சிவேறுபாடு puṇarcci-vēṇupāḍu, பெ.(n.)
தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் என்னும் புணர்ச்சி
வேறுபாடுகள்; (gram.) changes occurring in the combination
of words of three kinds viz. tōṇṇal, tiridal, keḍudal.

[புணர்ச்சி + வேறுபாடு]

புணர்வு puṇarvu, பெ.(n.) 1. சேர்க்கை; combination. 2.
கலவி; coition. 3. இணைப்பு; connection, joining. 4.
உடல்; body.

[புல் → புள் → புண் → புணர் → புணர்வு.
(வே.க.3, 64) 'பு' தொ.பெ.ஈறு]

புணரி puṇari, பெ.(n.) 1. அலை, கடற்றிவலை; wave.
2. கடல்; sea. 3. கரை; shore. 4. ஒலிக்கை; sounding.
5. தனிமை; loneliness.

[புணர் → புணரி = கலந்தெழும் பேரலை
(வே.க.3, 64), அவ்வலையையுடைய கடல், அலை
மோதும் கரை, அலையால் எழும் ஒலி]

புணை puṇai, பெ.(n.) 1. நீரில் மிதக்கும் கட்டை,
தெப்பம்; கட்டுமரம்; float, raft. 2. மரக்கலம்; boat,
vessel, ship. 3. உதவி; support, help. 4. விலங்கு; fetters.
5. ஈடு; pledge, security. 6. பிணைமுறி; surety. 7. ஒப்பு;
comparison.

[புள் → புண் → புணை → புணைத்தல் =
கட்டுதல். புண் → புணை (வே.க.3, 65)]

புத்தகம் puttagam, பெ.(n.) 1. நூல், நூற்பொருள் எழுதிய ஏட்டுத்தொகுதி; book; old manuscript. 2. படிப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் அட்டை போட்டு இணைத்த அச்சிட்ட தாள்களின் தொகுப்பு; book. 3. எழுதுவதற்கு ஏற்ற வகையில் வெற்றுத் தாள்களை அட்டை போட்டு இணைத்த தொகுப்பு; notebook, ledger. 4. சித்திரப்படம்; printed cloth. 5. மயிலிறகு; peacock-quill.

[பொருதல் = பொருந்துதல், தொடுதல், முட்டுதல். பொரு → பொருந் → பொருநுதல் = பொருந்துதல், உடன்படுதல். பொருந் → பொருந்து → பொருத்து → பொத்து. பொத்துதல் = பொருத்துதல், தைத்துமுட்டுதல், பொத்து → பொத்தகம் = சுவடி, நிலக்கணக்கு. ஏடுகளின் சேர்க்கை. ஏட்டுச் சுவடி, சுவடி சேர்த்தல் என்னும் வழக்குகளை நோக்குக. (வே.க.3, 64 - 70) பொத்தகம் → புத்தகம்]

த. புத்தகம் > Skt. pustaka.

புத்தாக்கம் puttakkam, பெ. (n.) 1. புதியதாக ஆக்கல்; making new. 2. புதுச் செறிவு; refreshing.

புத்தாஞ்சோறு puttāñcōru, பெ.(n.) கரையான் புற்று; ant hill.

[புற்று → புற்றாம் + சோறு = புற்றாம்சோறு = புற்றிலுள்ள கரையான்திரள். புற்றாம் சோறு → புத்தாம் சோறு]

புத்தேள்¹ puttēl, பெ.(n.) 1. புதுமை; novelty. 2. புதியவள்; strange woman, stranger.

[புது → புத் → புத்தேள்]

புத்தேள்² puttēl, பெ.(n.) தெய்வம்; god, deity.

[புது + எல் - புத்தெல் → புத்தேள்]

புதல்¹ pudal, பெ.(n.) 1. குத்துச் செடிகளின் செறிவு, தூறு; bush, thicket, low jungle. 2. புல்லினம் புறசாதி; grass. 3. மருந்துப்பூடு; medicinal shrub. 4. அரும்பு; bud.

[புல் → புது → புதல் (வே.க.3. 76)]

புதல்² pudal, பெ.(n.) புருவம்; eyebrow.

[புல் → புது → புதல் = செறிந்த தூறு, புல்லினம் (வே.க.3, 76)]

புதல்³ pudal, பெ.(n.) நாணல்; reed.

[புது → புதல் (புதராக வளர்வது)]

புதல்வன் pudalvan, பெ.(n.) 1. மகன்; son. 2. மாணாக்கன்;

disciple, student. 3. குடி; subject.

[புள் → புரு = குழந்தை. புள் → பிள் = பிள்ளை. பிள் → பிள்ளை. (புது) → புதல்வு → புதல்வன் (மு.தா.40,41)]

புதல்வி pudalvi, பெ.(n.) மகள்; daughter.

[புதல்வன் (ஆ.பா.) - புதல்வி (பெ.பா.) 'இ' பெ.பா.ஈறு]

புதவம்¹ pudavam, பெ.(n.) வாயில்; gate.

க. புதி. கதவின் பக்கம்.

[புதவு → புதவம்]

புதவம்² pudavam, பெ.(n.) அறுகு; bermuda grass.

[புதர் → புதவம்]

புதவு pudavu, பெ.(n.) 1. கதவு; door. 2. வாயில்; entrance, gate. 3. மதகு; sluice. 4. திட்டிவாசல்; small door with in a larger one, wicket. 5. குகை; cave.

க. புதி (நுழைதல்), புது (நுழைகை), புதி (கதவின் பக்கம்)

[புல் → (புல்லம்) → பொல்லம் = ஓட்டை, துளை. புள் → புழை → பூழை = துளை, கணவாய். (மு.தா. 277) புல் → (புது) → புதவு]

புதியவர் pudiyavar, பெ.(n.) 1. புதிதாக வந்தவர்; newcomers. 2. விருந்தினர்; guests, visitors.

க. பொசம்ப, கொசப; து. பொசதாயெ, பொசப; கூ. பூனஞ்சு; பட. கொசம்.

[புது → புதியவர்]

புதிர் pudir, பெ. (n.) விடுகதை; riddle.

[பிதிர் = விடுகதை. பிதிர் → புதிர்]

புதிரி pudiri, பெ.(n.) புதுநெற்சோறு; rice (food) prepared with newly harvested paddy.

[புது + கதிர் - புதுகதிர் → புதிர் → புதிரி]

புதினம் pudinam, பெ.(n.) 1. புதுமை; newness, novelty. 2. செய்தி; news. 3. வியப்பு; wonderful or strange thing; extraordinary event; miracle.

[புது → புதி → புதினம்]

புதுக்கு-தல் pudukku-, 8 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. புதுப்பித்தல்; to renovate, make new. 2. அழகுபடுத்துதல்; to adorn. 3. மெருகேற்றுதல்; to polish, to make shines.

ம. புதுக்குக.

[புது → புதுக்கு-]

புதுக்கோடி pudu-k-kōḍi, பெ.(n.) கைம்பெண்ணுக்கு (விதவைக்கு) அளிக்குங் கோடிப்புடைவை; new cloth offered ceremonially to a woman on her widowhood.

[புது + கோடி]

புதுத்தரை pudu-t-tarai, பெ.(n.) 1. நீர்நிலையைத் தூர்த்து உண்டாக்கின நிலம்; reclaimed land, as by draining away water and raising the surface level. 2. புதிதாக இடப்பட்ட தரை; floor newly laid.

[புது + தரை]

புதுத்திங்கள் pudu-t-tiṅgal, பெ.(n.) பிறைநிலா; crescent moon.

[புது + திங்கள்]

புதுநிறை pudu-nirai, பெ.(n.) ஆறு முதலியவற்றின் புதுப்பெருக்கு; freshes in a river.

மறுவ. ஆற்றுப்பெருக்கு.

க. கொசநீரு.

[புது + நிறை]

புதுப்புனைவர் pudu-p-punaivar, பெ.(n.) புதியதாக ஒன்றைக் கண்டுபிடிப்பவர்; inventor.

[புது + புனைவர்]

புதுப்பெயல் pudu-p-peyal, பெ.(n.) முதன்முதலாகப் பெய்யும் மழை; first rains.

[புது + பெயல். பெய் → பெயல். 'அல்' தொ. பெ.ஈறு 'புது' முன்மை குறித்த முன்னொட்டு. (த.வ.1, 93)]

புதுமணம் pudumaṇam, பெ.(n.) திருமணம்; marriage, wedding.

[புது + மணம். முள் → (மள்) → மண → மணம். மணத்தல் = கலத்தல், கூடுதல்]

புதுமுதல் pudu-mudal, பெ.(n.) அடுத்த ஆண்டு; succeeding year.

[புது + முதல்]

புதுமை pudumai, பெ.(n.) 1. புதிதாந்தன்மை; newness, freshness, novelty. 2. பழக்கமின்மை; want of training or practice. 3. அரியதாக நிகழ்வது; strangeness, extraordinariness, uncommonness. 4. வியப்பு; miracle. 5. மிகுதி; plenty, abundance. 6. எழில்; fresh glow, brightness. 7. நாட்டுக் கோட்டையார் பிள்ளைப்பேறு முதலியவற்றைக் கொண்டாடும் சடங்கு வகை; ceremonial feast on the occasion of childbirth etc.

ம. புதும; க. பொசது, கொசது; பட. கொசது; குட. புதுமெ.

[புது → புதுமை]

புதை-தல் pudai-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மண்ணுக்குள் மறைதல், ஏதாவது ஒரு பொருளாய் மறைக்கப் படுதல்; to be buried, as treasure, to be covered, concealed. 2. அமிழ்தல்; to sink in, as a wheel, to enter, penetrate, as in arrow. 3. உள்ளடங்கியிருத்தல்; to lie hidden, as a meaning.

[புல் → புது → புதை-]

புதைசாலகம் pudai-šālagam, பெ.(n.) சாய்க்கடை நீர் செல்வதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட நிலத்தடி வழி; underground drainage.

[புதை + சாலகம்]

புதைபொருள் pudai-poruḷ, பெ.(n.) 1. நிலத்திற் புதைந்து கிடக்கும் செல்வம்; hidden treasure. 2. நிலத்தின் கீழ் புதைந்திருக்கும் பண்டைக் காலச் சின்னங்கள்; buried remains (found in archaeological excavations). 3. ஆழ்ந்த கருத்துடைய பேச்சு அல்லது எழுத்து; speech or written of profound significance. 4. பாட்டில் மறைந்துள்ள பொருள்; hidden meaning in the verse.

[புதை + பொருள்]

புயம் puyam, பெ.(n.) 1. தோள்; arm, shoulder. 2. புடை; side. 3. கோணத்தின் பக்கக்கோடு; (math.) side of an angle.

[புல் → பொல்லு = தடி. புள் → (பிள்) → பிண்டு → பிண்டம் = திரட்சி (மு.தா. 209) புள் → புய் → புயம் = திரண்ட தோள்]

த. புயம் > Skt. bhujā.

புயல்¹ puyal, பெ.(n.) 1. மழைபெய்கை; raining. 2. நீர்; water. 3. முகில்; cloud.

புயல்² puyal, பெ.(n.) 1. கொடுங்காற்று; gale, storm, tempest, gust, squall. 2. சுழல் காற்று; cyclone.

மறுவ. குறை, குறாவளி.

[புள் → (புய்) → புயல் (மு.தா.251)]

புயல் சின்னம் puyal-šingam, பெ.(n.) புயல் தோற்றுதற்குரிய அறிகுறி; storm.

[புயல் + சின்னம்]

புயல்வண்ணம் puyal-vannaṇam, பெ.(n.) திருமால்; Tirumāl.

[புயல் + வண்ணம். புயல் = முகில்]

புயலேறு puyalēru, பெ.(n.) இடி; thunder.

[புயல் + ஏறு]

புர-த்தல் pura-, 12 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. காத்தல், பேணிவளர்த்தல்; to keep, preserve, protect, cherish, tend, govern. 2. மிகுதியாகக் கொடுத்தல்; to give bountifully, bestow. 3. வணங்குதல்; to reverence. 4. உதவுதல்; to bestow favour.

க. பொரெ; தெ. ப்ரோசு; கோண். பொர்பனா; கொலா. புராய்; பர். பொரிப்.

AS. beorgen; Ger. bergew.

[புல் → புர் → புர-]

புரசு¹ puraśu, பெ.(n.) பூவரசு; portia tree.

[பூவரசு → புரசு]

புரசு² puraśu, பெ.(n.) சிறு பெண்குழந்தை; a little girl.

[புள் → பிள் = பிள்ளை, பிள்ளமையழகு. புள் → புரு = குழந்தை (மு.தா.40, 41) புரு → புருசு → புரசு]

புரட்சி¹ puraṭci, பெ.(n.) 1. பிறழ்வு; upsetting, overturning. 2. ஒழுங்கின்மை; disorder. 3. சட்டமில்லா நிலை; anarchy. 3. (பழைமையிலிருந்து விலகி) துணிவுடன் செய்யும் புதுமை; the quality of being revolutionary.

[புள் → புரு → புரள். புரள்தல் = சொல் மாறுதல். புரள் → பிறள் → பிறழ்ச்சி, புரள் → புரட்சி (மு.தா. 234)]

புரட்சி² puraṭci, பெ.(n.) குறுகிய காலத்தில் நிலைமை முற்றிலும் மாறும் தன்மை; revolution.

புரட்டல்¹ puraṭṭal, பெ.(n.) கறி; (fried) vegetables.

[புரள் → புரட்டு. புரட்டுதல் = ஒன்றைத் திருப்பதல். புரட்டு → புரட்டல் = புரட்டிச் சமைக்குங் கறி. (மு.தா. 231)]

புரட்டல்² puraṭṭal, பெ.(n.) ஏமாற்றுதல்; cheating.

[புரட்டு → புரட்டல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு]

புரட்டன் puraṭṭan, பெ.(n.) 1. மாறாட்டக்காரன்; deceiver, equivocator (S.I.I.v.3). 2. பொய்யன், உண்மையைத் திரித்தும் மாற்றியும் கூறுபவன்; liar, one who distorts facts, wheeler - dealer, twister.

ம. பிரட்டன்.

[புள் → புரு → புரள். புரள்தல் = சொல் மாறுதல். புரள் → புரளி = மெய்மாற்று, பொய். புரள் → புரட்டு → புரட்டன்]

(மு.தா.234)]

புரட்டு¹-தல் puraṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. உருட்டுதல்; to turn a thing over, to roll. 2. செய்து முடித்தல்; to accomplish, used in contempt. 3. கீழ்மேலாகத் திருப்பதல்; to turn up, as the soil in ploughing. 4. கறி முதலியவற்றைக் கிண்டி வதக்குதல்; to fry, as vegetable curry. 5. குமட்டுதல்; to nauseate, retch. 6. ஏய்த்தல்; to deceive, to falsify. 7. மாறுபடுத்துதல்; to pervert, distort. 8. தேய்த்தல்; to smear, rub on the head, as oil. 9. அழுக்காக்குதல்; to stain, foul with dirt. 10. மறுத்துரைத்தல்; to deny, refute.

ம. புரட்டுக, பிரட்டுக; பட. பெரட்டு.

[புரள் → புரட்டு-]

புரட்டு² puraṭṭu, பெ.(n.) 1. கீழ்மேலாகத் திருப்புகை; turning over, over turn, overthrow. 2. மாறுபட்ட பேச்சு; prevarication. 3. ஏய்ப்பு; deceit, treachery. 4. குமட்டும் உணர்வு; sickness, nausea. 5. வயிற்றுவுலி; pain in the bowels. 6. கறி வகை; a kind of vegetable curry.

புரம் puram, பெ.(n.) 1. ஊர்; town. 2. நகரம்; city. 3. மதிலரண் ஆழ்ந்த தலைநகரம்; metropolis, fortified town, royal city, capital. 4. கோயில்; temple. 5. மேன்மாடம்; upper storey. 6. வீடு; house. 7. உடல்; body. 8. புறணி, தோல்; skin.

புரம்பாய்வை-த்தல் purampāy-vai-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) மறைவாக வைத்தல்; to keep aside.

[புரம்பாய் + வை-, புறம் → புரம்]

புரவலன் puravalan, பெ.(n.) காத்துதவுவோன்; protector, preserver, defender. 2. அரசன்; king. 3. கொடையாளன்; liberal man.

மறுவ. பெருமான், ஏந்தல், வேந்தன், மன்னன், பொருநன், கோ, கொற்றவன், இறைவன், அண்ணல், தலைவன், காவலன், குரிசில்.

[புர → புரவு → புரவலன்]

புரவி puravi, பெ.(n.) குதிரை; horse.

[புரம் = உயர்ந்தமனை. புரம் → புரவி = மதில் தாண்டும் உயர்ந்த குதிரை. (மு.தா. 67)]

புரவு puravu, பெ.(n.) 1. காப்பு; care, protection. 2. கொடை; gift, grant, boon. 3. ஆட்சியிடம்; place of jurisdiction. 4. அரசிறை; tax. 5. அரசனால் அளிக்கப்படும் இறையிலி நிலம்; land given free of rent by a king. 6. ஆறு முதலியவற்றிலிருந்து நீர்பாயும் வயல் நிலம்; paddy-field irrigated by a river or tank. 7. செழுமை; fertility, as of the soil.

[புல் → புர் → புர. புரத்தல் = காத்தல்,

பேணிவளர்த்தல். புர → புரவு]

புரள்(ளு)-தல் puraḷ(lu)-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. உருளுதல்; to roll over, to tumble over, to be upset. 2. கழிதல்; to slip off. 3. அலைமறிதல்; to roll, as waver. 4. நிரம்பி வழிதல், கரை கடந்தோடுதல்; to be full to the brim, to overflow. 5. அழுக்காதல்; to become besmeared, soiled or dirty. 6. நீரிற் கலத்தல்; to be soaked, drenched. 7. மாறுபாடடைதல்; to deranged, to be changed, as times, seasons customs or laws; to be overtured, as a state. 8. சொற்பிறழ்தல்; to go back upon one's word. 9. மறுப்புத் தெரிவிக்கப்படுதல்; to be refuted or confuted. 10. சுற்றுதல்; to revolve. 11. பணம் விரைந்து தொகுதல் அல்லது கைமாறுதல்; to abound. 12. மாறிமாறி வருதல்; to come alternately. 13. சாதல்; to die.

ம. புரளுக, பிரளுக; க. பொரள், புருள்; தெ. பொரலு; து. புரெலுனி, புரெயுனி, பொரலுனி, பொரெடுனி; கோத. பொர்ண், பொண்; பட. பெரணு.

[புல் + புர் → புரள்-, (வே.க.31, 94)]

புரளி puraḷi, பெ.(n.) 1. பொய்; lying, falsehood. 2. ஏய்ப்பு; deceit. 3. குறும்பு; mischief, waggishness. 4. சண்டை; quarrel, wrangle, broil. 5. கலகம்; insurrection. 6. முருட்டுத்தனம்; restiveness, as of a beast, unruliness, refractoriness.

[புல் → புர் → புரள். புரளுதல் = உருளுதல், மாறுபாடடைதல். புரள் → புரளி (வே.க.3, 94)]

புரி¹-தல் puri-, 4 செ.கு.வா.வி.(v.t.) 1. விரும்புதல்; to desire. 2. ஊழ்கம் செய்தல் (தியானித்தல்); to meditate upon. 3. செய்தல்; to do, make. 4. படைத்தல்; to create. 5. ஈனுவதல்; to bring forth, produce. 6. கொடுத்தல்; to give. 7. பட்டறிதல்; to experience, suffer. 8. உற்றுப்பார்த்தல்; to gaze at, watch intently. 9. உசாவுதல் (விசாரணை செய்தல்); to investigate, examine. 10. சொல்லுதல்; to say, tell. 11. நடத்துதல்; to exercise, perform. 12. மேற்கொள்ளுதல்; to accept.

தெ. புர, புரலாடு.

[புல்லுதல் = நட்புச் செய்தல். புல் → புல்க. புல்குதல் = நண்பராய் மருவுதல், புல் → புர் → புரி-, (வே.க.3, 87)]

புரி²-தல் puri-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. முறுக்கிக் கொள்ளுதல்; to be twisted, to curl. 2. திரும்புதல்; to turn. 3. மிகுதல்; to abound. 4. அசைதல்; to shake.

ம. புரியுக.

E. spire; L. spira; Gk. speria.

[புல் → புர் → புரள். புரளுதல் = உருளுதல், மாறுபாடடைதல். புர் → புரி-, (வே.க.3, 94, 95)]

புரி³-தல் puri-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. விளங்குதல்; to shine; to be manifest. 2. பொருள்விளங்குதல்; to be understood.

[புல் → புலம் = ஐம்பொறிகள் பொருள் களோடு பொருந்தி அறியும் அறிவு. புல் → புலம் → புலர். புலர்தல் = தெளிதல், தெளிவாதல், விடிதல். (வே.க.3. 62, 63) புல் → புர் → புரி-]

புரி⁴ puri, பெ.(n.) 1. கயிறு; cord, twine, rope. 2. முறுக்கு; strand, twist as of straw. 3. சுருள்; curl, as of hair. 4. சுரி; spiral, screw. 5. சங்கு; conch. 6. யாழ் நரம்பு; string, as of a lute. 7. மாலை; garland, as of pearls. 8. கட்டு; tie, fastening.

ம., க., தெ., து. புரி.

[புல் → புர் → புரி (வே.க.3, 94, 95)]

புரி⁵ puri, பெ.(n.) 1. நகரம்; town, city. 2. தலைநகரம்; capital city. 3. மருதநிலத்தூர்; village of an agricultural tract. 4. உடல்; body.

க., து. புரி.

[புல் → புர் → புரி = வளைவு, வளைந்த (சூழ்ந்த) கோட்டை. (தமி.வ.15)]

த. புரி > Skt. puri.

புரிக்கூடு puri-k-kūḍu, பெ.(n.) நெற்சேர்; straw bin for paddy.

[புல் → புர் → புரி = முறுக்கு, சுரி, கயிறு. புரி + கூடு - புரிக்கூடு = வைக்கோற்புரி, நெற்கூடு (வே.க.3, 95)]

புரிகுழல் puri-kuḷal, பெ.(n.) கடைகுழன்று சுருண்ட கூந்தல்; curly tresses.

[புரி + குழல்]

புரிந்துணர்வு purintunarvu, பெ. (n.) புரிந்துதெளிதல்; understanding.

புரிமணை puri-maṇai, பெ.(n.) பாண்டம் வைத்தற்கு வைக்கோலைச் சுற்றியமைத்த பீடம்; ring shaped pad of twisted straw, etc.

[புல் → புர் → புரி = முறுக்கு, கயிறு. புரி + மணை - புரிமணை = வைக்கோற்புரியால் செய்யப்பட்ட மணை]

புரிமுகம்¹ puri-mugam, பெ.(n.) கோபுரம்; tower at the front of a town.

[புரி + முகம். புல் → புர் → புரி, வளைவு, மதில் சூழ்ந்த கோட்டை. புரிமுகம் = மதில் சூழ்ந்த கோபுரம்]

புரிமுகம்² puri-mugam, பெ.(n.) 1. சங்கு; conch. 2. நத்தை; snail.

[புரி + முகம். புல் → புர் → புரி = முறுக்கு, சங்கு. புரிமுகம் = வளைந்த சங்கு.]

புரிவு¹ purivu, பெ.(n.) 1. அன்பு; love, attachment. 2. விருப்பம்; desire. 3. தொழில்; action, practice.

[புல் → புர் → புரி. புரிதல் = விரும்புதல். புல் → புர் → புரி → பரி = அன்பு (வே.க.3. 87), புரி → புரிவு]

புரிவு² purivu, பெ.(n.) 1. தவறு; error. 2. தப்பி நீங்குகை; escape. 3. வேறுபடுகை; change.

[புரி → புரிவு (வே.க.3. 96)]

புரிவு³ purivu, பெ. (n.) தெளிவு; clearness, lucidity.

புரு puru, பெ.(n.) 1. மிகுதி; abundance. 2. பருமை; greatness. 3. வீடுபேறுமோட்சம்; heaven.

[புல் → பல் → பன்மை = ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட தொகைப் பருமை, தொகுதி, புல் → புர் → புரு]

புருவம் puruvam, பெ.(n.) 1. கண்களின் மேலுள்ள மயிர்வளைவு, வளைந்த கண்பட்டை; eyebrow. 2. புண்விளிம்பு; lip of a sore. 3. வரம்பு; ridge of flowerbed or plot of garden.

[புல் → புரு → புரி. புரிதல் = வளைதல். வலம்புரி இடம்புரி என்னும் சங்குகளை நோக்குக. புரு → புருவம் = கண்மேல் மயிர் வளைவு (த.வ. 1. 68)]

புருவை puruvai, பெ.(n.) 1. ஆடு; goat. 2. செம்மறியாடு; sheep. 3. பெண்ணாடு; female of goat or sheep.

[புல் → புரை → பிரை → பெருகு → பெருக்கு. புல் → புரு → புருவை]

புரை¹-தல் purai-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. ஒத்தல்; to resemble. 2. தைத்தல்; to sew coarsely with a fibre or thread, to stitch. 3. மறைத்தல்; to take means to hide, as a fault, to conceal.

[புல்லுதல் = பொருந்துதல், ஒத்தல். புல் → புரை-, (மு.தா.197) புரைதல் = ஒத்தல், பொருத்தித் தைத்தல்]

புரை²-தல் purai-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பொருந்துதல்; to be becoming or proper, to be appropriate. 2. நேர்தல்; to happen, occur. 3. மூச்சுத் திணறுதல்; to be suffocated.

க. புருள்.

[புல்லுதல் = பொருந்தல். புல் → புரை-, (மு.தா.197)]

புரை³-த்தல் purai-, 11 செ.குன்றாவி.(v.t.) பெருமையாதல்; to be great.

[புல் → பல் → பரு → பெரு → பெருமை. (வே.க.3, 72-75) புல் → புர் → புரை-]

புரை⁴ purai, பெ.(n.) 1. உட்டுளை; tubular hollow. 2. உட்டுளைப் பொருள்; tube, pipe. 3. குரல்வளை; wind pipe. 4. விளக்கு மாடம்; small niche in a wall for a lamp. 5. குற்றம்; defect, fault, blemish. 6. உள்ளோடும் புண், உட்டுளைப் புண்; deep ulcer, fistula, sinus. 7. கண்ணோய் வகை; cataract. 8. (உள்ளீடற்ற அல்லது உண்மையில்லாப்) பொய்; false-hood. 9. களவு; theft. 10. நொய்ம்மை (கனமின்மை); lightness. 11. பைமடிப்பு அல்லது அறை; division or pouch of a bag. 12. கூறுபாடு; division of a subject.

ம. புர; க. பொரெ, பொரகெ; தெ. பொர.

[புல்லுதல் = துளைத்தல். புல் = உட்டுளையுள்ள நிலத்திணை வகை, உட்டுளையுள்ள பனை, உட்டுளையுள்ள தென்னை, உட்டுளையுள்ள மூங்கில், சிறுமை. புல் → புன். புன்மை = சிறுமை. புல் → புர் → புரை. (வே.க.3. 101)]

புரை⁵ purai, பெ.(n.) 1. வீடு; house, dwelling. 2. தவச்சாலை; hermitage. 3. கோயில்; temple. 4. அறை; small room. 5. பெட்டியின் அறை; compartment, as of a box. 6. மாட்டுத் தொழுவம்; cowstall. 7. இடம்; place. 8. மூலை, பக்கம்; corner, side. 9. நிலம், பூவுலகு; earth.

ம. புர; து. பொரெ, புரெ (கூரை), புர. (வீடு); துட. பர்ய் (கூரை); குட. பொரெ (கூரை)

[புல் → புர் → புரை (வே.க.3, 100)]

புரைசல் puraiśal, பெ.(n.) 1. குழப்பம்; disorder, discord, variance. 2. துளை; hollow, hole, interstice. 3. வலுவின்மை; weakness. 4. குற்றம்; flaw, defect. 5. மாணிக்கக் குற்றங்களுள் ஒன்று; flaw in a precious stone.

[புரை = துளை, சிறுதுளை. புரை → புரைசல் (வே.க.3. 102)]

புரையோர் puraiyōr, பெ.(n.) 1. பெரியோர்; eminent persons. 2. மெய்ப்பொருளுணர்ந்தோர்; men of real wisdom.

E. peer, an equal, a nobleman; L. peer, equal.

[புல் → புலம் → புலன். புல் → புரை. புரைதல் = பொருந்துதல் ஒப்பாதல். புல் → புரை → புரைய போல. புரை → புரையோர் = ஒத்தோர், உவமை கூறத்தக்க பெரியோர்.]

புல்¹ pul, பெ.(n.) மூங்கிற் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த புல்வகை; grass family having exogenous toughness of structure as bamboo. 2. பனை; palmyra-palm. 3. பதினேழாம் மீன்; the 17th star. 4. தென்னை; coconut palm. 5. நிலத்திணை வகை; a vegetable kingdom. 6. ஒருசார் விலங்குகளின் உணவான பூடு வகை; grass. 7. புதர்; thicket. 8. கம்பு; bulrush millet. 9. புன்செய் தவசம்; any grain other than paddy. 10. மருந்துச்செடி வகை; a kind of medicinal plant. 11. சிறுமை; smallness, in quantity, number or value. 12. இழிவு; meanness, lowness, baseness. 13. கபில நிறம்;

tawny colour.
 ம., க., கோத., துட. புல்; தெ. புலு, புல்லு, பில்லு;
 து. புல்லு; பட. குல்லு; குட. பில்லீ.

புல்² pul, பெ.(n.) 1. புணர்ச்சி; copulation. 2. சிவல்; partridge.
 [புல்லுதல் = பொருந்துதல், புணர்தல் (வே.க.3, 62)
 புல்(லு) → புல்]

புல்³ pul, பெ.(n.) புலி; tiger.
 ம., க., தெ. புலி; து. பில்லி.
 [புல்லுதல் → பொருந்துதல். புல் → புல்லி
 → புலி = முன்னங் கால்களால் தழுவிப் பற்றும்
 வேங்கை அல்லது சிறுத்தை (வே.க. 3, 62)]

புல்கு-தல் pulgu-, 6 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அணைதல்; to
 embrace. 2. புணர்தல்; to copulate. 3. நண்பினராய்
 மருவுதல்; to be attached, as friends.
 ம. புல்குக, புல்லுக.
 [புல்லுதல் = பொருந்துதல். புல் → புல்கு-,
 (வே.க.3, 62)]

புல்மரம் pulmaram, பெ.(n.) தென்னைமரம்; coconut palm.
 [புல் + மரம்]

புல்லரி¹-த்தல் pul-l-ari-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மயிர்க்
 கூச்செறிதல்; to make the flesh creep; to horripilate.
 2. மாடு முதலியன உணவு விருப்பமின்றிப்
 புல்லைத் துழாவுதல்; to show aversion towards fodder,
 as cattle.
 தெ. புல்லரி.
 [புல் + அரி-, அரித்தல் = தினவெடுத்தல்]

புல்லரி² pullari, பெ.(n.) புற்கட்டு; sheaf of grass.
 [புல் + அரி. அரி = கதிர்க்கட்டு.]

புல்லரிசி pul-l-ariši, பெ.(n.) வற்கட (பஞ்ச)க் காலத்தில்
 ஏழைகள் உண்ணும் அரிசிபோன்ற தவசம்; grain
 of cluster grass eaten in time of drought or scarcity.
 [புல்லுதல் = துளைத்தல். புல் = உட்டுளையுள்ள
 நிலைத்திணைவகை. புற்போன்ற கம்பம். புல்லரிசி
 (வே.க.3, 101) புல் + அரிசி]

புல்லறிவாளர் pul-l-arivālar, பெ.(n.) மேம்போக்கான
 அறிவுடையவர்; men of low understanding; foolish men;
 shallow pretenders to knowledge.
 [புல் + அறிவு + ஆளர்]

புல்லறிவு pul-l-arivu, பெ.(n.) அறியாமை; ignorance, little
 knowledge.
 [புல் = சிறுமை, இழிவு. புல் + அறிவு]

புல்லன் pullan, பெ.(n.) 1. அறிவற்றவன்; ignorant person.
 2. இழிந்தவன்; vile, base person. 3. ஒழுக்கமில்லாதவன்;
 man without character.
 [புல் → புன்மை = சிறுமை, இழிவு. புல் →
 புல்லன். 'அன்'. ஆ.பா.ஈறு.]

புல்லிலைவைப்பு pul-l-ilai-vaippu, பெ.(n.) இலைகளால்
 வேயப்பட்ட குடிசைகளையுடைய ஊர்; village of
 leafy huts.
 [புல் + இலை + வைப்பு]

புல்லினம் pul-l-inam, பெ.(n.) ஆட்டினம்; goats and sheep,
 dist. fr. nallinam.
 [புல் + இனம். நல்லினம் = ஆநிரை. அதற்கு
 எதிரானது அதாவது சிறுமையான ஆட்டினம்.]

புல்லு¹-தல் pullu-, 6 செ.கு.வா.வி.(v.t.) 1. தழுவுதல்; to
 embrace. 2. புணர்தல்; to copulate. 3. பொருந்துதல்;
 to agree, suit. 4. வரவேற்றல்; to receive warmly.
 5. ஒத்திருத்தல்; to resemble equal. 6. ஒட்டுதல்; to
 cling to; to join.
 [உல் → புல் → புல்லு-]

புல்லு²-தல் pullu-, 6 செ.கு.வி.(v.i.) நட்புச் செய்தல்; to
 contract friend-ship.
 [புல் → புல்லு-, (வே.க.3, 62)]

புல்லுணவு pul-l-uṇavu, பெ.(n.) மரக்கறியுணவு; vegetarian
 food.

புல்லுருவி pulluruvi, பெ.(n.) 1. மரஞ் செடிகளில் ஓட்டி
 வளரும் பூடுவகை; honey suckle mistletoe. 2. பயிரோடு
 கலந்திருக்கும் புல்; tares. 3. பிறர் உழைப்பைச்
 சார்ந்து தன் பிழைப்பினை மேற்கொள்பவன்; a
 man of parasitic nature.
 [புல் + உருவி. உருவு → உருவி]

புல்வாய் pul-vāy, பெ.(n.) கலைமான்; deer, antelope.
 க. புல்லெ, குல்லெ.
 [புல் + வாய்]

புல்வீடு pul-vīḍu, பெ.(n.) புல்வேய்ந்த கூரையுள்ள
 குடிசை; thatched house.
 [புல் + வீடு]

புல-த்தல் pula-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மனம் வேறுபடுதல்;
 to pout, sulk; to be displeased. 2. துன்புறுதல்; to suffer pain.
 [புல் → புர் → புரள். புரளுதல் = உருளுதல்,
 மாறுபாட்டைதல். புல் → புல-, (மு.தா.206)]

புலத்தி¹ pulatti, பெ.(n.) பெண் புலவர்; poetess.

[புலவன் (ஆ.பா.) - புலத்தி (பெ.பா.)]

[கிழவன் என்னும் சொல் பெண்பாலிற் கிழத்தி என்றாவது போல் புலவன் என்னும் சொல் புலத்தி என்றாகும். ஆயினும் இது பெருவழக்கில் இல்லை] (த.வ.288).

புலத்தி² pulatti, பெ.(n.) வண்ணாத்தி; washerwoman.

ம. புலத்தி, புலச்சி; க. பொலத்தி

[புலம் → புலத்தி]

புலநெறிவழக்கம் pula-neri-valakkam, பெ.(n.) புலவரால் கைக்கொள்ளப்படும் செய்யுள் வழக்கு; literary usage or convention, dist. fr. 'ulagiyalvalakku' and 'nāḍāga valakku'.

[புலம் + நெறி + வழக்கம்]

புலப்படு-தல் pula-p-paḍu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தெரிதல்; to be perceived, understood. 2. வெளிப்படுதல்; to become clear or conspicuous.

[புலம் = அறிவு, பொறியுணர்வு புலம் + படு-, புலப்படுதல் = புலனொடு பொருந்துதல். (மு.தா.183)]

புலம்¹ pulam, பெ.(n.) 1. வயல்; arable land, rice field. 2. இடம்; place, location, region, tract of country. 3. திக்கு; quarter, point of the compass. 4. மேட்டு நிலம்; high land for dry cultivation.

ம. புலம்; க. பொல; தெ. பொலமு; து. புல (புல்வெளி); பட. கொல; பர். பொலுப்; கட. பொலுப், பொல்லுப்; கொலா. பொலம்.

[புல் → புலம்.]

புலம்² pulam, பெ.(n.) 1. பொறி; sense, faculty of any organ of sense. 2. புலனுணர்வு; sensation; consciousness; perception by the sense. 3. அறிவு; knowledge, learning, wisdom. 4. கூர்மதி; intellectual sharpness, wit. 5. துப்பு; clue. 6. நூல்; treatise, work. 7. மறை; the vedas.

ம. புலம்; தெ. பொலமு.

[புல் → புலம் = பொருளொடு பொருந்தும் அறிவு, அறிவுறுப்பு, அறிவுநூல் (ச.வி. 36)]

புலம்பல் pulambal, பெ.(n.) 1. ஒலி; sound. 2. தனிமை கூறுகை; grieving over one's loneliness. 3. பிதற்றுக்கை; raving. 4. அலப்புக்கை; chattering; babbling. 5. அழுகை; weeping, lamenting, mourning. 6. அழுகைப் பாட்டு; song of lamentation.

ம. புலம்பல்.

[புல் → புல → புலம்பு → புலம்பல். 'அல்' தொ. பெ.ஈறு]

புலம்பிடி-த்தல் pulam-piḍi-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) துப்புக் கண்டுபிடித்தல்; to obtain or find a clue.

[புலம் + பிடி-]

புலம்பு¹-தல் pulambu-, 7 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒலித்தல்; to sound. 2. பிதற்றுதல்; to speak foolishly or incoherently. 3. அழுதல்; to utter lamentations, to wail, cry out. 4. தனித்தல்; to be solitary, lonely. 5. வருந்துதல்; to grieve. 6. வாடுதல்; to fade.

ம. புலம்புக; க. பலும்பு, கலுபு; தெ. பலமு; து. பலம்புனி; பர். பொல்ல (ஒலி)

[புல் = பொருந்தற்கருத்து வேர். (வே.க.3, 62). புல் → புலு → பலமு (தெ.) = முணுமுணுத்தல், பேசுதல். புல் → புல → புலம்பு-, புலம்புதல் = ஒலித்தல், பிதற்றுதல், அழுதல்]

புலம்பு²-தல் pulambu-, 6 செ.கு.வா.வி.(v.t.) 1. வெறுத்தல்; to despise, abhor. 2. அடிக்கடி கூறுதல்; to utter repeatedly.

[புல் → புல → புலம்பு-]

புலம்பு³ pulambu, பெ.(n.) 1. ஒலி; sound. 2. பிதற்றல் மொழி; foolish, incoherent talk. 3. அழுகையொலி; lament. 4. தனிமை; loneliness; solitariness. 5. பிரிவு; separation, as from husband. 6. மனக்கலக்கம்; agitation. 7. வருத்தம்; grief affliction. 8. வெறுப்பு; dislike. 9. அச்சம்; fear. 10. குற்றம்; fault, defect.

ம. பலம்பன்; க. புலக; தெ. பலவரிந்த, பலவரமு.

[புல் → புல → புலம்பு. 'புலம்பு-தல்' பார்க்க]

புலம்புமுத்து pulambu-muttu, பெ.(n.) அழுகைக் கண்ணீர்; tears of sorrow, as pearly, opp. to 'uvagai muttu'.

[புலம்பு + முத்து. அழும்போது முத்துப் போன்று வரும் கண்ணீர்]

புலம்பெயர்மாக்கள் pulam-peyar-mākkaḷ, பெ.(n.) 1. அயல்நாட்டினர்; foreigners, immigrants. 2. கடலோடிகள்; mariners.

[புல் → புலம் = நிலம். புலம் + பெயர் + மாக்கள். பெய் → பெயர். பெயர்தல் = இடம்பெயர்தல். மக்கள் → மாக்கள் ஒ.நோ : மொழிபெயர் தேயம்]

புலம்பை-த்தல் pulam-vai-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) உளவு எதிர்பார்த்தல்; to be on the lookout for a clue.

[புலம் + வை-]

புலமக்கள் pula-makkaḷ, பெ.(n.) படித்தோர்; learned men.

[புலம் + மக்கள்]

புலமை pulamai, பெ.(n.) 1. கல்வி; knowledge, learning. 2. மெய்யறிவு; spiritual wisdom. 3. செய்யுளியற்றும்

ஆற்றல்; poetic talent or ability.

[புல் → புலம் → புலன் = பொருந்தியறியும் அறிவு. புலம் = அறிவு, அறிவுநூல், இலக்கணம். புலம் → புலமை (மு.தா. 183)]

புலமையோர் pulamaiyōr, பெ.(n.) 1. பாவலர் (கவி.), அறிவன் (கமகன்), தருக்கி (வாதி), சொல்லி (வாக்கி) என்ற நால்வகைக் கல்வி வல்லோர்; learned persons, of four classes, viz, kavi, kamakan, vāti, vākki. 2. கற்றோர்; scholars, professors, experts.

[புலம் → புலமை → புலமையோர்]

புலர்¹-தல் pular-, 11 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வாடுதல்; to fade, wither. 2. உலர்தல்; to grow dry; to become parched, as the tongue. 3. தளர்தல்; to faint; to become weak. 4. குறைதல்; to decrease. 5. விலகுதல்; to leave, depart. 6. முற்றுதல்; to mature, as grain.

[புல் → பொல் → பொலு. பொலு → பொலுத்தல் = நன்றாகக் காய்தல். பொல் → (பொரு) → பொருக்கு = காய்ந்த சோற்றுப் பருக்கை. புல் → புலர்-, (மு.தா. 139)]

புலர்²-தல் pular-, 11 செ.கு.வி.(v.i.) 1. விடிதல்; to dawn, as the day. 2. தெளிதல்; to clear up.

ம., து. புலர்.

[புல்லுதல் = பொருந்துதல். புல் → புலம் → புலன் = பொருந்தியறியும் அறிவு. புலனாதல் = அறியப்படுதல். புலம் → புலர்-, புலர்தல் = கண்ணுக்குத் தெரிதல், விடிதல். (மு.தா. 183)]

புலரி pulari, பெ.(n.) 1. இரவு நீங்கி காலையில் வெளிச்சம் தோன்றும் நேரம், விடியல்; dawn. 2. ஞாயிறு, கதிரவன்; sun.

ம., து. புலர்.

[புல் → புலம் → புலர். புலர்தல் = கண்ணுக்குத் தெரிதல், விடிதல். புலர் → புலரி = விடியல் (மு.தா. 183) விடியலில் தோன்றும் ஞாயிறு. 'இ' வினைமுதலீறு]

புலவர் pulavar, பெ.(n.) 1. புலமையோர்; scholars, gods, artists. 2. அறிவர் (ஞானிகள்); wisemen, sages. 3. குறுநில மன்னர்; petty chieftains. 4. கூத்தர்; dancers, actors. 5. கம்மியர்; artisans, mechanics. 6. ஓவியம் முதலிய கலைவல்லார்; artists. 7. வடுகர் (சாளுக்கியர்); the Cālukyas. 8. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் பழக்க வழக்கங்களில் கொங்குவேளாளரை ஒத்தவராய் வேளாண்மை செய்யும் ஒரு சாதியார்; a caste of cultivators in Coimbatore district, who resemble koṅku vēḷāḷas, in

their customs and manners. 9. பனிசவர், ஓச்சர் முதலிய சில சாதியாரின் பட்டப்பெயர்; caste title of the members of certain castes like the Panisavar and the ōccar.

[புல்லுதல் = பொருந்துதல். புல் → புலம் → புலன் = பொருந்தியறியும் அறிவு. புலம் = அறிவு, அறிவு நூல், இலக்கணம். புலம் → புலமை. புலம் → புலவன் (மு.தா. 183) புலவன் → புலவர். 'ர்' ப.பா.ஈறு.]

புலவரை pula-varai, பெ. (n.) 1. நிலவெல்லை; boundary, as of a country. 2. அறிவினெல்லை; the utmost bounds of knowledge.

புலவி pulavi, பெ. (n.) 1. ஊடல்; sulks, boundarie. 2. வெறுப்பு; displeasure; dislike.

[புல → புலவி]

புலவிநுணுக்கம் pulavi-nuṅkkaṁ, பெ. (n.) சிறு காரணத்தைக் கொண்டு தலைவி ஊடுகை; sulks of a wife on flimsy ground.

[புலவி + நுணுக்கம்]

புலன் pulan, பெ.(n.) 1. சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்னும் புலன் உணர்வுகள்; sense of the body, of five kinds, viz., šuvai, oḷi, ōru, ōšāi, nāṅram. 2. பொறி; organ of sense. 3. செயல்கருவி (கருமேந்திரியம்); the organ of motor action. 4. அறிவுடைமை; wisdom, intelligence. 5. பகுத்தறிவு; intellect; discernment. 6. தெளிவு; that which is clear or obvious. 7. உறுப்பு; limb. 8. வயல்; arable land. 9. செவ்விதிற் கிளந்தோதல் வேண்டாது சேரிமொழியாற் குறித்தது தோன்றும் நூல் வனப்புள் ஒன்று; (poet.) a merit in composition consisting in the use of local idioms of much suggestiveness.

[புல் → புலம் = பொருளொடு பொருந்தும் அறிவு, அறிவுறுப்பு, அறிவு நூல். புலம் → புலன் (சு.வி. 36) பொருந்தியறியும் அறிவு (மு.தா. 183) பொருந்தியிருக்கும் நிலம் (வே.க.3, 62).]

புலால் pulāl, பெ.(n.) 1. உடலின் ஊன் முழுத்தொகுதி, விலங்கின் எலும்பைச் சுற்றியுள்ள மென்தசைப் பொருள், இறைச்சி, ஊன்; flesh, raw meat, fish. 2. புலால் நாற்றம்; smell of raw meat, flesh or fish. 3. தசை நரம்பு; muscle.

[புல் → புள் → பிள் → பிழம்பு = திரட்சி. புல் → புலல் → புலால் = திரண்டதசை, இறைச்சி, அதன் மணம்.]

புலி puli, பெ. (n.) பாய்ந்து இரையைப் பிடிக்கும் ஒரு

காட்டு விலங்கு; Tiger. 2. ஒரு துறையில் தேர்ந்த, கூரிய அறிவாளி; wizard.

புலிக்குருளை puli-k-kuruḷai, பெ.(n.) இளையபுலி; a younger tiger.

க. புலிமறி.

[புலி + குருளை. குரு → குருள் → குருளை = நாய், பன்றி, புலி, முயல், நரி முதலியவற்றின் குட்டி]

புலிக்கொடி puli-k-kodi, பெ.(n.) சோழர்க்குரிய அடையாளக்கொடி; the flag bears the image of tiger, Cōḷar king's flag.

[புலி + கொடி]

புலியுகிர் puli-y-ugir, பெ.(n.) 1. புலியின் உகிர்; a tigers claw. 2. புலியின் உகிரை (நகத்தை)க் கோத்துக் குழந்தைகளுக்குக் காப்பாக அணியும் ஓரணி; a necklet with a pendant of tiger's claw, of ten used as a charm for a child. 3. உகிர் (நக)க் குறிவகை; (erot.) nail-mark on the breasts of a woman. 4. மரவகை; a tree.

க. புலியுகிர்; தெ. புலிகோரு; பட. குவிஉகிலு.

[புலி + உகிர். உள் → உளி → உளியம் = உளிபோற் கூரிய உகிர்களையுடைய கரடி. உளி → உகி → உகிர்]

புலியேறு puli-y-ēru, பெ.(n.) ஆண்புலி; male tiger.

[புலி + ஏறு.]

புலை pulai, பெ.(n.) 1. இழிவு; baseness. 2. தூய்மையற்றது; uncleanness. 3. தீட்டு; defilement. 4. தீயநெறி; vice, evil way. 5. பொய்; lie. 6. விலைத்தொழில்; adultery. 7. தீ நாற்றம்; stench.

க. பொல், கொல்; து. பொலக.

[புல் → புன் → புன்மை = புல்லைப் போன்ற இழிந்த நிலை, இழிவு, சிறுமை, சிறு தன்மை. புல் → புல்லன் = இழிந்தோன். புல் → புலை]

புலையன் pulaiyan, பெ.(n.) 1. கீழ்ப்பிரிவைச் சார்ந்த வராகக் கருதப்பட்டவர்; once considered to be the base or low status person, outcaste. 2. இறுதிச்சடங்கு செய்விப்போன்; purohit. 3. ஒருசார் மலை வாழ்நர் (சாதி); an aboriginal caste on the Anaimalai's and other hills of South India. 4. பாணன்; a person belonging to Pāṇan caste.

ம. புலையன்; க. பொலைய, கொலைய; குட. பொலைய; பட. கொலைய.

[புலை → புலையன்]

புழக்கம் puḷakkam, பெ.(n.) 1. அறிமுகம்; familiarity. 2. (காசு, சொல் முதலியவை) வழக்கில் இருக்கும் நிலை, பயன்பாடு; (of coins, word, etc.) circulation, currency use. 3. தோற்றம்; appearance. 4. இடைவெளிவிட்ட தன்மை; sparseness.

[பழகு → பழங்கு, பழங்குதல் = ஒரு புதுப்பொருளைப் பலநாட் பயன்படுத்துதல் பழமையாக்குதல், பயன்படுத்துதல். பழங்கு → பழங்கு → புழக்கம்]

புழல் puḷal, பெ.(n.) 1. உட்டுளை; tube, anything hollow. 2. சாக்கடை (சலதாரை); drain. 3. பண்ணியாரம்; a kind of pastry. 4. மீன்வகை; fish.

[புல்லுதல் = துளைத்தல். புல் → புள் → புழு = துளைத்தரிக்கும் சிற்றுயிரி. புழு → புழல் (வே.க.3, 101 - 106)]

புழு-த்தல் puḷu-, 11 செ.கு.வி.(v.i.) 1. புழுப்பிறத்தல்; to breed worms. 2. குலுருதல் (கருத்தரித்தல்); to become pregnant. 3. மிகுதல்; to be super abundant as, fruits. 4. வெறுப்புடன் பேசுதல்; to abuse. 5. பயனற்றதாதல்; to be useless or worthless, as a worm eaten thing.

ம. புழுக்க; க. புழி; தெ. ப்ருச்சு; து. புர்குனி; புர்ங்குனி; குரு. பொச்சா; பட. கூத்து.

[புல் → புள் → புழு-, (வே.க.3, 104)]

புழுக்கம் puḷukkam, பெ.(n.) 1. காற்றில்லாத சரக்கறையில் வியர்க்கும் வெப்பம்; heat, sultriness. 2. வேர்வை; sweat. 3. துன்பம்; great distress. 4. பொறாமை; envy. 5. வன்மம்; long cherished hatred.

[புழுங்கு → புழுக்கம்]

புழுக்கல் puḷukkal, பெ.(n.) 1. அவித்தது; anything slightly boiled. 2. சோறு; cooked rice. 3. புழுங்கலரிசி; rice from paddy partboiled, dried and husked. 4. முதிரைப்பண்டம்; pulse, pease.

[புழுக்கு → புழுக்கல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு]

புழுக்கு puḷukku, பெ.(n.) 1. அவிக்கை; boiling grains. 2. புழுங்குவெந்த உணவு; well-boiled food. 3. குழையச் சமைத்த பருப்பு; dhol well boiled and seasoned. 4. பருப்புச்சோறு; dhol and rice boiled together. 5. இறைச்சி; flesh, meat.

[புள் → புழுங்கு (த.வி.) - புழுக்கு (பி.வி.) → புழுக்கு (தொ.பெ.)]

புழுக்கை puḷukkai, பெ.(n.) 1. ஆடு, எலி முதலியவற்றின்

மலம், பிழுக்கை; dung, as of sheep or rats. 2. அடிமை; slave. 3. தொழுத்தை; menial servant.

ம. பிழுக்கு; க. பிள்கெ, பிக்கெ, கிக்கெ; தெ. பிடக, பிடுக; பட. கிக்கெ.

[புல்) → (பில்) → பேல். புள் → புழுக்கை (மு.தா. 262)]

புழுகுநெய் pu|ugu-ney, பெ.(n.) புழுகு சட்டத்திலிருந்து எடுக்கும் நறுமணப் பண்டம்; civet.

[புழுகு + நெய். நெள் → நெய்]

புழுகுப்பூனை pu|ugu-p-pūnai, பெ.(n.) ஒருவகை நறுமணப் பண்டந்தரும் பூனைவகை; civet-cat.

[புழுகு + பூனை]

புழுங்கல் puluṅgal, பெ.(n.) 1. அவிக்கை; parboiling. 2. அவித்தது; that which in parboiled. 3. புழுக்கின நெல்; paddy parboiled and dried before husking. 4. சினம்; anger. 5. புழுக்கம்; sultriness. 6. வேர்க்கை; perspiration, sweating. 7. பண்படுத்திய புன்செய்; pun-ṣey land prepared for sowing.

[புழுங்கு → புழுங்கல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு]

புழுங்கு-தல் puluṅgu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஆவியெழ வேகுதல்; to be steamed; to be slightly boiled or steamed; to be parboiled. 2. சிறுக வேகுதல்; to boil gently or stew, as rice after the water is poured off. 3. வெப்பத்தாற் புழுக்கமாதல்; to be sultry, as the weather. 4. சினத்தால் வெம்புதல்; to be hot with anger. 5. வேர்த்தல்; to perspire. 6. பொறாமைப்படுதல்; to be envious, to feel heart-burning. 7. வாடுதல்; to wither, fade. 8. வருந்துதல்; to be troubled.

ம. புழுங்கு, புழுக்கு; க. புழுகு; து. புர்குனி; குட. புக்கி.

[புழு → புழுங்கு-]

புழை pu|ai, பெ.(n.) 1. துளை; hole. 2. குழாய்; tube, pipe. 3. வாயில்; entrance, gate. 4. சிறுவாயில்; secret way, sally-port. 5. காட்டுவழி; forest-path. 6. ஒடுக்க வழி; narrow path, by path. 7. சாளரம்; window. 8. ஏவறை; archer's bastion. 9. நிரயம்; hell.

ம. புழை; க. பொழை (வழி); தெ. புந்த (கால்நடை செல்லும் வழி); கோத. புள்; துட. பீள்.

[புல் → புற்று = உட்டுளையுள்ள கறையான் மண்கூடு (வே.க.3, 101, 107) புல் → புள் → புழு → புழை = பக்கவாட்டிலும், ஒரு பொருளிலுமுள்ள ஆழ்ந்த பள்ளம்]

puri, puṅdra, a river cf. D. pura, pōnal, pōle.

புள் pul, பெ.(n.) 1. பறவை; fowl. 2. கணந்துள்; a kind of bird. 3. வண்டு; bee. 4. பறவை நிமித்தம்; augury. 5. பறவைநாள்; the 23rd star. 6. கைவளை; bracelet. 7. மது; drinking, drink. 8. கிட்டிப்புள்; trap, stick used in the game of tip-cat. 9. கிட்டி; an instrument of torture.

ம. புள்; தெ. புலாகு; கோத. புள், பிள்; துட. பீள்; E. fowl; AS. fugel; Gk. vogel; Ice, jüge.

[புர் → புரை = உயர்வு. புரையோர் = உயர்ந்தோர். புல் → புள் = (மேலெழும்) பறவை]

புள்ளடி pu-|ladi, பெ.(n.) 1. பறவையின் பாதம்; bird's foot. 2. தொடர்ந்த கையெழுத்தில் விட்ட பகுதியை மேலே எழுதி அதனிடத்தைக் காட்டக் கீழிடும் புட்கால்போன்ற குறி; cross mark; caret to indicate the insertion of something omitted in writing, as like a birds foot. 3. நேரி(வாக்கு)ச் சீட்டில் போடும் பெருக்கல் குறி; the multiplication sign to placed on a ballot paper. 4. உரைகல்; touchstone. 5. செடிவகை; a species of tick-trefoil. 6. தாள அளவு உறுப்புக்களுள் ஒன்று; (mus.) an element of time measure. 7. ஏணி; ladder.

ம. புள்ளடி.

[புள் + அடி]

புள்ளம் pu|lam, பெ.(n.) 1. கொடுவாள்; bill hook. 2. அரிவாள் வகை; a kind of sickle. 3. அரிவாண்மணை; a cutting instrument for dressing vegetables.

[புல் → புர் → புரள். புரள் → புரட்டு. புர் → புரி → புல் → புள் → புள்ளம் = வளைந்த கொடுவாள், அரிவாள்]

புள்ளி¹ pu|li, பெ.(n.) 1. பொட்டுக்குறி; mark, dot, speck, point jot. 2. எழுத்தின் மேலிடுங்குத்து அல்லது சுழிக்குறி; dot placed over a letter. 3. மெய்யெழுத்து; consonant. 4. குற்றியலிகர உகரங்கள்; the shortened இ or உ. 5. வணிகர் சரக்கின் மேலிடும் விலைமதிப்புக் குறி; code-mark made on goods by a trader to indicate their value. 6. கவற்றின் கட்டம்; mark on a piece of dice. 7. மதிப்பு; estimate. 8. ஆள்; individual. 9. பேரேடு; ledger. 10. பெருந்தொகை; large sum. 11. இமயமலை; the Himalayas. 13. பல்லி; lizard. 14. நண்டு; crab.

ம. புள்ளி; கோத. புள்ய்.

[புள் = துளை, தோண்டு, வெட்டு, கொத்து, குத்து. புள் + இ - புள்ளி = குத்து (a point), சிறு வட்டக்குறி, புள்ளியால் குறிக்கப்படும் ஆள். (ச.வி.37)]

புள்ளி² pu|li, பெ.(n.) ஆய்தவெழுத்து; the letter ஓ.

[புள் + இ - புள்.]

புள்ளூரை-த்தல் puḷḷurai-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) புள்ளொலி கொண்டு நிமித்தங்கூறுதல்; to predict from omen-birds.

[புள் + உரை-]

புள்ளூர்கடவுள் puḷḷ-ūr-kaḍavuḷ, பெ.(n.) திருமால் கலுழன் (கருடன்) மேலேறிச் செல்லும் தெய்வம்; Tirumāl as riding on garuḍa.

[புள் + ஊர் + கடவுள்]

புள்ளோப்பு-தல் puḷḷ-ōppu-, 6 செ.கு.வி.(v.i.) பறவையை ஓட்டுதல்; to drive away birds as from a corn field.

[புள் + ஓப்பு-]

புளகம்¹ puḷagam, பெ.(n.) 1. மிகுந்த அச்சம், பெருமகிழ்ச்சி ஆகியவற்றால் உடற்றோலின் மேலுள்ள மயிர்கள் நிமிர்ந்து நிற்கை, மயிர் சிலிர்க்கை; horripilation, erection of the hairs on the skin, as from excessive fear, delight etc. 2. மகிழ்ச்சி; joy, delight, ecstasy.

க., து. புலக, புளக.

[புல் → புலகம் → புளகம்.]

த. புளகம் > Skt. pulaka.

புளகம்² puḷagam, பெ.(n.) சோறு; boiled rice.

க. புலக, புலிக (சோற்றுருண்டை)

[புல் → புள் → பிள் → பிழம்பு = திரட்சி. (வே.க.3. 81) புல் → புள் → புளகம் = சோற்றுருண்டை, சோறு]

புளி puḷi, பெ.(n.) 1. புளிப்புச்சுவை; acidity, tartness. 2. மரவகை; tamarind, tree. 3. புளியம்பழத்தின் ஓட்டை நீக்கிப் பெறப்படும் புளிப்புச் சுவையுடைய சதைப் பகுதி; tamarind. 4. புளிங்கறி; curry containing tamarind. 5. தித்திப்பு; sweetness. 6. பொது சரக்குவகை; substance, in general.

ம., குட. புளி; க. புளி, புள்ள, புளு, புல்ல, புளிசெ, புணசெ, புணிசெ, புணுசி, புணுசெ, புண்செ, புளும்செ, குணசி, குணசெ, குணிசெ, குணுசெ, குளிசெ; தெ. புலி; து. புளி, புலி; கோத. புள்ய்; துட. பூள்ய்; கொலா. புல்லெ; கட. புல்லா; கோண். புலா; குவி. புல்ல; பட. குய்.

[(புள்) → புளி = புளிப்புச்சுவை, புளிப்புப் பழம், புளிப்புப் பழம்தரும் மரம்]

புளிச்சை puḷiccai, பெ.(n.) 1. செடிவகை; Indian brown hemp. 2. செம்புளிச்சை; roselle. 3. கும்பாதிரி; lac tree. 4. பீளை; rheum, secretion from the eyes.

க. பிலிசி.

[புளி → புளிச்சை]

புளிஞன் puḷiñan, பெ.(n.) வேடன்; hunter, mountaineer.

ம. புளியன் (ஒரு இனத்தார்); க. புலிந்த; து. புளிந்தெ.

த. புளிஞன் > Skt. pulinda.

புளிமா puḷi-mā, பெ.(n.) 1. புளிப்புக் கனியுண்டாக்கும் மாமரம்; species of mango sour in taste. 2. புளிச்சக் காய் மரம்; bilimbi tree. 3. காட்டுமா; buchanan's mango. 4. நீண்ட மரவகை; Indian hog-plum.

க. குளீமாவு.

[புளி + மா]

புளுகு puḷugu, பெ.(n.) 1. முழுப்பொய்; obvious lie, bare-faced falsehood. 2. கற்பனை; concoction.

[புல் → புர் → புரை = உட்டுளை, உட்டுளைப் பொருள். புல் → புள் → புழு = துளைத்தரிக்கும் சிற்றுயிரி. புள் → புளு → புளுகு = பொய் (வே.க.3, 101 - 107)]

புற்றாஞ்சோறு purrāñ-cōru, பெ.(n.) 1. புற்றிலுள்ள கறையான் திரள்; termites in a termitarium; termitary. 2. பூஞ்சணம்; mould.

புற்று¹ purru, பெ.(n.) 1. கறையான் கட்டிய மண் கூடு; ant-hill, mound thrown up by termites. 2. ஏறும்பு முதலியவற்றின் வளை; hole, as of ants. 3. புரை வைத்த புண்; anything scurvy, scrofulous or cancerous; rapilloma.

ம. புற்று.

த. புற்று > Skt. puṭa, puttikā.

[புல் → புற்று = உட்டுளையுள்ள கறையான் மண் கூடு, உட்டுளையுள்ள ஏறும்புவளை, துளையுள்ள புண். ஒ.நோ. கல் → சுற்று. (வே.க.3, 107)]

புற்று² purru, பெ.(n.) 1. தலை; head. 2. எழுத்து; letter.

[புல் → புற்று]

புறக்கணி-த்தல் pura-k-kaṇi-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மதியாதிருத்தல்; to disregard, slight, neglect. 2. ஏளனமாகக் கருதுதல் (அலட்சியம் செய்தல்); to disdain, treat with contempt.

[புறம் + கணி-]

புறக்காழ் pura-k-kāḷ, பெ.(n.) 1. பனை முதலியவற்றில் உள்ள வெளிவயிரம்; hard outer part of the stem of a tree, as of palmyra. 2. பெண்மரம்; female tree, as palmyra.

[புறம் + காழ்]

புறக்கு purakku, பெ.(n.) வெளிப்புறம்; outer side of face of anything.

[புறம் → புறவு → புறகு = வெளிப்புறம், புறம்பானவன். புறகு → புறக்கு (மு.தா.295)]

புறக்குடி pura-kuḍi, பெ.(n.) 1. நிலச்சொந்தக்காரர்க்குக் கட்டுப்படாத குடியானவன்; farmer or field-labourer, not being a regular tenant under a landlord. 2. வெளியூறிற் சென்று வேளாண்மை செய்யும் குடியானவன்; ryot who farms in neighbouring villages, a class of farmers in Salem district.

[புறம் + குடி. குல் → குள் → குட → குடி]

புறக்கொடை pura-k-koḍai, பெ.(n.) 1. போரில் முதுகு காட்டுகை; turning the back in battle-field. 2. கோயிலின் வெளிப்புறம்; outside of a temple. 3. உடலின் பின்புறம்; back of the body. 4. பிரிந்த நிலை; separation, absence.

[புறம் + கொடை. பிறம் → புறம் = முதுகு, வெளிப்பக்கம். கொடு → கொடை]

புறங்கடை puraṅ-kaḍai, பெ.(n.) 1. வீட்டின் வெளிப்புறம்; outside of a house. 2. வெளியிடம், பிறர்க்கு உரிமையான இடம்; locality other than one's own.

[புறம் + கடை. புறம் = வெளி, வெளிப்புறம்]

புறங்காட்டு-தல் puraṅ-kāṭṭu-, 15 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மதிப்பின்மையாகப் பின்புறந்திரும்புதல்; to turn one's back in contempt. 2. தோற்றோடுதல்; to show one's back, in defeat. 3. வெளிக்குக் காட்டுதல்; to have the outward appearance of, to pretend.

ம. புறங்காட்டுக.

[புறம் + காட்டு-]

புறங்காடு puraṅ-kāḍu, பெ.(n.) பிணத்தை எரிக்கும் அல்லது புதைக்கும் இடம்; place of cremation or burial.

[புறம் + காடு]

புறங்காப்பு puraṅ-kāppu, பெ.(n.) புறத்தில் நின்று பாதுகாக்கை; acting as body guard.

[புறம் + காப்பு. கா → காப்பு]

புறங்கூறு-தல் puraṅ-kūru-, 7 செ.கு.வி.(v.i.) 1. காணாவிடத்துப் பிறர்மேல் அலர்தூற்றுதல்; to backbite, slander. 2. மந்தணத்தை வெளிப்படுத்தல்; to expose secrets.

[புறம் + கூறு-, பின் → பின → பிறம் → பிறம்பு. பிறம் → புறம் = முதுகு, வெளி, வெளிப்பக்கம். புறங்கூறுதல் = பின்னால் பழித்தல் (மு.தா. 293, 294)]

புறச்சொல் pura-c-col, பெ.(n.) நாடகத்தில் தனக்குட் பேசிக் கொள்ளாமல் எல்லோரும் கேட்கும்படியாக உரைக்கும் சொல்; (dram.) what is spoken aloud.

[புறம் + சொல்]

புறஞ்சிறை puraṅ-cirai, பெ.(n.) 1. மாளிகை முதலியவற்றிற்கு அருகிலுள்ள இடம்; premises in the neighbourhood of a palace or castle. 2. வேலிக்குப் புறம்பானது; place outside the fence, as of a field. 3. அருகிலுள்ள இடம்; neighbourhood, vicinity.

[புறம் + சிறை]

புறத்துறவு pura-t-turavu, பெ.(n.) அகப்பற்றுவிடாமல் துறவிபோல் புனைந்து (வேடங்)கொள்ளுகை; assuming an ascetics guise without real renunciation.

[புறம் + துறவு. துற → துறவு. புறத்தளவில் மட்டும் கொள்ளும் துறவு நிலை.]

புறத்துறுப்பு puratturuppu, பெ.(n.) 1. இடம், பொருள், ஏவல் முதலிய பக்கத்துணை; external resources, as position, property, authority, influence, opp. to agatturuppu. 2. உடலின் புறத்துள்ள உறுப்பு (அங்கம்); limb, external member of the body.

[புறம் → புறத்து + உறுப்பு]

புறத்தொழுக்கம் purattoḷukkam, பெ.(n.) பரத்தையரோடு கூடியொழுக்கை; living with concubines.

[புறம் → புறத்து + ஒழுக்கம். ஒழுக்கு → ஒழுக்கு → ஒழுக்கம்]

புறநிலை pura-nilai, பெ.(n.) 1. வெளிப்புறம்; outside. 2. வேறுபட்டநிலை; changed condition or state. 3. நீ வணங்குந் தெய்வம் நினைப்ப புறங்காப்பின் வழிவழி மிகுவதாக எனக் கூறுவதும் 96 வகைச் சிற்றிலக்கியங்களுள் ஒன்றாவதுமான நூல் வகை; poem invoking the tutelary deity of a chief to shower prosperity on his family and his descendants, one of 96 *pirapandam*. 4. உதவிநோக்கிப் பிறர் புறங்கடையில் நிற்கும் நிலை; standing in the back-yard of one's house, seeking one's favour. 5. ஏவல் செய்து பின்னிற்கை; personal attendance, as of a pupil upon his guru. 6. சாதிப் பெரும்பண் நான்கனுள் ஒன்று; (mus.) a class of primary melody-types one of four *cādi-p-perumpan*, q.v.

[புறம் + நிலை]

புறநிலைவாழ்த்து pura-nilai-vālttu, பெ.(n.) வழிபடு தெய்வம் நினைபு புறங்காப்பு வழிவழி செல்வத்தொடு சிறந்து பொலிக என்று தலைவனொருவனைக் கூறும் வாழ்த்து; benediction upon a chief, in which his tutelary deity is invoked to bless him and his descendants.

[புறம் + நிலை + வாழ்த்து. வாழ் → வாழ்த்து]

புறப்பணை pura-p-panai, பெ.(n.) முல்லை நிலம்; pastoral tract.

[புறம் = மருத நிலத்திற்குப் புறம்பான முல்லை. புறம் → புறவு = முல்லை. புறம் → புறம்பு → புறம்பணை = முல்லை (மு.தா. 295)]

புறப்பாடு purappāḍu, பெ.(n.) 1. வெளியேறுகை; coming forth, sallying out. 2. புறந்தோன்றுகை; appearing outside protruding, jutting out. 3. செல்கை; setting out, departure, as of a traveller. 4. கோயில் சிலை வெளியில் எழுந்தருளுகை; procession of an idol. 5. புண்கட்டி வகை; eruption, boil, abscess, carbuncle.

ம. புறப்பாடு.

[புறப்படு → புறப்பாடு. 'படு' என்னும் துணைவினை முதனிலை திரிந்து பாடு என்றாயிற்று ஒ.நோ. கடப்படு → கடப்பாடு]

புறப்பெண்டிர் pura-p-peṇḍir, பெ.(n.) பரத்தையர்; courtesans.

[புறம் + பெண்டிர். பெள் → பெண் → பெண்டு → பெண்டிர். புறப்பெண்டிர் புதல்வனைப் பெறுவதற்கு உரிமையுள்ள இல்வாழ்க்கைக்குப் புறம்பான பெண்டிர்]

புறம்¹ puram, பெ.(n.) 1. வெளியிடம்; outside, exterior, opp. to agam. 2. அயன்மை; that which is foreign, extraneous. 3. வீரம்; heroism, bravery, valour. 4. பக்கம்; side, part, face, surface. 5. முதுகு; back. 6. பின்புறம்; backside, behind, background, rear. 7. புறங்கூற்று; backbiting, as person, calumny. 8. அலர்மொழி; gossip about intrigue between lovers. 9. ஒருதலைப்பக்கம்; partiality. 10. இடம்; place. 11. இறையிலி நிலம்; land free from assessment. 12. ஏழனுருபுள் ஒன்று; (gram.) a locative case suffix. 13. திசை; region, point of compass quarter; tract or part of a country, district. 14. காலம்; time, season.

ம. புறம்; க. பொற, பொறகு, பொறகை; து. பிட; கோத. பொரன்ச்.

[பிறக்கிடுதல் = பின்னுக்குச் செல்லுதல். பின் → பினம் → பிறம் → பிறம்பு → பிறம்பத்தங்கால் = பின்னங்கால். பிள் → பின் → பிறம் → புறம்]

புறம்² puram, பெ.(n.) 1. உடம்பு; body. 2. மதில்; fortification. 3. மருதநிலத்தூர்; village or town in agricultural tract.

[பின் → பிறம் → புறம்]

புறமொழி pura-moli, பெ.(n.) புறங்கூற்று; backbiting, slander.

[புறம் + மொழி]

புறவரி pura-vari, பெ.(n.) தலைவனுடன் அணையாது தலைவி புறத்தே நின்று நடக்கும் நடப்பு; action; pretence of a woman coldly neglecting the company of her lover.

[புறம் + வரி]

புறவீடு pura-vīḍu, பெ.(n.) உலாவுக்கு முன் நன்முழுத்தத்தில் அரசுச் சின்னத்தைப் புறத்தே அனுப்புகை; sending the royal equipage in advance at an auspicious hour, before a king's journey.

[புறம் + வீடு. விடு → வீடு.]

புறவு puravu, பெ.(n.) 1. காடு; forest. 2. சிறுகாடு; jungle. 3. முல்லை நிலம்; forest tract. 4. குறிஞ்சிநிலம்; hilly tract. 5. வேளாண்மை நிலம்; cultivable land. 6. முல்லைக் கொடி; eared jasmine.

ம. பிறாவு, ப்ராவு.

[புறம் = மருதநிலத்திற்குப் புறம்பான முல்லை, முல்லையடுத்த குறிஞ்சி. புறம் → புறவு = முல்லை, குறிஞ்சி (மு.தா. 295)]

புன்கண் puṅ-kaṅ, பெ.(n.) 1. துன்பம்; sorrow, distress, trouble, affliction, sadness. 2. நோய்; disease. 3. மெலிவு; leanness, emaciation. 4. வறுமை; poverty, adversity. 5. பொலிவழிவு; loss of beauty or charm. 6. அச்சம்; fear. 7. இழிவு; meanness.

[புல் → புன் → புன்கண்.]

புன்கு puṅgu, பெ.(n.) 1. மரவகை; Indian beech. 2. காட்டுப் புன்னை; Malabar poon. 3. புரசு; palas-tree. 4. காட்டுப்பச்சிலை; rosewood. 5. மரவகை; a species of privet. (Kādar.)

ம. புங்வு; க. கொங்கெ; து. புங்கு.

[பொல் → பொன் → புன் → புன்கு]

புன்கூர்-தல் puṅ-kūr-, 3 செ.கு.வி.(v.i.) வருந்துதல்; to be distressed.

[புல் + கூர்-,]

புன்புலம் puṅ-pulam, பெ.(n.) 1. வெற்று நிலம்; waste land. 2. புன்செய் நிலம்; dry land. 3. புல்லிய இடம்; arid, barren place. 4. புல்லிய அறிவு; mean understanding.

[புன் + புலம்]

புன்மக்கள் puṅ-makkal, பெ.(n.) இழிந்தவர்; low, vulgar persons.

[புன் + மக்கள். மக + கள் - மக்கள்]

புன்மை punmai, பெ.(n.) 1. இழிவு; meanness, lowness, vileness. 2. தூய்மையின்மை; uncleanness. 3. சிறுமை; smallness. 4. துன்பம்; affliction, suffering. 5. வறுமை; poverty. 6. குற்றம்; fault. 7. புகர்நிறம்; murkiness, tawny colour. 8. பார்வை மழுக்கம்; dimness of vision. 9. மறதி; forgetfulness, oblivion.

[புல்லுதல் = துளைத்தல். புல் = உட்டுளையுள்ள நிலத்திணைவகை, சிறுமை. புல் + மை - புன்மை = சிறுமை. சிறுதன்மை (வே.க.3, 101)]

புன்றலை punralai, பெ.(n.) 1. சிறியதலை; small head. 2. இளந்தலை; tender head, as of a child. 3. சிவந்த மயிருள்ள தலை; ruddy-haired head.

[புன் + தலை. புல் → புன் → புன்மை = சிறுமை]

புன்னம்புலரி punnampulari, பெ.(n.) வைகறை; early dawn.

[புன் → புன்னம் + புலரி]

புன்னெறி punneri, பெ.(n.) 1. தீயவழி; bad ways. 2. பொய்ச் சமயம்; false religion.

[புல் → புன் + நெறி]

புனக்காவல் puna-k-kāval, பெ.(n.) தினைப்புனங்காத்தல்; watching crops in the hills.

[புனம் + காவல்]

புனம் punam, பெ.(n.) மலைச் சார்பான கொல்லை; upland fit for dry cultivation.

ம. புனம், புனக்கண்டம்; து. புஞ்சு.

[புல்லுதல் = துளைத்தல். புல் = உட்டுளையுள்ள பயிர்வகை, சிறுமை, இழிவு. புல் → புலம் = தோண்டப்பட்ட நிலம். புலம் → புனம்.]

புனல் punal, பெ.(n.) 1. நீர்; water. 2. ஆறு; flood, torrent, stream, river. 3. குளிர்ச்சி; cold. 4. முற்குளம் (பூராடம்); the 20th star. 5. வாலுளுவை; black-oil tree.

ம. புனல், புணல்; க. பொனல்; பொனலு, கொனல், கொனலு; து. புணல் (மிதத்தல்); பட. கொனல்.

[புல்லுதல் = துளைத்தல். புல் → புன் → புனல்.]

புனல் விளையாட்டு punal-vilaiyāṭṭu, பெ.(n.) நீர் விளையாட்டு; sporting in water.

[புனல் + விளையாட்டு. விள் → விளை = விருப்பம். விளையாடுதல் = விரும்பியாடுதல். விளையாடு → விளையாட்டு.]

புனாடு punāḍu, பெ.(n.) 1. சோழநாடு; the Cōla country. 2. கொடுந்தமிழ்நாடு பன்னிரண்டனுள் ஒன்று; a region where koḍun-Tamil was spoken, one of 12 koḍum Tamil-nāḍu.

[புனல் + நாடு]

புனிற்று punirru, பெ.(n.) 1. ஈன்றணைமை; recency of delivery, as of a woman. 2. அண்மையில் ஈனப்பட்டது; that which

is recently born. 3. பிஞ்சுத்தன்மை; greenness, as of unripe fruit. 4. மகப் பேற்றாலான தீட்டு; ceremonial impurity due to child-birth. 5. புதுமை; newness. 6. தோல்; skin.

[புல் → புன் → புன்மை = சிறுமை, தூய்மையின்மை, குற்றம். புல் → புன் → புனிற்று]

புனை-தல் punai-, 3 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. சூடுதல்; to dress, put on, as clothes, garlands, jewels. 2. அழகுபடுத்துதல்; to adorn, decorate. 3. அணிய மாக்குதல்; to make ready. 4. ஓவியமெழுதுதல்; to paint. 5. முடைதல்; to plait, as an ōla basket. 6. கட்டுதல்; to string bird. 7. சூடுதல்; to wear. 8. ஒழுங்காக அமைத்தல்; to put in order. 9. சிறப்பித்துக் கூறுதல்; to use laudatory language, praise. 10. கற்பித்தல்; to exaggerate. 11. செய்யுளமைத்தல்; to compose, a poetry. 12. செய்தல்; to make, form

ம. புனயுக.

[புல் → (பூல்) → பூ = பொலிவு, அழகு, மலர். பூத்தல் = பொலிதல், அழகாதல், பூமலர்தல். புல் → பொல் → பொலி → பொலிவு (மு.தா.135) புல் → புன் → புனை-;]

பூ

பூ¹-த்தல் pū-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) தோன்றுதல்; to appear.

[புல் → புன் → புழு → புகு. புகுதல் = தோன்றுதல். புகு → பூ-. பூத்தல் = தோன்றுதல் (வ.வ.39)]

பூ² pū, பெ.(n.) 1. மலர், ஒன்று அல்லது பல மலர்ச்சூலக (மலரின் பெண்மையுறுப்பு)த்தையும் மலரிழை (மலரின் ஆணுறுப்பு)யையும் கொண்ட மரஞ்செடி கொடிகளில் காணப்படும் இனப்பெருக்கவுறுப்பு; flower, blossom. 2. தாமரைப் பூ; lotus flower. 3. பூத்தொழில்; floral design. 4. சேவலின் தலைச்சூடு; cocks comb. 5. நிறம்; colour. 6. நீலநிறம்; blue colour. 7. அழகு; beauty, charm. 8. பொலிவு; richness, fertility, flourishing condition. 9. மென்மை; tenderness. 10. யானையின் நுதற்புகர்; spots on an elephants forehead. 11. யானையின் நெற்றிப் பட்டம்; ornamental plate on the forehead. 12. கண்ணின் கருவிழியில் விழும் வெண்பொட்டு; web, film or cataract in the eye, opacity, abugo. 13. விளைவுப் பருவம் (போகம்); crop of wet cultivation. 14. கருவிப்பொருக்கு; roughness on the wiry edge of a tool after grinding. 15. தீப்பொறி; spark, as of fire. 16. தேங்காய்த் துருவல்; flake, as of scraped coconut. 17. நுண்பொடி; fine powder or dust. 18. மீனின் மூச்சுக்கருவி; gill of a fish. 19. அரைக்கால்; the fraction 1/8. lac tree. 20. கும்பாதிரி; lac tree. 21. கதிர்க்கற்றை படுதற்கு முன்னுள்ள பூநீற்றின் கதிர்; crude form of pū-nīru, before it is acted upon by the sun's rays.

22. முப்பூ; a set of three substances used in medicine. 23. இந்துப்பு; rock-salt. 24. இலை; leaf. 25. வேள்வித்தீ; sacrificial fire. 26. கூர்மை; sharpness, keenness, point. 27. நிரயவகை; a hell. 28. பூப்பு; menstruation, catamenia.

ம. பூ, பூவு; க., தெ. பூ, பூவு, புல்வு; து., கோத., குட., கட. பூ; துட. புல்; நா. பூத; கோண். புங்கார்; கூய். பூசு; குரு. பூப், பூம்ப; மால. பூபு; பட. கூ.

Skt. phulla; **Pkt.** puppha.

[புல் → பொல் → பொலி → பொலிவு.
புல் → (பூல்) → பூ = பொலிவு, அழகு, மலர் (மு.தா. 135)]

பூக்கணை pū-k-kaṇai, பெ.(n.) மலர் அம்பு; an arrow of flowers (especially of Kāman).

க. பூகணை, பூசரல், பூசரலு, பூசரளு; து. பூகணை, பூபகரி.

[பூ + கணை]

பூங்கொடி pū-ṅ-gōḍi, பெ.(n.) 1. மலர் கொண்ட கொடி; flowering creeper. 2. பெண்; woman. 3. அழகிய கொடி; beautiful flag.

[பூ + கொடி]

பூச்சக்கரம் pū-c-cakkaram, பெ.(n.) 1. பூமண்டலம்; the earth. 2. நிலநடுக்கோடு; equator. 3. சக்கரவாணம்; a kind of whirling rocket.

[பூ + சக்கரம். சருக்கரம் → சக்கரம்]

பூச்சு pūccu, பெ.(n.) 1. தடவுகை; daubing, smearing, anointing. 2. மேற்பூசுகை; coating, gilding plating, tinning, plastering. 3. கஞ்சிப்பசை; starch. 4. மருந்துப் பற்று; medicinal paste, plaster. 5. வெளிப்பகட்டு; external show, pretence. 6. குற்றம் முதலியன மறைக்கை; concealment of one's poverty or defects assuming appearance. 7. இதமான செயல் முதலியன; soothing act or word.

ம. பூசல், பூச்சு; க. பூசு.

[பூசு → பூச்சு]

பூசணி pūṣaṇi, பெ. (n.) 1. சமையலுக்குப் பயன்படும் முட்டைவடிவத்து அல்லது உருண்டைவடிவத்துப் பெரும் காயைத் தரும் கொடி; pumpkin plant. 2. சர்க்கரைப் பூசணி; squash gourd. 3. பூசணி வகை; true musk melon.

[பூ + சுணை - பூசணை → பூசணி. சுள் → சுண் → சுணை = இலை, காய் முதலியவற்றில் உள்ள சிறு முள்]

பூசல் pūśal, பெ.(n.) 1. போர்; battle. 2. பேரொலி; clamour, loud uproar. 3. பலருமறிய வெளிப்படுத்துகை; making known, publishing. 4. கூப்பாடு; wailing, lamentation, complaining, crying. 5. வருத்தம்; distress.

ம. பூயல்; க. புய்யல்.

[பூசு → பூசல் = போர், ஆரவாரம் (மு.தா. 171)]

பூசலிடு-தல் pūśal-iḍu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. முறையிடுதல்; to complain loudly. 2. பேரொலிபடக் கதறுதல்; to cry loudly. 3. கூட்டுதல்; to join, unite.

[பூசல் + இடு-]

பூசற்களம் pūśar-kaḷam, பெ.(n.) போர்க்களம்; battle-field.

[பூசல் + களம். குல் → குள் → கள் → களம்]

பூசனை pūśaṇai, பெ.(n.) 1. அன்றாட வழிபாடு; daily, ritual or worship. 2. மதிப்பளிக்கை; honouring.

க. பூசன, பூசனெ.

[பூசை → பூசனை]

பூசிமெழுகு-தல் pūśi-melugu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) குற்றம் நடந்ததாக ஒப்புக்கொள்ளாமல் வேறு ஏதேனும் கூறி மறைத்தல்; to slur over a fault, crime or defect, gloss over.

[பூசு → பூசி + மெழுகு-]

பூசு¹-தல் pūśu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. தடவுதல்; to besmear, anoint, rub, daub, spread on, plaster. 2. மெழுகுதல்; to scrub the floor with cow dung dissolved in water. 3. கழுவுதல்; to clean. 4. நீரால் அலம்புதல்; to wash, as with water.

ம. பூசுக; க. பூசு, கூசு; தெ. பூயு; து. பூசுனி; பட. கூசு.

[புல் → பொல் → பொரு → பொருந் → பொருந்து (மு.தா.166) புல் → புள் → புண் → புணர். புணர்தல் = பொருந்துதல் (வே.க.3, 64) புல் → புள் → புய் → (பூசு) → பூசு-]

பூசு² pūśu, பெ.(n.) 1. பூசுகை; daubing, smearing. 2. தவசத்தின் உமி அல்லது தொலி; thin skin or pellicle enveloping grains. 3. ஒட்டடை; cobweb. 4. தூசு; dirt.

க. பூசு.

பூசை¹ pūśai, பெ.(n.) 1. வீட்டுப்பூனை; cat. 2. காட்டுப் பூனை; wild cat.

ம. புச்சு; து. புச்செ; குட. பூனெ; கோத. பீச்; பிரா. பிழிழி.

[நிலத்திற் பூசிப்பூசி மெத்தென்று நடப்பதால் பூனை பூசை யெனப்பட்டது. பூசு → பூசை (தமி.வ. 1, 28) பூசை என்பது வீட்டுப் பூனையின்

பெயர் (தமிழ், 108).]

பூசை² pūśai, பெ.(n.) 1. வழிபாடு; worship; homage to superiors; adoration of the gods with proper ceremonies. 2. அடியார் அமுது செய்கை; taking meals, as of devotees. 3. செம்மையான அடி; flogging, thrashing.

க., து., பட. பூசெ.

பூஞ்சு pūñju, பெ.(n.) பலாச் சுளையின் மேலுள்ள நார்ப்பகுதி; layer of fibres enclosing the flesh of a jack-fruit.

[புள் → (பிள்) → பீள் = இளங்கதிர், இளமை. (புகு) → பூ → போ → போது → போத்து = இளங்கிளை. புகு → பூ = மென்மையானது. பூ → பூஞ்சு]

பூஞ்சை¹ pūñjai, பெ.(n.) 1. பூஞ்சல்; dimness of sight. 2. பாழ்; barrenness, unfruitfulness. 3. ஒட்டடை; cob-web.

[பூஞ்சு → பூஞ்சை]

பூஞ்சை² pūñjai, பெ.(n.) கண்மங்கல்; dimness of sight.

பூட்கை¹ pūṭkai, பெ.(n.) 1. கொள்கை; belief, opinion, tenet. 2. ஒருவினையை முடித்தற்கு மேற்கொள்ளும் உறுதி; resolution, determination; purpose. 3. வலிமை; strength. 4. அரிமா (சிங்கம்); lion.

[புல் → புள் → புண் → பூண். பூணுதல் = நுகத்தில் கட்டப்படுதல், மணஞ்செய்தல், நெருங்கி இறுக்கமாதல், பூண் → பூட்கை (வே.க.3.62 - 66)]

பூட்கை² pūṭkai, பெ.(n.) 1. யானை; elephant. 2. யானை யாளி; a fabulous animal.

[புழைத்தல் = துளையிடுதல். புழைக்கை = தும்பிக்கை, யானை. புழைக்கை → பூழ்க்கை → பூட்கை (வே.க.3, 108)]

பூட்கை³ pūṭkai, பெ.(n.) தோல்; skin.

[பூண் + கை - பூண்கை → பூட்கை]

பூட்சி pūṭci, பெ.(n.) 1. பொருந்துகை, பூணுகை; wearing, putting on. 2. அணிகலன்; ornament. 3. உடல்; body. 4. புணர்ப்பு; union. 5. கொள்கை; belief, tenet. 6. மனவுறுதி; determination. 7. வரிவகை; a tax. 530 ft.n). 8. உரிமை; right, propriety, title.

[புல் → புள் → புண் → பூண் → பூட்சி (வே.க.3, 67)]

பூட்டகம் pūṭṭagam, பெ.(n.) 1. வீண்பெருமை; vain pretention, boasting. 2. போலிவேலை; flimsy,

unsubstantial work. 3. வஞ்சகம்; art, guile, trick. 4. கழுக்கம் (இரகசியம்); secrecy.

க. பூட, பூடக, பூடகதன், பூட்ட; தெ. பூடகமு, பூடகீடு, பூடகூடு; து. பூடி, பூடு, பூடங்க, பூடகதனெ.

[பூண் (த.வி.) - பூட்டு (பி.வ.). பூட்டு → பூட்டகம் (வே.க.3, 67)]

பூட்டழி-த்தல் pūṭṭaḷi-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) கட்டுக் குலைத்தல்; to scatter, disperse, as an army.

[பூட்டு + அழி- பூண் → பூட்டு. பூட்டுதல் = இறுக்கக்கட்டுதல்]

பூட்டறு-தல் pūṭṭaru-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கட்டுக்குலைதல்; to get disjoined or loose-jointed, as the various parts of the body. 2. நுகத்தினின்றும் விடுபடுதல்; to get unyoked.

[பூண் → பூட்டு + அறு-]

பூட்டன் pūṭṭan, பெ.(n.) பாட்டனுக்குத் தகப்பன்; great-grand father.

[பூ = பிறப்பு. பூ + பாட்டன் - பூபாட்டன் → பூட்டன்]

பூட்டி pūṭṭi, பெ.(n.) பாட்டனைப் பெற்ற தாய்; great grand mother.

[பூட்டன் (ஆ.பா.) - பூட்டி (பெ.பா.). 'இ' பெ.பா.ஈறு]

பூட்டு¹-தல் pūṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மாட்டுதல் to lock, fasten, hook, to fix, as an arrow in the bow. 2. இணைத்தல்; to unite. 3. வைத்தல்; to place, put. 4. எருது முதலியவற்றைப் பிணைத்தல்; to attach, as horses or bullocks to a carriage; to yoke, harness. 5. தொழுவிலடித்தல்; to put in the stocks. 6. விலங்கு மாட்டுதல்; to manacle, shackle, fetter. 7. பொறுப் பேற்றுதல்; to entrust, give incharge. 8. அணிதல்; to put on, as rings, jewels, garlands. 9. இறுகக் கட்டுதல்; to lock, grip, as ones arms or legs, in wrestling. 10. பொருத்திக் கூறுதல்; to bring into order or sequence, as different parts of a discourse. 11. அகப்படுத்துதல்; to entrap, inveigle, secure in an engagement by artifice. 12. நானேற்றுதல்; to fasten, as the sting to a bow. 13. இறுக்குதல்; to tighten. 14. வழக்குத் தொடுத்தல்; to start, as a case; to file, as a suit.

ம. பூட்டுக; க. பூடு; தெ. புணு; பட. பூட்டு.

[புல் → புள் → புண் → புணர். புணர்தல் = பொருந்துதல், நட்பாடல், மேற்கொள்ளுதல். புண் → பூண். பூணுதல் = நுகத்திற் கட்டப்படுதல், விலங்கு மாட்டப்படுதல், மேற்கொள்ளுதல். பூண் → பூட்டு-, (வே.க.3, 64-67)]

பூட்டு² pūṭṭu, பெ.(n.) 1. பிணிப்பு; locking, fastening, clasping, harnessing. 2. கதவு மூடி முதலியவற்றைத் தாழிட்டபின் அதற்குமேல் அவற்றைப் பொருந்தி இருக்குமாறு செய்வதும், திறவுகோலாற் பூட்டித் திறக்கப் பயன்படுவதுமான கருவி; lock. 3. கொக்கி; clasp, hook, catch. 4. கயிறு கப்பி இணைப்பதற்காக விட்டத்தில் பொருத்தப்பட்டுள்ள இருப்பு வளை கம்பி; clevis. 5. வில்லில் நாணாகப் பயன்படும் கயிறு; bowstring. 6. உடற் பொருத்து; joining, as of bones; articulation, joint. 7. மல்லுக்கட்டு; locking or entrangling antagonists arms or legs in wrestlings. so as to deprive him of power. 8. இறுக்கம்; tautness, as of a bowstring. 9. தளைக்கும் விலங்கு; shackles, manacles, fetters. 10. இடர்; calamity. 11. மகனிர் அளகத்திற் பூணும் அணிவகை; a head ornament worn by women. 12. அடுக்கு; pile, as of coins; specified quantity, as of leaves. 13. முடைந்த நான்கு தென்னங்கீற்றுக் கொண்ட கட்டு; a bundle of four plaited coconut leaves. 14. நெருங்கிய படைவீரர் வரிசை; serried rank of an army.

ம., பட. பூட்டு.

[பூண் → பூட்டு(தல்) → பூட்டு]

பூட்டு³ pūṭṭu, பெ.(n.) மந்தனம் (இரகசியம்); secret.

[பூள் → பூண் → பூட்டு]

பூட்டுவிலகு-தல் pūṭṭu-vilagu-, 15 செ.கு.வி.(v.i.) உடற்பொருத்துவாய் விலகிப் போதல்; to be dislocated as joints.

[பூட்டு + விலகு-]

பூட்டுசி pūṭṭūsi, பெ.(n.) பெண்கள் சட்டையில் குத்திக்கொள்ளப் பயன்படுத்தும் காப்புசி; safety pin.

[பூட்டு + ஊசி]

பூட்டை¹ pūṭṭai, பெ.(n.) ஏற்றமரம்; picottah. 2. இராட்டினச் சக்கரம்; wheel of the pulley. 3. இறை கூடை; basket of baling water. 4. நீர் இறைக்கும் கருவி; pūṭṭai-p-pōri. 5. செக்கு; oil-press. 6. பூட்டாங்கயிறு; cord for fastening a bullock to its yoke.

[பூட்டு → பூட்டை]

பூட்டை² pūṭṭai, பெ.(n.) சோளக்கதிர்; sheaf of cōlam.

[புல் → (பிள்) → பீள் = இளங்கதிர், இளமை. புள் → (பூள்) → பூண் → பூட்டை = இளங்கதிர் (மு.தா. 39)]

பூட்டைதறி-தல் pūṭṭai-tari-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) எருதுகள் நுகக்கட்டவிழ்தல்; to be unfastened as the ropes that hold the oxen to a yoke.

[பூட்டு → பூட்டை + தறி-]

பூடகம் pūḍagam, பெ.(n.) வெளிப்படையாகத் தெரியாதது, உன்னித்து அறியும் வகையில் மறைமுகமாக இருப்பது; enigma.

[பூட்டகம் → பூடகம்]

பூடு¹-தல் pūḍu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) இணைதல்; to join.

க. பூடு, ஊடு, பூண், கூடு.

[பூண் → பூடு-]

பூடு² pūḍu, பெ.(n.) 1. சிறுசெடி; small plant, herb. 2. வெள்ளைப் பூண்டு; garlic.

[புல் → பொல்லி = தடி. புள் → (பிள்) → பிண்டு → பிண்டம் = திரட்சி. புள் → பூண்டு → பூடு = வெங்காயம் வெள்ளைப் பூண்டு முதலியவற்றின் அடி (மு.தா. 209, 212)]

பூண்¹(ணு)-தல் pūṇ(ṇu)-, 12 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. அணிதல்; to put on wear. 2. விலங்கு முதலியன அணிதல்; to be fettered with, shackled with, yoked with. 3. சூழ்ந்து கொள்ளுதல்; to surround. 4. மேற்கொள்ளுதல்; to undertake, as a business, to assume duty. 5. உடைத்தாதல்; to become possessed of, as knowledge, love.

ம. பூணுக; க. பூண், பூடு; தெ. பூணு, பூணுக, பூசு; து. புணெபுனி, புணெபினி, புணெவுனி.

[புல்லுதல் = பொருந்துதல். புல் → புள் → புண் → புணர். புணர்தல் = பொருந்துதல். புண் → புணி. புணித்தல் = சேர்த்துக் கட்டுதல். புண் → பூண்-, (வே.க.3,62-66)]

பூண்²(ணு)-தல் pūṇ(ṇu)-, 10 செ.கு.வி.(v.i.) 1. சிக்கிக் கொள்ளுதல்; to become entangled as a lock of hair; to be caught as birds in a snare. 2. நுகத்திற் கட்டப்படுதல்; to be yoked. 3. நெருங்கியிருதல்; to come close together; to become inseparable.

[புல் → புள் → புண் → பூண்-]

பூண்³ pūṇ, பெ.(n.) 1. அணி; jewel. 2. உலக்கை, தடி முதலியவற்றின் முனையிற் செறித்த வளையம்; ring, ferrule, cap. 3. யானைக் கோட்டின் கிம்புரி; ornamental knob of an elephants tusk. 4. கவசம்; armour.

ம. பூண்; தெ. பொன்னு.

[புள் → புண் → பூண்]

பூண்கட்டு-தல் pūṇ-kaṭṭu-, 15 செ.கு.வி.(v.i.) 1. உலக்கை முதலியவற்றுக்குப் பூண்பிடித்தல்; to fasten a ferrule on. 2. வலுப்படுத்துதல்; to add strength to.

[பூண் + கட்டு-, கள் → கட்டு-]

பூண்டி pūṇḍi, பெ.(n.) 1. ஊர்; town, village, district. 2. தோட்டம்; shrubbery, garden. 3. திடர்ப்பட்ட கடற்பகுதி; shallow part of the sea.

[புள் → (பூது) → பூதம் = பெரியது, பெரும்பேய்.
புள் → புண் → பூண் → பூண்டி = திரண்ட
பகுதி, மேட்டுநிலம், மேட்டு நிலத்திலமைந்தவூர்]

பூணி¹ pūṇi, பெ.(n.) 1. எருது; bull, bullock. 2. கன்றுகாலி
(ஆனிநம்); cattle. 3. விடையோரை (இடபராசி);
taurus of the zodiac. 4. நீர்ப்பறவை வகை; a kind of water
bird.

ம. பூணி (அம்புக்கூடு, அம்பறாத்தூணி; க. பூணி
(அம்பு).

[புல் → புள் → புண் → பூண் → பூணி =
நுகம் பூணும் எருது, கன்றுகாலி (வே.க.3, 66).]

பூணி²-த்தல் pūṇi-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1.
தோற்றுவித்தல்; to cause to appear; to bring into existence.
2. குறிப்பிடுதல்; to allude to, refer to.

[புண் → பூண் → பூணி-, (வே.க.3, 66)]

பூணை pūṇai, பெ.(n.) முல்லை நிலம்; pastoral tract.

[பூணி = கன்றுகாலி, ஆனிநம். பூணி → பூணை
= ஆனிநத்திற்கு உகந்த இடம்]

பூத்தருபுணர்ச்சி pū-t-taru-puṇarcci, பெ.(n.) தனக்கு
எட்டாத மரத்தினின்றும் தான் விரும்பிய பூவைப்
பறித்துதவிய தலைவனது நற்செயலுக்கு நன்றி
பாராட்டித் தலைவி அவனைக் கூடுங்கூட்டம்;
(akap.) union of a lover and beloved on the occasion of his getting
flowers for her from a tree out of her reach.

[பூ + தரு + புணர்ச்சி. புணர் → புணர்ச்சி]

பூதம்¹ pūdam, பெ.(n.) 1. நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று,
வெளி என்ற ஐம்பூதங்கள்; the five elements of nature viz.,
earth, water, fire, wind, ether. 2. ஐம்பூதங்களின் சிறப்புத்
தெய்வங்கள்; the deities presiding over the five elements. 3.
உடம்பு; body.

[பூத்தல் = தோன்றுதல். பூ → பூது → பூதம்]

பூதம்² pūdam, பெ.(n.) 1. இறந்தவரின் பேயுருவம்;
ghost of a deceased person. 2. பூதகணம்; demon, goblin,
malignant spirit, described as dawarfish with huge pot-belly
and very small legs. 3. தாழி (பரணி); the second star.
4. பருத்தது; anything big or monstrous. 5. உயிரி; any
living creature. 6. இறை பற்றாளன் (பக்தன்); devotee.
7. இருப்பு; being used in compounds. 8. உள்ளான்புள்;
common snipe. 9. சடாமஞ்சி; spikenard. 10. கமுகு; areca
palm. 11. கூந்தற்பனை; talipot palm. 12. ஆலமரம்;
banyan tree.

தெ. பூதமு.

Skt. bhūta > த. பூதம்.

[புல் → புது → புதல் = செறிந்த தூறு. புது →
பூது → பூதம் = பருத்தது (வே.க.3.72-76)]

பூதிகம் pūdigam, பெ.(n.) 1. உடம்பு; body. 2. நிலவுலகம்;
world.

பூதேசன் pūdeśan, பெ.(n.) சிவபெருமான்; Śivan, as
lord of the goblins.

[பூதம் + ஈசன் - பூதமீசன் → பூதேசன்]

பூந்துகில் pū-n-dugil, பெ.(n.) 1. பூவேலை செய்த
ஆடை; garment embroidered with floral designs.
2. பொற்கரையுள்ள ஆடை; gold bordered silk cloth.

[பூ + துகில்]

பூந்துணர் pūnduṇar, பெ.(n.) 1. பூங்கொத்து; cluster of
flowers. 2. புனமுருக்கு; palas tree.

[பூ + துணர்]

பூந்தேறல் pūndēral, பெ.(n.) புதிய இனிய மது; fresh
and sweet toddy.

[பூ + தேறல். துல் → (தெல்) → தென் =
(தெளிவு, கள்) இனிமை. தென் → தெறு →
தேறு → தேறல் = தெளிந்த கள்.]

பூந்தோள் pū-n-dōl, பெ.(n.) பொலிவு பொருந்திய சுவல்
(புயம்); grandness of appearance of shoulder.

[பூ + தோள்]

பூநீர்¹ pū-nīr, பெ.(n.) 1. பனிநீர்; rose-water. 2. அரக்குநீர்;
water, coloured red.

[பூ + நீர்]

பூநீர்² pū-nīr, பெ.(n.) உவர்மண்ணில் எடுக்கும் நீர்;
water obtained form brackish soil.

ம. பூநீர்.

[பூ + நீர்]

பூநொய் pūnoy, பெ.(n.) சிறுநொய்; fine grits.

[பூ + நொய்]

பூநோன்பு pū-nōṇbu, பெ.(n.) கொங்குநாட்டில்
பொங்கலைக் கொண்டாடும் விழா; a festival
observed by maidens on the third day of pongal, in Koṅgunāḍu.

[பூ + நோன்பு]

பூப்பகம் pūppagam, பெ.(n.) பெண்குறி; pudendum muliebre.

[பூப்பு + அகம்]

பூப்படர்-தல் pūpaḍar-, 3 செ.கு.வி.(v.i.) கண்ணில் பூ
படர்தல்; to spread as in cataract of the eye.

[பூ + படர்-,]

பூம்பனை pū-m-panai, பெ.(n.) ஆண்பனை; male palmyra, as yielding only flowers.

[பூ + பனை]

பூம்புகை pū-m-pugai, பெ.(n.) நறுமணப்புகை; smoke of fragrant substances, incense.

[பூ + புகை]

பூமண்டலம் pū-maṇḍalam, பெ.(n.) நிலவுலகம்; earth, world.

[பூ + மண்டலம். முள் → முண்டு → மண்டு → மண்டலம்]

பூமலி pūmali, பெ.(n.) மூளை; brain.

பூமாறுதல் pū-māṛudal, பெ.(n.) பூப்பு நின்று போகை; menopause.

[பூ + மாறுதல். 'தல்' தொ.பெ.ஈறு.]

பூமுகம் pū-mugam, பெ.(n.) 1. பொலிந்த முகம்; cheerful face. 2. வீட்டு முன்முகப்பு; porch.

[பூ + முகம்]

பூரம்¹ pūram, பெ.(n.) ஒரு திருமணச் சடங்கு; nuptial ceremony, as completing a marriage.

[புல் → புர் → பூரம்]

பூரம்² pūram, பெ.(n.) 1. தேள்; scorpion. 2. பூரான்; centipede. 3. பழம்; fruit. 4. பொன்; gold.

[புகுரு → புகுர் → பூர். பூர்தல் = புகுதல். பூர் → பூரான். பூர் → பூரம்]

பூரி¹-த்தல் pūri-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நிறைதல்; to be full. 2. குறைவற நிரம்புதல்; to become perfect. 3. கனித்தல்; to rejoice; to be satisfied. 4. பருத்தல்; to be plump, or full formed; to swell. 5. பொலிதல்; to thrive, as vegetation. 6. மிகுதல்; to abound. 7. பூரகஞ் செய்தல்; (yoga.) to take in air at a long breath.

[புல் → பல் → பல. புல் → பல் → பன்மை. புல் → புது → புதல் = செறிந்த தூறு. புது → பூது → பூதம் = பருத்தது. (வே.க.3, 72-76) புல் → புர் → பூர் → பூரி-]

பூரி²-த்தல் pūri-, 4 செ.கு.ஈ.வி.(v.t.) 1. நிறைத்தல்; to fill. 2. பொதிந்துள்ள கருத்தை வெளியிட உரிய சொற்களைச் சேர்த்தல்; to complete the sense by adding the words omitted. 3. படைத்தல்; to create.

[புல் → புர் → பூர் → பூரி-]

பூரி³ pūri, பெ.(n.) 1. ஊதுங் கருவி வகை; a wind instrument. 2. வில்லின் நாண்; bow string. 3. குற்றம்; fault. 4. கலப்பு நெல்; mixed paddy.

ம. பூரிக; தெ. பூரா.

[புல் → புள் → புழு. புழு = துளைக்கும் சிற்றுயிரி. புழு → புகு. புகுதல் = உட்செல்லுதல். புகு → புகுது. புகுதுதல் = உட்செல்லுதல். புகுது → புகுரு. புகுருதல் = புகுதல். புகுரு → புகுர் → பூர். பூர்தல்: புகுதல் (வே.க.3, 104-105) பூர் → பூரி]

பூரி⁴ pūri, பெ.(n.) விரிந்த பாளையின் உள்ளிருக்கும் பூத்தொகுதி; flower-like contents of an open spathe.

[பூ + விரி - பூவிரி → பூரி]

பூரிப்பு pūrippu, பெ.(n.) 1. நிறைவு; filling. 2. பருமன்; largeness, as of body; plumpness. 3. மிகுதி; plenty, abundance. 4. மிகுமகிழ்ச்சி; satisfaction; cheerfulness; exhilaration, great joy. 5. ஒளி; lustre.

[புல்லுதல் = பொருந்துதல். புல் → புர் → பூர் → பூரி → பூரிப்பு]

பூரியது pūriyadu, பெ.(n.) தாழ்வானது; that which is low.

[பூரி → பூரியது. புள் → (புரா) → புரை = குற்றம் (மு.தா. 278)]

பூரியர் pūriyar, பெ.(n.) 1. இழிந்தவர்; mean minded people. 2. கொடியவர்; wicked persons.

[புல் → புள் → பொள் → பள் → பள்ளம் (வே.க.3, 148). புள் → (புரா) → புரை = குற்றம் (மு.தா.278) புர் → பூர் → பூரி → பூரியர்]

பூவல்¹ pūval, பெ.(n.) 1. சிவப்பு; red colour. 2. செம்மண்; red earth.

ம. பூவல்.

[புள் → புழுங்கு. புழுங்குதல் = எரிதல், புகைத்தல் = எரிதல் (மு.தா. 133) புள் → புழு → பூ → பூவல்]

பூவல்² pūval, பெ.(n.) பூத்திடுகை; flowering.

[பொல் → புல் → பூல் → பூ = பொலிவு, அழகு, மலர். பூத்தல் = பொலிதல், அழகாதல், பூ மலர்தல் (மு.தா. 135) (வ.வ.2, 39). பூ → பூவல். 'அல்' தொ. பெ.ஈறு]

பூவல்லிகொய்தல் pū-v-alli-koydal, பெ.(n.) பூக்கொய்து ஆடும் மகளிர் விளையாட்டு வகை; gathering flowers,

a pastime of girls.

[பூ + அல்லி + கொய்]

பூவலம் pū-valam, பெ.(n.) நிலவுலகத்தை வலஞ்சுற்றி வருகை; circumambulation of the earth from left to right.

[பூ + வலம்]

பூவலயம் pū-valayam, பெ.(n.) மண்ணுலகம்; earth.

[பூ + வலயம். வல் → வல. வலத்தல் = வலைத்தல், சூழ்தல். வல் → வலயம் = வட்டம், நிலவுலகத்தின் வளைவான பகுதி]

பூவன்¹ pūvan, பெ.(n.) சேவல் (சேரநா.); cock.

ம. பூவன்; க. புஞ்சு, புஞ்சு; தெ. புஞ்சு; து. பூஞ்செ; கோத. பூஞன்; பட. கூஞ்சு.

[பூ → பூவன் = தலையில் பூ (கொண்டை)யை யுடையது. 'அன்' உடைமை குறித்த ஈறு]

பூவன்² pūvan, பெ. (n.) வாழையில் ஒரு வகை; a kind of plantain

பூவன்³ pūvan, பெ. (n.) நெய்க்கொட்டான் பழம்; soap nut tree.

பூவன்⁴ pūvan, பெ. (n.) செவ்வாழை; red banana.

பூவாளி pū-vāḷi, பெ.(n.) 1. காமன்; Kāman as having arrows of flowers. 2. காமனுடைய மலரம்பு; Kāman arrow of flowers.

[பூ + வாளி]

பூவிலை pū-vilai, பெ.(n.) விலைமாதர் பெறும் அற்றைப் பரிசம்; day's hire of a prostitute.

[பூ + விலை]

பூவிழுதல் pū-viḷudal, பெ.(n.) 1. சொரசொரப்பு நீங்குகை; removal of roughness, as from the edge of a blade. 2. கண்ணின் கருவிழியில் வெள்ளை விழுகை; formation of cataract in the eye.

[பூ + விழுதல்]

பூவெறி pūveṛi, பெ.(n.) பூவின் நறுமணம்; fragrance of flower.

[பூ + வெறி]

பூவை¹ pūvai, பெ.(n.) 1. காயா; oblong cordate-leaved bilberry. 2. நாகணவாய்ப் புள்; bush myna. 3. குயில்; koel. 4. கிளி; parrot. 5. கிரீப்பழு; an intestinal worm, thread worm.

[பூ → பூவை]

பூவை² pūvai, பெ.(n.) பெண்; lady, woman.

[பூ → பூவை. பூவைப்போன்ற பெண்]

பூவைநிலை pūvai-nilai, பெ.(n.) 1. காயாம்பூவை மாயவன் நிறத்தோடு உவமித்துப் புகழும் புறத்துறை; (purap.) theme in which the bilberry flower is praised as resembling the colour of Visṇu. 2. அரசனைத் தேவரோடு ஒப்பக்கூறும் புறத்துறை; (purap.) theme in which a king is likened to a god.

[பூவை + நிலை]

பூவொதுங்கு-தல் pū-v-oduṅgu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) கருப்பையின் வாசல் ஒதுங்கிப் போதல்; to be displaced of cervix.

[பூ + ஒதுங்கு-]

பூழ்¹ pūḷ, பெ.(n.) 1. காடைவகை; quail. 2. கானாங்கோழி; jungle fowl.

க. புர்லி, புரலி, புருலி; கெ. பூரேடு; கோத. மொணாம்பிரி.

பூழ்² pūḷ, பெ.(n.) புழை; hole.

[புழு → புழல் = உட்டுளை. புழு → புழை = துளை, குழாய். புழை → பூல் = துளை. புழை → பூழை = துளை (வே.க.3, 106-108) பூழை → பூழ்]

பூழ்க்கை pūḷ-k-kai, பெ.(n.) யானை; elephant, as having tubular trunk.

[புழு → புழை = துளை. புழை → புழைக்கை = தும்பிக்கை, யானை. புழைக்கை → பூழ்க்கை (வே.க.3, 108)]

பூழ்தி¹ pūḷdi, பெ.(n.) 1. இறைச்சி; meat. 2. முடைநாற்றம்; stench of putrid flesh.

பூழ்தி² pūḷdi, பெ.(n.) 1. புழுதி; dust. 2. கொடுமை; cruelty, oppression.

[புள் → (பொள்) → பொடி. பொடித்தல் = தூளாக்குதல். புள் → பூள் → (பூழ்) → பூழி = தூள், புழுதி. பூழ் → பூழ்தி. (மு.தா. 127)]

பூழான் pūḷān, பெ.(n.) 1. கவுதாரி; Indian partridge. 2. கானாங்கோழி; jungle-fowl. 3. சம்பங்கோழி; turkey.

[பூழ் → பூழான்]

பூழி pūḷi, பெ.(n.) 1. தூள்; powder. 2. புழுதி; dust. 3. திருநீறு; sacred ashes. 4. கொடுந்தமிழ்நாடு பன்னிரண்டனுள் ஒன்று; the region where a dialect of Tamil was spoken, one of 12 koḍuṅ-tamiṅnādu. 5. குழைசேறு; soft mire or mud. 6. சேற்றிற்குமிழி; bubble

in muddy water.

ம. பூழி; க. புளில்; து. பொய்யை.

[புள் → பொள் → பொடி. புள் → பூள் (பூழ்) → பூழி (மு.தா.127)]

பூழியன் pūliyan, பெ.(n.) 1. (பூழிநாட்டுக்குத் தலைவன்) சேரன்; Chēraṅ king, as lord of pūli-nāḍu. 2. பாண்டியன்; Pāṇḍyaṅ king.

[பூழி → பூழியன்]

பூழியான் pūliyān, பெ.(n.) 1. சிவபெருமான்; Śivan, as wearing sacred ashes. 2. 'புழுதியினிடத்துள்ளவன்'; one who lies in the dust.

[புள் → பொள் → பொடி. புள் → பூள் → (பூழ்). → பூழி (மு.தா.127) = பொடியாகவுள்ள புழுதி, திருநீறு. பூழி → பூழியான். புழுதி (திருநீறு) அணிந்தவன்]

பூழில் pūlil, பெ.(n.) 1. அகில்; eaglewood. 2. நிலம்; earth.

[புல் → பொல் → பொலி. பொலிதல் = பெருகுதல், மிகுதல், சிறத்தல், பொழ் → பொழில் = உலகம், நாடு, நாட்டின் கூறு (வே.க.3, 79, 80). பொழில் → பழில் → பூழில்]

பூழை pūlai, பெ.(n.) 1. சிறுவாயில்; small door with in a larger one, sally port, wicket gate. 2. மலைக்கணவாய்; mountain pass. 3. புழை; crevice, opening.

[புழு → பழல் = உட்டுளை. புழு → புழை = துளை. புழை → பூழை (வே.க.3, 106 - 108)]

பூள் pū, பெ.(n.) ஆண்குறி; membrum virile.

[புல்லுதல் = பொருந்துதல். புல் → புள் → பூள். கலவியிற் பொருந்தும் உறுப்பு]

பூளை pūlai, பெ.(n.) 1. இலவு; red silk cotton. 2. செடிவகை; wool plant. 3. வெற்றிப்பூ; flower worn as a symbol of victory.

ம. பூல.

பூறு pūru, பெ.(n.) பிட்டம்; anus.

ம. பூரம்; தெ. பூட; து. பூடி; குட. பூரீ (பெண் பிறப்புறுப்பு)

[பூறு → பூறு]

பூனை¹ pūnai, பெ.(n.) புலால் உண்ணுவதும் நான்கு கால்களையுடையதுமான வீட்டில் வளரக்கூடிய சிறிய விலங்கு; small domesticated carnivorous quadruped cat.

[பூசு → பூசை → பூனை (தமி.வ.1.28)]

பூனை² pūnai, பெ.(n.) 1. இலவம்பிசின்; the gum of silk cotton tree. 2. காஞ்சொறி; a kind of nettle. 3. சிறுகாஞ்சொறி; tragia cannabina.

பூனைச்செவி pūnai-c-cevi, பெ.(n.) குறைக்காது; deformed earlike of a cat.

[பூனை + செவி]

பூனைத்திசை pūnai-t-tiṣai, பெ.(n.) தென்கிழக்கு; south east.

[பூனை + திசை. திக்கு → திகை → திசை]

பூனைவணங்கி pūnai-vaṅṅi, பெ.(n.) 1. குப்பைமேனி; Indian acalypha. 2. நாயுருவி; a plant.

[பூனை + வணங்கி]

பெ

பெட்டகம் peṭṭagam, பெ.(n.) 1. பெட்டி; chest, box. 2. மணப்பெண்ணுக்கு வரிசைகள் கொண்டு செல்லும் பெட்டி; a box in which presents to the beride are carried in procession.

பிள்ளுதல் - பிளத்தல், விரிதல், அகலுதல்.

[பிள் → பெள் → பெட்டி → பெட்டகம். (வே.க.110)]

பெட்டல் peṭṭal, பெ. (n.) 1. விருப்பம்; desire, longin. 2. காதலித்தல்; loving. 3. செய்ய விரும்புதல்; desire to do.

பெள் = விருப்பம்

[பிள் → பெள் = பெள் + தல் = பெட்டல். (வே.க.88)]

பெட்டன் peṭṭan, பெ.(n.) பொய்யன்; liar, deceitful person.

[பெட்டு → பெட்டன்]

பெட்டார் peṭṭār, பெ.(n.) 1. நண்பர்; friends. 2. விரும்பியவர்; lovers.

[பெள் → பெட்டார்]

பெட்டி peṭṭi, பெ. (n.) 1. பண்டங்களை வைத்துக் காக்கவுதவும் மூடியுள்ள கலம்; chest, trunk, coffer. 2. கூடை; basket, flower-basket. 3. தொடர்வண்டி முதலியவற்றின் அறை; compartment, as in a railway carriage. 4. வண்டியோட்டுபவன் உட்காரும் இடம்; driver's seat in a carriage. 5. வண்டியில் உட்காருமிடத்திற்கு அடியில் சிறுபொருள்கள் வைப்பதற்கான இடம்; fixed box under the seat in a carriage. 6. வழக்குமன்றக் கூண்டு; witness box.

7. சுண்ணாம்பு முதலியன அளக்கும் முகத்தலளவை; a measure of capacity, as in measuring lime.

[பிள்→பெள் →பெட்டி.]

பெட்டிபோடு-தல் peṭṭi-pōḍu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) சூடேறிய மாழைப்பெட்டியால் துணியின் சுருக்கம் நீங்கத் தேய்த்து மடித்து வைத்தல்; ironing.

[பெட்டி + போடு-,]

பெட்டை¹ peṭṭai, பெ.(n.) 1. விலங்கு, பறவை இவற்றின் பெண்பால்; female of animals and birds. 2. பெண்; woman, girl.

ம., தெ. பெட்டை.

[பெள்→ பெட்டை. (வே.க.89)]

பெட்டை² peṭṭai, பெ.(n.) 1. குருடு; blindness. 2. குறைபாடு; imperfection.

[பெள்→ பெட்டை.]

பெட்ப peṭpa, பெ.(n.) மிக; much, exceedingy.

பெட்பு peṭpu, பெ.(n.) 1. விருப்பம்; desire. 2. பேணுகை; cherishing, regard. 3. அன்பு; love. 4. பெருமை; greatness. 5. தன்மை; nature.

[பெள் - விருப்பம். பெள் + பு →பெட்பு. (வே.க.88)]

பெடை peṭai, பெ.(n.) பறவைகளின் பெண்பால்; female of birds.

ம. பெடை; தெ. ஹேட்டே.

[பெட்டை→பெடை. (வே.க.88)]

பெண் pen பெ.(n.) 1. பெண் பாலினம்; woman kind. 2. மகள்; daughter. 3. சிறுமி; girl. 4. மணமகள்; bride. 5. மனைவி; wife. 6. விலங்கு நிலைத் திணைகளின் பெடை; female of animals and plants. 7. பெண்டின்மை; womanishness.

ம. பெண்; க. பெண், ஹெண்ணு.

[பெள்→பெண். (வே.க.90)]

பெண்டாட்டி penḍāṭṭi, பெ.(n.) 1. பெண்; woman. 2. மனைவி; wife. 3. வேலைக்காரி; servant.

க. ஹெண்டத்தி.

[ஆள்→ஆட்டி.பெண்டு+ ஆட்டி →பெண்டாட்டி.]

பெண்டாளு-தல் penḍāḷu-, 10 செ.குன்றாவி.(v.t.) மனைவியாக நுகர்தல்; to have as wife.

தெ. பெண்ட்லாடு.

[பெண்டு + ஆளுதல்.]

பெண்டு penḍu, பெ.(n.) 1. பெண்; woman. 2. மனைவி; wife.

ம. பெண்டி; க. பெண்ட, ஹெண்ட;

தெ. பெண்ட்டி.

[பெண்→பெண்டு.(வே.க.92)]

பெண்டுபிள்ளை penḍu-piḷḷai, பெ.(n.) மனைவி குழந்தைகள் அடங்கிய குடும்பம்; family, as consisting of wife and children.

[பெண்டு + பிள்ளை.]

பெண்ணாறு pen-ṇ-āru, பெ.(n.) வட தமிழகத்தில் கிழக்கு நோக்கியோடும் ஓர் ஆறு; eastward flowing river in north Tamilnadu.

[பெண் + ஆறு.]

பெண்ணுரிமை pen-ṇ-urimai, பெ.(n.) ஆணுக்கு நிகராகக் குமுகாயத்தில் சொத்துரிமை முதற்கொண்டு அனைத்து நிலையிலும் பெண்களுக்குச் சம உரிமை அளித்தல்; woman's right.

[பெண் + உரிமை.]

பெண்ணை penṇai, பெ.(n.) 1. பனை; palmyra-palm. 2. நீர்முள்ளி; water-thorn. 3. வடபெண்ணை தென்பெண்ணையாறுகள்; rivers, north pennaiyaru, south pennaiyaru.

[பெள்→ பெண் →பெண்ணை.]

பெண்பள்ளி pen-paḷḷi, பெ.(n.) பெண் துறவிகள் தங்குமிடம்; nunnery.

[பெண்+ பள்ளி.]

பெண்பால் pen-pāl, பெ.(n.) 1. ஐம்பால்களுள் ஒன்று; feminine gender, one of aimbāl. 2. பெண்ணினம்; female sex.

[பெண்+ பால்.]

பெண்புத்தி pen-putti, பெ.(n.) பெண்டிற்குரிய அறிவு; woman's wit, used in contempt.

[பெண்+ Skt. buddhi. த. புத்தி.]

பெண்மை penmai, பெ.(n.) 1. தாய்மை; woman hood. 2. பெண்ணுக்குரிய நலம்; feminine grace. 3. பெண்ணின் தன்மை; womanliness, gentleness, womanishness. 4. பெண்ணின்பம்; sexual enjoyment

with a woman. 5. அமைதித் தன்மை; modesty. 6. நிறை; self-restraint, natural to a woman.

[பெண் + மை.]

பெண் விளக்கு pen-vilakku, பெ.(n.) 1. பெண்களிற் சிறந்தவள்; woman conspicuous for virtue and other excellences. 2. பாவை விளக்கு; damsel shaped standard of a lamp.

[பெண் + விளக்கு.]

பெதும்பை pedumbai, பெ.(n.) 1. எட்டு முதல் பதினொரு ஆகவை வரையுள்ள பெண்; girl between the ages of 8 and 11. 2. பெண்; woman.

[பேது →பெது →பெதும்மை.]

பெந்தை pendai, பெ.(n.) 1. அருவருப்பாய்ப் பருத்தது; monstrosity. 2. கலப்பையின் ஒருறுப்பு; a part of a ploughshare.

[பெரிது →பெர்த்து →பெத்து →பெத்தை → பெந்தை.]

பெய்-தல் pey-, 1 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பொழிதல்; to pour down, pour into. 2. கலமுதலியவற்றில் இடுதல்; to put, place, lay, put into serve up, as food in a dish. 3. எறிந்து போகவிடுதல்; to throw out, throw aside. 4. இடைச் செருகுதல்; to insert, interpolate as in a text. 5. கொடுத்தல்; to give, confer. 6. அமைத்தல்; to make; to settle, appoint 7. பரப்புதல்; to spread. 8. புகவிடுதல்; to discharge. 9. எழுதுதல்; to writedraw. 10. அணிதல்; to put on, as harness; to wear, as jewells, cloths, flowers. 11. பயன்படுத்தல்; to bring into play; to use. 12. கட்டுதல்; to tie, faster. 13. சிறுநீர் முதலியன ஒழுகவிடுதல்; to discharge, as urine; to shed, as tears. 14. தூவுதல்; to strew, scatter, as flowers. 15. பங்கிடுதல்; to distribute. 16. செறித்தல்; to crowd, being close together.

ம. பெய்யுக.

[பொழி →பொய் →பெய்.]

பெயர்¹-தல் peyar-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. போதல்; to move, leave, stir, rise, depart. 2. பிறழ்தல்; to turn about, shift, veer. 3. மீளுதல்; to return, come back. 4. மாறுதல்; to vary, change. 5. சிதைவுறுதல்; to fall into ruins. 6. இணைப்பு நெகிழ்தல்; to grow loose; to be detached. 7. கூத்தாடுதல்; to dance. 8. சலித்தல்; to shake. 9. அசையிடுதல்; to chew the cud. 10. இடம் விட்டு மாறுதல்; to be displaced, dislocated. 11. பிரிதல்; to be separated; to stand aside. 12. சிளர்தல்; to be agitated. 13. தேய்தல்; to be rapped. 14. பணம் நடமாடுதல்; to pass from hand to hand., as currency. 15. தண்டப்படுதல்; to be collected, as money or debt.

[பெய் →பெயர்.]

பெயர்²-த்தல் peyar-, 4 செ.கு.ன்றாவி.(v.t.) 1.

போக்குதல்; to remove, displace, dislodge, dislocate, unseat. 2. நிலைமாறச் செய்தல்; to dispel; to shake from its basis. 3. அப்புறப்படுத்துதல்; to drive away, as foes; to remove from one place to another, as cattle. 4. திருப்பிப் போடுதல்; to turn over, as a cake. 5. பிடுங்குதல்; to uproot, as a plant; to force open, as a door. 6. கெடுத்தல்; to blow up; to blast; to ruin. 7. ஒடுக்கிக் கொள்ளுதல்; to absorb, gather into one's self. 8. பிரித்தல்; to separate. 9. மீட்டுதல்; to redeem, save, recover. 10. தண்டுதல் (வசுலித்தல்); to collect, realise. 11. செலுத்துதல்; to lead, push, drive. 12. விடுத்தல்; to discharge.

[பெயர்தல் (த.வி.) →பெயர்த்தல் (பி.வி.).]

பெயர்³ peyar, பெ.(n.) 1. பெயர்; name, appellation, designation, epithet. 2. புகழ்; reputation, renown, celebrity, fame. 3. பெருமை; greatness. 4. ஆள்; person. 5. வடிவு; shape, form. 6. பொருள்; property, substance. 7. பொருளிலக்கணங் கூறும் நூல்; treatise dealing with porul. 8. இதன் பொருட்டு; alleged cause, pretext. 9. குளுரை; vow. 10. முதல் வேற்றுமை; nominative case.

தெ. பேரு; க. பேசர்; ம. பேயர்; து. புதேரு; பட. ஹைசரு.

[பெய் →பெயர்.]

பெயர்க்கணக்கு peyar-k-kanakku, பெ.(n.) 1. பங்கீடு; distribution of shares. 2. பேரேடு; ledger.

[பெயர் + கணக்கு.]

பெயர்ச்சி peyarcci, பெ.(n.) இடமாறுகை; shifting, moving.

[பெயர்தல் →பெயர் →பெயர்த்தி →பெயர்ச்சி.]

பெயர்ச் சொல் peyar-c-col, பெ.(n.) நால்வகை சொற்களுள் பொருளைக் குறிக்க வழங்குஞ் சொல்; noun or pronoun, one of four parts of speech.

[பெயர் + சொல்.]

பெயர்த்தி peyartti, பெ.(n.) 1. மக்கள் வயிற்றுப் பெண்; grand-daughter, as bearing the same name as her grandmother 2. பாட்டி; grandmother.

[பெயர்தல் →பெயர் →பெயர்த்தி.]

பெயர்த்தும் peyarttum, வி.எ.(adv.) பின்னும்; again, in return.

[பெயர் →பெயர்த்தும்.]

பெயர்த்துரை peyar-t-t-urai, பெ.(n.) திரும்பக் கூறுதல்; repetition.

[பெயர்த்து + உரை.]

பெயர்த்தெழுது-தல் peyartteḷudu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.)
1. படியெடுத்தல்; to copy, transcribe. 2. மொழி பெயர்த்தல்; to translate from one language to another.

[பெயர் → பெயர்த்து + எழுது-.]

பெயர்திறம் peyar-tiram, பெ.(n.) முல்லையாழ்த்திற்
வகை; an ancient secondary melody-type of mullai-class.

[பெயர் + திறம்.]

பெயர்ந்து peyarndu, வி.எ. (adv.) 1. மறுபடியும்; again.
2. பிற்பாடு; presently, afterwards.

[பெயர் → பெயர்ந்து.]

பெயர்ப்பு peyarppu, பெ.(n.) 1. பெயரச் செய்கை; shifting,
eradication. 2. மொழிபெயர்ப்பு; translation.

[பெயர் → பெயர்ப்பு.]

பெயர்புறம் peyar-puram, பெ.(n.) புறங் கொடுக்கை;
retreating.

[பெயர் + புறம்.]

பெயர்போ-தல் peyar-pō-, 8 செ.கு.வி.(v.i.) புகழ்பெறுதல்;
to be renowned, celebrated famous.

[பெயர் + போ-.]

பெயர்வழி peyar-vali, பெ.(n.) 1. ஆள்; individual.
2. தலைமுறை; genealogy.

[பெயர் + வழி.]

பெயரன் peyaran, பெ.(n.) 1. பெயரையுடையவன்; one
who beavis a name. 2. மகன் அல்லது மகளிடம் பிறந்த
பெயரன்; grandson, as bearing the grandfather's name. 3.
பாட்டன்; grandfather.

[பேரன் → பெயரன். பெயர் → பெயரன்.]

பெயராளி peyar-ali, பெ.(n.) புகழ் மிக்கவன்; person of
great celebrity.

[பெயர் + ஆள் + இ.]

பெயரிய peyariya, பெ.எ. (adv.) 1. பெயர் பெற்ற; having a
name. 2. பெயரால் அழைத்த; of calling by name.

[பெயர் → பெயரிய.]

பெயரெச்சம் peyar-eccam, பெ.(n.) பெயர்கொண்டு
முடியும் வினைக்குறை; பெயரை எச்சமாக
உடையது; relative participle, as requiring a noun to complete
the sense.

[பெயர் + எச்சம்.]

பெயரேடு peyar-ēḍu, பெ.(n.) பேரேடு; ledger.

[பெயர் + ஏடு.]

பெயல் peyal, பெ.(n.) 1. பொழிகை; showering.
2. மழை; rain. 3. மழைத்துளி; rain drop.
4. முகில்; cloud.

[பெய் → பெயல்.]

பெரிய periya, பெ.ஆ. (adv.) 1. பெரிதான; large, great.
2. மூத்த; elder. 3. இன்றியமையாத; important, great.
4. நல்ல; noble.

[பெரு(மை) → பெரி-ய.]

பெரியகை periya-kai, பெ.(n.) 1. தாராளமான கை;
liberal or bountiful hand. 2. பணக்காரன்; wealthy person.
3. சாக்கால் மிக்க ஆட்சி; influential party.

[பெரிய + கை.]

பெரியதனம் periya-danam, பெ.(n.) 1. பெருமை; dignity,
honour. 2. மேட்டிமை; pride, arrogance, haughtiness. 3.
மேற்பார்வை; superintendence.

[பெரிய + தனம்.]

பெரியதாக்கு-தல் periyatāku-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.)
1. வளர்த்தல்; to cause to grow. 2. பலவாக்கு; to mulctify.
3. பருமனாக்கு; to cause to in create, big.

க. பெர்ச்சிசு, பெச்சிசு.

[பெரியது + ஆக்கு-.]

பெரியமனம் periya-manam, பெ.(n.) 1. நன்மனம்; noble
mind, magnanimity. 2. தொடர்பு அற்றதும் கைம்மாறு
கருதாததும் எல்லா உயிர்கள் மேலும் இயல்பாகச்
செல்லும் இரக்க உணர்வு - அருள்; favour.

[பெரிய + மனம்.]

பெரியமனிதன் periya-manidan, பெ.(n.) 1.
மேன்மையாளன்; great man. 2. செல்வமும்
சாய்காலுமுள்ளவன்; wealthy, influential man. 3.
உயர்ந்த நிலையிலுள்ளவன்; man of position, official or
otherwise. 4. அகவை முதிர்ந்தோன்; aged man.

[பெரிய + skt. Maṇu-śa → மனுஷ்யா → த. மனிதன்.]

பெரியார் periyār, பெ.(n.) 1. மூத்தோர்; the aged. 2. சிறந்தோர்; the great. 3. அறிவர்; saints, sags. 4. அரசர்; kings.

க. பிரியர்; பட. கிரிய.

[பெருமை→பெரியார்.]

பெரு-த்தல் peru-, 4 செ.கு.வி.(v.t.) 1. பருத்தல்; to grow thick, large, stout. 2. மிகுதல்; to become numerous.

ம. பெருகுக; தெ. பெருகு.

[பல் →பரு →பெரு.]

பெருக்கம் perukkam, பெ. (n.) 1. வளர்ச்சி; increase, augmentation. 2. மிகுதி; multiplicity, plentiulness, abundance. 3. செல்வம்; prosperity, opulenc, wealth. 4. வெள்ளம்; flood, deluge. 5. நிறைவு; fulness, perfection. 6. நீடிப்பு; long continuance, as of the tāli worn by a married woman.

[பெரு →பெருகு → பெருக்கம்.]

பெருக்கல் perukkal, பெ.(n.) 1. குப்பை கூட்டுகை; sweeping. 2. ஓர் எண்ணை மற்றோர் எண்ணாற் கூட்டி மடங்கு அதிகப்படுத்துகை; multiplication. 3. மேம்படுத்துகை; improving, making prosperous.

[பெருக்கு +அல்.]

பெருக்காளர் perukkālar, பெ. (n.) சிறப்புடையோர்; grandees, noblemen.

[பெருக்கு + ஆள் + அர்.]

பெருக்கு¹-தல் perukku-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. விரியச் செய்தல்; to cause to increase or abound; to make greater. 2. நீர் நிரப்புதல்; to fill, to cause to swell and overflow. 3. மோர் முதலியவற்றை நீர் கலந்து பெருகச் செய்தல்; to dilute with water, as buttermilk. 4. குப்பை கூட்டுதல்; to sweep. 5. ஓர் எண்ணை மற்றோர் எண்ணாற் கூட்டி மடங்கு அதிகப்படுத்துதல்; to multiply.

தெ. பெருக; க. பெர்சிக; ம. பெருக்குக.

[பல் → பரு → பெரு → பெருகு → பெருக்கு. (பி.வி.)]

பெருக்கு² perukku, பெ.(n.) 1. வெள்ளம்; flood, inundation. 2. கடல் நீரேற்றம்; ebb of the tide. 3. குருதியோட்டத்தின் மிகுதி; height of the circulation of the blood which is supposed to ebb and flodaily like the tide.

4. மிகுதி; influx, like the wealth.

[பெருகு → பெருக்கு.]

பெருக்குவேளை perukku-veḷai, பெ.(n.) 1. கடலின் நீரேற்றக் காலம்; time of the flow of tide. 2. உடலில் குருதியோட்டம் மிகுந்த காலம்; time of the day when the circulation of the blood is at its height. 3. உச்சிப்போது; midday.

[பெருக்கு + வேளை.]

பெருகல் perugal, பெ.(n.) மிகுதி; abundance.

[பல் →பரு → பெரு → பெருகு + அல்.]

பெருகு-தல் perugu-, 7 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அளவு மிகுதல்; to increase in numbers, multiply, spread to abound. 2. நிறைதல்; to become full; to be perfected. 3. நீர் மிகுந்தெழுதல்; to rise, swell, to over flow, as water. 4. மேம்படுதல்; to be increased, augmented or enlarged, to grow great, prosper. 5. முதிர் தல்; to come to maturity, as embryo. 6. வளர்தல்; to grow. 7. ஆக்கந்தருதல்; to bring prosperity. 8. தாலி அற்று வீழ்தல்; to snap, as the thread of the marriage badge, used euphemistically. 9. கேடுறுதல்; to be injured, ruined, used euphemistically. 10. விளக்கணைதல்; to be put out or extinguished, used euphemistically.

க. பெர்சு

[பல் →பரு →பெரு →பெருகு.]

பெருங்கடிந்துரை peru-ṅ-kadindurai, பெ.(n.) பெருங் கண்டனம்; reproachful language.

[பெரும் + கடிந்துரை.]

பெருங்கணக்கு peru-ṅ-kaṅakku, பெ.(n.) 1. பெருந்தொகை; large amount. 2. பெரும்படியானது; that which is on a large scale. 3. இறுமாப்பு; arrogance.

[பெரும் + கணக்கு.]

பெருங்கதை peru-ṅ-kadai, பெ.(n.) 1. நீண்டகதை; Very long story. 2. மிகவும் அறிந்த செய்தி; general report, thing well known. 3. பின்னையார் கதைப்படலத்தில் இறுதிப்படிப்பு; last reading of Piḷaiyār-kadai, in a temple. 4. உதயணன் வரலாறு பற்றியதும் பிருகத்து கதையைத் தழுவியமைந்ததும் கொங்குவேளிராற் பாடப் பெற்றதுமான தமிழிலக்கியம்; a Tamil poem by Koṅgu-veḷ containing the story of Udayanaṅ being an adoption of Brhatkata.

[பெரும் + கதை.]

பெருங்குடல் peru-ñ-kuḍal, பெ.(n.) குடற் பிரிவு; large intestine, colon.

[பெரும் + குடல்.]

பெருங்குரல் peru-ñ-kural, பெ.(n.) பேரொலி; great tone.

[பெரும் + குரல்.]

பெருங்குழி peru-ñ-kuḷi, பெ.(n.) 1. பெரிய பள்ளம்; large pit. 2. கடல்; sea. 3. முழு எண்களின் சதுரவாய்ப்பாடு; squaring of integral numbers. opp. to ciṛu-kuḷi. 4. முக்கால் குறுக்கம் கொண்ட நிலவளவு; superficial measure. 3/4 acre.

[பெரும் + குழி.]

பெருங்குறிஞ்சி peru-ñ-kuṛiñji, பெ.(n.) 1. கொடிவகை; a species of scammony swallowwart, 2. பூடுவகை; a species of conehead, m.sh., strobilanthes consangwineus typica. 3. குறிஞ்சிப் பாட்டு; a poem.

[பெரும் + குறிஞ்சி.]

பெருச்சாளி peruccāli, பெ.(n.) பெருத்த வகை எலி; bandicoot *bandicota mala barica*, as a large rat.

ம. பெரிச்சாலி.

[பெருத்த+எலி-பெருத்த எலி→ பெருச்சாளி.]

பெருஞ்சீரகம் peru-ñ-cīragam, பெ.(n.) 1. சோம்பு; common anise. 2. பெருஞ்சீரக செடிவகை; chinese anise, plant with aromatic seeds.

[பெரும் + சீரகம்.]

பெருஞ்சோற்றுநிலை peru-ñ-cōṛru-nilai, பெ.(n.) போர் மேற்கொண்ட அரசன் படையாளர்க்கு உண்டியளித்து முகமன் செய்தலைக்கூறும் புறத்துறை; theme of a king giving feast to his soldiers on the eve of battle.

[பெரும் + சோறு + நிலை.]

பெருந்தகை peru-n-tagai, பெ.(n.) 1. பெருமையுள்ளவன்-ன்; noble-minded person. 2. மிக்க அழகு; great beauty.

[பெருமை + தகை.]

பெருந்தன்மை peru-n-taṅmai, பெ.(n.) 1. மேம்பாடு; high dignity, noble character. 2. செருக்கு; selfconceit. 3. இறைமை; god-hood. 4. வள்ளன்மை; generosity.

[பெரும் + தன்மை.]

பெருந்தன்மையாளர் peru-n-taṅmai-yālar, பெ.(n.) நற்பண்பாளர்; gentleman.

[பெரும்தன்மை + ஆளர்.]

பெருந்தனம் peru-n-taṅam, பெ.(n.) 1. சோழரது அரசுப் பணிகளிலொன்று; an office of the state under cōla government. 2. கணிகையரில் ஒரு பிரிவினர்; a class of dancing-girls.

[பெரும் + தனம்.]

பெருந்திணை peru-n-tiṅai, பெ.(n.) 1. அகத்திணை ஏழனுள் ஒன்றானதும் ஒத்த தன்மையில்லாத வருடனாவது நெறிமுறை மாறாகவாவது, தன்னைவிட அகவையில் முதிர்ந்தவளோடாவது, மனம் ஒவ்வாதவளோடாவது கூடும் காதல்; improper love, as when it is in violation of customary rules or when the woman is older than the man or is of a different caste or does not consent, one of seven aga-t-tiṅai.

[பெரும் + திணை.]

பெருந்துறை peru-n-tuṛai, பெ.(n.) பெரிய துறைமுகம்; large seaport.

[பெரும் + துறை.]

பெருநடை peru-naḍai, பெ.(n.) 1. விரைந்த செலவு; fast walk' as of bullocks. 2. புறக்கூத்துக்குரிய ஆடல்களுள் ஒன்று; a mode of dancing. 3. உயர்ந்தவொழுக்கம்; excellent conduct

[பெரும் + நடை.]

பெருநாள் peru-nāḷ, பெ.(n.) 1. திருநாள்; festival, festive occasion. 2. 27ஆவது விண்மீன்; the 27th star. 3. ஒரு முகம்மதியப் பண்டிகை; day of breaking the fast and enjoyment of the feast of Id. ul. Fitr. 4. நெடுங்காலம்; long period of time.

[பெரும் + நாள்.]

பெருநிலம் peru-nilam, பெ.(n.) நிலவுலகம்; earth.

[பெரும் + நிலம். நில்→நிலம்.]

பெருநெஞ்சு peru-neñju, பெ.(n.) 1. செருக்கு; pride. 2. மனவுறுதி; courage.

[பெருமை + நெஞ்சு.]

பெருநெருஞ்சி peru-neruñji, பெ.(n.) ஒருவகைச் செடி; a stout-stemmed herb with spiny fruits and slimy leaves.

[பெரு + நெருஞ்சி.]

பெருநெறி peru-neri, பெ.(n.) 1. பெருவழி; royal road, trunk road. 2. வீடுபேறு; the path of salvation.

[பெருமை + நெறி.]

பெருநோய்¹ peru-nōy, பெ.(n.) குட்டநோய்; leprosy.

[பெரு + நோய்.]

பெருநோய்² peru-nōy, பெ.(n.) மாட்டுநோய் வகை; rinder-post.

[பெரு + நோய்.]

பெருநோன்பு peru-nōṇbu, பெ.(n.) உண்ணாநிலை; abstinence from good.

[பெரு + நோன்பு.]

பெரும்படி peru-m-paḍi, பெ.(n.) உயர்தரம்; grandeur.

[பெருமை + படி.]

பெரும்படை peru-m-paḍai, பெ.(n.) 1. பெரிய தானை; large army. 2. இறந்த வீரன் புகழை நடுகல்லிற் பொறிப்பதைக் குறிக்கும் புறத்துறை; theme describing the exploits of a hero and inscribing them on a naḍu-kal. 3. தெய்வமாகிய நடுகற்குப் பெருஞ்சிறப்புப் படைத்தலைக் கூறும் புறத்துறை; theme describing the gift of valuable offerings to a naḍu-kal.

[பெரும் + படை.]

பெரும்பண் peru-m-paṇ, பெ.(n.) பதினாறு தலைமைப் பண்கள்; group of sixteen main melody-types.

[பெரும் + பண்.]

பெரும்பற்றப்புலியூர் peru-m-paṇṇa-p-puliyūr, பெ.(n.) தில்லை (சிதம்பரம்.); chidambaram.

[பெரும் + பற்றப்புலியூர்.]

பெரும்பற்று peru-m-paṇṇu, பெ.(n.) 1. அரசுக்கு உரிமையான நிலம்; land, the proprietary right which lies in the hands of the government. 2. மிகுந்த ஆசை; thick attachment.

[பெரும் + பற்று.]

பெரும்பறை peru-m-paṇṇai, பெ.(n.) தோற்கருவி வகை; a kind of large drum.

[பெரும் + பறை.]

பெரும்பாடிகாவல் perum-pāḍi-kāval, பெ.(n.) தலைமைக் காவலன்; chief watchman.

[பெரும் + பாடிகாவல்.]

பெரும்பாடு peru-m-pāḍu, பெ.(n.) 1. பேருழைப்பு; great effort great suffering, strain. 2. மாதவிலக்குக் குருதியிறைப்பு நோய்; excessice menstruation, menorrhagia. 3. கருப்பக் குறைப்பு; profuse bleeding from the womb, metrorrhagia.

[பெரும் + பாடு.]

பெரும்பாணாற்றுப்படை peru-m-pāṇārṇu-p-paḍai, பெ.(n.) பத்துப் பாட்டினுள் ஒன்றானதும் தொண்டைமான் இளந்திரையனைக் கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார் பாடிய துமான ஆற்றுப்படை வகை; a poem in praise of Tonḍaimāṇ-īlantiraiyaṇ, by kaḍiyalūruṭtiraṅgaṇṇaṇār, included in Pattu-p-pāṭṭu.

[பெரும்பாண் + ஆற்றுப்படை.]

பெரும்பாலும் perumbālum, பெ.எ.(adv.) பெரும்பகுதி அளவு; for the most part, mostly, generally, commonly, customarily.

[பெரும் + பால் + உம்.]

பெரும்பாழ் peru-m-pāḷ, பெ.(n.) 1. மூல முதல்; primordial matter. 2. பெருவெளி; barren tract. 3. முற்றுமழிவு; complete ruin.

[பெரும் + பாழ்.]

பெரும்பாழ்செய்தல் peru-m-pāḷ-ṣey-, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) முழுவதும் அழித்தல்; to devastate entirely.

[பெரும் + பாழ் + செய்-.]

பெரும்பான்மை¹ peru-m-pāṇmai, பெ.(n.) புகழ்ரை; praise.

[பெரும் + பான்மை.]

பெரும்பான்மை² peru-m-pāṇmai, பெ.எ.(adv.) பெரும்பாலும்; for the most part, usually.

[பெரும் + பான்மை.]

பெரும்பிறிது peru-m-piṇḍu, பெ.(n.) இறப்பு; death, as a great change.

[பெரும் + பிறிது.]

பெரும்புறம் peru-m-puṛam, பெ.(n.) பெருவெளி; outermost space.

[பெரும் + புறம்.]

பெரும்பெயர் peru-m-peyar, பெ.(n.) 1. பெரும்புகழ்; renown. 2. வீடு; final emancipation.

[பெரும் + பெயர்.]

பெரும்பெயருலகம் peru-m-peyar-ulagam, பெ.(n.) விண்ணுலகம்; heaven.

[பெரும் + பெயருலகம்.]

பெரும்பெயல் peru-m-peyal, பெ.(n.) கனத்த மழை; heavy rain.

[பெரும் + பெயல். பெய்→பெயல்.]

பெரும்பேச்சு peru-m-pēccu, பெ.(n.) 1. பெரிய வெறும்பேச்சு; wide rumour. 2. அலப்பற்பேச்சு; incessant talk, loquacity. 3. புகழ்; fame.

[பெரும் + பேச்சு.]

பெரும்பொங்கல் peru-m-poṅgal, பெ.(n.) 1. சுறவ(தை)ப் பொங்கல்; a festival. 2. சிற்றூர்த் தேவதைக்கு ஊராரிடும் பொங்கல்; offering of poṅgal to a village deity by the villagers in common.

[பெரும் + பொங்கல்.]

பெரும்பொருள் peru-m-poruḷ, பெ.(n.) 1. சிறப்புடைய பொருள்; a thing of great value. 2. அறம்; virtue. 3. அறிவு; wisdom. 4. பேரின்ப வீடு; salvation. 5. அகப்பொருள் பற்றியதோர் நூல்; a treatise on aga-p-poruḷ.

[பெரும் + பொருள்.]

பெரும்பொழுது peru-m-poḷuḍu, பெ.(n.) கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனில் என்னும் பருவங்கள்; seasons of the year, of which there are six, viz., kār, kūdir, muṇ-paṇi, piṇ-paṇi, iḷa-vēṇil, mudu-vēṇil, dist. fr. ciṛu-poḷuḍu.

[பெரும் + பொழுது.]

பெரும்போக்கு perum-pōkku, பெ.(n.) 1. பெருந்தன்மை; broad-mindedness, liberality. 2. சாக்காடு; death.

[பெரும் + போக்கு.]

பெருமக்கள் peru-makkaḷ, பெ.(n.) 1. பெரியோர்;

the great. 2. ஊரலுவல் (காரியங்களை) மேற்பார்வை செய்யும் அவைப் பெரியோர்; members of a village assembly, as great men.

[பெரும் + மக்கள்.]

பெருமகன்¹ peru-magaṇ, பெ.(n.) நிலக்கிழார்; lord.

[பெரும் + மகன்.]

பெருமகன்² peru-magaṇ, பெ.(n.) 1. உயர்பண்பாளர்; great man 2. தலைவன்; chief. 3. அரசன்; king. 4. அருக தேவன்; arhat.

[பெருமை + மகன்.]

பெருமணம் peru-maṇam, பெ.(n.) திருமணம்; marriage.

[பெரும் + மணம்.]

பெருமந்தனம் peru-m-maṇḍam, பெ.(n.) இன்றியமையாத கழுக்கச் செய்தி; top-secret.

[பெரும் + மந்தனம்.]

பெருமழை perumaḷai, பெ.(n.) கனத்த மழை; heavy rain.

[பெரும் + மழை.]

பெருமாட்டி perumāṭṭi, பெ.(n.) தலைவி; lady, mistress, princess.

[பெருமான் (ஆ.பா.) →பெருமாட்டி (பெ.பா.)]

பெருமான் perumā, பெ.(n.) 1. பெருமையிற் சிறந்தவன்-ள்; person of eminence. 2. சேரர் பட்டப் பெயர்; title of ceṛaṇ king. 3. திருமால்; Tīru-māl. 4. கடவுள்; god.

ம. பெருமான்

[பெருமான்→பெருமான்.]

பெருமாள்மாடு perumāḷ-māḍu, பெ.(n.) ஊர் ஊராய்த் திரியும் இரப்பாளிகள் தெருவில் ஆட்டங் காட்டப் பழக்கியதும் புனைவு செய்யப் பெற்றதுமான எருது; performing bull adovnd with cowries etc., belonging to wandering medicants.

[பெருமான் + மாடு.]

பெருமிதம் peru-midam, பெ.(n.) 1. பேரெல்லை; maximum limit. 2. மேம்பாடு; greatness. 3. தருக்கு; pride, arrogance. 4. எண்வகை மெய்ப்பாடுகளுள் கல்வி முதலிய பெருமைகளில் மேம்படுகை; consciousness of one's greatness, one of eitht mey-p-pāḍu.

[பருமி→பருமிதம்→பெருமிதம் (வே.க.பக்.76).]

பெருமுதலி peru-mudali, பெ.(n.) தலைவன்; chief.

[பெரு + முதலி.]

பெருமூச்சு peru-mūccu, பெ.(n.) ஆழ்ந்த கவலையில் விடும் நீண்ட மூச்சு; நெட்டுயிர்ப்பு; sigh, long breath.

[பெரும் + மூச்சு.]

பெருமை perumai, பெ.(n.) 1. பருமை; bigness, largeness, 2. மாட்சிமை; greatness, dignity, excellence, eminence, nobleness, grandeur. 3. மிகுதி; abundance, excess. 4. வல்லமை; power, might. 5. சீர்த்தி; celebrity, renown. 6. செருக்கு; pride, vanity, haughtiness. 7. அருமை; dearness, difficulty.

க. பெர்மை

[பல்→பரு→பெரு→பெருமை.]

பெருவண்மை peru-varṇmai, பெ.(n.) 1. பெருங்கொடை; generosity or munificence. 2. அம்பெய்தற்குரிய நால்வகை இலக்குகளுள் பெரியதாகிய இலக்கு; a large or wide target for an arrow, one of four *ilakku*.

[பெரும் + வண்மை.]

பெருவயிறு peru-vayiru, பெ.(n.) 1. பருத்த வயிறு; pot-belly, paunch. 2. நீர்க்கோவை dropsy; ascitis.

க. பெர் பசிறு; ம. பெருவயரு.

[பெரும் + வயிறு.]

பெருவர் peruvār, பெ.(n.) பெருமையுடையவர்; great persons.

[பெரு →பெருவர்.]

பெருவல்லநர் peru-vallunar, பெ.(n.) பெருந்திறனாளர்; expert.

[பெரும் + வல்லநர்.]

பெருவலிமை peru-valimai, பெ.(n.) மிகுந்த ஆற்றல்; great strength.

[பெரும் + வலிமை.]

பெருவழக்கு¹ peru-valakku, பெ.(n.) 1. பலரும் கையாளும் முறை; largely prevalent custom or usage. 2. எல்லாவிடத்திலும் நிறைந்திருத்தல்; omnipresence.

[பெரும் + வழக்கு.]

பெருவழக்கு² peru-valakku, பெ.(n.) பொதுநெறி; common method.

[பெரும் + வழக்கு.]

பெருவழி peru-vali, பெ.(n.) 1. பெரும்பாதை; highroad, trunk road. 2. வீடுபேறு; Path of salvation.

[பெரும் + வழி.]

பெருவளைப்பு peruvaiippu, பெ.(n.) பெரிய காவல்; utmost vigilance, extreme care.

[பெரும் + வளை→வளைப்பு.]

பெருவாயில் peru-vāyil, பெ.(n.) கோபுரம்; tower.

[பெரும் + வாயில். வாய் →வாயில்.]

பெருவாழ்வு¹ peru-vālvu, பெ.(n.) 1. நிரம்பிய பேறு; great prosperity. 2. பேரின்பம்; heavenly bliss. 3. நல்வாழ்வு; well-being.

[பெரும் + வாழ்வு. வாழ்→வாழ்வு 'வு'-தொ. பெ.ஈறு.]

பெருவிரல் peru-viral, பெ.(n.) 1. கட்டை விரல்; thumb or big toe. 2. நெல் எட்டுக்கொண்ட நீட்டலளவை வகை; a lineal measure of the length of a thumb = eight nēl.

[பெரு + விரல்.]

பெருவிழா peru-viḷā, பெ.(n.) பெரிய திருவிழா; great festival.

[பெரும் + விழா.]

பெருவெள்ளம் peru-veḷlam, பெ.(n.) பெருமழையால் உண்டாகும் வெள்ளப்பெருக்கு; flood of a river caused by heavy rains.

[பெரும் + வெள்ளம்.]

பெருவெளி peru-veḷi, பெ.(n.) 1. விரிந்த வெளியிடம்; open space. 2. திறந்தவெளி; the ethereal expanse. 3. வாலறிவு; pure intelligence.

[பெரும் + வெளி.]

பெள்¹-தல் (பெட்டல்) peḷ-, 6 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விரும்புதல்; to desire. 2. காதலித்தல்; to love. 3. நினைத்தல்; to intend.

[பிள்→பெள் +தல் - பெட்டல்.]

பெள்²-தல் (பெட்டல்) peḷ-, 15 செ.கு.வி. (v.i.) மிகுதல்; to be immoderate.

[பிள்→பெள் +தல் - பெட்டல்.]

பெள்³-தல் (பெட்டல்) peḷ-, 6 செ.குன்றாவி. (v.t.) காப்பாற்றுதல்; to protect.

[பிள்→பெள்+தல் - பெட்டல்.]

பெற்றதாய் perṛa-tāy, பெ.(n.) பெற்றெடுத்த தாய்; own mother.

[பெற்ற + தாய்.]

பெற்றபிள்ளை perṛa-piḷḷai, பெ.(n.) சொந்த மகன்-ள்; own child.

[பெற்ற + பிள்ளை.]

பெற்றம் perṛam, பெ.(n.) 1. பெருமை; greatness.

2. காற்று; wind, air. 3. மாடு; bull or cow. 4. எருமை; buffalo. 5. விடையோரை; taurus of the zodiac.

[பெறு (பேறு) → பெற்று → பெற்றம்.]

பெற்றி perri, பெ.(n.) 1. இயல்பு; nature; natural property. 2. தன்மை; character, quality. 3. வகை; method, manner, order. 4. செயன்முறை; course of action. 5. பெருமை; greatness, esteem. 6. நிகழ்ச்சி; event, occurrence. 7. பேறு; acquisition, boon. 8. நோன்பு; fasting.

[பெறு → பெற்றி.]

பெற்று perri, பெ.(n.) 1. பெருக்கம்; bigness, greatness. 2. அடுக்கு; pile. 3. சாய்கால்; influence. 4. எருது; bill.

[பெறு → பெற்று.]

பெற்றோர் perriōr, பெ.(n.) சிறந்த பேறுபெற்ற தாய் தந்தையர்; parents.

[பெறு → பெற்ற + அவர் = பெற்றவர் → பெற்றோர். (ஒருமை பன்மை மாற்றம்)]

பெறாப்பேறு perā-p-pēru, பெ.(n.) கிடைத்தற்கரிய பேறு; rare luck or fortune.

[பெறு + ஆ + பேறு.]

பெறு-தல் peru-, 17 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. அடைதல்; to get, obtain, secure, possess. 2. பேறுயிர்த்தல்; to bring forth, bear, as children. 3. பிறப்பித்தல்; to be get, generate. 4. அறிதல்; to know.

[பெறு → பெறுதல்.]

பெறுத்து-தல் peruttu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அடைவித்தல்; to cause to obtain. 2. உண்ணுதல்; to eat.

[பெறு → பெறுத்து-.]

பெறுதி perudi, பெ.(n.) 1. ஊதியம்; Gain, profit. 2. அடையத்தகும் பொருள்; that which is sought to be got or reached; goal.

[பெறு → பெறுதி.]

பெறுமதி perumadi, பெ.(n.) 1. தகுதி; worth, value. 2. திறமை; ability. 3. உறுதி; validity, security. 4. பரிசு; prize, reward.

[பெறு → பெறுமதி.]

பெறுமானம் peru-mānam, பெ.(n.) 1. மதிப்பு; value. 2. கடன் தீர்க்கும் தகுதி; solvency.

[பெறு + மானம் (சொ.ஆ.ஈறு-)]

பே

பே¹ pē, பெ.(n.) அச்சம்; fear.

"பேம்நாம் வரும்என வருஉங் கிளவி ஆமுறை மூன்றும் அச்சப் பொருள." (தொல்.848)

[பேம் → பே. பேம்-அச்சம்.]

பே² pē, பெ.(n.) 1. நுரை; foam, spume, lather. 2. மஞ்சு; cloud.

[பேம் → பே. பேம்-அச்சத்தினால் வாயில் நுரை தள்ளுதல்.]

பே³ pē, இடை(part.) இல்லை என்னும் பொருள் தரும் சொல்; a prefix meaning no.

பேகணி-த்தல் pēgani-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குழப்பமுறுதல்; to be distressed. 2. நிறம் வேறுபடுதல்; to change colour; to become pallid.

[பேழ்கணி → பேகணி-.]

பேகணிப்பு pēganippu, பெ.(n.) 1. துன்பம்; sorrow, distress. 2. நிறம் வேறுபடுகை; becoming pallid.

[பேழ்கணி → பேகணி → பேகணிப்பு.]

பேகன்¹ pēgan, பெ.(n.) கடைவள்ளல்கள் எழுவருள் ஒருவன்; a liberal chief, one of seven kadai-vallalgal.

[பாகன் → பேகன்.]

பேகன்² pēgan, பெ.(n.) ஆண் தவளை; male of the frog.

[பேளம் → பேகம் → பேகன்.]

பேகி pēgi, பெ.(n.) பெண் தவளை; female frog.

[பேளம் → பேகன்(ஆ.பா.) → பேகி (பெ.பா.)]

பேச்சற்றவன் pēccarravan, பெ.(n.) 1. பேசமாட்டாதவன்; one who is speechless or dumb. 2. பேசா நோன்பு பூண்டவன்; one who has taken a vow of silence. 3. உறுதிமொழி தவறுபவன்; one who fails in his word.

[பேச்சு + அற்றவன்.]

பேச்சாளர் pēccālar, பெ.(n.) சொற்பொழிவாளர்; skilful orator.

[பேச்சு + ஆளர்.]

பேச்சாளி pēccāli, பெ.(n.) 1. சொல் வன்மையுள்ளவன்; good speaker. 2. சொல்லுறுதியுள்ளவன்; a man who keeps his word.

[பேச்சு + ஆள் → ஆளி.]

பேச்சு pēccu, பெ.(n.) 1. பேசுகை; speaking. 2. மொழி; speech, language. 3. புகழ்; praise. 4. உரையாடல்; conversation, talk. 5. செய்தி; errand, message, verbal communication, report. 6. பொய்ச் செய்தி; rumour.

7. சொல்; word utterance. 8. கட்டுரை; discourse, harangue.

[பெய் →பேசு→பேச்சு.]

பேச்சுக்கொடு-த்தல் pēccu-k-koḍu-, 4 செ.கு.வி.(v.i.)
1. மந்தணமறியச் சொல்லாடுதல்; to speak with one in order to obtain secrets to sound. 2. பேச்சு நீடித்தல்; to prolong one's talk. 3. பொழுதுபோக்காகச் சொல்லாடுதல்; to keep oneself engaged by talking with.

[பேச்சு + கொடு-.]

பேச்சுத்தட்டு-தல் pēccu-t-taṭṭu-, 15 செ.கு.வி.(v.i.) 1. சொல் தடுமாறுதல்; to stammer, stutter; to hesitate. 2. சொன்னசொல் தவறுதல்; to break one's word. 3. பிறர் கூற்றை மறுத்தல்; to go against the expressed wishes of a person.

[பேச்சு + தட்டு-.]

பேச்சுவார்த்தை pēccu-vārttai, பெ.(n.) 1. ஒரு குறிப்பிட்ட செய்தியைப் பற்றிய தீர்வுக்கான உரையாடல்; negotiation. 2. நட்பு; amicable or speaking terms. 3. மறுத்துரைத்தல்; dispute.

[பேச்சு + Skt. Vārttā.த. வார்த்தை.]

பேச்சுறுதி pēccuṟuṭi, பெ.(n.) ஒப்பந்தத்தில் முடிவான பேச்சு; decision in bargaining.

[பேச்சு + உறுதி.]

பேசாமடந்தை pēṣā-maḍandai, பெ.(n.) வாய் பேசமுடியாத பெண்; reticent, silent women.

[பேசு→பேசா + மடந்தை.]

பேசு-தல் pēṣu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. சொல்லாடுதல்; to talk, speak. 2. வஞ்சினமுடித்தல்; to fulfil a vow. 3. வீணை நரம்பு முதலியன இசைத்தல்; to sound, as a lute string. 4. நாடி முதலியன துடித்தல்; to feat, as the pulse. 5. உரக்கப்பேசுதல்; to make noise, to roar.

[பெய்→பேய்→பேயு→பேசு. பெய்தல்-மேனின்று ஒழுகுதல்.]

பேடன் pēḍan, பெ.(n.) ஆண்தன்மை மிகுந்த அலி; hermaphrodite with male characteristics predominating.

[பேடு→பேடன்.]

பேடி¹ pēḍi, பெ.(n.) 1. பெண் தன்மை மிகுந்த அலி; hermaphrodite with female characteristics predominating. 2. ஆண்மையின்மை; impotence. 3. நடுவிரல்; middle-finger. 4. அச்சம்; fear.

[பேடு→பேடி.]

பேடி²-த்தல் pēḍi-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) அஞ்சுதல்; to be afraid.

[பே→பேடு→பேடி-.]

பேடிசெய்-தல் pēḍ-ṣey-, 1 செ.குன்றாவி.(v.t.) விலங்கிடுதல்; to handcuff.

[பேடி + செய்-.]

பேடு pēḍu, பெ.(n.) 1. பெண்பால்; female sex. 2. பெண் பறவை; female of birds. 3. சிறுமை; smallness. 4. ஒருசார் விலங்குகளின் பெண்; female of certain quadrupeds. 5. சிற்றூர்; small town, village. 6. நடுவிரல்; the middle finger. 7. உள்ளீடின்றிப் பயனற்றது; what is unproductive, useless or kernelless.

[பெள்→பேடு.]

பேடை pēḍai, பெ.(n.) பறவையின் பெண்பால்; female of birds, hen.

ம., பேட., க. ஹேடே.

[பெள்→பேடு→பேடை.]

பேண் pēṇ, பெ.(n.) 1. புறந்தரல்; protection. 2. விருப்பம்; desire.

[பெள்→பேண்→பேண்.]

பேணம் pēṇam, பெ.(n.) 1. மதிப்பு; tenderness, regard, esteem. 2. பதனம்; care, caution. 3. பேணுகை; nurture, fostering.

[பேண்→பேணம்.]

பேணல் pēṇal, பெ.(n.) 1. பேணுகை; nurturing, fostering. 2. மிகுவிருப்பம்; intense desire. 3. கருதுகை; thinking. 4. மிகுகை; increasing.

[பேண்→பேணல்.]

பேணலர் pēṇalar, பெ.(n.) பகைவர்; foes.

[பேண்+அல்→அர்.]

பேணாமாக்கள் pēṇā-mākkal, பெ.(n.) ஏதிலிகள்; helpless, friendless persons.

[பேண்+ஆ + மாக்கள்.]

பேணு-தல் pēṇu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. போற்றுதல்; to treat tenderly, to cherish. 2. போற்றிக்காத்தல்; to protect. 3. மதித்தல்; to regard, esteem, value. 4. விரும்புதல்; disire. 5. ஒப்புரவு; to treat courteously. 6. வழிபடுதல்; to worship. 7. பொருட்படுத்துதல்; to care for, mind. 8. கழுவாய் செய்தல்; to attend carefully, talk particular care of. 9. ஒப்பனை செய்தல்; to adorn. 10. கருதுதல்; to purpose, intend. 11. குறித்தல்; to mark out. 12. உட்கொள்ளுதல்; to take in, swallow. 13. அறிதல்; to know. 14. ஒத்தல்; to resemble.

[பேண்→பேணு.]

பேத்தல் pēttal, பெ.(n.) பிதற்றுமொழி; incoherent talk; meaningless speech.

[பிதற்று → பேத்து → பேத்தல்.]

பேது pēdu, பெ.(n.) 1. மயக்கம்; bewilderment, confusion, consternation. 2. பித்துப்பிடித்தல்; delirium, 3. அறிவின்மை; stupidity.

Skt. bhēda; க. பேது.

[பித்து → பேத்து → பேது.]

பேதுறவு pēduravu, பெ.(n.) 1. மயக்கம்; bewilderment, mental derangement, mental. 2. துன்பம்; distress.

[பேதுறு → பேதுறவு.]

பேதுறு-தல் pēdur-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மயங்குதல்; to be bewildered. 2. பித்துப்பிடித்தல்; to become insane. 3. வருந்துதல்; to be distressed. 4. அறியாதிருத்தல்; to be ignorant.

[பேது + உறு → பேதுறு-தல்.]

பேதுறு-த்தல் pēdur-, 17 செ.குன்றாவி.(v.t.) வருந்துதல்; to cause distress.

[பேது + உறு-.]

பேதை pēdai, பெ.(n.) 1. அறிவிலி; simpleton, ignorant person, dolt. 2. பெண்; woman, as simple minded. 3. பாலை நிலப் பெண்; woman of desert tract. 4. மகளிர் பருவம் ஏழனுள் ஐந்து வயது முதல் ஏழு அகவை வரையுள்ள பருவத்துப் பெண்; girl between the ages of five and seven. 5. வறியவன்; poor person. 6. கள்; toddy, vinous liquor. 7. அலி; hermaphrodite.

தெ. அம்பேத.

[பேது → பேதை.]

பேதைப்படு-த்தல் pēdai-p-paḍu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) மடமையாக்குதல்; to make foolish.

[பேதை + படு-.]

பேதமை pēdamai, பெ.(n.) மடமை; folly, ignorance, credulousness.

[பேதை → பேதமை.]

பேந்தவிழி-த்தல் pēnda-viḷi-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) மருண்டு விழித்தல்; to stare, roll the eyes in bewilderment.

[பே → பேந்து → பேந்த + விழி-.]

பேந்து-தல் pēndu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) மருளுதல்; to be bewildered.

[பே → பேந்து-.]

பேம் pēm, பெ.(n.) அச்சம்; fear, dread, terror.

[பேம்நாம் உரும்என வருஉங் கிளவி

ஆமுறை மூன்றும் அச்சப் பொருள (தொல்.848)]

பேய் pēy, பெ.(n.) 1. அச்சுறுத்தும் ஆவி; devil, goblin, fiend. 2. காட்டுத்தன்மை; wildness, as of vegetation. 3. தீமை; evil. 4. வெறி; madness, as of a dog; frenzy.

[பே → பேய்.]

பேய்க்கண் pēy-k-kaṇ, பெ.(n.) 1. சுழல்விழி; rolling eyes, as of a demoniac. 2. அஞ்சத்தக்க விழி; frightful eyes, as of a devil.

[பேய் + கண்.]

பேய்த்தனம் pēy-t-taṇam, பெ.(n.) 1. மூடத்தனம்; fiendishness, ferociousness, devilishness. 2. பித்து; madness. 3. புல்லறிவு; foolishness.

[பேய் + தனம்.]

பேய்த்தாரை pēy-t-tārai, பெ.(n.) ஊதுகருவி வகை; a large trumpet.

[பேய் + தாரை.]

பேய்நடம் pēy-naḍam, பெ.(n.) வெறியாட்டு; dancing under the influence of a demon.

[பேய் + நடம்.]

பேய்நிலை pēy-nilai, பெ.(n.) எண்வகை மணத்துள் ஒன்று; a form of marriage.

[பேய் + நிலை.]

பேய்ப்புத்தி pēy-p-putti, பெ.(n.) அறிவின்மை; imprudence, folly rashness.

[பேய் + Skt. pūddhi. த. புத்தி.]

பேய்மனம் pēy-maṇam, பெ.(n.) 1. அறிவற்ற மனம்; distracted, foolish mind. 2. இழிந்த மனம்; vile heart, carnal mind.

[பேய் + மனம்.]

பேயமன்று pēya-maṇṇu, பெ.(n.) மதுக்குடிக்குமிடம்; liquor-saloon.

[பேயம் + மன்று.]

பேயன் pēyaṇ, பெ.(n.) 1. பேய்பிடித்தவன்; demomac. 2. பித்தன்; madman. 3. வாழையில் ஒருவகை; a kind of banana.

[பேய் + அன். 'அன்' ஆ.பா.ஈறு.]

பேயாட்டம் pēyāṭṭam, பெ.(n.) 1. பேய்க்கூத்து; devil dance. 2. பேய்த்தன்மை; fiendishness ferociousness.

3. கலக்கம்; confusion, disorder.

[பேய் + ஆட்டம். ஆடு→ஆட்டம்.]

பேயாட்டு-தல் pēyāṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) குறிசொல்லுதற்கு மருளேறச் செய்தல்; to cause a person to be possessed for making him utter oracles.

[பேய் + ஆட்டு-.]

பேயாடு-தல் pēyāḍu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பேய் பிடித்தாடுதல்; to whirl the head through demoniac possession.

[பேய் + ஆடு-.]

பேயோட்டு-தல் pēyōṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) பேயை மந்திரத்தால் வெளியேற்றுதல்; to exorcise.

[பேய் + ஓட்டு-.]

பேர்¹-தல் pēr-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. சிதைதல்; to become loose, to be detached. 2. பிரிதல்; to separate. 3. போதல்; to depart, go away. 4. அழிதல்; to be annihilated. 5. பிறழ்தல்; to flop, as a fish. 6. அசைதல்; to move. 7. குறைதல்; to lesser, diminish. 8. பின்வாங்குதல்; to draw back, retreat, as a warrior. 9. முறைபிறழ்தல்; to go out of order. 10. நிலைமாறுதல்; to change.

[பெயர்→பேர்-.]

பேர்²-த்தல் pēr-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. இடம்விட்டு நீக்குதல்; to change, remove. 2. அழித்தல்; to destroy, annihilate. 3. புரட்டுதல்; to turn over. 4. முறித்தல்; to break. 5. மாற்றுதல்; to alter, distort.

[பெயர்→பேர் →பேர்த்தல் (காரண வினை)]

பேர்³ pēr, பெ.(n.) 1. ஒருவருக்கோ அல்லது ஒரு பொருளுக்கோ இடும் பெயர்; name. 2. ஆள்; person, individual. 3. உயிரி; living thing. 4. புகழ்; praise, fame. 5. மிகக்குறைந்த அளவுள்ளது; that which is nominal; mere name or pretest.

தெ. பேரு; க. பெசர்; ம. பேர்; பட. கெசரு.

[பெய் → பெயர் → பேர்.]

பேர்அட்டவணை pēraṭṭavanai, பெ.(n.) பெயர்ப் பட்டியல்; index of names.

[பெய்→பெயர்→பேர் + அட்டவணை.]

பேர்க்குடி pēr-k-kuḍi, பெ.(n.) அடிமை; slave.

[பெய்→பெயர்→பேர் + குடி.]

பேர்கெட்டவன் pēr-kēṭṭavan, பெ.(n.) கயவன்; rogue, scoundral.

[பெயர்கெட்டவன்→பேர்கெட்டவன்.]

பேர்கேட்டவன் pēr-kēṭṭavan, பெ.(n.) நாடறிந்தவன்; a well-known person.

[பேர் + கேட்டவன்.]

பேர்கொடு-த்தல் pērkōḍu-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. புகழ் தருதல்; to give a good name, to bring credit. 2. குறிப்புப் பெயரிடுதல்; to nick name. 3. ஒரு குறிக்கோளுக்காகச் சூளேற்றி (ஞானஸ்நானம் செய்து) பெயரிடுதல்; to baptise, as giving a name to a child.

[பேர் + கொடு-.]

பேர்த்தும் pērttum, வி.எ.(adv.) மறுபடியும்; again.

[பேர்த்து→பேர்த்தும்.]

பேர்பெறு-தல் pēr-peṟu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பெயர் கொள்ளுதல்; to bear a name. 2. புகழ்பெறுதல்; to be famous.

[பெயர் →பேர் + பெறு-தல்.]

பேர்வழி pērvai, பெ.(n.) 1. பெயர்ப்பட்டி; list of names, roll, register. 2. மரபுவழி; genealogy. 3. ஆள்; person, individual.

[பேர் + வழி.]

பேர்வழிபட்டோலை pērvai-paṭṭōlai, பெ.(n.) 1. பேரேடு; ledger. 2. பெயர்ப் பட்டியலின் நிரல்; index of names.

[பேர்வழி + பட்டோலை.]

பேர்வை-த்தல் pērvai-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பெயரிடுதல்; to charister, to name. 2. குறிப்புப் பெயரிடுதல்; to nickname.

[பெயர் →பேர் + வை-, 'வை' (து.வி.)]

பேரண்டம்¹ pēraṇḍam, பெ.(n.) 1. வியனாலகு; universe. 2. மண்டையோடு; skull. 3. மூளை; brain.

[பெரு→பேர் + அண்டம்.]

பேரண்டம்² pēraṇḍam, பெ.(n.) நரி; fox.

பேரணி pēr-aṇi, பெ.(n.) 1. படையின் பின்னணி; the rear of an army. 2. நடுப்படை; main body or centre of an army. 3. கிம்புரி; ornamental ring put on the tusks of elephants and other animals.

[பல் →பரு→பெரு→பேர் + அணி.]

பேரதிர்ச்சி pērathircci, பெ.(n.) பெருந்திகில்; great shock.

[பெரு →பேர் + அதிர்ச்சி.]

பேரம் pēram, பெ.(n.) 1. விற்பனை; sale, trade. 2. ஒப்பந்தத்திற்கு முன் பேசும் விலைப்பேச்சு; bargaining higgling and haggling. 3. அருவிலை; high value.

<p>Skt. bēra; தெ. பேரமு; க. பேர.</p> <p>[பெயரம் →பேர்.]</p> <p>பேரரசு pēr-araṣu, பெ.(n.) பல நாடுகளைக் கொண்ட பரந்த நிலப்பரப்பைத் தன் நேரடிக் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு ஆட்சி நடத்தும் அரசு; empire.</p> <p>[பெரு→பேர் + அரசு.]</p> <p>பேரவை pēr-avai, பெ.(n.) 1. ஒரு கூட்டு அமைப்பின் தலைமைச் செயற்குழு; the chief executive committee of a joint forum. 2. ஆட்சிக்குழு; syndicate.</p> <p>[பெரும் →பேர் + அவை.]</p> <p>பேரளவு pēr-alavu, பெ.(n.) 1. பேரறிவு; great wisdom. 2. பெருஞ்சிறப்பு; great respect. 3. பெருமளவு; large quantity.</p> <p>[பெரு →பேர் + அளவு.]</p> <p>பேற்றநூல் pēra-nūl, பெ.(n.) திருமறைநூல்; moral instruction book.</p> <p>[பெரு →பேர் + அறநூல்.]</p> <p>பேறநெறி perara-neri, பெ.(n.) நயன்மைநெறி; moralethics.</p> <p>[பெரு → பேர் + அறம் + நெறி]</p> <p>பேரறிவாளன் pēr-arivāḷan, பெ.(n.) உயர்ந்த அறிவுடையவன்; person of mature understanding, wise man.</p> <p>[பெரு →பேர் + அறிவாளன்.]</p> <p>பேரறிவு¹ pēr-arivu, பெ.(n.) தீமை செய்தார்க்கும் தீமை செய்யாதிருக்கும் நல்லறிவு; good-sense.</p> <p>[பெரு→பேர் + அறிவு.]</p> <p>பேரறிவு² pēr-arivu, பெ.(n.) 1. பகுத்தறிவு; sense of discrimination. 2. நூலறிவு; divine knowledge; spiritual knowledge. 3. மூதறிவு; uncommon mental powers, high mental attainments; great wisdom.</p> <p>[பெரு→பேர் + அறிவு.]</p> <p>பேராசிரியர்¹ pēr-āṣiriyar, பெ.(n.) தொல்காப்பியத்திற்கும் திருக்கோவையார்க்கும் உரையிட்ட ஆசிரியர்; a commentator of Tolkāppiyam and Tiru-k-kōvaiyār.</p> <p>[பெரு→பேர் + ஆசிரியர்.]</p> <p>பேராசிரியர்² pēr-āṣiriyar, பெ.(n.) பல்கலைக் கழகங்களிலும் கல்லூரிகளிலும் பணியாற்றும் உயர்நிலை பதிவு பெற்ற ஆசிரியர்; professor.</p> <p>[பெரு(மை) →பேர் + ஆசிரியர்.]</p> <p>பேராசை pēr-āṣai, பெ.(n.) 1. பெருவிருப்பம்; intense desire. 2. மிக்க பொருளாசை; avarice.</p>	<p>[பெரு→பேர் + ஆசை.]</p> <p>பேராட்டி pēr-aṭṭi, பெ.(n.) பெருமையுடையவள்; lady of eminence.</p> <p>[பெரு→பேர் + ஆட்டி. 'ஆட்டி' பெ.பா.ஈறு.]</p> <p>பேராண்டு pēr-āṇḍu, பெ.(n.) அறுபது ஆண்டு கொண்ட காலம்; jupiter cycle of 60 years.</p> <p>[பெரு→பேர் + ஆண்டு. யாண்டு→ ஆண்டு.]</p> <p>பேராண்மை¹ pēr-āṇmai, பெ.(n.) வினைத்திறம் (வல்லமை); manly strength.</p> <p>[பெரு→பேர் + ஆண்மை.]</p> <p>பேராண்மை² pēr-āṇmai, பெ.(n.) 1. மிக்க வீரம்; great valour or prowess; heroism. 2. மானம்; honour. 3. அரிய வீரச் செயல்; heroic exploit, feat of arms.</p> <p>[பெரு→பேர் + ஆண்மை.]</p> <p>பேராயம் pēr-āyam, பெ.(n.) எண்பேராயம்; the eight groups of retinues.</p> <p>[பெரு→பேர் + ஆயம்.]</p> <p>பேரார்வம் pēr-ārvam, பெ.(n.) மிகு விருப்பம்; burning desire.</p> <p>[பெரு→பேர் + ஆர்வம்.]</p> <p>பேராரம் pēr-āram, பெ.(n.) முத்தாலான அணிகலவகை; a large necklace of pearls.</p> <p>[பெரு (மை) → பேர் + ஆரம்.]</p> <p>பேராவல் pēr-āval, பெ.(n.) வேணாவா; earnest desire.</p> <p>[பெரு→பேர் + ஆவல்.]</p> <p>பேராளர் pēr-āḷar, பெ.(n.) 1. பெருமையுடையவர்; renowned personage. 2. பல பெயர்களைப் பெற்றவர்; one who bears several names. 3. கருத்தரங்குகளில் பங்குபெறுபவர்; deligate.</p> <p>[பெருமை + ஆளர்.]</p> <p>பேராளி pēr-āḷi, பெ.(n.) 1. ஒருவன் பெயரைக் கொண்டவன்-வள்; namesake. 2. புகழ் வாய்ந்தவன்-வள்; famous person.</p> <p>[பெருமை + ஆளி. 'இ' வினை முதலீறு.]</p> <p>பேராறு pēr-āru, பெ.(n.) 1. மலையிற் பிறந்து கடலில் நேரே கலக்கும் நீரோட்டம்; river rising in a mountain and emptying into a sea. 2. மேல்கடலிற் கலக்கும் ஓர் ஆறு; a river flowing west-wards from the western ghats. 3. கிருட்டிணா நதி; the river krisṇā.</p>
---	--

[பெரு →பேர் + ஆறு.]
 பேரி pēri, பெ.(n.) 1. முரசு; kettle-drum. 2. பறை; drum.
 [பெரு →பேர்→பேரி.]
 பேரிகை pērigai, பெ.(n.) 1. முரசு; kettle-drum. 2. பறை; drum.
 [பேரி→பேரிகை.]
 பேரிடர் pēriḍar, பெ.(n.) பெருந்துன்பம்; great trouble.
 [பெரு →பேர் + இடர்.]
 பேரிடி pēriḍi, பெ.(n.) 1. பெரிய அளவில் வானத்தில் ஏற்படும் இடி; big thunder. 2. எதிர்பாராத துன்பம்; unexpected trouble.
 [பெரு →பேர் + இடி.]
 பேரியல் pēr-iyal, பெ.(n.) பெருந்தன்மை; noble character.
 [பெரு →பேர் + இயல்.]
 பேரியல்பு pēr-iyalbu, பெ.(n.) கெழுதகைமை; good manner.
 [பெரு →பேர் + இயல்பு.]
 பேரிரக்கம் pēr-irakkam, பெ.(n.) கழிவிரக்கம்; repentance.
 [பெரு →பேர் + இரக்கம்.]
 பேரிலக்கம் pēr-ilakkam, பெ.(n.) முழுவெண்; integer, whole number.
 [பெரு →பேர் + இலக்கம்.]
 பேரிழப்பு pēr-iḷappu, பெ.(n.) மிகுந்த இழப்பு; great loss.
 [பெரு →பேர் + இழப்பு - பேரிழப்பு.]
 பேரிளம்பெண் pēriḷampēn, பெ.(n.) 1. எழுவகைப் பருவ மகளிருள் முப்பத்திரண்டு அகவைக்கு மேல் நாற்பது அகவை வரையுள்ள பெண்; women between the ages of 32 and 40. 2. முப்பதுக்கு மேல் ஐம்பத்தைந்து வரை அகவையுள்ள பெண்; women between the ages of 30 and 55.
 [பெரு →பேர் + இளம் + பெண்.]
 பேரிளமை pēriḷamai, பெ.(n.) 1. இளமைத் தொடக்கம்; early period of youthfulness. 2. இளமை - முதுமை இடைப்பட்ட அகவை; middle age.
 [பெரு →பேர் + இளமை.]
 பேரின்பம் pēr-iṅbam, பெ.(n.) 1. மேலான இன்பம்; supreme bliss. 2. வீட்டின்பம்; heavenly bliss, salvation.
 [பெரு →பேர் + இன்பம்.]
 பேருதவி pēr-udavi, பெ.(n.) பெருநன்றி; help in dire distress,

great farour.
 [பெரு →பேர் + உதவி.]
 பேருந்து pēr-undu, பெ.(n.) பலரும் அமர்ந்து செல்வதற்கான பெரிய சாலை ஊர்தி; big road traveled vehicle with more passengers.
 [பெரு →பேர் + உந்து.]
 பேருரியோன் pēr-uriryōn, பெ.(n.) தோல்வினைஞன்; cobbeer.
 [பெரு →பேர் + உரியோன் → பேருரியோன்.]
 பேருறக்கம் pēr-urakkam, பெ.(n.) 1. பெருந்தூக்கம்; sound sleep. 2. இறப்பு; death.
 [பெரு →பேர் + உறக்கம்.]
 பேரூர் pēr-ūr, பெ.(n.) 1. நகரம்; city. 2. மருத நிலத்தூர்; large town in an agricultural tract. 3. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்து அமைந்த சிவன் கோயில்; a sivan shrine in coimbatore District.
 [பெரும் + ஊர் →பேரூர்.]
 பேரெடு-த்தல் pēr-eḍu-,4 செ.கு.வி.(v.i.) புகழ்பெறுதல்; to become famous.
 [பெரு →பேர்+எடு-.]
 பேரேடு pēr-eḍu, பெ.(n.) வகைப்படுத்தப்பட்ட கணக்கு ஏடு; ledger.
 [பெரு →பேர் + ஏடு.]
 பேரொளி pēroḷi, பெ.(n.) 1. மிகுந்த ஒளி; great light, lustre. 2. சூயிறு; sun. 3. திங்கள்; moon. 4. கடவுள்; god, as the supreme light.
 [பெரு →பேர் + ஒளி.]
 பேழ் pēḷ, பெ.(n.) பெருமை; largeness, rastness
 [பிள் (பெல்) →பேழ். மு.தா. (பக்.216)]
 பேழ்கணி-த்தல் pēḷkani-,4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அஞ்சுதல்; to be afraid. 2. கண்மூடுதல்; to close one's eyes, as in sleep. 3. மருண்டு விழித்தல்; to stare in fear.
 [பிள் (பெல்) →பேழ் + கணி-.]
 பேழை¹ pēḷai, பெ.(n.) பெருமை; largeness.
 [பேழ் + ஐ.]
 பேழை² pēḷai, பெ.(n.) 1. பெட்டி; chest, box, coffer, ark. 2. கூடை; basket.
 [பேழ் → பேழை.]
 பேறு pēru, பெ.(n.) 1. பெறுகை; receiving, obtaining.

2. அடையத்தக்கது; anything worth obtaining. 3. ஊதியம்; profit, gain. 4. அருட்கொடை; boon, blessing. 5. நன்கொடை; gift, prize, reward. 6. பயன்; advantage, benefit, result. 7. தகுதி; worth, merit, desert. 8. மகப்பெறுகை; childbirth. 9. முகத்தலவையில் ஒன்றைக் குறிக்கும் சொல்; term meaning 'one' in measuring out grains. 10. புகழ், கல்வி, வலி, வெற்றி, நன்மக்கள், பொன், நெல், நல்லூழ், நுகர்ச்சி, அறிவு, அழகு, பெருமை, இளமை, துணிவு, நோயின்மை, வாழ்நாள் ஆகிய பதினாறு வகைப்பட்ட செல்வம்; acquisition, of which there are 16, viz, pugaḷ, kalvi, verri, naṅ-makkaḷ, poṅ, nel, nallū, nugarcci, arivu, aḷagu, perumai, ilamai, tunivu, nōy-iṅmai, vāḷṅā. 11. செல்வம்; wealth. 12. நல்லூழ்; good fortune. 13. நிலப்பயன் வகை; a kind of land tenure. 14. இரை; prey, food.

[பெறு→பேறு.]

பேறுகாலம் pēru-kālam, பெ.(n.) மகப்பெறுங்காலம்; time of parturition or delivery.

[பேறு + காலம்.]

பேனன் pēṅaṅ, பெ.(n.) 1. கதிரவன்; sun. 2. திங்கள்; moon.

பை

பை¹-த்தல் pai-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பசுமையாதல்; to become green or greenish. 2. விளங்குதல்; to look bright.

[பசு →(பசி)→ (பயி)→ பை→ பை. (மு.த.ப.45)]

பை²-த்தல் pai-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. விரித்தல்; to spread the hood, as a cobra. 2. சினங்கொள்ளல்; to be angry. 3. பொங்குதல்; to be tumultuous, as the sea. 4. மிகுதல்; to be excessive.

[பை →பை-த்தல்.]

பை³ pai, பெ.(n.) 1. பசுமை; greenness, freshness. 2. நிறம்; colour. 3. இளமை; youth. 4. அழகு; beauty. 5. உடல்வலி; strength, vigour.

[பசு →(பசி)→ (பயி)→ பை→ பை. (மு.த.ப.45).]

பை⁴ pai, பெ.(n.) 1. துணி, தோல் முதலியவற்றால் அமைந்த கொள்கலம்; sack, purse, satchel. 2. பாம்புப் படம்; hood of a cobra. 3. சிறுநீர்ப்பை முதலிய உடலுள்ளூறுப்பு; bladder, duct, pouch, as in animal bodies.

பைங்கண் paiṅgaṅ, பெ.(n.) 1. குளிர்ந்த கண்; tender eye. 2. பசியவுடம்பு; tender body. 3. சினத்தால் பசிய கண்; eye fuming with anger. 4. பச்சென்ற விடம்; fresh,

green spot.

[பை = பசுமை, இளமை, மென்மை. பசுமை →பை + கண்.]

பைங்கிளி pai-ṅ-kilī, பெ.(n.) 1. பச்சைக்கிளி; parrot with green plumage. 2. அழகிய இளம் பெண்; young, beautiful lady.

[பசுமை → பை + கிளி.]

பைங்குலைத்தாரு pai-ṅ-kulai-tāru, பெ.(n.) இளநீர்க்குலை; cluster of tender coconut.

[பசுமை → பை + குலை + தாரு.]

பைங்கூழ் pai-ṅ-kūḷ, பெ.(n.) 1. இளம்பயிர்; tender crops. 2. விளைநிலம்; cultivated land. 3. நோய்; disease.

[பசுமை →பை + கூழ்.]

பைதல் paidal, பெ.(n.) 1. இளையது; that which is young or small. 2. சிறுவன்; boy. 3. துன்பம்; sorrow, affliction. 4. குளிர்; cold, chilliness.

[பசுமை → பை → பைதல்.]

பைது paidu, பெ.(n.) 1. பசுமை; greenness, freshness. 2. ஈரம்; moisture, dampness.

[பசுமை → பை → பைது.]

பைய paiya, கு.வி.எ.(adv.) மெல்ல; by degrees slowly; softly, gently.

[பை = பசுமை, இளமை, மென்மை. பை → பைய = மெல்ல.]

பையல் paiyal, பெ.(n.) 1. சிறுவன்; boy, little, fellow. 2. தகுதியற்றவன்; unworthy, mean fellow.

[பை → பையல்.]

பையன் paiyaṅ, பெ.(n.) மகன்; son.

[பை → பையல் →பையன்.]

பையா-த்தல் paiyā-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வருந்துதல்; to be distressed, to suffer pain. 2. அச்சந் தோற்றுதல்; to show signs of fear.

[பை → பையா →பையா-த்தல்.]

பையாப்பு paiyāppu, பெ.(n.) துன்பம்; distress, suffering.

[பை → பையா →பையாப்பு.]

பையுள் paiyuḷ, பெ.(n.) 1. நோய்; disease. 2. துன்பம்; suffering. 3. சிறுமை; poverty, adversity. 4. மயக்கம்; confusion.

[பை → பையுள்.]

பையெனல் pai-y-eṅal, பெ.(n.) 1. மெதுவாதற்குறிப்பு; being slow or gentle. 2. ஒளிமழுங்குதற்குறிப்பு; being dim, dull.

3. வருந்தற் குறிப்பு; being distressed.

[பை + எனல்.]

பைவாதல் pai-vātal, பெ.(n.) துன்புறுத்தல்; to be distressed.

பொ

பொ¹(ள்)-த்தல் po-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.)துளைத்தல்; to perforate, puncture, make a hole or opening.

[புள் → பொள் → பொள்ளல் → பொய்தல் = துளைக்கக்கூடுதல். பொய்தல் → பொத்தல்.]

பொ²-த்தல் po-, 5 செ.கு.வி.(v.i.)கொப்புளித்தல்; to be blistered.

பொக்கணி pokkani, பெ.(n.) 1. தவசம் முதலியன குத்தும் உரல்; rice mortar. 2. விரிந்த தொப்புள்; large, open navel. 3. நீர்மக் கலம்; a kind of drinking vessel.

பொக்கம்¹ pokkam, பெ.(n.) 1. பொய்; lie, false hood. 2. வஞ்சகம்; deceit. 3. குற்றம்; fault.

[பொய் → பொக்கு → பொக்கம்.]

பொக்கம்² pokkam, பெ.(n.) 1. மிகுதி; abundance. 2. உயரம்; eminence, height. 3. பொலிவு; bloom, splendour. 4. அச்சம்; awe.

[பொங்கு → பொக்கம்.]

பொக்கு pokku, பெ.(n.) 1. மரப்பொந்து; hollow in a tree. 2. குற்றம்; defect, fault, blemish. 3. உள்ளீடு முற்றாத தவசம்; imperfectly matured grain. 4. தவச நொறுங்கு; grit.

[பொல் → பொக்கு.]

பொக்கை pokkai, பெ.(n.) மோர்க்கூழ்; porridge.

[புற்கை → பொக்கை.]

பொங்கம் poṅgam, பெ.(n.) 1. மிகுதி; increase, abundance. 2. மகிழ்ச்சி; exultation, joy. 3. ஒழுங்கு; accuracy, regularity. 4. நெற்றி; forehead. 5. நறுமணம்; fragrance. 6. பொலிவு; bloom, splendour.

தெ. பொங்கு.

[பொங்கு → பொங்கம்.]

பொங்கர் poṅgar, பெ.(n.) 1. மரக்கொம்பு; branch of a tree. 2. மலை; hill, mountain. 3. சோலை; grove. 4. இலவு; red-flowered silk cotton tree. 5. வாடற்பூ; faded flower.

[பொங்கு → பொங்கர்.]

பொங்கல் poṅgal, பெ.(n.) 1. பொங்குகை; boiling, bubbling, leaping. 2. கடுஞ்சினம்; violent anger. 3. மிளகு, சீரகம், உப்பு, நெய் முதலியன கலந்து அட்ட பொங்கல்; a preparation of boiled rice seasoned with salt, pepper, cumin seeds and ghee. 4. ஞாயிறு சுறவ வோரையிற் செல்லும் நாளான சுறவ(தை)த் திங்கள் முதல் நாளன்று ஞாயிறுபோற்றி வழிபட்டு அதற்குப் பொங்கல் படையலிட்டுச் செய்யும் திருவிழா; solar festival; when the sun enters Carpicorn and Takes a northward course, being the first day of the month tai, when Pongal is prepared as an offering. 5. உயர்ச்சி; height. 6. பருமை; largeness. 7. மிகுதி; fulness, excess. 8. கள்; toddy. 9. பொலிவு; bloom, splendour.

க. பொங்கலு

[பொங்கு → பொங்கல்.]

பொங்கு-தல் poṅgu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. காய்ந்து கொதித்தல்; to boil up, bubble up by heat. 2. கொந்தளித்தல்; to foam and rage, as the sea. 3. மிகுதல்; to increase. 4. பருத்தல்; to expand. swell, as with joy. 5. மேற்கிளர்தல்; to shoot up. 6. ஊக்கம் கொள்ளுதல்; to be elated, spirited. 7. வெகுளுதல்; to burst in anger. 8. செருக்குதல்; to be haughty. 9. நுரைத்தெழுதல்; to ferment, effer vesce. 10. விளங்குதல்; to be bright, attractive. 11. மயிர் சிலிர்த்தல்; to stand on end, as hair or mane. 12. வீங்குதல்; to be swollen, as a boil or sore. 13. விரைதல்; to be swift, rapid. 14. துள்ளுதல்; to jump, leap. 15. கண் சூடுகொள்ளுதல்; to be inflamed, as eyes. 16. உயர்தல்; to rise, grow high. 17. செழித்தல்; to a bound, flourish; to be fruitful. 18. ஒலித்தல்; to sound, roar, to cook.

தெ., க. பொங்கு; ம. பொங்குக.

பொச்சா-த்தல் pocca-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மறத்தல்; to forget. 2. இகழ்தல்; to deride, ridicule.

பொச்சாப்பு poccaṅṅpu, பெ. (n.) 1. மறதி; forgetfulness. 2. பொல்லாங்கு; badness, evil, wickedness. 3. குற்றம்; fault. 4. உறுதியின்றி மனநெகிழ்ந்திருக்கை; instability of mind.

[பொச்சா → பொச்சாப்பு.]

பொச்செரிப்பு pocceri-p-pu, பெ.(n.) பொறாமை; jealousy.

[பொக்கம் → பொச்சம் → பொச்ச = குற்றம். பொச்ச + எரிப்பு.]

பொச்சை¹ poccai, பெ.(n.) 1. காடு; forest, copse. 2. கரிகாடு; burnt jungle. 3. சிறுமலை; hillock. 4. மலை; hill mountain. 5. புழுக்கூடு; nest of insects.

[பொற்றை → பொச்சை.]

பொச்சை² poccāi, பெ.(n.) குற்றம்; fault.

[பொச்சம் → பொச்சை.]

பொசி-தல் poṣi-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கசிதல்; to ooze out, percolate. 2. வடிதல்; to flow freely, as tears, milk, stream. 3. செய்தி வெளியாதல்; to leak out, as a report or secret. 4. மனமுருகுதல்; to melt, be softened, as the heart in benevolence.

[பொசி → பொசி-தல்.]

பொசி²-த்தல் poṣi-, 4 செ.கு.ன்றாவி.(v.t.) 1. உட்கொள்ளுதல்; to eat, feed on. 2. வினைப்பயன் எதிர்கொள்ளுதல்; to experience, as the fruits of past actions.

[புசி → பொசி-.]

பொசிவு poṣivu, பெ.(n.) 1. நெகிழ்வு; ductility. 2. கசிவு; oozing, issuing gently.

[பொசி → பொசிவு.]

பொசுக்கு-தல் poṣukku-, 5 செ.கு.ன்றாவி. (v.t.) 1. சாம்பலாக எரித்தல்; to burn to ashes. 2. வெதுப்புதல்; to scorch, burn, as the sun. 3. தீயில் வாட்டுதல்; to singe, toast. 4. துன்பப்படுத்துதல்; to persecute, afflict.

[பொசுங்கு → பொசுக்கு.]

பொசுக்கெனல் poṣukkenal, பெ.(n.) விரைவுக்குறிப்பு; suddenness, quickness.

[பொசுக்கு + எனல்.]

பொசுங்கல் poṣuṅgal, பெ.(n.) 1. கருகினது; that which is signed, scorched or burnt. 2. மந்தன்; one who speaks or acts with hesitation. 3. வலுவற்றவன்; weak, insignificant person. 4. சிறுதூற்றல்; slight drizzling.

[பொசுங்கு → பொசுங்கல்.]

பொசுங்கு¹-தல் poṣuṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. எரிக்கப் படுதல்; to burn, to be consumed, as hair, paper. 2. காய்தல்; to be scorched slightly, as grain. 3. வாட்டப் படுதல்; to be signed, toasted. 4. அழிவுறுதல்; to be ruined.

[பொசு → பொசுங்கு-.]

பொசுங்கு²-தல் poṣuṅgu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) இணங்குதல்; to be united, to agree.

பொசுபொசு-த்தல் poṣu-poṣu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கழுக்கம் பேசுதல்; to whisper, murmur in secret. 2. மெதுவாகக் கசிதல்; to ooze out slowly. 3. எரிச்சலுண்டாகும்படி

அடிக்கடி பேசுதல்; to be unfortunate. 4. மழை துளித்தல்; to drizzle.

பொட்ட potṭa, கு.வி.எ.(adv.) 1. விரைவாக; suddenly, swiftly. 2. முழுதும்; entirely.

பொட்டணம் potṭanam, பெ.(n.) 1. சிறுமூட்டை; small bundle, parcel. 2. ஒத்தமரிடும் சீலைப்பந்து; bundle of drugs, leaves, etc. tied in a piece of cloth and used in fomentation.

தெ. பொட்டணமு; க. பொட்டண.

[பொட்டலம் → பொட்டணம்.]

பொட்டல் potṭal, பெ.(n.) 1. பாழிடம்; barren or arid tract, waste land. 2. திறந்த வெளியிடம்; open space. 3. தலை வழக்கை; baldness.

[பொட்டு → பொட்டல்.]

பொட்டி-த்தல் potṭi-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) திறத்தல்; to open.

[பொள் → பொட்டு → பொட்டி-]

பொட்டு potṭu, பெ.(n.) 1. நெற்றியிலிடும் வட்டக்குறி; round mark, red white or black, worn on the forehead. 2. பொன்னாற் செய்த ஒருவகைத் தாலி; gold ornament in the shape of small metal cups strung together and worn round the neck. 3. ஒருவகையணி; a kind of jewel. 4. கன்னத்தின் மேற்பொருத்து; temple of the head. 5. சிறுமை; trifle. 6. வட்டவடிவான குறி; dot, spot, mark. 7. துளி; drop. 8. புழு; worm. 9. பூச்சி வகை; moth. 10. ஒன்று என்னும் எண்ணைக் குறிக்கும் புள்ளி; dot, representing one. 11. தகுதியின்றிப் பிறரை ஏமாற்றிப் பெறும் நன்மதிப்பு; repute or esteem obtained by imposing on others. 12. நுழைவழி; hole or opening to creep through; as in a hedge.

தெ., க. பொட்டு

[பொள் + து = பொட்டு.]

பொட்டுக்கட்டுதல் potṭu-k-kattutal, பெ. (n.) தேவகணிகையாகக் கோயிற்குரிமையாக்கும் பெண்ணுக்குத் தாலிகட்டுஞ் சடங்கு; ceremony of dedicating a dancing girl to a temple by tying the marriage badge round her neck.

[பொட்டு + கட்டுதல்.]

பொட்டுக்குலைதல் potṭu-k-kulaital, பெ. (n.) மதிப்பிழத்தல்; to lose honour or esteem.

[பொட்டு + குலைதல்.]

பொட்டெழுதல் pottelutal, பெ. (n.) அழிவுறுதல்; to be ruined; to crumble to dust.

[பொட்டு + எழு-தல்.]

பொட்டெனல் pottenal, பெ.(n.) விரைவுக் குறிப்பு; expr. signifying quickness, suddenness, agility.

[பொட்டு + எனல்.]

பொடி¹-தல் podi-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தூளாதல்; to be broken to pieces, as rice; to become pulverised. 2. தீய்தல்; to be blighted, as grain. 3. ஒளி மழுங்குதல்; to lose brightness. 4. கெடுதல்; to perish; to be destroyed. 5. சினங்கொள்ளுதல்; to be angry.

பொடி²-த்தல் podi-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. துகளாக்குதல்; to pulverises reduce to dust or powder. 2. கெடுத்தல்; to spoil, destroy. 3. தோற்றுவித்தல்; to produce.

பொடி³ podi, பெ.(n.) 1. தூள்; powder. 2. புழுதி; dust. 3. பூந்தாது; pollen of flowers. 4. மூக்குத்தூள்; snuff. 5. சொக்குப்பொடி; magical powder. 6. மாழைகளைப் பற்ற வைக்கும் பொடி; solder metallic cement. 7. சாம்பல்; ash. 8. திருநீறு; sacred ashes. 9. சிறிய துண்டு; anything small or minute; particle; fragment. 10. சிறியது; that which is small. 11. சிறுமணி; small gem. 12. சிறுபிள்ளை; little child.

பொடிமட்டை podi-mattai, பெ.(n.) மூக்குத் தூள் வைக்கும் வாழைப்பட்டைக் கூடு; dried rind, as of plantain folded for keeping snuff.

[பொடி + பட்டை → மட்டை.]

பொடிவு podivu, பெ.(n.) 1. சிதைவு; anything broken. 2. வசவு; cursing.

[பொடி + பொடிவு.]

பொடிவை-த்தல் podi-vai-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மாழைகளைப் பற்ற வைத்தல்; to solder with metallic powder. 2. சூழ்ச்சியாகப் பேசுதல்; to speak cunningly or decritfully. 3. கோட்சொல்லுதல்; to calumniate, slander.

[பொடி + வை-த்தல்.]

பொடுகு podugu, பெ.(n.) 1. தலைச்சுண்டு; scurf, dandruff, scall on the head. 2. சிறுமை; smallness. 3. பூடு வகை; a shrub.

[பொடிகு → பொடுகு.]

பொத்தகம் pottagam, பெ.(n.) 1. சித்திரப்படாம்; painted cloth. 2. புத்தகம்; book. 3. நிலக்கணக்கு; land register.

[பொருத்து → பொத்து → பொத்தகம்.]

பொத்து¹-தல் pottu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. புதைத்தல்; to bury. 2. வாய், கண், காது முதலியவற்றை மூடுதல்; to cover, close as the mouth, eyes or ears with the fingers or otherwise. 3. விரல் மடக்கி உள்ளங்கையை மூடுதல்; to close the fingers together. 4. தைத்து மூட்டுதல்; to mend, patch, botch as baskets an bags. 5. தைத்தல்; to stitch. 6. மறைத்தல்; to hide, conceal. 7. அடித்தல்; to beat. 8. தீ மூட்டுதல்; to light, as a fire. 9. மாலை கட்டுதல்; to tie, string together, as a wreath. 10. கற்பனை செய்தல்; to invent, imagine.

[புல் → பொல் → பொத்து-.]

பொத்து²-தல் pottu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கலத்தல்; to mix. 2. நிறைதல்; to be filled.

க., ம. பொத்து.

[புல் → பொல் → பொரு → பொருத்து → பொத்து-.]

பொத்து³ pottu, பெ.(n.) 1. மூடுகை; covering, stopping, closing up. 2. அடைப்பு; block. 3. பொத்தல்; 4. பொந்து; hole, rat-hole, small cavity, hollow in a tree. 5. வயிறு; stomach. 6. தவறு; fault, defect, blemish. 7. தீயொழுக்கம்; evil, crime, immorality. 8. பொய்; falsehood, lie. 9. பல்வி; lizard.

[புல் → பொல் → பொத்து.]

பொத்துப்படு-தல் pottu-p-padu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தவறுதல்; to fail. 2. நோக்கம் கைகூடாது தீமை பயத்தல்; to miscarry and result in evil.

[புல் → பொல் → பொத்து + படு - பொத்துப்படு-.]

பொதி¹-தல் podi-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) நிறைதல்; to be full, as in leaning.

[பொத்து → பொத்தி → பொதி-.]

பொதி²-தல் podi-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சேமித்தல்; to store up, treasure up. 2. உள்ளடக்குதல்; to contain, hold. 3. மறைத்தல்; to hide, conceal, cover up. 4. பிணித்தல்; to tie up, as a bundle. 5. கடைப்பிடித்தல்; to maintain follow, act up to.

[பொத்து → பொத்தி → பொதி-.]

பொதி³ podi, பெ.(n.) 1. நிறைவு; fullness, perfection. 2. மூட்டை; pack, bundle; load, as for a beast; parcel tied in a cloth. 3. பலபண்டம்; miscellaneous

goods. 4. செல்வம்; treasure. 5. சொற்பயன்; meaning of a word. 6. ஒருவகை நிறையளவு; pack-load, a measure of weight varying with the locality. 7. 3 அல்லது 4 அடியுள்ள நீர்மப் பொருளளவு வகை; a liquid measure of 3 or 4 c.ft. 8. 2640 சதுர அடிகொண்ட நிலவளவு வகை; a superficial measure of land, 2,640 sq.yards. 9. பிணிப்பு; tie, fastening. 10. கட்டுச்சோறு; boiled rice tied up for a journey; viaticum. 11. தொகுதி; collection. 12. அரும்பு; flower bud. 13. கொத்து; cluster. 14. முளை; tender shoots, as of paddy. 15. உடல்; body. 16. தவிடு; bran. 17. கரிகாடு; burnt jungle. 18. மூங்கில் முதலியவற்றின் பட்டை; bark, as of bamboos. 19. குடையோலை; o-la basket used as a cup in eating and drinking. 20. ஆவு முதலியவற்றின் மடி; vadder. 21. பருமன்; stoutness. 22. ஓலைக்குடை; umbrella made of palm leaves.

[பொது → பொதி. (வே.க.பக்.78)]

பொதிமாடு podi-māḍu, பெ.(n.) மூட்டை சுமக்கும் எருது; pack bull.

[பொதி + மாடு.]

பொதிர்¹-தல் podir-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வீங்குதல்; to swell. 2. மிகுதல்; to increase, about. 3. நடுங்குதல்; to tremble. 4. அஞ்சுதல்; to be afraid.

[பொதி → பொதிர் → பொதிர் தல். (வே.க.பக்.78)]

பொதிர்²-த்தல் podir-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. குத்துதல்; to pierce. 2. முறித்தல்; to break, break off.

[புள் → பொள் → பொது → பொதிர் → பொதிர் த்தல்.]

பொதிர்³-த்தல் podir-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) பருத்தல்; to well, increase in size, became large.

[பொதி → பொதிர் → பொதிர் த்தல். (வே.க.பக்.79)]

பொதிர்வு podirvu, பெ.(n.) 1. நடுக்கம்; trembling. 2. அச்சம்; fear, dread.

[பொதிர் → பொதிர்வு.]

பொதிவை - த்தல் podi-vai-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. புதையல் வைத்தல்; to keep a treasure underground. 2. நெற்பயிர் முதலியன காய்பிடிக்கம் பருவமாதல்; to be big with grains, as standing crop.

[பொதி + வை-.]

பொது¹-தல் podu-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) துளைபடுதல்; to be perforated.

பொது²-த்தல் podu-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. துளைத்தல்; to bore. 2. முள் முதலியன பாய்தல்; to pierce, prick.

[பொது → பொது-த்தல்.]

பொது³ podu, பெ.(n.) 1. பொதுமையானது; that which is common or shared by many; generality, opp. to cirappu. 2. சிறப்பின்மை; lack of distinction. 3. இயல்பானது; that which is ordinary or general. 4. வழக்கமானது; that which is usual or natural. 5. நடுவுநிலை; neutrality. 6. ஒப்பு; likeness, equality. 7. குறிப்பான பொருளின்மை; vagueness. 8. வெளிப்படையானது; that which is public. 9. மன்று; public place, assembly. 11. தில்லையம்பலம்; the hall in the temple at chidambaram.

ம. பொது; தெ. பொது (பொத்து).

[புது → பொது. (வே.க.பக்.78)]

பொதுஅறிவு podu-arivu, பெ.(n.) 1. பகுத்தறிவு; common sense. 2. உலக நடப்பியல் பற்றிய அறிவு; general knowledge.

[பொது + அறிவு.]

பொதுக்கு - தல் podukku-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. விலக்குதல்; to omit, leave out. 2. மறைத்தல்; to conceal. 3. கவர்தல்; to embezzle.

[புதுக்கு → பொதுக்கு-.]

பொதுக்குழு podu-k-kuḷu, பெ.(n.) 1. பொதுத் திட்டமிடல் குழு; group of common estimate. 2. ஓர் அமைப்பின் உறுப்பினர் கூட்டம்; General body of an organization.

[பொது + குழு.]

பொதுத்தன்மை podu-t-tanmai, பெ.(n.) 1. நடுவு நிலைமை; neutrality. 2. பெரும்பாலும் காணப்படும் குணம்; commonness, generality. 3. உவமைக்கும் அது பயன்படுத்தப்படும் பொருளுக்கும் அமைந்துள்ள பொதுவான இயல்பு; attribute common to uvamāṇam and uvamēyam, as redness to coral and to the lips.

[பொது + தன்மை.]

பொதுநீக்கு - தல் podu-nikku-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பொதுமையை விடுத்தல்; to avoid generality. 2. தனக்கே உரிமையாக்குதல்; to make one's own.

[பொது + நீக்கு-.]

பொதுநோக்கு podu-nōkku-, பெ.(n.) 1. எல்லா ரையும் ஒப்ப நோக்குகை; impartial regard, as of a king.

2. மாறுபாடான பார்வை; indifferent look.
3. பகுத்தறிவு; common sense.

[பொது + நோக்கு.]

பொதுப்படு-தல் podu-p-paḍu, 20 செ.கு.வி.(v.i.)
1. பொதுவாதல்; to be general. 2. ஒப்பாதல்; to agree.

[பொது + படு-]

பொதும்பு podumbu, பெ.(n.) 1. சோலை; grove.
2. குறுங்காடு; shrubby jungle. 3. மரப்பொந்து; hole,
hollow in a tree. 4. குழி; pit. 5. குகை; cave.

[பொது →பொதும்பு.]

பொதுமகள் podu-magal, பெ.(n.) 1. பரத்தை; whore, harlot.
2. இடைக்குலப் பெண்; shepherdess.

[பொது + மகள்.]

பொதுமை podumai, பெ.(n.) 1. இயல்பானது; ordinariness;
superficiality. 2. பொதுவுடைமை; Common property.
3. நன்மை; goodness.

[பொது →பொதுமை.]

பொதுமொழி podu-moḷi, பெ.(n.) 1. சிறப்பில்லாத சொல்;
word or speech not worthy of any regard, platitude.
2. குறிப்பான பொருளில்லாத சொல்; indefinite
speech, vague genetal expression. 3. பொதுப்படையான
சொல்; term of general application. 4. பிரியாது
நின்றவிடத்து ஒரு பொருளும் பிரிந்தவிடத்து
வேறு பொருளும் பயக்கும் சொல்; a word, dearing
in a compound a meaning different from its ordinary sense.

[பொது + மொழி.]

பொதுவறு-தல் podu-v-aṟu-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) ஒருவனுக்கே
உரியதாதல்; to become exclusively one's own.

[பொது + அறு-]

பொதுளு-தல் poduḷu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நெருங்குதல்;
to be thick, close or crowded. 2. நிறைதல்; to be possessed
of, filled. 3. தழைத்தல்; to be luxuriant; to prosper thrive.

தெ. பொத; க. பொதெ.

[பொது →பொதுளு-]

பொந்தி pondi, பெ.(n.) 1. உடம்பு; body. 2. பருமை;
stoutness. 3. மரத்தினாற் செய்த வாள்; wooden sword.

[பொந்து →பொந்தி.]

பொந்து pondu, பெ.(n.) 1. மரப்பொந்து; hole, recess, hollow

in a tree. 2. எலி முதலியவற்றின் வளை; hole in the
ground, as of rat or snake. 3. பல்லி; lizard.

தெ. பொந்த

[பொத்து →பொந்து.]

பொம்மல் pommal, பெ.(n.) 1. பொலிவு; fine appearance. 2.
மிகுதி; abundance, copiousness. 3. பருமன்; size, thickness,
plumpness. 4. கூட்டம்; multitude, as of stars. 5. சோறு;
boiled rice. 6. மகிழ்ச்சி; exultation.

[பெரு →பெருமு →பொருமு →பொம்மல்.]

பொம்மு-தல் pommū-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பொலிதல்; to
excel in appearance. 2. மிகுதல்; to swell.

[பொருமு →பொம்மு-]

பொம்மை¹ pommāi, பெ.(n.) பாவை; puppet, effigy.

க. பொம்பெ.

[போன்மை →பொம்மை.]

பொம்மை² pommāi, பெ.(n.) 1. பிட்டம்; buttocks.
2. கைப்பிடிச்சுவர்; breastwork, parapet.

[பொம்மு →பொம்மை.]

பொய்¹-தல் poy-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பிடுங்கப்படுதல்;
to be pulled out, torn off. 2. துளைக்கப்படுதல்; to be
hollowed.

[புய் →பொய்-]

பொய்²-தல் poy-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) வீழ்த்துதல்; to
fell, throw down.

[புய் →பொய்-]

பொய்³-த்தல் poy-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தவறுதல்; to
fail, as a prediction or omen; to deceive hope, as clouds.
2. தம் செயலினின்று பின்வாங்குதல்; to prove false.
3. கெடுதல்; to go to ruin.

[பொய் →பொய்-த்தல்.]

பொய்⁴-த்தல் poy-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பொய்யாகப்
பேசுதல்; to lie, utter falsehood to make false pretences. 2.
வஞ்சித்தல்; to deceive, cheat.

[பொய் →பொய்-த்தல்.]

பொய்⁵ poy, பெ. (n.) 1. பொய்க்கூற்று; falsehood,
falsity. 2. மருட்சித் தோற்றம்; illusion of the world,

deceptive appearance. 3. போலியானது; sham, that which is counterfeit or false. 4. நிலையாமை; instability. 5. உட்டுளை; tubularity, hole. 6. மரப்பொந்து; hollow or recess in a tree. 7. செயற்கையானது; that which is artificial, as poy-k-kāl. 8. சிறு சிராய்; small slinter.

தெ. பொல்லு; க. புசி; ம. பொய்.

[புய் → பொய்.]

பொய்க்கால் poy-k-kāl, பெ.(n.) 1. விளையாட்டில் கால்களால் ஏறிச் செலுத்தும் கழி; stilt. 2. காலுக்கு மாற்றாக மரத்தால் அமைத்துக் கட்டப்பட்ட போலிக்கால்; wooden leg.

[பொய் + கால்.]

பொய்கை poygai, பெ.(n.) 1. இயற்கையிலுண்டான நீர்நிலை; natural spring or pond. 2. நீர்நிலை; tank.

[பொய் → பொய்கை.]

பொய்ப்பு poyppu, பெ.(n.) உண்மையற்றது; falsification, deception.

[பொய் → பொய்ப்பு.]

பொய்படு-தல் poy-paḍu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பொய்யாதல்; to prove false. 2. பயன் விளையாது அழிந்திடுதல்; to fail of purpose.

[பொய் + படு-தல்.]

பொய்ம்மை poymmāi, பெ.(n.) 1. பொய்; false hood, lie. 2. மாயம்; unreality, illusion. 3. போலி; that which is counterfeit or artificial.

[பொய் → பொய்ம்மை.]

பொய்யாமை poy-y-āmai, பெ.(n.) 1. பொய் சொல்லாமை; being truthful. 2. நடுநிலைமை; impartiality.

[பொய் + ஆ + மை → பொய்யாமை.]

பொய்யாமொழி poy-y-ā-moḷi, பெ.(n.) 1. மெய்யுரை; never-failing word, true word. 2. மறைநூல்; sacred scriptures of the hindus, as the vēdas and the gamās. 3. திருக்குறள்; the kuṛaḷ. 4. தஞ்சைவாணன் கோவை யியற்றிய புலவர்; a poet, author of tañjai-vāṇaṇ-kōvai.

[பொய் + ஆ + மொழி.]

பொரி¹-தல் pori-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பொரியாதல்; to be parched, baked. 2. வறுபடுதல்; to be roasted, fried, as grain. 3. தீய்தல்; to be blackened by fire, singed, scorched or burnt by the sun. 4. விரைவாகப் பேசுதல்; to speak fluently. 5. அலப்புதல்; to blab. 6. உப்பு முதலியன தரையிற்பூத்தல்; to form, as a thin stratum or layer of salt. 7. படிதல்; together, as a coat of dust on the body. 8. மெல்லென ஒலித்தல்; to crack, pop, make slight reports, as musketry. 9. வாணப்பொரி மிகுந்து சொரிதல்; to throw out sparks, as Roman candle or a whirling firebrand. 10. பொருக்கு வெடித்தல்; to be dried up and shrivelled as the skin.

க. புரி.

[பல் → பர் → பரி → பொரி-.]

பொரி²-த்தல் pori-, 4 செ.கு.வ்றாவி.(v.t.) 1. பொரியச் செய்தல்; to fry. 2. வறுத்தல்; to parch, toast, as grain. 3. சிழங்கு சுடுதல்; to bake after roasting on live coals, as yams. 4. அடைகாத்துக் குஞ்சையுண்டாக்குதல்; to hatch, as birds. 5. போக்குதல்; to disperse, remove. 6. தீய்த்தல்; to burn, scorch, as the sun. 7. புனியில்லாமற் சமைத்தல்; to cook without tamarind. 8. குறைந்தவிலைக்கு விற்ப்பு; to sell at a low price.

[பொரி → பொரி-த்தல்.]

பொரி³ pori, பெ.(n.) 1. பொரிக்கப்பட்டது; a fry, anything fried. 2. பொரிகறி; fried curry. 3. பொரிந்த நெல் முதலியன; parched grain or pulse. 4. கரிந்தகாடு; jungle burnt. 5. எருமைக்கன்று; calf of buffalo. 6. நன்றாகச் சமைக்காத சோறு; badly cooked food.

க. புரி; ம. பொரி.

[பல் → பர் → பரி → பொரி.]

பொரு¹-தல் poru-, 1 செ.கு.வி.(v.i.) 1. போர் செய்தல்; to fight, contend in warfare, engage in battle. 2. சூதாடுதல்; to play games of chance. 3. மாறுபடுதல்; to compete, vie with, strive against. 4. வீசுதல்; to blow, as the wind.

[பல் → பொல் → பொரு- (வே.க.தொகுதி 3. பக்.67)]

பொரு²-தல் poru-, 1 செ.கு.வ்றாவி.(v.t.) 1. தடவதல்; to play, as a lute. 2. கடைதல்; to churn. 3. ஒப்பாதல்; to resemble. 4. தாக்குதல்; to come in collision with, dash against, as waves. 5. முட்டுதல்; to reach, extend. 6. பொருந்துதல்; to join, unite, combine. 7. பெருக்குதல்; to multiply.

[பல் → பொல் → பொரு- (வே.க.தொகுதி 3. பக்.67)]

பொரு³ poru, பெ.(n.) 1. உவமை; simile. 2. ஒப்பு; equality. 3. எதிர்த்தடை; obstacle.

பொருக்கு porukku, பெ.(n.) 1. பருக்கை; grain of boiled rice. 2. சேறு முதலியன உலரும்போது மேலே காய்ந்தெழும்பும் ஏடு; flake, skin, thin layer that peels off, scale. 3. மரப்பட்டை; bark.

[பல்→பரு→பருக்கு →பொருக்கு.]

பொருகு porugu, பெ.(n.) சோறு; boiled rice.

[பொருக்கு→பொருகு.]

பொருட்குற்றம் poruḷ-kurram, பெ.(n.) செய்யுளின் பொருளில் உண்டாம் பிழை; impropriety or blemish in the meaning of verse.

[பொருள் + குற்றம்.]

பொருட்சிதைவு poruḷ-cidaivu, பெ.(n.) 1. சொத்து இழப்பு; injury, loss of property. 2. சொல் கால வேறுபாட்டாற் கருத்தில் மாறுகை; change in the meaning of a word in course of time.

[பொருள் + சிதைவு.]

பொருட்படு-தல் poruḷ-paḍu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) பயன்படுதல்; to be useful.

[பொருள் + படு-தல்.]

பொருட்படுத்து-தல் poruḷ-paḍuttu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) மதித்தல்; to esteem, make important.

[பொருள் + படுத்து-.]

பொருட்பெயர் poruḷ-peyer, பெ.(n.) 1. பொருளடியாகப் பிறந்த பெயர்ச் சொல்; noun derived from the name of a concrete object. 2. ஒரு பொருளுக்கு உரியபெயர்; name of a thing.

[பொருள் + பெயர்.]

பொருண்முடிவு poruḷ-muḍivu, பெ.(n.) 1. செய்தி முடிவு; termination of a topic. 2. முடிந்த கருத்து; substance of a discourse. 3. பயனிலை; predicate, as completing the sense. 4. பொருள் முற்றிய சொற்றொடர்; complete sentence.

[பொருள் + முடிவு.]

பொருண்மை poruḷ-mai, பெ.(n.) கருத்துப் பொருள்; meaning, purport or subject-matter of a work.

[பொருள் + மை.]

பொருண்மொழி poruḷ-moḷi, பெ.(n.) 1. மெய்யுரை சொல்; truthful utterance. 2. உச்சரிப்பு மந்திரம்; mantra, incantation.

[பொருள் + மொழி.]

பொருத்தம் poruttam, பெ.(n.) 1. பொருந்துகை; fitting, adaptation. 2. தகுதி; propriety. 3. இணக்கம்; harmony, concord. 4. உடன்படிக்கை; agreement, contract. 5. மணமக்களின் பொருத்தவிணக்கம்; favourableness or agreement of heroscopes of the two parties to the married. 6. மனநிறைவு; satisfaction. 7. சரிபார்க்கை; verifying. 8. நோயைத் தடுக்க நஞ்சினைத் தோலுட் செலுத்துகை; inoculation.

[பொருந்து→பொருத்தம்.]

பொருத்து¹-தல் poruttu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பொருந்தச் செய்தல்; to fit, adapt. 2. உடன்படுத்துதல்; to induce consent. 3. கூட்டுதல்; to cause to agree, to reconcile. 4. வேலைக்கமர்த்துதல்; to engage for labour. 5. அமையச் செய்தல்; to bring over, as to a party or an opinion. 6. இரு பொருள்களை இசைத்தல்; to join together, knit, unite. 7. விளக்கேற்றுதல்; to kindle. 8. போர் மூட்டுதல்; to stir up, as to a fight.

[பொருந்து→பொருத்து-,]

பொருத்து² poruttu, பெ.(n.) 1. இணைப்பு; joining junction. 2. உடல் மூட்டு; joint, suture of bones in the body. 3. மரத்தின் இணைப்பு; joining, in carpentry. 4. மரக்கணு; knot of a plant. 5. ஒன்றுசேர்க்கை; uniting. 6. ஒப்பந்தம்; agreement. 7. கன்னப்பொட்டு; temple of the head.

[பொருந்து→பொருத்து.]

பொருதல் porudal, பெ.(n.) 1. போர்; war, fight. 2. தும்பை; white dead nettle.

[பொரு→பொருதல்.]

பொருது¹-தல் porudu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒன்றுதல்; to be joined, combined. united with. 2. போர் செய்தல்; to fight, contend.

[புல்→பொல்→பொர்→பொரு-,]

பொருது²-தல் porudu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) இணைத்தல்; to join together, unite.

[பொரு→பொருது-,]

பொருந்தலன் porundalan, பெ.(n.) பகைவன்; foe, enemy.

[பொருந்து + அல் + அன்.]

பொருந்து¹-தல் porundu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மனம் இசைவாதல்; to agree, consent. 2. தகுதியாதல்; to be suitable, proper. 3. அமைதல்; to abide. 4. உடன்படுதல்; to make a contract, an agreement. 5. நெருங்குதல்; to come into close. 6. நிகழ்வித்தல்; to occur happen. 7. நிறைவேற்றுதல்; to be constituted, made.

க. பொருது.

[புல் → பொல் → பொரு → பொருந்து-, (வே.க. பக்.67)]

பொருந்து²-தல் porundu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.)1. கலத்தல்; to combine with. 2. அடைதல்; to reach. 3. அளவளாவுதல்; to associate cordially.

[பொரு → பொருந்து-தல்.]

பொருநன் porunan, பெ.(n.) 1. வீரன்; warrior, hero. 2. திண்ணியன்; strong, robust, valiant man. 3. அரசன்; king. 4. குறிஞ்சி நிலத்தலைவன்; chief of a hilly tract. 5. படைத்தலைவன்; commander of an army, general. 6. உவமை செய்யப்படுவோன்; one who is the standard of comparison. 7. தலைவன்; leader. 8. பகைவன்; foe, enemy.

[பொரு → பொருநன்.]

பொருப்பு poruppu, பெ.(n.) 1. மலை; mountain. 2. பக்கமலை; spur of a range of hills.

[புல் → பரு → பொரு → பொருப்பு.]

பொருமல் porumal, பெ.(n.) 1. அச்சம்; fear. 2. துன்பம்; trouble. 3. அழாது விம்முகை; sobbing. 4. வயிற்றுப் பொருமல்; flatulence, wind in the stomach. 5. பூரிப்பு; plumpness. 6. பொறாமை; jealousy.

[பொருமு → பொருமல்.]

பொருமு-தல் porumu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. துன்புறுதல்; to be distressed. 2. விம்மியமுதல்; to choke with crying, sob. 3. உப்புதல்; to be bloated, as the body from wind or disease. 4. பூரித்தல்; to be puffed up, as from elation. 5. ஈரித்துப் பருத்தல்; to swell, to become soaked, as tile, new pot or sponge. 6. பொறாமைப்படுதல்; to be jealous, envious.

[பொரு → பொருமு-]

பொருவு-தல் poruvu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) நேர்தல்; to happen.

[பொரு → பொருவு-]

பொருள் poruḷ, பெ.(n.) 1. பருப்பொருள்; material substance, entity. 2. சொற்பொருள்; meaning, as of a word. 3. செய்தி; matter. 4. உண்மைக்கருத்து; true object. 5. செயல்; object, affair. 6. மெய்மைநெறி; essential principle. 7. மெய்மை; reality. 8. நன்கு மதிக்கப்படுவது; that which is important or moment. 9. கல்வி; learning. 10. அறிவு; knowledge; policy, belief. 11. அறம்; virtue. 12. பயன்; reselt. 13. வீடுபேறு; final bliss. 14. இறைவன்; god. 15. செல்வம்; wealth. 16. பல பண்டம்; provision, stores. 17. பொன்; gold. 18. மகன்; son. 19. சுணங்கு; beauty-spot, as on woman's breast. 20. உவமேயம்; the thing compared in a simile. 21. மறுதலைப் பொருளுணர்வு; deduction or conclusion from premises given, inference from circumstances. 22. அகமும் புறமுமாகிய திணைப்பொருள்; affairs of life, as topics of poetry, in two classes, viz., agam, puram. 23. பொருளாட்சி; science of political economy. 24. தலைமை; headship, leadership. 25. கொள்கை; doctrine. 26. தந்திரம்; stratagem, device.

க. பொருளு; ம. பொருள்; து. பொருலு.

[புல் → பர் → பரு → பொருள் (வே.க.தொகுதி 3, பக்.74)]

பொருள்கோள் poruḷ-kōḷ, பெ.(n.) 1. ஆற்று நீர், மொழி மாற்று, நிரனிறை, விற்பூட்டு, தாப்பிசை, அனைமறிபாப்பு, கொண்கூட்டு, அடிமறி மாற்று என எண் வகையாகச் செய்யுட்குப் பொருள் கொள்ளும் முறை; modes of construing verses, of which three are eight, viz., yāru-nīr, molī-mārru, niranirai, vir-pūṭṭu, tāppiṣai, alai-mari-pāppu, koṇḍu-kūṭṭu, aḍimarai-mārru. 2. ஒருவகைத் திருமண முறை; a kind of marriage.

[பொருள் +கோள்.]

பொருள்செய்¹-தல் poruḷ-ṣey-, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) மதித்தல்; to treat with regard, esteem highly.

பொருள்செய்²-தல் poruḷ-ṣey-, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) செல்வந் தேடுதல்; to acquire wealth.

[பொருள் +செய்-]

பொருளுரை poruḷ-urai, பெ.(n.) 1. மெய்யுரை; truthful or unfailling word. 2. பயனுடைய சொல்; useful word or speech. 3. புகழுரை; reputation. 4. மந்திரம்; mantra.

[பொருள் +உரை.]

பொருளுரையாளர் poruḷ-urai-y-āḷar, பெ.(n.) சான்றோர்; wise men, sages.

[பொருளுரை + ஆளர்.]

பொல்லம் pollam, பெ.(n.) 1. தைக்கை; stitching.
2. இணைக்கை; joining as in tailoring or in carpentry.
3. சேர்த்துத் தைக்க உதவும் சிறுதுண்டு; piece, division, strip, used in patch work.

[புல்→பொல்→பொல்லம்.]

பொல்லர் pollar, பெ.(n.) 1. தையற்காரர்; tailors, as sewers.
2. தோல்வினைஞர்; leather workers, shoe makers.

[புல்→பொல்→பொல்லர்.]

பொல்லா pollā, பெ.எ.(adj.) 1. தீமையான; bad, vicious, evil, wicked. 2. கடுமையான; severe, intense.

க. பொல்ல; ம. பொல்லா.

[புல்→பொல்→பொல் + ஆ.]

பொல்லாங்கு pollāngu, பெ.(n.) 1. தீது; evil, vice, vileness.
2. குற்றம்; defect, fault. 3. ஈனம்; deficiency, degradation. 4. கேடு; ruin, injury, destruction. 5. மறதி; forgetfulness.

[பொல்லா→பொல்லாங்கு.]

பொல்லாத்தனம் pollā-t-taṅam, பெ.(n.) தீமை விளைவிக்கும் குணம்; wickedness.

[பொல் + ஆ + தனம்.]

பொல்லாதவன் pollāḍavan, பெ.(n.) 1. தீயவன்; bad, wicked man. 2. கடுமையானவன்; rude, rough man.

[பொல் →பொல்லாதவன்.]

பொல்லாநிலம்¹ pollā-nilam, பெ.(n.) சேற்றுநிலம்; land full of mire.

[பொல் →பொல்லா + நிலம்.]

பொல்லாநிலம்² pollā-nilam, பெ.(n.) இடுகாடு; cremation ground.

பொல்லாப்பு¹ pollāppu, பெ.(n.) 1. மனக்குறை; grievance. 2. துன்பம்; trouble.

[பொல் →பொல்லாப்பு.]

பொல்லாப்பு² pollāppu, பெ.(n.) மறுப்பு; objection.

பொலி¹-தல் poli-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. செழித்தல்; to flourish, prosper, thrive. 2. பெருகுதல்; to be enlarged; to appear grand, as from dress; to swell in size, as rice in boiling; to grow full. 3. மிகுதல்; to abound, increase. 4. விளங்குதல்; to bloom, as the countenance; to shine. 5. சிறத்தல்; to be high, great or celebrated. 6. மங்கலமாதல்; to be auspicious or fortunate. 7. நீடுவாழ்தல்; to live long and prosperously, used as a

benediction. 8. நிகழ்தல்; to occur.

[பொல்→பொலி-,]

பொலி²-தல் poli-, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) புணர்தல்; to cover, as bull or ram; to capulate.

[பொல்→பொலி-,]

பொலி³ poli, பெ.(n.) 1. தூற்றா நெற்குவியல்; heap of unwinnowed grain. 2. தூற்றிய நெல்; winnowed paddy. 3. விளைவின் அளவு; out-turn. 4. தவசமாகக் கொடுக்கும் வட்டி; interest paid in kind. 5. களத்தில் நெல்லளக்கும் போது முதல் மரக்காலுக்கு மங்கலமாக வழங்கும் பெயர்; a term for the first marakkāl, of grain measured at the threshing floor. 6. முடிதிருத்துவோன் கொங்குவேளாளரில் இறந்தவரெலும்பை மூன்றாம் நாள் நீரிலிட்டுப் பசுமரத்திற்குப் பால்வார்க்கும் நற்சொல்; exclamation by a barber on the third day of a funeral, as he pours milk at the foot of a green tree after throwing the bones of the deceased in water, a custom among the koṅṅu vēḷāḷās. 7. புணர்ச்சி; covering, as of animals.

[பொல்→பொலி.]

பொலிகடா poli-kaḍā, பெ.(n.) 1. பொலியாடு; ram or he-goat kept for covering. 2. தன்மனம் போனபடி திரியும் தடியன்; rake, reckless person who leads a loose life.

[பொலி + கடா.]

பொலிசை poliṣai, பெ.(n.) 1. ஊதியம்; gain, profit. 2. வட்டி; interest, especially in kind.

[பொலி →பொலிசை.]

பொலிவு polivu-, பெ.(n.) 1. முகமலர்ச்சி; brightness or bloom of countenance. 2. தோற்றப் பொலிவு; grandness of appearance, as from dress. 3. அழகு; beauty, splendour, lustre. 4. செழிப்பு; prosperity. 5. பருமை; largeness. 6. மிகுதி; fullness, abundance, copiousness. 7. எழுச்சி; height, loftiness. 8. பொன்; gold. 9. வெறுந்தோற்றம்; speciousness, plausibility. 10. புணர்ச்சி; covering, among animals.

[பொல்→பொலி→பொலிவு.]

பொலுகு-தல் polugu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அதிகப்படுதல்; to increase, enlarge, as a sore; to spread, as an eruption. 2. நீரொழுகுதல்; to flow, drip, as water.

தெ. பொலசு

[பொலி→பொலிகு→பொலுகு-,]

பொழி¹-தல் polj-, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பெய்தல்; to pour forth, shower, as rain. 2. மிகச் செலுத்துதல்; to discharge in abundance. 3. தாராளமாய்க் கொடுத்தல்; to give liberally. 4. தட்டுத் தடங்கலின்றிப் பேசுதல்; to pour forth a torrent of eloquence.

[புல் (பருத்தற் கருத்து) → பொல் → பொலி (பொளி) → பொழி-, (வே.க.தொகுதி 3, பக்.79-80)]

பொழி²-தல் polj-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நிறைந்தொழுகுதல்; to flow, overflow. 2. நிறைதல்; to abound, as wealth. 3. தங்குதல்; to settle, rest, as a cloud on a mountain.

[பெய் → பொய் → பொழி-,]

பொழிப்பு poljippu, பெ.(n.) 1. நூற்பதிகம்; argument of a poem or treatise. 2. குறிப்பு; clue, hint, short direction. 3. ஊகித்தல்; inference from appearances or circumstances.

[புல் → பொல் → பொலி (திரள்) → பொழி → பொழிப்பு.]

பொழிப்புரை poljippurai, பெ.(n.) பொருளைத் திரட்டிக் கூறும் உரை; a commentary which paraphrases a text or summarises, its substance.

[பொழிப்பு + உரை.]

பொழில் poljil, பெ.(n.) 1. பெருமை; greatness, largeness. 2. சோலை; park, grove, forest. 3. பூந்தோட்டம்; flower garden; pleasure-garden. 4. மண்ணுலகம்; earth. 5. உலகம்; world 6. நாடு; country, district. 7. நாட்டின் கூறு; division of a country.

[புல் → பொல் → பொலி → பொழி → பொழில்.]

பொழிவு poljivu, பெ.(n.) 1. பொழிகை; flowing; raining. 2. நிறை; affluence. 3. பெருகுதல்; increase, as of revenue. 4. ஊதியம்; profit, advantage.

[பொழி → பொழிவு.]

பொழுது poljudu, பெ.(n.) 1. காலம்; time. 2. தக்க சமயம்; opportunity. 3. வாழ்நாள்; lifetime. 4. கணம்; moment of time. 5. சிறுபொழுது பெரும்பொழுதுகள்; division of time, of two kinds; viz., ciru-poljudu, peru-m-poljudu. 6. கதிரவன்; sun.

[போது → போழ்து → பொழுது.]

பொழுதுசாய்தல் poljudu-šāydaḷ, பெ.(n.) கதிரவன் மறைதல்; sunset.

[பொழுது + சாய்-தல்.]

பொழுதுபோக்கு poljudu-pōkku, பெ.(n.) 1. காலங் கழிக்கை; spending of time. 2. இளைப்பாறும் பொருட்டு விளையாடுகை; recreation.

[பொழுது + போக்கு.]

பொள்ளல் poljal, பெ.(n.) 1. துளைக்கை; boring a hole. 2. பொளிகை; chiselling, as a stone. 3. துளை; hole, rent, fissure, puncture. 4. மரப்பொந்து; hollow in a tree. 5. அம்மைவடு; pocks, in small - pox. 6. அப்பவகை; pastry. 7. கொப்புளம்; blister, swelling. 8. குற்றம்; failure, fault, defect, as a puncture

[புல் → பொல் → பொள் → பொள்ளல்.]

பொள்ளு-தல் polju-, 6 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. துளைத்தல்; to bore make a hole. 2. பொளிடல்; to hew, chisel

பொள்ளெனல் poljenal, பெ.(n.) விரைவுக்குறிப்பு; Onom expr.signifying suddenness.

[பொள் + எனல்.]

பொள்ளை poljai, பெ.(n.) தொளை; hole.

[பொள் → பொள்ளை.]

பொளி¹-தல் polj-, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. உளியாற் கொத்துதல்; to chisel, pick. 2. பிளத்தல்; to split, as a stone. 3. இடித்தல்; to beat so as to break; to dig. 4. துளை செய்தல்; to make holes, to open, puncture, as a blister.

[புல் → பொல் → பொள் → பொளி-, (வே.க. தொகுதி. 3, பக்.101-103.)]

பொளி²-தல் polj-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஓட்டையாதல்; to be perforated punctured. 2. பள்ளமாதல்; to become dented .

[பொள் → பொளி → பொளி-தல்.]

பொளி³-த்தல் polj-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. துளை செய்தல்; to bore, perforate, puncture. 2. கிழித்தல்; to tear into strips, as fibre.

[பொள்-துளை. பொள் → பொளி → பொளி-த்தல்.]

பொற்ககை por-kašai, பெ.(n.) பொன்கம்பி; gold wire.

[பொன் + ககை.]

பொற்கலம் por-kalam, பெ.(n.) 1. பொன் ஏனம்; golden vessel. 2. பொன்னாலியின்ற அணிகலன்; golden ornament.

[பொன் + கலம்.]

பொற்காசு por-kāṣu, பெ.(n.) 1. பொன்னால் செய்யப்பட்ட பணம்; gold coin. 2. கொள்; horse gram.

[பொன்+ காசு.]

பொற்காப்பு por-kāppu, பெ.(n.) பொன்னால் செய்யப்பட்ட வளை; gold bangle, braset.

[பொன்+ காப்பு.]

பொற்கிழி por-kīḷi, பெ.(n.) சீலையின் முடிந்த தங்கக் காசப்பொதி; gold or gold coins tied up in a piece of cloth.

[பொன்+ கிழி.]

பொற்கோள் por-kōḷ, பெ.(n.) வியாழக்கோள்; the planet jupiter.

[பொன்+ கோள்.]

பொற்கோயில் por-kōiḷ, பெ.(n.) பொன்னால் வேயப்பட்ட கோயில் (அமிர்தசரசு கோயில்); temple which has golden roof.

[பொன்+ கோயில்.]

பொற்சிலை por-cilai, பெ.(n.) 1. பொன்னாலான படிமை; golden image. 2. பொன்மயமான மலை; mt. Mēru, as golden.

[பொன்+ சிலை.]

பொற்பு porpa, வி.எ.(adv.) பொலிவு பெற; beautifully, elegantly.

[பொல் (ஒளிந்தல், பொலிவு) → பொற்பு.]

பொற்படி por-paḍi, பெ.(n.) பொன்னுலகம்; heaven, as the golden world.

[பொன்+ படி.]

பொற்பி-த்தல் porpi-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) ஒப்பனை செய்தல் (அலங்கரித்தல்); to beautify, adorn.

[பொன்+ பு - பொற்பு → பொற்பி-,]

பொற்பிதிர் por-pidir, பெ.(n.) பசலை; beauty spots on a woman's person.

[பொன்+ பிதிர்.]

பொற்பு porpu, பெ.(n.) 1. அழகு; beauty, gracefulness, elegance. 2. ஒப்பனை; decoration; embellishment. 3. பொலிவு; magnificence, excellence. 4. மிகுதி; abundance, plenty. 5. தன்மை; nature, quality.

[பொன்+ பு - பொற்பு.]

பொற்றாமரை porrāmarai, பெ.(n.) 1. பொன்வண்ண முளரி; golden lotus, as of heaven. 2. மதுரைக் கோயில் முதலிய திருவிடங்களில் உள்ள பொய்கை; sacred tank, as in the temple at Madurai.

[பொன்+ தாமரை.]

பொற்றை porrai, பெ.(n.) 1. சிறுமலை; hillock, mound. 2. கற்பாறை; rock. 3. மலை; mountain. 4. சிறுதூறு; bush, low jungle. 5. காடு; forest. 6. கரிகாடு; burnt jungle.

[பொறை → பொற்றை.]

பொற்றொடி porroḍi, பெ.(n.) 1. பொன்னாலாகிய தோள்வளை; golden bracelet. 2. பெண் (பொன் தோள் வளை அணிந்தவள்); woman, as wearing golden bracelets.

[பொன் + தொடி.]

பொறாமை porāmai, பெ.(n.) 1. அழுக்காறு; envy, grudge, jealousy. 2. பொறுமையின்மை; impatience. 3. பொருமல்; sobbing.

ம. பொரயம்.

[பொறு + ஆ (எ.ம.இ.)-மை.]

பொறி¹-தல் porī-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பறிதல்; to snap, spring, as a trap, etc. 2. தீச்சுடர் சிதறுதல்; to throw out sparks. 3. சறுக்குதல்; to slip, slide, as the foot. 4. சரிதல்; to be sloping or a slant. 5. விழப்புக்குதல்; to be ready to fall on one, as an occasion. 6. கலைதல்; to fail.

[புள் → பொள் → பொளி → பொறி- (வே.க. தொகுதி 3, பக்.99.)]

பொறி²-த்தல் porī-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. முத்திரையிடுதல்; to impress, stamp. 2. எழுதுதல்; to write. 3. சித்திரித்தல்; to sketch, paint. 4. தெறித்தல்; to bespatter. 5. கலைத்தல்; frustrate.

[பொள் → பொறி-.]

பொறி³ porī, பெ.(n.) 1. வரி; stripe, as of a tiger. 2. கைவரி; line on the palm. 3. புள்ளி; spot, as on an elephants forehead; dot, point. 4. தழும்பு; mark, impression. 5. அடையாளம்; sign, token. 6. எழுத்து; letter, writing. 7. இலச்சினை; seal, signet. 8. விருது; badge, insignia. 9. உடலுறுப்பு அடையாளம்; auspicious mark on one's body. 10. வண்டு; bee. 11. பீலி; peacock's tail, as spotted. 12. தேமல்; beauty-spot on the body of a person. 13. படிமை; form, image. 14. ஊழ்; fate. 15. கன்னப் பொருத்து; temple of the head. 16. மூட்டுவாய்; joint. 17. மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்ற ஐவகைப் புலன்கள்; organs of sense, of which there are five, viz., meṅ, vāy, kaṅ, mūḷku, cevi.

18. ஆண்குறி; male organ. 19. மனம்; mind. 20. அறிவு; wisdom, knowledge. 21. அனற்றுகள்; spark, scintillation. 22. ஒளி; brightness. 23. சூழ்ச்சியம்; machine, trap. 24. மதிலுறுப்பு; figure or engine on wall. 25. மரக்கலம்; dhoney. 26. தந்திரம்; stratage. 27. நெற்றிப் பட்டம்; diadem. 28. திருமகள்; lakshmi. 29. செல்வம்; riches, wealth. 30. பொலிவு; splendour. 31. ஊழ்வினைப் பயன்; good karma. 32. திரட்சி; roundness, rotundity.

[புல் → பொல் → பொறி.]

பொறிகலங்கு-தல் pori-kalaṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அறிவு மயங்குதல்; to be confused and bewildered in one's senses.

[பொறி + கலங்கு-.]

பொறிவாயில் porī-vāyil, பெ.(n.) புலன்; organ of sense.

[பொறி + வாயில்.]

பொறிவை-த்தல் porī-vāi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) எலி முதலிய உயிரிகளைப் பிடிக்க வைக்கும் கிட்டி, வலை முதலியன; to set a trap.

[பொறி + வை-.]

பொறு¹-த்தல் poru-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. சுமத்தல்; to bear, sustain. 2. தாங்குதல்; to bear with. 3. அணிதல்; to put on, wear. 4. இளக்காரம் கொடுத்தல்; to indulge, allow. 5. மன்னித்தல்; to excuse, forgive. 6. ஏற்றமை; to endure, suffer. 7. பொறுப்பேற்றல்; to take responsibility. 8. தள்ளிப்போடுதல்; postpone. 9. உவமையாகப் பெறுதல்; to be similar.

[புல் → பொல் → பொறு-.]

பொறு²-த்தல் poru-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அடக்கமாய் இருத்தல்; to be patient. 2. பேச்சு முதலியவற்றின் இடையே நின்று கொள்ளுதல்; to stop, wait, as in speaking or in eating; to desist. 3. விலை கொள்ளுதல்; to coast, as an article; to be spent or expended on. 4. தோணிதட்டிப் போதல்; to run aground, as a vessel; to strand. 5. மாட்டிக் கொள்ளுதல்; to become fixed, jammed, wedged in. 6. பொறுப்பாதல்; responsibility.

[புல் → பொல் → பொறு-.]

பொறுதி poruṭi, பெ.(n.) 1. பொறுமை; patience, forbearance. 2. குற்றம் பாராட்டமை; pardon, forgiveness. 3. இளக்காரம்; indulgence, levity. 4. ஓய்வு; suspension of business. 5. சுணக்கம்; slowness, deliberation, delay.

[பொறு → பொறுதி.]

பொறுப்பாளர் poruppālar, பெ.(n.) குறிப்பிட்ட ஒரு பணிக்கு பொறுப்பானவர்; responsible person.

பொறுப்பு poruppu, பெ.(n.) 1. பாரம்; stress, pressure, burden. 2. முட்டு; prop, support, stay. 3. உறுதி; duty, responsibility. 4. இன்றியமையாமை; importance. 5. தகுதி; weight of character. 6. பொறுமை; patience, forbearance. 7. வரி; tax.

[பொறு → பொறுப்பு.]

பொறுப்புக்கட்டு-தல் poruppu-k-kaṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உறுதியளிக்கச் செய்தல்; to put responsibility on. 2. ஈடுகாட்டுதல்; to tender as security. 3. முற்றுவித்தல்; to accomplish.

பொறுமை porumai, பெ.(n.) 1. அடக்கம்; meekness, self-control. 2. பொறை; patience, endurance, tolerance, forbearance.

[பொறு → பொறுமை.]

பொறை porai, பெ.(n.) 1. சிறுகுன்று; small hill, hillock. 2. மலை; mountain. 3. சுமை; burden, load. 4. கனம்; weight, heaviness. 5. நிலவுலகு; earth. 6. பொறுமை; patience, forbearance. 7. அடக்கம்; calmness, meekness. 8. கருப்பம்; pregnancy. 9. வலிமை; strength.

[பொறு → பொறை.]

பொறையுடைமை porai-y-udaimai, பெ.(n.) நெஞ்சுரம் (மனத்திண்மை); vitality.

[பொறை + உடைமை.]

பொன் pon, பெ.(n.) 1. செம்பொன், கிளிச்சிறை, ஆடகம், நாவலம் என நான்கு வகைப்பட்ட தங்கம்; gold of which there are four kinds, viz., cempon, kilicirai, āḍagam, nāvalam. 2. மாழை; metal. 3. இரும்பு; iron. 4. செல்வம்; wealth. 5. அணிகலன்; ornament. 6. திருமங்கலநாண்; marriage badge. 7. தங்ககாசு; a gold coin. 8. பொலிவு; grandeur magnificence. 9. பசலை; sallowness of complexion from love sickness. 10. பேரொளி; lustre, splendour, brilliance. 11. அழகு; beauty, elegance, comeliness. 12. ஏற்றம்; preciousness, excellence, rarity. 13. திருமகள்; laskmi, the Goddess of fortune. 14. வியாழன்; jupiter. 15. கதிரவன்; sun. 16. பெண்குறி; pudendem muliebre.

[பொல் (ஒளிர்ந்தல்) → பொன்.]

பொன்றல் ponral, பெ.(n.) சாதல்; dying

[பொன்று → பொன்றல்.]

பொன்று-தல் poṅṅu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அழிதல்; to perish, to be ruined. 2. இறத்தல்; to die. 3. தவறுதல்; to fail. 4. பார்வை முதலியன குறைதல்; to be reduced; to become wearied or dim, as the eyes by great exertion.

[புல் (துளை) → பொல் + து - பொத்து → பொற்று → பொன்று.]

பொன்னம்பலம் poṅṅ-ṅ-ambalam, பெ.(n.) 1. பொன்னா லமைந்த கூடம்; golden hall. 2. தில்லையிலுள்ள பொற்சபை; the golden hall of chidambaram.

[பொன் + அம்பலம்.]

பொன்னவன் poṅṅavaṅ, பெ.(n.) 1. பொன்போல் அருமையானவன்; one precious like gold. 2. வியாழன்; jupiter, as the golden planet. 3. இரணியகசிபு; hiranya kasibu. 4. கனா நூலியற்றிய புலவர்; the author of kaṅṅāṅ, a treatise on dreams.

[பொன் → பொன்னவன்.]

பொன்னாடை poṅṅāḍai, பெ.(n.) 1. பொன்னிழை கொண்டு நெய்த துணி; gold cloth; gold bordered silk cloth. 2. ஒருவரைச் சிறப்பிக்கும் வகையில் அணிவிக்கப்படும் நூலாடை; shawl of a distinct look presented as an honour.

[பொன் + ஆடை.]

பொன்னன் poṅṅaṅ, பெ.(n.) 1. பொன்னுடையோன்; one who has gold. 2. சிறியவன்; urchin, small boy. 3. அருகக் கடவுள்; arhat.

பொன்னித்துறைவன் poṅṅi-t-turaivaṅ, பெ.(n.) சோழன்; chōḷa king a lord of the kāvēri region.

[பொன்னி + துறைவன்.]

பொன்னேர் poṅṅēr, பெ.(n.) 1. பருவ காலத்தில் நல்ல நாளில் முதன் முறையாக உழுங்கலப்பை; the plough used on an auspicious day for the first time in a season.

[பொன் + ஏர்.]

போ

போ-தல் pō-, 18 செ.கு.வி.(v.i.) 1. செல்லுதல்; to go, proceed; to go away, depart. 2. அடைதல்; to reach a destination. 3. உரியதாதல்; to belong. 4. பிறத்தல்; to

be born. 5. நீண்டு செல்லுதல்; to lie, pass through, as a path. 6. தகுதியாதல்; to be proper, admissible passable. 7. நெடுமையாதல்; to become long; to be stretched out. 8. நேர்மையாதல்; to become straight. 9. பரத்தல்; to extend, spread. 10. நிரம்புதல்; to be full. 11. மேற்படுதல்; to exceed transcend. 12. ஒங்குதல்; to shoot up; to be tall. 13. நன்கு பயிலுதல்; to become expert in. 14. கூடியதாதல்; to undergo, experience, to go through the process of. 15. பிரிதல்; to separate. 16. ஒழிதல்; to cease. 17. நீங்குதல்; to leave, abandon. 18. கழிதல்; to go by, pass over; to lapse. 19. மறைதல்; to vanish, disappear. 20. காணாமற் போதல்; to be missing; to be lost. 21. மாறுதல்; to change, as from one state to another. 22. கழிக்கப்படுதல்; to be subtracted. 23. வகுக்கப்படுதல்; to be divided. 24. சாதல்; to perish, die. 25. முடிவாதல்; to be conclusive. 26. ஒலியடங்குதல்; to be hushed. 27. புணர்தல்; to cohabit.

[புல்-தல் = துளைத்தல். புல் → புழு = துளைத்துச் செல்லும் உயிரி. புழு → புகு = உட்செல்லல். புகு → போ → போ-தல்-.,]

போக்கடி¹-த்தல் pōkkaḍi-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. இழத்தல்; to lose. 2. வீணாக்குதல்; to waste. 3. விலக்குதல்; to dispel, disperse, banish, chase away. 4. போகச் செய்தல்; to cause to go.

[போ → போக்கு + அடி → போக்கடி-.]

போக்கடி² pōkkaḍi, பெ.(n.) 1. இழக்கை; losing, loss. 2. பொருளாதரவு; pecuniary means. 3. தற்போக்கு; liberty of action. 4. கழுவாய்; remedy. 5. காலக்கெடு; opportunity, scope.

[போ → போக்கு + அடி → போக்கடி.]

போக்கம் pōkkam, பெ.(n.) பொலிவு; beauty, splendour.

[பொக்கம் → போக்கம்.]

போக்கறு¹-தல் pōkkaṅu-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குற்றம் நீங்குதல்; to be faultless. 2. கதியறுதல்; to lose one's means of livelihood.

[போக்கு + அறு-.]

போக்கறு²-தல் pōkkaṅu-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) முட்டின்றிச் செய்தல்; to make no default.

[போக்கு + அறு-.]

போக்கறுதி pōkkaṅudi, பெ.(n.) புகலின்மை; want of an alternative.

[போக்கு + அறு→அறுதி.]

போக்கன் pōkkan, பெ.(n.) 1. வழிபோக்கன்; wayfarer, traveller. 2. வெளிநாட்டுக்காரன்; foreigner. 3. பயனற்றவன்; worthless person. 4. கயவன்; mean fellow.

க. போக; ம. போக்கந.

[போக்கு →போக்கன்.]

போக்கிடம் pōkkiḍam, பெ.(n.) 1. ஒதுக்கிடம்; way of escape. 2. புகலிடம்; place of refuge.

[போக்கு + இடம்.]

போக்கிலி pōkkili, பெ.(n.) 1. ஏதிலி; one who has no refuge. 2. கயவன்; villain.

[போக்கு + இலி.]

போக்கு¹-தல் pōkku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. போகச் செய்தல்; to sent, to cause to go. 2. செய்தல்; to discharge, pay, render. 3. செய்து முடித்தல்; to complete, finish. 4. கொடுத்தல்; to give. 5. உணர்த்துதல்; inform, make known. 6. உட்புகுத்துதல்; to insert. 7. கட்டுதல்; to bind. 8. மெலிவுறச் செய்தல்; to make lean. 9. இல்லாமற் செய்தல்; to clear remove. 10. கழித்தல்; to pass or spend, as time. 11. அழித்தல்; to ruin, destroy, kill.

[போ→போக்கு-,]

போக்கு²-தல் pōkku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கற்பித்தல்; to teach.

[போ→போக்கு-,]

போக்கு³ pōkku, பெ.(n.) 1. போகச் செய்கை; causing to go, letting out. 2. வழி; way, passage, exit. 3. சுரங்கவழி; subterranean passage. 4. நடை; walk, step, gait. 5. மீட்சி; recovery. 6. புகல்; refuge. 7. இடம்; place. 8. நிலத்தியல்பு; character of land, as hilly sandy. 9. மனச் சாய்வு; tendency, turn of mind. 10. சாக்கு; excuse. 11. பழக்கம்; habit. 12. நடைமுறை; manner. 13. விருப்பம்; desire. 14. பொலிவு; style. 15. நீர் முதலியவற்றின் ஓட்டம்; flowing, as of water or wind. 16. மலமுதலியன வெளிப்படுகை; evacuation. 17. பறவை நூலில் ஆந்தையின் தொழிலால் குறிக்கப்படும் விளைவு; prediction by the action of owl among paravai nūl. 18. கேடு; loss, ruin. 19. செலவு; expense. 20 இறப்பு; death. 21. குற்றம்; fault, defect. 22. கழிப்புக் கழிக்கை; ceremony of averting evil. 23. மரக்கன்று; sapling.

க. போக

[போ→போக்கு.]

போக்கு⁴ pōkku, பெ.(n.) செல்லுகை; going, passing.

[போ→போக்கு.]

போக்கு⁵ pōkku, பெ.(n.) நடத்தை; conduct.

[போ→போக்கு.]

போக்குக்காட்டு-தல் pōkku-k-kāṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வழிகாட்டுதல்; to point out a way. 2. சாக்குச் சொல்லுதல்; to give excuse. 3. குறிப்புக் காட்டுதல்; to give an outline or clue, to suggest.

[போக்கு + காட்டு-,]

போக்குச்செய்-தல் pōkku-c-cey-, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) விற்றல்; to sell.

[போக்கு + செய்-,]

போக்குவரத்து pōkku-varattu, பெ.(n.) 1. போதலும் வருதலும்; going and returning. 2. ஊடாடுகை; familiar intercourse, frequent visiting, inter communication. 3. விருந்தினர்; guests. 4. வரவு செலவு; income and expenditure.

[போக்கு + வரத்து,]

போக pōga, கு.வி.எ.(adv.) 1. தவிர; besides, excepting. 2. பகுதிப் பொருளில் வரும் ஒரு துணைச்சொல்; an expletive of emphasis.

[போ→போக.]

போகடு¹-தல் pōgaḍu-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கழித்து விடுதல்; to set aside, cast away. 2. போகவிடுதல்; to let go.

[போகவிடு- →போகடு-,]

போகடு²-தல் pōgaḍu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) விலகுதல்; to leave, escape.

[போகவிடு- →போகடு-,]

போகல் pōgal, பெ.(n.) 1. உயர்வு; rising. 2. நீளம்; length.

[போகு →போகல்.]

போகவிடு-தல் pōga-vidu-, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) நழுவு விடுதல்; to let go, allow to pass or slip away, to abandon.

[போ → போக + விடு-.]
போகுகாலம் pōgu-kālam, பெ.(n.) எதிர்காலம்; future tense.

[போகு + காலம்.]

போகுவர்-தல் pōguyar-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வளர்தல்; to grow, increase. 2. உயர்தல்; to be high, to rise upward.

[போகு + உயர்-.]

போட்டடை-த்தல் pōṭṭadai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) திணித்தல்; to stuff, cram, as food.

[போடு → போட்டு + அடை-.]

போட்டி¹ pōṭṭi, பெ.(n.) 1. எதிரிடை; rivalry, emulation. 2. கேலி; ridicule.

தெ., க. போடி.

[புல் → பொல் → பொள் → (பொட்டி) → போட்டி.]

போட்டி² pōṭṭi, பெ.(n.) பந்தயம்; contest.

[போடு = முனைப்புக் காட்டுதல். போடு → போட்டி. ஒ.நோ. போட்டா போட்டி.]

போட்டுக்கொடு-த்தல் pōṭṭu-k-koḍu-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கூடச் சேர்த்தளித்தல்; to add, supplement. 2. பிறனுக்காகச் செய்தல்; to be for another, as a sum. 3. அடித்தல்; to slap, cuff. 4. கோள் மூட்டுதல்; to tell tales.

[போட்டு + கொடு-.]

போட்டுக்கொள்(ளு)-தல் pōṭṭu-k-koḷ-, 10 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பூணுதல்; to wear. 2. ஏற்றுக் கொள்ளுதல்; to take upon oneself.

[போட்டு + கொள்-.]

போட்டுவை-த்தல் pōṭṭu-vai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சேர்த்து வைத்தல்; to lay up. 2. காலந் தாம்த்துத்தல்; to delay.

[போட்டு + வை-.]

போடு¹-தல் pōḍu-, 19 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. எறிதல்; to cast down, throw a short. distance, to cast away. 2. இடுதல்; to put, set in a position, lay. 3. தாழ் முதலியன இடுதல்; to fasten, as a bott. 4. பூணுதல்; to put on, as ornaments. 5. ஈனுதல்; to bring forth, as animals, to put forth, yield, as fruit-tree. 6. அச்சிட்டு வெளிப் படுத்துதல்; to bring out, to publish. 7. கணக்குச் செய்தல்; to work, as a sum. 8. வரைதல்; to draw, as

a figure. 9. பரிமாறுதல்; to serve, to stamp, to teat, as a drum. 10. அடித்தல்; to strike, to stamp. 11. விதைத்தல்; to sow, plant. 12. பயன்படுத்தல்; to use, as totacco. 13. கள் முதலியன குடித்தல்; to drink, as toddy. 14. விடுத்தல்; to lose, to drop. 15. பணம் முதலியன கட்டுதல்; to pay, invest. 16. பிரித்து இடுதல்; to cast, as lots, to allot.

[புகடுதல் = வீசியெறிதல். புகவிடு → புகடு → போடு → போடு-தல்-.]

போடு² pōḍu, பெ.(n.) 1. எடுப்பாயுள்ளது; anything striking or impressive as a speech. 2. நற்பேறு; luck.

[போ → போடு.]

போத்தா-தல் (போத்தருதல்) pōṭṭā-, 15 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. போய்க்கொண்டு வருதல்; to go and bring, to get, fetch. 2. உரிய சொல்லை வருவித்துரைத்தல்; to fill up, as an ellipsis in a sentence. 3. கொடுத்தனுப்புதல்; to send by messenger. 4. புறப்படவிடுதல்; to send out, to permit to go out.

போத்து pōttu, பெ.(n.) 1. பெற்றம், எருமை, புலி, மரை, புல்வாய் முதலிய விலங்கேற்றின் பொது; male of animals, especially, cattle, tigers, deer. 2. மயில், எழால் என்பவற்றின் ஆண்; male of peafowl, herons and some other birds. 3. முதலை, சுறாப் போன்ற நீர் வாழினத்து ஆண்; male of aquatic animals, as crocodile, etc. 4. ஓரறிவுயிரினிளமை; sapling. 5. புதுக்கிளை; tender branch or shoot of a tree.

[பொதி = பருமன். பொதி → பொது → பொத்து → போத்து.]

போதகம் pōdagam, பெ.(n.) 1. இளமை; youthfulness, infancy. 2. யானைக் கன்று; elephant calf. 3. யானை; elephant. 4. விலங்கின் பிள்ளை; youth of animals

போதரவு¹ pōdaravu, பெ.(n.) 1. போகை; passing, going. 2. செலுத்துகை; sending despatching. 3. கொண்டு வருகை; bringing.

[போது → போதரவு.]

போதரவு pōdaravu, பெ. (n.) 1. நயச்சொல்; respectfulness of language, blandishment. 2. நல்லுதவி; civility, urbanity. 3. பொய்ப்புகழ்ச்சி; adulation, flattery. 4. பேணுகை; using anything with care.

[போது → போதரவு.]

போதா¹-தல் (போதருதல்) pōḍā-, 6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செல்லுதல்; to go, pass. 2. திரும்புதல்; to return.

3. வருதல்; to come. 4. பெறப்படுதல்; to be inferred.

[போ + தா-]

போதா²-தல் pōdā, 15 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கொண்டு போதல்; to carry away. 2. கொண்டுவருதல்; to bring. 3. எதிர்கொண்டு போதல்; to welcome, receive with courtesy.

[போ + தா-]

போதாமை pōdāmai, பெ.(n.) 1. மனவொப்பின்மை; estrangement between persons. 2. குறைவு; insufficiency, unfitness. 3. பற்றாக்குறை; scarcity.

[போ + ஆ + மை - போதாமை]

போதிகைத்தூண் pōdigai-t-tūṅ, பெ.(n.) குறுந்தூண்; stout pillar.

[போதிகை + தூண்.]

போதிய pōdiya, பெ.எ.(adj.) போதுமான, போதிய அளவு; adequate, competent, suitable.

[போது → போதிய.]

போதியவன் pōdiyavaṅ, பெ.(n.) கண்ணியவான்; gentlemen, nobleman.

[போது → போதியவன்.]

போதினன் pōdinaṅ, பெ.(n.) நான்முகன் (தாமரைப் பூவில் இருப்பவன்); Brahama, as seated on the lotus.

[போது → போதினன்.]

போது¹-தல் pōdu-, 10 செ.கு.வி. (v.i.) 1. போதியதாதல்; to be adequate, to suffice. 2. மதிக்கப்படுதல்; to be respectable. 3. தகுதியாதல்; to be competent, fit, suitable.

[பொதித்தல் = நிறைதல். பொதித்தல் → பொதுத்தல். பொது→போது = போதியதாதல்-,]

போது²-தல் pōdu, 10 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செல்லுதல்; to go, pass. 2. ஒழுக்குதல்; to conduct oneself, behave.

[போ → போது-தல்.]

போது³ pōdu, பெ.(n.) 1. மலரும் பருவத்தரும்பு; flower bud ready to open; flower bud ready to open, 2. மலர்; flower. 3. செவ்வி; freshness, beauty.

[புகுதல் → போதல் = விரிதல். புகுதல் → போதல் → போது = விரியும் பேரரும்பு (வே.க.தொகுதி 3, பக்.105.)]

போதுசெய்-தல் pōdu-sey-, 1 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பேரரும் பாதல்; to be ready to blossom, as a bud. 2. மூடுதல்; to close. 3. அலருதல்; to blossom. 4. உண்ணுதல்; to eat. 5. குரல் மாறுதல்; to change, as voice on account of phlegm.

[புகுதல் → போதல் = விரிதல். புகுதல் → போதல்

→ போது + செய்தல் (வே.க.தொகுதி 3, பக்.105.)]

போந்த pōnda, பெ.எ.(adj.) 1. தகுந்த; fit, suitable, proper, competent. 2. பழகின; practised. 3. தீர்மானமான; final, ultimate.

[போ → போந்த]

போந்தை pōndai, பெ.(n.) 1. பனை; palmyra palm. 2. இளம்பனை; young palmyra. 3. பனை (அனுட) நாள்; the 17th star.

[போந்து → போந்தை.]

போய்ப்பாடு pōy-p-pāḍu, பெ.(n.) 1. புகழ்; praise. 2. பெரிதாயிருக்கை; largeness.

[போ → போய் + பாடு.]

போர்¹-த்தல் pōr-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அணிதல்; to wear, put on. 2. மூடுதல்; to cloak, to hide. 3. சூழ்தல்; to surround.

[பொருதல் = சேர்தல். பொரு → போர் → போர்-த்தல்.]

போர்² pōr, பெ.(n.) 1. செறிந்து பொருந்துகை; joining fast together. 2. கதிர் வைக்கோற் படப்பு; heap of unthreshed grain, straw. stack. 3. 24 ஆவது விண்மீன்; the 24th star. 4. குவியல்; accumulation. 5. மரப் பொந்து; hollow of a tree.

[பொரு → போர்.]

போர்³ pōr, பெ.(n.) 1. சண்டை; fight, battle, war. 2. மற்போர்; wrestling. 3. இகல்; rivalry, competition.

[பொரு → போர்.]

போர்க்கட்டு-தல் pōr-k-kattu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உள்ளுக்குள்ளே சரிப்படுத்துதல்; to adjust settle. 2. மறைத்து அடக்கிக் கொள்ளுதல்; to hide.

[போர் + கட்டு-தல்.]

போர்க்கதவு pōr-k-kadavu, பெ.(n.) 1. பலகைகளை இணைத்த கதவு; batten door. 2. இரட்டைக் கதவு; folding doors, as joined.

[போர் + கதவு.]

போர்த்தினவு pōr-t-tinavu, பெ.(n.) போரிடும் திறமை; military skill.

[போர் + தினவு.]

போர்நிறுத்தம் pōr-niruttam, பெ.(n.) இடைக்காலச் சண்டை நிறுத்தம்; armistice.

[போர் + நிறுத்தம்.]

போர்ப்பறை pōr-p-parai, பெ.(n.) போர் முரசு; war-drum.

[போர் + பறை.]

போர்ப்பை pōr-p-pai, பெ.(n.) 1. உழவுசாலின் உட்குழிவு; furrow. 2. களை கொட்டின் அடி; handle of a small hoe.

[போர் + பை.]

போர்மடந்தை pōr-maṇḍai, பெ.(n.) 1. காளி; Durga, the goddess of war. 2. வெற்றித் திருமகள்; the goddess of valour.

[போர் + மடந்தை.]

போர்முகம் pōr-mugam, பெ.(n.) 1. போர்முனை; front, foremost line of battle. 2. போர் முனைந்து நிகழுமிடம்; the place where battle rages the most.

[போர் + முகம்.]

போர்மூட்டு-தல் pōr-mūṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. சண்டை செய்யத் தூண்டுதல்; to spur on to quarrel. 2. கோள்சொல்லிப் பிரித்தல்; to creat mis-understanding between.

[போர் + மூட்டு-தல்.]

போர்வை pōrvai, பெ.(n.) 1. மூடுகை; covering, wrapping. 2. மேன் மூடுந்துணி; upper garment, cloak, blanket, rug, mantle. 3. தோல்; skin. 4. கவசம்; cocet of mail, corslet. 5. வாள் முதலியவற்றின் உறை; sheath, as of sword. 6. தேர்த்தட்டின் வெளிமறைப் பாவின பலவகை; wooden cover of a temple-car.

தெ. போர்வ.

[பொருதல் = சேர்தல். பொரு→போர் → போர்த்தல். போர்→போர்வை. 'வை' சொல்லாக்க ஈறு.]

போராடி-த்தல் pōr-aḍi-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) தலையடிக்கதிர்ப்போரினின்றும் தவசத்தை அடித்தெடுத்தல்; to thresh or beat out grain from straw.

[போர் + அடி-த்தல்.]

போராட்டம் pōrāṭṭam, பெ.(n.) 1. சண்டையிடுகை; fighting. 2. சண்டை; comba, struggle. 3. போட்டி; competition, rivalry. 4. விடாமுயற்சி; contention, striving earnestly.

[போராடு → போராட்டம்.]

போராடுதல் pōrāḍu-, பெ.(n.) 1. பொருகை; to fight, carry on war. 2. தொந்தரவுபடுகை; to struggle. 3. பேரம் பேசுகை; bargain.

[போர் + ஆடு-தல்.]

போரு-தல் pōru-, 9 செ.கு.வி.(v.i.) 1. செல்லுதல்; to

go on, proceed, to continue. 2. மீண்டுவருதல்; to return. 3. எட்டுதல்; to reach. 4. பொருள் பெறப்படுதல்; to be understood, as a meaning.

[போது → போரு-.]

போரேறு pōr-ēru, பெ.(n.) 1. போர் செய்யவல்ல காளை; fighting bull. 2. போர்வீரன்; champion, hero. 3. செவ்வாய் கோள்; the planet mars.

[போர் + ஏறு.]

போல்¹(லு)-தல் pōl-, 8 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. ஒத்தல்; to resemble, to be like. 2. இணையொத்தல்; to equal, match.

[போ → போல்(லு)-தல்.]

போல்² pōl, பெ.(n.) 1. உள்ளீடில்லாதது; hollow object. 2. பதர்; chaff. 3. பொய்; falsehood. 4. மூங்கில்; bamboo.

தெ. போலு.

[புல் →பொல் →போல்.]

போல்³ pōl, பெ.(n.) 1. வெற்றி; victory, valour. 2. படை; neapon. 3. வாள்; sword.

[புல் →பொல் →பொரு → பொருதல்; புல் → பொல் →போல் = போரில் வெற்றி.]

போலி pōli, பெ.(n.) 1. ஒப்புடையவன்-வள்-து; a person or thing that is equal, egui valent. 2. ஒப்பு; similarity. 3. சாயல்; imitation, semblance. 4. கள்ளப் பொருள்; anything spurious, counterfeit. 5. வஞ்சகம்; pretence, hypocrisy. 6. கேலி; jest.

[போல் →போலி.]

போலித்தனம் pōli-t-taṇam, பெ.(n.) உண்மையல்லாத வெளித்தோற்றம்; imitation, disguise, show.

[போலி + தனம்.]

போவு pōvu, பெ.(n.) போகை; going.

[போ →போவு.]

போழ்-தல் pōḷ-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பிளவுபடுதல்; to be cleft, split. 2. பிரிவுபடுதல்; to be disunited. செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பிளத்தல்; to split, cleave open. 2. ஊடுருவிச் செல்லுதல்; to pass through, cross over. 3. அழித்தல்; to dispel, to destroy.

[புல் → பொல் →போழ்-,]

போழும் pōḷam, பெ.(n.) மாறுபடுஞ் சொல்; inconsistent word.

[போல் → போழ் → போழும்.]

போற்றார் pōrṛār, பெ.(n.) பகைவர்; foes, enemies.

[போற்று + ஆ + அர்.]

போற்றி pōrri, பெ.(n.) 1. புகழ்மொழி; praise, applause, commendation. 2. கோயிற் பூசை செய்யும் மலையாள நாட்டுப் பூசாரி; brahman temple-priest of malabar.

[போற்று → போற்றி.]

போற்று-தல் pōrṛu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வழிபடுதல்; to praise, applaud. 2. வணங்குதல்; to worship. 3. பாதுகாத்தல்; to protect, keep with great care. 4. வளர்த்தல்; to nourish. 5. தீயவை தடுத்துக் காத்தல்; to guard against. 6. கடைபிடித்தல்; to adhere, hold fast to. 7. விருந்தோம்பல்; to entertain, to treat. with regard. 8. விரும்புதல்; to desire. 9. கருதுதல்; to consider. 10. மனத்துக் கொள்ளுதல்; to understand, to pay attention to. 11. கூட்டுதல்; to gather to gether.

[புல் → புகல் → புகற்று → போற்று-.]

போற்றுநர் pōrṛinar, பெ.(n.) 1. சுற்றத்தார்; relatives, kinsmen. 2. ஒன்றுணர்வார்; those who understand.

[போற்று → போற்றுநர்.]

போன் pōn, பெ.(n.) 1. பொறி; trap. 2. மலைக்குகை; cave running into the side of a hill. 3. உலைக்கும் துருத்திக்கும் இடையில் சாய்வாகச் செல்லும் அடுப்புப் பாகம்; slopping cavity between the bellows and the over in a furnace.

[புல் → பொல் → பொரு → பொருதல் → பொருந்துதல்; புல் → பொல் → போல் → போன்.]

ம

மக்கல் makkal, பெ.(n.) கெட்டுப்போன பொருள்; anything spoiled.

[முல் (பொருந்தற் கருத்து வேர்) → முள் → மள் → மள்கு. மள்குதல் = ஒளி குறைதல், குறைதல். மள்கு → மழுக்கு → மழுகுதல் = ஒளி குறைதல். மழுக்கு → மழுங்கு → மங்கு. மள்கு → மட்கு. மட்குதல் = மயங்குதல், ஒளி மங்குதல், அழுக்கடைதல், வலி குன்றுதல். மட்கு → மக்கு → மக்குதல் = ஒளி மழுங்குதல், அழுக்கேறுதல், கெட்டுப்போதல். மக்கு → மக்கல் (வே.க.4:60).]

மக்கள் makkal, பெ.(n.) 1. மாந்தவினம்; human beings, in general. 2. ஐம்பொறியுணர்வொடு மனவறிவுமுடைய உயிர்கள்; human beings for excellence as having

the five senses as well as the mind which is the sixth sense. 3. பிள்ளைகள்; children.

ம., க. மக்கள்.

மக்கன் makkān, பெ.(n.) மந்தன்; dullard.

[முல் (பொருந்தற் கருத்து வேர்) → முள் → மள் → மள்கு → மட்கு. மட்குதல் = ஒளி மங்குதல், அழுக்கடைதல், வலி குன்றுதல். ஒ.நோ. வெள் → வெள்கு → வெட்கு. மட்கு → மக்கு = மந்தன், அறிவிலி. மக்கு → மக்கன் (வே.க.4:60).]

மக்கு¹-தல் maku-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அழிதல்; to die, perish. 2. மந்தமாதல்; to become dull. 3. கெடுதல்; to decay, as fruits. 4. அழுக்கேறுதல்; to moulder. 5. ஈரத்தாற் கெட்டுப் போதல்; to be spoiled, as by dampness. 6. கருத்துப் போதல்; to become dark or block.

[முல் (பொருந்தற் கருத்துவேர்) → முள் → மள் → மள்கு → மட்கு. மட்குதல் = ஒளி மழுங்குதல், அழுக்கேறுதல், கருத்துப்போதல், கெட்டுப் போதல். மட்டு → மக்கு-, (வே.க.4: 60).]

மக்கு² maku, பெ.(n.) 1. மந்தகுணம்; sluggishness, doltishness. 2. அறிவிலி; ignorant person, dullard.

[முல் → முள் → மள் → மள்கு → மட்கு → மக்கு]

மக்கு³ maku, பெ.(n.) 1. அடைமண்; soft clay for filling up crevices in walls. 2. மரவேலையிற் சந்து தெரியாமல் அடைக்கும் சாந்து; putty, in carpentry, filler.

[மழுக்கு → மக்கு. மேடு பள்ளங்களை மழுக்கிச் சமன்படுத்தும் சாந்து அல்லது களிமண்.]

மக்குரு makkuru, பெ.(n.) எலும்பு இளைத்தல்; emaciated bone.

[மக்கு + உரு.]

மக maga, பெ.(n.) 1. பிள்ளை; child, infant, young of an animal. 2. மகன் அல்லது மகள்; son or daughter. 3. இளமை; young age, adolescence.

[முள் (இளமைக்கருத்துவேர்) → முளை = இளமை. முளையான் = சிறு குழந்தை. முள் → மள் → மள்ளன் = இளைஞன். மள் → மள → மழ = இளமை. “மழவும் குழவும் இளமைப் பொருள்” (தொல்.உரி. 14).

மகட்கொடை magat-koḍai, பெ.(n.) தன் மகளை மணஞ் செய்து கொடுக்கை; gift of a daughter in marriage.

[மகள் + கொடை.]

மகடு magaḍu, பெ.(n.) 1. பெண்; female. 2. மனைவி; wife, spouse.

[முல் (இளமைக் கருத்து வேர்) → முள் → முளை. முளையான் = சிறு குழந்தை. முள் → மள். மள்ளன் = இளைஞன், மறவன். மள் → மள → மழ. மழ = இளமை, இளமைக்குரிய பெண்மை. மழ → மக = இளமை, பிள்ளை, மகன் அல்லது மகள். மக → மகள் = பெண், புதல்வி. மகள் → மகடு (வே.க.4:7).]

மகடுஉ magaḍū, பெ.(n.) 1. பெண்; female, woman. 2. மனைவி; wife, spouse.

[மகடு → மகடுஉ.]

மகடுஉக்குணம் magaḍū-k-kuṇam, பெ.(n.) பெண்களுக் குரிய அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு என்னும் நாற்குணம்; feminine qualities, numbering four, viz. accam, maḍam, naṇam, payirpu.

[மகள் → மகடு → மகடுஉ. குள் → குணம் (வளைவு, அடங்கிய தன்மை, பணிவு, ஒத்துவரும் இயல்பு, நலம், மேன்மை, மேம்பட்டு விளங்கும் திறம், அறிவு). மகடுஉ + குணம்.]

மகண்மை maganmai, பெ.(n.) 1. பெண்தன்மை; womanhood. 2. மகளாகுந் தன்மை; daughter hood.

[மகள் + மை - மகண்மை.]

மகந்தரம் magandaram, பெ.(n.) 1. கள்; toddy. 2. பதநீர்; sweet toddy.

மகப்பேறு maga-p-pēru, பெ.(n.) பிள்ளைப்பேறு; giving birth to a child.

[மகவு + பேறு]

மகவான்¹ magavān, பெ.(n.) மகப்பேறுடையவன்; one who has children.

[மக → மகவான்.]

மகவான்² magavān, பெ.(n.) 1. இந்திரன்; Indiran. 2. சிவன்; lord Śivan.

மகவான்³ magavān, பெ.(n.) யாகஞ் செய்பவன்; sacrificer.

மகவு magavu, பெ.(n.) 1. குழந்தை; infant. 2. மகன்; son. 3. கோட்டில் வாழ் விலங்கின் பிள்ளை; young of animals living on trees, as of monkeys.

[முல் = இளமைக் கருத்துவேர். முல் → முள் → முளை. முள் → மள் → மள → மழ = இளமை, குழந்தை. மழ → மக → மகவு (வே.க.4:60).]

மகள் magaḷ, பெ.(n.) 1. பெண்மகவு; daughter. 2. பெண்; woman, female, feminine, damsel. 3. மனைவி; wife. 4. பெண் தெய்வம்; goddess. 5. தெய்வத்தாய்; god

mother.

[முல் (இளமைக் கருத்து வேர்) → முள் → முளை. முளையான் = சிறுவன். முள் → மள் → மழ = இளமை, இளமைக்குரிய மென்மை. மழ → மக → மகள் (வே.க.4:60).]

மகளிர் magalir, பெ.(n.) பெண்கள்; woman.

[மகள் → மகளிர்]

மகன் magan, பெ.(n.) 1. ஆண்மகவு; son. 2. குழந்தை; child. 3. ஆண் பிள்ளை; man, male person. 4. சிறந்தோன்; exalted or esteemed or noble person. 5. வீரன்; warrior. 6. கணவன்; husband.

[முல் (இளமைக் கருத்து வேர்) → முள் → முளை. முளையான் = இளையோன், குழவி. முள் → மள். மள்ளன் = இளையோன், வீரன். மள் → மழ = இளமை, இளமைக்குரிய மென்மை. மழ → மக = இளமை, பிள்ளை. மக → மகன் (வே.க.4:6).]

மகிடி magidi, பெ.(n.) பாம்பாட்டியின் ஊது குழல்-வகை; a kind of hautboy used by snake-charmers.

மகிடிவை-த்தல் magidi-vai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பொருளை மந்திரத்தால் மறைப்பித்தல்; to hide treasure as magicians. 2. மகிடி விளையாட்டில் ஆடு கருவியைப் புதைத்தல்; to hide a play - thing, as players.

[மகிடி + வை-]

மகிணன் maginan, பெ.(n.) 1. கணவன்; husband. 2. மருத நிலத் தலைவன்; chief of an agricultural tract. 3. இறைவன்; lord.

[மகிழ் + நன் - மகிழ்நன் → மகிணன்.]

மகிழ்த்தும் இயல்பினன்.

ஒ.நோ: வாழ்நன் → வாணன்.

மகிழ்¹-தல் magiḷ-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அகங்களித்தல்; to joy, rejoice, exult. 2. உணர்வழிய உவகையெய்துதல்; to forget oneself out of joy. 3. குமிழியிடுதல்; to bubble up in boiling.

[முகிழ்த்தல் - முழுவதும் தோய்தல். முகிழ் → முகிழ்-]

மகிழ்²-தல் magiḷ-, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. விரும்புதல்; to wish, desire. 2. உண்ணுதல்; to take in drink.

[முகிழ் → முகிழ்-]

மகிழ்³ magiḷ, பெ.(n.) 1. இன்பம்; joy exhilaration, happiness.

2. குடிவெறி; intoxication from liquor. 3. மது; toddy or liquor.

[முகி → மகிழ்.]

மகிழ்ச்சி magi|cci, பெ.(n.) 1. உவகை; joy, pleasure, delight, gladness.

[மகிழ் → மகிழ்ச்சி.]

மகிழ்நன் magi|nan, பெ.(n.) 1. கணவன்; husband. 2. மருத நிலத் தலைவன்; chief of an agricultural tract. 3. இறைவன்; lord.

[மகிழ் + நன்]

மகிழம் magi|am, பெ.(n.) மணமுள்ள மரவகை மலர்; pointed - leaved ape-flower.

[மகிழ் → மகிழம். மனம் மகிழ்க்கும் நறுமண முள்ள மலர்.]

மகுடம் magu|dam, பெ.(n.) 1. மணிமுடி; crown. 2. தலைப் பாகை வகை; head-dress, turban, cresft, tiara. 3. புனைவான உச்சி; anything crest - like, as the ornamental top of a temple car. 4. பல பாடல்களில் ஒரே வகையில் வரும் முடிவு; finishing part of stanzas in a poem, in the form of a refrain. 5. கட்டுரை முதலியவற்றின் தலைப்பு; title, caption. 6. சிவாகமம் இருபத் தெட்டனுள் ஒன்று; an ancient Śaiva scripture, one of 28 civākamam, q.v. 7. ஓலைச் சுவடியின் மணி முடிச்சுக் கொண்டை; ornamental button of an olai book. 8. மாதர் காதணி வகை; a ear-ornament worn by women. 9. மத்தளம் முதலிய வற்றின் விளிம்பு; edge of drums. 10. பறை வகை; a kind of drum. 11. ஒளிமங்கல்; dimness of vision, obscurity.

[முகடு (முகடம்) → மகுடம்.]

மகிழ் → மகிழம் → முகுளம் → முகுடம் → மகுடம். மொட்டுப் போன்ற கூம்பிய மணி முடி.

முகம் → முகடு = மூக்குப்போன்ற கூரையுச்சி. முகடு = உச்சி, வீட்டின் உச்சி, வாணமுகடு, தலை, உயர்வு. முகடு → (முகடம்) → மகுடம். இனி, முகிழ் → முகிழம் → முகுளம் → முகுடம் → மகுடம் = மொட்டுப் போன்ற கூம்பிய மணிமுடி என்றுமாம்.

மகுடி magu|di, பெ.(n.) 1. பாம்பாட்டியின் ஊது குழல். 2. ஓர் இசைக் கருவி; a kind of trumpet or flute.

முழைத்தல் - துளைத்தல்

முழு → முழை → முகை → முகு → முகுடி → மகுடி = துளையுள்ள குழலிசைக் கருவி.

மகுலம் magu|lam, பெ.(n.) மகிழ்பூ; pointed-leaved ape-flower.

மகூலம் magūlam, பெ.(n.) மலர்ந்த பூ; blossom flower.

மங்கல் maṅgal, பெ.(n.) 1. கெடுகை; decaying, fading. 2. ஒளி மழுக்கம்; dimness, obscurity, growing dim. 3. இருள் கலந்த நேரம்; darkness, dusk. 4. உளி மழுங்கல்; blunt as edge of chisel.

[முல் (பொருந்தற் கருத்து வேர்) → முள் → மள் → மள்கு. மள்குதல் = ஒளி குறைதல், குறைதல். மள்கு → மழுகு. மழுகுதல் = ஒளி குறைதல். மழுகு → மழுங்கு. மழுங்கல் = ஒளி குறைதல், பொலிவழி-தல், சவனிப் பின்றி மறைந்துபோதல், கெடுதல். மழுங்கு → மங்கு → மங்கல். (வே.க.4. 59).]

மங்கலநாண் maṅgala-nāṅ, பெ.(n.) தாலிச் சரடு; twisted thread in which the tāli is strung.

[மங்கலம் + நாண்.]

மங்கலம் maṅgalam, பெ.(n.) 1. நலமான தன்மை; auspiciousness, propitiousness. 2. ஆக்கம்; achievement, means of accomplishment, good fortune. 3. பொலிவு; splendour. 4. நற்செயல்; good deed according to the śāstras. 5. நன்மை; goodness, honour. 6. திருமணம்; marriage. 7. தாலி; marriage badge. 8. கொடை; virtue. 9. சிறப்பு; excellence. 10. வாழ்த்து; praise, panegyric, blessings. 11. மங்கலவழக்கு பார்க்க; see maṅgala-va|akku. 12. எண் வகை மங்கலம்; eight auspicious objects. 13. சேர்க்கை; gathering, collecting. 14. தகனபலி; funeral oblation.

[மங்கல் → மங்கலம்.]

முல் → முள் → (மள்) → மண்.

மங்கலவழக்கு maṅgala-va|akku, பெ.(n.) தகுதிவழக்கு மூன்றனுள் மங்கலம் அல்லாததை மங்கலமாகக் கூறும் வழக்கு; euphemism, usage of an auspicious word to denote an inauspicious thing one of three tagudi-va|akku, q.v.

[மங்கலம் + வழக்கு.]

மங்கு¹-தல் maṅgu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. குறைதல்; to grow less, to diminish. 2. ஒளி மங்குதல்; to become dim, as light or eye-sight. 3. நிறங்குன்றுதல்; to grow pale, to lose lustre. 4. பெருமை குறைதல்; to be obscured, as splendour, glory, fame, to fade, as beauty, to decline in prosperity, as a religion, to be reduced in circumstance, power or authority. 5. வாட்டமுறுதல்; to be deprived of freshness, as the countenance, power or authority. 6. கெடுதல்; to decay, to be ruined. 7. சாதல்; to die, perish.

[முல் (பொருந்தற் கருத்து வேர்) → முள் → மள் → மள்கு. மள்குதல் = ஒளி குறைதல், குறைதல். மள்கு → மழுகு. மழுகுதல் = ஒளி குறைதல். மழுகு → மழுங்கு. மழுங்குதல் = ஒளி குன்று-தல், பொலிவழிதல், கெடுதல். மழுங்கு → மங்கு (வே.க.4:59).]

மங்கு² maṅgu, பெ.(n.) சாடி; polished earthen jar.

மங்குல் maṅgul, பெ.(n.) 1. ஒளிக்குறைவு; dim. 2. கண் தெரியாதவாறு குறைந்த மூடு பனி; fog. 3. இருட்சி; darkness. 4. இரவு; night. 5. இருண்ட முகில்; cloud. 6. கரிய வானம்; sky. 7. வான வெளிப் பக்கமாகிய திசை; direction, point of the compass.

[மங்கு → மங்குல்.]

மங்குலம் maṅgulam, பெ.(n.) 1. மழுக்கம்; cloudiness, murkiness, obscuration. 2. கலக்கம்; perturbation, confusion of mind. 3. முகவாட்டம்; gloominess, gravity of countenance. 4. பார்வை மந்தம்; dullness of the eye, dimness of sight. 5. ஐயம்; uncertainty, doubtfulness. 6. நிறக்குறைவு; Indistinctness, obscureness, paleness, as of a colour.

[மங்கு → மங்குல் → மங்குலம்.]

மங்குலி maṅguli, பெ.(n.) இந்திரன்; Indran, as the Lord of the clouds.

[மங்குல் → மங்குலி.]

மங்கை maṅgai, பெ.(n.) 1. பெண்; woman. 2. 12 முதல் 13 வயது வரை உள்ள பெண்; a girl between 12 and 13 years. 3. கற்றாழை; aloe. 4. மங்கலம் பார்க்க; see maṅgalam. 5. இதளியம்; mercury. 6. பெண் பருவங்களு ளொன்று; one of the feminine stage.

[மழுங்கு → மங்கு → மங்கை.]

மச்சம் maccam, பெ.(n.) உடம்பிலுண்டாகும் புள்ளி; mole on the skin.

[மை → மயி → மசி → மச்சு → மச்சம் (மு.தா.181).]

மச்ச¹ maccu, பெ.(n.) 1. மட்டமாகச் செங்கல் குத்திப் பாவிய மேற்றளம்; terraced roof, flat-roof. 2. மேற்றளத் திற் பாவும் பலகை; wainscot ceiling. 3. மேல்மாடம்; upper story. 4. உத்தரமட்டத்தின் மேலுள்ள பலகைத் தடுப்பு; board partition for the gable of a room or boarded enclosure of an upper room, loft under the roof of a house.

மச்ச² maccu, பெ.(n.) 1. குற்றம்; blemish, fault. 2. ஒழுங்கின்மை; that which is improper.

[மள் → மரு → மறு = குற்றம். மள் → மச்சு (மு.தா. 182).]

மச்சப்போ-தல் maccu-p-pō-, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மக்குதல்; to decay, rot. 2. சோறு குழைதல்; to be reduced to a mash by over-boiling, a rice.

[மை-தல் → மை → மச்சு + போ-.]

மசக்கு-தல் maśakku-, 5 செ.கு.வா.வி.(v.t.) 1. மயங்கச் செய்தல்; to charm, bewitch. 2. குழப்புதல்; to confuse, perplex. 3. ஆடையைக் கஞ்சிப் பற்று நீங்கும்படி கசக்குதல்; to crumple, as a cloth to get out the stiffening.

[முல் (பொருந்தற் கருத்து வேர்) → முள் → முய் → முய → முயகு → முயங்கு → மயங்கு → மசங்கு → மசக்கு. (வே.க.4 : 57)]

மசக்கை maśakkai, பெ.(n.) 1. கருவுற்ற பெண்ணுக்கு உண்டாகும் மயக்கம்; morbid longings of a pregnant woman. 2. சூதகக் கட்டு; amenorrhoea.

[மயங்கு → மசங்கு → மசக்கு → மசக்குதல் = மயங்கச் செய்தல், குழப்புதல். மசக்கு → மசக்கம் → மசக்கை (வே.க.4:57).]

மசகம் maśagam, பெ.(n.) மயிர்; hair.

[மள் → (மய்) மை = கருமை, முகில், காராடு, கரிய குழம்பு. மை → மயி → மசி = கரியகுழம்பு]

மசகு¹-தல் maśagu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. சுணங்கி நின்றல்; to linger, loiter, to hang about designedly. 2. மனந் தடுமாறுதல்; to hesitate, to be in suspence, to be undecided or undetermined.

[மசக்கு → மசகு-]

மசகு² maśagu, பெ.(n.) வைக்கோற் கரியோடு எண்ணெய்த்துணி கலந்து கட்டை வண்டியின் அச்சிலிடும் மை; mixture of oil and burnt straw, used as grease for country carts.

தெ. மசக.

[மள் → (மய்) மை = கருமை, முகில், காராடு, கரியகுழம்பு. மை → மயில் = கரு (நீல) நிறத் தோகையுள்ள பறவை. மயில் → மயிலை = கருமை கலந்த வெள்ளைக் காளை. மை → மயிர் → கரியமுடி. மை → மயி → மசி = கரிய குழம்பு. மசி → மசகு.]

மசகு³ maśagu, பெ.(n.) நடுக்கடலில் திசை தெரியாது ஆழந்தகன்ற இடம்; deep sea, far from shore, where there is no mark for guidance.

[மயங்கு → மசகு.]

மசங்கல் maśaṅgal, பெ.(n.) 1. பகலும் இரவும் கலக்கும் அந்திப்பொழுது; twilight of evening. 2. மயக்கம்; confusion, perplexity.

[மயங்கு → மசங்கு → மசங்கல் (வே.க.4:57).]

மசங்கு-தல் maśaṅgu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மயங்குதல்; to become confused, to be doubtful. 2. ஒளி குறைதல்; to become dull, to lose lustre. 3. கசங்குதல்; to be crumpled, to grow soft by use.

[மயங்கு→மசங்கு-]

மசி¹-தல் maši-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நெரநெர வென்றிராமல் வழுவழுப்பாயிருத்தல்; to be mashed, worked about with a ladle, reduced to pulp. 2. வளைந்து கொடுத்தல், விட்டுக்கொடுத்தல்; to yield.

[மத்து→மத்தி. மத்தித்தல் = மத்தினால் கடைந்து கூழாக்குதல். மதி→மசி; மசித்தல் = குழைத்தல். மசிதல் = குழைதல் -]

மசி²-த்தல் maši-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கடைந்து அல்லது பிசைந்து குழையச் செய்தல்; to mash, as food, to reduce to a thin pulpy consistence, as greens, fruits. 2. மைக் கட்டியை அல்லது களிம்பை நீரிற் குழைத்து எழுதுமையருவாக்குதல்; to prepare by mixing, as ink.

[மத்து→மத்தி→மதி→மசி; மத்தித்தல் மத்தினாற் கடைதல். மதித்தல் = குழைத்தல்; மய்யு-]

மஞ்சட்காப்பு mañjaṭ-kāppu, பெ.(n.) 1. நெற்றியிலிடும் மஞ்சட் பொட்டு; mark of turmeric paste on the forehead, considered a charn. 2. கோயிற்றெய்வங்களுக்குச் சாத்தும் அரைத்த மஞ்சள் விழுது; turmeric paste with which a deity is coated. 3. குழந்தைக்கு முதலெழுத்தறிமுகஞ் செய்யும் போது எழுதும் ஓலைக்கு மஞ்சள் பூசுகை; smearing with turmeric the ola leaf on which the first lesson of a child is written. 4. தெய்வங்களுக்கு நேர்த்திக் கடன் செலுத்துவோர் கையில் கட்டும் மஞ்சளில் தோய்த்த துணி; a piece of cloth wet in the turmeric paste tied on the forehead at the occasion of vow made to deity. 5. வினைத் தொடக் கத்தில் கையில் கட்டும் காப்பு மஞ்சள்; to tie an armpit, a yellow string on the arm in token of a vow and as a pledge of its fulfilment.

[மஞ்சள் + காப்பு.]

மஞ்சட்பாவாடை mañjaṭ-pāvāḍai, பெ.(n.) சிற்றூர்த் தெய்வங்களை வழிபடும்போது அணிவிக்கும் மஞ்சளில் தோய்த்த புத்தாடை; new cloth immersed or dipped in water tinged with turmeric, put on while worshipping village deities.

[மஞ்சள் + பாவாடை.]

மஞ்சணம் mañjaṇam, பெ.(n.) பற்பொடி; dentifrice.

மஞ்சள்¹ mañjaḷ, பெ.(n.) 1. செடிவகை; turmeric, *curcuma longa*. 2. மஞ்சணிறம்; yellow colour, as that of turmeric. 3. எலுமிச்சை; acid lime.

[மங்கல்→மஞ்சள்.]

மஞ்சள்² mañjaḷ, பெ.(n.) குங்குமப்பூச்செடி; Indian saffron.

மஞ்சன் mañcaṇ, பெ.(n.) 1. மகன்; son. 2. ஆண்மகன்; man, young man.

மஞ்சனி mañjani, பெ.(n.) பெண்; woman.

மஞ்சி mañci, பெ.(n.) படகு; cargo boat a raised platform.

[மஞ்சு→மஞ்சி.]

மஞ்சிகை mañcigai, பெ.(n.) 1. பெட்டி; chest, box. 2. கொட்டாரம்; store-room. 3. தொம்பை; grain bin.

[மஞ்சு→மஞ்சி→ மஞ்சிகை.]

மஞ்சு¹ mañcu, பெ.(n.) 1. அழகு; beauty, gracefulness. 2. அணிகலன்; jewel.

மஞ்சு² mañcu, பெ.(n.) 1. வெண்முகில்; white cloud. 2. முகில்; cloud. 3. பனி; dew. 4. மூடுபனி; fog. 5. யானை முதுகு; back of an elephant.

மை → மைஞ்சு = கருமுகில்

மைஞ்சு → மஞ்சு = முகில், வெண்முகில்

மஞ்சு³ mañcu, பெ.(n.) களஞ்சியம்; store-house, granary.

மஞ்சு⁴ mañcu, பெ.(n.) 1. கட்டில்; cot, bedstead. 2. குறுமாடியின் அடைப்பு; board - partition or gable carried above the wall. 3. வீட்டு முகடு; ridge of a roof.

மஞ்சு⁵ mañcu, பெ.(n.) 1. இளமை; youthfulness, juvenility. 2. வலிமை; strength, force.

[மைந்து → மந்து → மஞ்சு]

மஞ்சை mañjai, பெ.(n.) மயில்; peacock.

மஞ்சையூர்தி mañjai-yūrdi, பெ.(n.) முருகக் கடவுளின் மயில் ஊர்தி; Lord Murugan's peacock for his vehicle.

[மஞ்சை + ஊர்தி.]

மட்கலம் maṭ-kalam, பெ.(n.) மண்ணாலான பாண்டம்; earthen vessel.

[மண் + கலம்.]

மட்கு-தல் maṭku-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒளி மங்குதல்; to be dim, dusky, to be deprived of lustre, glory or brilliance. 2. வலு குன்றுதல்; to lose strength, to become inefficient. 3. மயங்குதல்; to be bewildered. 4. அழுக்கடைதல்; to become mouldy; to be foul or dirty. 5. அழிதல்; to be destroyed.

[மங்கு→மட்கு-]

மட்டஞ்செய்தல் maṭṭaṅ-cey-, 1 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. சமனாக்குதல்; to level, as the ground, to trim evenly, as a garland. 2. செவ்விதாசுச் செய்தல்; to beautify, render attractive.

[மட்டம் + செய். மட்டம் = ஒரே அளவு.]

மட்டம்¹ maṭṭam, பெ.(n.) 1. அளவு; measure. 2. சமநிலை; evenness, flatness. 3. அளவுகோல்; rule, line, gauging rod. 4. எல்லை; limit, extent, bound, degree. 5. ஊகம்; guess, conjecture. 6. ஒப்பு; equality in length, height, size, measure or quality. 7. சிறுமை; smallness. 8. தாழ்வு; inferiority, deficiency. 9. மிதம்; moderation. 10. செட்டு, சிக்கனம்; frugality. 11. சிறு குதிரை; pony. 12. வாழை, கரும்பு முதலியவற்றின் கன்று; sapling of plantain, bamboo, sugarcane etc. 13. பொன் மணியின் உறுப்பு வகை; smooth round neck of gold bead. 14. ஆனைக் குட்டி; young male elephant. 15. ஒரே உயரமுள்ள நிலை; level. 16. சமவெண்; whole quantity, sum, leaving no over plus. 17. மூன்றொத்துடைய தாளம்; triple beat in measuring time. 18. குறைவு; decrease. 19. கேடயம்; shield.

[மட்டு→மட்டம்-]

மட்டம்² maṭṭam, பெ.(n.) கள்; toddy.

மட்டி- தல் maṭṭari-, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மதிப்பிடுதல்; to guess, make a rough estimate. 2. பழகியறிதல்; to bear in mind so as to recognise or identify, to know well. 3. ஒப்பிடுதல்; to liken, compare with.

[மட்டம்→ மட்டு + அறி-. மட்டம் = அளவு, மதிப்பு-]

மட்டி¹ maṭṭi, பெ.(n.) 1. மூடன்; dolt, blockhead. 2. ஒழுங்கின்மை; clumsiness, awkwardness. 3. பரும்படி; roughness, coarseness. 4. மக்கு; putty, cement for whitening.

தெ., க. மட்டி.

[மட்டு→மட்டு→மட்டி (வே.க.4:65).]

மட்டி²-த்தல் maṭṭi-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. அழித்தல்; to destroy. 2. முறித்தல்; to break. 3. பூசுதல்; to put on, clap on, daub, as sandal paste. 4. மெழுகுதல்; to cleanse, as the floor. 5. பிசைதல்; to mix and knead. 6. உறுதி செய்தல்; to ascertain, discover determine.

[மட்டு→மட்டு→மட்டி-]

மட்டு¹ maṭṭu, பெ.(n.) 1. அளவு; measure, quantity, standard, degree, size, proportion, amount. 2. எல்லை; limit, extent, boundary, scope, range. 3. குத்து மதிப்பு; estimate, conjecture, as from the eye-sight. 4. அளவு; moderateness, tolerableness. 5. பொதுத் தன்மை; that which is middling or common place. 6. நிலவளவு வகை; a standard of land measurement. 7. மட்டம் பார்க்க; see maṭṭam. ஓர் அளவோடு முட்டிப் பொருந்துதல்; to fix a cert in pint.

[முல் (பொருந்தற் கருத்து வேர்)→ முள்→ முட்டு→மட்டு. (வே.க.4 : 65)]

மட்டு² maṭṭu, பெ.(n.) 1. தேன்; honey. 2. கள்; toddy, fermented liquor. 3. சாறு; sweet juice. 4. உடலுறவின் போது கிளர்ச்சி யுண்டாவதற்காகப் பருகும் பருகம்; drink taken at the time of sexual union. 5. மது

வைக்குஞ் சாடி; liquor jar. 6. மணம்; fragrant smell.

முற்றிய தேள்.

[முல்→ முள்→ முட்டு→ முத்து. முத்துதல் = பொருந்துதல், ஒத்தல், கலத்தல். முத்து→மத்து→மட்டு (வே.க.4:67).]

மட்டை¹ maṭṭai, பெ.(n.) 1. தெங்கு, பனை முதலியவற்றின் மடல்; leaf-stalk of fern or palm, stem of plantain. 2. தேங்காயின் மேல் தோடு; husk of coconut. 3. 4500 வெற்றிலை அல்லது 45 கவுளி கொண்ட வெற்றிலைக் கட்டு; a bundle of 4500 betel leaves. 4. பந்தடிக்கும் மட்டை; bat. 5. பாம்பு; snake.

[மட்டு→மட்டை.]

மட்டை² maṭṭai, பெ.(n.) 1. மொட்டை; baldness. 2. உடற் குறை; headless body, trunk. 3. மூடன்; stupid fellow.

[மொட்டை→மட்டை.]

மட்டை³ maṭṭai, பெ.(n.) 1. பயனற்றவ-ன்-ள்-து; worthless person or thing. 2. மட்டமான நெல்; a variety of paddy, as inferior. 3. மாசுள்ள நென்மணி; coarse grain in paddy.

[முல் (பொருந்தற் கருத்து வேர்)→ முள்→ முட்டு→மட்டு = அளவு, எல்லை, குத்து மதிப்பு, சிறுமை, தாழ்வு, குறைவு, அடக்கம், சிக்கன அளவு, ஒப்பு. மட்டு→மட்டை (வே.க.4:66).]

மடக்கம் maḍakkam, பெ.(n.) 1. வளைவு; flexure, crook. 2. வணக்கம்; reverence, veneration. 3. பணிவு; subjection, subordination, compliance, conformity. 4. மனவடக்கம்; restraint, limitation. 5. நோய் திரும்புகை; return, relapse, as of fever.

[வல் (வளைதற் கருத்துவேர்)→ முள்→ முடங்கு→ மடங்கு→ மடக்கு = வளைவு, மூலை, முடக்கு, தடுப்பு, தடை, மடக்கு→ மடக்கம்.]

மடக்கிடு-தல் maḍakkidu-, 18 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மேற் செல்லாது தடுத்து வைத்தல்; to check, to keep within certain limits. 2. வாய்மடுத்தல்; to swallow at a single draught.

[மடக்கு + இடு-]

மடக்கிளி maḍa-k-kiḷi, பெ.(n.) 1. இளங்கிளி; young parrot. 2. பெண்; woman, charming like a parrot.

மடக்கு¹-தல் maḍakku-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மடித்தல்; to bend, as the arms, knees, to draw in, fold, shut, as knife, to double, to deflect. 2. திருப்புதல்; to turn about, as a horse, carriage or vessel, to turn back. 3. மாறிமாறிச் செய்தல்; to repeat. 4. வென்று கீழ்ப்படுத்துதல்; to subdue, as in war, conquer, to surpass. 5. வாயடக்குதல்; to stop by argument or sophistry, to confute, to over power. 6. கால்நடை முதலியவற்றை ஒருசேர அடக்கி வைத்தல்; to compress; to restrain; to keep together, as

cattle in a row. 7. பண்டம் முதலியவற்றைத் தன் வசப்படுத்துதல்; to engage, as a servant, to secure for oneself, as an article or cargo, preventing others from obtaining it. 8. தடுத்தல்; to stop or hinder, as proceedings, to quash. 9. அழித்தல்; to destroy; to kill. 10. பணி வாக்குதல்; to tame, humble. 11. உடற்கட்டுக் குலைதல்; to break the constitution as disease. 12. மருந்து முதலியவற்றின் கடுமை முதலியவற்றை முறித்தல்; to counteract, as force; to reduce, as the power of a medicine, the action of a poison; to check, as a fire from spreading. 13. தவச அரியறுத்தல்; to reap, as sheaves of corn. 14. உடுத்துதல்; to wear around the waist, as a garment. 15. ஒதுக்கிக் கட்டுதல்; to parcel out and enclose, as a piece of land.

மடக்கு²-தல் maḍakku-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) திரும்பத் திரும்ப வருதல்; to recur, as letters or words.

[முல் = வளைதல் பொருள். முல் → முள் → முண் → முணவு → முணகு → முணங்கு → முணங்குதல் = வளைதல். முண் → முணம் → முடம் = வளைவு. முடம் → முடவு. முடவுதல் = நொண்டுதல். முடம் → முடங்கு. முடங்குதல் = வளைதல். முடங்கு → முடக்கு = வளைவு. முடக்கு → மடக்கு (வே.க.4:82).]

மடங்கக்கூறு-தல் maḍaṅga-k-kūru-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) திரும்பக் கூறுதல்; to repeat.

[மடங்கு + கூறு-]

மடங்கடி - த்தல் maḍaṅgaḍi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. தோற்கச் செய்தல்; to subdue, suppress, restrain, repulse; to check, as in war or in argument; to put rout; to chase. 2. திரும்பச் செய்யும்படி பண்ணுதல்; to compel, as a person, to re-do a thing.

[மடங்கு + அடி-]

மடங்கல் maḍaṅgal, பெ.(n.) 1. வளைகை; bending, being bent.

2. கோணம்; crook, angle, corner. 3. மீளுகை; returning. 4. மழுங்கிப் போகை; curving or blunting of the edge. 5. அடக்கம்; suppression, control. 6. ஒடுக்கம்; absorption. 7. முடிவு; end. 8. இடி; thunderbolt. 9. வடவைத்தீ; submarine fire. 10. ஊழிக்காலம்; termination of yuga. 11. கூற்றுவன்; God of death. 12. கூற்றுவனின் ஏவலர்; servant of God of death. 13. அரிமா; lion. 14. அரிமா மாந்தன் (நரசிங்கம்); man-lion incarnation of Tirumāl. 15. யாளி; fabulous griffin. 16. நோய் வகை; a disease. 17. முற்றிவளைந்து சாய்ந்த கதிர்; ripened sheaf of grain, prostrate in the field. 18. சம்பா அறுவடையான பின் விதைப் பிலுண்டாகும் கோடைப் பயிர்; summer catch-corp. sown after campā has been reaped. 19. தாழை; fragrant screw-pine.

[முடங்கு → மடங்கு → மடங்கல்.]

மடங்கலர் maḍaṅgalar, பெ.(n.) பகைவர்; enemies, foes.

மடங்கு-தல் maḍaṅgu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வளைதல்; to become bent, as the arm or leg. 2. முடங்குதல்; to be shut, closed, folded, as a knife or table. 3. கோணுதல்; to be inflected, deflected, refracted, bent out of place. 4. வளைந்து செல்லுதல்; to bend, turn, as a road, or river. 5. மீளுதல்; to turn about. 6. சொல் முதலியன திரும்ப வருதல்; to be repeated. 7. திருகுதல்; to be twisted, distorted, as a limb. 8. குறைதல்; to be diminished. 9. சுருங்குதல்; shrink. 10. ஒடுங்குதல்; to be absorbed. 11. நெளிதல்; to be battered. 12. கீழ்ப்படுதல்; to submit, yield, surrender. 13. தாழ்தல்; to be humbled, tamed, reduced, as pride, to be broken down, as the constitution. 14. செயலறுதல்; to be indolent, inactive. 15. சூடங்குதல்; to be decreased in force, as the wind or heat, to yield, as a disease or poison to medicines or mantras. 16. நிறுத்தப் பெறுதல்; to be stopped, hindered, to be quashed, as proceedings. 17. தடுக்கப்படுதல்; to be turned off, diverted, thrown back, as weapons. 18. வாயடங்குதல்; to be silenced by argument, by sophistry, by authority, to be checked, confuted, refuted. 19. சொத்துரிமையாளர் இறந்தபின் சொத்து முதலியன ஒருவன்பால் அடைந்து விடுதல்; to be lodged with one's as property on the death of the owner.

[முடங்கு → மடங்கு-]

மடந்தை maḍandai, பெ.(n.) 1. பெண்; woman, lady. 2. மகளிர் பருவம் ஏழனுள் பதினான்கு முதல் பத்தொன்பது அகவை வரையுள்ள பருவத்துப் பெண்; woman between the age of 14 and 19. 3. பருவமாகாத பெண்; girls who have not attained puberty. 4. சேம்பு வகை; a kind of Indian kales.

[மழ → மழம் → மழல் → மழலை = இளமை, மழ → மட → மடம் → மடந்தை (வே.க.4:5).]

மடப்பம் maḍappam, பெ.(n.) 1. மென்மை; tenderness. 2. இணக்கம்; acquiescence. 3. பேதைமை; simplicity, credulity.

[மழ → மட → மடப்பு → மடப்பம்]

மடம்¹ maḍam, பெ.(n.) 1. அறியாமை; ignorance, folly. 2. மகடுஉக் குணம் நான்கனுள் கொளுத்தக் கொண்டு கொண்டது விடாமையாகிய பேதைமை; simplicity, credulity, artelessness, one of four magaḍū-u-k-kuṇam. 3. அழகு; beauty. 4. மென்மை; tenderness, delicacy. 5. இணக்கம்; acquiescence.

மழ = இளமைப் பொருள்

[மழ → மட → மடம் (வே.க.4:5).]

மடம்² maḍam, பெ.(n.) 1. துறவியர் தங்குமிடம்; hermitage. 2. இரப்போர்க்கு உணவளிக்குமிடம் அல்லது இரப்போர் உண்டு தங்குமிடம்; a place where pilgrims and religious mendicants are fed. 3. ஊர்ப் பொதுக்

கட்டடம், உசாவடி (சாவடி); a public building in a village. 4. வழிப்போக்கர் தங்குமிடம்; rest-house. 5. கோயில்; temple. 6. இடம்; place. 7. தேர்; car.

[முல் (துளைத்தற் கருத்து வேர்)→முள்→மள்→மடு = ஆற்றிடைப் பள்ளம். மடு→மடம் (வே.க.4:91).]

மடமட-த்தல் maḍa-maḍa-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) ஒலித்தல்; to gurgle, rattle.

மடமை¹ maḍamai, பெ.(n.) அறிவின்மை; idiocy.

[மடம்→மடமை.]

மடமை² maḍamai, பெ.(n.) பேதைமை; ignorance, stupidity, silliness, folly.

[மழ்→மட→மடமை.]

மடல்¹ maḍal, பெ.(n.) 1. பனை முதலியவற்றின் ஏடு; flat leaf of palm, plantain and screwpine. 2. பனங்கருக்கு; jagged stem of a palmyra leaf. 3. தான் காதலித்த தலைவியைப் பெறாவிடத்துத் தலைவன் ஏறுதற்பொருட்டுப் பனங்கருக்காற் குதிரை போற் செய்த ஊர்தி; horse of palmyra stems on which a thwarted lover mounts to proclaim his grief and win his love. 4. கலிவெண்பாவின் உறுப்பாகிய உலாமடல்; ulā-maḍal, a poem in ka-li-venpāmetre. 5. பூவிதழ்; flower petal. 6. கிளை; branch. 7. கண்ணிமை; eye-lid. 8. திருநீறும் சந்தனமும் வைக்கும் கலம்; receptacle for sacred ashes and sandal. 9. சோளக்கதிர் முதலியவற்றின் மேலுறை; sheath, as of Indian corn, plantain flower, etc. 10. காதுச்சுணை; external border or tip of the ear. 11. தோண் மேலிடம்; shoulder blade. 12. ஆயுதவலகு; blade of a weapon. 13. கை; hand. 14. ஏற்றக்கழி; standing pole of a well - sweep. 15. சிறுவாய்க்கால்; branch channel.

மடல்² maḍal, பெ.(n.) கடிதம்; ஓலை வடிவிலோ, தாள் வடிவிலோ செய்திகளை எழுதியனுப்பும் ஏடு; letter.

மடலவிழ்-தல் maḍalaviḷ-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) இதழ்விரிதல்; to burst, as flower-sheath.

[மடல் + அவிழ்-]

மடலி-த்தல் maḍali-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) மடங்கித் திரும்பு-தல்; to bend, double.

[முல் (வளைதற் கருத்து வேர்)→முள்→முண்→முண்டு→மண்டு→மண்டி = காலை முடக்கி முழங்காலால் நிற்கை. மண்டி போடுதல், மண்டி யிடுதல் என்னும் வழக்கை நோக்குக. மண்டு→ மண்டலம் = வட்டம், வட்ட வடிவம். மண்டலம்→ மண்டலி. மண்டலித்தல் = வளைத்-தல், பாம்பு முதலியன வட்டமாகச் சுற்றியிருத்தல், வில்லாளி காலை வளைத்து வட்டமாக்குதல்.

மண்டலி→மடலி (வே.க.4:83).]

மடவர் maḍavaḷ, பெ.(n.) அறிவிலாள்; stupid woman.

மடவன் maḍavaṇ, பெ.(n.) அறிவிலான்; stupid person.

[முள்→மள்→மள→மழ்→மழம்→மடம்→ மடவன்]

மடவார் maḍavār, பெ.(n.) 1. மகளிர்; woman, lady. 2. மூடர்; fools.

மடவாள் maḍavāḷ, பெ.(n.) பெண்; woman.

[மடவள்→மடவாள்.]

மடன் maḍaṇ, பெ.(n.) 1. அறியாமை; ignorance. 2. கொளத்தக் கொண்டு கொண்டது விடாமை; credulity; proneness to accept another's opinion and holding fast to it.

[மடம்→மடன்.]

மடாதிபதி maḍātipati, பெ.(n.) மடத்துத் தலைவன்; head of a monastery.

[மடம் + Skt. அதிபதி.]

மடி¹-தல் maḍi-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மடங்குதல்; to be bent, folded, turned down, lapped in. 2. நுனி மழுங்குதல்; to be turned, as an edge or a point. 3. தலை சாய்தல்; to droop, as the head of one asleep or as sheafs of grain in a field. 4. வீழ்தல்; to fall on. 5. வாடுதல்; to wither, as leaves. 6. சுருளுதல்; to roll, as waves. 7. முயற்சியறுதல்; to be indolent, inactive. 8. தூங்குதல்; to sleep. 9. சுருங்குதல்; to shrink, contract. 10. ஊக்கங்குறைதல்; to be dispirited. 11. அழிதல்; to perish; to be destroyed. 12. சாதல்; to die. 13. தானியங்கேடுறுதல்; to become mouldy, as rice. 14. திரண்டு செல்லுதல்; to rush in together as a crowd. 15. கொப்புளமுடைதல்; to break, to be broken as a blister.

[முடிதல் = வளைத்து அல்லது மடித்துக் கட்டு-தல். முடி→மடி = வளைந்து மடங்குதல். முட்டு→முட்டி→முடி = இறுதி. முடி→மடிதல் = 1. சாதல், 2. அழிதல்.]

மடி²-தல் maḍi-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) மறத்தல்; to forget.

மடி³-த்தல் maḍi-, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) அழித்தல்; to kill destroy.

[முட்டு→முட்டி→முடி. முடிதல் = இறுதியாதல், முற்றுப் பெறுதல், நிறைவேறுதல், செய்ய முடிதல். வாணாள் முடிந்து இறத்தல், அழிதல்-]

மடி⁴-த்தல் maḍi-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மடக்குதல்; to fold, as the arms, to fold up, as cloth, as paper, to double up, shut up, as a folding knife. 2. வளைதல்; to bend, turn down, turn in curl. 3. பேச்சில் மடங்கவடித்தல்; to baffle in speech, confound by artifice, as in an argument.

4. அழித்தல்; to kill, destroy. 5. உழக்குதல்; to trample down, to throw into confusion.

[மூல் (வளைதற் கருத்துவேர்) → முள் → முண்டு → முண்டி → முடி. முடிதல் = வளைத்து அல்லது சுற்றிக் கட்டுதல். முடித்தல் = கூந்தலைக் கட்டுதல், பூமாலை கொண்டையிற் கட்டியணிதல். முடி = பறவை பிடிக்குங் கண்ணி, கட்டு, முடிச்சு, உச்சியில் முடிக்கும் மயிர்க்கட்டு வகை, நாற்று முடி. முடி → மடி (வே.க.4:85).]

மடி⁵ maḍi, பெ.(n.) 1. மடங்குகை; bending down, as sheaf of paddy. 2. வயிற்று மடிப்பு; crease in abdomen. 3. வயிறு; belly, stomach. 4. அரை; waist. 5. மடித்த தொடையின் மேற்பகுதி; lap. 6. ஆடை, தாள் முதலியவற்றின் மடிப்பு; orget. 7. ஆடை; cloth, garment. 8. தூய்மையாக உடுத்தும் மரவுரி, பட்டு, பருத்தி முதலியவற்றாலாகிய ஆடை வகை; cloth made of the fibre of trees, coarse silk, cotton, etc., as ceremonially pure. 9. தீட்டில்லா நிலை; ceremonial purity, as of one who has bathed. 10. பல துண்டுகள் கொண்ட ஆடை வகை; piece consisting of a certain number of clothes. 11. பை போன்ற முந்திச் சொருக்கு; fold in a cloth wrapped round the waist, answering for a pocket. 12. வலை வகை; a kind of net. 13. மீன்வலையோடு சேர்ந்த பெரும்பை; large bag attached to a finishing net. 14. மாடு முதலியவற்றின் முலையிடம்; udder, especially of a cow. 15. அடக்கம்; submissive. 16. தனிமை; loneliness. 17. சோம்பல்; sloth, idleness, indolence. 18. சோம்பலுடையவன்; lazy person. 19. நோய்; disease. 20. கேடு; ruin, loss, detriment, damage. 21. பொய்; lie, falsehood. 22. பகை; hatred, emity. 23. முடைநாற்றம்; bad odour. 24. இரட்டைக் கட்டுமரம்; double *catamaram*. 25. சோறு; boiled rice. 26. தாழை 1; fragrant screw-pine. 27. தாழை விழுது; external root of the screw-pine. 28. மடங்கு; turn, time.

[மடங்கியது = மடி]

மடிச்சீலை¹ maḍi-c-cīlai, பெ.(n.) தூய ஆடை; ceremonially pure cloth.

[மடி + சீலை. சேலை → சீலை.]

மடிச்சீலை² maḍi-c-cīlai, பெ.(n.) 1. மடியிற் கட்டிக் கொள்ளும் பண்பை; purse kept in the gridle. 2. நீர்ச்சீலை; forelap.

[மடி + சீலை. சேலை → சீலை.]

மடிப்பு maḍippu, பெ.(n.) 1. ஒன்றைப் பல பகுதிகளாக

மடித்திருப்பது; fold, doubling, plait. 2. மடிப்படையாளம்; crease mark of a fold. 3. தொந்தி மடிப்பு; fold, crease in the abdomen as from obesity. 4. ஏமாற்றுகை; trick, fraud, imposture, entanglement. 5. இருபோகம்; double crop.

[மடி → மடிப்பு.]

மடிபிடி¹-த்தல் maḍi-piḍi-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. கட்டடாயப் படுத்துதல்; to compel, as seizing by the waist cloth. 2. வலுவிற சண்டைக்கு அழைத்தல்; to pick a quarrel. 3. வழக்காடுதல்; to dispute.

[மடி + பிடி-]

மடிபிடி² maḍi-piḍi, பெ.(n.) 1. கட்டடாயம்; compulsion, as caused by seizing by the waist cloth. 2. சண்டை; altercation, dipute. 3. மாத்துவப் பெண்கள் மடி நேராற்கத் தொடங்குகை; commencement of the observance of ceremonial purity by Mādhva women.

[மடி + பிடி.]

மடிமை maḍimai, பெ.(n.) சோம்பு; idleness, sloth, inactivity.

[மடி → மடிமை.]

மடிவு maḍivu, பெ.(n.) 1. சோம்பல்; inactivity, indolence. 2. உற்சாகக் குறைவு; discouragement. 3. அழிவு; ruin, loss, destruction. 4. சாவு; death.

[மடி → மடிவு.]

மடிவை maḍi-vai, பெ.(n.) தழை; fonage.

மடு¹-த்தல் maḍu-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. உண்ணுதல்; to take food or drink. 2. நிறைத்தல்; to fill, penetrate, suffuse, as adour. 3. சேர்த்தல்; to unite, join. 4. அடக்கிக் கொள்ளுதல்; to hold, contain. 5. ஊட்டுதல்; to cause to eat or drink; to feed. 6. தீ மூட்டுதல்; to kindle. 7. அமிழ்த்துதல்; to immerse, cause to sink. 8. குத்துதல்; to gore, pierce, thrust. 9. ஏமாற்றம் பண்ணுதல்; to inveigle, to entrap, to act treacherously. 10. விழுங்குதல்; to devour. 11. மயக்குதல்; to charm. 12. செலுத்துதல்; to cause; to go or enter.

[மூல்) துளைத்தற் கருத்துவேர்) → முள் → முழு → முழுக்கு → முழுங்கு. முழுங்குதல் = முழுக்குதல் தொண்டைக்குள் அல்லது வயிற்றிற்குள் முழுகச் செய்தல், விழுங்குதல், முள் → மள் → மடு (வே.க.4:90)]

மடு² maḍu, பெ.(n.) 1. நீர்நிலை; pond, pool. 2. ஆற்றிடைப் பள்ளம்; deep place in a river or channel.

[முள் → முள்கு; முள்குதல் = உட்செலுத்துதல். முள் → மள் → மடு = ஆற்றிடைப் பள்ளம்.]

மடுப்பு maḍuppu, பெ.(n.) 1. அடைவு; containing.

2. நிறைப்பு; filling up, suffusion. 3. உண்கை; taking food. 4.மோசஞ் செய்கை; deceiving, inveigling. 5. ஏமாற்றம்; baffling frustration, disappointment. 6. கேடு; evil..

[மடு→மடுப்பு.]

மடுவங்கரை maḍuvaṅkarai, பெ.(n.) குளக்கரை; side or brink of a pool or tank.

[மடு + அம் + கரை.]

மடை¹ maḍai, பெ.(n.) 1. தொளை; hole, aperture. 2. வாய்; mouth. 3. குளத்திற்கு வாய் போன்ற மதகு; small sluice of a tank. 4. மதகுப் பலகை; shutters of a sluice. 5. நீரணை; dam by which the flow of water in a channel is obstructed. 6. ஓடை; channel. 7. அணிகலக் கடைப்பூட்டு; clasp, as of an ornament. 8. படைக்கலமூட்டு; joint, as in a spear. 9. அழுத்தின ஆணி; nail, rivet. 10. உண்ணுஞ் சோறு; boiled rice. 11. சமையல் வேலை; cooking. 12. தெய்வப் படையல்; oblation of food to a deity.

OE. mete = food. OS. meti, mat; OtlG. maz; ON. matr; Goth. mats; E. meat.

[மடு = ஆற்றிடைப் பள்ளம். மடு→ மடுத்தல் = வாயில் வைத்தல், உண்ணுதல், நிறைத்தல், சேர்த்தல், உட்புகுத்துதல், குத்துதல், உட்செலுத்துதல். மடு→மடை.]

மடை² maḍai, பெ.(n.) 1. மடைமை, பேதைமை; ignorance. 2. முதறிவின்மை; silliness. 3. அறிவு மழுக்கம்; stupidity.

[மடைமை. மட→மடப்பு→மடப்பம் = இளமை, மடமை. மட→மடை = மடைமை.]

மடைக்கலம் maḍai-k-kalam, பெ.(n.) சமையல் ஏனம்; cooking utensil.

[மடை + கலம்.]

மடைத்தலை maḍai-t-talai, பெ.(n.) மதகு; sluice, head of a channel.

[மடை + தலை.]

மடைத்தொழில் maḍai-t-toḷil, பெ.(n.) சமையல் தொழில்; work of cooking.

[மடை + தொழில். மடு→மடை = சமையல்.]

மடைப்பள்ளி maḍai-p-palli, பெ.(n.) கோயில் முதலிய வற்றின் அடுக்களை; cook-house, kitchen, especially of a temple.

[மடை + பள்ளி.]

மடைமை maḍaimai, பெ.(n.) அறியாமை; ignorance.

[மடி→மட→மடம் = மடந்தை. மடம்→ மடைமை (வே.க.4:6).]

மடையன்¹ maḍaiyan, பெ.(n.) சமையற்காரன்; cooking man.

[மடை = சமையலறை (மடைப்பள்ளி). மடை + அன் = மடையன்]

மடையன்² maḍaiyan, பெ.(n.) அறிவுக் குறைவாளன்; block-head.

[மழ→மழம்→மடம்→மடயன்→மடையன். மடம் = இளமை, இளமைக்குரிய அறியாமை (வே.க.4:6).]

மண்¹ maṇ, பெ.(n.) 1. நிலவுலகம்; the earth, the world. 2. ஜம்பூதத்தொன்று; earth, as an element. 3. நீராடுங்காற் பூசிக்கொள்ளும் பத்துவகை மண்; clods of earth taken from ten specified places and rubbed on the person in purificatory baths. 4. புழுதி; dust, dirt. 5. திருநாமத்துக் குரிய வெள்ளிய மண்கட்டி; white earth used by Vaiṣṇavas in marking their fore-head. 6. தரை; dry ground, soil, land. 7. அணு; atom, particle, grain. 8. சுண்ணச் சாந்து; lime-mortar, cement. 9. மத்தள முதலியவற்றிற் பூசும் மார்ச்சனை; paste smeared on the head of a drum for toning it. 10. மனை; house-site. 11. வயல்; cultivable field.

[முல் (பொருந்தற் கருத்துவேர்)→ மல்→ மண்.]

மண்² maṇ, பெ.(n.) 1. கழுவுகை; washing. 2. ஒப்பனை; adornment, decoration.

மண்கூட்டாளன் maṇ-kūṭṭāḷaṇ, பெ.(n.) குயவன்; potter.

[மண் + கூட்டாளன்.]

மண்கதை maṇ-śudai, பெ.(n.) சுண்ணச்சாந்து; chunnam plaster.

[மண் + சுதை.]

மண்சேய் maṇ-śēy, பெ.(n.) செவ்வாய்; mars, as son of the earth.

[மண் + சேய்.]

மண்சோறு maṇ-śōru, பெ.(n.) தெய்வத்திற்கு நேர்ந்து கொண்டு கோயில் தரையில் சோறு இட்டு உண்ணும் முறை; as per take vow eat the rice food from temple floor.

[மண் + சோறு.]

மண்டபம் maṇḍabam, பெ.(n.) திருநாளில் இறைவன் தங்குவதற்காகக் கட்டப்பட்ட கற்கட்டடம்; pavilion in a temple or other place used during festivals for the reception of idols when they are carried in procession, generally a square or rectangular hall with a flat roof supported by pillars. 2. ஒப்பனைப் பந்தல்; temporary saloon or open shed decorated for festive occasion.

3. சாவடி; public hall or rest - house.

[மண்டுதல் = நெருங்குதல், நிறைதல், நிறைந்து கூடுதல். மண்டு = செறிவு, மிகுதி. மண்டு → மண்டகம் → மண்டபம். ஒ.நோ. வாணிகம் → வாணிபம்.]

மண்டர் maṇḍar, பெ.(n.) படைவீரர்; heroes, champions, soldiers.

மண்டலம்¹ maṇḍalam, பெ.(n.) 1. நிலவுலகம்; the earth. 2. வட்டம்; circle, sphere, orbit. 3. வட்ட வடிவம்; disc, as of sun or moon or clouds. 4. கதிரவன் பரிப்பு; ecliptic. 5. கதிரவன் மறைப்பின் போதான நிலவின் வட்டப்பாதை; circle of the moon during eclipse. 6. ஒரு பகுதி; region, as of sun, moon or clouds. 7. நாட்டின் பெரும்பகுதி; district, division of a country. 8. ஊர்; town. 9. மந்திரச் சக்கரம்; mystic circular diagram. 10. குதிரையின் வேக வகை; a pace of horse. 11. கூட்டம்; assembly, serried array. 12. பரிவேடம்; halo, as round sun or moon. 13. 96 சிற்றிலக்கியங்களுள் ஒன்று; one of 96 upanisad. 14. நடுவிரல் நுனியும் பெருவிரல் நுனியும் கூடி வளைந்திருக்க மற்ற விரல்களும் ஒக்க வளைந்து நிற்கும் இணையாவினைக்கை; a gesture with one hand in which the tips of the middle finger and the thumb are joined and the other fingers are bent, one of 33 inaiyā-vinai-k-kai. 15. காதலியின் இணைவில் காதலனிடும் நகக்குறி ஆறனுள் வட்ட வடிவமுள்ள அடையாளம்; circular nail mark made on a woman's body by her lover during sexual union. 16. வில்லோர் நிலையில் ஒன்று; a posture in archery. 17. வட்ட வடிவமான படை வகுப்பு; array of an army in a circular form. 18. மேலுலகம்; heaven.

[முல் (வளைதற் கருத்து வேர்) → முள் → முட்டு → முட்டை = சுழி, சுண்ணம். முள் → (மள்) → (மண்) → மணி = வட்டமான வெண்கலம். முண்டு → மண்டு. மண்டுதல் = வளைதல். மண்டு → மண்டலம்.]

மண்டலம்² maṇḍalam, பெ.(n.) 1. பாம்பு முதலியவற்றின் சுற்று; coil, as of a snake or rope. 2. வட்டவடிவ படையமைப்பு வகை; array of an army in a circular form.

[முல் (வளைதற் கருத்து வேர்) முள் → முட்டு → முட்டை = சுழி, சுண்ணம். முள் → (மள்) → (மண்) → மணி = வட்டமான வெண்கலம். முண்டு → மண்டு. மண்டுதல் = வளைதல். மண்டு → மண்டலம்]

மண்டலிகன் maṇḍaligan, பெ.(n.) 1. அரசன்; king. 2. நாட்டின் ஒரு பகுதியையாளும் அதிகாரி; viceroy, petty ruler, ruler of a limited region.

[மண்டலம் → மண்டலி → மண்டலிகன்.]

மண்டவம் maṇḍavam, பெ.(n.) சுங்கச்சாவடி; toll-gate.

[மண்டபம் → மண்டவம்]

மண்டி¹ maṇḍi, பெ.(n.) காலை முடக்கி முழந்தாளால் நிற்கை; kneeling, kneeling on one knee, as an archer.

[முள் (வட்டக்கருத்து வேர்). முள் → முண்டு →

மண்டு → மண்டி. மண்டியிடுதல் = காலை மடித்தல் அல்லது மடக்குதல்.]

மண்டி² maṇḍi, பெ.(n.) 1. வண்டல்; sediment, dregs, settlings, lees. 2. கலங்கல் நீர்; muddy water. 3. தவசம் (தானியம்) மொத்தமாக விற்குமிடம்; who lesale grain market.

க., தெ. மட்டி.

[மண்டுதல் = நெருங்குதல், திரளுதல். மண்டு → மண்டி (மு.தா.159).]

மண்டிக்கிட-த்தல் maṇḍi-k-kiḍa-, 3 செ.கு.வி.(v.i.) அடர்ந்து வளர்ந்திருத்தல், நிறைந்திருத்தல்; growing wild in the fields.

[மண்டி + கிட-]

மண்டியிடு-தல் maṇḍi-y-iḍu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) முழந்தாளில் நிற்பல்; to stand on the knees, as for prayer.

[மண்டி + இடு-]

மண்டிலக்கடவுள் maṇḍila-k-kaḍavuḷ, பெ.(n.) நிலவு; the moon.

[மண்டிலம் + கடவுள்.]

மண்டிலம் maṇḍilam, பெ.(n.) 1. வட்டம்; circle, orbit. 2. வட்ட வடிவு; disc, as of sun or moon. 3. வட்டமாயோடுகை; coursing in a circle. 4. குதிரை; horse, a running in a circle. 5. நாட்டின் பெரும் பகுதி; district, division of a country. 6. நிலம்; the earth. 7. கதிரவன்; sun. 8. நிலவு; moon. 9. தேசிக் கூத்தின் வகை; a posture in ṭeṣi-k-kūttu. 10. வானம்; air, atmosphere, heavens. 11. கண்ணாடி; mirror. 12. பாம்பு முதலியவற்றின் சுற்று; coil, as of a snake or rope. 13. வட்ட வடிவப் படையமைப்பு வகை; array of an army in a circular form. 14. ஒரு நாட்டிய முத்திரை; a posture. 15. வில்லோர் நிலையுளொன்று; a posture in archery, one of four villōr-nilai.

[முள் → முட்டு → முட்டை = சுழி, சுண்ணம். முள் → (மள்) → (மண்) → மணி = வட்டமான வெண்கலம். முண்டு → மண்டு → மண்டி. மண்டியிடுதல் = காலை மடித்தல் அல்லது மடக்குதல். மண்டி → மண்டிலம் (மு.தா.244).]

மண்டிலமாக்கள் maṇḍila-mākkal, பெ.(n.) நாட்டின் பகுதியை ஆளும் அதிகாரிகள்; viceroys, petty rulers.

[மண்டிலம் + மாக்கள்.]

மண்டு¹-தல் maṇḍu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நெருங்குதல்; to be close together, crowded, pressed. 2. விரைந்து செல்லுதல்; to move swiftly. 3. திரளுதல்; to collect together, to around, to come in flocks, throngs; to press, rush. 4. உக்கிரமாதல்; to grow vehement, to wax fierce. 5. ஒளியுமிழ்தல்; to glow, to blaze. 6. அதிகமாதல்; to in-

crease, to become excessive. 7. ஈடுபடுதல்; to be fascinated, charmed, engrossed.

[முண்டுதல் = நெருங்குதல். முண்டு → மண்டு (மு.தா. 82).]

மண்டு²-தல் maṇḍu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. செலுத்துதல்; to thrust in. 2. நெருக்கித் தாக்குதல்; to press upon, close in, to attack. 3. நிரம்ப உண்ணுதல்; to eat and drink greedily. 4. சேரவிணைத்தல்; to insert and fasten. 5. மூண்டு பொருதல்; to oppose, resist, fight against with vehemence. 6. கவர்தல்; to snatch, to steal. 7. தாங்குதல்; to support, prop.

[முள்→முண்டு→மண்டு.மண்டுகால் = முட்டுக் கால் (மு.தா.82).]

மண்டு³ maṇḍu, பெ.(n.) 1. செறிவு; pressing, throughing. 2. மிகுதி; plenty, abundance.

[முள்→முண்டு→மண்டு (மு.தா.89).]

மண்டு⁴ maṇḍu, பெ.(n.) மூடன்; fool.

M. monda; K. moṇḍa.

[முள்→(மள்)→மழு→மழுக்கு→மழுங்கு→மழுக்கு → மழுக்கம். முள் → முட்டு → மொட்டை = மட்டை. முழு மொட்டை → முழுமட்டு. முள்→(மொள்) → மொழுக்கு → மொழுக்கட்டை → மொக்கட்டை = மழுக்கமானது. முள் → (மொள்) → மொண் → மொண்ணை → மண்ணை → மண் → மண்→மண்டு.]

மண்டை¹ maṇḍai, பெ.(n.) 1. மட்கலம்; earthen vessel. 2. ஒரு முகத்தலவை; a standard measure. 3. இரப்போர் கலம், திருவோடு; mendicant's begging bowl. 4. இரப்போர்கலம் போன்ற தலையோடு; skull, cranium, brain-pan. 5. தலையோடுள்ள தலைப் பகுதி; eranium. 6. தலை; head. 7. தென்னை முதலியவற்றின் தலைப்பக்கம்; to portion as of palms. 8. இளவரசன் மகுடம்; crown of the prince.

க. மண்டே; ம. மண்ட.

[முல் (துளைத்தற் கருத்து வேர்) → முள் → மொள் → மொண்டான் = நீர் மொள்ளுங் கல வகை. மொள் → மொண்டை → மொந்தை = மொள் கலம், கள் மொண்டு வார்க்கும் அளவைக் கலம். மொண்டை → மண்டை (வே.க.4:92).]

மண்டை² maṇḍai, பெ.(n.) விலைமகள்; prostitute.

மண்டைப்பாணர் maṇḍai-p-pāṇar, பெ.(n.) உண்கலமே மந்தி இரக்கும் பாணர் வகையார்; a class of musicians, as begging with bowls.

[மண்டை + பாணர்.]

மண்டையிடி maṇḍai-y-iḍi, பெ.(n.) 1. தலை வலி; headache. 2. பீனசம்; neuralgia.

[மண்டை + இடி.]

மண்ணகம் maṇṇagam, பெ.(n.) 1. நாடு; country. 2. மனை; land for construction.

[மண் + அகம்.]

மண்ணவர் maṇṇavar, பெ.(n.) மக்கள்; human beings.

[மண் + அவர்.]

மண்ணன் maṇṇaṇ, பெ.(n.) மந்தன்; clod hopper, dullard, stupid person.

[மண் + அன்.]

மண்ணாங்கட்டி maṇ-ṇ-āṅ-katti, பெ.(n.) 1. மண்கட்டி, கெட்டிப்பட்ட மண்திரள்; clod, clod pole. 2. வெறுப்பு, சலிப்பு இவற்றால் வெளிப்படுத்தும் சொல்; an expression of contempt or disgust.

[மண் + அம் + கட்டி - மண்ணாங்கட்டி → மண்ணாங்கட்டி]

மண்ணாசை maṇṇāśai, பெ.(n.) நிலத்தை அடைவதற்கான பற்று; desire to grab land.

[மண் + ஆசை.]

மண்ணிலம் maṇ-ṇilam, பெ.(n.) நிலவுருண்டை; the earth.

[மண் + நிலம்.]

மண்ணீடு maṇṇīḍu, பெ.(n.) 1. திண்ணை; pyal. 2. மாடப் புரை; niche in a wall for a light or an image. 3. வேயா மாடம்; terraced house. 4. சுதையாற் செய்த பாவை வடிவம்; plaster image.

[மண் + ஈடு.]

மண்ணு¹-தல் maṇṇu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நீராடுதல்; to bathe, to perform ablutions. 2. மூழ்குதல்; to immerse oneself completely, as in water.

[முள்→முழு→முழுக்கு→முழுக்கு→முழுக்கு = குளித்தல், மூழ்குதல். முள்→(மள்)→மண் → மண்ணு-தல் = குளித்தல் (மு.தா.290).]

மண்ணு²-தல் maṇṇu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கழுவுதல்; to wash, clean by washing. 2. பூசுதல்; to smear, anoint. 3. செய்தல்; to do, make, perform. 4. ஒப்பனை செய்தல்; to adorn, beautify, decorate. 5. செப்பமிடுதல்; to polish, perfect, finish, as a gem.

[முள் → (மள்) → மண் → மண்ணு (மு.தா.290).]

மண்ணுக்குடையவன் maṅṅu-k-kuḍaiyavan, பெ.(n.)
1. நிலவுரி மைக்காரன்; proprietor of land, land lord.
2. அரசன்; king. 3. குயவர்; potter.

[மண் + கு + உடையவன்.]

மண்ணுமங்கலம் maṅṅu-maṅgalam, பெ.(n.) 1. அரசன் முடிபுனைந்த காலந் தொடங்கியாண்டுதோறும் முடிபுனைந்து நன்னீராடுதலைக் கூறும் புறத்துறை; theme describing the ceremonial bath of a king on the day of his coronation and on the successive anniversaries of that day. 2. மாற்றரசனது மதிலையழித்த அரசன் மங்கலமாக நன்னீராடுதலைக் கூறும் புறத்துறை; theme describing the purificatory bath of a victorious king on the destruction of a hostile king. 3. தோல்வி கண்ட வேந்தனான பகைவன் பெயரானே, அவன் முடி புனைந்து வென்ற வேந்தன் நன்னீராடுதலைக் கூறும் புறத்துறை; theme describing a ceremonial bath of a conquerer, when he assumes the crown and title of the vanquished enemy.

[மண்ணு + மங்கலம்.]

மண்ணுளிப்பாம்பு maṅṅuḷi-p-pāmbu, பெ.(n.) 1. பாம்பு வகை; a kind of snake. 2. மண்ணில் உண்டாகும் புழு வகை; earth worm.

[மண் + உளி + பாம்பு = மண்ணுளிப்பாம்பு → மண்ணுளிப்பாம்பு]

மண்ணுறு-த்தல் maṅṅuru-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.)
1. கழுவுதல்; to wash, cleanse, to polish, as a gem.
2. ஒப்பனை செய்தல்; to adorn, beautify, decorate.
3. மஞ்சனமாட்டுதல்; to bathe, as an idol.

[மண் + உறு-, = மண்ணுறு.]

மண்ணை maṅṅai, பெ.(n.) 1. கூர்மழுக்கம்; bluntness.
2. மூடன்; ignorant, stupid or dull person. 3. இளமை; juvenility, youth. 4. காலின் கெண்டைச் சதை; calf of the leg. 5. பேய்; devil, hobgoblin. 6. கொடிவகை; a kind of creeper.

[மொண்ணை → மண்ணை.]

மண் பொதுத்தந்தை maṅ-podu-t-tandai, பெ.(n.)
படைப்புக் கடவுள், நான்முகன்; Nanmugan, as the common father of the world.

[மண் + பொது + தந்தை.]

மண்மக்கள் maṅ-makkaḷ, பெ.(n.) வேளாளர்; velālars, as the children of the earth.

[மண் + மக்கள்.]

மண்மகள் maṅ-magaḷ, பெ.(n.) நிலமடந்தை; goddess of earth.

[மண் + மகள்.]

மண்வெட்டி maṅ-veṭṭi, பெ.(n.) மண் தோண்டுங் கருவி வகை; spade, hoe, especially with short handle.

[மண் + வெட்டி.]

மண¹-த்தல் maṅa-, 3 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கலத்தல்; to be united, mingled. 2. வந்து கூடுதல்; to come together. 3. நேர்தல்; to happen. 4. பொருந்துதல்; to be fixed, attached. 5. கமழ்தல்; to emit fragrance. 6. விளங்குதல்; to shine.

[மணம் → மண-த்தல்-.]

மண²-த்தல் maṅa-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. திருமணம் புரிதல்; to wed. 2. புணர்தல்; to copulate with. 3. கூடியிருத்தல்; to live in company with. 4. அணைத்தல்; to embrace.

[மணம் → மண-.,]

மணக்கால் maṅakkāl, பெ.(n.) கலியாணப் பந்தலிடுவதற்கு முதலில் நடும் முழுத்தக் கால்; first post set up in an auspicious hour for a marriage pavilion.

[மணம் + கால்-.]

மணக்கோலம் maṅa-k-kōlam, பெ.(n.) 1. திருமணத்துக்குரிய ஒப்பனை; wedding dress or costume. 2. திருமண ஊர்கோலம்; marriage procession. 3. மணச்சடங்கின் முன்னிகழும் மணமகனது ஊர்கோலம்; procession of the bridegroom just before his marriage.

[மணம் + கோலம்.]

மணந்தட்டு-தல் maṅan-daṭṭu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.)
நறுமணம் வீசுதல்; to be fragrant; to spread sweet smell.

[மணம் + தட்டு- மணம் = நறுமணம்-.]

மணந்தவன் maṅandavan, பெ.(n.) கணவன்; husband.

[மணம் → மணந்தவன். மணம் = திருமணம்.]

மணப்பறை maṅa-p-parai, பெ.(n.) திருமண முழவு; marriage drum.

[மணம் + பறை. மணம் = திருமணம்.]

மணப்பு maṅappu, பெ.(n.) 1. நறுமணம்; scent, odour, perfume. 2. புணர்ச்சி; copulation. 3. சாரம்; essence. 4. செல்வமுடைமை; possession of extensive properties.

[மணம் → மணப்பு.]

மணம் maṅam, பெ.(n.) 1. கூடுகை; union, as of lovers. 2. எண் வகையான திருமணம்; marriage, of which there are eight kinds. 3. நறுநாற்றம்; fragrance. 4. நறுமணப்

பொருள்; fragrant substance. 5. மதிப்பு; respectability, dignity. 6. நன்னிலை; prosperity, affluence.

தெ. மறுவு; க. மணம்.

[மூல் (பொருந்தற் கருத்து வேர்)→ முள்→ மள்→ மண்→ மண. மணத்தல் = பொருந்துதல். மண்→ மணம் (வே.க. 4:63).]

மணமகள் maṇa-magaḷ, பெ.(n.) திருமணப் பெண்; bride.

[மணம் + மகள்.]

மணமகன் maṇa-magaṇ, பெ.(n.) 1. திருமண மாப்பிள்ளை; bridegroom. 2. கணவன்; husband.

[மணம் + மகன்.]

மணல் maṇal, பெ.(n.) பொடியாயுள்ள உதிரிமண்; sand; gravel.

மணல்திட்டு maṇal-tiṭṭu, பெ.(n.) கடலுள் காணலாகும் சிறுசிறு திட்டுகள்; a small mount found in sea.

[மணல் + திட்டு]

மணவறை maṇa-v-arai, பெ.(n.) 1. திருமண மண்டபம்; chamber or dais for the performance of the marriage rites. 2. பள்ளியறை; bed-chamber.

[மணம் + அறை. மணம் = திருமணம்.]

மணவாட்டி maṇavāṭṭi, பெ.(n.) 1. மணமகள்; bride. 2. மனைவி; wife.

[மணம் + ஆட்டி = மணவாட்டி]

மணவாளன் maṇa-v-āḷaṇ, பெ.(n.) 1. மணமகன்; bridegroom. 2. கணவன்; husband.

[மணம் + ஆளன்.]

மணவினை maṇa-viṇai, பெ.(n.) திருமண நடப்பு (சடங்கு); marriage ceremony.

[மணம் + வினை.]

மணவோலை maṇa-v-ōlai, பெ.(n.) திருமண அழைப்பிதழ்; invitation to a marriage.

[மணம் + ஓலை.]

மணாட்டுப்பெண் maṇāṭṭu-p-pen, பெ.(n.) மருமகள்; daughter-in-law.

[மணாட்டு + பெண்.]

மணாட்டுப் பெண் என்பது முறையே மாட்டுப் பெண் நாட்டுப் பெண் என மருவி, மருமகள் என்னும் பொருளில், தஞ்சை வட்டாரத்தில் வழங்கி வருகின்றது (த.தி.முன்.vi).

மணி maṇi, பெ.(n.) 1. தொன்மணிகள்; gem, nine precious

stones. 2. நீல மணி; sapphire. 3. மாணிக்கம்; ruby. 4. முத்து; pearl. 5. சிந்தாமணி; a supernatural gem. 6. பளிங்கு; crystal. 7. கண்மணி; apple of the eye. 8. அக்கமணி (உருத்திராக்கம்) தாமரைமணி முதலியன; sacred bead, as rudrak or lotus seed. 9. கூலமணி; grain of corn. 10. நஞ்சுநீக்குங் கல்; snake-stone. 11. நிலாக்காந்தக்கல்; moon stone. 12. மணிமாலை; necklace of beads. 13. அணிகலன்; jewel. 14. உருண்டை வடிவுள்ள பொருள்; small round thing, as bead. 15. வலையினோரத்திற் கட்டிய உருண்டைகள்; round sinkers attached, to a net. 16. மீன் வலையின் முடிச்சு; knot in a fishing net. 17. நண்டு, தேள் முதலியவற்றின் கொடுக்குமணி; knuckle or joint of lobster, scorpion, etc. 18. ஆட்டினதர்; wattle on the throat of a sheep. 19. வீடு பெற்ற உயிர் (ஆன்மா); liberated soul. 20. அழகு; beauty. 21. கதிரவன்; sun. 22. ஒளி; light. 23. நன்மை; goodness, auspiciousness. 24. சிறந்தது; that which is excellent. 25. கருமை; blackness. 26. கண்டை; bell; gong. 27. கண்டையோசை; sound, as of bell, gong, etc. 28. அறுபது நிமிடம் நேரம் (mod.); hour. 29. ஒன்பது; the number 9. 30. ஆண் குறியின் நுனி; tip of the penis. 31. பெண்குறியின் ஓர் உறுப்பு; a part of the pudendum muliebre.

[மணி : மண்ணுதல் = கழுவுதல். மண் - மண்ணி - மணி = கழுவப்பெற்ற உரைகல்.]

மணிக்கட்டு maṇi-k-kaṭṭu, பெ.(n.) கைத்தலத்திற்கும் முன்கைக்கும் இடைப்பட்ட பொருத்திடம்; wrist, carpus.

தெ., க. மணிகட்டு; ம. மணிக்கட்டு.

[மணி + கட்டு]

மணிக்கயிறு maṇi-k-kayiru, பெ.(n.) 1. கண்டாமணியை இழுத்தடிக்குங் கயிறு; bell - rope. 2. முடிச்சுள்ள சாட்டைக் கயிறு; whip-lash with knots. 3. பாசக்கயிறு; yama's noose. 4. முத்துவடம்; string of pearls. 5. முறுக்கு நன்கமைந்து மெல்லிதான கயிறு; finely twisted cord.

[மணி + கயிறு. மணி = சிறியது.]

மணிக்காம்பு maṇi-k-kāmbu, பெ.(n.) 1. மணி இழைத்துச் செய்த கால்; jewelled stand or leg. 2. தக்காளி; tomato.

[மணி + காம்பு.]

மணிக்கூடு maṇi-k-kūḍu, பெ.(n.) 1. மணி தூங்கு மாடம்; belfry-stand; bell-tower. 2. கடிகாரமமைந்த கோபுரம்; clock-tower, clock-house. 3. கடிகாரக்கூடு; clock case. 4. கடிகாரம்; clock, as containing a bell. 5. நாழிகை வட்டில்; clepsydra; hour-glass. 6. சாயப்பூடுவகை; a plant used in dyeing.

[மணி + கூடு.]

மணிகம் maṇigam, பெ.(n.) நீர்க்குடம்; water-pot.

மணிச்சட்டம் maṇi-c-caṭṭam, பெ.(n.) குழந்தைகளுக்கு எண் அறிவிக்க உதவும் மணிகள் கோத்த சட்டம்; a wooden frame with rows of coloured beads, for teaching arithmetic to children, abacus.

[மணி + சட்டம்.]

மணிப்பவளம் maṇi-p-pavaḷam, பெ.(n.) தமிழும் வட மொழியும் விரவிய உரைநடை; a kind of style in which words of two languages as Tamil and Sanskrit are mixed.

மறுவ. மணிப்பிரவாளம்

[மணி + பவளம்.]

த. பவளம் > வ. பிரவாளம்.

ஒ.நோ. த. மதங்கம் > வ. மிருதங்கம்.

மணிப்புறா maṇi-p-puṛā, பெ.(n.) புறா வகை; ring-dove, turtle-dove, spotted dove.

[மணி + புறா]

மணிமலர் maṇi-malar, பெ. (n.) குவளை; blue nelumbo.

[மணி + மலர்]

மணிமாடம் maṇi-māḍam, பெ.(n.) 1. சிறந்த மாளிகை; beautiful palace. 2. திருநறையூர்த் திருமால் கோயில்; a Viṣṇu shrine at Tiru-naraiyūr.

[மணி + மாடம்.]

மணிமான் maṇi-māṇ, பெ.(n.) கதிரவன், சூரியன்; the sun.

மணிமிடைப்பவளம் maṇi-miḍai-p-pavaḷam, பெ. (n.) 1. மணியும் பவளமும் கலந்த மணி; necklace of gems and coral beads strung alternately. 2. அகநானூற்றின் இரண்டாம் பிரிவு; the second section of the anthology akaṇāṇṇūru.

மணியும் பவளமும் விரவியுள்ள மாலையைப் போல ஒளி நயமும் பொருளமைதியும் ஒருங் கேயமையப் பெற்ற 180 அகப்பாடல்கள் கொண்ட இரண்டாம் பகுதி.

மணிமுடி maṇi-muḍi, பெ.(n.) விலையுயர்ந்தகற்கள் பதிக்கப்பட்ட தலையணி; crown set with precious stones, worn by great monarches.

[மணி + முடி.]

மணிமேகலாதெய்வம் maṇi-mēgalā-deyvam, பெ.(n.) மணி மேகலை காவியத்தில் மணிமேகலையை ஆற்றுப் படுத்தும் இறை மகள்; goddess, who guided Maṇimēgalai in the epic Maṇimēgalai.

[மணிமேகலை + தெய்வம்.]

மணிமேகலை maṇi-mēgalai, பெ.(n.) 1. இந்திரனேவலால் தீவங்கள் சிலவற்றைக் காவல் புரிந்துவந்த தேவதை; tutelary goddess guarding certain islands by Indra's command. 2. கோவலனுக்கும் மாதவிக்கும் பிறந்த மகள்; the daughter of Kōvalan, the hero of the Cilappatikāram, by Mādavi. 3. கூல வாணிகன் சாத்தனார் இயற்றியதும் ஐம்பெரும் பாவியத்துளொன்றாகியதும் மணி மேகலையின் துறவைக் கூறுவதுமான புத்த நூல்; a buddhistic epic poem on the renunciation of Maṇimēgalai, by Kūla-vāṇigaṇ-cāttanār, one of Imperuṇ-kāviyam. 4. இடையில் அணியும் அணிகலன் வகை; woman's jewelled girdle.

மணியக்காரன் maṇiya-k-kāraṇ, பெ.(n.) சிற்றூர், கோயில் முதலியவற்றில் மேல் கண்காணிப்பு செய்வோன்; headman of a village; superintendent of a temple, etc.

தெ. மணியக்காடு; க. மணியக்கார; ம. மணியக்காரன்.

[மணியம் → மணியக்காரன்.]

மணியுயிர் maṇi-y-uyir, பெ.(n.) முத்தி பெற்ற ஆன்மா; liberated salt.

[மணி + உயிர்.]

மணிவடம்¹ maṇi-vaḍam, பெ.(n.) மணிகளால் ஆன மாலை; one string of round beads.

[மணி + வடம்.]

மணிவடம்² maṇi-vaḍam, பெ.(n.) 1. மணிச்சரம்; string of gems. 2. அக்க மணி முதலிய மணிகளாலான மாலை; of rudrākṣa or other beads. 3. முத்து மாலை; string of pearls. 4. பாதசாலம்; anklet. 5. அணிவடம், வீரக்கழல்; warrior's ankle-ring.

[மணி + வடம்.]

மணிவண்ணன் maṇi-vaṇṇaṇ, பெ.(n.) திருமால்; Tirumāl, as sapphire - coloured.

[மணி + வண்ணன்.]

மணிவாசல் maṇi-vāśal, பெ.(n.) ஒப்பனை மிகுந்த தலைவாயில்; jewelled or decorated gate, as of a palace.

[மணி + வாசல்.]

மணு maṇu, பெ.(n.) எட்டு வீசை கொண்ட மணங்கு என்னும் நிறுத்தலளவு; maund, a standard weight = 8 viss = 40 seers = 25 lbs., varying in different localities.

[மணங்கு → மணுங்கு → மணு.]

மணை maṇai, பெ.(n.) 1. அமர்வுப் பலகை; low, wooden

seat. 2. மணமேடை முதலியன; low, earthen dais. 3. பலகை; board, plank. 4. யானை மேற்றவிசு; howdah. 5. வெட்டுக்கருவியின் அடிக்கட்டை; wooden base for cutting instruments. 6. பாதம் வைக்கும் படி; foot - stool. 7. பருத்தியினின்று பஞ்சு பிரிக்குங் கருவி; instrument for spinning cotton. 8. தேங்காய்த் துருவலகு; instrument for scraping coconut.

மத்தகம்¹ mattagam, பெ.(n.) 1. தலை; head. 2. உச்சி; top, crown. 3. நெற்றி; forehead. 4. தலைக்கோலம்; a kind of head ornament, worn by women. 5. யானையின் கும்பத்தலம்; round protuberance on the temples of an elephant. 6. யானை நெற்றி; elephant's forehead. 7. முகப்பு; front. 8. மலை நெற்றி; face of precipitous rock. 9. தரிசுநிலம்; arid land.

[மொத்தகம்→மத்தகம்.]

மத்தகம்² mattagam, பெ.(n.) காற்றோட்டமற்ற இறுக்கமான சூழல்; sultriness state of being humid.

மத்தம் mattam, பெ.(n.) 1. களிப்பு; intoxication from liquor; passion, lust. 2. மயக்கம்; bewilderment. 3. யானை மதம்; frenzy, as of a must elephant. 4. பித்தியம்; தெரள்; கோட்டி; சிறுக்கு; madness. 5. செருக்கு; pride, haughtiness. 6. கருவூமத்தை; people stramony. 7. எருமைக்கடா; buffalo. 8. குயில்; cuckoo.

[முல் (பொருந்தற் கருத்து வேர்)→முள்→மள்→மட்டு→மத்து→மத்தம் (வே.க. 4:67).]

மத்தரி mattari, பெ.(n.) பறை வகை; a kind of drum.

மத்தவாரணம் matta-vāraṇam, பெ.(n.) 1. மதயானை; elephant in rut. 2. மச்சின் மேலுள்ள தாழ்வாரம்; verandah of the upper floor. 3. வீட்டின் மேன்மாடத் துறுப்பு; attic turret or small room on the top-floor of a large building. 4. நந்தவனம்; flower garden. 5. திண்டு; pillow in the shape of a half-moon. 6. பாக்கு வெற்றிலைத் துவையல்; betel leaf and nut pounded together.

மத்தளம் mattaḷam, பெ.(n.) பறை வகை; a kind of drum.

[மொது → மொத்து. மொத்துதல் = உரக்க அல்லது வலுக்க அடித்தல். மொத்து→மொத்தளம் = கூட்டம், மொத்தம். மொத்தளம்→மத்தளம் = இருந்தடிக்கும் பெரு மதங்கம் அல்லது இருதலை முழா.]

மத்தன் mattan, பெ.(n.) 1. பித்துப் பிடித்தவன்; crazy fellow. 2. அதியுற்சாகி; wild enthusiast. 3. அறிவு மயக்க மடைந்தவன்; bewildered person. 4. செருக்குள்ளவன்; proud fellow.

வ. மத்த.

[முல் (பொருந்தற் கருத்துவேர்). முல் → முள் → மள் → மட்டு = கள், தேன், இன்சாறு, காமக் குடிப்பு. மட்டு→மத்து→மத்தம்→மத்தன்.]

மத்தி-த்தல் matti-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மருந்து கலத்-

தல்; to mix, as medicine. 2. அடித்தல்; to beat. 3. தேய்தல்; to rub. 4. மத்தினாற் கடைதல்; to churn.

[மத்து→மத்தி-.]

மத்து mattu, பெ.(n.) 1. தயிர் முதலியன கடையுங்கருவி; churning staff. 2. பருப்பு, கீரை முதலியன கடையுங்கருவி; churning staff.

[முல் (பொருந்தற்கருத்து வேர்). முல் → முள். முள் → முட்டு → முட்டி → முடி → மடி. முட்டு → மட்டு → மட்டம். மட்டு → மட்டி. முட்டு → முத்து. முத்துதல் (முட்டுதல்) = பொருந்துதல். முத்து (முட்டு)→மத்து (மட்டு) = பொருந்தி கடையும் கருவி. இனி, முத்து→மொத்து = (மொத்தை) மொத்து→மத்து.]

மத¹-த்தல் mada-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மதங் கொள்ளுதல்; to be furious, as by must, fanaticism. 2. கொழுத்தல்; to be luxuriant or fruitful; to grow fat. 3. காமமிகுதல்; to be wanton or lascivious. 4. களித்தல்; to be intoxicated. 5. செருக்குதல்; to be arrogant. 6. மயங்குதல்; to be bewildered.

[முல்→முள்→மள்→மட்டு→மத்து→மது. மது → மதர்→மதர்வு = வலிமை. மதர்வு→மதவு→மத-.]

மத² mada, பெ.(n.) 1. வலிமை; strength. 2. அழகு; beauty. 3. மிகுதி; excess; abundance. 4. மடமை; ignorance.

[மது→மதர்→மத.]

மதகரி madagari, பெ.(n.) ஆண்யானை; male elephant, as rutting.

[மதம் + கரி-.]

மதகு madagu, பெ.(n.) குளம் முதலியவற்றில் நீர் பாயும் மடை வகை; covered channel, drain, conduit, sluice to let off water from a tank.

மதங்கம் madaṅgam, பெ. (n.) ஆட்டத்திற்கும் பாட்டிற்கும் உரிய இசைத்தமிழ்க் கருவி (மிருதங்கம்); a musical instrument in Tamil Nadu known as Murthangam.

மதங்கர் madaṅgar, பெ.(n.) இசை, கூத்து இவற்றைத் தொழிலாகக் கொண்ட ஓரினத்தவர்; a communities, whose profession is music and dance.

மதங்கன்¹ madaṅgan, பெ.(n.) ஒரு முனிவன்; a saint.

மதங்கன்² madaṅgan, பெ.(n.) 1. பாணன்; bard. 2. பெரும் பாணன்; a class of pāṅars.

மதங்கி¹ madaṅgi, பெ.(n.) தம் இரண்டு கைகளிலும் வாட்படை ஏந்திச் சுழன்று ஆடும் ஆடல் மகளிர்; dancing girls who dance with swords on her both hands.

மதங்கி² madaṅgi, பெ.(n.) 1. மலைமகள்; Malaimagai, the

consort of Śivan. 2. காளி; Kāli. 3. பாண்மகள்; songstress. 4. ஆடல் பாடலில் வல்லவள்; expert insinging and dancing.

மதப்பு madappu, பெ.(n.) 1. களிப்பு; being intoxicated; exhilaration. 2. சிற்றின்பத் தோய்வு; wantonness or voluptuousness. 3. வெறி கொள்ளுகை; being ferocious as beasts. 4. நில முதலியவற்றின் செழிப்பு; being fertile, as land, being luxuriant, as trees or vegetation.

[மதம்→மதப்பு.]

மதம்¹ madam, பெ.(n.) 1. மதித்தறிந்து கையாளும் நூல் நெறிமுறை; opinion, belief. 2. அம்மை யிம்மை யும்மை (மறுமை) நிலைகளை மதித்தறிந்து கடைப்பிடிக்கும் கொள்கை; religious tenet, sect, religion. 3. அறிவு; knowledge. 4. உடன்பாடு, ஒப்பு, இயைபு; agreement, consent. 5. பெற்றதைப் பெரிதாக மதிப்பது; esteeming highly any favour received. 6. கற்பித்தல்; கல்வி; teaching. 7. பல; many. 8. ஆறு; the number '6', as from the six religion.

மதி → மதம்.

மதம்² madam, பெ.(n.) 1. மகிழ்ச்சி; exhilaration, exultation, joy. 2. வலிமை; strength. 3. செருக்கு; pride, arrogance, presumption. 4. சாறம்; animal or vegetable gluten; essence, juice. 5. தேன்; honey. 6. வெறி; madness; frenzy. 7. காம விகாரத்தின் மிகுதி; சிற்றின்பத் தோய்வு; wantonness, lasciviousness, venereal heat. 8. நில வளம்; richness of land, fertility. 9. மதுக்களிப்பு; inebriety, intoxication. 10. மான் மணத்தி; musk. 11. கன்மதம்; rock alum. 12. ஒண்ணீர்; semen. 13. மிகுதி; abundance. 14. பெருமை; greatness.

[முல் (பொருந்தற் கருத்து வேர்)→முள்→மள்→மட்டு→மத்து→மது→மதம் (வே.க. 4:68).]

மதமதப்பு mada-madappu, பெ.(n.) 1. உணர்ச்சியின்மை; insensitiveness. 2. திமிர்; arrogance. 3. செழிப்பு; flourishing condition.

[மதம்→மதன்→மதர்→மதர்வு→மதவு→மத. மத = மிகுதி, வலிமை, அழகு, மடமை. மதமத→மதமதப்பு]

மதமதெனல் mada-madenal, பெ.(n.) 1. மதமுறுதற்குறிப்பு; onom. expr. of being wanton or infauated. 2. உடலுறுப்பு மரத்துப் போதற் குறிப்பு; being paralysed temporarily, as the limbs. 3. நீர் குடிக்கும் போதுண்டாம் ஒலிக்குறிப்பு; making a noise in drinking. 4. விரைவுக்குறிப்பு; being quick or intense. 5. செழித்து வளர்த்தற் குறிப்பு; growing in luxuriance.

[மதமத + எனல்.]

மதர்-த்தல் madar-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. செழித்தல்; to flourish; to be fertile, rich or luxuriant. 2. மரமுதலியன பயனறும்படி மித மிஞ்சிக் கொழுத்தல்; to be too luxuriant to be productive, as soil, plants, etc. 3. மதங் கொள்ளுதல்; to be affected with frenzy, as a bull or elephant. 4. செருக்குதல்; to be self-conceited, arrogant. 5. களித்தல்; to rejoice, to be full of joy. 6. மிகுதல்; to increase, abound.

[முல் (பொருந்தற் கருத்துவேர்)→முல்→முள்→மள்→மட்டு→மத்து→மது→மதம்→மதன் = கலக்கம், மடமை, செருக்கு, வலிமை, மிகுதி. மதன்→மதர் (வே.க.4:68).]

மதலை madalai, பெ.(n.) 1. பற்றுக்கோடு; prop, support. 2. தூண்; post, pillar. 3. வேள்வித்தூண்; sacrificial post. 4. வீட்டின் கொடுங்கை; overhanging border, cornices or projections on the sides or front of a house. 5. பற்று; desire, attachment. 6. மரக்கலம்; ship, boat. 7. குழந்தை; child, infant. 8. மகன்; son. 9. பாவை; doll. 10. கொன்றை; senna. 11. சரக் கொன்றை; indian laburnum.

[முல் (முன்மைக் கருத்துவேர்)→முது→முதல். முதல் = தொடக்கம், கரணியம், தலைமை வரிசை, அடிப்பாகம், அடிமரம், இடம் (வே.க.4:13). முதல்→மதல். ஒ.நோ. முடி→மடி. முடித்தல் = முற்றுவித்தல். மடித்தல் = அழித்தல் (வே.க.4:65). மதல்→மதலை.]

மதவலி mada-vali, பெ.(n.) 1. மிகுவலி; great strength. 2. மிக்க வலிமையுடையவன்; person of great strength. 3. முருகன்; Lord Murugan.

[மல் = மிகுதி. மல்→மள்→மள→மது→மதம் + வலி.]

மதவு¹ madavu, பெ.(n.) வலிமை; strength.

[மதர்வு→மதவுள (வே.க.4:69).]

மதன் madan, பெ.(n.) 1. செருக்கு; arrogance. 2. வலிமை; strength. 3. மனவெழுச்சி; enthusiasm, elation. 4. அழகு; beauty. 5. மாட்சிமை; greatness, glory. 6. மிகுதி; abundance, excess. 7. மடமை; ignorance. 8. கலக்கம்; bewilderment.

[மட்டு = கள். மத்து→மத்தம் = மயக்கம். மத்து→மத்தன்→மதன் (வே.க.4:68).]

மதனம் madanam, பெ.(n.) 1. காமம்; sexual passion, love. 2. காமன் கணைகளுள் புணர்ச்சி விருப்பத்தைத் தரும் அம்பு; the arrow of Kāman which produces sexual passion. 3. பெருமிதம்; pride. 4. வசந்தகாலம்; spring. 5. தேன்; bee. 6. தேன்மெழுகு; bees wax. 7. மருக்காரை; emetic-nut. 8. இரண்டடி நீளத்திற்கு மேல் வளர்வதும் சாம்பல் நிறமுள்ள துமான கடல்மீன் வகை; a sea-fish, salty grey, attaining 2 ft. or more in length-Diagramma crassis pinum. 9. 18 அங்குல நீளம் வளர்வதும்

வெண்ணிற முள்ளாதுமான கடல் மீன் வகை; a sea-fish, silvery, attaining 18 in. in length-*Chrysophrys datnia*.

[மதன்→மதனம் (வே.க.4:68).]

மதி-த்தல் *madi-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அளவிடுதல்; to estimate. 2. பொருட்படுத்துதல்; to esteem, regard, respect, reverence. 3. கருதுதல்; to think, to consider. 4. ஊழ்கம் செய்தல்; to meditate upon. 5. துணிதல்; to decide; to ascertain; to be assured of.

[முல் (பொருந்தற் கருத்து வேர்)→ முள் → முட்டு→ மட்டு→ மட்டி. முத்துதல் (முட்டுதல்) → மத்துதல் (மட்டுதல்) = பொருந்துதல், ஒத்தல். முத்து (முட்டு)→மத்து = அளவு. மத்து→மத்தி. மத்தித்தல் = அளவிடுதல். மத்து→மதி (வே.க. 4:66).]

மதி *madi*, பெ.(n.) 1. இயற்கையறிவு; understanding, intellect. 2. பகுத்தறிவு; discrimination, judgement. 3. வேதங்களிற் கூறியவற்றைக் கேட்டலும் அதன்படி நடத்தலுமாகிய செய்கடன்; duty of listening to exposition of the *vēdās* and acting in accordance with the precepts thereof. 4. மதிப்பு; esteem, value. 5. காசியாரின் மனைவியான தட்சன் மகள்; a wife of *Kāśyapa* and daughter of *Dhaksan*. 6. பிண்டி மரம்; *asōka* tree.

மதி *madi*, பெ.(n.) 1. நிலவு; moon. 2. மாதம்; month. 3. ஓரை; sign of the zodiac. 4. செல்வக் கடவுள் (குபேரன்); *Kubēra*. 5. இடைகலை; breath passing through the left nostril. 6. ஒன்று என்னும் எண்ணைக் குறிக்கும் குழுஉக்குறி; the number 'one'. 7. கற்கடகராசி; cancer of the zodiac, as the moon's house.

[காலத்தை மதிக்கும் அளவிற்குப் பயன்படும் நிலையில் நிலவின் கலை (வெள்ளுவா-காருவா) அமைந்திருந்ததால் மதி எனப்பட்டது]

மதிக்கேடன் *madi-kēḍan*, பெ.(n.) நல்லறிவில்லாதவன்; fool.

[மதி + கேடன்.]

மதிஞன் *madiñan*, பெ.(n.) அறிஞன்; learned man.

[மதி→மதிஞன்.]

மதிஞானம் *madi-ñānam*, பெ.(n.) இயற்கையறிவு; knowledge gained by the mental faculties and the senses.

[மதி + ஞானம்.]

மதிப்பு *madippu*, பெ.(n.) 1. அளவிடுகை; estimate, valuation. 2. மேன்மைப்படுத்துகை, பெருமைப்படுத்துகை; esteem, respect, regard. 3. கருத்து; intention, idea, purpose.

[மத்து (மட்டு) = அளவு. மத்து→மத்தி. மத்தித்தல் = அளவிடுதல். மத்தி→மதி (வே.க. 4:66).]

மதி→மதிப்பு.]

மதிமான் *madimān*, பெ.(n.) அறிவாளி; wise man.

[மதி + மான்.]

மதிமுகம் *madimugam*, பெ.(n.) 1. நிலவு போன்ற முகம்; moon-like face. 2. மந்திரவிச்சை வகை; a kind of magic art.

[மதி + முகம். மதி = நிலவு.]

மதிமை *madimai*, பெ.(n.) அறிவு; knowledge.

[மதி→மதிமை. மதி = அறிவு.]

மதிரை *madirai*, பெ.(n.) கள்; toddy.

மதில் *madil*, பெ.(n.) 1. கோட்டைச் சுவர்; wall round a fort; fortification. 2. சுவர்; wall. 3. சுவரின் மேற்கட்டு; coping. 4. இஞ்சி; *jamaica ginger*.

தெ. மதலு; க., ம. மதில்.

மொத்து = வலிந்தது.

மொத்து →மத்து →மத்தில் மதில். பெரும்பாலும் சாந்திட்டு அமைந்ததும் திண்ணியதாக அமைக்கப்பட்ட சுற்றுச் சுவர்.

மதிவல்லோர் *madi-vallōr*, பெ.(n.) 1. அறிவாளர்; wise men. 2. அமைச்சர்; king's ministers, counsellors, statesmen.

[மதி + வல்லோர். மதி = அறிவு.]

மது *madu*, பெ.(n.) 1. தேன்; honey, nectar of flowers. 2. கள்; toddy. 3. இலுப்பைப்பூ முதலியவற்றினின்று வடிக்கும் மயக்கம் தரும் எரிநீர் (திராவகம்); intoxicating drink distilled from mahua flowers, etc. 4. பூந்தாது, மலர்த்துகள்; pollen of flowers. 5. இனிமை; sweetness. 6. நீர்; water. 7. அமுதம்; nectar. 8. பால்; milk. 9. இளவேனில்; spring. 10. அசோகு; *asoka* tree. 11. அதிமதுரம்; liquorice-plant. 12. திருமாலாற் கொல்லப்பட்ட ஓரசுரன்; an *asura* slain by *Tirumāl*.

[முத்து →மத்து = கலப்பு, கலக்கம், மயக்கம், மயக்கஞ் செய்யும் பித்தம், மயக்கம் தரும் கள். மத்து→மது (வே.க.4:67).]

மதுகை *madugai*, பெ.(n.) 1. வலிமை; strength. 2. அறிவு; knowledge.

[முல் → முள் → முட்டு → மட்டு = கள், தேன், இன்சாறு, காமக்குடிப்பு, தேனிற்குந் திங்களுக்கும் உரிய நறுமணம். மட்டு→மத்து→மத்தம் = மயக்கம், வெறி, களிப்பு, செருக்கு, கோட்டி, கருவூமத்தை. மத்து→மது = கள், தேன், இனிமை. மத்து→ மத்தம்→மத்தன் = மதிமயக்க மடைந்தவன், பித்தன், பேரூக்க முள்ளவன், கொழுப்புள்ளவன். மத்து→ மத்தி→மதி = மயக்கஞ் செய்யும் திங்கள். மத்து→மது = கள், மதுக்களிப்பு, வெறி, தேன்,

செருக்கு, நிலவளம், வீரியம், பெருமை. மது→மதுகை (வே.க.4:68).]

மதுரை¹ madurai, பெ.(n.) பாண்டியர் தலைநகரம்; Madurai the capital of the Pāṇḍya kingdom.

மதுரை² madurai, பெ.(n.) கள்; spirituous liquor.

மதுரை³ madurai, பெ.(n.) இனிமையானது; that which is sweet to the taste.

மதுரைவீரன் madurai-vīraṇ, பெ.(n.) ஒரு சிற்றூர்த் தெய்வம்; a village deity.

[மதுரை + வீரன்.]

மந்தி mandi, பெ.(n.) 1.கதிரவன்; sun.2. பெண் குரங்கு; female monkey.

மந்திரம் mandiram, பெ.(n.) 1. திண்ணிய எண்ணம், மனவுறுதி; strong thought. 2. சூழ்வு, கலந்தாய்வு (ஆலோசனை); deliberation, consultation. 3. அரசியல் பற்றிய அரசன் அல்லது அமைச்சன் சூழ்வு; political consultation by king or minister. 4. அமைச்சர் குழு, மந்திரிகள் அவை; royal council of advisers. 5. மறைமொழி; a commanding word. 6. திருமூலர் எழுதிய திருமந்திரம்; treatise by Tirumūlar. 7. சிவபோற்றி (சிவாயநம) என்பது போன்ற திருமொழி; sacred formula of invocation of Śivā. 8. வசிய மந்திரம்; mandiram to attract. 9. சாவிப்பு மந்திரம்; mandiram to kill.

[முன்→மன் + திரம். முன்னுதல் = கருதுதல், சூழ்தல். மன் + திரம் - மந்திரம்.]

மந்திரி¹ mandiri, பெ.(n.) 1. அமைச்சன்; counsellor, minister. 2. வியாழன்; jupiter, as Indra's minister. 3. வெள்ளி; śukkirān, as the minister of the Asuras. 4. குபேரன்; kuberān. 5. வருஞ்செயலுரைப்போன்; one who foretells future events. 6. ஆண்டின் நவநாயகர்களுள் ஒருவன்; one of navanayagar. 7. படைத் தலைவன்; commander of an army. 8. அறிவன்; planet mercury. 9. பித்தம்; bile.

[மந்திரம்→மந்திரி. மந்திரம் - அமைச்சர் குழு.]

மந்திரி² mandiri, பெ.(n.) 1. கள்விற்போன்; one who sells toddy. 2. செல்வந்தன் (குபேரன்); rich person.

[மந்திரம்→மந்திரி.]

மந்தை mandai, பெ.(n.) 1. கால்நடைக் கூட்டம்; flock, herd. 2. ஊரின் பொது மேய்ச்சலிடம்; common pasture of a village. 3. ஊரிடையிலுள்ள பொது வெளியிடம்; open space in the middle of a village, common to the community. 4. சட்டையின் பின்பக்கத்து ஒட்டுத்துணி (parav.); back piece of a shirt.

[முல்→மல்→மன். மன்னுதல் = பொருந்துதல், மிகுதல், நிலைபெறுதல், உறுதியாய் நிற்பல். மன்→மன்று = அவை, அம்பலம், அறங்கூறவை, ஆன்கணம், ஆன்தொழு. மன்று→மந்து→மந்தை (வே.க.4:33)]

மப்பு mappu, பெ.(n.) 1. முகில் மூட்டம்; being overcast or cloudy. 2. செரியாமை; indigestion. 3. மயக்கம்; bewilderment; beclouded state of the intellect, as by intoxication. 4. மட்டித்தனம்; dullness. 5. செருக்கு; arrogance.

மம்மர் mammar, பெ.(n.) 1. வருத்தம்; distress, sorrow, affliction. 2. மயக்கம்; delusion. 3. கல்லாமை; illiteracy. 4. காமம்; lasciviousness lust.

[மை = கருப்பு, இருள். மைம்மை = கருமை, இருண்மை. மைம்மை→மைம்மைப்பு = கண்ணிருளல், கண் மங்கல், பார்வைக் குறை. மைம்மை→மைமை→மைமல் = மாலைநேரம். மைம்மை→மைமல் = அந்தி நேரம். மம்மல்→மம்மர் (வே.க. 4:60).]

மயக்கம் mayakkam, பெ.(n.) 1. அறிவின் திரிப்பு; mental delusion, stupor, bewilderment, aberration of mind, as from ignorance, fascination, etc. 2. அறியாமை; ignorance. 3. பிழைபடவுணர்ச்சை; mistaken knowledge, misunderstanding. 4. பிரிவுத் துன்பம்; pining due to separation from one's beloved. 5. உணர்விழப்பு, மூர்ச்சை; giddiness, unconsciousness. 6. கலப்பு; mixture. 7. எழுத்துப் புணர்ச்சி; combination of letters, coalescence. 8. மரணச் சடங்கினுள் ஒன்று; a funeral rite. 9. சோம்பேறித்தனம்; laziness. 10. இருபாற் கலப்பாகிய அலித்தன்மை; confusion in nature, as in the blending of sexes among animals and vegetables.

[முள்→(முய்)→முய→முயங்கு→மயங்கு (மு.தா.166). மயங்கு (த.வி.) → மயக்கு (பி.அ.) → மயக்கு →மயக்கம்.]

மயக்கமுறு-தல் mayakkam-uṟu-, 9 செ. குன்றாவி.(v.t.) 1. மயக்கமுண்டாதல்; to be unconscious. 2. இளைப்படைதல்; fainty.

[மயக்கம் + உறு-]

மயக்கமேறு-தல் mayakkam-eṟu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மயக்கங் கொள்ளல்; growing giddy. 2. வெறியேறுதல்; to be intoxicated.

[மயக்கம் + ஏறு-]

மயக்கு¹-தல் mayakku-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மனங் குழம்பச் செய்தல்; to bewilder, confuse. 2. விசக்கச் செய்தல்; to puzzle, mystify, to make one wonder. 3. உணர்வுறச் செய்தல்; to fascinate, allure, charm. 4. கலத்தல்; to mix-up. 5. சேர்த்தல்; to unite, join, as

a wick with the oil in a can. 6. சிதைத்தல்; to ruin, destroy.
7. நிலை நெகிழ்த்துதல்; to disturb, unsettle.
8. மூர்ச்சையுறச் செய்தல்; to make one swoon.
9. ஊடலுணர்த்துதல்; to clear one's misunderstanding as in sulks.

[முள் → முய → முயங்கு → மயங்கு → மயக்கம் (மு.தா.171).]

மயக்கு²-தல் mayakku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) பண்படுத்துதல்; refine.

[மயக்கம் → மயக்கு.]

மயங்கு-தல் mayāṅgu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மருளுதல்; to be confused, bewildered. 2. பரவசமாதல்; to be charmed, allured. 3. வெறி கொள்ளுதல்; to be intoxicated. 4. மாறுபடுதல்; to be changed, as in one's mind or body. 5. நிலையழிதல்; to be ruined disolated. 6. வருந்துதல்; to be distressed. 7. தாக்கப்படுதல்; to be disturbed, tossed about, as sea. 8. ஐயமடைதல்; to be in doubt. 9. தயங்குதல்; to be overwhelmed with anxiety. 10. கலத்தல்; to be mixed up. 11. போலுதல்; to resemble. 12. நெருங்குதல்; to be crowded together. 13. கைகலத்தல்; to engage in a fight. 14. அறிவுகெடுதல்; to lose one's sense. 15. உணர்ச்சி யிழத்தல்; to become unconscious.

[முள் → (முய) → முய → முயங்கு → மயங்கு (மு.தா.166) (வே.க.4:56).]

மயர்-தல் mayar-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மயங்குதல்; to be bewildered, confused. 2. உணர்வறுதல்; to lose consciousness. 3. சோர்தல்; to be fatigued, tired. 4. திகைத்தல்; to wonder.

[மயல் → மையல் = காதல் மயக்கம், மயல் → மயர் (மு.தா.178).]

மயல் mayal, பெ.(n.) 1. ஐயுறவு; doubt. 2. மயக்கம்; confusion, bewilderment, delusion. 3. மந்தம்; slowness. 4. ஆசை; desire. 5. காமவிழைவு; lust, sexual infatuation. 6. கோட்டி, பித்து, வெறி; madness. 7. மாயை; māyā. 8. அச்சம்; fear, dread. 9. பேய் (பிசாசம்); demon, imp. 10. செத்தை; dried leaves, rubbish. 11. நெருப்பு; fire.

தெ. மயல; க. மயழு; ம. மய்யல்.

[முள் → முய → மய → மயல் (மு.தா.178).]

மயற்கை mayarkai, பெ.(n.) 1. மயக்கம்; confusion, bewilderment delusion. 2. செத்தை; dried leaves.

[மயல் → மயற்கை (வே.க.4:58).]

மயன் mayan, பெ.(n.) 1. அசுரத் தச்சன்; a daitya, the

architect of the asuras. 2. தச்சன்; carpenter. 3. சிற்பி; artificer, architect.

மயானம் mayāṅam, பெ.(n.) சுடுகாடு; burning or burial ground.

[முயங்கு → மயங்கு. மயங்குதல் = கலத்தல், நிலை மாறுதல், மயங்கு → மய → மயானம்.]

மயிர் mayir, பெ.(n.) 1. முடி; hair of human beings or animals fur, fleece. 2. தூவி; down or feather of birds. 3. சாமரை; tail of the yak.

[மள் → மய் → மை = கருமை, முகில், காராடு, கரிய குழம்பு. மை → மயில் = கரு (நீல) நிறத் தோகையுள்ள பறவை. மயில் → மயிலை = கருமை கலந்த வெள்ளைக் காளை. மை → மயிர் = கரியமுடி (மு.தா.181).]

மயிர்வினைஞன் mayir-vinañan, பெ.(n.) முடிதிருத்தாளன்; barber.

[மயிர் + வினைஞன்.]

மயில் mayil, பெ.(n.) 1. பறவை வகை; peacock, peafowl. 2. மயிலடிக் குருந்து; false peacock's-foot tree.

[மயி → (மை) → மயில். கரு (நீல) நிறத் தோகையுடைய பறவை.]

மயிலி mayili, பெ.(n.) மயில் போன்ற பெண்; woman, as resembling a peafowl.

[மயில் → மயிலி.]

மயிலைப்பணம் mayilai-p-panam, பெ.(n.) எண்பது காசு மதிப்புள்ள நாணயம்; mailai = 80 kācu.

மயிற்கண் mayir-kan, பெ.(n.) மயிற்றோகையின் கண்; eye of peacock's tail.

[மயில் + கண்.]

மயிற்கூத்து mayir-kūttu, பெ.(n.) 1. ஒரு காலை ஊன்றி மற்றொரு காலைத் தூக்கியாடுங் கூத்து வகை; a dance on one leg. 2. ஒன்றை நாட்டும் வழி மற்றொன்று விட்டுப் போவதைக் காட்டும் ஒருவகை முறைமை; nyāyam of peacock's dance, which illustrates the ignoring of one principle in the attempt to establish another.

[மயில் + கூத்து.]

மயிற்கொன்றை¹ mayir-konrai, பெ.(n.) ஒரு பூமரம்; a flowering tree.

[மயிற் + கொன்றை]

மயிற்கொன்றை² mayir-konrai, பெ.(n.) 1. செடிவகை; peacock's crest. 2. வாத நாராயண மரம்; flamboyant.

[மயிற் + கொன்றை]

மயிற்பீலி mayir-pīli, பெ.(n.) மயிலிறகு; peacock feathers.

மரக்கலம் marakkalam, பெ.(n.) கப்பல்; ship, vessel, boat.

[மரம் + கலம்.]

மரக்கலன் marakkalan, பெ.(n.) மீகாமன்; sailor, master of a ship. 2. மரக்கலம்; ship.

மரக்கறி mara-k-karī, பெ.(n.) 1. காய்கறி; vegetable for curry. 2. சமைத்த காய்கறியுணவு; vegetable curry. 3. புல்லுணா; vegetarian food.

[மரம் + கறி.]

மரக்கால் marakkāl, பெ.(n.) 1. முகத்தலளவைக் கருவி வகை; a grain measure, varying in different places = 8 padi = 1/12 kalam = 400 cu. in., as originally made of wood. 2. ஒரு மரக்கால் விரைப்பாடு; superficial measure = 3362 sq. ft. as requiring a marakkal of seed to sow it. 3. ஆண்டு மழையின் அளவு (கணியம்); measure of rain for the year, determined by the ruling planet (Astrol.). 4. மரத்தாற் செய்த பாதம்; wooden leg. 5. திருமாலின் கூத்து வகை; a dance of Tirumāl. 6. கூத்துப் பதினொன்றனுள் வஞ்சத்தால் வெல்லுதல் கருதிப் பாம்பு தேள் முதலியவாய் அவுணர் புகுதலையுணர்ந்த துர்க்கை அவற்றையுழக்கிக் களைதற்கு மரத்தால் செய்த காலைக் கொண்டு ஆடிய ஆட்டம்; a dance of Durgā on stilts, slaying the Asuras who attacked her assuming the shapes of reptiles one of eleven "kūttu". 7. உப்பளம்; saltpan. 8. ஒன்பதாம் நாண்மீன் (ஆயில்யம்); 9th star. 9. சோதி நாள்; 15th star.

[மரம் + கால்.]

மரக்கால்கூத்து mara-k-kālkūttu, பெ.(n.) கால்களில் மரத்தூண் வைத்துக் கட்டிக் கொண்டு, நடனம் ஆடுதல், பொய்க்கால் குதிரை ஆட்டம்; dancing with wooden sticks tied to the legs, dummy horse play.

[மரக்கால் + கூத்து.]

மரக்கோல் mara-k-kōl, பெ.(n.) 1. கூரில்லாத அம்பு; blunt arrow, wooden shaft of an arrow without the arrow - head. 2. தோணியைத் தள்ளும் கழி; boatman's pole.

[மரம் + கோல்.]

மரக்கோவை mara-k-kōvai, பெ.(n.) கப்பல்; boat, ship.

மரணப்படுக்கை maraṇa-p-paḍukkai, பெ.(n.) சாவு நெருங்குங் கட்டம், இறக்குத்தறுவாய்; death bed.

[மரணம் + படுக்கை]

மரணம் maraṇam, பெ.(n.) 1. சாவு; death, mortality. 2. ஐவகைத் துன்பநிலைகளுள் மிகு மயக்கமும் அயர்ச்சியும் உண்டாகும் நிலை; sinking in a dead faint, one of aivagai-t-tunba-nilai, q.v.

L. mori.

[மடி → மரி. ஒ.நோ: கடி → கரி. மரி + அணம் (வ.வ.54) (வே.க.4:106).]

மரணவாக்குமூலம் maraṇa-vākku-mūlam, பெ.(n.) மரணம் நேர்வதாகக் கருதப்படுங் காலத்தில் கொடுக்கும் உறுதிமொழி; (legal) declaration of a dying person, dying declaration.

[மரணம் + வாக்குமூலம்]

மரத்தார் marattār, பெ.(n.) பகுத்தறிவில்லாதார்; block-heads, wooden - headed persons.

[மரம் → மரத்தார்.]

மரப்பாவை mara-p-pāvai, பெ.(n.) மரப் பொம்மை; wooden puppet.

ம. மரப்பாவ.

[மரம் + பாவை.]

மரப்புணை mara-p-puṇai, பெ.(n.) தெப்பம்; float, raft.

[மரம் + புனை.]

மரப்பொது mara-p-podu, பெ.(n.) சோலை; grove.

[மரம் + பொது. பொதும்பர் → பொது.]

மரபியல் marabiyal, பெ.(n.) முன்னோர் வழங்கிய சொல் வழக்கைக் கூறும் தொல்காப்பியப் பகுதி; a section of grammer which treats of the idiomatic use of words, as in Tolkāppiyam.

[மரபு + இயல்.]

மரபு marabu, பெ.(n.) 1. முறைமை; rule, law, established usage or order, that which is sanctioned by custom. 2. சான்றோரின் சொல் வழக்கு முறை; use of language sanctioned by ancient authors. 3. பழைமை; antiquity. 4. சரவடி; ancestral line. 5. தொன்றுதொட்ட வழக்கம்; lineage. 6. இயல்பு; nature, property. 7. இலக்கணம்; characteristic. 8. நல்லொழுக்கம்; good conduct, character. 9. பெருமை; name, fame. 10. மேம்பாடு; greatness. 11. முறைமை; justice. 12. வழிபாடு; reverence, civility. 13. பருவம்; age, period of life.

மரப்புபெயர் marabu-p-peyar, பெ.(n.) ஒன்றற்குத் தொன்று தொட்டு வழங்கி வரும் பெயர்; appropriate name of a thing, as sanctioned by use.

[மரபு + பெயர்.]

மரபுவழு marabu-valu, பெ.(n.) தொன்று தொட்டு வழங்கி வரும் முறைமைக்கு மாறானது; deviation from long established literary usage.

[மரபு + வழு.]

மரம் maram, பெ.(n.) 1. தரைமட்டத்திலிருந்து சற்று தொலைவு இடைவிடாது வளர்ந்து பின் கிளைவிட்டுப் படர்ந்து வளர்ந்து நீண்ட காலம் உயிர் வாழும் பயிரி; perennial plant with a woody self-supporting main stem or trunk and usually unbranched for some distance above the ground, tree. 2. உள் வயிரமுள்ள பயிரி; endogenous plants. 3. அறுக்கப்பட்ட மரம்; wood, timber. 4. மூலிகை; medicinal shrub or root. 5. மரக்கலம்; ship or boat. 6. இயமரம்; war-drum. 7. உழுத கழனியைச் சமன்படுத்தும் பரம்புப் பலகை; board or roller for smoothing land newly ploughed.

மரவடி mara-v-aḍi, பெ.(n.) மரச் செருப்பு; wooden sandals.

[மரம் + அடி.]

மரவினைஞர் mara-vinañar, பெ.(n.) தச்சர்; carpenters.

[மரம் + வினைஞர்.]

மரவரி mara-v-uri, பெ.(n.) 1. முனிவர் முதலியோர் ஆடையாகக் கொள்ளும் மரப் பட்டை வகை; bark of tree used as clothing in ancient times by ascetics, etc. 2. மரவகை; bark tree, 1, tr. *Antiaris toxicaria*. 3. சீரகம்; cumin.

[மரம் + உரி.]

மரத்தினின்று உரித்த பொருள் (பட்டை).

மரவை maravai, பெ.(n.) மரத்தாலான ஏனம்; wooden utensil or bowl.

[மரம் → மரவை.]

மரி-த்தல் mari-, 11 செ.கு.வி.(v.i.) சாதல்; to die.

[மடிதல், மரி-த்தல் = இறத்தல்]

மரு maru, பெ.(n.) 1. ஒன்றிலிருந்து இன்னொன்றொடு கலக்கும் மணம்; mix the fragrances one to another. 2. நறுமணம்; fragrances. 3. நறுமணச் செடிவகை; marjoram. 4. மருக்கொழுந்து பார்க்க; see maru-k-koḷundu.

மருக்கொழுந்து marukkoḷundu, பெ.(n.) 1. நறுமணச் செடிவகை; southern wood, s.sh. *Artemisia abrotanum pallens*.

[மரு → மருக்கொழுந்து]

மருகன் marugaṇ, பெ.(n.) 1. ஒருவரின் உடன்பிறந்தாளின் மகன் அல்லது ஒருத்தியின் உடன் பிறந்தவரின் மகன்; a man's sister's son or a woman's brother's son. 2. மகன் போலப் பொருந்தும் மகளின் கணவன்; son-in-law. 3. வழித்தோன்றல்; descendent, scion, member of a clan.

[மருமகன் → மருகன் (வே.க.4:40)]

மருங்கு maruṅgu, பெ.(n.) 1. பொருந்தும் பக்கம்; side. 2. விலாப்பக்கம்; side of the body. 3. இடை; waist. 4. வடிவு; form. 5. எல்லை; limit. 6. இடம்; land, place. 7. சுவடு; track, trace. 8. சுற்றம்; relative. 9. குலம்;

race, tribe, family. 10. செல்வம்; wealth. 11. நூல்; science. 12. தகுதி; order, propriety.

[முல் → மல் → மர் → மரு → மருங்கு (வே.க.4:39).]

மருங்குல் maruṅgul, பெ.(n.) 1. இடை; waist, especially of women. 2. மருங்குற்பக்கம் பார்க்க; see maruṅgur-pakkam. 3. வயிறு; stomach, abdomen. 4. உடம்பு; body.

[மருங்கு → மருங்குல் (வே.க.4:46).]

மருங்குற்பக்கம் maruṅgur-pakkam, பெ.(n.) இடுப்பு; hip.

[மருங்குல் + பக்கம்.]

மருட்கை maruṭ-kai, பெ.(n.) 1 மெய்ப்பாடு எட்டனூள் ஒன்றாகிய வியப்பு; astonishment, wonder, one of eight mey-p-pāḍu. 2. மயக்கம்; bewilderment.

[முல் → மல் → மர் → மரு. மருவுதல் = கலந்திருத்தல், தழுவுதல், பயிலுதல், புணர்தல். மரு → மருட்கை (வே.க.4:42).]

மருட்சி¹ maruṭci, பெ.(n.) அறிவின்மை; ignorance.

[மருள் → மருட்சி.]

மருட்சி² maruṭci, பெ.(n.) 1. பொய்யுணர்வு; false understanding, perversion of the mind. 2. மயக்கம்; bewilderment.

[முல் → மல் → மர் → மரு → மருட்கை → மருட்சி (வே.க.4:42).]

மருட்டு-தல் maruṭtu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மயக்குதல்; to entice, fascinate, infatuate, bewitch. 2. அச்சமுட்டுதல்; threaten, menace. 3. மாறுபடச் செய்தல்; to cause to be changed. 4. ஒத்தல்; to resemble. 5. மனங்கவியச் செய்தல்; to allure, coax. 6. ஏமாற்றுதல்; to cheat.

[மருள் → மருட்டு-]

மருட்பா maruṭpā, பெ.(n.) வெண்பாவும் ஆசிரியப்பாவும் கலந்து வரும் செய்யுள் வகை; poem in which venpā and āṣiriyappā occur alternately.

[மரு → மருள் → மருள்தல் = ஒத்தல், வியத்தல், மயங்குதல். மருள் → மருட்கை = மயக்கம். மருள் → மருட்பா (வே.க.4:42).]

மருத்து maruttu, பெ.(n.) 1. காற்று; wind. 2. ஊதைநோய்; disease caused by the humour of the wind.

[மரு → மருத்து. மரு = கலக்கும் மணம், காற்று]

மருத்துவச்சி maruttuvacci, பெ.(n.) 1. மகப்பேறு பார்ப்பவள்; midwife. 2. பெண் மருத்துவர்; lady doctor.

[மருந்து → மருத்து. மருத்துவன் (ஆ.பா.), மருத்துவச்சி (பெ.பா.)]

மருத்துவம் maruttuvam, பெ.(n.) 1. மருத்துவம்; practice of medicine. 2. மருந்து; medicine. 3. மாற்று; remedy. 4. பேறுபார்க்குந் தொழில்; midwifery (mod.).

[மரு→மருந்து→மருத்து→மருத்துவம்.]

மருத்துவர் maruttuvar, பெ.(n.) 1. நோய் கண்டறிந்து மருத்துவம் செய்பவர்; medical practitioner. 2. அச்சுவினி தேவர்; the twin physicians of svarga.

[மருந்து→மருத்து→மருத்துவர்.]

மருதம் marudam, பெ.(n.) 1. ஐந்திணையு ளொன்றான வயலும் வயல் சார்ந்த இடமும்; agricultural tract one of ai-n-tinai q.v. 2. அகத்திணை ஏழனு ளொன்றானதும் ஊடியுங் கூடியும் போகம் நுகர்வதுமான ஒழுக்கம்; love action in agricultural tracts, consisting of sexual union after sulks, one of seven aga-t-tinai. 3. (இசை) மருத நிலத்துக்குரிய காலைப் பண் வகை; morning melody -type peculiar to agricultural tracts. 4. வயல்; paddy field.

மருதர் marudar, பெ.(n.) எழுவகைக் காற்றுகள்; the seven kinds of winds.

மருது marudu, பெ.(n.) மருத மரம்; maruta tree.

மருதோன்றி maruṭṭṛi, பெ.(n.) 1. செடிவகை; henna, 1 sh. Lawsonia alba. 2. முள்ளி; nail dye.

[மூல்→மல்→மர்→மரு = கலக்கும் நறுமணம். மரு + தோன்றி]

மருந்து marundu, பெ.(n.) 1. நோய் தீர்க்கும் பொருள்; medicine. 2. மாற்று; remedy. 3. வயப்படுத்தும் மருந்து; philter, love-potion. 4. அமுதம்; nectar, ambrosia. 5. சோறு; boiled rice. 6. குடிநீர்; drinking water. 7. இனிமை; sweetness. 8. வெடிமருந்து; gun powder. 9. முள்ளுக் கடம்பு; holly leaved berberry. 10. புதற்புல் என்னும் புல்வகை; a kind of grass.

ம. மருன்னு; தெ. மந்து; க. மர்து.

[மூல்→மல்→மர்→மரு. மருவுதல் = கலந்திருத்தல், தழுவுதல். மரு→மருகு = தவனம் என்னுஞ் செடி. மரு→மருந்து (வே.க. 4:41).]

மருப்பு maruppu, பெ.(n.) 1. விலங்கின் கொம்பு; horn of a beast. 2. யானைக் கொம்பு; elephant's tusk. 3. யாழினுறுப்பு வகை; part of a lute. 4. மரக்கொம்பு; branch of a tree. 5. பிறை நிலவின் இருகோடு; horns of crescent moon. 6. இஞ்சி; ginger.

மருமம் marumam, பெ.(n.) 1. உயிர் நாடியான உறுப்பு, உயிர்நிலை; vital part, as of the body. 2. தழுவும் மார்பு; chest. 3. முலை; breast. 4. விதைப்பை (அண்டகோசம்); testes. 5. மறை பொருள் (இரகசியம்); secret. 6. உடம்பு; body.

[மூல்→மல்→மர்→மரு→மருமம் (வே.க.4:39)]

மருவிதழ் maruvidal, பெ.(n.) பூவிதழ்; petal.

[மரு + இதழ்-]

மருவு¹-தல் maruvu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கலந்திருத்-

தல்; to combine, join together, to be united together in affection. 2. வழக்கப்படுதல்; to arise or be evolved, as a custom. 3. தோன்றுதல்; to appear.

[மூல்→மல்→மர்→மரு→மருவு-]

மருவு²-தல் maruvu-, 5 செ.கு.வா.வி.(v.t.) 1. கிட்டுதல்; to come near, to approach. 2. தழுவுதல்; to embrace, to adopt, accept, follow. 3. பயிலுதல்; to become accustomed to. 4. புணர்தல்; to have sexual inter-course with. 5. ஊழ்கித்தல் (தியானித்தல்); to meditate upon. 6. பதித்தல்; to encase, set, as a gem.

[மூல்→மல்→மர்→மரு→மருவு.]

மருள்¹(ளு)-தல் maruḷ(ḷu)-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மயங்குதல்; to be confused, bewildered, deluded. 2. வெருவுதல்; to be afraid, to be timid. 3. வியத்தல்; to wonder. 4. ஒப்பாதல்; to be similar.

க. மருள்.

[மூல்→மல்→மர்→மரு→மருள்.]

மருள்² maruḷ, பெ.(n.) 1. மயக்கம்; bewilderment of mind, confusion. 2. திரிபுணர்ச்சி; ignorance of right and wrong, mistaking one for another, delusion, illusion. 3. வியப்பு; wonder. 4. உன் மத்தம்; intoxication, madness. 5. கள்; toddy. 6. குறிஞ்சியாழ்த் திறம் எட்டனுள் ஒன்று; (Mus.) a secondary melody-type of the kuṛiñci class, one of eight kuṛiñci-yāḷ-t-tiram. 7. எச்சம் எட்டனுள் பிறவி முதல் அறிவின்றி மயங்கியிருக்கும் நிலை; congenital idiocy, one of eight kinds of eccam (q.v.). 8. பெருங் குரும்பை; bowstring hemp. 9. புதர்; bush. 10. பேய்; imp, devil. 11. மருள் உட்புகல் (ஆவேசம்); possession, as by a spirit or deity. 12. புல்லுரு; scarecrow.

[மரு→மருள்.]

மருளல் maruḷal, பெ.(n.) 1. எழுத்திலாவோசை; inarticulate sound. 2. பேசலாலெழுமொலி; murmur of voices. 3. அச்சம்; fear. 4. மயக்கம்; infatuation.

[மரு→மருள்→மருளல்.]

மருளன் maruḷan, பெ.(n.) 1. அறிவு மயக்கமுள்ளவன்; bewildered person. 2. தெய்வப் புனைவுற்றவன்; person under possession of a spirit or diety. 3. மதவெறி பிடித்தவன்; fanatic.

[மருள்→மருளன்.]

மருளாளி maruḷāḷi, பெ.(n.) 1. பேயாகப் புனைவு கொண்டு குறிசொல்லும் பூசாரி; priest acting as a medium through whom a deity is supposed to foretell. 2. ஒருசார் சிறு தெய்வங்களை வழிபடுவோன்; worshipper of certain

minor gods. 3. சிற்றூர்த் தெய்வங்களின் அருள் ஏறி ஆடுபவர்கள்; to give oracular responses while possessed by spirit.

[மருள் → மருளாளி.]

மருஉ marū, பெ.(n.) 1. இயல்பு வழக்கு மூன்றனுள் இலக்கணம் சிதைந்து மருவி வழங்குஞ் சொல் முதலியன; word or phrase in a corrupt or contracted form, sanctioned by usage, one of three *iyalpu-valakku*. 2. நட்பு; friendship, intimacy.

[மர் → மரு → மருஉ (வே.க.4:40).]

மரை¹ marai, பெ.(n.) 1. மான்வகை; sambur, Indian elk. 2. கவயம்; bison, wild cow. 3. தவளை; frog. 4. மணிக் குற்றம்; a flaw in precious stones. 5. திருகுவகை; nut of a screw. 6. விளக்கின் திரியை ஏற்றவும் மிறக்கவும் உதவும் திருகுள்ள காய் (Mod.); burner, in a chimney lamp.

[மல் → மர் → மரை.]

மரை² marai, பெ.(n.) தாமரை; lotus.

மரைக்காயர் marai-kāyar, பெ.(n.) கடல் வாணிகத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் குறிப்பாக இசுலாமியர்கள்; muslim, trading in the shiper boat especially.

[மரக்கலராயர் → மரக்காயர் → மரைக்காயர்.]

மரையாணி marai-y-āni, பெ.(n.) திருகாணி; (mod.) screw nail.

[முல்- வளைதற் கருத்து. முல் → முர் → முரு → மரு → மரை = திருகு வகை. மரை + ஆணி.]

மல்¹ mal, பெ.(n.) 1. வளம்; fertility, richness. 2. வருவாய்; income.

[முல் (பொருந்தற் கருத்து வேர்). முல் → மல்.]

மல்² mal, பெ.(n.) 1. வலிமை; strength. 2. மற்றொழில்; wrestling, boxing, as bringing into play one's strength. 3. மல்லன் பார்க்க; see mallan. 4. கூத்துப்பதினொன்றனுள் கண்ணபிரான் மல்லனாய்ப் பாணா சுரனை வென்றாடிய கூத்துவகை; a dance of *Krishnan* in after wrestling with and vanquishing *Bānāsura*, on of 11 *kūttu*, q.v. 5. பருமை; (j.) robustness, stoutness, corpulence. 6. குறுக்குவிட்டம்; cross-ties, braces.

மல்கல் malkal, பெ.(n.) பெருகல்; increasing.

மல்கு-தல் malgu, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அதிகமாதல்; to increase. 2. நிறைதல்; to be filled with, to abound. 3. செழித்தல்; to grow, flourish.

[மல் → மல்கு (வே.க.4:28).]

மல்லகதி malla-gadi, பெ.(n.) குதிரையோட்டம் ஐந்தனுள் நான்கு காலையுந் தூக்கியோடும் ஓட்ட வகை; galloping pace of a horse, one of five *acuva-kadi*.

மல்லதேவன் malla-dēvan, பெ.(n.) வாணர் குல அரசன்; a king of the Bana race.

[மல் → மல்லன் + தேவன்.]

மல்லம்¹ mallam, பெ.(n.) 1. மற்போர்; wrestling, boxing. 2. வலிமை; strength. 3. கிண்ணம்; cup, porringer. 4. அகன்ற தட்டம்; plate. 5. கதுப்பு; cheek. 6. யாகசேடம்; remnant of oblation.

[மல் → மல்லம் (வே.க.4:29).]

மல்லம்² mallam, பெ.(n.) பள்ளியறை; bed-chamber.

மல்லயுத்தம் malla-yuttam, பெ.(n.) மற்போர்; wrestle.

[மல் + Skt. யுத்தம்.]

மல்லர் mallar, பெ.(n.) 1. கழனி வேலை செய்யும் குடியினர்; an working race dependant on agriculture. 2. மற்போர் புரிவோர்; wrestler.

[முல் (பொருந்தற்கருத்து வேர்) → மல். மல் = பெருமை, வளம், வலிமை. மல் → மல்லர்.]

மல்லல்¹ mallal, பெ.(n.) வலு; power, strength.

[முல் → மல் = வலிமை, பெருமை. மல் → மல்லல்.]

மல்லல்² mallal, பெ.(n.) 1. மிகுதி; abundance. 2. செல்வம்; wealth. 3. வளம்; fertility, richness. 4. பொலிவு; elegance, brilliance. 5. அழகு; beauty.

[மல் → மல்லல் (வே.க.4:28).]

மல்லன் mallan, பெ.(n.) 1. மற்போர் செய்வோன்; wrestler, pugilist. 2. பெருமையிற் சிறந்தோன்; great, famous man.

[முல் → மல் = பெருமை, வளம், வலிமை. பல அணுக்கள் அல்லது உறுப்புகள் அல்லது பொருள்கள் பொருந்துவதால் (ஒன்று சேர்வதால்) திரட்சி அல்லது பெருமை உண்டாகும். மிகுதியால் வளமும் பெருமையால் வலிமையும் உண்டாகும். இருவர் அல்லது இரு படைகள் பொருந்தி அல்லது கூடிப் பொருவது போர். மல் → மல்லன் (வே.க.4:28).]

மல்லா-த்தல் mallā-, 14 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மேல் முகமாகக் கிடத்தல்; to fall on the back, lie on the face. 2. தோற்றுப் போதல்; to fail, to be defeated.

[முல் (பொருந்தற்கருத்து வேர்) → மல் → மல்கு → மல்கா → மல்லா = மலர்ந்தாற் போல் முகம் மேனோக்கிக் கிடத்தல் (வே.க.4:28).]

மல்லி malli, பெ.(n.) கொத்தமல்லி; coriander leaf.

[முல் → மல் → மல்லி = உருண்டு திரண்ட தவச மணியையுடையது.]

மல்லிகை malligai, பெ.(n.) 1. பூங்கொடி வகை; Himalayan heart leaved smooth jasmine, m.cl. *Jasminum anostomosans*. 2. மகரந்த மல்லிகை (L.); musk jasmine. 3. குடமல்லிகை; Arabian jasmine. 4. எருமைமுல்லை; white - brectid jasmine. 5. விளக்குத்தண்டு; lamp stand, standard. 6. ஏணம்; vessel, cup, goblet. 7. இரப்போர் கலம்; mendicant's bowl.

[மல் → மலர் → மலர்தல். மொட்டுவிரிதல். நன்கு விரிந்த மலர் வகை. மல் → மல்லி → மல்லிகை. கை-சிறுமைப்பொருள் பின்னொட்டு.]

மல்லிநாதர் malli-nādar, பெ.(n.) சமண சமயத்தின் பத்தொன்பதாவது தீர்த்தங்கரர்; the 19th *theert-hangara* of Jainism.

மல்லுக்கட்டு¹-தல் mallu-k-kaṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மற்போர் புரிதல்; to wrestle, to scuffle. 2. பொருதல்; to quarrel.

[மல் → மல்லு + கட்டு-]

மல்லுக்கட்டு²-தல் mallu-k-kaṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) கட்டாயப்படுத்துதல்; to force, compel.

[மல் → மல்லு + கட்டு-]

மல்லை¹ mallai, பெ.(n.) 1. வளம்; richness. 2. பெருமை; greatness.

[மல் → மல்லை (வே.க.4:29).]

மல்லை² mallai, பெ.(n.) 1. இரப்போர் கலம்; medicant's begging bowl. 2. வட்டம்; circle.

[முல் → மல் → மல்லி = அகன்று தடித்தவள் (யாழ்ப்.). மல் → மல்லம் = அகன்ற தட்டம். மல்லம் → மல்லை.]

மல்லை³ mallai, பெ.(n.) மாமல்லபுரம்; *Mamalla puram*.

[மாமல்லபுரம் → மாமல்லை → மல்லை. ஒ.நோ. தஞ்சாவூர் → தஞ்சை. கோவன்புத்தூர் (கோயம்புத்தூர்) → கோவை.]

மலக்கு¹-தல் malakku-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) கலக்குதல்; to bewilder, as the mind, to disturb, confuse.

[மலங்கு → மலக்கு (வே.க.4:37).]

மலக்கு² malakku, பெ.(n.) மயக்கம்; confusion.

[மயக்கம் → மயக்கு → மலக்கு. ய > ல.]

மலங்கு-தல் malaṅgu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நீர் முதலியன குழம்புதல்; to be agitated, to be made turbid, to be perturbed. 2. மனங் கலங்குதல்; to be confused, bewildered, to be distressed. 3. பிறழ்தல்; to shake, move, tremble, as the eyes. 4. கெடுதல்; to perish, to be ruined. 5. ததும்புதல்; to be full to the trim, as tears in the eyes.

[முல் (பொருந்தற் கருத்து வேர்) → மல் → மல → மலகு → மலங்கு (வே.க.4:37).]

மலசம் malaśam, பெ.(n.) தமிழும் மலையாளமும் கலந்த மொழி பேசுபவரும் கோயமுத்தூர் மாவட்டக் காடுகளில் வாழ்பவருமான மலைச்சாதியர்; a forest tribes, seeking a mixture of Tamil and

Malayālam, in Coimbatore District.

மலடன் malaḍan, பெ.(n.) மகப்பெறாதவன்; sterile man.

[மலடு → மலடன்.]

மலடி malaḍi, பெ.(n.) மகப்பெறாதவள்; sterile woman.

[மலடு → மலடி.]

மலடு malaḍu, பெ.(n.) 1. கருவுறாமை; sterility, barrenness, as a women. 2. ஈனாதவ-ன்-ள்-து; sterile person or animal.

[மல் → மலடு.]

மலநானம் malanānam, பெ.(n.) தூய்மையான விடத்தில் எண் விரலுக்குக் கீழாக மண்ணையெடுத்து மந்திரஞ் சொல்லி உடம்பிற்றேய்த்து நீரில் மூழ்குதல்; bathing in water after smearing one's body with earth taken from a clean spot about six inches below the surface.

மலம் malam, பெ.(n.) 1. பவ்வீ; encrement, faeces. 2. வெண்ணீர் மாதவிடாய் மூத்திர முதலிய உடல் மாசு; excretions of the body as semen, menstrual blood, urine, ordu, ear wax, phlegm, sweat. 3. அழுக்கு; dirt, filth. 4. வண்டல்; dregs, sediment. 5. துரு; rust. 6. மும்மலம்; the three impurities of the soul. 7. கரிசு; sin. 8. கற்பூரம்; camphor.

மலமலெனல் mala-malenal, பெ.(n.) 1. ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expression signifying bubbling, as a boiling water. 2. கண்ணீர் பெருகுதற் குறிப்பு; flowing abundantly as of tears.

மலயமான் malaya-mān, பெ.(n.) திருக்கோவலூர் மன்னர்கள் வெளியிட்ட நாணயம்; a coin issued by the kings of tiru-k-kōvalūr.

மலயமுனி malaya-muṇi, பெ.(n.) அகத்திய முனிவர்; sage *Agattiyar*, as living in Mt. *Malayam*.

[மலையமுனி → மலயமுனி.]

மலர்¹-தல் malar-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பூவின் மொட்ட விழ்தல்; to open as a flower; to bloom. 2. பரத்தல்; to be expanded, extended or spread. 3. மனமகிழ்தல்; to be cheerful, to beam with joy. 4. தோன்றுதல்; to appear, to rise to view. 5. எதிர்தல்; to happen, befall. 6. அகலுதல்; to be wide open, as a gate. 7. மிகுதல்; to abound, become full.

[முல் → மல் → மல்லார் → மலர்-தல் (வே.க.4:29).]

மலர்²-த்தல் malar-, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மலரச் செய்தல்; to cause to flower. 2. வாய்ப்புறம் மேலாக நிமிரச் செய்தல்; to turn the face or mouth upward, as of a pot.

[முல் → மல் → மல்லார் → மலர்-த்தல் (வே.க.4:29).]

மலர்³ malar, பெ.(n.) 1. பூ; full-blown flower, blossom. 2. தாமரை; lotus. 3. ஒரு பேரெண் (பதுமம்); a great number. 4. படைக்கலக் கருவியின் மேற்குமிழ்; nut or head, as of a spike, knob, as of a scimitar. 5. வெண்பாவின் இறுதிச் சீர் வாய்பாடுகளுள் ஒன்று; a formula of a foot of one nirai, accruing as the last cīr, in the last line of a veṅpā.

[முல்→மல்→மலர்.]

மலர்ச்சி malarcci, பெ.(n.) 1. மலர்கை; blooming. 2. பொலிவு; bloom, freshness. 3. மகிழ்ச்சி; cheerfulness.

[மலர் → மலர்ச்சி]

மலரடி malaraḍi, பெ.(n.) பெரியோர் அல்லது தெய்வத்தின் தாமரை போன்ற திருவடி; foot of a divine or great personage, as lotus-like.

[மலர் + அடி.]

மலரேடு malarēḍu, பெ.(n.) பூவிதழ்; petal.

[மலர் + ஏடு.]

மலரோன் malarōṅ, பெ.(n.) (தாமரையிலிருப்பவன்) நான்முகன்; Brahmā, as seated on a lotus.

[மலர் → மலரோன்.]

மலாடு¹ malāḍu, பெ.(n.) மலையமாக்கள் வாழ்ந்த பகுதி; the area of the Malayamans of tiru-k-kōvalūr.

மலாடு² malāḍu, பெ.(n.) கொடுந்தமிழ்நாடு பன்னிரண்டனுள் திருக்கோவலூரைச் சூழ்ந்த நாடு; the region around tiru-k-koyil-ūr, where a provincial dialect of Tamil was formerly spoken, one of twelve koḍum-tamiḷ-ṅāḍu.

[மலையமான் நாடு → மலாடு]

மலி¹-தல் mali-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மிகுதல்; to abound, to be plentiful. 2. நிறைதல்; to be full, to increase, to flow, as tide. 3. நெருங்குதல்; to be crowded. 4. புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்; to be happy during coition. 5. செருக்குதல்; to be proud. 6. விம்முதல்; to become large, swell. 7. பரத்தல்; to spread, expand. 8. விரைதல்; to move swiftly, to hasten. 9. விலை நயத்தல்; to be cheap in price.

[முல்→மல் →மலி-, (வே.க.4:29).]

மலி²-தல் mali-, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) சொல்லுதல்; to express, tell.

[முல்→மல் →மலி.]

மலிபு malibu, பெ.(n.) மிகுதி; excess, abundance.

[மலி →மலிபு (வே.க.4:30).]

மலிர்-தல் malir-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பெருகுதல்; to flood. 2. நீர் முதலியன ஒழுகுதல்; to leak, to drop. 3. பயிலு-

தல்; to come frequently.

[முல்→மல்→மலி →மலிர்-, (வே.க.4:30)]

மலிவு malivu, பெ.(n.) 1. மிகுதி; abundance. 2. நிறைவு; fullness. 3. காதலரின் புணர்ச்சியுவகை; happiness of lovers in sexual union. 4. உவகை; cheerfulness. 5. நயவிலை; cheapness. 6. தன்மை; nature, characteristics. 7. மேன்மை; that which is best.

[முல் (பொருந்தற் கருத்துவேர்) →மல்→ மலி → மலிவு (வே.க.4:29).]

மலினமுகன்¹ malina-mugaṅ, பெ.(n.) இறந்தோன்; ghost, dead body.

மலினமுகன்² malina-mugaṅ, பெ.(n.) 1. தீ; the god of fire. 2. தீய ஆவி; ghost, goblin. 3. கருங்குரங்கு; black monkey. 4. கொடியவன்; wicked, vile, cruel man. 5. கருவண்டு; black bee.

மலை¹-தல் malai-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. குடுதல்; to wear, put on. 2. மேற்கொள்ளுதல்; to take upon oneself, to enter into, as war. 3. ஒத்தல்; to resemble. 4. பறித்தல்; to pluck. 5. எதிர்த்தல்; to oppose, fight against.

மலை²-தல் malai-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பகைத்து மாறுபடுதல்; to fight, to become opposed. 2. மயங்குதல்; to be staggered, to be doubtful or confused. 3. வழக்காடுதல்; to wrangle, dispute.

[முல் (பொருந்தற் கருத்துவேர்) →மல்→ மலை (வே.க.4:28).]

மலை³-த்தல் malai-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பொருதல்; to fight, go to war. 2. மாறுபடுதல்; to become unfriendly. 3. மயங்குதல்; to be staggered, over wearied to be confused, confounded. 4. வியத்தல்; to be amazed, thunderstruck.

[முல்→மல் →மலை.]

மலை⁴-த்தல் malai-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) வருத்துதல்; to afflict, distress.

[முல்→மல் →மலை.]

மலை⁵ malai-, பெ.(n.) 1. உயர் மட்டத்தில் உள்ள இடம்; hill, mountain. 2. ஈட்டம்; collection, aggregation. 3. மிகுதி; abundance, bigness, as a mountain.

[முல்→மல் →மலை.]

மலை⁶ malai-, பெ.(n.) போர்த் தொழில்; occupation of war.

[மல் →மலை.]

மலைக்குடிக் கோல் malai-k-kudi-k-kōl, பெ.(n.) நீட்டலளவை முறையில் ஒன்று; a linear measurement.

மலைத்தேன் malai-t-tēṅ, பெ.(n.) 1. மலையிலுண்டாகுந்

தேன்; pure honey, as from the hills. 2. இன்சுவையுள்ள பலாப்பழம்; delicious jack-fruit.

[மலை + தேன்.]

மலைநாடன் malai-nāḍan, பெ.(n.) 1. மலை வளமுடைய நாட்டுக்கு அரசன்; king of a mountainous region. 2. சேரன்; cēraṅ king as ruling over a mountainous country.

[மலை + நாடன்.]

மலைப்பள்ளி malai-p-paḷli, பெ.(n.) அருந்தவர் வாழும் மலையிடம்; hermitage of asectics on the hills.

[மலை + பள்ளி.]

மலைப்பு malaippu, பெ.(n.) 1. அறிவு மயக்கம்; confusion of mind. 2. திகைப்பு; astonishment, amazement, wonder. 3. போர்; fighting, war. 4. மாறுபாடு; enmity, opposition. 5. கூத்தின் வகை; a kind of dance. 6. பெருவியப்பு; sumptuousness, as of meal, splendour, pomp.

[மல் → மலை → மலைப்பு.]

மலைப்புளம் malai-p-puṅgam, பெ.(n.) தினை விளை நிலம்; rocky soil in tinaḷ fields on the mountains (R.T.).

[மலை + புளம்.]

மலைபடுபொருள் malai-paḍu-poruḷ, பெ.(n.) மலையிலுண்டாகும் அகில், மிளகு, கோட்டம், தக்கோலம், குங்குமம் என்ற ஐவகை நறுமணப் பொருள்; products of the hills, of five kinds, viz. akil, miḷagu, kōṭṭam, takkōlam, kuṅkumam.

[மலைபடு + பொருள்.]

மலைமுனிவன் malai-muṇivan, பெ.(n.) அகத்தியர்; Agattiyar.

[மலை + முனிவன்.]

மலையம் malaiyam, பெ.(n.) பொதியமலை; Mount Potiyam near Kaṅṅiyā-k-kumari (Cape comorin).

[மலை → மலையம். மலை + அம் = மலையம். 'அம்' பெருமைப் பொருள் பின்னொட்டு.]

மலையமான் malaiyamāṅ, பெ.(n.) 1. சேரவரசன்; cēraṅ king, as lord of the hill country. 2. மலாடு ஆளும் அரசன்; title of the ruler of the malāḍu country. 3. உடையார் சாதியின் உட்பிரிவினர்; a sub division of the uḍayār caste.

[மலை → மலையன் → மலையமான்.]

மலையரண் malai-y-araṅ, பெ.(n.) 1. அரண் நான்கனுள் ஒன்றான மலையாகிய காப்பிடம்; mountain, as a natural defence, one of four aran, q.v. 2. மலைமேற் கோட்டை; mountain fastness.

[மலை + அரண்.]

மலையருவி malai-y-aruvi, பெ.(n.) மலையினின்றும் வீழும் நீர்வீழ்ச்சி; mountain torrent, water fall.

[மலை + அருவி.]

மலையன் malaiyan, பெ.(n.) 1. குறிஞ்சி நிலத் தலைவன்; chief of a hilly tract. 2. சேரவரசன்; cēraṅ king. 3. தமிழ்நாட்டுப் பணிக்கச் சாதி வகையினர்; a division of the Paṅikka caste in the Tamil country. 4. கடைவள்ளல் களுள் ஒருவனான மலையமான் திருமுடிக்காரரி; a chief famed for liberality, one of seven kaḍai-valḷalgar. 5. காடரி; abiboral clies.

[மலை → மலையன்.]

மலையாழ்மை malai-y-āḷmai, பெ.(n.) வட்டெழுத்து வகை; an old script, a variety of vaṭṭeḷuttu.

மலையாளம் malaiyāḷam, பெ.(n.) கேரள நாட்டில் பேசப் படுவதும் திராவிட மொழிக் குடும்பத்துள் ஒன்றுமான ஒரு மொழி; one of the Dravidian languages, now spoken in Kerala.

[மலை + ஞாளம் → மலையாளம்]

மலையாளி malai-y-āḷi, பெ.(n.) 1. மலையில் வாழ்பவன்; native of mountainous regions. 2. மலையாள நாட்டான்; native of Malabar. 3. முகமதியர் தென்னாடு வந்த போது காஞ்சீபுரத்தினின்றும் ஓடிச் சேர்வராய மலையிற் குடியேறிய வேளாள வகுப்பினர்; Tamil-speaking caste on the Shevaroy hills, said to have been originally Vēḷala cultivators who emigrated from Kanjeevaran. when Muhammadans first invaded South India. 4. மிளகு; black pepper.

[மலையாளம் → மலையாளி.]

மலையேறுதல் malai-y-ēru-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தெய்வம் இடத்தினின்று நீங்குகை; to leave, abandon, as a deity from a place or person. 2. முடிவடைதல்; to cease to exist, to come to an end. 3. மாவிளக்கு நெய்யற்று அணைந்து போதல்; to be extinguished when the oil is consumed, as māvilakku. 4. மலை மீது ஏறுதல்; climbing the hills or mountain.

[மலை + ஏறு-.]

மலைவளம் malai-valam, பெ.(n.) 1. மலை நிலத்தின் செழிப்பு; fertility of the mountainous region. 2. மலைபடுபொருள் பார்க்க; see malai-paḍu-poruḷ.

[மலை + வளம்.]

மலைபடுபொருள் malai-paḍu-poruḷ, பெ.(n.) மலையில் உண்டாகும் அகில், மிளகு, கோட்டம், தக்கோலம், குங்குமம் என்ற ஐவகை நறுமணப் பொருள்; products of the hills, of five kinds, viz. akil, miḷagu, kōṭṭam, takkōlam, kuṅkumam.

[மலைபடு + பொருள்]

மலைவு malaivu, பெ.(n.) 1. மயக்கம்; delusion, confusion of mind. 2. வியப்பு; amazement, fright. 3. உரை செயல்களில் முன்னுக்குப் பின் பகை; inconsistency, as in expression. 4. இடம், காலம், கலை, உலகம், நயம், ஆகமம் என்பவற்றைப் பொருத்தமின்றிக் கூறுகையாகிய குற்றம்; error or impropriety in ideas of six kinds viz., iḍam, kālam, kalai, ulagam, niyāyam, āgamam. 5. உவமச் சொல்; word of comparison. 6. போர்; opposition contention.

மவ்வம் mavvam, பெ.(n.) அழகு; beauty.

[அம் = அழகு. அம் → அவ் → அவ்வம் → மவ்வம்.]

மழ maḷa, பெ.(n.) 1. இளமை; youth, infancy, tender age. 2. குழந்தை; infant, youth child. 3. மனமயக்கம்; confusion of mind.

[முள் → மள் → மள்ளன் = இளைஞன், வீரன். மள் → மழ = இளமை, குழவி. மழவுங்கு - மழவுமிளமைப் பொருள (தொல்.உரி.14).]

மழபுலவர் maḷa-pulavar, பெ.(n.) பள்ளியிற் படிக்கும் சிறுவர்; youth pupils, as budding scholars.

[மழ + புலவர்.]

மழலை maḷalai, பெ.(n.) 1. குழந்தைகளின் திருந்தாச் சொல்; prattling, babbling lisping of children. 2. மென்மொழி; gentle speech, as of woman. 3. இளமை; childhood, tenderness in age. 4. மெல்லோசை; gentle sound, as humming of bees, as tinkling of anklets.

[முள் → மள் → மள்ளன் = இளைஞன், வீரன். மள் → மழ = இளமை, குழவி. மழ → மழலை (மு.தா.42).]

மழவன் maḷavan, பெ.(n.) 1. இளைஞன்; youth man. 2. வீரன்; warrior. 3. மழநாட்டான்; inhabitant of maḷanādu.

[மழ → மழவு → மழவன் (வே.க.4:5).]

மழவு maḷavu, பெ.(n.) மகன்; son.

[மழ → மழவு (வே.க.4:5).]

மழறு-தல் maḷaru-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மென்மையாதல்; to be soft and gentle. 2. தெளிவில்லாதிருத்தல்; to be indistinct as speech.

[மழ = இளமை, மென்மை. மழவுறுதல் = மென்மையுறுதல், மென்மையாதல். மழவுறுதல் → மழறு-.]

மழி-த்தல் maḷi-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) தலையை மொட்டையடித்தல்; to shave, especially the head.

[வழி → மழி-.]

மழு¹ maḷu, பெ.(n.) 1. பழுக்கக் காய்ச்சிய இரும்பு; red

hot iron, used in ordeals. 2. கடல்; sea.

[முள் → (மள்) → மழு (மு.தா.98).]

மழு² maḷu, பெ.(n.) கோடரி; axe.

[முள் → (மள்) → மழு.]

மழுக்கம் maḷukkam, பெ.(n.) 1. கூரின்மை; bluntness, want of edge. 2. நிலைமைத் தாழ்வு; reduced circumstances. 3. ஒளி மழுங்குகை; dimness-cloudiness, obscurity, as of the sun in an eclipse, fading as of colour. 4. அறிவுக் குறைவு; dullness of intellect, as from age or disease. 5. மொட்டை; baldness.

[முள் → (மள்) → மழு → மழுகு → மழுங்கு → மழுக்கு → மழுக்கம் (மு.தா.98).]

மழுக்கு-தல் maḷukku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கூர் மழுங்கச் செய்தல்; to blunt, dull the edge or point. 2. ஒளி குறையச் செய்தல்; to obscure, as lustre as glory. 3. அறிவைக் குறைத்தல்; to deprive the intellect of its keenness. 4. அடித்தல்; to beat, pound. 5. நெற்குத்துதல்; to hull by pounding, as paddy.

[முள் → (மள்) → மழு → மழுகு → மழுக்கு-, (மு.தா.98).]

மழுகு-தல் maḷugu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மழுங்குதல்; to become blunt. 2. ஒளி குறைதல்; to be dim or obscure.

[முள் → (மள்) → மழு → மழுகு- (மு.தா.98).]

மழுங்கு-தல் maḷuṅgu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கூர் நீங்குதல்; to be blunt or dull, as an edge or point. 2. பொலிவழி-தல்; to be obscured, deprived of lustre, of glory; to fade, as a colour, as the lustre of a jewel or the glory of a state. 3. கெடுதல்; to disappear, to be lost. 4. அறிவுக் கூர்மை குறைதல்; to become dull in feeling, to lose keenness of intellect. 5. ஒளி குறைதல்; to be dim, obscure, as the sun or moon in an eclipse or behind a cloud. 6. கவனிப்பின்றி மறைந்து போதல்; to pass by without strict examination inquiry or notice.

[முள் → (மள்) → மழு → மழுகு → மழுங்கு (மு.தா.98).]

மழுங்குணி maḷuṅguṇi, பெ.(n.) அறிவற்றவன்; dunce, good - for - nothing fellow.

[மழுங்கு → மழுங்குணி.]

மழுப்பு-தல் maḷuppu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. நெகிழ விடுதல்; to slur or slip over. 2. செயலைப் பயனற்ற-தாக நெகிழ்த்துதல்; to bring to naught, make ineffective. 3. சுணக்கப்படுத்துதல்; to put off, protract, delay, as in coming to a decision. 4. ஏமாற்றுதல்; to deceive.

[மழு → மழுப்பு.]

மழுமாறு-தல் maļu-māru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அரை மனதாதல்; to be half-minded, undecided. 2. தந்திரம் பண்ணுதல்; to be artful, tricky.

[மழு→மழுமாறு-]

மழுவன் maļuvan, பெ.(n.) 1. அஞ்சாதவன்; fearless man. 2. விடாப்பிடியாளன்; obstinate person. 3. ஊர் காப்போன்; village watchman.

மழுவாணி maļu-v-āṇi, பெ.(n.) 1. மழுவை ஆயு-தமாகக் கொண்டவன்; one who is armed with battle-axel. 2. சிவன்; Śivaṇ. 3. பரசுராமன்; Paraśurāmaṇ.

[மழு + ஆளி. மழுவாகிய படைக்கருவியை ஆள்பவன்.]

மழுவெடு-த்தல் maļu-v-eḍu-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) கை, நா முதலியவற்றில் மழுவையேந்திச் சூளுரை செய்தல்; to undergo the ordeal of holding red-hot iron by the hand, tongue etc.

[மழு + எடு-]

மழை¹-த்தல் maļai-, 14 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மழை நிறைந்திருத்தல்; to be charged with rain. 2. கருநிறமாதல்; to darken, become dark, as a cloud. 3. குளிர்தல்; to be cool.

[மால்→மழை (வே.க.4:43).]

மழை² maļai, பெ.(n.) 1. முகிலினின்றும் பொழியும் நீர்; rain. 2. நீருண்ட மேகம்; cloud. 3. நீர்; water. 4. கருமை; blackness, darkness. 5. குளிர்ச்சி; coolness. 6. மிகுதி; plenty.

[மல்→மால்→மழை (வே.க.4:43).]

மழையலர் maļai-y-alar, பெ.(n.) நீர்; water.

[மழை + அலர்.]

மழையேறு maļai-y-ēru, பெ.(n.) இடி; thunder.

[மழை + ஏறு.]

மள்கு-தல் maļgu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) குறைதல்; to be deficient, defective.

[முள்→மள்→மள்கு- (வே.க.4:59).]

மள்ளல் maļal, பெ.(n.) வலிமை; strength, power, robustness.

[மள் → மள்ளல்.]

மள்ளன் maļan, பெ.(n.) 1. திண்ணியோன்; strong, powerful person. 2. படைவீரன்; warrior. 3. படைத் தலைவன்; commander, military chief. 4. இளைஞன்; youth. 5. மருத நிலத்தில் வாழ்வோன்; inhabitant of agricultural tracts. 6. குறிஞ்சி நிலத்தில் வாழ்வோன்; inhabitant of hilly tracts.

[முள்→மள் →மள்ளன் (வே.க.4:5).]

மளிகை maļigai, பெ.(n.) பலசரக்கு; grocery.

தெ. மளிகா

[வணிகம்→வணிகை→மளிகை.]

மற்கு maṛku, பெ.(n.) சினம்; wrath, anger.

மற்குணம்¹ maṛkuṇam, பெ.(n.) முகட்டுப் பூச்சி; bug.

மற்குணம்² maṛkuṇam, பெ.(n.) போர்க் குணம்; war attitude.

[மல் + குணம்.]

மற்கோல் maṛkōl, பெ.(n.) பகை; hatred, enmity.

மற்றொன்று maṛronru, பெ.(n.) பிரிதொன்று; another thing or matter.

[மற்று + ஒன்று.]

மற -த்தல் maṛa-, 3 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. அயர்த்தல்; to forget. 2. அசட்டை செய்தல்; to neglect, disregard. 3. ஒழித்தல்; to put an end to, to give up.

[மல் → மலை → மலைவு. மலைத்-தல் → மயக்குதல். மலம் → மதம் → மறம் = மயக்கம். மறம் → மற (மு.தா.177). முள் → மள் → மரு → மறு = குற்றம். மறுத்தல் = இல்லையென்று சொல்லாமல் மறைத்தல். மறு→மற. மறத்தல் = மனத்தில் மறையப் பெறுதல்.]

மறக்களம் maṛa-k-kaḷam, பெ.(n.) போர்க் களம்; battle field.

[மறம் + களம்.]

மறக்குடி maṛa-k-kuḍi, பெ.(n.) 1. வீரகுலம்; warrior tribe. 2. மறப்பண்பு நிறைந்த தமிழர்கள்; warrior of Tamilar race.

[மறம் + குடி.]

மறத்தி maṛatti, பெ.(n.) 1. வீரப்பெண்; woman of courage. 2. மறக்குடிப் பெண்; a woman one of Tamilar race. 3. பாலை நிலப் பெண்; woman of desert tracts. 4. குறிஞ்சி நிலப் பெண்; woman of hilly tracts.

[மறம் → மறத்தி]

மறதி maṛadi, பெ.(n.) நினைவின்மை; forgetfulness.

[மற → மறதி.]

மறப்புசுழ் maṛappuḷa, பெ.(n.) வீரச் செயலால் வரும் புகழ்; renown got by valourous deeds.

[மறம் + புகழ்.]

மறம்¹ maṛam, பெ.(n.) 1. வீரம்; valour, bravery. 2. சினம்;

anger, wrath.3.பகை; enmity, hatred.4. வலி; power, strength. 5. வெற்றி; victory. 6. போர்; war. 7. கொலைத் தொழில்; killing, murder. 8. கூற்றுவன்; yama. 9. கெடுதி; injury. 10. கரிசு (பாவம்); vice, evil, sin. 11. தம் குலத்துப் பெண்ணை விரும்பிய அரசற்கு மறவர் உடம்படாது மறுத்துக் கூறுவதாகப் பாடுங் கலம்பகவுறுப்பு; a limb of kalambagam describing the refusal by maravars to give a girl of their clan to a king, in marriage.

[மல் → மர் → மறம்.]

மறம்² maraṁ, பெ.(n.) 1. மயக்கம்; bewilderment. 2. பிணக்கு; disagreement.

[மல → மலை → மலைவு. மலைத்தல் = மயங்குதல். மலம் → மதம் → மறம் = மயக்கம் (மு.தா.177).]

மறல்¹ maral, பெ.(n.) 1. பகை; hate, enmity. 2. பிணக்கு; disagreement. 3. போர்; fight, war. 4. கூற்றுவன்; yama. 5. சாவு; death. 6. எழுச்சி; height, elevation. 7. கூத்து வகை; a dance.

[மறம் → மறல்.]

மறல்² maral, பெ.(n.) 1. மறதி; forgetfulness. 2. மயக்கம்; delusion.

[மற → மறல்.]

மறலி marali, பெ.(n.) 1. கூற்றுவன்; yama. 2. பொறாமை; envy, jealousy.

மறலு¹-தல் maralu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மாறுபடுதல்; to oppose. 2. போர் செய்தல்; to give fight.

[மற → மறல் → மறலு-தல்.]

மறலு²-தல் maralu, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) கொல்லுதல்; to kill.

[மற → மறல் → மறலு-தல்.]

மறலை maralai, பெ.(n.) புல்லறிவாளன்; person of mean understanding.

[மற → மறல் → மறலை.]

மறவணம் maravaṇam, பெ.(n.) கரிசு (பாவ) குணம்; sinful trait.

மறவன் maravaṇ, பெ.(n.) 1. பாலை நிலத்தான்; inhabitant of the desert tract. 2. மலை வேடன்; inhabitant of the hilly tract, hunter, one belonging to the caste of hunters. 3. மறக்குடியான்; person of Maravar caste. 4. வீரன்; warrior, hero. 5. படைத் தலைவன்; commander, military, chief. 6. கொடியோன்; cruel, wicked person.

[மறம் → மறவன்.]

மறவாணர் maravaṇar, பெ.(n.) மலைவேடர்; inhabitants of the hilly tract.

[மறம் + வாணர்.]

மறவி¹ maravi, பெ.(n.) 1. மறதி; forgetfulness. 2. கள்; intoxication liquor. 3. தேன்; honey. 4. பதநீர்; sweet toddy. 5. மறதியுள்ளவன்; forgetful person.

[மற → மறவி.]

மறவி² maravi, பெ.(n.) 1. இழிவு; meanness. 2. குற்றம்; fault.

[மற → மறவி.]

மறவி³ maravi, பெ.(n.) அழக்காறு; envy.

[மற → மறவி.]

மறவுரை mara-v-urai, பெ.(n.) தீய அறிவுரை மொழி; unrighteous precept.

[மறம் + உரை.]

மறவோன் maravōṇ, பெ.(n.) 1. வீரன்; warrior. 2. பத்துக்கு மேற் பதினான்கிற்குட்பட்ட வயதுள்ள ஆண்மகன்; boy between the ages of ten and fourteen.

[மறம் → மறவோன்.]

மறி¹-தல் mari-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கீழ் மேலாதல்; to be turned upside down. 2. மீளுதல்; to return, recede. 3. முதுகிடுதல்; to turn back, retreat. 4. விழுதல்; to fall down. 5. சாய்தல்; to bend. 6. கிளர்தல்; to rise up, as a wave. 7. முறுக் குண்ணுதல்; to be twisted. 8. பலகாலுந் திரிதல்; to go about often, to walk to and fro. 9. தடைப்படுதல்; to be checked, arrested. 10. நிலைகுலைதல்; to be ruined in circumstances. 11. அறுபடுதல்; to be torn, injured. 12. மரிதல், சாதல்; to die. 13. துள்ளுதல்; to frisk about, gambol.

[மல் → மறி-தல்-]

மறி²-த்தல் mari-, 11 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. தடுத்தல்; to stop, detain, arrest, check. 2. திருப்புதல்; to turn about, to return. 3. மேல்கீழாக்குதல்; turn upside down, upset. 4. அழித்தல்; to destroy. 5. தடுத்தற் குறியாகக் கையசைத்தல்; to wave the hand, as an indication of disapproval. 6. திரும்பச் செய்தல்; to repeat.

[மல் → மறி-த்தல்.]

மறி³ mari, பெ.(n.) 1. ஆடு, மான், குதிரை முதலியவற்றின் இளமை; young of sheep, deer, horse, etc. 2. ஆடு, குதிரை, மான் முதலியவற்றின் பெட்டை; female of sheep, horse, deer, etc. 3. ஆடு; sheep. 4. மேழ ஓரை; aries of the zodiac. 5. அழுங்கு; pangolin. 6. அழுங்கின் குட்டி; young of pangolin.

மறிசல் marīśal, பெ.(n.) அணை; dam, weir.

[மறி = தடு. மறி → மறியல் → மறிசல் = தடுத்ததுக்கட்டும் அணை.]

மறிதரல் marī-daral, பெ.(n.) மீளுகை; returning, coming back.

[மறு→மறி→மறிதரல்.]

மறிபடு-தல் marī-paḍu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தடுக்கப்படு-தல்; to be stopped, as the water of a river. 2. இடையூறுபடு-தல்; to be hindered, as a business.

[மறு→மறி + படு-.]

மறியல் marīyal, பெ.(n.) 1. நிறுத்துகை; stopping, detaining, checking, confining. 2. தடை; detention. 3. வழக்கிற் செய்யும் தடையுத்தரவு; injunction. 4. காவற்கூடம்; prison, jail. 5. செயல்பாடு நடக்கவொட்டா-தபடி தடுத்து நிறுத்துகை; picketing (colloq.). 6. வேலை நிறுத்தம்; strick. 7. போராட்ட வகை, பணியாளர்கள் வேலைக்குச் செல்லாமல் தடுத்து நிறுத்தும் போராட்டம்; a kind of agitation.

[மறு→மறி→மறியல்.]

மறு¹-த்தல் maru-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. இல்லை யென்னுதல்; to refuse, deny, disown. 2. தடுத்தல்; to object, check, contradict. 3. எதிர்ப்பு எழுப்பு-தல்; to confute, refute the opinion or argument of another. 4. நீக்குதல்; to put away, reject.

[மறித்தல் = திருப்புதல், தடுத்தல்-,

மறி → மறிவு → முறிவு → முறு → மறு-த்தல்]

மறு²-த்தல் maru-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வெட்குதல்; to be ashamed. 2. இல்லாமற்போதல்; to cease to be.

மறு³ maru, பெ.(n.) 1. குற்றம்; stigma, blemish, fault. 2. களங்கம்; stain, blot, spot, especially on the moon. 3. தீமை; harm, injury. 4. அடையாளம்; sign, symbol. 5. மச்சம்; mole, freckle. 6. பாலுண்ணி; wart.

மறு⁴ maru, வி.அ.(adj.) மற்ற; another, other, next, beyond. க. மரு.

மறுக்கம் marukkam, பெ.(n.) 1. சுழற்சி; whirling, unsteadiness. 2. துன்பம்; distress. 3. மனக்கலக்கம்; perplexity.

[முள் → மள் → மரு → மருள் = மயக்கம். மருள் → மருட்கை = மயக்கம், வியப்பு. மரு → மருமம் → மம்மம் → மம்மர் = மயக்கம். மம்மம் → மம்மல் = அந்திநேரம், மயக்கம், காமம், கல்லாமை. மரு → மறு → மறுகு → மறுக்கம் = மயக்கம் (மு.தா.178).]

மறுக்களி-த்தல் marukkali-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) மறுத்தல்; to deny.

[மறு→மறுக்களி-ஒ.நோ.ஒரு→ஒருக்களி-.]

மறுக்கொள்ளி marukkoḷi, பெ.(n.) தீயான்; dishonest person.

[மறு + கொள்ளி. கொள்ளி = கொண்டவன். மறு = குற்றம். ஒ.நோ. அச்சங்கொள்ளி.]

மறுகல் marugal, பெ.(n.) 1. சுழற்சி; whirling, unsteadiness. 2. கலங்குகை; perplexity. 3. நோய் திரும்புகை; relapse of disease.

[மறுகு→மறுகல் (வே.க.4:73).]

மறுகால்¹ marukāl, பெ.(n.) 1. அதிகநீரை வெளியேற்றும் வாய்க்கால்; surplus channel. 2. மதகு; sluice.

[மறு + கால்.]

மறுகால்² maru-kāl, வி.எ.(adv.) 1. மறுபடி; again, a second time. 2. மாறாக; on the other hand.

[மறு → மறுகால்]

மறுகால்³ maru-kāl, பெ.(n.) இரண்டாமுறை சாகுபடி செய்த பயிர்; crop raised a second time.

[மறு → மறுகால்]

மறுகு¹-தல் marugu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. சுழலுதல்; to whirl. 2. பலகாலுந் திரிதல்; to go about often, to wander. 3. மனங் கலங்குதல்; to be bewildered, confused, to be unsteady, unsettled. 4. வருந்துதல்; to be distressed. 5. சிதைதல்; to be shattered, torn up. 6. அரைபடுதல்; to be ground into paste, as sandalwood.

[முல்→முள்→மள்→மரு→மருள் = மயக்கம். மருள் →மருட்கை = மயக்கம், வியப்பு, வியப்புச் செயல். மரு → மருமம் → மம்மம் → மம்மர் = மயக்கம். மம்மம் → மம்மல் = அந்திநேரம், மயக்கம், காமம், கல்லாமை. மரு→மறு → மறுகு→மறுக்கம் = மயக்கம். மறுகுதல் = கலத்தல், மயங்குதல்-, (மு.தா.178).]

மறுகு²-தல் marugu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கொண்டு போதல்; to carry.

மறுசொல் maru-śol, பெ.(n.) மறுமொழி, விடை; reply, answer.

[மறு + சொல்.]

மறுதலி¹-த்தல் marutali-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வேறுபடுதல்; to vary, deviate. 2. மாறுபடுதல்; to contradict. 3. (கிறித்.) மதகோட்பாட்டில் மாறுபடுதல்; to apostatize.

[மறு→மறுதலி-.]

மறுதலி²-த்தல் marutali-, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) மறுத்-தல்; to deny, disavow.

மறுதலை maru-talai, பெ.(n.) 1. எதிர்க் கட்சி; opposite side.

2. மாறுபடு பொருள்; sense of contrariety. 3. பகை; enemy, antagonist. 4. நிகர்; equal. 5. இரண்டாம் முறை; second time. 6. எதிரியின் தருக்கம்; opponent's point of view or argument.

[மறு + தலை.]

மறுதேயம் maṟu-tēyam, பெ.(n.) வெளிநாடு; foreign country.

[மறு + தேசம்.]

மறுதொழில் maṟu-toḷil, பெ.(n.) 1. கரிசு; sin. 2. செய்து கொண்டிருக்கும் தொழிலின் பிறிதொரு தொழில்; additional profession.

[மறு + தொழில். அறத்திற்கும் முறைமைக்கும், நேர்மைக்கும் மாறானது.]

மறுப்படு-தல் maṟu-p-paḍu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வசை யுறுதல்; to be blamed. 2. சிதைவுறுதல்; to be injured, spoiled. 3. புள்ளியுடைத்தாதல்; to be spotted. 4. துன்பப்படுதல்; to suffer.

[மறு→மறுப்பு→மறுப்படு-]

மறுப்பு maṟuppu, பெ.(n.) 1. மறுக்கை; refusal, denial. 2. எதிர்க்கை; objection, opposition. 3. கண்டனம்; refutation. 4. மறுவுழவு; re-ploughing. 5. முன்னுழுத சாலுக்குக் குறுக்காக உழுகை; ploughing cross wise to the first ploughing Nāñ.

[மறு→மறுப்பு (வே.க.4:76).]

மறுபடியும் maṟu-paḍiyum, வி.எ.(adv.) மீளவும்; again.

மறுபிறப்பு maṟu-pirappu, பெ.(n.) 1. இனியுண்டாகப் போகும் பிறப்பு; future birth. 2. பழம் பிறப்பு; past birth.

[மறு + பிறப்பு.]

மறுபோகம் maṟu-pōgam, பெ.(n.) ஆண்டின் இரண்டாம் முறை விளைச்சல்; second crop in the year.

[மறு + போகம்]

மறுமுகம் maṟu-mugam, பெ.(n.) 1. வேறு பக்கம்; different direction. 2. புதிய (அந்நியன்) முகம்; face of a stranger.

[மறு + முகம்.]

மறை¹-தல் maṟai-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒளிந்து கொள்ளுதல்; to be hidden, shrouded. 2. தோன்றாதொழிதல்; to disappear, vanish, to become invisible, to recede, as from sight.

[முள் → மள் → மரு → மறு = குற்றம். மறுத்தல் = இல்லையென்று சொல்லால் மறைத்தல். மறு→மற. மறத்தல் = மனத்தில் மறையப் பெறுதல். மறு→மறை (மு.தா.182).]

மறை²-தல் maṟai-, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. ஒளித்தல்; to hide, conceal, keep back. 2. மூடுதல்; to cover, to shroud, to shelter. 3. தீது வாராமற் காத்தல்; to protect, as from harm or danger.

[மறு→மறை-, (வே.க.4:63)]

மறை³ maṟai, பெ.(n.) 1. மறைக்கை; concealment. 2. மந்தணம்; secret. 3. அவையாய்வு; consultation in council, as by kings. 4. மறைநூல்; the vēdās as secret. 5. சிற்றிலக்கியம்; the upanisads. 6. ஆகமம்; the Agamās, as sacred. 7. மந்திரம்; mantram. 8. தூய பொருள்; esoteric teaching. 9. களவுப் புணர்ச்சி; clandestine union of lovers. 10. பெண்குறி; pudendum muliebri. 11. உருக்கரந்த புனைவு; disguise. 12. புகலிடம்; refuge, shelter. 13. சிறைக்கூடம்; prison, jail. 14. மறைவிடம்; place of concealment. 15. வஞ்சனை; fraud, enticing. 16. கேடகம்; shield.

[முள்→மள்→மரு→மறு]

மறைப்பு maṟaiḍḍu, பெ.(n.) 1. ஒளிப்பு; concealment / obscuration. 2. நிரைச்சல்; screen, temporary enclosure.

[மறை→மறைப்பு.]

மறைபுகல் maṟai-pugal, பெ.(n.) அடைக்கலம் புகல்; taking refuge.

[மறை + புகல்.]

மறைபொருள் maṟai-poruḷ, பெ.(n.) 1. ஒளிக்கத் தக்கது; secret. 2. உட்கருத்து; inner meaning. 3. அறியவியலாத மந்தணம்; mystery.

[மறை + பொருள்.]

மறைமலையடிகள் maṟai-malai-y-aḍigal, பெ.(n.) தனித்தமிழ் இயக்கத்தின் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்த தமிழ் அறிஞர்; pioneer of puritan Tamil Scholar.

மறைமுதல் maṟai-mudal, பெ.(n.) 1. கடவுள்; God, as lord of the Vēdās. 2. சிவன்; God Śivāṇ. 3. பிரணவம்; the mystic incantation 'om'.

[மறை + முதல்.]

மறைமுதல்வன் maṟai-mudalvan, பெ.(n.) 1. மறைமுதல், 1 பார்ச்சு; see maṟai-mudal. 2. வேதம் ஓத வல்ல பிராமணன்; brahmin, as well versed in the Vēdās.

[மறை + முதல்வன்.]

மறைமொழி maṟai-moli, பெ.(n.) மந்திரம்; Mandiram, as secret word.

[மறை + மொழி.]

மறையோன் maṟaiyōṇ, பெ.(n.) 1. பிரம்மன் (அயன்); Brahman. 2. வியாழன்; Jupiter, as the preceptor of the celestials. 3. பிராமணன்; Brāhmin.

[மறை → மறையோன்.]

மறைவு *maraivu*, பெ.(n.) 1. மறைகை; vanishing, disappearance. 2. ஒளிப்பிடம்; covert, hiding place, den. 3. மந்தணம்; secret. 4. நிரைச்சல்; shelter, screen. 5. கோள்கள் ஒன்றாலொன்று மறைகை; occultation.

[மறை → மறைவு.]

மன்¹ *man*, இடை.(part.) 1. ஓர் அசை நிலை; an expletive. 2. எதிர் காலங்காட்டும் இடைநிலை; affix indicative of (a) future tense. 3. ஒழியிசைக் குறிப்பு; ellipsis. 4. மிகுதிக் குறிப்பு; greatness, abundance. 5. பிறிதொன்றாகைக் குறிப்பு; change or transformation. 6. ஆக்கக் குறிப்பு; prosperity. 7. கழிவுக் குறிப்பு; what is past and gone. 8. நிலைபேற்றுக் குறிப்பு; permanence. 9. ஒரு பெயர் விசுதி; a personal suffix, as in *vaṭaman*.

OE. *manig*; OHG. *manag*; Goth. *manags*; E. *many*.

[முன்→மன் (வே.க.4:34).]

மன்² *man*, பெ.(n.) 1. அரசன்; king. 2. அரச குலத்தார் (சத்திரியன்); *ksattriya*, warrior. 3. தலைவன், பெரியோன்; lord, chief. 4. கணவன்; husband. 5. உத்திரட்டாதி; the 26th star. 6. பெருமை; greatness. 7. இழிவு; meanness, inferiority.

[முன்→மன் = கருதும் ஆறாம் அறிவுள்ள மாந்தன் (வே.க.4:34).]

மன்³ *man*, பெ.(n.) எட்டு விசை கொண்ட நிறை; மணங்கு; maund.

மன்பதை *manbadai*, பெ.(n.) 1. மக்கட் பரப்பு; humanity. 2. படை; army.

[முன்→மன் = கருதும் ஆறாம் அறிவுள்ள மாந்தன்.]

மன்மகளிர் *man-magalir*, பெ.(n.) அரசனால் தலைக் கோல் பெற்ற ஆடல் மகளிர்; dancing girls distinguished by a royal grant of *talai-k-kōl*.

[மன் + மகளிர்.]

மன்ற *manra*, வி.எ.(adv.) 1. தெளிவாக; clearly. 2. உறுதியாக; certainly. 3. மிக; abundantly, plentifully.

மன்றகம் *manragam*, பெ.(n.) அவை; assembly.

[மன்று + அகம்.]

மன்றம் *manram*, பெ.(n.) 1. அவை; hall, assembly. 2. முறைமன்றம்; court. 3. ஊருக்கு நடுவாயுள்ள மரத்தடிப் பொதுவிடம்; meeting place under a tree, in a village. 4. குதிரைகளைப் பயிற்றும் செண்டு-

வெளி; open place used for riding horses. 5. மக்கள் கூடும் வெளியிடம்; plain, open space. 6. போர்க்களப் பரப்பின் நடுவிடம்; central place in a battlefield. 7. பொன்னம்பலமுள்ள தில்லை; *Chidambaram*. 8. வீடு; house. 9. மாட்டுத்தொழு; cow shed. 10. நெடுந்தெரு; long street. 11. மெய்ம்மை; truthfulness, honesty. 12. பேய்கள் கூடுமிடம்; assembly of devils. 13. பறவைகள் கூடுமிடம்; place of birds assembling.

[மன்→மன்று = அம்பலம், கூடுமிடம். மன்று → மன்றம்.பெருமைப் பொருள் பின்னொட்டு. மன் → மன்று→மன்றம்.]

மன்றல் *manral*, பெ.(n.) 1. நறுமணம்; scent, perfume. 2. திருமணம்; marriage. 3. புணர்ச்சி; copulation. 4. நெடுந்தெரு; long street. 5. பாலைப் பண் வகை; melody type of the desert tract.

[மன்→மன்று→மன்றல்.]

மன்றன் *manran*, பெ.(n.) சிவன்; Śivaṇ.

[மன்று→மன்றன்.]

மன்றாடி¹ *manrāḍi*, பெ.(n.) 1. சிவன்; Śivaṇ as dancing in the open. 2. பிறருக்காக வழக்கெடுத்துரைப்போன்; intermediary, one who pleads the cause of another. 3. அவையில் வழக்காடுபவன்; one who brings a dispute before a court for adjudication. 4. சில சாதியார் பட்டப் பெயர்; title of certain castes of *Pallas*, *mūttāṅs*. 5. ஆட்டிடையன்; shepherd.

[மன்று + ஆடி.]

மன்றாடி² *manrāḍi*, பெ.(n.) இடையன்; shepherd.

மன்றில் *manril*, பெ.(n.) வாயில்முற்றம்; courtyard of a house.

[மன்று→மன்றில்.]

மன்று¹ *manru*, பெ.(n.) 1. அவை; hall of assembly. 2. தில்லையிலுள்ள பொன்னவை; golden hall of *Chidambaram*. 3. முறைமன்றம்; court of justice, arbitration court. 4. மாட்டுத்தொழு; cow-stall. 5. மாட்டுமந்தை; herd of cows. 6. மரத்தடியுள்ள திண்ணைப் பொது விடம்; raised platform under a tree for village meeting. 7. தோட்டத்தின் நடு; centre of a garden. 8. நாற்சந்தி; junction of four roads or streets. 9. நறுமணம்; fragrance.

[மன்→மன்று (வே.க.4:31).]

மன்று²-தல் *manru-*, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) தண்டஞ் செய்தல்; to fine, punish.

[மன்→மன்று-.]

மன்றுபடு-தல் *manru-paḍu-*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) வெளிப்

படுதல்; to become public.
[மன்றம் = வெளி. மன்று + படு-]

மன்னல் *manṅal*, பெ.(n.) 1. நிலைபேறு; permanence, stability, steadiness. 2. வலிமை; strength. 3. பெருமை; greatness. 4. உயர்ச்சி; height. 5. விடாமுயற்சி; perseverance.
[மன் = நிலைபேறு. மன் → மன்னல்.]

மன்றம் *manṅaram*, பெ.(n.) அரசு அறம்; duties of sovereignty.
[மன்னன் + அறம்.]

மன்னன் *manṅan*, பெ.(n.) 1. அரசன்; king. 2. எப்பெ-
பாருட்கு மிறைவன்; the universal lord. 3. தலைவன்; chief. 4. கணவன்; husband. 5. ஆடவன்; man in his prime, between the ages of 32 and 48. 6. 26வது விண்மீன்; the 26th star.
[மன் → மன்னன் (வே.க.4:34).]

மன்னு¹-தல் *manṅu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நிலை பெறுதல்; to be permanent, to endure. 2. தங்குதல்; to remain long, to stay. 3. பொருந்துதல்; to agree. 4. விடாது முயலு-
தல்; to persevere. 5. உறுதியாய் நிற்கல்; to be steady. 6. மிகுதல்; to abound.
L. manere = stay. L. remanere; E. remain.
[முல் → மல் → மன் → மன்னு-]

மன்னு²-தல் *manṅu*, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. அடுத்தல்; to go near, approach. 2. ஆடையைத் தூக்கிப் பிடித்துக்
கொள்ளுதல்; to pull or tuck up one's clothes, as in crossing a river.

மன்னுலகு *manṅulagu*, பெ.(n.) துறக்கம்; svarga.
[மன் + உலகு.]

மன *mana*, வி.எ.(adv.) மிகவும்; exceedingly.

மனக்களிப்பு *mana-k-kalippu*, பெ.(n.) அகமகிழ்ச்சி; elation of spirits, heartfelt joy.
[மனம் + களிப்பு. முன் → மன் → மனம். களி = மகிழ்ச்சி. களி + பு = களிப்பு.]

மனக்கறுப்பு *mana-k-karuppu*, பெ.(n.) பகை; hatred, enmity.
[மனம் + கறுப்பு. முன் → மன் → மனம். கல் → கர் → கரு → கறு. கறு → கறுப்பு = கருமை, சினம், குற்றம்.]

மனக்கிடக்கை *mana-k-kidakkai*, பெ.(n.) உள்ளக் கருத்து; idea, inclination, thought.
[மனம் + கிடக்கை.]

மனக்குருடு *mana-k-kuruḍu*, பெ.(n.) அறிவின்மை;

mental blindness.
[மனம் + குருடு.]

மனக்குள்ளம் *mana-k-kuḷlam*, பெ.(n.) 1. தந்திரம்; trick. 2. வஞ்சகம்; deceit.
[மனம் + குள்ளம்.]

மனக்குறிப்பு *mana-k-kurippu*, பெ.(n.) 1. உட்கருத்து; idea, intention. 2. மனத் திட்டம் பார்க்க; see *mana-t-tiṭtam*.
[மனம் + குறிப்பு.]

மனக்குறை *mana-k-kurai*, பெ.(n.) 1. வருத்தம்; grief. 2. பொந்திகையின்மை; dissatisfaction, discontent, unbrage.
[மனம் + குறை.]

மனங்கனி-தல் *manaṅ-kani-*, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. அறிவு முதிர்ச்சி; maturity of mind. 2. சினந்தணிதல்; changing from angry. 3. இரக்கங் கொள்ளுதல்; to have sympathy.
[மனம் + கனி-]

மனங்கோணு-தல் *manaṅ-kōṅu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மனம் மாறுதல்; to be changed in mind. 2. வெறுப்படை-
தல்; to be offended, to be discontented, to be cross or vexed. 3. சினங் கொள்ளுதல்; to be angry.
[மனம் + கோணு-தல்.]

மனச்செருக்கு *mana-c-cerukku*, பெ.(n.) 1. திமிர்; haughtiness. 2. மனக்களிப்பு பார்க்க; see *mana-k-kalippu*.
[மனம் + செருக்கு.]

மனத்தாங்கல் *mana-t-tāṅgal*, பெ.(n.) மனவருத்தம்; displeasure.
[மனம் + தாங்கல்.]

மனத்திட்டம் *mana-t-tiṭtam*, பெ.(n.) 1. மதிப்பு; mental estimate, as of a person's abilities. 2. மனநேர்மை; sincerity.
[மனம் + திட்டம்.]

மனத்தூய்மை *mana-t-tūymai*, பெ.(n.) 1. எண்ணத் தூய்மை; purity of mind. 2. மனத்தின் நேர்மை; sincerity.
[மனம் + தூய்மை.]

மனத்தேற்றம் *mana-t-tērram*, பெ.(n.) 1. மனம் கலங்குதலின்மை; clearness of mind. 2. உறுதியான எண்ணம்; firmness of mind.
[மனம் + தேற்றம்.]

மனந்தளர்-தல் manan-talar-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஊக்கங் குறைதல்; to grow discouraged or dispirited.

[மனம் + தளர்-]

மனந்திருந்து-தல் manan-tirundu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) மன நேர்மைப்படுதல்; to change one's mind for the better, to reform in character.

[மனம் + திருந்து-]

மனப்பாடம் maṇa-p-pāḍam, பெ.(n.) கற்றதை மறதியின்றிச் சொல்லும்படி நினைவில் பதிவு செய்து கொள்ளும் பாடம்; lesson learned and retained in the memory.

[மனம் + பாடம்.]

மனப்பான்மை maṇa-p-pāṇmai, பெ.(n.) எண்ணப்போக்கு; cast of mind, attitude.

[மனம் + பான்மை]

மனம் maṇam, பெ.(n.) 1. நெஞ்சம்; mind, will, the reasoning faculty. 2. எண்ணம்; purpose, intention, sentiment. 3. நினைவு கூர்கை; memory. 4. விருப்பம்; desire. 5. இந்துப்பு; rock salt.

[முள் → முல் → முன் → முன்னுதல் = பொருந்துதல், கருதுதல். முன் → முன்னம் = கருத்து, குறிப்பு. முள் → மள். மன்னுதல் = பொருந்துதல், கருதுதல். மன் → மனம் = கருதும் அக்கரணம் (மு.தா.185).]

மனம்பொங்கு-தல் maṇam-poṅgu-, 7 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மனம் அலைவுறுதல்; to be excited in mind, as from joy or sorrow. 2. சினங் கொள்ளுதல்; to be enraged. 3. உணர்ச்சி மேலிடுதல்; to feel more.

[மனம் + பொங்கு-]

மனம்பொருந்து-தல் maṇam-porundu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒத்துக்கொள்ளுதல்; to consent. 2. ஏற்பிசைவு செய்தல்; to approve, to accept. 3. மனமொற்றுமை யாதல்; to be in accordance with one's mind.

[மனம் + பொருந்து-]

மனமுறிவு maṇam-muṛivu, பெ.(n.) ஊக்கமிழக்கை; discouragement, broken-heartedness.

[மனம் + முறிவு.]

மனவு maṇavu, பெ.(n.) 1. மணி; gem. 2. அக்கமணி; mock pearl, chank bead. 3. சங்கு; conch. 4. அறையிற்கட்டும் பட்டிகை; girdle for the waist. 5. புடவை; woman's saree.

மனவுருக்கம் maṇa-v-urukkam, பெ.(n.) மனமிளகுகை; tenderness of mind.

[மனம் + உருக்கம்.]

மனனம் maṇaṇam, பெ.(n.) 1. சிந்திக்கை; consideration, contemplation. 2. நினைவில் வைக்கை; memorising. 3. எல்லாமறிகை; omniscience.

[மனம் → மனனம்.]

மனை¹-தல் maṇai-, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) உருவாக்கல்; to make, create, form, fashion, shape.

ம. மன; க. மனெ.

E. manor; ME., AF. maner; OF. manoir; E. manse; ME. med; L. mansus = house; E. mansion = large residence.

[மன் → மனை (வே.க.4:33).]

மனை² maṇai, பெ.(n.) 1. பலர் கூடி அல்லது நிலைத்து வதியும் வீடு; house, dwelling, mansion. 2. வீடு கட்டுதற்குரிய வெற்றிடம்; house site. 3. நிலவளவு வகை; ground, a land measure = 40'x60' = 2400 sq.ft. = 1/12 kāṇi. 4. அல்லும் பகலும் வீட்டில் வதியும் மனைவி; wife. 5. வீட்டில் வதியும் குடும்பம்; family, household. 6. துறவுக்கு எதிரான இவ்வாழ்க்கை; domestic life. 7. சூதாட்டிற்கு அல்லது கணியத்திற்கு வரையும் அறை; square, as of a chess, board. 8. நற்றாய்; mother.

மனையறம் maṇa-y-aṛam, பெ.(n.) இல்லறம்; domestic or married life.

[மனை + அறம்.]

மனையாள் maṇayāḷ, பெ.(n.) மனைவி; wife.

[மனை + ஆள்.]

மனைவி maṇaivi, பெ.(n.) 1. மனையிலுறையும் வாழ்க்கைத் துணைவி; இல்லாள்; wife. 2. முல்லை மருத நிலங்களின் தலைவி; heroine of a pastoral or agricultural tract. 3. மனையையுடையவள்; female, owner or resident of a house.

[மன் → மனை (வே.க.9:33) மனை → மனைவி.]

மா

மா¹ mā, பெ.(n.) 1. பெருமை; greatness. 2. வலி; strength.

மா² mā, கு.பெ.எ.(adj.) 1. ஒருவரின் அல்லது ஒன்றின் நல்ல, கெட்ட குணங்களை மிகுதிப்படுத்தும் பெயரடை; an adjective indicating the highest degree of anything good or bad. 2. பெரிய; extensive. 3. மிகவும்; very.

மா³ mā, பெ.(n.) மாமரம்; mango tree.

மா⁴ mā, பெ.(n.) அழைக்கை; calling, call.

மா⁵-த்தல் mā-, பெ.(n.) அளத்தல்; to measure.

மான் - மா. மாத்தல் = அளத்தல்.

மா⁶ mā, பெ.(n.) 1. விலங்கு; animal, beast. 2. குதிரை; horse. 3. யானை; elephant. 4. குதிரை, பன்றி, யானைகளின் ஆண்; male of horse, pig, elephant. 5. மடங்கலோரை; leo of the zodiac. 6. வண்டு; bee. 7. அன்னம்; swan. 8. விலங்கு வடிவமாய்ப் பிறக்கும் மானுடம்; human being born with the shape of an animal.

மா⁷ mā, பெ.(n.) 1. சீலை, துணி; cloth. 2. ஆணி; nail.

மா⁸ mā, பெ.(n.) துன்பம் பொறுக்கை; bearing with patience.

மா⁹ mā, பெ.(n.) வெறுப்பு; dislike, disquest.

மா¹⁰ mā, பெ.(n.) 1. திருமகள்; Tirumagal. 2. செல்வம்; treasure. 3. கலைமகள்; Saraswathi.

மா¹¹ mā, பெ.(n.) 1. மாற்று; degree of fineness of gold assayed by a touch-store. 2. ஒரு நிறை; a measure of weight. 3. கீழ்வாயிலக்கத்துளொன்று; the fraction 1/20.

மா¹² mā, பெ.(n.) 1. வயல்; field. 2. நிலம்; land, tract of land. 3. இருபதில் ஒரு பகுதி கொண்ட நிலவளவை; a superficial measure 1/20 veli = 100 kuji.

மா¹³ mā, பெ.(n.) 1. அழகு; beauty. 2. கருமை; blackness. 3. வண்ணம்; colour. 4. மாமைநிறம்; paleness caused by love-sickness.

மா¹⁴ mā, பெ.(n.) 1. அரிசி முதலியவற்றின் மாவு; flour, meal, dough, powder. 2. துகள்; dust.

[மாவு → மா]

மாக்கள் mākaḷ, பெ.(n.) 1. மாந்தர்; men, people, mankind. 2. பகுத்தறிவிலார்; persons wanting in discrimination. 3. குழந்தைகள்; children.

மாகம் māgam, பெ.(n.) 1. மேலிடம்; upper space. 2. விண்; sky, air, atmosphere. 3. திக்கு; point of the compass. 4. முகில்; cloud.

மாகர் māgar, பெ.(n.) தேவர்; celestials.

மாகரி mā-kari, பெ.(n.) ஆண்யானை; male elephant.

[மா + கரி.]

மாகாணி māgāṇi, பெ.(n.) பதினாறில் ஒன்றான கீழ்வாயிலக்கவெண்; the fraction 1/16, as a sum of mā and kāṇi.

மாகாளி māgāḷi, பெ.(n.) 1. கொற்றவை; Durgā. 2. எழுவகைப் பெண்டிருலொருத்தி; one of cat-ta-mātar q.v. 3. களா வகை; a species of bengal currant.

[மா = பெரிய. மா + காளி.]

மாசறு-தல் māśaru-, 15 செ.கு.வி.(v.i.) குற்றம் நீங்குதல்; to be blameless or spotless.

[மாசு = குற்றம். மாசு + அறு-தல் = நீங்கு-தல்.]

மாசி māśi, பெ.(n.) 1. முகில்; mist, cloud. 2. புது வரம்பு; new ridge of paddy field. 3. கடல் மீன் வகை; a sea fish.

[மாய்→மாயை→மயக்கம் - பொய்த்தோற்றம் . மாயை→மாசி - மயக்கத் தோற்றம், மங்கிய தோற்றம், காட்சியை மங்கலாக்கும் முகில்.]

மாசிகை māśigai, பெ.(n.) பறவை; bird.

மாசிங்கம் māśiṅgam, பெ.(n.) கலைமான் கொம்பு; horn of a stag.

மாசு māśu, பெ.(n.) 1. மறு; spot. 2. அழுக்கு; stain, taint, tarnish. 3. குற்றம்; defect, fault, flaw. 4. கெடுநேர்ச்சி; perversity. 5. கருமை; blackness. 6. இருள்; darkness. 7. மேகம்; cloud. 8. கரிசு; sin. 9. தீமை; evil. 10. தூசு; dust. 11. பால் வீதி மண்டலம்; the milky way. 12. சிறுமை, இழிவு; trifle. 13. மெய்ம்மலம்; ordure. 14. நஞ்சுக் கொடி; after birth. 15. பித்தநீர்; bile. 16. கோழை; phlegm. 17. கண்ணின் காசபடலம்; film in the eye. 18. வலைவடம்; cord of a net.

தெ. மாசி; க., ம. மாசு; து. மாயெ.

[மாய்-தல் = மறைதல், மாய்→மாயம் = திடுமறைவு, மயக்கம், நிலையின்மை. மாய்→மாயை = பொய்த்தோற்றம், பிழைத்தோற்றம். மாயை→மாசி = மயக்கத் தோற்றம். மாசி→மாசு = மறு, இருள், தீமை.]

மாசேனை māśēṇai, பெ.(n.) மிகுதி; surplus, mickle much.

[மா + சேனை.]

மாசை māśai, பெ.(n.) 1. பொன்; gold. 2. உழுந்து நிறையளவுள்ள பழைய நாணய வகை; an ancient coin of the weight of a grain of māsa or blackgram.

மாட்சி māṭci, பெ.(n.) 1. உயர் தன்மை; glory, greatness. 2. விளக்கம்; clearness, clarity. 3. அழகு; beauty. 4. இயல்பு; nature.

[மாள்→மாண்→மாணுதல் = மிகுதல், பருத்தல், நிறைதல், நன்றாதல், சிறத்தல். மாண்→மாட்சி (வே.க.4:30).]

மாட்டு¹-தல் māṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. இணைத்தல்; to fasten on, button, tackle, hook. 2. தொடுத்தல்; to fix, attach. 3. செருகுதல்; to put in, thrust, as fuel. 4. பயன்படுத்துதல்; to use, bring into play. 5. மனத்திற் கொள்ளுதல்; to grasp, comprehend. 6. கற்றுவல்லனாதல்; to be proficient in. 7. அடித்தல்; to beat violently. 8. விளக்கு முதலியன

கொளுத்துதல்; to kindle as a fire, to light, as a lamp.
9. தீப்பற்றவைத்தல்; to burn.

மாட்டு²-தல் māṭṭu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கூடியதாதல்; to be able. 2. வலிபெறுதல்; to be competent, to have necessary strength.

[முள் (பொருந்தற் கருத்து வேர்) → மூள் → மூட்டு. மூட்டுதல் = பொருந்துதல். மூட்டு → மாட்டு. மாள் → மாட்டு. ஒநோ. நீள் → நீட்டு. மாளுதல் = முடிதல், செய்ய முடிதல். மாட்டுதல் = முடித்தல், செய்து முடித்தல். (வே.க.4 : 62)]

மாட்டு³-தல் māṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மாளச் செய்தல்; to kill. 2. அழித்தல்; to destroy. 3. பேராக்குதல்; to remove, to cause, to disappear.

[முள் → மூள் → மூட்டு → மாட்டு-தல்.]

மாட்டு⁴ māṭṭu, பெ.(n.) சொல்; word.

[முள் → மூள் → மூட்டு → மாட்டு.]

மாட்டுத்தனம் māṭṭu-t-taṇam, பெ.(n.) விலங்கின் தன்மை; bruitishness.

[மாடு + தனம். மாடு = விலங்கு. தனம் = தன்மையைக் குறிக்கும் பெயரீறு.]

மாட்டுத்தாவணி māṭṭu-t-tāvaṇi, பெ.(n.) மாடுகளை வாங்கவும், விற்கவும் உரிய இடம்; cattle fair.

[மாடு + தாவணி. தாழ்வு → தாவு = வாழிடம், தங்குமிடம். தாவு → தாவணி]

மாட்டுத்தும்பு māṭṭu-t-tumbu, பெ.(n.) மாடு கட்டுவதற்கான கவையுள்ள புரிக்கயிறு; tather for cattle.

[மாடு + தும்பு]

மாட்டுப்பொங்கல் māṭṭu-p-poṅgal, பெ.(n.) சுறவத்திங்கள் முதல்நாள் வரும் பொங்கல் நாளையடுத்து வருவதும் கால்நடைகளின் நன்மையைக் கருதிப் பொங்கலிடப் படுவதுமான திருநாள்; festival of ceremonial boiling of rice performed on the second day of the month of Śuravam in order to ensure prosperity of cattle.

[மாடு + பொங்கல்.]

மாட்டுமழு māṭṭu-maḷu, பெ.(n.) சூடுபோடுகை; branding.

[மாட்டு + மழு.]

மாட்டுவி-த்தல் māṭṭuvi-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) அழியச் செய்தல்; to cause to be ruined.

[மாட்டு → மாட்டுவி-.]

மாட்டெறி-தல் māṭṭeri-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) ஏறிட்டுக்

கூறுதல்; to ascribe, attribute, to apply.

[மாட்டு + எறிதல்]

மாடக்குழி māḍa-k-kuḷi, பெ.(n.) வீடுகளில் விளக்கு வைப்பதற்கு அமைக்கப்படும் இடம்; a small niche in the wall of a house to keep an oil lamp.

[மாடம் + குழி.]

மாடக்கோயில் māḍa-k-kōyil, பெ.(n.) மேட்டிடத்தில் குறுகிய வழியுள்ளதாகக் கோச் செங்கணான் கட்டிய சிவக்கோயில்; Śivan temple with narrow passage built on mounds by kōcceṅṅaṇan.

[மாடம் + கோயில்.]

மாடம்¹ māḍam, பெ.(n.) 1. மாடி வீடு; storied house. 2. வீடு; house, mansion, hall. 3. குடிசை; hut.

[முல் (பொருந்தற் கருத்து வேர்) → மல் → மால் = பெருமை, பெருமையுடையவன், வளமை, மலை. மால் → மாள் → மாளிகை = மாடமுள்ள பெருவீடு, அரண்மனை, கோயில். மாள் → மாண். மாணுதல் = மிகுதல், பருத்தல், நிறைதல், நன்றாதல், சிறத்தல், மாட்சிமைப்படுதல். மாண் → மாணம் = மாட்சிமை, மாணம் → மாடம். (வே.க. 4.30)]

மாடம்² māḍam, பெ.(n.) 1. சுவரிலுள்ளடங்கிய புரை; niche. 2. சுவரிற் பொத்தகம் முதலியன வைக்க உதவும் புரை அல்லது புரைவரிசை; shelf.

[மடு → மடம் → மாடம். (வே.க.4. 92)]

மாடவீதி māḍa-vīdi, பெ.(n.) கோயிலைச் சுற்றியுள்ள தெரு; main street surrounding a temple.

[மாடம் + வீதி.]

மாடி¹ māḍi, பெ.(n.) 1. கட்டடத்தின் மேல் தளம்; terrace. 2. மேனிலையுள்ள வீடு; storied house.

[முல் → மல் → மால் = பெருமை, வளமை, மலை. மால் → மாள் → மாளிகை = மாடமுள்ள பெருவீடு, கோயில், அரண்மனை. மாள் → மாண் → மாணுதல் = மிகுதல், பருத்தல், நிறைதல். மாண் → மாணம் = மாட்சிமை. மாணம் → மாடம் → மாடி. (வே.க. 4. 31)]

மாடி² māḍi, பெ.(n.) 1. இக்கட்டு; distress. 2. சினம்; anger, passion. 3. புடவையின் விளிம்பு; hem or border of a garment.

மாடிகை māḍigai, பெ.(n.) மெய்யுறை; armour.

மாடு māḍu, பெ.(n.) 1. செல்வம்; treasure, wealth. 2. பொன்; gold. 3. சீர் வரிசை; dowry. 4. அகன்மணி; large gem.

L. pecu = cattle, pecunia = money. E. Pecuniary (consisting) of money.

மாண்¹(ணு)-தல் māṇ-, 12 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மாட்சிமைப் படுதல்; to become excellent, glorious. 2. நன்றாதல்; to be good, worthy. 3. நிறைதல்; to be full, abundant. 4. மிகுதல்; to be great.

[மால்→மாண்(ணு)- மால் = பெருமைப் பொருள்.]

மாண்² māṇ, பெ.(n.) மாட்சிமை; greatness, glory, splendour, excellence, dignity.

[மா = பெருமை. மால்→மாள்→மாண் (பு).]

மாண்³ māṇ, பெ.(n.) 1. பள்ளிச் சிறுவன்; school boy. 2. குறள்வடிவம், குறளன்; dwarf.

[மண் →மாண் (வே.க.44:7).]

மாண்⁴ māṇ, பெ.(n.) மடங்கு; turn, time.

[முள்→மூள்→(மாள்)→மாண்.]

மாண்டது māṇḍadu, பெ.(n.) சிறப்பிக்கப்பட்டது; that which is glory.

[மாண்→மாண்டது.]

மாண்டல்¹ māṇḍal, பெ.(n.) மாட்சியாகை; being great, being worthy.

[மால்→மாண்→ மாண்டல்.]

மாண்டல்² māṇḍal, பெ.(n.) இறத்தல்; dying.

[மாள்→மாண்டல்.]

மாண்டார்¹ māṇḍār, பெ.(n.) மாட்சிமையுள்ளவர்; the illustrious, the great.

[மா = பெரிய. மா→மால்→மாண்→மாண்டார்.]

மாண்டார்² māṇḍār, பெ.(n.) இறந்தவர்; the dead.

[மாள்→மாண்டார்.]

மாண்பு māṇbu, பெ.(n.) 1. மாட்சிமை; honour, dignity. 2. அழகு; beauty. 3. பெருமை; greatness, excellence. 4. நன்மை; goodness.

[குள் = பெருமை கருத்துவேர். அறிவாற்றலதிகார செல்வங்களின் பெருமையே பெருமை. குள்→முள்→மள்→மண்→மாண்→மாண்பு.]

மாண்புமிகு māṇbu-migu, கு.பெ.எ.(adj.) அமைச்சர் முதலியோரை அழைக்கும்போது அல்லது குறிப்பிடும் போது பயன்படுத்தும் மதிப்புத் தொடர்; a form of address for a minister.

[மா = பெருமை. மால்→மாள்→மாண்பு + மிகு.]

மாண்மகன் māṇ-magan, பெ.(n.) பள்ளிச் சிறுவன்; school boy.

மாணம் māṇam, பெ.(n.) மாட்சிமை; greatness, excellence.

[குள்→முள்→மள்→மண் = மாண்பு. மண் = மாட்சிமை. மண்→மாண்→மாணம் (மு.தா.217).]

மாணவகன் māṇavagan, பெ.(n.) 1. மணமாகாதவன்; celibate, student. 2. பயிலும் மாணவன்; pupil, scholar, religious student. 3. 8 முதல் 16 ஆண்டிற்குட்பட்ட சிறுவன்; lad more than eight less than sixteen years of age. 4. அறிவிலி; fool, ignoramous person.

[மாண்→மாணவன்→மாணவகன். (வே.க. 4 : 7)]

மாணவன் māṇavan, பெ.(n.) கல்வி நிறுவனத்தில் பயிலும் சிறுவன் அல்லது இளைஞன்; student.

[மாண்→மாணவகன். மாணவனைக் குறிக்கும் வேறு சில பெயர்களும் சிறுவன் சிறுமியைக் குறிப்பனவாகவேயுள்ளன. ஒ.நோ. பிள்ளை = மாணவன், மாணவி, பள்ளிப்பிள்ளை என்னும் வழக்கைக் காண்க.]

E. pupil, from L. Pubillus, Pupilla, dims of pulas, a boy, pupa - a girl. E. Pedant from Gr. Pais, Paidos a child.

மாணவை māṇavai, பெ.(n.) கற்கும் பெண்; female disciple, lady pupil.

[மாண்→மாணவி→மாணவை.]

மாணாக்கி māṇākki, பெ.(n.) கற்கும் பெண்; female disciple.

[மாணவன்→மாணாக்கன். மாணாக்கன் (ஆ.பா.), மாணாக்கி (பெ.பா.).]

மாணார் māṇār, பெ.(n.) பகைவர்; enemies, as those who are without excellence.

[மாண்→மாணார்.]

மாணி māṇi, பெ.(n.) 1. மணமாகாதவன்; student, bachelor. 2. குறள் வடிவம்; dwarf. 3. அழகு; beauty. 4. ஆண்குறி; penis.

க. மாணி.

[முள்→(மள்)→மண்→மாணி = சிறியது. மண் → மாண் = குறள், குறளன், சிவன், இளைஞன், மணமலி. மாண்→மாணி.]

மாணிகை māṇigai, பெ.(n.) எட்டுப் பலம் கொண்ட நிறை; a weight of 8 palams.

[மாணி + வகை.]

மாணிச்சாறு māṇi-c-cāru, பெ.(n.) இலைப் பிழிவு;

juice of leaf.
[மாணி + சாறு.]

மாத்தகை māttagai, பெ.(n.) பெருந்தகுதியுள்ளவன்;
person of great worth.
[மா = பெரிய. தகை→தகைவு. மா + தகை. ஒ.நோ.
பெருந்தகை, ஆண்டகை.]

மாத்தல் māttal, பெ.(n.) மா ஒன்றுக்கு இவ்வளவு என்று
நெல் அளக்கை; measure the paddy as for mā.
[மான்→மா→மாத்தல்.]

மாத்தான் māttān, பெ.(n.) பெரியோன்; great person.
[மா = பெரிய. மா→மாத்தான்.]

மாத்திரம்¹ māttiram, பெ.(n.) தனிமை; loneliness.

மாத்திரம்² māttiram, வி.எ.(adv.) மட்டும்; only, solely, ex-
clusively, merely, alone.
[மட்டு = அளவு. மட்டும் = மாத்திரம் (வே.க.4:36).]

மாத்திரம்³ māttiram, பெ.(n.) அளவு; limit, extent.

மாத்திரம்⁴ māttiram, பெ.(n.) தும்பி; wasp.

மாத்திரி māttiri, பெ.(n.) நீட்டலளவு; linear measurement,
meter.
[மா = அளவு. மா→மாத்திரி (இக்.வழி).]

மாத்திரை¹ māttirai, பெ.(n.) 1. நொடிப்பொழுது;
moment, measure of time 2/5 of a second = 1/60 nāḷigai.
2. கண்ணிமைத்தல் அல்லது கை நொடித்-
தலளவான நேரம்; the time of winking one's eyes or of
snapping one's fingers. 3. செய்யுளில் வரும் எழுத்தெ-
தாலியினளவு; (Pros.) mora or prosodial unit of sound. 4.
குற்றெழுத்து; short vowel. 5. குருவிற் பாதி; a syllabic
instant, half of kuru. 6. காலவிரைவு; swiftness of time. 7.
அளவு; measure, limit, as of time. 8. மிகச் சுருக்கமான
இடம்; minute portion of space. 9. குளிகை; medicinal pill.
10. துறவியின் தண்டக மண்டல முதலியன; staff,
water bowl and other articles of ascetics. 11. நல்வாய்ப்பு;
luck, fortune.
[மா=அளவு.மா→மாத்திரை (வே.க.4:36).]

மாத்திரை² māttirai, பெ.(n.) இரண்டரை நாழிகையை
எட்டுக் கூறிட்ட அளவு; the time measure of 2 1/2 nāḷigai
is divided by eight, i.e. 7 1/2 minutes.

மாத்து¹ māttu, பெ.(n.) 1. செருக்கு; arrogance. 2. அடித்தல்
அல்லது உதைத்தல்; beating or kicking.

மாத்து² māttu, பெ.(n.) பெருமை; greatness.
[மா = பெருமை. மா→மாத்து.]

மாதங்கம் mādaṅgam, பெ.(n.) 1. இளமை; youth.
2. உருவம்; shape, figure. 3. கடல்; sea. 4. உத்தி; a head
ornament.

மாதம் mādam, பெ.(n.) 1. முப்பது நாள் கொண்ட
காலப்பகுதி; month. 2. ஆண்டின் பன்னிரண்டிலெ-
ராரு பகுதி; a twelfth part of a year.
[மதித்தல் = அளவிடுதல். மதி = அளவு, அளவிடப்
பெற்ற பொருள். ஏற்றுமதி, இறக்குமதி என்னும்
சொற்களை நோக்குக. பக்கம், மாதம் முதலிய
அளவிற்குத் துணையான நிலா, நிலாவினாற்
கணிக்கப் பெறும் கால அளவு, ஓரை. மதி
→மாதம். ஒ.நோ.மானம் = அளவு.]

As. mono; E. moon; Gk. men, mere. L.mensis, mena. Ger. mano,
mane, mond. Goth.mena. Lith. menu, menesis, slav.meseci.

மாதர் mādar, பெ.(n.) 1. பெண்; woman. 2. அழகு; beauty.
3. பொன்; gold. 4. காதல்; love.
[மா = அழகு. மா→மாது = அழகு, அழகுள்ள
பெண், பெரும்பாலும் அழகினால் ஏற்படும்
காதல். மாது→மாதர்.]

GK. mater, L.marer, E.mother, G. muotar, mutter, ther, Litemote,
slav.mati.

மாதவம் mādavam, பெ.(n.) பெருந்தவம்; great penance.
[மா + தவம். மா = பெரிய]

மாதவர் mādar, பெ.(n.) முனிவர்; ascetics risi, as per-
forming austere penance.
[மாதவம்→மாதவர்.]

மாதானுபங்கி mādaṅubaṅgi, பெ.(n.) திருவள்ளுவர்;
Tiruvalluvar.

மாதிமை mādimai, பெ.(n.) 1. தகுதி; fitness, propriety, appro-
priateness. 2. காதல்; love.

மாந்தர் māndar, பெ.(n.) 1. மக்கள்; human beings.
2. ஆடவர்; male persons. 3. ஊர்க்காவலர்; watchman.

மாந்து¹-தல் māndu-, 16 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. உண்ணு-
தல்; to eat, feed. 2. குடித்தல்; to drink. 3. நுகர்தல்; to
experience as pleasure and pain, to enjoy.

மாந்து²-தல் māndu-, 16 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வருந்துதல்;
to be distressed. 2. இறத்தல்; to be ruined, to perish, die.
3. அவிந்தடங்குதல்; to be extinct. 4. ஊக்கமழிதல்;
to become dispirited.

மாந்துளிர் māndulir, பெ.(n.) மாமரத்தின் இளந்தளிர்;
the tender leaves of the mango tree which are red in colour.
[மா + துளிர்.]

மாநகரம் mānagaram, பெ.(n.) பத்து இலக்கத்திற்கு
மேற்பட்ட மக்கள் தொகை கொண்ட பெரிய

நகரம்; city.
[மா + நகரம்.]

மாநகரத்தந்தை mānagara-t-tandai, பெ.(n.) மாநகர-
ராட்சியின் ஆளுகைக் குழுத்தலைவர்; Mayor.
[மாநகரம் + தந்தை.]

மாநகராட்சி mānagarāṭci, பெ.(n.) மாநகரத்தை ஆளும்
உள்ளாட்சி அமைப்பு; corporation of a city.
[மா + நகராட்சி.]

மாநாடு mānāḍu, பெ.(n.) 1. பேரளவிலான மக்கள்
கலந்து கொள்ளும் கூட்டம்; conference. 2. ஒரு
பொருண்மை குறித்து கலந்துரையாடும் கூட்டம்;
a place where consult in a meaning.
[மா + நாடு.]

மாநிலம் mānilam, பெ.(n.) 1. இந்தியாவின் அரசியல-
மைப் பிற்காகப் பிரிக்கப்பட்ட பகுதி; state. 2.
நிலம்; earth.
[மா + நிலம்.]

மாப்பு māppu, பெ.(n.) 1. மிகுதி; abundance. 2. மீன்றிரள்;
shoal of fish. 3. மன்னிப்பு; excuse.
[மா→மாப்பு.]

மாமணி māmaṇi, பெ.(n.) மாணிக்கம்; ruby.
[மா + மணி.]

மாமரம் māmaram, பெ.(n.) மரவகை; mango tree.

மாமன் maman, பெ.(n.) 1. தாயின் உடன் பிறந்தோன்;
mother's brother, maternal uncle. 2. அத்தையின் கணவன்;
father's sister's husband. 3. பெண்கள் தங்கள் கணவரை
அழைக்கும் பெயர்; a term used by women in addressing
their husbands.
தெ. மாம; ம. மாமன்.
[அம்மான் → மாமன்.]

மாமன்னன் māmanṇan, பெ.(n.) பேரரசன்; emperor.
[மா + மன்னன். மா = பெரிய.]

மாமனார் māmaṇār, பெ.(n.) கணவன் அல்லது
மனைவியின் தந்தை; father-in-law, wife's or husband's father.
[மாமன் → மாமனார்.]

மாய்-த்தல் māy-, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. மறைத்தல்;
to hide. 2. கொல்லுதல்; to kill. 3. அழித்தல்; to destroy,
put an end to. 4. வருத்துதல்; to afflict. 5. தீட்டுதல்; to
grind and sharpen.
[மாள் → மாய். ஒ. நோ. நோள் → நோய். நே-

ரளையுடம்பு = நோயுண்டவுடம்பு-]

மாய்ச்சல்¹ māyccal, பெ.(n.) சோம்பல்; laziness.
[மாய் → மாய்ச்சல்.]

மாய்ச்சல்² māyccal, பெ.(n.) 1. சாவு; death. 2. மறைவு;
hiding, vanishing. 3. வருத்தம்; great difficulty or trouble.
[மாய் → மாய்ச்சல். (வே.க. 4 : 61)]

மாய்மலம் māymālam, பெ.(n.) 1. போலி நடப்பு; hypoc-
risy, dissimulation, pretension. 2. மோசடி; deceit.
[மாய் + மலம். (வே.க.4 : 61)]

மாய்ப்போர் māya-p-pōr, பெ.(n.) 1. வியப்பான (அற்பு-
தமான) போர்; wonderful, miraculous warfare. 2. ஏய்ப்பு
(வஞ்சக)ப் போர்; treacherous warfare.
[மாயம் + போர்.]

மாயம்¹ māyam, பெ.(n.) 1. மாயை; illusion false appearance.
2. வஞ்சனை; deception. 3. போலி நடப்பு; hypocrisy.
4. பொய்; falseness, treachery. 5. அறிவியலுக்குப்
புறம்பானது; spritual ignorance. 6. கனவு; dream.
7. நிலையின்மை; uncertainty, instability. 8. வியப்பு; won-
der, astonishment. 9. அழகு; beauty. 10. தீமை; wickedness.
11. காமம் கலந்த தன்மை; lasciviousness. 12. கருப்பு;
blackness.
[மள்கு→மாள்கு → மாழ்கு. மாழ்குதல் = கலத்தல்,
மயங்குதல், சோம்புதல், மங்குதல், கெடுதல். மாள்
→ மாய். ஒ. நோ. நோள் → நோய். நோளையுடம்பு =
நோயுண்டவுடம்பு. மாய் → மாயம். (வே.க.4 : 61)]

மாயம்² māyam, பெ.(n.) 1. உயரம்; height. 2. நீளம்; length.
3. தொகை; sum.
[மாய் → மாயம்.]

மாயம்³ māyam, பெ.(n.) பித்தளை; brass.

மாயவள் māyavaḷ, பெ.(n.) 1. கரிய நிறமுடையவள்; wom-
an of dark complexion. 2. கொற்றவை; durga. 3. தெய்வப்
பெண்; female goddess. 4. இடாகினி; a female goblin.
[மாயம் → மாயவள் (வே.க.4:61).]

மாயவேடம் māya-vēḍam, பெ.(n.) பொய்யுரு; disguise.
[மாயம் + வேடம். Skt. வேடம். த. புணைவு.]

மாயன் māyan, பெ.(n.) 1. கரியன்; dark complexioned person.
2. திருமால்; Tirumāl. 3. வஞ்சகன்; deceitful person.
[மாயம் → மாயன் (வே.க.4:62).]

மாயை māyai, பெ.(n.) 1. மூலப் பொருள்; primordian matter.
2. மும்மலத்துள் விந்து, மோகினி, மாயேயம் என்று

மூவகைப்பட்ட மலம்; matter, one of *mu-m-malam*, (q.v.) of three kind of *vindu*, *mōgiṇi*, *māyēyam*. 3. பொய்த் தோற்ற வுரு; unreal or illusory image, phantom, apparition. 4. மாயவித்தை; sorcery, witchcraft, magic. 5. வஞ்சகம்; deception, fraud, trick. 6. மீமாந்த திறன்; extra ordinary or super human power. 7. நிரயவகை; a hell. 8. தூய்மையற்ற மாயை; *śaiva* impure *māyai*. 9. மாய பஞ்சகத்துள் ஒன்றாகிய மாயை; *māyai*, one of *māyai-panjakam*. 10. பொய்தோற்றம்; illusion, unreality. 11. கொற்றவை; *kali*. 12. உமையம்மை; *Umaiymmai*. 13. திரோதான சத்தி; a boom of *siva*'s energy, which hides spiritual truth from the souls.

[மள்→மய்→மாய்→மாயை. ஒ.நோ. சாய்→சாயை.]

மாயோள்¹ *māyōl*, பெ.(n.) 1. கரு நிறமுடையவள்; dark coloured woman. 2. மாமை நிறமுடையவள்; woman of dark-brown colour. 3. பெண்; woman.

[மாய்→மாயம்→மாயோள் (வே.க.4:62).]

மாயோள்² *māyōl*, பெ.(n.) வஞ்சகி; dissembling woman.

[மாய்→மாயோள். மாய் = வஞ்சகம், கருமை, மயக்கம்.]

மார்புநோவு *mārpu-nōvu*, பெ.(n.) 1. மார்பிலுண்டாம் வலி வகை; breast-pang, angina pectoris. 2. மார்பின் சதையிலுண்டாம் நோவு வகை; pleurodynia, pain in the chest.

[மார்பு + நோவு]

மாரடைப்பு *māraḍaiṭṭu*, பெ.(n.) 1. மூர்ச்சை; fainting, swooning. 2. நெஞ்சாங்குலையில் ஏற்படும் குருதியடைப்பு; heart attack.

[மார் + அடைப்பு.]

மாரன் *māraṇ*, பெ.(n.) 1. காமன்; *Kāmaṇ*. 2. புத்தரை மயக்க முயன்று அவரால் தோல்வியுண்ட ஒரு தேவன்; a god who tempted the *Buddha* but was vanquished by him.

மாராயம் *mārayam*, பெ.(n.) 1. வேந்தனாற் பெறுஞ் சிறப்பு; honour bestowed by a king. 2. மகிழ்ச்சி; happiness, gladness. 3. நற்செய்தி; good news, auspicious tidings. 4. பாராட்டுச் சொல்; compliment, congratulations. 5. பெண்ணின் பூப்புச் செய்தியைச் சுற்றத்தார்க்கு அறிவிக்கை; announcement of a girl's pubescence to her relatives.

[மா + அரையன்→மாராயன்→மாராயம்.]

மாராயன் *mārayaṇ*, பெ.(n.) 1. அரசன்; king. 2. அரசனாற் பெறும் பட்டப் பெயர்; honorary title bestowed by a king. 3. திருவிதாங்கூரில் உவச்சரையொத்த ஒரு சாதி; a caste in *Travancore*, corresponding to *uvaccarai*.

[மா + அரையன்.]

மாரி *māri*, பெ.(n.) 1. நீர்; water. 2. மழை; rain, shower. 3. மேகம்; cloud. 4. பூராடம்; the 20th star. 5. கள்; toddy, liquor. 6. புள்வகை; a bird.

[முல் (பொருந்தற்கருத்து வேர்) → மல்→மால் →மார்→மாரி. (வே.க.4 : 43)]

மால்¹(லு)-தல் *māl-*, 16 செ.கு.வி.(v.i.) மயங்குதல்; to be confused, perturbed.

[மல்→மல்லல் = மிகுதி, வளம், செல்வம், வலிமை, பொலிவு, அழகு. மல்→மலை. மலைதல் = ஒத்தல், எதிர்த்தல், பகைத்து மாறுபடுதல், போராடுதல். மல்→மலை→மலைத்தல் = மாறுபடுதல், பொருதல், வருந்துதல். மல்→மால்(லு). மலைதல் = மயங்குதல். மலைத்தல் = மயங்குதல். மல்→மால். (வே.க.4 : 37)]

மால்²(லு)-தல் *māl-*, 16 செ.கு.வி.(v.i.) மாட்சிப்படுதல்; to be magnified, glorified.

[மல்→மால்.]

மால்³(லு)-தல் *māl-*, 16 செ.கு.வி.(v.i.) எழுதகம் அமைத்தல்; to form mouldings on a pillar or wall.

மால்⁴ *māl*, பெ.(n.) 1. மயக்கம்; illusion, delusion, aberration of mind, dullness, stupor, confusion. 2. ஆசை; desire. 3. காமம்; love, lust. 4. கருமை; blackness.

[மல்→மால் (வே.க.4:37)]

மால்⁵ *māl*, பெ.(n.) 1. பெருமை; greatness. 2. பெருமையுடையவன்; greatman. 3. திருமால்; *Tirumal*. 4. அருகன்; arhat. 5. வானவத்தலைவன் (இந்திரன்); *Indiraṇ*. 6. காற்று; wind. 7. அறிவன் கோள்; the planet mercury. 8. சோழன்; *Cola* king. 9. மலை; mountain. 10. வளமை; plenty, fertility. 11. பழமை; antiquity. 12. மேகம்; cloud. 13. மால்பு பார்க்க; see *mālbu*. 14. விட்டிணு கரந்தை; a plant that grows only in hot and dry places.

[முல் (பொருந்தற் கருத்து வேர்)→மல்→மால். (வே.க.4:30)]

மால்⁶ *māl*, பெ.(n.) 1. எழுதகக் கருவி; wooden mould for forming the mouldings of a pillar or cornice of wall. 2. செங்கற்கட்டளை; mould for making bricks. 3. காளவாய்; brickkiln. 4. மாதிரி; form, plan, fashion. 5. எல்லை; demarcation, limit. 6. வலை வகை; a kind of net. 7. கொட்டடி (இலாயம்); stable, stall. 8. அரசிறை வகை; quit, rent. 9. சொத்து; property.

மால்பு *mālbu*, பெ.(n.) கண்ணேணி, மூங்கில் ஏணி; bamboo ladder.

மால்முடி-தல் *māl-muḍi-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) வலைபின்னுதல்; to make a net.

[மால் + முடி-, மால் = வலை. முடி = முடிச்சு பேராடுதல், பின்னுதல், கட்டுதல்.]

மாலம் mālam, பெ.(n.) 1. பேய்; devil. 2. குங்குமம்; saffron.

[மால் = மாலம். மால் = கருமை, செம்மை]

மாலர்¹ mālar, பெ.(n.) 1. பிராமணப் பெண்ணுக்குள் பிறருக்கும் பிறந்தோர்; children born of a brahmin mother and a non-brahmin father. 2. வேடர்; hunters, savages.

தெ. மால.

மாலர்² mālar, பெ.(n.) மெய்யுறை; armour. (அ) உடற்கவசம்;

மாலவன் mālavan, பெ.(n.) அறிவன் கோள்; the planet mercury.

மாலன் mālan, பெ.(n.) வேடன்; hunter.

[மால் = வஞ்சகம், ஏமாற்று. மால் → மாலன் ஏமாற்றிக் கொல்பவன், வேடன்.]

மாலியம்¹ māliyam, பெ.(n.) பூ; flower.

மாலியம்² māliyam, பெ.(n.) திருமாலை வழிபடுபவர்; vaishnavities.

மாலினி¹ māliṇi, பெ.(n.) பூமாலைக்காரி; flower wearing woman.

[மாலன் → மாலினி] (பெண்பால்)

மாலினி² māliṇi, பெ.(n.) 1. கொற்றவை; Durgai. 2. மலைமகள்; Malaimagal.

[மாலன் → மாலினி] (பெண்பால்)

மாலை mālai, பெ.(n.) 1. பகலும் இரவுங் கலக்கும் அந்திப் பொழுது; evening. 2. இரா; night, midnight. 3. இருள்; darkness. 4. காலம்; time, opportunity. 5. குற்றம்; fault. 6. பச்சைக்கற் குற்றவகை; a flaw in emerald. 7. இயல்பு; nature, natural, quality. 8. பண்பு; disposition. 9. தொடுக்கப் பட்டது, வரிசையாகப் பொருந்தியது; anything strung together. 10. தொடுத்த பூந்தொடை; garland, wreath of flowers. 11. மணமாலைபோல தொடுத்த அல்லது கட்டிய மணிமாலை அல்லது முத்து மாலை; மகளிரணி வடம்; woman's necklace or string of jewels, beads, etc. 12. பூமாலை போன்ற பாமாலை; a kind of poem. 13. வரிசை; line, row. 14. கயிறு; cord, bond. 15. பண்குடிப் பெண்ணாகிய விறலி; woman who sings and dances. 16. பெண்; woman. 17. முத்துமாலை போன்ற வடிவம்; string shape.

[மால் → மாலை]

மாலைக்கண் mālai-k-kan, பெ.(n.) 1. இரவிற் கண் தெரியாமை; night blindness. 2. பார்வைக் குறைவு; defective sight.

[மாலை + கண். மாலை = அந்திநேரம்.]

மாவட்டம் māvaṭṭam, பெ.(n.) பெரு வட்டம்; long circle.

[மா = பெரிய. மா + வட்டம்]

மாவடம் māvaḍam, பெ.(n.) மாம்பலகை; mango plank.

[மா + வடம்]

மாவடு māvaḍu, பெ.(n.) மாவின் பிஞ்சு; tender, unripe mango.

[மா + வடு]

மாவலான் māvalān, பெ.(n.) 1. குதிரையேற்றத்தில் வல்லவன்; one skilled in horsemanship. 2. குதிரைப் பாகன்; groom. 3. யானைப் பாகன்; mahout.

[மா + வலான். மா = விலங்கின் பொதுப் பெயர், குதிரை. வல்லவன் → வலான்]

மாவீரன் māviran, பெ.(n.) பெருவீரன்; great warrior.

[மா + வீரன்.]

மாழ்கு-தல் māḷgu-, 7 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மயங்குதல்; to be bewildered, to be fascinated. 2. கெடுதல்; to be spoiled or lost. 3. சோம்புதல்; to grow lazy. 4. கலத்தல்; to mingle, to hold, intercourse. 5. மூழ்குதல், மாய்தல்; to be engrossed.

க. மாழ்கு.

[முல் (பொருந்தற் கருத்துவேர்) → முள் → மள் → மள்கு → மள்குதல் = ஒளி குறைதல். மள்கு → மள்கு → மாழ்கு. (வே.க. 4 : 60)]

மாழா-த்தல் māḷā-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மயங்குதல்; to be fascinated, to be confused, bewildered. 2. ஒளி மங்குதல்; to fade, to become dim.

[மாழ்கு → மாழா-, (வே.க.4:60)]

மாழை¹ māḷai, பெ.(n.) 1. இளமை; youth. 2. அழகு; beauty. 3. பேதைமை; innocence, ignorance. 4. மாமரம்; mango tree. 5. மாவடு; green tender mango fruit. 6. புளிமா; Indian hog plum. 7. மகளிர்க்கூட்டம்; assembly of women. 8. ஒலை; palm leaf.

[முள் → மள் → மள்ளன் = இளைஞன். மள் → மள → மழ - இளமை (வே.க.4-5) மழ (மாழ) → மாழை.]

மாழை² māḷai, பெ.(n.) 1. மாழை (உலோக)க் கட்டி; lump of metal. 2. பொன்; gold. 3. திரட்சி; roundness.

[முல் (பொருந்தற் கருத்துவேர்) → மல். மல் = பருமை, வளம், வலிமை, மற்போர், மல்லன். பல அணுக்கள் அல்லது உறுப்புகள் அல்லது

பொருள்கள் பொருந்துவதால் (ஒன்று சேர்வதால்) திரட்சி அல்லது பருமை உண்டாகும். ஒ.நோ.சேரே திரட்சி மிகுதியால் வளமும் பருமையால் வலிமையும் உண்டாகும். இருவர் அல்லது இருபடைகள் பொருந்தி அல்லது கூடிப் பொருவதே போர். மல்→மால் = பெருமை, பெருமையுடையவர், வளமை, மலை. மால்→மாள்→மாழை. (வே.க.4:31)

மாள்(ளு)-தல் māḷ-, 16 செ.கு.வி.(v.i.) 1. சாதல்; to die. 2. அழிதல்; to perish. 3. கழிதல்; to be exhausted, expended or finished. 4. இயலுதல்; to be within one's ability.

க. மாள்; ம. மாளுக்கு.

[முல் (பொருந்தற் கருத்துவேர்)→முள்→மள்→மள்கு→மட்கு. மட்குதல் = மயங்குதல், ஒளி மயங்குதல், அழுக்கடைதல், வலி குன்றுதல். மள்கு→மாள்கு→மாழ்கு = கலத்தல், மயங்குதல், சோம்புதல், மங்குதல், கெடுதல். மாள்கு→மாள். (வே.க.4:61)]

மாளிகை māḷigai, பெ.(n.) மாடி வீட்டின் மேல் நிலம்; top floor of a storied building.

[மால்→மாள்→மாளிகை.]

மாற்கடலன் māṛ-kaḍalan, பெ.(n.) போரில் உயிர் நீத்த ஒரு வீரன்; name of a hero, who lost his life in a battle.

[மால் + கடல் + அன்.]

மாற்றம் māṛram, பெ.(n.) 1. மாறுபட்ட நிலை; diversity. 2. வஞ்சின மொழி; word of challenge, vow. 3. பகை; hatred, enmity. 4. கடிவு (பரிகாரம்); remedy. 5. மாறி சொல்லும் விடை; answer. 6. சொல்; word. 7. பேச்சு; speech. 8. தருக்கம்; logic, debate.

தெ. மாட; க. மாடு; ம. மாட்டம்.

[முள் (வளைதற் கருத்துவேர்)→முர்→முரு→முரி. முரிதல் = வளைதல், வளைந்து ஒடிதல். முரு→முறு→முறுகு→முறுகுதல் = திருகுதல், விரைதல், முறு→மறு→மாறு. மாறுதல் = வேறுபடுதல், பின்வாங்குதல், குறைதல். மாறு→மாற்று = வேறுபடுத்துகை, ஒழிக்கை மாற்று மருந்து, பண்டமாற்று, விலை, மாற்றுடை, பொன்வெள்ளி உரைமாற்று, மாற்று நிறம், எதிர், ஒப்புமை, வலிமை, ஒரேர்மாடு ஒரு நாளில் உழக்கூடிய நிலம். மாற்று→மாற்றம் (வே.க.4:79).]

மாற்றரசன் māṛraraṣan, பெ.(n.) பகை வேந்தன்; hostile king.

[மாற்று + அரசன். மாற்று = பகை.]

மாற்றலர் māṛralar, பெ.(n.) பகைவர்; enemies, foes.

[மாற்று = பகை. மாற்று→மாற்றலர்.]

மாற்றாண்மை māṛṛāṇmai, பெ.(n.) பகைமை; enmity, hatred.

[மாறு→மாற்று→மாற்றாண்மை.]

மாற்றாள்¹ māṛṛāḷ, பெ.(n.) உடன்கிழத்தி; co-wife, rival wife.

[மாற்று→மாற்றாள்.]

மாற்றாள்² māṛṛāḷ, பெ.(n.) 1. ஒரு ஆளுக்கு மாற்றாக நிறுத்தப்படும் ஆள்; install another man as spare. 2. சுழற்சி முறைப் பணியில் ஒருவரை விடுவிக்க வரும் அடுத்த ஆள்; reliever.

[மாற்று + ஆள்.]

மாற்றான் māṛṛāṇ, பெ.(n.) 1. பகைவன்; enemy. 2. ஒட்டுப் பலகை; a piece of wood, joined to a board of insufficient length. 3. மாற்று மருந்து; antidote, neutralising agent.

[மாற்று = பகை. மாற்று→மாற்றான்.]

மாற்றிலக்கம் māṛṛilakkam, பெ.(n.) கணக்கு வகை; logarithm.

[மாற்று + இலக்கம்.]

மாற்று¹-தல் māṛru-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. வேறுபடுத்துதல்; to change, alter. 2. செம்மைப்படுத்துதல்; to rectify, convert, cure, set right. 3. நீக்குதல்; to dispel, relieve, remove. 4. கெடுத்தல்; to derange, change or alter for the worse. 5. ஓடச் செய்தல்; to repel, expel. 6. தடுத்தல்; to hinder, prevent. 7. மறுத்துரைத்தல்; to deny, refuse. 8. அழித்தல்; to destroy, to cancel, repeal. 9. ஒடுக்குதல்; to cause involution, reduce the universe to its primitive elements. 10. மறைத்தல்; to conceal, hide. 11. நாணயம் மாற்றுதல்; to change, as money. 12. பண்ட மாற்றுதல்; to exchange, barter, traffic, trade. 13. இருப்பிட வேறுபடுத்துதல்; to shift, to transfer, as from a place. 14. (மாலியம்) ஓரிடத்துச் சமைத்த உணவை வேற்றிடத்துக்கு அனுப்புதல்; to send food from one place to another (vaisn). 15. பெருக்கிச் சுத்தஞ் செய்தல்; to sweep, cleanse, as a house.

[மாறு→மாற்று (வே.க.4:78).]

மாற்று²-தல் māṛru-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. இடைவிடுதல்; to be interrupted. 2. ஒழிதல்; to fail, as rains. 3. சுணங்குதல்; to detain.

[மாறு→மாற்று-.]

மாற்று³ māṛru, பெ.(n.) 1. வேறுபடுத்துகை; changing. 2. ஒழிக்கை; removal, destruction. 3. பண்டமாற்று; barter-exchange, sale. 4. விலை; price. 5. வண்ணான் வெளுத்த உருப்படி; clothes freshly washed by washerman. 6. சிறப்பு செய்காலங்களில் பந்தல்

முதலியவற்றுக்காக ஊரார் பயன்படுத்த வண்ணா
னாற் கொடுக்கப்படும் துணிகள்; clothes supplied
by washerman to villagers, to be used by them for pandal,
etc. on auspicious or inauspicious occasions. 7. பொன்
வெள்ளிகளின் உரைமாற்று; degree of fineness of
gold or silver, as indicated the touchstone. 8. தங்கம்; gold.
9. ஓரிணை மாடு ஒரு நாளில் உழுநிலம்;
measure of land as much as a yoke of oxen can plough in a day.
10. எதிர்; rival. 11. உவமை; similarity, resemblance.
12. வலிமை; strength, power. 13. வண்ணம்; colour.

[முல் (வளைதற் கருத்து வேர்) → முர் → முரு → முரி.
முரிதல் = வளைதல், வளைந்து ஒடிதல். முரு →
முறு → முறுகு → முறுகுதல் = திருகுதல், விரை-
தல். முறு → மறு → மாறு → மாறுதல் = வேறுபடு-
தல், பின் வாங்குதல், குறைதல். மாறு → மாற்று
(வே.க.4:78).]

மாற்றோர் mārrōr, பெ.(n.) பகைவர்; enemies, foes.

[மாறு → மாற்று → மாற்றோர். மாறு = பகை.]

மாறன் māraṇ, பெ.(n.) 1. வலிய பாண்டியன்; Pāṇḍiyan
king. 2. சடத்திற்கு மாறான நம்மாழ்வார்(சடகே-
ரபன்); a vaiṣṇava saint.

[மாறு → மாறன் (வே.க.4:78).]

மாறாடு¹-தல் māṛāḍu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. உருவம்
முதலியன மாறுதல்; to change, vary, as from. 2. தடுமா-
றுதல்; to waver in mind. 3. மாறிப் புகுதல்; to change places
with one another.

[மாறு → மாறாடு-.]

மாறாடு²-தல் māṛāḍu-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. எதிர்்த்து
நிற்றல்; to oppose. 2. புரட்டுதல்; to derange, invert.

[மாறு → மாறாடு-.]

மாறி māri, பெ.(n.) 1. பண்டமாற்றுவோன்; one who bar-
ters goods. 2. இரண்டகஞ் செய்வோன்; double-dealing
person. 3. பொன்மாற்று; degree of fineness of gold.

[மாறு → மாறி. மாறு = விற்றல், பொய்ப்படுதல்.]

மாறிவிழு-தல் māri-viḷu-, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. தலைகீழாய்
விழுதல்; to fall headlong. 2. பேச்சு முன்னுக்குப் பின்
முரண்படுதல்; to inconsistent.

[மாறு → மாறி + விழு-.]

மாறு¹-தல் māru-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வேறுபடுதல்; to become
changed, exchanged, altered, reversed. 2. பின் வாங்குதல்;
to withdraw. 3. குணமாதல்; to be cured. 4. இருப்பிடம்
வேறுபடுதல்; to have a change of residence. 5. நீங்குதல்;
to cease, as from sleep. 6. முதுகிடுதல்; to retreat, as
showing one's back. 7. கூத்தாடுதல்; to dance. 8. இறத்-
தல்; to die. 9. இல்லையாதல்; to be non-existent.
10. பொய்ப்படுதல்; to become false. 11. சரிப்படுதல்; to
be corrected in state, place, form or appearance.

க. மாறு.

[முறு → மறு. மறுத்தல் = திருப்புதல், திரும்பச்
செய்தல், மாற்றுதல், தடுத்தல், நீக்குதல், தடை-
கூறுதல், இல்லையென்னுதல். மறு → மாறு-

(வே.க.4: 71).]

மாறு²-தல் māru-, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. விற்றல்; to sell,
to exchange, as goods, barter. 2. பணிசெய்தல்; to comply
with, as an order. 3. கைவிடுதல்; to forsake, cease to support.
4. பிறனுக்குதவுதல்; to give, or render help.
5. கழித்தல்; to remove, caste away. 6. மறுத்தல்; to deny.
7. எண் பெருக்குதல்; to multiply. 8. அடித்தல்; to be-
labour, thrash.

[மறு → மாறு-, (வே.க.4:78)]

மாறு³ māru, பெ.(n.) 1. வேறுபாடு; mutation, change.
2. எதிர்; contradiction. 3. பகை; enmity, hostility.
4. ஒவ்வாதது; anything which disagrees or is unsuitable.
5. ஒப்பு; similarity, equality. 6. மாற்றுருப்படி; change or
substitute, as of garment, alternative. 7. கைம்மாறு; recom-
pense, return. 8. மறுமொழி; reply. 9. இம்மை நீங்கும்
இறப்பு; death. 10. இறப்பின் பின் பிறப்பு; birth.
11. குப்பைகூளம் நீக்கும் துடைப்பம்; broom.
12. துடைப்பம்போலுதவும்பருத்தி முதலியவற்றின்
தூறு; dried stock, as of cotton plant. 13. தூறு போன்ற
மிலாறு; twig or branch without leaves. 14. வளாறு பே-
ரன்ற பிரம்பு; rattan. 15. மாறுதல் நேரும் வகை;
manner, method.

க. மாறு.

[முல் (வளைதற் கருத்து வேர்) → முர் → முரு →
முறு → மறு → மாறு.]

மாறுகம் mārugam, பெ.(n.) சீலை; cloth.

மாறுபடு-தல் māru-paḍu-, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மாறிப்
போதல்; to be changed. 2. முரணுதல்; to be op-
posed, to disagree, differ, to be discordant, to be in contrast.
3. பகைமை கொள்ளுதல்; to be inimical.

[மாறு + படு-.]

மாறுபாடு māru-pāḍu, பெ.(n.) 1. பகைமை; opposition.
2. முறைகேடு; perverseness. 3. ஒவ்வாமை; unsuitability,
disagreeableness, discrepancy. 4. புரட்டு; double dealing.

[மாறு → மாறுபாடு.]

மாள்¹ māḷ, பெ.(n.) 1. ஒருவகை விலங்கு; deer, hart, antelope,
fawn. 2. விலங்கின் பொது; animal, beast. 3. குதிரை;
horse. 4. அரிமா; lion. 5. சுறவ(மகர)மீன்; magara fish.
6. (சுறவ)வோரை; capricorn of the zodiac.

தெ., க., ம., து. மான்.

[மா → மான்.]

மாள்² māḷ, இடை.(part.) 1. பெயர் விசுதி; affix to nouns.
2. படியாக என்னும் பொருளில் வரும் இடைச்

சொல்; particle meaning ways, times etc.

மான்³ māṅ, பெ.(n.) 1. பெருமை; (phil.) the principle of Intellect. 2. மூலப் பகுதி; (Saiva) the manifest primordial cause of the material world. 3. மாந்தன்; human being. 4. பெரியோன்; great person or being. 5. மலை; mountain.

[மன் → மான்.]

மான்⁴(னு)-தல் māṅ-, 18 செ.குன்றாவி.(v.t.) ஒத்தல்; to resemble, to equal.

[மன் → மான் (வே.க.4:34).]

மான்மகன் māṅ-magaṅ, பெ.(n.) 1. அயன்; Brahman. 2. மான்மைந்தன் பார்க்க; see māṅ-maindaṅ.

[மான் + மகன்.]

மான்மதச்சேறு māṅmada-c-cēru, பெ.(n.) (கத்தூரி) மான் மதத்தாற் செய்த நறுமணக் குழம்பு; unguent of musk.

[மான்மதம் + சேறு.]

மான்மறி māṅ-mari, பெ.(n.) 1. மான்குட்டி; fawn. 2. பெண்மான்; doe. 3. வள்ளி நாயகி; Valli-nāyagi the wife of Murugaṅ, as born of a doe.

[மான் + மறி. மறி = குட்டி.]

மான்மியம் māṅmiyam, பெ.(n.) 1. சிறப்புமை; glory, greatness. 2. இடப் பெருமையைக் கூறும் நூல்; treatise on the greatness of a sacred place.

மான்மைந்தன் māṅ-maindaṅ, பெ.(n.) மன்மதன் (திருமாவின் மைந்தன்); Kāmaṅ, as the son of Tirumāl.

[மால் + மைந்தன்.]

மான்றல் māṅral, பெ.(n.) மயக்கம்; bewilderment.

[மால் → மான் → மான்றல் (வே.க.4:38).]

மான்ம¹ māṅam, பெ.(n.) 1. மதிப்பு; honour, dignity. 2. கற்பு; chastity. 3. பெருமை; pride, eminence. 4. புலவி; lover's quarrel, sulks. 5. வலிமை; strength. 6. சூளுரை; vow. 7. கணிப்பு; computation. 8. அளவுக் கருவி; instrument or means of measurement. 9. மாற்றாணி; touch - needle. 10. பட்டணம் படியில் அரைப்படி கொண்ட அளவு; half a Madras measure. 11. ஒப்புமை; comparison. 12. அன்பு; love, affection. 13. ஒட்டுறவு; attachment. 14. அவமானம்; disgrace. 15. இலச்சை; shame. 16. குற்றம்; fault. 17. வானூர்தி; aerial chariot. 18. கோவில் விமானம்; vaulted roof of the inner shrine of a temple. 19. மண்டபம்; pillared hall.

[முல் (பொருந்தற் கருத்து வேர்) → மல் → மன். மன் = பெருமை, பெரியோன், கணவன், அரசன், அரசு.

மன் → மான் → மானுதல் = ஒத்தல். மான் → மானம் (வே.க.4:34).]

மான்ம² māṅam, பெ.(n.) 1. மான்மதம் (கத்தூரி); musk. 2. புனுகு (சவ்வாது); civet.

மான்ம³ māṅam, பெ.(n.) வான்; sky.

[மால் → மான் → மான்ம (வே.க.4:38).]

மான்வன்¹ māṅavaṅ, பெ.(n.) மாந்தன்; man.

மான்வன்² māṅavaṅ, பெ.(n.) 1. பெருமையுடையவன்; man of honour. 2. அரசன்; king. 3. படைத் தலைவன்; commander of army. 4. வீரன்; hero, champion.

[மானம் = பெருமை, பெரியோன், வலிமை. மான்ம → மான்வன்]

மான்ம¹-த்தல் māṅi-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நானுதல்; to be bashful, to become ashamed. 2. செருக்குதல், இறுமாப்புக் கொள்ளுதல்; to be proud.

[முல் → மல் → மன் = பெருமை, பெரியோன். மன் → மான். மானுதல் = ஒத்தல். மான் → மானி (வே.க.4:35)]

மான்ம²-த்தல் māṅi-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) பெருமைப் படுத்துதல்; to respect, honour, treat reverently.

[மான் = பெருமை. மான் → மானி-]

மான்ம³ māṅi, பெ.(n.) 1. மதிப்புள்ளவ-ன்-ன்; person of honour. 2. செருக்குள்ளவ-ன்-ன், இறுமாப்புள்ளவ-ன்-ன்; proud person.

[மானம் → மானி]

மான்ம⁴ māṅi, பெ.(n.) அளவைக்கருவி; instrument of measurement, meter.

மான்மிறம் māṅiṅram, பெ.(n.) வெளிறின மஞ்சள் நிறம்; fawn colour, tawny colour.

[மான் + நிறம்]

மான்மயர் māṅuyar, பெ.(n.) மக்கட் பிறப்பினர்; human beings.

[மான் + உயர்.]

மான்மேறு māṅēru, பெ.(n.) 1. கலைமான்; stag. 2. பன்னிரண்டாம் விண்மீன்; the 12th star.

[மான் + ஏறு]

மி

மிக்கது mikkadu, பெ. (n.) 1. மிகுதியாயிருப்பது; that which is abundant or excessive. 2. சிறந்தது; that which is excellent. 3. ஒன்றின் மேம்பட்டது; that which is superior. 4. எஞ்சியது; that which remains, as of food after a meal. 5. மீறுகை (அதிக்கிரமச் செய்கை); that which oversteps the limits, excess; transgression. 6. வேறானது; that which is

different. 7. முறையற்றது; that which is unjust.

க. மிக்கது; தெ. மிகடா.

[மிகு → மிக்கது.]

மிகல் migal, பெ. (n.) 1. மிகுகை; being plentiful or abundant.

2. பெருமை; greatness. 3. வெற்றி; victory.

க. மிகில்; தெ. மிக்கிலி.

Goth. mikilis; Icel. mjok; A.S. micel, O.E. Michel, muchel; E. much.

[மிகு → மிகல்.]

மிகு¹-தல் migu-, 21 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அதிகமாதல்;

to exceed, surpass; to be in excess. 2. பெருகுதல்;

to grow, increase. 3. பொங்குதல்; to swell. 4.

எழுத்து இரட்டித்தல்; to be doubled, as a letter.

5. நெருங்குதல்; to crowd. 6. சிறத்தல்; to be great, to

be excellent. 7. ஒன்றின் மேம்படுதல்; to be superior.

8. எஞ்சுதல்; to remain; to be left over; to be super fluous.

9. செருக்குறுதல்; to be self-conceited arrogant. 10.

தீமையாதல்; to be evil.

க. மிகுற்; தெ. மிகுலு.

[மீ → மிகு → மிகு-தல் (சு.வி..)]

மிகு²-த்தல் migu-, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அதிகப்

படுத்துதல்; to augment, make large. 2. விஞ்சு-

தல்; to excel, surpass. 3. பெருக்குதல்; to increase.

4. பெருமையாகக் கருதுதல்; to regard with pride.

க. மிகிசு.

[மீ → மிகு → மிகு-த்தல்.]

மிகுதி migudi, பெ. (n.) 1. அதிகம்; much, abundance.

2. நிறைவு; fulness, satiety. 3. திரள்; crowd.

4. பொலிவு; increase. 5. மீதி; excess, remainder, surplus.

6. ஒண்மை; excellence. 7. செருக்கு; arrogance.

[மிகு → மிகுதி.]

மிகுந்த migunda, பெ.எ.(adj.) 1. அதிக அளவிலான,

அதிக நிறைவான; used to express the excess of some-

thing, extreme, much. 2. மிச்சமான; remaining.

[மிகு → மிகுந்த.]

மிகை¹-த்தல் migai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அதிகமாதல்; to

increase, swell. 2. செருக்குறுதல்; to be proud.

[மிகு → மிகை.]

மிகை² migai, பெ. (n.) 1. மிகுதி; abundance, excess.

2. சிறந்த பொருள்; excellent thing. 3. மேன்மை;

excellence. 4. பெருமை; greatness. 5. தே-

வயற்றது; that which is unnecessary, superfluous. 6.

வேண்டு மளவின் மிக்கதென்னுங் குற்றம்; super-

fluity; redundancy, a defect in argumentation. 7. மிஞ்சு

பொருள்; that which remains or is left over, remainder.

8. அதிகப்படியானது; extra. 9. செருக்கு; arrogance.

10. தீச்செயல்; evil deed. 11. தவறு; fault, defect, error.

12. தண்டனை; punishment. 13. துன்பம்

செய்கை; troubling, torturing. 14. வருத்தம்; pain.

15. துன்பம்; sorrow, affliction. 16. கேடு; destruction.

17. உண்மையில் இருப்பதைக் காட்டிலும்

அதிகப் படுத்தப் பட்டது, ஒவ்வாத முறையில்

அதிகப்படுத்தப் பட்டது; exaggeration, to excess, too

much, that which is over done.

க. மிகெ.

[மிகு → மிகை.]

மிகைசொல்(லு)-தல் migai-col-, 13 செ.கு.வி. (v.i.) பொய்க்

குற்றஞ்சாட்டுதல்; to bring a false accusation.

[மிகை + சொல்(லு)-தல்.]

மிகைபடு-தல் migai-padu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அதிகப்

படுதல்; to increase; to be excessive. 2. குற்றத்திற்கு

உள்ளாதல்; to be at fault.

[மிகை + படு-தல்.]

மிச்சகம் miccagam, பெ. (n.) எலுமிச்சை; lime fruit.

மிச்சம் miccam, பெ. (n.) 1. செலவழித்தது, எடுத்தது,

கழித்தது போக தங்கியிருப்பது; மீதி; what is left over.

2. ஒரு முழுவேலையில் கொஞ்சம் செய்யப்படா-

மல் இருக்கும் எஞ்சிய வேலை; remainder. 3. ஒரு

செயலுக்கு எதிர்பார்ப்பது ஒன்றாகவும் கிடை-

ப்பது வேறொன்றாகவும் இருப்பதைச் சுட்டிக்

காட்டுவது, ஒட்டு மொத்தமாகக் கடைசியில்

கிடைத்த பயன்; all that remains. 4. அதிகம்; excess.

ம. மிச்சம்

[மிஞ்சு + அம் - மிச்சம் (சு.வி..)]

மிசை¹-தல் mišai-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உண்ணுதல்;

to eat a meal. 2. நுகர்தல்; to taste, enjoy, experience.

[மீ → மி → மிசை → மிசை-தல் = உண்ணல்.]

மிசை² mišai, பெ.(n.) 1. உணவு; food. 2. சோறு; boiled rice.

Cf. E. mess, to eat; O.Fr. mes; Fr. mets.

[மீ → மி → மிசை = மிஞ்சியதை உண், உண்
(சு.வி.பக்.57).]

மிசை³ mišai, பெ. (n.) 1. உயர்ச்சி; eminence, elevation.

2. மேலிடம்; elevated place. 3. மேடு; hill, mound.

4. மேசை; table. 5. வானம்; sky. 6. முன்னிடம்; front.

[மீ = மேலிடம், உயரம், வானம். மீ → மி →

மிசை.]
 மிசை⁴ mišai, இடை. (part.) ஏழாம் வேற்றுமையுருபு;
 a locative ending.
 மிசைஞர் mišaiñar, பெ. (n.) உண்பவர்; eaters.
 [மிசை (= உணவு, சோறு) → மிசைஞர்.]
 மிசைபாடும்புள் mišai-pāḍum-puḷ, பெ. (n.) வானம்பாடி;
 the Indian skylark.
 [மிசை + பாடு + புள் (மிசை = வானம்).]
 மிசைவு mišaiṅgu, பெ. (n.) 1. உண்கை; eating. 2. உணவு;
 food.
 [மிசை → மிசைவு. மிசை = உணவு.]
 மிஞ்சி miñji, பெ. (n.) கையில் கணயாழி (மோதிர)
 பெண்கள் காலில் இரண்டாவது விரலில்
 அணியும் கணயாழி வகை; ring worn on the ring-fin-
 ger or the second toe.
 [மீ → மிச்சு → மிஞ்சி]
 மிஞ்சிகை miñjigai, பெ. (n.) 1. குண்டலம்; a kind of ear-ring.
 2. பேழை; box.
 [மிஞ்சிகை (= பெட்டி) → மிஞ்சிகை.]
 மிஞ்சினவன் miñjinavan, பெ. (n.) 1. அடங்காதவன்; per-
 verse, unmanageable man. 2. மேற்பட்டவன்; one who
 is pre-eminent.
 [மிஞ்சுதல் = வரம்பு மீறுதல், செருக்குக் கொள்ளு-
 தல். மிஞ்சு → மிஞ்சினவன்.]
 மிஞ்சு¹-தல் miñju-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மீதமாதல்; be
 left over; remain. 2. திறன், இயல்பு, அளவு போன்ற
 வற்றை அதிகம் கொண்டிருப்பதால் முன்நினை-
 யில் இருத்தல், முந்துதல், விஞ்சுதல்; excel, outdo.
 3. குறிப்பிட்ட வரம்பை, ஒழுங்கை கடத்தல்,
 கட்டுப் படுத்த முடியாத அளவுக்குப் போதல்,
 மீறுதல்; exceed; go beyond limits.
 தெ., க. மிஞ்சு.
 [மீ → மி → மிஞ்சு → மிஞ்சு-தல் (சு.வி.57).]
 மிஞ்சு²-தல் miñju-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மிகுதல்; to increase.
 2. செருக்குதல்; to become proud; to be elevated.
 தெ., க. மிஞ்சு.
 மிடறு miḍaru, பெ. (n.) 1. கழுத்து; neck. 2. ஒலியெழும்
 கண்டவுறுப்பு; trachea, windpipe. 3. தொண்டை;
 throat. 4. கீழ்வாய்; lower jaw. 5. ஒருவாய் கொண்ட
 நீர்மப் பண்டம்; draught, a quantity of liquid taken at

one swallow.
 [மிழறு → மிடறு.]
 மிடன் miḍan, பெ. (n.) 1. வலிமை; strength. 2. மகன்; son.
 3. நிலவு; moon.
 [மிடல் → மிடன்.]
 மிடி¹-த்தல் miḍi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வறுமையுறுதல்;;
 to be poverty-stricken, destitute. 2. குறைவுறுதல்; to be
 scanty.
 மிடி² miḍi, பெ. (n.) 1. வறுமை; poverty, want. 2. துன்பம்;
 affliction.
 மிடிமை miḍimai, பெ. (n.) வறுமை; poverty, want.
 [மிடி → மிடிமை.]
 மிடியன் miḍiyan, பெ. (n.) வறியன்; poor, indigent person.
 [மிடி → மிடியன்.]
 மிடுக்கன் miḍukkan, பெ. (n.) 1. வலிமையுடையோன்;
 strong, powerful man. 2. முருடன்; rough, coarse person.
 3. இறுமாப்புடையவன்; proud conceited man. 4.
 முருட்டுத்தனம்; coarseness.
 [மிடுக்கு → மிடுக்கன்.]
 மிடுக்கு miḍukku, பெ. (n.) 1. வலிமை; strength.
 2. செருக்கு; pride; stiffness of manners.
 3. இளமைத் துடிப்பு; youthful, vitality. 4. தோற்றம்;
 imposing appearance.
 தெ., க. மிடுகு; ம. மிடுக்கு.
 மிடை¹-தல் miḍai-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செறிதல்; to be close
 set or crowded. 2. நிறைதல்; to be full. 3. கலத்தல்; to be
 mixed, mingled. 4. வருந்துதல்; to be distressed.
 க. மிடுகு
 [மிசை → மிடை → மிடை-தல்.]
 மிடை²-தல் miḍai-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. செறிதல்; to
 set closely; to crowd. 2. பின்னுதல்; to weave, as mat, etc.
 3. மிகுத்திடல்; to increase.
 [மிசை → மிடை → மிடை-தல்.]
 மிடை³ miḍai, பெ. (n.) 1. பரண்; platform for watching, loft in
 a corn-field. 2. புணர்ச்சி; sexual union. 3. தூறு; bush,
 small shrub.
 [மிசை → மிடை. மிசை = மேல், மேலிடம்.]
 மிடை⁴ miḍai, பெ. (n.) நெருக்கம்; closeness.
 [மிசை → மிடை.]
 மிண்டி miṇḍi, வி.எ. (adv.) நெருங்கி; dense, compact close
 together.
 [மிண்டு → மிண்டி.]
 மிண்டு¹-தல் miṇḍu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெருங்குதல்;
 to throng. 2. நிறைதல்; to be full. 3. வலியதாதல்; to

be hard. 4. மதங்கொள்ளுதல்; to be exultant, vain.
5. போரில் கலத்தல்; to join battle.

[மிண்டி → மிண்டு.]

மிண்டு²-தல் mindu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நெம்புதல்; to try, lift, as with a lever. 2. குத்திக் கிளப்புதல்; to thrust. 3. செருக்காகப் பேசுதல்; to talk harshly or arrogantly. 4. முன்தள்ளுதல்; to push, to force forward.

மிண்டு³ mindu, பெ. (n.) 1. வலிமை; strength. 2. முட்டு; prop. support. 3. துணிவு; bravery, courage. 4. அறிந்து செய்யும் குற்றம்; wilful fault, crime. 5. துடுக்கு; mischief. 6. இடக்கர்ப் பேச்சு; vulgar talk; vulgarity. 7. செருக்கிக் கூறும் மொழி; presumptuous speech.

மிணுமிணு-த்தல் minu-minu-, 4 செ.கு. வி. (v.i.) 1. வாய்க்குள் தானே சொல்லுதல்; to mumble, speak with a low reiterated sound. 2. கழுக்கம் பேசுதல்; to murmur, as a secret. 3. மந்திரஞ் சொல்லுதல்; to utter incantations.

மித-த்தல் mida-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீர் முதலியவற்றின் மேற்பரப்பில் மூழ்காமல் நிலைகொள்ளுதல்; to float. 2. மேலெழுப்புதல்; to rise high in the sky. 3. அளவில் மேற்குவிதல்; to be heaped in a measure, as corn. 4. வீண் பெருமை பண்ணுதல்; to assume, to pretend to a character above the reality. 5. மிகுதல்; to be abundant; to be in excess. 6. சீழ் இறங்காமல் காற்றில் அலைதல்; to be borne in the air.

[மீ → மீது → மித → மித-த்தல் = மேற்கிடத்தல் (சு.வி. 57).]

மிதப்பு midappu, பெ. (n.) 1. நீர் முதலியவற்றின் மேற்கிடக்கை; floating. 2. தெப்பம்; boat, ship, raft, as floating. 3. தூண்டில், வலை முதலியவற்றில் நீர் மேல் மிதக்குமாறு அமைத்த மரச்சக்கை; float of a finishing line, net, etc. 4. மேலெழுந்த தன்மை; superficiality. 5. செழிப்பு; plenty. 6. துன்பம்; sulkiness. 7. உயர்ச்சி; height, loftiness. 8. மேடு; elevated place. 9. திடீர் மேல்நிலை அல்லது வெற்றி தந்த நிலை; மமதை, செருக்கு; euphoria, elation, gloating with pride.

[மித → மிதப்பு = செருக்கு (சு.வி.57).]

மிதம் midam, பெ. (n.) 1. அதிகமாகவோ, குறைவாகவோ இல்லாத நிலை, அளவானது, நடுநிலை; moderation, sensible limits. 2. பொறுமை; moderation. 3. நடுத்தரமானது; medium quality.

[மெது → மிது → மிதம்.]

மிதமிஞ்சு-தல் mida-miñju-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) அளவுக்கு அதிகமாகத், அளவு கடந்து போதல்; be immoderate, gobeyond reasonable limits.

மிதவாதி mida-vādi, பெ.(n.) பொறுமையான கொள்கையாளன்; moderate.

[மெது → மிது → மிதம் + Skt. வாதி.]

மிதவை¹ midavai, பெ. (n.) 1. நீரில் மிதந்து செல்லக் கூடிய தெப்பம் போன்ற அமைப்பு; raft or raft like structure which floats on the water. 2. கடல், பெரிய கால்வாய் முதலியவற்றில் ஊறு நேரும் இடங்களைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்காக மிதக்க விடப்பட்டிருக்கும் பொருள்; buoy. 3. நீரில் விழுந்தவர்களைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கும், நீரில் மிதக்கக் கூடிய வளையம்; lifebuoy.

[மித → மிதவை.]

மிதவை² midavai, பெ. (n.) 1. சோறு; boiled rice. 2. கூழ்; porridge, gruel. 3. கும்மாயம்; a preparation of dhal.

[மித → மிதவை.]

மிதி¹-த்தல் midi-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. காலின் அடிப்பகுதிபடும் வகையில் ஒன்றின் மீது காலைப்பதித்தல்; ஒன்றின் மீது வேகத்துடன் காலை இறக்குதல்; உதைத்தல்; step on, tread or stamp. 2. மிதிவண்டியை இயங்கச் செய்வதற்காக அதற்கான பாகத்தில் காலை வைத்து விசையுடன் அழுத்துதல்; pedal (a bicycle) hard. 3. அடிவைத்தல்; to tread on. 4. காலால் துவைத்தல்; to tread down, trample on. 5. இகழ்தல்; to insult, dishonour. 6. பாய்தல்; to rush or dash against, to attack, as a door of a fort.

[மொத்துதல்=வலுக்க அடித்தல். மொத்து → மத்து. மத்தித்தல் = வலுவாக பொருதல். மத்து → மத்தி → மதி → மதித்தல் = மோதுதல், அழுத்துதல். மதி → மிதி → மிதித்தல் = காலால் மோதுதல்.]

மிதி²-த்தல் midi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) குதித்தல்; to jump.

[மித → மிதி → மிதித்தல்.]

மிதி³ midi, பெ. (n.) 1. மிதிக்கை; treading. 2. அடி வைப்பு; tread. 3. படிக்கல்; step in a tank or well. 4. நெய்வார் கருவிகளுள் ஒன்று; treadle of weaver's loom. 5. மிதித்துத் திரட்டப் பெற்ற கவளம்; food trampled and formed into a ball. 6. நடை; walking; gait.

க. மிதி

மிதி⁴ midi, பெ. (n.) 1. அளவு; measure. 2. அறிவு; knowledge. 3. அறிவாற்றல்; intellect. 4. சான்று; evidence. 5. அழகு; beauty.

[மதி → மிதி. மதி = அளவு.]

மிதியடி midi-y-adi, பெ. (n.) 1. காலில் உள்ள தூசு

முதலியவற்றை அகற்றிக் கொள்வதற்காக கயிறு, நார் போன்றவற்றால் செய்யப்படும் சொரசொரப்பான பரப்புடைய சிறு விரிப்பு; door mat. 2. செருப்பு, மரப்பலகையாலான காலணி; sandal, foot wear.

[மிதி + அடி.]

மிதிவண்டி midivandī, பெ. (n.) மிதித்து ஓட்டப்படும் வண்டி, ஈருருளி வண்டி; bicycle, as being propelled by pedalling.

[மிதி + வண்டி.]

மிரட்சி mirac̣ci, பெ. (n.) அச்சம் நிறைந்த கலக்கம், மருட்சி; fright, dismay; be wilderment.

[மிரள் → மிரட்சி.]

மிரட்டல் mirattal, பெ. (n.) செய்கையால், பேச்சால் அச்சப்படச் செய்தல்; threat; intimidation.

[மிரள் (த.வி.) → மிரட்டு (பி.வி.)]

மிரட்டு-தல் mirattu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தன் நோக்கம் நிறைவேற அல்லது பிறர் நோக்கத்தை முறியடிக்கச் செய்கையாலோ அல்லது பேச்சாலோ அச்சப்பட வைத்தல், அச்சுறுத்துதல்; threaten by word or act intimidate. 2. மயக்குதல்; to fascinate, to deceive. 3. ஓட்டுதல்; to drive away.

[மிரள்-தல் → மிரட்டு-தல்.]

மிரள்(ளு)-தல் miral-, 16 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அச்சத்தினால் கலக்கமடைந்து கட்டுப்பாடு இழத்தல்; get frightened or scared, lose control when scared. 2. மயங்கி அஞ்சுதல்; to be frightened, startled.

மிலை¹-தல் milai-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) குடுதல்; to put on wear.

[மலை → மிலை. மலை-தல் = குடுதல்.]

மிலை²-த்தல் milai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மயங்குதல்; to be bewildered. 2. கனைத்தல்; to low, as a cow.

[மலை-த்தல் → மிலை-த்தல்.]

மிழலை miḷalai, பெ. (n.) மழலைச் சொல்; prattle, lisp.

[மிழற்று → மிலலை. மிழற்று-தல் = மழலைச் சொல் பேசுதல்.]

மிழற்றல் miḷarral, பெ. (n.) 1. சொல்லுகை; speaking. 2. பேசுவதால் எழும் மொழி; noise of speaking.

[மிழற்று → மிழற்றல்.]

மிழற்று-தல் miḷarru-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மழலை போல் இனிமையாகப் பேசுதல்; to prattle as a child. 2. மெல்லக் கூறுதல்; to speak softly.

மிளகாய் miḷagāy, பெ. (n.) 1. காரமுள்ள காய் விளையும் செடி வகை; chilly plant - *Capsicum frutescens*. 2. கறி மிளகாய்; chilly used for curry preparations - *Capsicum annum* - Spanish pepper, red pepper. 3. மிளகுக்காய்; carienne pepper.

தெ. மெரப்பக்காய்

மிளகு miḷagu, பெ. (n.) 1. சமையலில் பயன்படுத்தும் சின்னஞ்சிறிய காரமான கருப்பு நிறக்காய்; black pepper. 2. கொடிவகை; black pepper, *Piper nigrum*. 3. திரிகடுகத்தொன்றான மிளகுக் கொடியின் காய்; pepper-corn, one of tiri-kaḍugam. 4. கிச்சிலிக் கரணை; lopez root.

ம. மிலகு; க. மெழசு.

[முல் → முள் → முளகு → மிளகு (மு.தா.)]

மிளிர்¹-தல் miḷir-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. புரளுதல்; to turn, roll, as eyes. 2. கீழ்மேலாதல்; to be upset, to be turned topsy turvy. 3. குதித்தல்; to jump. 4. ஒளிர்ந்தல்; to shine, gleam. 5. பெருமையடைதல்; to become famous.

[முல் (மில்) → மின் → மின்னல். (மில்) வில் = ஒளி. முல் → முள் → மள் → மண் → மணி = விளங்கும் கல். முள் → (மிள்) → மிளிர் = ஒளிர்ந்தல் (மு.தா.ப.139).]

மிளிர்²-த்தல் miḷir-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. புரட்டுதல்; to roll, turn over. 2. கீழ் மேலாக்குதல்; to upset.

[மிளிர்¹-தல் → மிளிர்²-த்தல்.]

மிளிர்³ miḷir, பெ. (n.) 1. ஒளி; light, splendour. 2. பெருமை; greatness.

மிளை miḷai, பெ. (n.) 1. காவற்காடு; wood, forest, serving as a defence. 2. குறுங்காடு; thicket copse. 3. சிறுதூறு; bush. 4. கட்டுவேலி; fenced enclosure. 5. காவல்; guard, watch. 6. ஊர்ப்பெயர்; a village name. க. மிளே.

[மிடை → மிளை. மிடை = தூறு.]

மிறல் miral, பெ. (n.) பெருமை; greatness.

[விறல் → மிறல். விறல் = பெருமை, வீரம்.]

மிறுக்கு mirukku, பெ. (n.) 1. துன்பம்; sorrow, trouble. 2. தொல்லை; difficulty. 3. மிடுக்கு; stiffness of manners.

[மிறை → மிறுக்கு. மிறை = துன்பம், வருத்தம்.]

மிறுங்கு-தல் miruṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இறுகுதல்; to harden. 2. மாறுபடுதல்; to be opposed or inimical.

மிறை¹-த்தல் mirai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) துன்புறுத்துதல்; to oppress, harass.

மிறை²-த்தல் mirai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விறைத்தல்; to become stiff, as a limb. 2. மிடுக்காயிருத்தல்; to be stuck up with pride, to be stiff in manners. 3. துன்பப்படுதல்; to suffer; to be afflicted. 4. பாடுபடுதல்; to labour hard.

மிறை³ mirai, பெ. (n.) 1. அச்சம்; fear. 2. குற்றம்; fault, defect. 3. வருத்தம்; trouble. 4. துன்பம்; torment. 5. அரசிறை; tax. 6. வளைவு; bend, curve.

தெ. மெர.

[முல் = வளைதற்கருத்து. முல் → முரு = வளைவு. முருகுதல் = வளைதல். முரு → முறு → முறை = வளைவு. முறை → மிறை = வளைவு (வே.க. 4:75). ஒ.நோ. முண்டு → மிண்டு. முடுக்கு → மிடுக்கு.]

மின் mir, பெ. (n.) 1. ஒளி; flash, glitter. 2. மின்னல்; lightning.

தெ. மின்னுகு; க. மின்னு; ம.மின்.

மின்கலம் mirkalam, பெ. (n.) வேதியியல் முறையில் மின்சாரம் உருவாக்கும் அமைப்பு; battery, cell.

[மின் + கலம்.]

மின்சாரம் mirśāram, பெ. (n.) விளக்குகளை ஒளிர்ச் செய்தல், இயந்திரங்களை இயக்குதல் முதலிய வற்றிற்குப் பயன்படும் மின் அணுக்களின் வழி கிடைக்கும் ஆற்றல், வடிவம்; electricity.

[மின் + சாரம். சாறு → சாரு → சாரம்.]

மின்துகள் mir-tugal, பெ. (n.) அணுக்கருவினுள் மின்னோட்டத்திற்குக் கரணியமான துகள்கள்; atomic particles circulated in Nucleus caused for electricity.

[மின் + துகள்.]

மின்மினி mir-miri, பெ. (n.) இரவில் ஒளிவீசும் ஒரு வகைப் பூச்சி; fire-fly.

[மினுமினு → மின்மினி. மினுமினுத்தல் = ஒளிவிடுதல்.]

மின்னஞ்சல் mir-ṅ-añjal, பெ. (n.) இணைய வழி நடைபெறும் அஞ்சல் முறை; electronic mail, e-mail.

[மின் + அஞ்சல்.]

மின்னல் mirṅal, பெ.(n.) 1. மழை முகிலில் தோன்றும் மின்னொளி; lightning. 2. ஒளிமிக்க காசு; bright coin.

[முல் → (மில்) → மின் → மின்னல் (மு.தா.)]

மின்னணுவியல் mir-ṅ-aṇuviyal, பெ. (n.) மின்னணுவின் இயக்கம் குறித்தும், அதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு வளர்ந்த அறிவியல் குறித்தும் விளக்கும் துறை; electronics.

[மின்னணு + இயல்.]

மின்னாக்கி mirṅākki, பெ. (n.) மின்சாரத்தை உருவாக்கும் கருவி; generator.

[மின் + ஆக்கி.]

மின்னு-தல் mirṅu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மின்னல் பளீரெனத் தோன்றுதல்; flash. 2. ஒளி பட்டுப் பளபளத்தல்; விட்டு விட்டு ஒளிர்ந்தல்; shine; glitter; dazzle. 3. கண்களில் முகத்தில் ஆர்வம், ஆசை முதலியவை தெளிவாகப் புலப்படும் வகையில் வெளிப்படுதல்; மிளிர்ந்தல்; glitter, brighten up.

[மின் → மின்னு → மின்னு-தல்.]

மின்னூட்டி mirṅūṭṭi, பெ. (n.) மின்சாரம் ஏற்றப்படும் கருவி; charger.

மினான் mirāṅ, பெ. (n.) ஊர்க் கணக்கன்; a village accountant.

ம. மேனவன்

மினுக்கு-தல் mirukku-, 5 செ.கு.வ. (v.t.) 1. பளபளப் புண்டாக்குதல், மிளிர்ந்தல்; to polish brighten, beautify. 2. அரிசி தீட்டுதல்; to remove bran from rice in polishing.

[மினங்கு-தல் → மினுக்கு-தல்.]

மினுக்கு²-தல் mirukku-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மிளிர்ந்தல்; polish, brighten. 2. பகட்டுதல், பகட்டுக்காட்டுதல்; be glamorous; flaunt. 3. துணி முதலியவற்றைத் தேய்த்தல்; press clothes.

[மினுங்கு-தல் → மினுக்கு-தல்.]

மினுங்கு-தல் miruṅgu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒளிவீசுதல்; to glitter, shine. 2. விளக்கமாய்த் தோன்றுதல்; to appear bright.

க. மினுகு

[மின் → மின்னு → மினுங்கு → மினுங்கு-தல்.]

மினுமினு-த்தல் mirumiru, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒளிர்ந்தல்; to glitter, dazzle. 2. ஒளி குன்றுதல்; to glimmer, flicker. 3. விட்டு விட்டு, முழு வெளிச்சத்துடன் ஒளிர்ந்தல்; shine brightly but intermittently, glitter.

மீ

மீ¹ mī, பெ. (n.) 1. மேலிடம்; top, surface. 2. உயரம்; height,

elevation, eminence, loftiness. 3. வானம்; sky, heavens. 4. மேன்மை; greatness, dignity, eminence, esteem, honour, nobility.

தெ. மீ; க. மே.

மீ²-தல் mī-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) மீந்திருத்தல்; to remain.

மீக்குணம் mī-k-kuṇam, பெ. (n.) பெருமிதமாய் நடக்குந் தன்மை; superciliousness.

[மீ + குணம்.]

மீக்கூர்-தல் mī-k-kūr-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) அதிகமாதல், பெருகுதல்; to increase, to multiply, to surplus.

[மீ² + கூர்-தல்.]

மீக்கூற்றம் mīkkūrṅam, பெ. (n.) 1. புகழ்; praise. 2. மேலாக மதிக்கப்படும் சொல்; speech or word which wins high regard.

[மீக்கூறு → மீக்கூற்றம். மீக்கூறுதல் = உயர் வாகக் கூறுதல்.]

மீக்கூறு-தல் mī-k-kūr-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) உயர்வாகக் கூறுதல்; to praise high of oneself.

[மீ + கூறு-தல். கூறு-தல் = சொல்லுதல், புகழ்ந்து சொல்லுதல்.]

மீகண் mī-kaṇ, பெ. (n.) 1. கண்ணின் மேலிடம்; the region above or over the eye. 2. மேலிடம்; top, upper or outer surface.

[மேல் + கண் - மேக்கண் → மீக்கண் → மீகண்.]

மீகாமன் mīkāmaṇ, பெ. (n.) கப்பலைச் செலுத்தும் தலைவன்; pilot, captain of a vessel.

மீகை mīkai, பெ. (n.) மேலெடுத்த கை; uplifted arm.

[மீ + கை.]

மீசை mīśai, பெ. (n.) 1. ஆண்களின் மேல் உதட்டின்மேல் இருக்கும் முடி; moustache. 2. பூனை, புலி போன்ற விலங்குகளின் வாயின் மேல் புறத்தில், பக்கவாட்டில் நீண்டிருக்கும் முடி; whiskers. 3. கரப்பான் போன்ற பூச்சிகளின் தலையின் இருபுறமும் உள்ள விறைப்பான நீண்ட முடி போன்ற உணர்வு கொம்பு; antenna. 4. மேலிடம்; upper part.

தெ. மீசமு; க. மீசை; ம. மீசா.

[மிசை → மீசை.]

மீட்சி¹ mīṭci, பெ. (n.) 1. திரும்புகை; turning, returning. 2. உடன்போக்கின் வகையுள் ஒன்று (செவிலி, தலைவியைக் காணாது மீண்டு வருதலும், உடன்போய் தலைவனுந் தலைவியு மீண்டு வருதலுமாம்); a kind of accompaniment.

[மீள் → மீட்சி.]

மீட்சி² mīṭci, பெ. (n.) 1. திரும்புகை; turning (bringing) back, causing to return. 2. விடுதலை செய்கை; releasing redeeming. 3. கைம்மாறு; recompense.

[மீள் → மீட்சி. ஒரு நிலையிலிருந்து விடுபடுதல், மீளுதல்.]

மீட்டு¹-தல் mīṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மீளச் செய்தல்; to cause to return. 2. ஒத்தி முதலியவற்றைத் திரும்புதல்; to redeem, as mortgaged property. 3. காத்தல்; to save. 4. யாழ் முதலியவற்றின் நரம்பை விரலால் தெறித்தல்; to fill the strings of lute, etc. 5. வீணை போன்ற இசைக்கருவிகளின் நரம்பை விரலால் அதிரச் செய்தல்; to play on the lute. 6. நாணேற்றுதல்; to fasten the string of a bow. 7. அள்ளுதல்; to take a handful of. 8. நினைவு கூர்தல்; to recall. க., தெ. மீடு.

[மீள்-தல் → மீட்டு-தல்.]

மீட்டு² mīṭṭu, வி.அ. (adv.) திரும்ப; again, further.

[மீள் → மீட்டு.]

மீட்டுணர்வு mīṭṭuṇarvu, பெ. (n.) ஒத்த தன்மையுடைமை; recognition of identity or similarity.

[மீட்டு + உணர்வு.]

மீட்டெடு-த்தல் mīṭṭeṭu-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. காத்தல்; to redeem, rescue, save. 2. மேலாக எடுத்தல்; to take out superficially.

[மீட்டு + எடு-த்தல்.]

மீட்பர் mīṭpar, பெ. (n.) காப்பவர்; saviour, redeemer.

[மீள் → மீட்பு → மீட்பர்.]

மீட்பு mīṭpu, பெ. (n.) 1. காப்பாற்றும் நடவடிக்கை; rescue operation. 2. ஒருவர் சட்டத்திற்கு முரணாக வைத்திருக்கும் பொருள்களைக் கைப்பற்றுதல்; confiscation, recovery.

[மீள் → மீட்பு.]

மீண்டும் mīṇḍum, வி.அ. (adv.) மறுபடியும், திரும்பவும், மேலும்; again, repeatedly, moreover.

[மீள் → மீண்டு → மீண்டும்.]

மீதம் mīdam, பெ. (n.) மீதி, மிச்சம்; balance, remainder.

[மீதி → மீதம்.]

மீதி mīdi, பெ. (n.) 1. மிச்சம், மீதம்; that which is left over, that which remains, surplus. 2. எஞ்சியிருப்பது; remainder.

மறுவ. மிச்சம்

[மிகுதி → மீதி.]
 மீது mīdu, பெ. (n.) 1. மேற்புறம்; top, outer or upper surface.
 2. மேடு; elevated or raised place.
 [மீ → மீது.]
 மீதூண் mīdūṅ, பெ. (n.) அளவுக்கு அதிகமான உணவு;
 to eat in excess.
 [மிகுதி + ஊண். ஊண் = உணவு.]
 மீதூர்¹-தல் mīdūr-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மேன்மேல்
 வருதல்; to increase, to aggravate, to come crowded.
 2. அடர்த்தல்; to press hard.
 [மீது + ஊர்-தல்.]
 மீதூர்²-தல் mīdūr-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) அடர்த்தல்;
 to subdue.
 [மீது + ஊர்-தல்.]
 மீந்தோல் mī-n-dōl, பெ. (n.) மேற்றோல்; epidermis, su-
 perficial skin.
 [மீ + தோல்.]
 மீப்பு mīppu, பெ. (n.) 1. மிகுதி; abundance. 2. மேன்மை;
 excellence, greatness, esteem, honour.
 [மீ → மீப்பு.]
 மீப்போர்-த்தல் mī-p-pōr-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மேலே
 போர்த்தல்; to put on, cover with, as a shawl.
 [மீ + போர்-த்தல்.]
 மீள்¹(ளு)-தல் mīl-, 16 செ.கு.வி.(v.i.) 1. திரும்புதல்; to
 return. 2. இல்லையாதல்; to disappear, vanish. 3.
 காப்பாற்றப் படுதல்; to be cured, as of a disease; to
 be rescued, redeemed, liberated.
 [மீள் - மிள்-தல்.]
 மீள்²-தல் (மீட்டல்) mīl-, 13 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சிறை
 யினின்று வெளியேற்றுதல்; to liberate, extricate,
 release. 2. திரும்பக் கொணர்தல்; to bring, back, re-
 cover. 3. போக்குதல்; to remove; to eradicate, to cause
 to disappear. 4. செலுத்துதல்; to cause to go. 5. காத்த-
 தல்; to redeem, restore, rescue. 6. விடுபடுதல்; recover
 from, get over.
 மீள்³-தல் mīl-, 16 செ.கு.வி. (v.i.) அசையிடுதல்; to chew
 the cud.
 மீள்⁴(ளு)-தல் mīl-, 16 செ.குன்றாவி. (v.t.) கடத்தல்; to
 pass beyond, to kidnap.
 மீள்⁵-தல் mīl-, 16 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விடுவித்துத் தம் வயம்

பெறுதல்; to recover, regain, taken aback. 2. திரும்பப்
 பெறுதல்; redeem, retain.
 மீள் mīla, கு.வி.எ. (adv.) மறுபடியும்; once again.
 [மீள் → மீள்.]
 மீளி¹ mīli, பெ. (n.) 1. மீளுகை; retrieval, returning.
 2. இரங்கல்; pity, sympathy.
 [மீள் → மீளி.]
 மீளி² mīli, பெ. (n.) 1. தலைவன்; lord, chieftain.
 2. பாலைநிலத் தலைவன்; chief of a desert tract.
 3. இறை; king, sovereign. 4. படைத் தலைவன்;
 commander of an army. 5. திண்ணியன்; strong man.
 6. பெருமையிற் சிறந்தோன்; great man, worthy
 man. 7. வலிமை; strength. 8. வீரம்; valour, bravery.
 9. பெருமை; greatness. 10. தலைமை; merit, dis-
 tinction. 11. கூற்றுவன்; Yamain, king of Dharma.
 12. பேய்; devil, spirit. 13. இளைஞன்; youth, young man,
 lad. 14. ஏழ்கவை முதல் பத்தகவை முடியு மளவுள்ள
 பருவம்; period of life between the seventh and tenth years.
 [மீள் → மீளி.]
 மீளிமை mīlimai, பெ. (n.) 1. வலிமை; strength, prowess.
 2. வீரம்; bravery, heroism, valour.
 [மீளி → மீளிமை.]
 மீறல் mīral, பெ. (n.) சட்டம், உரிமை முதலியவற்றை
 மீறும் செய்கை; violation of rules, rights, etc, infringement.
 [மீறு → மீறல்.]
 மீறு¹-தல் mīru-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஆணை
 முதலியன கடத்தல்; to break, as a law, to violate,
 infringe, as a right, trespass. 2. மேற்போதல்; to go
 beyond, exceed ones limit. 3. அதிகாரஞ் செய்தல்; to
 dominate.
 க. மிறு
 [மீள்⁴ → மீறு.]
 மீறு²-தல் mīru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. எஞ்சியிருத்தல்;
 to be in excess, to remain over. 2. மிகுதல்; to be great.
 3. பெரிதாய் வளர்தல்; to grow lofty, as a tree, to grow
 stout, as a person. 4. செருக்கடைதல்; to be haughty,
 to be arrogant. 5. சட்டம், நெறி போன்றவற்றைப்
 பின்பற்றாமல் விடுதல்; புறக்கணித்தல்; transgress,
 violate, break rules, etc.
 க. மிறு.
 [மீள் → மீறு.]
 மீன்¹ mīṅ, பெ. (n.) 1. விண்மீன்; star. 2. பதினான்காம்
 விண்மீனாகிய நெய்மீன் (சித்திரை); the 14th star.

3. பதின்மூன்றாம் விண் மீனாகிய கைம்மீன் (அத்தம்); the 13th star.

க. மீன்.

[மீன் → மீன். மீன் = மின்னும் வெண்ணிற மீன்.]

மீன்² mīṅ, பெ. (n.) 1. உடலில் அமைந்திருக்கும் சிறகு போன்ற செதிலாலும், வாலாலும் நீந்திச் செல்லக் கூடிய நீர் வாழ் உயிரினம்; fish. 2. மீனவோரை; pisces of the zodiac. 3. சுறா; shark.

[மீன் → மீன்.]

மீன்பிடி-த்தல் mīṅ-piḍi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வலை மற்றும் தூண்டிலின் மூலம் மீன் பிடித்தல்; catching of fish with the help of net and fish - hook.

[மீன் + பிடி-த்தல்.]

மீனம்¹ mīṅam, பெ. (n.) விண்மீன்; star.

[மீன் → மீன் → மீனம். மீன் = மின்னாதல், ஒளிவீசுதல்.]

மீனம்² mīṅam, பெ. (n.) 1. மீன்; fish. 2. மேழத்திலிருந்து பன்னிரண்டாம் வோரை; pisces of the zodiac. 3. பன்னிரண்டாவது தமிழ் மாதம் (பங்குனி); the 12th month of Tamil.

[மீன் → மீனம்.]

மீனரசு mīṅ-araṣu, பெ. (n.) 1. விண்மீன்களின் அரசான நிலவு; moon, as king of the stars. 2. மீனைக் கொடியாகக் கொண்ட பாண்டிய அரசு; Pāṇḍya government.

[மீன் + அரசு.]

மீனவன் mīṅavan, பெ. (n.) 1. மீன்கொடி யுடையவனான பாண்டியன்; Pāṇḍya king, as flying the fish - banner. 2. மீன் பிடிக்கும் இனத்தவர்; fisher man caste. 3. மீன் பிடிக்கும் தொழிலாளி; a man who take fishing as his vocation.

[மீன் → மீனவன்.]

மு

முக்கடுகம் mu-k-kaḍugam, பெ. (n.) சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி ஆகிய மூன்று வகை மருந்துச் சரக்குகள்; the three medicinal stuffs.

[மூன்று + கடுகம்]

முக்கண்ணன் mukkaṅṅan, பெ. (n.) 1. மூன்று கண்களை உடையவன்; one who has three-eyed. 2. மூன்று கண்களை உடைய சிவன்; śivan. 3. வீரபத்திரன்;

Vīrabhadraṅ. 4. பிள்ளையார்; Gaṇeśaṅ.

[மூன்று + கண்ணன்.]

முக்கண்ணி mu-k-kaṅṅi, பெ. (n.) 1. காளி; Kālī. 2. மலைமகள்; Pārvati. 3. தேங்காய்; coconut.

[மூன்று + கண்ணி.]

முக்கரணம்போடு-தல் mukkarāṅam-pōḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குட்டிக்கரணம் போடுதல்; to turn a somersault. 2. விடாபிடியாக இருத்தல்; to be stubborn.

[முக்கரணம் + போடு-தல்.]

முக்கல் mukkal, பெ. (n.) 1. முயற்சி முதலியவற்றில் இறுகப் பிடித்த மூச்சைச் சிற்றொலிபட வெளிவிடுகை; straining, as in travail. 2. பெருமுயற்சி; great effort. 3. எடுத்தலோசை; high pitch. 4. பேசுவதால் எழுமொலி; voice.

[முக்கு → முக்கல்]

முக்கழகம் mukkaḷagam, பெ. (n.) பாண்டிய அரசின் கீழ் அமைந்த தமிழ்ப் புலவர்களாலாகிய தலைக்கழகம், இடைக் கழகம், கடைக்கழகம் என்ற மூன்று தமிழ்க் கழகங்கள்; the three ancient Tamil academies which flourished under the patronage of the Pāṇḍya kings viz. talai-k-kaḷagam, iḍai-k-kaḷagam, kaḍai-k-kaḷagam.

[குல் - கூடற்கருத்து. குல் → குள் → கள் → களம் = 1. கூட்டம், 2. கூடுமிடம். களம் → கழகு → கழகம் = 1. பேரவை, 2. புலவரவை.]

த. கழகம் > வ. சங்கம்.

முக்கனி mu-k-kaṅi, பெ. (n.) மா, பலா, வாழை என்ற மூவகைப் பழங்கள்; the three kinds of fruits, viz. mā, palā, vāḷai.

[மூன்று + கனி.]

முக்காடு mukkaḍu, பெ. (n.) மறைவுச் சீலை, தலையை மூடிக்கொள்ள உதவும் துணி; veil or cloth worn to cover one's head.

ம. முக்காடு

[முட்டாக்கு → முக்காடு.]

முக்காணி mu-k-kāṅi, பெ. (n.) எண்பதில் மூன்று பங்குடைய கீழ்வாயிலக்க எண்; the fraction 3/80 as threekāṅi.

[மூன்று + காணி- முக்காணி.]

முக்கால் mu-k-kāl, பெ. (n.) 1. நான்கில் மூன்று பங்குடைய கீழ்வாயிலக்க எண்; the fraction 3/4 as three quarters. 2. ஒருவகை இசை (சந்தம்); a kind of metre.

[மூன்று + கால். கால் = ஒரு பொருளின்

நான்கில் ஒரு பாகம்.]

முக்காலம்¹ mu-k-kālam, பெ. (n.) 1. இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்னும் மூன்று காலங்கள்; the three divisions of time, viz. irappu, nigaḷvu, etirvu. 2. விரைவு (துரிதம்), நடுநிலை (மத்திமம்), காலத்தாழ்வு (விளம்பம்) என்னும் இசைக்குரிய மூன்று காலம் (திரிகாலம்); tempo, a measure of time, three in number.

[மூன்று + காலம்.]

முக்காலம்² mu-k-kālam, பெ. (n.) மூன்று வேளை; காலை, நண்பகல், மாலை; the three times a day morning, noon and evening.

[மூன்று + காலம்.]

முக்காலி mukkāli, பெ. (n.) 1. மூன்று கால் கொண்ட இருக்கை; three footed stool, tripod. 2. தீ; fire.

[மூன்று + (கால் →) காலி.]

முக்கிமுனங்கு-தல் mukki-muṅṅu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மனமின்மை காட்டி முணுமுணுத்தல்; to grumble. 2. மிகத் துன்புறுதல்; to suffer much. 3. மிகையாக உண்ணுதல்; to eat large quantity of food.

[முக்கு + முணங்கு-தல் → முக்கி முனங்கு-தல்.]

முக்கு¹-தல் mukku-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முயற்சியால் இறுகப் பிடித்து மூச்சினை ஒலிபட வெளிவிடுகை; to strain, as a woman in travail. 2. பெருமுயற்சி செய்தல்; to make great efforts. 3. ஒரு செயலைச் செய்வதற்காக மூச்சை உள்ளிழுத்து நிறுத்தி அழுத்தம் தருதல்; strain in order to do something, groan.

தெ. முக்கு; க. முக்கிரி; ம. முக்குக.

[முற்கு → முக்கு → முக்கு-தல். முற்கு - எழுத்திலா ஒலி.]

முக்கு mukku, பெ. (n.) சாலை, தெரு, சந்து முதலியவற்றின் முனை; corner, of a street, etc.

ம. முக்கு

[முடுக்கு → முக்கு. முடுக்கு = மூலை, கோணல் தெரு.]

முக்குடை mu-k-kuḍai, பெ. (n.) அருகனுக்குரிய குடை; an umbrella peculiar to Aruhan.

[மூன்று + குடை.]

முக்குணம் mu-k-kuṅam, பெ. (n.) மூன்று குணம்; the three fundamental qualities. மூன்று குணமாவது தேவிகம் (சாத்துவம்), மாந்திகம் (இராசதம்), பேயிகம் (தாமதம்) (பாவாணர் தமிழர் மதம்).

[மூன்று + குணம் - முக்குணம்.]

முக்குற்றம் mu-k-kuṅṅam, பெ. (n.) காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்னும் மூவகை உயிர்க் குற்றங்கள்; the three evils pertaining to the soul viz. kāmam, veḷuḷi, mayakkam.

[மூன்று + குற்றம்.]

முக்கூடல் mu-k-kūḍal, பெ. (n.) 1. மூன்று ஆறுகள் கூடும் நன்னீர்த் துறை; a place where three rivers meet, generally considered sacred. 2. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் சித்திரா ஆறும் உப்போடையும் தாமிரபருணியுடன் கூடும் இடத்துள்ளதோர் மாலியத் தலம்; a shrine in Thirunelveli District at the confluence of the Tāmiraparuni, the Cittirānadi and the Uppōḍai, sacred to Viṣṇu.

[மூன்று + கூடு-தல் → முக்கூடல்.]

முக்கோணம் mu-k-kōṅam, பெ. (n.) 1. மூன்று கோணங்களையுடைய வடிவம்; triangle. 2. நிரய வகை; a hell.

[மூன்று + கோணம். கோணம் = மூன்று கோணங்களையும் மூன்று பக்கங்களையும் உடைய வடிவம்.]

முக்கோணி mukkōṅi, பெ. (n.) மலைமகள்; Malaimagal (Parvadi), as residing in the mystic triangle.

[முக்கோணம் → முக்கோணி.]

முக்கோல் mu-k-kōl, பெ. (n.) 1. மாலிய குரவர்கள் கையில் வைத்திருக்கும் மூன்று கவையுடைய கோல்; trident-staff carried by Vaiṣṇava ascetics. 2. இருபத்திரண்டாவது விண்மீன்; the 22nd star.

[மூன்று + கோல்.]

முக-த்தல் muga-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நீரைக் குழித்தல் அல்லது துளைத்தல் போல மொள்ளுதல்; to draw, as water; to bale. 2. நீர்ப்பொருளையும் கூலப் பொருளையும் கலத்தால் அல்லது படியால் மொண்டளத்தல்; to measure, as grain or liquid. 3. நிரம்பப் பெறுதல்; to obtain in full measure. 4. தாங்கி யெடுத்தல்; to lift, take up. 5. விரும்புதல்; to desire, like.

க. மொகெ.

[முழு → முகு → முக → முக-த்தல்.]

முகக்கருவி muga-k-karuvi, பெ. (n.) கடிவாளம்; bit of a bridle.

[முகம் + கருவி.]

முகக்களை muga-k-kaḷai, பெ. (n.) முகத்தின் அழகு; charm or brightness of countenance attractiveness of face.

[முகம் + களை. களை = அழகு.]

முகக்குறி muga-k-kuṅi, பெ. (n.) 1. முகத்தில் தோன்றுங் குறிப்பு; facial expression, indication of the face. 2. நோயாளியின் முகத்தில் தோன்றும் நோயறிகுறிகள்; symptoms in the face of a patient. 3. ஒருவகை முகச்சாயல்; a kind of face feature.

[முகம் + குறி.]

முகக்கொள்(ளு)-தல் muga-k-koḷ-, 7 செ.குன்றாவி. (v.t.) அளந்து கொள்ளுதல்; to take in; to comprehend.

[முக + கொள்-தல். முக-த்தல் = அளத்தல்.]

முக்காட்டு¹-தல் mugaṅ-kāṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) காட்சி கொடுத்தல்; to appear, to assume a visible form.

[முகம்+காட்டு-தல். காட்டுதல் = காண்பித்தல்.]

முக்காட்டு²-தல் mugaṅ-kāṭṭu-, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) பெரியோரைச் சென்று காணுதல்; to pay a visit to a great man.

[முகம் + காட்டு-தல். காட்டுதல் = காணுதல்.]

முகங்கொடு-த்தல் mugaṅ-koḍu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.)
1. இன்முகங் காட்டுதல்; to show a kindly face.
2. செவிசாய்த்தல்; to grant a kind hearing.
3. செல்லங் கொடுத்தல்; to fondle, treat with indulgence.

[முகம் + கொடு-த்தல்.]

முகங்கொள்(ளு)-தல் mugaṅ-koḷ-, 16 செ.கு.வி. (v.i.)
1. இசைவு பெறுதல்; to obtain consent. 2. இசைவுக் குறி காட்டுதல்; to indicate consent.

[முகம் + கொள்ளு-தல்.]

முகச்சாயல் muga-c-cāyal, பெ. (n.) 1. முகத்தின் அழகுத் தோற்றம்; features, lineaments of the face.
2. முகஒற்றுமைத் தோற்றம்; facial resemblance.

[முகம் + சாயல். சாயல் = அழகு, ஒப்புமை, நிழல்.]

முகஞ்செய்¹-தல் mugaṅ-jey-, 1 செ. குன்றாவி. (v.t.) நேராக்குதல்; to face, to look toward.

[முகம் + செய்-தல்.]

முகஞ்செய்²-தல் mugaṅ-jey-, 1 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தோன்றுதல்; to appear. 2. முன்னாதல்; to be first.

[முகம் + செய்-தல்.]

முகடி mugaḍi, பெ. (n.) மூதேவி; goddess of misfortune.

[முகடு → முகடி.]

முகடு mugaḍu, பெ. (n.) 1. உச்சி; top, highest part.
2. வீட்டின் மேற்கூரை; ridge of a roof.
3. துறக்கவுலக (அண்ட) முகடு; roof the heavens.
4. உயர்வு; superiority, excellence, acme.
5. வீட்டின் வாயில்; entrance of a house.
6. சபைக்குறடு; platform, as of an assembly.
7. தலை; head. 8. ஒட்டகம் முதலியவற்றின் உயர்ந்த முதுகுப்புறம்; hump, as of camel etc. 9. பாழ்; the region

of Chaos, as beyond the worlds. 10. வீடுபேறு; salvation.
11. முலை முகம்; nipple.

தெ., க. மொகடு.

முகடுதெற்று-தல் mugaḍu-terru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கூரை வீட்டின் மேடு கட்டுதல்; to construct the ridge of an olai roof.

[முகடு + தெற்று-தல். தெற்றுதல் = மாற்றுதல், பின்னுதல், தொடுத்தல், மேடாக்குதல்.]

முகடுபடு-தல் mugaḍu-paḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) பாழாதல்; to be devastated, ruined.

[முகடு + படு-தல். படுதல் = அழிதல், சாதல், சாய்தல், பாழாதல்.]

முகத்திரை mugattirai, பெ. (n.) 1. முகத்தை மறைக்கும் முறையில் போட்டுக் கொள்ளும் மெல்லிய துணி; veil. 2. உண்மை நோக்கத்தை மறைத்திருப்பது; mask.

[முகம் + திரை.]

முகத்திலடி¹-த்தல் mugattil-aḍi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.)
1. நேரே பழித்தல்; to abuse or reproach another to his face. 2. நேருக்கு நேர் கடுமுகங் காட்டிக் கண்டித்தல்; to condemn or forbid by one's countenance.

[முகத்தில் + அடி-த்தல்.]

முகத்திலடி²-த்தல் mugattil-aḍi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) அருவருப் பாதல்; to be repulsive or disgusting.

[முகத்தில் + அடி-த்தல்.]

முகத்திற்கரிபூசு-தல் mugattir-kari-pūṣu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.)
1. அவமானப் படுத்தல்; to despise, disgrace. 2. நம்ப வைத்து ஏமாற்றுதல்; deceit, treachery.

[முகத்தில் + கரிபூசு-தல். முகத்திற்கரிபூசி அழகைக் கெடுப்பது போல் அவமானம் செய்தல்.]

முகத்துரை muga-t-turai, பெ. (n.) தானே நேரில் நின்று பேசுகை; direct speech of a person.

[முகம் + அத்து + உரை.]

முகத்தோற்றம் muga-t-tōṛram, பெ. (n.) உணர்ச்சியைக் காட்டும் முகம்; facial expression, look.

[முகம் + தோற்றம்.]

முகநகை muga-nagai, பெ. (n.) முகமலர்ச்சி; laughing face.

[முகம் + நகை.]

முகநட்பு muga-naṭpu, பெ. (n.) வெளி நட்பு; pretended, outward friendship.

[முகம் + நட்பு.]

முகநூல் muga-nōl, பெ. (n.) இணையம்வழி செய்திகள், அரிய தரவல்கள், ஒளிப்படங்கள், காணொலிக் காட்சிகள் ஆகியவற்றைப் பகிர்ந்துகொள்ள உதவும் தரவல் பரிமாற்ற ஊடகச் செயலி; face book, internet application uses to share personal news, photos, videos etc.

முகப்பரு muga-p-paru, பெ. (n.) இளைஞரின் முகங்களில் வெங்காயப் பூ போலும், இலவ-முள்ளைப் போலும் அடி பருத்து முனையுள்ள-தாகிய கொப்புளங்கள்; facial pimples amongst lads attaining maturity - **Acne**; pimple.

[முகம் + பரு.]

முகப்பு mugappu, பெ. (n.) 1. முன்னிலை; front. 2. முற்பகுதி; forepart, frontis piece. 3. வீட்டின் முன்புறக் கட்டிடம்; porch, facade. 4. அணி கலன்களில் முன்புறத்தி லெடுப்பாகச் செய்யப்பட்ட பொருத்துவாய் முதலியன; front piece of a jewel. 5. வீடு, கட்டிடம் முதலியவற்றின் வாயிலும் வாயிலை ஒட்டிய பகுதியும்; front part of a house, etc. 6. பார்வைக்கு முதலில் படும்படியாக அமைந்திருக்கும் பகுதி; face, facade of a house.

க. மொகப்பு

[முல் → முள் → முளு → முழு → முகு → முக → முகப்பு (வே.க.)]

முகப்பூச்சு muga-p-pūccu, பெ. (n.) 1. முகத்தில் பூசிக் கொள்ளும் பசை அல்லது மாவுப் பொருள்; painting or powder for the face. 2. வெளிப்பகட்டு; ostentatious.

[முகம் + பூச்சு.]

முகபடாம் muga-paḍām, பெ. (n.) யானையின் முகத்தில் இடும் ஒப்பனை செய்த (அலங்காரத்) துணி; ornamental cloth on the face of an elephant.

[முகம் + படாம். படாம் = சீலை, திை-ரச்சீலை, முகபடாம்.]

முகம்¹ mugam, பெ. (n.) 1. தலையில் நெற்றி முதல் மோவாய் வரையுள்ள முன்புறம்; face. 2. வாய்; mouth. 3. முன்பு; front. 4. குத்துவிளக்கு பே-ரன்றவற்றில் திரியிட்டு எரிக்கும் பகுதி; that part of the lamp, such as kuttu-viḷakku. 5. இயல்பு, குணம்; one's nature.

[முள் → முகரை → முகம். மூக்கும் வாயும்

சேர்ந்த பகுதி (வ.வ.பக்.66)]

முகம்² mugam, இடை. (part.) 1. இயங்குவதை அல்லது இருப்பதைக் குறிப்பிடும் போது திசை என்ற பொருள் வரும்படிச் சொல்வது; direction, side to which one turns or keeps one's face. 2. பெ-யரெச்சத்தின் பின் வகை அல்லது வண்ணம் என்ற பொருள்வரும்படி பயன்படுத்துவது; by way of.

[முகு → முகம்.(வே.க.)]

முகம்³ mugam, பெ. (n.) 1. வாயில்; entrance, as of a house. 2. சுழி; back water. 3. இடம்; place.

[முகு → முகம் (வே.க.)]

முகம்⁴ mugam, பெ. (n.) 1. கட்டியின் முனை; point of the abscess or boil etc. 2. இந்திர கோபப் பூச்சி; cochineal insect. 3. உருகுநிலைத் தொடக்கம் (உருக்குமுகம்); commencement as in 'urukkumugam'. (melting point).

[முகு → முகம் (வே.க.)]

முகம்பார்-த்தல் mugam-pār-, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. நேர்நோக்குதல்; to look one in the face. 2. அன்பு செய்தல்; to show kindness to. 3. நன்கு மதித்தல்; to treat with regard. 4. முகம் நோக்கி இனம் அறிதல்; to recognise faces of persons, as a child.

[முகம் + பார்-த்தல்.]

முகம்புகு-தல் mugam-pugu-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) இரக்கத்திற்காக எதிர் சென்று நிற்பது; to approach for favours.

[முகம் + புகு-தல். புகுதல் = அடைதல், தாழ்நிலை அடைதல், செல்லுதல், நுழை-தல்.]

முகம்புடை-த்தல் mugam-puḍai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. துயரக் (துக்கக்) குறியாக முகத்திலடித்துக் கொள்ளுதல்; to beat one-self on the face, as an expression of grief. 2. சுட்டி உடைவதற்கு முன் வாய் வைத்தல்; to gather, as the head of a boil.

[முகம் + புடை-த்தல். புடைத்தல் = அடித்தல், குத்துதல்.]

முகம்புதை-த்தல் mugam-p-udai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) முகத்தை மூடிக்கொள்ளுதல்; to cover one's face.

[முகம் + புதை-த்தல். புதைத்தல் = மறைத்தல், ஒளித்து வைத்தல். வாய்புதைத்தல், அமிழ்த்துதல்.]

முகம்பெறு-தல் mugam-peru-, 21 செ. கு.வி.(v.i.) தோன்றுதல்; to rise, as the sun; to appear.

[முகம் + பெறு-தல். பெறுதல் = அடைதல், பிறப்பித்தல், தோன்றுதல்.]

முகம்மதியர் mugammadiyar, பெ. (n.) இசுலாம் மதத்தினர்; followers of the religion of *Muhammad*.

[முகம்மது → முகம்மதியர்.]

முகமலர்-தல் muga-malar-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) முகப் பொலிவு கொள்ளுதல்; to wear a cheerful countenance.

[முகம் + மலர்-தல். மலர்தல் = தோன்றுதல், பொலிவு கொள்ளுதல்.]

முகமலர்ச்சி muga-malarcci, பெ. (n.) முகத்தில் மகிழ்ச்சி தோன்றுகை; cheerfulness of countenance.

[முகம் + மலர்ச்சி. மலர்ச்சி = மகிழ்ச்சி, மலர்கை.]

முகமறு-த்தல் mugam-aru-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இரக்க மின்றிப் பேசுதல்; to speak impartially. 2. கணக்காய்ப் பேசுதல்; to speak accurately.

[முகம் + அறு-த்தல்.]

முகமன் mugaman, பெ. (n.) 1. ஒருவரைப் புகழ்ந்து கூறும் சொற்கள், முகப்புகழ்ச்சி; flattery. 2. ஒருவரை நலம் உசாவி வேண்டியோ அல்லது விருந்து போன்றவை கொடுப்பதற்காகவோ சொல்லப்படுவது; civilities, greetings. 3. பண்பட்ட பழக்க வழக்கம்; civility, politeness. 4. வழிபாடு (துதி); praise.

[முகம் → முகன்.]

முகமா-தல் mugam-ā-, 6 செ.கு.வி. (v.i.) ஏற்றுக் கொள்ளுதல், உடன்படுதல்; to agree.

[முகம் + ஆ-தல்.]

முகர்¹-தல் mugar-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) மூக்கால் மோத்தல், மணமறிதல்; to smell.

[முகம் → முகர் → முகர்-தல்.]

முகர்²-த்தல் mugar-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) முகத்தல்; take water in a vessel.

முகர்³ mugar, பெ. (n.) 1. முகம்; face. 2. மூக்கு; nose.

[முகம் → முகர்.]

முகரை mugarai, பெ. (n.) 1. முகவாய்க் கட்டை; chin. 2. மூக்கினடி; bottom of the nose. 3. முகம், பழிக்கப்படும் முகம்; face, face as ugly.

தெ. மோர; க. மோரெ; Hind. mukhrā.

[முகம் → முகர் → முகரை. முகரை = மூக்கும் வாயும் சேர்ந்த பகுதி.]

முகவர் mugavar, பெ. (n.) ஓர் அமைப்பின், நிறுவனத்தின் சார்பாக பொருள் வாங்கி விற்பனை செய்து கழிவுத் தொகை பெறுபவர்; agent of an organisation, firm, etc.

முகவரி muga-vari, பெ. (n.) ஒரு பெயருக்குரியவரின் அல்லது ஒரு நிறுவனத்தின் இருப்பிடம்பற்றிய விளத்தம்; address, superscription.

[முகம் + வரி. முகம் = இடம். வரி = எழுத்து.]

முகவரை mugavarai, பெ. (n.) அணிகலனின் நடுவில் பதிக்கும் கல்; central stone in a jewel.

[முகம் + அரை. முகம் = இடம், நடுவிடம். அரை = அரைதல், பதித்தல்.]

முகவுரை muga-v-urai, பெ. (n.) முன்னுரை; introduction, preface.

[முகம் + உரை.]

முகவை mugavai, பெ. (n.) 1. மொண்டு கொள்ளுகை; drawing, as water; taking up, as grain. 2. மிகுதியாகக் கொடுக்கப்படும் பொருள்; anything which is given in large quantities. 3. நீர் முகக்குங் கருவி; bucket for drawing water. 4. அகப்பை; ladle. 5. நெற் பொலி; heap of paddy on the threshing-floor. 6. இராம நாதபுரம்; *Ramanathapuram*.

[முழு → முகு → முக → முகவை (வே.க.)]

முகனை muganai, பெ. (n.) 1. முன்புறம்; fore - part, front. 2. தொடக்கம்; beginning, introduction. 3. முதன்மை, தலைமை; headship, leadership. 4. உடனடியாகச் செயற்படுத்துகை; instantaneousness. 5. கடுஞ்சினம்; irritability, irascibility. 6. முதலெழுத்து; first letter.

[முகம் → முகன் → முகனை.]

முகாமிடல் mugām-iḍal, பெ. (n.) மகிழ்ச்சியூட்டும் ஒரு பொழுது போக்கு; recreation.

[முகாம் + இடல்.]

முகாமை mugāmai, பெ. (n.) முதன்மை, தலைமை; headship, superiority, pre-eminence, precedence.

[முகம் = முதன்மை. முகம் → முகமை → முகாமை.]

முகி¹-தல் mugī-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) முடிதல்; to end, terminate, to be finished.

தெ. முகியு; க. முகி.

[முடி-தல் → முகி-தல்.]

முகி²-த்தல் mugī-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) முடித்தல்; to finish, conclude; to achieve, accomplish.

[முடி-த்தல் → முகி-த்தல்.]

முகில் mugil, பெ. (n.) 1. கடல் நீரை முகந்து கொள்ளுவதற்காகக் கருதப்பட்ட மழைவான்; cloud. 2. திரள்; gathering, mass.

தெ. மொகுலு; க. முகில்.

[முக- → முகில். முகத்தல் = மொள்ளுத்தல்.]

முகிழ்¹-த்தல் mugil-, 4 செ.கு.வி. (n.) 1. அரும்புதல்; to bud, put forth buds. 2. தோன்றுதல்; to appear. 3. கூம்பும் மலர்போல் குவிதல்; to fold or close up, as a flower its petals, to shut, as the eyes.

க. முகுல்.

[முல் → முள் → முளு → முழு → முகு → முகிழ் → முகிழ்-த்தல். ஒ.நோ. தொழு → தொகு.]

முகிழ்²-த்தல் mugil-, 4 செ.கு.வி. (v.t.) 1. ஈனுதல்; to bear, bring forth beget. 2. தோற்றுவித்தல்; to display, to cause to appear.

க. முகுல்

[முல் → முள் → முளு → முழு → முகு → முகிழ் → முகிழ்-த்தல் (வே.க.)]

முகிழ்³ mugil, பெ.(n.) 1. அரும்பு; bud. 2. குமிழி (மொக்குள்); bubble. 3. தேங்காய் முதலியவற்றின் மடல்; integument, as of a coconut or palmyra fruit. 4. தயிர் முதலியவற்றின் கட்டி; mass, as of curds.

[முல் → முள் → முளு → முழு → முகு → முகிழ். ஒ.நோ.தொழு → தொகு.]

முகிழம் mugilam, பெ. (n.) மலரும் பருவத்துப் பேரரும்பு; flower bud about to bloom.

[முகிழ் → முகிழம் (வே.க.)]

முகிழரும்பு mugil-arumbu, பெ. (n.) 1. ஆல், அரசு, அத்தி இவற்றின் மலரும் பருவ மொட்டு; flower buds of banyan, ficus religiosa and fig. 2. மலரும் பருவத்தரும்பு; flower bud about to bloom.

[முகிழ் + அரும்பு.]

முகிழி-த்தல் mugili-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) குவிதல்; to fold or close up, as a flower its petals.

[முகிழ் → முகிழி → முகிழி-த்தல்.]

முகுளம் mugulam, பெ. (n.) 1. அரும்பு; bud. 2. தாமரைத் தண்டு; lotus stalk. 3. ஒரு கையின் ஐந்து விரலும் நிமிர்ந்து நுனிப்பொருந்திக் கூம்பி நிற்கும் இணையா வினைக்கை வகை; a gesture with one hand in which all the fingers are held upright with the tips joined together, one of 33 inaiya-vinaikkai. 4. இரண்டு காலும் ஒக்க வைத்து மண்டலமாக இருக்கும்

இருக்கை வகை; a squatting posture in which the two legs are joined to form a horizontal circle. 5. மூளையின் பின்பகுதியாகிய முள்ளந்தண்டுக் கொடியின் உச்சி; medulla oblongata, hindmost segment of the brain.

வ. முகுல.

[முகிழ் → முகிள் → முகுள் → முகுளம் (வே.க.)]

முகுளி-த்தல் muguli-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) குவிதல்; to close, as a flower.

[முகிழ் → முகிள் → முகுள் → முகுளி → முகுளி-த்தல் (வே.க.)]

முகை¹-தல் mugai-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) அரும்புதல்; to bud.

முகை² mugai, பெ. (n.) 1. அரும்பு; opening bud. 2. குகை; cave. 3. கூட்டம்; crowd. 4. மிடா; large earthen vessel.

[முகுள் → முகு → முகை (வே.க.)]

முகைதிற-த்தல் mugai-tira-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) அரும்பு மலர்தல்; to blossom.

[முகை + திற-த்தல்.]

முங்கு-தல் muṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீரில் மூழ்குதல்; to plunge into water. 2. அமிழ்தல்; to sink. 3. நிரம்பி யிருத்தல்; to be full.

தெ. முங்கு; ம. முங்கு

[முமுங்கு → முங்கு → முங்கு-தல்.]

முச்சந்தி mu-c-candi, பெ. (n.) 1. ஒரு நாளின் மூன்று பகுதியாகிய காலை, பகல், மாலை; the three periods of the day. 2. மூன்று தெரு அல்லது மூன்று வழி கூடுமிடம்; junction of three streets or three ways. 3. முற்காலத்தில் வட்டாட்சி அலுவலகப் பணியாளன்; a petty taluk officer of old days.

[மூன்று + சந்தி. சந்தி = கூடுகை, கூடுமிடம்.]

முச்சி mucci, பெ. (n.) 1. தலையுச்சி; crown of head. 2. கொண்டை முடி; tuft of hair on the head. 3. சூட்டு; creast.

ம. முச்சி.

[உச்சி → முச்சி.]

முச்சில் muccil, பெ. (n.) சிறுமுறம்; toy winnow.

[முற்றில் → முச்சில். முற்றில் = சிறுமுறம்.]

முச்சு-தல் muccu-, 5 செ.கு.வி. (v.t.) 1. மூடுதல்; to cover. 2. செய்தல்; to make.

தெ. மீயூ; க., து. முச்சு.

[மூய் = மூடுதல், முடிதல். மூய் → முச்சு → முச்சு-தல்.]

முச்சுடர் mu-c-cuḍar, பெ. (n.) ஞாயிறு, திங்கள், தீ

ஆகிய மூன்று சுடர்கள்; the three luminaries viz., nāyiru, tiṅgaḷ, tī.

[மூன்று + சுடர்.]

முகி¹-தல் muṣi-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அறுதல்; to be torn. 2. கசங்குதல்; to be crumpled, as a garment. 3. களைத்தல்; to be tired. 4. ஊக்கங் குன்றுதல்; to feel discouraged.

முகி²-த்தல் muṣi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. களைத்தல்; to faint, become tired. 2. துன்பம் கொள்ளுதல்; to be distressed. 3. மெலிதல்; to grow thin. 4. அழிதல்; to perish.

முகி³-த்தல் muṣi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) திருகுதல்; to wrench, twist.

முகிப்பு muṣippu, பெ. (n.) 1. மெலிவு; thinness, emaciation. 2. களைப்பு; languor, debility, fatigue, weariness. 3. அழிவு; destruction. 4. இடை; waist.

[முகி² → முகிப்பு.]

முகிறு muṣiru, பெ. (n.) 1. செந்நிறமுள்ள எறும்பு வகை; red ant, Formica smaragdina. 2. கடுகடுப்புள்ளவன்-ள்; one easily enraged; surly, irritable person.

[முயிறு → முகிறு.]

முகு¹ muṣu, பெ. (n.) கருங்குரங்கு வகை; langur-Semnopithecus priamus.

க. முசு; ம. மொச்ச; து. முஜ்ஜு (mujju).

முகு² muṣu, பெ. (n.) திமில்; hump.

முகுக்கட்டை muṣu-k-kaṭṭai, பெ. (n.) 1. கம்பளிப் பூச்சி; hair caterpillar or silk worm. 2. அரம்பத்தின் பற்களைப் போன்ற இலைகளையும், கம்பளிப் பூச்சி போன்ற பழங்களையும் உடைய ஒருவகைக் குத்துச் செடி; mulberry, Morus indica - Indian mulberry plant.

முகுமுசுக்கை muṣu-muṣukkai, பெ. (n.) சுனையுள்ள இலைகளையும் அரத்தநிறப் பழங்களையும் உடைய மருந்துக் கொடி வகை; bristly proyone, creeper, Mukia scabrella.

ம. முசுமுசுக்க.

முஞ்சு-தல் muñju-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சாதல்; to die. 2. முடிதல்; to end.

[முடி-தல் → முஞ்சு-தல்.]

முட்ட muṭṭa, வி.அ. (adv.) 1. நிறைந்து காணும்படி; filling up the entire space of something. 2. முற்ற, முடிய, முழுவதுமாக; fully.

[முற்று → முற்ற → முட்ட.]

முட்டமுட்ட muṭṭa-muṭṭa, வி.அ. (adv.) 1. அடிக்கடி;

frequently. 2. எப்பொழுதும்; when, at what time. 3. முழுதும்; wholly.

முட்டா muṭṭā, பெ. (n.) 1. ஊர்க்கிழமை (பண்ணை), குறுநில ஆட்சி; estate. 2. சொத்து; property.

[முட்டம் = பொருந்திய பக்கம், சுற்றடைப்பு. முட்டம் → முட்டா.]

முட்டாக்கிடு-தல் muṭṭākkiḍu-, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) முகத்தைப் போர்த்தல்; to cover the face, as a veil. 2. உள்ளடக்குதல்; to subordinate.

[மூடு + ஆக்கு - மூடாக்கு → முட்டாக்கு + இடு-தல்.]

முட்டாட்டம் muṭṭāṭṭam, பெ. (n.) 1. முட்டாள் தன்மை; stupidity. 2. அறிவின்மையாலுண்டாகும் செருக்கு; pertinacity or conceit arising from ignorance.

[முட்டம் + ஆட்டம்.]

முட்டாடு-தல் muṭṭāḍu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) குவித்தல்; to form into a pile or heap.

[முட்டு + ஆடு-தல்.]

முட்டாள¹ muṭṭāḷ, பெ. (n.) மூடன்; dunce, simpleton, stupid fellow.

ம. முட்டாள.

[முட்டு + ஆள். அறிவைப் பயன்கொள்ளத் தெரியாததால் பிறரால் குறைவாக மதிப்பிடப்படும் ஆள்.]

முட்டாள² muṭṭāḷ, பெ. (n.) 1. ஊர்தியினடியில் அதைத் தாங்குவது போல் வைக்கும் படிமை; image placed underneath a vehicle as if in support. 2. கொத்து வேலைச் சிற்றாள்; mason's assistant, boy or girl cooly.

க. முட்டாள

[முட்டு + ஆள் - முட்டாள = முட்டும் ஆள், முட்டித் தாங்கும் ஆள், தாங்கும் உருவம்.]

முட்டி muṭṭi, பெ. (n.) 1. விரல்களை மடக்கியதும் மேடாகத் தெரியும் எலும்பு; முழங்காலில் உள்ள வட்டமான ஓடு (சில்லு); knuckle, knee cap. 2. விரற் பொருத்துத் தெரியும்படி முடக்கிய கை; fist. 3. முட்டிக்கையாற் குத்துங் குத்து; blow with the fist. 4. நான்கு விரல்களையிறுக முடக்கி அவற்றின் மீது கட்டை விரலை முறுகப் பிடிக்கும் இணையா வினைக்கை; a gesture with one hand in which the four fingers are closed tightly and the thumb is pressed over them one of 33 inaiyā-viṇaikkai. 5. கைப்பிடியளவு; handful.

6. பிடியளவாக இடும் ஐயம் (பிச்சை); alms. 7. படைக்கலன் பிடிக்கும் வகை; a mode of holding a weapon. 8. அறுபத்து நாலு கலைகளுள் கையுள் மறைத்ததை இன்னதென்று அறிந்து கூறும் கலை; art discovering anything concealed in the closed hand, one of arupattu-nālu-kalai. 9. உடைந்த செங்கலின் துண்டு (நெல்லை); broken brick. 10. முட்டிகை பார்க்க; see muṭṭigai. 11. கைமுட்டி போல் செய்யப்படும் வெல்லம்; jaggery.

[முட்டு → முட்டி. முட்டுதல் = எதிர்ப்படுதல், பொருந்துதல், மோதுதல்.]

முட்டிக்கால் muṭṭi-k-kāl, பெ. (n.) 1. முழங்கால்; knee. 2. முழங்காற் சிப்பி அல்லது பொருத்து; knee - pan, knee cap. 3. முட்டிக்காற் பின்னல்; knock-knee.

[முட்டி + கால்.]

முட்டிக்கால்போடு-தல் muṭṭi-k-kāl-pōdu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) தண்டனையாக மண்டி போடுதல்; kneel down as punishment.

[முட்டி + கால் + போடு-தல்.]

முட்டிக்கை muṭṭi-k-kai, பெ. (n.) விரல் மடக்கியுள்ளகை; clenched fist.

[முட்டி + கை.]

முட்டிகை muṭṭigai, பெ. (n.) தட்டார் சிறு சுத்தி; jeweller's small hammer.

ம. முட்டி.

[முட்டி + கை.]

முட்டு¹-தல் muṭṭu-, 5 செ.கு.வ. (v.t.) 1. தலையை அல்லது தலையால் ஒன்றின் மீது மோதுதல்; knock one's head against something, bump one's head against, butt. 2. தடுத்தல்; to oppose, hinder. 3. எதிர்த்தல்; to assault, attack. 4. எதிர்ப்படுதல்; to meet. 5. பிடித்தல்; to grip, grasp. 6. தேடுதல்; to seek.

க. முட்டு; ம. முட்டுக.

[முல் (பொருந்தல்) → முது → முத்து → முட்டு → முட்டு-தல்.]

முட்டு²-தல் muṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குன்றுதல்; to be deficient. 2. முடிதல்; to end. 3. தடைப்படுதல்; to be hindered, prevented. 4. பொருதல்; to fight, attack. 5. வழுவதல்; to fail, stray away. 6. அழுகை, கண்ணீர், சினம் முதலியவை வெளிப்படுகிற வகையில் நிறைதல், நிரம்புதல்; surge up of tears, anger, etc. brim with tears, etc. to be full. 7. நெருங்குதல்; to be close.

முட்டு³ muṭṭu, பெ. (n.) 1. முழங்கால், முழங்கை

விரல்கள், இவற்றின் பொருத்து; knee, elbow, knuckle. 2. குவியல்; heap. 3. பற்றுக்கோடு; prop, support. 4. தடை; hindrance, obstacle, impediment. 5. உட்சென்று கடத்தலருமை; difficulty, as in passing. 6. குறைவு; shortness, deficiency. 7. கண்டு முட்டுக் கேட்டுமுட்டு முதலிய தீட்டுக்கள்; pollution. 8. மாதவிடாய்; menses. 9. விலங்கு முதலியன கெடும்படி முதலியவற்றால் தாக்குகை; battering, butting. 10. சில்லறைப் பொருள்கள்; sundry things. 11. மேடு; rising ground, high ground. 12. ஒன்று விழாமல் தாங்கும் அல்லது நகராமல் தடுக்கும் கட்டை முதலியவை; prop, block. 13. கருவி; tool, instrument. 14. சந்தி; junction. 15. கடலடியில் உள்ள குன்று மற்றும் பாறை போன்ற தடைகள்; hindrance of rock and hill under the sea.

தெ., க., ம., து. முட்டு.

[முல் → முது → முத்து → முட்டு=தாங்கல்]

ஒ.நோ. ME. *buttress*; OF. *bouterez*; mod. F. *bouteret*; F. *bouter*; E. *buttress*; F. *butt*; OF. *abutex* (*but, end*), *end on*, E. *abut, border upon, abutment, a lateral support* (வே.க.).

முட்டு⁴-தல் muṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கூடுதல்; to meet, assemble, together. 2. பொருந்துதல்; to be suitable.

[முத்து → முட்டு → முட்டு-தல். ஒ.நோ. O.E. *mitan*; O.S. *motian*; ON. *moeta*; Goth. (*ga*) *motjan*; E. *meet*; OE. *motian*; E. *moot, assembly*. E. *wikenagemot = Anglo - Saxon national council or parliament*. OE. *witena, wisemens* (*ge*) *mot, meeting* (வே.க.).]

முட்டுக்கட்டியாடு-தல் muṭṭu-k-kaṭṭi-y-ādu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பொய்க் கால்களில் நின்று நடத்தல்; to go on stilts.

[முட்டுக்கட்டு + ஆடு-தல். பொய்க்காற் கட்டையில் நின்று நடத்தல்.]

முட்டுக்கட்டை muṭṭ-k-kaṭṭai, பெ. (n.) 1. தேர் போன்ற இழுக்கப்படும் ஊர்திகளை நிறுத்துவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் சாய்வு அமைப்பிலுள்ள கட்டை; stumbling block wood used as break to stop the pulling car. 2. தாங்கு கம்பம்; block or stake, as a prop. or support. 3. தடைசெய்பவன்-பவன்-வது; person or object which is a hindrance. 4. மேற்கொண்டு செயல்பட முடியாதவாறு தடுப்பது; stumbling block.

[முட்டு + கட்டை. முட்டு = தடை செய்கை.]

முட்டுக்கால் muṭṭu-k-kāl, பெ. (n.) தாங்கு கால்; support, pedestal, beam to support an old wall or tree.

மறுவ. கட்டைக்கால்

[முட்டு + கால். முட்டு = தாங்கல்.]

முட்டுக்கொடு-த்தல் muṭṭu-k-koḍu-, செ.கு.வி. (v.i.)
1. சாய்வுக்கு எதிர்ப்புறமாகக் கொம்பு நிறுத்துதல்;
to put up a prop. 2. இடையூறு செய்தல்; to put an
obstacle in the way.

[முட்டு + கொடு-த்தல். முட்டு = தாங்குதல்.]

முட்டுப்படு-தல் muṭṭu-p-paḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.)
1. துன்புறுதல்; to be pressed, perplexed, to be
in difficulty or extremity, as one beset by creditors.
2. தடைப்படுதல்; to be hindered.

[முட்டு + படு-தல்.]

முட்டை muṭṭai, பெ. (n.) 1. பறவைகளில், ஊர்வ-
னவற்றில் பெண்ணினம் இடும், குஞ்சு
வளர்வதற்கான கருவைக் கொண்ட நீள்கே-
ள அல்லது உருண்டை வடிவப் பொருள்;
குறிப்பாக உண்பதற்குப் பயன்படுத்தும்
கோழி முட்டை; egg, especially, egg of a hen.
2. பாலூட்டிகளில், பெண்ணின் இனப் பெருக்க
மண்டலத்தில் உருவாகும், விந்துவை ஏற்றுக் கரு-
வாக மாறும் சிறு உருண்டை; ovum. 3. முட்டை
வடிவ எண், சுழி; zero. 4. முட்டை வடிவ சிறு
கரண்டி அளவு; measure of a teaspoon (which is egg
shaped). 5. முட்டை வடிவ உலகம் (உலக கோளம்);
world as a globe. 6. உடம்பு; body. 7. சாணி யுருண்டை-
யை வட்டமாகத் தட்டிக் காயவைத்த வறட்டி; dry
cake of cowdung.

ம. முட்டை; க. முட்டெ.

[முல் (வளைதல்) → முள் → முட்டு →
முட்டை.]

முடக்கம்¹ muḍakkam, பெ. (n.) 1. தடை; restraint,
hindrance, obstacle. 2. அடக்கம்; contraction.
3. கைகால் முடங்குகை; lameness, being crippled by
paralysis. 4. வளைவு; bend, curve. 5. பணமுடை; want,
as of money. 6. பணம் முதலியன தேங்கிக் கிடக்கை;
lying idle, as money in a bank.

[முடக்கு → முடக்கம்.]

முடக்கம்² muḍakkam, பெ. (n.) 1. தடை ஏற்பட்ட
அல்லது தடுக்கும் நிலை; stoppage. 2. பயனாகாத
வகையில் தங்கிவிட்ட நிலை; freeze.

[முடக்கு → முடக்கம்.]

முடக்கு¹-தல் muḍakku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1.
மடக்குதல்; to bend, as knee, arm, etc. 2. சுற்றிக்
கொள்ளுதல்; to wind round, wrap, as one's person. 3.
தடுத்தல்; to prevent, hinder. 4. முடங்கச் செய்தல்;
to cause to bend or contract, to disable, as one's limbs.

5. நிறுத்துதல்; to cease activity, to stop, discontinue. 6.
வேய்தல்; to roof in, as a hut; to cover.

[முடங்கு-தல் → முடக்கு-தல்.]

முடக்கு²-தல் muḍakku-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) படுத்துக் கொ-
ள்ளுதல்; to lie down.

[முடங்கு-தல் → முடக்கு-தல்.]

முடக்கு³-தல் muḍakku-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செயல்பாடு
தொடர முடியாதபடி தடைப்படுத்துதல்; stop,
so as not to proceed further, cripple. 2. பணத்தை,
பயன்பாடு குறைவான ஒன்றில் முதலீடு செய்-
தல்; lock up capital, funds, etc, make a dead investment.
3. நுழைவு ஆவணம் முதலியவற்றைப் பயன்படுத்த-
தாதவாறு அல்லது வங்கியில் உள்ள பணத்தைப்
பெறமுடியாதவாறு தடுத்தல்; confiscate, freeze an ac-
count. 4. ஒருவரின் நடவடிக்கைகளைக் குறிப்பிட்ட
இடத்துக்குள் இருக்கும் வகையில் ஒடுக்குதல்;
confine one's activities.

[முடங்கு-தல் → முடக்கு-தல்.]

முடக்கு⁴ muḍakku, பெ. (n.) 1. வளைவு; curve, bend.
2. முடங்கும் நாக்கு; tongue. 3. தெருவின் கோணம்;
corner of a winding street. 4. முடக்கு மோதிரம்; a
kind of ring. 5. தடை; hindrance. 6. சுணக்கம்; delay.
7. வேலையின்மை; unemployment. 8. சீற்றம்; anger,
wrath. 9. நோய் வகை; a disease. 10. மூலை; corner.
11. கோடித் திருப்பம்; last turning. 12. நெரிந்த
வளைவு; bend, curve.

க. முடுக்கு.

[முடங்கு → முடக்கு.]

முடக்கெடு-த்தல் muḍakkeḍu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.)
1. வளைவை நேராக்குதல்; to straighten, as anything
bent. 2. சீற்றத்தைத் தணித்தல்; to appease.

[முடக்கு + எடு-த்தல்.]

முடக்கொற்றான் muḍa-k-korṛāṇ, பெ. (n.) 1. கொடி-
வகை; balloon-vine-*Cardiospermum halicacabam*.
2. சிறு கொடிவகை; lesser balloon - vine - *Cardio-
spermum canescens*.

மறுவ. முடக்குற்றான், முடக்கறுத்தான்.

Tel. Budda-boosara; Mal. ulinja; Kan. Kanakai; Hind.
Kanphata.

[முடம் + கொற்றான்-முடக்கொற்றான் =
முடச்சூலையைப் போக்கும் கொடிவகை.]

முடங்கல்¹ muḍaṅgal, பெ. (n.) 1. வில்போல் மடங்குகை;
being bent, as a bow. 2. பணம் முதலியன
தேங்கிக் கிடக்கை; lying idle, as money in a bank.

3. தடைப்படுகை; being hindered. 4. சுருளாலைக் கடிதம்; roll of palm-leaf used in letter-writing. 5. சிறுமை; smallness. 6. ஓர் அணா மதிப்புள்ள சிறுகாசு; small coin, equivalent to 1 anna. 7. மடல்; letter.

[முடங்கு → முடங்கல்.]

முடங்கல்² muḍaṅgal, பெ. (n.) 1. முடத்தாழை; fragrant screw-pine. 2. முள்ளி; Indian nightshade. 3. மூங்கில்; spiny bamboo.

[முடங்கு → முடங்கல்.]

முடங்கு¹-தல் muḍaṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சுருங்குதல்; to contract. 2. கைகால் இயங்காமற் போதல், ஊனமாதல்; to become lame or maimed crippled at paralysed. 3. வளைதல்; to bend. 4. கெடுதல்; to be spoiled. 5. தங்குதல்; to abide, remain, stay. 6. படுத்துக் கொள்ளுதல்; to lie down. 7. செயல் தொடராதபடி தடைப்படுதல்; to be hindered, be crippled. 8. பயன்பாடு குறைவான ஒன்றில் முதலீடு செய்யப்படுதல், தேங்குதல்; get locked up. 9. ஒருவரின் நடவடிக்கைகள் குறிப்பிட்ட இடத்துக்குள் இருக்கும் வகையில் ஒடுங்குதல்; be confined to something.

தெ., க. முடுகு.

[முடம் → முடங்கு → முடங்கு-தல்.]

முடங்கு² muḍaṅgu, பெ. (n.) 1. நிலத்தின் மூலை நீட்டம்; elbow or jutting part of a field. 2. வளைவு; corner, turning.

[முடம் → முடங்கு.]

முடத்தெங்கு muḍa-t-teṅgu, பெ. (n.) கோணலாக வளர்ந்த தென்னை; crooked coco-palm.

[முடம் + தெங்கு. வளைந்து பிறர் நிலத்துச் சென்று நிற்பது.]

முடம் muḍam, பெ. (n.) 1. வளைவு; bent. 2. வளைந்தது; anything bent. 3. கை கால் ஊனமுடன் இருப்பது; lame. 4. ஆடல்பாடல் முதலியவற்றின் குற்றம்; defects in singing and dancing. 5. கை அல்லது கால் செயல்படாத நிலை; crippled condition of leg or arm. 6. உறுப்புக் குறை; defective limbs or organs. 7. நொண்டி; lameness. 8. கீழ் பிடிப்பு (கீல்பிடிப்பு); orthritic.

[முடங்கு → முடம். முள் → முண் → முணம் → முடம். முள் (வளைவு)]

முடலை¹ muḍalai, பெ. (n.) 1. உருண்டை; ball, globe. 2. முறுக்கு; twist in the fibre, as of firewood. 3. முருடு; roughness. 4. கழலை; wen, tubercle, excrescence. 5. மனவன்மை; hardness of heart.

6. பெருங்குறடு; large pincers.

[முடம் → முடல் → முடலை.]

முடலை² muḍalai, பெ. (n.) புலால் நாற்றம்; bad smell, as of flesh.

[முடை = புலால்நாற்றம். முடை → முடலை.]

முடலை³ muḍalai, பெ. (n.) 1. வலிமை; strength. 2. பெருமை; greatness.

[மிடல் = வலிமை. மிடல் → முடல் → முடலை.]

முடவன் muḍavan, பெ. (n.) 1. நொண்டி; lame person. 2. அருணன்; Arunan. 3. காரிக்கோள் (சனி); the planet Saturn.

[முடம் → முடவன்.]

முடவு-தல் muḍavu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நொண்டுதல்; limp.

[முடம் → முடவு → முடவு-தல்.]

முடி¹-தல் muḍi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சேர்த்து முடிச்சிடுதல், சுற்றிக்கட்டுதல்; gather up something in to a knot; tie up, something keeping it in a cloth, etc. 2. தலையில் பூ முதலியவற்றைச் செருகுதல், அணிதல்; put flowers, etc, on some one's hair. 3. செயல், நிகழ்ச்சி முற்றுப் பெறுதல், முடிவுக்கு வருதல்; of an act, an event come to an end, come to a close. 4. ஒருவருக்குக் குறிப்பிடப்படும் வயது முழுமை பெறுதல், நிறைவு அடைதல்; turn specified age complete. 5. குறிப்பிட்டதில், குறிப்பிடப் படுவதோடு இறுதி நிலை அமைதல்; end in or with something. 6. மூன்றாம் வேற்றுமை அல்லது நான்காம் வேற்றுமை உருபோடு கூடியதான தன்மையில் அமைதல், இயலுதல்; with instrumental or dative case be able to, have the ability to, can. 7. எதிர்மறை வடிவங்களில் உடம்புக்கு ஆற்றல் இருத்தல்; have energy or health; feel fit. 8. நிறைவேறுதல்; to be effected or accomplished. 9. அழிதல்; to be destroyed, to perish. 10. வாழ்நாள் முடிந்து சாதல்; to die. 11. தோன்றுதல்; to appear. 12. இயலுதல்; to be possible, capable. 13. சண்டை மூட்டுதல்; to incite persons to a quarrel. 14. தொடர்புபடுத்துதல்; to make a marriage alliance.

ம. முடிக; க. முடி.

[முட்டு → முட்டி → முடி → முடி-தல்.]

'முடி' என்னுஞ் சொல் ஒரு பொருளின் முடிவான இறுதிப் பகுதியைக் குறித்தலால், ஒரு வினை முடிதலைக் குறிக்கும் வினைச் சொல்லாகவும் அஃது ஆளப்பட்டது (வே.க.).

முடி²-த்தல் muḍi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. முற்றுவித்தல்; to end, terminate. 2. நிறைவேற்றுதல்; to effect, accomplish. 3. அழித்தல்; to destroy. 4. கட்டுதல்; to fasten tie. 5. தலையில் பூவைச் சூட்டிக் கொள்ளுதல்; to decorate with, put on, as flowers. 6. செயலை, நிகழ்ச்சியை நிறைவுக்குக் கொண்டு வருதல், நிறைவு பெறும்-படி செய்தல்; complete or finish a work, one's studies, etc., end one's speech. 7. குறிப்பிட்டவாறு இறுதி நிலை அமைத்தல்; conclude, end. 8. ஒருவரை இல்ல-ராதபடி ஆக்குதல், கொல்லுதல்; bump off some one, put an end to some one.

[முல் → முள் → முண்டு → முண்டி → முடி → முடி-த்தல். முல் = வளைதல், சுற்று-தல். முட்டு → முட்டி → முடி → முடி-த்தல்.]

முடி³-த்தல் muḍi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. முற்றுவித்தல்; to end, terminate. 2. நிறைவேற்றுதல்; to effect, accomplish. 3. அழித்தல்; to destroy. 4. கட்டுதல்; to fasten tie. 5. தலையில் பூவைச் சூட்டிக் கொள்ளுதல்; to decorate with, put on, as flowers. 6. செயலை, நிகழ்ச்சியை நிறைவுக்குக் கொண்டு வருதல், நிறைவு பெறும்-படி செய்தல்; complete or finish a work, one's studies, etc., end one's speech. 7. குறிப்பிட்டவாறு இறுதி நிலை அமைத்தல்; conclude, end. 8. ஒருவரை இல்ல-ராதபடி ஆக்குதல், கொல்லுதல்; bump off some one, put an end to some one.

[முல் → முள் → முண்டு → முண்டி → முடி → முடி-த்தல். முல் = வளைதல், சுற்று-தல். முட்டு → முட்டி → முடி → முடி-த்தல்.]

முடி⁴ muḍi, பெ. (n.) 1. தலை; head. 2. குடுமி; man's hair tuft. 3. பெண்டிர் கொண்டை போடும் வகை ஐந்தனுள் உச்சியில் முடிக்கும் மயிர்க்கட்டு வகை; tuft or coil of hair on the head, one of ai-m-pāl. 4. உடம்பில் குறிப்பாகத் தலையில் வளரும் தொடுவுணர்வு இல்லாத மெல்லிய இழை, தலை மயிர்; head hair. 5. மயிர்; hair. 6. தெய்வத் திருமேனிகட்கும், அரசர்கட்கும் தலையில் அணிவிக்கும், உயர் மணிகளால் ஒப்பனை செய்யப்பட்ட திருமுடி, மணிமுடி; crown. 7. மலை உச்சி; crown, as of a mountain. 8. தேங்காயிற்பாதி; half of a coconut. 9. முடிச்சு; knot, tie. 10. முடிவு; end. 11. நாற்றுமுடி; bundle, as of a paddy seedlings for transplantation. 12. பறவை பிடிக்குங் கண்ணி, சுருக்குக் கண்ணி; noose. 13. துளசி; sacred basil. 14. தேங்காய் குடுமி; tuft of fibre left on the upper part of the coconut.

[முட்டு → முட்டி → முடி. முண்டு → முண்டி → முடி (வே.க.முல்5).]

முடி⁵ muḍi, து.வி. (aux.v.) 1. செய்வித்தல், தீர்த்தல் என்னும்

பொருள் தரும்படியான வினைப்படுத்தும் வினை; verbalizer used in the sense of settle, perform, accomplish, etc. 2. முதன்மை வினையின் செயலை நிறைவுறச் செய்வதாகக் குறிப்பிடும் ஒரு துணை; an auxiliary verb used to indicate that the work, action indicated in the main verb has reached a state of completion.

[முட்டு → முட்டி → முடி.]

முடிச்சவிழ்¹-த்தல் muḍiccaviḷ-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒன்றைத் திருடுதற்கு அதை முடிந்து வைத்துள்ள துணி முடிச்சை அவிழ்த்தல்; to untie money knotted in a cloth, with a view to theft. 2. திருடுதல்; to steal.

[முடிச்சு + அவிழ்-த்தல்.]

முடிச்சவிழ்²-த்தல் muḍiccaviḷ-, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) சிக்கலான ஒன்றைத் தீர்ப்பதற்கு முயலுதல்; to find a solution for a problem.

[முடிச்சு + அவிழ்-த்தல்.]

முடிச்சன் muḍiccan, பெ. (n.) சூழ்ச்சித் திறமுடையான்; scheming fellow.

[முடிச்சு → முடிச்சன்.]

முடிச்சு¹ muḍiccu, பெ. (n.) 1. கட்டு; tie. 2. மயிர்முடி; tuft of hair. 3. கணு; knot in wood. 4. மகளிர் காதணி வகை; an ear-ring worn by women. 5. கண்டறிந்து தீர்த்தற்கரிய தந்திரம்; deep scheme, cunning plan, stratagem.

[முடி → முடிச்சு = அவிழ்வோ பிரித்து வாரவோ முடியாதபடி ஒன்றோடு ஒன்றைச் சேர்த்து அல்லது ஒன்றைச் சுற்றிப் போடப் பட்டிருப்பது.]

முடிச்சு² muḍiccu, பெ. (n.) 1. மூட்டை என்பதோடு இணைந்து வரும் சொல்; a word which occurs in combination with mūṭṭai. 2. சிறு மூட்டை; small bundle.

[முடி → முடிச்சு.]

முடிச்சுப்போடு-தல் muḍiccu-p-pōḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சண்டை மூட்டுதல்; to incite persons to a quarrel. 2. தொடர்புபடுத்துதல்; to connect the two various matters. 3. திருமணம் செய்து வைத்தல்; to make a marriage alliance.

[முடிச்சு + போடு-தல்.]

முடித்துக்கொடு-த்தல் muḍittu-k-koḍu-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) நிறைவேற்றித் தருதல்; to accomplish, complete, as a piece of business.

[முடித்து + கொடு-த்தல்.]

முடிதீட்டு-தல் muḍi-tiṭṭu-, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) தலை, காலில்படும்படி வணங்குதல்; to prostrate, as touching with one's head another's feet.

[முடி + தீட்டு - தல் . காலில் விழுந்து வணங்குதல்.]

முடிப்பு muḍippu, பெ. (n.) 1. முடிபோடுகை; tying, fastening. 2. முடிச்சு; tie, knot. 3. கட்டு; bundle. 4. தலையில் அணியும் பொருள்; that which is worn on the head. 5. இருசாற்பணம்; remittance as qist into the treasury. 6. சொத்து; money, wealth. 7. மொத்தத் தொகை; total amount. 8. தீர்ப்பு; decision. 9. பணம் நகை முதலியவற்றைத் தொகுத்து, துணி போன்றவற்றில் கட்டி வைப்பது; money, pieces of jewellery wrapped in a cloth or tied up. 10. முடிவு; end, result.

[முடி → முடிப்பு]

முடிப்புக்கட்டு¹-தல் muḍippu-k-kaṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) முடிவு செய்தல்; to conclude.

[முடிப்பு + கட்டு-தல்.]

முடிப்புக்கட்டு²-தல் muḍippu-k-kaṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பணமுடிப்புச் சேர்த்து வைத்தல்; to set apart, as a provision for a future expenditure.

[முடிப்பு + கட்டு-தல்.]

முடிபோடு¹-தல் muḍi-pōḍu-, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒன்றோடொன்று மாட்டிப் புணைத்தல்; to tie into a knot.

[முடி + போடு-தல்.]

முடிபோடு²-தல் muḍi-pōḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கணவனும் மனைவியுமாதற்கு நெறி(விதி)யமைத்தல்; to be pre-destined or ordained to be married to each other. 2. சண்டை மூட்டுதல்; to incite persons to a quarrel.

[முடி + போடு-தல்.]

முடிமயிர் muḍi-mayir, பெ. (n.) 1. சேர்த்து முடித்த தலை மயிர்; lock of hair. 2. மகளிர் தலைமயிரோடு சேர்த்து முடித்துக் கொள்ளும் கட்டுமயிர்; switch.

மறுவ. இடிமயிர்

[முடி + மயிர்.]

முடிமன்னன் muḍi-mannaṅ, பெ. (n.) மணிமுடி சூடிய மன்னன்; crowned monarch.

[முடி + மன்னன்.]

முடியரசு muḍi-y-araṣu, பெ. (n.) அரசரால் அல்லது அரசியால் நடத்தப்படும் ஆட்சி; monarchy.

மறுவ. முடியாட்சி

[முடி + அரசு. முடிசூடி நாட்டை ஆளுவது.]

முடியாட்சி muḍi-y-āṭci, பெ. (n.) முடிசூடி ஆட்சி புரிகை; monarchy.

மறுவ. முடியரசு.

[முடி + ஆட்சி. முடி சூடி ஆளும் ஆட்சி.]

முடியிறக்கு¹-தல் muḍi-y-irakku-, 5 செ. கு.வி. (v.i.) நேர்ச்சிக் கடனாக தெய்வங்களுக்கு வேண்டிக்கொண்டு மயிர் மழித்தல்; to shave the hair of the head in fulfilment of a vow.

[முடி + இறக்கு-தல்.]

முடியயர்-தல் muḍi-y-uyar-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) ஆட்சிச் செழிப்புடன் இருத்தல்; to grow prosperous as a king.

[முடி + உயர்-தல்.]

முடியலகு muḍi-y-ulagu, பெ. (n.) மேலுலகம்; Heaven, celestial world, as the highest world.

[முடி + உலகு.]

முடியெடு-த்தல் muḍi-y-eḍu-, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) தலை யெடுத்தோங்குதல்; to become, prominent.

[முடி + எடு-த்தல்.]

முடிவு muḍivu, பெ. (n.) 1. தொடங்கியதற்கு இறுதி; end of something. 2. போட்டிகள், தேர்வுகள் முதலியவை எவ்வாறு முடிந்தது என்பது பற்றிய விளத்தம்; result of a competition, examination, etc. 3. இறுதி; that which is final. 4. சட்டப்படியான தீர்ப்பு; அறிவான தீர்மானம்; verdict, decision. 5. பயன்; issue, result. 6. தீர்மானம்; conclusion, decision. 7. முடிவான உட்காள்; resoluteness. 8. இசைப் பாகுபாட்டினுள் ஒன்று; a kind of note in music. 9. இறப்பு; death. 10. எல்லை; limit. 11. பண் (இராகம்) முடிவில் அமையும் இசைச் சுரம்; tonic at the conclusion of a piece.

[முடி → முடிவு.]

முடிவுகட்டு-தல் muḍivu-kaṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒன்றைக் குறித்து முடிவு எடுத்தல், தீர்மானித்தல்; take a decision, decide on something, finalize. 2. தொல்லை விளைவிக்கும் ஒன்று தொடர முடியாத இறுதி நிலையை அடையச் செய்தல்; put an end to something. 3. எண்ணித்துணிதல்; to come to a conclusion.

[முடிவு + கட்டு-தல்.]

முடிவுபோ-தல் muḍivu-pō-, 8 செ.கு.வி. (v.i.) நிறவேறுதல்; to be accomplished, fulfilled.

[முடிவு + போ-தல்.]

முடிவுபோக்கு-தல் muḍivu-pōkku-, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) நிறைவேற்றுதல்; to accomplish, fulfil.

[முடிவு + போக்கு-தல்.]

முடிவுரை muḍivurai, பெ. (n.) 1. முடித்து வைக்கும் முறையில் பேசும் பேச்சு அல்லது எழுதும் எழுத்து; concluding speech or remark. 2. நூலிறுதியில் அமையும் கட்டுரை; epilogue, concluding section of a work.

[முடிவு + உரை.]

முடுக்கம் muḍukkam, பெ. (n.) 1. விலையேற்றம்; high price, dearness. 2. இறுகல்; tightness.

[முடுக்கு → முடுக்கம்.]

முடுக்கர் muḍukkar, பெ. (n.) 1. குறுந்தெரு; short street. 2. அருவழி; pathway difficult to pass. 3. தெருச்சந்து; lane. 4. மலைக்குகை; mountain cavern. 5. நீர்க் குத்தான இடம்; place where water presses against a bank and erodes. 6. இடைவெளி; interstice, interspace.

[முடுக்கு → முடுக்கர் = குறுந்தெரு. (வே.க.)]

முடுக்கன் muḍukkan, பெ. (n.) வலியோன்; strong man.

[மிடுக்கு → முடுக்கு → முடுக்கன்.]

முடுக்கிவிடு-தல் muḍukki-vidu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) தீவிரமாக அல்லது வேகமாகச் செயல்படும்படி இயக்குதல்; to gear up, step up, accelerate.

[முடுக்கி + விடு-தல்.]

முடுக்கு¹-தல் muḍukku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பாவை, பொறிகள் முதலியவற்றை இயங்குவதற்காகத் திருகுதல்; to set in motion, wind. 2. மாடு முதலியவற்றை விரட்டி ஓட்டுதல்; to drive away. 3. திருகாணி முதலியவற்றை உட்செலுத்துதல்; to screw something. 4. விரைவு படுத்துதல்; to urge, bring pressure on. 5. விரைவாகச் செலுத்துதல்; to drive, cause to run, as a horse; to set in motion, as a potter's wheel. 6. விரைந்து கடித்தல்; to bite off hurriedly. 7. உழுதல்; to plough. 8. தூண்டி விடுதல்; to induce, urge on.

க. முடுக்கு.

[முள் = முற்படு, விரை. முள் → முடு → முடுகு → முடுக்கு → முடுக்கு-தல் (ச.வி.42).]

முடுக்கு²-தல் muḍukku-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உணர்ச்சி மிகுதல்; to feel urgently, as the call of nature. 2. மிகுதியாதல்; to increase, as in price. 3. விரைதல்; to hasten.

முடுக்கு³ muḍukku, பெ. (n.) 1. விரைவுப் படுத்துகை; urging, pressing hard. 2. மூலை; corner. 3. கோணல் தெரு; narrow, winding street. 4. மிகுதி; increase, dear-

ness, as of price.

க. முடுக்கு.

[முள் = விரை. முள் → முடு → முடுகு → முடுக்கு (ச.வி.42).]

முடுக்கு⁴ muḍukku, பெ. (n.) 1. வலிமை; strength, power. 2. அகந்தை; pride, arrogance, stiffness of manners.

முடுக்குச்சந்து muḍukku-c-candu, பெ. (n.) சிறு சந்து; alley, narrow lane.

[முல் → முள் → முண் → முண → முணுக்கு → முடுக்கு + சந்து.]

முடுக muḍuga, கு.வி.எ. (adv.) 1. விரைவாய்; swiftly, quickly. 2. கிட்ட; near.

முடுகல் muḍugal, பெ. (n.) 1. விரைவு; quickness. 2. வலிமை; strength.

[முடுகு → முடுகல்.]

முடுகு¹-தல் muḍugu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விரைந்து செல்லுதல்; to hasten, to be in haste, to move quickly. 2. நெருங்கி வருதல்; to become urgent; to come to a head; to throng and surge. 3. வலிமையாதல்; to be strong.

தெ., க. மிடுகு; ம. முடுகு.

[முடுக்கு → முடுகு → முடுகு-தல்.]

முடுகு²-தல் muḍugu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) எதிர்தல்; to meet; to advance against.

[முடுகு¹-தல் → முடுகு²-தல்.]

முடுகு³ muḍugu, பெ. (n.) 1. முடுகிச் செல்லும் ஓசை வகை; a rapid movement in verse. 2. நாற்றம்; bad odour, stench. 3. அரக்காற் செய்யப்பட்ட கங்கணம்; bracelet made of lac. 4. அரக்குவளை செய்யுங் கட்டளை; mould in which lac bracelets are made. 5. மோதிர வகை; a kind of ring.

[முடுக்கு → முடுகு.]

முடுவல் muḍuval, பெ. (n.) 1. நாய்; dog. 2. பெண்நாய்; bitch. 3. செந்நாய்; a brown - coloured dog.

[முடுகு → முடுவல் = விரைவாக ஓடும் இயல்புள்ள நாய்.]

முடை¹-தல் muḍai-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) பாய், கூடை முதலியவை பின்னுதல்; to plait a basket; weave a mat.

[மிடை → முடை → முடை-தல்.]

முடை²-தல் muḍai-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) மெலிதல்; to become lean.

[மிடை → முடை → முடை-தல்.]

முடை³ muḍai, பெ. (n.) 1. புலால்; flesh. 2. கெட்ட மணம்;

stench, offensive odour. 3. புளித்த மோர் முதலிய வற்றின் வீச்சம்; smell of sour buttermilk or curds. 4. தவிடு; bran.

முடை⁴ muḍai, பெ. (n.) 1. நெருக்கடி, தட்டுப்பாடு; financial straits, constraint, shortage, squeeze. 2. பற்றாக்குறை; need not enough scarcity.

முடை⁵ muḍai, பெ. (n.) 1. குடையோலை; olal basket. 2. ஓலைக்குடை; umbrella of palm leaves.

[மிடை→முடை.]

முண்டகம்¹ muṇḍagam, பெ. (n.) 1. முள்; thorn. 2. முள்ளுடைத்தாறு; thorn bush. 3. தாழை; fragrant screw - pine. 4. தாமரை; lotus. 5. நீர்முள்ளி; water - thorn. 6. சுழிமுள்ளி; Indian night-shade. 7. கருக்கு வாய்ச்சி; jagged jujube. 8. பதநீர்; sweet toddy. 9. கள்; toddy. 10. கருப்புக் கட்டி; jaggery from palmyra. 11. தேன்; honey of flowers.

[முள் + அகம்.]

முண்டகம்² muṇḍagam, பெ. (n.) 1. நெற்றி; forehead. 2. தலை; head. 3. நூற்றெட்டு உபநிடதங்களுள் ஒன்று; an Upanisad one of 108. 4. வாழை; plantain.

முண்டகம்³ muṇḍagam, பெ. (n.) கடல்; sea.

முண்டகன் muṇḍagan, பெ. (n.) தாமரையில் பிறந்ததாகக் கருதப்படும் நான்முகன்; Brahma, as lotus born.

[முண்டகம் → முண்டகன்.]

முண்டம்¹ muṇḍam, பெ. (n.) 1. தலை; head. 2. நெற்றி; forehead. 3. மழித்த தலை; clean shaven head. 4. வழக்கைத் தலை; bald head. 5. மண்டையோடு (கபாலம்); skull. 6. உடற்குறை; headless trunk. 7. உறுப்புக் குறை; limbless body. 8. நிரம்பாக் கருப்பிண்டம்; undeveloped foetus. 9. மயிரில்லாத தலைபோல் ஆடையில்லா அம்மண உடம்பு; naked body. 10. அறிவில்லாதவன்; useless person, block head.

[முள் → முண் → முண்டு → முண்டம்.]

முண்டம்² muṇḍam, பெ. (n.) 1. திரட்சி; sphere, globe. 2. இரும்புக்கிட்டம்; iron dross. 3. குற்றி; stump, stake. 4. உபநிடதங்கள் 108ல் ஒன்று; an upanisad. 5. சந்தனம் நீறு முதலியவற்றால் நெற்றியில் இடும் குறி; caste mark on the forehead. 6. பிட்டு; a preparation of rice flour cooked in steam. 7. மரத்துண்டு; piece, as of timber. 8. கட்டி; mass. 9. கணுக்காற் பொருத்து; ankle.

[முள் → முண் → முண்டு → முண்டம்.]

முண்டி¹-த்தல் muṇḍi-, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.)

மொட்டையாய் மழித்தல்; to shave the head completely.

[முண்டு → முண்டி → முண்டி-த்தல்.]

முண்டி² muṇḍi, பெ. (n.) 1. மழித்த தலையினன்; person with a clean - shaven head. 2. மஞ்சிகள் (நாவிதன்); barber. 3. நெற்றியில் மதக்குறி அணிந்தவன்; one who wears a religious mark on his forehead.

[முண்டு → முண்டி.]

முண்டி³ muṇḍi, பெ. (n.) வளைவு; crookedness, bend.

[முள் → முண்டு → முண்டி (சு.வி.44).]

முண்டு¹-தல் muṇḍu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முரண்டு பண்ணுதல்; to be unruly, refractory; to act saucily. 2. முனைந்து நிற்பல்; to attack vehemently. 3. சண்டை செய்யும் முனைப்போடு இருத்தல்; be aggressive.

[முள் → முண்டு → முண்டுதல் = முற்படுதல், முட்டுதல், தாக்குதல், துளைத்தல் (சு.வி.42).]

முண்டு² muṇḍu, பெ. (n.) 1. முருட்டுத் தன்மை; petulance, obstinacy. 2. முனைந்து செய்யும் எதிர்ப்பு; vehement attack. 3. மடமை; stupidity. 4. மரம் முதலியவற்றின் கணு; knot, as in a tree. 5. திரட்சி; bulging or protuberance. 6. உருண்ட கட்டை; short log; wooden prop. 7. உடற்சந்து; joint of the body. 8. திமில்; hump.

க. மொண்டு.

முண்டு³ muṇḍu, பெ. (n.) சிறுவேட்டி; short-sized cloth.

க., ம. முண்டு.

முண்டுகொடு-த்தல் muṇḍu-kodu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) முட்டு கொடுத்தல்; give a support or prop.

[முண்டு + கொடு-த்தல்.]

முண்டை¹ muṇḍai, பெ. (n.) முட்டை; egg.

[முண்டு → முண்டை.]

முண்டை² muṇḍai, பெ. (n.) கண்ணின் கருவிழி; apple of the eye.

[மிண்டை → முண்டை.]

முண்டை³ muṇḍai, பெ. (n.) தலைமழித்த கைம்பெண்; widow, as having a shaven head.

[முண்டன் → முண்டை (பெ.பா.)]

முணக்கு-தல் muṇaku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) உள் வளைத்தல்; to contract, withdraw, bend.

[முணங்கு → முணக்கு → முணக்கு-தல்.]

முணங்கு¹-தல் muṇaṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உள் வளை-

தல், உள்ளடங்குதல்; to be contracted, with drawn, bent. 2. அடங்குதல்; to be subject to. 3. தெளிவற்ற வகையில் மெல்லிய குரலில் பேசுதல், குரலையடக்கிப் பேசுதல்; to speak in a suppressed tone, mutter in a low tone, murmur.

[முல் → முள் → முண் → முண → (முணவு → முணகு →) முணங்கு → முணங்கு-தல் (வே.க.)]

முணங்கு² muṇaṅgu, பெ. (n.) 1. அடக்கம்; withdrawing, contracting, bending. 2. சோம்பல் முறிப்பு; shaking off drowsiness or laziness by stretching one's limbs. 3. சோம்பலால் ஏற்படும் உடம்பு வளைவு, முடக்கம், சோம்பு; idleness.

[முல் → முள் → முண் → முண → (முணவு → முணகு →) முணங்கு (வே.க.)]

முணுமுணு-தல் muṇumuṇu-, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. வெறுப்பு, நிறைவின்மை (அதிருப்தி) முதலியவற்றை வெளிப்படுத்தும் வகையில் தாழ்ந்த குரலில் பேசுதல்; grumble, mutter, talk in whispers. 2. வாய்க்குள்ளாகப் பேசுதல்; recite mantras, prayers softly.

[முல் → முள் → முண் → முண → முணு → முணுமுணு → முணுமுணு-தல் (வே.க.1:3)]

முணவல் muṇaval, பெ. (n.) சினம்; anger.

[முணவு → முணவல்]

முணவு-தல் muṇavu-, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. வெறுத்தல்; to dislike, feel aversion to. 2. சினத்தல்; to be angry.

[முள் → முண் → முண → முணவு → முணவு-தல்]

முணை¹-தல் muṇai-, 2 செ. குன்றாவி. (v.t.) வெறுத்தல்; to dislike, feel aversion to.

[முண் → முண → முணை → முணை-தல்]

முணை² muṇai, பெ. (n.) 1. வெறுப்பு; aversion. 2. மிகுதி; abundance.

முத்தம்¹ muttam, பெ. (n.) 1. உதடு; lip. 2. அன்பிற்கு கறிகுறியாக ஒருவகை யொலி யுண்டாக உதடுகளால் தொடுகை; kiss. 3. மருதநிலம்; agricultural tract.

[முல் ∅ முது → முத்து → முத்தம். 'அம்' பெருமைப் பொருட் பின்னொட்டு.]

முத்தம்² muttam, பெ. (n.) 1. முத்து; pearl. 2. பேரா மணக்குக் கொட்டை; castor bean. 3. பச்சைக்

கல்லின் குணங்களொன்று; a superior quality of emerald.

வ. முத்த.

[முத்து → முத்தம். முத்து + அம் - முத்தம். 'அம்' பெருமைப் பொருட் பின்னொட்டு. ஒ.நோ. விளக்கு → விளக்கம்]

முத்தமிடு-தல் muttam-iḍu-, 18 செ. குன்றாவி. (v.t.) அன்பிற்கறிகுறியாக ஒருவகை யொலி யுண்டாக உதடுகளாற் பயிறல்; to kiss.

[முத்தம் + இடு-தல்.]

முத்தமிழ் muttamil, பெ. (n.) இயல், இசை, நாடகம் என்னும் மூவகையான தமிழ்; the three kinds of literature in Tamil viz., iyal, iṣai, nāḍagam.

[மூன்று + தமிழ்.]

முத்தமிழ்முனிவன் muttamil-muṇivan, பெ. (n.) அகத்தியன்; Agastya as the exponent of muttamil.

[முத்தமிழ் + முனிவன்]

முத்தரை muttarai, பெ. (n.) அரையிலணியும் முத்துவடம்; waist band made of pearls.

[முத்து + அரை.]

முத்தன்¹ muttan, பெ. (n.) 1. முத்தி பெற்றவன்; one who has attained salvation, Jivan-mukta. 2. இயல்பாகவே தளைகளிலிருந்து (பாசங்களில் இருந்து) நீங்கிய சிவன்; Siva, as being by nature free from bonds. 3. திருமால்; Viṣṇu. 4. வைரவன்; Bhairava. 5. அருகன்; Arhat. 6. புத்தன்; the Buddha.

[முத்தி → முத்தன்.]

முத்தன்² muttan, பெ. (n.) 1. அன்பன்; one who gives pleasure, as a child. 2. மூடன்; fool.

முத்தாய்ப்பு muttāyppu, பெ. (n.) தொடர்ந்து நிகழ்ந்த வற்றில் சிறப்பான, கச்சிதமான முடிவு; effective or precise end.

[முத்து + ஆய்ப்பு.]

முத்தாரம் muttāram, பெ. (n.) முத்து மாலை; garland of pearls.

[முத்து + ஆரம். ஆரம் = மாலை.]

முத்தி¹ mutti, பெ. (n.) முத்தம்; kiss.

[முல் → முது → முத்து → முத்தி.]

முத்தி² mutti, பெ. (n.) 1. விடுபடுகை; release. 2. துறக்கம் (மோட்சம்); final beatitude or emancipation, release of the soul from metempsychosis. 3. 'பதமுத்தி பரமுத்தி

யென்ற இருவகை முத்திரை; stage in salvation, of two kinds, viz. padamutti, paramutti.

முத்தி³ mutti, பெ. (n.) திசை; direction.

முத்தி⁴ mutti, பெ. (n.) 1. திருமகள்; Laksmi. 2. தேமல்; yellow spreading spots on the breasts of women.

முத்திநெறி mutti-neri, பெ. (n.) துறக்கநெறி; way to final beatitude.

[முத்தி + நெறி.]

முத்திப்பேறு mutti-p-pēru, பெ. (n.) துறக்க வாழ்வு (மோட்ச வாழ்வு); attainment of final beatitude.

மறுவ. வீடுபேறு.

[முத்தி + பேறு.]

முத்திரி¹-த்தல் muttiri-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) முத்திரை யிடுதல்; to seal.

[முகம் + திரம்-முகத்திரம் → முகத்திரி. முத்திரி.]

முத்திரி² muttiri, பெ. (n.) 1. உள் துளை அமைந்த காதணி வகை; a kind of ear ornament, in the form of a hollow cylinder. 2. அடையாளம்; sign, seal.

[முகம் + திரம்-முகத்திரம் → முகத்திரி → முத்திரி.]

முத்திரை muttirai, பெ. (n.) 1. அரசு, அமைப்பு முதலிய வற்றின் சின்னம், ஒரு அலுவலகத்தை அல்லது அதிகாரியை முதன்மைப்படுத்தும் குறியீடு; seal, emblem. 2. நேரி (வாக்கு)ச் சீட்டு முதலியவற்றில் குறிப்பிட்ட வடிவத்தில் பதிக்கும் குறியீடு; mark that is to be placed on a ballot paper, etc. 3. அஞ்சல் தலை; postage stamp. 4. கடிதங்களின்மேல் ஒட்டப் பட்டுள்ள அஞ்சல் தலையைச் சரிபார்த்து அதன் மீதும் கடிதங்களைப் பிரித்துக் கொடுக்கும்பேராது கடிதங்களின் மேலும் அஞ்சலகங்களில் இடப்படும் நாளிட்ட சிறு அச்சு; a small date seal print laid in post offices, at that time of taken to verify the postal stamp and at the time of deliveries. 5. உறை முதலியவை பிரிக்கப்படாமல் இருப்பதற்கான அரசுக்குப் பதிவு; wax seal. 6. ஒருவரின் நடத்தை, தனித்தன்மை முதலியவற்றைத் தெரிவிக்கக் கூடிய அடையாளம்; mark or stamp, brand. 7. ஒரு கருத்தைக் குறிப்பாகத் தெரிவிக்கும் கை அச்சு; stylized sign made with hands expressive of one's thoughts, feelings, etc. 8. அடையாளம்; impress, mark. 9. இலச்சினை; seal signet. 10. போர் வீரன் அல்லது அவனது ஏவலர்க்குரிய அடையாள வில்லை; badge of a soldier or peon. 11. பதிகம் சிற்றிலக்கியம் முதலியவற்றின் இறுதியில் வரும் ஆக்கியோன் பெயர்ப்பதிவு; composer's name introduced at the end of a song or poem, as his

mark. 12. காதிலணியும் குண்டல வகை; ear ornament. 13. பூசை செய்யும் போது காட்டும் கையடையாளம்; hand-pose in worship. 14. கையாற் காட்டும் நாட்டியக் குறி; hand-pose. 15. வங்கியம், வாசிக்கும் போது தொழிற்படாத துளை; the hole in a flute or pipe which is not fingered while playing.

[முகம் + திரம். முகத்திரம் (முத்திரம்) → முத்திரை. ஒ.நோ. மாத்திரம் → மாத்திரை. வடவர் முத்ர (மகிழ்ச்சியான) என்னுஞ் சொல்லை மூலமாகக் காட்டுவர் (வ.மொ.வ.72).]

முத்தீ muttī, பெ. (n.) 1. இல்லறத்தீ, தெய்வத்தீ, தென்புலத்தீ, (காருகபத்தியம், ஆகவனீயம், தட்சிணாக்किனி) என்ற மூவகைத் தீ; the three sacrificial fires, viz., kārugaṭṭiyam, ākavaṇīyam, daṭṭiṇāṭṭikini. 2. வயிற்றுத்தீ, காமத்தீ, சினத் தீயென்னும் மூவகைத் தீ; the three-fold fires of the body, viz. vayirru-t-tī, kāma-t-tī, śiṇa-t-tī. 3. ஆயுர்வேதத்தீ; fire used in preparing medicines, of three kinds of degrees.

[மூன்று + தீ.]

முத்து¹-தல் muttu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சேர்தல்; to unite, join. 2. முத்தமிடுதல்; to kiss.

[மூல் (பொருந்துதல்) → முது → முத்து → முத்து-தல்.]

முத்து² muttu, பெ. (n.) 1. சிப்பியில் இருந்து எடுக்கப்படும் விலை மதிப்பு உடைய உருண்டை வடிவ வெந்நிறப் பொருள்; pearl. 2. சில வகை மரங்களின் செடிகளின் மேல்தோல் நீக்கப்பட்ட கொட்டை; seeds of certain trees without outer skin. 3. வெண்மணி போன்ற கண்ணீர்த்துளி; pearl like tears. 4. ஆமணக்கு வித்து; castor bean. 5. வெண்முத்துப் போன்ற அம்மை நோய்க் கொப்புளம்; pock of small pox, pustule. 6. ஆமணக்கு விதை போன்ற நெய்யுள்ள விதை; oil seed, as rape, castor, etc. 7. கிளிஞ்சில் முத்துப் போன்ற மாதுளையின் விதை; succulent seed of pomegranate. 8. வெண்முத்துப் போன்ற வெள்ளரிசி; rice. 9. 7/8 பணவெடை கொண்டதோர் பொன்னிறை; a gold smith's weight = 7/8 paṇa-v-eḍai. 10. ஆட்டக் காய்கள்; seeds, shells, etc. used in games. 11. சங்கு முதலியவற்றின் முட்டை; the egg of a conch. 12. பருப்பு; dhal, pulp. 13. சிப்பிமுத்து; oyster pearl. 14. பெண் காமக்களை; the semen of a female. 15. 120 வகையான இயற்கைப் பொருட்களில் இதுவும் ஒன்று; one of the 120 kinds of natural substances. 16. மேலானது; that which is excellent or praise worthy.

ம., தெ., க. முத்து; து. முத்த; பிரா. முத்தா.

[முள் → முட்டு → முத்து (வ.மொ.வ.)]

முத்து³ muttu, பெ. (n.) 1. அழகு; beauty. 2. மகிழ்ச்சி; joy,

happiness. 3. அன்பு; love, endearment.

முத்து⁴ muttu, பெ. (n.) முத்தம்; kiss.

முத்துக்குளி-த்தல் muttu-k-kulī-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) முத்துச்சிப்பி எடுப்பதற்காகக் கடலுள் மூழ்குதல்; to dive for pearl-oysters.

[முத்து + குளி-த்தல்.]

முத்துக்குறி muttu-k-kurī, பெ. (n.) கையிலுள்ள முத்துக்களைக் கணக்கிட்டுப் பலன் சொல்லுங் குறி; divination by means of a handful of pearls.

[முத்து + குறி.]

முத்துச்சிப்பி muttu-c-cippi, பெ. (n.) 1. முத்துள்ள ஓட்டி-னையுடைய நீர்வாழ் உயிரி; pearl-oyster. 2. முத்துத் தங்கிய சிப்பியோடு; mother of pearl.

[முத்து + சிப்பி.]

முத்துப்போட்டுப்பார்-த்தல் muttu-p-pōṭṭu-p-pār-, 4 செ.குன்றாவி. (v.i.) கணிய வகையுள் ஒன்று; a kind of astrology.

[முத்து + போட்டு + பார்-த்தல்.]

முத்துமணல் muttu-maṇal, பெ. (n.) மணல் போன்ற சிறிய முத்து; small pearl resembling a grain of sand.

[முத்து + மணல்.]

முத்துமழை muttu-maḷai, பெ. (n.) பருவ மழை; seasonal rain.

[முத்து + மழை.]

முத்துரதம் muttu-radam, பெ. (n.) கோயிலைச் சுற்றி இழுக்கும் சிறுதேர்; small car, chariot.

[முத்து + Skt. ரதம்.]

முத்துருவி mutturuvi, பெ. (n.) மகளிர் காதணி வகை; an ear-ornament for women.

முத்துவடம் muttu-vaḍam, பெ. (n.) ஒரு புடவை வகை; a kind of saree.

[முத்து + வடம். வடம் = சரம்.]

முத்துவண்ணம் muttu-vannaṁ, பெ. (n.) வெண்ணிறம்; pearl - like colour, as of teeth.

[முத்து + வண்ணம்.]

முத்துளம் muttuḷam, பெ. (n.) மூங்கில்; bamboo.

[முத்து + உள் - முத்துள் → முத்துளம்.]

முத்தெயில் mutteyil, பெ. (n.) பழமையான மதில்; ancient fortress.

[முதுமை + எயில்.]

முத்தை¹ muttai, பெ. (n.) முன்னிடம்; front.

[முந்தை → முத்தை.]

முத்தை² muttai, பெ. (n.) 1. திரட்சி; lump, large mass. 2. சோற்றுருண்டை; boiled rice gathered into a ball.

தெ. முத்த.

[முத்து → முத்தை (வே.க.)]

முத்தொழில் mu-t-toḷil, பெ. (n.) கடவுளின் மூவகைச் செயல்களான படைப்பு, காப்பு, அழிப்பு; the triple functions of God -head viz. paḍaippu, kāppu, aliippu.

[மூன்று + தொழில்.]

முத்தொழிலர் mu-t-toḷilar, பெ. (n.) 1. கடை மகனாகக் கருதப்பட்டிருந்தவர்; last class of the man group. 2. உழவு வாணிகம் ஆநிரை காத்தலாகிய மூன்று தொழில்கள் உடையவரான வணிகர்; Vaiśyas, as engaged in three pursuits, viz. agriculture, trade, herding cattle.

[மூன்று + தொழிலர்.]

முதல்¹ mudal, பெ. (n.) 1. தொடக்கம்; beginning. 2. இடம் முதலியவற்றில் முதலாயிருப்பு; first, as in rank, place, etc. 3. கரணியம்; cause. 4. மூலக் கரணியனான கடவுள்; god, as the first cause. 5. முதலாவான்; one who is first or oldest. 6. தலைமை, வரிசை, மேன்மை, உயர்வு அல்லது ஏற்றம்; best, that which is superior. 7. அடைகொளி (விசேடியம்) (சைவப்.); that which is qualified. 8. பொன்னும் பொருளும் நிலமு-மாகிய மூலவைப்பு, முதலீட்டுத் தொகை; principal, fund, capital, money yielding interest. 9. வேர்; root. 10. கிழங்கு; tuber. 11. அடிப்பாகம்; base, foot, bottom or lowest part of anything. 12. அடிமரம்; stump; lowest part of stem. 13. இடம்; place. 14. பிண்டப் பொருள்; whole, integral thing. 15. செலவுக்காகச் சேமிக்கும் பொருள்; stock, store. 16. இசைப்பாட்டு வகையுள் ஒன்று; a variety of tune. 17. சொத்தின் கொள்முதல் விலை; cost price.

[முன் → முந்து → முந்தல் → முதல் = முதன்மை, முதலி, முதலாளி (சு.வி.28). முந்து → முது → முதல் (வே.க.முல்.2).]

முதல்² mudal, இடை. (prep.) 1. ஏழாம் வேற்றுமையுருபு; termination of the locative case. 2. ஐந்தாம் வேற்றுமையுருபு; termination of the ablative case, meaning 'from henceforth'

க. முதல்

முதல்³ mudal, பெ. (n.) ஆவணம்; document.

முதல்⁴ mudal, கு.பெ.எ. (adj.) முதலான; beginning with.

முதல்⁵ mudal, கு.வி.எ. (adv.) முதலில்; first.

முதல்⁶ mudal, பெ. (n.) உடம்பு; body.

[முழு → (முது) → முதல் = உடம்பு.]

முதல்செலவு mudal-šelavu, பெ. (n.) வரவு செலவு; income and expenditure.

[முதல் + செலவு.]

முதல்தகவலறிக்கை mudal-tagaval-aṛikkai, பெ. (n.) காவல் நிலையத்தில் முதன்முதலில் பெறப்பட்ட குற்ற நிகழ்வைப் பற்றிய விளத்தங்கள் அடங்கிய பதிவு அல்லது குறிப்பு; information of an offence first received and recorded by the police, abbreviated to F.I.R.

[முதல் + தகவல் + அறிக்கை. Arab.dakhal > த. தகவல்]

முதல்நிலை mudal-nilai, பெ. (n.) ஒரு சொல்லின் முதலில் நிற்கும் எழுத்துகள்; a letters stand first in a word.

[முதல் + நிலை]

முதல்நூல் mudal-nūl, பெ. (n.) 1. தொடக்கப் பாடநூல்; primer. 2. முதலூல் பார்க்க; see mudanūl.

[முதல் + நூல்.]

முதல்வர் mudalvar, பெ. (n.) 1. முதலாயினார் persons begining with. 2. வானவர்; celestials. 3. மாநிலத்தின் முதலமைச்சர்; chief minister. 4. பள்ளி, கல்லூரி ஆகியவற்றின் தலைவர்; principal.

[முதல் → முதல்வர்.]

முதல்வன் mudalvan, பெ. (n.) 1. தலைவன்; one who is first, chief, head. 2. எல்லாப் பொருட்கும் மூலமான இறைவன்; god, as the First Cause. 3. அரசன்; king. 4. தந்தை; father.

[முதல் → முதல்வன்.]

முதல்வன்சேய் mudalvan-šēy, பெ. (n.) முருகன்; god Murugaṇ.

[முதல்வன் + சேய்.]

முதல்வி mudalvi, பெ. (n.) தலைவி; lady of first rank; mistress.

[முதல்வன் → முதல்வி.]

முதல்வேதம் mudal-vēdam, பெ. (n.) முதல் மறையாகிய இருக்கு; Rig Vēda, as the first Vēda.

[முதல் + Skt.வேதம்.]

முதல்வேர் mudal-vēr, பெ. (n.) அடி வேர்; tap root.

[முதல் + வேர்.]

முதலடி mudal-aḍi, பெ. (n.) 1. தொடக்கம்; beginning. 2. ஆண்டின் முதல் விளைச்சல் (தஞ்சை.); first corp. of the year.

[முதல் + அடி.]

முதலாளி mudalāḷi, பெ. (n.) 1. ஆட்களை வேலைக்கு அமர்த்திச் சொந்தத் தொழிலோ வணிகமோ செய்பவர்; one who invests in and runs a business, industry, etc; proprietor; owner. 2. மூலவைப்புள்ளவன்; capitalist. 3. தொழிற்சாலை அல்லது வணிகநிலைய உரிமையாளர், சொந்தக்காரர்; proprietor. 4. பெரு நிலக்கிழார்; land lord. 5. தலைவன்; chief, president, responsible person.

[முதல் + ஆளி. ஆள் → ஆளி.]

முதலாளித்துவம் mudalāḷittuvam, பெ. (n.) நாட்டின் பொருளியலை அளவிடும் உருவாக்கப் பொருள்கள் பெருமளவில் தனியார் உடைமைகளாக இருக்கும் அமைப்பு; capitalism.

[முதலாளி → முதலாளித்துவம்.]

முதலான mudal-āṇa, கு.வி.எ. (adj.) தொடக்கமாக உடைய; beginning with.

[முதல் → முதலான.]

முதலி mudali, பெ. (n.) 1. தலைவன்; head, chief. 2. பெரியோன்; saint, religious teacher.

க. மொதலிக

[முதல் → முதலி.]

முதலியோர் mudaliyōr, கு.வி.எ. (adv.) முதலிய பிறர்; and such other.

[முதல் → முதலியோர்.]

முதலில் mudalil, வி.அ. (adv.) ஆரம்பிப்பதற்கு முன், தொடக்கமாக; at first, first of all; to begin with.

[முதல் → முதலில்.]

முதலீடு mudal-īḍu, பெ. (n.) 1. முதலிலிடுகை; placing first. 2. முதலிலிட்ட பொருள்; that which is placed first. 3. முதலில் செலுத்துந் தொகை; the first instalment. 4. ஆண்டின் முதலறுவடை; the first crop of the year. 5. வணிக முதல்; capital invested in trade. 6. அசல் கடன் தொகைக்குப் பணஞ் செலுத்துகை; repayment of principal amount of a loan.

[முதல் + ஈடு.]

முதலு¹-தல் mudalu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முதலாதல்; to commence, begin, come first. 2. தொடக்க முடையதாதல்; to have a beginning.

[முதல் → முதலு-தல். முதலில் தோன்றுவது அல்லது முதலாக வருதல்.]

முதலு²-தல் mudalu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) தலைமை உடைத்தாதல்; to have as the origin; to begin with.

[முதல் → முதலு-தல்.]

முதலெழுத்து mudal-eḷuttu, பெ. (n.) தமிழ் மொழியின் பயன்பாட்டிற்கு முதலாக உள்ள உயிரெழுத்துப் பன்னிரண்டும் மெய்யெழுத்து பதினெட்டும் ஆகிய முப்பது எழுத்துகள்; the primary letters comprising the twelve vowels and the eighteen consonants.

[முதல் + எழுத்து.]

முதலை mudalai, பெ. (n.) நீரில் வாழும் நீணாள் உயிரி; crocodile.

ம. முதல.

[முதல் → முதலை = திரண்ட மர அடி போன்ற நீருயிரி.]

முதலோன் mudalōn, பெ. (n.) கடவுள்; god, as the First Cause.

[முதலவன் → முதலோன்.]

முதற்கடவுள் mudar-kaḍavuḷ, பெ. (n.) முதல் தெய்வம்; the Supreme Being.

[முதல் + கடவுள்.]

முதற்கண் mudarḱan, கு.வி.எ. (adv.) முதலில்; at first, at the outset, first of all.

[முதல் + கண்.]

முதற்பேறு mudar-pēru, பெ. (n.) 1. தலைப் பிள்ளை; first-born child. 2. முதற்பலன்; first fruits.

[முதல் + பேறு.]

முதற்பொருள் mudar-poruḷ, பெ. (n.) 1. கடவுள்; god. 2. அகப்பொருட்டுரிய நிலம் பொழுதுகளின் இயல்பு; nature of land and seasons. 3. முதலீடு; capital invested in a business.

[முதல் + பொருள்.]

முதற்றாம் mudarḱaram, பெ. (n.) 1. முதற்றடவை; first time. 2. முதன்மையானது; first class or grade; that which is first rate.

[முதல் + தரம்.]

முதன்மை mudanmai, பெ. (n.) 1. முன்னுரிமை பெற்று முதலிடம் வகிப்பது அல்லது குறிப்பிடத்தக்கதாக

அமைவது; primary importance. 2. பதவியில், அலுவலகத்தில் தலைமை; officials chief, one who is in a high designation in a office. 3. தலைமை; priority; superiority; supremacy.

[முதல் → முதன் → முதன்மை.]

முதனா mudanā, பெ. (n.) நாக்கின் அடிப்பகுதி; base or innermost part of the tongue.

[முதல் + நா.]

முதனிலை mudanilai, பெ. (n.) 1. முதலில் நிற்பது; that which stands first. 2. பகுதி; root form. 3. கரணியம்; cause. 4. தலைவாயில்; outer door.

[முதல் + நிலை.]

முதனால் mudanūḷ, பெ. (n.) 1. நூல் வகை மூன்றனுள் பிற நூலைப் பின்பற்றாது தானே விளங்கியவழி இயற்றப்பட்டது; original or primary work regarded as divine, one of three kinds of nūḷ. 2. வழிநூலுக்கு மூலமாகவுள்ள நூல்; source of a vaḷi-nūḷ.

[முதல் + நூல்.]

முதாரி mudāri, பெ. (n.) 1. முதுமை; being old or ancient. 2. பால் மறக்குங் கன்று; calf almost weaned. 3. முற்றியது; that which is ripe.

[முது + ஆரி. ஆர் → ஆரி.]

முதியவன் mudiyavan, பெ. (n.) 1. முத்தோன்; elder, senior. 2. அகவை முதிர்ந்தவன்; aged man. 3. நான்முகன்; Brahma.

க. முதுக

[முது → முதியவன்.]

முதியாள் mudiyāḷ, பெ. (n.) 1. முத்தவள்; elderly woman. 2. தேவராட்டி; woman possessed by a spirit.

க. முதுகி.

[முது → முதியாள்.]

முதியோர் mudiyōr, பெ. (n.) அறிஞர்; persons of ripe wisdom. 2. அகவையில் முதிர்ந்தவர்; aged man.

[முது-மை → முதியோர்.]

முதியோள் mudiyōḷ, பெ. (n.) 1. கிழப் பருவமடைந்தவள்; old woman. 2. பெண் தெய்வம்; Goddess.

[முது → முதியோள்.]

முதிர்¹-தல் mudir-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மரம், காய் முதலியவை இளமைத் தன்மை நீங்கி முற்றுதல்; to grow old, to have the qualities of age. 2. பதமாதல், கருநிரம்புதல்; to become mature, to grow ripe. 3. நிறை-

தல்; to excel, surpass, to become satiated, to be saturated.
4. முற்படுதல்; to precede. 5. ஒழிதல்; to end, cease.
6. உலர்தல்; to become dry.

தெ. முதுரு; க. முது; L. maturar; F. maturer; M.E. matus (ripe); E. mature (வே.க. முல்²).

[முது → முதிர் → முதிர்-தல் (சு.வி.)]

முதிர்²-தல் mudir-, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. சூழ்தல்; encompass, surround. 2. அகவை நிரம்புதல்; old; advance-in years

[முது → முதிர் → முதிர்-தல் (சு.வி.)]

முதிர்ச்சி mudircci, பெ. (n.) 1. பழுத்த பருவம்; maturity, ripened condition. 2. அகவை முதுமை; great age, old age. 3. முதுக்குறைவு; excellence in learning or experience. 4. செருக்கு; arrogance.

[முதிர் → முதிர்ச்சி]

முதிர்வு mudirvu, பெ. (n.) 1. மிகுதி; excess, plenty. 2. சேமிப்புத் தொகை குறிப்பிட்டக் காலத்திற்குப் பின் அடையும் அதிக அளவு; date of maturity of a deposit.

[முதிர் → முதிர்வு]

முதிரை mudirai, பெ. (n.) 1. அவரை, துவரை முதலிய பயறுகள்; pulse or other leguminous plant. 2. துவரம் பருப்பு; pigeon - pea, dholl. 3. மரவகை; East Indian satin-wood, chloroxylon swietenia.

[முதிர் → முதிரை]

முது mudu, பெ. (n.) 1. பேரறிவு; vast knowledge. 2. முதுமை; oldness.

[முதல் → முது (சு.வி.)]

முதுக்குறை-தல் mudukkurai-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) அறிவு மிகுதல்; to become ripe in wisdom.

[முது → முதுக்கு + உறை - முதுக்குறை → முதுக்குறை-தல் (சு.வி.)]

முதுக்குறைவி mudukkurai, பெ. (n.) பேரறிவுள்ளவள்; wise woman.

[முதுக்குறை → முதுக்குறைவி]

முதுக்குறைவு¹ mudukkurai, பெ. (n.) 1. பேரறிவு; great wisdom. 2. மகளிர் பருவமடைதல்; pubescence of girls.

[முதுக்குறை → முதுக்குறைவு]

முதுக்குறைவு² mudukkurai, பெ. (n.) பேதைமை; innocence.

[முது + குறைவு]

முதுகண்¹ mudu-kan, பெ. (n.) 1. முதன்மைப் பற்றுக்கே-காடு; chief support. 2. பேரறிவுரைஞன்; wiseman.

[முந்து → முது → முதுகண் (வே.க.)]

முதுகண்² mudu-kan, பெ. (n.) காப்பாளர்; guardian.

[முது + கண்]

முதுகண்³ mudu-kan, பெ. (n.) வழியுரிமை (வாரிசு); property rights of the legal heridity.

முதுகு mudugu, பெ. (n.) 1. மனித உடலில் பின் கழுத்தில் இருந்து இடுப்பு வரை உள்ள பக்கம், விலங்கின் உடலில் கழுத்திலிருந்து வால்வரை உள்ள மேல் பகுதி; back, the region of the spine. 2. நாற்காலி முதலியவற்றில் சாய்ந்து கொள்வதற்குரிய பகுதி; back portion; back, as of a chair. 3. முதுகு ஓடிந்த நாற்காலி, நடுவிடம்; middle place. 4. வரப்பு மேடு; ridge, mound. 5. பொத்தகத்தின் பக்கங்கள் ஒன்று சேர்ந்து அமைந்திருக்கும் தட்டையான நீண்ட பக்கவாட்டுப் பகுதி; spine of a book.

ம. முதுகு.

முதுநிலம் mudu-nilam, பெ. (n.) 1. களர் நிலம்; brackish ground. 2. பெரும் பாழ் நிலம்; large extent of barren ground. 3. பாலை; desert tract. 4. இயற்கை மாறாமல் காடும் மேடுமாக உள்ள நிலம்; waste land, uncultivated land.

[முது + நிலம்]

முதுநிலை mudu-nilai, பெ. (n.) 1. பல நிலைகளைக் கொண்ட பதவி வரிசையில் உயர்நிலை; senior grade. 2. பள்ளிகளில் முதுகலைப் பட்டம் பெற்று அடைந்திருக்கும் தகுதி; post graduate grade.

[முது + நிலை]

முதுமக்கள் mudu-makka, பெ. (n.) அகவை முதிர்ந்தோர்; elders, aged persons, senior citizen.

[முது + மக்கள்]

முதுமகன் mudu-magan, பெ. (n.) 1. அகவை முதிர்ந்தவன்; man of advanced years. 2. முப்பதுக்கு மேற்பட்ட அகவையுடையவன்; man past the age of thirty. 3. காரி (சனி.); the planet Saturn.

[முதுமை + மகன்]

முதுமரம் mudu-maram, பெ. (n.) ஆலமரம்; banyan.

[முதுமை + மரம்]

முதுமை mudumai, பெ. (n.) 1. பழமை; antiquity, oldness. 2. அகவை முதிர்ந்து உடல் பலமும் தோற்றக் கவர்ச்சியும் இழந்த கூட்டம், மூப்பு; old age.

3. முற்றின நிலை; maturity.

தெ. முதிமி; ம. முதும.

[மூ → முதுமை.]

முதுமொழி mudu-moḷi, பெ. (n.) 1. பழமொழி; proverb, old saying. 2. பெரியோர் வாக்கு, அறிவுரை; words of wisdom/axiom. 3. சான்றோர் செய்யுள்கள்; poems of ancient poets. 4. மறைநூல்; the Vēdas. 5. திருக்குறள்; Tiru-k-kuraḷ.

[முது + மொழி.]

முதுவர்¹ muduvar, பெ. (n.) 1. மூத்தோர்; elders, old persons. 2. அறிவாற்றல் மிக்கோர்; persons of ripe wisdom; men of experience. 3. அமைச்சர், அறிவுரைஞர்; counsellors. 4. புலவர்; poets. 5. மலைவாழ் பழங்குடி (E.T.5:86); a hill tribe.

[முது → முதுவர்.]

முதுவர்² muduvar, பெ. (n.) உழவர்; a cultivator, farmer peasant.

[முது → முதுவர்.]

முதுவேனில் mudu-vēṇil, பெ. (n.) பருவம் ஆறனுள் ஆடவை (ஆனி), கடக(ஆடி)த் திங்களடங்கிய கடுங்கோடைக் காலம்; summer, the month of Aṇi and āḍi as the season of extreme heat, one of āruparuvam (six season).

[முது + வேனில்.]

முந்தி¹ mudi, பெ. (n.) 1. முன்னிடம்; front. 2. முன்றாணை; the outer end of a saree or cloth.

[முந்து → முந்தி.]

முந்தி² mudi, கு.வி.எ. (adv.) 1. காலத்தில் முன்பு, முன்னால்; of time earlier. 2. வேகமாக; faster. 3. முற்காலம்; some time before.

[முந்து → முந்தி.]

முந்திரி¹ mudiṇṇi, பெ.(n.) 1/320 என்ற குறியுள்ள கீழ் வாயிலக்க எண்; the fraction 1/320.

ம. முந்திரி.

[முந்து + இரி = முந்திரி. இரிதல் = விலகுதல், பிளத்தல், கெடுதல். இரிசல் = பிளவு.

ஒ.நோ. = பின்னம் = 1. பின்னம், 2. கீழ்வாயிலக்கம். E. fraction, f.l. frang, break. கீழ்வாய் இலக்கங்களுள் முந்தியது முந்திரி எனப் பட்டது (வே.க.முல்.2]

முந்திரி² mudiṇṇi, பெ. (n.) 1. அகன்ற இலை உடையதும் மஞ்சளும் சிவப்பும் கலந்த நிறத்தில் பழத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதுமான ஒரு மரம், அண்டிமா; cashew tree, *Anacardium occidentale*. 2. முந்திரிப் பருப்பு; cashew nut.

தெ. முந்தமாமிதி; ம. முந்திரி.

[முன் + துரி - முந்துரி → முந்திரி. துருத்தல் = முன் தள்ளுதல் (த.வி.). துருத்துதல் = முன் தள்ளுதல்]

முந்து¹-தல் mundu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. காலம், இடம் முதலியவற்றால் முற்படுதல்; to be prior in time, place, etc. 2. எதிர்ப்படுதல்; to come in front; to advance; to meet. 3. விரைதல்; to go fast. 4. மேலெழுதல்; to rise up. 5. முதன்மையாதல்; to take precedence; to take the lead; to be first. 6. சிறத்தல்; to surpass, excel. 7. பழமையாதல்; to be old; to be long-standing. 8. வண்டி முதலியவற்றைக் கடந்து செல்லுதல், கடந்து முன் செல்லுதல்; go past, over take. 9. ஒன்றைப் பெறவோ, செய்யவோ பிறரைக் காட்டிலும் விரைதல்; over take some one, rush to get, to do something.

க. முந்து

[முல்→முன்→முன்று→முந்து→ முந்து-தல்]

முந்து² mundu, பெ. (n.) 1. முற்காலம்; antiquity. 2. முன்பு; priority. 3. தொடக்கம்; beginning.

முந்துநூல் mundu-nūḷ, பெ. (n.) 1. முன்னூல்; original treatise as distinguished from subsequent works or commentaries. 2. மறைநூல்; the Vēdās.

[முந்து + நூல்.]

முந்துறு¹-தல் munduru-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முன்னிலையாதல்; to be in front, as of a person. 2. முற்படுதல்; to be first; to be in advance.

[முந்து + உறு-தல்.]

முந்துறு²-த்தல் munduru-, 18 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. தோற்றுவித்தல்; to cause to appear. 2. காட்டிக் கொள்ளுதல்; to show, assume. 3. ஒருவன் முன்னிலையில் அறிவித்தல்; to disclose in one's presence.

[முந்து + உறு-த்தல்.]

முந்துறு³-த்தல் munduru-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) முதலாதல்; to begin with.

[முந்து + உறு-த்தல்.]

முந்துழி¹ munduḷ, பெ. (n.) மூங்கில்; spiny bamboo.

மறுவ. முந்தூழ்கம், முந்தூள், முந்தூளம்.

முந்தூழ்² mundū, பெ. (n.) பழவினை; fate, destiny.

[முந்து + ஊழ்.]

முந்தூழகம் mundūlagam, பெ. (n.) மூங்கில்; bamboo.

[முந்தூழ் + அகம்.]

முந்தை mundai, பெ. (n.) 1. முற்காலம்; the past, former time. 2. பழமை; antiquity. 3. முன்னோன்; ancestor.

தெ. முந்துகி; க. முந்தெ.

[முந்து → முந்தை.]

முந்நிரை mun-nirai, பெ. (n.) ஆடு, மாடு, எருமை என்னும் மூன்றன் மந்தை அல்லது கூட்டம்; a flock of cattle.

[மூன்று + நிரை.]

முந்நீர் mu-n-nīr, பெ. (n.) ஆற்று நீர், ஊற்று நீர், மழை நீர் என்ற மூன்று நீர்களை உடைய கடல்; sea, as consisting of three waters, viz., river water, spring water and rain water.

க. முந்நீர்; தெ. முந்நீரு.

[மூன்று + நீர்.]

முப்பாட்டன் mu-p-pāṭṭan, பெ. (n.) பாட்டனுக்குத் தந்தை; great-grand father.

[முன் + பாட்டன்.]

முப்பால் mu-p-pāl, பெ. (n.) 1. அறம், பொருள், இன்ப-மெனும் மூன்று பகுப்புகள்; the three division, aṟam, poruḷ, iṅbam. 2. முப்பாலை விரித்துக் கூறும் திருக்குறள்; Tiru-k-kuraḷ, as dealing with mu-p-pāl. 3. ஆண்பால், பெண்பால், அலிப்பால் என்பன; the three genders, viz., āṅ-pāl, peṅ-pāl, ali-p-pāl. 4. காய்ச்சுப் பால், திரட்டுப்பால், குழம்புப்பால் என்ற மூன்று வகைப்பட்ட பால்; the three preparations of milk, viz., kāyccu-p-pāl, tiraṭṭu-p-pāl, kuḷambu-p-pāl. 5. தாய்ப் பால், ஆவின் பால், ஆட்டுப்பால் என்னும் மூவகைப் பால்; the three kinds of milk, viz., mother's milk, cow's milk, goat's milk.

தெ. முப்பாலு

[மூன்று + பால்.]

முப்பொருள் mu-p-poruḷ, பெ. (n.) கடவுள், உயிர், தளை (பதி, பசு, பாசம்) என்னும் மூன்று முதற்-பொருள்கள்; the three fundamental entities, kaḍavuḷ, uyir, taḷai (padi, paṣu, pāṣam).

[மூன்று + பொருள்.]

முப்போகம் mu-p-pōgam, பெ. (n.) ஆண்டில் மூன்று

முறை விளைவு பெறுகை (கோவை); three time crop in a year.

[மூன்று + போகம்.]

மும்மலம் mu-m-malam, பெ. (n.) ஆணவம், கன்மம், மாயை என்ற மூவகை மலங்கள்; the three impurities of the soul which cling to it until it attains final liberation viz āṅava-malam, kaṅma-malam, māyā-malam. 2. ஐம்மலத்துள் ஆணவம், மாயேயம், திரோதானம் என்ற மூவகை மலங்கள்; the three out of the five impurities of the soul, viz., āṅavam, māyēyam, tirōtāṅam.

[மூன்று + மலம்.]

மும்மறை mu-m-marai, பெ. (n.) இருக்கு, எகுர், சாமம் எனும் மூன்று மறை; the three vedās, viz., irukku, ecūr, śāmam.

[மூன்று + மறை.]

மும்மாரி mu-m-māri, பெ. (n.) திங்களொன்றில் மூன்று முறை பெய்யும் மழை; three showers in a month.

[மூன்று + மாரி.]

மும்முரசு mu-m-muraṣu, பெ. (n.) 1. நாயமுரசு (நியாய முரசு), வீர முரசு, ஈசு (தியாக) முரசாகிய மூன்று முரசுகள்; the three drums, viz., niyāya-muraṣu, vīra-muraṣu, tiyāga-muraṣu. 2. வீரமுரசு, நாய (நியாய) முரசு, மணமுரசாகிய மூன்று முரசுகள்; the three drums, viz. vīra-muraṣu, niyāya-murasu, maṅa-muraṣu. 3. சேர, சோழ பாண்டியர்க்குரிய மூன்று முரசுகள்; the drums of Cēraṅ, Cōḷaṅ and Pāṅḍiyaṅ.

[மூன்று + முரசு.]

மும்முரம் mummuram, பெ. (n.) 1. செயல் செய்தல், செயல் நடைபெறுதல் முதலியவற்றில் விரைவு, கவனம் செலுத்துதல்; excitement, briskness.

மும்மை mummai, பெ. (n.) 1. மூன்றாயிருக்குந் தன்மை; the state of being three. 2. மூன்று; three, three fold. 3. உம்மை, இம்மை மறுமையாகிய மூவகை நிலைபேறு; the three states of existence, viz., ummai, immai, maṟumai. 4. இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்ற மூன்று காலங்கள்; the three tenses, viz., iṟappu, nigaḷvu, edirvu.

க. மூமெ

[மூன்று → மும்மை.]

முயங்கு-தல் muyaṅgu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பொருந்துதல்; to join, to cling to. 2. தழுவுதல்; to embrace. 3. புணர்தல்; to copulate with. 4. செய்தல்; to do, perform.

[முள் → முய் → முய → முயங்கு → முயங்கு]

தல்.]

முயல்¹(ஹு)-தல் *muyal*-,14 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விடாது பற்றி ஊக்கத்தோடு செய்தல்; to practise, persevere, make continued exertion. 2. வருந்துதல்; to take pains. 3. தொடங்குதல்; to begin, undertake.

முயல்² *muyal*, பெ. (n.) நீண்ட காதுகளுடையதும் வேகமாக ஓடக் கூடியதும் கிழங்கு முதலியவற்றை உண்டு வாழ்வதுமான சிறு விலங்கு; hare, rabbit, *Lepus nigricollis*.

க. மொல.

முயற்சி *muyarci*, பெ. (n.) 1. விடாமுயற்சி; effort, exertion, activity, application. 2. ஊக்கம்; perseverance, diligence, industry. 3. வேலை; employment. 4. குறிப்பிட்ட நேரத்தில் முனைப்புடன் மேற்கொண்ட செயல்; attempt.

[முயல் → முயற்சி = ஒன்றிற்காக மேற்கொள்ளும் உழைப்பும் செயல்பாடும்.]

முரசு-தல் *muraccu*-,5 செ.குன்றாவி. (v.t.) முற்றுவித்தல்; to accomplish, make ready.

[முரசு-தல் → முரசு-தல்.]

முரசம் *murašam*, பெ. (n.) 1. பறைப் பொது; drum, tabour. 2. மருத நிலப்பறை வகை; a drum of the agricultural tracts. 3. பெருமுரசு, போர்ப்பறை; war drum.

வ. முரஜ.

[முரசு → முரசம் = பெருமுரசு.]

முரசறை-தல் *murašarai*-,2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செய்தியை யாவரும் அறிய பறையடித்துச் சொல்லுதல்; to announce by beat of drum. 2. வெளியிடுதல்; to proclaim.

[முரசு + அறை-தல்.]

முரசு *murašu*, பெ. (n.) முற்காலத்தில் வேந்தர்கள் தங்கள் ஆணையை மக்களுக்கு அறிவிக்கப் பயன்படுத்திய அரைக்கோள வடிவத்தில் பெரிதாக இருக்கும் ஒருவகைத் தோற்கருவி; a kind of drum formerly used for royal proclamations etc.

[முருள் → முருடு → (முருசு) → முரசு (வ.மொ.வ.). முருடு = பறைப்பொது.]

முரசுகட்டில் *murašu-kaṭṭil*, பெ. (n.) அரசர்க்குரிய முரசுவைக்கும் இருக்கை; dais for the royal drum.

[முரசு + கட்டில்.]

முரசுக¹-தல் *murañju*-,5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முதிர்ந்தல்; to mature, to be old, ancient. 2. வலிமை பெறுதல்; to gain strength. 3. நிரம்புதல்; to be full or abundant.

முரசுக² *murañju*, பெ. (n.) 1. முதிர்கை; maturing.

2. பாறை; rock, ledge.

முரடன் *muraḍan*, பெ. (n.) 1. பண்பு தெரியாதவன்; rude man. 2. ஒட்டாரம்பிடித்தவன் (பிடிவாதக்காரன்); obstinate man. 3. முருடன், பார்க்க; see *murudan*.

க. மொரட

[முரடு → முரடன் = மென்மையும் நளினமும் இல்லாமல் சினமுடன் நடந்து கொள்பவன்.]

முரடு¹ *muraḍu*, பெ. (n.) 1. உறுதியும் கடினத்தன்மையும் கொண்டது, கரடு; roughness, unevenness; ruggedness. 2. மரக்கணு; knob or knot, as in timber. 3. உடம்பின் மூட்டு; joint of the body. 4. மதிப்புரவு (மரியாதை) இன்மை; ill-temper, wildness, rudeness. 5. ஒட்டாரம் (பிடிவாதம்); obstinacy. 6. பருமை; largeness, bigness. 7. அறிவின்வழி இல்லாத, மடத்தனம்; unreasonableness. 8. சினமுடன் நடந்து கொள்ளும் ஆள்; rough and tough person.

[முருடு → முரடு.]

முரடு² *muraḍu*, பெ. (n.) பெரியது, திரண்டது; that which is big, cumulative.

[முள் → முர → முரள் → முரண் → முரடு.]

முரண்¹-தல் (முரண்டல்) *muraṇ*-,12 செ.கு.வி. (v.i.) பகைத்தல்; to be at variance; to be opposed.

[முள் → முர → முரள் → முரண் → முரண்-தல்.]

முரண்² *muraṇ*, பெ. (n.) 1. எதிரானதாகவோ மாறுபட்டதாகவோ அமைவது, மாறுபாடு; variance, opposition; perversity. 2. பகைமை; spite, hatred. 3. போர்; fight, battle. 4. வலிமை; strength. 5. பெருமை; greatness. 6. முருட்டுக் குணம்; roughness, stubbornness. 7. கொடுமை; fierceness. 8. மாணிக்கக் குற்றங்களுளொன்று; a flaw in rubies. ம. முரண்.

[முள் → முர → முரள் → முரண் → முரண்.]

முரண்டன் *muraṇḍan*, பெ. (n.) 1. மாறுபாடுள்ளவன்; cross-tempered, quarrelsome person. 2. ஒட்டாரம் பிடித்தவன் (பிடிவாதக்காரன்); obstinate person. 3. பொறுமையில்லாதவன்; impatient person. 4. பரபரப்புடையவன், துடுக்குக்காரன் (அவசரக்காரன்); hasty, impetuous person.

[முரண் → முரண்டு → முரண்டன்.]

முரண்டு¹-தல் *muraṇḍu*-,5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விடாப் பிடியாதல்; to be obstinate, persistent. 2. மாறுபடுதல்; to be opposed, cross-grained.

[முரண் → முரண்டு-தல்.]

முரண்டு² *muraṇḍu*, பெ. (n.) 1. விடாப்பிடி; persistence, obstinacy. 2. மாறுபாடு; variance, opposition.

3. அமையாமை; disagreement. 4. வளையாமை; unyielding nature.

[முள்→முர→முரள்→ முரண்→ முரண்டு]

முரண்படு-தல் muran-paḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) எதிராக இருத்தல், மாறுபடுதல்; to contradict, to be opposed.

[முரண் + படு-தல்.]

முரண்பாடு muran-pāḍu, பெ. (n.) மாறுபாடு; contradiction, difference.

[முரண் + பாடு. படு → பாடு-.]

முரண்மொழி¹ muran-moḷi, பெ. (n.) 1. பொருள் மாறுபடும் சொல்; contrast, antithesis. 2. எதிர்மொழி; contradictory statement.

[முரண் + மொழி.]

முரண்மொழி² muran-moḷi, பெ. (n.) செய்யுட் குற்றங்களுளொன்று; a defect in versification.

[முரண் + மொழி.]

முரணர் muranar, பெ. (n.) பகைவர்; enemies.

[முரண் → முரணர்.]

முரணி¹-தல் muranu-, 12 செ.கு.வி. (v.i.) மாறுபடுதல்; to be at variance.

[முரண் → முரணி-தல்.]

முரணி²-தல் muranu-, 13 செ.கு.வி. (v.t.) பெருக்குதல்; to multiply.

[முரண் → முரணி-தல்.]

முரம்பு murambu, பெ. (n.) 1. பருக்கைக் கல்லுள்ள மேட்டு நிலம்; mound of gravel or stone. 2. மேடு; mound, elevation. 3. பாறை; rock. 4. வன்னிலம்; rough hard ground. 5. கழி; backwater, creek, small arm of the sea. 6. உப்பளம்; salt-pan. 7. கற்பாங்கான மேட்டு நிலத்தூர்; a village.

தெ. மொரமுர்

மறுவ. கரம்பு நிலம்

முரல்¹(ஹு)-தல் mural-, 13 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒலித்தல்; to make sound. 2. கதறுதல்; to cry.

க. மெரல்

முரல்²(ஹு)-தல் mural-, 14 செ.கு.வி. (v.t.) பாடுதல்; to sing.

முரவை muravai, பெ. (n.) கைக்குத்தல் அரிசியிலுள்ள வரி; streaks in unpolished rice.

[முரி → முரவை.]

முரற்கை murarkai, பெ. (n.) 1. ஒலி; sound. 2. கலிப்பா; Kali verse. 3. தாளவகை; a time - measure.

[முரல்→ முரற்கை.]

முரற்சி¹ murarci, பெ. (n.) 1. ஒலி; sound. 2. பாட்டு; song.

[முரல் → முரற்சி.]

முரற்சி² murarci, பெ. (n.) கயிறு; cord.

[முரண் → முரற்சி.]

முரற்று-தல் murarru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒலித்தல்; to make sound. 2. கதறுதல்; to cry.

[முரல் → முரற்று → முரற்று-தல்.]

முரன்றுபாடு-தல் muranru-pāḍu-, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) இன்னொலி செய்தல் (ஆலாபனஞ் செய்தல்); to elaborate a musical note or melody.

[முரல்→ முரண்→ முரன்→ முரன்று+பாடு-தல்.]

முரி¹-தல் muri-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வளைதல்; to bend. 2. கரும்பு கம்பு முதலியவை வளைந்து ஒடிதல்; to break off, snap off. 3. கெடுதல்; to perish, to be ruined. 4. தோல்வியுறுதல்; to be defeated. 5. சிதறுதல்; to be scattered. 6. தளர்தல்; to lack in strength, to be gentle, as in gait. 7. தவறுதல்; to go wrong. 8. நீங்குதல்; to separate, leave. 9. நிலைகெடுதல்; to lose one's position. 10. குணங்கெடுதல்; to be spoiled.

ம., க. முரி.

[முரு → முரி → முரி-தல் (வே.க.).]

முரி²-த்தல் muri-, 4 செ.கு.வி. (v.t.) 1. வளைத்து ஒடித்தல்; to break off, snap off. 2. அழித்தல்; to ruin. 3. தோற்கச் செய்தல்; to defeat. 4. திறமையாக நடத்துதல்; to manage, as a business.

தெ. முரியு; ம. முரிக்க.

[முரு → முரி → முரி-த்தல்.]

முரி³ muri, பெ. (n.) 1. வளைவு; curve, bend. 2. துண்டு; piece, bit, half. 3. நொய்யரிசி; broken rice, semolina. 4. முழுதிற் குறைவானது; anything short or dwarfish. 5. சிதைவு; scratch, blemish. 6. எழுதிய ஒலை நறுக்கு, முறி; written bond. 7. இசைப்பாவின் இறுதிப் பகுதி; the closing section of a musical composition. 8. நாடகத் தமிழின் இறுதியில் வருஞ் சுரிதகம்; the śuridagam at the close of a poem in nāḍaka-t-tamiḷ.

ம., தெ., க., து. முரி.

[முரு → முரி.]

முரித்தல் murittal, பெ. (n.) 1. நகைக்கை; laughter. 2. இலங்குகை; shining.

முரிவு murivu, பெ. (n.) 1. மடிப்பு; fold. 2. வளைந்து ஒடிக்கை; breaking, snapping. 3. சுருங்குகை; contracting. 4. நீங்குகை; leaving, separation. 5. வருத்தம்; trouble, difficulty. 6. சோம்பு; laziness. 7. ஊழ்; fate. 8. பெருமை; greatness.

க. முரிவு

[முல் → முர் → முரு → முரி → முரிவு.]

முருக்கல் murukkal, தொ.பெ. (verbn.) 1. அழிக்கை; destroying. 2. கொல்லுகை; killing.

[முருக்கு → முருக்கல்.]

முருக்கிதழ் murukkidaḷ, பெ. (n.) சிவந்த உதடு; red lip.

[முருக்கு + இதழ். முருக்கம் மலர் போன்ற சிவந்த உதடு.]

முருக்கு¹-தல் murukku-, 5 செ.கு.வி. (v.t.) 1. அழித்தல்; to destroy, crush, ruin. 2. கொல்லுதல்; to kill. 3. முறித்தல்; to break in pieces. 4. உருக்குதல்; to melt. 5. கரைத்தல்; to dissolve.

[முருங்கு-தல் → முருக்கு-தல்.]

முருக்கு² murukku, பெ. (n.) 1. புரசமரம்; palas-tree, *Butea frondosa*. 2. எலுமிச்சை; sour lime. 3. கொடியெலுமிச்சை; Italian lemon. 4. குருகு; white fig. 5. அகில்; a fragrant wood tree-*Agallochum*.

முருகக்கடவுள் muruga-k-kaḍavuḷ, பெ. (n.) குறிஞ்சி நிலத் தெய்வமான முருகன்; Murugan, God of Kurinji tract.

[முருகன் + கடவுள்.]

முருகன் murugan, பெ. (n.) 1. கட்டிளைஞன்; youth buck. 2. குமரன் என்னும் குறிஞ்சி நிலத் தெய்வம்; Kumaran, god of kurinji tract. 3. வெறியாடும் வேலன்; one possessed by Vēlan. 4. பாலைநிலத் தலைவன்; chief of the desert tract.

க. முருக; ம. முருகன்.

[முருகு → முருகன்.]

முருகியல் murugiyal, பெ. (n.) அழகியல்; aesthetic.

[முருகு → முருகியல்.]

முருகு¹-தல் murugu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முதிர்ந்தல்; to be ripe or mature. 2. காய்ச்சுதலிற் பக்குவம் மிஞ்சுதல்; to exceed the proper limit in heating.

[முறுகு-தல் → முருகு-தல்.]

முருகு² murugu, பெ. (n.) 1. இளமை; tenderness, tenderage, youth. 2. அழகு; beauty. 3. குறிஞ்சி நிலத் தெய்வமாகிய முருகன்; murugan, god of kurinji tract. 4. தெய்வம்; divinity, god. 5. வேலன் வெறியாட்டு;

dancing while under possession by murugan. 6. மணம்; fragrance. 7. திருவிழா; festival. 8. படையல் விருந்து (வேள்வி); sacrificial feast.

[முல் → முள் → முரு → முருகு (வே.க.)]

முருங்கு-தல் muruṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அழிதல்; to perish; to be destroyed. 2. முறிதல்; to break. 3. அடங்கியெரிதல்; to simmer.

தெ. முருகு

முருங்கை muruṅgai, பெ. (n.) உணவில் பயன்படுத்தும் இலைகளையும் காய்களையும் உடைய, எளிதில் ஒடியக் கூடிய ஒரு மரம்; horse radish tree-*Moringa pterygosperma*.

தெ. முநக; ம. முரிஞ்சு.

Sinh. muruṅga.

முருடன் muruḍan, பெ. (n.) 1. முரட்டுக் குணமுள்ளவன்; obstinate person. 2. முன்பின் ஆராயாதவன்; reckless person. 3. மூடன்; ignorant, foolish person. 4. வேடன்; hunter. 5. நாகரிகமற்றவன்; rude person, savage.

க. மொரட

[முருடு → முருடன்.]

முருடு muruḍu, பெ. (n.) 1. கரடுமுரடு; coarseness, roughness. 2. கொடுமை; cruelty. 3. முடிச்சுள்ள மரக்கணு; knot in wood. 4. வெட்டிய மரத்தினடி; stump. 5. விறகு; fire wood. 6. உருண்ட மரக்கட்டை; piece of wood. 7. பறைப்பொது; drum. 8. பெரு மத்தளம்; hand drum with two faces. 9. பத்தல்; a kind of bucket. 10. பருமை; largeness. 11. பெருங்குறடு; large tongs.

க. மெரடு; வ. முரஜ.

[முரண் → முருடு.]

முருந்தன் murundaṅ, பெ. (n.) 1. திறமுடையான்; person of ability. 2. புகழுடையான்; famous person.

[முருந்து → முருந்தன்.]

முருந்து murundu, பெ. (n.) 1. இறகினடிக் குருத்து; quill of a feather. 2. மயிலிறகின் அடிக்குருத்து; root of peacock's feather. 3. தென்னை முதலியவற்றின் அடிவெண் குருத்து; white and fresh sprout of a palm. 4. கொழுந்து; tendril. 5. இளந்தளிர்; tender leaf. 6. வேரின் மேற்றண்டு; stalk of plant just above the roots. 7. எலும்பு; bone. 8. வெண்மை; whiteness. 9. முத்து; pearl. 10. வெண்மையும் அழுத்தமும் கொண்டு எலும்பின் தலைப்புகளை மூடும் குருத்தெலும்பு; a white elastic substance forming the tissue from

which bone is formed by calcification - *Cartilage*.

முல்லை mullai, பெ. (n.) 1. பச்சைநிறக் காம்பில் சிறிய வெண்ணிற இதழ்களைக் கொண்ட நறுமணம் மிகுந்த பூ; Arabian jasmine, *Jasminum sambac*. 2. கொடிவகை; trichotomus-flowering smooth jasmine, *Jasminum trichotomum*. 3. காட்டு மல்லிகை; wild jasmine. 4. ஊசிமல்லிகை; eared jasmine. 5. காட்டுக் கொடிவகை; pointed leaved wild jasmine, *Jasminum malabaricum*. 6. ஈசுரமூலி; Indian birthwort. 7. ஐந்திணையுள் ஒன்றான காடும் காடு சார்ந்த முல்லைநிலம்; forest, pastoral tract, one of ai-n-dinai. 8. முல்லைநிலப் பண்வகை; a melody type of the forest tracts. 9. சாதாரிப்பண்; a secondary melody type. 10. உரிப் பொருளில் ஒன்றாகிய இருத்தல்; patient endurance of a lady during the period of separation from her lover. 11. கற்பு; chastity. 12. சிறப்பியல்பு; chief characteristic. 13. வெற்றி; victory.

தெ. முல்ல; க. முல்லெ; ம.முல்ல.

[முல் → முல்லை. முல் = மென்மை.]

முலை mulai, பெ. (n.) 1. பெண்ணின் மார்பகம்; woman's breast. 2. பெண் விலங்குகளின் உடலில் பாலுண்டாகுமிடம்; beast's dug.

க. மேலெ; ம. முல; துளு. முரிசெய்.

முழக்கம் muḷakkam, பெ. (n.) 1. பேரொலி; loud sound, as of thunder or of drums. 2. ஆரவாரம்; clamour, hubbub, roar.

[முழங்கு → முழக்கு → முழக்கம்.]

முழக்கு¹-தல் muḷakku-, 5 செ.கு.வி. (v.t.) 1. பேரொலி எழுப்புதல்; roar. 2. நீட்டி முழக்கமிடுதல்; shout slogans; thunder. 3. இசைக் கருவியை ஒலிப்பித்தல்; to sound, to beat a sounding instrument. 4. பெருஞ்சிறப்பு பெறச் செய்தல்; to do a thing pompously.

[முழங்கு → முழக்கு → முழக்கு-தல்.]

முழக்கு² muḷakku, பெ. (n.) ஒலி; sound noise.

க. முழகு

[முழங்கு → முழக்கு.]

முழக்கோல் muḷa-k-kōl, பெ. (n.) 1. அளவு கோல்; measuring rod. 2. எட்டு முழங்கொண்ட அளவுகோல்; a measuring rod of eight cubits. 3. இரண்டு தச்சு முழமுள்ள அளவுகோல்; mason's rule of two cubits, about 33 inches.

[முழம் + கோல்.]

முழங்கால் muḷaṅ-gāl, பெ. (n.) 1. தொடைக்குக்கீழேகாலை மடக்கி நீட்டக் கூடிய மூட்டு அமைந்திருக்கும் பகுதி; knee part of the leg from knee to ankle. 2. முட்டிக்காற் பின்னல்; knock-knee.

தெ. மோகாலு; க. மொழகாலு; ம. முழக்கால்.

[முழம் + கால் - முழங்கால்.]

முழங்கு-தல் muḷaṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இடி, பீரங்கி போன்றவை அல்லது வாச்சியங்கள் பேரொலி எழுப்புதல்; thunder, cannon, etc. roar, rumble, of an ensemble sound loudly. 2. உரக்க மேடையில் பேசுதல்; thunder out a speech.

க. முழகு.

[முழா → முழ → முழங்கு → முழங்கு-தல்.]

முழங்கை muḷaṅ-gai, பெ. (n.) 1. கையில் மணிக்கட்டுக்கும் தோளுக்கு இடையிலுள்ள பாகம்; forearm. 2. கையின் மேற்பாகமும் அதன் கீழ்ப்பாகமும் கூடுமிடம்; elbow.

க. மொழகை.

[முழம்+கை-முழங்கை]

முழம் muḷam, பெ. (n.) இருசாண் கொண்டதான முழங்கை நீள அளவு; cubit, measure from the elbow to the tip of the middle finger = 2 span.

தெ. முர; க. மொழ; ம., து. முழம்.

[முள் முழி → முழம் = கைந்நடுப் பொருத்தினின்று அதன் நுனிவரையுள்ள நீட்டலளவு.]

முழவு¹-தல் muḷavu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நெருங்கிப் பழகுதல்; to move on intimate terms.

[முழவு → முழவு → முழவு-தல்.]

முழவு² muḷavu, பெ. (n.) 1. முரசு; drum. 2. குடமுழா; large loud-sounding drum, hemispherical in shape. 3. தம்பட்டம்; tomtom. 4. பால்கறத்தற்குரிய ஏனம்; vessel for milk. 5. ஏனம் முதலியன வார்த்தற்குரியகரு; mould for casting a vessel. 6. பனை மரத்தின் அடிப்பகுதி; bottom of the palmara tree.

ம. முழாவு.

[முழா → முழவு.]

முழவுமேளம் muḷavu-mēlam, பெ. (n.) 1. முழவு முதலிய கருவிகளின் கூட்டம்; band of musical instruments, including muḷavu. 2. பறைவகை; kettle - drum.

[முழவு + மேளம்.]

முழி¹-த்தல் muḷi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கண் திறத்தல்; to open the eyes. 2. தூக்கத்திலிருந்து எழுதல்; to wake up from sleep.

[விழி-த்தல் → முழி-த்தல்.]

முழி² muḷi, பெ. (n.) 1. எலும்புப்பூட்டு; joint, as of the body. 2. கரும்பு, மூங்கில் முதலியவற்றின் கணு; joint of bamboo, sugarcane node.

தெ.மேட; க., து. முடி; ம. முளி

[மொழி → முழி.]

முழி³ muḷi, பெ. (n.) விழி; eye, eye-ball.

முழிப்பு muḷippu, பெ. (n.) விழிப்பு; waking up.

[முழி → முழிப்பு.]

முழு¹-த்தல் muḷu-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. முழுமையாதல்; to be whole, entire. 2. திரளுதல், பருத்தல்; conglomeration.

[முள் → முழு → முழு-த்தல்.]

முழு² muḷu, கு.பெ.எ. (adj.) 1. பிரிக்கப்படாத, குறைக்கப் படாத நிலையில் உள்ள அனைத்தும், எல்லாம்; all, entire, whole. 2. பருத்த; large. 3. குறையே இல்லாத, நிறைவான; complete. 4. விடுபடுதல் இல்லாத; total.

[முள் → முழு. முல் → முள். முல் = பொருந்துதல்.]

முழுக்க muḷukka, கு.வி.எ. (adv.) முழுதும்; wholly, entirely, altogether, completely.

[முழு → முழுக்க.]

முழுக்கட்டி muḷu-k-aṭṭi, பெ. (n.) 1. உடையாத ஓர் உருண்டை வடிவம்; thing that unbreakable globally form. 2. பனி, பால், தயிர் முதலியவை கல்லைப் போல் இறுகிய நிலை; stone like formation of mist, milk and curd.

[முழு + கட்டி.]

முழுக்காட்டு-தல் muḷu-k-kāṭṭu-, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) எண்ணெய்க் குளிப்பு செய்வித்தல்; to take oil bathe.

[முழுக்கு + ஆட்டு-தல்.]

முழுக்காடு-தல் muḷu-k-kādu, 5 செ.கு.வி. (v.i.) எண்ணெய் தேய்த்துக் குளித்தல்; oil bathing.

க. முழுகாடு

[முழுக்கு + ஆடு-தல்.]

முழுக்கு² muḷukku, பெ. (n.) 1. நீரில் தலை அமிழ்க் குளிக்கை; bath, bathing. 2. மாதவிடாய்; menses.

தெ. முனுகு; க. முழுக்கு; ம. முலுகு; து. முலு.

[முழுக்கு → முழுக்கு.]

முழுகாமலிரு-த்தல் muḷugāmal-iru-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) கருவுற்றிருத்தல்; to be pregnant.

மறுவ. உண்டாயிருத்தல், மாதமாயிருத்தல், பிள்ளையாண்டிருத்தல்.

[முழுகாமல் + இரு-த்தல்.]

முழுகிக்கிட-த்தல் muḷugi-k-kiḍa-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முழுவதும் முடங்கிக் கிடத்தல்; to be involved completely. 2. ஆழ்ந்து ஈடுபட்டிருத்தல்; to be absorbed, engrossed. 3. நீரில் அமிழ்ந்திருத்தல்; to be under water.

[முழுக்கு → முழுகி + கிட-த்தல்.]

முழுகிப்போ-தல் muḷugi-p-pō-, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அமிழ்ந்து போதல்; to sink, founder; to be drowned. 2. அடியோடு கெடுதல்; to be ruined, swallowed up. 3. அடைவு வைத்த சொத்து மீட்கமுடியாது கடனுக்கு உட்பட்டுவிடுதல்; to be entirely lost beyond redemption.

[முழுக்கு → முழுகி + போ-தல்.]

முழுகு-தல் muḷugu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குளித்தல்; to bathe the entire body by dipping or pouring. 2. வினை முயற்சித்தல், அழுந்தியிருத்தல்; to be entirely immersed, as in business. 3. அமிழ்ந்து போதல்; to sink. 4. மாதவிடாயடைதல்; to be in menses. 5. தீர்க்க முடியாத அளவு கடன் மிகுந்ததால் சொத்து மீட்க முடியாமல் கடனுள் அமிழ்து போதல்; to be irretrievably involved in debts.

தெ. முனுகு; க. முழு; ம. முழுகு.

முழுக்கு = L. mergo, mergere, F. merger, E. merge. இதிலின்று emerge, submerge முதலிய சொற்கள் பிறக்கும். L. mers. இதிலின்று immerse, submerge முதலிய சொற்கள் பிறக்கும் (வே.க.முல்⁶).

[முள் → முழு → முழுக்கு → முழுக்கு-தல் (வ.மொ.வ.).]

முழுங்கு¹-தல் muḷuṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) முழுக்குதல்; to sink.

[முழுக்கு → முழுங்கு → முழுங்கு-தல்.]

முழுங்கு²-தல் muḷuṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.t.) தொண்டைக் குள் அல்லது வயிற்றிற்குள் முழுக்கச் செய்தல், விழுங்குதல்; to swallow, gulp, as food.

தெ. மிங்கு

[முழுக்கு → முழுங்கு → முழுங்கு-தல்.]

முழுகு-தல் muḷuṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முட்டுதல்; to rub, strike against. 2. முத்தமிடுதல்; to kiss.

[முல் (பொருந்தல்) → முள் → முழு → முழுவு. முழுவு → முழுகு → முழுகு-தல். ஒ.நோ. பரவு → பரசு; விரவு → விரசு.]

முழுத்தம் muḷuttam, பெ. (n.) 1. திருமணத்தில் குறித்த நல்வேளையில் நடத்தும் தாலிகட்டும் நிகழ்வு; the main event of tying the tāli, in a wedding ceremony in an auspicious hour. 2. நல்ல சடங்கு நிகழ்த்து

வதற்குரிய நேரம்; auspicious hour. 3. நேரம்; moment, time. 4. ஒன்றரை மணி அல்லது மூன்றே முக்கால் நாழிகை நேரங் கொண்ட ஒரு காலவளவை; a division of time = 3 3/4 nāḷigai = 1 1/2 hours. 5. இரண்டு நாழிகை கொண்ட காலப்பகுதி; a division of time of two nāḷigai. 6. திருமணம்; marriage, wedding.

முழுதும் muḷudum, வி.எ. (adv.) எஞ்சுதலின்றி; wholly, entirely.

முழுந்து-தல் muḷundu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) விழுங்குதல்; to swallow.

[முழுக்கு → முழுங்கு → முழுந்து → முழுந்து-தல்]

முழுநெறி muḷu-neri, பெ. (n.) 1. இதழ் ஒடிக்கப்பட்ட-ராத முழுப்பூ; full flower with the calyx. 2. புறவிதழ் ஒடிக்கப்பட்ட முழுப்பூ; full flower without the calyx. 3. முற்றிய இலைகளால் நெருக்கமாகக் கட்டப்பட்ட தழையுடைய பூ; a dress made of dry leaves with dense cumulative.

[முழு + நெறி.]

முழுப்பொருள் muḷu-p-poruḷ, பெ. (n.) கடவுள்; the Supreme being.

[முழு + பொருள்.]

முழுமக்கள் muḷu-makkaḷ, பெ. (n.) அறிவிலார்; fools, as barely satisfying the definition of human beings.

[முழு + மக்கள்.]

முழுமணி muḷu-maṇi, பெ. (n.) 1. துளையிடாத மணி; unpierced gem. 2. குற்றமற்ற மணி (இரத்தினம்); flawless gem.

[முழு + மணி.]

முழுமதி muḷu-madi, பெ. (n.) முழுநிலவு, வெள்ளுவா ; full moon.

மறுவ. நிறைமதி, முழுநிலா, வெள்ளுவா.

[முழு + மதி.]

முழுமன் muḷu-man, பெ. (n.) அரைக்கும் பொழுது சிதைபடாது விழும் முழுக்கூலமணி; grain escaping unbroken in the process of grinding.

[முழு → முழுமன்.]

முழுமிடறுசெய்-தல் muḷu-miḍaṟu-cey-, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) வாய்நிறையக் குடித்தல்; to drink in large mouthfuls.

[முழு + மிடறு + செய்-தல்.]

முழுமுதல் muḷu-mudal, பெ. (n.) 1. கடவுள்; God, as the

Sole Cause. 2. மரத்தின் அடிப்பகுதி; stem, as of a tree.

[முழு + முதல்.]

முழுமை muḷumai, பெ. (n.) 1. குறைகளோ தடங்கலோ இல்லாத இயல்பான இறுதி, நிறைவு; completion, wholeness. 2. எல்லாம் அமைந்த மொத்தம், எதுவும் விட்டுப் போகாத தன்மை; completeness, totality. 3. எல்லாம்; entireness. 4. பருமை; great size.

[முழு → முழுமை.]

முழுவதும்¹ muḷuvadum, பெ. (n.) முழுமை; whole.

[முழு → முழுவதும்.]

முழுவதும்² muḷuvadum, கு.வி.எ. (adv.) முழுமையாக; wholly, totally, completely.

[முழு → முழுவதும்.]

முழுவல்¹ muḷuval, பெ. (n.) நீர்ப்பறவை வகை; an aquatic bird.

[முழுக்கு → முழுவல்.]

முழுவல்² muḷuval, பெ. (n.) விடாது தொடர்ந்த அன்பு; perfect love.

[முள் → முழு → முழுவல்.]

முழுவலி muḷu-vali, பெ. (n.) 1. மிக்க வலிமை; great strength. 2. நிறைந்த வலிமையுள்ளவன்-ள்; powerful person, person of great strength.

[முழு + வலி.]

முழுவன் muḷuvan, பெ. (n.) முழுதும் ; whole.

[முழுமன் → முழுவன் (வே.க.).]

முழுவ-தல் muḷuvu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. முத்தமிடு-தல்; to kiss. 2. பொருந்தித் தொடுதல்; to touch. 3. தழுவுதல்; entwine.

[முள் → முழு → முழுவல்.]

முழை¹-தல் muḷai-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) நுழைதல்; to enter.

[முழு → முழை → முழை-தல்.]

முழை²-த்தல் muḷai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) துளைத்தல்; to pierce, bore.

[முழு → முழை → முழை-த்தல்.]

முழை³ muḷai, பெ. (n.) 1. குகை; large mountain cave, cavern, den. 2. துளை; bore. 3. துளைத்தல் போல் துழாவும் துடுப்பு; spatula ladle.

[முழு → முழை (வே.க.).]

முழைஞ்சு muḷaiñju, பெ. (n.) 1. துளை; hole. 2. குகை; den.

[முழை³ → முழைஞ்சு.]

முள் muḷ, பெ. (n.) 1. மரஞ்செடி, கொடிகளில் கூர்மையுடையதாய்ச் சிறுகுச்சி போற் காணப்படும் பகுதி; thorn, brier, thistle, bristle, spine. 2. குத்தக் கூடிய கூர்மையுடைய பொருள்; anything sharp or pointed, as fish - bone, porcupine's quill, etc. 3. தாற்றுக்கோல்; goad, spur. 4. கடிவாளம்; bit. 5. இறகினடி; quill or springing point of feather. 6. பலாக்காய்மேற் காணப்படும் கூரிய முனைகள்; the rough points on the rind of the jack fruit. 7. முள் வடிவாகச் செய்யப்பட்ட கருவி; fork; sharp-pointed instrument. 8. துலாக் கோலின் நடுவில் சம நிலையைக் காட்டும் ஊசி; index of a balance. 9. கடிகாரத்தில் காலத்தைக் காட்டும் ஊசி; hand of a clock or time-piece. 10. கூர்மை; sharpness. 11. நுண்மை; minuteness. 12. புறாவின் ஆண்குறி; male organ of a pigeon.

தெ., க., ம. முள்ளு; து. முள்.

[முல் = கூர்மை. முல் → முள்.]

முள்கா-த்தல் muḷkā-, 6 செ.கு.வி. (v.i.) குந்தியிருத்தல்; to sit with arms and legs folded.

[முள்கு + ஆ-த்தல்.]

முள்கு-தல் muḷgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முயங்குதல்; to embrace. 2. உட்செல்லுதல்; to enter, pierce.

தெ. மெலிகொறு, மெலகு.

முள்வேலி muḷ-vēli, பெ. (n.) 1. முள்ளால் செய்யப்பட்ட அடைப்பு; fence of thorn. 2. முட்களை யுடைய இரும்புக் கம்பியாலான வேலி; fence of barbed wire. 3. முள் நிறைந்த கிளைகளால் ஏற்படுத்திய தடுப்பு; fence made of thorny branches of trees. 4. வேளாண்மை செய்த நிலத்திற்குப் பாதுகாப்புக்காக அமைக்கப்படும் முள்ளால் ஆன வேலி; thorny fence made to protect the farm.

[முள் + வேலி.]

முள்ளி muḷli, பெ. (n.) 1. முள்ளுள்ள செடி; thorny plant. 2. கத்தரி வகை; Indian nightshade. 3. மருதோன்றி; nail dye, *Barleria*. 4. கழுதை முள்ளி; holly - leaved bear's-breech. 5. தாழைச் செடிவகை; fragrant screw-pine. 6. கள்; toddy.

தெ. முலக; க., ம. முள்ளி.

[முள் → முள்ளி.]

முள்ளுப்போடு-தல் muḷḷu-p-pōḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) இடையூறு செய்தல்; to throw obstacles in one's way.

[முள் + போடு-தல்.]

முளரி muḷari, பெ. (n.) 1. தாமரை; lotus. 2. கோடாடேகாடி; ten million crores. 3. நான்முகனு லகம்; Brahma's world. 4. முட்செடி; bramble. 5. காடு; jungle. 6. முட்கள்ளி; thorny twig, used by birds in building nests. 7. விறகு; firewood. 8. வேள்வி விறகு; sacrificial fuel. 9. நெருப்பு; fire. 10. கடைக் கொள்ளி; firebrand. 11. காய்ச்சல்; fever. 12. நுண்மை; subtlety.

தெ. முளலரு; க., ம. முளலர்.

[முள் + அலரி.]

முளவு¹ muḷavu, பெ. (n.) 1. முள்ளம் பன்றி; porcupine, *Hystrix leucura*. 2. முட்கோல்; goad.

[முள் → முளவு.]

முளவு² muḷavu, பெ. (n.) 1. முள்; thorn. 2. முட்புதர்; thorn shrub. 3. முண் முருங்கை; East Indian coral tree.

[முள் → முளவு.]

முளி-தல் muḷi-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உலர்தல்; to dry. 2. வேதல்; to burn; to be scorched. 3. கெடுதல்; to perish. 4. முற்றுதல்; to mature. 5. தோய்தல்; to curdle.

க. முளி.

முளிதயிர் muḷi-tayir, பெ. (n.) இறுகிய கட்டித்தயிர்; thick curd.

[முளி + தயிர்.]

முளிவெதிர் muḷi-vedir, பெ. (n.) உலர்ந்த மூங்கில்; tried bamboo

[முளி + வெதிர். வெதிர் = மூங்கில்.]

முளை¹-த்தல் muḷai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பயிரில் முளை முதலியன தோன்றுதல்; to spring, to sprout, as shoots; to germinate as seeds. 2. கதிரவன் தோன்றுதல்; to rise, appear, come to light. 3. உடலில் புதிதாக உறுப்புகள் வளர்தல்; to grow as teeth, horns, hair.

ம. முளை; க. மொளெ; தெ. மொலத்சு.

[முல் → முள் → முளை → முளை-த்தல்.]

முளை² muḷai, பெ. (n.) 1. வித்தினின்று முளைத்த சிறு வெளிப்பாடு; shoot, tender shoot of trees or plants, seed - leaf. 2. மரக்கன்று; young tender plant, seedling. 3. மூங்கில்; bamboo.

தெ. மொலக; க. மொளெ; ம. முள; து. முளெ.

E. shoot, to dart; to thrust forward; to send forth new parts, as a plant (சு.வி.42).

[முள் → முளை = முற்படும் அல்லது முட்டும் வேர் (சு.வி.42).]

முளைக்கட்டு-தல் muḷai-k-kaṭṭu-, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.)

1. செம்மண்ணால் துவரை முதலிய பயறு வகைகளைப் பதம் செய்தல்; to season pigeon - pea by mixing it with wet red loam, in preparing dhal. 2. ஊறுவைத்த விதையை நீரில்லாமல் மூடி வைத்து முளை வரும்படி செய்தல்; process pulses by making them sprout.

[முளை + கட்டு-தல்.]

முளைக்காம்பு muḷai-k-kāmbu, பெ. (n.) சிறு தடி; pole

or stake set up on the ground to tie the cow, and other cattles, yoke.

[முளை + காம்பு.]

முளைக்குச்சி *muļai-k-kucci*, பெ. (n.) மாடு கட்டுவதற்கான குச்சி வகை; a kind of pole, or stake set of on the gound to tie the cow and other cattles.

[முளை + குச்சி.]

முளைப்பாலிகை *muļai-p-pāligai*, பெ. (n.) திருமணம் பேரான்ற விழாக்களுக்காகவும், மழை வேண்டி நடத்தப்படும் சிற்றுர் தெய்வ வழிபாட்டுக்காகவும் ஒன்பான் தவசங்கள் (நவதானியம்) முளைக்க வைத்த மட்பாண்டம்; pot in which nine kinds of grains are sown to germinate as at weddings, festivals and other functions like praying the village deity por rain during the month of kanni (september or october).

[முளை → முளைப்பு.]

முளைப்பு *muļaippu*, பெ. (n.) விதைகள் முளைக்கும் செயல்; seeds germination.

[முளை → முளைப்பு.]

முளைப்புழுதிச்செய் *muļai-p-puļudi-c-cey*, பெ. (n.) நாற்றங் கால் நிலம்; seedling bed.

[முளை + புழுதி + செய். நாற்றங்கால் உழுவதற்கு ஏற்ற வகையில் பண்படுத்திய நிலம்.]

முளையாணி *muļai-y-āni*, பெ. (n.) 1. கதவு நின்றாடும் இரும்புக் குடுமி; iron pin of a door. 2. தாழ்ப்பாள் விழும் இரும்புக் கூடு; staple.

[முளை + ஆணி.]

முளையான் *muļai-y-ān*, பெ. (n.) சிறு குழந்தை; little child.

[முளை → முளையான் (வே.க.)]

முற்கட்டு *mur-kaṭṭu*, பெ. (n.) பாட்டின் தொடக்கத்தில் உள்ள எடுப்பு; the opening section of a song.

[முள் + கட்டு - முற்கட்டு.]

முற்கரம் *murkaram*, பெ. (n.) 1. முசண்டி என்னும் ஆய்த வகை; sledge - like weapon of war. 2. பெரிய தடி; large club. 3. சம்மட்டி; hammer.

முற்கு *murku*, பெ. (n.) 1. எழுத்திலா ஒலி; inarticulate sound. 2. நாவால் கொட்டும் ஒலி; a sound made with the tongue, like the cluck of a lizard.

[முக்கு → முற்கு.]

முற்கூறு *mur-kūru*, பெ. (n.) 1. முன்பகுதி; earlier part.

2. தொடக்கம்; beginning.

[முன் + கூறு.]

முற்கொள்(ளு)-தல் *mur-koļ-*, 10 செ. குன்றாவி. (v.t.) முந்துதல்; to go ahead of; to anticipate.

[முன் + கொள்(ளு)-தல்.]

முற்பகல் *mur-pagal*, பெ. (n.) 1. பகற் காலத்தின் முற்பகுதி; forenoon. 2. முன்னாள்; the preceding day. 3. முற்காலம்; former time.

தெ. முற்பகலு

[முன் + பகல்.]

முற்படர்-தல் *mur-paḍar-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முன்னே செல்லுதல்; to go before. 2. மேம்படுதல்; to become exalted.

[முன் + படர்-தல்.]

முற்படு-தல் *mur-paḍu-*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒரு செயலைச் செய்ய முயலுதல் அல்லது தொடங்குதல்; attempt or begin to do something. 2. காலத்தில் முன்னதாக அமைதல்; precede in time. 3. முந்துதல்; to precede, go ahead. 4. முன் அமைதல்; to come before. 5. எதிர்ப்படுதல்; to meet.

[முன் + படு-தல்.]

முற்பவம் *mur-pavam*, பெ. (n.) முற்பிறப்பு; past birth.

[முன் + Skt. பவம்.]

முற்றம் *muṛram*, பெ. (n.) 1. வீட்டுள் முன்னிடம்; courtyard of a house. 2. தொட்டி முற்றம், வீட்டின் நான்கு கட்டுகளுக்கு நடுவில் கூரையில்லாமல் இருக்கும் பகுதி; inner yard of a house without roof. 3. ஊரின் வெளியிடம்; esplanade, open space. 4. பரப்பு; expanse.

[முன்றில் → முற்றில் → முற்றம் (வே.க.)]

முற்றல் *muṛral*, பெ. (n.) 1. மூப்பு; old age. 2. முதிர்ச்சி; maturing. 3. முற்றியது; anything that is fully grown or developed. 4. வயிரம்; hardness, as of the core of a tree. 5. பழுக்கும் நிலையிலுள்ள முற்றினகாய்; fruit almost ripe. 6. முடிக்கை; completing; ending. 7. திண்மை; strength. 8. முற்றுகை பார்க்க; see *muṛrugai*. 9. வளைவு; surrounding, encircling. 10. வெறுக்கை; hating. 11. நெற்று; dried nut.

க. முய்து.

[முற்று → முற்றல்.]

முற்றவிடு-தல் *murra-vidu-*, 18 செ. குன்றாவி. (v.t.)
முதிரும்படிவிடுதல்; to allow to mature or ripen, as fruits.

[முற்ற + விடு-தல்.]

முற்றறிவு *murraṛivu*, பெ. (n.) முழுதுணரும் அறிவு;
omniscience.

[முற்று + அறிவு.]

முற்றன் *murraṇ*, பெ. (n.) முழுமையானவன் (பூர்ணன்);
perfect being.

[முற்று → முற்றன் = முழுநிறைவானவன்.]

முற்றாக *murraḡa*, வி.அ. (adj.) முற்றிலும்; entirely; in
its entirety.

[முற்று → முற்றாக.]

முற்றாவுரு *murra-v-uru*, பெ. (n.) குழந்தை; child.

[முற்று + ஆ + உரு.]

முற்றி-த்தல் *murri-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) முடித்தல்; to
complete, finish.

[முற்று → முற்றி → முற்றி-த்தல்.]

முற்றிமை *murrimai*, பெ. (n.) முதிர்ந்த அறிவு (ஞானம்);
mature wisdom.

[முற்று → முற்றி → முற்றிமை.]

முற்றியார் *murriyār*, பெ. (n.) முற்றுகை செய்தவர்;
besiegers.

தெ. முத்ததீந்சவாரு

[முற்று → முற்றியார்.]

முற்றில் *murriḷ*, பெ. (n.) 1. சிறுமுறம்; small winnow.
2. முறம் போன்ற பதினாறாவது விண்மீன்
(விசாகம்); the 16th star, as resembling a winnow. 3. சிப்பி
வகை; a kind of shell - fish.

[முற்று → முற்றில்.]

முற்றிலும் *murriḷum*, கு.வி.எ. (adv.) 1. முழுவதும்; entirely,
fully, totally. 2. எல்லா வகையிலும்; wholly, completely.

[முற்று → முற்றிலும்]

முற்று¹-தல் *murru-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முதுமையடைதல்;
to be advanced in age. 2. முதிர்தல்; to become mature,
to ripen. 3. முழுவளர்ச்சியுறுதல்; to be fully grown.
4. வயிரங்கொள்ளுதல்; to become hardened, as the core
of a tree. 5. முடிதல்; to come to an end, to be finished.
6. இறத்தல்; to die.

தெ. முதுரு; க. முது; ம. முத்துக.

[முது → (முத்து) → முற்று → முற்று-தல்.]

முற்று²-தல் *murru-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சில மரங்கள்,
காய்கள் மிகுதியான வளர்ச்சி அடைதல்; cer-
tain vegetables become over ripe, of coconut, become
ripe. 2. நோய் குணப்படுத்த முடியாத நிலை-
யை அடைதல்; of illness get to an advanced state.
3. சண்டை முதலியவை உச்சக்கட்ட நிலையை
அடைதல்; of issues, problem, etc., get aggravated, reach
a critical stage. 4. முடிவுக்கு வருதல், முடிதல்; come
to an end, be finished.

முற்று³ *murru*, பெ. (n.) 1. முழுமை; perfection, complete-
ness. 2. முழுமையானது; that which is complete. 3.
முதிர்ச்சி; ripeness, maturity. 4. முடிவு; end.

முற்று⁴ *murru*, பெ. (n.) வினைமுற்று; finite verb.

முற்றுகை *murrugai*, பெ. (n.) 1. கோட்டையைப்
பகைவர் படை வளைக்கை; blockade, siege. 2.
சூழ்கை; surrounding. 3. நிறைவேறுகை; completion.
4. நெருக்கடி; distress, want. 5. சில காய்கள்,
மரங்கள் மிகுதியான வளர்ச்சி அடைதல்; certain
vegetables become over ripe, of coconut, become ripe. 6.
நோய் குணப்படுத்த முடியாத நிலையை அடை-
தல்; of illness get to an advanced state.

[முற்று → முற்றுகை.]

முற்றுப்புள்ளி *murru-p-puḷḷi*, பெ. (n.) 1. பொருள் நினை-
றவான தொடரின் இறுதியில் இடப்படும் புள்ளி;
a punctuation full stop. 2. இறுதி, முடிவு; end.

[முற்று + புள்ளி.]

முற்றுப்பெறு-தல் *murru-p-peru-*, 13 செ.கு.வி. (v.i.)
முடிவடைதல்; to be finished.

[முற்று + பெறு-தல்.]

முற்றும் *murrum*, பெ. (n.) 1. முழுதும், முற்றிலும்; wholly,
entirely. 2. எல்லாம்; all.

[முற்று → முற்றும்.]

முற்றுமுணர்தல் *murrum-uṇardal*, பெ. (n.) சிவனுடை-
ய எண்குணத் தொன்றாகிய எல்லாம் அறியுந்-
தன்மை; being omniscient, one of śivan-eṇ-kuṇam.

[முற்றும் + உணர்தல்.]

முற்றவிடு-த்தல் *murru-vidu-*, 18 செ. குன்றாவி. (v.t.)
முற்றுகையை நீக்குதல்; to cause a siege to be raised.

[முற்று + விடு-த்தல்.]

முற்றுவினை murru-vinai, பெ. (n.) வினை முற்று; finite verb.

[முற்று + வினை.]

முற்றாட்டு murrūttu, பெ. (n.) 1. முழுமையும் நுகர்வுடைய நிலம்; land in the exclusive possession and enjoyment of the owner. 2. வரியில்லாநிலம் (சர்வமானியம்); land given in endowment, free of tax. 3. முழுமையும் நுகர்வுடையது; anything which is exclusively enjoyed, as of right. 4. புலவர், கணியன், கலைஞர் ஆகிய முத்திறத்தோர்க்கும் இறையிலியாக அளிக்கப் பெறும் நிலம்; tax free land, donated for pandit, astrologer, and artist.

[முற்று + ஊட்டு]

முறம் muram, பெ. (n.) தவசங்களைப் புடைக்கப் பயன்படுங் கருவி; winnow. 2. 16ஆவது விண்மீன் (விசாகம்); the 16th star as resembling a winnow.

மறுவ. சொளகு

க. மொர; ம. முரம்.

முறமுற-த்தல் mura-mura-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தூய்மையாக இருத்தல்; to be neat. 2. முறுமுறுப்பாதல்; to be rough or stiff; to be crisp.

முறமுறப்பு mura-murappu, பெ.(n.) 1. தூய்மை; 2.முறு முறுப்பு; roughness, stiffness, as of washed cloth; crispness.

[முறமுற → முறமுறப்பு.]

முறி¹-தல் muri-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வளைந்து ஒடிதல்; to break, give way, as a branch. 2. நிலை கெடுதல்; to be discomfited. 3. அழிதல்; to perish, cease to exist. 4. தன்மை கெடுதல்; to change in one's nature; to be spoiled. 5. பதந்தப்புதல்; to exceed the proper stage, as in boiling or heating. 6. பயனறுதல்; to become ineffectual, as medicine. 7. குலைதல்; to fail, as a business concern.

ம. முரிக்; தெ. முரிக்கொனு; க. முரி.

[முரு → முறு → முறி → முறி-தல் (வே.க.)]

முறி²-தல் muri-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தோற்றல்; to be defeated, as an army. 2. அருள்மாறுதல்; to be ungracious.

முறி³-தல் muri-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. துண்டாதல்; break, snap, fracture. 2. பேச்சுத் தொடர்பு, உறவு தொடராமல் நின்றல்; அறுபடுதல்; break up.

[முறு → முறி → முறி-தல்.]

முறி⁴-த்தல் muri-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஒடித்தல்; to break, as a stick. 2. தன்மை மாற்றுதல்; to change the nature of, as milk, medicine.

க. முரி

[முறி¹-தல் → முறி³-த்தல்.]

முறி⁵-த்தல் muri-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கிழித்தல், வெட்டுதல்; to cut. 2. நிறுத்திவிடுதல்; to close, to discontinue. 3. நெசவுத் தறியில் உண்டை மறித்தல்; to fold, turn back, as the warp in a loom.

முறி⁶-த்தல் muri-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சில்லறை மாற்றுதல்; change the rupees into coins.

[முறு → முறி → முறி-த்தல்.]

முறி⁷ muri, பெ. (n.) 1. துண்டு; piece. 2. உடைத்த தேங்காயிற் பாதி; broken half of a coconut. 3. பாதி; half. 4. துணி; piece of cloth. 5. முருட்டுத் துணி; rough cloth.

தெ., க., ம. முறி.

[முறு → முறி.]

முறி⁸ muri, பெ. (n.) 1. ஆவணம் (பத்திரம்); deed, written bond. 2. ஒலையில் எழுதிய பற்றுச்சீட்டு; receipt written on a piece of ola.

[முறு → முறி.]

முறி⁹ muri, பெ. (n.) 1. தளிர்; sprout, shoot. 2. கொழுந்திலை; tender leaf. 3. இலை; leaf.

[முல் → முள் → முரு → முறு → முறி (வே.க.)]

முறிசெய்-தல் muri-šey-, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) அடிமையாக்குதல்; to enslave.

[முறி + செய்-தல்.]

முறிப்பு murippu, பெ.(n.) 1. மாற்று மருந்து; antidote. 2. கடுமை; harshness. 3. செருக்கு (கர்வம்); pride. 4. தோழமை மாறுகை; estrangement, breach of friendship.

[முறி → முறிப்பு.]

முறிப்பெட்டி muri-p-ṭṭi, பெ.(n.) ஆவணம் வைக்கும் பெட்டி; box for documents.

[முறி + பெட்டி.]

முறியடி-த்தல் muri-y-adi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒருவரின் கெட்டத் திட்டத்தைத் தோல்வியடையச் செய்தல், நடக்கவிடாமல் செய்தல்; outman work, to rout, break, crush. 2. விரட்டியடித்தல்; beat off; break down. 3. புதிய அருவினை (சாதனை) செய்து முந்திய அருவினையைப் (சாதனையை) பின்னடையச் செய்தல்; break old records.

[முறி + அடி-த்தல்.]

முறிவு murivu, பெ.(n.) 1. எலும்பு உடைகை; bone fracture.

2. பேச்சு ஒப்பந்தம், உறவு நீடிக்காமல் போகும் நிலை; break down of negotiations, etc. 3. பிளப்பு; breach; rupture. 4. பிணக்கம்; enmity, misunderstanding.

ம. முறிவு

[முறி → முறிவு.]

முறுக்கம் murukkam, பெ.(n.) 1. திருகல்; twist. 2. முடுக்கு; pressing hard. 3. கடுமை; rigour.

[முறுக்கு → முறுக்கம்.]

முறுக்கவிழ்-தல் murukkaviḷ-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) அரும்பு மலர்தல்; bloom as a flower.

[முறுக்கு + அவிழ்-தல்.]

முறுக்கிவிடு-தல் murukki-vidu-, 18 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. சுழற்றிவிடுதல்; to spin, as a potter his wheel, to wind, to cause to rotate. 2. திருகிவிடுதல்; to twirl, as the moustache. 3. தூண்டிவிடுதல்; to induce, instigate. 4. பகையுண்டாக்குதல்; to create ill-feeling between, to set one against another.

மறுவ. முடுக்கி விடுதல், சீண்டி விடுதல்.

[முறுக்கு + விடு-தல்.]

முறுக்கு¹-தல் murukku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கயிறு, நார் முதலியவற்றைத் திரித்தல்; to twist, as a rope. 2. முறுக்காணியைத் திருகுதல்; to twirl. 3. மிகைபட முறுக்கி ஒடித்தல்; to break. 4. சுழற்றுதல்; to spin, as a potter his wheel. 5. வெற்றிலையுண்ணுதல்; to chew betel. 6. கைகால்களைப் பிசைந்து தேய்த்தல்; to chafe, as the hands and legs. 7. துணி முதலியவற்றைச் சுருளும்படி திரும்புதல்; wring clothes, twist. 8. பிறர் தன் அருமை தெரிந்து மதிக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்த்து வகையில் ஒருவகை இறுக்கத்துடன் நடந்து கொள்ளுதல்; get in an affected manner be stiff.

தெ. முரகட்டு; க., ம. முருக்கு.

[முறுகு → முறுக்கு → முறுக்கு-தல்.]

முறுக்கு²-தல் murukku-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செருக்குதல்; to be proud, haughty, arrogant. 2. மாறுபடுதல்; to disagree. 3. சினத்தல்; to be angry.

[முறுகு → முறுக்கு → முறுக்கு-தல்.]

முறுக்கு³ murukku, பெ. (n.) 1. திரிக்கை; twisting. 2. திருகாணியின் சுற்று; turn or thread of a screw. 3. மாறுபாடு; disagreement, discord, rancour. 4. நூலுருண்டை; ball of thread.

தெ. முரிகாது; க. முறுகு.

[முறுகு → முறுக்கு.]

முறுக்கு⁴ murukku, பெ. (n.) 1. செருக்கு; arrogance,

impertinence. 2. மிடுக்கு; stiffness of manners. 3. இதழ் முறுக்குள்ள அரும்புத் தன்மை; compact, unblown condition of bud. 4. கடுமை; vehemence. 5. வலிப்பு; convulsion. 6. நெறிப்பு; stiffness, as of a person in full dress. 7. முறுக்கப்பட்ட நிலை; twisted state. 8. உடல் வலிமைக்கு உரிய இறுக்கம்; robustness of body.

[முறுகு → முறுக்கு.]

முறுக்கு⁵ murukku, பெ. (n.) ஒரு வகையான வலிப்பு நோய்; a kind of twisting pain.

[முறுகு → முறுக்கு.]

முறுகல் murugal, பெ.(n.) 1. தோசைபோன்ற சில உணவுப் பொருள்கள் சூட்டால் அடையும் மொரெ-மாரப்புத் தன்மை; the condition of being roasted crisp. 2. காய்ந்து கரிந்தது; that which is scorched or over-heated. 3. திருகல்; twist.

[முறுகு → முறுகல்.]

முறுகு¹-தல் murugu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. திருகுதல்; to wriggle, twist. 2. விரைதல்; to accelerate, to hasten.

ம. முருக்கு

[முரு → முறு → முறுகு → முறுகு-தல்.]

முறுகு²-தல் murugu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. முதிர்்தல்; to ripen, mature. 2. மிகுதல்; to increase. 3. கடுமையாதல்; to become vehement or intense. 4. சுண்டிப் போதல் (சுருகிப் போதல்); to be scorched or charred, as in frying. 5. செருக்குதல்; to be haughty or insolent, to bluster.

[முரு → முறு → முறுகு → முறுகு-தல்.]

முறுகு³-தல் murugu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மீறுதல்; to violate or infringe, as a right.

ம. முறுகு

[முரு → முறு → முறுகு → முறுகு-தல்.]

முறுகு⁴-தல் murugu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பாகு சூட்டினால் நீர்த்தன்மை குறைந்து இறுகுதல்; to become thick when over heated of treacle, etc.

[முரு → முறு → முறுகு → முறுகு-தல்.]

முறுகுகொளுந்து-தல் murugu-kolundu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வலிமை பெறுதல்; to become firm, to gain strength.

[முறுகு + கொளுந்து-தல்.]

முறுமுறு-த்தல் muru-muru-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) முணுமுணுத்தல்; to murmur, grumble.

மறுவ. முணங்குதல்.

தெ., ம. முருமுரு

முறுவல் muruval, பெ. (n.) 1. புன்முறுவல், புன்னகை; smile. 2. மகிழ்ச்சி; happiness. 3. பல்; tooth.

தெ. முருபு; க. முருவ.

முறை¹-த்தல் murai-, 9 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இப்படி இத்தன்மையில் இருக்க வேண்டும் என்ற ஒழுங்கு; பொருத்தமான வரையறையோடு கூடியது; proper manner, propriety, normal course. 2. ஒன்று நடைபெறும் தன்மை; way, manner. 3. இத்தனை யாவது எனக்கூறும் வரிசை ஒழுங்கு, தடவை; times. 4. ஒன்றையடுத்து ஒன்று, ஒருவரை யடுத்து ஒருவர் என வரையறுத்து அமைக்கும் வரிசை, வரிசையில் ஒன்றின் அல்லது ஒருவரின் தடவை; turn. 5. இருவருக்கும் இடையில் இப்படிப்பட்டது என்று வரையறுக்கும் உறவு; relationship.

[முறு → முறை → முறை-த்தல்.]

முறை²-த்தல் murai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெறித்து நிமிர்-தல்; to become stiff, hard. 2. செருக்குறுதல்; to be stiff-necked, haughty. 3. ஏறவிழித்து நோக்குதல்; to stare.

தெ. முரி; க. முரித்து.

முறை³ murai, பெ. (n.) 1. குணம்; deposition. 2. முறைமை; system as in. 3. மருத்துவ முறை; medicine method. 4. மறத்துப் போகை; becoming stiff.

[முறு → முறை]

முறை⁴ murai, பெ. (n.) 1. அடைவு; order, manner, plan, arrangement. 2. நியமம்; regularity, system, routine. 3. ஆள்மாறி மாறி வேலை செய்யும் நியமம்; turn by which work is done. 4. தடவை; time, as once, twice. 5. ஒரு வரிசையில் ஒருவனுக்கு ஒழுங்குப்படி ஒரு வினை நிகழும் தடவை; turn.

தெ. மொர; க.முரெ; ம. முர.

[முறு → முறை]

முறை⁵ murai, பெ. (n.) 1. பிறப்பு; birth. 2. உறவு; relationship by blood or marriage. 3. உறவுமுறைப்பெயர்; term of relationship.

[முறு → முறை]

முறை⁶ murai, பெ. (n.) 1. ஒழுக்கம்; manners. 2. செங்கே-ரால் நெறி; justice. 3. பழமை; antiquity. 4. ஊழ்; fate. 5. தன்மை; nature. 6. கற்பு; chastity.

[முறு → முறை]

முறை⁷ murai, பெ. (n.) 1. நூல்; treatise. 2. கூட்டு; things gathered together.

[முறு → முறை]

முறைகேடு murai-kēdu, பெ. (n.) 1. நேர்மைத் தவறு; injustice. 2. தகுதியற்ற செயல்; unbecoming act.

3. ஒழுங்கின்மை; irregularity, disorder. 4. கெட்ட நடத்தை; depravity, indecency.

[முறை + கேடு.]

முறைசாரா murai-šārā, பெ.அ. (adj.) பல்சலைக் கழ-கத்திலும் பள்ளிக் கூடத்திலும் கற்பிக்கும் மு-றையிலிருந்து வேறுபட்டது; non-formal.

[முறை + சாரா.]

முறைசெய்-தல் murai-šey-, 1 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. செங்கோல் நெறி அளித்தல்; to do justice. 2. தண்டித்தல்; to punish, as the guilty.

[முறை + செய்-தல்.]

முறைத்து muraittu, வி.எ. (adv.) 1. கடுமையாக; severely, frowningly. 2. கூர்ந்து, உற்று; intently.

[முறை → முறைத்து.]

முறைத்துக்கொள்-தல் muraittu-k-kolpu-, 16 செ.குன்றாவி. (v.t.) பகைத்தல்; make an enemy of some one, antagonize.

[முறைத்து + கொள்-தல்.]

முறைத்துப்பார்¹-த்தல் muraittu-p-pār-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஏற விழித்து நோக்குதல்; to stare.

[முறைத்து + பார்-த்தல்.]

முறைப்படு-தல் murai-p-paḍu-, 20 செ. கு.வி. (v.i.) 1. அடைவுசெய்தல்; to be in order; to be systematised. 2. முறையிடுதல்; to complain.

[முறை + படு-தல்.]

முறைப்படுத்து-தல் murai-p-paḍuttu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வரிசைப்படுத்துதல், ஒழுங்குபடுத்துதல்; to arrange, put in an order. 2. நெறிமுறைக்கு உட்பட்ட-தாக்குதல்; systematize, regulate.

[முறை + படுத்து-தல்.]

முறைப்பு mūraippu, பெ. (n.) 1. கடுமை நிறைந்த பார்வை; stern look; glower. 2. வளைந்து கொடுக்க-ாமல் இருக்கும் தன்மை, விறைப்பு; stiffness, as of a corpse. 3. விலையின் ஏற்றம்; high price, as of goods. 4. செருக்கு; haughtiness, impudence.

தெ., க. முரி; ம. முரை; து.முரெய்.

[முறை → முறைப்பு.]

முறைப்பெயர் murai-p-peyar, பெ. (n.) உறவு முறை காட்டும் பெயர்ச் சொல்; words indicating akin relationship..

[முறை + பெயர்.]

முறைமயக்கு¹-தல் murai-mayakku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒழுங்கின்மையாக்குதல்; to put out of order, disarrange.

[முறை + மயக்கு-தல்.]

முறைமை *muraimai*, பெ. (n.) 1. அடைவு; order. 2. ஒழுக்கம்; manners, conduct. 3. செங்கோல் நெறி (அரசநீதி); justice. 4. உரிமை; right, propriety. 5. உறவு; relationship by blood or marriage. 6. ஊழ்; fate. 7. தன்மை; nature.

[முறை → முறைமை.]

முறையீடு *murai-y-īḍu*, பெ. (n.) குறை தீர்க்கக் கே-
ராரிக்கை; appeal, petition, prayer.

[முறையீடு → முறையீடு.]

முறையுடையரசன் *murai-y-uḍai-y-araṣan*, பெ. (n.) செங்கோல் நெறி தவறாத அரசன்; a king who rules his country in a moral path and perform good deeds to his subjects.

[முறையுடை + அரசன்.]

முறைவன் *muṛaivan*, பெ. (n.) 1. சிவன்; God *śivān*. 2. ஓட்டுநர்; driver. 3. நடத்துநர்; conductor. 4. யானைப்பாகன்; mahout of an elephant.

[முறை → முறைவன்.]

முன்¹ *muṇ*, கு.பெ.எ. (adj.) & கு.வி.எ. (adv.) 1. இடத்தைக் குறித்து வருகையில் முகத்தை நோக்கி இருப்பது; இடத்தால் முன்னாவது; in front of someone. 2. காலத்தால் முன்னாவது; previous prior. 3. முன்னால்; forward. 4. காலத்தை குறித்து வருகையில், குறிப்பிட்டதற்கு முதலில் அமைவது அல்லது வந்தது; of time before; first part, etc. 5. வெளிப்புறம் அமைவது; பயன்பாட்டில் முதன்மையாக அமைவது; front side, part, etc.

தெ. முனு; க. மு.

[முல் → முன். முல் = முன்மை (கருத்து).]

முன்² *muṇ*, பெ. (n.) 1. பழமை; antiquity. 2. முதல்; that which is first or chief. 3. உயர்ச்சி; eminence.

[முல் → முன். முல் = முன்மை.]

முன்³ *muṇ*, இடை. (part.) ஏழனுருபுள் ஒன்று; sign of the locative.

முன்⁴ *muṇ*, பெ. (n.) 1. மனக்குறிப்பு; meaning, idea. 2. பக்கம்; side. 3. உப்பு; salt.

க. முந்நு

[முன்னு → முன்.]

முன்கடை *muṇ-kaḍai*, பெ. (n.) வீட்டுவாயில்; vestibule.

தெ. முந்கட

[முன் + கடை.]

முன்கூட்டியே *muṇ-kūṭṭiyē*, வி.அ. (adv.) 1. முன்பே; in

advance. 2. ஏற்கெனவே, முன்னரே; early, already.

[முன் + கூட்டியே.]

முன்கை *muṇ-kai*, பெ. (n.) 1. கையின் முன்பகுதி, முன்னங்கை; forearm. 2. கை; hand.

க. முந்கை.

[முன் + கை.]

முன்சொல் *muṇ-ṣol*, பெ. (n.) பழமொழி; old saying, proverb.

மறுவ. சொலவடை, முதுமொழி.

[முன் + சொல்.]

முன்பணம் *muṇ-panam*, பெ. (n.) 1. முன்கூட்டியே வைப்புத் தொகையாகப் பெறப்படும் பணம்; caution deposit. 2. கூலியாக உள்ள தொகையில் முன் கூட்டியே தரப்படும் பணம்; advance payment. 3. ஒரு பொருளை வாங்குவதற்கு அடையாளமாக முன்னே கொடுக்கும் சிறுதொகை, முன்னீட்டுத் தொகை; advance, earnest.

[முன் + பணம்.]

முன்பன் *muṇban*, பெ. (n.) 1. வலிமையுடையவன்; powerful man. 2. தலைவன்; leader; master. 3. ஏலச்சீட்டு நடத்துபவன்; conductor of a chit-fund. 4. நிலம் வாங்கி வீடுகள் விற்க முதலீடு செய்து செயற்படுபவன்; promoter.

[முன்பு → முன்பன்.]

முன்பனி *muṇ-pani*, பெ. (n.) பருவகாலங்கள் ஆறனுள் இரவின் முற்பகுதியிற் பனி மிகுதியுடைய சிலை (மார்சுழி), சுறவம் (தை) மாதங்கள்; the months of *Mārkaḷi* and *Tai*, being the season in which dew falls during the early part of the night, one of six *paruvam*.

[முன் + பனி]

முன்பின் *muṇ-pin*, கு.வி.எ. (adv.) 1. முந்தியும் பிந்தியும்; before and after, before and behind. 2. முன்பழக்கம், அறிமுகம்; familiar.

[முன் + பின்]

முன்பு¹ *muṇbu*, பெ. (n.) 1. முற்காலம்; former time, ancient time. 2. முன்னிடம்; front. 3. பழமை; antiquity.

தெ. முநுபு; க. முந்து; ம. மும்பு.

[முன் → முன்பு]

முன்பு² *muṇbu*, கு.வி.எ. (adv.) 1. முன்னாக; before; in front of. 2. முன்காலத்தில்; formerly.

[முன் → முன்பு]

முன்மொழி *muṅ-moḷi*, பெ. (n.) 1. பழமொழி; old saying, proverb, adage. 2. தொகைமொழியில் இரண்டாவதாக வரும் மொழி; the second member of a compound word.

மறுவ. முதுமொழி, சொலவடை.

[முன் + மொழி]

முன்மொழி-தல் *muṅ-moḷi-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) ஒருவரின் பெயரை அல்லது தீர்மானம் முதலியவற்றை உரியோரின் கவனத்திற்கு முன் வைத்தல்; propose someone's name, etc. for consideration in a formal meeting.

[முன் + மொழி-தல்]

முன்வை-த்தல் *muṅ-vāi-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) முன்னிடுகை, திட்டம் முதலியவற்றை ஆய்வுக்காகத் தக்க முறையில் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருதல்; purpose; put forward resolution, demand, etc.

[முன் + வை-]

முன்றில் *muṅṅil*, பெ.(n.) 1. வீட்டின் முன்னிடம்; front of a house. 2. வெளியிடம்; space.

தெ. முங்கிலி, முங்கிலி.

[முன் → முன்று → முன்றில்.]

முன்றுறை *muṅṅurai*, பெ. (n.) துறைமுகம்; port, harbour.

[முன் + துறை.]

முன்றோன்றல் *muṅṅōṅṅal*, பெ. (n.) 1. உடன் பிறந்தாருள் முத்தவன்; first - born among brothers. 2. தமையன்; elder brother.

[முன் + தோன்றல்]

முன்னணி *muṅ-ṅ-aṅi*, பெ.(n.) 1. விளையாட்டு, தேர்தல் முதலியவற்றில் வெற்றி அடையும் வாய்ப்புடன் இருக்கும் நிலை, முன்னிலை; position ahead of others; the lead. 2. முதன்மை வகிக்கும் நிலை; fore front; leading writers, etc. 3. குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காகப் பலர் அல்லது பல அமைப்புகள் இணைந்து ஏற்படுத்தும் கூட்டமைப்பு; of political parties, etc. forming a front.

[முன் + அணி]

முன்னர் *muṅṅar*, கு.வி.எ. (adv.) 1. முன்பு; before; in advance; in front of. 2. முற்காலத்தில்; in former times.

க. முந்ந

[முன் → முன்னர்]

முன்னவள் *muṅṅavaḷ*, பெ. (n.) 1. அக்கை (தமக்கை);

elder sister. 2. மூதேவி; goddess of Misfortune.

[முன் → முன்னவள்]

முன்னவன் *muṅṅavan*, பெ. (n.) 1. தேவன், கடவுள்; the first Being God. 2. சிவன்; śivan. 3. அண்ணன்; elder brother.

[முன் → முன்னவன்]

முன்னா-தல் *muṅṅā-*, 6 செ.கு.வி. (v.i.) முன்னதாகத்; to be first; to be early.

[முன் → முன்னா-தல்]

முன்னில்-தல் (முன்னிற்றல்) *muṅṅil-*, 14 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முன்தோன்றுதல்; to appear before. 2. துணைநிற்றல்; to stand by; to assist, guide. 3. தலைமையேற்றல்; to take the lead. 4. பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளுதல்; to assume responsibility.

[முன் + நில-தல்.]

முன்னிலை *muṅṅilai*, பெ. (n.) 1. முன்னிற்ப -வன்-வன்-து; person or thing that stands in front. 2. தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என்ற மூவிடங்களுள் ஒன்று; second person, the person or thing spoken to. 3. கரணியம்; cause. 4. முதன்மையானது; that which is essential. 5. நேர்முகம் (சமுகம்); presence. 6. வெளிப்படுமிடம்; place of manifestation.

[முன் + நிலை.]

முன்னீர் *muṅṅīr*, பெ. (n.) நிலத்திற்கு முன் தோன்றிய கடல்; sea, as having been formed before land.

தெ. முந்நீரு; க. முந்நீர்.

[முன் + நீர்]

முன்னு¹-தல் *muṅṅu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கருதுதல்; to think, contemplate.

க. முந்நு

[உன்னு-தல் → முன்னு-தல்]

முன்னு²-தல் *muṅṅu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. எதிர்ப்படுதல்; to meet. 2. அடைதல்; to reach, arrive at. 3. அணுகுதல்; to approach. 4. பொருந்துதல்; to get to, join. 5. பின்பற்றுதல்; to adhere to; to follow.

[முன் → முன்னு → முன்னு-தல்]

முன்னு³-தல் *muṅṅu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கிளர்தல்; to swell, rise, as the waves. 2. படர்ந்து செல்லுதல்; to spread. 3. முற்படுதல்; to precede, go before. 4. நிகழ்தல் (சம்பவித்தல்); to happen.

[முன் → முன்னு-தல்]

முன்னுச்சி *muṅ-ṅ-ucci*, பெ. (n.) தலையுச்சியின் முன்ப-

குதி; front part of the head, sinciput.

[முன் → முன்னுச்சி]

முன்னுரிமை *muṅ-ṅ-urimai*, பெ. (n.) 1. பலவற்றுள் சிலவற்றிற்கு முதன்மை கருதி அளிக்கும் இடம்; priority. 2. சலுகை அளித்து ஏற்படுத்தும் வாய்ப்பு; preference.

[முன் + உரிமை]

முன்னுரை¹-த்தல் *muṅ-ṅ-urai-*, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. முற்பட அறிவிப்புச் செய்தல்; to indicate before hand. 2. வருவது கூறுதல்; to foretell, predict.

[முன் → முன்னுரை-த்தல்]

முன்னுரை² *muṅ-ṅ-urai*, பெ. (n.) 1. பழமொழி; ancient saying adage, proverb. 2. பழைய வரலாறு; ancient history. 3. முகவுரை; preface.

[முன் → முன்னுரை]

முன்னூல் *muṅṅūl*, பெ. (n.) 1. ஆதி நூல்; original treatise, as distinguished from subsequent works or commentaries. 2. மறை (வேதம்); the Vēdās.

[முன் + நூல்]

முன்னெற்றி *muṅṅerri*, பெ. (n.) நெற்றியின் மேற்பகுதி; upper part of the forehead.

[முன் + நெற்றி]

முன்னே *muṅṅē*, கு.வி.எ. (adv.) 1. முன்னால்; முன்னர்; ago; earlier; ahead. 2. முன்பு; before. 3. எதிரில்; in the presence of.

ம., க. முந்ந

[முன் → முன்னே]

முன்னேர் *muṅ-ṅ-ēr*, பெ. (n.) உழவில் முதலிற் செல்லும் ஏர்; leading plough, in ploughing.

[முன் + ஏர்]

முன்னேறு-தல் *muṅ-ṅ-ēru*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தடையக் கடந்து முன் செல்லுதல்; to make headway against something. 2. உயர்நிலைக்குச் செல்லுதல்; மேம்படச் செய்தல்; progress; go forward; develop. 3. உடல்நிலை சீரடைதல்; improve of health. 4. முந்திக்கொள்ளுதல்; to anticipate, forestall.

[முன் + ஏர்]

முன்னை *muṅṅai*, பெ. (n.) 1. பழமை; former times, antiquity. 2. தமக்கை; elder sister. 3. தமையன்; elder brother.

க., ம. முந்நெ

[முன் → முன்னை]

முன்னையோர் *muṅṅaiyōr*, பெ. (n.) 1. முன்னோர்; predecessors, ancestors. 2. பெரியோர்; elders.

[முன்னை → முன்னையோர்]

முன்னோட்டம் *muṅ-ṅ-ōṭṭam*, பெ. (n.) 1. ஒன்றின் செயல்பாடு முதலியவற்றைத் தெரிந்துகொள்ளும் பொருட்டுநிகழ்த்தப்படும் ஆய்வு; trial, preview, trail run. 2. மேலெழுந்த வாரியாகப் பார்வையிடுகை; cursory glance or perusal.

[முன் + ஓட்டம்]

முன்னோர் *muṅṅōr*, பெ. (n.) 1. முன் தலைமுறையினர்; predecessors, ancestors. 2. மந்திரித் தலைவர்; chief ministers. 3. பண்டையவர் (பூர்விகர்); the ancients.

[முன் → முன்னோர்]

முன்னோன்¹ *muṅṅōṅ*, பெ. (n.) 1. பிள்ளையார்; god Gaṅēśa. 2. அருகன்; Arhat. 3. கடவுள்; God.

[முன் → முன்னோன்]

முன்னோன்² *muṅṅōṅ*, பெ. (n.) 1. முன் தலைமுறையினன்; predecessor, ancestor. 2. தகப்பன்; father. 3. தமையன்; elder brother.

[முன் → முன்னோன்]

முனக்கம் *muṅakkam*, பெ. (n.) 1. முணு முணுக்கை; muttering, murmuring; grumbling. 2. புலப்பம், வேதனைக் குரல்; moan.

[முனங்கு → முனக்கு → முனக்கம்]

முனகர் *muṅagar*, பெ. (n.) கீழ்த்தரமானவன்; low, mean person.

[முனகு → முனகர்]

முனகு¹-தல் *muṅagu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) துன்பம் முதலியவை தாங்காமல் மெல்லிய குரலில் தெளிவற்ற வகையில் பேசி எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தல்; விருப்பமின்மை, எதிர்ப்பு, சலிப்பு முதலியவற்றை வெளிப்படுத்தும் வகையில் தெளிவில்லாமல் மெல்லிய குரலில் பேசுதல்; முணுமுணுத்தல்; groan with pain; mutter something, as a protest, etc.

[முனகு → முனகு → முனகு-தல்]

முனகு² *muṅagu*, பெ. (n.) குற்றம்; defect, fault.

முனங்கு-தல் *muṅaṅgu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குரலையடக்கிப் பேசுதல்; to mutter, murmur; to grumble. 2. வேதனையாற் புலம்புதல்; to moan.

[முனகு → முனகு → முனங்கு → முனங்கு-தல்]

ஒ.நோ. OE. moen, Obs. mean, E. moan, to make along low murmur of physical or mental suffering, to complain, to lament misfortune, to lament for dead person (வே.க.முல்⁵).

முனி¹-தல் muni-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வெறுத்தல்; to dislike. 2. சினங் கொள்ளுதல்; to be angry with.

ம., க., து. முனி.

[முன் → முனி → முனி-தல்]

முனி² muni, பெ. (n.) 1. முனிவன் (பிங்.); saint, sage. 2. புத்தன்; the Buddha. 3. அகத்திய முனி; Agastya - siddar. 4. தெய்வம்; god.

[முன் → முனி. வடவர் காட்டும் மூலம் 'மன்' = கருது. இது முன் என்னும் தென் சொற்றிரிபு.]

முனி³ muni, பெ. (n.) 1. வில்; bow. 2. யானைக் கன்று; young elephant. 3. சடைப்பேய்; devil, goblin.

[முல் → முன் → முனி (வே.க.). முல் = வளைதற் கருத்துவேர். சாய்தல் கோணுதல், வளைதல், நெளிதல், மடங்குதல், திருகுதல், வட்டமாதல், முடிதல், சுற்றுதல், சுழலுதல், புரளுதல், உருளுதல், உருண்டையாதல், திரிதல், திரும்புதல், சூழ்தல் முதலிய பலவும் வளைதற் கருத்தொடு தொடர்புள்ளவையாம்.]

முனிமை muniṁmai, பெ. (n.) முனிவருக்குரிய தன்மை; saintliness.

[முனி → முனிமை]

முனிவர் muniṁvar, பெ. (n.) 1. இருடிகள்; hermits, ascetics. 2. பதினெண் கணத்துள் ஒரு தொகுதியினர்; a class of sages, one of patinen-kaṇam. 3. உலகப் பற்றைத் துறந்து தவம் புரிந்து பல ஆற்றல்கள் பெற்றவர்; ascetic sage.

[முனி → முனிவர்]

முனிவன் muniṁvan, பெ. (n.) 1. உலகப்பற்றைத் துறந்த அறிவன் (ஞானி); sage. 2. கடவுள்; god.

[முனி → முனிவன்]

முனிவு muniṁvu, பெ. (n.) 1. வெறுப்பேராடு கூடிய சினம்; anger, wrath. 2. வெறுப்பு; dislike, aversion. 3. களைப்பு; fatigue. 4. வருத்தம்; suffering. 5. முயற்சி; endeavour.

க. முனிபு, ம. முனிவு.

[முனி → முனிவு]

முனிவோன் muniṁvōṇ, பெ. (n.) நாரை; heron.

முனை¹-தல் munai-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) பொருதல்; to fight. க., து. முநி.

முனை²-தல் munai-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) ஊக்கங் கொள்ளுதல்; to be zealous, enthusiastic.

முனை³-தல் munai, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சினத்தல்; to be angry with; to resent. 2. வெறுத்தல்; to dislike.

க., து. முநி.

முனை⁴-த்தல் munai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) எதிர்த்தல்; to attack.

முனை⁵-த்தல் munai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செயலில் முனைந்து இறங்குதல்; to be active, busy oneself in, bestir oneself. 2. மூண்டு நின்றல்; to be deeply engaged. 3. எடை கூடுதல்; to be of overweight. 4. முயற்சி மேற்கொள்ளுதல்; முயலுதல்; take efforts; attempt.

முனை⁶ munai, பெ. (n.) 1. போர்; battle, war. 2. போர்க்களம்; battle field. 3. பகைப் புலம்; enemy country. 4. பகை; hatred. 5. வெறுப்பு; dislike, aversion. 6. துணிவு; boldness, valour. 7. கூட்டம், திரள்; crowd, collection. 8. குறிப்பிடப்படும் செயல்பாடு நிகழும் ஓர் இடம்; front as the place of action.

க. மொநெ

முனை⁷ munai, பெ. (n.) தவம்; austerity.

முனை⁸ munai, பெ. (n.) 1. முன்; front. 2. முகம்; face. 3. நுனி; point, sharpened end, edge. 4. கடலுட் செல்லும் நீண்ட கூரிய தரைப்பகுதி; cape, head-land. 5. ஓரம்; கோடி; விளிம்பு; corner of something. 6. நீளமுடைய ஒரு பொருளில் அல்லது இணைக்கப்பட்ட ஒன்றின் தொடங்கும் இடம் அல்லது முடியும் இடம்; beginning or end part of a rope, street, etc. or anything connected.

தெ. முந, க. மொநெ.

முனை⁹ munai, பெ. (n.) தலைமை; superiority, eminence.

முனைகுலை-தல் munai-kulai-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) ஊக்கங் குன்றுதல்; to be dispirited, discouraged.

[முனை + குலை-தல்]

முனைஞர் muniṁṅar, பெ. (n.) படைத் தலைவர்; commander of an army.

[முனை → முனைஞர்]

முனைந்தோர் muniṁndōr, பெ. (n.) பகைவர்; enemies.

[முனை → முனைந்தோர்]

முனைப்பு *munaippu*, பெ. (n.) ஒரு செயல், பணி முதலியவற்றைச் செய்வதில் காட்டும் மும்முரம்; கவனம்; determination; drive.

[முனை → முனைப்பு]

முனைமழுங்கு¹-தல் *munaī-maḷuṅgu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கூர்மை கெடுதல்; to become blunt, as the edge of an instrument.

[முனை + மழுங்கு-தல்]

முனைமழுங்கு²-தல் *munaī-maḷuṅgu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஊக்கங் குன்றுதல்; to become dispirited, lose courage.

[முனை + மழுங்கு-தல்]

முனைமுகம் *munaī-mugam*, பெ. (n.) 1. போர்க் களத்தின் முன்னிடம்; front of battle. 2. போர்க்களம்; battle field. 3. போரின் தொடக்கம்; commencement of battle.

[முனை + முகம்]

முனையோர் *munaiyōr*, பெ. (n.) பகைவர்; enemies.

[முனை → முனையோர்]

முனைவர் *munaivar*, பெ. (n.) குறிப்பிட்ட துறையில் ஆராய்ச்சி செய்து ஆய்வுக் கட்டுரை அளித்துப் பெறும் உயர்ந்த பட்டம்; Doctorate of Philosophy.

முனைவன் *munaivan*, பெ. (n.) 1. கடவுள்; god, as the First Being. 2. முனிவன்; saint, sage. 3. தலைவன்; chief. 4. புத்தன்; the Buddha. 5. அருகன்; Arhat.

[முனை → முனைவன்]

முனைவு *munaivu*, பெ. (n.) 1. வெறுப்பு; aversion, dislike, detest. 2. அவாவின்மை; freedom from desire. 3. வெறுப்போடு கூடிய சினம்; anger, wrath.

[முனை → முனைவு]

மூ

மூ¹ *mū*, பெ.அ. (adj.) மூன்று; three.

க. மூ.

மூ²-த்தல் *mū-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அகவையுயர்தல்; to be senior in age. 2. முதுமையுறுதல்; to become old; to be older than another. 3. முடிதல்; to end. 4. கேடுறுதல்; to be damaged or spoiled.

க. மூது

[மூது → மூ → மூ-த்தல்]

மூ³ *mū*, பெ. (n.) மூப்பு; old age.

[மூது → மூ]

மூ⁴ *mū*, பெ.அ. (adj.) மூன்று என்னும் எண்ணின் பெயரடை; the adjectival form of *mūṇṇū*.

மூக்கணாங்கயிறு *mūkkaṇāṅ-gayiru*, பெ. (n.) மாட்டின் மூக்கில் நுழைத்துத் தலையைச் சுற்றிக் கட்டி யிருக்கும் கயிறு; rope or string drawn through the bridge of the nose of the bullock as a bridle.

[மூக்கு + கயிறு]

மூக்கரிசியுடை-தல் *mūkkariṣi-yuḍai-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சில்லுமூக்குடைதல்; to bleed in the nose.

[மூக்கு + அரிசி + உடை-தல்]

மூக்கறு¹-த்தல் *mūkkaṟu-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மூக்கை அறுத்தல்; to disfigure one by cutting off one's nose.

[மூக்கு + அறு-த்தல்]

மூக்கறு²-த்தல் *mūkkaṟu-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒரு குழ்நிலையில் தெரிந்தோ தெரியாமலோ ஒன்றை வெளிப்படுத்துவதன் மூலம் ஒருவரை இழிவு படுத்துதல்; humiliate; snub. 2. மானக்கேடு (அவ-மானம்) செய்தல்; to put one to disgrace.

[மூக்கு + அறு-த்தல்]

மூக்கறுபடு-தல் *mūkkaṟu-paḍu-*, 20 செ. கு.வி. (v.i.) இழிவுபடுத்துதல்; get snubbed; degrade one by nose-cut.

[மூக்கு + அறு-படுதல்]

மூக்கறை *mūkkaṟai*, பெ. (n.) குறைபாடு உடைய மூக்கினைப் பெற்ற-வன்-வள்-து; person or animal with a defective nose.

க. மூகொறெ.

[மூக்கு + அறை. அறு → அறை]

மூக்கறைச்சி *mūkkaṟaiacci*, பெ. (n.) குறை மூக்குள்ளவள்; woman with a defective nose.

க. மூகொறதி

[மூக்கறையன் → மூக்கறைச்சி]

மூக்கறையன் *mūkkaṟaiyan*, பெ. (n.) குறை மூக்குள்ளவன்; man with a defective nose.

க. மூகொறெய.

[மூக்கறை → மூக்கறையன்]

மூக்கன் mūkkān, பெ. (n.) 1. பெரிய மூக்குள்ளவன்; man with a large or prominent nose. 2. விடாப் பிடியானவன்; firm hold person.

[மூக்கு → மூக்கன்]

மூக்காலமு-தல் mūkkāl-aḷu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சினுங்குதல்; to whine, snivel, indicating discontent or unwillingness. 2. சிறிய செயலுக்குப் பெருமுயற்சியெடுத்துக் கொள்ளுதல்; to take more effort for less work.

[மூக்கால் + அமு-தல்.]

மூக்கு mūkku, பெ. (n.) 1. மூச்சு இழுத்து விடுதற்கும் நறுமணத்தை உணர்வதற்கும் பயன்படுகின்ற உடல் உறுப்பு; nose, nostril. 2. பறவையலகு; bird's beak bill. 3. யானைத் துதிக்கை; elephant's trunk. 4. ஏன வாயிலுள்ள மூக்கு போன்ற உறுப்பு; nose - shaped part of a cup, etc. spout of kettle or pot. 5. வண்டிப்பாரின் தலைப்பகுதி; nose - shaped end of the pole of a cart. 6. முளை தோன்றும் வித்தின் முளை; germinating end of seeds. 7. இலைக்காம்பு; base or stem of a leaf. 8. குறுநொய்; குறுநொய்யரிசி; broken ends of rice.

தெ. மூக்கு; க. மூகு; ம. மூக்கு; து. மூகு.

[மூகத்தல் = மூக்கால் மணத்தை நுகர்தல். மூக → மூகு → மூக்கு → மூக்கு = மூகரும் உறுப்பு. மூக → மூகர்-தல் = மணத்தை நுகர்தல் (மு.தா. 44).]

மூக்குயர்¹-தல் mūkkuyar-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) மூக்கு நீண்டு காணுகை; (இது ஒரு வகை இறப்பிற்கான குறி என்பர்;) nose appearing to be elongated, (this is one of the symptoms of death.)

[மூக்கு + உயர்-தல்]

மூக்குயர்²-த்தல் mūkkuyar-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) பிறந்த குழந்தையின் மூக்கைச் சப்பையாகாமலிருக்க இழுத்து விடுதல்; to pinch up the nose of a new - born infant to prevent it being flat - nosed.

[மூக்கு + உயர்-த்தல்]

மூக்குறிஞ்சு-தல் mūkkuriñju-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஓசை உண்டாக மூக்கினால் மூச்சை உள்வாங்குதல்; to sniff.

[மூக்கு + உறிஞ்சு-தல்]

மூக்கைப்பிடி-த்தல் mūkkai-p-pi-ḍi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மூச்சுப் பயிற்சி செய்தல் (பிரணாயாமஞ் செய்தல்); to control the breath, as in devotional exercises. 2. மந்திரம்

சொல்லுதல்; to mutter mantras. 3. கெட்ட நாற்றம் தாங்காமல் மூக்கைப் பிடித்தல்; closing the note in order to avoid the stink

[மூக்கு → மூக்கை + பிடி-த்தல்]

மூகை mūgai, பெ. (n.) 1. ஈரற்குலை; liver. 2. படைக் கூட்டம்; vast horde.

தெ. மூக = படைக்கூட்டம்.

மூகைமை mūgaimai, பெ. (n.) ஊமையாய் இருக்கும் தன்மை; dumbness.

[மூகை → மூகைமை]

மூங்கர் mūngar, பெ. (n.) ஊமையர்; dumb persons.

[மூகை → மூங்கர்]

மூங்கர்¹mūngā, பெ. (n.) 1. கீரிவகை; a species of mongoose. 2. கீரி; mongoose.

தெ., க. முங்கி; ம. மூங்ளா.

[மூக்கு → (மூங்கு) → மூங்கா = மூக்கு நீண்ட கீரி வகை.]

மூங்கர்² mūngā, பெ. (n.) ஆந்தை; owl.

ம. முங்ளா

[மூக்கு → மூங்கி → மூங்கா]

மூங்காப்பிள்ளை mūngā-p-piḷḷai, பெ. (n.) கீரிப் பிள்ளை; mongoose.

[மூங்கா + பிள்ளை.]

மூங்கில் mūngil, பெ. (n.) உள்ளீடற்ற குழாய் பேராற்ற தண்டுப் பகுதியில் கணுக்களைக் கொண்டதும் நீண்டு வளர்வதுமான புறக்காமூள்ள பெரும்புல் வகை; bam boo-*Bambusa arundinacea*. 2. கழை (புனர்பூச) நாள்; the seventh star.

ம. மூங்கில்

மூங்கிற்சம்பா mūngir-šambā, பெ. (n.) சம்பா நெல் வகை; a kind of šambā paddy.

[மூங்கில் + சம்பா.]

மூங்கிலரிசி போன்ற அரிசியைக் கொண்ட சம்பா நெல்.

மூங்கைமை mūngaimai, பெ. (n.) ஊமைத் தன்மை; dumbness.

[மூங்கை → மூங்கைமை]

மூச்சடை-த்தல் mūccaḍai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மூச்சுத் திணைச் செய்தல்; to cause choking.

[மூச்சு + அடை-த்தல்]

மூச்சன் mūccan, பெ. (n.) வலியவன்; powerful, strong person.

மூச்சு mūccu, பெ. (n.) 1. உயிர் வாழ்வதற்காக நுரையீரலுக்குள் இழுத்து வெளிவிடும் காற்று, உயிர்ப்பு; respiration, breath. 2. ஆண்மை; manliness. 3. வலிமை, பலம்; strength. 4. ஆக்கம், முயற்சி; effort. ம. மூச்சு.

மூச்சுக்காட்டு-தல் mūccu-k-kāṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.t.) 1. ஆளரவஞ் செய்தல்; to show signs of life. 2. ஆண்மை காட்டுதல்; to show signs of courage. 3. எதிர்மறை வடிவங்களில் தான் ஓர் இடத்தில் இருப்பதற்கான அறிகுறியை வெளிப்படுத்துதல்; utter a sound or word as a sign of one's presence.

[மூச்சு + காட்டு-தல்]

மூச்சுப்பேச்சு mūccu-p-pēccu, பெ. (n.) 1. பேசுகை; talk. 2. உயிரோடு இருப்பதற்கான அடையாளம்; sign of life.

[மூச்சு + பேச்சு]

மூச்சுப்பொறு-த்தல் mūccu-p-poru-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மூச்சை உள் அடக்குதல்; to suppress breath.

[மூச்சு + பொறு-த்தல்]

மூசு¹-தல் mūśu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மொய்த்தல்; to swarm about, gather round. 2. மூச்சு விடுதல்; to respire.

தெ. மூசுறு

மூசு²-தல் mūśu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கெடுதல்; to go bad, to be spoiled, rancid. 2. சாதல்; to die. 3. மோப்பம் பிடித்தல்; to sniff.மூசு³ mūśu, பெ. (n.) இடவகையில் நெருக்கமாக இருக்கை (மொய்க்கை); swarming, thronging.மூசு⁴ mūśu, பெ. (n.) இளங்காய், பிஞ்சு; green or unripe fruit.

தெ. முசுரு; க. முசுரு.

[மூள் → முளு → முசு → மூசு. ஒ.நோ. உளு → உசு. ள- ச போலித் திரிபு (வே.க.மூல்').]

மூசை mūśai, பெ. (n.) 1. மண்ணாலான குகை; crucible. 2. மாழை (உலோகங்கள்)களை உருக்கி வார்ப்பதற்கான மட்கரு; earthen mould for casting molten metal.

[மூழை → மூசை]

மூள் → மூழை. மூழைத்தல் = துளைத்தல். மூழை = குகை. மூழை → மூழை = குழிந்த

இடம். மூழை → மூசை = மண்குகை, மட்கரு (தேவ நேயம்.12:101).

மூஞ்சி mūñji, பெ. (n.) 1. மூக்கும் வாயும் சேர்ந்த பகுதி; muzzle. 2. முகம்; face.

தெ., க. மூதி; ம. மூச்சி.

[மூந்து → (மூந்து) → மூஞ்சு → மூஞ்சி]

மூஞ்சிகாட்டு-தல் mūñji-kāṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வருத்தத்தைக் காட்டுதல்; to wear a long face.

[மூஞ்சி + காட்டு-தல்]

மூஞ்சிகண்டு-தல் mūñji-ṣuṇḍu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. முகத்தைச் சுளித்தல்; to be wry - faced. 2. முகங்கருகுதல்; to look small or withered.

மறுவ. முகவாட்டம்

[மூஞ்சி + சுண்டு-தல்]

மூட்டங்கட்டு-தல் mūṭṭaṅ-kāṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மாழை (உலோக) உருக்கக் குழியுண்டாக்குதல்; to make a pit or cavity to serve as a crucible for melting metals. 2. முகில் ஒருங்கு சேர்தல்; to gather, as clouds.

[மூட்டம் + கட்டு-தல்]

மூட்டம்¹ mūṭṭam, பெ. (n.) முகில், புகை போன்றவை பெருமளவில் திரண்டிருக்கை; thick mass of clouds, smoke, etc.

[மூடு → மூட்டம்]

மூட்டம்² mūṭṭam, பெ. (n.) 1. மூடியிருப்பது; which is covered. 2. உலை முகம்; furnace. 3. மூடுதழல்; smouldering fire. 4. மூடிய தவசக் குவை; heap of corn protected by a cover of straw and mud. 5. மகளிர் மகப்பேறுக் காலத்திற்குப் பின்னும் அடுத்து வரும் மாதவிடாய்க்கு முன்னுமுள்ள காலம்; interval between a woman's delivery and the first subsequent menstruation. 6. விறகு; fuel. 7. சொக்கப்பனை; bon fire. 8. ஆயத்தம்; readiness. 10. கம்மக் கருவி வகை; a smith's tool.

[மூடு → மூட்டம்]

மூட்டு¹-தல் mūṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தீ உண்டாக்குதல்; அடுப்பில் நெருப்பு பற்ற வைத்தல்; make fire kindle; fire in the hearth. 2. சிரிப்பு, சினம் முதலியவற்றை உண்டாக்குதல் அல்லது ஏற்படுத்துதல்; make some one laugh or angry; create mischief.

[மூள் → மூட்டு → மூட்டு-தல்]

மூட்டு²-தல் mūṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) சணற்பை, துணி முதலியவற்றில் இரு விளிம்புகள் இணையும்படி

சேர்த்தல்; சேர்த்துத் தைத்தல்; bring closer; sew together.

[மூள் → மூட்டு → மூட்டு-தல்.]

மூட்டு³-தல் mūṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஒன்றைச் செலுத்துதல்; to cause to enter, to put into. 2. பொருந்துதல், கூடுதல்; to join, link. 3. பகையை ஏற்படுத்தி சண்டைக்குத் தூண்டி விடுதல்; to stimulate, as a quarrel, to stir up, as feelings. 4. தைத்தல்; to stitch, sew together. 5. மிகைப்படுத்துதல்; to increase.

தெ. மூட்டிஞ்சு; ம. மூட்டுக.

[மூள் → மூட்டு (பி.வி.) → மூட்டு-தல்.]

மூட்டு⁴ mūṭṭu-, பெ. (n.) 1. உடல், அணி முதலியவற்றின் பொருத்து; joint, articulation. 2. சந்திப்பு; junction. 3. குதிரைக் கடிவாளம்; bridle, bit. 4. கோள்; tale-bearing. 5. கட்டு; tie, bond. 6. கட்டப்பட்டது; that which is tied. 7. தையல்; stitch. 8. மனவெழுச்சி; excitement provocation. 9. வாழையிலைக் கற்றை; bundle of banana leaves. 10. பொத்தகக் கட்டடப்பகுதி; binding of books. 11. எலும்புகளின் இணைப்பு; bone joint.

ம., தெ. மூட்டு; க. மூட்டை.

[மூள் → மூட்டு.]

மூட்டு⁵ mūṭṭu-, பெ. (n.) வளையம், தோல், சாட்டைவார் மூன்றும் சேர்ந்த மதங்கத்தின் பகுதி; comprising the vaḷayam, tōl and śāṭṭaivār.

[மூள் → மூட்டு.]

மூட்டு⁶ mūṭṭu-, பெ. (n.) மூடுகின்ற பொருள்; that which forms a cover, coating, wrapper.

[மூள் → மூட்டு.]

மூட்டுவலி mūṭṭu-vali-, பெ. (n.) மூட்டில் உண்டான துன்பம்; pain in the joints - *Arthralgia*, *arthro dynia*.

[மூட்டு + வலி.]

மூட்டுவாய் mūṭṭu-vāy-, பெ. (n.) பொருத்து; joint, clasp.

[மூட்டு + வாய்.]

மூட்டை mūṭṭai-, பெ. (n.) 1. தவசம் முதலியவை நிரப்பப்பட்டு கட்டப்பட்ட அல்லது தைக்கப்பட்ட சணற்பை; sack holding grain etc. 2. எடுத்துச் செல்ல எளிமையாக இருக்கக் கட்டி வைத்திருப்பது அல்லது பொதிந்து வைத்திருப்பது; anything which is bundled up so as to be carried easily. 3. சணற் பையின் கொள்ளளவாகிய ஏறக்குறைய இருபத்து நான்கு மரக்காலைக் குறிப்பிடுவது; a term referring to the capacity of a sack, approximately twenty four measures. 4. உள்ளே

பண்டம் வைத்துக் கட்டப்பட்ட கட்டு அல்லது பொட்டணம்; bundle, that which is tied up, bag, wallet, satchel. 5. பொதி; load carried in a sack, bale. 6. 48 பட்டணம்படி கொண்ட ஒரு கோணி அளவு; a large measure of capacity, bag, as of rice, containing generally 48 Madras measures. 7. பெரும் பொய்; great lie.

ம. மூட்ட; தெ. மூட; க. மூடே.

[மூள் → மூள் → மூட்டு → மூட்டை = கட்டு, பொட்டணம், பொருள் நிறைந்த கோணி (தேவநேயம் 12:102)]

மூட்டைக்காரன் mūṭṭai-k-kāraṇ-, பெ. (n.) 1. பொதி சுமக்கும் தொழிலாளி; porter. 2. பெரும் பொய் கூறுவோன்; great liar.

மறுவ. மூட்டைத்தூக்கி

[மூட்டை + காரன்.]

மூட்டைகட்டு-தல் mūṭṭai-kkaṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. படிப்பு, வணிகம் முதலியவற்றை இனித் தொடர்வதில் பயன் இல்லை என்று நிறுத்துதல்; stop or discontinue studies, business, etc. 2. ஓர் இடத்திலிருந்து வெளியேறுதல்; quit, leave.

[மூட்டை + கட்டு-தல்.]

மூடநம்பிக்கை mūḍa-nambikkai-, பெ. (n.) பழக்கத்தினால் ஏற்றுக் கொள்ளும், அறிவுக்கு ஒவ்வாத நம்பிக்கை; superstitious belief.

[மூடம் + நம்பிக்கை.]

மூடம்¹ mūḍam-, பெ. (n.) 1. முகில்கூழ்ந்த வனம் (மந்தாரம்); dark, clouded sky. 2. குளிர்; chilliness; cold. 3. மறைந்த இடம்; place of concealment, secret place.

க. மோட.

[மூடு → மூடம்.]

மூடம்² mūḍam-, பெ. (n.) 8 மரக்கால் கொண்ட முகத் தலளவை; a measure of capacity = 8 marakkal.

மூடம்³ mūḍam-, பெ. (n.) 1. அறிவின்மை; foolishness, stupidity. 2. மயக்கவுணர்வு; confusion; error. 3. ஐயம்; doubt.

மூடல் mūḍal-, பெ. (n.) 1. மூடுகை; covering. 2. மூடி; cover; lid.

[மூடு → மூடல்.]

மூடன் mūḍaṇ-, பெ. (n.) 1. அறிவிலான்; fool, ignoramus, stupid person. 2. கீழ்மகன்; low, mean man.

மூடி¹ mūḍi-, பெ. (n.) 1. ஒரு கொள்கலனின் திறப்பை

மூடுவதற்கு அந்தத் திறப்பின் அளவே இருக்கும் ஒரு சிறிய தட்டு; anything that is designed for closing or covering a container. 2. எழுதுகோல் போன்றவற்றில் மேல் பகுதியைப் பாதுகாக்க செருகி மூடும் அமைப்பு; cap of a pen, etc.

[மூடு → மூடி]

மூடி² mūḍi, பெ. (n.) மூடத்தன்மையுள்ளவள்; stupid, foolish woman.

மூடிவை-த்தல் mūḍi-vai-, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. சேமித்துப் பாதுகாத்தல்; to preserve, keep safe. 2. கழுக்கமாக (இரகசியம்) மறைத்து வைத்தல்; to conceal, hide, as secrets.

[மூடு → மூடி + வை-த்தல்]

மூடு¹-தல் mūḍu-, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. கதவு, பலகணி (சன்னல்) போன்றவற்றை அடைத்தல்; close of doors, etc., shut a door, etc. 2. பெட்டி, பை முதலியவற்றின் திறப்பை (ஒரு பொருளை உள்ளே போட முடியாத அளவுக்கு) அடைத்தல்; be in closed condition of a case, box, etc.; close a case, box, etc. 3. கண், வாய் முதலியவற்றின் இமைகளை, உதடுகளை ஒன்று சேர்த்தல்; close, close the eyes, mouth. 4. நீட்டிய நிலையில் இருக்கும் புத்தகம் போன்றவற்றை மடக்கியோ, இணைத்தோ ஒன்று சேர்த்தல்; close, close the fingers, the book, etc. 5. மறைக்கப் பட்டிருத்தல் அல்லது மறைத்தல்; to hide, screen; to obscure. 6. கல்வி நிறுவனம், தொழிற்சாலை முதலியவை இடைக்காலமாகவோ நிலையாகவோ செயல்படாமல் நிறுத்தி வைத்தல்; be closed, shut down for the day or permanently, close a shop, institutions, factory etc, for the day or permanently. 7. வெளியேறும் நீர் முதலிய நீர்மங்களைக் குழாய் அல்லது அதன் அமைப்பிலிருந்து வெளியேறாமல் நிறுத்துதல்; stop, close, turn off the flow of water etc. from a tap etc. 8. போர்த்தல்; to cover, shroud, veil. 9. அடைத்தல்; to shut in, enclose; to close, as the eyes; to shut, as the mouth. 10. சுற்றிக் கொள்ளுதல்; to surround, encompass.

தெ. மூடி; க. முச்சு; ம. முடுக.

[முள் → மூள் → மூட்டு → மூடு-]

மூடு² mūḍu, பெ. (n.) 1. வேர்; root. 2. கரணியம்; cause; origin. 3. சிறுதூறு; small bush. 4. பெட்டையாடு; ewe. 5. நிலை; stand, as of a chariot.

தெ. மோடு; ம. மூடு.

மூடை mūḍai, பெ. (n.) 1. பொதி, பண்ட மூட்டை; sack, sack-load, pack. 2. மிகச் செறிந்த கூலக் கோட்டை; packed bundle, as of paddy. 3. கூலக் குதிர்; a large

receptacle for grains.

தெ. முட; க. மூடெ; ம. மூட.

[முள் → மூள் → மூட்டு → மூட்டை → மூடை]

மூண்டன் mūṇḍan, பெ. (n.) மிளகு; black pepper.

மூத்த mūṭṭa, பெ.அ. (adj.) 1. உறவு முறைச் சொற்களோடு வருகையில் முதலில் பிறந்தவர், குறிப்பிடப்படும் பலரில் முதலாவதாக அமைந்து இருப்பவர்; with kinship terms born first, elder first among many. 2. முதன்மைப் பதவியில் இருப்பவரைக் குறிக்கையில், இருப்பவர்களில் நீண்ட காலமாகப் பணிபுரியும் அல்லது பட்டறிவுள்ள; of officials senior or experienced.

[முது → மூ → மூத்த]

மூத்தகுடி mūṭṭa-kuḍi, பெ. (n.) பழமையான குடி; ancient citizens, who have come from a respectable family.

[மூத்த + குடி]

[முது → மூ → மூத்த + குடி]

மூத்தப்பன் mūṭṭappan, பெ. (n.) பாட்டன்; father's father.

ம. மூத்தப்பன்

[முது → மூ → மூத்த + அப்பன்]

மூத்திரம் mūṭṭiram, பெ. (n.) சிறுநீர்; urine.

ம. முள்; வ. மூத்திர.

[முள் → (மொள்) → மொள் → மொளுதல் = சிறுநீர்விடுதல். மொள் + திரம் - (மோட்டிரம்) → மோத்திரம் → மூத்திரம். மொள் என்னும் வினையும் மோத்திரம் என்னும் பெயர் வடிவும் இன்றும் பாண்டி நாட்டி வழக்கென அறிக.]

மூத்தோர் mūṭṭōr, பெ. (n.) 1. முதியவர், அகவை முதிர்ந்த பெரியவர்; aged persons; elders. 2. பண்டிதர்; learned persons. 3. அமைச்சர்; ministers.

[முது → மூ → மூத்தோர்]

மூத்தோன் mūṭṭōṇ, பெ. (n.) 1. அகவை மேற்பட்டவன்; aged person. 2. அண்ணன்; elder brother. 3. பிள்ளையார்; Gaṇēṣaṇ as the eldest of śivā's sons. 4. 48 அகவை முதல் 64 அகவைக்குட்பட்ட மனிதன்; man between 48 and 64 years age. 5. முதியவன்; elderly man, senior.

[முது → மூ → மூத்தோன்]

மூதணங்கு mūḍaṇṅgu, பெ. (n.) காளி (துர்க்கை); durgai.

[மூது + அணங்கு.]

மூதறி-தல் mūdāri-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அறிவு முதிர்தல்; to be ripe in wisdom. 2. பழமையான செய்திகளை அறிதல்; to know the past.

[மூது → மூது → மூதறி → மூதறி-தல்.]

மூதறிஞர் mūdāriñar, பெ. (n.) அகவை நிரம்பிய அறிஞர், பெரும் அறிஞர்; scholar of great repute.

[மூது + அறிஞர்.]

மூதறிவாளன் mūdāriṅāṇ, பெ. (n.) அறிவு முதிர்ந்தோன்; man of ripe wisdom.

[மூது → மூது → மூதறி → மூதறிவாளன்.]

மூதறிவு mūdāriṅ, பெ. (n.) மெய்யறிவு, பேரறிவு; mature understanding, ripe wisdom.

[மூது + அறிவு.]

மூதா mūdā, பெ. (n.) கிழ ஆன் (பசு, கிழமாடு); aged cow.

[முதிய + ஆ - மூதா = முதியமாடு.]

மூதாட்டி mūdāṭṭi, பெ. (n.) 1. அகவை முதிர்ந்த பெண், முதியவள்; respectable old woman.

[மூதாளன் (ஆ.பா.) → மூதாட்டி (பெ.பா.)]

மூதாதை mūdādai, பெ. (n.) பாட்டன், தாத்தா, தந்தையைப் பெற்ற தந்தை, தாயைப் பெற்ற தந்தை; grand father.

[மூது(மை) + தாதை]

மூதாதையர் mūdādaiyar, பெ. (n.) தன் மரபில் அல்லது குடிவழியில் முன் வாழ்ந்தோர்; ancestors.

[மூதாதை → மூதாதையர்.]

மூதாய் mūdāy, பெ. (n.) பாட்டி, தாயைப் பெற்ற தாய், தந்தையைப் பெற்ற தாய்; grand mother, maternal, and paternal grand-mother.

[மூது + ஆய்.]

மூதாளன் mūdāṅ, பெ. (n.) முதியவன், அகவை முதிர்ந்தவன்; aged person.

[மூது + ஆள் - மூதாள் → மூதாளன்.]

மூதிற்பெண்டிர் mūdīr-peṇḍir, பெ. (n.) மறக்குடி மகளிர்; women of warrior - tribes.

[மூதில் + பெண்டிர்.]

மூதின்முல்லை mūdīn-mullai, பெ. (n.) மறக்குடியிற் பிறந்த ஆடவர்க்கேயன்றி அக்குடியில் உள்ள மகளிர்க்கும் மறம் (வீரம்) உண்டாதலைச் சிறப்பித்துக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ.8 : 21); theme describing the spirit of valour manifested among women of

warrior tribes.

[மூதின் + முல்லை.]

மூது¹ mūdu, பெ. (n.) முதுமை; oldness, elderliness.

க. மூதி

[மூது → மூது.]

மூது² mūdu, பெ. (n.) ஈகை; gift.

மூதுணர்வு mūdūṅarvu, பெ. (n.) முதிர்ந்த அறிவு; ripe knowledge or wisdom.

[மூதுணர்- → மூதுணர்வு.]

மூதுர் mūdūr, பெ. (n.) 1. பழைய ஊர்; ancient village. 2. திருவள்ளூர் மாவட்டத்தில் கடம்பத்தூர் ஊராட்சி யில் உள்ள ஊர்; a Village in Tiruvallur District.

[மூது + ஊர்.]

மூதேவி mūdēvi, பெ. (n.) 1. திருமகளுக்கு முந்திப் பிறந்த, தீவினைப் பயன் விளைவிப்பதாகக் கருதப்படும் பெண் தெய்வம்; goddess of Misfortune, as the elder sister of Lakshmi. 2. அருவருப்பான தோற்றம் கொண்டவள்; deformed person. 3. ஆக்கங்கெட்ட சோம்பெறிப் பெண்; sloth woman. 4. பெரும்பாலும் ஒரு பெண்ணைத் திட்டுவதற்குப் பயன்படுத்தும் சொல்; a word used mostly to scold a woman with.

[மூ + தேவி.]

மூதேவியூர்தி mūdēvi-y-ūrdi, பெ. (n.) மூதேவியின் ஊர்தியாகிய கழுதை; donkey as the vehicle of Mūdēvi.

[மூதேவி + ஊர்தி.]

மூதை mūdai, பெ. (n.) வேளாண்மைச் செய்வதற்காக வெட்டித் திருத்திய காடு, பழங்கொல்லை; ground cleared of wood and prepared for tillage.

[மூது → மூது → மூதை.]

மூப்பர் mūppar, பெ. (n.) 1. பெரியோர்; elders in age; superiors 2. கிறித்துவமதத் தலைவருள் ஒரு வகையார்; deacons.

[மூ → மூப்பு → மூப்பர் (வே.க.)]

மூப்பன் mūppan, பெ. (n.) 1. நகரப் பரதவன்; city fishermen. 2. பரதவர் தலைவர்; head of fishermen. 3. கிறித்துவ மதத் தலைவருள் ஒரு வகையார்; christian pastor. 4. ஒரு குலத்தாரின் ஊர்த்தலைவன்; head man, in some castes. 5. இலைவாணியர் முதலான சில குலங்களின் பட்டப் பெயர்; title of Ilaivāṅiyar and other castes.

[மூ → மூப்பு → மூப்பன்.]

மூப்பி mūppi, பெ. (n.) 1. முதுமகள்; aged woman; elderly woman. 2. தலைவி; woman of distinction; mistress.

ம. மூப்பி

[மூ → மூப்பு → மூப்பி.]

மூப்பு mūppu, பெ. (n.) 1. அகவை, முதுமை; seniority in age; old age. 2. தலைமை; power of management, leadership. 3. ஒட்டாரச் செருக்கு (பிடிவாதம்); wilfulness.

ம. மூப்பு; தெ., க.முப்பு.

[மூ → மூப்பு]

மூய்¹-தல் mūy-, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மூடுதல்; to cover. 2. நிரப்பதல்; to full.

தெ. மூய்.

மூய்²-தல் mūy-, 1 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெருங்கிச் சூழ்தல்; to surround closely. 2. முடிதல்; to end.

மூய்³-தல் mūy-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) துப்புதல்; to spit.

[உமிழ் → (முழ்) → முழி → மூய் → மூய்-தல்.]

மூய்⁴ mūy, பெ.(n.) 1. மூடி; cover. 2. பூப்பெட்டி; flower basket.

மூரல் mūral, பெ. (n.) 1. பல்; tooth. 2. புன்சிரிப்பு; smiling. 3. சோறு; boiled rice. 4. பால்; milk. 5. ஒரு வகை கடல் மீன்; a kind of sea - fish.

தெ. முரியு, முருகு; க. முருவ; ம. முரல்; து. முரிஜ.

மூரன்முறுவல் mūran-muṛuval, பெ. (n.) புன்சிரிப்பு; smile.

[மூரல் → மூரன் + முறுவல்.]

மூரி¹ mūri, பெ. (n.) 1. பெருமை; greatness. 2. வலிமை; strength. 3. பழமை; antiquity. 4. சிழ அகவை; old age. 5. எருமை; buffalo. 6. எருது; ox, bullock. 7. விடையோரை (இடப ராசி); taurus of the zodiac. 8. திமில்; hump. 9. துண்டம்; bit, part. 10. முரண்; enmity. 11. நெரிவு; crack, breach.

ம. மூரி; தெ., க., து. முரி.

[மூரல் → மூரி.]

மூரி² mūri, பெ. (n.) 1. சோம்பல்; laziness, indolence. 2. சோம்பல் முரிப்பு; shaking off laziness.

மூரிநிமிர்-தல் mūri-nimir-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) நெட்டை முரித்தல்; to stretch one self, as from laziness.

மறுவ. சோம்பல் முறித்தல்.

[மூரி → மூரி → மூரி + நிமிர்-தல் = உடம்பை நீட்டிச் சோம்பல் முறித்தல் (வே.சொ.க.).]

மூலக்காரன் mūla-k-kāran, பெ. (n.) 1. மூல நூலை இயற்றியவன்; author of a work, as distinguished from its commentator. 2. மூல நோய் உள்ளவன்; person suffering from piles. 3. எதற்கும் உடனடியாக சினம் கொள்ளும் குணம் உடையவன்; short - tempered man.

[மூலம் + காரன்.]

மூலக்கூறு¹ mūlakkūru, பெ. (n.) உயிரற்ற ஒருபொருளைத் துண்டித்துக் கொண்டு போய்க் கடைசியாகப் பிரிக்க முடியாததெனக் கருதப்படும் நிலையில் உள்ள மூலப்பொருளின் அனைத்துப் பண்புகளையும் கொண்ட ஒரு குறிப்பிட்ட அணுவோ அல்லது வெவ்வேறு அணுக்களின் இணைவோ கொண்ட சிறு பகுதி; molecule.

[மூலம் + கூறு.]

மூலக்கூறு² mūla-k-kūru, பெ. (n.) பொருள்களின் அடிப்படைத் தத்துவம்; radical part or essential principle of a substance.

[மூலம் + கூறு.]

மூலச்சிறுபோடு-தல் mūla-c-cirai-pōḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) ஒரு சடங்கு; one kind of rite, function, observance.

[மூலை + சிறை + போடு-]

மூலச்சூடு mūla-c-cūḍu, பெ. (n.) 1. கணைச்சூடு; a disease of children. 2. மூலநோய்; piles.

[மூலம் + சூடு.]

மூலநோய் mūla-nōy, பெ. (n.) மலவாயில் உண்டாகும் ஒருவகை நோய்; piles haemorrhoids.

[மூலம் + நோய்.]

மூலப்படை mūla-p-paḍai, பெ. (n.) அறுவகைப் படையுள் நீண்ட காலமாகத் தொடர்ந்து வரும் படை; soldiers who have been maintained from very early times or from time immemorial; reserved force, one of aruvagai-p-paḍai.

வ. மௌலம்

[மூலம் + படை.]

மூலபதம் mūla-padam, பெ. (n.) சொல்லின் முதல் நிலை (பகுதி); etymon, radix or indivisible part of a word.

[மூலம் + Skt. பதம்.]

மூலபலம் mūla-palam, பெ. (n.) மூலப்படை பார்க்க; see

mūla-p-paḍai.

மூலபாடம் mūla-pāḍam, பெ. (n.) உரையில்லாத மூலம்; bare text without commentary.

[மூலம் + பாடம்.]

மூலம்¹ mūlam, பெ. (n.) 1. விதையினின்று முன்தோன்றும் முளை; seed-leaf. 2. முளையின் மாற்றமாகிய வேர்; root. 3. திரண்ட வேராகிய கிழங்கு; bulb, tuber. 4. வேரை ஒட்டிய அடிமரம்; trunk of a tree. 5. அடிப்படை; fundamental cause. 6. முதல்; origin, source, that which is original. 7. கரணியம்; cause, foundation. 8. வாயில்; agency, means. 9. முகாமை (பிரதானம்); importance. 10. மூலவர் பார்க்க; see mūlavar. 11. மரம்; tree. 12. குருகுவிண்மீன், மூலநாள்; the 19th star. 13. அண்மை; nearness. 14. உரிமை யாளர்; ownership. 15. இதளியம் (பாதரசம்); mercury. 16. சித்திர மூலம்; ceylon lead wort.

வ. மூல.

[மூல் → மூல் → மூலம் = முளை.]

மூலம்² mūlam, பெ. (n.) மலவாய் ஓரத்திலோ, உட்பகுதியிலோ முளையைப் போல் உருவாகி வலியையும் மலச்சிக்கலையும் உண்டாக்கும் ஒரு நோய்; piles.

[மூல் → மூல் → மூலம் = முளை. அண்டியில் முளைபோல் தோன்றும் நோய்.]

மூலம்³ mūlam, பெ. (n.) முதலீடு; capital, investment.

[மூல் → மூல் → மூலம்.]

மூலமொழி mūla-moḷi, பெ. (n.) முதலில் தோன்றிய மொழி, தாய்மொழி; primary or parent language.

[மூலம் + மொழி.]

மூலவர் mūlavar, பெ. (n.) கோயிலுள் கருவறையில் நிலையாக உள்ள கடவுளின் வடிவம் (மூர்த்தி); idol fixed in the sanctum sanctorum of a temple, dist. fr. urcavar.

[மூலம் → மூலவர்.]

மூலவாசல் mūla-vāśal-, பெ. (n.) 1. கோயிலின் உட்பக்கக் கருவறை வாயில்; entrance into the sanctum sanctorum of a temple. 2. உச்சிக்குழி (துளை); fontanelle.

[மூலம் + வாசல். வாயில் → வாசல்]

மூலவிருள் mūlaviruḷ-, பெ. (n.) 1. ஆதனைப் பற்றியிருக்கும் அறியாமையாகிய இருள்; the original darkness of the soul. 2. ஆணவ மலம்; the original impurity of the soul.

[மூலம் + இருள்.]

மூலவேர் mūla-vēr, பெ. (n.) அடிவேர்; tap root, main root of a tree.

[மூலம் + வேர்.]

மூலி¹ mūli-, பெ. (n.) 1. மருந்தாகவுதவும் புல், பூண்டு செடி, கொடி; plant. 2. மருந்துவேர்; medicinal root. 3. கிழங்கு; root of a tree.

த. மூலி > வ. மூலின்.

[மூல் → மூலி.]

மூலி² mūli-, பெ. (n.) கரணியப் பொருளாகக் கருதப் படுபவன் (பூதன்); one who is the cause.

மூலிகை mūligai-, பெ. (n.) மருந்தாகப் பயன்படும் செடி கொடிகளின் வேர், இலை முதலியன; roots leaves etc. of plants, used for medicine.

வ. மூலிகா.

[மூலி → மூலிகை. த. மூலிகை > வ. மூலிகா.]

மூலியம் mūliyam-, வி.அ. (adv.) வாயில்; through.

[மூல் → மூல் → மூலம் → மூலியம்.]

மூலை mūlai, பெ. (n.) 1. இருபக்கங்களோ, கோடுகளோ சந்திக்கும் கோணம்; corner where two sides or lines meet. 2. கோணத் திசை; intermediate point of direction. 3. முனை; tip, corner of a street. 4. மிகச் சிறு அளவு; no worth or value, of no avail. 5. வீடு; house. 6. அறை மூலை; corner of the room.

ம. மூல; தெ. மூல; க. மூலெ.

[மூல் → மூல் → மூலை.]

மூவர்¹ mūvar-, பெ. (n.) 1. மூவ்வுடிகள்; the Hindu trinity. 2. தேவாரக் குரவர்களான அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர், ஆகிய மூன்று நாயன்மார்கள்; the three Saiva saints, viz. Appar, śampandar, śundarar authors of the Tēvāram hymns.

[மூ → மூவர்.]

மூவர்² mūvar, பெ. (n.) அந்தணர், அரசர், வணிகர் எனும் மூன்று பிரிவினர்; three section of people, Brahmins, kings and traders who are considered to be high-birth.

[மூ → மூவர்.]

மூவிடம் mū-v-iḍam, பெ. (n.) தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என்ற மூன்று இடங்கள்; the three persons, viz., taṇmai, muṇṇilai, paḍarkkai.

மறுவ. மூவகையிடம்

[மூ + இடம்.]

தன்மை - நான், நாங்கள், யான், யாம்

முன்னிலை - நீ, நீங்கள், நீர், நீவிர்

படர்க்கை - அவன், அவள், அது.

மூவினம் mūvingam, பெ. (n.) 1. ஆன் (பசு), எருமை, ஆடு ஆகிய மூவகைப்பட்ட கால்நடை; the three kinds of cattle, viz., paṣu, erumai, āḍu. 2. வல்லினம் மெல்லினம் இடையினம் என்ற மூவகை மெய்யெழுத்து; the three classes of consonants, viz., vallinam, mellinam, idaiyinam.

[மூ + இனம்.]

மூவு-தல் mūvu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) விலகுதல்; to separate, remove.

த. மூவு-தல்; E. move.

[ஓவு-தல் → மூவு-தல் = நீங்குதல்.]

மூவுலகாணி mūvulagāṇi, பெ. (n.) 1. கடவுள்; God. 2. இந்திரன்; indra.

[மூவுலகு + ஆளி. ஆள் → ஆளி.]

மூவுலகு mū-v-ulagu, பெ. (n.) துறக்கம் (சுவர்க்கம்), நிலவுலகம் (மத்தியம்), கீழுலகு (பாதாளம்) என்ற மூன்று உலகங்கள்; the three worlds.

[மூ + உலகு.]

மூவேந்தர் mū-vēndar, பெ. (n.) சேர, சோழ, பாண்டியர் ஆகிய மூன்று தமிழரசர்; the three Tamil kings, viz., Cēraṅ, Cōḷaṅ, Pāṇḍiyan.

[மூ + வேந்தர்.]

மூழ்¹-தல் mūḷ-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) பற்றிக் கொள்ளுதல்; to seize, take hold of.

[மூள்-தல் → மூழ்-தல்.]

மூழ்²-த்தல் mūḷ-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மூழ்கச் செய்தல்; to submerge, engulf.

[முழு → மூழ் → மூழ்-த்தல்.]

மூழ்³-த்தல் mūḷ-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) முதிர்ந்தல்; to be mature.

[ஊழ்-த்தல் → மூழ்-த்தல் = முதிர்ந்தல்.]

மூழ்⁴-த்தல் mūḷ-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மூடுதல்; to close, as a bud. 2. மொய்த்தல்; to swarm round. 3. வளைத்தல்; to surround.

[முகிழ்-த்தல் → மூழ்-த்தல்.]

மூழ்⁵ mūḷ, பெ. (n.) மலர் அரும்பு, முகிழ்; flower - bud.

மறுவ. போது, மொட்டு.

[முகிழ் → மூழ்.]

மூழ்கடி-த்தல் mūḷgaḍi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மூழ்கச் செய்தல்; to drown.

[மூழ்கு + அடி-த்தல்.]

மூழ்கு¹-தல் mūḷgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீர் மடத்தின் கீழ் செல்லுதல், முழுகுதல்; submerge, get drowned; sink. 2. நினைவு முதலியவற்றில் அழுந்துதல், துயரம் முதலியவற்றில் ஆழ்தல், அமிழ்தல்; get buried in thought, etc., be immersed in grief, etc.

[முழுகு → மூழ்கு → மூழ்கு-தல்.]

மூழ்கு²-தல் mūḷgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. புகுதல்; to reach, enter. 2. மறைதல்; to be hidden, screened. 3. தங்குதல்; to abide, to remain.

தெ. முநுகு; க. முழுகு; ம. முநுகுக.

[முழுகு → மூழ்கு → மூழ்கு-தல்.]

மூழ்கு³-தல் mūḷgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஈடுவைத்த பொருள் திருப்ப முடியாமல் போதல்; pledged things cannot be retained.

மூழ்த்து-தல் mūḷttu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஆழ்த்துதல்; to plunge, immense, weigh down.

[முழுத்து → மூழ்த்து → மூழ்த்து-தல்.]

மூழல் mūḷal, பெ. (n.) 1. மூடி; lid. 2. கழற்காய்; bonduc nut.

[மூழ் → முழல்.]

மூழி¹ mūḷi, பெ. (n.) 1. உட்குழிந்த அகப்பை; ladle. 2. நீர்க்கலம் (கமண்டம்); a vessel for holding water. 3. வேள்வி(யாகம்)க்குப் பயன்படுத்தும் ஏன வகை; a vessel used in sacrifices. 4. நீர்நிலை; reservoir of water, tank. 5. துழாவிக்க கடையும் மத்து; churning stick.

க. மூழி

[மூழ் → மூழி.]

மூழி² mūḷi, பெ. (n.) சோறு; boiled rice, cooked rice.

[மூழ் → மூழி. மூழ் = அரும்பு. அரும்புபோல் இருக்கும் சோற்றை மூழி என்றிருக்கலாம்.]

மூழிவாய் mūḷi-vāy, பெ. (n.) பூக்கூடை; flower - basket.

[மூழி + வாய். மூழ் = மலர் மொட்டு. மூழ் → மூழி = மலர், மூழிவாய் = மலர்க்கூடை.]

மூழை mūḷai, பெ. (n.) 1. குழிந்த இடம்; hallow place. 2. உட்குழிந்த அல்லது சமைத்த உணவை முகக்கும் அகப்பை; ladle. 3. துழாவிக்க கடையும் மத்து; churning strick. 4. சோறு; boiled rice.

[மூழி → மூழை.]

மூள்(ளு)தல் mūḷ-, 16 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெருப்புப் பற்றி-தல்; kindle, catch fire. 2. சினம், ஐயம் முதலியவை உள்ளத்தில் எழுதல்; to rouse the anger, suspicion. 3. ஊக்கத்துடன் முற்படுதல் (முனைதல்); to en-

ter upon with earnestness. 4. இடையூறு (தகராறு), கலவரம் முதலியன ஏற்படுதல்; to dispute, war, etc. 5. பொருந்துதல்; to be suitable. 6. கூடுதல், மிகுதல்; to increase.

[மூள் → மூள் → மூள்(ளு)-தல்.]

மூளி¹ mūḷi, பெ.(n.) 1. பெண்களைக் குறித்து, அணிகலன்கள் முதலியவை இல்லாத வெறுமை; வழக்கமாய் உள்ள அணிகலனில்லாத-வன்-வள்-து; person or thing devoid of the usual ornaments, etc. 2. பொருளில் வடிவமோ கூர்மையோ இல்லாத குறைபாடு; defect in shape, sharpness, etc. in certain articles. 3. பெண்ணைக் குறித்த ஒரு வசைச் சொல்; an address word for woman an conlemp. 4. பெண்ணைக் குறிக்கும் பொதுச்சொல்; a term for addressing woman.

[மூள் → மூள் → மூளி.]

மூளி² mūḷi, பெ.(n.) 1. உறுப்புக் குறை; defect of limb, deformity. 2. தலைப்பகுதியில் பின்னப்பட்டிருப்பது; that which has lost a part or piece, especially at the top. 3 குறைவுள்ள கருமம்; that which is defective. 4. அழகற்றவள்; ugly woman, a term of abuse. 5. துளையுள்ளது; that which bore. 6. துளையறுந்தது; that which is torn bore.

[மூள் → மூள் → மூளி.]

மூளை mūḷai, பெ.(n.) 1. உடல் உறுப்புகளைச் செயற்படுத்துவதும் கட்டுப்படுத்துவதும் உணர்வுகளைத் தோற்றுவிப்பதுமான, மண்டையோட்டினுள் அமைந்திருக்கும் உறுப்பு; brain. 2. அறிவு, சிந்தனைத் திறன்; brain, intelligence. 3. எலும்புக்கு நடுவில் உள்ள பொருள் (மச்சை); bone marrow, medullary substance, one of catta-tātu.

ம. மூளை; வ. மஜ்ஜா

OE.mearg, Os., OHG. marg, ON.mergh, E. marrow.

[மூள் → மூளை = எலும்பிற்கு அல்லது மண்டையோட்டிற்கு உள்ளிருப்பது.]

மூளைகெடு-தல் mūḷai-keḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) அறிவு குறைதல்; to be weak in brain power.

[மூளை + கெடு-தல்.]

மூன்று mūṇṇu, பெ.(n.) இரண்டுக்கு மேல் அடுத்துள்ள எண்; three.

தெ. மூது; க. மூட்டு; ம. முந்து; து. முகி.

மூன்றுகாலம் mūṇṇu-kālam, பெ.(n.) இறப்பு, நிகழ்வு,

எதிர்வு ஆகிய மூன்று காலங்களைக் குறிப்பது; three types of tense, viz. present tense, past tense, future tense.

[மூன்று + காலம்.]

மூன்றுநூல் mūṇṇu-nūl, பெ.(n.) பூனூல்; the sacred thread, as having three strands.

[மூன்று + நூல்.]

மெ

மூன்றுவேளை mūṇṇu-vēḷai, பெ.(n.) காலை, நண்பகல், மாலை என்ற நாளின் மூன்று பகுதிகள்; three period of a day called morning, after-noon and evening.

[மூன்று + வேளை.]

மெச்சாதவர் meccāḍavar, பெ.(n.) 1. வரவேற்கத் தக்க விருந்தினர், நல்விருந்து; welcome guest. 2. நண்பர்கள்; friends.

[மெச்சு + ஆ + த + அவர்]

மெச்சு-தல் meccu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t) 1. புகழ்தல், பாராட்டுதல்; to praise, extol, to flatter, to laud. 2. மதித்தல்; to esteem. 3. வியத்தல்; to admire greatly, wonder.

ம.மெச்சுக; க., தெ.,குட.,பட.,மெச்சு; து. மெச்சு, மெச்சி; கோத. மெச்.

[ஏ = உயர்ச்சி, பெருமை. ஏ → ஏடு = விஞ்ஞையருலகம். ஏ → ஏத்துதல் = உயர்த்துதல், புகழ்தல், வழத்துதல். எஞ்சுதல் = மேற்படுதல், மிகுதல், மீதல். எஞ்சு → எச்சு → எச்சம், மிகுதியாய்க் கொடுத்தலை எச்சாய்க் கொடுத்தல் என்பது கொங்கு நாட்டுவழக்கு. எ → எச்சு → மெச்சு. மெச்சுதல் = உயர்த்திப் பேசுதல்]

மெட்டு¹-தல் meṭṭu-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) காலால் தாக்குதல்; to spurn or push with the foot.

க.,தெ.,பட.,மெட்டு; கோத. மெட்; துட. மோட்; மா. மட்டெ.

[முட்டு → மட்டு → மெட்டு. மெட்டுதல் = ஒன்றை அழுந்துமாறு காலால் மிதித்தல்]

மெட்டு² meṭṭu, பெ.(n.) 1. மேடு; mound. 2. வெட்டும் பள்ளத்தின் நடுவில் வெட்டளவு காட்டும் மண்திட்டு; section of earth left in the centre of an excavation as a measure of its depth. 3. கின்னரத்தில் (பிடிவில்) வைக்கும் மிதப்புக்கட்டை; bridge of a fiddle. 4. ஊர் சூழ்காடு; wood or jungle which surrounds a village.

ம. மேடு, மாடு (குன்று); க. மெட்டு, மேடு (குன்று), மீட்டு (மலை), மீட்டெ (மேட்டு நிலம்); தெ. மெட்ட; து. மீட்டெ, முட்டெ (குவியல்);

கொலா. மெட்டா, மெட்டீ; நா. மெட்டீ;
கோண். மட்டா (மலை).

[எட்டம் = உயரம், தூரம். எட்டு → மெட்டு =
மேடு, மண்திட்டு, யாழிசைத் தானக்கட்டை]

மெட்டு³ mettu, பெ.(n.) ஆயத்துறை; place where custom is
paid, custom-house. 2. தடை; obstacle, obstruction.

தெ. மெட்டு

[எ → எட்டு → மெட்டு = மேடு, மண்திட்டு,
மேடான இடத்தில் அமையும் ஆயத்துறை, மேடு
ஏற்படுத்தும் தடை]

மெட்டு⁴ mettu பெ.(n.) பெருந்தகைமை, (கௌரவம்);
honour. 2. ஓயில்; fashion, style. 3. இசைப்பண்; tune of a
song, rhythm.

பட. மெட்டு (பகட்டாரவாரம்)

[எ → எட்டு → மெட்டு = மேடு, உயர்ந்து
காணப்படும் பெருந்தகைமை, உயர்த்திக் காட்டப்
பெறும் ஓயில்]

மெத்த metta, வி.எ.(adv.) மிகவும்; much, abundantly, greatly.

[மெத்து → மெத்த. எ → (எத்து) → மெத்து =
மெத்துதல் = மேலிடுதல், மிகுதியாதல்]

மெத்தனம் mettanam, பெ.(n.) 1. காலத்தாழ்ப்பு; delaying.
2. கவலையின்மை, பொருட்படுத்தாமை, பொறுப்பு
பின்மை; slack, lack of seriousness.

[மெது → மெத்து → மெத்தென = மெதுவாக.
மெத்தெனவு → மெத்தனம். (வே.க.4,23,24).]

மெத்து-தல் mettu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மிகுதல்; to abound,
increase. 2. நிரம்புதல்; to be filled.

ம. மெத்துக; க., தெ. மெத்து

[எ → எம்புதல் = எழுதல், குதித்தல். ஏ =
மேலோங்குகை. ஏ → ஏத்துதல் = உயர்த்துதல்,
புகழ்தல், வழத்துதல். எ → (எத்து) → மெத்து,
மெத்துதல் = மேலிடுதல், பள்ளத்தை நிரப்புதல்,
மிகுதல், வெல்லுதல்]

மெத்தை¹ mettai, பெ.(n.) 1. படுத்துக்கொள்ள பயன்
படுவதும் பஞ்சு போன்ற மென்மையான
பொருள்களை உள்ளே வைத்து தைக்கப்
படுவதுமான படுக்கை; bed, cushion.
2. பஞ்சணை; quilt stuffed with cotton. 3. துயிலிடம்;
sleeping place. 4. சட்டை; coat, jacket. 5. வேட்டையாடும்
போது தோளிலிடும் கருவி (சாதனம்); a hunting
accessory carried on the shoulder.

ம., தெ. மெத்த; க., பட. மெத்தை.

[முல் → மெல் → மென்மை. மெல் → மெலி →
மெலிவு. மெல் → மெலு → மெது → மெதுபு
→ மெதுகு. மெது → மெத்து → மெத்தை =

மெல்லணை (மு.தா. 281, 282)]

மெத்தை² mettai, பெ.(n.) மேல் அடுக்குவீடு, மேல்
தளம்; situated on an upper floor.

மறுவ. மாடி.

ம. மெத்த; தெ. மித்தெ; து. மெத்திகெ; பட.
மெத்தெ.

[ஏ → மே → மேல். மேல் + து → மேது = மேல்
மண்ணீடு. மீது → மெத்து = மேற்படு; மெத்து →
மெத்தை = மேல்தளம் (ச.வி.57).]

மெத்தைவீடு mettai-vīḍu, பெ.(n.) 1. மாடி வீடு;
storied house. 2. மேனிவை மாடம்; upper storey. 3.
மொட்டை மாடி வீடு; terraced house.

[மெத்தை + வீடு]

[எஞ்சுதல் = மேற்படுதல், மிகுதல், மீதல். எஞ்சு
→ எச்சு → எச்சம். எ → (எத்து) → மெத்து.
மெத்துதல் = மேலிடுதல். மெத்து → மெத்தை =
மேல்நிலை, மேல்தளம்]

மெதி-த்தல் medi-, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பாதத்தை
ஒன்றன்மேல் வைத்தல், அடிவைத்தல்; to tread on.
2. காலால் துவைத்தல்; to tread down, trample on.

ம. மெதி, மெதிக்க, மெதியுக; க.மிதி; தெ. மெதுகு;
து. மெதிபுனி, மெதுபுனி, மெத்புனி.

[மிதி → மெதி-]

மெது medu, பெ.(n.) 1. மென்மை; softness. 2. அமைதி;
gentleness. 3. தாமதம்; slowness. 4. மந்தம்; dullness. 5.
கூர்மழுக்கம்; bluntness, as of an edge.

து. மெது.

[மெல் → மெது]

த. மெது > Skt. mṛdu

மெதுக்கு medukku, பெ.(n.) 1. சோறு; boiled rice.
2. குடமிளகாய்; capsicum.

தெ. மெதுகு.

[மெது → மெதுக்கு. அரிசி அவிந்தபின்
மெதுவாயிருத்தல் காண்க (வே.க.4.23).]

மெய் mey, பெ.(n.) 1. உண்மை; truth-reality, fact. 2. ஆதன்;
soul. 3. உணர்ச்சி; consciousness. 4. உடம்பு; body, used
euphemistically. 5. மார்பு; breast. 6. ஒற்றெழுத்து;
consonant.

ம. மெய்; க. மய், மெய், மை; தெ. மெயி; பட., குட.,
கோத. மெய்; துட. மொய்.

[மே = மேல். மே → மேவு. மேவுதல் = மேலிட்டுக்
கொள்ளுதல், வேய்தல். மேல் → மேலா →
மேலாவு = மேலதிகாரிகள். மேல் → மேன்மை.
மேல் → மேன் → மேனி = உடம்பின் மேற்புறம்,

<p>உடம்பு. (மு.தா.73,74). மே → (மேய்) → மெய்]</p> <p>மெய்காவல் <i>mey-kāval</i>, பெ.(n.) 1. ஒருவனைப் பாதுகாக்கை; guarding a person. 2. சிறை; custody of person, imprisonment.</p> <p>ம. மெய்காவல்.</p> <p>[மெய் + காவல், கா → காவல். 'அல்' தொ.பெ.ஈறு.]</p> <p>மெய்காவலன் <i>mey-kāvalan</i>, பெ.(n.) 1. பிறருக்குத் துன்பம் (ஏதும்) நேராமற் காப்பவன்; body-guard. 2. திருக் கோயில் காவல் செய்பவர்; temple-guard.</p> <p>[மெய் + காவலன். கா → காவல் → காவலன். 'அன்' ஆ.பா.ஈறு]</p> <p>மெய்நீர்மை <i>mey-n-nīrmai</i>, பெ.(n.) 1. உண்மை; truth. 2. வீடுபேறு (மோட்சம்); salvation, as the ultimate reality.</p> <p>[மெய் + நீர்மை]</p> <p>மெய்ப்படு-தல் <i>mey-p-paḍu-</i>, 17 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. உண்மையாதல்; to be true: to prove correct. 2. தெய்வம், பேய் ஆகியன ஏறுதல் (ஆவேசிக்கப் பெறுதல்); to be possessed, as by a deity or a spirit.</p> <p>[மெய் + படு-]</p> <p>மெய்ப்பாடு <i>mey-p-pāḍu</i>, பெ.(n.) 1. நகை, அழகை, இனிவரல், மருட்சை, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை என எண் வகைப்பட்டதும் புறத்தார்க்குப் புலப்படு வதோராற்றான் வெளிப்படுவதுமான உள்ள நிகழ்ச்சிகள்; manifest physical expression of the emotions of eight kinds, viz., <i>nagai, aḷugai, iḷivaral, maruṭkai, accam, perumidam, veguḷi, uvagai</i>. 2. புகழ்; praise. 3. இயற்கைக் குணம்; nature, innate disposition.</p> <p>[மெய் + பாடு. உள்ளத்து உணர்வுகள் உடல் வழியாக வெளிப்படுகை. படு → பாடு]</p> <p>மெய்ப்பு¹ <i>meyp̄pu</i>, பெ.(n.) 1. எண்பிப்பு (நிரூபணம்); verification, proof. 2. புகழ்ச்சி; eulogy. 3. திருத்தத் துக்கான அச்சுப்படி; printing proof.</p> <p>[மெய் → மெய்ப்பு, 'பு' தொ.பெ.ஈறு]</p> <p>மெய்ப்பு² <i>meyp̄pu</i>, பெ.(n.) பகட்டாரவாரம் (ஆடம்பரம்); ostentation.</p> <p>[மீ → (மீய்) → மெய் = உடம்பு. மெய் → மெய்ப்பு = உடம்பு வழிக் காட்டும் பகட்டாரவாரம்]</p> <p>மெய்ப்பை <i>mey-p-pai</i>, பெ.(n.) சட்டை; coat, clock.</p> <p>[மெய் + பை. மெய் = உடல். மெய்யை (உடலை) உட்புகுத்தும் பை போன்றது]</p> <p>மெய்மயக்கம்¹ <i>mey-m-mayakkam</i>, பெ.(n.) சொற்களில் ஒற்றெழுத்து இயைந்து வருகை (Gram.) agreement between successive consonants, in words.</p>	<p>[மெய் + மயக்கம். மெய் = மெய்யெழுத்து. மய → மயக்கம்]</p> <p>மெய்மயக்கம்² <i>mey-m-mayakkam</i>, பெ.(n.) உடலுடன் மனமும் தன்னிலை மறத்தல்; unconsciousness.</p> <p>[மெய் + மயக்கம்]</p> <p>மெய்மற-த்தல் <i>mey-m-mara-</i>, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அறிவு நீங்குதல்; to swoon, lose consciousness. 2. (ஒன்றில் ஈடுபட்டு) எங்கு இருக்கிறோம் என்ன செய்கிறோம் என்னும் உணர்வை இழத்தல், தன்னை மறத்தல்; to forget or lose oneself. 3. சோர்வடைதல்; to weary. 4. மயக்கமடைதல்; faint. 5. கள் வெறியேறுதல் (போதையாதல்); to be intoxicated.</p> <p>ம. மெய்மறக்க.</p> <p>[மெய் + மற-, மெய் = உடல். மெய்மறத்தல் = உடலுணர்வுகளை (தன்னுணர்வுகளை) மறத்தல்]</p> <p>மெய்மறதி <i>mey-m-maradi</i>, பெ.(n.) 1. அறிவு நீங்குகை; swooning, losing consciousness. 2. தன்னிலை மறக்கை; self-forgetfulness. 3. சின வெறி; fit of anger. 4. வெறி; fit of insanity.</p> <p>[மெய் + மற. மற → மறதி]</p> <p>மெய்ம்மை <i>meymmmai</i>, பெ.(n.) 1. மெய்யானது, உண்மையானது, உண்மை; truth, reality. 2. பட்டாங் கான இயல்பு; natural state. 3. உளதாயிருக்கும் தன்மை (சத்து); existence. 4. பொருண்மை; signification.</p> <p>[மெய் → மெய்ம்மை, உடலால் பொய்யின்றிச் செயல்படுதலே மெய்ம்மை]</p> <p>மெய்ம்மொழி <i>mey-m-moḷi</i>, பெ.(n.) 1. உண்மையான வாக்கு; true word; true teaching. 2. மறை (வேதம்); the <i>vedas</i>. 3. முனிவரின் சாவச் சொல்; malediction or benediction, uttered by sages.</p> <p>[மெய் + மொழி]</p> <p>மெய்யறிவு <i>mey-y-aṟivu</i>, பெ.(n.) 1. உண்மையான அறிவு; true knowledge. 2. தத்துவம்; philosophy.</p> <p>[மெய் + அறிவு]</p> <p>மெய்யன் <i>meyyan</i>, பெ.(n.) 1. உண்மை யுணர்ந்தவன்; one who has realised the truth. 2. உண்மையானவன்; true, honest, trust worthy, faithful person. 3. முனிவன்; sage. 4. அந்தணன்; benign person. 5. உண்மை புகலுவோன்; one who speaks the truth. 6. கடவுள்; god, as the embodiment of truth. 7. மகன்; son.</p> <p>[மெய் → மெய்யன். 'அன்' ஆ.பா.ஈறு]</p> <p>மெய்யாப்பு <i>meyyāppu</i>, பெ.(n.) குப்பாயம், சட்டை; coat.</p> <p>[மெய் + யாப்பு. யா → யாப்பு = உடம்பின் மேல் கட்டப்படுவது]</p>
---	--

மெய்யெழுத்து *mey-y-e|uttu*, பெ.(n.) 1. ஒற்றெழுத்து, உயிரெழுத்திற்கு உடம்பா யிருப்பது; consonant, as the body to which the vowel gives life. 2. மெய்யெழுத்தைக் குறிக்கும் வரி வடிவம்; the letter represent-ing a consonant.

[மெய் + எழுத்து]

மெய்வலி¹ *mey-vali*, பெ.(n.) உடலின் வலிமை; physical, bodily strength.

[மெய் + வலி]

மெய்வலி² *mey-vali*, பெ.(n.) உடல் கடுப்பு; pain in the body.

மறுவ. உடல் நோவு.

[மெய் + வலி]

மெய்வழி *mey-vali*, பெ.(n.) உண்மைச் சமயம்; the true religion.

ம. மெய்வழி.

[மெய் + வழி]

மெருகு¹ *merugu*, பெ.(n.) பளபளப்பு, பொலிவு; smoothness, glitter, lustre, polish, brightness, freshness.

ம. மெருகு, வெருகு; க. மெருகு, மிறுகு; தெ. மெருகு, மெருங்கு; து. மெர்பு.

[மெது → மெதுகு → மெழுகு → மெருகு (வே.க.4,24).]

மெருகு² *merugu*, பெ.(n.) வெருகஞ்செடி; long rooted arum.

[வெருகன்கிழங்கு → மெருகன்கிழங்கு → மெருகு (மருஉ).]

மெருள் *merul*, பெ.(n.) அச்சம்; fear.

தெ. மெரமெர.

[மருள் → மிரள் → மெரள். மெரளுதல் = மயங்கி யஞ்சுதல். மெரள் → மெருள். மெரளுதல் = மயங்கியஞ் சுதல் (வே.க.4,42).]

மெல்¹ *mel*, பெ.அ. (adj.) மென்மையான; soft, tender.

முல் = மென்மைக் கருத்துவேர்

[முல் → மெல் (வே.க.4,19)]

mel, fine, thin, soft, tender; *mell-a*, softly, gently. Comp. Latin *mollis*, soft, tender, pliant; Greek *malakos*, soft, gentle, tender. The derivation of the Latin *mollis*, from *movilis*, seems inconsistent with the connection which subsists between *mollis* and *malakos*; and the resemblance of both to the Dravidian *mel* is remarkable. Comp. Sans. *mridu*, soft, which is in Tamil *med-u*. I can scarcely think *mel*, like *med-u*, derived from *mṛidu* (CGDFL. 603, 604).

Goth. *mel*, grind; *malma*, sand; ON. *malmr*, ore; E. *malm*, soft chalky rock; OE., *meal*, cog. w; OS., OHG. *melm*, dust.

E. *meal*; OE. *mela*; OS., OHG. *melo*; ON. *mjol*, cog, w; L. *molere*, grind; E. *mill*, building fitted with machinery for grinding corn.

OE. *mylen*; OS. *mulin*; OHG. *muli* (n.) f.LL. *molinum*; L. *mila*, *mill*; f. *mole*, grind.

E. *molar*, grinder (mammal's back teeth serving to grind) f. *molaris* (*mela*, millstone).

E. *mull* (Sc.), snuff box (var. of mill), box originally having a grinder.

E. *muller*, tool used for grinding powders etc. on slab.

ME. *mol*, *mulour*; f. *mul*, *grind*.

E. *mullock* (Austral.), refuse from which gold has been extracted. f. dial. *mull*, dust, rel. to OE. *mgl*, dust; MDu. *mul*, mol f. Gme root *mul-*, grind.

E. *multure*, toll of grain or flour paid to *muller*.

ME. or OF *milture* f. med. L. *molitura* f. *molere*, grind.

மெல்²(லு)-தல் *mel(lu)-*, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கடின அல்லது விழுங்க முடியாத உணவைப் பல்லால் அரைத்து மென்மையாக்குதல், (உணவுப் பொருள் முதலிய வற்றைப்) பற்களால் கடித்துக் கரைத்தல், வாயாற் குதட்டுதல்; to chew, as betel, to masticate. 2. கடித்தல்; to chide.

ம. மெல்லுக; க. மெல், மெலி, மெலு, மெல்லு, மெலகு, மெலுகு, மெல்கு, மலகு, மலுகு; தெ. மெக்கு; து. மென்னு; கோத. மெக்; துட. மெளக்; கூ. ம்ரேட, ம்ரேடி.

[முல் → மெல்]

மெல்லரி *mellari*, பெ.(n.) உயர்ந்த சிறிய அரிசி வகை; rice of a superior quality.

[மெல் = அரி.]

மெல்லன் *mellan*, பெ.(n.) நெய்தனிலத் தலைவன்; man of *neydal nilam* (maritime tract).

[முல் → மெல் = மெதுவான. மெல் → மெல்ல = மெதுவாக. மெல் → மெல்லென = மெத்தென்ற குறிப்பு, மெல் → மெல்லன் = மெல்லிய தன்மையன் (வே.க.4,19).]

மெல்லிதழ் *mellidal*, பெ.(n.) 1. மென்மையான பூ முதலியவற்றின் மடல், petals of flowers. 2. மங்கையர் உதடுகள்; lips of women.

[மெல் + இதழ்]

மெல்லியர் *melliyar*, பெ.(n.) 1. வலிமையில்லாதவர்; the weak. 2. உடல் மெலிந்தவர்; the emaciated. 3. எளியர்;

the poor. 4. புல்லிய குணங்களையுடையவர்; low, mean persons. 5. பெண்டிர்; woman as of delicate build.

[மெல் → மெல்லியர்]

மெல்லியன் melliyan, பெ.(n.) அறிவு குன்றியவன்; less intelligent man.

[மெல் → மெல்லியன்]

மெல்லிழை¹ melliḷai, பெ.(n.) ஆடை முதலியவற்றின் நுண்ணூல்; filament.

[மெல் + இழை]

மெல்லிழை² melliḷai, பெ.(n.) மெல்லிய ஆடையணிந்த பெண்; a lady wearing thin clothes.

[மெல் + இழை. 'மெல்லிழை' அன்மொழித் தொகை]

மெல்லெழுத்து mel-l-eḷuttu, பெ.(n.) மெல்லோசையுடைய ங், ஞ், ண், ன், ம், ன் என்ற எழுத்துகள்; the six consonants ṅ, ṇ, ṅ, n, m, ṇ classified as soft or nasal consonants dist. from val-l-eḷuttu and iḷai-y-eḷuttu.

[மெல் + எழுத்து. எழுது → எழுத்து]

மெலி¹-தல் meli-. 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வலி குறைதல்; to be weak. 2. உடல் இளைத்தல், பருமன் குறைதல்; to become lean, thin. 3. வருந்துதல்; to suffer, to languish. 4. அழித்தல்; to perish. 5. எளியராதல்; to become poor; to be reduced in circumstances. 6. இனமொத்த மெல் லெழுத்தாக மாறுதல்; (Gram.) to be softened, as a hard consonant into the corresponding soft or nasal consonant. 7. தாழ்குரல்; (Mus.) to be lowered in pitch.

ம. மெலி; து. மெலி (நோய் போன்றவற்றால் உடல் எடை குறைதல்).

[முல் → மெல் → மெலி. மெலிதல் = வறுமையடைதல் (மு.தா.286).]

மெலி²-த்தல் meli-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வலி குறைத்தல்; to weaken. 2. உடல் மெலியச் செய்தல்; to make thin, lean. 3. வருந்துதல்; to cause suffering. 4. அழித்தல்; to destroy. 5. வல்லினவெழுத்தை இனமொத்த மெல்லின வெழுத்தாக மாற்றுதல்; to soften, as a hard consonant into the corresponding soft or nasal consonant. 6. சுரத்தைத் தாழ்த்தல்; to lower the pitch.

[முல் → மெல் → மெலி. மெலிதல் → மெலித்தல்.]

மெலிகோல் meli-kōl, பெ.(n.) கொடுங்கோல்; rod of tyranny, tyranny.

[மெலி + கோல்]

மெலிது melidu, பெ.(n.) 1. மெலிந்தது; that which is thin. 2. மென்மையானது; that which is soft.

மெலிந்தோன் melindōṅ, பெ.(n.) 1. நோய் முதலியவற்றால்

உடம்பு மெலிந்தவன்; person emaciated by disease. 3. ஏழை; destitute person.

[மெலி → மெலிந்தோன்]

மெலிவு melivu, பெ.(n.) 1. தளர்ச்சி; weakness, feebleness, languor. 2. களைப்பு; fatigue. 3. துன்பம்; pain, suffering. 4. தொல்லை; trouble, difficulty. 5. தோல்வி; defeat. 6. கொடுமை; tyranny; oppression. 7. படுத்தலோசை; (Mus.) low pitch.

[முல் → மெல் → மெலி → மெலிவு = தோல்வி. 'வு'-தொ.பெ.ஈறு]

மெலுக்கு¹ melukku, பெ.(n.) 1. மென்மை exquisiteness, tenderness. 2. விழிப்பு; wakefulness.

[மெல் → மெலு → மெலுக்கு]

மெலுக்கு² melukku, பெ.(n.) வெளியழகு (அலங்காரம்); pomp, ostentation.

[மினுங்கு → மினுக்கு. மினுக்குதல் = பளபளப் புண்டாக்குதல். மினுக்கு → (மெலுக்கு) → மெலுக்கு]

மெழுக்கு melukku, பெ.(n.) 1. மெழுகை; smearing with cow-dung water, as the floor. 2. சாணம்; cow-dung. 3. மெழுகும் பொருள்; substance or solution used to smear any surface.

[மெழுகு → மெழுக்கு (வே.க.4,25).]

மெழுகு¹-தல் melugu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. இடத்தைத் தூய்மை செய்வதற்காகச் சாணக் கரைசலால் தேய்த்துப் பூசுதல் அல்லது நீரால் கழுவுதல்; to cleanse the floor with cow-dung water. 2. பூசுதல்; to smear, as the body with sandal paste. 3. குற்றத்தை மறைத்துப் பூசிவிடுதல்; to gloss over, varnish.

[மெல் → மெல்கு → மெழுகு. மெழுகுதல் (வே.க.4,25).]

மெழுகு² melugu, பெ.(n.) 1. சாணம்; cow-dung. 2. மென்மை; smoothness. 3. கொழுப்பிலிருந்து அல்லது எண்ணெயிலிருந்து உருவாக்கப்படுவதும் எளிதில் உருகக் கூடியதுமான பொருள், தேனடையின் சக்கை; wax, bees-wax. 4. பிசின்; gum. 5. மாத்திரையுமாகாது இளகிய (லேகிய) முமாகாது பிசுபிசுத்த தன்மையுடைய மருந்து; soft, waxy pill, mass.

[முல் → மெல் → மென்மை. மெல் → மெல்கு → மெழுகு. (வே.க.4,21,25).]

மென்மை meṅmai, பெ.(n.) 1. நுண்மை; fineness, thinness. 2. தொடுவதற்குப் பஞ்சு போன்று இருக்கும் மென்மைத் தன்மை; tenderness, softness. 3. (தொடுவதில்) மெதுவான முறை; gentle. 4. அதிக அரவமில்லாத தன்மை; (of. voice, volume etc.) soft. 5. கடுமையான செயலால் எளிதில் பாதிக்கப்படும்

தன்மை; gentle nature. 6. மெல்லெழுத்து பார்க்க; see mel-l-eḷuttu (Gram.).7. தாழ்வு; lowness, inferiority. 8. வலியின்மை; weakness, infirmity.9.அமைதி; gentleness.

ம.மெலிவு,மெலிச்சன்; க. மெல்பு; து. மெலியுனி.

[முல் → மெல் → மென் → மென்மை. (மு.தா.281).]

மெனக்கெடு-தல் meṅakkeḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வீணாதல்; to be wasted, as time, labour, etc. 2. வேறு வேலைகளை விட்டு ஒன்றிற் கவனங் கொள்ளாதல்; to act with a single purpose, as setting aside everything else.

ம. மெனக்கெடு; து. மெனக்கடு, மெனெக்கடு (ஓய்வு, விடுப்பு, ஒழிவு).

[வினை + கெடு = வினைக்கெடு → மெனக்கெடு-]

மெனக்கேடு meṅa-k-kēḍu, பெ.(n.) 1. வீணானது; that which is useless. 2. செயலறுகை; inactivity. 3. தாமதம்; delay.

ம. மெக்கெடு; து. மெனக்கடு, மெனெக்கடு.

[வினைக்கேடு → மெனக்கேடு]

மே

மே mē, பெ.(n.) மேம்பாடு; excellence.

[ஏ → மே (சு.வி.57).]

மேக்கு¹ mēkku, பெ.(n.) 1. மேற்கு; west. 2. மேலிடம்; height, high place. 3. மேலான தன்மை; superiority.

[மேல் → மேற்கு → மேக்கு.]

மேகலை mēgalai, பெ.(n.) 1. அரைஞாண்; waist-cord. 2. மணமாகாதவன் அணியும் கயிறு; a waist-cord of moonja grass in three strands. used by a bachelor. 3. மகளிர் இடையிலணியும் (ஓட்டியாணம் போன்ற) ஏழு அல்லது எட்டுக் கோவையுள்ள அணிவகை; a jewelled girdle of 7 or 8 strands, a belt-like golden ornament (formerly) worn by women round the waist. 4. ஆடை; cloth. 5. புடைவை; saree. 6. கோயில் மேற்கட்டியின் (விமானத்தின்) வெளிப் புறத்திற் செய்யப்பட்ட சிற்பவேலை; ornamental mouldings as on the outside of the vimānam of a temple. 7. தூண் முதலியவற்றைச் சுற்றியமைக்கும் வளையம்; (Arch.) cincture, gridle. 8. வேள்விச் சாலை சுற்றியிருங் கோலம்; lines drawn round the sacrificial pit or the receptacle in which the sacrificial fire in deposited.9. மலைச்சரிவு; the sloping sides of a mountain. 10. மேருமலையின் உச்சித் தொடர்; a row or ridge of peaks on mount Mēru. 11. குதிரையின் கொப்பூழுக்கு மேலே காணப்படும் நற்கழி; auspicious curl of hair just above a horse's navel.

[மேகலம் → மேகலை.]

த. மேகலை > Skt. mēkhalā.

மேட்டிமை mēṭṭimai, பெ.(n.) 1. செருக்கு (அகந்தை); haughtiness. 2. தலைமை; leadership. 3. மேன்மை; excellence.

து. மேண்டு, மேண்ட.

[முகடு = உச்சி, மேலிடம், கூரை. முகடு → மோடு → மேடு → மேடை → மேட்டிமை. [மு.தா.68].]

மேடகம் mēḍagam, பெ.(n.) மேடம்¹, 1, 2 பார்க்க; see mēḍam^{1-1,2}.

பிரா. ஏளக.

[மேழம் → மேடம். மேழம் → மேழகம். மேழகம் → ஏழகம். மேழகம் → மேடகம். (வே.க.4.46, 47).]

மேடம்¹ mēḍam, பெ. (n.) 1. செம்மறியாட்டுக் கடா, ஆடு; sheep, ram. 2. ஓரை (ராசி) மண்டலத்தின் முதற்பகுதி; aries of a zodiac.3.மேடமதி (சித்திரை) (கதிரவ தமிழாண்டின் முதல் மாதம்); the first solar month. 4.மேழம் பார்க்க; see mēḷam

மறுவ. உதள், கொறி, தகர், மறி, மை, வருடை.

[முழு → முழா = திரண்டமுரசு; முழு → முழுமை = பருமை. முழா → மிழா = பருத்த ஆண்மான். மிழா → மேழம் = செம்மறியாட்டுக் கடா. மேழம் → மேடம் (வே.க.4,4647).]

த. மேட > Skt. mēsa.

மேடம்² mēḍam, பெ. (n.) கவசம்; coat of armour.

[முகடு = உச்சி,மேலிடம்,கூரை,மேழம்→ மேடம்.]

மேடு mēḍu, பெ.(n.) 1. உயரம்; height. 2. உயர்வான நிலம்; hilly ground. 3. சிறு திடர்; eminence, little hill, hillock, ridge, rising ground. 4. பெருமை; greatness. 5. வயிறு; abdomen, belly. 6. உள்ளங்கையிலுள்ள மேட்டுப் பகுதிகள்; (Palmistry.) mounts on palm of hand.

ம., க., பட. மேடு; தெ. மெட்ட.

முகடு = உச்சி, மேலிடம், கூரை.

முகடு → மோடு → மேடு. (மு.தா.68).]

மேடை mēḍai, பெ.(n.) 1. தளமுயர்ந்த இடப்பகுதி; platform, raised floor. 2. சொற்பொழிவு, இசை நிகழ்ச்சி போன்றவற்றை நடத்த உதவும் சற்று உயரமான தளம்; dais. 3. செய்குன்று; artificial mound. 4. மாடி; storey, terraced house or palace. 5. சமையலறையில் பொருள்கள் வைக்க உயர்த்தப்பட்ட இடம்; (in kitchen) a berth.

ம. மே; தெ. மேட.

[முகடு → மோடு → மேடு → மேடை. (மு.தா.68).]

மேதகு¹-தல் mē-dagu-, பெ.(n.) 1. மேன்மையாதல்; to be eminent.

[மே + தகு-]

மேதகு² mēdagu, பெ.அ. (adv.) குடியரசுத் தலைவர், மாநில ஆளுநரைக் குறிக்கும் முன்னடை; excellency - title and form of address for the president and governor of a state.

[மே → மேதகு]

மேதாவி mēdāvi, பெ.(n.) அறிவுடையவர்; person of supreme intelligence.

ம. மேத்தாவி.

[மேதை = மேன்மை, மேலோன், அறிஞன். மேதாள்வி → மேதாவி. (மு.தா.73).]

மேதை mēdai, பெ.(n.) 1. பேரறிவு; supreme intelligence, powerful intellect. 2. மேன்மை; greatness. 3. பேரறிவாளி; person of supreme intelligence. 4. அறிவன் (புதன்); the planet mercury.

[மேல் → மேலை. மேல் → மேன்மை. மேல் → மேன் → மேன்படு → மேம்படு → மேம்பாடு (மு.தா.74). மேல் → மேது → மேதை.]

மேதையர் mēdaiyar, பெ.(n.) புலவர்; learned men, poets.

மறுவ. அவை, அறிஞர், கலைஞர், கவிஞர், கற்றவர், சங்கம், சவை, புதர், முதுவோர், மூத்தோர்.

[மேதை → மேதையர்]

மேய்-தல் mēy-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விலங்கு முதலியன உணவு கொள்ளுதல்; to graze, feed, prey on as beasts or birds, to gnaw, as white ants. 2. பருகுதல்; drink. 3. கெடுத்தல்; to spoil. 4. பறித்து நுகர்தல்; to obtain and enjoy unlawfully. 5. மேற்போதல்; to dominate, to surpass.

ம. மேய்க; க. மே, மேயு, மேய்; தெ. மேயு; து. மேயுணி, மேபிணி, மேபாவுணி; பட. மேயி; கோத. மெய், மெச்; துட. மிய்; கொலா. மி; நா. மீய்; பர். மேய்; கோண். மேயியானா; குவி. மெயலி; குரு. மென்னா; மா. மினெ; பிரா. பெய்.

[மீ - உயரம், மேலிடம்; மிசை - உயர்ச்சி. மீ → மே → மேய் - தல் = விலங்கு மேலாகப் புல்லைத் தின்னுதல்.]

மேய்ப்பன் mēyppan, பெ.(n.) 1. இடையன்; herdsman, shepherd, grazier. 2. ஆளுநர், அடக்கியாளுபவன்; governor. 3. ஆயர் (போதகன்); pastor (Chr.).

[மேய் → மேய்ப்பன் = ஆடுமாடுகளைக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்து மேயச் செய்பவன், அதுபோல பிறரைக் கட்டுக்குள் வைப்பவன்]

மேரை mērai, பெ.(n.) 1. எல்லை; boundary, limit. 2. வகை;

manner, way. 3. மரியாதை; rule of propriety or decorum, limits of propriety. 4. அடக்கம்; gravity, sobriety, modesty. 5. மொத்த விளைச்சலின்றும் சிற்றுர் வேலைக்காரர், காணியாட்சிக் காரர் முதலியோருக்குக் களத்திற் பிரித்துத் தனியாகக் கொடுக்கப்படும் தவசம்; the portion of the crop, given as a perquisite to holders of kāṅi-y-āṭci, or to hereditary village officers and servants, out of the common stock on the threshing-floor. (R.T.).

க., து. மோர; தெ. மேர.

[மேல் → மேலை → மேரை.]

த. மேரை > Skt. maryā.

மேல்¹ mēl, பெ.(n.) 1. கீழ்ப்பகுதிக்கு அல்லது அடிப்பகுதிக்கு எதிரான பகுதி, மேலிடம்; that which is above or over, upper side, surface. 2. அதிகப்படி; upper or higher (limit), further, additional, extra. 3. வானம்; sky. 4. மேற்கு; west. 5. தலை; head. 6. தலைமை; leadership, superiority. 7. மேன்மை; excellence. 8. உயர்ந்தோர்; the great. 9. உடம்பு; body. 10. கல்வி(அறிவு); knowledge, science. 11. இடம்; place. 12. மேலெழுந்தவாரியானது; that which is superficial. 13. முன்புள்ளது; that which goes before. 14. பின்புள்ளது; that which comes after.

ம. மேல்; க., து., பட. மேலு; தெ. மேல.

[மேல். எ, ஏ, சே, தெ, தே, மெ, மே, வே ஆகிய எழுத்துக்களில் தொடங்கும் சொற்கள் பெரும்பாலும் உயர்ச்சியைக் குறிக்கின்றன. [மு.தா.70-74]

மேல்² mēl, பெ.(n.) (ஒன்றோடு ஒப்பிடும் போது குறிப்பிடப்படுவது) சிறந்தது, மேம்பட்டது; better, superior.

[மே → மேல்]

மேல்³ mēl, இடை. (part.) 1. மேல், மீது எனப் பொருள்படும் ஒரு முன்னொட்டு; a particle meaning on, upon above used with verbs. 2. ஏழாம் வேற்றுமைப் பொருளில் வரும் சொல்லுருபு; word used as a locative sign.

[ஏ → மே → மேல்]

மேல்⁴ mēl, வி.அ. (adv.) 1. அதிகமாக; more, more than, over. 2. பிறகு; beyond. 3. வெளிப்புறத்தில்; on, at. 4. முன்; before, previously, formerly. 5. பற்றி; about. 6. அப்பால்; afterwards, subsequently. 7. இனி; hereafter.

[ஏ → மே → மேல். (சு.வி.57)]

மேல்தட்டு mēl-taṭṭu, பெ.(n.) 1. மேல்மாடம்; upperstorey. 2. உயர்வானது; superior.

ம. மேத்தட்டு.

[மேல் + தட்டு]

மேல்முந்திரி mēl-mundiri, பெ.(n.) முந்திரி; a minute fraction.

[மேல் + முந்திரி]

மேல்முறையீடு mēl-muraiyīḍu, பெ.(n.) வழக்கில் தோற்றவர் மேல்முறை மன்றத்தில் செய்யும் முறையீடு; appeal by one aggrieved by decree or order of a court.

[மேல் + முறையீடு. முறையீடு → முறையீடு]

மேல்மூச்சு mēl-mūccu, பெ.(n.) 1. முயற்சி முதலியவற்றால் மேலெழும் பெருமூச்சு; deep breath, as at the time of exertion. 2. இறக்கும் தறுவாயில் மேலோக்கி யெழும் மூச்சுக் காற்று; dying breath.

[மேல் + மூச்சு. மூசு → மூச்சு.]

மேல்வா-தல் (மேல்வருதல்) mēl-vā-, 18 செ.கு.வி. (v.i.) 1. எழுதல்; to rise. 2. ஒருவர் மீது எதிர்த்து வருதல்; to advance against, as an enemy. 3. நெருங்கி வருதல்; to approach.

[மேல் + வா (வரு)-]

மேல்வீடு mēl-vīḍu, பெ.(n.) 1. தரையில் அமைந்த அறைகளுக்கு மேல் அறைகள் அமையுமாறு கட்டப்பட்ட வீடு, மெத்தை வைத்த வீடு; storeyed house. 2. வீட்டின் மேல் கட்டப்பட்ட அறை அல்லது அறைகள்; upper storey. 3. துறக்கம் (மோட்சம்); heaven.

மறுவ. மாடிவீடு, மெத்தைவீடு.

[மேல் + வீடு]

மேலாக்கு mēlākku, பெ.(n.) மகளிர் மார்பின் மேலிடும் சேலை; upper garment worn by women, the part of a saree thrown over breast and shoulders.

மேலாதிக்கம் mēlādikkam, பெ.(n.) முறையற்ற அதிகாரம், கட்டுப்படுத்தி ஆளும் அதிகாரம்; hegemony (of a country), domination (by a nation or a group of people).

மேலாளர் mēlālar, பெ.(n.) செயலாட்சியாளர்; manager.

[மேல் + ஆளர்.]

மேலொப்பம் mēl-oppam, பெ.(n.) 1. சரிபார்ப்பு கை யெழுத்து; attestation signature, counter signature. 2. எழுத்து அல்லது பேச்சால் ஒப்புக் கொள்ளுகை; endorsing.

[மேல் + ஒப்பம். ஒப்பு → ஒப்பம்]

மேலோங்கு-தல் mēl-ōṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கூடுதலாதல்; to prevail over. 2. வலிமை பெறுதல்; to get the upper hand of.

[மேல் + ஒங்கு-]

மேலோர் mēlōr, பெ.(n.) 1. மேலிடத்தோர்; those who are seated high, as an horse. 2. உயர்ந்தோர்; the great, those of superior rank or caste. 3. புலவர்; poets; men of learning. 4. முன்னோர்; ancestors, ancients. 5. வானோர்; celestials.

[மேல் → மேலோர். 'அர்' பன்மை ஈறு.]

மேவு¹-தல் mēvu-, 5 செ.கு.வி. (v.t.) 1. அடைதல்; to join, to reach. 2. விரும்புதல்; to desire. 3. நேசித்தல்; to love. 4. ஒதுதல்; to learn, study. 5. உண்ணுதல்; to eat. 6. சம மாக்குதல்; to level, make even, as the ground. 7. மேலிட்டுக் கொள்ளுதல்; to manifest, assume. 8. வேய்தல்; to thatch, cover over.

ம. மேவுக.

[ஏ → மே → மேவு]

மேவு²-தல் mēvu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அமர்தல்; to abide, dwell. 2. பொருந்துதல்; to be attached, to be united, to be fitted or joined.

[மே → மேவு]

மேவு³-தல் mēvu-, 5 செ.கு.வி. (v.t.) 1. படிதல், பரவுதல்; to spread. 2. நிரப்பதல்; to spread.

[ஏ → மே → மேவு-]

மேழகம்¹ mēlagam, பெ.(n.) காப்பு; coat of armour.

[மேல் + அகம் - மேலகம் → மேளகம் → மேழகம்]

மேழகம்² mēlagam, பெ.(n.) செம்மறி யாட்டுக்கடா, ஆடு; ram.

மறுவ. உதள், கிடாய், கொச்சை, கொறி, செம்மறி, தகர், துருவை, பள்ளை, புருவை, மறி, மேடம், மோத்தை,மை, வற்காலி, வருடை, வெள்ளை.

[முழு → முழுமை = பருமை. முழுவது → முழுது → முழுதோன் = கடவுள். முழா → மிழா = பருத்த ஆண்மான். மேழம் → மேடம் = செம்மறியாட்டுக் கடா. மேழம் → மேழகம் (வே.க.4,46,47).]

மேழம் mēlam, பெ.(n.) மேடமதி (சித்திரை) (கதிரவ தமிழாண்டின் முதல் மாதம்); the first solar month.

மேழி mēli, பெ.(n.) 1. கலப்பை; plough. 2. கலப்பையில் கைப்பிடி; plough-tail, handle of a plough.

ம. மேழி, மேஞ்ஞல்; க. மேடி, மேணி; தெ. மேடி; குவி. மேரி.

[புள் → பிள் → பிள. பிளத்தல் = பிடுதல், துளைத்து அல்லது வெட்டி உடைத்தல், பிரித்தல். பிள் → விள் → விள → விளவு = நிலம் முதலியவற்றின் பிளப்பு. பிள் → விள். விள்ளுதல் = பிளத்தல். விள் → விழி → மிழி → மெழி → மேழி = நிலத்தைக் கீறுவதற்கு (உழுவதற்கு)ப் பயன்படும் கருவி]

மேளம் mēlam, பெ.(n.) 1. பண்; musical scale. 2. நாயனம், ஒத்து, தவில், தாளம் என்பவற்றின் தொகுதி; collection of four musical instruments, viz. *nayanam*, *ottu*, *tavil*, *tālam*. 3. தவில்; a drum having two heads. 4. நல்ல உணவு; sumptuous food. 5. கவலையற்ற இன்பவாழ்வு; prosperous, carefree condition. 6. கலவை மருந்து; medicinal mixture.

[முள் → முழு → முழா = திரட்சி, மத்தளம். முழா → முழவு → முழவம். முள் → (மள்) → முழு = திரண்ட ஆயுதம். முள் → முரு → முரள் → முரண் → முரடு = பெரியது, திரண்டது. முரடு → முரசு = திரண்ட கட்டையாற் செய்யப்பட்ட மத்தளம், பேரிகை. முள் → மொள் → மோள் → மோளம் → மேளம்.]

மேற்கு mēṛku, பெ.(n.) திசைகளுள் ஒன்று; west.

ம. மேற்கு.

மறுவ. மேலைத்திசை.

[மேல் → மேற்கு = மலையாலுயர்ந்த திசை, அல்லது கதிரவன் செலவின் பிற்பகுதிக்குரிய திசை.]

மேற்கொள்(ளு)-தல் mēṛ-ko(lu)-, 10 செ. குன்றாவி.(v.t.) 1. மேலேறுதல்; to mount, as a horse. 2. மேம்படுதல்; to gain prominence, to overcome, surpass, to rise above. 3. உறுதி செய்தல்; to assert, as a proposition. 4. ஏற்றுக் கொள்ளுதல்; to embrace, as a doctrine, to accept. 5. முயலுதல்; to undertake, attempt. 6. பொறுப்பு மேற்கொள்ளுதல்; to assume the responsibility of. 7. வஞ்சினமுரைத்தல்; to make a vow, to asseverate. 8. நடத்துதல்; to conduct. 9. கைக்கொள்ளுதல்; to take measure, to adopt methods. 10. செயல்படுதல்; to function.

[மேல் + கொள்-]

மேற்கோள்¹ mēṛ-kōl, பெ.(n.) 1. ஏற்றுக் கொள்கை; acceptance. 2. போர்வை; cover, mantle. 3. பொறுப்பில் இருக்கை; assumption of responsibility. 4. ஊக்கம்; enterprising spirit, enthusiasm. 5. வஞ்சினம்; solemn asseveration. 6. அறுதியுரை; (Log.) proposition stated. 7. மேன்மை; excellence.

தெ. மேகோலு.

[மேல் + கோள்]

மேற்கோள்² mēṛ-kōl, பெ.(n.) ஞாயிற்றிலிருந்து உருவத்தில் இரண்டாம் நிலையிலும் தொலையில் ஆறாம் இடத்தில் உள்ளதும் குளிர்ச்சியைத் தருவதாக நம்பப்படுவதுமான காரி (சனி) கோள்; the planet saturn.

மறுவ. அந்தன், கதிர்மகன், கரியோன், காரி, கீழ்மகன், சவுரி, சாவகன், நீலன், பங்கு,

மந்தன், முடவன், முதுமகன்.

[மேல் + கோள்]

மேற்கோள்³ mēṛ-kōl, பெ.(n.) கூறிய வடிவத்திலேயே சொல்லும் புலப்பாட்டு நெறி; quotation, citation.

[மேற் + கொள்-, மேற்கொள் → மேற்கோள்]

மேற்சீமை mēṛ-cīmai, பெ.(n.) 1. இங்கிலாந்து முதலிய மேனாடுகள்; the western countries, as England etc., 2. எருமை (மைசூர்) நாடு; Mysore, as lying to the west of the Tamil country.

[மேல் + சீமை]

மேற்செல்(லு)-தல் mēṛ-cel(lu)-, 13 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தாழ்வான பகுதியிலிருந்து உயர்வான பகுதிக்குச் செல்லுதல்; to go or climb upward as of tree, mountain, upstairs, etc. 2. அப்பாற்போதல்; to go on, go further. 3. மேற்படுதல்; to excel, surpass. 4. படையெடுத்தல்; to invade. 5. விரைதல்; to hasten.

க. மேலுவோகு; பட. மேலெகோகு.

[மேல் + செல்(லு)-]

மேற்செலவு mēṛ-celavu, பெ.(n.) 1. படையெடுப்பு; invasion. 2. வீட்டு நாட்ச் செலவு; sundry expenses of a household.

[மேல் + செலவு]

மேற்படு-தல் mēṛ-paḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சிறந்திருத்தல்; to predominate, preponderate. 2. குணத்தில் மேம்படுதல்; to excel in quality, to be superior. 3. அதிகமாதல்; to increase, to be excessive.

[மேல் + படு-]

மேற்பார்வை mēṛ-pārvai, பெ.(n.) 1. மேல் உசாவணை; superintendence. 2. பணியாளர்களையும் பணியையும் கண் காணிக்கும் பொறுப்பு; supervision. 3. மேலெழுந்த பார்வை; superficial observation. 4. செருக்கிய நோக்கம்; proud look. 5. எட்டப் பார்வை; long sight. 6. சாகும் சமயத்தில் மேனோக்கி நிற்கும் பார்வை; up-turned position of the eyes, as at the time of death.

[மேல் + பார்வை. பார் → பார்வை. 'வை' தொ. பெ.ஈறு.]

மேன்மை mēṇmai, பெ.(n.) 1. சிறப்பு, உயர்வு; greatness, eminence, excellence, dignity, superiority. 2. பெருமை; grandeur, sublimity. 3. கண்ணியம்; respect, honour, nobility.

ம. மேன்மை; தெ. மேலிமி.

[மேல் → மேன்மை. (மு.தா.74)]

மேனாள் mēṇā, பெ.(n.) 1. முன்னாள்; former day. 2. பின்னாள்; subsequent day.

ம. மேநாள்; க. மேலினதின (அடுத்த நாள், மறுநாள்).

[மேல் + நாள்]

மேனி¹ mēṇi, பெ.(n.) 1. உடம்பு, உடல்; body. 2. வடிவம்; form, shape. 3. நிறம்; colour. 4. அழகு; beauty. 5. நன்னிலைமை; good condition, healthy state.

ம. மேனி; தெ. மேனு, மேனி (ஒளி, உடம்பிற்குரியன); குட. மெனி; கொலா. மென்; நா., பர். மேன்; கட. மேனு; கோண். மேண்டுர்; குரு. மேத்; மா. மேத்.

[மேல் → மேன் → மேனி]

மேனி² mēṇi, பெ.(n.) 1. நிலத்தின் சராசரி விளைவு; average crop or yield of a harvest. 2. விழுக்காட்டுமானம் (வீதம்); percent.

[மேல் → மேனி]

மேனிலை mēṇilai, பெ.(n.) 1. முன்னர் உள்ளது; that which precedes. 2. மேல் மாடி; upper storey.

[மேல் + நிலை]

மை

மை mai, பெ.(n.) 1. பெரும்பாலும் பெண்கள் கண்ணில் தீட்டிக் கொள்ளப் பயன்படுத்தும் ஒட்டும் தன்மையுடைய கருப்பு நிற அழகுப் பொருள்; black pigment (applied on the edge of the eyelashes mostly by women). 2. கருப்பு, நீலம், சிவப்பு முதலிய நிறங்களில் இருக்கும் எழுது பொருளாகப் பயன்படும் நீர்மம் (திரவம்); ink. 3. வண்டிச் சக்கரத்திற்கிடும் மசகெண்ணெய்; oil mixed with burnt straw; wheel (grease). 4. மந்திரச் செயலில் பயன்படுத்தும் மை; black pigment used in witchcraft. 5. கருநிறம்; black, blackness. 6. இருள்; darkness. 7. கறை, களங்கம்; spot, as of the moon; blemish. 8. கருமேகம்; dark cloud. 9. விண்; sky, as blue. 10. குற்றம்; fault, defect. 11. அறங்கடை (பாவம்); sin. 12. அழுக்கு; dirt. 13. பிறவி; birth, as due to karma. 14. எருமை; buffalo. 15. ஆடு; sheep, goat. 16. மேழவோரை (மேழராசி); aries of the zodiac. 17. நீர்; water.

ம. மை, மழி, மயி; க., பட. மசி (அழுக்கு); தெ. மசி (கருப்பு. ஒட்டடை, கரி); து. மயி, மை, மசி (கரி); துட. மொய் (இருட்டாதல்); குட. மசி (கரி); குரு. மைச் (மை).

[முல் → மல் → மால் = கருமை, திருமால் (கரியோன்), முகில். முள் → மள் → மால் → மாய் → மாயோன் (திருமால்), மாயோள் (காளி). மாய் → மாயம் = கருமை. மள் → (மய்) → மை = கருமை,

முகில், காராடு, கரியகுழம்பு (மு.தா.181)]

மைந்தன்¹ maindan, பெ.(n.) மகன்; son.

[மைந்து → மைந்தன்.]

மைந்தன்² maindan, பெ.(n.) 1. இளைஞன்; young man. 2. விலங்கு, ஊர்வனவற்றின் குட்டி; young of an animal or reptile. 3. மாணாக்கன்; disciple, pupil. 4. ஆண் மகன்; man. 5. திண்ணியன்; strong man, powerful man. 6. வீரன்; warrior, hero. 7. கணவன்; husband.

ம. மைந்தன்

[மைந்து → மைந்தன். பதினைந் தாண்டுள்ளவன். "திறலோன் யாண்டே பதினைந்தாகும்".]

மைந்து¹ maindu, பெ.(n.) 1. வலிமை; might, strength. 2. அழகு; beauty. 3. விருப்பம்; desire. 4. யானையின் மதம்; must of an elephant.

[முல் → முன் → முன்பு = வலிமை. முல் → மல் = வலிமை. முள் → மொள் → மொய் = வலிமை. மொய் → மொய்ப்பு = வலிமை. மொய் → மொய்ந்து → மய்ந்து → மைந்து]

மைந்து² maindu, பெ.(n.) 1. காமமயக்கம்; infatuation of love. 2. பித்து; madness.

[முயங்கு → மயங்கு → மசங்கு. மயங்கும்பொழுது = அந்திவேளை. முய → மய → மச → மசகு = திகைப்பு, மயக்கம். மய → மயல் = மயக்கம். மயல் → மையல் = காதல் மயக்கம் → மய் → மயந்து → மைந்து = காதல் மயக்கம்.]

மைந்து³ maindu, பெ.(n.) அறியாமை; ignorance, stupidity.

[மள் → (மய்) → மை = கருமை. மை → மஞ்சு = முகில். மை → மைந்து = இருள் படர்ந்த அறிவு, அறியாமை.]

மைந்து⁴ maindu, பெ.(n.) பிள்ளை; son.

[முள் → மொள் → மொய் = வலிமை. மொய் → மொய்ந்து → மய்ந்து → மைந்து.]

மைப்பேறு-தல் maippēru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மரம் முதலியன உளுத்துப்போதல்; to become rotten, as wood.

[மை + பேறு-]

மைம்மீன் mai-m-mīṇ, பெ.(n.) காரிக்கோள் (சனி); the planet saturn, as black in colour.

[மை + மீன்]

மைம்மை maimmai, பெ.(n.) 1. கருமை; black. 2. இருண்மை; darkness.

[முள் → முய் → மய் → மை = கருப்பு, இருள். மை → மைம்மை = கருமை, இருண்மை (வே.க.4, 59)]

மைமல் mai-mal, பெ.(n.) மாலைநேரம்; evening.

[மைம்மை → மைமை → மைமல் (வே.க.4,60)]

மையல் maiyal, பெ.(n.) 1. காமமயக்கம்; infatuation of love.
2. பித்து; madness. 3. செல்வம் முதலியவற்றால் வரும் செருக்கு; overwhelming pride, due to rank, wealth etc.
4. யானையின் மதம்; must of an elephant.
5. கருவூமத்தை; datura.

[மயல் → மையல் = மனத்தைக் கலக்கும் பெருங்காதல்.]

மையா-த்தல் mai-y-ā, 12 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மயங்குதல்; to be perplexed. 2. ஒளி மழுங்குதல்; to become dim.
3. பொலிவழிதல்; to look wan, to look deserted.

[முல் → முள் → முள்கு. முள்குதல் = முயங்குதல். முயங்கு → மயங்கு → மயக்கு → மயக்கம். முயங்கு → மயங்கு. முய → மய. மயத்தல் = மயங்குதல். மய → மையா]

மொ

மொக்கு¹-தல் mokku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அடித்தல்; to beat.

க., பட. முக்கு; தெ. மெக்கு.

[முள் → முழு → முழுங்கு → விழுங்கு. முழுங்கு → (முழுக்கு) → முடுக்கு = ஒரு முறை விழுங்கும் நீர் அளவு. முடுக்கு → மடக்கு. முழுக்கு → முக்கு. முக்குதல் = ஒன்றை வாய்நீருள் முழுக்கித் தின்னுதல். முக்கு → மொக்கு. மொக்குதல் = வாய்நீருள் நிரம்ப முழுக்கித் தின்னுதல். முக்குதல் அல்லது மொக்குதல் வாய் நிறைய ஒன்றையிட்டுத் தின்னுதல்.]

மொக்கு² mokku, பெ.(n.) 1. பூமொட்டு; flower-but.
2. சேலைகளில் மொட்டுப் போற் செய்யப்படும் வேலைப்பாடு; bud-like designs on sarees. 3. தரையிலிடும் பூக்கோலம்; ornamental designs drawn on the floor with powder. 4. குத்து விளக்கின் தகழி; bowl of an oil lamp.
மறுவ. மொட்டு.

க., பட. மொக்கு; தெ. மொக்க.

[முகை = அரும்பு. முகைதல் = அரும்புதல். முகு → மொகு → மொக்கு (வே.க.4,3).]

மொக்கு³ mokku, பெ.(n.) 1. மரக்கணு; knot in trees.
2. மொக்கை பார்க்க; see mokkai.

தெ. மொக்க.

[முள் → (மொள்) → மொழுக்கு → மொழுக்கட்டை → மொக்கட்டை = மழுக்கமானது. மொழுக்கு → மொக்கு (மு.தா.99).]

மொக்குள் mokku, பெ.(n.) 1. மலரும் பருவத்துள்ள அரும்பு; flower-bird. 2. நீர்க்குமிழி; bubble.

க. முகல்.

[முகிள் → முகிழ் = அரும்பு. முகிழ் → முகிழம். முகை = அரும்பு. முகிடு → மொக்கு = அரும்பு. மொக்கு → மொக்குள் (வே.க.4,3).]

மொக்கை¹ mokkai, பெ.(n.) 1. கூரின்மை; bluntness as of an iron style. 2. பருமன்; bulkiness; stoutness. 3. மரத்துண்டு; piece of wood, stump. 4. தாழ்வு; low condition.
5. அவமானம்; ignominy, shame, disgrace. 6. மதிப்பு; respect. 7. முகம்; face. 8. புணர்ச்சி; copulation.

தெ. மொக்க (கூரின்மை).

[முள் → (மொள்) → மொழுக்கு → மொழுக்கட்டை → மொக்கட்டை = மழுக்கமானது. மொழுக்கு → மொக்கு → மொக்கை = கூரின்மை. மொழு → மொகு → மொக்கு = மரக்கணு, பருமன். மொக்கு → மொக்கன் = தடித்தவன். மொக்கு → மொக்கை (வே.க.4,48).]

மொக்கை² mokkai, பெ.(n.) பெரியது; that which is big.

[முள் → மள் → மாளிகை = பெருமனை. முரு → மொக்கு → மொக்கை = பெரியது. மொக்கை → மக்கை. மக்கைச்சோளம் = பெருஞ்சோளம்.]

மொச்சை¹ mocciai, பெ.(n.) தீய (துர்) நாற்றம்; foul smell.

பட. மொச்ச (சாக்கடை).

[ஊசுதல் = அழுகுதல், சுவைகெடுதல். ஊசு → மூசு. மூசுதல் = கெடுதல். மூசு → மூச்சு → மொச்சு → மொச்சை = கெட்ட பண்டத்திலிருந்து தோன்றும் தீய நாற்றம்.]

மொச்சை² mocciai, பெ.(n.) 1. மெல்லிய பழுப்பு நிறத்தோல் மூடிய அரைவட்ட வடிவிலிருக்கும் அவரைவகைப் பயறு, வெண்மொச்சை; hyacinth bean, climber.
2. பயற்றுக் கொடிவகை; lablab, climber.

ம. மொச்ச.

[மொத்து → மொத்தம். மொத்து → மொத்தை = திரளை. மொத்தை → மொச்சை.]

மொசம் mošam, பெ.(n.) இலவம் பிசின்; the gum of silk cotton tree.

மொசி-த்தல் moši-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) தின்னுதல்; to eat.

[முள் → முடு → மடு. மடுத்தல் = வாயிலிடல், உண்ணுதல். மடு → மடை = உணவு, சோறு. முள் → (முசி) → மொசி. மொசித்தல் = பலர் கூடி

உண்ணுதல்.]

மொட்டு¹ mottu, பெ.(n.) 1. பூவின் இதழ் விரியாமலிருக்கும் நிலை, அரும்பு; tender flower-bud. 2. தேரின் கூம்பு; rounded top of a car. 3. ஆண்குறியின் நுனி; glans; tip of the penis.

மறுவ. அரும்பு, போகில், மொக்கு, மொக்குள்.

ம. மொட்டு; கூய். மொடோ.

[முள் → முளை = முளைக்கும் வேர்தளிர் முதலியன, மரக்கன்று. முகுள் → முகுளம் = அரும்பு. முகுள் → முகிள் → முகிளம் = அரும்பு. முகிள் → முகிழ் = அரும்பு. முகிழ் → முகிழம். முகை = அரும்பு. முட்டு = பிஞ்சு. முட்டுக்காய் = பிஞ்சுக்காய். முட்டுக் குரும்மை = சிறுகுரும்மை. முட்டு → மொட்டு = அரும்பு. முதள் = அரும்பு. (மு.தா.39,40).]

மொட்டு² mottu, பெ.(n.) தலையில் வாங்கும் குட்டு; blow with the knuckles or the fist on the head, cuff.

[முட்டுதல் = தலையாலும் முகத்தாலும் தாக்குதல். முட்டு → மொட்டு.]

மொட்டை¹ mottai, பெ.(n.) 1. முடி நீங்கிய நிலை; bald head, shaven head. 2. இயற்கையாக இருக்க வேண்டியது இல்லாத நிலை; barrenness, in completion, baldness. 3. கூரின்மை; bluntness, as of a knife. 4. அறிவின்மை; stupidity, ignoranace, dulness. 5. வெறுமை; complete barrenness. 6. நிறைவின்மை, தேவையான விளக்கம் இல்லாத தன்மை; imperfection, incompleteness, want of necessary details.

மறுவ. மூளி.

ம. மோழ (கொம்பில்லா விலங்கு); க. மொண்ட, மொண்டு, மொண்டெ (மழுங்கிய நிலை, குறை), மோட, மோடு (குறைநிலை); தெ. மொண்டி (குறைக்கப்பட்ட, வெட்டப்பட்ட மர அடித்தாள்); து. மொண்டு; கோத. மொண்ட்ய் (முண்டம்); துட. முட்ய் (முடவன், முண்டம்); பட. மொட்டெ.

[முள் → (மள்) → மழு → மழுகு → மழுங்கு → மழுக்கு → மழுக்கம். முள் → முட்டு → மொட்டை. ஒ.நோ. பொட்டு → பொட்டை = கண்ணொளி மங்குதல் (மு.தா.98).]

Pkt. maṭṭa (கொம்பில்லாதது); Skt. muṇḍa (கொம்பில்லாதது, வெட்டப்பட்டது).

மொட்டை² mottai, பெ.(n.) மணமாகாத இளைஞன்; unmarried man, used in contempt.

[முள் → முளு → முசு → மூசு = பிஞ்சு, பலாமூசு. ஒ.நோ. உளு → உசு. எ → ச போலித்திரிபு. முள் → முட்டு. முட்டுக் குரும்பை = சிறு தென்னம் பிஞ்சு அல்லது பனம் பிஞ்சு. முட்டு → மொட்டு = அரும்பு. மொட்டு → மொட்டை. (வே.க.4,1,2).]

மொண்டி monḍi, பெ.(n.) 1. நொண்டி; lame person. 2. ஆட்டத்தில் தன் தோல்வியையேற்றுக்

கொள்ளாமற் சாதிப்பவன்; one who, refuses to admit defeat.

தெ. மொண்டி.

[முள் → முண்டு → முண்டம் = மழித்தலை. முண்டு → மொண்டு = மொட்டைக்கை, கைக்குறை. மொண்டு → மொண்டி = கை குறைந்தவன். மொண்டி முடம் என்பது வழக்கு. முடம் என்பது வளைவு என்றும் மொண்டி என்பது குறை என்றும் வேறுபாடறிக.]

மொண்ணை monṇai, பெ.(n.) 1. வழக்கை; baldness. 2. கூர்மையின்மை; bluntness.

[முள் → (மொள்) → மொழுக்கு → மொக்கு → மொக்கை = கூரின்மை. (மொள்) → மொண் → மொண்ணை = மழுக்கம், கூரின்மை. (மு.தா.99).]

மொத்தம்¹ mottam, பெ.(n.) 1. கூட்டுத் தொகை; sum, total, aggregate. 2. முழுமை; whole. 3. பொது; universality, generality. 4. பெரும்பான்மை; majority.

ம. மொத்தம்; க., பட. மொத்த; தெ. மொத்தமு; து. மொத்தோ.

[முள் → முழு → முழுது = முழுமை. முழுது → முழுவது. முழு → முழுவல் → முழுவன். முழு → (முது) → முதல் = உடம்பு. முல் → முற்று = முழுது. முது → மொது → மொத்து → மொத்தம். (மு.தா.214).]

மொத்தம்² mottam, பெ.(n.) பருமன்; திண்ணம்; bulkiness.

[முள் → முரு → முரள் → முரண் → முரடு = பெரியது, திரண்டது. கழுமுரடு = மிகத்திரண்ட பொருள். முரடு → முரசு = திரண்ட கட்டையாற் செய்யப்பட்ட மத்தளம், பேரிகை. முரசு → முரசம். முரடு → முருடு = முண்டுக்கட்டை. முள் → மொள் → மோள் → மோளம் → மேளம். மோளம் → மோழகம் → மேழகம் → ஏழகம் → மொள் → மொத்து = திரட்சி திரண்டது. மொத்து → மொத்தம். (மு.தா.209,210).]

மொத்து¹-தல் mottu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) உரக்க அல்லது வலுக்க அடித்தல்; to strike, beat.

ம. மொத்துக; க. மோது; தெ. மொத்து; து. முத்தெ.

[முல் → முது → முத்து. முத்துதல் = சேர்தல், ஒன்றையொன்று தொடுதல், முது → மொது → மொத்து-;]

மொத்து²-தல் mottu-, 5. செ.கு.வி. (v.i.) வீங்குதல்; to swell.

[மொலு → மொது. மொதுமொதுவெனல் = திரளுதற் குறிப்பு. மொது → மொத்து (வே.க.4,49).]

மொத்தை¹ mottai, பெ.(n.) 1. உருண்டை; ball, round lump.

2. பருமன்; bulkiness, stoutness.

க., பட. முத்தெ; தெ. முத்த.

[மொள் → மொத்து = திரட்சி, திரண்டது.
மொத்து → மொத்தம். மொத்து → மொத்தை =
திரளை. (மு.தா.210).]

மொத்தை² mottai, பெ.(n.) மூடப்பெண்; ignorant woman.

க. மொத்தி.

[மொத்து → மொத்தை]

மொத்தை³ mottai, பெ. (n.) ஆடு; goat.

[மொள் → மொத்து = திரட்சி, திரண்டது.
மொத்து → மொத்தை = திரண்ட விலங்கு]

மொந்தை¹ mondai, பெ.(n.) 1. சிறு பாளை போன்ற
மண்பாண்டம்; a small earthen vessel used mostly in
tapping palmyra sap etc. 2. சிறு மரப்பாண்ட வகை;
a small wooden vessel. 3. சிறு ஏனம்; a small vessel.
4. ஒரு கட்பறை வகை; a drum with one face.

ம. மொந்த; க. முந்தெ; தெ. முந்த.

[முள் → முழு → (முகு) → முக. முகத்தல் =
மொள்ளுதல், மொண்டளத்தல். முக → முகவை.
முல் → (முழை) → முழை = அகப்பை. மொள்
→ மொண்டை → மண்டை = நீர்முகக்குங்கலம்,
இரப்போர்கலம், அது போன்ற தலையோடு,
தலையின் மேற்பகுதி, மண்டை போன்ற
தோற்கருவி. மொள் → மொண்டை → மொந்தை
= கள் முகக்குங்கலம், மொந்தை போன்ற
தோற்கருவி (இசை.) (மு.தா.289).]

மொந்தை² mondai, பெ.(n.) 1. பருத்தது; that which is stout
or big. 2. திரண்டது; that which is round, lump.

[மொள் → மொத்து = திரட்சி, திரண்டது.
மொத்து → மொத்தம். மொத்து → மொத்தை =
திரளை. மொத்தை → மொந்தை. (மு.தா.210).]

மொப்பு moppu, பெ.(n.) 1. வெடிநாற்றம்; rancid smell, as of
sour milk or putrid meat. 2. குட்டி பாலைக்குடியாதபடி
ஆட்டின் மடியில் சுற்றிவைக்குந் துணி; piece of cloth
tied over the she-goat's udder to prevent its kid from sucking the milk.

[மொ → மொப்பு → மொப்பு]

மொய்¹-த்தல் moy-, 11. செ.கு.வி. (v.i.) 1. சுற்றிச் சூழ்தல்
அல்லது சூழ்ந்திருத்தல், நெருங்குதல்; to crowd, press,
throng, swarm, as flies, bees, ants. 2. மேற்பரவுதல்; to spread,
as an eruption. 3. இருத்தல்; to abide in.

க. முசுரு.

[மூழ் → மூடு → மூடி. மூடு → மூடம் → மோடம்.
மூடு = அறிவிவி. மூடம் → மூடன். மூழ் → மூய்.
மூய்தல் = மூடுதல், வாய்மூடி எச்சில் உமிழ்தல்.
மூய் → மொய். மொய்த்தல் = மூடுதல். (மு.தா.190).]

மொய்²-த்தல் moy-, 4. செ.கு.வி. (v.i.) இறுகுதல்; to harden,

as land dried by the sun.

[முள் → முறு → முறுகு → முறுகல் = சூட்டினால்
இறுகியது. முள் → (மொள்) → மொய். மொய்த்தல்
= இறுகுதல் (மு.தா.222).]

மொய்³ moy, பெ.(n.) 1. மணவிழா முதலியவற்றில்
வழங்கும் அன்பளிப்புப் பணம்; presents given
on special occasions, as at a wedding. 2. நன் கொடை
(மகமை); contribution, as to a charity.

க. முய்; பட. மொய்யி; து. முயி; கோத. மொய்.

[முழி → மொழி. மொழிதல் = சொல்லுதல்,
செய்யும் அன்பளிப்பை மொழிந்து விடுதல்,
மொழிந்து செய்யும் அன்பளிப்பு, அன்பளிப்பு.]

மொய்ப்பு moymbu, பெ.(n.) 1. வலிமை; strength, valour,
prowess. 2. தோள்; shoulder.

ம. முறிப்பு; க. முய், முயிவு, முயிபு, முடிபு; தெ. மூபு;
து. முடு (தோள்பொருத்து); பட. முடு; கூ. மோபு.

[முள் → முறு → முறுகு → முறுகல். முள் →
(மொள்) → மொய். மொய்த்தல் = இறுகுதல்.
மொய் = இறுகுதல், வலிமை. மொய் → மொய்ப்பு
- வலிமை, வலிமையைக் காட்டும் தோள்.]

மொல்லமாறி mollamāri, பெ.(n.) 1. முடிச் சவிழ்க்கி;
pickpocket. 2. புரட்டன்; dishonest person, deceiver.

தெ. முல்லை மாரி.

[முல்லை + மாறி. இல்லிருத்தல் முல்லை (தனிப்பா.)
முல்லை கற்பொழுக்கத்தின் அடையாளம்.
முல்லை = கற்பு நெறி, ஒழுக்கம். முல்லைமாறி →
மொல்லமாறி. மாறு → மாறி. 'இ' வினை முதலீறு.
ஒ.நோ. கேட்புமாறி]

மொல்லு mollu, பெ.(n.) சண்டைக்கு முன்
கைகால்களைத் தட்டிச் செய்யும் ஆரவாரம்; noise
made with hands and feet, preparatory to a fight.

[மொல் → மொல்லு]

மொழி¹-தல் mol|i-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) சொல்லுதல்;
to say, speak.

[முள் → முளி → முழி → மொழி (வே.க.4,44).]

மொழி² mol|i, பெ.(n.) 1. மணிக்கட்டு, முழங்கால்,
கணைக்கால் முதலியவற்றின் பொருத்து; joint, as
of wrist, knee, ankle, etc. 2. மரஞ் செடி கொடிகளின்
கணு; joint where a twig branches off from the stem.

[முல் → முள் → முள்கு. முள்குதல் = முயங்குதல்.
முள் → முளி = உடல் மூட்டு, மரக்கணு, கணுக்கால்.
முழி → மொழி. (வே.க.4,44).]

மொழி³ mol|i, பெ.(n.) 1. சொல்; word. 2. கட்டுரை; saying,

maxim. 3. பேசும் மொழி; language, speech. 4. வாக்கு மூலம், உறுதிமொழி; deposition, promise. 5. பொருள்; meaning, sense.

மொழுப்பு¹-தல் moḷuppu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) காரியத்தை மழுப்புதல்; to protract, as a business; to delay, put off on frivolous pretences; to evade.

[முழு→மொழு→மொழுக்கை= மொட்டையான தன்மை. மொழு → மொழுப்பு = எதற்கும் பிடிப்புத் தராமல் வழக்குதல், மழுப்புதல். மழுப்பு → மொழுப்பு என்றலுமாம்.]

மொழுப்பு² moḷuppu, பெ.(n.) 1. கட்டு; tie, knot. 2. சோலை செறிந்த தேயம்; locality abounding in garden.

க. மொடுபு.

[முழு → மொழு → மொழுக்கு → மொழுக்கன் = தடித்தவன். மொழுக்கு → மொழுக்கட்டை = தடித்தவன்-வன். மொழு → மொழுப்பு = சோலை செறிந்த பைதிரம் (பிரதேசம்) (வே.க.4,46).]

மொள்(ளு)-தல் moḷ(ḷu)-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) நீர் முதலியன முகத்தல்; to take in a vessel, as water.

மா. முள்கெ.

[முள் → முழு → (முகு) → முக. முகத்தல் = மொள்ளுதல், மொண்டளத்தல். முள் → (முழை) → மூழை = அகப்பை. முள் → மொள். மொள்ளுதல் = கலத்தை நீருட்புகுத்தி நீர் (முதலியன) கொள்ளுதல். (மு.தா.289).]

மொறமொறப்பு moḷa-moḷappu, பெ.(n.) 1. தூய்மை; cleanliness. 2. சருச்சரை; roughness. 3. உலர்ச்சி; dryness.

[முள் → முறு → முறுகு → முறுகல் = சூட்டினால் இறுகியது. முறு → முற → முறமுறப்பு = விறப்பு. முறமுறப்பு → மொறமொறப்பு]

மோ

மோ¹ mō, பெ. (n.) தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'ம்' என்ற மெய்யெழுத்தும் 'ஓ' என்ற உயிரெழுத்தும் சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய் (அசை)யெழுத்து; the syllabic letter formed by adding the long vowel ō to the consonant 'm'.

[ம் + ஓ.]

மோ² mō, இடை. (part.) முன்னிலையசைச் சொற்களுள் ஒன்று(கோள்மேல்); a verbal suffix of second pers. as kēṇmō.

மோ³-த்தல் mō-, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) மூக்கால் நுகர்தல்; to smell.

க., பட. மூசு.

[முகம் → முகர் = முகம், மூக்கு. முகர்தல் = மணமறிதல். முகர் → மோர் → மோ. மோத்தல் = மணமறிதல் (வே.க.4,4).]

மோ⁴-த்தல் mō-, 12 செ.குன்றாவி. (v.t.) மொள்ளுதல்; to take in a vessel, as water. 2. மேற் கொள்ளுதல்; to undertake.

க., பட. மொகெ.

[முழு → முகு → முக. முகத்தல் = நீரைக் குழித்தல் அல்லது துளைத்தல் போல மொள்ளுதல், நீர்ப்பொருளையுங் கூலப் பொருளையும் கலத்தல் அல்லது படியால் மொண்டளத்தல், தாங்கியெடுத்தல். முக → மோ (வே.க.4,89).]

மோகம்¹ mōgam, பெ. (n.) 1. முருங்கை; horse-radish tree. 2. வாழை; plantain.

மோசம்¹ mōśam, பெ.(n.) 1. பிறருக்குத் தீமை விளைவிப்பது, ஏய்ப்பு, வஞ்சனை; treachery, deceit, fraud. 2. பேரிடர் (அபாயம்); danger, risk, detriment, accident. 3. பிசகு; mistake, error. 4. தரம், ஒழுக்கம் முதலியவற்றில் குறைவு, தாழ்வு; bad in standard, ability, standard etc.

ம., க., தெ., பட. மோச.

[மூசைத்தங்கம் = குறைபாடுள்ள பொன், பத்தரை மாத்துத் தங்கத்திற்கு எதிரானது. மூசை → மோசம். (Mus). வடமொழி வேர் என்பதற்கும் தமிழ் வேர் மூலமாக இருப்பதைக் காணலாம்.]

மோடு mōḍu, பெ.(n.) மடமை; stupidity, dullness of intellect, ignorance.

மறுவ. முட்டத்தனம்.

[முள் → மூழ். மூழ்த்தல் = மூடுதல். மூழ் → மூழல் = மூடி. மூழ் → மூடு → மூடி. மூடு → முடம் → மோடம் = வானம் மூடிய மந்தாரம், மந்தாரம் போன்ற மடமை. மோடம் → மோடு]

மோத்தை¹ mōttai, பெ.(n.) 1. செம்மறியாட்டுக் கடா; ram. 2. வெள்ளாட்டுக்கடா; goat. 3. மேழுவோரை; aries.

க. மேகெ (பெண்ணாடு); தெ. மேக (ஆட்டுக் கடா).

[மொத்து → மொத்தை = திரளை. மொத்தை → மோத்தை = விலங்குகளின் ஆண் பொதுவாகப் பெண்ணினும் பருத்திருப்பதால், கடா, மோத்தை, மேழுகம் (மோழுகம்) முதலிய பெயர்களாற் குறிக்கப்பெறும்.]

மோத்தை² mōttai, பெ.(n.) 1. வாழை, தாழை

முதலியவற்றின் மடல் விரியாத பூ; spathe or unblown flower, as of plantain, fragrant screw-pine, etc. 2. முற்றாத தேங்காய்; half-ripe coconut.

[மொத்து → மொத்தை = பருமன், உருண்டை, சோற்றுருண்டை. மொத்தை → மோத்தை. (வே.க.4,50).]

மோதகம்² mōdagam, பெ.(n.) 1. மகிழ்ச்சி; delight, mirth. 2. இணக்கம்; agreement, suitability.

[மோதம் = மகிழ்ச்சி. மோதம் → மோதகம்]

மோதகம்³ mōdagam, பெ.(n.) 1. குதிரைப் பிடுக்கன் மரம்; a tree. 2. கொழுக்கட்டைத் தேக்கு; a tree.

மோதகம்⁴ mōdagam, பெ.(n.) மதுரை மாவட்டம் திருமங்கலம் வட்டத்தில் உள்ள ஊர்; a village in Madurai dt., Tirumangalam taluk.

[மூடகம் → மோடகம் → மோதகம்.]

மோதிரம் mōdiram, பெ.(n.) தங்கம், வெள்ளி போன்ற மாழைகளால் செய்யப்படுவதும் விரலில் அணிந்து கொள்வதுமான சிறுவளையமான விரல்-அணி, கணையாழி; finger-ring.

மறுவ. விரற்செறி, கணையாழி.

ம. மோதிரம்; க. மோதிர.

[முகம் → முகர் = அரசனது முகம் அல்லது தலையுருவம் பொறித்த முத்திரை. முக + திரம் - முகத்திரம் → மோதிரம் = முத்திரையிட்ட விரலணி. முத்திரை மோதிரம் என்னும் வழக்கை நோக்குக.

மோது-தல் mōdu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஒரு பரப்பில் வேகமாக இடித்தல், புடைத்தல்; to hit, strike, smite, butt. 2. தாக்குதல்; to blow against, dash against, push against with force. 3. அப்புதல்; to plaster, put as, as earth to a mud wall. 4. சண்டை போடுதல்; to fight, clash, as of nations. 5. விளையாட்டு, தேர்தல் போன்றவற்றில் போட்டியிடுதல்; to clash, meet in games, in election etc.

ம. மோதுக; க., தெ., பட. மோது.

[முள் → முட்டு → மொட்டு = தலையில் வாங்கும் குட்டு. முள் முத்து மொத்து. மொத்துதல் = உடம்பிற் கையாலும் கருவியாலும் அடித்தல். முத்து → மொத்து → மோது → மோது. மோதுதல் = முட்டுவதிலும் சற்று மெலிதாய்த் தாக்குதல்]

மோந்தை¹ mōndai, பெ.(n.) முகம்; the face.

ம. மோந்தை; க. மோதி; தெ. மோமு; பட. மோந்தெ.

[முகம் → முகந்தை → மோந்தை.]

மோந்தை² mōndai, பெ.(n.) தோற்கருவி வகை; a kind

of drum.

ம. மொந்தா.

[முள் → மொள் → மொண்டை → மொந்தை = கள் முகக்குங்கலம், மொந்தை போன்ற தோற்கருவி. மொந்தை → மோந்தை.]

மோப்பம் mōppam, பெ.(n.) 1. மணத்தை மூக்கால் உணர்வது; scent, smell. 2. மூக்கு; nose.

[முகம் → முகர் = முகம், மூக்கு. முகர்தல் = மணமறிதல். முகர் → மோர் → மோ. மோத்தல் = மணமறிதல். மோ → மோப்பு → மோப்பம் = மணமுகர்வு (வே.க.4,4).]

மோர்¹ mōr, பெ.(n.) நீர்விட்டுக் கடைந்த தயிர்; buttermilk, curd diluted with water.

ம. மோர்; க. மொசரு, மசரு (தயிர்); து. மொசரு (தயிர்); குட. மோரி, கட்டிமோரி (தயிர்); கோத. மொசர்; துட. மொர்; பட. மொசரு (தயிர்).

[முள் → முளி. முளிதல் = பொங்குதல். முள் → முறு. முளி தயிர் = நன்றாய்த் தோய்ந்த தயிர். முண்டகம் = கள். (முள்) → முர → முரப்பு. முரத்தல் = புளித்தல். முர → மோர்.]

மோர்² mōr, பெ.(n.) 1. தேன்; honey.

மோவாய் mōvāy, பெ.(n.) 1. முகத்தில் வாய்க்குக் கீழுள்ள இடம்; chin. 2. தாடி; beard.

மறுவ. முகரை, மோரை.

தெ. மோவி (உதடு); துட. மொய் (தாடி).

[முகவாய் → மோவாய். (வே.க.4,5).]

மோழை mōlai, பெ.(n.) 1. கொம்பில்லாத விலங்கு; hornless or dehorned cattle. 2. மொட்டை; anything defective. 3. மரத்தின் அடிமுண்டம்; stump, block. 4. மடமை; stupidity. 5. குமிழி; bubble. 6. மடு; pool. 7. கஞ்சி; gruel. 8. காடி; vinegar. 9. வெடியுப்பு; nitre.

ம. மோல; க. மோளெ.

[(மொழு) → மோழை = மொட்டை, கொம்பில்லா மாடு, மர அடி முண்டம். (மு.தா.101).]

மோளு-தல் mōlu-, 12 செ.கு.வி. (v.i.) சிறுநீர் கழித்தல்; to pass urine, to urinate.

[முள் → மொள் → மொண்டான் = நீர்மொள்ளுங் கலவகை. மொள் → மொண்டை → மொந்தை = மொள்கலம். மொள் → மோள். மோளுதல் = சிறுநீர் பாய்ச்சுதல் அல்லது கழித்தல். மோள் → மோட்டிரம் → மோத்திரம் → மூத்திரம்.]

மோனை mōnai, பெ.(n.) மகன்; sonny, used as a term of

endearment in addressing a child.

ம. மோன் (மகன்).

[மகன் → மொ(க)ன் → மோன். மோன் → மோனை.]

மோனைத் தொடை mōnai-t-todai, பெ. (n.) செய்யுட்டொடை ஐந்தனுள் சீர்களின் முதலெழுத்து ஒன்றிவரத் தொடுப்பது; a versification in which the first letters of all on some feet of a line alliterate one of five today.

[முகம் → முகப்பு = முள் மண்டபம், முனைப் பகுதி. முகம் → முகன் → முகனை → மோனை = சீர்களின் முதலிடம், அவற்றின் முதலெழுத்துகள் ஒன்றி வரவல், முகப்பு (மு.தா.36)]

[மோனை + தொடை. தொடு → தொடை.]

மொள

மொளவல் mauval, பெ.(n.) 1. காட்டு மல்லிகை; wild jasmine. 2. முல்லை; Arabian jasmine. 3. தாமரை; lotus.

ய

யா-த்தல் yā-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பிணித்தல்; lure, decoy. 2. ஒன்றோடொன்று பொருத்துதல், கட்டுதல்; to tie up. 3. நீர் முதலியன அணைத்தல்; to dam up, to confine. 4. விட்டு நீங்காதிருத்தல்; to be inseparable form. 5. அணிதல், கட்டிக் கொள்ளுதல்; to adorn. 6. செய்யுள் முதலியன அமைத்தல்; to compose, as a poem. 7. சொல்லுதல்; to tell, utter, say. 8. தொடர்பு கொள்ளுதல்; to contact.

[யா → யாத்தல் = ஒன்றோடொன்று பொருத்துதல், கட்டுதல், பிணித்தல்]

யாக்கை yākkai, பெ. (n.) 1. கட்டுகை; tie, bond. 2. உடம்பு; body.

[யா - யாக்கை]

யாங்கர் yāṅgar, பெ. (n.) அரக்கர்; devilspirited persons demon, giant.

யாங்கள் yāṅgal, பெ. (n.) தன்மைப் பன்மைப் பெயர்; we.

[ஏம் → யாம் + கள் - யாங்கள்]

யாங்கு yāṅgu, வி.எ. (adv.) 1. எவ்விடம், எங்கு; where. 2. எவ்வாறு; how, in what manner, of what nature.

க. ஹேகெ.

[யா + அங்கு → யாஅங்கு → யாங்கு]

ஆங்கு → அங்கு - அவ்விடம்.

யாட்டை yāṭṭai, பெ. (n.) ஓராண்டுக்காலம்; annual, yearly.

[ஆண்டு → ஆண்டை → ஆட்டை → யாட்டை]

யாடு yāḍu, பெ. (n.) ஆடு; goat.

[ஏழகம் → ஏடகம் → ஏடு → யாடு (வே.க.4, பக்.47).]

யாண் yān, பெ. (n.) அழகு; beauty, handsome.

[ஏ → ஏண் → யாண்]

யாண்டு yāṅḍu, பெ. (n.) ஆண்டு; year.

தெ., க. ஏடு; ம. ஆண்டு.

யாணர் yāṅar, பெ. (n.) 1. புத்தம் புதிது; freshness, newness. 2. புதிய வருவாய்; new income. 3. வளப்பம்; fertility. 4. செல்வம்; wealth. 5. நன்மை; goodness. 6. முறைமை; nature, regularity.

[ஏ → ஏண் → யாண் → யாணம் → யாணர்]

யாப்பு yāppu, பெ. (n.) 1. கட்டுகை; binding, tying. 2. பிணிப்பு கட்டு, கட்டுவடம்; tie. 3. கட்டப்பெற்ற பாட்டு, செய்யுள்; poetry. 4. யாழ்ப்பத்திரிற் குறுக்கே வலிவுறச் செய்யுங் கட்டு; ligature stretched across the pot like portion of yāḷ. 5. சிறப்புப் பாயிரவிலக்கணம் பதினொன்றனுள் இன்ன நூல்கேட்டபின் இன்னது கேட்கத்தக்க தென்னும் முறை; graduated serial order of treatises to be studied one of order or sirappu-p-pāyiram. 6. அன்பு, அன்புத் தொடர்பு; affection, as binding persons together love that was springing up between them. 7. உறுதி; resolution, steadiness, firmness, conviction. 8. சூழ்ச்சி; counsel, guile. 9. பொருத்தம்; fitness, matching. 10. கவசம்; armour. 11. பாம்பு; snake.

தெ., ஆபு.

[யா → யாப்பு]

யாப்புறு - த்தல் yāppuru-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வலியுறுத்துதல்; to enforce. 2. கட்டுப்படுத்தல்; to bound.

[யாப்பு + உறு-]

யாமம் yāmam, பெ. (n.) 1. 7 1/2 நாழிகை கொண்ட காலவளவை; a watch of 7 1/2 nāḷigai = 3 hours, period of three hours. 2. நள்ளிரவு; midnight, the middle watch of the night. 3. இரவு; night. 4. இடக்கையாற் கொட்டும் ஒரு தோற்கருவி; small drum beaten by the left hand. 5. ஒரு நாளில் 40 நாழிகைக்குமேல் 50 நாழிகை வரையுள்ள பொழுது; the period between the fortieth and the fiftieth nāḷigai of a day. 6. பொழுது; time. 7. அகலம்; breadth.

[ஏம் → ஏமம் → யாமம்]

யாமரம் yāmaram, பெ. (n.) 1. கரியபருத்த அடிப் பகுதியையுடைய மரம்; the blackish trunk of a tree. 2. ஆச்சா மரம்; hard wickia binata tree.

க. ஆக, ஆச, ஆர்ச.

மறுவ. கருந்தாளி மரம், மையாளி மரம், நெடுந்தாளி, அஞ்சன மரம், காட்டடகு, சாலமரம்.

[யா + மரம் - யாமரம்]

யாமன் yāman, பெ. (n.) இறப்புக் கடவுள்; yāman in the office as judge of souls.

மறுவ. இயமன்

[ஏமம் → யாமம் → யாமன்]

யாமை yāmai, பெ. (n.) பாதுகாப்பான ஒடுள்ள ஒருயிரி - ஆமை; tortoise.

க. ஆமெ.

[ஏம் → ஏமை → யாமை (ஏம் = பாதுகாப்பு) (ச.வி.பக்.54).]

யாய் yāy, பெ. (n.) தாய்; mother.

[ஏம் + ஆய் - ஏம்மாய் → யாய். சொற்சிதைவாகி வந்தது.]

யாவர் yāvar, வி.பெ. (inter. pron.) 1. உயர்திணைப் பன்மையில் வரும் வினாச்சொல்; interrogative plural pronoun for higher category of names of men and gods. 2. அனைவர்; me and all, everyone.

[யா + (வ்) + அர் → யாவர்]

'அர்' - பலர்பாலீறு.

யாவை yāval, வி.பெ. (inter. pron.) ஏவை; which things, what.

[யா + அவை → யாவை → யாவை]

யாழ் yāḷ, பெ. (n.) 1. பேரியாழ், சகோடயாழ், மகரயாழ், செங்கோட்டி யாழ் என்ற நால்வகை வீணைக்கருவி; stringed musical instruments, which are four kinds viz., peri-yāḷ, cagōḍa-yāḷ, magara-yāḷ, ceṅkōṭṭi-yāḷ. 2. ஆடவை (மிதுன) ராசி; gemini of the zodiac. 3. அசுவதி; ஒரு நாண்மீன்; name of the first star, part of aries. 4. மூதிரை (திருவாதிரை); the 6th star, part of orion. 5. பண்; (mus.) melody-type. 6. ஆந்தை; owl.

யாழ்ப்பாணம் yāḷppānam, பெ. (n.); ஈழ நாட்டில் உள்ள ஒரு நகரம்; a city in ezham country.

யாளி yāḷi, பெ. (n.) 1. கரிமாவின் மருப்பும் தும்பிக்கையும் அரிமாவின் முகமுடையதாகக் கருதப்படும்

விலங்கு; a mythological lion faced animal with elephantine proboscis and tusks. 2. அரிமா; lion. 3. மடங்கலோரை (சிங்கராசி); leo of the zodiac. 4. இறை கூடைவகை; a shallow vessel for throwing water to wet the sail of a craft or for ladling out bilge water. 5. யானை; elephant.

க. யாளி.

யாறு yāru, பெ. (n.) மரஞ்செடி கொடியடர்ந்த அடவியை யூடறுத்துச் செல்லும் நீர்ப்பெருக்கு; river.

தெ. ஏரு; க., ம. ஆரு.

[அர் → அறு → ஆறு → யாறு]

வ

வக்கடை vakkaḍai, பெ. (n.) நீர் பாய்வதற்காக, வயல்வரப்பில் வெட்டி விடப்படும் ஓடை; streamlet in between the ridges of paddy field.

மறுவ. வாய்மடை

[வாய்க்கடை → வக்கடை]

வக்கணி-த்தல் vakkaṇi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) விளக்க மாயுரைத்தல்; to expound in detail.

[வகு → வக்கு + அணம் - வக்கணம் → வக்கணி-]

தெ. வக்கணிண்க; க. வக்கணிச.

வக்கணை vakkaṇai, பெ. (n.) 1. கடிதம், ஆவணம் முதலியவற்றின் முகப்புச் சொல் அல்லது முதல் தொடர்மொழி; formal portion of a letter or other document; honorific superscription in a letter. 2. முகமன்மொழி; words of courtesy. 3. அழகு மிளிரும் வண்ணனை அல்லது கருத்துரை; flowery or rhetorical speech or statement. 4. அறிவாற்றல், ஒழுங்கு, வரிசை, முறைவைப்பு; scholarship, order. 5. திறமைமிக்க பேச்சு; skilful talk.

க. வக்கணை.

வக்கு vakku, பெ. (n.) 1. வழி; means, resources. 2. இடம்; place.

[வகு → வக்கு (மொ.க.பக்.39).]

வகிடு vagidu, பெ. (n.) வகிர்ந்த முன்தலை மயிரின் இடைவெளி யொழுங்கு; parting in woman's hair from the crown to the forehead.

[வகு → வகிர் → வகிரு → வகிடு. (வகிர் = வகிர்ந்த உச்சி, உச்சிக்கோடு) (மு.தா.பக்.265)]

வகு-த்தல் vagu-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கூறுபடுத்துதல்;

to separate, to divide. 2. பகிர்ந்து கொடுத்தல்; to apportion. 3. இனம்பற்றிப் பிரித்தல்; to classify. 4. தலைப்பு வாரியாக ஒதுக்கீடு செய்தல்; to allot under different heads. 5. அமர்த்துதல்; to assign, appoint. 6. பகுத்துக் கணக்கிடுதல்; to divide. 7. வகைப்படுத்திச் சொல்லுதல்; to narrate categorically. 8. முறையோடு செலவிடுதல்; to expend methodically. 9. படைத்தல்; to create, as for a special purpose. 10. பூசுதல்; to daub.

ஒ.நோ. L., facio, to make, do, E. manufacture.

[பகு → வகு-]

வகுப்பு vaguppu, பெ. (n.) 1. பள்ளியில் மாணவருக்குக் கற்றுக் கொடுக்கப்படும் பாடவேளை அல்லது நேரம்; period of instruction. 2. தர அடிப்படையிலும், வசதி அடிப்படையிலும் பகுக்கப்பட்டிருக்கும் பிரிவு; grade based on amenities. 3. பொருளாதார அடிப்படையில் பிரிக்கப்படும் பிரிவு; class based on economic status.

[வகு → வகுப்பு]

ஒ.நோ. பகு → பகுப்பு

வகுப்பு vaguppu, பெ. (n.) 1. கூறுபடுத்துகை; dividing. 2. இன வாரியாகப் பிரிக்கை; classifying. 3. பிரிவு; section, division. 4. பத்தி; paragraph. 5. இனம், குழு; clan, caste. 6. தரம், தன்மை; class, standard, rank. 7. தடுக்கப்பட்ட அறை; compartment, as in a railway carriage. 8. வகிடுடுத்த முன் தலைமயிரின் இடைவெளியொழுங்கு; parting in woman's hair from the crown to the forehead. 9. சந்தம், ஒத்தி தன்மையாய் இசைக்கும் வரி; uniform rhythmic flow of a stanza. 10. அழகு; beauty. 11. பொலிவு; splendour.

[வகு → வகுப்பு]

வகை vagai, பெ. (n.) 1. கூறுபாடு; division, section. 2. கிளை, பிரிவு; section, branch. 3. சாதியினம், வகுப்பினம்; caste. 4. பிரிவு, இனம்; kind, class, sort. 5. முறை; manner, method. 6. வழி, சூழ்ச்சி; ways, means. 7. காரணம்; cause. 8. தந்திரம்; artfulness. 9. திறமை, ஆற்றல், வலிமை; skill, ability. 10. இயல்பு, தன்மை; nature, quality. 11. வணிக முதல்; the principal stock in trade. 12. இடம்; place. 13. உறுப்பு; limb. 14. வாழ்க்கைக்குரிய செல்வம், பொருள் முதலியன; goods, property, means of livelihood. 15. குறுந்தெரு; short or narrow street. 16. மனையின் பகுப்பு; apartments of a house. 17. விளக்கம்; details. 18. கூட்டப்படும் எண்கள்; parts of the some total in addition.

தெ., ம. வக; க., து. வகெ.

[வகு → வகை]

வகைசெய்-தல் vagai-šey, 1 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஏற்பாடு செய்தல்; to make arrangements. 2. ஆயத்தப் படுத்துதல்;

to prepare. 3. கணக்கிற் பதிவு செய்தல்; to make entries in an account. 4. வழி செய்தல்; to find a way out. 5. நிலங்களுக்குத் தீர்வையொழுங்கு செய்தல்; to make a revenue settlement.

[வகை + செய்-]

வகைதொகை vagai-togai, பெ. (n.) விளக்கம்; details.

தெ. வகதொக.

[வகை + தொகை]

வகைப்படுத்து-தல் vagai-p-paḍuttu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. பங்கிடுதல்; to divide. 2. வகையாகப் பிரித்தல்; to classify and arrange.

வகு → வகை + படு → படுத்து-.

வகைப்பாடு vagai-p-pāḍu, பெ.(n.) பிரித்தல்; division, classification.

[வகை + பாடு.]

வங்கம்¹ vaṅgam, பெ.(n.) 1. ஆற்று வளைவு; bend of a river.

2. வளைவு; curve. 3. கருத்து; idea.

வங்கம்² vaṅgam, பெ. (n.) 1. மரக்கலம்; ship, as moving swiftly. 2. வண்டி வகையு ளொன்று; a kind of vehicle.

[வங்கு → வங்கம்.]

வளைந்த அல்லது வட்ட வடிவான மரக்கலம் (வே.க.4 : 99).

வங்கி vaṅgi, பெ. (n.) 1. தோளணியு ளொன்று; a kind of armlet, as having a peculiar curve. 2. வளைந்த இரும்புக்கருவி; a kind of iron hook or curved instrument. 3. வளைந்த கத்தி (பிச்சவா); a kind of curved sword.

தெ., க. வங்கி (ink.); து. வக்கி.

[வாங்கு → வங்கு → வங்கி. வங்கி = நெளி வளையல் (வே.க.4 : 99).]

வங்கு vaṅgu, பெ. (n.) 1. கல் முதலியவற்றின் உட்டுளை; orifice, hole, hollow, as in a stone. 2. எலி, பாம்பு முதலியவற்றின் வளை; rat-hole, snake-hole. 3. மலைக் குகை; உட்டுளை; cave, cavern, hollow. 4. மரப்பொந்து; hollow in a tree. 5. தோணியின் விலாச் சட்டங்களுக்கு நடுவிலுள்ள இடம்; space between the beams or ribs of a boat. 6. பாய்மரக் குழி; socket for a mast. 7. கப்பலின் விலாச்சட்டங்கள்; wooden ribs of a ship. 8. தோல் நோய் வகையு ளொன்று; spreading spots on the skin, a disease. 9. நாய்ச்சொறி; blotches on a mangy dog. 10. கழுதைப்புலி; hyena, as spotted. 11. தாழம்பூவின் மகரந்தம்; pollen of the screw pine.

க., ம. பங்கு, வங்கு.

[வணங்கு → வங்கு (வே.க. 4 : 99).]

வசலை vaśalai, பெ. (n.) பசளைக் கொடி; a kind of creeper.

தெ. பட்சட்சலி

வசை-தல் vaśai-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) வசைகூறுதல், பழித்துரைத்தல், பொய்க் குற்றஞ்சாட்டுதல்; to censure, blame, calumniate.

வஞ்சகம் vañjagam, பெ. (n.) 1. சூழ்ச்சி, தந்திரம்; artfulness, cunning. 2. ஏமாற்றம், ஏய்ப்பு; fraud, deceit. 3. மறைவு; hiding. 4. நரி; jackal.

Skt. வஞ்சக.

[வங்கு → வஞ்சு → வஞ்சம் → வஞ்சகம்.]

வஞ்சம் vañjam, பெ. (n.) 1. ஏய்ப்பு, ஏமாற்றுகை, சூழ்ச்சி; fraud, deceit, craftiness. 2. பொய்; lie, falsity. 3. கொடுமை, வன்முறை; cruelty, violence. 4. வாள்; sword. 5. வஞ்சினம்; oath, asseveration. 6. பழிக்குப் பழி; revenge. 7. மாயம்; illusion. 8. சிறுமை; smallness, littleness. 9. அழிவு, சிதைவு; destruction, ruin.

[வஞ்சி→வஞ்சம்.]

வஞ்சி¹ vañji, பெ. (n.) 1. புறத்திணையுள் மண்கொள்ளப் பகைவர் மேற்செல்வதைக் கூறுவது; major theme describing the advance of a kind against his enemies with a view to annexing their territories, one of purattinai. 2. அரசன் வஞ்சிமலரைத் தலையிற் சூடிப் பகைவர் நாட்டைக் கொள்ளுமாறு அவர் மேற்செல்லக் கருதியதைக் கூறும் புறத்துறை; theme describing the decision of a king to wear the vañji flowers on his head and to advance against his enemies, with a view to annexing their territories.

வஞ்சி² vañji, பெ.(n.) 1. பெண்; woman. 2. அறத்தேவி; Goddess of virtue.

வஞ்சி³ vañji, பெ. (n.) 1. சேரர் தலைநகரான கருவூர்; Karūr, capital of the cēra country. 2. கொடுங்கோளூர்; Koḍuṅgōlūr. 3. சேரநாடு; the Cēra country.

வஞ்சி⁴ vañji, பெ. (n.) 1. படகு; canoe. 2. கோயிலிற் காணிக்கை செலுத்தும் உண்டிப் பெட்டி; hundi chest or box kept in a temple for voluntary contributions to satisfy a vow.

ம. வஞ்சி

வஞ்சி⁵ vañji, பெ. (n.) 1. நம்பச்செய்து கைவிடுதல்; betray. 2. கொடுமையாக ஏமாற்றுதல்; cheat cruelly,

deceive, desert.

வஞ்சிரம் vañjiram, பெ. (n.) 1. நீலநிறமும் ஆறடி வளர்ச்சியுமுடைய கடல்மீன் வகை; sea-fish, bluish, attaining 6 feet in length. 2. நீல நிறமும், மூன்றடி வளர்ச்சியுமுடைய கடல்மீன் வகை; seer, bluish, attaining 3 feet in length.

[வன்-மை + சிரம்.]

வட்டகை vaṭṭagai, பெ. (n.) 1. பரப்பெல்லை; area, extent. 2. நிலப்பகுதி; region. 3. வட்டகைநிலம், அடைப்புக் கட்டிய நிலம்; enclosed field, fenced land. 4. சிறுகிண்ணம்; small bowl. 5. வட்டில்; metal cup.

[வட்டம் → வட்டகை = சிறிய நாட்டுப் பகுதி]

வட்டணை vaṭṭanai, பெ.(n.) 1. தொழுதற்கு அறிகுறியாகத் தாமரை மொட்டுப்போலக் கைகளைக் குவிக்கை; a gesture with both hands signifying obeisance, consisting in folding one's hands so as to resemble a lotus bud. 2. தாளக் கருவி; cymbals. 3. தாளம் போடுகை; beating time. 4. அடிக்கை; beating. 5. மொத்துகை; dashing against.

வட்டப்பாலை vaṭṭa-p-pālai, பெ. (n.) நிலைத்திணை வகையுளொன்று; a class of thing that immovable.

[வட்டம் + பாலை]

வட்டம் vaṭṭam, பெ. (n.) 1. மண்டலம், வட்ட வடிவு; circle, circular form, ring-like shape. 2. பரிவேடம்; halo round the sun or moon, a karandurai-kōl. 3. குயவன் திரிகை; potter's wheel. 4. வண்டிச்சக்கரம்; wheel of a cart. 5. உண்கலமாய்த் தைக்கும் இலையின் நடுப்பகுதி; the central portion of a leaf-plate stitched for taking food. 6. தடவை, முறை; turn, course, as of a mantra. 7. சுற்று; revolution, cycle. 8. ஒரு கோள் வானமண்டலத்தை ஒரு முறை சுற்றி வரும் காலம்; cycle of a planet. 9. சுற்றியுள்ள நிலப் பகுதி; circuit, surrounding area or region. 10. சில ஊர்களைக் கொண்ட நிலப்பகுதி; a revenue unit comprising of a few villages, called taluk. 11. விருந்து முதலியவற்றிற்குச் சமைத்த தொடுகறி வகைகள் (நாஞ்.); items or course of side dishes of a meal for a feast etc. 12. அப்பவகை; a kind of pastry. 13. வட்டப்பாறை; round, flat stone used for triturating randal wood. 14. ஆல வட்டம்; circular ornamental fan. 15. வாகுவலயம்; bracelet worn on the upper arm. 16. துலை(தராசு)த்தட்டு; scale-pan, round plate for balance. 17. கைம்மணி; hand bell. 18. கிடுகு, கேடகம்; shield. 19. முத்து வகை; a kind of pearl. 20.

பீடம், இருக்கை; seat, chair. 21. குளம்; pond, tank. 22. கொள்கலம்; receptacle. 23. நீர்ச்சால்; large water pot. 24. நீரெறிகருவி; a kind of water-squirt. 25. வளைவு; curve, bend. 26. பாரா வளை; a kind of boomerang. 27. ஆடை; dress, cloth. 28. எல்லை; boarder, boundary, limit. 29. திருத்தம், செம்மை; polish, refinement. 30. ஐந்நூறு சால் கொண்ட நீரளவு; a unit for measuring the quantity of water = 500 average potfuls, as the quantity necessary for a paṅgu for one week. 31. மக்கட் பிரிவு; sect, tribe. 32. யானையின் நடுச்செவி; the middle ear of an elephant. 33. தாழ்வு ஆழமான பள்ளத்தாக்கு; lowness, depth, as of a valley. 34. களத்திற் குட்டிப்பதற்குப் பரப்பிய நெற்கதிர்; sheaves of paddy spread on a threshing floor for being threshed. 35. வட்டமரம்; turning pole of an oil - press.

[மூல் → மல் → வல் → வலம் = சுழலுதல். வல் → வள் → வட்டு → வட்டம்]

வட்டாடு-தல் vaṭṭāḍu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வட்டையுருட்டிச் சூதாடுதல்; to play with draughts or dice.

மறுவ. கவறாடுதல்.

[வள் → வட்டு + ஆட்டு → ஆடு- வட்டு = வட்டமான சூதாட்டுக் கருவி.]

வட்டி vaṭṭi-, பெ. (n.) 1. பணத்தைப் பிறன் பயன் பாட்டிற் காசக் கொடுத்து உடையவன் பெறும் ஊதியம்; interest on money, loaned for others. 2. வருவாய்ப் பெருக்கம்; profit, gain.

த. வட்டி → Skt. வர்த்தி.

[வட்டு → வட்டி.]

வட்டிகை vaṭṭigai-, பெ. (n.) 1. சுற்றளவு, நகரத்தின் சுற்றளவு; circumference, as of a town. 2. வட்டம்; circle. 3. கைம்மணி; hand bell.

வட்டில் vaṭṭil, பெ. (n.) 1. கிண்ணம், தட்டு, குவளை; porringer, platter, plate, cup. 2. நாழிகை வட்டில்; clepsydra, a small vessel with holes in the bottom, floating on the water and sinking at the end of a nāḷigai, being a contrivance for determining time. 3. அம்புக்கூடு; quiver for arrows. 4. கூடை; basket. 5. வழி, பாதை; path, way. 6. பட்டம், விருது வகையுளொன்று; a degree, an award, an item of paraphernalia. 7. சொக்கட்டான் அறை; draught board. 8. அப்பளஞ் செய்யுமாறு உருட்டி வைக்கும் மாவுண்டை; ball of dough, for preparing appalam.

[வட்டு → வட்டி → வட்டில் = வட்டமான

கலம் (மு.தா.2, பக்.85).]

ஒருகா. வள் + தி → வட்டி + இல் என்றுமாம்.

வட்டு vaṭṭu, பெ. (n.) 1. சூதாட்டத்திற்குரிய வட்டுக் கருவி; small spheroidal pawn, dice, draught. 2. திரட்சி; roundness. 3. திரண்டபொருள்; anything round. 4. நீரெறி கருவி வகை; a water-squirt. 5. பாண்டி விளையாட்டுக்குரிய சில்; a circular piece used in pāṇḍi game. 6. விளையாட்டுக் கருவி வகை; a game-piece. 7. வட்டில்; ball of dough for preparing appalam. 8. குடையிற் கம்பிகள் கூடும் இடம்; the circular piece to which the ribs of an umbrella are joined. 9. சிறு துணி (தஞ்சை.); small piece of cloth. 10. வட்ட (பனைவெல்ல)க் கருப்பட்டி; a large round shaped cake of jaggery. 11. கணிப்பொறியில் பயன்படுத்தும் குறுவட்டு; compact disk CD.

[வள் + து → வட்டு = வட்டமான கருப்புக் கட்டி, வட்டமான ஓடு (மு.தா.2, பக்.85)]

வட்டுடை vaṭṭuḍai, பெ. (n.) 1. முழந்தாளளவாக உடுக்கும் உடை; cloth tied round the waist and reaching down the knee. 2. ஆடை; garment. 3. அரைக்காற் சட்டை; drawers.

வட்டெழுத்து vaṭṭeluttu, பெ. (n.) 1. கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டு வரை, தமிழ் மொழியில் வழங்கிவந்த வட்ட வடிவில் அமைந்த வரி வடிவம்; a script slightly circular in form which was used till 12th century A.D. in Tamil language. 2. பழைய தமிழெழுத்து வகையுளொன்று; (I.P.M.) an ancient Tamil script.

[வட்டு + எழுத்து. வளைந்த தமிழெழுத்து வகை (வே.க.4, பக்.102).]

வட்டை¹ vaṭṭai, பெ. (n.) 1. வயல்; crop field. 2. பெருங்காடு; large tract of big forest. 3. திக்கு; direction.

வட்டை² vaṭṭai, பெ. (n.) 1. சக்கரத்தின் மேல் வளைமரம்; felloe, rim of a wheel. 2. தேர்; car, chariot. 3. புலியினுடல்வரி; stripes on a tiger's body. 4. பரப்பெல்லை, நிலப்பகுதி; area, region. 5. மரவட்டை; mountain tamana oil tree. 6. மரவட்டை வகை; marote. 7. வட்டப்பக்கா; madras measure, when made with a wide circular mouth.

[வள் → வட்டு → வட்டை]

வடக்கிரு-த்தல் vaḍakkiru-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உயிர் துறக்குந் துணிவுடன், வடக்கு நோக்கியிருந்து மேற்கொள்ளும் உண்ணா நோன்பு; to sit facing north direction, taking a vow of fasting to death.

[வடக்கு + இரு-]

வடக்கு vaḍakku, பெ. (n.) நாற்றிசையு ளொன்று; north, the north point of the compass.

தெ., ம. வடக்கு; க. படுகு.

வடகம் vaḍagam, பெ. (n.) அரைத்தமாவுடன் கறிச் சரக்குகளைச் சேர்த்து உலர்த்திய தாளிப்புருண்டை; a mixture of flour, herbs, spices, etc., made into lumps or balls and dried in the sun.

த. வடகம் → Skt. வடக.

[வட்டம் → வடம் → வடகு → வடகம்.]

வடம் vaḍam, பெ. (n.) 1. பருங் கயிறு; a thick rope. 2. தேரினை யிழுக்கப் பயன்படும் நீண்டகயிறு; cable, large rope, as for drawing a temple-car. 3. தாம்பு; cord. 4. தென்னை, பனை மரமேறவுதவுங் கயிறு; a loop of coir rope, used for climbing palm-trees. 5. மணிவடம்; string of jewels. 6. வில்லின் நாண்; bowstring. 7. சரம், சரப்பளி; strands of a garland, chains of a necklace. 8. ஒழுங்கு; arrangement in order. 9. வட்டமாகப் பரவும் ஆலமரம்; banyan.

வடமொழி vaḍa-moḷi, பெ. (n.) 1. சமற்கிருத மொழி; Sanskrit language. 2. வடசொல்; Sanskrit word.

மறுவ. ஆரியம், ஆரியமொழி.

[வட + மொழி = வடக்கினின்று வந்த அயன்மொழி (தேவ.12, பக்.223)]

வடவேங்கடம் vaḍa-vēṅgaḍam, பெ. (n.) திருப்பதி மலை; the Tirupadi hills, as in the northern part of the Tamil country.

[வடக்கு + வேங்கடம்]

வடி¹-தல் vaḍi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒழுகுதல்; to drip, trickle, as water. 2. நீர் முதலியன வற்றுதல்; to be diminished, as water in a river; to flow back, ebb, as tide. 3. திருந்துதல்; to be perfected, as pronunciation. 4. தெளிதல்; to be clear, as sound. 5. அழகு பெறுதல்; to become handsome. 6. நீளுதல்; become long.

வழிதல் → வடிதல். முகரம் டகரமாதல்.

[வழி → வடி-. ழ → ட மெய்த் திரிபு (ஒ.நோ.) குழல் → குடல். புழல் → புடல்.]

வடி²-த்தல் vaḍi-, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வடியச் செய்தல்; to cause to flow out; to shed, as tears; to drain. 2. வடிகட்டுதல்; to strain, as conjee from cooked rice; to filter. 3. பிழிதல்; to squeeze out. 4. தயிலமிறக்குதல்; to distill, as oil. 5. திருத்தமாகச் செய்தல்; to refine, polish; to perfect. 6. சாரமான சொல்லா லமைதல்; to express in choice language. 7. வயமாக்குதல்; to win over; to bring under control, to influence. 8. பழக்குதல்; to tame, train as wild elephants. 9. பயிலுதல்; to practise. 10. சோறு சமைத்தல்; to cook, as rice. 11. கூராக்குதல்;

to sharpen. 12. வாரிமுடித்தல்; to comb and fasten, as hair. 13. தகடாக்குதல்; to flatten out. 14. நீளமாக்குதல்; to lengthen, to elongate. 15. யாழ் நரம்பை உருவுதல்; to stroke with the fingers over, as the string of a lute in playing. 16. அழகு படுத்தல், அணி செய்தல்; to equip, as a horse, to decorate. 17. ஆராய்தல்; to investigate, examine, to research. 18. ஆராய்ந்தெடுத்தல்; to select, choose. 19. கிள்ளி யெடுத்தல்; to pluck, nip.

வழிதல் → வடிதல். முகரம் டகரமாதல்.

[வழி → வடி-. ழ → ட மெய்த் திரிபு (ஒ.நோ.) குழல் → குடல். புழல் → புடல்.]

வடிகால் vaḍi-kāl, பெ. (n.) நீரை வடியவிடுங் கால்வாய்; outlet, a channel to drain water.

[வடி + கால். கால் = நீண்டுசெல்லும் நீர்க்கால்.]

வடித்து vaḍi-taṭṭu, பெ. (n.) சோற்றிலிருந்து கஞ்சியை வடித்தெடுக்க உதவும் வகையில், செம்பாதிப் பரப்பில் மட்டும் துளைகளை கொண்ட தட்டு; a shallow metal round plate with partial perforation used to strain cooked rice.

[வடி + தட்டு]

வடிம்பு vaḍimbu, பெ. (n.) 1. துணி, கத்தி முதலியவற்றின் விளிம்பு அல்லது நுனி; border, edge as of garment, blade, as of a knife. 2. கால் முதலியவற்றின் விளிம்பு; extremity, as of the foot. 3. கூரைச் சாய்வு; eaves, edge of a standing roof. 4. தேர் முதலியவற்றைக் கிளப்புந் தணிமரம் அல்லது மிதிமரம்; lever. 5. வடிம்புக் கம்பி தாங்கு மரம்; spar. 6. தழும்பு, வடு; mark, scar, smudge. 7. பழி; reproach, blame.

[விளி → (விளிம்பு) → வளிம்பு → வடிதல் வடிம்பு (மு.தா.1, பக்.103.)]

வடிவம் vaḍivam, பெ. (n.) 1. உருவம்; form, shape, figure. 2. உடல்; body. 3. அழகு, செம்மை, நேர்த்தி; beauty, charm, comeliness. 4. நிறம், உடல் வண்ணம்; colour, good physique. 5. பளபளப்பு, ஒளிர்வு; glassiness, lustre, glittering. 6. மெய்ச் சொல்; true word, truth.

[படி → வடி → வடிவு → வடிவம்]

வடிவு vaḍivu, பெ. (n.) 1. உருவம், அமைப்பு; form, shape. 2. உடல்; body. 3. அழகு; beauty. 4. நன்னிறம்; fair complexion. 5. பளபளப்பு, ஒளிர்வு, பிறங்கொளி, அழகொளி; brightness, lustre. 6. உண்மை, மெய்ச்சொல்; truth, true word.

தெ. வடுவு; ம. வடிவு.

[வடி → வடிவு]

வடு vadu, பெ. (n.) 1. மாம்பிஞ்சு; unripe fruit, especially very green tender mango. 2. உடல் மச்சம்; wart, mole. 3. தழும்படி; scar, smudge, cicatrice, wale.

வடுகு vadugu, பெ. (n.) 1. தமிழ்நாட்டின் வடவெல்லை யிலுள்ள நாடு; the region situated in the north of the Tamil country. 2. ஆந்திரநாடு; the Telugu country. 3. தெலுங்கு மொழி; the Telugu language. 4. தெலுங்கின் கிளைமொழி; a dialect of Telugu. 5. தெலுங்கு பேசுவோரிடையே உள்ள தொரு பிரிவு; a division of Telugu-speaking people.

க. படகு.

[வடம் → வடகு → வடுகு]

வண்டல் vaṇḍal, பெ. (n.) வெள்ளப்பெருக்கு முதலியவற்றால் அடித்தொதுங்கிய வளமான மண்; silt, alluvium.

[வண்டு → வண்டல்]

வண்டி vaṇḍi, பெ. (n.) 1. சகடம்; cart, carriage, bandy. 2. வண்டியிலேற்றும் சுமை; cart - load. 3. சக்கரம்; உருளை; wheel, as of a cart car.

தெ., க. பண்டி; ம. வண்டி.

[வள் → வண் → வண்டு → வண்டி (வே.க.4:101).]

வண்டு vaṇḍu, பெ. (n.) 1. வண்டு, சுரும்பு, தேன், ஞிமிறு என நால்வகைப்பட்ட அறுகாற் சிறுபறவை; chafer, bee of four kinds, viz., vaṇḍu, śurumbu, tēṇ, ṇimīru. 2. நறுமணத்தை நாடிப் பறக்கும் அறுகாற் சிறு பறவை வகை; a kind of bee.

[வள் → வண் → வண்டு (வே.க.4, பக்.100).]

வண்ணம்¹ vaṇṇam, பெ. (n.) 1. நிறம்; colour. 2. ஓவியம் வரைதற்குரிய வண்ணக் கலவை; paint drawing paste. 3. சாந்துப் பொது; unguent; pigment.

வண்ணம்² vaṇṇam, பெ. (n.) 1. அழகு; beauty, handsome. 2. இயற்கையழகு; unadorned, natural beauty. 3. ஒப்பனை; adorning, decoration. 4. குணம்; nature; character; quality. 5. நன்மை; good. 6. சிறப்பு; merit, virtue. 7. மாலை; garland. 8. செயல்; action. 9. இத்தனை மடங்கு என்பதைக் குறிக்கும் எண்; co-efficient.

வண்ணனை vaṇṇanai, பெ. (n.) வண்ணித்துப் புகழ்கை; description, delineation.

[வண்ணம் → வண்ணி → வண்ணனை]

வண்ணான் vaṇṇāṇ, பெ. (n.) ஆடைவெளுக்கும் தொழிலாளி; washerman.

[மண்ணான் → வண்ணான்.]

வண்ணிகள் vaṇṇigan, பெ. (n.) எழுத்தாளன்; writer.

வண்ணம் → வண்ணிகள். Skt. வர்ணிக.

[வண்ணி → வண்ணிகள்.]

வண்மை vaṇmai, பெ. (n.) 1. ஈகை; bounty, liberality. 2. தன்மை, இயல்பு, சிறப்பு, வளமை, குணம்; quality, property, nature, speciality. 3. அழகு; beauty. 4. வாய்மை; truth. 5. வளப்பம்; fruitfulness, fertility, abundance. 6. வலிமை; strength. 7. புகழ்; praise, reputation. 8. வாகைமரம்; sirissa.

[வள் → வண்மை. வண்மை = வளம், வளத்தாலாகும் ஈகை.]

வணக்கம் vaṇakkam, பெ. (n.) 1. வளைகை; bending. 2. வழிபாடு; adoration, reverence; worship. 3. நூன்முகத்தில் தெய்வம், குரு முதலியவர்க்கு வணக்கங் கூறுகை; verses in praise of god, guru, etc., at the commencement of a work, one of nūṇ-mugam. 4. கீழ்ப்படிவை; obedience, submission. 5. பெருமைப் படுத்துகை; respect, regard. 6. அணாவைக் குறிக்கும் குழைக் குறி (C.N.); cant for an 'anna', a coin.

தெ. வங்கு; க. பக்கு; ம. வணக்கம்.

[வள் → (வண்) → வண → வணங்கு → வணக்கு → வணக்கம்.]

வணக்கு-தல் vaṇakku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வளைவித்தல்; to bend, make flexible, as the body. 2. பணியச்செய்தல்; to make submissive.

தெ. வந்த்சுட (vantsuta); க. பக்கிசு (baggisu).

[வணங்கு- → வணக்கு-]

வணங்கு-தல் vaṇaṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நுடங்குதல்; to bend, to yield, as a freed in a flood. 2. அடங்குதல்; to be submissive, gentle, modest. 3. ஏவற்றொழில் செய்தல்; to perform menial service.

க. பக்கு.

[வள் → வண் → வண → வணங்கு-, (வே.க.4, பக்.98).]

வணர்-தல் vaṇar-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வளைதல்; to bend. 2. மயிர் குழன்றிருத்தல்; to curl, as the hair.

[வள் → வண் → வணர்- (வ.வ.81).]

வணிகம் vaṇigam, பெ. (n.) பல பண்டம் கொள்வதும் கொடுப்பதுமான தொழில்; trade.

[பணிகம் → வணிகம்.]

வணிகன் vanigan, பெ. (n.) 1. வணிகவினத்தான்; person working as trader. 2. பண்ட விற்பனையாளன்; merchant, trader.

மறுவ. விலைஞன், விற்பவன், செட்டி.

த. வணிகன் > Skt. vajja.

பண் → பண்ணு → பண்ணியம் = பண்ணப்பட்ட விற்பனைப் பண்டம்.

[பண்ணியம் → பண்ணிகள் → பணிகள் → வணிகள்.]

வதக்கு-தல் vadakku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வாட்டுதல், பொரித்தல்; to roast, to dry. 2. வருத்துதல்; to harass, annoy.

[வதங்கு → வதக்கு → வதக்கு-தல்]

வதங்கு-தல் vadaṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வாடுதல்; to wither, fade, to grow dry. 2. சோர்தல்; to be discouraged or dispirited, to be fatigued.

வந்தேறி vandēri, பெ. (n.) 1. புதிதாகக் குடியேறியவன்; new-comer, immigrant, new settler. 2. இடையில் வந்து குடியேறியவர்; that which is introduced from outside; exotic.

[வா → வந்து + ஏறி]

வம்பு vambu, பெ. (n.) 1. புதுமை; newness, novelty. 2. நிலையின்மை; instability. 3. பயனிலாமை, மதிப்பின்மை; uselessness; worthlessness, dishonour. 4. வீண் பேச்சு; idle-talk; gossip. 5. பழிமொழி; scandal. 6. தீச்சொல்; evil word. 7. படிற்று; falsity, untruthfulness. 8. சிற்றொழுக்கம்; base conduct. 9. இழிச்சொல்; indecent language. 10. வஞ்சனை; deceit, slyness. 11. காமக் களியாட்டம்; wanton act; dalliance. 12. சண்டை; quarrel. 13. வம்பமாரி காலமல்லாத காலத்தில் பெய்யும் மழை; unseasonal rain. 14. வம்புக்காய், பருவந்தப்பிக் காய்க்கும் காய்; fruit grating out of season. 15. வம்புப் பிள்ளை, முறைகேடாகப் பிறந்த குழந்தை; illegitimate child. 16. உவமை; comparison, similitude. 17. அரைக் கச்சு; girdle, belt for the waist. 18. யானைக்கச்சு; girth of an elephant. 19. முலைக் கச்சு; stays for woman's breast. 20. கையுறை; glove. 21. மேற்போர்வை; upper garment. 22. மிடா; a big earthen vessel.

வயங்கு-தல் vayanṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒளி செய்தல்; to shine, gleam, glitter. 2. விளங்குதல்; to be resplendent. 3. தெளிதல்; to be clear, lucid, as water. 4. தோன்றுதல்; to be exhibited. 5. மிகுதல்; to abound. 6. நடத்தல்; to walk, go.

[வயங்கு → வயங்கு-தல்]

வயம் vayam, பெ. (n.) 1. வசம்; state of subjugation. 2. மூலம்; means, agency. 3. தொடர்பு; connection. 4. ஏற்றது, பொருத்தமானது; suitability.

[வசம் → வயம்.]

(ஓ.நோ.) நேசம் → நேயம், தேசம் → தேயம்
ச → ய = திரிபு.

வயல் vayal, பெ. (n.) 1. கழனி; paddy field. 2. மருத நிலம்; agricultural tract. 3. வெளி; open space; plain.

தெ., க., து. பயல்; ம. வயல்.

[வயம் → வயல்]

வயவன் vayavan, பெ. (n.) 1. வீரன், வலிமிக்கவன்; strong man, valiant man. 2. திண்ணியன்; man of robust build. 3. படைத்தலைவன்; commander. 4. கணவன்; husband. 5. காரிப்பிள்ளை; king-crow.

[வய → வயவன். வய = வலிமை, ஆற்றல்.]

வயவு vayavu, பெ. (n.) வலிமை; strength.

தெ. வலவு.

[வய → வயவு]

வயிர்¹ vayir, பெ. (n.) கூர்மை; sharpness.

[வள் → வய் → வயிர் (வள் = கூர்மை)
(வய்) → வை = கூர்மை.]

வயிர்² vayir, பெ. (n.) 1. மூங்கில்; bamboo. 2. ஊதுகொம்பு; large trumpet, horn, bugle.

வயிரம் vayiram, பெ. (n.) 1. வயிரப்படை; thunderbolt. 2. தொண்மணி யுளொன்று; diamond, one of nava-maṇi. 3. மர வயிரம்; core of a tree, as the hardest part. 4. திண்மை; robustness, firmness. 5. வலிமை; strength. 6. கூர்மை; sharpness, pointed ness. 7. கிம்புரி; ornamental knob, as on a tusk or horn. 8. தண்டாயுதம்; club. 9. முக்கோல் (திருவோணம்); the 22nd star. 10. வாளியென்னும் அணிகலனின் தகடு; the flat metal piece of a kind of ear-ring.

த. வயிரம் > Skt. vajra

[வல் → வள் = வலிமை. வள் → வய் →
வை → வயிர் = திண்ணிய கொம்பு. வயிர்
→ வயிரம் = திண்மை (வ.வ.பகுதி.2-83).]

வயிறு vayiru, பெ. (n.) 1. உதரம்; belly, stomach, paunch. 2. கருப்பப்பை; womb. 3. நடுவிடம்; centre, heart, as of a tree. 4. உள்ளிடம்; interior, inner space. 5. மனம்; mind.

க. பசிறு.

வயின் *vayin*, பெ. (n.) 1. இடம்; place. 2. பக்கம்; side. 3. வீடு; house. 4. வயிறு; belly, stomach. 5. பக்குவம்; proper stage, as in boiling rice. 6. முறை; order. 7. எல்லை; boundary, limitation. 8. பிணை; security.

வரகு *varagu*, பெ. (n.) 1. சிறுதவசம்; common millet. 2. சாமை; poor man's millet.

வரத்து *varattu*, பெ. (n.) 1. வருகை; advent, coming in. 2. நீர் வரும் வழி; inlet or feeding channel or source of water supply, as to a tank. 3. வரும்படி; income, receipts, perquisite. 4. கணக்கில் வரவுதொகை காட்டும் பாங்கு; the process of crediting in an account. 5. பெருக்கு; increase or enhancement. 6. எல்லை; limit, boundary.

[வா → வரு → வரத்து]

வரப்பு *varappu*, பெ. (n.) 1. வயல்வரம்பு; ridge of a field. 2. வரம்பு; limit. 3. எல்லை; boundary.

[வரம்பு → வரப்பு = வளைதற் கருத்தினின்று கிளைத்த சொல்]

வரம் *varam*, பெ. (n.) 1. தெய்வம் முதலியவற்றாற் பெறும் பேறு; boon, gift, blessing by a deity or a great person. 2. அருள், உதவி நன்மை; grace, favour, help. 3. வாழ்த்து; blessing, well wish. 4. வேண்டுகோள்; supplication, solicitation, entreaty, request, as made to a deity or a great person. 5. விருப்பம்; desire. 6. மேன்மை; esteem, excellence, eminence. 7. ஒரு பொற்குவை; a treasure or fund. 8. சூழல்; enclosed or encircled space. 9. அடைக்கலாங்குருவி; sparrow. 10. எறும்பு; ant.

[பரம் → வரம் = மேன்மை]

வரம்பு *varambu*, பெ. (n.) 1. எல்லை; boundary, border, limit, extent. 2. வரப்பு; ridge of a field. 3. அணை; causeway, dam. 4. வழி; way. 5. விளிம்பு; brim. 6. ஒழுங்கு; rule of conduct, principle. 7. வட்டி; interest. 8. மனை; house-site.

ka. bara, bare, vari, vare; Te. varuju; Tu. barabu, barāṅgayi, barē; ma. varambu, vara, varu, varē; Ko. var.

[வரி → வரம்பு = எல்லை; வயல் வரம்பான திட்டு (வே.க.4, பக்.107)]

வரலாறு *varalāru*, பெ. (n.) 1. நிகழ்ச்சி முறை; order of events. 2. இனவளர்ச்சி மற்றும் வாழ்வு முறைத் தொடர்பு பதிவேடு; history. 3. தொன்ம நிகழ்வு; antecedents. 4. சூழல்; circumstances. 5. விளத்தம்; details. 6. வழிமுறை; means, device. 7. எடுத்துக்காட்டு; example, instance, illustration.

[வா → வர் → வரு → வரல் + ஆறு]

வரவு *varavu*, பெ. (n.) 1. வருகை; coming, advent.

2. வருவாய்; income, receipts, revenue. 3. வரலாறு; history. 4. தோற்றம்; origin. 5. பாதை, வழி; path, way, track. 6. வணங்குகை; worship.

க. பரவு

[வா → வர் → வரு → வரவு]

வரவேற்பு *varavēpu*, பெ. (n.) எதிர் கொண்டழைக்கை; reception, welcome, to receive in person.

[வரவு + ஏல் → ஏற்பு]

வரன்முறை *varaṅ-murāi*, பெ. (n.) 1. மரபின் வந்த முறை; tradition. 2. வரலாறு; history. 3. மூலம்; origin, source. 4. ஊழ்; fate, destiny. 5. பெரியோரிடங் காட்டும் மதிப்புறவு அல்லது பணிவு; courtesy, respect or regard to superiors.

[வா → வரன் + முறை - வரன்முறை]

வரால் *varāl*, பெ. (n.) 1. சாம்பற் பச்சை நிறமும் நான்கடிவரை வளர்ச்சியுமுடைய மீன் வகை; murrel, a fish, greyish green, attaining 4 feet in length. 2. வெளிநிற கருநிறமும் மூன்றடி வளர்ச்சியுமுடைய மீன் வகை; black-murrel, a fish, dark greyish or blackish, attaining 3 feet in length. 3. நன்னீர் மீன் வகை; a fresh water fish.

த. வரால் > Skt. murla E. murrel.

Ma. varāl, virāl, vrāl; lod. baremi-nī.

[வரி → வரால்.]

வரி¹ *vari*, பெ. (n.) 1. கோடு; line, as on shells, streaks, as in timber, stripe. 2. தொய்யில் முதலிய வரைவு; ornamental marks on the breast. 3. கை வரைவு; lines at the joint of fingers or on the palm of hand. 4. ஒழுங்கு நிரை; course, as of bricks, line, as of writing; series, as of letters, orderly line, as of ducks in flight; row. 5. எழுத்து; letter. 6. புள்ளி; dot. 7. தேமல்; spreading spots on the skin. 8. வண்டு; beetle. 9. கடல்; sea. 10. கட்டு; tie, bandage. 11. பல தெருக்கள் கூடுமிடம்; junction of streets. 12. வழி; way, path. 13. கடைக்கழக நூல்களுள் ஒன்று; a poem of the last śaṅgam. 14. உயர்ச்சி; loftiness, laudability, praise. 15. நீளம்; length.

ம. வர, வரச்சை, வரெக்க, வரயுக, வரியுக; க. பரெ, பரி, பரெப, பரப, பரக, பரா; குட. பரெ; கோத. வர்வ்; துட. பரே; குயி. வர்ச; பர். வரெ; து. பரிபுணி, பரெ, பரெத.

[வன் → வர் → வரி]

வரி² *vari*, பெ. (n.) குடிமக்கள் செலுத்தும் திறை, அங்கம், திறை; impost, tax, toll, duty, contribution.

மறுவ. ஆயம், இறை, கடன், கடமை, கறை, காணிக்கை, தீர்வை, பகுதி, பாட்டம், பூட்சி, பேறு, மகமை, மகன்மை.

தெ., ம., வரி., கோதம்., வரி.

வரிசை¹ variśai, பெ. (n.) 1. ஒழுங்கு, முறை; order, regularity. 2. ஒருவருக்குப் பின் ஒருவராக, அல்லது ஒன்றையடுத்து ஒன்றாக, அமையும் பாங்கு; line, row series. 3. நிரையொழுங்கு, வரை, ஒழுங்கு; line, row, series. 4. வேலைமுறை; turn in duty or work. 5. அரசர் முதலியோரால் பெறுஞ்சிறப்பு; distinctive mark of honour or privilege granted by a royal or other authority. 6. அரச சிறப்புச் சின்னம் (முத்திரை); insignia of royalty. 7. மதிப்புரவு; honour, esteem. 8. மேம்பாடு; excellence, eminence. 9. தகுதி; merit, fitness. 10. மதிப்பு; worth. 11. பாராட்டு; regard, facilitate. 12. நல்லொழுக்கம்; good conduct. 13. நன்னிலை; good circumstances. 14. சீராகச் செய்யும் நன்கொடை; present, especially to a daughter on marriage or other occasion. 15. வீதம்; rate; proportion, apportionment. 16. விளைச்சலில் ஒரு பகுதி; share of yield. ka. varase, varise; Te. varusa.

[வரி → வரிசை = சீர் வகையிற் செய்யும் நன்கொடை]

வரிசை² variśai, பெ. (n.) திருமணத்தின்பொழுதோ அல்லது சிறப்புப் பண்டிகை நாட்களிலோ, மகளுக்கு பிறந்த வீட்டில் கொடுக்கும் பொருள்; gifts, dowry.

[வள் → வர் → வரி → வரிசை]

வருகை varugai, பெ.(n.) வந்தடைகை, வரவு; advent.

[வள் → வர் → வார் → வரு → வருகை]

வருகைப்பதிவு varugai-p-padivu, பெ.(n.) மாணவர், ஊழியர் முதலானோர் தங்களின் வருகையைப் பதிவு செய்தல்; marking attendance by students, workers, etc.

[வருகை + பதிவு]

வருங்காலம் varuṅ-kālam, பெ.(n.) 1. எதிர் வருங்காலப் பகுதி; future. 2. எதிர்காலம்; future tense.

மறுவ. எதிர்காலம்.

[வா → வரு + காலம்]

வருடு-தல் varuḍu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) தடவுதல்; to rub, to massage.

மறுவ. தைவருதல், சொறிதல்.

[வா → வரு → வருடு-]

வருடை varuḍai, பெ. (n.) 1. வரையாடு; mountain sheep. 2. ஆடு; sheep. 3. மேழவோரை; aries of the zodiac. 4. சரபம்; a fabulous animal.

[வரு → வருடை]

வருத்து-தல் varuttu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வருந்தச் செய்தல்; to cause, pain, to afflict vex. 2. பயில்வித்தல்;

to train. 3. துயரங்கொள்ளச் செய்தல்; துன்பப்பட வைத்தல்; to make one sad; to make one feel sorry. 4. ஒருவர், தம்மைக் கடும் முயற்சிக்கு உட்படுத்திக் கொண்டு உழைத்தல்; to strain oneself.

[வருந்து → வருத்து - ,]

வருத்தம் varuttam, பெ. (n.) 1. மனதிற்குப் பிடிக்காத நிகழ்ச்சிகளினால் உண்டாகும் துன்பம்; suffering, pain, grief. 2. கடுமை, இடுக்கண், முட்டுப்பாடு; difficulty, misfortune, bottleneck. 3. மறைவுற்ற உறவினர் குறித்து ஏற்படும் மன உளைவு; regret. 4. ஆற்றல், சமை, நலிவு, முயற்சிக்கடுமை; stain, impediment. 5. முயற்சி; effort. 6. அரிதில் நிகழ்வது; that which has very little chance of occurring, very rare. 7. களைப்பு; exhaustion, weariness, fatigue. 8. நோயாளியின் பாதுகாப்பற்ற நிலை; critical condition, as of a patient. 9. ஒருவர்மேல், மற்றவருக்கு மனத்தாங்கல்; complaint, grievance.

[வருந்து (த.வி.) → வருத்து → வருத்தம்]

வருந்து-தல் varundu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. துன்புறுதல்; to suffer, to be distressed, tortured or grieved. 2. உடல் மெலிதல்; to become emaciated. 3. மிக முயலுதல்; to take pains make great efforts. 4. வருந்தி வேண்டிக் கொள்ளுதல்; to make a supplication. 5. உடல் வலியினையுணர்ந்து வருந்துதல்; to strain oneself.

[வறள் → வரல் → வரு → வருந்து-]

வரும்படி varumbaḍi, பெ. (n.) வருவாய், வருமானத்திற்கான ஆதாரம்; income, source of income.

[வரு + படி]

வருமானம் varu-māgam, பெ. (n.) 1. பணி, தொழில் முதலியவற்றால் கிடைக்கும் பணம்; professional or salaried income, source of income. 2. வரிகளின் வாயிலாக அரசிற்குக் கிடைக்கும் பணம்; revenue.

[வா → வரு + மானம்]

வருவாய் varuvāy, பெ. (n.) 1. வரும்படி, வருமானம்; income, source of income. 2. தோன்றும் இடம்; origin, source, avenues, means.

[வா → வரு → வருவாய்]

வருவு-தல் varuvu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) திறத்தல்; to open, as one's mouth.

[வரு → வருவு-]

வரை¹-தல் varai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கோடிழுத்தல்; எழுதுதல்; to write, inscribe, to draw a line.

2. ஓவியமெழுதுதல்; to draw with paint. 3. உறுதி செய்தல், நிலைநிறுத்துதல்; to fix, appoint, to ensure, to instal. 4. அளவுபடுத்துதல்; to limit. 5. அடக்குதல்; to restrain. 6. விலக்குதல்; to exclude. 7. கை விடுதல்; to leave, abandon. 8. ஏற்றத்தாழ்வு படுத்துதல், வேறுபடுத்துதல்; to differentiate or draw distinctions, to make nice discriminations. 9. நேர்மையான வழியில் பொருளீட்டுதல்; to acquire or earn by legitimate or honest means. 10. தனக்குரியதாக்குதல்; to make one's own; to appropriate. 11. மணஞ்செய்தல்; to marry. 12. புதிய திட்டம் (நெறிமுறைகள்) செயற்பாடுகளை உருவாக்குதல்; to draft a rule, resolution, etc.

தெ. வ்ராயு.

[வரி → வரை-]

வரை² varai, பெ. (n.) 1. கோடு; line. 2. கைவரி; line, as in palm of hand or on the fingers; wrinkle, as on the body. 3. எழுத்து; letter. 4. முத்துக் குற்றத்தொன்று; a defect in pearls. 5. மூங்கில்; bamboo. 6. மலை; mountain. 7. மலைமுகடு, மலையுச்சி; mountain top, peak. 8. பக்கமலை; side-hill, slope of a hill. 9. கல்; stone. 10. சிறுவரம்பு; small ridge as of a paddy field. 11. நீர்க்கரை; bank, shore. 12. வரையறை, எல்லை; limit, boundary. 13. அளவு; measure, extent. 14. விரலிறையளவு; the measure of the distance between the joints of the forefinger. 15. காலம்; time. 16. இடம்; place, location. 17. ஏற்றத்தாழ்வு நோக்குகை; discrimination, paying attention to differences.

தெ. வர; ம. வரு; க. பரெ.

[வரி → வரை (கோடு)]

வரை³ varai, இடை. (part.) இடம், காலம், அளவு ஆகியவற்றில் குறிப்பிடப்படுவதே, எல்லையாக, இறுதியாக, மேல்வரம்பாக உடையது என்பதைத் தெரிவிப்பது; upto, till.

[வரு → வரை]

வரைபடம் varai-paḍam, பெ. (n.) தோற்றம், அமைப்பு, முதலியவற்றைக் காட்டும் கோடுகளால் ஆன படம்; map, plan, diagram, graph.

[வரை + படம்]

வரைமுறை varai-murai, பெ. (n.) இப்படி அல்லது இவ்வளவு என்ற அளவில் நடவடிக்கையைத் திட்டமிடும் கட்டுப்பாடு; restriction. 2. எல்லை; delineation, boundary. 3. வகுக்கப்பட்ட செயல்முறை; constraint.

மறுவ. தடைவரம்பு.

[வரை + முறை]

வரையறு-த்தல் varai-y-arū-, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.)

1. தீர்மானித்தல், அறுதியிடல், உறுதிசெய்தல்; to settle, decide, determine, ascertain. 2. மதிப்பிடுதல்; to estimate. 3. எல்லைப்படுத்துதல்; delimit. 4. வளைத்தல்; surround, encircle.

[வரை + அறு-]

வரையறை¹ varai-y-arai, பெ. (n.) 1. பொருள் வரையறை அல்லது சொற்பொருள் விளக்கம்; definition. 2. வரம்பிடுகை; delimitation.

[வரையறு → வரையறை]

வரையறை² varaiyaraḥ, பெ. (n.) 1. எல்லை; limit, boundary. 2. அளவு; measurement. 3. அடக்கவொடுக்கம்; restraint in manners or behaviour. 4. கண்டிப்பு; strictness. 5. திட்டம்; accuracy, exactness, precision. 6. முடிப்பு; termination.

[வரையறு → வரையறை]

வரையாடு varai-y-āḍu, பெ. (n.) 1. மான் வகை; ibex. 2. காட்டாடு; jungle sheep.

வரைவு varaiyu, பெ. (n.) 1. எழுதுகை; writing. 2. ஓவியமெழுதுகை; painting. 3. எல்லை; limit. 4. அளவு; measurement. 5. ஏற்றத்தாழ்வு நோக்குகை; discrimination, paying attention to differences. 6. திருமணம்; marriage. 7. ஒழுக்கநெறி; the path of good conduct. 8. நீக்கம்; rejection, exclusion, deletion. 9. பிரிவு; separation.

[வரை → வரைவு]

வல்லவன் vallavan, பெ. (n.) 1. வலிமையுள்ளவன்; strong or heroic man. 2. திறமைசாலி, ஆற்றலுள்ளவன், பொருத்தமானவன்; capable man, suitable man, man of ability.

[வல் → வல்லவன்]

வல்லமை vallamai, பெ. (n.) 1. பெரும் வலிமை; might, power, prowess. 2. திறன்; ability, skill, expertness.

[வல் → வல்ல → வல்லமை]

வல்லாரை vallārai, பெ. (n.) 1. சீரை வகை; Indian penny-wort. 2. தழல் (கேட்டை) விண்மீன்; the 18th star.

[வல் → வல்லாரை]

வல்லான் vallān, பெ. (n.) 1. வலிமையுள்ளவன்; a stronger, mighty man. 2. திறமையாளன்; capable man. 3. கடவுள்; God, the almighty. 4. சூதாடுபவன்; gambler.

[வல் → வல்லான்]

வல்லி valli, பெ. (n.) 1. கொடி; creeper. 2. படர் கொடிவகை; a creeper with bulbous, roots. 3. மருந்துச்

செடி; medicinal plant. 4. இளம்பெண்; young woman, lady. 5. முருகக் கடவுளின் தேவியாகிய வள்ளியம்மை; a wife of God Murugaṅ. 6. கால் விலங்கு; fetters. 7. அறிவம் (உபநிடதம்); upaniṣad, each of a series of hindu sacred treatise, written in Sanskrit and expounding the vedas. 8. பதாகை; banner, standard. 9. பலாசமரம்; battle-of-plassey tree. 10. புன்முருக்கு மரம்; a plant. 11. திருமணம்; marriage.

வல்வரவு valvaravu, பெ. (n.) மிகு வேகத்துடன் வருதல்; speedy return.

[வல் + வரவு]

வல்வினை val-vinai, பெ. (n.) 1. வலியதாகிய ஊழ்; the law of karma, as irresistible mighty destiny. 2. தீவினை; bad karma, evil-doing. 3. கொடுஞ் செயல்; wicked deed. 4. வலிதாகிய தொழில்; mighty act or deed.

[வல் + வினை]

வலக்காரம்¹ valakkāram, பெ. (n.) 1. கட்டாயம்; force, compulsion, coercion. 2. அதிகாரம், வலிமை; authority, power, might. 3. வெற்றி; success, victory, triumph.

வலக்காரம்² valakkāram, பெ. (n.) 1. சூழ்ச்சி; wile, trick. 2. பொய்; falsehood, lie, untruth.

[வல + காரம்]

வல-த்தல் vala-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சுற்றுதல்; to encircle, surround. 2. பின்னுதல்; to spin, as a spider its thread; to plait; to weave or knit. 3. தொடுத்தல்; to string in a series. 4. பிணித்தல், கட்டுதல்; to tie, bind. 5. வளைத்தல்; to bend.

[மல் → வல் → வல → வலம் = சுற்று, வல → வலத்தல்]

வலங்கை valaṅgai, பெ. (n.) 1. வலப் பக்கத்துக் கை; right hand. 2. தமிழ் நாட்டு வலங்கையினத்தாருள் ஒரு பிரிவினம்; a sect among the right hand castes in Tamil country.

[வலம் + கை]

வலசை valaśai, பெ. (n.) பறவைகள், விலங்குகள் தக்க சூழலைத் தேடி இடம் பெயர்தல்; migration of birds, beasts etc. for better environment.

வலஞ்சுழி-த்தல் valaṅ-cuḷi-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வலமாகச் சுற்றச் செய்தல்; to cause to whirl to the right. 2. வலப்புறமாகச் சுழியும்படிக்கீறுதல்; to draw to the right, as a circle.

[வலம் + சுழி-]

வலஞ்செய்-தல் valaṅ-cey-, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) இடவலமாகச் சுற்றி வருதல்; to go round from left to right.

[வலம் + செய்-]

வலது valadu, பெ. (n.) 1. வலப்பக்கம்; right side. 2. வெற்றி; victory, triumph. 3. திறமை; efficiency, skill, talent. 4. ஒருவன் வலதுக்குள்ளடங்கியது; that which is within one's power or ability. 5. யாதொரு குறைவுமின்றி வாழும் வாழ்க்கை; life of ease and comfort. 6. செயல்; deed.

[வல → வலம் → வலது]

வலம் valam, பெ. (n.) 1. சேனை, படை; army. 2. வலி, வலிமை; strength, energy. 3. வெற்றி; victory, triumph. 4. ஆணை; command, authority. 5. வலப்பக்கம்; right side. 6. இடவலமாக வருகை; circumambulation from left to right. 7. சுமை, பாரம், கனம்; luggage, weight. 8. மேலிடம்; high place or locality. 9. இடம்; locality.

[வல் → வல → வலம்]

வலம்புரி valamburi, பெ. (n.) 1. வலமாகச் சுழிந்திருப்பது; that which curls to the right. 2. வலம்புரிச் சங்கு; conch whose spirals always turn to the right. 3. வலம்புரிச் சங்கு போன்று கைவரி (இரேகை); lines in the palm of the hand resembling valamburi-c-caṅgu, considered auspicious. 4. வலம்புரிச் சங்கின் வடிவமைந்த தலைக்கோல வகை; a head-ornament, shaped like valampuri-c-caṅgu. 5. இடவலமாகத் திருக்கோயிலைச் சுற்றுகை; circumambulation from left to right, as of a temple.

தெ. வலமுரி; ம. வலம்பிரி.

[வலம் + புரி]

வலவன் valavaṅ, பெ. (n.) 1. திறமையாளன்; capable man, expert. 2. வெற்றியாளன்; conqueror. 3. நுகத்தின் வலப்பக்கத்து எருது; bull yoked on the right.

[வலம் = வெற்றி, வலம் + அன்]

வலி¹-த்தல் vali-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கட்டாயப் படுத்துதல்; to force, compel. 2. பற்றிக்கொள்ளுதல்; to seize. 3. இடர்ப்பட்டுப் பொருள் கொள்ளுதல்; to understand with great difficulty, to strain, as an interpretation. 4. மெல்லெழுத்தை வல்லெழுத்தாக்குதல்; to become hard in sound, as a soft consonant. 5. துணிதல்; to decide, foldly. 6. வற்றச் செய்தல்; to dry, scorch, parch, reduce. 7. அழுத்திப் பலுக்குதல்; to stress, as words.

[வலி → வலி-]

வலி²-த்தல் vali-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. திண்ணியதாதல்; to become hard or strong and verile. 2. வற்றுதல்; to become dry, to reduce. 3. நோவுண்டாதல்; to ache; to pain;

to be painful. 4. முயலுதல்; to make efforts, to attempt.
5. கொழுத்தல்; to become stout, fat.

[வலி' → வலி-]

வலிப்பு valippu, பெ. (n.) 1. இசிவு; convulsion, fit.
2. இழுக்கை; pulling, dragging, attracting. 3. தண்டு
வலிக்கை; rowing. 4. அழகு காட்டுகை; making faces
at a person.

[வலி → வலிப்பு]

வலிபடு-தல் vali-paḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வலிமை
யுறுதல்; to become strong, firm. 2. மாறுபடுதல்; to compete,
rival; to match, to differentiate.

[வலி' + படு-]

வலிமை valimai, பெ. (n.) 1. ஆற்றல், வன்மை; strength,
power. 2. திறமை, கெட்டிக்காரத்தனம்; skill,
expertise, cleverness. 3. திண்மை; hardness, thickness.
4. வலவந்தம்; force, compulsion. 5. ஒன்றின் அமைப்பில்
அல்லது நிலைப்பாட்டில் உள்ள உறுதி; firmness.

[வலி → வலிமை]

வலியா valiya, வி.எ. (adv.) 1. பலவந்தமாக, கட்டாயமாக;
forcibly, compellingly. 2. பெரிய; big.

[வலி → வலிய]

வலியன் valiyan, பெ. (n.) 1. வலிமை யுள்ளோன்;
strong, powerful man, mighty man. 2. திறமைசாலி; skilful or
capable man, expert. 3. நல்ல நிலைமையிலுள்ளவன்,
கட்டுடலோன்; one who is in good health, hale and healthy
man. 4. கலுழன் (பருந்து); kite. 5. கரிக்குருவி; king-
crow, raven. 6. வலிபதமானது; that which has been hardened
into a mass.

[வலி → வலியன்.]

வலியுறுத்து-தல் vali-y-uruttu-, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.)
1. கருத்து, எண்ணம் முதலியவற்றை உறுதிப்
படுத்துதல்; to strengthen, to emphasize or stress. 2.
உறுதி கூறுதல்; to affirm, assure. 3. கோரிக்கையை
வற்புறுத்துதல்; to emphasise, insist on, force.
4. கஞ்சத்தனஞ் செய்தல்; to be close-fisted, to be miserly.

[வலி + உறுத்து. உல் → உறு →
உறுத்துதல்]

வலு¹-த்தல் valu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வன்மையாதல்; to
be strong or hard. 2. திரப்படுதல்; to be firm or sustained.
3. அதிகரித்தல்; to become heavy.

[வலு → வலு-]

வலு² valu, பெ. (n.) 1. வலிமை, ஆற்றல்; strength,
sturdiness. 2. திறமை; expertise, skill, ability.

3. கனம்; weight. 4. எடைக்கு மேற்பட்டுள்ள
காசு; coin above standard weight, opp. to melu. 5.
பெருங் கொசுக்கு வகை; a species of big mosquito.
6. எட்டென்னும் எண்ணைக்குறிக்கும் குழுவக்குறி;
a cant term for eight. 7. பற்று; prop. 8. ஒரு வகைப் பசை
மருந்து; a medicinal paste.

க. பலு.

[வல் → வலு]

வலுவூட்டு-தல் valu-v-ūttu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கொள்கை,
செயல்பாடு முதலியவற்றை உறுதியாகச்
சொல்லுதல் அல்லது வலியுறுத்திக் கூறுதல்; to
reiterate strongly in one's policy, views, opinion and action etc. 2.
நோயினால் வலுவிழந்த அல்லது ஆற்றல் குன்றிய
உடலுக்கு வலுவூட்டும் ஊக்க மருந்தினைக்
கொடுத்தல்; to offer tonic, to energize physical condition.

[வலு + ஊட்டு.]

வலை valai, பெ. (n.) 1. உயிரிகளை யகப்படுக்குங்
கருவி; net, trammel. 2. சூழ்ச்சி; trick, fraud. 3. வேள்வித்
தலைவியர் நெற்றியிலணிந்து கொள்ளும்
அணிவகை; ornament worn on the forehead by the wife of the
chief sacrificer.

வவ்வால் vavvāl, பெ. (n.) 1. ஒருவகைப் பறவை; bat. 2.
கடல் மீன்வகை; pomfret, sea-fish.

க. பாவல்; ம. வாவல்; து. பாவலி.

[வாவல் → வவ்வால்]

வவ்வு-தல் vavvu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கவர்தல்;
to snatch, take hold of, to take possession of. 2. பற்றிக்
கொள்ளுதல்; to carry off. 3. வாருதல்; to sweep away.

[அவ் → அவ்வு → கவ்வு → வவ்வு-]

வழக்கம் valakkam, பெ. (n.) 1. பழக்கம், நடைமுறை;
usage, practise, habit. 2. மரபு; custom. 3. பொதுவானது;
that which is ordinary or common. 4. ஈகை; giving, gift, chanty. 5.
பயன்படுத்துகை; use, employment, as of a weapon or missile.
6. நாள்தொறும் செய்வது; routine work.

க. பழகெ.

[வழங்கு → வழக்கம் (வே.க.3-152)]

வழக்கறி-தல் valakkari-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பழக்க
வழக்கங்களையறிதல்; to have a knowledge of manners and
customs. 2. சட்டமறிதல்; to be versed with law or statute.

வழக்கறு-த்தல் valakkaru-, 4 செ. குன்றாவி. (v.t.),
செ.கு.வி. (v.i.) 1. போக்கைத் தடுத்தல்; to check or hinder
one's movement. 2. வழக்கைத் தீர்த்து விடுதல்; to decide,

as a case, to settle, as a dispute.

[வழக்கு + அறு- அறு-தல் (த.வி.) →
அறு-த்தல் (பி.வி.)]

வழக்காடு-தல் valakkāḍu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சொற்
போராடுதல்; to dispute, wrangle. 2. நயன்மை
(நீதி)க்காகப் போராடுதல்; to litigate. 3. ஊடுதல்;
to sulk.

[வழக்கு + ஆடு- ஆல் → ஆள் →
ஆளு- → ஆடு-தல் = வினையாற்றுதல்,
செயற்படுதல்.]

வழக்கிற் போடுதல் (வே.க.3-153).

வழக்கு¹ valakku, பெ. (n.) 1. மாநகர் முறை மன்றம் ஊரக
ஐவராயம் (ஊர்ப்பஞ்சாயத்து) போன்றவற்றில்
தீர்வுக்காக முன் வைக்கப்படுவது; suit, case.
2. இயங்குகை; moving, passing to and from. 3. உலக
வழக்கு, செய்யுள் வழக்கு என்ற இருவகை
வழக்குகள்; usage, of two kinds, viz., ulaga-valakku, ceyyu-
valakku. 4. இயல்பு வழக்கு, தகுதி வழக்கு என்ற
இருவகை வழக்குகள்; usage in respect of words in lit. and
in speech, of two classes, viz., iyalbu-valakku, tagudi-valakku.
5. பழக்கவொழுக்கம்?; customs, manners, ancient
practise. 6. நெறி முறை, வழி; way, method. 7. நயன்மை
(நீதி), முறைமை; justice. 8. அற மன்றத்தில்
தொடுக்கப்பட்ட முறையான வழக்கு (இக்கா.);
litigation. 9. முறை மன்ற வழக்கு; appeal. 10. கருத்து
வேறுபாடு, சொற்போர் புரிகை; controversy dispute.
11. வண்மை; bounty, liberality.

[வழங்கு → வழக்கு]

வழக்கு² valakku, பெ. (n.) 1. மொழி வழங்கிவரும்
முறை; use of language, variety of style. 2. மக்களால்
பின்பற்றப்படுவதாகவும் பயன்படுத்தப்
படுவதாகவும் இருப்பது, வழக்கம்; that which is
current in usage.

[வழங்கு → வழக்கு]

வழக்குத்தீர்-த்தல் valakku-t-tīr-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.)
1. வழக்கினை ஆய்ந்து (நீதியினை) மெய்ம்மையை
(நீதியினை) முடிவு செய்தல்; to decide, settle, as a
law-suit or after a trial dispute. 2. நடு நிலையிலிருந்து சந்து
செய்தல்; to arbitrate.

வழங்கு-தல் valaṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இயங்குதல்,
நகர்தல்; to move, proceed, advance. 2. உலாவுதல்; to walk
about. 3. தொன்று தொட்டு நடைபெற்று வருதல்;
to be in existence from the past. 4. புழக்கத்திலிருத்தல்;
to be in usage, as money, words, etc. 5. அசைந்தாடுதல்;
to swing one's body backwards and forwards, as an elephant.
6. கூத்தாடுதல்; to dance. 7. நிலைபெறுதல்; to
last, to be static, to endure, to stand established. 8. பயிற்சி

பெறுதல்; to be accustomed, practised, to under go training.
9. கொண்டாடப் படுதல்; to be esteemed, honoured,
respected, celebrated. 10. பொருத்தமாதல், ஏற்றதாதல்,
தகுதியுடையதாதல்; to be fit, suitable.

க. பழகு

[பழங்கு → வழங்கு-]

வழக்கு-தல் valakku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) போக்குதல்;
to cause to go.

[வழங்கு (த.வி.) → வழக்கு-, (பி.வி.)]

வழலை valalai, பெ. (n.) 1. பாம்பு வகையுள்ளொன்று;
ground snake. 2. ஒருவகை மருந்து உப்பு; a kind of
medicinal salt. 3. சவர்க்காரம்; soap. 4. புண்ணினின்று
வடியும் ஊனீர்; exudation from a sore. 5. கோழை; phlegm.
6. பூநீர்; salt.

[வழு → (வழல்) → வழலை.]

வழவழ-த்தல் valavaḷa-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வழக்குந்
தன்மையதாதல்; to be slippery, as mire, a polished surface.
2. உறுதியற்றிருத்தல்; to be slack, loose or unsteady.
3. மழமழத்தல்; to be smooth. 4. தெளிவின்றிப்
பேசுதல்; to babble, to wishy-washy in talk, to speak without
clarity.

[வழ + வழ-]

வழி¹-தல் vali-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிரம்பி வடிதல்; to
overflow, to surplus. 2. வடிதல்; to flow, drain.

ம. வழியுக (valiyuka, valikka.)

[வடி → வழி-]

வழி²-த்தல் vali-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அரைத்த மாவு
சந்தன முதலியவற்றைத் திரட்டியெடுத்தல்; to wipe,
scrape, to gather together, as a puply mass. 2. பூசுதல்; to rub
in with the hand, as an ointment, to smear, as sandal paste. 3.
ஆடையைச் சுருட்டுதல்; to roll up, as one's cloths.

க., ம. பளி.

[மல் → மழி → வழி-]

வழி³ vali, பெ. (n.) 1. வழி, பாதை, சாலை; way, road, path.
2. மூலகாரணம், அடிப்படை; origin, source.
3. செயற்படுத்தும் வழி; means for implemenation.
4. தீமையைக் குறைக்கும் மாற்று வழி; remedy.
5. வழிபாடு; homage. 6. ஒழுக்கம்; course of conduct
or behaviour. 7. முறைமை, மாதிரி; manner, method,
mode. 8. வழித்தோன்றல்; posterity, descendants.
9. இனம், கொடிவழி, குடும்பம், மரபு; family
convention or heritage. 10. மகன்; son. 11. சார்ந்த உறவு,
சுற்றம்; relation, dependant. 12. தமையன்; brother. 13.
கொடிவழி, பரம்பரை; traditions, series, line, succession.

14. சிறப்புப்பாயிரம் பதினொன்றனுள் ஒன்றாகிய நூல் வந்த நெறி; history or origin of a literary work, one of 11 śirappu-p-pāyiram. 15. அடிச்சுவடு, பதிவு; impression, foot-print, trace. 16. பின்னானது; that which is subsequent. 17. வழக்கு; usage. 18. பழைமை; antiquity. 19. இடம்; place. 20. மலைப் பக்கம்; mountainous region. 21. திரட்சி; roundness. 22. பேறு, கொடை, வரம்; boon, gift.

வழிகாட்டி valī-kāṭṭi, பெ. (n.) 1. செல்லுதற்குரிய வழியைக் காட்டுபவன்-ள்; guide, leader, one who shows the way. 2. பிறர் பின்பற்றுதற்குரிய முன்மாதிரியாக இருப்பவன்-ள்; one who sets an example, to emulate by others, exemplar. 3. வழிகாட்டிமரம்; guide post, sign post at cross roads, indicating direction.

[வழிகாட்டு → வழிகாட்டி]

வழிச்செலவு valī-c-celavu, பெ. (n.) 1. யாத்திரை, சுற்றுலா; journey, tour. 2. சுற்றுலாச் செலவு; journey or travelling expenses.

[வழி + செல் → செலவு]

வழிசெய்தல் valī-ṣey-, 1 செ. குன்றாவி. (v.t.) வகை செய்தல்; to provide a way of disposal, to find a way out.

[வழி + செய்-]

வழித்துணை valī-t-tuṇai, பெ. (n.) 1. வழி நடையில் உடன் வருவோன்; fellow, traveller, a companion on a journey. 2. வழிக்குத் துணையாவோன்; guide, escort. 3. தலைமுறை தலைமுறையாகத் தொடர்ந்து, உதவிவரும் குடும்பத்துணை; a friend of the family who helps from generation to generation.

[வழி + துணை]

வழிநூல் valī-nūl, பெ. (n.) நூல் மூலகையுள் முதலான லின் முடிபைப் பெரும்பான்மை யொத்துச் சிறுபான்மை மாறுபடும் நூல்; secondary work, agreeing for the most part with its original or mudaṇṭi and deviating from it wherever the author considers it proper or necessary, one of three kinds of nūl.

[வழி + நூல்]

வழிப்போக்கு valī-p-pōkku, பெ. (n.) 1. வழியிற் போகை; going along the path, proceeding on the way. 2. பாதை, வழி; path, track. 3. வயல்களிலுள்ள வழிப்பாதை; foot-path in the cultivable field. 4. பாழ்நிலம்; waste land.

[வழி + போ → போக்கு]

வழிபடுதல் valī-paḍu-, 18 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. பின்பற்றுதல்; to follow, adhere to. 2. வணங்குதல்; to reverence, worship.

[வழி + படு-]

வழிபண்ணுதல் valī-panṇu-, 5 செ. கு. வி. (v.i.) வகை செய்தல்; to provide a way of disposal, way out, sorting out.

[வழி + பண்ணு-]

வழிபறி valī-pari, பெ. (n.) 1. வழிப்பறி, வழிக்கொள்ளை; highway robbery.

[வழி + பறி]

வழிபாடு valī-pāḍu, பெ. (n.) 1. வழியிற் செல்லுகை; proceeding on the way. 2. பின்பற்றுகை; following. 3. ஒரு தெய்வத்தையேனும் முழுமுதற் கடவுளையேனும் வணங்கும் வணக்கம்; reverence, adoration. 4. பூசனை; ritual, worship. 5. வழக்கம், பயன்பாடு, மரபு; use, custom, habit. 6. சமயக் கோட்பாடு; religious system.

[வழிபடு → வழிபாடு]

வழிபார்-த்தல் valī-pār-, 4 செ. கு. வி. (v.i.) 1. வழிவகை தேடுதல்; to find a way out; to devise means. 2. உரியகாலம் பார்த்தல்; to watch for an opportunity, to wait for an opportune time.

[வழி + பார்-]

வழிமுறை valī-murai, பெ. (n.) 1. வழித்தோன்றல்; descendant, pedigree. 2. படித்தர வரிசை, படித்தர வரிசையொழுங்கு; gradation, graduated scale.

[வழி + முறை]

வழிமொழி-தல் valī-moḷi-, 2 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. வழிபாடு கூறுதல்; to praise. 2. ஒருவர் முன் மொழிந்ததைத் திரும்ப உறுதிப்படுத்திக் கூறுதல்; to reiterate, as a statement already made.

[வழி + மொழி]

வழியனுப்புதல் valī-y-anuppu-, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. செலவு மேற்கொள்ள விடுதல்; to see one off, send some one to. 2. சென்று வருதற்கு விடைகொடுத்து அனுப்புதல்; to bid farewell.

[வழி + அனுப்பு- வழியனுப்புதல் = விடைகொடுத்தனுப்புதல், போகச் செய்தல்]

வழிவகை valī-vagai, பெ. (n.) 1. இடம்பொருளேவல்கள்; theatre or place, resources and conveniences. 2. வழிமுறை, தகுமுறை; expedients, means. 3. ஒரு செயல் நடைபெறுவதற்கான ஏற்பாடும், திட்டமும்; way or method.

[வழி + வகை]

வழிவிடுதல் valī-vidu-, 20 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. புறப்பட்டுப்போகச் செய்தல், விடுதல்; to see one off. 2. பாதையிலிருந்து விலகுதல்; to make way for

somebody.

[வழி + விடு-]

வழு **vaḷu**, பெ. (n.) 1. தவறு, குற்றம்; error, mistake, fault, flaw, lapse. 2. இழப்பு, கேடு; damage, loss. 3. கரிசு (பாவம்); sin. 4. பழிப்புரை; scandal, ill-repute. 5. திணை, பால் முதலியன தத்தம் இலக்கணநெறி மயங்கி வருவதாகிய குற்றம்; solecism, impropriety in language; deviation from rule.

[முழு → மழு → வழு]

வழுக்கு-தல் **vaḷukku-**, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சறுக்குதல்; to slip; to slide, as in slippery lands. 2. தவறு செய்தல்; to err, to commit a mistake or wrong. 3. தப்பதல்; to escape. 4. மறத்தல்; to be forgetful. 5. அசைதல்; to move back and forth, as the eyes.

ம. வழுக்குக.

[மழு → வழு → வழுக்கு-]

வழுக்கை **vaḷukkai**, பெ. (n.) 1. இளவழுக்கை; the tender kernal or pulp inside- a tender coconut. 2. மூன்று மாதத்திய பிண்டக்கரு; foetus of 3 months old. 3. (பிரமி) வழுக்கைப்பூடு; a plant-gratiola monera. 4. மொட்டை; shaven head. 5. வட்ட வழுக்கை; a tree. 6. மயிர் முளையாமை; a skin disease which destroys the hair fex manges.

வள்ளம் **vallam**, பெ. (n.) 1. உண்ணுங் கலமாக உதவும் வட்டில் வகை; a dish for use in eating or drinking. 2. நாழிகை வட்டில்; hour-glass, clepsydra. 3. மரக்கால்; a measure of eight litres. 4. நான்கு மரக்கால் கொண்ட அளவு; a measure of grain = 4 marakkāl. 5. இரண்டு அல்லது நான்கு படிக்கொண்ட அளவு; a measure of capacity = 2 or 4 paḍi.

க. பள்ளம்; ம. வள்ளம்.

[வல் → வள் → வள்ளம்.]

வள்ளல்¹ **vallal**, பெ. (n.) 1. திறமை, ஆற்றல், வல்லமை; ability, power. 2. மந்தணத் தொழில், தனி நடவடிக்கைகள்; private or personal affairs.

[வல் → வள் → வள்ளல்.]

வள்ளல்² **vallal**, பெ. (n.) கஞ்சன் என்னும் எதிர்மறைப் பொருளில் வழங்கும் மக்கள் வழக்கு; a common peoples usage in negative meaning as miser.

[வல் → வள் → வள்ளல்.]

வள்ளி¹ **valli**, பெ. (n.) 1. கொடி வகை; a kind of creeper. 2. கொடி; a medicinal creeper, *convolvulus balatas*. 3. நிலத்திற் படரும் பூசணி; paniced bindweed. 4. தண்டு; stalk, stem. 5. கொடிபோன்று படர்ந்திருப்பது; streak,

line, row.

[வல் → வல்லி → வள்ளி]

வள்ளி² **valli**, பெ. (n.) 1. குறிஞ்சிநிலப் பெண்; woman of the hilly tracts. 2. முருகக் கடவுளின் துணைவி; a wife of Lord Muruga. 3. முருகக் கடவுட்கு மகளிர் மனநெகிழ்ந்து வெறியாடுதலைக் கூறும் புறத்துறை; (Purap.) theme describing the veriy-āḍal of hill women possessed by Muruga. 4. குறிஞ்சி நில மகளிர் கூத்து வகை; a kind of dance of hill women.

[வல் → வல்லி → வள்ளி]

வள்ளுவம் **valluvam**, பெ. (n.) வள்ளுவரியற்றிய திருக்குறள் தெளிவுறுத்தும் வாழ்வியல் நெறிமுறைகள் அல்லது கோட்பாடுகள் (தத்துவம்); principles or philosophy of life, written by Valluvar, the author of Tirukkural.

வள்ளுவன் **valluvan**, பெ. (n.) 1. பறையருள் ஒருவனாகவும் அரசன் ஆணையைத் தெரிவிப்போனாகவும், உள்ள ஒரு சாதியான்; a paraiyar caste, the members of which are royal drummers and priests for paraiyās. 2. வருவதுரைப்போன் (நிமித்திகள்); one who foretells events by omens. 3. அரசர்க்கு உள்படு கருமத் தலைவன்; an officer who proclaims the king's commands. 4. திருவள்ளவர்; the author of the Tiru-k-kural.

வள்ளை **vallai**, பெ. (n.) 1. கொடிவகை; creeping bindweed, *Pomaea aquatica*. 2. மகளிர் நெற்குத்தும்போது ஒரு தலைவனைப் புகழ்ந்து பாடும் பாட்டு; song sung by women when husking or hulling grain in praise of a hero.

[வல் → வள் → வள்ளை. வள்ளை = உரற்பாட்டு (தொல்.பொருள்.63, நச்.)]

வளம் **valam**, பெ. (n.) 1. செழுமை, வளமை; fertility. 2. அளவிற்கு அதிகமாக உருவாக்கம் (உற்பத்தி) செய்கை; luxuriance, excessive productiveness. 3. மிகுதி; abundance, fullness. 4. பயன்; gain, profit, advantage. 5. செல்வம்; wealth, riches. 6. வருவாய்; income. 7. நன்மை; goodness. 8. தகுதி; suitability, fitness. 9. மாட்சிமை; greatness, excellence. 10. அழகு; beauty. 11. பதவி; dignity, station. 12. புனல்; water. 13. உணவு; food. 14. வணிகப் பண்டம்; article of merchandise. 15. வலம்; army, strength victory, circumambulation from left to right. 16. வெற்றி; victory, success. 17. வழி; path, track. 18. பக்கம்; part, side.

தெ. வளமு; ம. வளம்.

வளமனை **vala-manai**, பெ. (n.) அரசன்மனை; royal palace.

[வள் → வளம் + மனை.]

வளர்¹-தல் **valar-**, 8 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பெரிதாதல்; to grow. 2. நீளுதல்; to lengthen, to be elongated. 3. மிகுதியாதல்; to increase, to wax, as the moon. 4. களித்தல்; to rejoice. 5. கண்டுயிலுதல்; to sleep.

6. தங்குதல்; to dwell, rest.

க. மலெ; ம. வளருக.

[முல் → மல் → வல் → வள் → வளர்-]

வளர்²-த்தல் valar-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வளரச் செய்தல்; to make grow.

[வள் → வளர்-]

வளர்பிறை valar-pirai, பெ. (n.) 1. வளர்மதி; crescent moon, waxing moon. 2. வளர் பக்கம்; the bright half of the lunar month.

[வளர் + பிறை.]

வளவன் valavan, பெ. (n.) சோழர்களின் பட்டப் பெயர்களுள் ஒன்று; one of the titles of Cōḷās.

வளவு valavu, பெ. (n.) 1. வீடு; house. 2. வீட்டுப்புறம்; house hold premises.

தெ. வெளவு (velavu).

[வள் → வள → வளவு = வீட்டுச் சுற்றுப் பரப்பு, வீட்டுத்தொகுதி (வே.க.4, பக்.95).]

வளாகம் valāgam, பெ. (n.) 1. இடம்; place, complex, premises. 2. வளைக்கை; enclosing, surrounding, fencing. 3. உலகம்; globe, earth. 4. பூகண்டம்; continent. 5. நாடு; country. 6. திளைப்புளம்; millet-field. 7. தோட்டம்; garden.

[வள் → வள → வளா → வளாகம்.]

வளி vali, பெ. (n.) 1. காற்று; wind, air. 2. சுழல்காற்று; whirl wind. 3. உடலிலுள்ள ஊதை(வாத)க்கூறு; windy humour in the body. 4. அண்டவாத நோய்; rupture, hernia.

தெ., ம. வளி.

[வல் → வள் → வளி.]

வளை¹-தல் valai-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கோணுதல்; to bend, to become crooked. 2. தாழ்தல்; to lower down. 3. தோற்றல்; to be defeated. 4. திடமறுதல்; to yield, give way, surrender. 5. நேர்மையினின்று விலகுதல்; to deviate, as from rectitude. 6. வருந்துதல்; to suffer, regret. 7. சுற்றுதல்; to move or round about, as foetus in the womb.

[வள் → வள → வளை - (வே.க.4, பக்.95).]

வளை²-த்தல் valai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வளையச் செய்தல்; to bend, inflect. 2. சூழ்தல்; to surround. 3. தடுத்தல்; to hinder, obstruct, prevent. 4. பற்றுதல்; to grasp, seize. 5. கவர்தல்; to carry of sweep away, to steal. 6. பேச்சு முதலியவற்றைத் திருப்புதல்; to reiterate, to revert again and again. 7. எழுதுதல்; to paint, delineate. 8. அணிதல்; to wear, put on.

[வள் → வள → வளை- (வே.க.4, பக்.95)]

வளை³ valai, பெ. (n.) வளையம்; ring, circle, circuit.

க. பளெ (b)

[வள் → வள → வளை (வே.க.4, பக்.95)]

வளைகாப்பு valai-kāppu, பெ. (n.) முதலாவதாகக் கருவுற்ற பெண்ணுக்கு, ஐந்தாவது அல்லது ஏழாவது மாதத்தில் வளையணியும் நிகழ்வு; bangle wearing ceremony in the fifth or seventh month of a married woman's first pregnancy.

[வளை + காப்பு. கா = காத்தல். கா → காப்பு.]

வளையம் valaiyam, பெ. (n.) 1. தாமரைச் சுருள்; the involuted petals of a lotus. 2. வட்டம்; ring, circle. 3. கைவளை; bracelet. 4. குளம்; tank. 5. எல்லை; ambit.

த. வளையம் > Skt. valaya.

[வள் → வள → வளை → வளையம் (வே.க.4, பக்.96).]

வளையல் valaiyal, பெ. (n.) 1. மகளிரது கையணிவகை; bangle, bracelet. 2. கண்ணாடி; glass. 3. வளைவுள்ளது; that which is bent or curved.

[வளை + அல் → வளையல்.]

வளைவு valaiyu, பெ. (n.) 1. சுற்று; circumference. 2. வட்டம்; circle. 3. கோணல்; crookedness, bend. 4. கட்டடத்தில் அமைக்கும் வில் வடிவு; arch in a building. 5. வீட்டுப் புறம்; house-premises. 6. பணிவு; reverence, humility, modesty.

[வளை → வளைவு (வே.க.4, பக்.96)]

வற்கடம் varkaḍam, பெ. (n.) 1. வறட்சி; drought. 2. பஞ்சக்காலம்; famine.

[வல் → வன் + கடம்]

வற்புறுத்து-தல் varpuruttu-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உறுதிப்படுத்திச் சொல்லுதல்; to asseverate, affirm, assure. 2. வலிமைப் படுத்துதல்; to strengthen, fortify.

[வற்புறு- → வற்புறுத்து-]

வற்றல் varral, பெ. (n.) 1. வடிக்கை; subsiding. 2. வறளுகை; drying up. 3. உலர்ந்தது; that which is withered. 4. உலர வைத்த காய், இறைச்சி முதலியப் பொருள்; dried vegetables, flesh, etc.

[வற்று → வற்றல்]

வற்று-தல் varru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சுவறுதல்; to grow dry; to dry up, as water; to evaporate. 2. கடல் நீர் முதலியன வடிதல்; to subside; to ebb, as the tide. 3. புண் முதலியன உலர்தல்; to become absorbed, as matter in an ulcer. 4. வாடுதல்; to wither, become dry and shrivelled, as the body. 5. மெலிதல்; to become emaciated, as the body. 6. பயனற்றுப் போதல்; to become worthless or purposeless.

க.பத்து; ம.வரலி; து.வரு.

[வல் + து → வற்று-]

வற-த்தல் vara-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. காய்தல்; to dry up. 2. வறங்கூர் மழை பெய்யாது போதல்; to fail, as the rain, failure of monsoon. 3. குறைந்து மெலிதல்; to grow lean; to shrink.

க.பறு, பரி; ம.வரு; து.வரெ.

[வல் → வர் → வர → வற-]

வறட்சி varaṭci, பெ. (n.) 1. நீர்ப்பசையறுகை; drought, dryness. 2. உடலனல்; low temperature of the body. 3. உடலை மெலியச் செய்யும் நோய்; a wasting disease. 4. சொறி; eruption on the skin, eczema.

[வறள் → வறட்சி]

வறடி varaḍi, பெ. (n.) 1. உடல் மெலிந்தவள்; lean woman. 2. மலடி; barren or infertile woman.

[வறடன் (ஆ.பா.) → வறடி (பெ.பா.)]

வறடு varaḍu, பெ. (n.) 1. வறட்சி; dryness, meagreness. 2. கன்றினா ஆமா முதலியன; barren or infertile animal, as cow etc.

க. பறடு.

[வறள் → வறடு]

வறல் varal, பெ. (n.) 1. உலர்கை; drying up. 2. வறட்சியான நிலம்; dry soil ground. 3. சுள்ளி; dried twig. 4. நீரில்லாமை; drought. 5. வறுக்கை; frying, roast. 6. வற்றல் உலர வைத்த காய், இறைச்சி முதலியன; dried vegetables, flesh, etc.

[வறள் → வறல்]

வறிஞன் varinān, பெ. (n.) நல்குரவாளன்; வறியவன்; poor man, destitute or poverty stricken person.

[வறு → வறி → வறியன் → வறிஞன்]

ஏதுமற்ற ஏதிலி; வெறுமையாளன்.

வறுத்தல் varu-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பொரியச் செய்தல்; to dry, grill, fry, parch, toast. 2. தொந்தரவு படுத்துதல்; to annoy, distress, disturb.

Te. naṇḍu; Ma. vara, varavu, varal, varukka, varattuka, varaḷuga; To. parf (part); ḷod, bare, bara; Pa. vedp; Kui. vaja; Kuwi. vwajali.

[வரல் → வறள் → வற → வறு-]

வறுமை varumai, பெ. (n.) 1. நல்குரவு; ஏழமை; poverty, indigence. 2. துன்பம்; difficulty, trouble, agony. 3. வெறுமை; emptiness, vacuum. 4. திக்கற்ற தனிமை; helpless, loneliness.

மறுவ. நல்குரவு.

[வெறு → வறு → வறுமை + பொருளில்லா வெறுமை, பொருளின்மை]

வறுவல் varuval, பெ. (n.) எண்ணெய் அல்லது நெய்யிற் பொரித்த கறி; curry fried in ghee or oil.

[வறு → வறுவல்]

வன்கண் van-kan, பெ. (n.) 1. மனக்கொடுமை; cruelty, hardness of heart, iron-heartedness, pitilessness, torture. 2. வீரத்தன்மை; bravery, fortitude, resoluteness, cool determination. 3. பகைமை; enmity. 4. பொறாமை; jealousy, envy. 5. கொடும் பார்வை; evil or cruel look.

மறுவ. உளவலிமை.

[வல் → வன் + கண்]

வன்பகை van-pagai, பெ. (n.) கடுமையான பகை; deep enmity, implacable hatred.

[வன் + பகை]

வன்மை vanmai, பெ. (n.) 1. வலிமை; strength. 2. கடினம்; hardness. 3. வன்சொல், கடுஞ்சொல்; rude or harsh word, opp. to insol. 4. ஆற்றல்; adopt, skill, ability. 5. வலாற்காரம்; force, violence. 6. சொல்லழுத்தம்; accent, emphasis, stress. 7. சினம்; anger, fury. 8. கருத்து; opinion, thought, attention. 9. வல்லெழுத்து; hard consonant.

[வல் → வன் → வன்-மை]

வனப்பு vanappu, பெ. (n.) 1. அழகு; beauty, grace, charm, loveliness, pultiness. 2. இளமைநிறம்; fresh colour of youth. 3. பல உறுப்புந் திரண்டவழிப் பெறுவதோர் செய்யுளழகு; elegance of a literary work resulting from the perfection of its parts. 4. பெருந்தோற்றம்; largeness of size, gigantic appearance.

வா

வாக்கம் vakkam, பெ. (n.) நெய்தல் நிலத்தூர்; a place name of coastal region.

[பாக்கம் → வாக்கம். (செல்வி, 75. ஆனி. 534)]

வாகி vāgi, பெ. (n.) அழகி; fair, handsome woman.

[வாகு → வாகி]

வாகு¹ vāgu, பெ. (n.) 1. அழகு; beauty. 2. ஒளி; light, brightness. 3. ஒழுங்கு; niceness, fitness, orderliness, propriety. 4. திறமை; skill. 5. தொட்டால்வாடி; a sensitive plant.

மறுவ. தொட்டாற்சிணுங்கி.

தெ. பாகு; ம., துளு. வாக.

[வகு → வாகு]

வாகு² vāku, பெ. (n.) 1. தோள்; arm, shoulder. 2. நேர்கோண முக்கோணத்தின் அடிக்கோடு; the base of a right-angled triangle. 3. பக்கம்; side, direction. 4. கை; hand.

ம. வாகு; தெ. பாகு; து. வாகு (g).

[பாகு → வாகு]

வாகுசம் vāguśam, பெ. (n.) 1. எள்; seasamon seed. 2. குப்பைக்கீரை; some rubbish greens. 3. கிளி; parrot.

வாகுவலையம் vāgu-valaiyam, பெ. (n.) தோள்வளை; armlet.

மறுவ. தோளணி.

வ. பாகுவலய (b).

[வாகு + வலையம்]

வாகை vāgai, பெ. (n.) 1. மரவகை; sirissa, Albizzia. 2. கருவாகை; fragrant-sirissa. 3. அகத்தி; West Indian pea-tree. 4. வெற்றியாளர் அணியும் மாலை; chaplet of sirissa flowers worn by victors. 5. வெற்றி; victory. 6. பகையரசரைக் கொண்டு வாகைப் பூச்சுடி வெற்றியால் ஆரவாரிப்பதைக் கூறும் புறத்துறை; theme of a conquerer wearing a chaplet of sirissa flowers and celebrating his victory over royal enemies (Purap.). 7. நான்கு வரணத்தாரும் முனிவரும் பிறரும் தத்தங் கூறுபாடுகளை மிகுதிப்படுத்தலைக் கூறும் புறத்திணை; (Purap) theme in which the members of the four castes, hermits and others exalt their characteristic attainments. 8. நல்லொழுக்கம்; good behaviour. 9. ஈகை; gift. 10. மிகுதி; plenty. 11. பண்பு; nature. 12. தவம்; penance.

க. பாகை; ம. வாக; Tu. bāge-mara.

வாங்கம் vāṅgam, பெ. (n.) கடல்; sea.

[வாங்கு → வாங்கம். வாங்கு = வளைவு]

வாங்கல் vāṅgal, பெ. (n.) 1. பிறர் கொடுக்க ஏற்கை; receiving, admitting. 2. கடன் வாங்குகை; borrowing. 3. விலைக்குக் கொள்கை; buying. 4. வளைவு; bending crookedness, curve, inclination. 5. மன வருத்தம்; displeasure, strained feeling. 6. தொலைவு; distance. 7. ஒரு சிற்றூரை அடுத்துள்ள பகுதி; outskirts of a village. 8. ஆழம்; depth. 9. குறைவு; want, unsuitability. 10. பொன், வெள்ளி முதலியன மாற்றுக் குறைவாயிருக்கை; Inferiority in quality of gold, silver, etc. 11. வழக்கல்; slipperiness.

ம. வாங்குக.

[வாங்கு → வாங்கல். (ச.வி.25)]

வாங்கிக்கட்டு-தல் vāṅgi-k-kaṭṭu, 10 செ.கு.வி. (v.i.) அடி,

திட்டு முதலிய வற்றைப் பெறுதல்; to receive beating, scolding etc.

[வாங்கி + கட்டு-,]

வாங்கி¹ vāṅgi, பெ. (n.) கூட்டிக்கொடுப்போன்; pimp.

[வாங்கு → வாங்கி]

வாங்கி² vāṅgi, பெ. (n.) குழம்பு; sauce.

[வாங்கு → வாங்கி]

வாங்கு-தல் vāṅgu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வளைத்தல்; to bend. 2. நாண்பூட்டுதல்; to string a bow. 3. இழுத்தல்; to carry away, as a flood, to draw, drag, pull. 4. மூச்சு முதலியன உட்கொள்ளுதல்; to take in, as breath. 5. ஏற்றல்; to receive, take. 6. விலைக்குக் கொள்ளுதல்; to buy. 7. பெறுதல்; to get, obtain. 8. வரைதல்; to inscribe, indite. 9. ஒதுக்குதல்; to move to one side. 10. மீட்டும் பெறுதல்; to get back, take back. 11. செலுத்துதல்; to shoot, as an arrow; to send forth. 12. தப்பும்படி உய்வித்தல்; to rescue, deliver. 13. தழுவுதல்; to embrace. 14. ஒத்தல்; to resemble. 15. அழைத்தல்; to call. 16. நீக்குதல்; to remove, take away. 17. பிரித்தெடுத்தல்; to separate, eliminate. 18. பெயர்த்தல்; to dig up, as the earth. 19. முறித்தல்; to break off. 20. வெட்டுதல்; to cut off. 21. அடித்தல்; to strike. 22. அழித்தல்; to destroy. 23. வைதல்; to abuse, reproach.

தெ., ம. வங்கு; க. பாகு; து. பாகுணி; குட. பாங்; கொலா. வாக் (g); To. pa-g; Kod. baṅ-g, Nk. vaṅg, pa. vaṅg. Kuwi. (f) vvaṅgali; Kur. beṅkṅā.

[வங்கு → வாங்கு -, வே.க.109]

வாங்கு vāṅgu, பெ. (n.) பிச்சவா; dagger.

வாங்கு - இ. (பாங்க்.) ச.வி.25.

[வணம் → வணங்கு → வாங்கு] (ச.வி.25 வ.மொ.வ.245).

வாசகம்¹ vāśagam, பெ. (n.) 1. பேச்சு; speech, word of mouth. 2. செய்தி; message. 3. சொற்றொடர்; sentence, composition. 4. செய்யுள்; poetical composition, verse. 5. பிறர் கேட்க முணுமுணுக்கை; audible muttering of a mantra. 6. உரைநடை; prose. 7. வாய்பாடு; form of speech, grammatical or otherwise. 8. கடிதம்; letter, epistle. 9. புகழ்ந்துரை; words of praise. 10. திருவாசகம்; the celebrated poem in praise of sivan by Māṅikka-vāśagar.

[வாசி → வாசகம் (வ.மொ.வ.104.)]

வாசகம்² vāśagam, பெ. (n.) வாசிக்கும் அல்லது வாசித்தற்குரிய பகுதி; வாசகப் பொத்தகம்; reader.

[வாசி → வாசகம்]

வாசகம்³ vāśagam, பெ. (n.) ஆடாதோடை; a shrub -

Adathoda vasica.

வாசகன் *vāśagan*, பெ. (n.) 1. பேசுவோன்; speaker, one who speaks. 2. அரசர் திருமுன் கடிதம் முதலியன படிப்போன்; one who reads letters etc., in the presence of a king. 3. தூதன்; messenger.

[வாசகம் → வாசகன்]

வாசல் *vāśal*, பெ. (n.) 1. கட்டடத்தின் முகப்பு வழி; gateway, portal, entrance. 2. வீட்டினுள் உள்ள முற்றம்; open courtyard within a house. 3. அரசவை; king's court.

தெ. வாசிலி; க. வாசில்

வாசாப்பு *vāśāppu*, பெ. (n.) திட்டுகை; scolding, a buse.

[வசவு → வாசாப்பு]

வாசி¹-த்தல் *vāši-*, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. படித்தல்; to read. 2. கற்றல்; to learn. 3. வீணை முதலியன இசைக்க மீட்டுதல்; to play on a musical instrument. 4. புல்லாங்குழல் போன்ற துளைக் கருவியிக்குதல்; to play.

[வாய் → வாயி → வாசி → வாசி-த்தல்.]

வாசி² *vāši*, பெ. (n.) 1. வேறுபாடு; difference. 2. இயல்பு; quality, nature; characteristic. 3. தகுதி; fitness, propriety. 4. நல்ல நிலைமை; good, improved condition. 5. நிமித்தம்; ground, cause. 6. வீதம்; rate, as of interest, proportion. 7. காசு வட்டம்; discount, in changing money.

தெ., க. வாசி.

வாசி³ *vāši*, பெ. (n.) 1. இசைக்குழல்; musical pipe. 2. இசைப்பாட்டு; tune, musical song.

வாசி⁴ *vāši*, பெ. (n.) 1. முதல் விண்மீன்; the first star. 2. பறவை; bird. 3. அம்பு; arrow. 4. மூச்சு; breath. 5. நடுநிலை; justice. 6. அணி வளைவான திருவாசி; ornamental arch over the head of an idol.

[வாளி → வாசி]

வாசி⁵ *vāši*, பெ. (n.) வசிப்பவன்; dweller, inhabitant.

[வாழ்ச்சி → வாசி]

வாசி⁶ *vāši*, பெ. (n.) குறியீட்டுச் சொல்; expression.

வாசி⁷ *vāši*, பெ. (n.) இருப்பிடம்; dwelling place.

[வாழ்ச்சி → வாசி]

வாசி⁸ *vāsi*, பெ. (n.) 1. புல்லூரி(புல்லூருவி); parasitic plant. 2. உயிர்ப்பு; breath.

வாசினை *vāṣinai*, பெ. (n.) 1. படிக்கை; reading. 2. யாழ் முதலியன இசைப்பிக்கை; playing on a musical instrument.

[வாசி → வாசினை, வாசினை = குழல் வாசிப்பு. (வ.மொ.வ.164)]

வாட்சி *vāṭci*, பெ. (n.) மல்லிகை, இருவாட்சி; a variety of Jasmine.

[வாள் → வாய் → வாய்ச்சி → வாட்சி]

வாட்டசாட்டம் *vāṭṭa-śāṭṭam*, பெ. (n.) தோற்றப் பொலிவு; being stalwart and shapely.

[வாட்ட + சாட்டம்]

வாட்டம்¹ *vāṭṭam*, பெ. (n.) 1. வாடுகை; fading, withering. 2. உலர்ச்சி; dryness. 3. மெலிவு; leanness. 4. வருத்தம்; trouble, distress.

[வாடு → வாட்டம்]

வாட்டம்² *vāṭṭam*, பெ. (n.) 1. ஒழுங்கான சாய்வு; slope, gradient. 2. வடிவழகு; beauty of form. 3. மனக்கனிப்பு; sumptuousness. 4. தோற்றப் பொலிவு; being stalwart and shapely. 5. நீட்டம்; length. 6. பயனுறுதல்; advantage, suitability.

ம. வாட்டம்; க. வாட; தெ. வாடமு.

[வாள் → வாடு → வாட்டம்]

வாட்டம்³ *vāṭṭam*, பெ. (n.) 1. தோட்டம்; garden. 2. தெரு; street. 3. வழி; way, road.

[வாள் → வாடு → வாட்டம்]

வாட்டி¹ *vāṭṭi*, பெ. (n.) தடவை; time, turn.

தெ. மாடு; க. மாட்டு.

[வள் → வாள் → வாட்டி (மு.தா.258).]

வாட்டி² *vāṭṭi*, பெ. (n.) களமடிக்கும் கடைசிப் பிணையல் மாடு; the bull at the farthest end from the pole in the centre of the threshing-floor in treading corn.

வாட்டி³ *vāṭṭi*, பெ. (n.) பருத்தி; cotton.

வாட்டியம் *vāṭṭiyam*, பெ. (n.) 1. தோட்டம்; garden. 2. வீடு; house.

வாட்டு¹-தல் *vāṭṭu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உலர்த்துதல்; to cause to wither or fade; to dry; to scorch. 2. வதக்குதல்; to roast. 3. வருத்துதல்; to vex, afflict, mortify. 4. கெடுத்தல்; to injure; to destroy. 5. ஆடை வெளுத்தல்; to wash, as cloth.

க. பாடு; தெ. வாடு; ம. வாடுக; ko.vaa-r.

[வாடு → வாட்டு → வாட்டு-]

வாட்டு² *vāṭṭu*, பெ. (n.) 1. பொரியல்; roasted or fried flesh or vegetable. 2. இடர்; affliction.

க. பாடு.

[வாடு → வாட்டு.]

வாட்டு³ vāṭṭu, பெ. (n.) 1. ஒழுங்கான சாய்வு; slope, gradient. 2. அழகானது; that which is handsome. 3. தகுதியானது; that which is suitable. 4. சார்பு; side, nearness. 5. பழக்கமிகுதியாலேற்படும் பயிற்சி; facility from frequent use, as of the right or the left hand. 6. மலிவு; cheapness.

வாட்பல் vāṭ-pal, பெ. (n.) ஆரம்பம் போன்ற பல்லமைப்பு; serrated tooth, toothed like a saw.

[வாள் + பல்]

வாட்போர் vāṭ-pōr, பெ. (n.) வாளால் செய்யும் சண்டை; fight with the sword.

[வாள் + போர்]

வாடகை¹ vāḍagai, பெ. (n.) 1. குடியிருப்புக் கட்டணம்; rent. 2. வண்டிக் கூலி; hire.

[வாழ் → (வாழ்கை) - வாடகை]

வாடகை² vāḍagai, பெ. (n.) 1. சுற்றுவட்டம்; region, district. 2. தெரு; street. 3. கொல்லை; garden. 4. வாகன சாலை; stable. 5. மண்கவர்; mud wall.

வாடல் vāḍal, பெ. (n.) 1. வாடுகை; withering; drying; becoming lean; fading. 2. வாடின பொருள்; that which is faded, or withered, that which is stale or not fresh, as vegetables. 3. உலர்ந்த பூ; faded flower.

[வாடு → வாடல்]

வாடிக்கை vāḍikkai, பெ. (n.) 1. வழக்கம்; habit. 2. வழக்கமாகப் பற்றுவரவு செய்கை; custom, as in dealing. 3. முறை; usage.

க., து. வாடிகை; தெ. வாடு, வாடுக.

[பாடு → வாடு → வாடுக்கை → வாடிக்கை (மு.தா.304)]

வாடிவாசல்¹ vāḍi-vāśal, பெ.(n.) அரண்மனைவாசல்; entrance hall of a palace or mansion.

[பாடிவாசல் → வாடிவாசல் (செல்வி.75, ஆடி. 006.)]

வாடிவாசல்² vāḍi-vāśal, பெ.(n.) 1. முல்லை நில மாட்டுத் தொழுவ வாசல்; entrance of cowshed in mullai tract. 2. இடையர் குடியிருப்பு வாசல்; entrance of yadhava's colony. 3. சல்லிக்கட்டுக் காளைகளை அடைத்து வைத்திருக்கும் தொழுவ வாசல்; small entrance in the narrow passage between the ground and the place where the bulls are kept in the sport of jalli-k-kaṭṭu. 4. பாசறை வாசல்; entrance of encampment.

[பாடிவாசல் → வாடிவாசல். (செல்வி.75, ஆடி. 006.)]

வாடு-தல் vāḍu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உலர்தல்; to wither, fade, dry up. 2. மெலிதல்; to be emaciated, to become weak. 3. மனமழிதல்; to pine away, grieve. 4. பொலிவழிதல்; to turn pale. 5. தோல்வியடைதல்; to be defeated. 6. கெடுதல்; to perish. 7. நீங்குதல்; to be removed. 8. குறைதல்; to diminish, decrease. 9. நிறை குறைதல்; to fall short in weight.

க. பாடு; குட. பாட்; து. பாடுனி; தெ. வாடு; பார்ஜி. வாட்; குவி. வ்விராலி; ம. வாடுக; Kod. ba-d; pa. vāḍ.

வாடை¹ vāḍai, பெ. (n.) 1. வடகாற்று; northwind. 2. குளிர் காற்று; chill wind. 3. காற்று; wind. 4. மணம்; fume, scent.

ம. வாட; தெ. வாட; குருக். பார்னா.

வாடை² vāḍai, பெ. (n.) 1. தெருச்சிறகு; row of houses, as in a street. 2. தெரு; street. 3. இடையர் அல்லது வேடர் வாழும் வீதி; street where herdsmen or hunters reside. 4. குறுஞ் சிற்றூர்; village, hamlet. 5. வழி; direction.

வாடை³ vāḍai, பெ. (n.) மருந்து; medicine.

வாண்டு vāṇḍu, பெ. (n.) மிகவும் குறும்பு செய்கிற சிறு குழந்தை; mischievous child.

வாணரம் vāṇaram, பெ. (n.) மூளையையும் முதுகத் தண்டங்கொடியையும் பற்றிய நோய்; inflammation of the brain and the spinal card-Meningitis.

வாணலி vāṇali, பெ. (n.) வறுக்குஞ்சட்டி; frying pan.

தெ., க. பாணலி

வாணிகம் vāṇigam, பெ. (n.) 1. கொண்டு கொடுத்தற் தொழில்; trade. 2. ஊதியம்; gain, profit.

[வணிகன் → வணிகம் → வாணிகம்]

வாத்தியம் vāḍḍiyam, பெ. (n.) இசைக்கருவி; musical instrument.

[வாச்சியம் → வாத்தியம்]

வாய்-தல் vāy-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிறை வேறுதல்; to succeed, to be gained. 2. உறுதியாக நிகழ்தல்; to happen with certainty, to come true. 3. ஏற்றதாதல்; to be fit or suitable. 4. நிறைதல்; to be full. 5. சிறத்தல்; to excel, surpass.

[வய் → வயி → வாயி → வாய்-]

வாய்-தல் vāy-, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பெறுதல்; to obtain, realise, possess. 2. மனநேர்தல்; to consent to, agree to.

[வய் → வயி → வாயி → வாய்-]

வாய்-த்தல் vāy-, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செழித்தல்; to flourish; to be luxuriant. 2. மதர்த்தல்; to be over luxuriant in growth. 3. சேர்தல்; to join, unite. 4. திரட்டுதல்; to gather

into a mass.

[வய் → வயி → வாயி → வாய்-;]

வாய்⁴ vāy, பெ. (n.) 1. உதடு அல்லது அலகு இவற்றினிடையிலுள்ள உறுப்பு; mouth; beak of birds. 2. ஏனம் முதலியவற்றின் திறந்த மேற்பாகம்; mouth, as of cup, bag, ulcer etc. 3. வாய்கொண்ட வளவு; mouthful. 4. உதடு; lip. 5. விளிம்பு; edge, rim. 6. படைக்கலத்தின் முனை; edge, as of a knife. 7. மொழி; word. 8. சொல்; speech, utterance. 9. குரல்; voice, tone. 10. மெய்ம்மை; truth. 11. சிறப்பு; excellence. 12. சிறப்புடைப் பொருள்; that which is excellent. 13. வாசல்; opening, gate. 14. வழி; way, path. 15. வழிமுறை; means. 16. மூலம்; agency, instrumentality. 17. இடம்; place. 18. துலாக்கோலின் வரை; graduated mark on a steelyard. 19. தழும்பு; scar. 20. துளை; hole, orifice. 21. இசைக் குழல்; flute, musical pipe.

தெ. வாயி; க. பாய்; ம. வாய்; Kur. bāi; Br. bā; pa. vāy; Ko. vāy; To. poy; Kod. ba-y; Tu. bāyi.

[வய் → வயி → வாயி → வாய்]

வாய்⁵ vāy, இடை(part.) 1. ஏழனுருபு; a sign of the locative case. 2. ஓர் உவம உருபு; a particle of comparison.

[வய் → வயி → வாயி → வாய்]

வாய்க்கரிசி vāykarīṣi, பெ. (n.) எரியூட்டு முன் உறவுமுறையோரால் பிணத்தின் வாயிலிடும் அரிசி; handful of rice dropped into the mouth of a deceased person by sons and other relations, just before cerimation.

வாய்கட்டு-தல் vāy-k-kaṭṭu-, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பேசாதிருக்கச் செய்தல்; to silence. 2. மந்திரத்தால் நச்சுயிரிகளின் வாயைத் திறவாமற் பண்ணுதல்; to charm, as a snake or beast, so as to prevent its opening its mouth.

[வாய் + கட்டு-]

வாய்காட்டு-தல் vāy-k-kāṭṭu-, 10 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அதிகப் படியாகப் பேசுதல்; to wag one's tongue. 2. கெஞ்சுதல்; to cringe.

[வாய் + காட்டு-]

வாய்கூசுதல் vāy-kūśudal, பெ. (n.) 1. தீச் சொற்கள் பேசுவதில் அருவருப்புக் கொள்ளுகை; being ashamed to use indecent words. 2. மிகு புளிப்புச் சுவை மிகையால் வாய் கூசுதல்; mouth sensitivity by over sour taste.

[வாய் + கூசுதல்]

வாய்கொடு-த்தல்¹ vāy-koḍu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உறுதிமொழி கூறுதல்; to give word, promise. 2. பேச்சுக் கொடுத்தல்; to engage one in talk. 3. வாய்ச்சண்டை வளர்த்தல்; to kindle a quarrel; to bandy words.

[வாய் + கொடு-]

வாய்கொடு-த்தல்² vāi-koḍu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) விளைவுகளை எண்ணிப் பார்க்காமல் தானாகப் போய்ப் பேசுதல்; enter into a conversation voluntarily.

[வாய் + கொடு-]

வாய்ச்சி vāycci, பெ. (n.) 1. மரத்தைச் செதுக்கும் கருவி; adze. 2. செங்கல் செதுக்குங் கருவி; instrument for cutting the surface of bricks.

[வாய் → வாய்சி → வாய்ச்சி]

வாய்ச்சுத்தம் vāy-c-cuttam, பெ. (n.) உண்மையுடைமை; truthfulness.

[வாய் + Skt. śuddha > த. சுத்தம்]

வாய்ச்சொல் vāy-c-col, பெ. (n.) 1. பேச்சு; utterance, speech, word of mouth. 2. காணாவொலி; utterance of an invisible speaker, considered as an omen.

[வாய் + சொல்]

வாய்சலி-த்தல் vāy-śali-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பேசி வாய் ஓய்தல்; to be tired of speaking.

[வாய் + சலி-]

வாய்த்துடுக்கு vāy-t-tuḍukku, பெ. (n.) 1. பேச்சிற்காட்டும் விரைவு; rashness in speech. 2. பேச்சிற்காட்டும் செருக்கு; arrogance in speech.

[வாய் + துடுக்கு]

வாய்நேர்-தல் vāy-nēr-, 3 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வழங்குவதாக உறுதி மொழியளித்தல்; to promise to give or bestow. 2. நேர்த்திக் கடனைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லுதல்; to vow to make a specific offering. 3. பேச்சால் உடன்படுதல்; to give one's consent orally.

[வாய் + நேர்-]

வாய்ப்பாடு vāy-p-pāḍu, பெ. (n.) வாய்க்கிடும் உண்டி; anything to gratify the palate.

[வாய் + பாடு]

வாய்ப்பு vāyppu, பெ. (n.) 1. ஏற்புடை நிலைமை; favourability, favourable, circumstance. 2. நேர்பாடு; good chance or opportunity. 3. நன்கமைந்தது; that which is appropriately formed or situated. 4. பொருத்தம்; fitness, suitability. 5. அழகு; beauty. 6. மிகு சிறப்பு; surpassing excellence. 7. செல்வம்; wealth. 8. செழிப்பு; fertility. 9. ஊதியம்; profit, gain. 10. பேறு; fortune.

[வாய் → வாய்ப்பு]

வாய்ப்புண்¹ vāy-p-puṇ, பெ. (n.) 1. உள்வாயில்

தோன்றும் புண்; ulcer in the mouth, stomatitis. 2. நாக்குப்புண்; inflammation of the tongue - Glossitis. 3. கடுஞ் சொல்லானுண்டாகும் மன வருத்தம்; wound caused by harsh words.

[வாய் + புண்]

வாய்ப்புண்² vāy-p-puṇ, பெ. (n.) 1. வாய்க்கொப்புளம்; a disease thrush or aphthac. 2. பெண்ணின் கருவிழியில் ஏற்படும் புண்; sore vagina.

[வாய் + புண்]

வாய்ப்பூட்டு vāy-p-pūṭṭu, பெ.(n.) 1. தாடையெலும்பின் பொருத்து; joint of the jaw bones. 2. பேசாமற்றடுக்கை; prohibition from speaking. 3. கீழ்வாய் முகக் கட்டையில் இரண்டு சுழியுள்ளதான மாட்டுக் குற்றவகை; a defect of cattle, consisting of two curls on the lower Jaw. 4. கையூட்டு; bribe. 5. வாய்வாளாதிருந்து கொண்டு நாக்கை நீட்டிக் குத்தி அல்லது தாடைகளை ஊடுறுவக் குத்திப் பூணுங் கம்பி; pin pierced through the out-stretched tongue or run across the mouth from cheek to cheek of a person who is under a vow of silence.

[வாய் + பூட்டு]

வாய்பாடு vāy-pāḍu, பெ. (n.) 1. குறியீடு; formula, symbolic expression. 2. பெருக்கல் முதலியன காட்டும் அட்டவணை; table, as of multiplication. 3. மரபுச்சொல்; idiom, cant. 4. வழக்கம்; practice, custom, usage. 5. சொல்வன்மை; skill in speech. 6. பேச்சிடையில் பயின்று வரும் தொடரியம்; mannerism in discourses.

[வாய் + பாடு]

வாய்மடை vāy-maḍai, பெ. (n.) செய்வரப்பில் நீர்பாயும் வழி; opening in the ridge of a field for the passage of water.

[வாய் + மடை]

வாய்மண்போடு-தல் vāy-man-pōḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பிழைப்பைக் கெடுத்தல்; to deprive a person of his means of livelihood. 2. கொடுமை செய்தல்; to do a wicked act.

[வாய் + மண்போடு-]

வாய்வலம் vāy-valam, பெ. (n.) சொல் வன்மை; skill in speech.

[வாய் + வலம்]

வாய்வலி vāy-vali, பெ. (n.) 1. வாய்வலம் பார்க்க; see vāy-valam. 2. அம்பு முதலியவற்றின் முனையறுதி; strength of the tip, as of an arrow.

[வாய் + வலி]

வாய்வழங்கு-தல் vāy-valaṅgu-, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) உண்ணுதல்; to eat.

[வாய் + வழங்கு-]

வாய்வாள் vāy-vāḷ, பெ. (n.) குறி தப்பாத வாள்; trusty sword, as aim - certain.

வாய்விடு¹-தல் vāy-viḍu-, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பேசுதல்; to speak. 2. வெளிவிட்டுத் தெளிவாகச் சொல்லுதல்; to speak openly and clearly without any reservation. 3. வெளிப்படுத்துதல்; to divulge, as secrets.

[வாய் + விடு-]

வாய்விடு²-தல் vāy-viḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மலர்தல்; to blossom, open, as a flower. 2. உரக்கவொலி யெழுப்புதல்; to lift up or raise the voice. 3. குளுரை கொள்ளுதல்; to vow. 4. கொட்டாவி விடுதல்; to yawn. 5. கடித்த கடிப்பை விட்டிடுதல்; to leave off biting.

[வாய் + விடு-]

வாய்விடு³-தல் vāy-viḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) ஒலித்தல்; to make noise.

[வாய் + விடு-]

வாய்விடு⁴ vāy-viḍu, பெ. (n.) 1. குளுறுதி; vow. 2. ஆரவாரம்; tumult; uproar.

[வாய் + விடு]

வாய்வை¹-த்தல் vāy-vai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உண்ணுதல்; to eat. 2. ஊதுதல்; to blow, as a wind - instrument. 3. சுவைத்தல்; to taste. 4. தலையிடுதல்; to meddle or interfere. 5. சிறிது பயிலுதல்; to learn a little, to have a desultory knowledge.

[வாய் + வை-த்தல்,]

வாய்வை²-த்தல் vāy-vai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கடித்தல்; to bite. 2. கேட்டல்; to hear.

[வாய் + வை-]

வாயடி vāy-aḍi, பெ. (n.) வாயால் மருட்டுகை; over-bearing speech, brow beating by speech, bluff.

[வாய் + அடி]

வாயடை-த்தல் vāy-aḍai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) பேசுவொட்டாதபடி செய்தல்; to silence, as an opponent by arguments.

[வாய் + அடை-]

வாயாடு-தல் vāy-āḍu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சொற்றிறமாய்ப் பேசுதல்; to speak cleverly or eloquently. 2. வீண்பேச்சுப் பேசுதல்; to speak frivolously; to fable. 3. ஓயாது மென்று கொண்டிருத்தல்; to be continuously munching.

[வாய் + ஆடு-]

வாயில்¹ vāyil, பெ. (n.) 1. ஐம்பொறி; the five sense organs.

2. ஒன்பான் துளை; the nine opening.

வாயில்² vāyil, பெ. (n.) 1. கட்டடத்துள் நுழையும் வாசல்; gate, portal, doorway, entrance to a building. 2. ஐம்பொறி; the five organs of sense, as avenues to the self. 3. ஐம்புலன்; the five objects of sense. 4. வழி; way. 5. துவாரம்; opening. 6. இடம்; place. 7. காரணம்; cause. 8. வழிவகை; means. 9. தீர்வு; remedy. 10. அரசவை; King's court. 11. தூதன்; messenger. 12. தலைவனையும் தலைவியையும் இடை நின்று கூட்டுந் தூது; one who mediates between lovers. 13. திறம்; ability. 14. கதவு; door. 15. வரலாறு; origin, history.

ம. வாதில்; கோட. வாயல்; தோட. போல்; க. பாகில்; து. பாகிலு; தெ. வாகிலி; கொலா. வாகல், நாய்க், வாகல்; பார்ஜி. வால்.

[வாய் → வாயில்]

வாயில்மண்போடு-த்தல் vāyil-man-pōḍu, 9 செ.கு.வி. (v.i.) கேடு விளைத்தல்; to cause ruin.

[வாய் → வாயில் + மண் + போடு-]

வாயில்லாப்பூச்சி vāillā-p-pūcci, பெ. (n.) எதிர்த்துக் கேட்கும் திறன் இல்லாதவர்; people who would not speak up.

[வாயில்லா + பூச்சி]

வாயிலடி-த்தல் vāyil-aḍi, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) முற்றுங்கெடுத்தல்; to ruin.

[வாயில் + அடி-]

வாயியூ-த்தல் vāy-iḷu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சண்டை போடுதல் (Tp); to pick a quarrel.

[வாய் + இழு-]

வாயிற்படி vāyir-paḍi, பெ. (n.) வீட்டு வாசலின் படி; door-step threshold.

[வாயில் + படி]

வாயும்வயிறுமாயிரு-த்தல் vāyum-vaiyirumāiru-, 18 செ.குன்றாவி. (v.t.) கருப்பமாக இருத்தல்; be in the state of pregnancy.

[வாயும் + வயிறுமாய் + இரு-]

வாயுள்ளவன் vāy-ullavan. பெ. (n.) உசாவி அறிந்து கொள்ளக் கூடியவன்; man of inquiring spirit, pushful man.

[வாய் + உள்ளவன்]

வாயுறை vāyurai, பெ. (n.) 1. உண்கை; eating. 2. உணவு; food, fodder. 3. அறுகம்புல்; harialli grass. 4. சோறுாட்டுதல்; ceremony of giving boiled rice to an infant for the first time.

5. கவளம்; bolus of cooked rice. 6. மருந்து; medicine. 7. வாயுறைமொழி பார்க்க; see vāyurai-moḷi. 8. தாளுருவி என்னும் மகளிர் காதணி; a kind of ear-ring, worn by women.

[வாய் + உறை]

வாயுறைமொழி vāyurai-moḷi, பெ. (n.) கேட்கும் போது வெவ்வியதாய்ப் பின்பு உறுதி தருஞ் சொல்; harsh but salutary words of advice.

[வாயுறை + மொழி]

வாயைக்கட்டு-தல் vāyai-k-kaṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உணவிற் கட்டுப்பாடாக இருத்தல்; to observe restrictions of diet. 2. சிக்கனமாக உணவு கொள்ளுதல்; to stint oneself in the matter of food.

[வாய் → வாயை + கட்டு-]

வாயைப்பிள-த்தல் vāyai-p-piḷa-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வியப்பை வெளிப்படுத்தும் வகையில் வாயைத் திறத்தல்; gape at. 2. இறத்தல்; to die.

[வாய் → வாயை + பிள-]

வார்¹-தல் vār-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒழுகுதல்; to flow, trickle. 2. வெளிவிடுதல்; to spread, overflow. 3. நெடுமையாதல்; to be long. 4. நேராதல்; to be upright. 5. உயர்தல்; to rise high. 6. ஒழுங்குபடுதல்; to be in order, to be arranged in order. 7. நென்மணி முதலியன பால் கட்டுதல்; to form milk, as grain. 8. உரிதல்; to peel off.

[வள் → வரு → வா → வார்-]

வார்²-தல் vār-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மயிர் கோதுதல்; to comb, as hair. 2. தெரிதல்; to know.

ம. வாருக; தெ. வாரு; க. பார்; கோட. வாரி; பார்ஜி. வார்ஜாவா; குய். வாரு.

[வழி → வடி → வார்-, (மு.தா.109)]

வார்³-த்தல் vār-, 11 செ.கு.வி. (v.i.) அம்மை நோயில் முத்து வெளிப்படுதல்; to appear, as pock in small - pox.

வார்⁴ vār, பெ. (n.) 1. நெடுமை; length, elongation. 2. கடைகயறு; churning rope. 3. நேர்மை; straightness. 4. வரிசை; row. 5. உயர்ச்சி; height.

[வள் → வரு → வார்]

வார்⁵ vār, பெ. (n.) 1. தோல்வார்; strap of leather. 2. தோல்; skin. 3. முலைக்கச்சு; bodice.

வார்ப்பு vārppu, பெ. (n.) 1. அருமந்த மணிகளில் ஏற்றின மேற்பூச்சி; encasing as precious stone in an ornament. 2. மாழையை உருக்கி வார்த்தல்; to make things from foundar.

[வார் → வார்ப்பு]

வாரணம்¹ vāraṇam, பெ. (n.) 1. சங்கு; conch. 2. யானை; elephant. 3. பன்றி; pig. 4. தடை; obstacle, obstruction. 5. மறைப்பு; screen, cover. 6. சவசம்; coat of mail. 7. சட்டை; shirt. 8. காப்பு; protection. 9. கேடகம்; shield. 10. நீங்குகை; leaving off, removal. 11. உன் மத்தம்; delirium tremens, madness. 12. கோழி; fowl. 13. உறையூர்; uraiyūr, an ancient capital of the cōḷas.

வாரணம்² vāraṇam, பெ. (n.) மாவிலிங்கம்; round berried cuspidate-leaved lingam tree.

வாரணம்³ vāraṇam, பெ. (n.) 1. நிலத்தைச் சூழ்ந்திருக்கும் கடல்; sea. 2. கேடகம்; shield. 3. சங்கு; conch.

[வள் → வர் → வார் + அணம். (வே.க.பக்.100)]

வாரணம்⁴ vāraṇam, பெ. (n.) 1. ஊமத்தம்; dhatura. 2. இலவங்கப் பட்டை; cinnamon bark.

வாரம்¹ vāram, பெ. (n.) 1. மலைச்சாரல்; mountain slope. 2. தாழ்வாரம்; verandah of a house. 3. பக்கம்; side. 4. சொல்லொழுக்கமும் இசையொழுக்கமுமுடைய இசைப்பாட்டு; mellifluous song. 5. கலிப்பா உறுப்புக் களுளொன்று; a member of Kali Verse. 6. பின்பாட்டு; song of an accompanist sung as a relief to the chief singer. 7. தெய்வப் பாடல்; song in praise of a deity. 8. கூத்து வகை; (Nāṭya) a kind of dance.

ma. vāram; ka. vāra, vāre.

[வார் → வாரம். (வே.க.பக்.108)]

வாரம்² vāram, பெ. (n.) 1. உரிமை; proprietorship, ownership. 2. குடியிறை; tax. 3. வாடகை; hire, rent. 4. தவசக் கட்டுக் குத்தகை; lease of land for a share of the produce. 5. மேல்வாரக் குடிவாரங்களாகிய விளைபங்கு; share of a crop or the produce of a field, of two kinds, viz. mēlvāram, kuḍi vāram. 6. பங்கு; share, portion. 7. பாதி; half, moiety. 8. அன்பு; love. 9. ஒரு பக்கச் சார்பு; partiality. 10. தடை; impediment, obstacle. 11. திரை; screen. 12. வாயில்; doorway. 13. திரள்; multitude, crowd. 14. கடல்; sea. 15. பாத்திரம்; vessel. 16. தடவை; turn, time. 17. வேதச் சந்தை; vedic chant or recitation.

ma. vāram; ka. vāra; Kod. va-ra; Te. vāra-kamu.

வாரம்³ vāram, பெ. (n.) 1. வரம்பு; boundary, limit. 2. நீர்க்கரை; bank, shore.

[வார் → வாரம்]

வாரம்⁴ vāram, பெ. (n.) தூண்; post, pillar.

[வார் → வாரம்]

வாரம்⁵ vāram, பெ. (n.) யானை; elephant.

வாரி¹ vāri, பெ. (n.) 1. வருவாய்; income, resources. 2. விளைவு; produce. 3. தவசம்; grain. 4. செல்வம்; wealth.

[வார் → வாரி]

வாரி² vāri, பெ. (n.) 1. மூட்டைகளை இறுக்கிக் கட்ட உதவும் கழி; pole for tightening a package or pack. 2. கூரை முனையில் வைத்துக் கட்டுங் குறுக்குக் கழி; lath tied lengthwise at the edge of a thatched roof. 3. கூரையினின்று வடியும் நீரைக் கொண்டு செல்லுங் கால்; channel for draining off the rain water from a roof, water way. 4. தோணிப் பலகை; plank across a dhoney. 5. மடை; sluice.

ma. vāri; Tu. bāri.

[வார் → வாரி]

வாரி³ vāri, பெ. (n.) 1. சீப்பு; comb. 2. குப்பை வாருங் கருவி; rake.

[வார் → வாரி]

ஓநோ: சிக்குவாரி, சிணுக்குவாரி.

வாரி⁴ vāri, பெ. (n.) 1. தடை; impediment, obstruction. 2. மதிற்கற்று; wall, fortification. 3. செண்டு வெளி; stadium. 4. பகுதி; portion.

[வார் → வாரி]

வாரி⁵ vāri, பெ. (n.) 1. நீர்; water. 2. வெள்ளம்; flood. 3. கடல்; sea. 4. நீர் நிலை; reservoir of water. 5. நூல்; literary work. 6. கலைமகள்; śarasvatī. 7. வீணை வகை; a kind of lute. 8. இசைக் குழல்; flute, pipe. 9. யானையகப் படுத்துமிடம்; kheddha. 10. யானை கட்டுங்கயிறு; rope for tying an elephant. 11. யானைக் கோட்டம்; elephant stable.

[வார் → வாரி = நீர், வெள்ளம், கடல், நீர்நிலை. வார் = நீர்.]

வாரி⁶ vāri, பெ. (n.) 1. வாயில்; entrance. 2. கதவு; door. 3. வழி; path.

வாரிக்கொண்டுபோ-தல் vārikkonḍu-pō, 8 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒரு சேர அழித்தல்; to sweep away; to destroy wholesale, as an epidemic.

[வாரி + கொண்டு + போ-]

வாரிதி vāridi, பெ. (n.) கடல்; ocean.

வாரியம் vāriyam, பெ. (n.) மேல் உசாவுகைச் செய்யும் அலுவல்; office of supervision.

வாரு-தல் vāru-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அள்ளுதல்;

to take by handfuls, to take in a sweep; to scoop. 2. ஆவலோடு கொள்ளுதல்; to take in or grasp with avidity. 3. தொகுத்தல்; to gather. 4. மிகுதியாகக் கொண்டு செல்லுதல்; to remove, carry off in great numbers, as plague, flood, etc. 5. கவர்தல்; to snatch away. 6. திருடுதல்; to rob, steal. 7. தோண்டி யெடுத்தல்; to dig and take up. 8. கொழித்தல்; to winnow. 9. அரித்தல்; to sift, as with a sieve or by immersing in water. 10. மயிர் முதலியன சீவுதல்; to comb, as the hair. 11. யாழ் நரம்பைத் தடவுதல்; to play upon, as the strings of a lute. 12. ஓலையை எழுதுதற்குரிய இதழாகச் செம்மை செய்தல்; to trim, as a palmyra leaf to write on. 13. பூசுதல்; to plaster, smear.

க. பாரு, பதசு; ம. வாருக; து. பார்சனி, பாசனி, பார்சுனி; குருக். பார்னா.

மால்ட். bare.

வால்¹ vāl, பெ. (n.) 1. இளமை; youth, tenderness. 2. தூய்மை; purity. 3. வெண்மை; whiteness. 4. நன்மை; goodness. 5. பெருமை; greatness. 6. மிகுதி; abundance.

ம. வால்.

[விள் → வாள் → வால்]

வால்² vāl, பெ. (n.) 1. விலங்குகளின் பின்புறம் நீண்டு தொங்கும் உறுப்பு; tail. 2. நீளமானது; anything long or elongated. 3. குறும்ப-ன்-ள்; mischievous person. 4. குறும்பு; mischief.

மறுவ. வாலம்.

ம. வால்; கோத. வால்ம்; தோட. போசம்; க. பால; குட. பாலி; தெ. வாலமு.

வால்முளைத்தல் vāl-muḷaittal, பெ. (n.) குறும்பு செய்கை; becoming mischievous, as resembling a monkey.

[வால் + முளைத்தல்]

வாலாட்டு-தல் vālāṭṭu, பெ. (n.) 1. சேட்டை செய்தல்; to make mischief. 2. செருக்காக செய்தல்; to make arrogant deed.

[வால் + ஆட்டம் → ஆட்டு]

வாலுகம் vālugaṁ, பெ. (n.) 1. மணல்; sand. 2. வெண்மணல்; white sand.

[வால் → வாலுகம்]

வாலைக்குமரி vālai-k-kumari, பெ. (n.) இளம் பெண்; young girl.

[வாலை + குமரி]

வாவல்¹ vāval, பெ. (n.) 1. தாண்டுகை; jumping over. 2. கூத்து; dance.

வாவல்² vāval, பெ. (n.) 1. வெளவால்; bat.

ம. வாவல்; க. பாவலி; குட. பாபாக்கி; து. பாவலி; சூவி. பாப்ல; கொலா. வெலபெ.

வாவு vāvu, பெ. (n.) 1. காருவா; the new moon day. 2. வெள்ளுவா; the full moon day. 3. விடுமுறை நாள்; holidays, school holiday, vocation, as given especially on the new moon and the full moon days.

[உவவு → வாவு]

வாழ்¹-தல் vāḷ-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இருத்தல்; to be exist. 2. வாழ்ந்திருத்தல்; to live. 3. செழித்திருத்தல்; to flourish, prosper. 4. மகிழ்தல்; to be happy. 5. மனைக் கிழத்தியாக இருத்தல்; to live the life of a married woman (colloq). 6. விதிப்படி ஒழுக்குதல்; to shape one's life according to a definite set of rules.

தெ., ம., து. வாளு; Ko. va-; Kod. ba-; Tu. baḷani; Nk. batt; Go. badaktōr; Kui. bārti.

[பழ → வழ → வாழ் → வாழ்தல்]

வாழ்² vāḷ, பெ. (n.) முறைமை; regularity, order.

தெ., க. வாளி.

வாழ்க்கை vāḷkkai, பெ. (n.) 1. சீவிகை; livelihood, living. 2. வாழ்நாள்; life-time, career. 3. இல்வாழ்க்கை; married life. 4. மனைவி; wife. 5. நல்வாழ்வு நிலை; happy state. 6. செல்வ நிலை; wealth, felicity, prosperity. 7. ஊர்; village, town. 8. மருதநிலத்தூர்; agricultural town.

[வாழ் → வாழ்க்கை]

வாழ்க்கைப்படு-தல் vāḷkkai-p-paḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) திருமணமாதல்; to be married, to become a wife.

[வாழ்க்கை + படு-]

வாழ்ச்சி vāḷcci, பெ. (n.) 1. வாழ்க்கை; living. 2. செல்வநிலை; prosperity, wealth, felicity. 3. வெற்றியாகிய செல்வம்; felicity of victory.

[வாழ் → வாழ்ச்சி]

வாழ்த்து¹-தல் vāḷttu-, 5 செ.கு.ன்றாவி. (v.t.) 1. பாராட்டுதல்; to felicitate, congratulate, bless. 2. போற்றுதல்; to praise, applaud. 3. மங்கலம் பாடுதல்; to sing songs of benediction.

க. பாழிசு.

[வாழ் → வாழ்த்து]

வாழ்த்து² vāḷttu, பெ. (n.) 1. நல்வாழ்த்து; benediction, felicitation. 2. போற்றி; praise. 3. நூலின் தொடக்கத்துக் கூறப்படும் மூன்றனுட் கடவுளை வாழ்த்துகை;

invocation or praise of the deity at the beginning of a religious or literary work; one of three God. 4. மங்களம் பாடுகை; singing songs of benediction.

க. பாழிசு

[வாழ் → வாழ்த்து]

வாழாக்கேடி vāḷā-k-kēḍi, பெ. (n.) மணமாகாதிருப்பவள்; unmarried woman, spinster.

[வாழ் + ஆ + கேடி. 'ஆ' எ.ம.இ.நி.]

வாழாவெட்டி vāḷā-veṭṭi, பெ. (n.) கணவனோடு சேர்ந்து வாழப்பெறாதவள்; married woman not living with her husband, grass widow.

[வாழ் + ஆ + வெட்டி. வெற்று → வெட்டு → வெட்டி. 'ஆ' எ.ம.இ.நி.]

வான்¹ vāḷ, பெ. (n.) 1. ஒளி; lustre, light, splendour. 2. விளக்கம்; brightness. 3. புகழ்; fame. 4. கூர்மை; sharpness, fineness. 5. கொல்லுகை; killing. 6. கொடுமை; cruelty. 7. கத்தி; sword, scimitar. 8. ஈர்வாள்; saw. 9. கலப்பை; plough. 10. உழுபடையின் கொழு; ploughshare. 11. கத்திரிக்கோல்; scissors.

தெ. வாலு; ma. vāḷ; To. po-ḷ; Ka. bālu; Kod. ba-ḷikatti; Tu. bālu; Te. vālu.

[வள் → வான்]

வான்² vāḷ, பெ. (n.) கயிறு; string.

வான்³ vāḷ, பெ. (n.) நீர்; water.

வான்⁴ vāḷ, பெ. (n.) கச்சு; bodice.

வாளரி vāḷ-ari, பெ. (n.) அரிமா; lion.

[வான் + அரி]

வாளா vāḷā, கு.வி.எ. (adv.) 1. பேசாமல்; silently, quietly. 2. புறக்கணிப்பாய்; indifferently. 3. பயனின்றி; uselessly, fruitlessly, vainly.

வாளாமை vāḷāmai, பெ. (n.) பேசாதிருத்தல்; silence, quietness. 2. புறக்கணிப்பு; indifference. 3. பயனின்மை; uselessness. 4. உள்ளீடின்மை; emptiness.

[வாளா → வாளாமை]

வான்¹ vāṇ, பெ. (n.) 1. வானம்; sky, the visible heavens. 2. மூலமுதற்பொருள் பிரகிருதி; primordial matter. 3. மேகம்; cloud. 4. மழை; rain. 5. தேவருலகு; celestial world. 6. அமுதம்; ambrosia. 7. தேவருலகம்; heaven. 8. நன்மை; goodness. 9. பெருமை; greatness, largeness. 10. அழகு; beauty. 11. வலிமை; strength. 12. நேர்மை; regularity. 13. மரவகை; a kind of tree.

தெ. வாந; க. பாந; ma. vāṇ, māṇam; Ko. vānm; To. po-n; Kol. va-na; Nk. vāna; pa. vāni; Ga. vayin.

[மால் → மான் → வான். (வே.க.38)]

வான்² vāṇ, இடை (part.) ஒரு வினையெச்ச ஈறு; an ending of verbal participle.

வானத்தீ vāṇa-t-tī, பெ. (n.) இடி; thunder.

[வானம் + தீ]

வானதி vāṇadi, பெ. (n.) கங்கை; the Ganges, as celestial.

[வான் + Skt. nathi > த. நதி]

வானம் vāṇam, பெ. (n.) 1. வானம்; firmament. 2. வானுலகம்; celestial world. 3. நெருப்பு; fire. 4. முகில்; cloud. 5. மழை; rain.

தெ. வான; க. பான (b).

[வால் → வான் → வானம். (ச.வி.பக்.18.)]

வானரம் vāṇaram, பெ. (n.) குரங்கு; monkey.

வானவில் vāṇa-vil, பெ. (n.) 1. வானில் மழைக் காலத்தில் ஏற்படும் வில் போன்ற தோற்றம்; rainbow.

[வானம் + வில்]

வானவெளி vāṇa-veḷi, பெ. (n.) திறந்த வெளியாயிருக்கும் வீட்டின் உள்முற்றம்; open quadrangle in a house.

[வானம் + வெளி] (செல்வி. 77 ஆடி. 591)

வானொலி vāṇoli, பெ. (n.) ஒலிபரப்பும் ஒலி அலையை வாங்கியொலிக்கும்; radio.

[வான் + ஒலி]

வி

வி vi, 1. விசம்பு; heaven. 2. பறவை; bird. 3. காற்று; wind. 4. கண்; eye. 5. திசை; direction. 6. அழகு; beauty. 7. வேறாக; to separate.

[விள் → வி] (வ.மொ.வ.316)

விக்கல் vikkal, தொண்டை விக்குகை; hiccup.

[இக்(கு) → விக்கு → விக்குள் → விக்கல்.]

விச்சை¹ viccai, பெ. (n.) 1. கல்வி; learning, education. 2. அறிவு; knowledge. 3. மாயவித்தை; magic power, miracle. 4. மந்திரம்; mantra, incantation. 5. மெய்ப் பகுதியில் ஒன்று; a section of philosophy.

pkt. vijjā.

[வித்தை → விச்சை]

விச்சை² viccai, பெ. (n.) தெரு; street.

விச்சை³ viccai, பெ. (n.) வெள்ளெருக்கு; white madar.

விசயம் viśayam, பெ. (n.) 1. கருப்பஞ்சாறு; juice of the sugarcane. 2. கருப்புக்கட்டி; jaggery. 3. பாகு; treacle.

தெ. வெட்ச, வெட்சு; க., து. விசி, விசில், விசு; ம. வெய்கில்.

விசி¹ viśi, பெ. (n.) 1. கட்டு; fastening, tie. 2. பறையிறுக்கும் வார்; leather strap for drums. 3. விசிப்பலகை; bench. 4. கட்டில்; cot.

தெ. பிசி.

விசி² viśi, பெ. (n.) தாமரைத்தண்டு; lotus stalk.

விசி³ viśi, பெ. (n.) அலை; wave.

விசிகை viśigai, பெ. (n.) 1. முலைக்கச்சு; bodice. 2. கருத்து; thought.

[விசி → விசிகை]

விசிறி viśiri, பெ. (n.) 1. உடம்பு முதலியவற்றிற் படும்படி காற்றை அசைவிக்கும் கருவி; fan. 2. உயிர்மெய்களில் இகர ஈகாரங்களின் குறியாக எழுதப்படும் மேல் வளையங்கோடு; curves appended to the consonants as symbols of vowels i and ī. 3. செடிவகை; box-leaved ivory wood, m. sh., chretia buxita. 4. வண்ணக் கோடுள்ள சீலை வகை; a saree with coloured stripes.

[விசு → விசிறு → விசிறி. (மு.தா., பக்.68)]

விசிறு-தல் viśiru-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விசிறியாற் காற்றெழுப்புதல்; to fan. 2. வான் முதலியவற்றை வீசுதல்; to wave to and fro, brandish. 3. வலை முதலியவற்றை விரித்தெறிதல்; to fling, hurl, cast, as a net. 4. சுழற்றுதல்; to whirl round. 5. சொரிதல்; to pour forth, to sprinkle. 6. வெளித் தள்ளுதல்; to eject, discharge. 7. போக்குதல்; to remove. 8. கை முதலியன வீசுதல்; to swing, as the arms in walking. 9. உயிர்மெய்களுள் இகர ஈகாரங்களின் குறியாக மேல் வளைவுக் கோடிடுதல்; to append the symbols of i and ī to the consonants.

தெ. விசரு; க. பிசுடு; ம. விசருக.

[விசு → விசிறு-]

விசுக்கு-தல் viśukku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) விரைந்து கைவீசுதல், விசிறுதல்; to fan.

[விசு → விசுக்கு → விசுக்கு-, (மு.தா.பக்.68)]

விசம்பு¹ viśumbu, பெ. (n.) 1. வானம்; visible heavens, sky. 2. தேவருலகம்; Svargam; heaven. 3. முகில்; cloud. 4. திசை; direction.

[விள் → (விசு) → விசம்பு. (மு.தா.பக்.153)]

விசம்பு² viśumbu, பெ. (n.) 1. வீம்பு; obstinacy. 2. செருக்கு; pride; arrogance.

[வீம்பு → விசம்பு]

விசம்பு¹-தல் viśumbu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வெறுப்புடன் விலக்குதல்; to throw away in contempt, to toss aside, to cast away. 2. கயிறு; to draw tight, as a rope. 3. தேம்பி அழுதல்; to sob, cry.

விசம்பு²-தல் viśumbu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) மீறுதல்; to transgress.

விசம்பு³-தல் viśumbu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) செருக்குக் கொண்டிருத்தல்; to be proud or haughty.

விசை¹ viśai, பெ. (n.) 1. வேகம்; haste, speed, impetus. 2. நீண்டு சுருங்குந் தன்மை; elasticity, spiring. 3. விரைவு; force. 4. எந்திரம்; contrivance, as a trap, mechanism, mechanical instrument, as a lever. 5. பக்கம்; side. 6. பற்றுக்கோடு; stay, prop. 7. மரவகை; a tree.

தெ. வெசு; க., து. விசை; ம. விச.

[விசு → விசை. (மு.தா.பக். 67)]

விசை² viśai, பெ. (n.) வெற்றி; victory.

விசை³ viśai, பெ. (n.) தடவை; turn, time.

ம. பிராவசியம்.

விசை⁴-த்தல் viśai-, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விரைவுபண்ணுதல்; to hasten, to cause to move swiftly. 2. வீசுதல்; to swing. 3. துள்ளுதல்; to leap, hop. 4. சிதறுதல்; to burst, split. 5. கடுமையாதல்; to be forceful. 6. சினமுறுதல்; to become angry.

விஞ்சை viñjai, பெ. (n.) 1. கலை; art, science. 2. கல்வி; learning, knowledge. 3. மிகப் பெரியதைப் பற்றின மெய்யுணர்வு; spiritual knowledge. 4. வியத்தகு கலை; magic art. 5. மறைமொழி; incantation.

[மிஞ்சு → விஞ்சு → விஞ்சை]

விட்டம் viṭṭam, பெ. (n.) 1. தலைக்கு மேலுள்ள முகட்டு உத்தரம்; beam or cross-beam in a building. 2. வட்டத்தின் குறுக்களவு; diameter. 3. குறுக்காக இடப்பட்டது; anything put across. 4. உடல்; human body.

ம. விட்டம்.

[முள் → முடு → முட்டு → (முட்டம்) → விட்டம். (மு.தா.பக்.100)]

விள்ளுதல் = பிரிதல், விடுதல் = பிரித்தல்.

விட்டில் viṭṭil, பெ. (n.) 1. பெரிய வெட்டுக்கிளி; locust. 2. சிறு பூச்சி வகை; moth. 3. கொலை; murder. 4. பிராய்; paper tree. 5. நீண்ட மரவகை; medium-papery ovate-to-oblong-acute-leaved kokra laurel.

[வெட்டி → விட்டி → விட்டில்]

விடக்கு viḍakku, பெ. (n.) 1. இறைச்சி; flesh, meat. 2. பிணம்; carcass.

க., து. பிக்கு; ம.விடக்கு.

[விடுதல் = நீத்தல், உயிர்விடுதல். விடு → விடக்கு]

விடர்¹ viḍar, பெ. (n.) 1. நிலப்பிளப்பு; fissure, cleft. 2. மலைப்பிளப்பு; cleft in a mountain. 3. மலைக்குகை; mountain cave. 4. முனிவரிருப்பிடம்; abode of a sage. 5. காடு; forest.

[விள் → விடு → விடர்] (மு.தா. 100)

விடர்² viḍar, பெ. (n.) பெருச்சாளி; bandicoot.

விடலை¹ viḍalai, பெ. (n.) தைக்காத விடுதியிலை; loose, unstitched leaf.

[விடு + இலை]

விடலை² viḍalai, பெ. (n.) 1. பதினாறு முதல் முப்பதாண்டு வரையுள்ள அகவையுடையவன்; youth from 16 to 30. 2. திண்ணியோன்; strong, powerful man. 3. பெருமையிற் சிறந்தோன்; great man. 4. வீரன்; warrior. 5. பாலை நிலத்தலைவன்; chief of a desert tract. 6. மருதநிலத்தலைவன்; chief of an agricultural tract. 7. மணவாளன்; bridegroom. 8. ஆண்மகன்; man. 9. இளங்காளையாடு; steer, young bull.

L. vitulas; GK. italos, a calf; E. virgin from Gr. orgao, to swell.

[விடை → விடலை]

விடலை³ viḍalai, பெ. (n.) 1. சூறைத் தேங்காய்; coconut smashed on the ground before an idol. 2. இளநீர்; tender coconut.

ம. விடல.

[விடு → விடலை]

விடன் viḍan, பெ. (n.) வீரன்; warrior.

விடாப்பிடி viḍā-p-piḍi, பெ. (n.) 1. உறுதியாகப் பற்றுக்கை;

firm hold or grasp. 2. உறுதியாக நிற்கை; tenacity, pertinacity. 3. தன் முரண்டு; obstinacy. 4. மாறாமல் ஒரே நிலையிலிருக்கை; unchange-ableness.

[விடா + பிடி]

விடாய்¹ viḍāi, பெ. (n.) 1. நீர்வேட்கை; thirst. 2. களைப்பு; lassitude, weariness. 3. விரும்பம்; longing, craving.

[விழை → விழாய் → விடாய்] (சு.வி. 37)

விடாய்² viḍāi, பெ. (n.) வெப்பம்; heat.

விடாய்³ viḍāi, பெ. (n.) விடுமுறைநாள்; holiday.

[விடு → விடை → விடாய்]

விடாய்⁴-த்தல் viḍāy-, 11 செ.கு.வி. (v.i.) செருக்குக் கொள்ளுதல்; to be haughty, to be stiff with pride.

[விடை → விடாய் → விடாய்-]

விடியல்¹ viḍiyal, பெ. (n.) விடியற்காலை, பொழுது விடிகின்ற நேரம்; break of day, dawn.

[விள் → விடி → விடியல். (சு.வி.பக்.17)]

விடியல்² viḍiyal, பெ. (n.) 1. மலங்கழிக்கை; voiding excrement. 2. வயிற்றுப்போக்கு; purging.

[விடி → விடியல்]

விடியல்³ viḍiyal, பெ. (n.) வெளியிடம்; open space or place.

[வெளி → வெடி → விடி → விடியல். (வ.மொ.வ.88)]

விடு¹-தல் viḍu-, 6 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. நீங்குதல்; to leave, quit, part with. 2. விலக்குதல்; to remove. 3. நீக்குதல்; to get rid of. 4. பிரித்தல்; to split, separate; to disentangle, as hair. 5. கைவிடுதல்; to abandon, forsake. 6. போக விடுதல்; to let go. 7. அனுப்புதல்; to despatch, send away. 8. தொடர்பு விடுத்தல்; to liberate, set free, release. 9. நிறுத்துதல்; to give up, to leave off, discontinue. 10. ஒழித்து விடுதல்; to omit, leave out. 11. முடித்தல்; to end, finish, conclude. 12. வெளி விடுதல்; to emit, issue, to give out, let out. 13. செலுத்துதல்; to send forth, discharge. 14. எறிதல்; to throw. 15. சொரிதல்; to pour. 16. கொடுத்தல்; to give, bestow. 17. சொல்லுதல்; to say, tell. 18. விளக்கமாகக் கூறுதல்; to describe in detail, to elucidate. 19. வெளிப்படக் கூறுதல்; to publish, expose, tell openly. 20. அனுமதி தருதல்; to permit, let allow. 21. காட்டித்தருதல்; to indicate, point out. 22. வெளிப்படுத்துதல்; to express, give out. 23. பிதிர் விள்ளுதல்; to solve, as a riddle. 24. உண்டாக்குதல்; to form. 25. பிடி நெகிழ்ச் செய்தல்; to become loose. 26. இடத்தினின்று நீங்குதல்; to depart, leave. 27. விடுதலை செய்தல்; to release from the prison. 28. விடுமுறையளித்தல்; to give holiday. 29. இசைதல்;

to consult, agree. 30. பிறருக்காக இழத்தல்; to loss for somebody. 31. ஏவுதல்; to set on. 32. அடித்தல்; to beat. 33. வினைக்கமர்த்தல்; to employ, to appoint. 34. அமைத்தல்; to make. 35. ஒளிவீசுதல்; to emit light. 36. புகுத்துதல்; to put in. 37. இடையில் ஏடு தள்ளுதல்; to slip or miss a leaf in reading or copying. 38. இடையில் இடம் விடுதல்; to give space. 39. பொறுத்தல்; forbearing. 40. ஒழித்தல்; to cause to cease. 41. ஒதுக்குதல்; to allot.

விடு²-தல் viḍu-, 6 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பிரிதல்; to be separated, divided. 2. விள்ளுதல், திறத்தல்; to be opened. 3. கட்டு அவிழ்தல்; to loosen, release. 4. மலர்தல்; to blossom. 5. உண்டாகுதல்; to appear; to be formed. 6. மிகுதல்; to increase. 7. தங்குதல்; to stay. 8. தவிர்தல்; to cease, stop. 9. பிளந்திருத்தல்; to be split, broken or cracked. 10. நிறுத்தல்; to be let off, to be discontinued. 11. இடைவெளி விடுதல்; to leave interspace, as in writing. 12. படிக்கையில் நிறுத்துதல்; to pause, as in reading. 13. வலுக்குறைதல்; to lose strength. 14. விலகுதல்; to become loose, disjointed. 15. அறுப்படுதல்; to be cut.

Ma. viṭuka; Ko. viṭ-; To. pir; Ka. biḍu; Kod. buḍ; Tu. buḍupuni; Te. viḍu, vidusu; Go. birṣānā; Br. biting.

[விள் → விடு → விடு-]

விடுப்பு viḍuppu, பெ. (n.) 1. நீக்கம்; separation. 2. துருவியறியுந் தன்மை; inquisitiveness. 3. புதுமையானது; that which is strange or curious. 4. விருப்பம்; desire. 5. தானாக எடுக்கும் விடுப்பு; leave

[விடு → விடுப்பு] (செல்வி. 77, ஆடி.பக். 488)

விடை¹ viḍai, பெ. (n.) 1. மறுமொழி; answer, reply. 2. அனுமதி; liberty, leave, licence, permission. 3. அசைவு; movement, shaking.

க., து. பிடெ.

[விடு² → விடை (வே.க.149)]

விடை² viḍai, பெ. (n.) மிகுதி; abundance, surplus.

விடை³-தல் viḍai-, 3 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பிரிதல்; to become disjointed, to split. 2. சினங் கொள்ளுதல்; to be angry. 3. குற்றஞ் சொல்லுதல்; to find fault, to prick holes.

க. பிடய; ம. வெடியுக.

[விடு → விடை-, (வே.க. 149)]

விடை⁴-த்தல் viḍai-, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வேறு படுத்துதல்; to separate or alter. 2. அடித்தல்; to strike. 3. கண்டித்தல்; to reprove. 4. வெளிப்படுத்துதல்; to

reveal or expose.

[விடு → விடை → விடை-, (சு.வி.28)]

விடை⁵-த்தல் viḍai-, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மிகுதல்; to abound. 2. கடுகுதல்; to be in haste.

விடை⁶-த்தல் viḍai-, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தடுத்தல்; to prevent, abstruct, parry. 2. வருந்துதல்; to afflict, cause pain.

விடை⁷-த்தல் viḍai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சோர்தல்; to droop, languish. 2. விம்முதல்; to sob. 3. பெருஞ் சினங் கொள்ளுதல்; to be very angry, to burst into a rage. 4. வலிப்புக் கொள்ளுதல்; to twitch, as the legs of a beast when dying. 5. விரைத்து நிற்பல்; to stiffen up, straighten out. 6. செருக்குக் கொள்ளுதல்; to be haughty.

விடை⁸ viḍai, பெ. (n.) 1. எருது; bull. 2. எருது ஓரை; taurus of the zodiac. 3. எருமைக்கடா; buffalo bull. 4. மரையின் ஆண்; male of the bison. 5. ஆட்டுக்கடா; ram. 6. வெருகு; tom-cat. 7. குதிரை; horse.

[விள் → விடு → விட → விடை (சு.வி.பக். 17)]

விடைக்கோழி viḍai-k-kōḷi, பெ. (n.) தாயைவிட்டுப் பிரிந்து திரியக் கூடிய பருவத்துள்ள கோழிக்குஞ்சு; chicken old enough to roam about away from its mother hen.

[விடை + கோழி]

விண்டு viṇḍu, பெ. (n.) 1. வானம்; sky. 2. மேலுலகம்; svarga, heaven. 3. முகில்; cloud. 4. காற்று; wind, air. 5. மலை; mountain. 6. மூங்கில்; bamboo. 7. விரிந்தது; to spread.

விள்ளுதல் = விரிதல், வெளியாதல்

விள் → வெள் → வெளி

விள் → விண். விரிந்த அல்லது வெளியாகிய வானம்

விள் → விண் → விண்டு. விண்டு = வானம். (மு.தா.153).

விண்ணாணம் viṇṇāṇam, பெ. (n.) நாணம்; shame; bashfulness.

விண்ணேறு viṇṇēru, பெ. (n.) இடி; thunder.

[விண்¹ + ஏறு³]

வித்தகம்¹ vittagam, பெ.(n.) 1. அறிவு; knowledge, wisdom, intellect. 2. கல்வி; learning. 3. அருண்மொழிக் கையடையாளம் (சின்முத்திரை); a hand-pose.

வித்தகம்² vittagam, பெ. (n.) 1. திறமை; skill, ability, capability.

2. திருத்தம்; accomplishment, perfection. 3. புதுமை; wonder, strangeness, unusuals. 4. பெருமை; greatness. 5. நன்மை; goodness. 6. வடிவின் செம்மை; regularity, as of form; symmetry. 7. சிற்பம் முதலிய சிறந்த கைத்தொழில்; fine, artistic work; minute workmanship.

வித்தகன்¹ vittagan, பெ. (n.) பேரறிவாளன்; wise and knowledgeable person; a great scholar.

[வித்தகம் → வித்தகன்]

வித்தகன்² vittagan, பெ. (n.) 1. வல்லவன்; skilful, able person; adept. 2. புதுமைத் தன்மை யுடையவன்; mysterious person. 3. வயிரவன்; *bhairava*. 4. கம்மாளன்; artificer.

[வித்தகம் → வித்தகன்]

வித்தகன்³ vittagan, பெ. (n.) 1. தூதன்; messenger. 2. இடையன்; shepherd.

வித்தம்¹ vittam, பெ. (n.) 1. அறிவு; wisdom, knowledge. 2. பொருள்; wealth, money. 3. பொன்; gold. 4. நல்வினை; good fortune.

[வித்து → வித்தம்]

வித்தம்² vittam, பெ. (n.) பழிப்பு; derision, mockery.

வித்தம்³ vittam, பெ. (n.) கூட்டம்; company, crowd.

வித்தம்⁴ vittam, பெ. (n.) சூதில் சிறுதாயம்; a cast in dice play.

வித்து vittu, பெ. (n.) 1. வித்தமிழ்து; semen, virile. 2. தலைமுறை; race, lineage. 3. வழிவழி; posterity. 4. கருவி; means, instrument. 5. காரணம்; cause, reason.

தெ., ம., து. வித்து; க. பித்து.

Skt. பீஜ.

விதிர்-த்தல் vidir-, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சிதறுதல்; to scatter, throw about. 2. தெறித்தல்; to sprinkle. 3. அசைத்தல்; to shake, to brandish, as a sword. 4. உதறுதல்; to shake out, throw off. 5. பலவாகப் போகடுதல்; to cut into pieces, to reduce to fragments. 6. சொரிதல்; to pour, as ghee in a sacrifice.

தெ., து. வெதரு, விதுரு; க. பிதிரு; ம. *vitaruku*; கொலா. vid, vidy; குர். *bidrañā*; குய். viti; malt. bidrare.

விதிர்ப்பு¹ vidirppu, பெ. (n.) 1. நடுக்கம்; trembling, shivering, shaking from fear. 2. அச்சம்; tremor, fear.

தெ. விதுர்பு.

[விது → விதிர் → விதிர்ப்பு. (மு.தா.67)]

விதிர்ப்பு² vidirppu, பெ. (n.) மிகுதி; abundance.

[விதப்பு → விதிர்ப்பு]

விதுப்பு viduppu, பெ. (n.) 1. நடுக்கம்; trembling, tremor. 2. விரைவு; haste. 3. பரபரப்பு; hurly-burly. 4. வேட்கை; desire, longing.

விது - நடுக்கம், விரைவு.

[விது → விதுப்பு → விதுப்பு (மு.தா.66)]

விதை¹-த்தல் vidai-, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விதை தெளித்தல்; to sow seed. 2. பரப்புதல்; to publish, make public, to spread abroad. 3. செலுத்துதல்; to deliver, throw, discharge.

விதை² vidai, பெ. (n.) 1. மரஞ்செடி கொடிகளின் பழங்களிலுள்ளதாய் அம்மரஞ்செடி கொடிகள் முளைப்பதற்குக் காரணமாயிருக்கும் வித்து; see. 2. முளை; testicle. 3. தன்மாத்திரை; the subtle, primary element (phil.).

விந்து vindu, பெ. (n.) 1. புள்ளி; dot, point. 2. துளி; drop, globule. 3. நீர்த் துளியளவு; drop of water, as a liquid measure. 4. விழியம்; semen, sperm. 5. இதளியம்; mercury. 6. வயிரக்குற்றங்களுள் ஒன்று; a flaw in diamond. 7. குறி; mark. 8. நெற்றிப் பொட்டு; *tilaka*. 9. நென்மூக்கு; sharp edge of grains of paddy. 10. புருவ நடு; the middle portion of the forehead between the eye-brows. 11. வட்டம்; circle. 12. தூயமாயை; (*Saiva*) pure *maya*. 13. பதினாறு வகை ஓகக் கலையுள் ஒன்று; (*Saiva*) a mystic centre in the body, one of cōṭaca-k-kalāi.

[வித்து → விந்து (வ.மொ.வ.91).]

விம்மல் vimmal, பெ. (n.) 1. தேம்பியமுகை; sobbing. 2. துன்பம்; distress. 3. ஏக்கம்; despondency. 4. வீங்குகை; being puffed up or swollen. 5. உள்ளப் பூரிப்பு; elation of spirits. 6. ஒலிக்கை; sounding. 7. யாழ்நரம் போசை; sound of lute strings.

[விம்மு → விம்மல்]

விம்மு¹-தல் vimmu-, 5 செ.குவி. (v.i.) 1. தேம்பியமுகை; to heave a sob, as a child. 2. வருந்துதல்; to be in distress, agony. 3. மகிழ்வுறுதல்; to rejoice. 4. பருத்தல்; to swell, to become enlarged. 5. மிகுதல்; to extend, expand, to increase. 6. நிறைதல்; to be full. 7. மலர்தல்; to open, as a flower. 8. ஒலித்தல்; to sound.

க. பிம்மு; ம. விம்முக; து. பிம்மகெ.

விம்மு²-தல் vimmu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஈனாதல்; to bring forth.

வியப்பு viyappu, பெ. (n.) 1. புதுமை; amazement, surprise. 2. ஒரு பயனைக் கருதி அதற்கு மாறாகிய முயற்சி செய்வதாகக் கூறும் அணி (அணியி. 40); a figure of speech which describes the efforts taken for

the achievement of an object other than the one intended.
3. பாராட்டு; admiration. 4. மேம்பாடு; greatness, excellence. 5. அளவு; measurement.

Tu. beḍiyuni.

[விய → வியப்பு]

வியர்-த்தல் viyar-, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உடலின் மேற்புறத்து நீர்த்துளி தோன்றுதல்; to sweat, perspire. 2. பொறாமை முதலிய வற்றால் மனம் புழுங்குதல்; to feel irritated, as from envy. 3. சினங்கொள்ளுதல்; to be angry.

க. பெமர்.

[விள் → விளர் → வியர்-,] (வேம்மைக் கருத்து, வே.க. 129)

வியல்¹ viyal, கு.பெ.எ. (adv.) அகன்ற, பரந்த; extensiveness.

வியல்² viyal, பெ. (n.) 1. பெருமை; greatness. 2. அகலம்; width, expansion, extension, vastness. 3. மிகுதி; abundance. 4. பொன்; gold. 5. காடு; forest, jungle. 6. மரத்தட்டு; wooden tray.

[விள் → (விய்) → வியம் → வியன் → வியல்]

வியவு viyavu, பெ. (n.) வேறுபாடு; diversity, variation.

[வியம் → வியவு (வே.கா.100)]

வியன் viyan, பெ. (n.) 1. வானம்; sky. 2. பெருமை; greatness. 3. சிறப்பு; excellence, speciality. 4. வியப்பு; wonderfulness. 5. அகலம்; vastness.

[வியம் → வியன்]

விரகு viragu, பெ. (n.) 1. வழிவகை; means, expedient, contrivance. 2. திறமை; cleverness, prudence, tact. 3. உத்தி; cunning. 4. நுண்ணறிவு; discretion, discriminative knowledge, sharpness. 5. உணர்ச்சிக் கனிவு; enthusiasm. 6. பண்ணியாரம்; confectionery.

தெ. வெரவு; க. பெரகு.

விரல் viral, பெ. (n.) 1. கைகால்களினிறுதியில் ஐந்தாகப் பிரியும் உறுப்பு; finger, toe.

தெ. வ்ரேலு; ம. விரல்; க., து. பெரெல்; Ko. verl; To. Pet; Kod. bera; Kol. vende; Nk. Vende; Go. Wirinj; Kui. Vanju; Kuwi (F). Vwānjū.

[விள் → விரி → விரல்]

விரல்கொடு-த்தல் viral-koḍu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) திருமணஞ் செய்தல்; to marry.

[விரல் + கொடு-]

விரல்மொழி viral-moḷi, பெ. (n.) விரல்களின் சந்துப் பொருத்து; knuckle, finger-joint.

[விரல் + மொழி]

விரி¹-தல் viri-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பரத்தல்; to expand, to spread out. 2. மலர்தல்; to open, unfold. 3. தொக்க வேற்றுமையுருபு முதலியன வெளிப்பட விரிதல்; (Gram.) to be expanded, as an elliptical sentence, to be elaborated. 4. முற்றுதல்; to become developed. 5. அவிழ்தல்; to be loosened. 6. பிளவு கொள்ளுதல்; to split, crack, to burst asunder.

தெ. விரியு; க. பிரி; ம. விரியு; Kod. biri; Tu. biriyuni; Pa. virng; Kui. Vringa; Kuwi. ringali; Kur. berrnā; Te. ara-viri.

[விள் → விரி → விரிவு, விரிதல்] (மு.தா. 100)

விரி²-த்தல் viri-, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விரியச் செய்தல்; to cause to expand, to open, unfold. 2. விளக்கியுரைத்தல்; to expound, to explain, to elaborate, as in writing or in speaking. 3. பரப்புதல்; to extend, to spread. 4. கூந்தல் முதலியவற்றை அவிழ்த்து நெகிழ விடுதல்; to unite, loosen, as the tresses of a woman.

[விள் → விரி-]

விரிச்சி viricci, பெ. (n.) 1. தெய்வக்குறி; oracle. 2. தன்னேர்ச்சியான நற்சொல்; utterance of an invisible speaker.

[விள் → விடு → விடுச்சி → விடிச்சி → விரிச்சி]

விரிப்பு virippu, பெ. (n.) 1. விரிக்கை; spreading. 2. விரிக்குங் கம்பள முதலியன; anything spread, as cloth, carpet, table-cloth mat. 3. மலர்த்துகை; opening out. 4. பிளப்பு; opening, parting. 5. மாட்டுக் காய்ச்சல் வகை; a fever of cattle.

[விரி → விரிப்பு]

விருது¹ virudu, பெ. (n.) 1. பட்டம்; title. 2. கொடி; banner. 3. வெற்றிச் சின்னம்; trophy, badge of victory. 4. குலவழி; pedigree, genealogy.

[வெல் - (வில்) - (விர்) - (வீறு) = வெற்றி.]

தெ., க. பிருது; Ma. virutu; Tu. birdu; Te. birudamu.

விருது² virudu, பெ. (n.) நோன்பு; religious vow.

விருந்து virundu, பெ. (n.) 1. விருந்தினர் முதலியோர்க்கு உணவளித்துப் பணிவிடை செய்தல்; feast, banquet. 2. விருந்தினர்; guest. 3. புதியவன்; newcomer. 4. புதுமை; newness, freshness. 5. நூலுக்குரிய எண்வகை வனப்புக்களுளொன்று; poetic composition in a new style.

தெ. விந்து; ம. விருந்து; Ka. birdu; Tu. binne; Go. wartōl; Kui. breenjū.

[விள் → விர் → விரு → விருந்து (வே.க.120)]

விரை¹-தல் virai-, 12 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வேகமாதல்; to be speedy, swift, rapid. 2. பதைத்தல்; to hurry, hasten. 3. சினங் கொள்ளுதல்; to be importunate, intent, eager. 4. மனங்கலங்குதல்; to be perturbed, disturbed in mind.

Ma. Virayuka; To. Pern; Ka. beragu; Kod. beria; Tu. birsu.

விரை² virai, பெ. (n.) 1. மணம்; odour, fragrance. 2. கோட்டம், துருக்கம், தகரம், அகில், சந்தனம் என்ற ஜவகை நறுமணப் பண்டம்; perfumes, five in number, viz. kōttam, turukkam, tagaram, agil, śandaṅgam. 3. நறுமட்புகை; incense. 4. கலவைச் சாந்து; sandal mixed with perfumes. 5. பூந்தேன்; honey of flowers. 6. மலர்; flower, blossom.

விரையெடுத்தவன் virai-y-eḍuttavaṅ, பெ. (n.) 1. விரையெடுக்கப்பட்டவன்; eunuch, castrated man. 2. வலிவும் சுறுசுறுப்பு முள்ளவன்; strong and active man. 3. முதிர்ந்த பட்டறிவுள்ளவன்; man of ripe experience.

[விதை → விரை + எடுத்தவன்]

வில்¹-தல்(விற்பல்) vil-, 10 செ.குன்றாவி. (v.t.) விலை செய்தல்; to sell, put on sale.

தெ. வில்சு; க. பில்; ம. வில்; To. pil; Kod. bele; Tu. bile; Te. viluva.

வில்²-தல் vil-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) விற்கப் படுதல்; to be sold.

To. pil; Ka. bill, bili; Kod. bele; Tu. bilē; Te. vil(u)cu, viluva, vela.

வில்³ vil, பெ. (n.) வில் வடிவிலுள்ள வாச்சியவகை; a bow-like musical instrument.

வில்⁴ vil, பெ. (n.) 1. அம்பு எய்தற்குரிய கருவி; bow. 2. வில்லின் நாண்; string of the bow. 3. வானவில்; rainbow. 4. மூலநாள்; the 19th star. 5. ஒளி; light brilliance.

தெ. வில்லு; க. பில்; ம. வில்; Kod. billi; Tu. billu; Kol. vil; Pa. vil; Ga. vind; Go. vil; Konḍa. vil, Kui. viḍu; Kuwi. vellū; Br. bil; Ko. vily.

வில்லங்கம் villaṅgam, பெ. (n.) 1. தடை; bar, impediment, difficulty. 2. துன்பம்; trouble distress. 3. அடைமானம் முதலிய பந்தகம்; charge or encumbrance on properties. 4. சொத்துரிமையிலுள்ள குற்றம்; defect in title to properties. 5. சிக்கல்; contest, dispute, claim.

Ma. villrikam; Ka. vilaga.

[வில் + கண்டம் → வில்லங்கம்]

[வில்கண்டம் = மட்டுப்பாடு]

வில்லிடு-தல் villiḍu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) ஒளி வீசுதல்; to shine, sparkle, flash.

[வில் + இடு-]

வில்லுழு-தல் villuḷu-, 1 செ.கு.வி. (v.i.) விற்போர் செய்து வாழ்தல்; to earn one's living as a bowman.

[வில் + உழு-]

வில்லேருழவர் vil-l-ēr-uḷavar, பெ.(n.) 1. வீரர்; warrior, brave soldier, bowmen. 2. வேடர்; hunters. 3. பாலை நில மாக்கள்; inhabitants of the desert tract.

[வில்லேருழவு → வில்லேருழவர்]

வில்வம் vilvam, பெ. (n.) 1. மரவகை; baal.

தெ. பிலவமு; க. பீட்டா; ம. குவலம்; Skt. பில்வ; pees. shul; Hindi. Bel.

விள் → விளம். வெள்ளையான தோடுடைய கனி.

விள் → விளா → விளவு - விளவம்

விளம் → விளர் → விளரி = விளர். விளா - விளாத்தி.

விளவம் → விலவம் → வில்வம் = கருவிளத்திற்கினமான கூவிளம். வடமொழியில் மூலமில்லை. (வ.மொ.வ. 92).

பில்வ, வில்வ = skt.

விலகு¹-தல் vilagu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நீங்குதல்; to withdraw; to leave. 2. பின்னிடுதல்; to recede. 3. ஒதுங்குதல்; to step aside and give way. 4. ஒழுங்கு தவறுதல்; to deviate from, to go astray, to err. 5. இடம் விட்டுப் பெயர்தல்; to be dislocated, to fall out of position. 6. பிரிதல்; to separate, to get away. 7. அசைதல்; to move. 8. செல்லுதல்; to proceed, go. 9. தூரத்திலிருத்தல்; to be far off. 10. மாதவிடாயாதல்; to be in menstrual periods. 11. ஒளிவிடுதல்; to sparkle, shine.

விலகு²-தல் vilagu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. எறிதல்; to throw, cast. 2. விட்டு நீங்குதல்; to part from, separate from.

[புல் → பில் → வில் → விலகு-] (வே.க.தொ.3.10)

விலங்கினர் vilaṅginar, பெ. (n.) பகைவர்; enemies, foes.

[விலங்கு → விலங்கினர்]

விலங்கு¹-தல் vilaṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. குறுக்கிடுதல்; to lie athwart, to be transverse. 2. மாறுபடுதல்; to change, become different.

[வில் → விலகு → விலங்கு]

விலங்கு²-தல் vilaṅgu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தடுத்தல்;

to hinder, obstruct. 2. களைதல்; to pluck, pull up and remove. 3. கொல்லுதல்; to slay. 4. அழித்தல்; to destroy. 5. எறிதல்; to throw. 6. செலவிடுதல்; to let pass.

[வில் → விலகு → விலங்கு]

விலங்கு³ vilangu, பெ. (n.) 1. குறுக்கானது; that which is transverse, across or crosswise. 2. மாவும் புள்ளும்; beast or bird, as having their bodies not erect but horizontal. 3. மான்; deer. 4. கை கால்களில் மாட்டப்படுந்தளை; fetters, shackles, manacles. 5. வேறுபாடு; difference. 6. தடை; obstruction, hindrance. 7. உயிர்மெய்யெழுத்துக்களில் இ, ஈ, உ, ஊ முதலிய உயிர்களைக் குறிக்கும் அடையாளமாக மேலுங் கீழுமுள்ளவளைவு; curve added to a consonant, above or below as the symbol of the vowel i or ī or u or ū. 8. குன்று; hill.

விலைஞன் vilaiñan, பெ. (n.) 1. விற்பவன்; seller. 2. வணிகன்; merchant.

[விலை → விலைஞன்]

விலைதீர்-தல் vilai-tīr-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) விலை உறுதியாதல்; to settle or confirm the price.

[விலை + தீர்-]

விலைமகள் vilai-maga!, பெ.(n.) பரத்தை; harlot.

[விலை + மகள்]

விலையாட்டி vilaiyāṭṭi, பெ. (n.) பண்டம் விற்பவள்; trades woman.

[விலை + ஆட்டி. ஆட்டி = பெண்பாலீறு. ஒநோ. மூதாட்டி.]

விலவம் vivaram, பெ. (n.) 1. துளை; fissure, hole, cavity, hollow, vacuity. 2. மலைக்குகை; cave. 3. இடைவெளி; intervening space. 4. வரலாற்றுக் குறிப்பு; particulars, details; circumstance, as of a narrative.

[வயிர் → வயிரம் → வெயிரம் → விலவம்]

விழம்புவிழம்பு, பெ. (n.) சோறு; boiled rice.

[அவிழ் → விழம்பு]

விழலுக்கிறை-த்தல் viḷalukkirai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வீண்பாடுபடுதல்; to labour unprofitably, as watering unproductive grass.

[விழலுக்கு + இறை-]

விழவணி viḷa-v-aṇi, பெ. (n.) நன்னாளில் அணியும் ஒப்பனை; adornment of the person on festive occasions, as marriage etc.

[விழவு + அணி]

விழவு viḷavu, பெ. (n.) 1. விழா பார்க்க; see viḷā. 2. விளையாட்டு; pastime. 3. அவா; desire, longing. 4. இரட்டை ஓரை (மிதுனராசி); gemini of the zodiac.

[விழா → விழவு]

விழா viḷā, பெ. (n.) 1. விழாக்கொண்டாட்டம்; festive occasion, festivity, celebration of an event. 2. திருமணக் கொண்டாட்டம்; celebration of a marriage.

ம. விழா.

[விழு → விழை → விழா]

விழி¹-த்தல் viḷi-, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கண்திறத்தல்; to awaken; to open the eyes. 2. உறக்கம் தெளிதல்; to wake from sleep. 3. விழிப்பாக இருத்தல்; to be watchful, beware of, to be vigilant, to be wide awake alert. 4. உண்ணித்து நோக்குதல்; to look at attentively or pointedly. 5. மருண்டு நோக்குதல்; to gaze, stare. 6. ஒளிர்ந்தல்; to shine. 7. தெளிவாதல்; to be clear. 8. உயிர் வாழ்தல்; to be alive.

[விள் → விழி → விழி-] (வே.க.143)

விழி² viḷi, பெ. (n.) 1. கண்; eye. 2. மிண்டை; eye-ball. 3. அறிவு; knowledge; wisdom.

Skt. வித்; ம. மிழி.

[விள் → விழி]

விழி = 1. அறிவு. 2. ஓதி (ஞானம்).

L. Vide, E. vide, Skt. Vid = to know.

விழிப்பு viḷippu, பெ. (n.) 1. விழிக்கை; waking up, awakening. 2. எச்சரிக்கை; watchfulness, vigilance, awareness. 3. சிறந்து விளங்குகை; conspicuousness, prominence. 4. செய்வது தெரியாமல் திகைக்கை; blinking caution in ignorance.

[விள் → விழி → விழிப்பு]

விழிபிதுங்கு-தல் viḷi-piduṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வேலை நெருக்கடியால் வருந்துதல்; to suffer from over work.

[விழி + பிதுங்கு-]

விழு¹-தல் viḷu-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கீழ் நோக்கி யிழிதல்; to fall, fall down, to descend; to flowdown. 2. நிலம் படியச் சாய்தல்; to lie prostrate, as in reverence. 3. சோர்ந்து வீழ்தல்; to fall down exhausted. 4. நோய் வாய்ப்பட்டுக் கிடத்தல்; to fall sick or ill, to be bed-ridden. 5. தோற்றுப்போதல்; to be defeated or overthrown. 6. தாழ்தல்; to fall low, decline, slash as prices, to sink to a lower level. 7. கெடுதல்; to be destroyed, ruined. 8. சாதல்; to die. 9. மறைதல்; to set, as the sun. 10. வழக்கிவின்றி ஒழிதல்; to fall into desuetude to be obsolete. 11. தங்குதல்; to settle, to be fixed. 12. திரண்டு கூடுதல்;

to crowd to gether, to swarm. 13. கிடைத்தல்; to be allotted, to fall to one's lot or share. 14. பதிதல்; to be imprinted. 15. வெளித் தோன்றுதல்; to appear, to be formed, to come out. 16. நேர்தல்; to take place, happen. 17. கழிதல்; to pass, to pass away. 18. ஒருவன் மீது தாக்கிச் செல்லுதல்; to hit on attack one and run away. 19. விருப்பங் கொள்ளுதல்; to exhibit desire. 20. இடத்திற் பொருந்துதல்; to fit into position. 21. உரிமை முதலியன இறங்குதல்; to devolve. 22. பிறத்தல்; to be born, used in contempt. 23. சொல் முதலியன வெளிப்படுதல்; to issue, proceed from, as speech. 24. பிரிவு படுதல்; to become detached. 25. கீழ் நோக்கிப் பாய்தல்; to swoop. 26. ஆறு முதலியன கூடுமிடம்; to discharge, empty as a river. 27. தொங்குதல்; to hang down, droop. 28. கடுஞ்சினங் கொள்ளுதல்; to fall into a rage. 29. முகம் முதலியன வாடுதல்; to lose animation, as face. 30. பணம் முதலியன முடங்கிக் கிடத்தல்; to be locked up, as capital.

க. பீழு; Ma. viruka; Ko. vig; To. pid; Ka. birisu; Kod. bu.L; Tu. būruni; Te. biddu; Kui. vṛiva; Kuwi. briali.

[வீழ் → விழு-]

விழு²-தல் vi|u-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) விரும்புதல், விருப்பங்கொள்ளுதல்; to desire.

[வீழ் → விழ - விழுதல் = விரும்புதல்-]

விழு³-த்தல் vi|u-, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விழச்செய்தல்; to cause to fall, to throu down. 2. மடியச்செய்தல்; to cause to die. 3. களைதல்; to abandon, to remove. 4. பிறர் பாராட்டும்படி சிறந்து இருத்தல்; esteemed by others for one's dignities.

விழு⁴ vi|u, பெ.எ. (adj.) 1. சிறந்த; excellent, sublime pure, blessed. 2. துன்பமான; distressing, grievous.

[விழு¹ → விழு]

விழுக்காடு vi|ukkāḍu, பெ. (n.) 1. வீழ்கை; falling, flowing down, as of a waterfall. 2. கீழ் நோக்கான பாய்ச்சல்; swoop, as of a kite. 3. பங்கு; share, portion, lot. 4. மேனி; proportion, rate. 5. தற்செயல்; chance. 6. மேல்வருவது; that which is in store in the future. 7. பொருளின்றிக் கூட்டியுரைக்கப்படுஞ் சொல்; expletive. 8. எதிர் நிலைப் பொருள்; implication, implied sense.

விழுங்கு-தல் vi|ungu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மென்று தின்னாமல் ஒருசேரவுட் கொள்ளுதல்; to swallow, gulp, as food. 2. முற்றும் விழுங்குதல்; to devour, consume, to absorb, to exhaust. 3. தெளிவின்றிப் பேசுதல்; to utter indistinctly. 4. சொற்களை மழுப்புதல்; to be hesitant in speech, slurring over words. 5. வெல்லுதல்; to overcome. 6. கவர்தல்; to seize, capture,

rob. 7. கொல்லுதல்; to kill. 8. எங்கும் நிறைதல்; to pervade; to swarm everywhere.

தெ. மிங்கு; க. முங்கு; ம. விழுங்க.

விழுது vi|udu, பெ. (n.) 1. ஆலமரம் முதலியவற்றின் கிளைகளினின்று இறங்கும் வேர்த்தொகுதி; aerial root, as of the banyan. 2. தலை மயிர்ச் சடையின் ஒருகால்; lock of hair. 3. நெசவுக்கருவியுறுப்புள் ஒன்று; heddles. 4. ஆழமளக்குங் கருவி (Naut.); lead for sounding. 5. இறுகிக் கட்டியான நெய்; ghee in congealed state. 6. வெண்ணெய்; butter. 7. கொழுப்பு; fat. 8. நீர் விட்டரைத்துத் திரட்டியது; paste, pulpy mass.

க. பிலலு; ம. விழுது; தெ. ūḍa.

[விழு → விழுது]

விழுப்பம் vi|uppam, பெ. (n.) 1. நன்மை; good, benefit. 2. குலம்; family ancestry pedigree.

[விழு → விழுப்பம்]

விழுமம் vi|umam, பெ. (n.) 1. சிறப்பு; excellence, greatness, sublimity, eminence, magnificence, superiority. 2. சீர்மை; good state. 3. தூய்மை; purity. 4. இடும்பை; distress, affliction.

[விழு → விழுமம்]

விழுமிய vi|umiya, பெ.எ. (adj.) சிறந்த; pre-eminent, excellent.

விழை¹-தல் vi|ai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விரும்புதல்; to wish, desire, love, to be anxious for, to covet. 2. நன்குமதித்தல்; to esteem. 3. ஒத்தல்; to resemble.

[விழு → விழை → விழை-, (வே.க.119)]

விழை²-தல் vi|ai-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) நெருங்கிப் பழகுதல்; to move closely or intimately.

[விழை → விழை]

விழைச்சு vi|aiccu, பெ. (n.) 1. புணர்ச்சி; sexual union, intercourse. 2. இளமை; tenderness, youth.

[விழை → விழைச்சு (வே.க.120)]

விழைந்தோன் vi|aindōṅ, பெ. (n.) 1. நண்பன்; friend. 2. கணவன்; husband..

[விழை → விழைந்தான் → விழைந்தோன்] (வே.க.120)

விழையார் vi|aiyār, பெ. (n.) பகைவர்; enemies.

[விழை → விழை + ஆர்]

விள்¹(ளு)-தல் vi|-, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மலர்தல்; to open out, expand, to unfold, as a blossom. 2. உடைதல்; to crack. 3. வெடித்தல்; to split, burst. 4. மாறுபடுதல்; to be at variance, to be opposed. 5. தெளிவாதல்; to become clear.

Ma. viḷluka; Tu. bulluni; pa. velng; Kui. vlēnda; Kur. belbelrnā.

[புள் → விள் → விள்ளு-] (வே.க.142)

விள்²(ளு)தல் viḷ-, 13 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பிளத்தல்; to break open, to split. 2. பகைத்தல்; to hate. 3. நீங்குதல்; to be separated from, to leave. 4. சொல்லுதல்; to say, tell, state. 5. வெளிப்படுத்துதல்; to reveal, make known. 6. வாய் முதலியன திறத்தல்; to open, as the mouth. 7. பிதிர் முதலியன விடுத்தல்; to solve, as a riddle or conundrum. 8. கலத்தல், விரும்புதல்; to mingle, to desire.

[பிள் → விள் → விள்ளு-] (வே.க.142)

விளக்கம் viḷakkam, பெ. (n.) 1. தெளிவான பொருள்; elucidation, explanation. 2. தெளிவு; clearness, perspicuity. 3. ஒளி; light. 4. நிலவின்கலை; phase of the moon. 5. விளக்கு; lamp. 6. கணையாழி; ring. 7. புகழ்; praise. 8. ஆய்கை; investigation. 9. சான்று ஆய்கை நடக்கும் முறைமன்றம்; court of the first instance, where evidence is taken. 10. மிகை; plenty.

க. பெளகு (belahu)

[விளக்கு → விளக்கம்] (வே.க.136)

விளக்கு¹-தல் viḷakku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. தெளிவாக்குதல்; to make clear, to explain, elucidate. 2. அறிவிப்புப்படுத்துதல்; to make illustrious. 3. துலக்குதல்; to clear, brighten, polish. 4. தூய்மையாக்குதல்; to purify. 5. பரிமாறுதல்; to distribute, serve. 6. துடைப்பத்தாற் பெருக்குதல்; to sweep, clear up. 7. பொடியிட்டுப் பற்றவைத்தல்; to solder.

[விள் → விள → விளங்கு → விளக்கு-] (வே.க.135)

விளக்கு²-தல் viḷakku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) பெரிதாக்குதல்; to enlarge.

[விளங்கு → விளக்கு-]

விளக்கு³ viḷakku, பெ. (n.) 1. ஒளிதருங் கருவி; lamp, light. 2. ஒளிப்பிழம்பு; lustre, band of rays. 3. ஒளிப்பெறச் செய்கை; brightening. 4. விளக்கு நாண்மீன் (சுவாதி நட்சத்திரம்); the 15th star.

[விளங்கு → விளக்கு-]

விளங்கு¹-தல் viḷaṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஒளிர்தல்; to shine. 2. வெளிப் படையாதல்; to become renowned, illustrious. 3. பளபளத்தல்; to be polished. 4. தெளிவாதல்; to be clear or plain. 5. வெற்றி வளர்ச்சியாதல்; to be prosperous, successful. 6. மிகுதல்; to excel, become great.

க. பெளகு; ம. விளங்குக; தெ. வெளுங்கு, ஒண்மைக் கருத்து.

[விள் → விள → விளங்கு-, (செல்வி வைகாசி பக். 496)]

விளங்கு²-தல் viḷaṅgu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அறிதல்; to know.

ம. விளங்கு(க); தெ. வெளுங்கு; க. பெளகு (belagu)

விளம்பரம் viḷambaram, பெ. (n.) அறிக்கை; advertisement, proclamation, notice, publication, publicity.

ம. விளம்பரம்.

[விளம்பு → விளம்பரம் (வே.க.143)]

விளம்பி viḷambi, பெ. (n.) கள்; toddy, as causing unguarded utterance.

[விளம்பு → விளம்பி (வே.க.143)]

விளம்பு¹-தல் viḷambu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. சொல்லுதல்; to speak, tell, say. 2. வெளிப்படக் கூறுதல்; to proclaim openly, make public, reveal. 3. பரப்புதல்; to spread abroad. 4. பழகுதற்காகப் பிள்ளைகள் எழுத்தின் மேலெழுதுதல்; to trace letters over the model of a copy. 5. பரிமாறுதல்; to serve food. 6. ஆய்தல்; to inquire into.

ம. விளம்புக; To. pily; Tu. bulpuni; Te. viḷambaramu.

[விள் → விளம்பு → விளம்பு-, (வே.க.143)]

விளம்பு² viḷambu, பெ. (n.) சொல்; word, speech.

[விள் → விளம்பு]

விளர்¹ viḷar, பெ. (n.) 1. வெண்மை; whiteness. 2. கொழுப்பு; fat. 3. கொழுமை; fertility. 4. இளமை; tenderness. 5. முற்றாதது; that which is immature or imperfect. 6. நேர்மை; straightness. 7. பெருஞ்சினம்; great anger, wrath, fury. 8. வெறுப்பு; hatred.

க. பெளர்; ம. விளர்.

[விளம் → விளர். (சினக்கருத்து. வே.க.134)]

விளர்²-தல் viḷar-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) கூப்பிடுதல்; to call.

[விள் → விளர்-]

விளரி¹ viḷari, பெ. (n.) 1. இளமை; tenderness, youth. 2. மிக்க வேட்கை; great or longing desire. 3. மிகுதி; abundance, surplus.

[விள் → விளரி (மு.தா.68)]

விளரி² viḷari, பெ. (n.) 1. ஏழிசையு ளொன்று; the sixth note of the gamut, one of seven iśai, q.v. 2. நெய்தற்குரிய இரங்கற்பண்; a melody-type of the neydaḷ class, suited for

mourning. 3. யாழ்; yāḷ.

விளா¹ viḷā, பெ. (n.) மரவகை; wood-apple.

மறுவ. கடிப்பகை, கபித்தம், விளவு, வெள்ளில்.

தெ. வெலக; ம. விலவ; க. வேலட.

[விள → விளா]

விளா² viḷā, பெ. (n.) உழவில் வருஞ் சுற்று; a turn or round in ploughing.

விளி¹-தல் viḷi-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இறத்தல்; to die. 2. அழிதல்; to perish, to be ruined, to become extinct. 3. குறைதல்; to diminish. 4. கழிதல்; to pass away. 5. ஓய்தல்; to cease, to be interrupted. 6. சினம் கொள்ளுதல்; to be angry. 7. நாணமடைதல்; to be overcome with shame, ashamed. 8. இழிவடைதல்; to be dishonoured or disgraced. 9. வருத்தப்படுதல்; to suffer, regret. 10. மறிதல்; to turn about.

விளி²-தல் viḷi-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) சொல்லுதல்; to say, speak, tell.

[விள் → விளி → விளி-,]

விளி³-த்தல் viḷi-, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அழைத்தல்; to call, summon. 2. சொல்லுதல்; to say, speak, tell. 3. பாடுதல்; to sing. 4. அழித்தல்; to destroy, ruin, collapse. 5. கொல்லுதல்; to kill. 6. சினத்தல்; to anger. 7. மறைந்தவனை வெளிப்படுத்துவதுபோல் கூப்பிடுதல்; to call.

[விள் → விளி → விளி-,]

L. pello; E. appeal, repeal etc. (ஓ.மொ.216)

விளி⁴ viḷi, பெ. (n.) 1. ஓசை; sound. 2. இசைப்பாட்டு; song. 3. சொல்; word, speech. 4. கொக்கரிப்பு; shout of excitement, frenzy or joy. 5. அழைப்பு; call. 6. எட்டாம் வேற்றுமை; (gram.) vocative case.

[விளி², → விளி.]

விளி⁵ viḷi, பெ. (n.) ஐந்தாம் சுரம்; (mus.) the fifth note of the gamut.

[இளி³ → விளி]

விளிம்பு viḷimbu, பெ. (n.) 1. ஓரம்; border, edge, rim. 2. கரை; brink, margin. 3. கண்ணிமை; eyelid. 4. எயிறு; gums.

ஓ.நோ. வடிம்பு.

Ma. viḷumbu.

[விளி¹ → விளிம்பு]

விளை-தல் viḷai-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தவசம் முதலியன விளைதல்; to be produced. 2. பயன்றருதல்; to be productive. 3. உண்டாதல்; to result. 4. முதிர்ந்தல்; to mature, ripen, as grain. 5. நிகழ்வித்தல்; to occur, happen.

க. பெள், ம. விளயுக; Ko. veḷu; To. peḷ; Ka. beḷe; Kod. boḷe; Tu. bulē; Te. velayu, belayu.

[விள் → விளை → விளை-,]

விளைவு viḷaiḅu, பெ.(n.) 1. விளைகை; growth, ripening. 2. முதிர்ச்சி; maturity, ripening. 3. முதுமை; old age. 4. விளைபொருள்; produce, crop, yield. 5. பழம்; fruit. 6. பயன்; result, consequence. 7. கைகூடுகை; success, grain. 8. ஆக்கம்; increase. 9. நிகழ்ச்சி; event, happening. 10. விளையுமிடம்; place where anything is produced. 11. வயல்; field. 12. மேகம்; cloud. 13. நாடகச்சந்தி ஐந்தனுளொன்று; denouement or solution in a play, one of five nāḍaga-c-ṣandi, q.v.

க. பெளவிகெ; ம. விள.

[விளை → விளைவு]

விற்கிடை virkiḍai, பெ. (n.) நான்கு முழங்கொண்ட அளவு; bow's length = 4 cubits.

[வில் + கிடை]

விறற்றல் virral, பெ. (n.) விலைசெய்கை; selling, sale.

[வில் → விறற்றல்]

விறகு viragu, பெ. (n.) 1. எரிக்குங்கட்டை; fire wood, fuel. 2. வேள்வித் தீக்குரிய சுள்ளிகள்; sacrificial fuel.

Ma. viruku; Ko. verg; To. berkh; Tu. bejakire; Konda. vergu; Kui. veju, vejgu, (pl. veska); Kuwi. vegū (pl. veska).

விறப்பு virappu, பெ. (n.) 1. செறிவு; crowdedness, density, intensity. 2. பெருக்கம்; increase. 3. வலிமை; strength. 4. வெற்றி; victory. 5. போர்; battle. 6. அச்சம்; fear.

[விறு → விற → விறப்பு] (மு.தா.89)

விறல் viral, பெ. (n.) 1. வெற்றி; victory. 2. வீரம்; bravery. 3. வலி; strength. 4. பெருமை; greatness; nobility. 5. சிறப்பு; distinctive excellence; honour. 6. உள்ளக் குறிப்புப் பற்றி உடம்பிற்றோன்றும் வேறுபாடு; physical expression of emotion.

[விற → விறல்]

விறலி virali, பெ. (n.) 1. உள்ளக் குறிப்புப் புறத்து வெளிப்பட ஆடுபவள்; female dancer who exhibits the various emotions and sentiments in her dance. 2. பாண்குலப் பெண்; woman of the pāṇ caste. 3. பதினாறு வயதுப் பெண்; girl who is 16 year old.

[விறல் → விறலி]

விறை¹-த்தல் virai-, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மரத்துப்போதல்;

to grow stiff, as from cold, to become numb. 2. குளிர் முதலியவற்றால் நடுங்குதல்; to shiver, as from cold. 3. வியத்தல்; to become bewildered. 4. செருக்குக் காட்டுதல்; to assume airs.

க. பெரெ; ம. விரக்க; Ko. verk; Tu. beragu; Te. verāgu; Kui. brā.

[விறு → விறை → விறைத்தல் (மு.தா.244)]

விறை²-த்தல் virai-, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பெருமை கொள்ளல்; sense of pride. 2. சினத்தல்; get angry.

[விறு → விறை → விறைத்தல் (சு.வி.28)]

விறைப்பு virai-ppu-, பெ. (n.) 1. விறைத்துப் போகை; numbness, stiffness, as from cold. 2. நடுக்கம்; shivering. 3. மலைப்பு; bewilderment. 4. செருக்குக் காட்டுகை; assuming airs; self-abandon.

Ma. virakka; Ko. veru; To. peR; Ka. biRasa, biRasu, biRisū, biRusu, biRu; Tu. bir-gAL, biRsu; Te. biRusu, birusu.

[விறை → விறைப்பு]

வினயம்¹ vinayam, பெ. (n.) 1. சூழ்ச்சி; device, means, stratagem. 2. கொடுஞ்செயல்; wicked deed.

[வினை → வினயம்]

வினயம்² vinayam, பெ. (n.) 1. நன்னயம்; good breeding, propriety of conduct. 2. வணக்கவொடுக்கம்; பேச்சு, விடை முதலியவற்றில் வெளிப்படுத்தும் பணிவும் அடக்கமும் நிறைந்த தன்மை; modesty, politeness. 3. அடக்கம்; self-control, discipline. 4. தேவரைப் புகழ்ந்து கூறும் பாட்டுவகை; a kind of song in praise of the gods.

வினவு-தல் vinavu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. உசாவுதல்; to question, enquire. 2. ஆய்வு செய்தல்; to investigate, to examine or review judicially. 3. செவியேற்றல்; to give ear to, listen to, pay attention to. 4. கேள்விப்படுதல்; to hear, receive news of. 5. நினைதல்; to bear in mind to think over.

[வினா → வினவு-]

வினா viṅā, பெ. (n.) 1. கேள்வி; question. 2. அறியான் வினா, ஐயவினா, அறிவொப்புக் காண்டல் வினா, அவனறிவுதான் காண்டல்வினா, மெய்யவற்குக் காட்டல் வினா என ஐவகையாகவும், அறியான் வினா, ஐயவினா, அறிபொருள் வினா என மூவகையாகவும், அறிவினா, அறியான் வினா, ஐயவினா, கொளல் வினா, கொடைவினா, ஏவல் வினா என அறுவகையாகவும், இலக்கண நூல்களிற் கூறப்படும் கேள்விகள்; question, of five kinds, viz., ariyāṅ-viṅā, aiya-viṅā, ariyoppu-k-kāṅḍal-viṅā, avāṅḍal-viṅā, meyy-avaṅḍal-viṅā, according to Tolkāppiyam 11ambūraṅam: of three kinds viz., ariyāṅ-viṅā, aiya-viṅā, ariporuḷ-viṅā, according to Tolkāppiyam śēnāvaraiyam of six kinds. viz., ari-viṅā,

ariyāṅ-viṅā, aiya-viṅā, koḷal-viṅā, koḷai-viṅā, ēval-viṅā, according to Naṅṅūl. 3. சொல்; word. 4. நுண்ணறிவு; sagacity, prudence, discretion, sharpness, discernment, shrewdness. 5. கவனம்; attention. 6. நினைவு; memory, remembrance. 7. தமிழ்க் கணக்கில் ஒரு தொகையின் பகுதிகளான தனி எண்ணுக்கும்பின்ன எண்களுக்குமுரியபெயர்; a technical term for a part, integral or fractional, of a number.

வினாங்கு viṅāṅgu, பெ. (n.) நிணம்; fat.

[விளர் → வினாங்கு] (சு.வி.29)

வினை viṅai, பெ. (n.) 1. தொழில்; act, action, deed, work. 2. நல்வினை, தீவினை என இருவகைப் பட்ட முன்வினை; karma, as the accumulated result of deeds done in previous-births, of two kinds, viz. nal-viṅai, tī-viṅai. 3. நான்கு வினைகள்; the four results of karma, viz., vēṅaiyam, ayusyā, nāmam, kōṭṭiram. 4. வினைச்சொல்; verb. 5. செய்தற் குரியது; thing to be done or performed. 6. நீக்கவினை செயல் (பரிகாரச் செயல்); remedial measure. 7. மேற்கொண்ட செயல்; work on hand; work undertaken. 8. தீச் செயல்; evil deed. 9. முயற்சி; effort. 10. போர்; war. 11. ஏய்ப்பு; deceitfulness, guile. 12. சூழ்ச்சி; art, cunning, deceit. 13. கருத்து; thought, design. 14. தொந்தரவு; trouble. 15. சீழ்; pus. 16. இரண்டைக் குறிக்கும் குழுஉக்குறி; a cant term signifying two.

Ma. vina; Tu. bēpini.

வினையம் viṅaiyam, பெ. (n.) 1. செய் தொழில்; action, deed. 2. முன்வினை; past karma or destiny. 3. வழிவகை; device, means. 4. வஞ்சகம்; cunning, deceit, sly. 5. வஞ்சக வேலைப்பாடு; deceptive workmanship. 6. நிகழ்ச்சி; happening, event.

[வினை → வினையம்]

வினைவர் viṅaiyar, பெ. (n.) 1. தொழிலினர்; workers, doers, agents. 2. சந்துசெய்விப்பவர்; mediators. 3. அமைச்சர்; minister.

[வினை → வினைவர். ஒ.நோ. அறிவர்]

வினைவலர் viṅai-valar, பெ. (n.) 1. பிறரேவிய வினைகளைச் செய்வோர்; those who do an act under orders, as of a king. 2. தொழில் செய்வதில் வல்லமையுள்ளோர்; skilled workmen; expert, a dept.

[வினை + வலர்?]

வீ

வீ¹-தல் vī-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அழிதல்; to perish, to cease, to disappear. 2. சாதல்; to die. 3. நீங்குதல்; to leave. 4. மாறுதல்; to change, to vary, to deviate as from one's course.

Ka. bi; Te. viṅgu.

[விள் → (விய்) → வீ-]

வீ² vī, பெ. (n.) 1. அழிவு; ruin, destruction. 2. இறப்பு; death. 3. நீக்கம்; separation, removal. 4. மடிவு; drooping, languishing. 5. மலர்; flower. 6. மகரந்தம்; pollen.

க. bi; தெ. viṅgu.

[வீத்தல் → வீ]

வீ³ vī, பெ. (n.) பறவை; bird.

வீக்கம் vīkkam, பெ. (n.) 1. உடலுறுப்பு வீங்குகை; enlargement, swelling, inflammation. 2. புண் முதலிய வற்றின் புடைப்பு; contusion, cellulitis. 3. நீர்ச்சுரப்பால் உடல் வீங்கும் நோய்; dropsy, oedema. 4. தோள் முதலியன பூரிக்கை; puffing of the limes. 5. மிகுதி; abundance. 6. கூட்டம்; crowd. 7. பெருமை; greatness; nobility. 8. செருக்கு; pride. 9. விருப்பம்; longing, hankering.

[வீங்கு → வீக்கம்]

வீங்கு-தல் viṅgu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பருத்தல்; to increase in size, to bulge. 2. பூரித்தல்; to swell. 3. வீக்கமுறுதல்; to become morbidly inflamed and swollen. 4. வளர்தல்; to grow. 5. மிகுதல்; to be copious or excessive; to increase. 6. நெருங்குதல்; to be close, crowded. 7. இறுகுதல்; to become tight and pressing. 8. விறைப்பாய் நிற்பல்; to be taut and not slack; to be stiff. 9. மேனோக்கிச் செல்லுதல்; to go up, to ascend. 10. மெலிதல்; to become emaciated. 11. ஏக்கங் கொள்ளுதல்; to have morbid desires. 12. உறங்குதல்; to sleep.

க. பீசு; ம. வீங்குக; தெ. வீசு.

வீச்சம் vīccam, பெ. (n.) நாற்றம்; smell, effluvia.

[வீசு → வீச்சு → வீச்சம்] (மு.தா.65)

வீச்சு vīccu, பெ. (n.) 1. எறிகை; throw, cast, as of a net. 2. சிறகடிக்கை; beat, flat, as of wings. 3. அடி; blow, strike. 4. ஆட்டுகை; swinging, oscillation. 5. நீளம்; length. 6. விரைவு; quickness, rapidity. 7. ஓட்டம்; sweep, glance. 8. நோய் வகை; a disease. 9. வலிமை; strength. 10. தற்பெருமை; self-boasting, arrogant talk. 11. ஆந்தை முதலியவற்றின் ஓசை; dry, screech as of an owl. 12. மெய்யெழுத்துகள் உயிரெழுத்தோடு சேர்ந்து வரும்போது கொள்ளும் ஒருவகைக் குறியீடு; a vowel-sign of vowel-consonants. 13. வளைவு; curve.

க. பீசு.

[வீசு → வீச்சு]

வீசம் vīśam, பெ. (n.) மாகாணி; the fraction, 1/16.

தெ. வீசமு; க. வீசு; து. வீசு, வீசு; ம. வீசம்.

வீசு¹-தல் vīśu, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. எறிதல்; to throw, fling, as a weapon, to cast, as a net. 2. சிறகடித்தல்; to flap, as wings. 3. ஆட்டுதல்; to swing, as the arm. 4. இரட்டுதல்; to fan. 5. சுழற்றுதல்; to wave, flourish, as a sword. 6. அடித்தல்; to strike, beat, flog. 7. விரித்து நீட்டுதல்; to open out, spread, to lengthen, stretch. 8. மிகுத்திடுதல்; to accumulate. 9. வரையாது கொடுத்தல்; to give liberally. 10. சிந்துதல்; to spill. 11. சிதறுதல்; to strew, scatter, sow, as seeds. 12. களைதல்; to lay aside, throw off. 13. செய்யாது ஒழிதல்; to abandon, to leave off, to drop.

தெ. வீசு; க. பீசு; ம. வீசுக; Ko. vic; To. pis; Kod. bi-j (bi-di); து. bijuni; Go. mihitānā; Kui. vinja; Kur. bikhrnā; malt. bengre.

[வீசு → வீசு-] (மு.தா.பக்.68)

வீசு²-தல் vīśu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. காற்று முதலியன அடித்தல்; to blow, as the wind. 2. பரவுதல்; to spread, to be diffused or emitted, as fragrance, rays, etc. 3. தீநாற்றம் அடித்தல்; to be emitted, as a bad foul smell.

வீசுதல் = மணம் வீசுதல், மணத்தல்.

வீச்சம் = மணம், நாற்றம்.

வீடறு-த்தல் vīḍaru-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) வழக்கு முதலியன தீர்த்தல்; to settle, as a case or dispute.

[வீடு + அறு-]

வீடு¹-தல் vīḍu-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கெடுதல்; to perish, to be destroyed. 2. சாதல்; to die. 3. ஒழிதல்; to cease, end.

[வீழ் → வீடு-]

வீடு²-தல் vīḍu, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) விடுதல்; to let off, leave off.

[விடு → வீடு-]

வீடு³ vīḍu, பெ.(n.) 1. விடுகை; leaving. 2. விடுதலை; emancipation, freedom, liberation, release; to set free. 3. வீனைநீக்கம்; freedom from the bondage of karma. 4. முடிவு; completion; settlement, end. 5. அழிவு; dissolution of the universe. 6. படைப்பு; creation. 7. வீடுபேறு; heaven, as the final release or liberation, immortality. 8. வானுலகு; *Suvarṅgam*, *Indra's* heaven. 9. மனை; house, habitation, abode. 10. ஓரை; zodiacal sign. 11. சதுரங்கத்தில் காய்களிருத்தற்கு உரிய இடம்; squares, as of a chess board. 12. கட்டாட்டத்திற் பழமெடுத்தற்குரிய இடம்; winning place or goal in a board of an indoor game. 13. ஒன்றைக் குறிக்குங் குழுஉக்குறி; a cant term signifying one.

Ka. biḍ-āgu; Te. vīti.

வீடுவாசல் vīḍu-vāśal, பெ. (n.) வீடும் அதைச் சார்ந்த பொருளும்; house and its appurtenances.

[வீடு + வாசல்]

வீண் vīṇ, பெ. (n.) 1. பயனின்மை; uselessness, unprofitableness. 2. பயனற்றது; that which is unprofitable. 3. தேவையற்றது; unneccessariness.

ம. வீண்.

[விள் → வீள் → வீண்] (வே.க.155)

வீண்வம்பு vīṇ-vambu, பெ. (n.) 1. முறை கேடான பேச்சு அல்லது செயல்; mischievous talk or deed. 2. பயனற்ற வம்பளப்பு; idle gossip. 3. தேவையில்லாத தலையீடு; வலுச்சண்டை; unnecessary interference.

[வீண் + வம்பு]

வீணன் vīṇaṇ, பெ. (n.) 1. பயனற்றவன்; useless fellow. 2. சோம்பேறி; idle or lazy fellow. 3. ஒழுக்கக் கேடனாவன்; one given to wicked ways.

மறுவ. மக்கட் பதடி.

[வீண் → வீணன்] (வே.க.பக்.156)

வீணை vīṇai, பெ. (n.) யாழ் வகை; a kind of indian lute.

[விண் → வீண் → வீணை]

வீத்து¹-தல் vittu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) அடித்தல்; to flog.

வீத்து²-தல் vittu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஊற்றுதல்; to pour.

மறுவ. வீழ்த்து.

வீத்து³ vittu, பெ. (n.) 1. அடிக்கை; flogging. 2. நீளம்; length.

[வீச்சு → வீத்து]

வீதம்¹ vīdam, பெ. (n.) 1. அளவுமுறை; rate, ratio. 2. பங்கு; share, portion.

[விழு → விசு → விசுதம் → வீதம்]

வீதம்² vīdam, பெ. (n.) 1. விடுகை; abandonment, abolition. 2. விடப்பட்டது; that which is forsaken or relinquished. 3. அமைதி; peace.

[விடு → வீடு → வீடம் → வீதம்]

வீதல் vīdal, பெ. (n.) 1. சாவு; death. 2. வறுமை; poverty.

[வீ → வீதல்] (வ.மொ.வ.265).

வீதி¹ vīdi, பெ. (n.) 1. தெரு; street. 2. கதிரவன் முதலிய கோள்கள் செல்லும் வழி; the sun's path, orbit of celestial bodies. 3. வழி; direction, way. 4. முறை; means. 5. ஒழுங்கு; row, order. 6. நாடக வகைப் பத்தனூள் காமவிச்சை மிகுந்த பரத்தையிடத்துக் கொண்ட காதலைக் குறித்து ஒருவர் அல்லது இருவர் நடப்பதான ஓரங்க நாடகவகை; a species of

drama in one act and with one or two actors, the theme being love for a lascivious prostitute, one of ten rūbagam, q.v. 7. அகலம்; width, breadth. 8. நேரோட்டம்; running straight, as of a horse. 9. வையாளி வெளி; place for breaking horses. 10. ஒளி; light. 11. மேடை; platform.

[வியம் → (வியதி) → வீதி]

வீதி² vīdi, பெ. (n.) குதிரை; horse.

வீதியிலேவிடு-தல் vīdiyilē-vidu-, 20 செ. குன்றாவி. (v.t.) குழந்தை முதலியவற்றை பற்றுக்கோடின்றி விட்டு விடுதல்; to leave adrift, to leave uncared for, as children.

[வீதி → வீதியிலே + விடு-]

வீம்பு vīmbu, பெ. (n.) 1. தற்புகழ்ச்சி; boast, swagger, bombast, vaunt. 2. செருக்கு; pride. 3. விடாப்பிடி; obstinacy.

ம. வீம்பு.

[வீண் → வீண்பு → வீம்பு] (செல்வி, 77, ஆடி.595)

வீரசின்னம் vīra-ṣiṇṇam, பெ. (n.) வீரர் விருதுகளில் ஒன்றான ஊதுகொம்பு; a kind of bugle forming part of the paraphernalia of a hero.

[வீரம் + சின்னம்]

வீரம்¹ vīram, பெ. (n.) 1. பேராண்மை; heroism, bravery. 2. ஒன்பது வகை மெய்ப்பாடுகளுள் ஆண்மையை விளக்குஞ் சுவை; the sentiment of heroism, one of navaraśam, q.v. 3. வலிமை; strength, might. 4. மேன்மை; excellence, esteem. 5. வரிக்கூத்துவகை; a kind of masquerade dance. 6. சிவத் தோன்றியம் இருபத் தெட்டனுளொன்று; an ancient śaiva scripture in sanskrit, one of 28 śivagamam q.v. 7. மிளகு; pepper. 8. கஞ்சி; gruel. 9. அத்திவகை; a kind of fig. 10. முதுகு; back. 11. மலை; mountain.

வீரம்² vīram, பெ. (n.) இஞ்சி; ginger.

வீரம்³ vīram, பெ. (n.) 1. விலாமிச்ச வேர்; 2. கஞ்சி; rice gruel. 3. மலையில் இயற்கையாய் விளையும் பொருள்; a natural kind of medicine found in the mountains. 4. பரங்கி நஞ்சு; a mercurial compound. 5. தங்கம்; refined gold. 6. நஞ்சுக்கொடி; placental cord. 7. வேங்கை; Indian kino tree.

வீராசனம் vīrāṣaṇam, பெ. (n.) 1. ஓக இருக்கை ஒன்பதனுள் இடது தொடையில் வலது தாளையும் வலது தொடையில் இடது தாளையும் வைத்து உட்காரும் இருக்கை வேறுபாடு; hero-posture, a yōgic posture which consists in placing the right foot on the left thigh and the left foot on the right thigh, one of nine āśaṇam, q.v. 2. போர்க்களம்; battle-field.

[வீரம் + Skt. āśaṇā > த. ஆசனம்]

வீராணம் vīrāṇam, பெ. (n.) 1. ஒருவகைப் பெரியபறை;

a large, double drum. 2. கடலூர் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள ஏரி; a lake in *kadaloor* district.

தெ. வீராணமு; க. வீராண்ய.

வீரி *vīri*, பெ. (n.) 1. வீரமுள்ளவள்; heroic woman. 2. காளி; *kāli*. 3. கொற்றவை (துர்க்கை); *Durgā*. 4. சிற்றூர் பெண் தெய்வம்; a village goddess. 5. அரிவாண்முனைப் பூண்டு; sickle-leaf.

[வீரம் → வீரி]

வீரிடு-தல் *vīriḍu-*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) திடீரெனக் கத்துதல்; to cry out suddenly, to scream, make a sharp, shrill sound.

[வீறிடு → வீரிடு-]

வீழ்வு *vīḷvu*, பெ. (n.) 1. விழுதல்; falling; descending. 2. பாய்ச்சல்; swoop. 3. விருப்பம்; desire.

ம. விழு.

[வீழ் → வீழ்வு]

வீளை *vīḷai*, பெ. (n.) 1. சீழ்க்கை; whistling. 2. சிள்ளென்ற ஒசை; shrill sound. 3. ஒலி; noise.

தெ. ஈல; Ko. *vīḷu*.

வீற்று *vīṟru*, பெ. (n.) 1. வேறுபடுகை; being different; diversity. 2. துண்டு; piece. 3. கூறு; division, class. 4. தனிமை; solitariness. 5. வளைவு; curve. 6. பக்கம்; side.

[வீறு → வீற்று] (செல்வி 'ஆனி' 77, பக். 545)

வீற்றுவளம் *vīṟru-valam*, பெ. (n.) பிறநாட்டுக்கில்லாத செல்வம்; natural wealth peculiar to a country.

[வீற்று + வளம்]

வீறு¹-தல் *vīṟu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மேம்படுதல்; to be distinguished, to be eminent. 2. மிகுதல்; to increase. 3. கீறுதல்; to scratch, as with the point of an instrument; to tear.

M. *viṟu*; K. *berē*; Tu. *bīruni*; Te. *viṟugā-baḍu*.

வீறு²-தல் *vīṟu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வெட்டுதல்; to split, cut. 2. அடித்தல்; to beat, flog.

வீறு³ *vīṟu*, பெ. (n.) 1. தனிப்பட்ட சிறப்பு; distinctive excellence. 2. வெற்றி; victory. 3. வேறொன்றிற்கில்லா அழகு; unique beauty. 4. பொலிவு; splendour. 5. பெருமை; greatness. 6. மிகுதி; abundance, plenty. 7. நல்வினை; good fortune, merit. 8. மருந்து முதலியவற்றின் வினை வினை வேகம்; strength, as of medicines or poisons; power. 9. தன்முனைப்பு; arrogance. 10. வெறுப்பு; dislike, disgust. 11. ஒளி; light, brightness. 12. வேறு; separateness. 13. தனிமை; solitariness. 14. அடி; blow, strike.

வெ

வெஃகல் *vekkal*, பெ. (n.) 1. மிக விருப்பம்; excessive desire.

2. பேராசை; avarice.

[வெள் → வெள்கு → வெஃகு → வெஃகல். (வே.க.பக்.120) (சது.)]

வெஃகாமை *vekkāmai*, பெ. (n.) 1. அவாவின்மை; absence of desire. 2. பிறர் பொருளை அடையக் கருதாமை; absence of cupidity. 3. வெறுப்பு; dislike.

[வெஃகு + ஆ + மை. 'ஆ' எ.ம.இ.நி. "வெள் → வெள்கு → வெஃகு + ஆ + மை. வெஃகாமை = அவாவின்மை.] (வே.க.பக்.120).

வெஃகு-தல் *vekkū-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. மிக விரும்புதல்; to desire. 2. பிறர் பொருளை இச்சித்தல்; to covet.

[வெள் → வெள்கு → வெஃகு → வெஃகுதல். வெஃகுதல் = விரும்புதல். (வே.க.பக்.120)]

வெக்கடுப்பு *vekkaduppu*, பெ. (n.) 1. கடு கடுப்பு; sternness of countenance. 2. கண்ணோய் வகை; sore-eyes without inflammation.

[வெம்-மை + கடுப்பு → வெக்கடுப்பு]

வெக்களி-த்தல் *vekkali-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வானந் தெளிவாதல்; to clear up, as the weather; to be bright with sunshine. 2. மனத்துயர்படுதல்; to be grieved at treat.

[வெக்காளி → வெக்களி → வெக்களித்தல். (வே.க.பக்.133)]

வெக்காளம் *vekkālam*, பெ. (n.) 1. மழையின்றி ஏற்படும் வெப்பத் தாக்கம்; fair weather without rain. 2. புழுக்கம்; sultriness. 3. துயரம்; grief.

[வே → வேக்காளம் → வெக்காளம். (வே.க.பக்.133)]

வெக்கை *vekkai*, பெ. (n.) 1. சூடு; heat. 2. புழுக்கம்; sultriness. 3. சூடான பகுதியிலிருந்து வீசும் அனல்; radiated heat, as from a hot place. 4. வைகுரி நோய்; por-small-box. 5. மாட்டு நோய் வகை; cattle plague. 6. கடா விடுங்களம்; threshing-floor.

[வெள் → வெள்கை → வெட்கை → வெக்கை. (வே.க.பக்.131)]

வெகு¹ *vegu*, பெ.எ. (adj.) 1. பல; many. 2. அதிகமான; much.

[மிகு → வெகு]

வெகு²-த்தல் *vegu-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) மிகுத்தல்; to be excessive, abundant.

[மிகு → வெகு → வெகு-த்தல்]

வெகுட்டல் *vekuṭṭal*, பெ. (n.) அச்சுறுத்தல்; to threaten.

[வெரு → வெகு → வெகுட்டல்]

வெகுமதி *vegumati*, பெ. (n.) நன்கொடை; reward, present.

[வெகு + மதி]

வெகுமானம் *vegumāṅam*, பெ. (n.) 1. நன்கொடை; present. 2. பெருமதிப்பு; great respect. 3. பாசாங்கு; pretension. 4. பண்புநயம்; civility.

[வெகு + மானம்]

வெகுமானி-த்தல் *vegu-māṅi*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பெருமை பாராட்டுதல்; to pretend to greatness.

[வெகுமானம் → வெகுமானி-]

வெகுவாக *veguvāga*, வி.எ. (adv.) மிகவும்; very much.

[மிகு → வெகு → வெகுவாக]

வெகுள்(ளு)-தல் *veku(lu)-*, 10 செ.குன்றாவி. (v.t.) & செ.கு.வி.(v.i.) 1. சினத்தல்; to be angry. 2. பகைத்தல்; to hate, dislike.

[வே → வேகு → வெகுள் → வெகுள்தல்.
(வே.க.பக். 135)]

வெகுளாமை *vekulāmai*, பெ. (n.) சினங் கொள்ளாமை; absence of anger.

[வெகுள் + ஆ + மை "ஆ" எ.ம.இ.நி.]

வெகுளி *veguli*, பெ. (n.) 1. முக்குற்றங்களுள் ஒன்றான சினம்; anger, one of *mu-k-kurram*. 2. வெறுப்பு; dislike. 3. கபடமற்றவ-ன்-ள்; simple-minded person.

[வேகு → வெகுள் + இ → வெகுளி.
(வே.க.பக்.135)]

வெங்கம் *veṅgam*, பெ. (n.) மிக்கவறுமை; extreme poverty.

[வெள் → வெண்கு → வெங்கு → வெங்கம்.
(வே.க.பக். 155)]

வெங்காயம் *veṅgāyam*, பெ. (n.) ஈருள்ளி; onion-allium cepa.

[வெண் (மை) + காயம்]

வெஞ்சனம் *veṅ-caṅam*, பெ. (n.) 1. சமைத்த கறியுணவு; vegetable relish. 2. கறிக்குதவும் பண்டம்; condiment. 3. குழம்பு; sauce. 4. மெய்யெழுத்து; consonant.

[வெந்த + ஆணம் → வெஞ்சனம் → வெஞ்சனம்]

வெட்கம் *veṭkam*, பெ. (n.) 1. அவமானம்; shame. 2. கூச்சம்; coyness, bashfulness.

[வெட்கு → வெட்கம்]

வெட்சி *veṭci*, பெ. (n.) 1. செடிவகை; a kind of plant. 2. போர்த் தொடக்கமாக வெட்சிப் பூ அணிந்து பகைவர் நிரையைக் கவர்தலைக் கூறும் புறத்துறை; theme describing a king's follower wearing *veṭci* flowers and capturing

the cows of the enemy.

வெட்டனவு *veṭṭanavu*, பெ. (n.) 1. கடுமை; cruelty. 2. கெட்டியாயிருக்கை; hardness. 3. வெடுக்குத்தனம்; being cut and dry. 4. மனவுறுதி; force.

[வெட்டெனல் → வெட்டனவு]

வெட்டி²-த்தல் *veṭṭi-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) கடுகடுப்பாதல்; to be harsh.

[வெட்டு → வெட்டி-]

வெட்டி¹ *veṭṭi*, பெ. (n.) பயனின்மை; uselessness.

[வெற்று → வெட்டு → வெட்டி]

வெட்டியான் *veṭṭiyāṅ*, பெ. (n.) 1. ஒரு வகைச் சிற்றூர் ஊழியக்காரன்; a village menial servant. 2. பிணஞ் சுடுவோன்; one who cremates corpse. 3. பயிர்களை வெட்டியழிக்கும் பூச்சிவகை; an insect that cuts off the leaves of crops.

[வெட்டு → வெட்டியான்]

வெட்டு¹-தல் *veṭṭu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வாள் முதலியவற்றால் பிளவுபட எறிதல்; to cut, as with a sword or axe. 2. எழுத்து முதலியன பொறித்தல்; to engrave. 3. தோண்டுதல்; to dig, as a well. 4. தவச அளவில் தலை வழித்தல்; to strike of, as the top of a measure, in measuring grain. 5. தலைமுடியைக் கத்தரித்தல்; to crop, as the head. 6. துணி முதலியன துண்டித்தல்; to cut, as a cloth. 7. ஆட்டக் காயைப் பயனற்றதாக நீக்குதல்; to take away, as a piece in chess and other games. 8. புழுக் கடித்தல்; to injure, as insects. 9. அழித்தல்; to destroy. 10. மறுத்துரைத்தல்; retort, refute. 11. கடிந்து பேசுதல்; to speak harshly.

[விள் → வெள் → வெட்டு-தல்]

வெட்டு²-தல் *veṭṭu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பளிச்சென மின்னுதல்; to flash suddenly, as light ring. 2. கடுமையாதல்; to be harsh. 3. திடீரென்று நற்பேறு உண்டாதல்; to have a sudden stroke of fortune.

[விள் → வெள் → வெட்டு-தல்]

வெட்டு³ *veṭṭu*, பெ. (n.) 1. துண்டிப்பு; cutting. 2. வெட்டுதலா லுண்டாகும் புண் முதலியன; wound, cut. 3. எழுத்து முதலியன பொறிக்கை; engraving. 4. ஒருவகைப் பழைய சிறு காசு; an ancient small coin. 5. தையல் துணி வெட்டுகை; cutting by tailor. 6. தலை முடி கத்திரிக்கை; cropping the hair. 7. ஆட்டக்காயை நீக்குகை; removing a piece in chess and other games. 8. திடீரென வரும் நற்பேறு; stroke of fortune. 9. பாட்டு; ostentation. 10. வஞ்சனை; cunning. 11. நாயை ஓட்டும் போது கூறும் சொல்; an expression used in

driving away dogs.

[விள் → வெள் → வெட்டு. (வே.க.பக்.151)]

வெட்டை¹ *vetṭai*, பெ. (n.) 1. வெப்பம்; heat. 2. நிலக்கொகை; heat of the ground. 3. காமவிச்சை; passion, lust. 4. நோய்வகை; gonorrhoea.

[வெட்கை → வெட்டை]

வெட்டை² *vetṭai*, பெ. (n.) 1. வெறுமை; emptiness. 2. பயனின்மை; uselessness. 3. காய்ந்திருக்கிய நிலம்; hard ground. 4. அழிவு; ruin. 5. கடினத்தன்மை; hardness.

[வெட்டி → வெட்டை]

வெடி¹-தல் *vedi-*, செ.கு.வி. (v.i.) 1. விடிதல்; to dawn, to break. 2. நற்காலத்தால் துன்பம் நீங்கி இன்புறுதல்; to see better days. 3. முடிவு பெறுதல்; to come to an end.

[விடி → வெடி]

வெடி²-த்தல் *vedi-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பிளவடைதல்; to crack, to split. 2. ஓசையெழிப்பு பிளவுறுதல்; to burst with a noise. 3. அதிர் வேட்டு முதலியன எழுதல்; to explode. 4. வெடியோசை யுண்டாதல்; to make an explosive noise. 5. மலர்தல்; to blossom. 6. வெளிக் கிளம்புதல்; to shoo forth, as tender leaves. 7. விறைத்து மேலே கிளம்புதல்; to stiffen and stand upright, to be raised. 8. பொறாமையால் துடித்தல்; to burst with envy.

[விள் → வெள் → வெடி (வ.மொ.வ. 259).]

வெடி³ *vedi*, பெ. (n.) 1. வேட்டு; explosion, as of a gun. 2. ஓசை; noise. 3. இடி; thunder. 4. வேட்டெஃகம்; gun. 5. வாணம்; fire works. 6. சிற்றேலம் (ஏலக்காய் வகை); a kind of cardamom. 7. பிளவு; split, cleft. 8. பகை; hate. 9. கேடு; ruin. 10. அச்சம்; fear. 11. நிமிர்ந்தெழுகை; shooting up. 12. தாவுகை; leaping. 13. நறும்புகை; fragrant incense. 14. தீய நாற்றம்; bad smell. 15. நறுமணம்; good smell. 16. கள்; toddy. 17. கவறாட்டத்து வழங்கும் ஒரு குழுஉக்குறி; a cant term, in dice-play. 18. பெரும் பொய்; big lie.

[விள் → வெள் → வெடி (வ.மொ.வ. 259).]

வெடிப்பு *vedippu*, பெ. (n.) 1. ஓசையோடு வெடித்து எழுகை; explosion. 2. பிளப்பு; chin, gap. 3. தீ நாற்றம்; bad smell. 4. வெறுப்பு; disgust. 5. குற்றமான சொல்; objectionable language. 6. கண்டிப்பு; strictness. 7. சிறப்பு; splendour. 8. அழிவு; ruin.

[வெடி → வெடிப்பு]

வெண்கலம் *veṅ-kalam*, பெ. (n.) செம்பும் வெள்ளியும் கலந்து உருக்கி உண்டாக்கும் கலப்பு உலோகம்; bell-metal, bronze, an alloy of copper and tin.

[வெண் (மை) + கலம்]

வெண்காழ் *veṅ-kāḷ*, பெ. (n.) 1. மரத்தின் உள்ளீடு; core of tree. 2. முயலெறியுந் தடிவகை; a small stick, used in hunting rabbits.

[வெண் (மை) + காழ்]

வெண்கை *veṅkai*, பெ. (n.) 1. தொழில் செய்து பழகாத கை; hand unused to work. 2. சங்கு வளையணிந்த கை; hand wearing conch bangles. 3. நளிநயம் செய்யாது தாளத்திற்கு இசைவிடும் கை; hand that beats time, without being engaged in gesticulation. 4. வெள்ளிய கைப்பிடி; white-coloured handle.

[வெண் (மை) + கை]

வெண்கோல் *veṅ-kōḷ*, பெ. (n.) வெள்ளி; silver.

[வெண் (மை) + கோல்]

வெண்டு-தல் *veṅḍu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வற்றிப்போதல்; to dry, as in the sun. 2. களைத்தல்; to be exhausted. 3. இல்லாததற்கு ஆசைப்படுதல்; to be in great want, to hanker.

[விள் → வெள் → வெண்டு → வெண்டு-தல். (இ.வ.) (வே.க.பக்.120). வெண்டுதல் = இளைத்துப்போதல்.]

வெண்டையம் *veṅḍaiyam*, பெ. (n.) 1. வீரர் காலணி; warriors anklet. 2. குதிரை முதலியவற்றின் காற்சுதங்கை; hollow ring with pebbles inside, tied to the feet of horses or elephants. 3. கட்டை விரல்; thumb-ring.

[வெண்டு → வெண்டையம்]

வெண்டோடு *veṅḍōḍu*, பெ. (n.) பனந்தோடு; calyx-leaf of palmyra.

[வெண் (மை) + தோடு]

வெண்ணறிவு *veṅṇarivu*, பெ. (n.) அறிவின்மை; ignorance.

[வெள் + அறிவு → வெள்ளறிவு → வெண்ணறிவு]

வெண்ணெய் *veṅṇey*, பெ. (n.) 1. தயிரிலிருந்து கடைந் தெடுக்கப்படும் சத்து; butter.

[வெண் (மை) + நெய்]

வெண்பாமாலை *veṅpā-mālai*, பெ. (n.) புறப்பொருள் வெண்பா மாலை; a treatise on the topic of pura-p-porul in veṅpāverse.

[வெண்பா + மாலை]

வெண்பூமான் *veṅ-pū-māṅ*, பெ. (n.) நாமகள்; sarasvati.

[வெண் (மை) + பூமகள் → பூமான் → வெண்பூமான்]

வெண்பொங்கல் *veṅ-poṅgal*, பெ. (n.) பருப்பு, நெய்

முதலியன சேர்த்துச் செய்த பொங்கல் வகை; a preparation of rice boiled with dhal, ghee, etc.

[வெண் (மை) + பொங்கல்]

வெண்மணி ven-maṇi, பெ. (n.) 1. முத்து; pearl. 2. கருவிழியைச் சுற்றியுள்ள வெள்ளை வட்டம்; the white ring round the pupil of the eye, the white eye. 3. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்துச் சிற்றூர்; a village in Tanjūr district.

[வெண் (மை) + மணி]

வெண்முகில் ven-mukil, பெ. (n.) 1. மழை பெய்யும் நிலையை அடையாத வெற்று மஞ்சு; white, rainless cloud. 2. மழை மிகுதியாய்ப் பெய்யும் வெண்ணிறமான மஞ்சு; a mythical white cloud believed to rain heavily.

[வெண் (மை) + முகில்]

வெண்மை venmai, பெ. (n.) 1. வெள்ளை நிறம்; whiteness. 2. ஒளி; brightness. 3. இளமை; tender age. 4. மனக் கவடிவன்மை; simplicity. 5. அறிவின்மை; ignorance. 6. புல்லறிவுடைமை; self-conceit.

[வெள் → (வெள்மை) → வெண்மை]

வெத்திலை vettilai, பெ. (n.) வெற்றிலை; betel leaf, piper betel.

[வெற்று → வெத்து + இலை]

வெதிர்¹-த்தல் vetir-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நடுங்குதல்; to tremble.

[விதிர் → வெதிர்-]

வெதிர்²த்தல் vetirttal, பெ. (n.) அஞ்சுதல், சினத்தல், நடுங்குதல்; fear, angry, trembling.

[விதிர் → வெதிர் → -]

வெதிர்³ vetir, பெ. (n.) மூங்கில்; bamboo.

[வெடி → வெடில் → வெதில் → வெதிர்]

வெதிர்ப்பு vetirppu, பெ. (n.) 1. அச்சம்; fear. 2. நடுக்கம்; trembling. 3. கலக்கம்; confusion. 4. ஓர் சினக் குறிப்பு; a symptom of anger.

[விதிர் → வெதிர் → வெதிர்ப்பு]

வெதுப்பம் veduppam, பெ. (n.) 1. இளஞ்சூடு; warmth, moderate heat. 2. சூட்டால் உண்டாகும் வயிற்றுப்போக்கு; frothy diarrhoea, due to heat in the system.

[வெதும்பு → வெதுப்பு → வெதுப்பம்]

வெதுப்பல் veduppal, பெ. (n.) வாட்டல், வதக்கல், வெதுப்புதல்; heating gently in small heat. 2. வறுத்தல்; frying.

[வெதுப்பு → வெதுப்பல்]

வெதுப்பு-தல் vetuppu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வாட்டுதல்; to warm, heat gently. 2. பழுக்கக் காய்ச்சுதல்; to make red-hot.

[வெதும்பு → வெதுப்பு]

வெதும்பு¹-தல் vetumpu, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. இளம் சூடாதல்; to become warm. 2. சிறிது வாடுதல்; to lose freshness. 3. வெம்மையாதல்; to be hot or heated. 4. கொதித்தல்; to boil. 5. சினங்கொள்ளுதல்; to be enraged. 6. மனங்கலங்குதல்; to be disturbed in mind.

[வெது → வெதும்பு]

வெதும்பு²-தல் vedumbu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வாடுதல்; be withered, wilt. 2. (மனம்) குமைதல், வருந்துதல்; be grieved.

வெதுப்புதல் vedu-p-pudal, பெ. (n.) வாட்டுகை; heating the medicinal leaf gently in the fire.

[வெதும்பு → வெதுப்பு → வெதுப்புதல்]

வெதுவெதெனல் vedu-vedenal, பெ. (n.) இளஞ்சூடாதற் குறிப்பு; lukewarm.

[வெதுவெது → வெதுவெதெனல்]

வெந்தயம் ventayam, பெ. (n.) 1. வெந்தய அரிசி; fenugreek seed. 2. செடிவகை; fenugreek.

[மெல் → மெல்து → மெத்து → மெந்து → மெந்தியம் → வெந்தியம் → வெந்தயம்]

வெந்தல் vental, பெ. (n.) கருகியது; that which is over-boiled.

[வேதல் → வெந்தல்]

வெந்தழல் ven-taḷal, பெ. (n.) சிவந்தெரியும் தீ; glowing fire.

[வெம் (மை) + தழல்]

வெந்திப்பு ventippu, பெ. (n.) 1. கொதிப்பு; heat. 2. சினம்; anger.

[வெந்தி → வெந்திப்பு]

வெந்திறல் ven-tiral, பெ. (n.) பெருவலிமை; great strength.

[வெம் (மை) + திறல்]

வெந்து ventu, பெ. (n.) சுற்றம்; relative.

[பந்து → பெந்து → வெந்து]

வெந்தை ventai, பெ. (n.) 1. நீராவியிலே புழுங்கியது; anything cooked in steam. 2. பிட்டு; meal-cake.

[வேதல் → வெந்தல் → வெந்தை]

வெந்நிடு-தல் ven-n-iṭu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.)

புறங்காட்டுதல்; to retreat, as turning one's back.

வெந்நீர் ven-nīr, பெ. (n.) சுடுநீர்; hot water.

[வெம் (மை) + நீர்]

வெப்பம் veppam, பெ. (n.) 1. சூடு; heat. 2. காய்ச்சல் நோய்; fever. 3. கோபம்; indignation. 4. பொறாமை; spite. 5. ஆசை; desire. 6. துயர்; sorrow. 7. நிரையம் (நரகம்); a hell.

[வெம்பு → வெப்பு → வெப்பம். (தே.நே.பக். 103)]

வெப்பி-த்தல் veppi-, 4 செ.கு.வ. (v.t.) 1. சூடாக்குதல்; to heat. 2. மனக்கொதிப்பு உண்டாக்குதல்; to make one hot with anger.

[வெப்பு → வெப்பி -.]

வெப்பு veppu, பெ. (n.) 1. சூடு; heat. 2. காய்ச்சல் நோய்; fever. 3. கோபம்; anger. 4. சீற்றம்; anger. 5. பொறாமை; spite. 6. ஆசை; desire. 7. கொடுமை; severity. 8. தொழுநோய்; leprosy.

[வெம்பு → வெப்பு]

ம., தெ. வெப்பு; து. பெப்பு (b)

வெப்புநாற்றம் veppu-nārram, பெ. (n.) முடைநாற்றம்; foul smell.

[வெப்பு + நாற்றம்]

வெப்புநோய் veppu-nōy, பெ. (n.) 1. காய்ச்சல் சூடு; slight fever. 2. தொழுநோய்; leprosy.

[வெப்பு + நோய்]

வெம்பல் vempal, பெ. (n.) 1. மிகுவெப்பம்; tropical heat. 2. சீற்றம்; anger. 3. வாடலானது; that which has faded. 4. பிஞ்சிற் பழுத்துக் கெட்ட காய்; prematurely ripe fruit.

[வெம்பு → வெம்பல்] (வே.க.பக். 130)

வெம்பிளிக்கை vembilikkai, பெ. (n.) 1. இறுமாப்பு; pride. 2. புறக்கணிப்பு; disregard.

[வீம்பளிக்கை → வெம்பிளிக்கை]

வெம்பு¹-தல் vempu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மிகச் சூடாதல்; to be very hot. 2. வாடுதல்; to fade. 3. மனம் புழுங்குதல்; to be distressed in mind.

[வெம் → வெம்பு → வெம்பு-தல் (வே.க.பக். 130)]

வெம்பு²-தல் vempu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. விரும்புதல்; to desire. 2. சினத்தல்; to be angry. 3. பிஞ்சில் பழுத்தல்; to become prematurely ripe. 4. வெஞ்சினம்; violent anger. 5. ஒலித்தல்; sound.

[வெம் → வெம்பு → வெம்புதல். (தே.நே.பக்.102.)]

வெம்மை vemmai, பெ. (n.) 1. வெப்பம்; heat. 2. கடுமை; severity, harshness. 3. சீற்றம்; anger. 4. விருப்பம்; desire. 5. வல்லமை; mightiness, valour.

ம. வெம்பு; தெ. உம்ம.

[வெள் → வெய் → வெய்மை → வெம்மை. (தே.நே.பக்.102)]

வெய்து veytu, பெ. (n.) 1. வெப்பமுள்ளது; that which is hot. 2. வெப்பம்; heat. 3. வெப்பமுள்ள பொருளாலிடும் ஒற்றடம்; fomentation. 4. துக்கம்; sorrow. வி.எ.(adv.) விரைவில்; speedily.

[வெய்து → வெய்து (வே.க.பக். 130.)]

வெய்துறு-தல் veyturu-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மனங் கலங்குதல்; to be perplexed. 2. துன்புறுதல்; to be distressed. 3. சீற்றங் கொள்ளுதல்; to be angry.

[வெய்து + உறு-தல்]

வெய்ய veyya, பெ.எ. (adj.) 1. வெப்பமான; hot. 2. கொடிய; fierce, cruel. 3. விரும்புதற்குரிய; desirable.

[வெள் → வெய் → வெய்ய]

வெயர்¹-த்தல் veyar-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வேர்வை நீர் உண்டாதல்; to perspire. 2. சீற்றம் கொள்ளுதல்; to be angry.

[வியர் → வெயர் → வெயர்-த்தல்] (வே.க. 129)

வெயர்² veyar, பெ. (n.) வேர்வை நீர்; sweat.

[வியர் → வெயர் (வே.க. 129)]

வெயர்ப்பு veyarppu, பெ. (n.) 1. வெயர் 2 . பார்க்க; see veyar. 2. வேர்வை உண்டாகை; sweating. 3. சீற்றம்; anger.

[வியர் → வெயர் → வெயர்ப்பு]

வெயில் veyil, பெ. (n.) 1. கதிரவன் வெளிச்சம்; sunlight, sunshine. 2. கதிரவன் வெப்பம்; heat and glare of the sun, as on a tropical day. 3. கதிரவன்; the sun. 4. ஒளி; brilliance.

[வெள் → வெய் → வெயில்]

ம. வெயில்; க. பிகில் (b).

வெருகு veruku, பெ. (n.) 1. ஆண்பூனை; tom-cat. 2. காட்டுப்பூனை; wild cat. 3. மரநாய்; toddy cat. 4. வெண்கிடை; white-flowered sola.

[மெருகு → வெருகு]

வெருட்சி veruṭci, பெ. (n.) 1. மருட்சி; bewilderment. 2. மருளுகை; shyness. 3. அச்சம்; fear. 4. மயக்கம்; giddiness.

[வெருள் → வெருட்சி]
 வெருட்டல் veruṭṭal, பெ. (n.) அச்சமுறுத்தல், மயக்கல்; fear, allurement.
 [வெருள் → வெருட்டு → வெருட்டல்]
 வெருட்டி veruṭṭi, பெ. (n.) வெருட்டுவது; that which frightens.
 [வெருட்டு → வெருட்டி]
 வெருட்டு¹-தல் veruṭṭu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அச்சமுறுத்துதல்; to terrify, frighten. 2. மலைக்கச் செய்தல்; to confuse, stupefy. 3. விலங்குகள் முதலியவற்றை ஓட்டுதல்; to drive away an animals. 4. வேகமாகச் செல்லத் தூண்டுதல்; to drive fast.
 [வெருள் → வெருட்டு]
 வெருட்டு² veruṭṭu, பெ. (n.) 1. கூச்சமுண்டாக்குகை; causing shyness. 2. அச்சமுண்டாக்குகை; causing fear. 3. ஓட்டுகை; driving away. 4. வேகமாகச் செல்லத் தூண்டுகை; driving fast.
 [வெருள் → வெருட்டு]
 வெருப்பறை veru-p-parai, பெ. (n.) போர் முரசு; war-drum.
 [வெரு + பறை]
 வெருளல் veruḷal, பெ. (n.) மயங்கல்; to be infatuated. 2. பயப்படல், மருளல்; fearing.
 [வெரு → வெருள் → வெருளல்]
 வெருளி¹ veruḷi, பெ. (n.) 1. வெருட்சி; bewilderment. 2. வெருளச் செய்யும் புல்லுரு முதலியன; scarecrow, that which causes terror. 3. செல்வச் செருக்கு; pride of riches.
 [வெருள் → வெருளி]
 வெருளி² veruḷi, பெ. (n.) சோளக்கொல்லைப் பொம்மை; scarecrow.
 [வெரு → வெருள் → வெருளி]
 வெல்(லு)-தல் vel(lu)-, 7 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வெற்றி கொள்ளுதல்; to conquer, overcome. 2. ஒழித்தல்; to destroy, remove. 3. ஒத்தல்; to resemble.
 [வெல் → வெல்(லு)-தல்]
 வெல்(லு)-தல் vel(lu)-, 13 செ.குவி. (v.i.) 1. மேம்படுத்துதல்; to excel.
 [வெல் → வெல்(வ)-தல்]
 வெல்லம் vellam, பெ. (n.) கருப்பஞ்சாற்றுக் கட்டி; jaggery, unrefined cane-sugar.
 வெல்லுமா vellumā, பெ. (n.) புலி; tiger.
 [வெல் + மா → வெல்லுமா]

வெலவெல-த்தல் velavela-, 4 செ.குவி. (v.i.) 1. களைத்தல்; to be faint with fatigue. 2. கைகால் உதறுதல்; to quake, tremble, as one's limbs. 3. மலைத்தல்; to be dazed, astonished.
 [வெலவெல → வெலவெல-த்தல்]
 வெழுமுட்டு¹-தல் velu-muṭṭu-, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. வழுவழுப்பாக்குதல்; to polish. 2. குற்றம் மறைத்துப் பேசுதல்; to smooth over, as a fault.
 [வழுமுட்டு → வெழுமுட்டு-தல்]
 வெழுமுட்டு²-தல் velu-muṭṭu-, 5 செ.கு.வி. (v.t.) 1. தோலுரிதல்; to wear off, as the skin.
 வெழுமெனல் velum-enal, பெ. (n.) வழுவழுப்புக்குறிப்பு; expr. of being smooth to the touch.
 வெள்கல் velkal, பெ. (n.) அச்சம், வெட்கம், வெட்குதல்; fear, shame, ashamed.
 [வெள் → வெள்கல்]
 வெள்கு-தல் velgu-, செ.கு.வி. (v.i.) 1. வெட்குதல்; to be ashamed. 2. கூச்சப்படுதல்; to be coy, bashful. 3. அஞ்சுதல்; to fear. 4. மனங்குலைதல்; to shudder, to be perplexed.
 [வெள் → வெள்கு-தல்]
 வெள்வாள் vel-vāḷ, பெ. (n.) ஒளியுள்ள கூரிய வாள்; shining sword.
 [வெள் + வாள்]
 வெள்ளக்கால் velḷa-k-kal, பெ. (n.) வெள்ளநீர்; great flood.
 [வெள்ளம் + கால்]
 வெள்ளம் vellam, பெ. (n.) 1. நீர்ப்பெருக்கு; flood, deluge. 2. கடல்; sea. 3. கடலலை; sea-wave. 4. நீர்; water. 5. ஈரம்; moisture. 6. மிகுதி; abundance. 7. பேரெண்; a large number. 8. உண்மை; truth.
 [வெள் → வெள்ளம் = வெண்ணிறமான அல்லது வெளிறின புதுநீர்ப் பெருக்கு (வே.க.4, பக்.138)]
 வெள்ளறிவு velḷarivu, பெ. (n.) அறிவின்மை; senselessness.
 [வெள் + அறிவு]
 வெள்ளாட்டி vel-l-āṭṭi, பெ. (n.) 1. பணிப் பெண்; maid servant. 2. வைப்பாட்டி; concubine.
 [வேளாளன் → வேளாட்டி → வெள்ளாட்டி (வே.க.4, பக்.122)]
 வெள்ளாம்பல் velḷāmbal, பெ. (n.) 1. நீர்க் கொடிவகை; esculent white water-lily.
 [வெள் + ஆம்பல்]

வெள்ளாமை¹ ve||āmai, பெ. (n.) வேளாண்மை; cultivation.

[வேளாண்மை → வெள்ளாமை]

வெள்ளாமை² ve||āmai, பெ. (n.) 1. கடலாமை வகை; white sea turtle. 2. பறையாமை; a fresh-water tortoise.

[வெள் + ஆமை]

வெள்ளாவி ve||āvi, பெ. (n.) ஆடையை வெலுப்பதற்கு உவர் மண்ணிட்டு வேகவைக்கும் நீராவி; boiling cloths in fulles's earth solution with steam.

[வெண்மை + ஆவி]

வெள்ளாளன் ve||āṅ, பெ. (n.) வேளாள மரபினன்; man of the ve||ā caste.

[வேளாளன் → வெள்ளாளன்]

வெள்ளி ve||i, பெ. (n.) 1. வெண்மை; whiteness. 2. வெண்ணிறமுள்ள மாழைவகை; silver. 3. வெள்ளிக் காசு வகை; a silver coin. 4. விண்மீன்; star. 5. வெள்ளிக்கோள்; the planet venus. 6. அறிவின்மை; ignorance. 7. இனப் பெருக்க விந்து; semen virile.

[வெள் → வெள்ளி. 'இ' உடைமைப் பொருளீறு.]

வெள்ளிடமன்றம் ve||idai-manram, பெ. (n.) காவிரிப் பூம்பட்டினத்தில் முன்னாளில் இருந்த ஒரு மன்றம்; once upon a period were hall at kāviri-p-pūmpaṭṭinam.

இம் மன்றத்தில் வைக்கப்பட்ட பொருள்களை எவருங் களவு செய்யத் துணியார்.

[வெள்ளிடை + மன்றம்]

வெள்ளெழுத்து ve||eṭtu, பெ. (n.) 1. கண் புரையினால் உருவங்கள் புலப்படாது கண் கூசிப் படிக்க முடியாது மறைக்கும் ஒரு கண்ணோய்; an eye disease marked by inability to read. 2. கண் புகைச்சல்; short-an eye sight due to old age.

[வெள் + எழுத்து]

வெள்ளென ve||eṅ, பெ. (n.) 1. அதிகாலையில்; early in the morning. 2. குறித்த காலத்திற்கு முன்னமே; beforehand, betimes.

[வெள்ளெனல் → வெள்ளென]

வெள்ளெனல் ve||eṅal, பெ. (n.) 1. வெண்மையாதற்குறிப்பு; becoming white. 2. தெளிவாதற்குறிப்பு; becoming clear. 3. பொழுது விடிதற் குறிப்பு; dawning of day.

[வெள் + எனல்]

வெள்ளை ve||ai, பெ. (n.) 1. வெண்மை; whiteness. 2. பலராமன்; balaraman. 3. சுண்ணாம்பு; lime mortar. 4. சுண்ணாம்பு, பால், மோர் என்ற மூன்று வெண்மையான பண்டங்கள்; the three whitethings, viz, cunṅāmpu, pāl, mōr. 5. வெள்ளீயம்; white lead. 6. வயிரம்; diamond. 7. பச்சை மணிக் குற்றம் எட்டனுள் ஒன்று; a flaw in emeralds. 8. சங்கு; conch. 9. கள்; toddy. 10. மலைப் பூண்டு; wight's indian nettle. 11. வெள்ளைப்பாடாணம்; a mineral poison. 12. நோய் வகை; gonorrhoea. 13. கடினத்தன்மை; hardness. 14. வேங்கை மரம்; Indian kinotree. 15. வெள்ளைத்துணி; white cloth. 16. வெளுப்பு; wash. 17. வெள்ளை மாடு; white cow. 18. வெள்ளாடு; goat. 19. சம்பா நெல் வகை; a variety of campā paddy. 20. கபடமற்றவன்-வள்-து; guileless person or animal. 21. அறிவில்லாதவன்; ignorant person. 22. பற்றற்றவன்; person who has no attachments. 23. புன்மை; trifling. 24. வெண்பா; veṅpā - metre.

[வெண் (மை) → வெள்ளை]

வெள்ளைச்சொல் ve||ai,-c-col பெ. (n.) 1. எளிய சொல்; common, plain word. 2. நாகரிகமற்ற சொல் (கொச்சை); vulgar word.

[வெள்ளை + சொல்]

வெள்ளைத்தமிழ் ve||ai-t-tamiḷ, பெ. (n.) எளிய நடையிலமைந்த தமிழ்; simple plain tamil.

[வெள்ளை + தமிழ்]

வெள்ளைப்பிள்ளை ve||ai-p-piḷai, பெ. (n.) கபடமற்றவன் (வஞ்சகமற்றவன்); innocent man. 2. மரவகை; small - leathery - dowry glabrate ovatelance dented acuminate-leaved child's amulet-tree.

[வெள்ளை + பிள்ளை]

வெள்ளைப்பேச்சு ve||ai-p-peccu, பெ. (n.) 1. வெளிப் படையான சொல்; plain speech. 2. கபடமில்லாத பேச்சு; guileless speech.

[வெள்ளை + பேச்சு]

வெள்ளைபுரள்(ளு)-தல் ve||ai-puraḷ(ḷu)-, 16 செ.கு.வி. (v.i.) மல்லாக்கக் கிடத்தல்; to lie on one's back with face turned skyward.

[வெள்ளை + புரள்(ளு)-.]

வெள்ளைபூசு-தல் ve||ai-pūṣū-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சுண்ணாம்பு படித்தல்; to white wash. 2. தவறு முதலியவற்றை மழுப்புதல்; to gloss over, as mistakes.

[வெள்ளை + பூசு-.]

வெள்ளையணு ve||ai-yaṅu, பெ. (n.) அரத்தத்தில்

விரைவாக நகரக் கூடியதும் நோயை எதிர்க்கும் ஆற்றலைக் கொண்டதுமான வெள்ளை நிற உயிரணு; white blood cell, white corpuscle.

[வெள்ளை + அணு]

வெள்ளையானை *veḷḷai-yāṅai*, பெ. (n.) 1. வெண்ணிற முள்ள யானை; white elephant. 2. தேவேந்திரனின் ஊர்தியாகிய யானை (அயிராவதம்) (திருவினை.); indra's elephant. 3. அதிகச் செலவு (புதுமை); possession which is burdensome owing to the high cost of its maintenance.

[வெள்ளை + யானை]

வெள்ளோட்டம் *veḷḷōṭṭam*, பெ. (n.) 1. நோட்டம் பார்க்குமாறு புதுத்தேர் முதலியவற்றை முதன் முதலாக நடத்துகை; dragging a new temple-car for the first time in trial, trial run. 2. ஒன்றைப் பயன்படுத்துவதற்கு முன் செய்து பார்க்கும் சோதனை; preliminary test. 3. ஒருவன் நோக்கத்தை அறிய முன்னாற் செய்யும் செயல்; feeler.

[வெள்ளம் + ஓட்டம்]

வெளி¹-த்தல் *veḷi-*, செ.கு.வி. (v.i.) 1. விடிதல்; to break, as the day. 2. தெளிதல்; to clear as the sight after dimness, or the sky after cloudiness, to brighten, as the sun or moon after being obscured, to become clear, as the meaning of an obscure verse. 3. வெண்ணிறம் கொள்ளுதல்; to become white. 4. பயனிலதாதல்; to become useless. 5. வெறிதாதல்; to be vacant.

[விள் → வெள் → வெளி-]

வெளி²-த்தல் *veḷi-*, செ.கு.வி. (v.i.) 1. வெளிப்படையாதல்; to be open or public. 2. உத்தி முதலியன வெளியாதல்; to come to light, as dishonest tricks.

[விள் → வெள் → வெளி → வெளி-]

வெளி³ *veḷi*, பெ. (n.) 1. புறம்; outside. 2. நிலப்பரப்பு; open space, plain. 3. விண்வெளி; space, as an element, sky. 4. இடைவெளி; intervening space, room, gap. 5. வெளிப்படை; openness, plainness. 6. விளம்பரம்; publicity. 7. வெளித்தோற்றம் பார்க்க; see *veḷi-t-tōṅgam*. 8. வழிவகை; means, way.

[விள் → வெள் → வெளி]

வெளி⁴ *veḷi*, பெ. (n.) 1. தூய்மை; purity. 2. வெண்பா; *veṅpā* metre.

[விள் → வெள் → வெளி]

வெளிச்சம்¹ *veḷiccam*, பெ. (n.) 1. ஒளி; light. 2. விளக்கு; lamp. 3. தெளிவு; clearness.

[வள் → வெள் → வெளி → வெளிச்சம்]

வெளிச்சம்² *veḷiccam*, பெ. (n.) 1. வெளிப்படை; publicity. 2. பகட்டு; show.

வெளித்தோற்றம் *veḷi-t-tōṅgam*, பெ. (n.) 1. மேற்பார்வைக்குக் காணும் காட்டு; outward appearance. 2. உருவெளித் தோற்றம்; hallucination, vision. 3. விளைச்சல்; birth, growth, evolution. 4. காட்சி; being manifest or perceptible to the senses.

[வெளி + தோற்றம்]

வெளிநடப்பு *veḷi-naḍappu*, பெ. (n.) (ஓர் அவையில் உறுப்பினர்கள்) எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் வகையில் அவை நடவடிக்கைகளைப் புறக்கணித்து வெளியில் எழுந்து செல்லுதல்; walkout (in an assembly).

[வெளி + நடப்பு]

வெளிநாடு-தல் *veḷi-nāḍu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வெளியிற் காணப்படுதல்; to be seen outside or in public. 2. தீய நெறியில் ஒழுகுதல்; to lead an immoral life.

[வெளி + நாடு-]

வெளிப்படு-தல் *veḷi-p-paḍu-*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வெளியே வருதல்; to come out, issue forth as breath. 2. வெளிப்படத் தோற்றுதல்; to become manifest or evident, to become public, to be revealed. 3. பொருள் விளக்கமாதல்; to be clear, explicit.

[வெளி + படு-]

வெளிப்படுத்து-தல் *veḷi-p-paḍuttu-*, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. பலர் அறியத் தெரிவித்தல்; to reveal, divulge. 2. காட்டுதல்; to show express. 3. வெளியே வரச்செய்தல்; to cause to issue or come out, to eject. 4. புத்தகம் பதிப்பித்தல்; to publish, as a book.

[வெளி + படுத்து-]

வெளிப்படை *veḷi-p-paḍai*, பெ. (n.) 1. தெளிவானது; that which is evident, clear or obvious. 2. மேற்பார்வையில் தோன்றுவது; that which is aparent. 3. விளம்பரம்; publicity. 4. பல பொருள் குறிக்குஞ் சொல்லை ஒரு பொருட்கு உரித்தாக்கும் பொருட்டு ஏற்றதோர் அடை கொடுத்துக் கூறும் அணிவகை; a figure of speech in which the meaning of an ambiguous word is made clear by the use of a qualifying word, as *pāyavēṅkai*.

வெளிப்படைநிலை *veḷippaḍai-nilai*, பெ. (n.) அறத்தொடு நிற்கை; (akap.) revealing by successive steps to the parents of the heroine her secreturion.

[வெளிப்படை + நிலை]

வெளிப்பாடு *veḷi-p-pāḍu*, பெ. (n.) மறைதலின்றி வெளிப்பட்டுத் தோன்றுகை; coming out, appearing

in public. 2. பெரியோர்க்கு அளிக்குங் கையுறை (அன்பளிப்பு); presents to great persons.

[வெளி + பாடு]

வெளியீட்டாளர் *veliyittālar*, பெ. (n.) நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிடுபவர்; publisher.

[வெள் → வெளி → வெளியிடு → வெளியீடு → வெளியீட்டாளர்]

வெளியீடு *veliyīḍu*, பெ. (n.) 1. (அச்சடிக்கப்பட்டு அல்லது உருவாக்கப்பட்டுப் பொது மக்களுக்காக) வெளியிடுதல்; (the act of) publishing, release (of book, bonds, film, etc.), issue. 2. (வெளியிடப்பட்ட நூல் முதலியவற்றின்) படி; copy (of the publication). 3. (எண்ணம், கற்பனை முதலியவற்றின்) வெளிப்பாடு; expression.

[வெள் → வெளி → வெளியிடு → வெளியீடு]

வெளியுறவு *veliyuru*, பெ. (n.) ஒரு நாடு பிற நாடுகளுடன் அரசியல், பண்பாடு, வாணிபம் முதலிய துறைகளில் கொள்ளும் உறவு; foreign affairs, foreign relations (of a country).

[வெள் → வெளி + உறவு]

வெளியேற்று-தல் *veli-y-ērru-*, 5 செ. குன்றாவி. (v.t.) 1. வெளியே போகச் செய்தல்; to expel. 2. நாடு கடத்துதல்; to transport, to extern.

[விள் → வெள் → வெளி + ஏற்று-]

வெளியேறு-தல் *veli-y-ēru-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வெளியே போதல்; to get out, as from a house. 2. வீட்டை விட்டு ஓடிப்போதல்; to abandon one's home and go away. 3. வெளியூருக்குக் குடிபோதல்; to migrate. 4. ஏதத்தினின்று தப்பித்து வருதல்; to escape from a danger.

[விள் → வெள் → வெளி + ஏறு]

வெளிர் *velir*, பெ.எ. (adj.) (நிறத்தில்) அடர்த்தி குறைந்த; light, pale.

[விள் → வெள் → வெளி → வெளிர்]

வெளிறு-தல் *veliru-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வெண்மையாதல்; to grow white. 2. நிறங்கெடுதல்; to become pale.

[வெள் → வெளி → வெளிறு-தல் (தே. நே.பக்.85)]

வெளிறு *veliru*, பெ. (n.) 1. வெண்மை; whiteness. 2. நிறக்கேடு; paleness, pallor. 3. வெளிச்சம்; light. 4. வெளிப்படுகை; becoming clear or manifest.

5. பயனின்மை; uselessness. 6. அறியாமை; stupidity, ignorance. 7. இளமை; tenderness, youth. 8. திண்மையற்றது; that which is not dense. 9. குற்றம்; fault, defect. 10. காழ்ப்பு(வயிரம்)பின்மை; having no hard core.

[வெள் → வெளி → வெளிறு]

வெளு¹-த்தல் *velu-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வெண்மையாதல்; to become white. 2. நிறங்கெடுதல்; to become pale, to lose colour. 3. விடிதல்; to dawn. 4. உண்மை நிலை வெளிப்படுதல்; to become clear or manifest.

[வெ → வெளு → வெளு-த்தல் (தே. நே.பக்.85)]

வெளு²-த்தல் *velu-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. ஆடையைத் துவைத்தல்; to whiten, bleach, wash, as clothes. 2. புடைத்தல்; to durb, beat hard.

[வெ → வெளு → வெளு -, த்தல்]

வெளுத்துக்கட்டு-தல் *veluttu-k-kaṭṭu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) (பலரும் பாராட்டும் வகையில் அல்லது வியக்கும் வகையில் ஒன்றைச்) சிறப்பாகச் செய்தல்; do very well.

[வெளுத்து + கட்டு-]

வெளுத்துவாங்கு-தல் *veluttu-vāṅku-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) மிக நன்றாகச் செய்தல்; to do a thing in an admirable manner.

[வெளுத்து + வாங்கு]

வெற்பு *verpu*, பெ. (n.) 1. மலை; mountain, hill. 2. பக்க மலை; foothill spur.

வெற்றி¹ *verri*, பெ. (n.) வெல்கை, வாகை; victory, success, conquest, triumph.

[வெல் → விர் → விறு → வீறு = வெற்றி] (தே. நே.பக். 89)

வெற்றி² *verri*, பெ. (n.) 1. (போர், போட்டி முதலியவற்றில் எதிர்ப்பவரைத்) தோற்கடித்துப் பெறும் உயர்வு; victory, success. 2. (எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியின்) பயன் நிறைந்த முடிவு; successful completion. 3. (திரைப்படம் நாடகம் முதலியவை நல்ல வசூல் கொடுத்து) நீண்ட நாள் நடைபெறும் நிலை; (of films) a box office hit.

[வெல் → (வில்) → (விர்) → விறு → (வில்) → வீறு = வெற்றி (தே.நே.பக். 89)]

வெற்றிடம் *verriḍam*, பெ. (n.) வெறுமையான இடம்; vacant place.

[வெற்று + இடம்]

வெற்றிலை *verrilai*, பெ. (n.) 1. கொடிவகை; betel pepper. 2. பாக்குஞ் சுண்ணாம்புஞ் சேர்ந்து மென்று தின்பதற்குரிய வெற்றிலைக் கொடியின் இலை; betel leaf.

மறுவ - கறிய முது.

[வெள்ளிலை → வெற்றிலை (தே.நே.பக்.126)]

வெள்ளிலை = பூ காய் கனியில்லாத வெறுங்கொடியின் இலை.

வெற்றிவாகை *verri-vāgai*, பெ. (n.) வெற்றிக் குறியாகச் சூடும் வாகைமாலை; wreath of sirissa flowers, worn as an emblem of victory.

[வெல் → வெற்றி + வாகை]

வெற்றிவேற்கை *verri-vērkai*, பெ. (n.) தமிழில் உள்ள ஒரு அறநூல்; code of laws, treatise on civil and religious duties in tamil.

[வெற்றி + வேற்கை]

வெற்று *verru*, பெ.எ. (adj.) 1. (ஒன்றில் இருக்க வேண்டியது) எதுவும் இல்லாத வெறும் நிலை; empty, bare, blank. 2. எதிர்பார்க்கும் பயனை விளைவிக்காதது; useless.

[வெள் → வெறு → வெற்று (தே.நே.பக்.126)]

வெற்றுடல் *verruḍal*, பெ. (n.) 1. வெறிதாய உடம்பு; bare, unadorned body. 2. பிணம்; corpse, as lifeless.

[வெள் → வெறு → வெற்று → வெற்றுடல்] (தே.நே.பக்.126)

வெறி¹-த்தல் *veri-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. வெறுமையுடன் உற்று நோக்கல், பார்வை ஒன்றின்மீது நிலைத்தல்; store blankily, give a vacant store. 2. (மாடு முதலியவை) மிரளுதல்; be frightened.

[வெறு → வெறி-தல்]

வெறி² *veri*, பெ. (n.) 1. கள்; toddy. 2. குடிமயக்கம்; drunkenness, drunken fury, intoxication. 3. மயக்கம்; giddiness. 4. கலக்கம்; bewilderment, confusion, perturbation. 5. பித்து (பயித்தியம்); madness, insanity. 6. மதம் கொள்கை; frenzy. 7. சினம்; anger. 8. விரைவு; quickness, hastiness. 9. நறுமணம்; fragrance. 10. முரட்டுத் தனம்; savagery, wildness. 11. பேய்; devil. 12. தெய்வம்; deity. 13. ஆடு; sheep. 14. பேதைமை; ignorance. 15. அச்சம்; fear. 16. நோய்; disease.

[வெள் → வெறு → வெறி]

வெறியாட்டம் *veriyāṭṭam*, பெ. (n.) 1. வன்முறைச் செயல், மிகுசினம்; rampageous conduct, frenzy. 2. (குறி சொல்பவர்) தெய்வ அருள் வந்து ஆடும் ஆட்டம்; dance (of a soothsayer) possessed by spirit, frenzied state.

[வெறி + ஆட்டம்]

வெறு-த்தல் *veru-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. அருவருத்தல்; to detest, loathe. 2. பகைத்தல்; to hate. 3. வெகுளுதல்; to be angry at. 4. விரும்பாதிருத்தல்; to dislike. 5. பற்றுவிடுதல்; to renounce, to be free from attachments.

[வெறு → வெறுத்தல்]

வெறுக்கை *verukkai*, பெ. (n.) 1. அருவருப்பு; aversion, loathing. 2. வெறுப்பு; dislike. 3. மிகுதி; abundance. 4. செல்வம்; wealth. 5. பொன்; gold. 6. வாழ்வின் அடிப்படையாயுள்ளது; life-spring. 7. கையுறை; offering, as to a superior. 8. ஊக்கம்; self-assertion.

[வெறு → வெறுக்கை]

வெறுங்கை *veru-ṅ-kai*, பெ. (n.) 1. ஒன்றுமில்லாத கை; emptyhand. 2. வறுமை; poverty.

[வெறு-மை + கை]

வெறுப்பு *veruppu*, பெ. (n.) 1. அருவருப்பு; disgust, aversion. 2. பகைமை; hatred, enmity. 3. சினம்; wrath. 4. விருப்பின்மை; dislike, displeasure. 5. துன்பம்; affliction. 6. கலக்கம்; confusion. 7. அச்சம்; fear. 8. செறிவு; abundance.

[வெறு → வெறுப்பு]

வெறுமை *verumai*, பெ. (n.) 1. ஒன்றுமில்லாமை; emptiness, rapidness. 2. பயனின்மை; profitlessness, uselessness. 3. அறிவின்மை; ignorance. 4. வறுமை; poverty. 5. கலப்பின்மை; quality of being unmixed or pure.

[வெறு → வெறுமை]

வே

வே¹ *vē*, 13 செ.கு.வி. (v.i.) 1. எரிதல்; to burn. 2. வெப்பமா-தல்; to be hot, sultry, as the weather, to be scorched. 3. அழலுதல்; to be inflamed, as the stomach. 4. கொதிக்கும் நீர் எண்ணெய் முதலியவற்றிற் பக்குவப்படுத்தல்; to be boiled, cooked, as rice. 5. புடம் வைக்கப்படுதல்; to be refined by burning in a crucible as gold. 6. துன்பமுறுதல்; to be distressed by grief or passion. 7. சினமுறுதல்; to be angry.

[வெம்மை → வெய்து → வேது → வே (வே.க. 4, பக்.132)]

வே² *vē*, பெ. (n.) வேவு; spying.

[மேய் → வேய் → வே (மு.தா.1, பக்.8)]

வேக்காடு *vēkkāḍu*, பெ. (n.) 1. எரிகை; burning. 2. கொதிக்கும் நீர் முதலியவற்றில் வேகுகை; boiling, cooking. 3. அழற்சி; inflammation, as of the stomach.

4. வெந்த புண்; burn, scald. 5. வெப்பம்; heat.
6. பொறாமை; envy, jealousy, heart-burning.

[வெம்மை → வெய்து → வேது → வே + காடு]

வேகம் *vēgam*, பெ. (n.) 1. விரைவு; swiftness, quickness.
2. விரைவளவு; speed, velocity, impetuosity. 3. விசை;
force. 4. வலிமை; power, strength. 5. கோபம்; anger.
6. மனக் கலக்கம்; agitation, unrest. 7. கடுமை; severity.
8. மலக்கழிவு; expulsion of urine, faeces, etc.
9. விந்து; semen. 10. நச்சு; poison. 11. வெள்ளப்
பெருக்கு; flood. 12. கீழ்; lowness. 13. பரவுகை; circulation,
as of poison. 14. உடம்பு; body. 15. கொடி வகை; hare leaf.
16. சினம்; anger.

[வே → வேகு → வேகம் (வே.க.பக். 135)]

வேகு-தல் *vēgu-*, 17 செ.கு.வி. (v.i.) காய்தல்; boiling.

[வே → வேகு → வேகுதல்]

வேங்கடம் *vēngaḍam*, பெ. (n.) 1. தமிழ் வழங்கு
நிலத்தின் வடவெல்லையான திருப்பதி மலை; the
tiruppati hills which formed the northern boundary of ancient *tamil*
country. 2. திருப்பதி என்ற திருமால் திருக்கோயில்;
tiruppati a *viṣṇu* shrine.

வேங்கை *vēṅgai*, பெ. (n.) 1. புலிவகை; tiger. *felis tigris*.
2. நீண்ட மரவகை; east indian kino tree. 1.tr., *ptero*
carpus marsulpium. 3. மலை; a hill. 4. பொன்; gold. 5. புலி
தொடக்கி; a thorny shrub which see.

தெ. வேகி; ம. வேன்னா.

[வேம் → வேங்கை (மு.தா.145)]

வேங்கைநாடு *vēṅgai-nāḍu*, பெ. (n.) கோதாவரி
கிண்டிணா மாவட்டத்தைச் சேர்ந்ததும் பத்துப்
பதினோராம் நூற்றாண்டுகளில் சோழ மன்ன-
னால் ஆட்சி செய்யப்பட்டு வந்ததுமான ஒரு
நாடு; the *vēṅgi* country comprising the *godavari* and the *kistna*
district, ruled by the *cōlas* in the 10th and 11th C.

[வேங்கை + நாடு]

வேட்கை¹ *vēṭkai*, பெ. (n.) 1. பற்றுள்ளம்; desire, want,
appetite. 2. பத்து நிலைகளுள் ஒன்றான காம
விருப்பம்; amorousness, one of ten *avattai*.

[வெள் → வேள் → வேட்பு → வேட்கை (தே.
நே.பக். 145)]

வேட்கை² *vēṭkai*, பெ. (n.) காமவிருப்பம்; sexual desire.

[வெள் → வேள் → வேட்பு → வேட்கை]

வேட்டம்¹ *vēṭṭam*, பெ. (n.) 1. வேட்டை; hunting, chase.
2. கொலை; murder.

தெ., க. வேட; ம. வேட்ட.

[வேள் → வேட்டை → வேட்டம்]

வேட்டம்² *vēṭṭam*, பெ. (n.) 1. விருப்பம்; desire.
2. விரும்பிய பொருள்; the thing desired.

க. வேட.

[வேள் → வேட்டை → வேட்டம்]

வேட்டல் *vēṭṭal*, பெ. (n.) 1. வேள்வி செய்கை; sacrificing, one
of *antanān-arū-tolil*. 2. மணம்; marriage. 3. விரும்புகை;
desiring. 4. ஏற்கை; begging.

[வேள் → வேட்டல்]

வேட்பாளர் *vēṭpālar*, பெ. (n.) தேர்தலில்
போட்டியிடுபவர்; candidate (for election to an office).

[வேள் → வேட்பு → வேட்பாளர்]

வேட்பு *vēṭpu*, பெ. (n.) விருப்பம்; desire.

[வேள் → வேட்பு]

வேடந்தாங்கி *vēḍantāṅgi*, பெ. (n.) 1. (கூத்து, நாடகம்
முதலியவற்றில் நடிப்பதற்காக) வேடம் தரித்தவர்;
one who plays a role in a drama. 2. (சுய ஆதாயம் தேடும்
உள் நோக்கத்துடன் வெளியில் வேறு விதமாகப்
பேசி நடிப்பவர்; one who masks his intentions hypocrite.

[வேடம் + தாங்கி]

வேடம் *vēḍam*, பெ. (n.) 1. (நடிப்பவர்) பாத்திரத்திற்கு
ஏற்பச் செய்து கொள்ளும் ஒப்பனை; costume due
to a part in a drama, make-up. 2. (திரைப்படம், நாடகம்
முதலியவற்றில்) பாத்திரம்; role (in a film, etc.).

[வேள் → வேடம்]

வேடன்¹ *vēḍan*, பெ. (n.) 1. வேட்டுவன்; hunter, fowler.
2. பாலை நிலத்திற்குரியவன்; man of the *pālai* tract.

[வேடு → வேடன்]

வேடன்² *vēḍan*, பெ. (n.) வேடந்தாங்கி பார்க்க
(கந்தடி.); see *vēḍantāṅgi*.

[வேடு → வேடன்]

வேடிக்கை *vēḍikkai*, பெ. (n.) 1. விளையாட்டு; amusement,
diversion, fun. 2. வியப்புக்காட்சி; show. 3. அணி
செய்தல்; decoration.

தெ. வேடுகா.

[வேடு → வேடிக்கை]

வேடு¹ *vēḍu*, பெ. (n.) 1. வேடர் தொழில்; hunting. 2.
வேடர் குலம்; the caste of hunters. 3. வேடன்; hunter. 4.
வரிக் கூத்துவகை; a kind of masquerade dance.

க. பேடா.

[வேள் → வேடு]

வேடு² vēḍu, பெ. (n.) 1. கலத்தின் வாயை மூடிக்கட்டும் ஆடை; cover for the mouth of a vessel. 2. மூடுகை; covering. 3. வடிகட்டுசீலை; cloth for filtering or straining. 4. பொட்டணம்; small packet.

தெ. வேசை; க. வேடி; ம. வேடு.

[வேள் → வேடு]

வேண்டல் vēṇḍal, பெ. (n.) 1. விரும்புகை; desiring. 2. விண்ணப்பம்; petition.

[வேண்டு → வேண்டல்]

வேண்டாம் vēṇḍām, வி. (v.) 1. இன்றியமையாது வேண்டத்தக்கதன்று என்பது குறிக்கும் வியங்கோள் வினை; verb meaning will not be required or will not be necessary, indispensable. 2. இன்றியமையாததன்று என்ற பொருளில் ஐம்பால் மூவிடத்திற்கும் உரியதாய் வரும் எதிர் கால வினைமுற்று; verb in the future tense used in all genders, numbers and persons meaning (a) will not be required; 3. உறவின்மை முதலியவற்றைக் குறிக்கும் ஐம்பால் மூவிடத்திற்கும் உரியதாய் வரும் எதிர்கால வினைமுற்று; (b) will stand into no relation to. 4. அவசியமின்மை என்பதைக் குறிக்கும் வினை; auxiliary verb meaning must not.

[வேண்டு + ஆ + அம்]

வேண்டாமை vēṇḍāmai, பெ. (n.) 1. வெறுப்பு; aversion, dislike. 2. அவாவின்மை; absence of desire, contentment.

[வேண்டு + ஆ + மை]

வேண்டு¹-தல் vēṇḍu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. விரும்புதல்; to want, desire. 2. வழிபடுதல்; to beg, entreat, request. 3. விரும்பிக் கேட்டல்; to listen to with eagerness. 4. விலைக்கு வாங்குதல்; to buy purchase.

[வேள் → வேண்டு-தல்]

வேண்டு²-தல் vēṇḍu-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) இன்றியமையாததாதல்; to be indispensable, to be necessary.

[வேள் → வேண்டு-]

வேண்டுகோள் vēṇḍu-kōl, பெ. (n.) மன்றாடுதல், வழிபடுதல்; supplication, request, entreaty.

[வேண்டு + கொள்-]

வேண்டும் vēṇḍum, வி.வி. (v.opt.) 1. இன்றியமையாது வேண்டத்தக்கது என்பது குறிக்கும் வியங்கோள் வினை; verb meaning 'will be required' or 'will be necessary, indispensable'. 2. இன்றியமையாதது என்ற பொருளில் ஐம்பால் மூவிடத்திற்கும் உரியதாய் வரும்

எதிர்கால வினைமுற்று; verb in the future tense used in all genders, numbers and persons, meaning (a) will be required. 3. 'உறவு முதலியவற்றைக் குறித்து ஐம்பால் மூவிடத்திற்கும் உரியதாய் வரும் எதிர்கால வினைமுற்று'; (b) will be required. 4. தேவை என்பதைக் குறிக்கும் வினை; auxiliary verb meaning 'must'.

[வேள் → வேண்டும்]

வேணாடு vēṇāḍu, பெ. (n.) கொடுத்தமிழ் நாடு பன்னிரண்டனுள் திருவிதாங்கூர் நாட்டில் அடங்கிய பெரும் பகுதி; the region comprising the major portion of modern Tiruvangoor, where a dialect of *tamil* was spoken, one of 12 koṭun-tamiḷ-ṇāḍu.

[வேள் + நாடு]

வேத்தியல் vēttiyal, பெ. (n.) 1. வேந்தனது தன்மை; kingly nature. 2. அரசன்முன் ஆடும் கூத்துவகை; a kind of dance performed in the presence of a king, opp. to *potu-v-iyal*.

[வேந்து + இயல்]

வேந்தன்¹ vēndaṇ, பெ. (n.) 1. இமையவர் கோன்; *indraṇ*. 2. அரசன்; king. 3. பகலவன் (சூரியன்) sun; 4. திங்கள் (சந்திரன்); moon. 5. வியாழன்; *brhaspati*.

[வேய் → வேய்ந்தோன் → வேந்தன் (வே.க.பக். 121)]

வேந்தன்² vēndaṇ, பெ. (n.) 1. அரசமரம்; a tree-*ficus religiosa*. 2. வெள்ளிக்கோள்; venus. 3. புதன்கோள்; mercury.

வேம்பு vēmbu, பெ. (n.) 1. மரவகை; neem, margosa, m.tr. *azadirachta indica*. 2. கசப்பு; bitterness of taste. 3. வெறுப்பு; dislike.

ம. வேம்பு; தெ. வேழு; க., து. பேவு (b)

[வே → வேம்பு (வே.க.பக். 80)]

வேய்¹-தல் vēy-, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.) மூடுதல்; to cover, as a building, to roof, thatch. 2. சூடுதல்; to put on, as a garland, to wear, as crown. 3. சூழ்தல்; to surround. 4. பதித்தல்; to set, as gems.

[மேய் → வேய் → வேய்தல் (தமி.வ.பக். 72)]

வேய்² vēy, பெ. (n.) 1. மூங்கில்; bamboo. 2. மூங்கிற்கோல்; bamboo rod. 3. உட்டுளைப் பொருள்; tube anything hollow. 4. புனர்பூசம்; the seventh star. 5. வேய்கை; covering, roofing. 6. மாடம்; mansion. 7. வினை; karma. 8. யாழ்; *yāl*. 9. உன்னிப்புச் (கவனம்) செய்கை; composition, as of a song.

வேல்¹ vēl, பெ. (n.) 1. நுனிக் கூர்மையுடைய கைவேல்; dart, spear, lance, javelin. 2. திரிகூலம்; trident. 3. போர்க்கருவி; weapon. 4. ஈட்டிவகை; a kind of spear. 5. வெல்லுகை; conquering. 6. பகை; enemy.

[வெல் → வேல்]

வேல்² vēl, பெ. (n.) 1. மரவகை; babul. 2. வேல் வகை; Panicked babul. 3. புறக்காழ் உள்ள மூங்கில் வகை; spiny bamboo.

வேலம் vēlam, பெ. (n.) ஒரு வகை மரம்; a thorny tree - *Acacia genus*.

வேலன் vēlan, பெ. (n.) 1. வேற்காரன்; spearman. 2. முருகன்; God murugan. 3. முருகன் பூசனை செய்பவன்; priest worshipping God murugan.

[வேல் → வேலன்]

வேலி¹ vēli, பெ. (n.) 1. முள், கழி முதலியவற்றாலான அரண்; hedge, fence. 2. மதில்; wall. 3. காவல்; custody, watch, guard. 4. நிலம்; land. 5. வயல்; field. 6. நில அளவு; land measure = 6.74 acres. 7. (ஆ)க்கொட்டில்; cowshed. 8. ஊர்; village. 9. இலவுவகை; red-flowered silk cotton tree. 10. ஒசை; sound. 11. காற்று; wind.

தெ. வேலுகு; க. பேலி; ம. வேலி.

[வேல் → வேலி]

வேலி² vēli, பெ. (n.) 1. கொடிவேலி; plumbago. 2. கரும்பு; sugar-cane.

[வேல் → வேலி]

வேலை vēlai, பெ. (n.) 1. தொழில்; work, labour, task. 2. காரியம்; business, matter. 3. வேலைப்பாடு; workmanship. 4. பதவி; situation, office.

[வேல் → வேலை (வ.மொ.வ. 268)]

ம. வேல; து. பேலு.

வேவு vēvu, பெ. (n.) ஒற்று; spying, espionage.

[மேய் → வேய் → வேய்வு → வேவு (மு.தா.1, பக்.81)]

வேழம் vēlam, பெ. (n.) 1. கரும்பு; sugar cane. 2. நாணல் வகை; european bamboo read. 3. மூங்கில்; spiny bamboo. 4. கொடி வகை (பீர்க்கு); sponge gourd. 5. புல்வகை; kaus, a large and coarse grass. 6. இசை; music. 7. யானை; elephant. 8. இடபராசி; aries of the zodiac. 9. பரணி நட்சத்திரம்; the 2nd star. 10. விளாம் பழத்திற்கு வருவதொரு நோய்; a disease affecting the fruit of the wood-apple. 11. ஒரு வகைப் பூச்சி;

an insect.

[வெள் → வேள் → வேளம் → வேழம் (வே.க.பக். 140)]

வேள் vēl, பெ. (n.) 1. திருமணம்; marriage. 2. விருப்பம்; desire. 3. காமன்; kāman. 4. முருகக்கடவுள்; God murugan kanda. 5. வேளிர் குலத்தான்; one belonging to the vēlirclass. 6. சாளுக்கிய வேந்தன்; cālūkyā king. 7. சிற்றரசன்; petty ruler, chief. 8. பண்டைத் தமிழரசரால் வேளாளர் பெற்ற ஒரு சிறப்புரிமைப் பெயர்; title given by ancient *tamil* kings to vēlālas. 9. சிறந்த ஆண் மகன்; illustrious or great man, hero. 10. மண்; earth.

[வெள் → வேள் (வே.க.பக். 121)]

வேள்வி vēlvī, பெ. (n.) 1. ஐவகை வேள்வி; sacrifice. 2. ஐவகை யாகம்; spiritual discipline. 3. வேள்விக்குழி; sacrificial pit. 4. பூசை; service, worship. 5. மணம்; marriage. 6. கொடை; bevenolence, gift. 7. நல்வினை; religious merit. 8. கொல்லும் வலிவுடைய பேய்கள், வயிறார உண்ணும்படி பரந்த வலியினையுடைய வீரன் போர்புரிந்து பகையழித்ததைக் கூறும் புறத்துறை; (purap) theme eulogising a warrior on his destroying his enemies to feast devils with their dead bodies. 9. பத்தாவது நாண்மீன்; the 10th star.

ம., தெ. வேள்வி; க. பேலுவெ (b).

[வெள் → வேள் → வேள்வி (வே.க.பக். 121)]

வேளாண்மை vēlāṇmai, பெ. (n.) 1. கொடை; gift, bounty, liberality. 2. உதவி; beneficence, help. 3. பயிர் செய்யும் தொழில்; cultivation of the soil, agriculture, husbandry. 4. உண்மை; truth.

[வேள் → வேளான் → வேளாண்மை(வே.க.பக். 122)]

வேளிர் vēlir, பெ. (n.) 1. தமிழ் நாடாண்ட ஒருசார் அரச குலத்தார்; a class of ancient chiefs in the *Tamil* country. 2. சாளுக்கிய வேந்தர்; the cālūkyas. 3. குறுநில மன்னர்; petty chiefs.

[வேள் → வேளிர்]

வேளை¹ vēlai, பெ. (n.) 1. தக்க நேரம்; proper time. 2. வினைப்பயன் (கரும் வினை.); ethical causation.

[வே → வேளை]

வேளை² vēlai, பெ. (n.) 1. நாய்க்கடுகுச்செடி; black vailay. 2. செடிவகை; a sticky plant that grows best in sandy places.

[வேள் → வேளை]

வேற்று vērru, பெ. (adj.) 1. பிற; other, besides one's own. 2. தொடர்பு இல்லாத, புதிய; unfamiliar, new.

[வெறு → வேறு → வேற்று(வே.க.பக். 147)]

வேற்றுமை vērrumai, பெ. (n.) 1. வேறுபாடு; difference.

2. முரண்; antipathy. 3. ஒப்புமையின்மை; dissimilarity, disagreement. 4. ஒரு பொருளின் வேறுபாடு காட்டற்குரிய தன்மை; characteristic mark distinguishing an individual or species. 5. செயப்படு பொருண் முதலாயினவாகப் பெயர்ப்பொருளை வேறுபடுத்துவது; case.

[வெறு → வேறு → வேற்றுமை(வே.க.பக். 146)]

வேறு vēru, பெ. (n.) 1. பிறிது; other, that which is different. 2. பிரிந்தது; that which is separated. 3. கூறுபாடு; class, kind. 4. பகைமை; enmity, opposition. 5. எதிரிடையானது; that which is opposite. 6. தீங்கு; evil. 7. புதிது; that which is new. 8. சிறப்புடையது; that which is special or distinct; that which is distinguished or particularised. 9. தனி; solitariness. 10. பாவியம் (காவியம்) முதலியவற்றில் செய்யுள் வேறுபாட்டினைக் குறிப்பதற்கு இடும் தலைப்புச் சொல்; a word used as a heading in poems, to indicate change of metre.

[விறு → வெறு → வேறு(வே.க.பக். 145)]

வேறுபாடு vērupādu, பெ. (n.) 1. வேற்றுமை; difference. 2. மன வேறுபாடு; disagreement.

வேனில் vēṅil, பெ. (n.) 1. இளவேனில்; spring season. 2. வெப்பம்; heat. 3. காணல்; mirage.

[வே → வேனில்]

வை

வை¹-தல் vai-, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. பழித்தல்; to abuse, revile. 2. சினந்துரைத்தல்; to curse. 3. ஏய்த்தல்; to deceive.

வை²-த்தல் vai-, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. இடுதல்; to put, place. 2. அளித்தல்; to bestow. 3. இருக்கச் செய்தல்; to seat. 4. பள்ளிக்கு அனுப்பதல்; to put to school. 5. வேலை முதலியவற்றில் அமர்த்துதல்; to appoint. 6. சேமித்தல்; to lay by, deposit, store up. 7. பாதுகாத்தல்; to keep in custody, to guard. 8. தனியாக ஒதுக்குதல்; to reserve, set apart. 9. சிறையிலிடுதல்; to detain, as in prison. 10. உடைத்தாயிருத்தல்; to possess, have, keep, hold in possession. 11. அமைதல்; to obtain. 12. ஒரு ஆண் தன் மனைவியல்லாத பெண்ணையும், ஒரு பெண் தன் கணவனல்லாத ஆணையும் வைப்பாக வைத்துக் கொள்ளுதல்; to keep company with, to keep, as mistress. 13. நிலை மாறாதபடி செய்தல்; to allow to remain unaltered. 14. உண்டாக்கல்; to create, set up. 15. உருவாக்குதல்; to prepare. 16. நடத்துதல்; to conduct or maintain for profit. 17. மதித்துப் போற்றுதல்; to pay due regard to. 18. உண்மையென்று கொள்ளுதல்; to imagine, suppose. 19. வரையறுத்தல்; to fix, determine. 20. கணக்கு முதலியன எழுதி வருதல்; to maintain,

as accounts. 21. எடுத்துச் சொல்லுதல்; to mention. 22. மனத்திற் கொள்ளுதல்; to consider. 23. வழிபடல்; to meditate upon.

[வை → வை-த்தல்]

வை³-த்தல் vai-, பெ. (n.) ஒரு துணைவினை; an auxiliary verb.

வை⁴-த்தல் vai-, செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. (போட்டி, தேர்வு முதலியவற்றை) நடத்துதல்; conduct, hold (an event). 2. (ஒன்றை நடத்துவதற்காக நாள்) தேர்ந்தெடுத்தல், முடிவு செய்தல்; fix (a date). 3. (உணவுப் பொருள் முதலியவற்றை உண்ணத்) தருதல்; provide (sth. as food), feed. 4. (கடை) ஏற்படுத்துதல், அமைத்தல், நடத்துதல்; have or run (as hop). 5. (தொலைக்காட்சி, வானொலி, இசைத்தட்டு முதலியவற்றை) இயங்கச் செய்தல்; switch on (a radio), play (a record, etc.).

[வை → வை-த்தல்]

வை⁵ vai, பெ. (n.) கூர்மை; sharpness, keenness, point.

[வள் → (வய்) → வை (மு.தா.28)]

வை⁶ vai, பெ. (n.) புல்; grass.

வை⁷ vai, இடை. (part.) தொழிற்பெயர் ஈறுகளுள் ஒன்று; suffix of verbal nouns.

வைகல் vaikal, பெ. (n.) 1. தங்குகை; dwelling, staying. 2. கழிகை; passing. 3. நாள்; day. 4. கழிந்த நாள்; day that has passed away. 5. வேளை; instant, moment.

[வை + கல்]

வைகறை vai-karai, பெ. (n.) விடியல்; daybreak.

[வை + கறை]

வைகு-தல் vaiku-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தங்குதல்; to halt, stay, tarry; to reside dwell. 2. பொழுது கழிதல்; to pass, as time. 3. வற்றுதல்; to dry up, as a river. 4. விடிதல்; to dawn, as the day. 5. புணர்தல்; to copulate.

[வை → வைகு-தல்]

வைப்பகம் vai-p-pagam, பெ. (n.) 1. வங்கி; bank. 2. ஆற்றங்கரை, ஏரிக்கரை; land along each side of a river (or) lake.

[வைப்பு + அகம்]

வைப்பிடம் vaippidam, பெ. (n.) பண்டம் முதலியன வைக்குமிடம்; place of deposit.

[வைப்பு + இடம்]

வைப்பு vaippu, பெ. (n.) 1. வைக்கை; placing. 2. வைப்பு; deposit, hoard, treasure. 3. புதையல்; buried treasure, treasure-trove. 4. இடம்; place. 5. நிலப்பகுதி; land. 6. ஊர்; town. 7. உலகம்; world. 8. செயற்கையானது; that which is artificial. 9. செயற்கைச் சரக்கு; artificial

preparation. 10. கொலை செய்யும் நினைப்பு; witchcraft causing evil, sorcery, black art. 11. பாழ்ப் பொருள்; articles of witch craft. 12. கூத்தியாள் வைத்துக் கொள்கை; concubinage. 13. கலிப்பா வகையின் இறுதியுறுப்பு; (Pros.) short, final lines of certain kinds of *kali* verse.

[வை → வைப்பு]

வைப்புழி vaippuḷi, பெ. (n.) பொருள் முதலியன சேமித்து வைக்கும் இடம்; store house.

[வைப்பு + உழி]

வையகம் vaiy-a-gam, பெ. (n.) 1. நிலப்பகுதி; earth, world.

[வன் → வய் → வை + அகம்]

வையம் vaiyam, பெ. (n.) 1. நிலப்பகுதி; earth. 2. குதிரை பூண்டிமுக்கும் தேர்; chariot drawn by horses. 3. கூடாரவண்டி; covered cart. 4. பல்லக்கு (சிவிகை); palanquin. 5. ஊர்தி; conveyance. 6. எருது; bullock. 7. உருள் (உரோகிணி); the 4th star. 8. விளக்கு; lamp. 9. யாழ்; yāḷ.

[வன் → வய் → வை → வையம்]

வையை vaiyai, பெ. (n.) மதுரை மாவட்டத்தில் ஓடும் ஆறு; the *vaigai* river in the *Madurai* district.

[வைகை → வையை (தே.நே.பக்.159)]

வைகை = தங்கிச் செல்லும் ஆறு. தங்கிச் செல்லுதலாவது மெல்லச் செல்லுதல்.

வெள

வெளவு-தல் vuvvu-, 5 செ.குன்றாவி. (எ.வ.) 1. கைப்பற்றுதல்; வடி எநனைந, ளயேவஉா. 2. ஆறலைத்தல்; வடி உடிஅஅவை ரபாறயல சடிநெசல.3.திருடுதல்;வடி ளவநயட.4.கவர்தல்; வடி சளைநவ யவவநவேடே, கயளஉயேவந. 5. பாவம், பேய் முதலியன பற்றிக் கொள்ளுதல்; வடி யவவயஉம யள ளனே; வடி யீடிளளநளள, யள யநேநடை ளயீசைவை. 6. மேற்கொள்ளுதல்; வடி ரனேநசவயமந.

ஸவ் + ஓள + உஉ

